

ပုဒ်ကုမ္ပဏီ ကန်ဒိုကာသစ်နိဿယ

နမော ကဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁ - စိဝရဝဂ္ဂ

၃ - အကာလစိဝရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဤပုဒ်ကုမ္ပဏီသိက္ခာပဒဝိယ- ရှေးဖြစ်သော ဥဒေါသိတ သိက္ခာပုဒ်၌ ကဲ့သို့၊
 ဧတ္ထာပိသိက္ခာပဒေ - ဤအကာလစိဝရ သိက္ခာပုဒ်၌လည်း၊ ဝါ - ဤတတိယ
 ကထိနသိက္ခာပုဒ်၌လည်း၊ သိက္ခာနာတိပဒံ - သည်၊ သာမိအတ္ထေ - ၌၊ ကရဏ
 ဝစနံ-ကရိုဏ်းဝိဘတ်ရှိ၏၊ ဣတိ - ကြောင့်၊ နိဋ္ဌိတစိဝရသို့ သိက္ခာနာတိအာဒိ-
 သော၊ ယံဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံဝစနံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
 အာဟ-ပြီ၊ ကထိနေ - ကို၊ အနတ္ထတေ-မခင်းအပ်သော်၊ ကောဒသေ-မခင်း
 အပ်သော ကထိနရှိသောကျောင်းဝယ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော်တစ်ရက်မှ
 စ၍ သီတင်းကျွတ်လပြည့် တိုင်အောင် တစ်ဆယ့်တစ်လ၌၊ ဥပ္ပန္နံ - ဖြစ်သော
 သင်္ကန်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝါ - ရသောသင်္ကန်းသည် လည်းကောင်း၊
 ကထိနေ - ကို၊ အတ္ထတေ - သော်၊ သတ္တမာသေ - ခင်းအပ်သော ကထိန
 ရှိသောကျောင်းဝယ် တပေါင်းလပြည့်ကျော် တစ်ရက်မှစ၍ သီတင်းကျွတ်
 လပြည့်တိုင်အောင် ခုနစ်လအတွင်း၌၊ ဥပ္ပန္နံ - ဖြစ်သော သင်္ကန်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ကာလေပိ - တစ်လ ငါးလဟုဆိုအပ်သော ကုဏ္ဍိခေါ်ထ သင်္ကန်း
 ကာလ၌လည်း၊ အာဒိဿ- သံသပုဂ္ဂလကိုရည်စူး၍၊ ဒိန္နံ-လူအပ်သော သင်္ကန်း
 သည်လည်းကောင်း၊ အကာလစိဝရံနာမ - မည်၏၊ တေစိဝရံ - ဤသို့အပ်
 ပြီးသော သုံးမျိုးသောသင်္ကန်းသည်၊ အကာလစိဝရံနာမ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊
 ပဒဘာဇနိယံ - ၌၊ ဘဂဝတော - သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ - ကြောင့်၊ ယွာယံ အနတ္ထ
 တေ ကထိနေတိအာဒိ - အစရှိသော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
 အာဟ - ပြီ။ ယွာယံ ယောအယံ စိဝရံကာလော - ကို၊ ဘဂဝတော - သည်၊
 ဝုတ္တော - အပ်ပြီ၊ ဣတိ - သို့၊ သမ္ပန္နော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ ။ဝဿာ
 နဿာတိ- ကား၊ ဝဿာနသင်္ခါတဿ - ဆိုအပ်သော၊ ဥတုနော - ၏၊ (ပစ္စိ
 မော မာသော-၌စပ်)။ ။စိဝရမာသော - သင်္ကန်း၏လသည်၊ ပစ္စိမော
 မာသောနာမ-မည်၏။ ဟိသစ္စံ-၏(တစ်နည်း)၊ ဟိတံပါကဋ်ကရိဿာမိ-၏၊
 တသ္မိံ စိဝရမာသေ - ၌၊ ကထိနေ-ကို၊ အနတ္ထတေပိ - အပ်သော်လည်း၊

၂

ကန်ဒီကာသစ် နိဿယသစ်

ဥပ္ပန္နံ - သော၊ စိဝရံ - သည်၊ ဝါ-ကို၊ အနုဓိဋ္ဌိတံ - ဘဲလျက်လည်းကောင်း၊
 ဝါ - အဓိဋ္ဌာန် မတင်အပ်သည်ကို လည်းကောင်း၊ အဓိဓာပိတံ - ဘဲလျက်
 လည်းကောင်း၊ ဝါ-ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကတွာ(ထည့်)-
 ရှိ၊ ဌပေတုံ-ငှာ၊ ဝါ-သည်၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ ပစ္ဆိမကတ္တိကမာသောစ-နောက်ဆုံး
 ဖြစ်သော ကတ္တိကနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သောလသည် လည်းကောင်း၊ ဝါ -
 သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် တစ်ရက်မှစ၍ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်တိုင်အောင်
 သော တစ်လသည်လည်းကောင်း၊ ဟေမန္တိကာ-ဆောင်းလဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊
 စတ္တာရောစ - လေးလတို့ လည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ ပဉ္စမာသာ - ငါးလ
 တို့သည်၊ ပဉ္စမာသာတိ-ပဉ္စမာသာနာမ-မည်၏။ ။ အညဒါတိ-ဟူသည်ကား၊
 ကထိနေ - ကို၊ အဟ္မတေ - သော်၊ သတ္တမာသေ - ခုနစ်လ၌၊ (အဋ္ဌကထာ
 ဥပ္ပန္နံ - ဌိစပ်) ။

(ဤ အညဒါကိုထောက်၍ အကာလ၌ အ-သဒ္ဒါကား အည
 အနက်ဟုသိပါ၊ နကာလော အကာလောဟု ဝိဂ္ဂဟပြုပြီး ကာလော-
 သည်၊ န-မဟုတ်၊ အကာလော - မဟုတ်ဟု သော်လည်းကောင်း၊
 နိစ္စသမာသ်မျိုးပင် ဖြစ်ရကား အညော-တစ်ပါးသော ကာလတည်း၊
 အကာလော - တစ်ပါးသော ကာလဟု အနက်ပေးပြီး “အကာလေ
 ဥပ္ပန္နံ စိဝရံ အကာလစိဝရံ”ဟု သော်လည်းကောင်း၊ “ကာလေ ဥပ္ပန္နံ
 စိဝရံ ကာလစိဝရံ၊ နကာလစိဝရံ အကာလစိဝရံ”ဟု သော်လည်း
 ကောင်း ဝိဂ္ဂဟပြုလေ) ။

ကာလေပီတိ - ကား၊ အနုတ္တတေ။ပ။ပဉ္စမာသာတိ - ဟူ၍၊ ယထာရုတ္တ
 ကာလေပီ - ၌လည်း။ ။ အာဒိနာ နယေနာတိ ဣမိနာပါဌေန-ဖြင့်၊ ဒဒါမိ
 ဒဇ္ဇာမိတိအာဒိနံ - အစရှိသော ပရိယာယ်သဒ္ဒါတို့ကို၊ သင်္ဂဟော - ပေါင်းယူ
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏။ စ - ဆက်ဦးအံ့၊ သဗ္ဗာနိ - ကုန်သော၊ တောနိ
 စိဝရာနိ-ဤသုံးမျိုးသောသင်္ကန်းတို့ကို၊ အကာလစိဝရန္တိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-
 သည်၊ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တာနိ - အပ်ကုန်၏၊ တထာပိ - သော်လည်း၊ ပိဋ္ဌိသမယေ -
 တစ်ဆယ့်တစ်လ ခုနစ်လဟု ဆိုအပ်သော ပိဋ္ဌိကာလ သမယ၌၊ ဥပ္ပန္နာနိ-ဖြစ်
 သော သင်္ကန်းတို့ကို၊ ဣမဣသိ သိက္ခာပဒေ - ၌၊ အကာလစိဝရန္တိ - ဟူ၍၊
 ဘဂဝတာ - သည်၊ အဓိပ္ပေတာနိ အပ်ကုန်၏။

ပန - ပိဋ္ဌိသမယ စိဝရ၏ အကာလဖြစ်ပုံမှ တစ်ပါး ကုမ္ဘိသမယ စိဝရ၏
 အကာလဖြစ်ပုံကို ဆိုဦးအံ့၊ ကာလေ သံဃဿ ဣဒံ အကာလစိဝရန္တိ - ဟူ၍၊
 ဝတွာ-၍၊ ဒိန္တံ လူအပ်သော ကုမ္ဘိသမယစိဝရသည်၊ ကာလေ သံဃဿ ဣဒံ
 အကာလစိဝရန္တိ - ဟူ၍၊ ဝတွာ - ၍၊ ဒိန္တဿ-(လိုက်ပြီး သမ္ပန်ထည့်) ၏၊
 အကာလစိဝရသာမညတော - ပိဋ္ဌိသမယဥပ္ပန္န အကာလသင်္ကန်းနှင့် သင်္ကန်း

ခြင်းတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဂဝတ - သည်၊ အတ္ထုဒ္ဓါရဝသေန - အကာလစီဝရသဒ္ဓါ၏အနက်ကို ထုတ်ဆောင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ-အပ်၏။ ဟိ-ထိုစကားကိုရဲ့ဦးအံ့၊ (ဟိ ကားမပါပါ၊ သို့သော် ၎င်းဝါကျကို ဝိတ္တာရ တပွားကဋီကရဏဝါကျသာမှတ်လေ)၊ ပိဋ္ဌိသမယေ - ပိဋ္ဌိခေါ်လ တစ်ဆယ့်တစ်လ ခုနစ်လ၌၊ ဥပ္ပန္နံ - သော၊ စီဝရံ - ကို၊ သမ္ပုဗ္ဗိဘူတေဟိ - မျက်မှောက်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုဋ္ဌဝဿေတိစ - ဝါကျွတ် ပြီးသော ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ သေသေဟိစ - ကြွင်းကျန်သော ဝါကျိုး ဝါမကပ်သောရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဇေတုံ-ဝေဖန်ခြင်းငှာ၊ လဗ္ဘ တိ-အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ အကာလစီဝရံနာမ-မည်သည်၊ ဇာတံယဘာ- ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထေဝ - သာလျှင်၊ ဣဒမ္ပိစီဝရံ - ဤကာလအာဒိဿ သံသိက သင်္ကန်းကိုလည်း၊ သမ္ပုဗ္ဗိဘူတေဟိ- ကုန်သော၊ ဝုဋ္ဌဝဿေဟိစ- တို့သည်လည်း ကောင်း၊ သေသေဟိစ- တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဇေတုံ- ငှာ၊ လဗ္ဘတိ- အပ် ၏၊ ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊ အကာလစီဝရံနာမ- မည်သည်၊ ဇာတံ- ၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ တယံဒံ စီဝရံ - ထို ကာလအာဒိဿ သံသိက သင်္ကန်းသည်၊ အကာလစီဝရသာမညံ- အကာလသင်္ကန်းနှင့်တူ၏၊ တယံဒံစီဝရံ-သည်၊ အကာလ စီဝရသာမညံ- သည်၊ ယဒိဟောတိ- အံ့၊ ဧဝံဟောန္တေ- သော်၊ ကသ္မာ- ကြောင့်၊ “ပုဂ္ဂလဿဝါ ဣဒံ တုယံ ဒမ္မိတိ အာဒိနာ နယေန ဒိန္နံ”-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သနည်း၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ (တစ်နည်း) ဟိ - စောဒကဆရာ၏ အာဘော် နှလုံးသွင်းကို ဆိုဦးအံ့။

“နဟိတက်ရာ၊ ဟိနက်မှာ၊ ဟိတ်ပါ ဒဠိစွံ”ဟူသော နိယံအရ ကာရဏ ဟုတ်သည်။ “စောဒနာပရိဟာရာနံ - မနုဿိအတ္ထကာရဏံ အာဘောဂေါ နာမ အတ္ထာနံ အာကာရောဝ ဝိဘဇ္ဇနံ”ဟူသော ဂန္ထဘာရဏနှင့် အညီ အာဘောဂ-ဟူသည် စောဒကဆရာ၏ နှလုံးသွင်းခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်ပင်တည်း။)

ပုဂ္ဂလဿ- အား၊ အာဒိဿ-၍၊ ဒိန္နံ- လူအပ်သော သင်္ကန်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ ကေနစိ - တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူသည်၊ ဘာဇနီယံ - သည်၊ နဟောတိ - မဖြစ်သည်မဟုတ်လော၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ စောဒနာ-တည်း၊ အယံ - ဤ “ပုဂ္ဂလဿဝါ ဣဒံ တုယံ ဒမ္မိတိ အာဒိနာ နယေန ဒိန္နံ”ဟူသော စကားသည်၊ ဝါ- ပုဂ္ဂလိက သင်္ကန်းကို ဤသို့ အကာလဟုဆိုခြင်းသည်၊ နဝိရောဓော- မဆန့် ကျင့်၊ ဣတိအယံ - ကား၊ သောဒနာ - တည်း၊ ကသ္မာ- ကြောင့်၊ အာဒိဿ - ရည်စူး၍၊ ဒါနသာမညတော- ပေးလှူခြင်းတူသည်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ လဗ္ဘမာနံ- သော၊ အတ္ထံ- ကို၊ ဒဿေတုံ- ငှာ၊ ဟဿာ- ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ (တစ်နည်း) တယာ တံ ဝစနံ- ထို ပုဂ္ဂလဿဝါ ဣဒံ တုယံ ဒမ္မိတိအာဒိနာ

နယေန ဝိန္ဒု-ဟူသော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ တသ္မာ၊
 ကြောင့်၊ အယံ - သည်၊ နဝိရောဓော - မဆန့်ကျင်ပါ၊ ဣတိအယံ - ကား၊
 ပရိဟာရော- တည်း။ ။ အတ္တနောဝါ ဓနောတိ- ကား၊ အတ္တနော - မိမိ၏၊
 ကပ္ပာသသုတ္တဒါနာ- ဝါခြည်အစရှိသော၊ ဓနေန- ဖြင့်၊ ဣမဿ ပဒဿ- ဓနေန
 ဟူသော ဤပုဒ်၏၊ ဝါ- ကို၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျာသိ ဣမိနာ ပဒေန - နှင့်၊ သမ္ပန္နော -
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏။ ။ သိမာယ ဒေတိတိ အာဒိ- အစရှိသောစကားကို၊
 ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနနယေန - ပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန်နည်းဖြင့်၊ ဝါ- ပုဂ္ဂိုလ်လျှင် တည်ရာရှိသော
 နည်းဖြင့်၊ တဂဝတာ- သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။ ပန- သမုဒါယမှတစ်ပါး အဝယဝတ္ထ
 ကို ဆိုဦးအံ့၊ တတ္ထဝစနေ - ဤသိမာယ ဒေတိ အစရှိသောစကား၌၊ သိမာယ
 ဒါနံ - သိမ်အား လှူခြင်းသည်၊ ကောမာတိကာ - မည်၏၊ ကတိကာယဒါနံ -
 သည်၊ ဒုတိယမာတိကာ- မည်၏။ ပ။ ပုဂ္ဂလဿဒါနံ-သည်၊ အဋ္ဌမာ- ရှစ်ခုတို့၏
 ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မာတိကာ- မည်၏။

ပရိက္ခေပပါရဟဋ္ဌာနောတိ ဣမိနာပဒေန - ဖြင့်၊ အပရိက္ခိတ္တဿ - မကာရံ
 အပ်သော၊ ဝိဟာရဿ- ၏၊ ဓုဝသန္နိပါတဋ္ဌာနာဒိတော- အမြဲမပြတ်စည်းဝေး
 ရာ အရပ် အစရှိသည်မှ၊ ပဌမလေဉ္စုပါတဿ-ပဌမခဲတကျ၏၊ အန္တော-အတွင်း
 သည်၊ ဝါ- အလယ်သည်၊ ဥပစာရသိမာ- မည်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ- ကို၊ သင်္ဂဟ
 ကာရော- သည်၊ ဒဿတိ- ၏၊ ဣဒါနိ- ၌၊ ဒုတိယလေဉ္စုပါတဿာပိ- ဒုတိယ
 ခဲတကျ၏လည်း၊ ဝါ- နောက်ခဲတဖန်၏လည်း၊ အန္တော- သည်၊ ဝါ- သည်၊
 ဥပစာရသိမာယေဝ - ဥပစာရသိမ်မည်သည်သာလျှင်၊ ဝါ- ကျောင်းဝင်းမည်
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ- ၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ- ကို၊ ဒဿတုံ- ဌာ၊ အပိစာတိ
 အာဒိ- အစရှိသောပါဌ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ အာရဒ္ဓံ-၏၊ ဓုဝသန္နိပါတ
 ဌာနမ္ပိ- အမြဲမှန်စွာ စည်းဝေးရာအရပ်ကိုလည်း၊ သိမာပရိယန္တဂတမေဝ-ဥပစာရ
 သိမ်အပိုင်းအခြား၏အတွင်း၌ တည်၏ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ- ၏။ အာဝါ
 သေ ဝစုတိတိ ဧတ္ထပါဌေ- ၌၊ ဥပစာရတော- ကျောင်းဝင်းမှ၊ အဗဟိဘူတော-
 အပဖြစ်၍ မဖြစ်သည်၊ ဟုတ္တာ - ၍၊ (တစ်နည်း) ဗဟိဘူတော - အပဖြစ်၍
 ဖြစ်သည်၊ ဝါ-အပအဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ အဟုတ္တာ-၍၊ အာဝါသော-ကျောင်း
 သည်၊ ဝစုတိ- တိုးပွား၏၊ ဣတိအယံအတ္ထော- သည်၊ ဝါ- ကို၊ အဓိပ္ပာယော-
 အလိုရှိအပ်သည်၊ ဟောတိ- ၏။

(ဤ ဒွိကာဆရာ အလိုအားဖြင့် ပရိက္ခေပ, ပရိက္ခေပပါရဟ အတွင်း
 ကျောင်းတိုးသော်သာ တိုးသည်ဟု မှတ်ရမည်၊ ၎င်းမှ အပ၌တိုးမှု
 ကျောင်းတိုးသည်ဟု မမှတ်ရ၊ ဤသို့ယူမှ နောက်လော အဋ္ဌကထာများ
 နှင့် စကားကွဲမည်။)

ပန- ဂန္တန္တရ ဝိသေသကိုဆိုဦးအံ့၊ မဟာပစ္စရိယံ- ဌ၊ ဘိက္ခုသု-ကျောင်းနေ
 ရဟန်းတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တေသုပိ- တိုးပွားကုန်သော်လည်း၊ အာဝါသေ-ကျောင်း
 သည်၊ ဝဇ္ဇတိ- တိုး၏၊ ဣတိ- သို့၊ အာစရိယေဟိ- တို့သည်၊ ဝုတ္တံ- ပြီ၊ ဝိဟာရေ-
 ဌ၊ သန္နိပတိတဘိက္ခုဟိ- စည်းဝေးသော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ- တကွ၊ ကော
 ဗဒ္ဓါ- တစ်စပ်ဟည်းစပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ- ဖြစ်ကုန်၍၊ ယောဇနသတမ္ပိ-ယူဇနာ
 တစ်ရာတိုင်တိုင်လည်း၊ ပူရေတွာ- ပြည့်စေကြကုန်၍၊ ဘိက္ခု(လည်း)- တို့သည်၊
 သစေနိသိဒန္တိ- အကယ်၍ ထိုင်နေကုန်အံ့၊ ဧဝံသန္တေသု- သော်၊ ယောဇန
 သတမ္ပိ- လည်း၊ ဥပစာရသိမာဝ- သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ- ၏၊ သဗ္ဗေသံ-
 ယူဇနာတစ်ရာအတွင်း ထိုင်နေသော ရဟန်းအားလုံးတို့အား၊ လာဘော-လာဘ်
 သည်၊ ပါပုဏာတိ- ရောက်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သမန္တပါသာဒိကာယံ-ဌ၊ အာစရိယေဟိ-
 တို့သည်၊ ဝုတ္တံ- ပြီ၊ ဘိက္ခုနီနံ အာရာမပဝေသနသေနာသနပုစ္ဆနာနိတိပါဌဿ-
 ၏၊ အာဂန္တုကဂမိကာနံ- ညွှန်သည်ခရီးသွားဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနီနံ- တို့၏၊
 အာရာမပဝေသနာပုစ္ဆနံ-အာရာမတွင်းဝင်ခြင်းဌာပနံကြားခြင်းလည်းကောင်း၊
 သေနာသနပုစ္ဆနဉ္စ - ကျရောက်သောကျောင်းကို မေးမြန်းခြင်းလည်းကောင်း၊
 ဣတိအယံအတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ၏။ တထာဟိ - ထိုစကားကိုခွဲဦးအံ့၊
 အာဂန္တုကာယ- ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနီယာ- ရဟန်းမသည်၊ အာရာမပဝေသနံ-
 အာရာမတွင်းသို့ ဝင်ခြင်းကို၊ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗံ - ပန်ကြားအပ်၏၊ ဂမိကာယ-
 ခရီးသွားဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနီယာ-သည်၊ သံသိကံ-ဖြစ်သော၊ ဒသဝိဇံ-အပြား
 ရှိသော၊ သေနာသနံ - ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗံ - အပ်၏။ စ-
 ဆက်ဦးအံ့၊ ဣပ္ပါဌေ-ဤဘိက္ခုနီနံ-အစရှိသော အဋ္ဌကထာပါဌ၌၊ ဘိက္ခုနီ
 နန္တိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ကိဉ္ဇာပိဝုတ္တံ - အပ်၏။ ပန - ထိုသို့ပင်ဆိုအပ်
 ပါသော်လည်း၊ ဂမိကာယ - သော၊ ဘိက္ခုဿာပိ - ၏လည်း၊ ဣမိဿာယေဝ
 သိမာယ - ဤဥပစာရသိမ်၏သာလျှင်၊ ဝသေန - အားဖြင့်၊ သေနာသနပုစ္ဆနံ-
 ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို ပြန်ကြားခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ - ၏။

ပရိဝါသမာနတ္တာရောစနန္တိ - ကား၊ ပရိဝါသမာနတ္တစာရီနံ - ပရိဝါသ်
 ကျင့်ဆဲရဟန်း မာနတ်ကျင့်ဆဲရဟန်းတို့၏၊ ပရိဝါသာရောစနံစ - ပရိဝါသ်ကို
 ပြောကြားခြင်းလည်းကောင်း၊ မာနတ္တာရောစနဉ္စ - မာနတ်ကို ပြောကြားခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဝဿဇ္ဈေဒနိဿယသေနာသနဂ္ဂါဟာဒိဝိဇာနန္တိ-ကား၊ ဝဿဇ္ဈေဒ
 ဝိဇာနံ - ဝါပြတ်သော အစီအရင် လည်းကောင်း၊ နိဿယဂ္ဂါဟာဒိဇာနံ - နိဿ
 ရည်းယူသော အစီအရင် လည်းကောင်း၊ သေနာသနဂ္ဂါဟာဒိဇာနံ - ကျောင်း
 ခံယူသောအစီအရင် လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ - ကား၊ အတ္ထော-ဝဿဇ္ဈေဒ
 အစရှိသော ပါဌ်၏ အနက်တည်း။ အာဒိသဗ္ဗေန - ဖြင့်၊ နိဿယပဋိပ္ပသဒ္ဓိ
 နိဿရည်းငြိမ်းအေးခြင်း လည်းကောင်း၊ လာဘဂ္ဂါဟော - သံသိကလာဘ်ကို

၆

ကခါဒိကာသစ် နိဿယသစ်

ခံယူခြင်း လည်းကောင်း၊ အာဂန္တုကဝတ္ထံ - အာဂန္တုကဝတ်ကို၊ ပူရေတွာ -
 ဖြည့်ကျင့်ပြီး၍၊ အာရာမပဝေသနံ - အာရာမတိုင်းသို့ ဝင်ခြင်းလည်းကောင်း၊
 ဣတိဝေမာဒိ - ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ သင်္ဂဟာတိ -
 သိမ်းယူတော်မူ၏။ ။ဣမိဿာဝသီမာယဝသေနာတိဣဒံဝစနံ - ကို၊ ဥပစာရ-
 သီမာယေဝ - ဤဥပစာရသိမ်၏သာလျှင်၊ ဝသေန - အားဖြင့်၊ (အဋ္ဌကထာ၌
 စပ်)၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ယထာသမ္ဘဝံ - ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ အန္တောစ-
 ဤဥပစာရ သိမ်၏အတွင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဗဟိစ-ဤဥပစာရ သိမ်၏အပ၌
 လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဿ - အလုံးစုံသော၊ ဣမဿဝိဓာနဿ - ဤအာရာမပဝေ-
 သနာပုစ္ဆန အစရှိသောအစီအရင်ကို၊ လဗ္ဘနတော - ရအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - ပြီ။

လာဘတ္ထာယ - လာဘ်အကျိုးငှာ၊ ဌပိတာ - ထားအပ်သော၊ သီမာ -
 သိမ်တည်း၊ ဝါ - အပိုင်းအခြားတည်း၊ လာဘသီမာ - လာဘသိမ်၊ (အလာ-
 ဘာယ ပရိသက္ကတိ - ကဲ့သို့ “လာဘာယ ဌပိတာ သီမာ လာဘသီမာ” ဟုပြု၊
 အဋ္ဌကထာ၌ အတ္ထုထည့်သည်ကား တဒတ္ထသမ္ပဒါနံ သိစေလို၍သာ)။ စ-
 ဆက်ဦးအံ့၊ သာ လာဘသီမာ - ကို၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန-သည်လည်း၊ နေဝအနု-
 ညာတာ - ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကတ္ထေရေဟိ -
 သင်္ဂါယနာတင် မထေရ်တို့သည်လည်း၊ နဝေ ဌပိတာ - မထားအပ်သည်သာ
 လျှင်တည်း၊ အပိစ - အမှန်သော်ကား၊ ဝါ - အနွယ်အလျော်အားဖြင့်ကား၊
 လာဘဒါယကေဟိ - လာဘလူသူလူတို့သည်၊ ဌပိတာ - ၏၊ တေန - ကြောင့်၊
 ယံ ရာဇ ရာဇမဟာမတ္တာယေတိ အာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊
 တံဝစနံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။ ။သမန္တာတိ - ကား၊
 ဝိဟာရဿ - ကျောင်း၏၊ သမန္တာ - ထက်ဝန်းကျင်၌။ ။ယန္တိ-ကား၊ သုက္က-
 သဿာဒိ-အခွန်အကောက်အခဖြစ်သော ကောက်စပါး အစရှိသည်လည်း။ ။
 သီမံ - အပိုင်းအခြားကို၊ ဌပေန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ပါဌသေသော-ပါဌ်ကြွင်း
 ပါဌ်ကျန်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ ။ကေဿရညောအာဏာပဝတ္ထိဌာနန္တိ-ကား၊
 စောဠဘောဂေါ-စောဠမင်း၏ အပိုင်စားရာအရပ်၊ ကေရဠဘောဂေါ-ကေရဠ
 မင်း၏အပိုင်စားရာအရပ်၊ဣတိဝေ-သို့၊ကေကဿ-တစ်ဦးတစ်ဦးသော၊ရညော-
 ၏၊ အာဏာပဝတ္ထိဌာနံ-အမိန့်ဩဇာပျံ့နှံ့ရာအရပ်သည်။ ။တ္ထေတေသ္မိံဘူမိဘာ-
 ဂေ - ဤမြေအပို၌၊ ဒွိဓာ-နှစ်ပါးသော အဖို့တို့ဖြင့်၊ ဂတော - သွားသော၊
 အာပေါ - ရေသည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဣတိဣမိနာဝစနတ္ထေန - ဤသို့သောသတ္တမိ
 ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံဝစနတ္ထကြောင့်၊ သောဘူမိဘာဂေါ - သည်၊ ဗီပေါ-မည်၏။
 ဩသေန - ရေအလျင်သည်၊ အနုဇ္ဈောတ္ထတော - မဖုံးမလွှမ်းအပ်သော၊ ဘူမိ-
 ဘာဂေါ - ကို၊ လဗ္ဘတိ - အပ်၏၊ သောဝဒီပေါ - သည်သာလျှင်၊ သီမာ-

တည်း၊ ဗီပသီမာ - သိမ်၊ တေန - ကြောင့်။ သမုဒ္ဒန္တေနာတိအာဒိ - ရှိသော၊
ယံဝစနံ - သည်။ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်။ အာဟ-ပြီ၊
စက္ကဝါဠသီမာ - စက္ကဝါဠသီမံကို၊ စက္ကဝါဠပဗ္ဗတေနဝ - စက္ကဝါဠတောင်
ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိစ္ဆိန္ဒာ-ပိုင်းခြားအပ်၏။ (စက္ကဝါဠေန ပရိစ္ဆိန္ဒာ သီမာ စက္က
ဝါဠသီမာ - ဟူပြု)။ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ဧကစက္ကဝါဠပဗ္ဗတပရိက္ခေပဗ္ဗန္တရံ
စက္ကဝါဠသီမာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်။ အာဟ - ပြီ။

☞ သေသတိ - ကား၊ ခဏ္ဍသီမာဒယော - အစရှိသောသိမ်တို့သည်၊ (အဋ္ဌက
ထာ၌စပ်)။ ။ ခဏ္ဍသီမာယ ဒေမာတိ ဒိန္နန္တိ - ကား၊ ခဏ္ဍသီမာယ - ဤ၊
ကေနစိ - တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ကမ္မေန - ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်၊ ဝါ - ကြောင့်၊ သန္တိ
ပတိတံ - စည်းဝေးသော၊ သံသံ - ကို၊ ဒိသ္မာ - ၍၊ မယံ - တို့သည်၊ ခဏ္ဍ
သီမာယံ - ဤ၊ သံသယ - အား၊ ဒေမ - ကုန်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝတ္တာ - ၍၊
ဒိန္နံ - လူအပ်သော သင်္ကန်းသည် (အဋ္ဌကထာ၌စပ်)။ ။ ခဏ္ဍသီမာယ - ဤ၊
ဌိတေ-တည်သော၊ ရုက္ခေဝါ - သစ်ပင်၌လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတေဝါ-တောင်၌
လည်းကောင်း၊ ဌိတောပိ-တည်သောရဟန်းကိုလည်း၊ ခဏ္ဍသီမာယဌိတောတိ-
ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဟေဋ္ဌာဝါ - အောက်၌လည်း၊ ပထဝီဝေမဇ္ဈ
ဂတောပိ - မြေအလယ် မြေထဲသို့ရောက်သောရဟန်းကိုလည်း၊ ခဏ္ဍသီမာယ
ဌိတောဘိ- ခဏ္ဍသိမ်၌တည်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ၏။ ။ သမာနသံဝါသက
သီမာယဒိန္နန္တိ- ကား၊ သမာနသံဝါသကသီမာယ - သမာနသံဝါသကသိမ်၌၊
ဝါ-အား၊ အဟံ - သည်၊ ဒမ္ပိ - ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-၍၊ ဒိန္နံ-သည်။ ။
သေသေသုပိ - တို့၌လည်း၊ သေနယော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ ။ ခဏ္ဍသီမာ
သိမန္တရိကဌာနံ - ခဏ္ဍသိမ်သိမန္တရိက်၌တည်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဝါ-တို့သို့၊
နပိပုဏ္ဏာတိ-မရောက်။ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ခဏ္ဍသီမာ။ ပ။ နပိပုဏ္ဏာတိ-နည်း၊
ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ တတ္ထဘေသုခဏ္ဍသီမာသိမန္တရိကေသု-တို့၌၊
သမာနသံဝါသသီမာယ - ၏၊ အဘာဝတော - မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ခဏ္ဍသီမာ ။ ပ။ နပိပုဏ္ဏာတိ-မရောက်၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော-
တည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အနိပ္ပာယော-အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုတည်း။ ။
ဣဒံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား။ သမာနသံဝါသအဝိပ္ပဝါသ သီမာသု-တို့၌၊
ဒိန္နဿ - ပေးလူအပ်သောလောင်း၏၊ နာနတ္ထံ - အထူးတည်း၊ အဟံ - သည်၊
အဝိပ္ပဝါသသီမာယဒမ္ပိတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္တာ-၍၊ ဒိန္နံ-လူအပ်သော လောင်းသည်၊
ဂါမဌာနံ - ရွာ၌တည်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဝါ - တို့သို့၊ နပိပုဏ္ဏာတိ-
မရောက်။ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ အဟံ-သည် ။ ပ။ နပိပုဏ္ဏာတိ-နည်း၊ ဣတိအယံ-
သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ ဌပေတွာ ဂါမဉ္ဇ ဂါမုပစာရဉ္ဇာတိ - ဟူ၍၊
ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ - ကြောင့်၊ အဟံ - သည် ။ ပ။ နပိပုဏ္ဏာတိ-

မရောက်၊ ဣတိအယံ - ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း။ ပန-အဗ္ဗိတစ်ပါးကား၊ အဟံ - သည်၊ သမာနသံဝါသသိမာယ-၌၊ ဒမ္မိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝတော-၍၊ ဒိန္နံ-လူအပ်သော သင်္ကန်းသည်။ ဂါမေ-၌၊ ဌိတာနုမ္မိ တို့အားလည်း (တစ်နည်း)။ ဂါမေဌိတာနုမ္မိ-သမာနသိမဋ္ဌသာမဟုတ် ရွာ၌တည်သော ရဟန်းတို့အားလည်း၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ဣတိဣဒံ-သည်ကား၊ သမာနသံဝါသ အဝိပွဝါသသိမာယ-တို့၌၊ ဒိန္နဿ-၏၊ နာနတ္ထံ-တည်း။ ။ အဗ္ဗန္တရသိမာဥဒကုက္ကေပသိမာယ ဒိန္နန္တိ-ကား၊ တတ္ထ တာသု အဗ္ဗန္တရသိမာ ဥဒကုက္ကေပသိမာယ-တို့၌၊ ဥပေါသတာဒိအတ္ထာယ - ဥပုသ်အစရှိသည်တို့၏ အကျိုးငှာ၊ သန္နိပတိတေ - စည်းဝေးသော ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိဿာ - ၍၊ အဟံ - သည်၊ ဣမိဿာအဗ္ဗန္တရသိမာယ-၌၊ ဒေမိ - ၏၊ ဣတိအာဒိနာ - အစရှိသော စကားဖြင့်၊ ဒိန္နံ-လူအပ်သောသင်္ကန်းသည် (အဋ္ဌကထာ၌စပ်)။ ဇနပဒရဋ္ဌရဋ္ဌဒီပစက္ကဝါဠသိမာယပိ-ဇနပုဒ်သိမ်၊ ရဋ္ဌသိမ်၊ ရဋ္ဌသိမ်၊ ဒီပသိမ်၊ စက္ကဝါဠသိမ်တို့၌လည်း၊ ဝိနိစ္ဆယော-အဆုံးအဖြတ်စကားရပ်သည်ကား၊ ဂါမသိမာဒိသုဝုတ္တသဒိသော၊ ဂါမသိမ်အစရှိသည်တို့၌ဆိုအပ်ပြီးသောဝိနိစ္ဆယနှင့်တူတော့သည်သာတည်း၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဇနပဒသိမာဒိသုတိအာဒိ - သော၊ ယံဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ - ပြီ။ ။ ဧကောပိ ဂန္ဓာ သဗ္ဗေသံသင်္ဂဟိတံ လဘဘိတိ-ကား၊ ဧကောပိ-တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်လည်း၊ ဂန္ဓာ-ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသို့သွားပြီး၍၊ ဣဇ္ဇေမသ္မိ" သိဟဋ္ဌဒီပေ - ၌၊ ဝဿဂ္ဂေန - တည်ရှိသော ရဟန်းတို့၏ဝါစဉ်ဖြင့်၊ ဘာဇေတွာ-ဝေဖန်ပြီး၍၊ ဂဟေတွာ-ယူပြီး၍၊ အာဂန္တု-သိဟိဋ္ဌကျွန်းသို့ ပြန်လာခြင်းငှာ၊ လဘဘိ-ရ၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-ဧကောပိအစရှိသော ပါဠိ၏အနက်တည်း။ ဧကောတိ-ကား၊ သဘာဂေါ-သဘာဂဖြစ်သော၊ ဧကောဘိက္ခု - ရဟန်းတစ်ပါးသည်၊ အယဒ္ဓိဘိက္ခု - ဤကိုယ်စားလှယ် ရဟန်းသည်လည်း၊ သဘာဂမေဝ - သဘာဂတို့၏ အဖို့ကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတု- ငှာ၊ လဘတိ - ၏၊ တေန- ကြောင့်၊ သဘာဂါနံ ဘာဂံ ဂဏှာတိတိ - ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ- ပြီ။ ။ ဧဝံ - သို့၊ တာဝ - သိမ်ကို မသုံးသပ်မူ၍လူသည်မှ ရှေးဦးစွာ၊ ယော ပုဂ္ဂလော - သည်၊ သိမ်-ကို၊ ပရာမသိတွာ - ၍၊ ဒေတိ - ၏၊ တဿပုဂ္ဂလဿ - ၏၊ ဒါနေ - လူခြင်း၌၊ ဝါ-ဒါတဗ္ဗဝတ္ထု၌၊ ဝိနိစ္ဆယံ-ကို၊ ဝတော - ၍၊ ဣဂါနိ - ၌၊ ယေ ပုဂ္ဂလော-သည်၊ အသုကသိမာယာတိ - ၍၊ ဝတ္ထု - ငှာ၊ နဇာနာတိ - မသိ၊ ဧကဝလံ - သိမာဝိသေသနှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊ သိမာတိဝစနမက္ခမေဝ - သိမ်ဟူသော စကားမျှတိုသာလျှင်၊ ဝါ-သိမ်ဟူသောစကားလောက်ကိုသာလျှင်၊ ဇာနန္တော-သိသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ဝိဟာရံ-သို့၊ အာဂန္တော - ၍၊ အဟံ - သည်၊ သိမာယ-၌၊ ဒမ္မိ - ၏၊ ဣတိဝါ - သို့လည်းကောင်း၊ အဟံ - သည်၊ သိမာယ-၌၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိဝါ - ကောင်း၊ အဟံ - သည်၊ သိမဋ္ဌကသံဃဿ - အား၊ ဒမ္မိ - ၏၊

အကာလစီဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၉

ဣတိဝါ-ကောင်း၊ ဘဏတိ - ၏၊ တဿပုဂ္ဂလဿ - ၏၊ တတ္ထတသ္မိံဒါနေ-၌
 ဝါ-၌၊ ဝိနိစ္ဆယံ-ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှာ၊ ယောပန ဝိဟာရံ ပဝိသိတောတိအာဒိ -
 အစရှိသောစကားကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ဖြစ်၊ ကတရန္တိ-ကား၊
 ကတရသိမံ - ကို။ ။အဟမေတံ ဘေဒံ နဇာနာမိတိ - ကား၊ အဟံ - သည်၊
 အသုကသိမာတိ-ဟူ၍၊ ဧတံဝိဘာဂံ-ဤအထူးအပြားကို၊ နဇာနာမိ-မသိ။ ။
 လဘဿ - ၏၊ ဝါ-ကို၊ ဥပစာရသိမာယ - ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နတ္တာ - ပိုင်းခြားအပ်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံစီဝရံ - ထိုသိမဋ္ဌကသံဃော ဂဏှာတု - ဟုပြော၍
 လူအပ်သော သင်္ကန်းကို၊ ဥပစာရသိမဋ္ဌေဟိ - ကျောင်းဝင်းတွင်းရှိ ရဟန်း
 တို့သည်၊ ဘာဇေတဗ္ဗံ-ဝေဖန်အပ်၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော-
 အဋ္ဌကယာဆရာ၏ အလိုတည်း။ သာတိ - ကား၊ သမာနလာဘကတိကာ -
 တူသောလာဘရှိအောင် ပြုခြင်းကို။

ယတ္ထ မယံ ဓူဝကာရာ ကရိယန္တိတိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ယသ္မိံဝိဟာရေ - ၌၊ တဿစီဝရဒါယကဿ - ထိုသင်္ကန်း
 လူသောဒါယကာ၏၊ သန္တကံ - ဥစ္စာသည်၊ သံဃဿ - ၏၊ ပါကဝတ္တံဝါ -
 အကျိုးတရားကို ရင့်ကျက်စေတတ်သော အလှူဝတ်သည်လည်း၊ ဟုတွာ - ၍၊
 ဝတ္တတိ-ဖြစ်ငြားအံ့(တစ်နည်း)၊ ယသ္မိံဝိဟာရေ-၌။ သံဃဿ ၏၊ ပါကဝတ္တံ-
 သည်၊ တဿစီဝရဒါယကဿ - ၏၊ သန္တကံဝါ - သည်လည်း၊ ဟုတွာ - ၍၊
 ဝတ္တတိ-အံ့၊ ယသ္မိံဝိဟာရေဝါ-၌လည်း၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ အတ္တနော ၏၊ ဘာရံ-
 တာဝန်ကို၊ ကတွာ-၍၊ သဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊ ဂေဟေ-အိမ်၌၊ ဘောဇေတိ-
 ဆွမ်းကပ်ငြားအံ့၊ ယတ္ထဝါဝိဟာရေ-၌လည်း၊ အနေနစီဝရဒါယကေန-သည်၊
 အာဝါသောဝါ - ကျောင်းကိုလည်း၊ ကတော - ပြုအပ်ဆောက်အပ်ငြားအံ့၊
 သလာကဘတ္တာဒိနိဝါ - စာရေးတန်ဆွမ်း အစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ နိဗ္ဗဒ္ဓါနိ-
 မြဲကုန်ငြားအံ့၊ ဣမေဝိဟာရာ-ဤသုံးခုသောကျောင်းတို့သည်၊ ဓူဝကာရာနာမ-
 မည်ကုန်၏၊ ဝါ-မြဲသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုရှိရာ ကျောင်းတိုက်တို့ မည်ကုန်၏၊
 ပန-ဆက်ဦးအံ့၊ ယေနစီဝရဒါယကေန-သည်၊ သကလောပိ-သော၊ ဝိဟာရေ-
 ကို၊ ပတိဋ္ဌာပိတော - တည်စေအပ်ငြားအံ့၊ တဿစီဝရဒါယကဿ(ထည့်ပါ)-
 ၏၊ တတ္ထတသ္မိံပတိဋ္ဌာပိတဝိဟာရေ-၌၊ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ-ဓူဝကာရဖြစ်၏ဟုပြောဖွယ်
 သည်ပင်လျှင်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တေန - ကြောင့်၊ ယတ္ထတဿပါကဝတ္တံဝါဝတ္တတိတိ
 အာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ ၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
 အာဟ-ပြီ။ ။တတ္ထဝစနေ - ၌၊ ပါကဝတ္တန္တိ-ကား၊ ဒါနဝတ္တံ-ပေးလှူအပ်
 သောဒါနသည်။ ။ဝဉ္စတိတိ-ကား၊ ပဝတ္တတိ ဖြစ်၏။ ။ယတောတိ-ကား၊
 ယသ္မာဝိဟာရာ-မှ။ ။ယတ္ထာတိ-ကား၊ ယသ္မိံဝိဟာရေ-၌။ ။သဗ္ဗတ္ထာတိ-ကား၊
 သဗ္ဗေသု-ကုန်သော၊ ဝိဟာရေသု-ကျောင်းတို့၌။ ။မာတိကံ အါရောပေတွာ

တိ- ကား၊ ကေသ္မိ- တစ်ခုသော၊ ဝိဟာရေ- ခွံ၊ ဘိက္ခု- တို့သည်၊ ဗဟုတရု- အထူးသဖြင့် များကုန်သည်၊ ဟောန္တိ- ကုန်အံ့၊ ကေသ္မိ- သော၊ ဝိဟာရေ-ခွံ၊ ဘိက္ခု- တို့သည်၊ ထောကတရု - အထူးသဖြင့် နည်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-အံ့၊ ဝတ္ထု- ဒါနဝတ်သည်လည်း၊ ကေ- တစ်ခုတည်းသည်၊ ဟောတိ-အံ့၊ ဓုဝကာရ ဌာနု- အမြဲကုသိုလ်ပြုရာ အရပ်သည်လည်း၊ ဗဟုကံ- များသည်၊ ဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ- ဤသို့ သံဃာနည်းများမတူခြင်း၊ ဒါနဝတ်တစ်ခုတည်းဖြစ်ခြင်း၊ ဓုဝ ကာရဌာနုများခြင်းဖြစ်ခဲ့သော်၊ မယံ - တို့သည်၊ ကတ္ထ - အဘယ်ဓုဝကာရ၌၊ ဒေမ- လူရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ- သို့၊ ပုစ္ဆိတော - ရှိ၊ မဇ္ဈော- ပြောင်းစောင်း သည်လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌိဝါ - အင်ပျဉ်သည်လည်းကောင်း၊ ကေမေဝ - တစ်ခု တည်းသည်သာလျှင်၊ ယဒိပနဟောတိ - အံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ တံမဉ္ဇပိဋ္ဌဒါယ ကံ - ထိုညောင်စောင်း အင်ပျဉ် ဒါယကာကို၊ ပုစ္ဆိတော - ရှိ၊ ယဿဝိဟာရဿ ဝါ-အားလည်းကောင်း၊ ကေဝိဟာရေပိ-၌လည်း၊ ယဿသေနာသနဿဝါ- အကြင်ကျောင်းအားလည်းကောင်း၊ သောမဉ္ဇပိဋ္ဌဒါယကော-သည်၊ ဝိစာရေတိ- စိစစ်ဆုံးဖြတ်ငြားအံ့၊ တတ္ထဝိဟာရေဝါ - ထိုဒကာဆုံးဖြတ်ရာ ကျောင်းတိုက်၌ လည်းကောင်း၊ တတ္ထသေနာသနောဝါ - ထိုဒကာဆုံးဖြတ်ရာ ကျောင်း၌လည်း ကောင်း၊ ဒါတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ သောမဉ္ဇပိဋ္ဌဒါယကော - သည်၊ အသုကဘိက္ခု - ဤမည်သောရဟန်းသည်၊ ဂဏုတု-ယူလော့၊ ဣတိ-သို့၊ သဓေပိဝဒတိ-အံ့၊ ဧဝံ သတိပိ-သော်လည်း၊ ဝဇ္ဇတိ - ယူခြင်းငှာအပ်၏၊ တုဗ္ဗေ - တို့သည်၊ မယံ - ၏၊ ဓုဝကာရေ-ခွံ၊ ဒေသ - လော့၊ ဣတိ - သို့၊ ဝတော - ကွဲကွဲပြားပြား ပြောကြား ပြီးရှိ၊ အဝိစာရေတာဝ - ပိုင်းခြားသတ်မှတ် မဆုံးဖြတ် မစိစစ်မူ၍၊ ဂစ္ဆတိ - အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ သံဃဿာပိ - သံဃာသည်လည်း၊ ဝိစာရေတု-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ- သင့်၏၊ ပန - ဆက်ဦးအံ့၊ ဧဝံ - သို့၊ သံဃေန - သည်၊ ဝိစာရေတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ သံဃတ္ထေရဿ-၏၊ ဝသနဌာနေ-နေရာအရပ်၌၊ ဒေတာတိ-ရှိ၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ-အပ်၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ သံဃတ္ထေရဝသနဌာနေ-၌၊ သေနာသနံ-အိပ်ရာနေရာသည်၊ ပရိ ပုဏ္ဏံ-ပြည့်စုံသည်၊ သဓေ ဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ယတ္ထ ဌာနေ-၌၊ သေနာသနံ - သည်၊ နပ္ပဟောတိ - မပြည့်စုံမလုံလောက်အံ့၊ တတ္ထဌာနေ - ၌၊ ဒါတဗ္ဗံ-၏။ ကောဘိက္ခု-သည်၊ မယံ-၏၊ ဝသနဌာနေ-၌၊ သေနာသနပရိ တောဂတဏှံ-ကျောင်း၊ အိပ်ရာ၊ နေရာ အသုံးအဆောင် တဏှာသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ သဓေဝဒတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ တတ္ထဝသနဌာနေ-ထိုပြောသော ရဟန်းနေရာ၌၊ ဒါတဗ္ဗံ-အပ်၏။

သံဃဿ ဒမ္မိတိ ဒိန္နန္တိ-ကား၊ ဣမာနိစိဝရာနိ-တို့ကို၊ သံဃဿ-အား၊ ဒမ္မိ- လူပါ၏၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ ဒိန္နံ-လူအပ်သောသင်္ကန်းသည်။ ။တတောဗဟိဒ္ဓါမိတိ- ကား၊ ဥပစာရသိမာတော-မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါပိ-၌လည်း။ ။တေဟိသဒ္ဓိန္တိ-ကား၊ ဥပစာရသိမာဂတေဟိ-ဥပစာရသိမ်သို့ ရောက်သော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-ကွ၊

သိမာ-ဥပစာရသိမိသည့်၊ ပရိသာဝသေန-အားဖြင့်၊ ဝစိုတာ-တိုးပွားကျယ်ပြန့်
ဟောတိ-၏၊ ဣတိကတွာ-ဤအကြောင်းကြောင့်၊ ကောဗဒ္ဓါနုဉ္စ-တစ်စပ်တည်း
စပ်သော ရဟန်းတို့အားလည်း၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာ
ယော-အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုတည်း။ ။တသ္မာတိ-ကား၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊
ဥပစာရ သိမာ ဂတာနံ - ဥပစာရသိမိတွင်းသို့ ရောက်သော ရဟန်း တို့အား၊
ပါပုဏာတိ-၏၊ တသ္မာစ-ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တတော
ဥပစာရသိမာတော-မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါပိ-၌လည်း၊ ဥပစာရသိမောက္ခန္ဓေဟိ-ဥပစာရ
သိမိသို့ သက်ရောက်သော ရဟန်းတို့နှင့်၊ ကောဗဒ္ဓါနု-တစ်စပ်တည်း စပ်သော
ရဟန်းတို့အား၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ တသ္မာစ-ကြောင့်လည်းကောင်း။ ။တေ
သန္တိ-ကား၊ ဥပစာရသိမာဂတာနုဉ္စ-ဥပစာရသိမိတွင်းသို့ ရောက်သော ရဟန်း
တို့၏လည်းကောင်း၊ တတောဥပစာရသိမာတော-မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ-၌၊ တေဟိဥပစာရ
သိမာဂတေဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ကောဗဒ္ဓါနု-တို့၏လည်းကောင်း။ ။
ဂါဟကေ သတိတိ- ကား၊ အန္တောဝါသိကေ- အတွင်းနေတပည့် အစရှိသော၊
ဂဏ္ဍန္တေ-ယူမည့်သူသည်၊ သတိ-သော်။ ။အသမ္ပတ္တာနုမ္ဘိတိ-ကား၊ ဥပစာရ
သိမာယံ-၌၊ ဌိတေဟိ-တည်သောရဟန်းတို့သည်၊ သဏ္ဌိ-ခေါင်းလောင်းကို၊
ဝါ-ဂလိုင်ကို၊ ပဟရိတွာ-ပုတ်ခတ်ရိုက်နှက်၍၊ ဝါ-လှုပ်၍၊ ကာလံ-သင်္ကန်း
ဝေဖန်ရာ အခါကို၊ ယောသေတွာ-ကြွေးကြော်ပြီး၍၊ လာဘဘာဇနဋ္ဌာနံ-
လာဘဝေဖန်ရာ အရပ်သို့၊ အသမ္ပတ္တာနုမ္ဘိ - မရောက်ကုန်သော်လည်း၊ ဝါ-
မရောက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပစာရသိမာယ - ဥပစာရ သိမိတွင်းသို့၊
ပဝိဋ္ဌာနုဉ္စ-ဝင်သော ရဟန်းတို့အားလည်း၊ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ တေဟိဥပစာရ
သိမာပဝိဋ္ဌေဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ကောဗဒ္ဓါနု-တစ်စပ်တည်း စပ်ကုန်သည်၊
ဟုတွာ-၍၊ အတ္တနော-၏၊ ဝိဟာရဒ္ဓါရေဝါ-ကျောင်းတံခါး၌ လည်းကောင်း၊
အန္တောဝိဟာရေဝါ-ကျောင်းတွင်း၌လည်းကောင်း၊ ဌိတာနုဉ္စ-တို့အားလည်း
ကောင်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-အသမ္ပတ္တာနုမ္ဘိ-ဟူသောပါဌ်၏အနက်တည်း။
ဘာဂေါ ဒါတဗ္ဗောတိ - ကား၊ သံသနဝကဿ- သံဃာတွင် အငယ်ဆုံးရဟန်း
အား၊ ဒိန္နေပိ - ပေးအပ်သော်လည်း၊ ဣတိအယံ - ကား၊ အဓိပ္ပာယော -
တည်း။ ။ပန-အဖို့တစ်ပါးကား၊ ဒုတိယဘာဂ-ဒုတိယအဖို့သည်၊ ထေရာသနံ-
မထေရ်ကြီးနေရာသို့၊ အာရုဠေ - တက်သည်ရှိသော် (တစ်နည်း)၊ ထေရာသနံ
အာရုဠေ-မထေရ်ကြီးနေရာရောက်ခါမှ၊ အာဂတာနံ-လာသော ရဟန်းတို့အား၊
ပဌမဘာဂေါ - ပဌမအဖို့သည်၊ နပါပုဏာတိ - မရောက်၊ ဒုတိယဘာဂတော -
ဒုတိယအဖို့မှ၊ ဝဿဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ဒါတဗ္ဗံ - ပေးအပ်၏။

ပန - အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ တုဗ္ဗေ - တို့သည်၊ ဗဟိဥပစာရသိမာယံ - ဥပစာရ
သိမိပ၌၊ ဌိတာနံ - တည်သောရဟန်းတို့အား၊ ဝါ - တို့၏၊ ဘာဂံ (ထည့်) -

အဖို့ကို၊ ဒေထ-ကုန်လော့၊ ဣတိ-သို့၊ သဗ္ဗေဒန္တိ-အံ၊ ဧဝံသန္တေသု-ကုန်သော်၊
 နဒါတဗ္ဗံ - အပ်၊ ပန - အနွယကို ဆိုဦးအံ၊ ဝိဟာရော - ကျောင်းတိုက်သည်၊
 မဟာ-ကျယ်သည်၊ အထဟောတိ-အံ၊ ထေရာသနတော - မထေရ်ကြီးနေရာမှ၊
 ပဌာယ-၍၊ ဝတ္ထေသု-အဝတ်သင်္ကန်းတို့ကို၊ ဒိယမာနေသု - ပေးဝေအပ်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ အလသဇာတိကာ - ပျင်းရိသောသဘော ရှိကုန်သော၊ မဟာ
 ထေရာ-ထေရ်ကြီးတို့သည်၊ ပစ္ဆာ - အနုထေရ်တို့မှနောက်၌၊ ယဒိအာဂစ္ဆန္တိ-
 ကုန်အံ၊ ဧဝံသန္တေသု-သော်၊ ဘန္တေ-ရာ၊ ဝိသတိဝဿာနံ-ဝါတော်နှစ်ဆယ်ရ
 အနုထေရ်တို့အား၊ ဒိယတိ-ပေးအပ်ပေ၏၊ တုမ္ဟကံ - အရှင်တို့၏၊ ဌိတိကာ-
 ထေရ်စဉ်သည်၊ အတိက္ကန္တာ-ကျော်လွန်ပါပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ နဝတ္ထဗ္ဗာ-အပ်ကုန်၊
 ဌိတိကံ-ထေရ်စဉ်ကို၊ ဌပေတွာ - ရပ်နားထားပြီး၍၊ တေသံ-ပစ္ဆာအာဂတာနံ
 အလသဇာတိကာနံ မဟာထေရာနံ-တို့အား၊ ဒတွာ - ၍၊ ဌိတိကာယ - ထေရ်
 စဉ်အားဖြင့်၊ ဒါတဗ္ဗံ - အပ်၏။

အသုကဝိဟာရေ-တိုက်၌၊ ဗဟုစိဝရံ-သည်၊ ဥပ္ပန္နကိရ-သတံ၊ ဣတိဝစနံ-ကို၊
 သုတွာ-၍၊ ယောဇနန္တရိက ဝိဟာရတောပိ - တစ်ယူဇနာခြားကွာရာကျောင်း
 မှလည်း၊ ဘိက္ခု - တို့သည်၊ အာဂစ္ဆန္တိ - ကုန်၏၊ သမ္ပတ္တသမ္ပတ္တာနံ - ရောက်
 လာတိုင်း၊ ရောက်လာတိုင်းသောရဟန်းတို့အား၊ ဝါ-တို့၏၊ ဌိတဌာနတော-မှ၊
 ပဌာယ - ၍၊ ဒါတဗ္ဗံ-အပ်၏။ အယံ - ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထဧကိဿံ
 အဋ္ဌကထာယံ - ဤကင်္ခါအဋ္ဌကထာ၌၊ သဇေပေါ-တည်း။ ပန-ပစ္စက္ခသံဝဏ္ဏ
 နာမှတပါး အတိဒေသသံဝဏ္ဏနာကို ဆိုဦးအံ၊ ဝိတ္တာရော-ကို၊ သမန္တပါသာ
 ဒိကာယ - အမည်ရှိသော ဝိနည်းအဖွင့် သံဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌကထာ၌၊ ဝါ-တွင်၊
 စိဝရက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာယံ - မဟာဝဂ္ဂစိဝရက္ခန္ဓက အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌကထာ၌၊
 သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တနယေန - ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။

ဧဝံ-သို့၊ ဝိဟာရံ-သို့၊ ပဝိသိတွာ-၍၊ အဟံ-သည်၊ ဣမာနိစိဝရာနိ-တို့ကို၊
 သံဃဿ-အား၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတွာ-၍၊ ဒိန္နေသု-သူအပ်သောသင်္ကန်း
 တို့၌၊ ဝိနိစ္ဆယံ-ကို၊ ဒဿေတွာ - ၍၊ ဣဒါနိ - ၌၊ ဗဟိဉ္ဇပစာရသိမာယံ - ၌၊
 ဘိက္ခု-ကို၊ ဒိသ္မာ-၍၊ အဟံ-သည်၊ ဣမာနိစိဝရာနိ-တို့ကို၊ သံဃဿ-အား၊
 ဒမ္မိ - ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတွာ - ၍၊ ဒိန္နေသု-ပေးအပ်သောသင်္ကန်းတို့၌၊ ဝိနိစ္ဆ
 ယံ-ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှာ၊ ယံပနာတိအာဒိ - အစရှိသောစကားကို၊ သင်္ဂဟကာ
 ရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-၏၊ ကောဗဒ္ဓပရိသာယ ပါပုဏာတိတိ-ကား၊ ပရိသာ-သည်၊
 ယောဇနံ-တစ်ယူဇနာတိုင်တိုင်၊ ဝါ-တစ်ယူဇနာရှိသောအရပ်ကို၊ ဖရိတွာ-ဖြင့်၍၊
 ဝါ-ပြား၍၊ ဌိတာ - သည်၊ သဗ္ဗေဟောတိ - အံ၊ ကောဗဒ္ဓါ - တစပ်တည်း
 စပ်သည်၊ ဗေဟောတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ သဗ္ဗေသံ - ကုန်အောင်စုံသော

ရဟန်းတို့အား၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-ကောဗဒ္ဓပရိ
 သာယ ပါပုဏာတိဟူသော ပါဠိ၏အနက်တည်း။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထတေသ္မိံ
 ပါပုဏနေ-၌၊ ကောဗဒ္ဓတာ-အဖြစ်ကို၊ ဒွါဒသဟတ္ထဗ္ဗန္တရဘော- တစ်ဆယ့်
 နှစ်တောင်အတွင်းအားဖြင့်၊ ဝါ-အတွင်း၌၊ ပရိစ္ဆန္နိတဗ္ဗာ-ပိုင်းခြားအပ်၏၊ တေန-
 ကြောင့်၊ ယေပနာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊
 သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ဥဘတော သံဃဿ ဒိန္နန္တိ-ကား၊ အဟံ-သည်၊ ဥဘတော သံဃဿ - အား၊
 ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတော-၍၊ ဒိန္နံ-သည်။ ။အဟံ-သည်၊ ဒေဓာ သံဃဿ-
 နှစ်ပါးအပြားရှိသောသံဃာအား၊ ဒမ္မိ - ၏၊ အဟံ-သည်၊ ဒိန္နံ-ဘိက္ခုသံဃာ
 ဘိက္ခုနီသံဃာအားဖြင့် နှစ်ပါးကုန်သော၊ သံဃာနံ - တို့အား၊ ဒမ္မိ - ၏၊
 အဟံ-သည်၊ ဘိက္ခုသံဃဿစ - ရဟန်းတို့၏ အပေါင်းအား လည်းကောင်း၊
 သိက္ခုနီသံဃဿစ - ရဟန်းမတို့၏ အပေါင်းအား လည်းကောင်း၊ ဒမ္မိ - ၏၊
 ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေပိ-သော်လည်း၊ ဥဘတော သံဃဿ - အား၊ ဒိန္နမေဝ-သည်
 သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ။ဥပစုံဘိက္ခုနံ ဥပစုံဘိက္ခုနီနံ ဒါတဗ္ဗန္တိ - ကား၊
 ဒေသာဂေ - နှစ်ဖို့နှစ်ပုံတို့ကို၊ သမေ - အညီအမျှတို့ကို၊ ကတော - ၍၊ ကော
 ဘာဂေါ-တစ်ဖို့တစ်ပုံကို၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ ကောဘာဂေါ-ကို၊ ဘိက္ခုနီနံ-
 တို့အား၊ ဒါတဗ္ဗော-၏။ ဥဘတောသံဃဂ္ဂဟဏေန-ဥဘတောသံဃသဒ္ဓါဖြင့်၊
 ဒါယကေန-လူသောဒါယကာသည်၊ ဂဟိတတ္တာ-ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဂဟေတုံ-ငှာ၊ လဘတိ-၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော-တည်း။ ။
 စေတိယဿာတိ-ကား၊ ထူပါဒိနော - ဗြဟ္မာလူနတ် ချီးဝံ့အပ်သော ပုထိုးအစ
 ရှိသည်အား (အဋ္ဌကထာ၌စပ်)။ ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ-အံ့(တစ်နည်း)၊
 ဟိ-စေတိယသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထကိုဆိုဦးအံ့၊ တံထူပါဒိ-ကို၊ တဿ ထူပါဒိနော-
 ၏၊ ဝါ-ကို၊ ဓာဘာယတနာဒိဘာစေန-ဓာတ်တော်၏တည်ရာ အစရှိသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ စိတတ္တာစ-စီအပ်တပ်ထားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 လောကဿ-လူအပေါင်း၏၊ ဝါ - သတ္တလောက၏၊ စိတ္တိကာရဋ္ဌာနတာယစ-
 အရိုအသေပြုရာအရပ်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတိယန္တိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-
 အပ်၏၊ ကောစိ-အနည်းငယ်သော၊ ဝိသေသော-ထူးခြားမှုသည်၊ န-မရှိ၊
 ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဓ ပန စေတိယဿာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊
 အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ပန - အဖို့တစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဥဘတောသံဃဿစ - အားလည်းကောင်း၊
 တုယုဉ္ဇ - အားလည်းကောင်း၊ စေတိယဿစ - အားလည်းကောင်း၊ ဒမ္မိ-၏၊
 ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ ဒွါဝိသတိကောဋ္ဌာသေ-နှစ်ဆယ့်နှစ်ခု နှစ်ဆယ့်နှစ်ပုံ

တို့ကို၊ ကတော-၍၊ ဒသကောဠာသ-ဆယ်စုဆယ်ပုံတို့ကို၊ ဘိက္ခုနီ-ရဟန်း
ယောကျ်ားတို့အား၊ ဒါတဗ္ဗ-အပ်၏၊ ဒသဘဂါ-တို့ကို၊ ဘိက္ခုနီ-ရဟန်းမ
တို့အား၊ ဒါတဗ္ဗ - အပ်ကုန်၏၊ ငကောဘာဂေါ - ကို၊ ပုဂ္ဂလဿ - အား၊
ဒါတဗ္ဗော-၏၊ ငကောဘာဂေါ-ကို၊ စေတိယဿ-အား၊ ဒါတဗ္ဗော-၏။ တတ္ထ
တသ္မိံ ဒါနေ-ထိုသို့ သံဃာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ စေတိအား လူရာ၌၊ (တစ်နည်း) တတ္ထ
တေသု သံဃပုဂ္ဂလစေတိယေသု-တို့တွင်၊ ပုဂ္ဂလော-သည်၊ သံဃတောပိ-သံဃာ
အထံမှလည်း၊ အတ္တနော-၏၊ ဝဿဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ပန-ဘစ်ဖန်၊ ဘာဂံ-ကို၊
ဂဟေတု-ငှာ၊ လဘတိ-၏၊ စေတိယဿ-အား၊ ဝါ-၏၊ ဘာဂေါ-အဖို့သည်
ကား၊ ငကောယေဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ပန - ဆက်ဦးအံ့၊ အယံ
ဝါရော-ကို၊ ယလာဝုတ္တေန-အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ နယေနေဝ ဖြင့်
သာလျှင်၊ ဉာယတိ- အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ- ထို့ကြောင့်၊ ဣမ ဣမိဿ ကင်္ခါဝိတရ
ဏီယံ-၌၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ နုတ္တော-အပ်။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ့၊
သမန္တပါသာဒိကာယံ-မည်သော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊
ဝုတ္တောယေဝ-သည်သာလျှင်တည်း။

☞ ဘိက္ခုနီနန္ဒီ - ဟူ၍၊ ပုဂ္ဂလိကဝသေန - အားဖြင့်၊ ဒါယကေန - သည်၊
ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ ဘိန္ဒိတာ-ခွဲခြမ်း၍၊ နဒါတဗ္ဗ-အပ်။ ။
ပုဂ္ဂလော ဝိသု နလဘတိတိ-ကား၊ ပုဗ္ဗေဝိယ - ရှေးဖြစ်သော “ဥဘတော
သံဃဿစ တုယုဉ္ဇ”ဟု ဆို၍ လူအပ်ရာ၌ကဲ့သို့၊ ဝိသု-သီးခြား၊ ပုဂ္ဂလိက
ကောဠာသံ-ကို၊ နလဘတိ-မရ၊ ပါပုဏနကောဠာသတော ဧကမေဝ လဘတိ
တိ-ကား၊ အတ္တနော-၏၊ ဝဿဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗဋ္ဌာနတော-ရောက်ရာဌာနမှ၊
ဧကမေဝ ကောဠာသံ-တစ်ဖို့တစ်ခုကိုသာလျှင်၊ လဘတိ-၏။ ကသ္မာ-ကြောင့်။
အတ္တနော-၏၊ ဝဿဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ပါတဗ္ဗဋ္ဌာနတော-မှ၊ ဧကမေဝ ကောဠာသံ-
ကို သာလျှင်၊ လဘတိ-နည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ဒါယကေန-
သည်၊ ဝိန္ဒဋ္ဌာနဿ-ပေးရာဖြစ်သော သမ္ပဒါန်၏၊ ဝါ-ကို၊ (နှစ်ပုဒ်ထည့်) ဘိက္ခု
သံဃဂ္ဂဟဏေန-ဖြင့်၊ ဂဟိတတ္တာ-ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနော-
၏၊ ဝဿဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗဋ္ဌာနတော-မှ၊ ဧကမေဝ ကောဠာသံ-ကိုသာလျှင်၊
လဘတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။ အဟံ-သည်၊ ဘိက္ခု
သံဃဿစ-အားလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီနန္ဒီ-တို့အားလည်းကောင်း၊ တုယုဉ္ဇ-
အားလည်းကောင်း၊ စေတိယဿစ-အားလည်းကောင်း၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊
ဝုတ္တေပိ- ပြောဆိုအပ်သော်လည်း၊ စေတိယဿ-အား၊ ဧကပုဂ္ဂလပဋိဝိသော-
တစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖို့ကို၊ ဝါ-ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်တူကဲ့ကို၊ လဗ္ဘတိ-
အပ်၏။ ပုဂ္ဂလဿ-အား၊ ဝိသု-သီးခြား၊ ဧကပုဂ္ဂလပဋိဝိသော-ကို၊ နလဗ္ဘတိ-
မရအပ်။ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧကံ ကောဠာသံ-ကို၊ စေတိယဿ-အား၊ ဒတုာ-

၍၊ အဝသေသံ စေတီတော်အား ပေးလှူအပ်ပြီးသော ကေကောဠာသမ္ပုကြွင်း ကျန်သော၊ ကောဠာသံ-ကို၊ ဘိက္ခုနီ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီယောစ- တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဏေတော-ရေတွက်ပြီး၍၊ ဘာဇေတဗ္ဗ-အပ်၏၊ တေန- ကြောင့်၊ စေတီယဿစာတိဝုတ္တေပနာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ- ၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီး၊

တေဟိ သဒ္ဓိံ ပုဂ္ဂလစေတီယပရာမသနံ အနန္တရနယသဒိသမေဝါတိပါဌဿ- ၏၊ တေဟိဘိက္ခုနီ-တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ တာဟိ ဘိက္ခုနီဟိစ-တို့နှင့်လည်း ကောင်း၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ပုဂ္ဂလဿစ-ကိုလည်းကောင်း၊ စေတီယဿစ-ကိုလည်း ကောင်း၊ ဂဟဏံ-သည်၊ အနန္တရနယသဒိသမေဝ-အခြားမဲ့နည်းနှင့် တူသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဘိက္ခုနု- ကောင်း၊ ဘိက္ခုနီနု-ကောင်း၊ စေတီယဿစ-ကောင်း၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဘိက္ခုနု- ကောင်း၊ ဘိက္ခုနီနု-ကောင်း၊ တုယုဉ္ဇ-ကောင်း၊ စေတီယဿစ-ကောင်း၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေပိ-သော်လည်း၊ စေတီယဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ကေ ပဋိဝိသော-ကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏၊ ပုဂ္ဂလဿ-အား၊ ဝါ-၏၊ ဝိသု-သီးခြား၊ ကေပဋိဝိသော-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဘိက္ခုနု-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီယောစ- တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဏေတော-ရေတွက်၍သာလျှင်၊ ဘာဇေတဗ္ဗ-အပ်၏။ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ။ ပုဂ္ဂလဿ ဝိသု နလုပ္ပတိတိ ပါဌဿ-၏၊ ပုဂ္ဂလဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ဝိသု- သီးခြား၊ ပဋိဝိသော-ကို၊ နလဗ္ဘတိ-အပ်၊ ဝဿဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ကောဝ-ကိုသာ လျှင်၊ လဗ္ဘတိ-၏၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ပန-အဖို့ တစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဘိက္ခုသံဃဿစ - အားလည်းကောင်း၊ စေတီယဿစ- လည်းကောင်း၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ စေတီယဿ အား၊ ဝိသု- ခြား၊ ပဋိဝိသော-ကို၊ လဗ္ဘတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ ကြောင့်၊ စေတီယဿ ပန လဗ္ဘတိတိ ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီး၊ ဘိက္ခုသံဃဿစ-ကောင်း၊ တုယုဉ္ဇ-ကောင်း၊ စေတီယဿစ-ကောင်း၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ စေတီယဿေဝ-၏သာလျှင်၊ ဝါ-သည်သာလျှင်၊ ဝိသု-ခြား၊ ပဋိဝိသော-ကို၊ လဗ္ဘတိ-၏၊ ပုဂ္ဂလဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ဝိသု-ခြား၊ ပဋိဝိသော-ကို၊ နလဗ္ဘတိ- အပ်၊ စေတီယဿ ပန လဗ္ဘတိယေဝါတိ - ကား၊ ဘိက္ခုနု - တို့အား လည်းကောင်း၊ စေတီယဿစ - အားလည်းကောင်း၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ ပန - သော်ကာ၊ စေတီယဿ - အား၊ ဝိသု - ခြား၊ ပဋိဝိသော - ကို၊ လဗ္ဘတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော- စေတီယဿ ပန အစရှိသော ပါဌ်၏ အနက်တည်း။ ဘိက္ခုနု - တို့အား လည်းကောင်း၊ တုယုဉ္ဇ - ကောင်း၊ စေတီယဿစ-အားလည်းကောင်း၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေပိ-သော်လည်း၊

စေတီယသေဝ-၏သာလျှင်၊ ဝါ-သညသာလျှင်၊ ဝိသု-ခြား၊ ပဋိဝိသေဝ-ကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏၊ ပုဂ္ဂလဿ - ၏၊ ဝါ - သည်၊ ဝိသု - ခြား၊ ပဋိဝိသေဝ-ကို၊ နလဗ္ဘတိ-အပ်၏။ ဘိက္ခုနိသံသံ-ကို၊ အာဒိ ကတုပိ-၍လည်း၊ ဝုတ္တေ(လည်း)-သော၊ ဝေမေဝ-ဤအတူသာလျှင်၊ ယောဇေတဗ္ဗ-အပ်၏။

ဧတ္ထေတေသ္မိံ ပရာမသိတွာဒါနေ-ဤရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ စေတီကို သုံးသပ်၍လူရာ၌၊ ဌတုာ - တန်ရပ်၍၊ ကောစိ-သော၊ စောဒကော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ကိ - သို့၊ အာဟ-နည်း။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ တေရဟိ-ယခုအခါ၌(ဝိနည်းမဟာဝါ အဋ္ဌကထာ၌ကား ယံပန မပါ)၊ ပဏ္ဍိတ မနုဿာ-လူပညာရှိတို့သည်၊ သဓာတုကံ - ဓာတ်တော်နှင့် တကွသော၊ ဝါ - သွင်းမြှုပ်ထားသော ဓာတ်တော်ရှိသော၊ ပဋိမံ - ရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်ကို လည်းကောင်း၊ စေတိယံဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတုာ - တည်ထားပြီး၍၊ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဓဿ - ရှိသော၊ ဉာတောသံဃဿ - အား၊ ဒါနံ- လှူအပ်သော ဒါန ဝတ္ထုကို၊ ယံဒေန္တိ-အကြွေလှူကုန်၏၊ ကိ-သို့၊ ကတုာ-၍၊ ကိန္တိ-အဘယ်သို့၊ ဝတုာ-ဆိုကုန်ပြီး၍၊ ဒေန္တိ - နည်း၊ ဣတိ - နည်း၊ ဣတိအယံ - ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ပဋိမာယဝါ - ၏လည်းကောင်း၊ စေတိယဿဝါ - ၏လည်းကောင်း၊ ပုရတော-ရှေ့၌၊ ဝါ-ရှေ့ဖြစ်သော၊ အာဓာရကေ-သပိတ်ခြေပေါ်၌၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဌပေတုာ-၍၊ ဒက္ခိဏောဒကံ-လူကြောင်းဖြစ်သောရေကို၊ ဝါ-အလှူ၏ရေကို၊ ဒတုာ-ပေးပြီ၊ မယံ-တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ - တို့အား၊ ဒေမ - ကုန်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ကတုာ-၍၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတုာ-၍၊ ယံဒေန္တိ-ကုန်၏၊ တတ္ထတသ္မိံဒါနေ-ထိုသို့လူ ရာ၌၊ ပဌမံ-စေတီအားလူသည်မှ ရှေ့ဦးစွာ၊ ယံခါဒနိယံဝါ - အကြွေခဲဖွယ်ကို လည်းကောင်း၊ ယံ ဘောဇနိယံဝါ - အကြွေစားဖွယ်ကို လည်းကောင်း၊ ဒေန္တိ-ကုန်၏၊ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ ဝါ- တစ်မျိုးတစ်ဖုံတချို့ လှူလှူနည်း ကား၊ ဝိဟာရံ-သို့၊ အာဟရိတုာ - ယူလာကြကုန်ပြီး၍၊ မယံ-တို့သည်၊ ဣဒံ- ဤ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ နံ့သာ အစရှိသည်ကို၊ စေတိယဿ - အား၊ ဒေမ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတုာ-၍၊ ယံ(ယံသဒ္ဓါလိုက်ပါ) ပိဏ္ဍပါတဉ္စ - အကြွေဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ယာနိ(ယံကို ယာနိဟု ဝိဘတ်ပြင်လိုက်)-မာလာဂန္ဓာဒီနိစ- အကြွေ ပန်း၊ နံ့သာ အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေန္တိ - ကုန်၏၊ တတ္ထ တေသု ခါဒနိယဘောဇနိယ မာလာဂန္ဓာဒီသု - ထို ပေးလှူအပ်သော ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်၊ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ နံ့သာ အစရှိသည်တို့၌၊ ကထံ-သို့၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ပြုကျင့်အပ် သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-ပြီ၊ ပရိဟာရော-အဖြေကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုစ္စတေ- အပ်၏၊ တာဝ-ခဲဖွယ်အစရှိသည်တို့မှရှေးဦးစွာ၊ မာလာဂန္ဓာဒီနိ-တို့ကို၊ စေတိ ယေ-၌၊ အာရောပေတဗ္ဗာနံ-တင်လှူအပ်ကုန်၏၊ ဝုတ္တေဟိ-အဝတ်တို့ဖြင့်၊ ပဋ္ဌာ

ကော-တံခွန်တို့ကို၊ ကာတဗ္ဗာ-အပ်ကုန်၏၊ တေလေန-ဆိုဖြင့်၊ ပဒီပါ - ဆီမီး

တို့ကို၊ ကာတဗ္ဗာ-အပ်ကုန်၏၊ ပန - ထိုမှတစ်ပါး၊ ပိဏ္ဏပါတမဓုဗာဏိတာဒိနိ-
ဆွမ်း၊ ပျား၊ တင်လဲအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဗ္ဗဇိတောဝါ-ရဟန်းမူလည်းဖြစ်သော၊
ဂဟဋ္ဌောဝါ-လူမူလည်းဖြစ်သော၊ ယော - အကြင်သူသည်၊ နိဗဒ္ဓစေတိယဇဂ္ဂ
ကော-အမြဲမပြတ်စေတီတော်ကို စောင့်ရှောက်သုတ်သင်တတ်သည်၊ ဟောတိ-
အံ၊ တဿ-အား၊ ဒါတဗ္ဗာနိ-အပ်ကုန်၏၊ (ယော နိဗဒ္ဓစေတိယဇဂ္ဂကော-သည်၊
ပဗ္ဗဇိတောဝါ-သည်မူ လည်းကောင်း၊ ဂဟဋ္ဌောဝါ- ကောင်း၊ ဟောတိ-အံ၊
တဿ နိဗဒ္ဓစေတိယဇဂ္ဂကဿ-အား၊ ဒါတဗ္ဗာနိ-အပ်ကုန်၏၊ (တစ်နည်း) နိဗဒ္ဓ
စေတိယဇဂ္ဂကော-သော၊ ယော-သည်၊ ပဗ္ဗဇိတောဝါ-ကောင်း၊ ဂဟဋ္ဌောဝါ-
ကောင်း၊ ဟောတိ-အံ၊ တဿ-အား၊ ဒါတဗ္ဗာနိ-အပ်ကုန်၏၊ (တစ်နည်း)
ယော ပဗ္ဗဇိတောဝါ-ကောင်း၊ ယော ဂဟဋ္ဌောဝါ-ကောင်း၊ နိဗဒ္ဓစေတိယဇဂ္ဂ
ကော-သည်၊ ဟောတိ-အံ၊ တဿပဗ္ဗဇိတဿဝါ-အားလည်းကောင်း၊ တဿ
ဂဟဋ္ဌဿဝါ-အား လည်းကောင်း၊ ဒါတဗ္ဗာနိ-အပ်ကုန်၏ ဟူ၍လည်းအနက်
သမ္ပနိဉ္စိ)၊ နိဗဒ္ဓဇဂ္ဂကော - အမြဲစောင့်ရှောက်သောသူသည်၊ အသတိ-မရှိလတ်
သော်၊ အာဟဋ္ဌတတ္ထိ-ရှေးရှုဆောင်ယူလာအပ်သောဆွမ်းကို၊ ဌပေတွာ-မစား
သေးဘဲထားပြီး၍၊ ဝတ္ထိ-ကျင့်ဝတ်ကို၊ ကတွာ-၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဌာ၊ ဝတ္ထတိ-
အပ်၏။ ကာလေ - မွန်းတည့်ကာလသည်၊ ဥပကဋ္ဌေ - နီးကပ်သည်ရှိသော်၊
ပိဏ္ဏပါတမဓုဗာဏိတာဒိနိ(လိုက်)-တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ-၍၊ ပစ္စာပိ-စားပြီးသည်မှ
နောက်ကာလ၌လည်း၊ ဝါ-စားပြီးခါမှလည်း၊ ဝတ္ထိ-စေတိယဝတ်ကို၊ ကာတုံ-
ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိယေဝ - သာလျှင်တည်း။

စ-ဆက်ဦးအံ၊ မာလာဂန္ဓာဒိသု-တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မပြု တစ်ခုခုသော
ပန်းနံ့သာ အစရှိသည်ကို (ပူဇော်တဗ္ဗံ-၌စပ်)၊ တုမေ - တို့သည်၊ ဣဒံ-ဤပန်း
နံ့သာ အစရှိသည်ကို၊ ဟရိတွာ - ဆောင်သွားယူသွားပြီး၍၊ စေတိယပူဇော်-
စေတီတော်အား(ဉ္စိ-ကို)ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရောထ - ပြုပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊
ဝုတ္တေ-ဒကာ ဒကာမတို့က ပြောဆိုအပ်သော်၊ ဒုရမ္မိ-ဝေးသောအရပ်သို့လည်း၊
ဝါ-ဝေးသော အရပ်တိုင်အောင်လည်း၊ ဟရိတွာ - ၍၊ ပူဇော်တဗ္ဗံ - အပ်၏။
မာလာဂန္ဓာဒိသု-တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ-ကို၊ ဣဒံ-ကို၊ (သုံးပုဒ်လိုက်)၊ ဘိက္ခုသံဃဿ-
ရဟန်းသံဃာဖို့၊ ဝါ-အတွက်၊ ဟရ-ယူသွားပါလော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေပိ-သော်
လည်း၊ ဟရိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ပန-အထူးကား၊ မာလာဂန္ဓာဒိသု-ယံကိဉ္စိ-ဣဒံ-
ဘိက္ခုသံဃဿ - ဟရာတိဝုတ္တေ-သော်၊ အဟံ-သည်၊ ပိဏ္ဏာယ - ဆွမ်းအကျိုး
ဌာ၊ စရာမိ- လှည့်လည်ဆဲ၊ အာသနသာလာယံ - ဆွမ်းစားဇရပ်၌၊ ဘိက္ခု-
တို့သည်၊ အတ္ထိ-ကုန်၏၊ တေဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဟရိဿန္တိ-ယူသွားကုန်လတ္တံ့၊
ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-ရဟန်းက ပြောဆိုအပ်သော်၊ ဘန္တေ-ရာ၊ ဣဒံ-ကို၊ တုယံ
ယေဝ-အားသာလျှင်၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ သစေ ဝဒတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊

၁၈

ကင်္ခါဋီကာသစ် နိဿယသစ်

ဘုဉ်တုံ-ပိဏ္ဏစာရိကရဟန်းစားခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏၊ ပန-ထိုသို့မဟုတ် တစ်မျိုး
တစ်ဖုံကား၊ အဟံ-သည်၊ ဣဒံ-ကို၊ ဘိက္ခုသံဃဿ-ငှာ၊ ဟရိဿာမိ-ယူသွား
ရပေတော့အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတော-၍၊ ဟရန္တဿ-ဆောင်ယူလျက်၊ ဂစ္ဆတော-
သွားစဉ်၊ အန္တရာဝ-လမ်းခရီးအကြား၌သာလျှင်၊ ကာလော-သည်၊ ဥပကဋ္ဌော-
သည်၊ အထ ဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံ ဟောန္တေ-သော်၊ အတ္တနော-အား၊ ဝါ-သို့၊
ပါပေတွာ-ရောက်စေပြီး၍၊ ဘုဉ်တုံ-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။

ဝဿံ ဝုဋ္ဌသံဃဿ ဓမ္မိတိဝဒတိတိ-ကား၊ အဟံ-သည်၊ ဝဿံ ဝုဋ္ဌသံဃဿ-
ဝါကျွတ်ပြီးသော သံဃာအား၊ ဣမာနိ စိဝရာနိ-တို့ကို၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊
ဝဒတိ-၏။ ။တေသံ ဗဟိသီမဋ္ဌာနမ္မိ ပါပုဏာတိတိ-ကား၊ ကထိနေ-ကို၊
အတ္တတေ-သော်၊ ဗဟိသီမဋ္ဌာနမ္မိ-ဥပစာရသိမ်ပ၌ တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့
အားလည်း၊ ကထိနဿ-၏၊ ယာဝဉ္ဇဗ္ဗာရာ-နုတ်ရာကာလတိုင်အောင်၊ ပါပုဏာ
တိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဒိသာပက္ကန္တဿာပိ- အရပ်တစ်ပါး ဖဲသွားသော
ရဟန်း၏လည်း၊ ပဋိဂ္ဂါဟကေ-မိမိအတူ ယူမည်သူသည်၊ ဝါ-ကိုယ်စားယူမည်
သူသည်၊ သတိ-သော်၊ ဒါတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ ကထိနေ-ကို၊
အနတ္တတေ-မခင်းအပ်သော်၊ အန္တော ဟေမန္တေ-ဆောင်းဥတုအံ့တွင်း၌၊ ဗဟိ
သီမဋ္ဌာနမ္မိ-တို့အားလည်း၊ ကထိနဿ-၏၊ ယာဝဉ္ဇဗ္ဗာရာ-အောင်၊ ပါပုဏာတိ-
၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဒိသာပက္ကန္တနမ္မိ-တို့အားလည်း၊ ပဋိဂ္ဂါဟကေ-သည်၊
သတိ-သော်၊ ဒါတဗ္ဗံ-အပ်၏။ စပန-ဆက်ဦးအံ့၊ ဧဝံ-ဤသို့ “ဝဿံ ဝုဋ္ဌသံဃဿ
ဒမ္မိ” ဟူ၍၊ ဝတော-၍၊ ဒိန္နံ-ပေးလှအပ်သော သင်္ကန်းသည်၊ ပစ္ဆိမဝဿံဝုဋ္ဌာနမ္မိ-
နောက်ဝါကျွတ်သောရဟန်းတို့အားလည်း၊ ပါပုဏာတိ-၏။ ။ယတ္ထကတ္ထစိတိ-
ကား၊ ယေသု ကေသုစိ-အားလုံးကုန်သော၊ ဝိစာရေသု-တို့၌။ ။ဧဝံဝဒတိတိ-
ကား၊ အဟံ-သည်၊ ဝဿံ ဝုဋ္ဌသံဃဿ-အား၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-၏၊
ဝါ-အံ့၊ တတြ-ထိုသို့ ပြောဆိုရာ၌၊ သမ္မုခိဘူတာနံ-မျက်မှောက်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်
သော၊ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ကသ္မာ-
ကြောင့်၊ တတြ-၌၊ သမ္မုခိဘူတာနံ-သော၊ သဗ္ဗေသံ-တို့အား၊ ပါပုဏာတိ-
နည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ပိဋ္ဌိသမယေ-ကျောက်ကုန်းပမာ ကထိန်
အာနိသင်ကင်းရာအခါ၌၊ ဥပ္ပန္နတ္တာ-ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မုခိဘူတာနံ-
ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ-တို့အား၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရေ-
တည်း။ ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ အဟံ-သည်၊ ဝဿံ-လုံး၊ ဝသန္တာနံ-နေဆဲ
ရဟန်းတို့အား၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ သဏေ ဝဒတိ-အံ့၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊
အန္တောဝဿေ-ဝါတွင်း၌၊ ဝဿံ ဝသန္တာဝ-ဝါဆိုဆဲ ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊
(ဤအဋ္ဌကထာပါဌ်၌ အန္တော ဝဿေယေဝ ဝဿံ ဝသန္တာဝ-ဟု ရှေ့နောက်
ဝေ-သဒ္ဒါပါ၏၊ မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ၌ကား ရှေ့၌သာ ဝေ-ပါရှိ၍ နောက်၌

ကား မရှိ၊ ဆိန္ဒဝဿာန လဘန္တိ-ဟူသော နောက်ဝါကျထောက်က ရှေ့အာဇာရ
ဝေ-သဒ္ဓါပါရိဂ္ဂါရ်ကား အပိုသော၊ ကတ္တား နောက်ပုဒ်၌ကား ပါရမည် ကေန်
တည်း၊) လဘန္တိ-၏၊ ဆိန္ဒဝဿာ-ပြတ်ကျိုးသော ဝါရိသော ရဟန်းတို့သည်၊
နလဘန္တိ-မရကုန်။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ စိဝရမာသေ-သင်္ကန်းကာလ
တစ်လအတွင်း၌၊ အဟံ-သည်၊ ဝဿံ ဝဿန္တာနံ-ဝါဆိုဆဲရဟန်းတို့အား၊ ဒမ္မိ-၏၊
ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ ပစ္ဆိမိကာယ-၌၊ ဝဿပဂတာနံယေဝ-ဝါကပ်ဆဲ
ရဟန်းတို့အားသာလျှင်၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ပုရိမိကာယ - ပုရိမဝါ၌၊ ဝဿပဂတာ
နဉ္စ-တို့အားလည်းကောင်း၊ ဝါ-နေခြင်းသို့ ရောက်သော ရဟန်းတို့သို့ လည်း
ကောင်း၊ ဆိန္ဒဝဿာနဉ္စ-တို့အားလည်းကောင်း၊ ဝါ-တို့သို့လည်းကောင်း၊ န ပါပု
ဏာတိ - မရောက်။

စိဝရမာသတော-မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ယာဝ-လောက်၊ ဟေမန္တဿ-၏၊
ပစ္ဆိမေဒိဝသော-နောက်ဆုံးဖြစ်သော တပေါင်းလပြည့်နေ့သည်၊ အတ္ထိ-၏၊
တာဝံ- ထိုတပေါင်း လပြည့်နေ့တိုင်အောင်၊ အဟံ-သည်၊ ဝဿာဝါသိကံ-
ဝါဆိုသင်္ကန်းကို၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ (ပါပုဏာတိ-၌စပ်)
ကထိနံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အတ္ထတံဝါ-ခင်းအပ်သည်မှလည်း၊ ဟောတု-စေ၊
အနတ္တတံဝါ-အပ်သည်မှလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ အတိတဝဿံ ဝုဋ္ဌာနံ ယေဝ-
အတိတဝါကျတ်ပြီးသော ရဟန်းတို့အားသာလျှင်၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ (ဤဝါကျ၌
ပါသော ဝုတ္တေ-ကို ပါပုဏာတိ-၌စပ်)။ ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ ဂိမ္မာနံ-နွေလတို့
၏၊ ပဋ္ဌမဒိဝသတော-အစပဋ္ဌမနေ့မှ၊ ဝါ-တပေါင်းလပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့မှ၊
ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ မာတိကာ-မာတိကာသို့၊ အာရောပေတဗ္ဗာ-အင်
အပ်၏၊ ကိ-သို့၊ မာတိကာ-သို့၊ အာရောပေတဗ္ဗာ-နည်း၊ ဣတိ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-
တည်း။ အတိတဝဿာဝါသဿ-အတိတဝါအား၊ ပဉ္စမာသာ-ငါးလတို့သည်၊
အတိက္ကန္တာ-လွန်ပြီ၊ အနာဂတော-အနာဂတ်ဖြစ်သော၊ ဝဿာဝါသော-
ဝါဆိုခြင်းသည်၊ စတုမာသစွယေန-လေးလကိုလွန်သောအခါ၌၊ ဘဝိဿတိ-
လတ္တံ၊ တသ္မာ-ထိုသို့ အတိတဝါဆိုခြင်း၏ ငါးလလွန်ပြီးသည်အဖြစ်၊ အနာဂတ်
ဝါဆိုခြင်း၏ လေးလလွန်ရာ အခါ၌ ဖြစ်လတ္တံ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ (ဤသို့
တသ္မာ-လည်း အနက်သမ္ပန်မှ ပေါ်လွင်မည်၊ ရှေ့ဝါကျ ကာရဏဝါကျမှန်း
လည်း သိရသည်၊) တံ-သည်၊ ကတရဝဿာဝါသဿ-အဘယ်ဝါအား၊ ဝါ-
အဘယ်ဝါ ဝါဆိုသောရဟန်းအား၊ ဒေသိ-ပေးသနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ မာတိကာ-
သို့၊ အာရောပေတဗ္ဗာ-အပ်၏၊ ဣတိ-ကား၊ ပရိဟာရေ-တည်း။ အဟံ-သည်၊
အတိတဝဿံ ဝုဋ္ဌာနံ-အတိတ ဝါကျတ်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊
သစေဝဒတိ-အံ့၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ တံ အန္ဓောဝဿံဝုဋ္ဌာနံမေဝ-ထိုအတိတ
ဝါကျတ်သောရဟန်းတို့အားသာလျှင်၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ တံအန္ဓောဝဿံဝုဋ္ဌာနံ-

တို့သည်။ ဒိသာပက္ကန္တာနမ္ပိ-အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားကုန်သော်လည်း၊ ဝါ - ကုန်သော၊ တံအန္တော ဝဿ ဝုဋ္ဌာနံ-တို့၏။ သဘာဝါ-သဘောတူသော ရဟန်းတို့သည်။ ဂဏှိတုံ - ဌာ၊ လာန္တိ - ရကုန်၏။

☞ အဟံ-သည်။ အနာဂတေ-အနာဂတ်နှစ်၌၊ ဝဿာဝါသိကံ-ဝါဆိုသက်န်းကို၊ ဝါ မိုးလပတ်လုံးနေသော ရဟန်းတို့အား လအပ်သောသက်န်းကို၊ ဒမ္ပိ - ၏၊ ဣတိ-သို့၊ သထေဝဒတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ တံစီဝရံ - ကို၊ ဌပေတွာ-သိမ်းထား၍၊ ဝဿုပနာယိကဒိဝသေ-ဝါကပ်ရာနေ၌၊ ဂဟေတဗ္ဗံ - ဝေယျအပ်၏။ ဝိဟာရေ-သည်။ အဂုတ္တော - မလုံသည်။ ဟောတိ - ၏၊ စောရတယံ-သည်။ အတ္တိ-၏၊ တသ္မာ-ထိုသို့ကျောင်း၏လည်း၊ လုံ၍ ခိုးသူဘေး၏လည်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဌပေတုံဝါ-သိမ်းထားခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ ဂဏှိတွာ-၍၊ အာဟိဏှိတုံဝါ - လှည့်လည်သွားလာခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ နသက္ကာ-မတတ်နိုင်ပါ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-ရဟန်းတို့က ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ-သည်။ သမ္ပတ္တာနံ-ရောက်လာသောရဟန်းတို့အား၊ ဒမ္ပိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ အထဝဒတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ သမ္ပတ္တဟိ - (သမ္ပတ္တာနံ-ကိုပြင်)ရောက်လာသော သမ္ပုဗ္ဗိဘူတ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘာဇေတွာ-၍၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-၏။ ဘန္တေ - ရား၊ ဣတော ဝဿတော-ဤနှစ်မျှ၊ တတိယေ ဝဿေ - သုံးနှစ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနှစ်၌၊ မေ - သည်၊ ဝဿာဝါသိကံ - ဝါဆိုသက်န်းကို၊ နဒိန္နံ - မပေးလှအပ်ခဲ့ပါ၊ တံဝဿာဝါသိကံ-ကို၊ ဒမ္ပိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ အထဝဒတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ တသ္မိံ အန္တောဝဿေ-ထိုမှလှူခဲ့ရသော သုံးနှစ်မြောက်ဝါတွင်း၌၊ ဝုဋ္ဌဘိက္ခုနံ-ဝါကျွတ်သောရဟန်းတို့အား၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ တေတသ္မိံ အန္တောဝဿေ ဝုဋ္ဌဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဒိသာ - အရပ်မျက်နှာသို့သို့၊ ပက္ကန္တာ - ကုန်ပြီးသည်၊ သထေဟောန္တိ - အံ၊ ဧဝံ ဟောန္တေသု - သော်၊ အညော - ဒိသာပက္ကန္တာရဟန်းတို့မှ တစ်ပါးသော၊ ဝိဿာသိကော - အကျမ်းဝင်သောရဟန်းသည်၊ ဂဏှာတိ - အစားယူငြားအံ၊ ဒါတဗ္ဗံ - ၏။ တေသုတသ္မိံ အန္တောဝဿေ ဝုဋ္ဌဘိက္ခုသု - တို့တွင်၊ ဧကောယေဝ - ရဟန်းတစ်ပါးသည်သာလျှင်၊ အဝသိဋ္ဌော - သည်၊ အထဟောတိ-အံ၊ သေသာ-တို့သည်၊ ကာလကံတာ-ပျံတော်မူကုန်သည်၊ အထဟောန္တိ-အံ၊ ဧဝံသန္တေသု - သော်၊ သဗ္ဗံ-ခပ်သိမ်းသော သက်န်းသည်၊ ဧကဿေဝ ဘိက္ခုနော - တစ်ပါးသော ရဟန်းအားသာလျှင်၊ ဝါ - သို့သာလျှင်၊ ပါပုဏာတိ-၏။ ဧကောပိ-တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်လည်း၊ သထေနတ္တိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ သဗ္ဗံ- (လိုက်) သည်၊ သံသိကံ - သည်၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သမ္ပုဗ္ဗိဘူတဟိ - မျက်မှောက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဘာဇိတဗ္ဗံ - ဝေဗန်အပ်၏။

ယေဟိ နိမန္တိတေဟိ ယာဂုပိတာတိ- ဟူသည်ကား၊ နိမန္တိတေဟိ - ပင့်အပ်
ကုန်သော၊ ယေဟိဘိက္ခုဟိ - တို့သည်၊ ယာဂု - ကို၊ ပိတာ - သေခံအပ်၏၊
ပန - သင်္ကန်းရသော ရဟန်းတို့မှ တစ်ပါး မရသောရဟန်းတို့ကို ဆိုဦးအံ့၊
ဘိက္ခာစာရဝတ္တေန-ဆွမ်းခံဝတ်ဖြင့်၊ သရဒ္ဓါရေန-အိမ်တံခါးဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တေဟိ၊
သွားကုန်သော၊ ယေဟိ ဘိက္ခုဟိဝါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ သရံ-သို့၊ ပဝိဋ္ဌေဟိ-
ဝင်ကုန်သော၊ ယေဟိ ဘိက္ခုဟိဝါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယာဂု-ကို၊ လဒ္ဓါ-
ရအပ်၏၊ ယေသံဘိက္ခုနံဝါ-တို့၏လည်း၊ သန္တိကံ-(ထည့်)သို့၊ အာသနသာ
လတော-ဆွမ်းစားဇရပ်မှ၊ ပတ္တံ - သပိတ်ကို၊ အာဟရိတွာ - ၍၊ မနုဿေဟိ-
တို့သည်၊ ယာဂု - ကို၊ အနိတာ - ဆောင်ပို့အပ်၏၊ ယေသံဝါဘိက္ခုနံ -
တို့၏လည်း၊ သန္တိကံ-သို့၊ ထေရေဟိ-တို့သည်၊ ယာဂု-ကို၊ ပေသိတာ-ပို့အပ်၏၊
တေသံဘိက္ခုနံ-ထိုယာဂုကိုရတတ်သောရဟန်း လူတို့ယာဂုပိရာဖြစ်သောရဟန်း
မထေရ်တို့ ယာဂုပိရာဖြစ်သောရဟန်း သုံးမျိုးတို့အား၊ ဝါ - တို့သို့၊ နပိပု
ဏာတိ-မရောက်၊ (တစ်နည်း) ဘိက္ခာစာရဝတ္တေန - ဖြင့်၊ သရဒ္ဓါရေန-ဖြင့်၊
ဂစ္ဆန္တေဟိ-ကုန်သော၊ ယေဟိဘိက္ခုဟိဝါ-တို့သည် လည်းကောင်း၊ သရံ-သို့၊
ပဝိဋ္ဌေဟိ-ကုန်သော၊ ယေဟိဘိက္ခုဟိဝါ-လည်းကောင်း၊ ယာဂု-ကို၊ လဒ္ဓါ-
အပ်၏၊ တေသံဘိက္ခုနံဝါ - တို့အားလည်းကောင်း၊ ယေသံဘိက္ခုနံ - တို့၏၊
သန္တိကံ-သို့၊ အာသနသာလတော-မှ၊ ပတ္တံ - ကို၊ အာဟရိတွာ-၍၊ မနုဿေဟိ-
တို့သည်၊ ယာဂု - ကို၊ နိတာ - အပ်၏၊ တေသံဘိက္ခုနံဝါ-ထိုယာဂုဆောင်ရာ
ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း၊ ယေသံဘိက္ခုနံ - တို့၏၊ သန္တိကံ-သို့၊ ထေရေဟိ-
တို့သည်၊ ယာဂု - ကို၊ ပေသိတာ - ပို့စေအပ်၏၊ တေသံဘိက္ခုနံဝါ - ထိုယာဂု
ပို့စေရာ ပို့ခိုင်းရာ ရဟန်းတို့အား လည်းကောင်း၊ နပိပုဏာတိ - မရောက်။
(ဤသို့ဝါကျခွဲပြီးလည်း အနက်ပေးလေဦး)။ ။ ပန-အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ နိမန္တိတ
ဘိက္ခုဟိ-ပင့်အပ်သော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ အညေ-တစ်ပါးကုန်သော၊
ဗဟူပိ - များစွာသော ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အန္တောဂေဟဉ္စ - အိမ်တွင်းကို
လည်းကောင်း၊ ဗဟိဂေဟဉ္စ-အိမ်ပင်ကိုလည်းကောင်း၊ ပူရေတွာ - ပြည့်စေကုန်
ပြီး၍၊ နိသိန္နာ-ထိုင်နေကုန်၏၊ ဒါယကောစ-သည်လည်း၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝဒတိ-၏၊
ကိ-သို့၊ ဝဒတိ-နည်း၊ မယာ-သည်၊ နိမန္တိတာဝါ - ပင့်အပ်ကုန်သည်မူလည်း၊
ဟောန္တု - ဖြစ်ပါလေစေကုန်၊ အနိမန္တိတာဝါ - ကုန်သည်မူလည်း၊ ဟောန္တု -
ကုန်၊ ယေသံဘိက္ခုနံ - တို့အား၊ မယာ - သည်၊ ယာဂု - ကို၊ ဒိန္နာ - အပ်၏၊
သဗ္ဗေသံ - ကုန်သော၊ တေသံဘိက္ခုနံ - တို့အား၊ ဣမာနိဝတ္ထာနိ - တို့သည်၊
ဟောန္တု-တည်း၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ ဝဒတိ-၏၊ သဗ္ဗေသံ-အကုန်လုံးသော ရဟန်း
တို့အား၊ ပါပုဏာတိ-၏။ ပန-ဗျတိရိက်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယေဟိဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊
ထေရေနံ-တို့၏၊ ဟတ္ထတော-မှ၊ ယာဂု-ကို၊ လဒ္ဓါ-၍၊ တေသံဘိက္ခုနံ-တို့အား၊
နပိပုဏာတိ-မရောက်။ သော-ထိုဒါယကာသည်၊ ယေဟိဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊

၂၂

ကင်္ခါဋီကာသစ် နိဿယသစ်

မယှံ-၏၊ ယာဂု - ကို၊ ပိတာ - သောက်အပ်၏၊ သဗ္ဗေသံ - ကုန်သော၊ တေသံ
 ဘိက္ခုနံ - ထိုကျွန်ုပ် ယာဂုသောက်တတ်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဟောတု - စေ
 လော့၊ ဣတိ-သို့၊ အထ ဝဒတိ - အံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ သဗ္ဗေသံ - ကုန်သော၊
 ဘိက္ခုနံ - တို့အား၊ ဝါ - တို့သို့၊ ပါပုဏာတိ - ၏။ ဘတ္တခဇ္ဇကာဒိဟိတိ ဧတ္ထ
 ပဒေ - ဌ်၊ သံဌိတေန - ကောင်းစွာတည်သော၊ အာဒိသဒ္ဓေနပိ - ဖြင့်လည်း၊
 စိဝရသေနာသန ဘေသဇ္ဇာနံ - တို့ကို၊ ဂဟဏံ - ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏။

ပုဂ္ဂလဿာတိ-ကား၊ သမ္ပုခါသမ္ပုခဘူတဿ-မျက်မှောက်၊ မျက်ကွယ်ဖြစ်၍
 ဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂလဿ-အား။ ။တေန-ကြောင့်၊ ဣဒံ စိဝရန္တိ အာဒိ-သော၊
 ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ ၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။
 ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ အဟံ-သည်၊ ဣဒံ စိဝရံ-ကို၊ တုမ္ဘာသဉ္ဇေဝ-တို့အား
 လည်းကောင်း၊ တုမ္ဘာကံ-တို့၏၊ အန္တေဝါသိကာနဉ္စ-အနီးနေ တပည့်တို့အား
 လည်းကောင်း၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ သဗ္ဗေဝဒတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊
 တံစိဝရံ-(ထည့်)သည်၊ ယေရဿစ-အားလည်းကောင်း၊ အန္တေဝါသိကာနဉ္စ-
 တို့အားလည်းကောင်း၊ ပါပုဏာတိ - ၏။ ဥဒ္ဓေသံ - သင်ယူအပ်သော ပါဠိ
 အဋ္ဌကထာကို၊ ဂဟေတု-သင်ယူခြင်းငှာ၊ အာဂတော-လာသော၊ အန္တေဝါသိ
 ကောစ-သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တဿ အန္တေဝါသိကဿ-ထိုလာ
 သော၊ သွားသော အနီးနေတပည့်အားလည်း၊ ပါပုဏာတိ-၏။ အဟံ-သည်၊
 တုမ္ဘေဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ နိဗ္ဗဒ္ဓစာရိကဘိက္ခုနံ-အမြဲစဉ်ရည် လှည့်လည်
 ခြင်းရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-ဒကာကလျှောက်
 ထားအပ်သော်၊ ဥဒ္ဓေသန္တေဝါသိကာနံ - ပါဠိသင်ယူသော အနီးနေ တပည့်
 လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝတ္တံ-ဝတ်ကြီး၊ ဝတ်ငယ်ကို၊ ကတော-၍၊ ဥဒ္ဓေသပရိပုစ္ဆာ
 ဗီနိ-ပါဠိအဋ္ဌကထာ အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေတော-သင်ယူပြီး၍၊ ဝိစရန္တာနံ-
 အရပ်ထို၍ လှည့်လည်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံ တပည့်တို့
 အား၊ ပါပုဏာတိ-၏။ ။ဧတ္ထာတိ-ကား၊ အဋ္ဌသု-ကုန်သော၊ မာတိကာသု-
 တို့၌။ ။ပန-အတိဒေသ သံဝဏ္ဏနာစကား မှာကြားရခြင်း၏ အကြောင်းကို
 ဆိုဦးအံ့၊ အ ကထာ-ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောစကားသည်၊ ဧတ္ထ ဧဝံသံ အဋ္ဌကထာ
 ယံ-ဤကင်္ခါဝိတရဏီအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေပကထာ - အကျဉ်းဖြစ်သော စကား
 သည်၊ ယဒိဟောတိ-အံ့၊ ပန-ထိုသို့ ဖြစ်ခဲ့သော်၊ ဝိတ္တာရော-ကို၊ ကထံ-သို့၊
 ဝါ-အဘယ်ကျမ်း၌၊ ဉာတဗျော-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-မေးအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ သမန္တပါသဒိကာယံ ဝုတ္တောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
 အာဟ-ပြီ။ သမန္တပါသဒိကာယံ-၌၊ စိဝရက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာယံ-၌၊ မယာ-
 သည်၊ ဝုတ္တော-အပ်ပြီ၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။

ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၃

ဤတကေဟိဝါ-တို့သည်လည်း၊ မေ-၏၊ စီဝရတ္ထာယ-ငှာ၊ သုတ္တံ-ချည်ကို၊
 ပေသိတံ-ပို့အပ်ပြီ၊ မိတ္တေဟိဝါ-မိတ်ဆွေတို့သည်လည်း၊ မေ-၏၊ စီဝရတ္ထာယ-
 ငှာ၊ သုတ္တံ - ကို၊ ပေသိတံ - အပ်ပြီ၊ တေ ဤတကမိတ္တာ - တို့သည်၊ အာဘတေ-
 ယူလာအပ်ကုန်သော၊ စီဝရေ - သင်္ကန်းတို့ကို၊ ဒဿန္တိ - လူကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ
 ဧဝံ - သို့၊ ဤတိတောဝါ - ဆွေမျိုးထံမှ လည်းကောင်း၊ မိတ္တတောဝါ -
 မှလည်းကောင်း၊ ပစ္စာသာ - သင်္ကန်းကို စွဲ၍ဖြစ်သော အလိုအာသာ တဏှာ
 ရမက်သည်၊ ဟောဘိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ - အပ်၏။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍေနာ
 တိ - ကား၊ ကပ္ပာသသုတ္တာဒိနာ - ဝါဂွမ်းချည် အစရှိသော၊ အတ္တနော - ၏၊
 ဓနေန - ဖြင့်။ ။သဏ္ဌန္တိ - ကား၊ သုဓမ္မံ - သိမ်မွေ့သော။ ။အညံ ပစ္စာသာ
 စီဝရံ လတ်တောဝေ ကာလဗ္ဗန္တရေ ကာရေတဗ္ဗန္တိ - ကား၊ အညံ - နူးညံ့သော
 မူလသင်္ကန်းမှ တစ်ပါးသော၊ မူလစီဝရသဒိသံ - နှသော မူလသင်္ကန်းနှင့်တူ
 သော၊ ပစ္စာသာစီဝရံ - ကို၊ လတ်တောယေဝ - ၍သာလျှင်၊ ဝါ - ရသော်သာ
 လျှင်၊ ဝါ - ရမှသာလျှင်၊ မာသဗ္ဗန္တရေ - တစ်လအတွင်း၌၊ ကာရေတဗ္ဗံ - ပြီး
 စေအပ်၏၊ တဉ္စ မူလစီဝရံ - ကိုလည်း၊ ပစ္စာသာယ - သည်၊ သတိယာယေဝ -
 သော်သာလျှင်၊ မာသဗ္ဗန္တရေ - ၌၊ ကာရေတဗ္ဗံ - ၏။ ပန - တစ်လ ထား
 ကောင်းသည်မှ တစ်ပါး မထားကောင်းသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ပစ္စာသာယ - သင်္ကန်း
 လျာ ပုဆိုး ရနိုးခြင်းသည်၊ အသတိယာ - သော်၊ မူလစီဝရံ - မူလ အကာလ
 သည်၊ ဒသာဟံ - ဆယ်ရက်သို့၊ စေ သမ္ပတ္တံ - အကယ်၍ရောက်အံ့၊ ဧဝံသတိ -
 သော်၊ တဒဟေဝ - ဆယ်ရက်သို့ရောက်ရာ ထိုနေ့၌သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ - ၏၊
 တေန - ကြောင့်၊ သစေ နလဘတိတိအာဒိ - သော၊ ယံဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊
 တံဝစနံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ပစ္စာသာစီဝရမ္ပိ ပရိက္ခာရ
 စောဋ္ဌံ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗန္တိဝစနံ - ကို၊ ပဌမတရံ - သဏ္ဌပစ္စာသာ စီဝရ ရသည်မှ ရှေး
 ဦးစွာ၊ ဥပ္ပန္နံ - သော၊ ထူလပစ္စာသာစီဝရမ္ပိ - ထူထဲကြမ်းတမ်းသော ပစ္စာသာ
 သင်္ကန်းကိုလည်း၊ သန္ဓာယ - ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - ပြီ။ ပိသဒ္ဓေန-
 ဖြင့်၊ ကေဝလံ - ပစ္စာသာ သင်္ကန်းနှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊ မူလစီဝရမေဝ-
 ကိုသာလျှင်၊ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌံ - ဟူ၍၊ န အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ - မဟုတ်၊ (တစ်နည်း)
 ပိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ကေဝလံ-မရောမယှက်၊ မူလစီဝရမေဝ-ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ-
 အဓိဋ္ဌာန်တင်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို ရည်၍၊ နဝုတ္တံ-အပ်၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊
 သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ဒသေတိ-၏။

အကာလစီဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ယာဘိက္ခုနီ - အကြင်ရဟန်းမကို၊ အယံ ဘိက္ခုနီ - သည်၊ အမှာကမေဝ-
 ဝါတို့၏သာလျှင်၊ ဤတိ-ဆွေမျိုးတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဤယတိ-သိအပ်၏၊ ဣတိ

ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန - ဤကမ္မသာဓ် ဝစနတ္ထကြောင့်၊ သာဘိက္ခုနိ - သည်
 ဉာတိ - မည်၏၊ သာဝ - ထိုရဟန်းမ သည်သာလျှင်၊ ဉာတိကာ - မည်၏၊
 ဉာတိကာ - ဉာတိဟုသိအပ်သော ရဟန်းမသည်၊ န - မဟုတ်၊ အညာတိကာ -
 မဟုတ်၊ အညာတိကာယ - ဉာတိဟူ၍ သိအပ်သော ရဟန်းမ မဟုတ်သော၊
 တာယ ဘိက္ခုနိယာ - ကို၊ (ပါဠိတော်၌စပ်)။ တေန - ကြောင့်၊ န ဉာတိ
 ကာယာတိ - ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ မာတိတောဝါ ပိတိ
 တောဝါတိ - ကား၊ မာတိပက္ခတောဝါ - အမိဘက်မှလည်းကောင်း၊ ပိတိပက္ခ
 တောဝါ - ကောင်း၊ (အသမ္ပဒ္ဓါယ၌စပ်)။ «ယာဝသတ္တမံယုဂန္တိ - ကား၊
 ယာဝ-လောက်၊ သတ္တမဿ-သော၊ ပုရိသဿဝါ-၏လည်းကောင်း၊ သတ္တ
 မာယ-သော၊ ဣတ္ထိယာဝါ - ၍လည်းကောင်း၊ အာယုပ္ပမာဏံ - အသက်၏
 အတိုင်းအရှည်သည်၊ အတ္ထိ - ၍၊ ယာဝ - လောက်၊ ပိတာမဟယုဂံ - အဘဘက်
 ဘိုး၏ အသက်အတိုင်းအရှည် သည်လည်းကောင်း၊ ပိတာမဟိယုဂံ - အဘဘက်
 ဘွားမ၏ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်လည်းကောင်း၊ မာတာမဟယုဂံ - အမိ
 ဘက် ဘိုး၏ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်လည်းကောင်း၊ မာတာမဟိယုဂံ - အမိ
 ဘက် ဘွားမ၏ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်လည်းကောင်း၊ (အဘ၏အဘ၊ အဘ
 ၏အမိ၊ အမိ၏အဘ၊ အမိ၏အမိ၊ အသက် အတိုင်းအရှည်သည်လည်းကောင်း-ဟု
 သဒ္ဓတ္ထပေးလိုလည်းပေး၊) အတ္ထိ - ၍၊ ဣဘိ ဣဒံ အတ္ထဇာတိ - သည်၊ ဝါ-ကို၊
 ဝုတ္တိ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၍။ အထဝါ - နည်းကား၊ ယာဝ သတ္တမံ ယုဂန္တိ
 ပဒဿ - ၍၊ ယာဝသတ္တမဒ္ဓန္တံ - ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောအစုံသည်၊
 ဝါ-တိုင်အောင်၊ ဣတိအယံအတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ၍။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊
 ဧတ္ထပါဌေ - ဤယာဝသတ္တမံယုဂံ ဟူသောပါဌ၌၊ အာဂတော - သော၊
 ယုဂသဒ္ဓေါ-ကို၊ ယုဂေါစ-အစုံလည်း၊ ယုဂေါစ-လည်း၊ ယုဂါ-တို့၊ ဣတိ-သို့၊
 ကေသေသနယေန-သရူပေကသိသနည်းဖြင့်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-အပ်၏။ ဟိသစ္စံ-၏၊ ဝေ-
 ဤသို့ ဤပုံ ဤနည်းအတိုင်း၊ တတ္ထတတ္ထဌာနေ-ထိုထိုအရာ၌၊ ဒန္တံ-အစုံဟူသော
 အနက်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဂဟိတံ-ထိုထိုဆရာတို့ ယူအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ။
 ကေနစိ အာကာရေန အသမ္ပဒ္ဓါယာတိ-ကား၊ ဘာတုဘဂိနိ ဘာဂိနေယျ ပုတ္တ
 ပပုတ္တာဒိသု-ကြီးငယ်ကွဲပြားနှစ်ပါးသောညီအစ်ကို၊ ကြီးငယ်ကွဲပြားနှစ်ပါးသော
 ညီအစ်မ၊ တူ သား မြေး အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယေန ကေနစိ - အမှတ်မဲ့ငြား
 တစ်ပါးပါးသော၊ အာကာရေန - အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အသမ္ပဒ္ဓါယ - မစပ်
 သော(ဘိက္ခုနိယာ၌စပ်)။ ။ ပိတာ - အဘလည်းကောင်း၊ ပိတုပိတာ-အဘိုး
 လည်းကောင်း၊ တဿ - ထိုအဘိုး၏၊ ပိတာ - အဘလည်းကောင်း၊ ဝါ-ဘေး
 လည်းကောင်း၊ တဿ - ထိုအဘေး၏၊ ပိတာ - လည်းကောင်း၊ ဝါ - အဘီ
 လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေ - သို့၊ ယာဝ - လောက်၊ သတ္တမာ - ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်
 ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယုဂါ - အစုံတို့သည်၊ သန္တိ - ကုန်၏။ ပိတာ - လည်း

ကောင်း၊ ပိတုမာတာ-အဘွားလည်းကောင်း၊ တဿာ-ထိုအဘွား၏၊ ပိတာဝ-
 ကောင်း၊ မာတာဝ - ကောင်း၊ တဿာ - ထိုအဘွား၏(၎င်းပုဒ်လိုက်ပါ)၊
 ဘာတာဝ - အကြီးအငယ်နှစ်သွယ်သော မောင်လည်းကောင်း၊ တဿာ - ထို
 အဘွား၏၊ ဘဂိနိစ - အကြီးအငယ် နှစ်သွယ်သော အစ်မညီမလည်းကောင်း၊
 တဿာ-ထိုအဘွားမ၏၊ ပုတ္တာဝ-သားတော်တို့လည်းကောင်း၊ ဝါ-တူမောင်တို့
 လည်းကောင်း၊ တဿာ-၏၊ ဓိတရောစ-သမီးတော်တို့လည်းကောင်း၊ ဝါ-တူမ
 တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမ္ပိ - ဤသို့လည်း၊ ဥဒ္ဓစ္စ - အထက်၌လည်းကောင်း၊
 အဓောစ - အောက်၌လည်းကောင်း၊ ယာဝ - လောက်၊ သတ္တမာ - ကုန်သော၊
 ယုဂါ-တို့သည်၊ သန္တိ-ကုန်၏။ ပိတာ-ကောင်း၊ ပိတုဘာတာ - အဘ၏ အကြီး
 ငယ် ဒုဗ္ဗေ - အရိုးကြီး အရိုးလေးလည်းကောင်း၊ ပိတုပုတ္တာ - အဘ၏သားတို့
 လည်းကောင်း၊ ဝါ-ဝမ်းကွဲညီအစ်ကိုတို့ လည်းကောင်း၊ ပိတုမိတရော-အဘ၏
 သမီးတို့လည်းကောင်း၊ ဝါ-အဘ၏တူမတို့လည်းကောင်း၊ ဝါ-ဝမ်းကွဲနှမတို့
 လည်းကောင်း၊ တေသမ္ပိ-ထိုအဘ၏ဘာတုအစရှိသည်တို့၏လည်း၊ ဝါ-ဘထွေး
 ဘကြီး အစရှိသည်တို့၏လည်း၊ ပုတ္တမိတုပရမ္ပရာ - သားသမီး အဆက်ဆက်တို့
 လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမ္ပိ - ဤသို့လည်း၊ ယာဝ - လောက်၊ သတ္တမာ-ကုန်
 သော၊ ယုဂါ-တို့သည်၊ သန္တိ-၏။ မာတာ-အမိလည်းကောင်း၊ မာတုမာတာ-
 အဘွားလည်းကောင်း၊ တဿာ-ထိုအဘွား၏၊ မာတာ-ကောင်း၊ ဝါ-ဘေးမ
 လည်းကောင်း၊ တဿာပိ - ထိုဘေးမ၏လည်း၊ မာတာ - ကောင်း၊ ဝါ-ဘိမ
 လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေ-သို့၊ ယာဝ-လောက်၊ သတ္တမာ-ကုန်သော၊ ယုဂါ-
 တို့သည်၊ သန္တိ-ကုန်၏။ မာတာ-ကောင်း၊ မာတုပိဘာ-အဘိုးလည်းကောင်း၊
 တဿမာတုပိတုနော - ထိုအဘိုး၏၊ ပိတာဝ - ကောင်း၊ မာတာဝ - ကောင်း၊
 ဘာတာဝ - ကောင်း၊ ဘဂိနိစ - ကောင်း၊ ပုတ္တာဝ - သားတို့လည်းကောင်း၊
 ဓိတရောစ-သမီးတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမ္ပိ-သို့လည်း၊ ဥဒ္ဓစ္စ-လည်းကောင်း၊
 အဓောစ - ၌လည်းကောင်း၊ ယာဝ - လောက်၊ သတ္တမာ-ကုန်သော၊ ယုဂါ-
 တို့သည်၊ သန္တိ - ကုန်၏။ မာတာ - ကောင်း၊ မာတုဘာတာ - အမိမောင်တို့
 လည်းကောင်း၊ ဝါ-အရိုးကြီး အရိုးလေးတို့လည်းကောင်း၊ မာတုဘဂိနိ-အမိ၏
 အကြီးအငယ် နှစ်သွယ်သော အစ်မညီမတို့လည်းကောင်း၊ ဝါ-မိကြီး မိထွေး
 တို့လည်းကောင်း၊ မာတုပုတ္တာ-အမိ၏သားတို့လည်းကောင်း၊ ဝါ-အမိ၏တူတော်
 မောင်တို့လည်းကောင်း၊ မာတုမိတရော-အမိ၏ သမီးတို့လည်းကောင်း၊ ဝါ-
 အမိ၏တူမတို့လည်းကောင်း၊ တေသမ္ပိ-ထိုတူ တူမတို့၏လည်း၊ ပုတ္တမိတုပရမ္ပရာ-
 သားသမီးအဆက်ဆက်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမ္ပိ-လည်း၊ ယာဝ-လောက်၊
 သတ္တမာ-ကုန်သော၊ ယုဂါ-တို့သည်၊ သန္တိ-ကုန်၏၊ တာဝ-လောက်၊ မာတု
 သမ္ပန္နေန-အမိ၏စက်နွယ်သောအားဖြင့်၊ ဝါ-အမိနှင့်စပ်သောအားဖြင့်၊ နေဝ
 သမ္ပန္နါ - မစပ်သော၊ ပိတုသမ္ပန္နေန - ဖြင့်၊ ဝါ - ဖြင့်၊ နသမ္ပန္နါ - သော၊

ယာဘိက္ခုနီ-သည်၊ အတ္တိ - ၏၊ သာဘိက္ခုနီ-သည်၊ အညာကိကာနာမ- ၏၊
ဣတိဣဒံအတ္တဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏။

သာကိယာနိယောဝိယာတိ-ကား၊ ပဉ္စသတမတ္တာ - ငါးရာ အတိုင်းအရှည်
ရှိကုန်သော၊ သာကိယာနိယော-သာကိဝင်မင်းသမီးတို့သည်၊ သုဒ္ဓဘိက္ခုသံဃေ-
ရဟန်းယောကျ်ား သံဃာသက်သက်၌၊ ဥပသမ္ပန္နာဝိယ-မြင့်မြတ်သော အထက်
တန်း ရဟန်းမအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ သုဒ္ဓဘိက္ခုသံဃေ-၌၊ ဥပသမ္ပန္နာ
ယဝါ - သော၊ ဥဘတောသံဃေ - ကျား မ ဖြစ်တုံ နှစ်ပါးစုံသော သံဃာ၌။
ဥပသမ္ပန္နာယဝါ - သော(ဘိက္ခုနီယာ၌စပ်)။ စ - ဆက်ဦးအံ၊ တေဝစနံ-
ဤဘိက္ခုနီယာ ဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ နိဒဿနမတ္တံ - ညွှန်ပြကြောင်းမျှသည်၊
ဝါ-ညွှန်ပြတတ်ရုံမျှသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ - ထိုသို့ ဘိက္ခုနီယာသဒ္ဒါ၏
ညွှန်ပြတတ်ရုံမျှ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခုဘာဝေ-ရဟန်း၏အဖြစ်၌၊ ဌတုာ-၍၊
ပရိဝတ္တိတလိင်္ဂါ - ပြန်လည်သော လိင်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနီယောဝိ - တို့သည်
လည်း၊ ဣမ ဣမသို့ သိက္ခာပဒေ-၌၊ သုဒ္ဓဘိက္ခုသံဃေ -၌၊ ဥပသမ္ပန္နာဣစ္စဝ-
တို့ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ- ကုန်၏။ ဥဘတောသံဃေဝါတိ-ကား၊ ဘိက္ခုနီ
သံဃေ-၌၊ ဥတ္တိစတုတ္ထေန-ဥ တ်လျှင်လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းရှိသော ကံဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃေ-၌၊ ဥတ္တိစတုတ္ထေန-သောကံဖြင့် လည်းကောင်း၊
ဣတိဝေ-သို့၊ ဥဘတောသံဃေ-၌၊ (အဋ္ဌာါစိက ဝိနယကမ္မေန-ရှစ်ခွန်းသော
စကားရှိသော ဝိနည်းကံဖြင့်၊ ဝါ - ရှစ်ကြိမ်ဆိုရခြင်းရှိသော ဝိနည်းကံဖြင့်၊
ဥပသမ္ပန္နာယ - သော၊ ဟုထည့်ပြီး အဋ္ဌကထာ၌စပ်)။ ။ပုရာဇစိဝရန္တိတ္ထေ
ပဒေ-၌၊ အဝယဝဘာဝေန-ဖြင့်၊ သမဘိနိဝိဇ္ဇေန-အကျုံးဝင်သော၊ စိဝရန္တိ
ပဒေန-ဖြင့်၊ နိဝါသ၊ ပါရုပဂမေဝ-ဝတ်အပ်သည်၏အဖြစ်၊ ရုံအပ် ရမ်းအပ်
သည်၏ အဖြစ်သို့ကပ်ရောက်သော သင်းပိုင် ကိုယ်ရှိကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ-
သည်၊ အဓိပ္ပေတံ-၏၊ (တစ်နည်း) ပုရာဇစိဝရန္တိ တ္ထေပါဌေ-၌၊ နိဝါသန
ပါရုပဂမေဝ-ကိုသာလျှင်၊ စိဝရန္တိ-၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတံ-၏၊ ဣတိ
တသ္မာ-ကြောင့်၊ ရဇိတုာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တံဝစနံ-
ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ။ကပ္ပိကတုာ-ကား၊ ကပ္ပမိန္ဒု-ကို၊ ဝါ-
ပြုအပ်သင့်ထိုက်သော ညှင်းလုံးအပေါက် ဝလုံးပြောက်ကို၊ ဒတုာ-၍၊ (နိဝတ္တံ
ဝါ ပါရုတံဝါ-ဟူသော ပုဒ်တို့၌စပ်)။ ။ဣမိနာပါဌေန ဤကပ္ပမိန္ဒု ကတုာ
ဟူသော ပါဌ်ဖြင့်၊ အဒိန္နကပ္ပံ-မယူအပ်သော ကပ္ပမိန္ဒု ရှိသော၊ ဝါ-ကပ္ပမိန္ဒု
မထိုးသော၊ စိဝရံ-သည်၊ ပါစိတ္တိယဝတ္ထု-သည်၊ ဝါ-ပါစိတ်အာပတ်၏
တည်ရာသည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိ ဣမံ အတ္တံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
ဒဿေတိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ အာစရိယာ - တို့သည်၊ ဝဒန္တိ - ၏။ ပရိဘောဂ
သိသေနာတိ - ကား၊ ကာယေန - ဖြင့်၊ ဖုသိတုာ - ထိ၍၊ ပရိဘောဂသိသေန-

ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ခြင်းကို အဦးပြုသောအားဖြင့်။ ။အံသေတိ - ကား၊ ဇတ္ထုမ္ပိ-
ပရုံး၌။ ။သိသေတိ - ကား၊ သိသမတ္ထကေ - ဦးခေါင်းထက်၌၊ (အဋ္ဌကထာ
ကတွာ-၌စပ်)။ ။ပန - အထူးကိုဆိုဦးအံ၊ ယံစီဝရံ-(ထည့်)ကို၊ ပစ္စတ္တရဏဿ-
အပေါ်လွှမ်းအောင်း၏၊ ဟေဋ္ဌာ - ၌၊ ဝါ - က၊ ကတွာ - ၍၊ သစေ နိပဇ္ဇတိ-
အံ၊ အယံဝါ-(ဟတ္ထေဟိဝါ-မှ ဝါ-ကို ရွှေ့ပြောင်းပြီး အယံ-သဒ္ဓါနှင့်ပေါင်း
ပါ) အင်း၏ အောက်ကထား၍ အိပ်သော ဤသင်္ကန်းသည် လည်းကောင်း၊
ယံစီဝရံ-ကို၊ ဟတ္ထေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဥက္ခိပိတွာ-၍၊ အာကာသေ-အာကာသခေါ်
အပေါ်၌၊ ဝိတာနံ-ဗိတာနံကို၊ ကတွာ-၍၊ သိသေန-ဖြင့်၊ အသမ္ပုသန္ဓော-
မထိပဲလျက်၊ ဂစ္ဆတိ-အံ၊ အယံဝါ-ဤဦးခေါင်းနှင့် မထိသော အပေါ်မျက်နှာ
ကျက် ဗိတာနံသင်္ကန်းသည်လည်းကောင်း၊ ပရိဘောဂေါနာမ-သုံးဆောင်အပ်
သည် မည်သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်။

ကာယဝိကာရံဝါ ကရောတိတိ-ကား၊ ယထာ ယေန အာကာရေန-ဖြင့်၊
ကာယဝိကာရေ-ကိုယ်၏ဖောက်ပြန်ခြင်းကို၊ ကရိယမာနေ-ပြုအပ်သော်၊ အဿာ
အညာတိကုာဘိက္ခုနိ-သည်၊ “အယံဘိက္ခု-သည်၊ ခောဝါပေတုကာမော-၏၊”
ဣတိ-သို့၊ ဇာနာတိ-၏၊ ဧဝံ တထာ တေန အာကာရေန-ဖြင့်၊ ကာယဝိကာရံ-
ကို၊ ကရောတိ-၏၊ အန္တော ဒွါဒသဟတ္ထေ ဩကာသေ ဌတွာ ဥပရိဝါ ခိပတိတိ
ဣမိနာပါဌေန-ဖြင့်၊ ဥပစာရံ-တစ်ဆယ့်နှစ်တောင် ဥပစာကို၊ မုဉ္ဇိတွာ-လွှတ်၍၊
ဩရတော-ဤမှဘက်မှ၊ ဌတွာ-၍၊ ခိပန္တဿ-ထိုမှဘက်ရောက်အောင် ပုရာဏ
စီဝရကို ပစ်ချသော ပစ်လွှင့်သော ရဟန်းအား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊ ဣတိ ဣမံ
အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿတိ-၏၊ အညဿဝါ ဟတ္ထေ ပေသေ
တိတိ-ကား၊ အန္တော ဒွါဒသဟတ္ထေ - တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်အတွင်း၌ဖြစ်သော၊
ဩကာသေ-အရပ်၌၊ ဌတွာ-၍၊ သိက္ခမာန သာမဏေရ သာမဏေရီ ဥပါသက
ဣတ္ထိယာဒိသု - သိက္ခမာနံမ၊ သာမဏေယောကျ်ား၊ သာမဏေမ၊ သီတင်းသည်
ယောကျ်ား၊ သီတင်းသည်မိန်းမ အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယဿကဿစိ-အမှတ်မဲ့
သော၊ အညဿ-တစ်ဦးဦး၏၊ ဟတ္ထေဝါ-၌လည်း၊ ပေသေတိ-ပို့စေ၏။ ။
သောတိ-ကား၊ သောဥပပါသကောစ-သည်လည်းကောင်း၊ သော သာမဏေရောစ-
သည်လည်းကောင်း၊ (ဇောဝတိ-အဋ္ဌကထာ၌စပ်)။ ။ဥပသမ္ပုဇ္ဇိတွာ ဇောဝ
တိတိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ (အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော-၌စပ်၊) ဥပါသကော-သည်၊
လိဂေ-ပုရိသလိင်သည်၊ ပရိဝတ္ထေ - ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန်ဖြစ်လတ်သော်၊ ဝါ-
ဣတ္ထိလိင်သို့ ပြန်လတ်သော်၊ ဘိက္ခုနီသု-တို့၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ-ရှင်သာမဏေပြု၍၊
ဥပသမ္ပုဇ္ဇိတွာ-ပဉ္စင်းခံပြီး၍၊ ဝါ-ပဉ္စင်းခံပြီးခါမှ၊ ဇောဝတိ-၏၊ သာမဏေရော-
သည်၊ လိဂေ-သည်၊ ပရိဝတ္ထေ-သော်၊ ဘိက္ခုနီသု-တို့၌၊ ဥပသမ္ပုဇ္ဇိတွာ-၍၊
ဇောဝတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ယထာယောဂံ-ယှဉ်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ ဝါ -

အကြင် အကြင် ယှဉ်အပ်သင့်ထိုက်သော၊ အထွေ-ကို၊ ဂဟေတဗ္ဗော-အပ်၏။
ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ယဿာ(ထည့်)ဘိက္ခုနိယာ-၏၊ ဟထွေ-၌၊ ပုရာဏစီဝရံ-
သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဒိန္န-အပ်သည်၊ သစေဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ သာ
ဘိက္ခုနိ-သည်၊ လိဂေ-သည်၊ ပရိဝတ္ထေ-သော်၊ ဝါ-ပြန်ပြီးခါမှ၊ သစေ
ဓောဝတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဝန္တတိ-၏။

စ - ဆက်ဦးအံ့၊ ထွေ ဣမသ္မိံ ပုရာဏစီဝရံ ဓောဝါပန သိက္ခာပဒေ -၌၊
ကေဿ - တစ်သည်သော၊ ပုရာဏစီဝရဿ - ကို၊ တိက္ခတ္ထု - ကြိမ်၊ နိဿဇ္ဇနာ
ဘာဝတော - စွန့်ဖွယ် မရှိခြင်းကြောင့်၊ တိဏိပိ - ဓောဝါပန၊ ရဇာပန၊
အာကောဋ္ဌနာပန အားဖြင့် သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထုနိ - တို့ကို၊
ကာရေန္တဿ-ပြုစေတတ်သော ရဟန်းအား၊ ဧကေန- တစ်ခုသော၊ ဝတ္ထုနာ-
အကြောင်းကြောင့်၊ နိဿဂ္ဂိယံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဒုတိယေန - သော၊
ဝတ္ထုနာ-ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တေန- ကြောင့်၊ ဓောဝနာ
ဒီနိ တိဏိတိအာဒိ - သော၊ ယံဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟ
ကောရော-သည်၊ အာဟ - ပြီ။ တေန ဝတ္ထုနာတိ ဝစနံ- ကို၊ ပဌမံ-စွာ၊
ကတော-၍၊ နိဋ္ဌာပိတံ- ပြီးစေအပ်သော ဓောဝန-အစရှိသောအမှုကို၊ သန္ဓာယ-
၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝတ္ထု-ပြီ။ ပန-ဆက်ဦးအံ့၊ တံ-သည်၊ ဣမံစီဝရံ-
ကို၊ ရဇိတော-၍၊ ဝါ-မှ၊ ဓောဝိတော-၍၊ အာနေဟိ-ယူခဲ့လော့၊ ဣတိ-သို့၊
ဝုတ္ထေ-သော်၊ သာဘိက္ခုနိ-သည်၊ ပထမံ-စွာ၊ စီဝရံ-ကို၊ ဓောဝိတော-၍၊
ပစ္စာ-မှ၊ သစေ ရဇတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ နိဿဂ္ဂိယေန- နှင့်တကွ၊ ဒုက္ကဋ္ဌ
မေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဧဝံ - ဤအတူ၊ သဗ္ဗေသု - ကုန်သော၊
ဝိပရိတဝစနေသု - ဖောက်ပြန်သော ချွတ်လွဲသောစကားတို့၌၊ နယော - ကို၊
နေတဗ္ဗော - အပ်၏။ ပန - ဆက်ဦးအံ့၊ ယာဘိက္ခုနိ-သည်၊ တံ-သည်၊ ဣမံ
စီဝရံ-ကို၊ ဓောဝိတော - ၍၊ အာနေဟိ - လော့၊ ဣတိ - သို့၊ ဝုတ္တာ-ပြောဆို
အပ်သည်၊ သမာနာ - လျက်၊ ဓောဝတိစေဝ - ဖွပ်လျော်လည်း ဖွပ်လျော်
ငြားအံ့၊ ရဇတိစ - ဆိုးလည်းဆိုးငြားအံ့၊ တဿာဘိက္ခုနိယာ-၏၊ ဓောဝါပန
ပစ္စယာဝေ - ဖွပ်စေခြင်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဘိက္ခုနော -
အား၊ အာပတ္တိ နိဿဂ္ဂိအာပတ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တဿာဘိက္ခုနိယာ-၏၊
(လိုက်)၊ ရဇနေ - ဆိုးခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊
ဧဝံ-ဤအတူ၊ သဗ္ဗတ္ထသဗ္ဗေသု အဝုတ္တကရဏေသု - အလုံးစုံရဟန်းက မပြော
အပ်သောအမှုကို ပြုခြင်းတို့၌၊ နယော - ကို၊ နေတဗ္ဗော - အပ်၏၊ တေန -
ကြောင့်၊ သစေ ပန ဓောဝါတိအာဒိ - သော၊ ယံဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊
တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကောရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဘိက္ခုနိ-ရဟန်းယောကျ်ား
တို့၏၊ ဝသေန - အားဖြင့်၊ ကေတော - တစ်ဖက်သော ရဟန်းယောကျ်ား

အထံ၌၊ ဥပသမ္ပန္နာယ - ရဟန်းမသည်။ ဝါ - ကို၊ ခောဝါပေန္တဿ - အား၊
ယထာဝတ္ထုကမေဝ-ဝတ္ထုကြောင်း အားလျော်စွာသာလျှင်၊ (ပါစိတ်အာပတ်
သင့်၏ ဟူလို)၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတဿာ-ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနိသံသဝသေနာတိ
အာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-အတ္ထိ-တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ ပြီး

အညဿဝါ သန္တကန္တိပါဌဿ-၏၊ အညဿ-မိမိမှတစ်ပါးသော ရဟန်း၏၊
သန္တကံ-သော၊ ပုရာဏစိဝရံ-ကို၊ ခောဝါပေန္တဿ - အား၊ (ဒုက္ကဋ္ဌ အဋ္ဌက
ထာ၌စပ်)၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ၏၊ နိသိဒနပစ္စတ္တရဏန္တိ-
ကား၊ အညဿဝါ - တစ်ပါးသော ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ အတ္တနောဝါ -
မိမိ၏ လည်းကောင်း၊ သန္တကံ - ဥစ္စာဖြစ်သော၊ နိသိဒနဉ္စေဝ - နိသိဒ္ဓိကို
လည်းကောင်း၊ ပစ္စတ္တရဏန္တိ- အိပ်ရာခင်းကို လည်းကောင်း၊ (ခောဝါပေန္တဿ
၌စပ်)။ ။စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ နိဝါသနပါရူပနုပဂဿော- ဝတ်အပ်သည်၏
အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်သောသင်္ကန်း ရံအပ်သည်၏အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်သော
သင်္ကန်း၏သာလျှင်၊ ဝါ-ကိုသာလျှင်၊ ဣဒသိက္ခာပဒေ-၌၊ ပုရာဏစိဝရန္တိ- ၍၊
ဘဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတတ္တာ-ကြောင့်၊ (တစ်နည်း) ဣဒသိက္ခာပဒေ-၌၊
ပုရာဏစိဝရန္တိပဒေန-ဖြင့်၊ နိဝါသနပါရူပနုပဂဿော - ၏သာလျှင်၊ ဝါ- ကို
သာလျှင်၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ အဓိပ္ပေတတ္တာ - ကြောင့်၊ နိသိဒနပစ္စတ္တရဏံ -
သည်၊ အတ္တနော-၏၊ သန္တကံ-သည်၊ သမာနုမ္ပိ-သော်လည်း၊ ဝါ-ဖြစ်သည်
လည်းဖြစ်သော၊ နိသိဒနပစ္စတ္တရဏံ - ကို၊ ခောဝါပေန္တဿ - ရဟန်းအား၊
ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ နိ သဂ္ဂိယံ-သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊
(သန္တကမ္ပိ-၌ ပိသဒ္ဓါကား သမ္ဘာဝနာဇောတက ဖြစ်ခြင်းကြောင့် စောဒ
ကာဘောဂ စောဒနာဝါကျများလည်း ထုတ်လေ)။ အညတ္တာဝါ ခောဝ
တိတိ-ကား၊ ဥဒ္ဓေသာယဝါ - ပါဠိအဋ္ဌကသာသင်ယူခြင်း အကျိုးငှာလည်း
ကောင်း၊ ဩဝါဒါယဝါ - အဆုံးအမခံယူခြင်း အကျိုးငှာ လည်းကောင်း၊
အာဂတာ - သော၊ ယာဘိက္ခုနီ- (ထည့်)သည်၊ ကိလိဋ္ဌစိဝရံ - ညစ်ထေး
သောသင်္ကန်းကို၊ ဒိဉ္စာ - ၍၊ ဌပိတဌာနတော - မှ၊ ဂဟေတွာဝါ- ကောင်း၊
အယျ - အရှင်တုရား၊ တုမ္ပေ - ထို့သည်၊ ဒေသ - ကုန်၊ အဟံ - သည်၊ ခောဝိ
ဿမိ - အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-၍၊ အာဟရာပေတွာဝါ - ဆောင်ယူစေပြီး၍
လည်းကောင်း၊ ခောဝတိဓဝ - ၏၊ ရဇတိစ - ၏၊ အာကောဋေတိစ - ၏၊
အယံဘိက္ခုနီ - သည်၊ အဝုတ္တာ-မပြောအပ်ဘဲလျက်၊ ခောဝတိနာမ-ဖွပ်လျော်
သည်မည်၏။ (တစ်နည်း) အယံဘိက္ခုနီ - သည်၊ အဝုတ္တာခောဝတိနာမ -
အဝုတ္တာခောဝတိမည်၏(ဤနည်း၌ ခောဝတိသည် နာမ်ဖြစ်၏၊ အဝုတ္တာခောဝ
တိနာမ-အဝုတ္တာခောဝတိမည်သောရဟန်းမဟူသည်၊ အယံဘိက္ခုနီ-ဤရဟန်းမ
ပင်တည်းဟု ယောဇနာရာ၌လည်း အာချာတ်သည် နာမ်ဖြစ်သည်မှတ်ပါ)။

ယာပိဘိက္ခုနီ-သည်လည်း၊ တံ-သင်ရဟန်းငယ်သည်၊ ဣမံစိဝရံ-ကို၊ ဧဝံ-
လော၊ ဣတိ - သို့၊ ဒဟရံ - ကို၊ အာဏာပေန္တဿ - စေခိုင်းသောရဟန်း၏၊
ဝစနံ-ကို၊ သုတ္တာဝါ-၍လည်းကောင်း၊ သာမဏေရံ-ကို၊ အာဏာပေန္တဿ-၏။
ဝစနံ-ကို၊ သုတ္တာဝါ-ကောင်း၊ အယျ-အရှင်ရဟန်းငယ် ကိုရင်ငယ်၊ တုမေ-
တို့သည်၊ အာဟရထ - ကုန်၊ အဟံ - သည်၊ ဧဝံဿာမိ - အံ၊ ဣတိ - သို့၊
ဝတ္တာ-၍၊ ဧဝံတိ-အံ၊ အယမ္ပိဘိက္ခုနီ-လည်း၊ အဝုတ္တာဧဝံတိနာမ-၏။
ဝါ - တစ်ယောက်ကား၊ ယာပိဘိက္ခုနီ - သည်လည်း၊ တာဝကာလိကံ -
အခိုက်အတန့်၊ ဝါ-ကာလ၏ အပိုင်းအခြားရှိသည်ကိုပြု၍၊ ဝါ-ပိုင်းခြားအပ်
သော ကာလရှိသည်ကိုပြု၍၊ ဂဟေတွာ - ၍၊ ဧဝံတွာ - ၍၊ ရဇိတွာ - ၍၊
ဒေတိ-အံ၊ အယမ္ပိဘိက္ခုနီ- သည်လည်း၊ အဝုတ္တာဧဝံတိနာမ-မည်၏။

အညံဝါ ပရိက္ခာရန္တိ - ကား။ ဥပါဟနတ္ထဝိက ပတ္တတ္ထဝိက အံသဗဒ္ဒက
ကာယဗန္ဓန မဉ္ဇူပိဋတနိကာမိ - မိနပ်အိတ် သပိတ် အိတ် အံသကိုဋ္ဌ ခါးပန်းကြိုး
ညောင်စောင်း၌ ခင်းသောသင်ဖြူး အင်းယျဉ်၌ခင်းသော သင်ဖြူး အစရှိသော၊
ယံကိုဋ္ဌိ - သော၊ (ပရိက္ခာရံဧဝံတိ - ၌စပ်)။ ။ဥပစာရေ ဌတွာတိ - ၍၊
ဘဂဝတော-၏၊ ဝစနတော-ကြောင့်၊ ပေသိတွာ-စေလွှတ်ပြီး၍၊ ဝါ-ပိုခိုင်း
ပြီး၍၊ ဧဝံနေပိ - ကြောင့်လည်း။ အနာပတ္တိ - မသင့်။ ဥပစာရေတိ-ကား၊
အန္တောဒ္ဒါဒေသဟတ္ထ-တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်၏အတွင်းဖြစ်သော၊ သြကာသေ-၌၊
(ဌတွာ - ၌စပ်)။

ပုရာဏ စိဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ - သည်၊ နိဋ္ဌိတာ - ပြီ။

၅-စိဝရပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဆန္ဒန္တိ-ဟူသည်ကား။ ခေါမာဒိနံ-ခေါမသင်္ကန်း အစရှိကုန်သော၊ ဆန္ဒ-
ခြောက်ထည်ကုန် ခြောက်မျိုးကုန်သော၊ စိဝရာနံ - တို့၏၊ မဇ္ဈေ - အလယ်၌၊
(၎င်းမဇ္ဈေသဒ္ဒါဖြင့် ဆန္ဒ ၌ နိဝိဘတ်ကား နိဒ္ဒါရဏ - ၌ သက်သော နိဝိဘတ်
တည်းဟူပြီ၏)။ ။ဥပစာရံ မုဉ္ဇိတွာတိ-ကား၊ ဒ္ဒါဒေသဟတ္ထပစာရံ-တစ်ဆယ့်
နှစ်တောင်ဥပစာကို၊ မုဉ္ဇိတွာ - လွှတ်၍၊ (ခိပတု-၌စပ်)။ ။ပိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊
(ဒေသေတိ-၌စပ်)၊ ဓမ္မကထံ- ကို၊ ကထေန္တဿ - ဟောပြောသော ရဟန်း၏၊
စတဿော - ကုန်သော၊ ပရိသာ - တို့သည်၊ စိဝရာနိစ - တို့ကိုလည်းကောင်း၊
နာနာဝိရာဂဝတ္ထာနိစ - အထူးထူးတပ်စွန်းဖွယ် အဝတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊
အာဟရိတွာ - ရှေးရှုဆောင်ယူကုန်ပြီး၍၊ ပါဒမူလေဝါ - ခြေရင်း၌လည်း၊
ဌပေန္တိ - ထားကုန်အံ့၊ ဥပစာရေ - တစ်ဆယ့်နှစ်တောင် ဥပစာ၌၊ ဌတွာ-၍၊
ဥပရိဝါ - အထက်၌လည်း၊ (ကထေန္တဿ ၏-ကို ဤအာခာရနှစ်ပုဒ်၌ စပ်)၊
ခိပန္တိ - ပစ်ချကုန်အံ့။ သစေ သာဒိယတိ ပဋိဂ္ဂဟိတမေဝါတိ ဧတ္ထပါဌေ - ၌၊

ဝတ္ထဗ္ဗမေဝ - ဆိုဖွယ်သည်ပင်လျှင်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ (တစ်နည်း) သစေ သာဒိယတိ ပဋိဂ္ဂဟိတမေဝါတိ ဝတ္ထပါဌေ- ဌ၊ ဓမ္မကထံ - ကို၊ ကထေန္တဿ - ၏၊ ဝါ - သည်၊ စတုဟိ-ကုန်သော၊ ပရိသာဟိ - တို့သည်၊ အာဟရိတွာ ကုန်၍၊ ပါဒ မူလေ - ဌ၊ ဌပိတေသု-ကုန်သော၊ စီဝရေသုစ - တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နာနာ ဝိရာဂဝတ္ထေသုစ - တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပစာရေ - ဌ၊ ဌတွာ - ၍၊ ဥပရိ- ဌ၊ ခိတ္တေသု-ကုန်သော၊ စီဝရေသုစ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နာနာဝိရာဂဝတ္ထေသုစ- တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သာဒိယေသု - သာယာအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတ ဘာဝေ-ခံယူအပ်သည်၏အဖြစ်၌၊ ဝတ္ထဗ္ဗမေဝ-အရေးတစ်ခု အကြောင်းပြု၍ ပြောဆိုမှုသည်ပင်လျှင်၊ ဝါ - ရေးကြီးခွင်ကျယ် ပြောဆိုဖွယ်သည်ပင်လျှင်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ ဒဿေတိ- ၏၊ (လိုက် သင့်၊ လှမ်းသင့်၊ ပြင်သင့်သည်တို့ကို လိုက်လှမ်းပြင်ပြီး ပေါ်လွင်အောင်ယော ဇနာလိုက်သည်၊ စာဆို၏ဉာဏ်ကိုချင့်၍ သင့်သလိုပို့ချသင်ကြားရာ၏)။ ခိပ တူတိ-ကား၊ ဒိဝါဝါ - နေ၌လည်းကောင်း၊ ရတ္တိဘာဝေဝါ - ည၌အဖို့၌ လည်းကောင်း၊ ခိပတု-ပစ်ချပါလေစေ။ ။ ပဋိဂ္ဂဟိတမေဝ ဟောတိတိ-ကား၊ ဣဒံစီဝရံ-သည်၊ ဘိက္ခုနိယာ-၏၊ စီဝရံ-တည်း၊ ဣဒံစီဝရံ-သည်၊ အညေသံ- တို့၏၊ စီဝရံ-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဉာတု-ငှာ၊ ကိဉ္ဇာပိ နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ တထာပိ-သော်လည်း၊ စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏဿ - ၏၊ အစိတ္တကဘာဝေန-ဤကား ရဟန်းမသင်္ကန်း၊ ဤကားအခြားသူ၏သင်္ကန်းဟု ဝတ္ထုကိုပိုင်းခြား၍ သိသော စိတ်မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနတော-ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဂဟိတမေဝ-အပ် သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ (အခြားကျမ်းများနှင့်မညီ၊ စည်းကမ်းလည်း မကျပေ၊ ဘာဝသမ္ပန်သည် “ဂဟိတမေဝ” မှတစ်ပါးမရှိ၊ ၎င်းကိုသမ္ပန်ခံပြန်မှု အဓိပ္ပာယ်မရ၊ သို့သော်ရှိသမျှပါဠိကို အလိုကျအနက်ပေးလိုက်သည်)။ ။ ယဿကဿစိ ပန အနုပသမ္ပန္နဿာတိ-ကား၊ သိက္ခာမာနသာမဏေရ သာမ ဏေရီ ဥပါသကဥပါသိကာဒိသု-တို့တွင်၊ ယဿကဿစိ-အမှတ်မဲ့သော၊ အနုပ သမ္ပန္နဿ-ရဟန်းယောက်ျားမဟုတ်သူ၏၊ (ဟတ္ထေ-၌စပ်)။ ။ ဌပိတန္တိ-ကား၊ ဘိက္ခုနိယာ-သည်။ ဌပိတံ-အပ်သော။ ။ ပံသုကူလံအဓိဋ္ဌဟိတွာတိ-ကား၊ ဣဒံစီဝရံ သည်၊ အဿာမိကံ-ပိုင်ရှင်မရှိခဲ့၊ ဣတိ-သို့၊ အညံ-ကို၊ ဥပ္ပာဒေတွာ-၍၊ (ဣဒံအဿာမိကံဖြင့် ပံသုကူလံသဒ္ဓါကား ဗုဒ္ဓသရဏံဂစ္ဆာမိ-၌ သရဏံ-ပုဒ် နှင့်တူသတည်း၊ အာကာရတ္ထ - ၌ ပထမန္တပုဒ်တည်း ဟုသိ)။ ။ ဟိ - မှန်၏၊ အဿာမိကံ - ပိုင်ရှင်မရှိသောဝတ္ထုပစ္စည်း၊ အသီးသီးကို၊ ပံသုကူလန္တိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ကမ်းပါးနှင့်တူသောမြေမှန်ရှိဝတ္ထုပစ္စည်းဟူ၍၊ ဝါ-မြေမှန်ကဲ့သို့ စက်ဆုပ် အပ်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်တတ်သောဝတ္ထုဟူ၍၊ ဝါ - မြေမှန်ကဲ့သို့ စက်ဆုပ် ဖွယ်ဖြစ်ဟတ်သောဝတ္ထုဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ ဣမိနာပါဌေန-ဤပံသုကူလံအဓိဋ္ဌ ဟိတွာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဣဒံစီဝရံ - ကို၊ အမှောက် - တို့၏၊ အတ္ထာယ - ငှာ၊

၉၂

ကင်္ခါဠိကာသစ် နိဿယသစ်

ဌပိတံ-သားအပ်၏။ ဣတိအာဒိကာယ-သော၊ သညာယ-ဖြင့်၊ ဂဟေတုံ-ငှာ၊ နဝတ္ထတိ-မအပ်၊ ဣတိဣမိအတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿတိ-၏။ ။ အညတြပါရိဝတ္ထကာတိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ ယံစိဝရံ-ကို၊ ပရိဝတ္ထေတဗ္ဗံ - ပိုင်းခြားသတ်မှတ် ဖြစ်စေအပ်၏။ ဝါ-ဖလှယ်အပ်၊ လဲအပ်၏။ ဣတိဣမိနာဝစနတ္ထေန - ဤကမ္မသာဓိဝစနတ္ထကြောင့်၊ တံစိဝရံ-သည်၊ ပရိဝတ္ထံ-မည်၏။ ပရိဝတ္ထမေဝ-သည်သာလျှင်၊ တဗ္ဘာဝေ-ထိုပုဒ်၏အနက်၌၊ ပုနဏှပစ္စယဝိဓာနဝသေန - ဏှပစ္စည်းကို ထပ်စီရင်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပါရိဝတ္ထကံ - မည်၏။ ပရိဝတ္ထေတွာ-ပိုင်းခြားပြီး၍၊ ဒိယျမာနံ-ပေးအပ်သော၊ ယံစိဝရံ-သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံစိဝရံ - ကို၊ ဝိနာ - ၍၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ တေန-ကြောင့်၊ ယံအန္တမသောဟရိတကက္ခဏမ္ပိတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ အာဘောဂံကတူတံ-ကား၊ စိတ္တေန-ဖြင့်၊ သမန္နာဟရိတွာ-အာရုံကို ကောင်းစွာ အဖန်ဖန်ဆောင်ပြီး၍၊ ဝါ - နှလုံးသွင်းပြီး၍(ပဋိဂ္ဂဏှေယျ-၌စပ်)။ ။ ဘိက္ခုနီ- သည်၊ ဝဿာဝါသိကမ္ပိ- ဝါဆိုသကန်းကိုလည်း၊ သစေဒေတိ-အံ၊ ဝေသတိ-သော်၊ တမ္ပိ ဘိက္ခုနီယာ ဒိန္နံ ဝဿာဝါသိကံ-ကိုလည်း၊ ယထာဝုတ္တဝိဓာနံ - အကြင်အကြင် ဟောတော်မူအပ်သော အစီအစဉ်ကို၊ အကတွာ - ၍၊ ဂဟေတုံ-ငှာ၊ နဝတ္ထတိ-မအပ်။ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။

ပဋိလဘောနာတိ - ကား၊ ဂဟဏေန-ယူခြင်းဖြင့်။ ။ တိကပါစိတ္တိယန္တိ ဧတ္ထပဒေ-၌၊ ဝိဂ္ဂဟော-ကို၊ ဝေ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ အဿပါစိတ္တိယဿ-အား၊ တိဏိ-ကုန်သော၊ ပရိမာဏာနိ-အတိုင်းအရှည်တို့သည်၊ သန္တိ-ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ ကြောင့်၊ (တစ်နည်း) ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန - ဤသို့သော ပရိမာဏတဒ္ဓိတ်ဝစနတ္ထကြောင့်၊ တံပါစိတ္တိယံ-သည်၊ တိကံ-မည်၏။ တိကဉ္စ-သည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ တံ-ဟူသည်၊ ပါစိတ္တိယဉ္စ-သည်လည်း၊ ဟောတိ-၏။ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ တိကပါစိတ္တိယံ-မည်၏။ အညာတိကာယ-အညာတိကာ ဘိက္ခုနီမဉ္စ၊ ညာတိကသည် ဝေမတိကအညာတိကသည်နိ- ဆွေမျိုးမအမှတ်ရှိသော ရဟန်း၊ ယုံမှားရှိသော ရဟန်း၊ ဆွေမျိုးမ မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသော ရဟန်းတို့၏။ ဝသေန-အပြားအားဖြင့်၊ တိဏိ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-သံဝဏ္ဏနာသမုတ် ဝိဂ္ဂိုဟ်ပုဒ်၏ တိမ်မြုပ်သော အနက်တည်း။ ဧကတော ဥပသမ္ပန္နာယာတိ-ကား၊ ဘိက္ခုနီနိ-တို့၏၊ သန္တိဧက-၌၊ ဥပသမ္ပန္နာယာ-သော၊ ဘိက္ခုနီယာ-၏၊ စိဝရံ-ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ-အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဟိသစ္စံ ၏၊ တာယ ဧကတော ဥပသမ္ပန္နာယာ - ရဟန်းမ၏၊ ဟတ္ထတော မှ၊ ပါရိဝတ္ထကာ - လဲအပ်သော သကန်းကို၊ အညတြ-၍၊ စိဝရံ-ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ-ခံယူသော ရဟန်း

အား၊ ဒုက္ခဋ္ဌိ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဘိက္ခုနီ-တို့၏၊ သန္တိကေ-၌၊ ဥပသာမ္ပန္နာယ-၏၊ ဟတ္ထတော-မှ၊ စီဝရံ-ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏသ-အား၊ ပါစိတ္တိယမေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ပတ္တတ္ထဝိကာဒိမိ စ အနဓိဋ္ဌာတဗ္ဗပရိက္ခာရေဘိ ဣမိနာပါဠိဌာ-ဖြင့်၊ ဘိသိစ္ဆဝိမ္ပိ-ဘုံလျှိုအစွပ်ကိုလည်း၊ ဝါ-မေ့ရာခင်းအစွပ်ကိုလည်း၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ သင်္ဂဟာတိ-ပေါင်းယူတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ-၏၊ သာ ဘိသိစ္ဆဝိ-သည်၊ မဟန္တာပိ - ကြီးကျယ်သော်လည်း၊ တာယ ဘိသိစ္ဆဝိယာ - ၏၊ ဝါ-ကို၊ သေနာသနသင်္ဂဟိတတ္တာ-သေနာသနဉ္စသွင်းယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စီဝရသင်္ချ-သင်္ကန်း၌ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝါ-သင်္ကန်းဟု ခေါ်ဝေါ်ပညတ် သမုတ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ နဂစ္ဆတိ-မရောက်၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ အဓိဋ္ဌာနုပဂါစ-အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ခြင်းသည်လည်း၊ နေဝ ဟောတိ-တည်း၊ ဝိကပ္ပနုပဂါစ-သည်လည်း၊ နေဝ ဟောတိ-တည်း၊ ဟိ-သုတ္တိမှတစ်ပါး အာဂုဏ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ သမန္တပါသာဒိကာယံ- ၌၊ သစေပိ မဉ္ဇုပမာဏာ ဘိသိစ္ဆဝိကောတိ ဝဋ္ဋတိ ယေဝါတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တိ-အပ်ပြီ။ (အနက်။ ။ဘိသိစ္ဆဝိ- သည်၊ မဉ္ဇုပမာဏာ - ညောင်စောင်းပမာဏရှိသည်၊ သစေပိ ဟောတိ- အံ့၊ ဧဝံသတိပိ - သော်လည်း၊ 'ဝဋ္ဋတိယေဝ-သာလျှင်တည်း။) ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ ဟတ္ထတော စီဝရံ ပဋိဂ္ဂဟဏယျာတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတော ၏၊ ဝစနတော-ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ အညာတိကာယ-သော၊ ဘိက္ခုနီယာ-သည်၊ ဝါ-၏၊ ပေသိတဂ္ဂဟဏေပိ - ပို့အပ်သော သင်္ကန်းကို ယူခြင်းကြောင့်လည်း၊ အနာပတ္တိ - မသင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟဏတောစ - အညာတိကဘိက္ခုနီ၏ လက်မှ သင်္ကန်းကို ယူခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရိဝတ္တနာကရဏတောစ - လဲလှယ်ခြင်းကို မပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣဒံသိက္ခာပဒံ-သည်၊ ကိရိယာကိရိယံ-ဖြစ်၏၊ (တစ်နည်း) ဣဒံသိက္ခာပဒံ-သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟဏတောစ-အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိဝတ္တနာကရဏတောစ - လည်းကောင်း၊ ကိရိယာကိရိယံ- ရှိသည်၊ ဟောတိ - ၏။ (တစ်နည်း) ပဋိဂ္ဂဟဏတောစ- အညာတိကဘိက္ခုနီမ၏ လက်မှ သင်္ကန်းကို ခံယူခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပရိဝတ္တနာကရဏတောစ-သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏။

(ဤနောက်နှစ်နည်းတို့တွင် ပထမနည်းအလို ပဋိဂ္ဂဟဏတော၊ ပရိဝတ္တနာကရဏတော တို့သည် ကိရိယာကိရိယာတို့၏ အန္တတ္ထဖြစ်ခြင်းကြောင့် ယောဇနာသည်၊ ဒုတိယကား ကာမာဝေရကုသလတော-စသည်တို့၌ တော- ပစ္စည်းသည် ပစ္စတ္တ-၌ သက်သက်သို့ ဤ၌လည်း ပစ္စတ္တဝိဟိတ တောပစ္စည်းတည်းဟု နှလုံးသွင်းပြီး ယောဇနာလိုက်ပါသည်။ အရိုးအစဉ်ယောဇနာနည်းများကား မဟုတ်၊ “စိန္တကာနံ ပဘာဝေါ၊ ပဓာနံ ဟောတိ စိန္တနေ”ဟု ပရိဘာသာလာရှိသည့် အတိုင်း အကြံကား မလျော့ရ။)

စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။ ပြီ။

၆-အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☐ ဂေဟဿ-အိမ်၏၊ ပတိ-အကြီးတည်း၊ ဇေဋ္ဌကော-တည်း၊ ဣတိဣမိနာ
 ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သော ဆဋ္ဌိတပုရိသ်သမာသ်ဝစနတ္ထကြောင့်၊ ဂဟပတိ-မည်
 ၏၊ တံဂဟပတိ-ထိုအိမ်၏အကြီးအကဲကို။ ။ ပန-အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣဒဣမသ္မိ
 သိက္ခာပဒေ - ဌ၊ အပဗ္ဗဇိတော - ရှင်ရဟန်းမပြုသော၊ ယောကောစိ - သော၊
 မနုဿော - ကို၊ အဓိပ္ပေတော - ဂဟပတိ ဟု အလိုရှိအပ်၏။ (တစ်နည်း)
 ဂေဟဿ ပတိ ဇေဋ္ဌောတိ ဝစနတ္ထေန-ဖြင့်၊ ဂေဟသမိဝ - ဆည်းသလျှင်၊
 ဂဟပတိ-မည်သည်၊ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ-၏၊ ပနတထာငီ-ထိုသို့အိမ်ရှင်သည်သာ
 ဂဟပတိမည်ပါသော်လည်း၊ ဝါ-အိမ်ရှိသော သူသည်သာ ဂဟပတိမည်ပါ
 သော်လည်း၊ ဣဒဿိက္ခာပဒေ-ဌ၊ အပဗ္ဗဇိတော-သော၊ မနုဿော-ကို၊ တဂဝ
 တာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတော-အလိုရှိအပ်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ဘိက္ခုသု အပဗ္ဗဇိတ
 မနုဿန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

(ဝိဂ္ဂိုဟ်ကား သဒ္ဓါ အားလျော်စွာ ပြု၍ အဓိပ္ပေတတ္ထအနက်ကို
 အထင်အရှား အများပြောလည်အတိုင်း ယူရမည်။ “ဋီကာဆရာကား
 သဒ္ဓါအားလျော်စွာ ဝိဂ္ဂဟပြုသည်၊ အဋ္ဌကထာဆရာကား ဝေါဟာရ
 ကုသလဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ “ဂဟပတိနာမ ယောကောစိ
 အဂါရံ အဇ္ဈာဝသတိ”ဟူသော စကားတော်နှင့်အညီ အဓိပ္ပေတတ္ထယူ
 သည်၊ သည်ကဲ့သို့သော အရာမျိုးကိုရည်၍ ယထာ ကတဉ္စိ ဗျုပ္ပတ္တိ၊
 ရူဠိယာ အတ္ထ နိစ္ဆယော-ဟု သဒ္ဓါဆရာများ ဆိုကုန်၏)။

ဂဟပတာနိန္တိတ္ထောပိပဒေ-ဌလည်း၊ ဇေဝစနယော - ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော - အပ်၏။ ဝိညာပေယျာတိ ဣဒံပဒံ - သည်၊ နန္ဒကတ္ထုအတ္ထေစ-
 ဟိတ်နှင့်ရောနှောခြင်းကင်း၊ သန့်ရှင်းသော ကတ္ထာအနက်၌ လည်းကောင်း၊
 ဟေတုကတ္ထုအတ္ထေစ-လည်းကောင်း၊ ဝနုတိ-အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊
 ယာစေယျဝါ ယာစာပေယျဝါတိ - ဟူ၍၊ တဂဝါ - သည်၊ အာဟ - ပြီ။
 စ-အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣဒဿိက္ခာပဒေ-ဌ၊ ယာစာပနံ - တောင်းစေခြင်းသည်၊
 အတ္တနော-၏၊ အတ္ထာယေဝ - အကျိုးငှာသာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ - အပ်၏။ ဝေစ ပနကတော - ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ အနာဏတ္တိကန္တိဣဒံ
 ဝစနံ - သည်၊ သမတ္တိတံ - ပြီးစေအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဣတ္ထကာလေ - ဌ၊
 သတ္ထော-သည်၊ သဟဇာတာဒိဟိ-တို့နှင့်၊ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ ဥပ္ပာဒါဒိဟိ-
 တို့နှင့်၊ သမေဟိ သံဂစ္ဆတိ - သို့သည်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ဣတိဣမိနာ
 ဝစနတ္ထေန - ဤသို့သော အဓိကရဏသမိဝစနတ္ထကြောင့်၊ သောကာလော -
 သည်၊ သမယော - မည်၏၊ ဝါ - တစ်နည်းကား၊ ဇေတန ကာလေန - ဖြင့်၊

သတ္တော-သည်၊ သဟဇာတာဒီဟိ - တို့နှင့်၊ ဝါ - တစ်နည်းကား၊ ဥပ္ပာဒါဒီဟိ-
 တို့နှင့်၊ သမေတိ သံဂစ္ဆတိ-၏၊ ဣတိဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သောကရဏသင်္ခ
 ဝစနတ္ထကြောင့်၊ သောကာလော-သည်၊ သမယော-မည်၏။ ဝါ - တစ်နည်း
 ကား၊ တွေကာလေ - ဌ၊ သဘာဝဓမ္မော - ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော
 တရားသည်၊ သဟဇာတာဒီဟိဝါ - တို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပာဒါဒီဟိဝါ -
 တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သမေတိ သံဂစ္ဆတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ သော
 ကာလော-သည်၊ သမယော-မည်၏။ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ တေနကာလေန-ဖြင့်၊
 သဘာဝဓမ္မော-သည်၊ သဟဇာတာဒီဟိဝါ-တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပာဒါဒီဟိ
 ဝါ-တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သမေတိသမာဂစ္ဆတိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊
 သောကာလော-သည်၊ သမယော-မည်၏။ ကာလော - ကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏။
 ဟိသစ္စံ-၏၊ ကာလော-သည်၊ ကာလဿ-၏(ဓမ္မပဝတ္တိမတ္တတာယ-၌ တာပစူဠာ-
 ကြောင့် သမ္ပုဏ္ဍိယသည်)၊ ဓမ္မပဝတ္တိမတ္တတာယ-နာမရူပတရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်း
 မျှ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ - နာမရူပတရားတို့၏ ဖြစ်ရာမျှ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 အတ္ထတော-အနက်အရကောက်အားဖြင့်၊ အဘူတော-ထင်ရှားမရှိသည်၊ သမာ
 နောပိ-သော်လည်း၊ ဝါ-သည်လည်းဖြစ်သော၊ ကာလော-ကို၊ ဓမ္မပဝတ္တိယာ-၏၊
 အဓိကရဏံဝိယံ - တည်ရာကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဓမ္မပဝတ္တိယာ - ကို၊ ကရဏံ
 ဝိယံ - ပြုခြင်းကိုကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကပ္ပနာမတ္တသိဒ္ဓေန - ကြံစည်ကာမျှဖြင့်
 ပြီးသော၊ သရူပေန-သဘောဖြင့်၊ ဝေါဟရီယတိ-ခေါ်ပြောအပ်၏၊ တံသမယံ-
 ထိုသာဓနနှစ်ရပ်၊ မှတ်အပ်သော အခါကာလကို၊ ဌပေတွာ - ၍၊ ဣတိအယံ-
 သည်ကား၊ အတ္ထော - သမေတိ တွေ တေနဝါ သံဂစ္ဆတိ-ဟူသော ဝိဂ္ဂိုဟ်၏
 အနက်တည်း၊ တေန - ကြောင့်၊ အတ္ထိန္ဒစိဝရောဝါဟောတိတိ အာဒိ-သော၊
 ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံဝစနံ-ကို။ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ-ပြီ။
 တတ္ထဝစနေ-၌၊ ဝစနတ္ထော-ကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုစ္ဆတေ-အပ်၏။ တေဿ ဘိက္ခု
 နော-အား၊ ဝါ-၏၊ ရာဇာဒီသု - တို့တွင်၊ ယေဟိကေဟိစိ - တို့သည်၊ အတ္ထိန္ဒ-
 လုယူအပ်သော၊ စိဝရံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဣတိဣမိနာ ဝစနတ္ထေန - ကြောင့်၊
 သောဘိက္ခု-သည်၊ အတ္ထိန္ဒစိဝရော-မည်၏၊ ယထာဟ-သဗ္ဗညုဘုရား အသို့များ
 ဟောသနည်း၊ ယဿဘိက္ခုဿ-၏၊ စိဝရံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ရာဇဟိဝါ-တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ စောရေဟိဝါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဓုတ္တေဟိဝါ-ဖျက်ဆီး
 တတ်ငြား၊ ငမိုက်သားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ယေဟိကေဟိစိ - တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ အတ္ထိန္ဒ-သည်၊ ဟောတိ-အံ၊ သောဘိက္ခု - သည်၊ အတ္ထိန္ဒစိဝ
 ရော-မည်၏၊ ဣတိအာဟ-သဗ္ဗညုပုဂ္ဂိုလ် ဤလိုဟောတော်မူ၏။ တေဿဘိက္ခု
 နော-အား၊ အဂ္ဂိအာဒီသု - မီးအစရှိသည်တို့တွင်၊ ယေနကေနစိ - တစ်စုံတစ်ခု
 သော အကြောင်းကြောင့်၊ နဋ္ဌံ-ပျောက်ပျက်သော၊ စိဝရံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊
 ဣတိဣမိနာ ဝစနတ္ထေန - ဤစတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိ ဝစနတ္ထကြောင့်၊ သောဘိက္ခု-

သည်၊ နဋ္ဌစီဝရော-မည်၏။ ယထာဟ-သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆ-
 တည်း၊ ယဿဘိက္ခုဿ-၏၊ စီဝရံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အဂ္ဂိနာ-မီးသည်၊ ဒဇုံဝါ-
 လောင်အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ - အံ၊ ဥဒကေန - သည်၊ ဝုဋ္ဌံဝါ-မျောအပ်
 သည်လည်း၊ ဝါ - မျောစေအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ-အံ၊ ဥန္တုရေဟိ-ကြက်
 တို့သည်၊ ခါယိတံဝါ - ကိုက်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဥပစိကာဟိ-ခြံတို့သည်၊
 ခါယိတံဝါ - ခဲအပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ - အံ၊ ပရိဘောဂဇိဏ္ဏံဝါ-
 ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်ဆွေးရိသည်လည်း၊ ဟောတိ-အံ၊ သောဘိက္ခု-သည်၊
 နဋ္ဌစီဝရောနာမ-မည်၏၊ ဣတိအာဟ-၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော-
 တည်း။ (တစ်နည်း) ယဿဘိက္ခုဿ ၏၊ စီဝရံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အဂ္ဂိနာ-သည်၊
 ဒဇုံ- သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သောဘိက္ခုဝါ-သည်လည်း၊ နဋ္ဌစီဝရော-မည်၏။ ပ။
 ယဿဘိက္ခုဿ - ၏၊ စီဝရံ - သည်၊ ပရိဘောဂဇိဏ္ဏံ - သည်၊ ဟောတိ-၏၊
 သောဘိက္ခုဝါ-သည်လည်း၊ နဋ္ဌစီဝရော-မည်၏၊ ဣတိအာဟ-၏၊ ဣတိအယံ-
 သည်ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။ သမယာတိပဒံ-သည်၊ အညတြသဒ္ဒါပေက္ခာ
 ယ-အညတြသဒ္ဒါကို ရှုငဲ့သောအားဖြင့်၊ ဝါ - ရှိ၊ ဥပယောဂဇ္ဈေ-ဒုတိယာ
 အနက်၌၊ နိဿက္ကဝစနံ - ပဉ္စမိဝိဘတ်ရှိသော ပုဒ်တည်း၊ ဣတိ - ကြောင့်၊
 တံ သမယန္တိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ အညသ္မိန္တိ-ကား၊
 အညသ္မိ-သော၊ သမယေ-၌။

တိကပါစိတ္တိယန္တိ-ကား၊ အညာတကေ-ဆွေမျိုးမဟုတ်သော ဂဟပတိ၌၊
 အညာတက သညိ ဝေမတိကညာတကသညိနံ - အညာတကဟု အမှတ်ရှိသော
 ရဟန်း၊ ဝေမတိကရဟန်း၊ ညာတကဟု အမှတ်ရှိသော ရဟန်းတို့၏၊ ဝသေန-
 အပြားအားဖြင့်၊ တိဏိ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။
 သမယေတိ-ကား၊ ယထာဝုတ္တေ-အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော၊ အစ္ဆိန္နစီဝရ
 ကာလေစ - ခိုးသူတို့သည် လုယူအပ်သော သင်္ကန်းရှိရာ အခါ၌လည်းကောင်း၊
 ယထာဝုတ္တေ-သော၊ နဋ္ဌစီဝရကာလေစ-ပျောက်ဆုံးသော သင်္ကန်းရှိရာ အခါ၌
 လည်းကောင်း။ ။ ဉာတကပဝါရိတေဝါ ဝိညာပေန္တဿာတိ-ကား၊ ဉာတကေစ-
 တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဝါရိတေစ - မိတ်ကြွားတတ်သူတို့ကို လည်းကောင်း၊
 တုမေ-တို့သည်၊ တုမှကံ-တို့၏၊ သန္တကံ-ကို၊ ဒေထ-ပေးကုန်လော့၊ ဣတိ-သို့၊
 ယာစန္တဿ-တောင်းသော ရဟန်းအား။ ။ စ-ဆက်ဦးအံ၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ဝိညာ
 ပနေ-၌၊ သံသဝသေန-သံသာနှင့်စပ်သောအားဖြင့်၊ ပဝါရိတေ-မိတ်သော
 ဂဟပတိ၌၊ ဝါ-တို့ကို၊ ပမာဏမေဝ-နှိုင်းယှဉ်အပ်သော ပမာဏကိုသာလျှင်၊
 ဝါ-ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော သင်္ကန်းကိုသာလျှင်၊ ယာစိတုံ-ငှာ၊ ဝါ-သည်၊ ဝဇ္ဇတိ-
 ၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကား၊ ပုဂ္ဂလိကဝသေန-ဖြင့်၊ ပဝါရိတေ-၌၊ ဝါ-တို့ကို၊
 ယံယံဝတ္ထု-ကို၊ ပဝါရေန္တိ-ကုန်၏၊ တံ တမေဝဝတ္ထု-ကိုသာလျှင်၊ ဝိညာပေ

တဗ္ဗ-အပ်၏။ ဟိ-ခွဲဦးအံ့၊ ယောပုဂ္ဂလော-သည်၊ စတုဟိ-ကုန်သော၊ ပစ္စယေဟိ-
တို့ဖြင့်၊ ပဝါရေတွာ-၍၊ ဝါ-အလိုရှိစေပြီး၍၊ သယမေဝ-ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊
သလ္လက္ခေတွာ-ကောင်းစွာ ပိုင်းခြား မှတ်သားပြီး၍၊ ကာလာနုကာလံ-ကာလ
တိုင်း ကာလတိုင်း၊ ဝါ-ဖိတ်ရာ ကာလအားလျော်သော ကာလ၌၊ စိဝရာဒိနိ-
တို့ကို၊ ဒေတိ-၏၊ ဒိဝသေ ဒိဝသေ-နေ့တိုင်း၊ နေ့တိုင်း၊ ယာဂုဘတ္တာဒိနိ-တို့ကို၊
ဒေတိ-၏၊ ဧဝံ-သို့၊ ယေန ယေန ဝတ္ထုနာ-ဖြင့်၊ ဝါတုံ-ငှာ၊ အတ္ထော-၏၊ တံတံ
ဝတ္ထု-ကို၊ ဒေတိ-၏၊ တဿ ပုဂ္ဂလဝသေန ပဝါရိတဿ-အား၊ ဝါ-ကို၊ ဝိညာ
ပနကိစ္စံ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။ (ပဝါရိတေ-၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
အပ်၏ဟုလည်း အနက်သမ္ပန်ကြကုန်၏၊ ဤ၌ကား ဒုဟ ယာစ ရမိ ပုစ္ဆ၊ ဘိက္ခ
သာသ ဝစာဒယော-သို့ လိုက်၍ အနက်သမ္ပန်ခဲ့သည်။) ပန-ဗျတိရိတ်ကို ဆိုဦး
အံ့၊ ယောပုဂ္ဂလော-သည်၊ ပဝါရေတွာ-၍၊ ဗာလတာယဝါ-မိုက်သည်၏အဖြစ်၊
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဘိသမ္မောသေနဝါ-သတိက္ခေကွင်း မေ့လျော့ခြင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နဒေတိ-မလ္လ၊ သောပုဂ္ဂလော-ကို၊ ဝိညာပေတဗ္ဗော-
တောင်းအပ်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော-သည်၊ မယံ-၏၊ ဂေဟံ-ကို၊ ပဝါရေမိ-ဖိတ်
ပါ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-ဆိုငြားအံ့၊ တဿပုဂ္ဂလဿ-၏၊ ဂေဟံ-သို့၊ ဂန္ဓာ-၍၊
ယဿသုခံ-စွာ၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ-ထိုင်လည်းထိုင်အပ်၏၊ နိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-အပ်လည်း အပ်
ရာ၏၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုသော ဝတ္ထုကို၊ နဂဟေတဗ္ဗံ-မယူအပ်၊ ပန-ထိုသို့ပင်
ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ယောပုဂ္ဂလော-သည်၊ မယံ-၏၊ ဂေဟေ-၌၊ ယံ-အကြင်
ဝတ္ထုသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ-ထိုဝတ္ထုကို၊ ပဝါရေမိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-
အံ့၊ တတ္ထ-ထိုအိမ်၌၊ ယံ-အကြင် ဝတ္ထုသည်၊ ကပ္ပိယံ-အပ်၏၊ တံ-ထိုဝတ္ထု
ကို၊ ဝိညာပေတဗ္ဗံ-တောင်းအပ်၏၊ ပန-ဗျတိရိတ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဂေဟေ-၌၊ နိသီ
ဒိတုံဝါ-ငှာလည်းကောင်း၊ နိပဇ္ဇိတုံဝါ-ငှာလည်းကောင်း၊ နလဗ္ဗတိ-မရအပ်။

တဿေဝတ္ထာယာတိ - ဟူသည်ကား၊ အညာသာတိ-အညာယဟူ၍၊ လဒ္ဓ
ဝေါဟာရဿ-သော၊ တဿေဝ ဗုဒ္ဓရက္ခိတဿ ဝါ-၏သာလျှင်လည်းကောင်း၊
တဿေဝ ဓမ္မရက္ခိတဿဝါ-၏သာလျှင်လည်းကောင်း၊ အတ္ထာယ-ငှာ။

အတ္တနော ဓနေန ဂဏန္တဿာတိ-ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော - ၏၊ ကပ္ပိယ
ဘဏ္ဍေန-ဖြင့်၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရေနော-ဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဏန္တဿ-ယူတတ်သော
ရဟန်းအား၊ စေတာပေန္တဿ - ဝယ်စေတတ်သော ရဟန်းအား၊ ပရိဝတ္တာ
ပေန္တဿ-လဲလှယ်စေတတ်သော ရဟန်းအား၊ (အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်၊)
ဣတိအယံ - ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ အတ္ထော-အတ္တနော ဓနေန ဂဏန္တဿ
ဟူသော ပါဠိ၏အနက်တည်း။

အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇-တတုတ္တရိသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

တ္ထေကုမသ္မိ' သိက္ခာပဒေ-ဤတတုတ္တရိသိက္ခာပုဒ်၌၊ နိဝိဇ္ဇော-တည်သော၊ တံ
သဒ္ဓေါ-သည်၊ ပကတတ္ထဝစနော-ပြုအပ်ပြီး ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ကို ဟော
တတ်၏။ ။စေတိပဒ်-သည်၊ နိပါတ်မတ္တ-အနက်မရ နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဝါ-
တစ်နည်းကား၊ စေတိပဒဿ-၏၊ ယဒိတိအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ ယဒိတိ
အတ္ထဿ-ရှိသော၊ တဿ စေတိပဒဿ-၏၊ ပဝါရေယျာတိ ဣမိနာ ပဒေန-နှင့်၊
သမ္ပန္နော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ။ပဝါရေယျ စေတိပါဌဿ-၏၊ ယဒိ ပဝါ
ရေယျာတိအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ။အဘိတိ ဥပသဂ္ဂေါတိ ဣမိနာ
ပါဌေန-ဖြင့်၊ ဥပသဂ္ဂဿ-သော၊ တဿအဘိတိပဒဿ-၏၊ အတ္ထဝိသေသာ
ဘာဝံ-ဟဋ္ဌံ မှ ထူးသော အနက်၏ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
ဒဿေတိ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ဟရိတုန္တိအတ္ထောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပဝါရသဒ္ဓဿ-၏၊ ဣစ္ဆာယံ-အလိုဟူသောအနက်၌၊ ဝတ္တ
မာနတ္တာ-ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣစ္ဆာပေယျာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-
သည်၊ ဝတ္တံ-အပ်ပြီ။ ဣစ္ဆံဥပ္ပာဒေယျာတိ-ကား၊ ပစ္စယေ-၌၊ ဣစ္ဆံ-အလိုရမ္မက်
ကို၊ ဥပ္ပာဒေယျ-ရာ၏၊ ဧတံ အဓိဝစနံ-ဤပဝါရေယျ ဟူသော အမည်သည်၊
ဥပနိမန္တနာယ-ရှေးရှုကပ်ရပ်၊ ဖိတ်ကြားခြင်း၏၊ အဓိဝစနံ-တည်း။ တေန-
ကြောင့်၊ ယာဝတ္ထကန္တိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊
သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ နေက္ခမ္မန္တိ-ကား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ-လူအဖြစ်မှထွက်ရာ
ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ။ဒဠုတိ- ကား၊ ဒဠု - ရှုမြင်၍။ ။ဟိသစ္စံ - ၏၊ ဧတ္ထ
ဂါထာယံ-၌၊ ဆန္ဒာနုရက္ခဿတ္တံ-ဆန်းကို စောင့်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ အနုနာသိက
လောပေါ-နိဂ္ဂဟိတ်ကျေခြင်းကို၊ ဒဠုဗ္ဗော-အပ်၏။ ခေမတောတိ-ကား၊ နိဗ္ဗယ
တော-ဘေးမရှိသောအားဖြင့်၊ ဝါ - ၍၊ ကာယေနဝါ - ကာယဒွါရဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ဝါစာယဝါ-ဝစိဒွါရဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဘိဟရိတွာ-ရှေးရှုဆောင်
ယူပြီး၍၊ နိမန္တေယျ-ရာ၏၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-၏။ ။
စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ (တစ်နည်းကား)စ-ဥပနေတွာ အစရှိသည်ကို ဟောရခြင်း၏
အကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့၊ ယထာ ယေနဝိဓိနာ-ဖြင့်၊ ကာယေနစ-ဖြင့်လည်း၊
အဘိဟရေယျ-ရာ၏၊ ဝါစာယစ-နှုတ်ဖြင့်လည်း၊ အဘိဟရေယျ-ရာ၏၊ တံဝိဓိ -
ထို ကိုယ်၊ နှုတ်ဖြင့် ရှေးရှုဆောင်ကြောင်းဖြစ်သော အစီအရင်ကို၊ ဒဿေတု-ငှာ၊
ဥပနေတွာတိအာဒိ-အစရှိသောစကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝတ္တံ-အပ်ပြီ။
သအန္တရန္တိ-ကား၊ အန္တရဝါသကသဟိတံ - သင်းပိုင်နှင့် တကွ ဖြစ်သော။ ။
ဥတ္တရန္တိ - ကား၊ ဥတ္တရာသင်္ဂ - ကိုယ်ရုံကေသိဟူသော။ ။ပရမန္တိ - ကား၊
အဝသာနံ-အဆုံးအပိုင်းအခြားသည်၊ အတ္ထိ-၏။ ။အဿ စိဝရဿာတိ-ကား၊
သမုဒါယဘူတဿ - အပေါင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဟရိတဗ္ဗဿ-ဆောင်အပ်သော၊

စိဝရဿ-အား၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ လမ္မကဏ္ဍော - လမ္မကဏ္ဍသဒ္ဓါသည်၊ တဂ္ဂုဏသံ
ဝိညာဏော-သော၊ ဝါ-ထိုသမာသ်၏၊ ဝိသေသနနှင့်တကွသိအပ်သော၊ ဗာဟိ
ရတ္ထသမာသော၊ ဗဟိဒ္ဓအနက်ရှိသော၊ ဗဟိဒ္ဓအနက်ပြဋ္ဌာန်းသော သမာသ်
သည်၊ ဟောတိယထာ-ကဲ့သို့၊ အယံ-ဤသန္တရုတ္တရပရမသဒ္ဓါသည်၊ တဂ္ဂုဏသံ
ဝိညာဏော-သော၊ ဝါ-သော၊ ဗာဟိရတ္ထသမာသော - သည်၊ ဟောတိ-၏၊
ဣတိ-သို့၊ ဒဠဗ္ဗံ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ နိဝါသနေနာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-
သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ဟိသစ္စံ-၏၊
သဗ္ဗေ - အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေန - အလွန်ဆုံး အပိုင်း
အခြားအားဖြင့်၊ တံပရမယေဝ - သင်းပိုင်ကိုယ်ရုံဟူသော ထိုအပိုင်းအခြားကို
သာလျှင်၊ ဂဟေတုံ-ယူခြင်းငှာ၊ လဘန္တိ-ကုန်၏။

≡ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အတ္ထိန္ဒသဗ္ဗစိဝရေန-ခိုးသူတို့သည် ဣယူအပ်သောအလုံးစုံ
သောသင်္ကန်းရှိသော၊ ဝါ - အလုံးစုံသော သင်္ကန်းကို ခိုးသူအလုခံရသော၊
တိစိဝရမတ္တကေနောဝ - သုံးထည်သောသင်္ကန်းမျှသာရှိသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊
ဧဝံ - ဤသို့ သန္တရုတ္တရပရမကို သာယာအပ်၏ဟု ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း၊
ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ - ကျင့်အပ်၏။ ပန - အဖို့တစ်ပါးကား၊ အညေန-အတ္ထိန္ဒသဗ္ဗစိဝရ
တိစိဝရိတ်ဆောင် ရဟန်းမှတစ်ပါးသော၊ ဘိက္ခုနာ - သည်၊ အညထာပိ-
သန္တရုတ္တရပရမမှ တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ -
အပ်၏၊ တံဝိဘာဂံ-ထို၏အကျယ်ကို၊ ဝါ-ထိုအထူးကို၊ ဒဿေတုံ-ငှာ၊ တကြာ
ယံ ဝိနိစ္ဆယောတိအာဒိ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ အဓိဋ္ဌိတစိဝရ
ဿာတိ-ကား၊ တိစိဝရဓိဋ္ဌာနနယေနဝါ-တိစိဝရိတ် အဓိဋ္ဌာန်တင်သောနည်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိက္ခာရစောဠဝသေနဝါ - ပရိက္ခာရစောဠ အဓိဋ္ဌာန်တင်
သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယေနဂေနစိ - တစ်စုံတစ်ခုသော
အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌိတစိဝရဿ - အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပြီးသော သင်္ကန်းရှိသော၊
ဘိက္ခုနော-အား၊ ဝါ-၏။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဣဒံဝစနံ - ဤယဿအဓိဋ္ဌိတစိဝရဿ
အစရှိသောစကားကို၊ ယေဘုယျေန - များသောအားဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌဟိတော - ရှိ၊
စိဝရံ - ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇေတော - သုံးဆောင်ဝတ်ရုံခြင်းကြောင့်၊ ဝါ - သုံးဆောင်
ဝတ်ရုံသောရဟန်း၏၊ ဝသေနံ (ထည့်) - အလိုအားဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန -
သည်၊ ဝုတ္တံ - ၏။ ပနသစ္စံ-၏၊ (ဤနပန အစရှိသောဝါကျသည် အဋ္ဌကထာ
ကြီး၌ မလာမရှိ)၊ အနဓိဋ္ဌိတစိဝရဿ - နှစ်မျိုးသော အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းဖြင့်
တင်အပ်သောသင်္ကန်း မရှိသောရဟန်းအား၊ ဝါ-၏၊ စိဝရေ-ကို၊ အတ္ထိန္ဒေ -
သော်၊ အယံဝိမိ-ဤဆိုအပ်ပြီးသောအစီအရင်သည်၊ နသမ္ဘဝတိ-မဖြစ်သင့်သည်
မဖြစ်နိုင်သည်၊ န-မဟုတ်၊ သမ္ဘဝတိဧဝ - သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဧဝံ
တဗ္ဗော - အပ်၏။ ဝါ - တစ်နည်းကား၊ ယဿဘိက္ခုနော - အား၊ ဝါ - ၏။

တိစိဝရတော-မ၊ ဝါ-ထက်၊ အဓိကမ္မိ - ပိုလွန်သည်လည်းဖြစ်သော၊ စိဝရံ -
သည်၊ အညတ္တ-တစ်ပါးသောအရပ်၌၊ အတ္တိ-၏၊ တတ္တ-ထိုစိဝရအစွန့်အရပ်၌၊
နတ္တိ-မရှိ၊ တေနာပိ ဘိက္ခုနာ-ထိုလူရာအရပ်၌ သင်္ကန်းပိုမရှိသော ရဟန်းသည်
လည်း၊ တဒါ - အလှခံရရာ ထိုအခါ၌၊ တတ္တ - ထိုအလှခံရသော အရပ်၌၊
အဘာဝတော-မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဒွေ ကုန်သော၊ စိဝရနိ-တို့ကို၊ သာဒိတုံ-ငှာ၊
ဝဇ္ဇတိ-၏။ ပကတိယာဝ သန္တရတ္တရေန စရတိတိ-ကား၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဘိက္ခု
နော-၏၊ အတ္တတကထိနတ္တာဝါ - ခင်းအပ်ပြီးသော ကထိနိရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သာသင်္ကသိက္ခာပဒဝသေနဝါ-လည်းကောင်း၊ အဝိပ္ပ
ဝါသသမ္ပတိဝသေနဝါ-အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ (နှစ်ပုဒ်ကို အလာဘောန-
၌စပ်)၊ တတိယသ-သုံးထည်မြောက်သော သင်္ကန်း၏၊ ဝါ-ကို၊ အလာဘောန
ဝါ-မရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သန္တရတ္တရေန-ဖြင့်၊ စရတိ-၏။ ဒွေသာဒိ
တဗ္ဗာနိတိဏ္ဍဒဝစနံ-ကို၊ ဒွေနဋ္ဌာနိတိဏ္ဍမဿဝစနဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ အဓိကာ
ရတ္တာ - လိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏။
ဧကံသာဒိယန္တေနဝ သမောဘဝိဿတိတိ-ကား၊ တိဏ္ဍံ-ကုန်သော၊ စိဝရနိ-
တို့တွင်၊ ဒွိသု-ကုန်သော၊ စိဝရေသု - တို့သည်၊ နဋ္ဌေသု - (နဋ္ဌေန-ဟုသဋ္ဌမူ၌
ရှိ၏)-သော်၊ ဧကံ - တစ်ထည်သောသင်္ကန်းကို၊ သာဒိယန္တေန - သာယာသော
ရဟန်းနှင့်၊ သမော- တူသည်၊ ဘဝိဿတိ - လတ္တံ့။ ကသ္မာ - ကြောင့်၊ တိဏ္ဍံ
စိဝရနိ-ဒွိသု-နဋ္ဌေသု-ဧကံ-သာဒိယန္တေန-သမော-ဘဝိဿတိ-နည်း၊ ဣတိအယံ-
သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ဥဘိန္နမ္မိ-သုံးထည်တွင် နှစ်ထည်ပျောက်သောရဟန်း၊
နှစ်ထည်ရှိ နှစ်ထည်လုံးပျောက်သော ရဟန်းနှစ်ပါးတို့၏လည်း၊ သန္တရတ္တရ
ပရမတာယ - သင်းပိုင်နှင့် တကွဖြစ်သော ကိုယ်ရုံလျှင် အပိုင်းအခြားရှိသည်၏
အဖြစ်၌၊ အဝဋ္ဌာနတော - တည်ခြင်းကြောင့်၊ ဝါ - တည်ကုန်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ တိဏ္ဍံ-ကုန်သော၊ စိဝရနိ-တို့တွင်၊ ဒွိသု-တို့သည်၊ နဋ္ဌေသု-သော်၊
ဧကံ-ကို၊ သာဒိယန္တေန-သောရဟန်းနှင့်၊ သမော-သည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊
ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။ အညေန-တစ်ပါးသော၊ ကေနစိ-
သော၊ ကာရဏေန - ဖြင့်၊ စိနဋ္ဌသေသစိဝရတ္တာ - ပျောက်သော တစ်ထည်မှ
ကြွင်းကျန်သော တစ်ထည်သော သင်္ကန်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယဿဘိက္ခု
နော-အား၊ ဝါ-၏၊ စိဝရံ-သည်၊ ဧကံယေဝ - တစ်ထည်တည်းသည်သာလျှင်၊
ဟောတိ-၏။

ပဉ္စသုနဋ္ဌေသုတိ-ကား၊ တိစိဝရံ-လည်းကောင်း၊ ဥဒကသာဋီကာ-ရေသနုတ်
လည်းကောင်း၊ သံကမ္မိကာ - ရင်လွမ်းတဘက် လည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊
ပဉ္စသု - ကုန်သော၊ စိဝရေသု - တို့သည်၊ နဋ္ဌေသု - သော်။ ။ဧကသ္မိံ -
သော၊ စိဝရေ-သည်၊ နဋ္ဌေဝါ - သော်လည်းကောင်း၊ (ကောပနဝါဒေါ-

၌ စပ်) ဣတိ-သ္မိ၊ ဝစနဝိပရိကာမံ-ဗဟုဝုဇ်၏ ကေဝုဇ်သ္မိ ရှေးရှု ညွတ်ခြင်းကို၊ ဝါ-ဝုဇ်ဖောက်ပြန်ခြင်းကို၊ ကတော-၍။ ယောဇေတဗ္ဗံ - အပ်၏။ တတော ဥတ္တရိတိ-ကား၊ သန္တရုတ္တရပရမတော- သင်းပိုင်ကိုယ်ရုံ အပိုင်းအခြားထက်၊ ဥတ္တရိ-အလွန်။

သေသကံအာဟရိဿာမိတိ ကား၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ စိဝရာနိ-တို့ကို၊ ကတော-၍၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်အလှရှင်သည်၊ သေသကံ- တစ်စုံမှ ကြွင်းသော ပိုသော အဝတ်အထည်ကို၊ အာဟရိဿာမိ-ပြန်ယူမည်၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-သေသကံအာဟရိဿာမိ-ဟူသော ပါဌ်၏အနက်တည်း။ သေသကံ တုယံ ယေဝ ဟောတူတိ ဝုတ္တဿာတိ - ကား၊ ဒါနသမယေ-သင်္ကန်းလျှာ အဝတ်စ လှရာ အခါ၌၊ ဧဝံ-ဤသို့ ကြွင်းကျန်သော ပိုသော အဝတ်စသည် အရှင်ဘုရား၏ အဝတ်စသော ဖြစ်ပါလော့ဟု၊ ဝုတ္တဿ-လျှောက်ထားအပ်သော ရဟန်းအား၊ (အနာပတ္တိ-၌ စပ်)။ ပန-အထူးကား၊ အဟံ-သည်၊ သေသကံ-ကို၊ အာဟရိဿာမိ-အံ၊ ဣတိ- သ္မိ၊ ဝတော-၍၊ ဂဟေတွာ - သင်္ကန်းလျှာစကို ယူပြီး၍၊ ဂမနသမယေပိ-၌လည်း၊ သေသကံ တုယံ ယေဝ ဟောတူတိ-ဟူ၍၊ သာမိ-ကား-သင်္ကန်းစ ပိုင်ရှင်တို့သည်၊ သစေဝဒန္တိ-အံ၊ ဧဝံသန္တေသု-သော်၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ လဒ္ဓကပ္ပိယမေဝ-ရအပ်သော အပ်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ န အတ္တိန္န နဋ္ဌကာရဏာဒိန္နန္တိ-ကား၊ ဗာဟုသစ္စာဒိဂုဏဝသေန-ဗာဟုသစ္စ အစရှိသော ဂုဏ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒိန္နံ-လူအပ်သောသင်္ကန်းကို၊ (အဋ္ဌကထာ-၌စပ်) ဝုတ္တနယေနာတိ-ကား၊ ဉာတကပဝ ရိတေဝါ။ ပ ။ ဝိညာပေန္တဿာတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တနယေန-ဖြင့်။

တတုတ္တရိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဂ-ပဌမဥပက္ခန္ဓသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဘိက္ခုပနေဝ ဥဒ္ဓိဿာတိ တွေ့ပါဌေ-၌၊ အဝယဝဘာဝေန-ဖြင့်၊ နိဝိဋ္ဌ-တည်သော၊ ပနာတိပဒံ-သည်၊ နိပါတမတ္တံ-တည်း။ ဧဝသဒ္ဓေါပိ-သည်လည်း၊ တထာ-ထို့အတူ ပန သဒ္ဓါကဲ့သို့ အနက်မရ နိပါတ်မျှတည်း။ တေန-ထို့သို့ ပန၊ ဧဝ သဒ္ဓါတို့၏ နိပါတမတ္တံ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတ္ထန္နာမဿာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ အပဒိသိတာတိ-ကား၊ ကထေတွာ-ပြောဆိုပြီး၍၊ ဣတိအယံအတ္ထောဝါ-ကို လည်းကောင်း၊ အာရဗ္ဗ-အကြောင်းပြု၍၊ ဣတိအယံအတ္ထောဝါ-ကိုလည်း ကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ (ဤ၌ ကထေတွာ-ဖြင့် ဥဒ္ဓိဿအပဒိသိတာ-

ထို့၌ ဒိသီဓာတ် ဥစ္စာရဏတ္ထ-တည်းဟူသော ဓာတုတ္ထအာရဗ္ဗဖြင့် ရည်ညွှန်း၍
 ဟူသည် အကြောင်းပြု၍ပင် တည်းဟူသော အဓိပ္ပာယ်တ္ထကို သိစေလိုရင်း
 တည်း။) အညာတကဏ္ဍ ဂဟပတိဿာတိ-ကား၊ အညာဘကဂဟပတိနာ-
 ဆွေမျိုး မတော်စပ်သော အိမ်ရှင် ယောက်ျားသည်၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊
 အက္ခော-တည်း။ ဟိသစ္စံ-၏၊ (တစ်နည်း) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ အညာတကဂဟ
 ပတိဿာတိပဒဿ-၏၊ အညာတကဂဟပတိနာတိအက္ခော - ဟူသော ကတ္တား
 အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗျော-သိအပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ- ကား၊ ပုစ္ဆာ- တည်း။
 ဟိယသ္မာ ကြောင့်၊ ဣဒံစနံ- ဤ အညာတကဏ္ဍ ဂဟပတိဿ-၌၊ သ-ဝိဘတ်
 သည်၊ ကရဏတ္ထ-၌၊ ဝါ-ကတ္တားအနက်၌၊ ဝိဟိတံ-သော၊ သာမိဝစနံ-ဆဋ္ဌိ
 ဝိဘတ်တည်း၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ အညာတကဏ္ဍဂဟပတိဿာတိပဒဿ- ၏၊
 အညာတကဂဟပတိနာတိအက္ခော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏၊ ဣတိအယံ-သည်
 ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။ ပန-ဆက်ဦးအံ၊ (တစ်နည်း) ပန-ထိုသို့ပင် ကတ္တား
 အနက်၌ စီရင်အပ်သော ဆဋ္ဌိဝိဘတ်ဖြစ်သော်လည်း၊ အဋ္ဌကထာယံ-၌၊ ဣဒံ
 အတ္ထဇာတံ-ကို၊ ဝါ-သည်၊ သုဝိညေယျံ-သိလွယ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊
 သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ နဝိစာရိတံ-မစိစစ်အပ်။ ဇေတနစိဝရမူလေန-ဤသင်္ကန်း
 မိုးဖြင့်၊ စိဝရံ-ကို၊ ဇေတနပေန္တိ-ပရိဝတ္တာပေန္တိ-ဖလယ်ခကွေ့၏၊ ဝါ-ဝယ်စေ
 ကုန်၏၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-ဤသို့ကရဏသင်္ကန်းအတွင်းငုပ်သော ဆဋ္ဌိဘဉ္စ
 ရိသံသမာသံဝစနတ္ထကြောင့်၊ တံစိဝရမူလံ- သည်၊ စိဝရဇေတနပန္နံ - မည်၏၊
 စိဝရမူလံ-ကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏။ ပန-ဆက်ဦးအံ၊ ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ ပဒေ-ဤ စိဝရ
 ဇေတနပန္နံ ဟူသောပုဒ်၌၊ နကာရော-သည်၊ အာဂမော-အာဂုမ်သည်၊ ဝါ-
 လာတတ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ စိဝရဇေတနပန္နံပိ-ဟူ၍လည်း၊ ပဌန္တိ-ရှက်ဖတ်
 ကြကုန်၏။ ပန - ဆက်ဦးအံ၊ ဝါ-စိဝရဇေတနပန္နံ ဟူသော ဝစနတ္ထ၏အရ
 “ဟိရညာဒိကံ” ဟူသော အဘိဓမ္မာယုဟောရခြင်း၏ အကြောင်းကို ဆိုဦးအံ၊
 တံစိဝရဇေတနပန္နံ-သည်၊ ဟိရညာဒိသု-ငွေအစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံ-တစ်မျိုး
 မျိုးသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဟိရညာဒိကန္တိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-
 သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ တတ္ထဝစနေ- ထို ဟိရညံ အစရှိသောစကား၌၊ ကဟာ
 ပဏော-အသပြာကို၊ ဟိရညန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-အပ်၏။ အာဒိသဗ္ဗေန - ဖြင့်၊
 သုဝတ္ထာဒိနံ-တို့ကို၊ ဂဟဏံ-ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။ ဥပက္ခဋ္ဌန္တိ-ကား၊ ဥပဋ္ဌာ
 ပိတံ-ဖြစ်စေအပ်သည်။ ။ တံဥပက္ခဋ္ဌရဏံ-ထိုဥပက္ခဋ္ဌရဏဟူသည်၊ တေသံဟိရညာဒိနံ-
 တို့ကို၊ တထာ-ထိုသို့စုရုံး၍ထားသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဇ္ဇိတံ-စီရင်အပ်
 သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ဥပက္ခဋ္ဌံ ဟောတိတံ သဇ္ဇိတံ
 ဟောတိတံ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဂ-ပြီ။ သံ ဘရိတွာ ဌပိတန္တိ-ကား၊
 ရာသိ-အစုအပေါင်း ကို၊ ကတွာ-၍၊ ဌပိတံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ စ-ဆက်ဦး
 အံ၊ ပရိဝတ္တနံ-ပရိဝတ္တနဟူသည်၊ အကဘဿ-မပြုအပ်သေး၊ မချုပ် မလုပ်ရ

သေးသော သင်္ကန်းကို၊ ကာရာပနံ-ပြုစေခြင်း၊ ချုပ်စေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
ကတဿ - ပြုအပ်ပြီး ချုပ်အပ်ပြီးသော သင်္ကန်းကို။ ကိဏနံ - ဝယ်ခြင်းသည်
လည်းကောင်း။ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ကာရေတွာဝါ ကိဏိတွာ
ဝါတိအတ္ထောတိ-ဟူ၍။ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ အတ္ထာဒေဿာမိတိ-
ကား၊ ပါရုပေဿာမိ-ဝတ်ရုံစေရပေတော့အံ့၊ ဣတိဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊
ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ- ၏။ တေန - ကြောင့်၊ ဝေါဟာရဝစနမေတန္တိ -
ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဝေါဟာရဝစနန္တိ
ပဒဿ-၏၊ ဥပစာရဝစနန္တိအတ္ထော - ဥပစာစကားဟူသော အနက်ကို၊ ဝါ -
အဓိပ္ပေတအတ္ထ၏ အနီးအပါး ရစ်ခါသိကာပြောသောစကားဟူသောအနက်ကို၊
ဝေဒိတဗော- အပ်၏။

တတြစေသောဘိက္ခုတိ အာဒိသု-ကုန်သော၊ ပဒေသု-တို့၌၊ ပဒသမ္ပန္နော-
ဟူသည်၊ ကော-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတ္တာ-မေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ယတြ သော ဂဟပတိဝါတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊
သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ - ပြီ။ ပုဗ္ဗေ အပ္ပဝါရိတောတိ - ကား။ အဟံ-
သည်၊ ဒဿာမိ-အံ့၊ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ တေ-အား၊ ကိဒိသေန-သော၊
စိဝရေန-ဖြင့်၊ အတ္ထော-အလိုရှိပါသည်၊ အဟံ- သည်၊ တေ-အား၊ ဝါ-
အရှင်ဘုရားတို့အတွက်၊ ကိဒိသံ-သော၊ စိဝရံ-ကို၊ စေတာပေမိ-ဝယ်စေရပါ
အံ့နည်း၊ ဣတိ - သို့၊ ပုဗ္ဗေ - ဥပသင်္ကမနကာလမှ ရှေးဖြစ်သော ကာလ၌၊
အဝုတ္တော - မပြောဆိုအပ်သည်။ ။ဥပသင်္ကမိတွာတိ - ကား။ ဥပဂန္တာ - ၍။
ပဒဘာဇနေ-ဥပသင်္ကမိတွာ ပုဒ်ကို အကျယ်ဝေဖန်ရာပဒဘာဇနီ၌၊ ပစုရဝေါ
ဟာရဝသေန - အများပြော အများသုံး၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သရံဂန္တာတိ-
ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သရံဟူသော ကံပုဒ်ထည့်၍ဟောတော်မူအပ်၏။
စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဣဝစနေ - ဤပဒဘာဇနေ ပစုရဝေါဟာရဝသေန အစရှိ
သောစကား၌၊ အနုသံဝဏ္ဏနာ-ကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုစ္စတေ-အပ်၏။ ပစုရဝေါ
ဟာရဝသေနာတိ-ကား၊ ယေဘုယျဝေါဟာရဝသေန-များသော ခေါ်ဝေါ်
သုံးနှုန်း စကားလုံး၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ။ဟိသစ္စံ-၏၊ ယေဘုယျေန-အားဖြင့်၊
သရသာမိကံ-အိမ်ရှင်ယောက်ျားကို၊ ဒဠ္ဗကာမာ-ကြည့်ရှုခြင်းငှာ အလိုရှိသော
သူတို့သည်၊ တဿသရသာမိကဿ-၏၊ သရံ - သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊
တထေဝ-ထိုအိမ်ရှင်ကို တွေ့လိုသောသူတို့၏အိမ်သို့ သွားကုန်သကဲ့သို့သာလျှင်၊
ဗဟုလဝေါဟာရော-များသောအားဖြင့် ပြောဆိုခြင်းသည်၊ ဝါ-အများသုံး
သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဝိကပ္ပန္တိ-ကား၊ ဝိသိဋ္ဌော - ထူးသော၊ ကပ္ပော-ပြုစီရင်
ခြင်းတည်း၊ ဝိကပ္ပော-ခြင်း။ စ - ဆက်ဦးအံ့၊ ဣပဒေ - ဤဝိကပ္ပံ ဟူသော
ပုဒ်၌၊ ဝိသဋ္ဌေါ-အစိတ်ဖြစ်သော ဝိသဒ္ဓါသည်၊ ဝိသိဋ္ဌတ္ထော - ရှိ၏။ တေန
ဝိသဒ္ဓဿ ဝိသိဋ္ဌတ္ထတ္ထေန-ထိုသို့ဝိသဒ္ဓါ၏ ဝိသိဋ္ဌအနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊

ဝိသိဋ္ဌကံပုန္နိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။ ဣမိနာပဒေန-
ဤဝိသိဋ္ဌကပုံ - ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဝစနတ္ထံ - ဝိကပ္ပသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရော-သည်၊ အာဟ ပြီ။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကိုဦးဆုံးအံ့၊ အဓိကဝိဓာနန္တိဣမိနာ
ပဒေန-ဖြင့်၊ အဓိပ္ပာယ်ထွက်ကို၊ ဝါ-ဝဒန္တဖြစ်ငြား မြတ်စွာဘုရားသည် အလိုရှိ
အပ်သောအနက်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ယထာ ပန တမာပဇ္ဇ
တိတိ-ကား၊ ယေနာကာရေန-ဖြင့်၊ တံဝိကပွံ - ထိုအထူးစီရင်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇ
တိ - ၏၊ တံအာကာရံ - ထိုဝိကပွသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အာကာရကို၊
ဒဿေတံ - ငှာ။

သာဓုတိ-ဟူသော၊ အယံသဒ္ဒေါ-ကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိစွန သမ္ပဟံသန သုန္ဒရာ ယာစ
နာဒီသု - ဝန်ခံခြင်းဟူသောအနက်၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းအနက်၊ ကောင်းသော
အနက်၊ တောင်းပန်ခြင်းဟူသော အနက်တို့၌၊ ဒိဿတိ - ရှုမြင်အပ်၏။
တထာဟိ - ထိုသုတ်၏ ဝတ္တိကိုဆိုဦးအံ့၊ သာဓု ဘန္တေ ။ပ။ အနုမောဒိတူာတိ
အာဒီသု - တို့၌၊ အာဂတော-သော၊ သေသာဓုသဒ္ဒေါ - ကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိစွန-
သမ္ပုဋ္ဌိစွနခြင်းဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ-အပ်၏။ (အနက်။ ။သောဘိက္ခု-သည်၊
ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ သာဓု-ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ-လျှင်၊ ဘဂဝတော-၏၊
ဘာသိတံ-စကားတော်ကို၊ ဝါ-တရားတော်ကို၊ အဘိနန္ဒိတူာ အလွန်နှစ်သက်
ပြီး၍)။ ။သာဓု သာဓုသာရိပုတ္တဘိ အာဒီသု - တို့၌၊ အာဂတော - သော၊
သေသာဓုသဒ္ဒေါ-ကို၊ သမ္ပဟံသန - ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ရှင်လန်း
နှစ်သက် အားတက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းအနက်၌၊ ဒိဿတိ-၏။ (အနက်။ ။
သာရိပုတ္တ - သာရိပုတ္တရာ၊ သာဓုသာဓု - ကောင်းပေစွ ကောင်းပေစွ)။ ။
သာဓုဓမ္မ ။ပ။ သုခန္တိအာဒီသု-ကုန်သော၊ ပယောဂေသု-တို့၌၊ အာဂတော-
သော၊ သေသောသာဓုသဒ္ဒေါ-ကို၊ သုန္ဒရေ-ကောင်းသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ-
အပ်၏။

ဂါထာအနက်။ ။ဓမ္မရုစိ - တရားကိုနှစ်သက်သော၊ ရာဇာ-သည်၊
သာဓု - ကောင်း၏၊ ပညာဏဝါ - ပညာရှိသော၊ နရော - လူသည်၊
သာဓု-၏၊ မိတ္တာနံ - မိတ်ဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ အဒုဗ္ဗော - မပြစ်မှားခြင်း
သည်။ သာဓု-၏။ ပါပဿ - မကောင်းပါပေ၊ ဟူသမျှကို၊ အကရဏံ-
မပြုကျင့်ခြင်းသည်၊ သုခံ-ချမ်းသာပါပေ၏၊ ဝါ-သုခအကြောင်းဖြစ်၍
ကောင်းပါပေ၏။

သာဓု မေ ဘန္တေ ။ပ။ ဒေသေတူတိ အာဒီသု-ကုန်သော၊ ပယောဂေသု-
ပြယုဂ်တို့၌၊ အာဂတော-သော၊ သေသာဓုသဒ္ဒေါ-ကို၊ အာယာစနေ-ရှိသေ
စွာ တောင်းပန်ခြင်းအနက်၌၊ ဒိဿတိ-အပ်၏။ (အနက်။ ။ဘန္တေ-အရှင်

ဘုရား၊ သာဓုအာယာစာမိ-ရိသေစွာတောင်းပန်ပါ၏။ မေ-အား၊ ဘဂဝါ-
သည်၊ သံခိတ္တေန-အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မ-ကို၊ ဒေသေတု-လော့)။ ဣဓာပိ-
ဤသာဓုဝတမံ အစရှိသော ပါဠိအရာ၌လည်း၊ အာဂတော-သော၊ သေသာဓု
သဒ္ဓေါ-ကို၊ အာယာစနေယေဝ-၌သာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော အပ်၏။ ဣတိတသ္မာ-
ကြောင့်၊ သာဓုတိ အာယာစနေ နိပါတောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
အာဟ-ပြီ။ တတ္ထဝစနေ-၌၊ အာယာစနေတိပဒဿ ၏၊ အဘိဗုဒ္ဓံ-ရှေးရှု၊ ဝါ-
မုသညာ၊ မျက်နှာ၏အနီးပြု၍၊ ယာစနေ-တောင်းပန်ခြင်းအနက်၌၊ အဘိ
ပတ္တနာယံ-ရှေးရှုတောင့်တခြင်းအနက်၌၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
အပ်၏။ ဝတာတိ သေသာသဒ္ဓေါ-သည် (ထည့်)၊ ပရိဝိတက္ကေ-အောက်မေ့
ခြင်းအနက်၌၊ ပဝတ္ထော-သော၊ နိပါတော-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော-ပါဌ
သေသသမ္ပန္နကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ အာလပတိတိ-ကား၊ ပရံ-ကို၊ အာမန္တေ
တိ-ခေါ်၏။ အာယတာဒိသုတိတ္ထပဒေ-၌၊ သဏ္ဌိတေန-သော၊ အာဒိသဒ္ဓေန-
ဖြင့်၊ ဝိတ္တတအပ္ပိတသဏ္ဌာနံ-အနံကောင်းသော သင်္ကန်း၊ ထူထဲသောသင်္ကန်း၊
ချောသော နူးညံ့သောသင်္ကန်းတို့ကို၊ ဂဟဏံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ပန-ဆက်ဦး
အံ၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣမဿဘိက္ခုနော-၏၊ ဝါ-သည်၊ ဣမဿ ဝိကပ္ပဿ
(တစ်ပုဒ်တည်း နှစ်ကြိမ်အနက်ပေးပါ)-သို့၊ အာပဉ္စနမတ္တေနဝ-ရောက်ခြင်း
ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါ-ရောက်ရုံနဲ့သာလျှင်၊ အာပတ္တိ-သည်၊ သိသံ-နိဿဂ္ဂိယအဖြစ်
တည်းဟူသောဦးခေါင်းသို့၊ နတေ-မရောက်သေး၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တဿဝစနေ
နာတိအာဒိ-သောစကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန -သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ပယောဂေ
တိ-ကား၊ သုတ္တပရိယေသနာဒိပယောဂေ-ချည်မျှင်ကို ရှာမှီးခြင်း အစရှိသော
အားထုတ်ခြင်းကြောင့်။

မဟန္တံ စေတပေတုကာမံ အပ္ပုဋ္ဌန္တိ-ကား၊ ဝိသတိအဂ္ဂနကံ-နှစ်ဆယ်သော
အသပြာကိုထိုက်သော၊ စိဝရံ-ကို၊ စေတပေတုကာမံ-ဝယ်စေခြင်းငှာ အလို
ရှိသော ဂဟပတိကို၊ ‘ဂဟပတိ-သုကြွယ်၊ မယံ-အား၊ တေနဝိသတိအဂ္ဂနကေန
စိဝရေန-ဖြင့်၊ အလံ-အလိုမရှိ၊ ဒသအဂ္ဂနကံ-ဆယ်ကျပ် ဆယ်အသပြာ ထိုက်
တန်သော၊ စိဝရံဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဂ္ဂနကံ-သော၊ စိဝရံဝါ-ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဒေဟိ-လော့၊’ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တဿ-ရဟန်းအား၊ ဣတိအယံ-ကား၊
အတ္ထော-မဟန္တံ။ ပ။ အပ္ပုဋ္ဌံ-ဘူသော ပါဠိ၏အနက်တည်း။ ဝေရူပန္တိတ္ထပဒေ-
၌၊ ဝေ-ဤသို့၊ သမဘာဂံ-တူညီသော အဖို့အစရှိသော သင်္ကန်းကို၊ ဣမိနာ
စိဝရေန-နှင့်၊ သမကံ တူညီသော အဖို့အစရှိသော သင်္ကန်းကို၊ (ဒေဟိတိ
ဝဒန္တဿ-အား၊) ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။
တဉ္စ-ထိုညီမျှသောသင်္ကန်းသည်လည်း၊ အဂ္ဂဝသေနေဝ-အဖို့၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်သာ၊ သမကံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ပမာဏဝသေန-အတိုင်းအရှည် အစွမ်း

အားဖြင့်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ (ဤကား ဘာသာဋီကာ အနက်) (တစ်နည်း) တဉ္စသမကံ-ထိုညီမျှသည်ကိုလည်း၊ အဋ္ဌဝသေနေဝ-သာလျှင်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ ပမာဏဝသေန-ဖြင့်။ ဝုတ္တံ-သည်၊ နဟောတိ-မဟုတ်။ (ဤကား မအူဆရာတော် အနက်)။ (တစ်နည်း) တဉ္စ ထိုသို့ အာပတ်မသင့်ခြင်းသည်လည်း၊ အဋ္ဌဝသေ နေဝ-သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ပမာဏဝသေန-ဖြင့်၊ နဟောတိ-မဖြစ်။ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ တဉ္စ-သည်လည်း၊ အဋ္ဌဝသေနေဝ-သာလျှင်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ပမာဏဝသေန-အားဖြင့်၊ နဟောတိ-သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ဟိယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဒံသိက္ခာပဒံ-ဤပဌမဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်သည်၊ အဋ္ဌ ဝနုနကံ - အဖိုးကိုပွားစေခြင်း တိုးခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏၊ တသ္မာ- ကြောင့်တည်း။ (ဤနောက်ဒဠီဝါကျ၊ သဘာဝဉာဏဟိတ်ဝါကျကို ထောက်ယား၍ တဉ္စ-၌ တ-သဒ္ဒါကို အနုဘူတဝိသယ ယူမှတ်ပြီး အနက်ပေးလိုက်သည်။ အထက်ပါ နိဿယဆရာများကား ဟဉ္စ-၌ တ-သဒ္ဒါသည် ပက္ခန္ဓဝိသယတဟု အာဘော်ပြု၍ အနက်ပေးကုန်၏။ အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် စဉ်းစားပြီး သင့်အံ့ဟု ထင်ရာကို ယူတော်မူပါကုန်)။

ပဌမဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဠိတာ-ပြီ။

၉-ဒုတိယဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣမိနာနယေန-ဖြင့်၊ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အနုယုဉ္စိတဗ္ဗတော-မေးအပ် မေးထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒဉ္စိ တိ အာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဟိတိသေသသဒ္ဒေါ-သည်၊ ကာရုဏတ္ထေ-အကြောင်းဟူသော အနက်၌၊ ပဝတ္ထော-သော၊ နိပါတော-တည်း။ ကောစိ-သော၊ ဝါ-အနည်း ငယ်သော၊ ဝိသေသော-ပဌမဥပက္ခဋ္ဌမအထူးသည်၊ န-မရှိသလော၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗဘာဝတော-ကြောင့်၊ ကေဝလန္တိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာ ဟ-ပြီ။

ဒုတိယဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဠိတာ-ပြီ။

၁၀-ရာဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ ရာဇတော ဘောဂ္ဂန္တိ-ကား၊ ရာဇတော-မင်းမှ၊ လဒ္ဓဘောဂ္ဂံ-ရအပ်သော စည်းစိမ်သည်၊ အတ္ထိ-၏။ ရာဇမတ္ထော-မင်း၏အမတ်သည်၊ ရာဇတောဂ္ဂေါတိ ရာဇဘောဂ္ဂေါနာမ-မည်၏။ ရာဇတော ဘောဂေါတိ-ကား၊ ရညာ-သည်၊ ဒိန္နံ-သော၊ ဣဿရိယံ-အစိုးရသောသူ၏ အဖြစ်သည်၊ ဝါ-အစိုးရခြင်းသည်။

အတ္ထိ-၏။ ဣမိနာတိအာဓိတိ-ကား၊ ဣမိနာ။ ပ။ အတ္ထာဒေဟိတိ ဣဒံဝစနံ-ကို၊
 (ဝုတ္တံ-၌ စပ်) အာဂမနသုဒ္ဓိန္နိ-ကား၊ မူလသုဒ္ဓိ-ရှေးဦးအစ၌ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊
 ဝါ-သကန်းပိုး၏စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ဟိ-လဒ္ဓဒေါသ ကင်စွာပြအံ့၊ ဣမိနာကပ္ပိယ
 နိဟာရေန-ဤအပ်သောအမှတ်ဖြင့်၊ (တစ်နည်း) ကပ္ပိယနိဟာရေန-အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကို ဆောင်တတ်သော၊ ဝါ-ဆောင်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဣမိနာဝစနေန-
 ဤ ဣမိနာ စေတာပန္နန၊ ပ။ အတ္ထာဒေဟိ ဟူသောစကားဖြင့်၊ အပေသေတွာ-
 မစေလွှတ်မူ၍၊ ဣဒံ စိဝရစေတာပန္နံ-ကို၊ ဣတ္ထန္တာမဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-
 အား၊ ဒေဟိ-လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-၍၊ ယဒိပေသေယျ-အံ့၊ သောသိ ဒုတော-
 သည်လည်း၊ တံဘိက္ခု-ကို၊ ဝါ-သို့၊ ဥပသကံမိဟူ-၍၊ ဣဒံ ခေါ ဘန္တေ။ ပ။
 စိဝရစေတာပန္နန္တိ-ဟူ၍၊ ယဒိဝဒေယျ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ တဒါ-လျှောက်ခံ
 ရရာ ထိုအခါ၌၊ ပဋိက္ခိပိတွာ-ပယ်မြစ်ပြီး၍၊ ကပ္ပိယလာရကံ-ကို၊ ပုဠေနပိ-မေး
 အပ်သော်လည်း၊ (မမေးသော် ဆိုဖွယ်ရာမရှိဟု သမ္ဘာဝနာမူပါ။) ဝါ-မေး
 အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ တံကပ္ပိယကာရကံ-ကို၊ နိဒ္ဒိသိတုံ-
 ညွှန်ပြခြင်းငှာ၊ နဝနုတိ-မအပ်။ တေန-ကြောင့်၊ သစေဟိတိအာဒိ-သော၊
 ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။
 အကပ္ပိယဝတ္ထု အာရဗ္ဘာတိ-ကား၊ ဟိရသ္မာဒိ-ရှေအစရှိသည်ကို၊ အာရဗ္ဘ-၍။ ။
 ဤဒိသေန ဒုတဝစနေနာတိ-ကား၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတု အာယသ္မာ စိဝရစေတာပန္နန္တိ-
 ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော၊ ဝေရူပေန-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒုတဝစနေန-တမန်၏
 စကားဖြင့်။ ။ တသ္မာတိ-ကား၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သမ္ပုဋ္ဌိစွဲတုံ ငှာ၊ အကပ္ပိယံ-
 မအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်။ ။ ဆုဝဏ္ဏန္တိ-ကား၊ ဇာတရူပံ-ရှေ
 လည်းကောင်း။ ။ ရတန္တိ-ကား၊ ရူပိယံ-ငွေ လည်းကောင်း။ ။ ကဟာ
 ပဏေနာတိ-ကား၊ သုဝဏ္ဏမယော-ရှေဖြင့်ပြီးသော၊ ကဟာပဏောဝါ-အသပြာ
 လည်းကောင်း၊ ရူပိယမယော-ငွေဖြင့် ပြီးသော၊ ကဟာပဏောဝါ-လည်း
 ကောင်း၊ ပါကတိကော-ပင်ကိုယ်အတိုင်းဖြစ်သော၊ ကဟာပဏောဝါ-လည်း
 ကောင်း။ ။ မာသကောတိ-ကား၊ လောဟမာသကောဝါ-ကြေးပဲ၊ သံပဲ၊
 သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဒါရမာသကောဝါ-သစ်သားပဲ သည်မူလည်း၊
 ဟောတု-စေ၊ ဇတုမာသကောဝါ-ချိပ်ပဲ သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ယော
 ယော မာသကော-အကြင် အကြင် ပဲစေ့သည်၊ ယတ္ထ ယတ္ထ ယသ္မိံ ယသ္မိံ ဇန
 ပဒေ-၌၊ ယဒါ ယဒါ-ယသ္မိံ ယသ္မိံ ကာလေ-၌၊ ဝေါဟာရံ-ရောင်းဝယ်
 ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ အန္တမသော-ထိပ်ပိတ် နောက်ဖျား ဖြစ်သော အားဖြင့်၊
 အဋ္ဌိမယောပိ-အရိုးဖြင့် ပြီးသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ စမ္ပမယောပိ-သားရေဖြင့်
 ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ရုက္ခဖလဗိဇမယောပိ-သစ်သီးစေ့၊ သစ်သီးဆံဖြင့် ပြီး
 သည်လည်းဖြစ်သော၊ သမုဋ္ဌာပိတရူပပါပိ-ဖြစ်စေအပ်၊ ထစေအပ်သော အရုပ်
 ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါ-ဖောင်းကြသော အရုပ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊

အသမုဋ္ဌာပိတရူပေ ဝိ-သော၊ ဝါ-သော၊ (ဤအန္တမသောဝါကျမျိုးကား ရှေ့ပြန်စပ်ရိုးတည်း၊) ယောယောမာသကော-သည်၊ ယတ္ထယတ္ထဇနပဒေ-၌၊ ယဒါယဒါကာလေ-၌၊ ဝေါဟာရံ-သို့၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ သဗ္ဗေ-သော၊ သောသောမာသကော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဣဓသိက္ခာပဒေ-၌၊ မာသကောတိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ-အပ်၏။ စ-ဆက်ဦးအံ၊ ဧတ္ထ တေသ္မိ ရာဇသိက္ခာပဒေ-၌၊ ယံဝိနိစ္ဆယဝစနံ-ကို၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ-အပ်၏၊ တံဝိနိစ္ဆယဝစနံ-ကို၊ ရူပိယသိက္ခာပဒေ-၌၊ မယံ-တို့သည်၊ ဝက္ခာမ-ကုန်အံ။

ဟတ္ထိကုမ္ဘဇာဒိကာ-ဆင်ဦးကင်း၊ ဆင်ဦးနှောက်မှဖြစ်သော ပုလဲအစရှိသော၊ အဋ္ဌဝိဓာ-သော၊ မုတ္တာ-ပုလဲသည်၊ မုတ္တာတိ မုတ္တာနာမ-မည်၏။ တထာတံ သင်္ခေပဝစနံ-ကို၊ ဟိ ဝိတ္တာရေသာမိ-အံ၊ ဟတ္ထိကုမ္ဘ-ဆင်ဦးကင်း၊ ဆင်ဦးနှောက်လည်းကောင်း၊ ဝရာဟဒါဌ-ဝက်စွယ် လည်းကောင်း၊ ဘုဇင်္ဂသီသံ-မြေဦးခေါင်းလည်းကောင်း၊ ဝလာဟကံ-တိမ်တိုက်လည်းကောင်း၊ ဝေဠု-ဝါးလည်းကောင်း၊ မစ္ဆသိရေ-ငါးဦးခေါင်းလည်းကောင်း၊ သင်္ခေါ-ခရုလည်းကောင်း၊ သိပ္ပိ-ယောက်သွားလည်းကောင်း၊ ဝါ-ကနုကမာလည်းကောင်း၊ ဣတိ ဣမာ အဋ္ဌ-ဤရှစ်ပါးတို့သည်၊ မုတ္တယောနိယော-ပုလဲတို့၏ဖြစ်ရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ တတ္ထ တာသု အဋ္ဌသု မုတ္တာသု-တို့တွင်၊ ယာမုတ္တာ-သည်၊ မစ္ဆသင်္ခံ သိပ္ပိဇာတာ-ငါး၊ ခရု၊ ယောက်သွားမှဖြစ်အံ၊ သာ မုတ္တာ-သည်၊ သာမုဒ္ဒိကာ-သမုဒ္ဒရာမှဖြစ်၏။ ကာစိ-အချို့သော၊ ဘုဇင်္ဂဇာပိ-ဘုဇင်္ဂဇ ပုလဲသည်လည်း၊ သာမုဒ္ဒိကာ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဣတရာ-မစ္ဆ သင်္ခံ သိပ္ပိဇ ပုလဲမှ တစ်ပါးသော ပုလဲသည်၊ အသာမုဒ္ဒိကာ-မမည်။ ပန-ဆက်ဦးအံ၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဗဟုလံ-အကြိမ်များစွာ၊ သာမုဒ္ဒိကာ- ကုန်သော၊ မုတ္တာဝ-တို့ကိုသာလျှင်၊ လောကေ-၌၊ ဒိဿန္တိ-တွေ့မြင်အပ်ကုန်၏၊ တတ္ထာပိ တေသု ဗဟုလံ သာမုဒ္ဒိကာသု လောကေ ဒိဋ္ဌာသုပိ-ထိုလောက၌ အကြိမ်များစွာမြင်တွေ့အပ်ကုန်သော သမုဒ္ဒရာဖြစ် ပုလဲတို့တွင်လည်း၊ သိပ္ပိဇာ-ခရုမှဖြစ်သော၊ မုတ္တာဝ ကိုသာလျှင်၊ ဗဟုလံ-စွာ၊ လောကေ-၌၊ ဒိဿတေ-အပ်၏။ ဣတရာ-ကုန်သော၊ မုတ္တာ-တို့ကို၊ ကဒါစိ-တစ်ရံတစ်ခါ၌၊ ဒိဿန္တေ- အပ်ကုန်၏၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သမ္မောဟဝိနောဒနိယံ-မည်သော အဋ္ဌကထာ၌၊ မုတ္တာတိ သာမုဒ္ဒိကာမုတ္တာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝတ္ထံ-ပြီ။ (သာမုဒ္ဒိကာမုတ္တာ-သမုဒ္ဒရာမှဖြစ်သော ပုလဲသည်၊ မုတ္တာတိမုတ္တာနာမ-မည်၏။) မဏိတိ-ကား၊ ဝေဠုရိယာဒိကေ-ကျောက်မျက်ရုံ အစရှိသော ပတ္တမြားတို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ ဇာတိဖလိကံ- ဇာတ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဖန်ကို၊ ဝါ-ဖန်စစ်ကို၊ ဥပါဒါယ- အစခွာယူ၍၊ သဗ္ဗေပိ-လည်းဖြစ်သော၊ နိလ ပိတာဒိဝဏ္ဏဘေဒေါ- အညို၊ အပါအစရှိသော အဆင်းအရောင်၏ကွဲပြားခြင်းရှိသော၊ သိလဝိသေသော(ထည့်)-

ကျောက်အထူးကို၊ မဏိတိ-၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ပန-ဆက်ဦးအံ့၊ ပစိတွာ-
ချက်၍၊ ဝါ-ဖုတ်၍၊ ကတော-သော၊ ကော-သော၊ ကာစမဏိယေဝ-စဉ်ဟု
ဆိုအပ်သော ပတ္တမြားသည်သာလျှင်၊ ပတ္တာဒိဘဏ္ဍမူလတ္ထံ-သပိတ်အစရှိသော
ဘဏ္ဍာဖိုးအကျိုးငှာ၊ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆိတံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ ဝံသဝဏ္ဏမဏိ-ဝါး၏အဆင်း
ကဲ့သို့သော အဆင်းရှိသော ပတ္တမြားသည်၊ ဝေဠုရိယောနာမ-မည်၏။ ဓောတ
ဝိဒ္ဓေါ-ဆေးကြောအပ်၊ ထွင်းဖောက်အပ်ပြီးသော၊ ရတနမိဿော-ရွှေ အစ
ရှိသော ရတနာနှင့်ရောအပ်သော၊ မေနသင်္ခေါ-မှတ်အပ်သော ခရုသင်းသည်၊
သင်္ခေါတိ သင်္ခေါနာမ-မည်၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ ပါနိယသင်္ခေါ-
ရေသောက်ခွက်ခရုသင်းကို၊ ဝါ-ခရုသင်းရေသောက်ခွက်ကို၊ ရတနာမိဿက
တော-ရတနာနှင့်မရောဘဲ မရောမူ၍ပြုအပ်၏။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ သောသင်္ခေါ-
သည်၊ အဉ္စနာဒိဘေသဇ္ဇတ္တာယစ-မျက်စဉ်းအစရှိသော ဆေးအကျိုးငှာလည်း
ကောင်း၊ ဘဏ္ဍမူလတ္ထာယစ-သပိတ် အစရှိသော ဘဏ္ဍာဖိုး အကျိုးငှာလည်း
ကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ ဓောတဝိဒ္ဓေါ-ဆေးကြောအပ်၊ ထွင်းအပ်သော၊ ရတန
သံယုတ္တာ-ရတနာနှင့်ယှဉ်သော၊ မုဂ္ဂဝဏ္ဏာ-ပဲနောက်အဆင်းရှိသော၊ သိလာ-
သလင်းကျောက်သည်၊ ဝါ-စလင်းကျောက်သည်၊ သိလာတိနာမ-မည်၏။
ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဓောတဝိဒ္ဓေါ-သော၊ မုဂ္ဂဝဏ္ဏာ-သော၊ ရတနေန-
နှင့်၊ အမိဿာ-သော၊ သိလာ-သည်၊ သတ္တက နိသာနာဒိအတ္တာယ-ဓားသွေး
ကျောက်အစရှိသည်တို့၏အကျိုးငှာ၊ ပဋိဂ္ဂဏိတံ-ခံယူခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ စ-
ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ဝစနေ-ဤသိလာတိ ဓောတဝိဒ္ဓေါ အစရှိသော စကား
၌၊ ရတနသံယုတ္တာတိ-ကား၊ သုဝဏ္ဏေန-ရွှေနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ယောဇေတွာ-
ယှဉ်စပ်ပြီး၍၊ ပစိတွာ-ချက်ပြီး၍၊ ကတော-ပြုအပ်သောကျောက်သည်၊ သိလာတိ
နာမ-မည်၏။ ဣတိ-သို့၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ ဓောတမ္ပိ-
ပွတ်အပ် ဆေးအပ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဓောတမ္ပိ-သော၊ သဗ္ဗံ အလုံးစုံ
သော၊ ပဝါဠိ-သန္တာသည်၊ ဝါ-အဆင်းနီရဲ ပယင်းခဲသည်၊ ပဝါဠန္တိ ပဝါဠိ
နာမ-မည်၏။ ရတ္တမဏိ-ပတ္တမြားနီသည်၊ လောဟိတကောတိ လောဟိတကော
နာမ-မည်၏။ ယံ-အကြင် ပတ္တမြားပြောက်ကို၊ မရုကတန္တိပိ-၍လည်း၊ ဝုဋ္ဌတိ-
၏။ သော ကဗရမဏိ-ထိုပတ္တမြားပြောက်သည်၊ မသာရဂလ္လန္တိ မသာရဂလ္လံနာမ-
မည်၏။

သာနုလောမာနိ-အလျော်နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော၊ သာလိအာဒိနိ-သလေး
အစရှိကုန်သော၊ သတ္တ-ကုန်သော၊ ခညာနိ-စပါးတို့သည်၊ သတ္တခညာနိတိ
နာမ-မည်ကုန်၏။ ပန-ဆက်ဦးအံ့၊ နိဝါရာဒိဥပဓညဿ-ကြိတ်အစရှိသော ငယ်
သော စပါး၏၊ သာလိအာဒိမူလဓညန္တောဂဓတ္တာ-သလေးအစရှိသော မူလ
စပါး၌ အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္တခညာနိတိ-၍၊ သင်္ဂဟ

၅၀

ကခါဋ္ဌိကာသစ် နိဿယသစ်

ကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ဒါသိ ဒါသ ခေတ္တဝတ္ထု၊ ပုပ္ဖာရာမ ဖလာရာမာ
ဒယောတိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ ဝိတ္တာရတ္ထော-ကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုတ္တတေ-အပ်၏။
အန္တောဇာတ ဓနက္ခိတ ကရမရာနိတပုဘေဒါ-အန္တောဇာတကျွန်မ၊ ဓနက္ခိတ
ကျွန်မ၊ ကရမရာနိတကျွန်မ အပြားရှိသော၊ ဝါ- အိမ်တွင်း၌ ပေါက်သော
ဖွားသော ကျွန်မ၊ ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်အပ်သော ကျွန်မ၊ တံခွန်စိုက်ထောင် စစ်မြေ
တောင်မှ ဆောင်ယူအပ်သော ကျွန်မ အပြားရှိသော၊ ဣတ္ထိ(ထည့်)-သည်၊
ဒါသိနာမ-၏။ တထာ-ထိုကျွန်မနှင့်တူသော ယောက်ျားသည်၊ ဒါသော-မည်
၏။ ယသ္မိံဌာနေ-၌၊ ပုပ္ဖဏ္ဍိ-ကောက်စပါးသည်၊ ဝါ-ရှေးဦးစွာဖြစ်သော
ထမင်းသည်၊ ရဟတိ-ပေါက်၏၊ တံဌာနံ-သည်၊ ခေတ္တိနာမ-မည်၏။ ယသ္မိံ
ဌာနေ-၌၊ အပရဏ္ဍိ-ပဲသည်၊ ဝါ-နောက်မှဖြစ်သော ထမင်းသည်၊ ဝါ-
နောက်မှပေါ်လာသော ထမင်းသည်၊ ရဟတိ-၏၊ တံဌာနံ-သည်၊ ဝတ္ထုနာမ-
မည်၏။ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ ယတ္ထ-၌၊ ဥဘယမ္ပိ-နှစ်ပါးစုံသော ကောက်ပဲ
သည်လည်း၊ ရဟတိ-၏၊ တံဌာနံ-သည်၊ ခေတ္တိ-မည်၏။ တဒတ္ထာယ-ထို
ကောက်ပဲ နှစ်ပါးစုံအကျိုးငှာ၊ အကတဘူမိဘာဂေါ-မပြုအပ်သော မြေအဖို့
သည်၊ ဝတ္ထု-မည်၏။ စ-စဉ်းငယ်အထူး မိန့်ဆိုဦးအံ့၊ ဝါ-နိတတ္ထမှ တစ်ပါး
နေယျတ္ထကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ပါဌေ - ဤ ဒါသိ ဒါသ အစရှိသော ပါဌ်၌၊
(တစ်နည်း) ဧတ္ထ တေသ္မိံ ဒုက္ခဋ္ဌဝတ္ထုမ္ပိ-၌၊ ခေတ္တဝတ္ထုသိသေန-ခေတ္တဝတ္ထု
ကို ခေါင်းတည်သဖြင့်၊ ဝါ-ခေါင်းတပ်သော ခေတ္တဝတ္ထုသဒ္ဒါဖြင့်၊ ဝါပိ
တဌာကာဒီနိပိ-အင်း၊ အိုင်၊ တစ်ဖက်ဆည်ကန်တို့ကိုလည်း၊ သင်္ဂဟကာရေန-
သည်၊ သင်္ဂဟိတာနေဝ - သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝဿိကာဒီနိ-
မိုးစေ့ပန်းအစရှိသည်တို့၏၊ ပုပ္ဖနကော-ပွင့်ရာအရပ် ပွင့်ရာခြံသည်၊ ပုပ္ဖာရာမော-
မည်၏။ အမ္မဖလာဒီနိ-သရက်သီး အစရှိသော သစ်သီးတို့၏၊ ဖလနကော-
သီးရာအရပ် သီးရာခြံသည်၊ ဖလာရာမော-မည်၏။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ကေဝလံ-
သံဃ၊ ဂဏ၊ ပုဂ္ဂလနှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊ အတ္တနောယေဝ-၏သာလျှင်၊
အတ္ထာယ-ငှာ၊ သမ္ပုဋ္ဌိစွဲတုံ-ငှာ၊ နဝဇ္ဇတိ-မသင့်လျော်သည်ကား၊ န မဟုတ်
သေး၊ အထခေါ-အဟုတ်သော်ကား (ထည့်)၊ ကောစိ-တစ်စုံ တစ်ယောက်
သော သူသည်၊ ဇာတရူပရဇတံ-ရွှေ၊ ငွေကို၊ အာနေတော-ယူလာပြီး၍၊ အဟံ-
သည်၊ ဣဒိဇာတရူပရဇတံ-ကို၊ သံဃဿ-အား၊ ဒမ္ပိ-၏၊ တုမေ-တို့သည်၊
ဣမိနာဇာတရူပရဇတေန-ဖြင့်၊ အာရာမံဝါ-ကိုလည်း၊ ကရောထ-ကုန်လော့၊
စေတိယံဝါ-ကိုလည်း၊ ကရောထ-ကုန်လော့၊ ဘောဇနသာလာဒီနိ-တို့တွင်၊
အညတရံဝါ-ကိုလည်း၊ ကရောထ-ကုန်လော့၊ ဣတိ-သို့၊ သဓေပိဝဒတိ-အံ့၊ ဧဝံ
ဝဒန္တေပိ-သော်လည်း၊ ဣဒမ္ပိဇာတရူပရဇတံ-ကိုလည်း၊ သမ္ပုဋ္ဌိစွဲတုံ-ငှာ၊ နဝဇ္ဇတိ-
မသင့်လျော်၊ ဟိသစ္စံ-၏၊ အညဿ-မိမိတစ်ပါးသော၊ ယဿကဿစိ-အလုံး
စုံသောသူ၏၊ အတ္ထာယ-ငှာ၊ သမ္ပုဋ္ဌိစွဲဿ-ခံယူသော ရဟန်းအား၊ ဒုက္ခဋ္ဌိ-

သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ - သို့၊ မဟာပစ္စရိယံ - ဌ၊ အာစရိယေဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ တေန - ကြောင့်၊ စေတိယသံဃဂဏပုဂ္ဂလာနံဝါ အတ္ထာယ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆိတုံ နဝဋ္ဌန္တိတိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ပန-မသင့်လျော်သည်မှတစ်ပါး သင့်လျော်သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ သံသံဝါ-ကောင်း၊ ဂဏံဝါ-ကောင်း၊ ပုဂ္ဂလံဝါ-ကောင်း၊ အနာမသိတော-မသုံးသပ် မူ၍၊ မယံ-တို့သည်၊ ဣဒံဟိရညသုဝဏ္ဏံ-ဤရွှေငွေကို၊ စေတိယဿ - အား၊ ဒေမ-လှူဒါန်းပါကုန်၏၊ ဝိဟာရဿ-ကျောင်းအား၊ ဒေမ-ကုန်၏၊ နဝကမ္ပဿ-အမှုသစ်အား၊ ဝါ - လတ်တလော ပေါ်လာသောအမှုအား၊ ဒေမ - ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သစေဝဒန္တိ-အံ့၊ ဧဝံ ဝဒန္တေသု-သော်၊ ပဋိက္ခိပိတုံ-ပယ်မြစ်ခြင်းငှာ၊ နဝဋ္ဌတိ - မသင့်။ ဣမေပုဂ္ဂလာ - တို့သည်၊ ဣဒံစနံ-ဤစကားကို၊ ဘဏန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ကပ္ပိယကာရကနံ - တို့အား၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ပန-မပယ်ထိုက်သည်မှတစ်ပါး ပယ်ထိုက်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ တုမေ-တို့သည်၊ ဣဒံ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ- ကို (တစ်ပုဒ်ထည့်)၊ စေတိယာဒိနံ - တို့၏၊ အတ္ထာယ - ငှာ၊ ဂဟေတော-ယူကုန်ပြီး၍၊ ဌပေထ-သိမ်းထားပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-အပ် သော်၊ ဣဒံဟိရညသုဝဏ္ဏံ-သည်၊ အမှာကံ-တို့အား၊ နဝဋ္ဌတိ-မအပ်၊ ဣတိ-သို့၊ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗံ-အပ်၏။

ကိစ္စကရော - အမှုကိုပြုသောသူသည်၊ ဝေယျာဝစ္စကရောတိ ဝေယျာဝစ္စ ကရောနာမ-မည်၏။ ပန - အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣသိက္ခာပဒေ - ဌ၊ သဗ္ဗော- ထိုထိုအမှု၌ ကြောင့်ကြ စိုက်မစိုက်အားဖြင့် အလုံးစုံသော၊ ကိစ္စကရောဝ- ကိုသာလျှင်၊ ဝေယျာဝစ္စကရောတိ - ၍၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ အဓိပ္ပေတော- အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ကပ္ပိယကာရကောတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော- သည်၊ အာဟ-ပြီ။ အသုကဝိထိယံ - ဤမည်သောလမ်း၌၊ အသုကဿရေ - ဌ၊ အသုကနာမော - ဤ အမည်ရှိသောသူသည်၊ ဘိက္ခုနံ - တို့၏၊ ဝေယျာဝစ္စ ကရော-တည်း၊ ဣတိ - သို့၊ ပရမ္ပုခံ - မျက်ကွယ်၌ တည်သောသူကို၊ ဧသော ခေါတိ-ဟူ၍၊ ဝဒတိ-၏(တစ်နည်း)ဧသောခေါတိပါဠေနေ - ဖြင့်၊ အသုက ဝိထိယံ - ဌ၊ အသုကဿရေ - ဌ၊ အသုကနာမော - သည်၊ ဘိက္ခုနံ - တို့၏၊ ဝေယျာဝစ္စကရောတိ - ဟူ၍၊ ပရမ္ပုခံ-၌၊ ဝဒတိ - ၍။ ဣတရိမ္ပိတိ - ကား၊ ပရမ္ပုခါနိဒ္ဓိဋ္ဌမ္ပိ - မျက်ကွယ်၌ ညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယကာရက ကိုလည်း၊ (စောဒေတုံငွေတိဌိစပ်)။ အတ္ထော မေ အာဝုသော စိဝရေနာတိတေဝစနံ - ဤအတ္ထော ။ပ။ စိဝရေနဟူသော စကားသည်၊ စောဒနာလက္ခဏနိဒဿနံ - တောင်းခြင်း၏ လက္ခဏာကို ထုတ်ပြတတ်သော စကားတည်း၊ ဣတိ - သို့၊ သမ္ပုဋ္ဌော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော - ၍။ တတ္ထတသ္မိံဝစနေ - ဌ၊ စောဒနာလက္ခဏ

၅၂

ကင်္ခါဋီကာသစ် နိဿယသစ်

နိဒ္ဒယနန္တိ-ကား၊ ဝါစယ-နှုတ်ဖြင့်၊ စောဒနာလက္ခဏနိဒ္ဒယနံ-တောင်းခြင်း၏ လက္ခဏာကို ပြတတ်သော ပြကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း။ တေန-ကြောင့်၊ သဗ္ဗေဟိတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟ ကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဣဒံဝစနံဝါ - ဤအတ္ထော မေ အာဝုသော စိဝ ရေန ဟူသောစကားကိုလည်း၊ ယာယကာယစိ ဘာသာယ - ဖြင့်၊ ဝတ္ထဗ္ဗ- အပ်၏၊ တေသဝစနသ-၏၊ အတ္ထောဝါ-ကိုလည်း၊ ယာယကာယစိ ဘာသာယ- ဖြင့်၊ ဝတ္ထဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊ သမ္ပန္နော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ ပေန- ဗျတိရိုက်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဒေဟိ မေ စိဝရန္တိ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝါ- ဒေဟိ မေ စိဝရံ ဟူသည်လည်းဖြစ်သော၊ အာဟရ မေ စိဝရန္တိ - ၍လည်းကောင်း၊ ဝါ- သော၊ ပရိဝတ္ထေဟိ မေ စိဝရန္တိ-ကောင်း၊ ဝါ-သော၊ စေတာပေဟိ မေ စိဝရန္တိ- ကောင်း၊ ဝါ- သော၊ တောနိ ဝစနာနိဝါ - တို့ကိုလည်း၊ ယာယကာယစိ ဘာသာယ - ဖြင့်၊ နဝတ္ထဗ္ဗ - အပ်၊ တေသံ ဝစနာနံ - တို့၏၊ အတ္ထောဝါ- ကိုလည်း၊ ယာယကာယစိ ဘာသာယ-ဖြင့်၊ နဝတ္ထဗ္ဗော-အပ်၊ တေန-ကြောင့်၊ ဒေဟိမေတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟ ကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ သာဓေယျာတိ-ကား၊ နိဗ္ဗာဓေယျ-ပြီးစေရာ၏၊ ဣစ္စေတံ ကုသလန္တိ-ကား၊ ဧဝံ-သို့၊ ယာဝတတိယံ-သုံးကြိမ်အပိုင်းအခြားတိုင် အောင်၊ စောဒနာ-တောင်းခြင်းဖြင့်၊ တဿစိဝရဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ ယဒေတံ နိဗ္ဗာဒနံ - အကြင်ပြီးစေခြင်းသည်၊ ကုသလံ သာဓု သုဠ - ကောင်း၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-ဣစ္စေတံကုသလံ ဟူသော ပါဠိအနက်တည်း၊ တေန-ကြောင့်၊ တေသုန္နရန္တိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်။ အာဟ-ပြီ။

အဿဌာနဿ-အား၊ ဆက္ခန္တု-ခြောက်ကြိမ်၊ ပရမော ပရိစ္ဆေဒေါ-အပိုင်း အခြားသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ တံဌာနံ-သည်၊ ဆက္ခန္တုပရမံ- မည်၏။ ဟိသစ္စံ - မှန်၏၊ ဣဒံဝစနံ - ဤဆက္ခန္တုပရမံဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ဌာတဗ္ဗန္တိ ဣမိဿာကိရိယာယ - ၏၊ ဝိသေသနံ - ဝိသေသနတည်း။ ဌာတဗ္ဗန္တိ ဣမိဿာကိရိယာယ-၏၊ ဝိသေသနဿ-ဖြစ်သော၊ ဣမဿဝစနဿ-ဤဆက္ခန္တု ပရမံဟူသောသဒ္ဒါ၏၊ ဆက္ခန္တုပရမံ-ခြောက်ကြိမ်အပိုင်းအခြားရှိသော၊ ဌာနံ- ရပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗံ - ၏၊ ဣတိအယံအတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။ တေန-ကြောင့်၊ ဘာဝနပုံသကဝစနမေတန္တိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ-ပြီ။ တေဝစနံ - ထိုဘာဝနပုံသကဝစနံဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ဘာဝ- ဘောအနက်၌၊ သာဓေတဗ္ဗော - ပြီးစေအပ်သော၊ ဝါ - သာဓုဖြစ်သော၊ ဌာတဗ္ဗန္တိဝုတ္တဓာတုတ္ထမဇတ္တ-ဌာတဗ္ဗံ ဟု ဆိုအပ်သော ဌာဓာတ်၏ အနက်မျှ၌၊ (တစ်နည်း)ဌာတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တဓာတုတ္ထမဇတ္တ- ဆိုအပ်သော ဓာတ်နက်မျှ၌၊ နပုံသကလိဂံဝစနံ- နပုံလိင်ရှိသောသဒ္ဒါတည်း၊ (တေံ ဖြင့် ပဒစ္ဆေဒကိုပြသည်၊

ဘာဝေဖြင့် ဘာဝေ နပုံသကဝစနံ ဘာဝနပုံသကဝစနံ- ဟု သတ္တမိတပျရိသံ
ပြသည်။ ဌာတဗ္ဗန္တိဝတ္တဓာတုတ္တမတ္တေသာဓေတဗ္ဗေ- တို့ဖြင့် ဘာဝေ- ၏အရကို
လည်းကောင်း၊ ဘာဝ၏ပရိယာယ် အမည်တစ်ပါးကိုလည်းကောင်း ပြသည်။)။
ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ နနိသိဒ္ဓိတဗ္ဗန္တိ-ကား၊ ဘန္တေ-
ရား၊ တုမ္ပေ-တို့သည်၊ ဣဓ-ဤအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓထ-ထိုင်ပါကုန်ဦးလော့၊ ဣတိ-
သို့၊ ဝုတ္တေပိ - သော်လည်း၊ နနိသိဒ္ဓိတဗ္ဗ- ရာ၊ (နောက်ဝါကျ သံဝဏ္ဏနာ
ထောက်ဆပါက ဝုတ္တေနပိ- ရှိရာ၏၊ ရှိလျှင် ရှေ့နောက်ညီရာ၏။) နအာမိသံ
ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗန္တိ-ကား၊ ဘန္တေ-ရား၊ တုမ္ပေ-တို့သည်၊ ယာဂုဓဇ္ဇကာဒိဘေဒံ-
ယာဂု ခဲဖွယ်အစရှိသော အပြားရှိသော၊ ကိဉ္စိ-သော၊ အာမိသံ-ကို၊ ဂဏှထ-
လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ယာစိယမာနေနာပိ-တောင်းပန်အပ်သော စိဝရတ္ထိက ရဟန်း
သည်လည်း၊ အာမိသံ-ကို၊ နဂဏှိတဗ္ဗ-မခံယူရာ။ န ဓမ္မော ဘာသိတဗ္ဗောတိ-
ကား၊ ဘန္တေ-ရား၊ တုမ္ပေ-တို့သည်၊ မင်္ဂလံဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ အနုမောဒနံဝါ-
အဖန်ဖန် ဝမ်းမြောက်ကြောင်း တရားကိုလည်းကောင်း၊ ဘာသထ- ဟောပါ
ကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ယာစိယမာနေနာပိ-သည်လည်း၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုကို၊ နဘာသိ
တဗ္ဗ- မဟောအပ်။ ဌာနံဘဉ္စတိတိ- ကား၊ ဌိတိံ - ရပ်ခြင်းကို၊ ဝိနာသေတိ-
ပျက်စေတတ်၏၊ ဝါ - ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဟိသစ္စံ - ၏၊ ဌတော-၍၊ စိဝရံ- ကို၊
ဂဟေတု-ဌာ၊ အာဂတေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ တံစိဝရံ-ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ-၍၊
တုဏှိဘူတေန-ဆိတ်သော စကားရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ဝါ-ဆိတ်သောစကားရှိ
သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်၊ ဟုတော-၍၊ ဌာတဗ္ဗမေဝ-ရပ်ရာသည်သာလျှင်
တည်း၊ ဝါ-ရပ်ရုံသာ ရပ်ရာသည်သာလျှင်တည်း၊ နိသဇ္ဇာဒိကံ-ထိုင်ခြင်း အစရှိ
သည်ကို၊ နကာတဗ္ဗ-အပ်။ ပန-ဆက်ဦးအံ့၊ (တစ်နည်း) ဌတော-၍၊ စိဝရံ-ကို၊
ဂဟေတု-ဌာ၊ အာဂတေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ တံစိဝရံ-ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ-၍၊
တုဏှိဘူတေန-သည်၊ ဟုတော-၍၊ ကိဉ္စာပိ ဌာတဗ္ဗ-၏၊ ပန တထာပိ-သော်လည်း၊
ဣမိနာ ဘိက္ခုနာ-ဤစိဝရတ္ထိကရဟန်းသည်၊ တံနိသဇ္ဇာဒိကံ-ကို၊ ကတံ-အပ်၏၊
ဣတိ ဣမိနာ နိသဇ္ဇာဒိ ကရဏေန- ဤ ထိုင်ခြင်း အစရှိသည်ကို ပြခြင်းဖြင့်၊
(တစ်နည်း) ဣတိတသ္မာ-ထိုသို့ ထိုင်ခြင်း အစရှိသည်ကို ပြခြင်းကြောင့်၊ ဌာနံ-
ရပ်ခြင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝိနာသိတံ-ဖျက်ဆီးအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တေန-
ကြောင့်၊ အာဂတကာရဏံ ဝိနာသေတိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊
အာဟ-ပြီ။ အာဂတကာရဏံ နာမ-မည်သည်၊ ဌာနမေဝ-တည်း၊ ဝါ-တည်း၊
နကာတဗ္ဗန္တိ-မပြုအပ်ဟူ၍၊ ဝါရိတဿ-တားမြစ်အပ်သော ထိုင်ခြင်း အမှု၏၊
ဝါ-ကို၊ တသ္မာ ကတတ္တာ-ထိုသို့ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိသဇ္ဇာဒိသု-
တိကို၊ ကတေသု-ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဆသုဌာနေသု-ခြောက်ကြိမ် ရပ်
ခြင်းတို့တွင်၊ ကေဌာနံ-အပ်ကြိမ်ရပ်ခြင်းကို၊ ဘဉ္စတံ-ဖျက်ဆီး၏၊ ဣတိအယံ-
သည်ကား၊ ဧတ္ထပါဌေ - ဤ ဆက္ခတ္တပရမံ ဥဒ္ဓိဿ ဌာတဗ္ဗ-ဟူသော ပါဌ၌၊

၅၄

ကင်္ခါဋီကာသစ် နိဿယသစ်

အဓိပ္ပာယော-မြတ်စွာဘုရား၏အလိုတော်တည်း။ ဟိသစ္စံ-၏၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဆက္ခတ္တုပရမံ-ခြောက်ကြိမ် အတိုင်းအံ့ရှည်၊ ဝါ-ခြောက်ကြိမ် အပိုင်းအခြား ရှိသော ရပ်သည်မည်လောက်အောင်၊ တုဏှိတုတေန-သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ဥဒ္ဓိဿ-၍၊ ဌာတဗ္ဗံ-၏၊ အညံ-ဌာနမှ တစ်ပါးသော၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုသော နိသဇ္ဇ အစရှိသောအမှုကို၊ နကာတဗ္ဗံ-အပ်၊ ဣတိ ဣဒံ လက္ခဏံ-ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော အနွယ်၊ ဗျတိရေကလက္ခဏာနှစ်ပါးသည်၊ ဌာနလက္ခဏံ-ရပ်ခြင်း၏ လက္ခဏာ တည်း၊ တေနောဝ-ကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဒန္တိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ တတ္ထဝစနေ-၌၊ ဣဒန္တိ-ကား၊ စတုက္ခတ္တံ၊ ပဉ္စက္ခတ္တံ၊ ဆက္ခတ္တုပရမံ ဥဒ္ဓိဿ ဌာတဗ္ဗန္တိ ဝစနံ- စတုက္ခတ္တံ။ ပ။ ဌာတဗ္ဗံ-ဟူသော ဤစကားကို။ ။စ-ဆက်ဦးအံ့၊ တတ္ထဝစနေ- ဤ စတုက္ခတ္တံ အစရှိသော စကား၌၊ နိသိဒနာဒိမ္မိ-ထိုင်ခြင်း အစရှိသည်ကို၊ ကတေ-ပြုအပ်သော်၊ ပုန-ထိုင်ခြင်းအစရှိသည်ကို ပြုသည်မှနောက်၌၊ စိဝရံ-ကို၊ ဂဟေတု-ဌာ၊ နလဘတိ-မရ၊ ဣတိ-သို့၊ ကေစိ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ နိသိဒနာဒိမ္မိ-ကို၊ ကတေ-သော်၊ ဒွေ-နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနာနိ ရပ်ခြင်းတို့ သည်၊ ပရိဟာယန္တိ-ယုတ်လျော့ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အညေ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ- ကုန်၏။ နိသိဒနာဒိမ္မိ-ကို၊ ကတေ-သော်၊ ကေဌာနံ-တစ်ကြိမ်ရပ်ခြင်းသည်၊ ပရိဟာယတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ အပရေ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ ဥဘယံ ကရော တိတိ-ကား၊ စောဒေတိပိ-တောင်းလည်းတောင်း၏၊ တိဋ္ဌတိပိ-ရပ်လည်းရပ်၏။

တတြ တတြ ဌာနေ တိဋ္ဌတိတိ ဣဒံဝစနံ-ကို၊ စောဒကဿ-သင်္ကန်းတောင်း သော ရဟန်း၏၊ ဌိတ ဌိတဌာနတော-ရပ်ရာ ရပ်ရာ အရပ်မှ၊ အပက္ကမ္မ-ဖဲခွာပြီး ၍၊ တတြ တတြ ဌာနေ-ထိုထိုအရပ်၌၊ စိဝရံ-ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ-၍၊ ဌာနံယေဝ- ရပ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ-၍။ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ဧတ္ထာ တိ-ကား၊ ဒွိသု-ကုန်သော၊ တေသု စောဒနာဌာနေသု-တို့၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော- ဌံ စပ်)။

ပန-အမေးစကား ထုတ်မြှောက်ကြားအံ့၊ သဗ္ဗကပ္ပိယကာရကေသု-တို့၌၊ ဇေ-ဤလိုချည်း၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံကိ-ပြုကျင့်အပ်ပါသလော၊ ဣတိ-ကား၊ ပုစ္ဆာ- တည်း။ သဗ္ဗကပ္ပိယကာရကေသု-တို့၌၊ ဇေ-ချည်း၊ နပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-အပ်၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော တည်း။ ဟိတံ သင်္ခေပံ ဝိတ္တာရေဿာမိ-အံ့၊ အယံ ကပ္ပိယကာရကောနာမ-မည်သည်၊ သင်္ခေပတော-အားဖြင့်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌောစ-ညွှန် အပ်သော ကပ္ပိယကာရကလည်းကောင်း၊ အနိဒ္ဒိဋ္ဌောစ-မညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယ ကာရကလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒုဝိဓော-နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ-၏။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ တတ္ထ တေသု သင်္ခေပတော နိဒ္ဒိဋ္ဌောသု ဒွိသု ကပ္ပိယကာရကေသု-

ထို့တွင်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-နိဒ္ဒိဋ္ဌကပ္ပိယကာရကသည်၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-ညွှန်
အပ်သော ကပ္ပိယကာရကလည်းကောင်း၊ ဒုတေန-သည်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-ကောင်း၊
ဣတိ-သို့၊ ဒုဝိဓော-ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏။ အနိဒ္ဒိဋ္ဌောပိ-သည်လည်း၊ မုခဝေဝဋ္ဌိက
ကပ္ပိယကာရကောစ-ကောင်း၊ ဝါ-ခံတွင်းဖြင့် အားထုတ်တတ် ကြောင့်ကြ
စိုက်တတ်သောသူအဖြစ်သို့ ရောက်သော ကပ္ပိယကာရကလည်းကောင်း။

(မုခေန ဝေဝဋ္ဌိ ဗျာဝဋ္ဌဘာဝံ ဝေယျာဝစ္စကရတ္ထံ ပတ္တော မုခဝ
ဝဋ္ဌိကော-ဟု ဝိနည်းဋီကာကြီးများ နည်းမှီဖွင့်ဆိုသော ဝိနယာလင်္ကာရ
ယောဇနာကြီး အစရှိသည်တို့ အလိုအားဖြင့် ဗျာဝဋ္ဌသဒ္ဓါကဲ့သို့ ဝိဝဋ္ဌ
သဒ္ဓါသည် အားထုတ်ခြင်း၊ ကြောင့်ကြစိုက်ခြင်းအနက်ကို ဟောသော
ပရိယာယ်သဒ္ဓါတည်း၊ ၎င်းသည်လည်း ဘာဝပုဓာန ဟူလိ၏၊ ဒုက္ခဋီ-၌
ဒု-ရှေးရှိသော ရကာရန္တဓာတ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဒန္တဇ “တ” ကို မုဒ္ဓဇ
ဋီလဲ၏သို့ ဤ၌ ဝိဥပသာရ ရှေးရှိသော ရကာရန္တဖြစ်၍ တ-ကို “ဋီ”
လဲခြင်းသာ ဖြစ်ရပါမည်၊ ထို့ကြောင့် “ဝိဝရဏံ ဝိဝဋ္ဌော၊ မုခဿ
ဝိဝဋ္ဌော မုခဝိဝဋ္ဌော၊ မုခဝိဝဋ္ဌော အဿ ကပ္ပိယကာရကဿာတိ မုခ
ဝေဝဋ္ဌိကော-ဟု ပြုရမည်၊ ရှေးပုဒ် ဝုဒ္ဓိမရောက်မူ၍ နောက်ပုဒ်အစ၌
အဘယ်ကြောင့် ဝုဒ္ဓိရောက်ပါသနည်း၊ အဖြေကား အယုဝဏ္ဏာနဉ္စာ
ယော ဝုဒ္ဓိ-ဟူသော သုတ်ပင်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ဝိမတိဋီကာ၊ ဝိနယာ
လင်္ကာရ စသည်တို့၌လာသောစကားသည် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဟု ထင်သည်၊
ထို့ကြောင့် ဒုတိယတစ်နက်ပေးလိုက်၏၊ နှစ်သက်ရာယူပါကုန်။)

ပရမ္ပုခကပ္ပိယကာရကောစ - လည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဒုဝိဓော - သည်၊
ဟောတိ-၏။ တေသု ကပ္ပိယကာရကေသု-တို့တွင်၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-
ညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယကာရကသည်၊ သမ္ပုခါသမ္ပုခဝသေန-မျက်မှောက်ညွှန်
အပ်သော ကပ္ပိယကာရက၊ မျက်ကွယ် ညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယကာရကတို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိဓော-ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏။ ဒုတေန-သည်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌောပိ-
သည်လည်း၊ တထာ-ထို့အတူ လေးယောက်အပြားရှိ၏။

ကတံ-အဘယ်သို့လျှင်၊ တေသု-တို့တွင်၊ ဘိက္ခုနာ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-သည်၊ သမ္ပုခါ
သမ္ပုခဝသေန-အားဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိဓော-သည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ဒုတေန နိဒ္ဒိဋ္ဌောပိ-
သည်လည်း၊ တထာ-တူ၊ စတုဗ္ဗိဓော-သည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ဣမ လောကေ-
ဤသတ္တလောက၌၊ ဧကေဝော - အချို့သော ရာဇာ အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဘိက္ခုဿ-၏၊ စိဝရတ္ထာယ-သင်္ကန်းအကျိုးငှာ၊ ဒုတေန-တမန်ဖြင့်၊ အကပ္ပိယ
ဝတ္ထု - မအပ်သော ရှေ့၊ ငွေ အစရှိသော ဝတ္ထုကို၊ ပဟိဏတိ - ပို့တတ်၏၊
ဒုတောစ-သည်လည်း၊ တံဘိက္ခု-ကို၊ ဝါ-သို့၊ ဥပသင်္ကမိတော-၍၊ ဘုန္တေ-

၅၆

ကင်္ခါဋ္ဌိကာသစ် နိဿယသစ်

ရား၊ ဣဒံ-ဤ ရှေ့၊ ငွေအစရှိသည်ကို၊ ဣတ္ထန္နာမေန-ဤအမည်ရှိသောသူသည်၊ စိဝရတ္ထာယ-ငှာ၊ ပဟိတံ-ပို့အပ်ပါ၏၊ တုမေ-တို့သည်၊ နံ-ကို၊ ဂဏှထ-ခံယူပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-၏၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဣဒံ သုဝဏ္ဏ ရတနာဒိ-သည်၊ နကပ္ပတိ-မအပ်ပါ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတော-၍၊ ပဋိကပ္ပတိ-ပယ်၏၊ ဒုတော-သည်၊ ဘန္တေ-ရား၊ တေ-အား၊ ဝေယျာဝစ္စကရော-အမှုကြီးငယ်ကို ပြုသော ကပ္ပိယကာရကသည်၊ အတ္ထိပန - ရှိပါသလော၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆတိ-၏။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ပုညတ္ထိကေဟိ - ကောင်းမှုဖြင့် အလိုရှိကုန်သော၊ ဥပါသကေဟိ - သီတင်းသည် ဒါယကာတို့သည်၊ တုမေ - တို့သည်၊ ဘိက္ခုနံ - တို့၏၊ ဝေယျာဝစ္စ-ကို၊ ဂရောထ - ကုန်လော့၊ ဣတိ-သို့၊ အာဏတ္တာ-ကုန်သော၊ ကေစိ (လှမ်းပါ) - ကုန်သော၊ ဝေယျာဝစ္စကရာဝါ - တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနံ - တို့၏၊ သန္တိဋ္ဌာ - ထိုထိုအရပ် တွေ့ဆုံလတ်၍ မြင်အပ်ဖူးကုန်သော၊ သမ္ပတ္တာ - အတူတကွစားသောက်ဖက် ဖြစ်ကုန်သော၊ ကေစိ - ကုန်သော၊ ဝေယျာဝစ္စကရာဝါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ တေသံပုညတ္ထိကေဟိ ဥပါသကေဟိ ဘိက္ခုနံ ဝေယျာဝစ္စ ကရောထာတိ အာဏတ္တာနံ ကေသဉ္စိ ဝေယျာဝစ္စကရာနံ-တို့တွင်၊ အညတရော-သော၊ ဝေယျာဝစ္စကရာဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ သန္တိဋ္ဌာနံ သမ္ပတ္တာနံ ကေသဉ္စိ ဝေယျာဝစ္စကရာနံ - တို့တွင်၊ အညတရော - သော၊ ကပ္ပိယကာရကောဝါ - ကောင်းတသ္မိံ ခဏေ - ထိုအကပ္ပိယဝတ္ထုကို ပို့လာရာ လူရာခဏ၌၊ ဘိက္ခုဿ - ၏၊ သန္တိကေ-၌၊ နိသိန္ဓော - ထိုင်နေသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဘိက္ခု-သည်၊ တသ္မိံ ခဏေ ဘိက္ခုဿ သန္တိကေ နိသိန္ဓံ တံအညတရံ ကပ္ပိယကာရကံ - ကို၊ အယံ-ဤသူသည်၊ ဘိက္ခုနံ - တို့၏၊ ဝေယျာဝစ္စကရော - အမှုကိုပြုသောသူတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ နိဒ္ဒိသတိ-ရည်ညွှန်း၏၊ ဒုတော-သည်၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ အယံ ဘိက္ခုနံ ဝေယျာဝစ္စကရာတိ နိဒ္ဒိဋ္ဌဿ တဿ အညတရဿ ကပ္ပိယကာရကဿ - ၏၊ ဟတ္ထေ-၌၊ အကပ္ပိယဝတ္ထု - ကို၊ ဒတွာ - ၍၊ တံ - သည်၊ ထေရဿ - အား၊ စိဝရံ-ကို၊ ကိဏိတော-ဝယ်ပြီး၍၊ ဒေဟိ - လှူလိုက်ပါ၊ ဣတိ - သို့၊ ဝတော-၍၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ အယံကပ္ပိယကာရကော-သည်၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သမ္ပါဒါ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-မျက်မှောက်၌ ညွှန်အပ်သောကပ္ပိယကာရက မည်၏။

အညတရော(လိုက်ပါ)-သည်၊ ဘိက္ခုဿ - ၏၊ သန္တိကေ-၌၊ နိသိန္ဓော-သည်၊ နောစေဟောတိ - အကယ်၍ကားမဖြစ်မရှိ၊ အပိစခေါ - စင်စစ်သော်ကား၊ ဝါ-ထိုသို့ပင်မရှိသော်လည်း၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဝါ-က၊ အသုကသ္မိံ နာမဂါမေ-၌၊ ဣတ္ထန္နာမော-သည်၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ဝေယျာဝစ္စကရော - တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ နိဒ္ဒိသတိ - ၏၊ သောဒုတော - သည်၊ ဂန္ဓာ - ၍၊ တဿဘိက္ခုနာ နိဒ္ဒိဋ္ဌဿ ကပ္ပိယကာရကဿ-၏၊ ဟတ္ထေ - ၌၊ အကပ္ပိယဝတ္ထု-ကို၊ ဒတွာ-၍၊

တံ-သည်၊ ဧတရဿ-အား၊ စိဝရံ-ကို၊ ကိဏိတော-၍၊ ဒဗေယျာသိ - လူလိုက်
ပါ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတော-၍၊ အာဂန္တော-ရဟန်းထံပြန်လာပြီး၍၊ ဘိက္ခုဿ-အား၊
အာရောစေတော-ပြောကြားလျှောက်ထား၍၊ ဂစ္ဆတိ - ၏၊ အယံကပ္ပိယကာရ
ကော-သည်၊ ဧကော-သော၊ ဘိက္ခုနာ - သည်၊ အသမ္မုခါ နိဒ္ဒိဋ္ဌော - မျက်
ကွယ်၌ ညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယကာရက-မည်၏။

သောဒ္ဒတော-သည်၊ အတ္တနာ - ကိုယ်တိုင်၊ အာဂန္တော - ၍၊ နဟေဝခေါ
အာရောစေတိ-မလျှောက်ထားသည်သာလျှင်တည်း။ အပိစ-စင်စစ်သော်ကား၊
ဝါ-ထိုသို့ပင် ကိုယ်တိုင်လာ၍မလျှောက်ထားသော်လည်း၊ ဘန္တေ-ရာ၊ မယာ-
သည်၊ တဿကပ္ပိယကာရကဿ- ထိုအရှင်ဘုရားညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယကာရက
ဟတ္ထေ-လက်၌၊ စိဝရစေတာပန္နံ- သင်္ကန်းဖိုးကို၊ ဒိန္နံ - ပေးအပ်ခဲ့ပြီ၊ တုမေ-
တို့သည်၊ စိဝရံ-ကို၊ ဂဏေယျာထ-ခံယူပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတော-၍၊ အညံ-
တစ်ယောက်ယောက်ကို၊ ပဟိဏတိ-စေလွှတ်၏၊ အယံကပ္ပိယကာရကော-သည်၊
ဒုတိယော-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ အသမ္မုခါ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-သော၊ ကပ္ပိယကာရ
ကော-မည်၏။

သောဒ္ဒတော(လိုက်ပါ)-သည်၊ ဒိန္နံ မယာ ဘန္တေ တဿ ဟတ္ထေ စိဝရစေတာ
ပန္နံ စိဝရံ ဂဏေယျာတိ-ဟူ၍၊ ဝတော-၍၊ အညံ-ကို၊ နဟေဝ ခေါ ပဟိဏတိ-
တည်း၊ အပိစခေါ-ကား၊ ဝါ-သော်လည်း၊ ဂစ္ဆန္တောဝ-သွားခါနီးကပ်လျှင်၊
ဘိက္ခု-ကို၊ အဟံ - သည်၊ တဿ ကပ္ပိယကာရကဿ - ထိုအရှင်ဘုရားညွှန်အပ်
သော ကပ္ပိယကာရက၏၊ ဟတ္ထေ-၌၊ စိဝရစေတာပန္နံ - ကို၊ ဒဿာမိ - ပေးခဲ့
ပါအံ့၊ တုမေ-တို့သည်၊ စိဝရံ - ကို၊ ဂဏေယျာထ - ခံယူပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊
ဝဒတိ-လျှောက်ထားခဲ့၏၊ အယံ ကပ္ပိယကာရကော-သည်၊ တတိယော-သော၊
ဘိက္ခုနာ-သည်၊ အသမ္မုခါနိဒ္ဒိဋ္ဌော - မည်၏။ ဣတိဝေ-သို့၊ ဧကော-သော၊
သမ္မုခါနိဒ္ဒိဋ္ဌော - လည်းကောင်း၊ တယော - ကုန်သော၊ အသမ္မုခါနိဒ္ဒိဋ္ဌော-
တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ စတ္တာရော-လေးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေ ကပ္ပိယ
ကာရက-တို့သည်၊ ဘိက္ခုနာ နိဒ္ဒိဋ္ဌဝေယျာဝစ္စကရာနာမ-ဘိက္ခုနိဒ္ဒိဋ္ဌဝေယျာဝစ္စ
ကရ တို့မည်ကုန်၏။ ဧတေသု စတုသု ဘိက္ခုနာနိဒ္ဒိဋ္ဌဝေယျာဝစ္စကရေသု-တို့၌၊
ဣမသ္မိ ရာဇသိက္ခာပဒေ - ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ - ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋိပဋိတဗ္ဗံ-
ကျင့်အပ်၏။

☞ အပရော-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပုရိမနယေနေဝ - ဖြင့်သာလျှင်၊
ဒုတေန-သည်၊ ပုစ္ဆိတော-သည်၊ သမာနော-သော၊ နတ္ထိတာယဝါ - ကပ္ပိယ
ကာရက၏ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဝိစာရေဘူကာမတာယ
ဝါ-မစိစစ်လိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အမှာကံ-တို့အား၊ ကပ္ပိယ

၅၀

ကရီးဇ်ကသစ် နိဿယသစ်

ကာရကော-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေတိ-၏၊ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ တသ္မိံ-ခဏေ-၌၊
 ကောစိ-သော၊ မနုဿော-သည်၊ အာဂစ္ဆတိ - ၏၊ ဒူတော-သည်၊ တသ္မိံ-
 ခဏေ-၌၊ အာဂစ္ဆတော-သော၊ ကဿစိ-သော၊ တဿမနုဿယ-၏၊ ဟတ္ထေ-၌၊
 အကပ္ပိယဝတ္ထု-ကို၊ ဒတွာ-၍၊ ပုရိမနယေနဝ - ရှေးဖြစ်သော ဘိက္ခုနိဒ္ဓိဋ္ဌ
 နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာဂန္ဓာ-၍၊ အာရောစေတိ-၏၊ အယံကပ္ပိယကာရကောဝါ-
 သည်လည်း၊ ကော-သော၊ ဒူတေန-သည်၊ အသမ္ပုခါ-၌၊ နိဒ္ဓိဋ္ဌော-မည်၏။
 အပရော(လိက်ပါ)-သော၊ ဒူတော-သည်၊ ဂါမိ-သို့၊ ပဝိသိတွာ-၍၊ အတ္တနာ-
 သည်၊ အဘိရုစိတဿ-သော၊ ဇာယစိ - ၏၊ ဟတ္ထေ - ၌၊ အကပ္ပိယဝတ္ထု-ကို၊
 ဒတွာ-၍၊ ပုရိမနယေနဝ-ရှေးဖြစ်သော ဘိက္ခုနိဒ္ဓိဋ္ဌနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ မယာ-
 သည်၊ အသုကဿနာမ-၏၊ ဟတ္ထေ-၌၊ စိဝရစေတာပန္နံ-ကို၊ ဒိန္နံ-ပြီ၊ တုမေ-
 တို့သည်၊ စိဝရံ-ကို၊ ဂဏှေယျာထ - ယူပါကုန်၊ ဣတိ- သို့၊ ဝတွာ-မှာထား
 ပြောကြားပြီး၍၊ အညံ - ကို၊ ပဟိဏတိ - ၏၊ အယံကပ္ပိယကာရကောဝါ-
 သည်လည်း၊ ဒုတိယော - သော၊ ဒူတေန - သည်၊ အသမ္ပုခါ-၌၊ နိဒ္ဓိဋ္ဌော-
 ညွှန်ပြအပ်သော ကပ္ပိယကာရကမည်၏၊ အပရော - သော၊ ဒူတော - သည်၊
 အဟံ-သည်၊ အသုကဿနာမ - ဤမည်သောသူ၏၊ ဟတ္ထေ-၌၊ စိဝရစေတာ
 ပန္နံ-ကို၊ ဒဿာမိ-အံ့၊ တုမေ-တို့သည်၊ စိဝရံ-ကို၊ ဂဏှေယျာထ-ယူပါကုန်၊
 ဣတိ-သို့၊ ဝတွာ-၍၊ ဂစ္ဆတိ-၏။ အယံကပ္ပိယကာရကော-သည်၊ တတိယော-
 သော၊ ဒူတေန-သည်၊ အသမ္ပုခါ-၌၊ နိဒ္ဓိဋ္ဌော-မည်၏။

(ဤဋီကာ၌လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ၌လည်းကောင်း၊
 ဝါကျအတူပင်၊ အလွန်ရှေးကျသော ကာလမှစ၍ စကားကျနေလိုဟန်
 ရှိ၏၊ အဋ္ဌကထာဆရာ အန္တဒီပကနည်းဖြင့် အယံတတိယော ဒူတေန
 အသမ္ပုခါနိဒ္ဓိဋ္ဌောဟု ရေးပါသည်ဟူအံ့၊ သင့်အောင် ကြံစည်ခြင်းသာ၊
 အဋ္ဌကထာဆရာကြီးသည် ဤမျှ စကားသုံးစေလိုရိပ် မရှိဟုထင်၏၊
 စာနေစာသား နည်းပါးစေလိုပါက “ဘိက္ခုနိဒ္ဓိဋ္ဌ ကပ္ပိယကာရကေသု
 ဝုတ္တနယေန ဝေဒိတဗ္ဗော”ဟု ဆိုလဲ သိနိုင်သည်ပင်၊ ထို့ကြောင့်
 နောက်၌ ဆိုအပ်ပြီးသောစကားများလိုက်ပြီး အနက်ပေးခဲ့ပါသည်။)

ဣတိဝေ-သို့၊ ကော-သော၊ သမ္ပုခါနိဒ္ဓိဋ္ဌော-လည်းကောင်း၊ တယော-
 ကုန်သော၊ အသမ္ပုခါနိဒ္ဓိဋ္ဌော-တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမေစတ္တာရော-
 ဤလေးယောက်သော ကပ္ပိယကာရကတို့သည်၊ ဒူတေနနိဒ္ဓိဋ္ဌ ဝေယျာဝစ္စ ကရာ
 နာမ - မည်ကုန်၏၊ တောသု စတုသု ဒူတေန နိဒ္ဓိဋ္ဌ ဝေယျာဝစ္စကရေသု-တို့၌၊
 မေဏ္ဍကသိက္ခာပဒေ - ၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ - မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော
 နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-၏။

ဟိသစ္စံ-၏။ သန္တိဘိက္ခဝေ ။ပ။ ပရိယေသိတဗ္ဗန္တိဝဒါမိတိ-၍၊ ဝါ-သော၊ တေဝစနံ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သဒ္ဓါ-သဒ္ဓါတရားရှိကုန်သော၊ ပသန္နာ-ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုကုန်သော၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ သန္တိ-ကုန်၏၊ တေမနုဿာ-တို့သည်၊ ကပ္ပိယကာရကနံ-တို့၏၊ ဟတ္ထေ-၌၊ ဟိရညံ-ရွှေကို၊ တုမေ-တို့သည်၊ ဣမိနာဟိရညေန-ဖြင့်၊ အယျဿ-အရှင်အား၊ ယံဝတ္ထု - သည်၊ ကပ္ပိယံ - အပ်၏၊ တံဝတ္ထု - ကို၊ ဒေဝ - လူပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတှာ - မှာထားပြောကြားပြီး၍၊ ဥပနိက္ခိပန္တိ - အပ်နှံထားတတ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ - တို့၊ တတော ဟိရညတော-မှ၊ ကပ္ပိယံ-သော၊ ယံဝတ္ထု-သည်၊ ဥပန္တံ-၏၊ တံဝတ္ထု-ကို၊ သာဒိတုံ-ငှာ၊ အနုဇာနာမိ-၏။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ အဟံ - သည်၊ ကေနစိ - သော၊ ပရိယာယေန - ဖြင့်၊ ဇာတရူပရဇတံ - ရွှေငွေကို၊ သာဒိတဗ္ဗန္တိ - သာယာအပ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပရိယေသိတဗ္ဗန္တိ-ရှာမှီးအပ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နတေဝဝဒါမိ - မဟောသည်သာလျှင်တည်း။

စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသု ဒုတေန သမ္ပုခါသမ္ပုခနိဒ္ဓိဋ္ဌကပ္ပိယကာရကေသု-ဤတမန်မျက်မှောက်၊ မျက်ကွယ် ညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယကာရကတို့၌၊ စောဒနာယ-တောင်းခြင်း၏၊ ပရိမာဏံ-အတိုင်းအရှည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ မူလံ-အပိုတည်းဟူသော ရွှေငွေကို၊ အသာဒိယန္တေန-မသာယာသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သဟဿက္ခတ္ထုပိ- အကြိမ် တစ်ထောင်တိတိလည်း၊ စောဒနာယခါ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဌာနေနဝါ - ရပ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ သာဒိတုံ-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ သော ဒုတေန သမ္ပုခါသမ္ပုခနိဒ္ဓိဋ္ဌကပ္ပိယကာရကော(ထည့်)-သည်၊ နောစေဒေတိ-မပေးအံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ အညံ-မိမိမှတစ်ပါးသော၊ ကပ္ပိယကာရကံ-ကိုယ်စားလှယ် ကပ္ပိယကာရကကို၊ ဝါ-ကိုယ်စားရှေ့နေကို၊ ဌပေတွာပိ-ထားပြီး၍လည်း၊ အာဟာရာပေတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ဘိက္ခု-သည်၊ မူလသာမိကနံ - တို့အား၊ ကထေတုံ - ငှာ၊ သဗ္ဗေက္ခန္တတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ မူလသာမိကနမ္ပိ-တို့အားလည်း၊ ကယေတဗ္ဗံ - ပြောအပ်၏။ နောစေက္ခန္တတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ နကထေတဗ္ဗံ-အပ်။

အပဏေ-သော၊ ဘိက္ခု - သည်၊ ပုရိမနယေနေဝ - ဖြင့်သာလျှင်၊ ဒုတေန-သည်၊ ပုစ္ဆိတော-မေးအပ်သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ အမှာကံ-တို့အား၊ ကပ္ပိယကာရကော-သည်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ - ၏၊ တဒါ - ထိုသို့မေးရာ ပြောရာအခါ၌၊ အညော-တမန်မှ တစ်ပါးသော၊ (တစ်နည်း) တဒညော-ထိုတမန်မှ တစ်ပါးသော(တတော အညော တဒညောဟု ပဉ္စမိတပ္ပုရိသ်ပြု)၊ သမိပေ-အနီး၌၊ ဌိတော-တည်သောသူသည်၊ သုတွာ-“နတ္ထမှာကံ ကပ္ပိယကာရကော”

ဟူသောစကားကိုကြား၍၊ ဘော - အမောင်၊ အာဟရ-ယူခဲ့ပါ။ အဟံ - သည်၊ အယုဿ-အား၊ ဝါ - အရှင်၏ အကျိုးငှာ၊ စိဝရံ - ကို၊ စေတာပေတွာ - ၍၊ ဒဿမိ-လူလိုက်ပါအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-၏၊ ဒုတော-သည်၊ ဘော-အမောင်၊ ဟန္တ - ယူပါလော့၊ တံ - သည်၊ ဒဒေယျာသိ - လူလိုက်ပါလော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတွာ-၍၊ တဿ - ထိုပြောသောသူ၏၊ ဟတ္ထေ - ဌ၊ စိဝရံ - ကို၊ ဒတွာ - ၍၊ ဘိက္ခုဿ-အား၊ အနာရောစေတွာဝ - မမှီမထား၊ မပြောကြားမူ၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ အယံကပ္ပိယကာရကော-သည်၊ မုခဝေဝဋ္ဋိက ကပ္ပိယကာရကော-မည်၏။

အပရော-သော၊ ဒုတော-သည်၊ ဘိက္ခုနော - ၏၊ ဥပဋ္ဌာကဿဝါ-အလုပ် အကျွေးဒါယကာ၏ လည်းကောင်း၊ အညဿဝါ - တစ်ပါးသောသူ၏ လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထေ-ဌ၊ အကပ္ပိယဝတ္ထု - ကို၊ ဒတွာ-၍၊ တံ-သည်၊ ထေရဿ-အား၊ စိဝရံ-ကို၊ ဒဒေယျာသိ - လော့၊ ဣတိ - သို့၊ ဝတွာ-၍၊ ဧတ္ထောဝ-ထိုအကပ္ပိယဝတ္ထုကို ပေးရာအရပ်မှသာလျှင်၊ ပက္ကမတိ-၏၊ အယံကပ္ပိယကာရကော-သည်၊ ပရမ္ပုခကပ္ပိယကာရကော - မည်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဣမေဒေ-ဤနှင့် ယောက်တို့သည်၊ အနိဒ္ဓိဋ္ဌကပ္ပိယကာရကာနာမ - မည်ကုန်၏၊ ဧတေသု ဒ္ဓိသု အနိဒ္ဓိဋ္ဌကပ္ပိယကာရကေသု - တို့၌၊ အညာတကအပ္ပဝါရိတေသုဝိယ - ဆွေမျိုး မတော်သောသူ မဖိတ်ကြားတတ်သော သူတို့၌ကဲ့သို့၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-အပ်၏။

ဧတေ ဒေ အနိဒ္ဓိဋ္ဌကပ္ပိယကာရကာ-တို့သည်၊ သယမေဝ-မိမိအလိုလျောက် သာလျှင်၊ စိဝရံ-ကို၊ အာနေတွာ-၍၊ သစေ ဒေန္တိ-အံ့၊ ဝေံ ဒေန္တေသု-သော်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ဧတေ ဒေ အနိဒ္ဓိဋ္ဌကပ္ပိယကာရကာ-တို့သည်၊ သယမေဝ-လျှင်၊ နောစေဒေန္တိ-အံ့၊ ဝေံသန္တေ-သော်၊ ဧတေ ဒေ အနိဒ္ဓိဋ္ဌကပ္ပိယကာရကာ-တို့ကို၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခွန်းသောစကားကို၊ နဝတ္ထဗ္ဗာ-မပြောအပ်ကုန်၊ တေန-ကြောင့်၊ သစေဟံတိအဒဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ကပ္ပိယကာရကေတိပဒဿ-၏၊ သမ္ပုခါ သမ္ပုခဝသေန-ရဟန်း၏ မျက်မှောက်၊ မျက်ကွယ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝါ-အပြားအားဖြင့်၊ စတ္တာရော-ကုန်သော၊ ကပ္ပိယကာရကေ-တို့ကို၊ ဣတိအယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဒါယကော သယမေဝါတိ ဣမိနာပါဌေန-ဖြင့်၊ ဘိက္ခု-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ပဋိက္ခိပတိ-ပယ်နုတ်တော်မူ၏၊ ဒုတိ-ကို၊ နပဋိက္ခိပတိ-မူ၊ တသ္မာ-ထိုသို့ ဒါယကော သယမေဝ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ရဟန်းကိုသာ ပယ်နုတ်၍ ဒုတိကို အဋ္ဌကထာဆရာ၏ မပယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုတေန-သည်၊ နိဒ္ဓိဋ္ဌောပိ-ညွှန်အပ်သော ကပ္ပိယ ကာရက လေး ယောက်သည်လည်း၊ ယထာရူစိ-အလိုအားလျော်စွာ၊ စောဒေတုံ-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ ယောကပ္ပိယကာရကော-သည်၊ မုခံ-ခံတွင်းကို၊ ဝိဝရိတွာ-ဖွင့်လှစ်၍၊

(ဤ မုခံ ဝိဝရိတာ ဟူသော စကားလောက်၍ ၎င်းပုဒ်ပြီးကို သိပါ။) သယ မေဝ-သာလျှင်၊ ကပ္ပိယကာရကတ္တံ-အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတော-ကပ်ရောက်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ သော ကပ္ပိယကာရကော-သည်၊ မုခဝေဝဋ္ဋိက ကပ္ပိယ ကာရကော-မည်၏။ ဝေန္တိ-ကား၊ သော ခေါ်တိအာဒိနာ - အစရှိသော၊ ယထာဝုတ္တေန-သော၊ အာကာရေန ဖြင့်။ "သင်္ခေပတော-အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ သည်၊ ဒဿိတာ ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာယ်ော-တည်း။

ဝုတ္တစောဒနာဌာနပရိမာဏတောတိ-ကား၊ ဝုတ္တစောဒနာပရိမာဏတောစ- ဆိုအပ်၊ ဟောအပ်သော တောင်းခြင်း အတိုင်းအရှည်ထက် လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တဌာနပရိမာဏတောစ-ဟောအပ်သော ရပ်ခြင်း အတိုင်း အရှည်ထက် လည်း ကောင်း၊ (ဒွန်၏နောက်၌ ရှိသောပိုဒ်၊ ယှဉ်ထိုက်ပုဒ်တိုင်းမှာ၊ ဒွန်၏ရှေ့ဖျား၊ ပုဒ်ရှိငြား၊ မခြား နည်းတူသော-ဟူသော နိယံနစ်ပုဒ်လုံးနှင့် အညီကြံပါ။)။ သန္တိကန္တိ-ကား၊ သမိပ်-သို့။ ။တတ္ထာတိ တ္ထေပဒေ-၌၊ အယမတ္ထော-ဤ သမိပါဓာရအနက်ကို၊ ကထံ-သို့၊ လဗ္ဘတိ-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော- မေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမိပတ္ထေတိ ဣဒံဘုမ္မဝစနန္တိ-၍၊ သင်္ဂဟ ကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ဣဒံအတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကိံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ဣတိအယံ ပုစ္ဆာ တည်း၊ ဂင်္ဂါယံ-ဂင်္ဂါမြစ်အနီး၌၊ ဂေါယုထာနိ-နွားအပေါင်းတို့သည်၊ စရန္တိ-သွားကုန်၏၊ ကူပေ-ရေတွင်းအနီး၌၊ ဂဂ္ဂကုလံ-ဂဂ္ဂအမျိုးသည်၊ စရတိ- သွားလာ၏၊ ဣတိအာဒိသု-ဤသို့ အစရှိကုန်သော ပြယုဂ်တို့၌၊ ဝစနံ-ဂင်္ဂါယံ ကူပေ ဟူသော ဝိဘတ်သည်၊ ဝါ-ဂင်္ဂါယံ ကူပေ၌ရှိသောဝိဘတ်သည်၊ သမိပါ ဓာရော-အနက်၌၊ သတ္တမိဝိဘတ္တိဝစနံ-သည်၊ ဟောတိယထာ-သို့၊ တထာ-တူ၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဒံဝစနံ-ဤ တတ္ထ ဟူသော ဝိဘတ်သည်၊ ဝါ-တတ္ထပုဒ်၌ ရှိသော ဣ ဝိဘတ်သည်၊ သမိပါဓာရော-သမိပါဓာရအနက်၌၊ သတ္တမိဝိဘတ္တိ ဝစနံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အယမတ္ထော-ကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ် ၏၊ ဣတိဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဧဝံ အကရောန္တော တိ-ကား၊ သာမံဝါ-ကိုယ်တိုင်လည်း၊ အဂစ္ဆန္တော-မသွားသော၊ ဒုတံဝါ-ကို လည်း၊ အပါဟေန္တော-မလွှတ်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ အာပဇ္ဇတိ-၏။

အဇ္ဇဏော ဘန္တေ အာဂမေဟိတိ ပါဌဿ-၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဇ္ဇ ဧကဒိဝသံ-ဤနေ့တစ်ရက်၌၊ ဝါ-ဤနေ့တစ်ရက်လောက်၊ အမှောက်-တို့အား၊ တိဌ-ရပ်ထားပါဦးလော့၊ အဓိဝါသေဟိ-သည်းခံပါဦးလော့၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ တိကပါမိတ္တိယန္တိ-ကား၊ အတိရေကေသု- ပိုလွန်ကုန်သော၊ စောဒနာဌာနေသု - တောင်းခြင်း၊ ရပ်ခြင်းတို့၌၊ အတိရေက

၆၂

ကရိန္ဒကသစ် နိဿယသစ်

သညိ ဝေမတိကဉ်နကသညိနံ-ပိလ္လနံ၏ဟု အမှတ်ရှိသော ရဟန်း၊ ယုံမှားရှိသော ရဟန်း၊ ယုတ်လျော့၏ဟု အမှတ်ရှိသော ရဟန်းတို့၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ တိဏိ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ တိက္ခတ္ထု-သုံးကြိမ်၊ စောဒနာယ-ဖြင့်၊ ဆက္ခတ္ထု-ခြောက်ကြိမ်၊ ဌာနေန-ရပ်ခြင်းဖြင့်၊ လဇ္ဈေပိ-ရအပ်သော်လည်းကောင်း၊ ဉ်နကတိက္ခတ္ထု - သုံးကြိမ်အောက် အယုတ်၊ စောဒနာယ-တောင်းခြင်းဖြင့်၊ ဉ်နကဆက္ခတ္ထု-ခြောက်ကြိမ်အောက် အယုတ်၊ ဌာနေန-ရပ်ခြင်းဖြင့်၊ လဇ္ဈေပိ-သော်လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊ အပိတတာတိ တွေ့ပဒေ-၌၊ ဒုတေန-သည်၊ ပတိဌာပိတတာ-တည်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ။

သည်တော သော မယာတိအာဒိနာ-အစရှိသော၊ ဝစနေန-စကားဖြင့်၊ ကထိတတာ-ပြောဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဣတိဣဒံအတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝတ္ထံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ရာဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။
ပဌမော-သော၊ စိဝရဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၂-ဋ္ဌေကလောမဝဂ်

၁-ကောသိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ ကောသိယမိဿန္တိ-ကား၊ ကောသကကရကာတိ-တို့ဟူ၍၊ လဒ္ဓဝေါဟာရာနံ-ရအပ်သော အမည်ရှိကုန်သော၊ ပါဏကာနံ - ပိုးကောင်ငယ်တို့၏၊ ကောသတော-ပိုးအိမ်မှ၊ နိဗ္ဗတ္တံ - သော၊ အံသု - အမျှင်သည်၊ ကောသိယံ - မည်၏။ (တစ်နည်း) ကောသကကရကာတိ-၍၊ လဒ္ဓဝေါဟာရာနံ - ကုန်သော၊ ပါဏကာနံ-တို့၏၊ ကောသတော-မှ၊ နိဗ္ဗတ္တံ-ဖြစ်သည်တည်း၊ ကောသိယံ-ပိုးအိမ်မှ ဖြစ်သည်၊ အံသု-ကို၊ လဗ္ဘတိ-၏၊ (နိယတ် အနိယတ်ထည့်၍ လည်းကောင်း၊ ဣတိတဿာထည့်၍ လည်းကောင်း အနက်ယောဇနာလေဦး)။ တေန ကောသိယေန-ထိုပိုးချည်မျှင်နှင့်၊ မိဿံ - ရောသောအခင်းတည်း၊ ကောသိယမိဿကံ-အခင်း(က-လၢပါ)။ ပန-ဆက်ဦးအံ့၊ တေန ကောသိယေန-နှင့်၊ အပ္ပကေနာပိ-အနည်းငယ်ဖြင့်လည်း၊ မိဿိတံ - ရောအပ်သောအခင်းသည်၊ ကောသိယမိဿကမေဝ - သာလျှင်တည်း၊ ဣဒံကောသိယံ - ဤပိုးခြည်မျှင်သည်၊ အဗ္ဗောဟာရိကံ-မပြောပလောက်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထု - ဌာ၊ နလဗ္ဘာ-မရအပ်၊ တေန-ကြောင့်၊ ဧကေနာပိတိအာဒိ - သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ကောသိယံသုနာတိ-ကား၊ ကိမိကောသသမ္ဘဝေန-ပိုးအိမ်မှဖြစ်သော၊ အံသုနာ-အမျှင်ဖြင့် (မိဿိကတံ၌စပ်)။ ။ ပန-ဆက်ဦးအံ့၊ အန္တမသောတိ အာဒိကံ - အစရှိသော စကားကို၊ ဣမဿသိက္ခာ

ပဒဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ အစိတ္တကတ္တာ - ကြောင့်၊ ဝါ-လွန်ကျူးလိုသော စိတ်
မရှိသော်လည်း အာပတ်သင့်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန-
သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ သန္တတံနာမ-မည်သည်၊ သန္တရိက္ခာ-ဖြန့်ခင်း၍၊ ကတံ-
ပြုအပ်သောနေရာသည်၊ အဝါယိမံ-မရက်အပ်သော နေရာသည်၊ ဟောတိ-၏။
တေန-ကြောင့်၊ သစေ သမေ ဘူမိတာဂေတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ - သည်၊
အတ္တိ-၏၊ တံဝစနံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။ ဣမဿေဝ
ဝစနဿ အနုသာရေနာတိ-ကား၊ ဣမဿေဝ ပဌမသန္တတဿ-ဤပထမအခင်း
ကိုသာလျှင်၊ နိဿဇ္ဇနဝိဓာန ဝစနာ နုသာရေန - စွန့်ပုံအစီအရင်ကို ဆိုသော
စကားသို့ အစဉ်လျှောက်သောအားဖြင့်။ ။သဗ္ဗသန္တတန္တိ-ကား၊ သဗ္ဗသန္တတ
နိဿဇ္ဇနဝိဓာနံ-အလုံးစုံသောအခင်းကို စွန့်သောအစီရင်ကို။

အညဿ-တစ်ပါးသောသူ၏၊ အတ္ထာယ အကျိုးငှာ၊ ကာရာပနေ-အခင်းကို
ပြုစေရာ၌၊ ဒုက္ကုဒ္ဓတ္တာ - ကြောင့်၊ အတ္တနော - ၏၊ အတ္ထာယ-ငှာ၊ ကာရာပန
ဝသေန-အခင်းကို ပြုစေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သာဏတ္တိကန္တိ-၍၊ သင်္ဂဟ
ကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။ အတ္တနာ ဝိပွကတပရိယောသာပနနယေနာတိ-ကား၊
ယောဘိက္ခု-သည်၊ အတ္တနာ-ကိုယ်တိုင်၊ ဝါ-မိမိသည်၊ ဝိပွကတံ - ပြု၍ မပြီး
သေးသောအခင်းကို၊ အတ္တနာ - ကိုယ်တိုင်၊ ပရိယောသာပေတိ - အံ့၊ သော
ဘိက္ခု-သည်၊ နိဿဂ္ဂိယံ - စွန့်ခြင်းရှိသော၊ ပါစိတ္တိယံ - သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏။
ယောဘိက္ခု-သည်၊ အတ္တနာ - ကိုယ်တိုင်၊ ဝိပွကတံ - ကို၊ ပရေဟိ-တို့ကို၊ ပရိ
ယောသာပေတိ-အံ့၊ သောဘိက္ခု - သည်၊ နိဿဂ္ဂိယံ-သော၊ ပါစိတ္တိယံ - သို့၊
အာပဇ္ဇတိ-၏။ ယောဘိက္ခု-သည်၊ ပရေဟိ-တို့သည်၊ ဝိပွကတံ-ကို၊ အတ္တနာ-
ကိုယ်တိုင်၊ ပရိယောသာပေတိ - အံ့၊ သောဘိက္ခု - သည်၊ နိဿဂ္ဂိယံ - သော၊
ပါစိတ္တိယံ-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊ ပရေဟိ-တို့သည်၊ ဝိပွကတံ-
ကို။ ပရေဟိ-တို့ကို၊ ပရိယောသာပေတိ - အံ့၊ သောဘိက္ခု-သည်၊ နိဿဂ္ဂိယံ-
သော၊ ပါစိတ္တိယံ-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏။ ဝိတာနာဒိကရဏေတိ-ကား၊ ဝိတာန
ဘူမတ္ထရဏ သာဏိပါကာရ ဘိသိမိဗ္ဗောဟနကရဏေ-မျက်နှာကျက်၊ မြေအခင်း၊
တင်းတိမ်ကန့်လန့်ကာ၊ ဘုံလျှို၊ ခေါင်းအုံးကိုပြုခြင်းကြောင့်၊ ဧဝံ-သို့၊ တေနာ
ကာရေန-ထိုမျက်နှာကျက်၊ မြေအခင်း၊ တင်းတိမ်ကန့်လန့်ကာ၊ ဘုံလျှို၊ ခေါင်း
အုံးဟူသောအမှတ်ဖြင့်(အာကာရော ကာရဏေ ဝုတ္တော၊ သဏ္ဌာနေ ဣဂံတေ
ပိစ-ဟူသော အနက်တို့တွင် ဣဂံကအနက်ယူပါ)၊ ပရိဘောဂေပိ - သုံးဆောင်
နေထိုင်ခြင်းကြောင့်လည်း၊ အနာပတ္တိ - အာပတ်မသင့်၊ အဝါယိမန္တိ - ဟူ၍၊
ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ ဝါယိတော-၍၊ သန္တတံ-ကို၊ ကရေန္တဿာပိ-
အားလည်း၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

ကောသိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂-သုဒ္ဓကဋ္ဌကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ကဋ္ဌကနန္တိ - ကား၊ သဘာဝေနဝါ - ပင်ကိုသဘောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရဇနေနဝါ-ဆိုးသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကဋ္ဌကနန္တိ-မည်းနက်ကုန်သော။ ။ဇာတိယာ- ဇာတ်အားဖြင့်၊ ဝါ- ပင်ကို ဖြစ်မြဲတိုင်းအားဖြင့်၊ ကဋ္ဌကဝါ-မည်းညိုသော သိုးမွေးလည်းကောင်း၊ ရဇနေကဋ္ဌကဝါ-ဆိုးသောအားဖြင့် မည်းညိုသောသိုးမွေးလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ ကဋ္ဌကနန္တိ-မည်းနက်သောသိုးမွေးတို့သည်၊ ကဋ္ဌကနာမ-မည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအာဟ-သဗ္ဗညုတရား ဤသို့ဟောကြားပြီ။ ။အညေဟိအမိဿိတာနန္တိ-ကား၊ ကဋ္ဌကဋ္ဌကလောမတော-မည်းညိုသောသိုးမွေးမှ၊ အညေဟိ-တစ်ပါးကုန်သော အဖြူအစရှိသော သိုးမွေးတို့နှင့်၊ အမိဿိတာကဋ္ဌကနန္တိ - မရောနှောမပါဝင် ညိုသောသိုးမွေးတို့၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော - အညေဟိအမိဿိတာနံ ဟူသော ပါဠိ၏အနက်တည်း။ ပန - ဝါဒအထူးမိန့်ဆိုဦးအံ့၊ ပဌမေ - ပဌမကောသိယသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဧကေနာပိကောသိယံသုနာတိ - ဟူ၍၊ ဧကဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံယထာ - သကဲ့သို့၊ တထာ - တူ၊ ဣဓာပိဣမသ္မိံ ဒုတိယေ

သိက္ခာပဒေပိ-၌လည်း၊ ဧကေနာပိ အညေနအမိဿိတောတိ-ဟူ၍၊ အဝုတ္တတ္တာကြောင့်၊ ကဋ္ဌကဋ္ဌကလောမတော - မှ၊ အညေန-သော၊ ဧကလောမေနနှင့်၊ မိဿကတောဂေပိ - ရောနှောသုံးဆောင်ခြင်း၌လည်း၊ ဝါ - ရောနှောသုံးဆောင်အပ်သော သန္တတ၌လည်း၊ အပညာယမာနရူပကံ - မထင်ရှား မသိသာသောသဘောရှိသည်၊ စေဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ တံသန္တတံ-ကို၊ သုဒ္ဓကဋ္ဌကမိစ္ဆေဝ-ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။

စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ ဣဒံ မေဘန္တေ သုဒ္ဓကဋ္ဌကနန္တိ ဧကလောမာနံ သန္တတန္တိအာဒိနာ-အစရှိသော၊ ဝစနေန-ဖြင့်၊ နိဿဇေနဝိဇာနံ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗိ-အပ်၏။ သေသန္တိ-ကား၊ ပုဗ္ဗပယောဂဒုက္ခဋ္ဌတုက္ကပါစိတ္တိယာဒိကံ-သည်၊ ပဌမသဒိသမေဝ-သာလျှင်တည်း။ ။ပန-သဒိသမှတစ်ပါး အသဒိသကို ဆိုဦးအံ့၊ အဂေသု-တို့တွင်၊ သုဒ္ဓကဋ္ဌကဘာဝေါ-မရောမယှက် အညိုသက်သက်၏ အဖြစ်သည်၊ ဧကံ-သော၊ အဂံ-မည်၏၊ ဣတိ အယမေဝ သုဒ္ဓကဋ္ဌကဘာဝေါ-သည်သာလျှင်၊ ဝိသေသော-အထူးတည်း၊ ဝါ-ကြွင်းသော အင်္ဂါနှစ်ပါးမှ အကျန်အကြွင်းတည်း။

သုဒ္ဓကဋ္ဌကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဒွေဘာဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၅

၃-ဒွေဘာဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဂဟေတဗ္ဗာတိ-ကား၊ ယထာ ယေန အာကာရေန-ဖြင့်၊ ဂယုမာနေသု-
 ကုန်သော်၊ ကာဠက-မည်းနက်ညိုမှောင် အနက်ရောင်သိုးမွေးတို့သည်၊ အဓိက-
 ပိုလွန်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ-ကုန်၊ တထာ တေန အာကာရေန-ဖြင့်၊ ဂဟေ
 တဗ္ဗာ-အပ်ကုန်၏။ စ-အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ (တစ်နည်း)
 ဧတ္ထ ဧတေသု ဣကလောမေသု-တို့တွင်၊ ကာဠကဩဒါတေ-မည်းနက်သော
 သိုးမွေး၊ ဖြူသော သိုးမွေးတို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ အဝသေသာ-ဌပေတွာ ၏ကံ
 အပါဒါနိသိုးမွေးတို့မှ ကြွင်းကျန်သော သိုးမွေးတို့သည်၊ ဂေါစရေသုယေဝ-
 ကြောင်သောသိုးမွေးတို့၌သာလျှင်၊ သင်္ဂဟံ-ရေတွက်ခြင်း၊ ပေါင်းယူခြင်းသို့၊
 ဂစ္ဆန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဌဗ္ဗံ-အပ်၏။ စ-ဆက်ပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ သိက္ခာ
 ပဒေ-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တော-သော၊ ဒွေဘာဂါတိ သေသော ပရိစ္ဆေဒေါ-
 ဒွေဘာဂါ ဟူသော ဤအပိုင်းအခြားသည်၊ ဝါ-ဒွေဘာဂါဟူသော ပရိစ္ဆေဒ
 သင်္ချာသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါ-အလွန်အပိုကို ပိုင်းခြားခြင်းသည်၊ ဝါ-အလွန်
 အပိုကို ပိုင်းခြားကြောင်း ပရိစ္ဆေဒသင်္ချာသည်၊ ဟောတိ-၏၊ (ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါ
 နှင့် ကာဠကနံ-တို့၏အကြား ပုဒ်ဖြတ်ရှိရမည်။) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဒွေဘာဂါ
 တိ ပရိစ္ဆေဒေါ-သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိဝိညာယတိ-
 နည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ကာဠကနံ-မည်းညစ်ညိုမှောင် အနက်
 ရောင် သိုးမွေးတို့ကို၊ အဓိကဂူဟဏဿ-အပိုအလွန် ယူခြင်းကို၊ ပဋိက္ခေပ
 ဝသေန-ပယ်မြစ်တော်မူခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သိက္ခာပဒဿ-ဒွေဘာဂသိက္ခာ
 ပုဒ်၏၊ ဝါ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ပညတ္တတ္တာ-အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒွေဘာဂါတိ
 ပရိစ္ဆေဒေါ-သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-
 အပ်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရေ-တည်း။ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝါ-ထိုသို့
 ဒွေဘာဂ ဟူသော သင်္ချာ၏ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒသင်္ချာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာဠကနံ-
 တို့၏၊ ဘဂဝသုယတော-နှစ်ဖို့နှစ်စုသက်၊ အဓိကံ-ပိုလွန်သည်၊ သမာနံ-သော်၊
 နဝဋ္ဌတိ-မအပ်၊ ဥနိကံ-ယုတ်နည်းသည်၊ သမာနံ-သော်၊ ဝဋ္ဌတိ-၏၊ တေန-
 ကြောင့်။ ဧကဿာပိတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊
 သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဧကဿာပိ ကာဠကလောမဿ အတိရေက
 ဘာဝေတိ ပဒဿ-၏၊ တုလာယ-ချိန်ဖြင့်၊ ဓာရယိတွာ-ဆောင်ပြီး၍၊ ဝါ-ချိန်
 ပြီး၍၊ ဌပိတေသု - ထားအပ်သော သိုးမွေးတို့တွင်၊ (ကာဠကလောမဿ-၌
 အပေါင်းအစိပ်စပ်ပါ။) အန္တမသေသ-ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဝါတ
 ဝေဝေနေပိ-လေ၏အဟုန်ကြောင့်လည်း၊ ပတိတဿ-ကျသော၊ ဧကဿာပိ-တစ်
 မွေး တစ်မျှင်လည်းဖြစ်သော၊ ကာဠကလောမဿ-၏၊ အဓိကဘာဝေ-ပိုလွန်
 သည်၏အဖြစ်သည်၊ သတိ-သော်၊ (နိဿဂ္ဂိယံ ဟောတိ။) ဣတိအယံအတ္ထော-

ကို၊ ဝေဒိတဗျော-၏။ ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ တတိယံ သြဒါတာနံ စတုတ္ထံ ဂေါစရိယာနန္တိတိ ဣဒံစနံ-ဟူသော ဤစကားသည်၊ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒေါ-အောက်ဆုံးအနည်းဆုံးကို ပိုင်းခြားတတ် ပိုင်းခြားကြောင်း စကားသည်၊ ဟောတိ-၏။ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ တတိယံ။ပ။ပရိစ္ဆေဒေါ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-နည်း၊ တေသံ သြဒါတ ဂေါစရိယာနံ-ထိုဖြူသော သိုးမွေး၊ ကြောင်သော သိုးမွေးတို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ သန္တကေ-၌၊ တတိယ စတုတ္ထတော-သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောအဖို့၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အဖို့ထက်၊ (အဓိက၏ အပါဒါန်ထည့်) အဓိကဂူဟဏေ-အပိုအလွန်ယူရာ၌၊ ပဋိက္ခေပါဘာဝါ-မြတ်စွာဘုရား၏ ပယ်ခြင်း၏ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတိယံ။ပ။ပရိစ္ဆေဒေါ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဣတိဝိညာယတိ-၏။ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရေ-တည်း။ တသ္မာ-ထိုသို့ တတိယံ သြဒါတာနံ စတုတ္ထံ ဂေါစရိယာနံ ဟူသော စကား၏ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေသံ သြဒါတာနံ ဂေါစရိယာနံ-ထိုဖြူသော သိုးမွေး၊ ကြောင်သော သိုးမွေးတို့၏၊ ဝုတ္တပ္ပမာဏတော-ဟောတော်မူအပ်သော သုံးဖို့တစ်ဖို့၊ လေးဖို့တစ်ဖို့မှ၊ ဝါ-ထက်၊ အဓိကမို့-သော်လည်း၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။

စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ-၌၊ ဘန္တေ-ရား၊ မေ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ဣဒံသန္တတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ သုဒ္ဓကာဠကနံ-ကုန်သော၊ ဋ္ဌေကလောမာနံ-တို့၏၊ ဒေတုလေ-နှစ်ချိန်နှစ်ဆဲ့တို့ကို၊ သြဒါတာနံ-ဖြူကုန်သော၊ ဋ္ဌေကလောမာနံ-တို့၏၊ တုလံ-တစ်ချိန်တစ်ဆဲ့ကို၊ ဂေါစရိယာနံ-ကြောင်ကုန်သော၊ ဋ္ဌေကလောမာနံ-တို့၏၊ တုလံ-ကို၊ အနဒိယိတွာ-၍၊ ကာရာပိတံ-ပြုစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်ပါ၏၊ (ဣဒံ မေ ဘန္တေ သန္တတံ-ရှိထိုက်သော် ဂေါစရိယာနံ သန္တတံ-ကား အပိုသာဟု မှတ်ပါ၊) ဣတိဣမိနာနယေန - ဖြင့်၊ နိဿဇ္ဇနဝိဓာနံ - စွန့်စွန့်ဟန် အစီအရင်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ဣဒံသိက္ခာပဒံ-သည်၊ ဝုတ္တပ္ပရိစ္ဆေဒေန-ဟောတော်မူအပ်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ အာဒါယ-ယူပြီး၍၊ ဝါ-ထည့်၍၊ ကရုဏတောစ-ပြုခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တပ္ပရိစ္ဆေဒေန-ဖြင့်၊ အနာဒါယ-၍၊ ကရုဏတောစ-လည်းကောင်း၊ ကိရိယာကိရိယံ-ပြုအပ်ပြုသင့်သည်ကို မပြုခြင်း၊ မပြုအပ် မပြုသင့်သည်ကို ပြုခြင်းရှိ၏၊ ဝါ-ပြုခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။ သေသန္တိ-ကား၊ ပုဗ္ဗပယောဂဒုက္ကဋ္ဌ စတုတ္ထပါစိတ္တိယာဒိကံ-အစရှိသည်သည်၊ (ပဌမသဒိသမေဝ-၌စပ်)။ ။ပန-သဒိသမှ ဝိသဒိသကိုဆိုဦးအံ့၊ သြဒါတာနံ-ဖြူသောသိုးမွေးတို့၏၊ တုလံ-တစ်ချိန်တစ်ဆဲ့ကို လည်းကောင်း၊ ဂေါစရိယာနံ-တို့၏၊ တုလံ - ကိုလည်းကောင်း၊ အာဒိယိတွာ - ၍၊ ကရုဏေစ-ပြုရာ၌လည်းကောင်း၊ ဝါ-ပြုခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ သြဒါတာနံ-တို့၏၊ ဗဟုတရံ-အထူးသဖြင့် များသောသိုးမွေးဖြူကို လည်းကောင်း၊ ဂေါစရိယာနံ - တို့၏၊ ဗဟုတရံ - အထူးသဖြင့်များသော ကြောင်သော သိုးမွေးကို လည်းကောင်း၊

☞ အာဒိယိတွာ - ရှိ၊ ကရဏေစ - ကောင်း၊ ဝါ - ကောင်း၊ သြဒါတာနံ-တို့၏၊ သုဒ္ဓိ - သက်သက်ကို၊ (တစ်နည်း) သြဒါတာနံသုဒ္ဓိ - သိုးမွေးမြူချည်းကို လည်းကောင်း၊ ဂေါစရိယာနံ - တို့၏၊ သုဒ္ဓိ - ကို၊ (တစ်နည်း) ဂေါစရိယာနံသုဒ္ဓိ - ကြောင်သော သိုးမွေးချည်းကို လည်းကောင်း၊ (၎င်းပုဒ်တို့ကား - “ပဋိမာသရိရံ” ကဲ့သို့မှတ်)၊ အာဒိယိတွာ-ရှိ၊ ကရဏေစ-၌လည်းကောင်း၊ ဝါ-ပြုခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ - မသင့်၊ ဣတိအသံ - ကား၊ ဝိသေသော - တည်း။

ပန-အဗ္ဗိတစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ အင်္ဂေသု - တို့တွင်၊ ပဌမင်္ဂ - ကို၊ ဝါ-ပဌမအာပတ်သင့်ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ကာဠကာနံ-တို့၏၊ ဒေဘာဂတော-ထက်၊ အတိရေကဘာဝေါတိ-ဟူ၍၊ ဒဠဗ္ဗိ-အပ်၏။ တိဏိ - ကုန်သော၊ ဣမာနိသန္ဓတနိ-ဤအခင်းတို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ကေဝလံ-ပဋိလဒ္ဓနှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊ အနိဿဋ္ဌာနေဝ - မစွန့်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ - ကုန်၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-နေထိုင်သုံးဆောင်ခြင်းငှာ၊ နဝဇ္ဇန္တိ-ကုန်သည်ကား၊ န-မဟုတ်ကုန်၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣမာနိပနာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ နဝဇ္ဇန္တိတိ ဣမိနာပါဌေန-ဖြင့်၊ တိဏိ-ကုန်သော၊ ဣမာနိသန္ဓတနိ-တို့ကို၊ ယဒိပရိဘုဉ္ဇိတံ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဒုက္ကဋ္ဌိ-သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿေတိ-၏။

ဒေဘာဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄-ဆဗ္ဗသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ယံသန္ဓတသမ္ပုတိ-ကို၊ ဒေတိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ သမ္ပန္နော-ဒုရသမ္ပုန်ကို၊ ဝေဒိတဗျော-၏။ ယဿဘိက္ခုနော - အား၊ ဝါ - ၏၊ ဖာသု-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ သန္ဓတာ-မှ၊ ဝိနာ-ကင်း၍၊ နဟောတိစ-ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ သန္ဓတံ-ကို၊ အာဒါယ-၍၊ ပက္ကမိတုံ-ငှာ၊ နသက္ကောတိစ-စွမ်းလည်းမစွမ်းနိုင်၊ ဧဝံဘူတဿ-ဤသို့ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဂိလာနဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား။ ။သန္ဓတသမ္ပုတိံ ဒေတိတိ - ကား၊ သုဏာတုမေ ။ပ။ ပက္ကမိတုန္တိအာဒိနာ - အစရှိသော၊ ပါဌေန-ဖြင့်၊ ပဒဘာဇနေ - မာတိကာပုဒ်ကို အကျယ်ဝေဖန်ရာ ပဒဘာဇနိဋ္ဌိ၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တာယ-သော၊ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာယ-ဖြင့်၊ ဒေတိ-၏။ သာတိ-ကား၊ သန္ဓတသမ္ပုတိ-သည်၊ (ကာတုံဝရုတိ - ၌စပ်ပါ)၊ ဝါ-ကို။ ။ဝူပသန္ဓောဝါ ပန ကုပ္ပတိတိ - ကား၊ သောအာဗာဓော - သည်၊ ဝူပသန္ဓောဝါ - ငြိမ်းအေးပြီးသည်လည်း၊ ဝါ - ပျောက်ကင်းပြီးခါမှလည်း။

ပုန-တစ်ဖန်၊ ကုပ္ပတိ - ပျက်စီးငြားအံ့၊ ဝါ-ဖောက်ပြန်ငြားအံ့၊ တေနဘိက္ခု
 နာ-သည်၊ အနုဝဿမ္ဗိ - နှစ်တိုင်းနှစ်တိုင်း၌လည်း။ သန္တတံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊
 ဝဇ္ဇတိ-၏၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ သမ္မုတိဒါနကိစ္စံ-သမ္မုတိပေးဖွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ-
 မရှိ၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာယော-အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုတည်း။ ကေဝလံ-
 အညရောဂါနှင့် မရောယှက်သက်သက်၊ တသ္မိံယေဝရောဂေ - ထိုမူလပဌမ
 သမ္မုတိပေးသော ရောဂါသည်သာလျှင်၊ ကုပ္ပိတေ-ဖောက်ပြန် ပျက်စီးသည်
 ရှိသော်၊ (တစ်နည်း) ကုပ္ပိတေ-သော၊ တသ္မိံယေဝယောဂေ-ကြောင့်သာလျှင်၊
 ဂတဂတဋ္ဌာနေ-ရောက်ရာရောက်ရာ အရပ်တိုင်း၌၊ ဝါ-သွားလေရာရာ အရပ်
 တိုင်း၌၊ အနုဝဿံ-တိုင်း၊ သန္တတံ - ကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ လဘတိ-ရသည်ကား၊
 န - မဟုတ်သေး၊ အထခေါ - ကား၊ အညသ္မိံ - မူလအစ သမ္မုတိပေးသော
 ရောဂါမှတစ်ပါးသော၊ ရောဂေ-သည်၊ ကုပ္ပိတေပိ - သော်လည်း၊ ဂတဂတ
 ဋ္ဌာနေ-၌၊ အနုဝဿံ-နှစ်စဉ်၊ သန္တတံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ လဘတိ-၏။ ဟိသစ္စံ-
 မှန်၏၊ (တစ်နည်း)ဟိ - ချဲ့ဦးအံ့၊ တေနော - ထိုသို့ အညရောဂကုပ္ပန ဖြစ်
 သော်လည်း ရောက်လေရာရာ၌ နှစ်စဉ်သန္တတံပြုခြင်းငှာ အပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်သာလျှင်၊ သမန္တပါသာဒိကာယံ - ၌၊ (၎င်းနှစ်ပုဒ်ကို ဝုတ္တော၌စပ်)၊
 ဘိက္ခု - သမ္မုတိရသောရဟန်းသည်၊ အရောဂေ - ရောဂါမရှိသည်၊ ဝါ -
 ရောဂါပျောက်ပြီးသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ပုန-နောက်ထပ်တစ်ဖန်၊ မူလဗျာဓိနာဝ-
 မူလရောဂါဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါ - ကြောင့်သာလျှင်၊ ဂိလာနော - သည်၊ သစေ
 ဟောတံ - အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ သောယေဝ - ထိုမူလပေးအပ်သော သမ္မုတိ
 သည်သာလျှင်၊ ပရိဟာရော-အာပတ်မှ အစောင့်အရှောက်သည်၊ ဝါ - ထက်
 ဝန်းကျင်မှ ဆောင်အပ်သည်၊ ဟောတံ- ၏(အချို့ကား သောယေဝ ပရိဟာ
 ရော-ထိုမူလ အစောင့်အရှောက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတံ-၏၊ ဟု ပေါင်းပြီး
 အနက်ယောဇနာကုန်၏)၊ အညံ - မူလသမ္မုတိမှ တစ်ပါးသော၊ သမ္မုတိကိစ္စံ-
 သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ - သို့၊ ဖုဿဒေဝတ္ထေရော - သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပန-
 ထေရဝါဒတစ်မျိုးကား၊ ဥပတိဿတ္ထေရော-သည်၊ သောဝါဗျာဓိ - ထိုမူလ
 ရောဂါသည်မူလည်း၊ ပဋိကုပ္ပတိ-ပျက်ပါလေစေ၊ အညောဝါဗျာဓိ-နောက်
 ထပ်တစ်ပါးသော ရောဂါသည်မူလည်း၊ ပဋိကုပ္ပတိ-စေ၊ သကံ - တစ်ကြိမ်
 တစ်ခါ၊ ဂိလာနောတိနာမံ - ဟူသောအမည်ကို၊ လဒ္ဓံ - ရအပ်သည်ရှိသော်၊
 လဒ္ဓမေဝ-ရအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပုန - နောက်ထပ်တစ်ဖန်၊ သမ္မုတိကိစ္စံ-
 သမုတ်ဖွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-ပြီ၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊
 ဥပတိဿတ္ထေရဝါဒေါ-ကို၊ ပစ္စာ-၌၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တော-အပ်ပြီ။

စ-ဆက်ဦးအံ့၊ တွေ့လူမသို့ သိက္ခာပဒေ-၌၊ ဘန္တေ-ရား၊ ဘိက္ခုသမ္မုတိယာ-
 ကို၊ အညတြ-ကြည့်၍၊ မေ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ဣဒံသန္တတံ-သည်၊ (နိဿဂ္ဂိယံ-၌

တုလျှတ်လိက်စပ်) ဝါ-ကို၊ (ကာရာပိတံ-၌ ဝုတ္တကံစပ်) ဥနကဆဗ္ဗဿာနိ-
 ခြောက်နှစ်တို့အောက်အယုတ်၊ ဝါ-ခြောက်နှစ်မပြည့်မီ၊ ကာရာပိတံ-ပြုစေအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်၊ သင့် ထိုက်ပါ၏၊ ဣတိ ဣမိနာနယေန-ဖြင့်၊
 နိဿဇ္ဇနဝိဓာနံ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ သေသံ ပဌမသဒိသမေဝါတိဣမိနာ
 ပါဌေန-ဖြင့်၊ အတ္တနာ ကတံ ပရေဟိ ပရိယောသာပေတိတိ အာဒိကံ-အစရှိ
 သော၊ ဝိဓာနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ အတိဒိဋ္ဌံ-ညွှန်ကြားအပ်ပြီ။ ပန-
 အတိဒေသ သံဝဏ္ဏနာမှ တစ်ပါး ပစ္စက္ခသံဝဏ္ဏနာကို ဆိုဦးအံ့၊ ဆဗ္ဗဿ-
 ခြောက်နှစ်သည်၊ ပရိပုဏ္ဏေဝါ-ပြည့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ပြည့်ခါမှလည်း
 ကောင်း၊ အတိရေကဆဗ္ဗဿဝါ-ခြောက်နှစ်ထက်ကျော်သော်လည်းကောင်း၊
 ဝါ-ခြောက်နှစ်ကို ကျော်ရာ အခါ၌ လည်းကောင်း၊ နဝံ-သော၊ သန္ဓကံ-ကို၊
 ကာရာပေန္တဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ စ-ပစ္စက္ခသံဝဏ္ဏနာ
 ဤမျှသာမဟုတ်သေး၊ အင်္ဂေသု-တို့တွင်၊ ဆဗ္ဗဿာနံ-တို့၏၊ အန္တောတာဝေါ-
 အတွင်း၏အဖြစ်သည်၊ နာနတ္ထံ-ထူးခြား၏။

ဆဗ္ဗဿသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၅-နိသိဒ္ဓနသန္ဓတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

နိသိဒ္ဓနသန္ဓတန္တိ-ကား၊ နိသိဒ္ဓနံနာမ သဒသံဝုစ္စတိတိ ဧတ္ထ သိက္ခာပဒေ-၌၊
 ဝါ-၏၊ ပဒတာဇနိယံ-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ သဒဿ-အမြတ်အဆာ အကုပ်
 ပါသော၊ သန္ဓတဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တက္ကာ-ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သဒသံ-အမြတ်အဆာ အနားကုပ်ပါသော၊ သန္ဓတံ-ကို၊ (ကာရယ
 မာဓနန-၌စပ်ပါ)။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ နိသိဒ္ဓနဂ္ဂဟဏံ-
 ကို၊ သန္ဓတေ-၌၊ စိဝရသညာ နိဝါရဏတ္ထံ-သင်္ကန်းဟူသော အမှတ်သညာကို
 တားမြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ကတံ-အပ်၏။ ကသ္မာ-ကြောင့်၊
 နိသိဒ္ဓနဂ္ဂဟဏံ-ကို၊ သန္ဓတေ-၌၊ စိဝရသညာ နိဝါရဏတ္ထံ-ငှာ၊ ဘဂဝတာ-
 သည်၊ ကတံ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-
 တည်း။ ယတော-ကြောင့်၊ တေဘိက္ခု-တို့သည်၊ ကမ္မလစိဝရသညာယ-သား
 မွေး ကမ္မလာသင်္ကန်းဟူသော အမှတ်ဖြင့်၊ သန္ဓတံ-ကို၊ ဆဇ္ဇေတော-စွန့်ကြကုန်
 ပြီး၍၊ ဓုတင်္ဂါနိ-တို့ကို၊ သမာဒိယံ သု-ဆောက်တည်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊
 နိသိဒ္ဓနဂ္ဂဟဏံ-ကို၊ သန္ဓတေ-၌၊ စိဝရသညာ နိဝါရဏတ္ထံ-ငှာ၊ ဘဂဝတာ-
 သည်၊ ကတံ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-
 တည်း။ သန္ဓတဿ-၏၊ သယနာသနပ္ပယောဇနတ္တာ-အိပ်ရခြင်းအကျိုး၊ နေရခြင်း
 အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုရာဏသန္ဓတံနာမာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-

သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ယတ္ထာတိ-
ကား၊ ယသ္မိံ သန္တတေ-၌။ ။ ဝိဒတ္တိမတ္တန္တိ-ကား၊ သုဂတဝိဒတ္တိမတ္တံ-မြတ်စွာ
ဘုရား၏ လက်သန်း တစ်ထွာ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ ။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ အယံ
ပရိစ္ဆေဒေါ-ဝိဒတ္တိ ဟူသော ဤအပိုင်းအခြားသည်၊ ဝါ-ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်း
ခြားကြောင်းဖြစ်သော ဝိဒတ္တိ ဟူသော ဤပရိစ္ဆေဒသင်္ချာသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေ
ဒေါ-အလွန်အပို အရှည်ကို ပိုင်းခြားကြောင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကသ္မာ-
ကြောင့်၊ အယံပရိစ္ဆေဒေါ-သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊
ဣတိဝိညာယတိ-နည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ အနာပတ္တိ အလ
ဘန္တော တောကတရံ အာဒိယိတော ကရောတိတိ-ဟူ၍၊ ပဒဘာဇံနေ-၌၊ ဘဂဝ
တာ-သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ အယံပရိစ္ဆေဒေါ-သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါ-
သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-အပ်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိ
ဟာရော-တည်း။ ကေဒေသေတိ-ကား၊ ဣဒါနိ-၌၊ ကတ္တဗ္ဗနဝ သန္တတဿ-
ပြုအပ်သော၊ ပြုအပ်လတ္တံ့ ဖြစ်သော အခင်း၏၊ ကေပုဒေသေ-တစ်ခုသောအရပ်
၌။ ။ ဝိဇ္ဇေတောတိ - ကား၊ ဝိဒ္ဓိသေတော - ဖျက်ဆီးပြီး၍။ ။ အနာဒါတိ
အယံ နိဒ္ဒေသော-ဟူသော နိဒ္ဒေသသည်၊ ယကာရလောပေန-ဖြင့်၊ နိဒ္ဒေသော-
ညွှန်ပြခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ သတိ ပုရာဏသန္တတေ
အဂ္ဂဟေတောတိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ ဣဒံ မေ ဘန္တေ နိသီဒနသန္တကံ အနာဒိ
ယိတော ပုရာဏသန္တတဿ သာမန္တာ သုဂတဝိဒတ္တိံ ကာရာပိတံ နိဿဂ္ဂိယန္တိ-ဟူ
သော၊ ဣမိနာနယေန-ဖြင့်၊ နိဿဇ္ဇနဝိဓာနံ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။ သန္တတ
ဝိဿဇ္ဇနဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တန္တိ-ကား၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ သန္တတာနိ-တို့ကို၊ ဝိပု
ကိဏ္ဍာနိ-ဖရိဖရဲ ဖြန့်ကြဲသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ-၍၊ သဒ္ဓါဒေယျဝိနိပါတေန-သဒ္ဓါ
ဒေယျကို ဖရိဖရဲ ကျစေခြင်း၌၊ ဝါ-ယုံကြည်၍ လူအပ်သော ဒါနဝတ္ထုကို
ဖျက်ဆီးခြင်း၌၊ ကာရဏံ-ဖျက်ဆီးထိုက်သော အကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊
တသ္မာ(ထည့်)-ထိုသို့ သဒ္ဓါဒေယျဝိနိပါတေန၌ အကြောင်း၏ မရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ ပရိဘောဂုပယံ-သုံးစွဲခြင်း၏အကြောင်းဥပယံ
ကို၊ ဝါ- သုံးစွဲပုံ သုံးစွဲနည်းကို၊ ဒဿေသာမိ- ပြရပေတော့အံ့၊ ဣတိ- သို့၊
စိန္တေတော-၍၊ သန္တတဝိဿဇ္ဇနဝတ္ထုသ္မိံ-ကြောင့်၊ ပညတ္တံ-အပ်ပြီ။ ဣမဿ
သိက္ခာပဒဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ကိရိယာ ကိရိယတ္တာ-ပြုအပ်၊ သင့်၊ ပြုထိုက်သော
ပုရာဏသန္တတ၏ သုဂတဝိဒတ္တိကို မယူမူ၍ ပြုခြင်း၊ မပြုအပ်၊ သင့်၊ ထိုက်သော
အခင်းသစ်ကို ပြုခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသံ တတိယသဒိသမေဝါတိ-
၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ တဿပါဌဿ-ထို သေသံ တတိယ
သဒိသမေဝ ဟူသော ပါဌ်၏၊ သေသံ-သည်၊ ဒွေဘာဂသိက္ခာပဒသုဒ္ဓိသမေဝ-

သာလျှင်တည်း။ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ ပန-သဒိသမှ
တစ်ပါး အသဒိသကိုဆိုဦးအံ့၊ အယံဝုစ္စမာနတ္ထော-သည်ကား၊ ဝိသေသော-
တည်း။ ပုရာဏသန္တတဿ - ၏၊ သာမန္တာ - ထက်ဝန်းကျင် ပတ်ပတ်လည်၌၊
သုဂတဝိဒတ္ထိယာ - မြတ်စွာဘုရား၏ လက်သန်းတစ်ထွာကို၊ ဝါ - မြတ်စွာ
ဘုရား၏ လက်သန်းတစ်ထွာရှိသော အခင်းဟောင်းကို၊ အာဒါယ-၍၊ ကရ
ဏေစ-၌လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပုရာဏသန္တတဿ-၏၊
သာမန္တာ-၌၊ သုဂတဝိဒတ္ထိ - ၏၊ အလတန္တဿ - ၏၊ ထောကတရံ-သုဂတ
ဝိဒတ္ထိအောက် ယုတ်လျော့သောအခင်းကို၊ အာဒါယ-၍၊ ကရဏေစ-ကောင်း၊
ဝါ-ကောင်း၊ သဗ္ဗထာ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အလတန္တဿ-
၏၊ အနာဒါယ - အလုံးစုံမထည့်မှု၍၊ ကရဏေစ - ကောင်း၊ ဝါ-ကောင်း၊
အနာပတ္တိ-မသင့်၊ ဣတိအယံ ဝုတ္တတ္ထော-သည်၊ ဝိသေသော-၏ (အနာပတ္တိတိ-ဟု
ဣတိပါသည်ကား သင့်အံ့မထင်။) ပန - ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝါ-အထူး ဤမျှမက
သေး၊ ဇွဲသိက္ခာပဒေ-၌၊ အင်္ဂေသု-တို့တွင်၊ ပဌမင်္ဂ - ပဌမအင်္ဂါကို၊ ပုရာဏ
သန္တတဿ - အခင်းဟောင်းကို၊ သာမန္တာ - ၌၊ သုဂတဝိဒတ္ထိအနာဒိယနာတိ-
မြတ်စွာဘုရား၏ လက်သန်းတစ်ထွာ အတိုင်းအရှည် မယူခြင်းဟူ၍၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗ-
အပ်၏။

နိသိဒနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဗ္ဗိတာ-ပြီ။

၆-ဇွဲကလောမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နဿာတိတ္ထေပဒေ - ၌၊ ဝိဂ္ဂဟော - ကို၊ ဧဝံ - သို့၊ ဝေဒိ
တဗျော-၏၊ အဒ္ဓါနမေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဝါ-ရှေးရှုသွားအပ်သော ခရီးသည်
သာလျှင်၊ မဂ္ဂေါ-တည်း၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂေါ - ရှေးရှုသွားအပ်သော ခရီးသည်သာ
လျှင်လမ်း။ တံအဒ္ဓါနမဂ္ဂံ-သို့၊ ပဋိပန္နဿ-သွားသောရဟန်းအား၊ ဣတိအယံ-
ကား၊ အတ္ထော - အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နဿ ဟူသော ပုဒ်၏အနက်တည်း။ တေန-
ကြောင့်၊ အဒ္ဓါနသင်္ခါတန္တိအာဒိ - သော၊ ယံဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊
တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပန-ဆက်ဦးအံ့၊ မဂ္ဂသဒ္ဓဿ
(ထည့်)-၏၊ ဝါ-ကို၊ အဒ္ဓါနသဒ္ဓေန-အဒ္ဓါနသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဝါ-သည်၊ ဝိသေသိ
တတ္တာ-အထူးပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိသမဂ္ဂန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-
သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။ အဒ္ဓါနဂမနသမယဿ- အဒ္ဓါနမဂ္ဂသမယဟော မာတိကာ
ပုဒ်၏၊ ဝိဘင်္ဂေ-၌၊ အဒ္ဓယောဇနံ ဂစ္ဆိဿ-မိတံ ဘုဉ်တဗ္ဗန္တိ အာဒိဝစနတော-
အဒ္ဓယောဇနံ ။ပ။ ဘုဉ်တဗ္ဗံ-ဤသို့ အစရှိသည်ကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊
အဒ္ဓယောဇနမ္ပိ - ယူဇနာဝက်သည်လည်း၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂေါ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ယတော - အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ အဒ္ဓါနပဋိပန္နဿာတိ အာဒိကံ- အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ- သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ တတော- ထိုကြောင့်၊ တောနိဋ္ဌေကလောမာနိ-တို့သည်၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂတော-မှ၊ အညတ္ထ- တစ်ပါးသောလမ်းတို့၌၊ ဥပ္ပန္နာနိ - ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဋိဂ္ဂဟေတု - ငှာ၊ နဝန္တန္တိ - မအပ်ပါကုန်သလော၊ ဣတိဣမံအနုယောဂံ - ဤသို့သော အမေး စကားကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ သဗ္ဗဉ္စေတန္တိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ- န်၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။ သဗ္ဗဉ္စေတန္တိ-ကား၊ ဘိက္ခုနောပနေဝ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နဿ ဣန္ဒြေကလောမာနိ ဥပ္ပဇ္ဇေယျန္တိအာဒိကံ- အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ - အလုံးစုံသော၊ တေဝစနံ - သည်၊ ဝတ္ထုမတ္ထဒီပနမေဝ- ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝတ္ထုမျှကိုပြတတ် ပြကြောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ဝတ္ထုမတ္ထဒီပနမေဝါတိ-ကား၊ တေန ခေါ် ပနသမယေန။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇိံ သူတိအာဒိ ကဿ-အစရှိသော၊ ဝတ္ထုမတ္ထဿ - အကြောင်းဝတ္ထု ဖြစ်ပေါ်မှုမျှကို၊ ဒီပန မေဝ-ပြတတ်သည်သာလျှင်၊ ဝါ-ပြကြောင်းသည်သာလျှင် (ယု ဣ တု ဤ သုံးခု ယှဉ်မှုဆဋ္ဌိကံ)၊ ဟောတိ-၏။

အနက်။ ။တေန ခေါ် ပန သမယေန-၌၊ အညတရဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော - သည်၊ ကောသလေသု၊ ကောသလမင်းသားတို့၏ နေရာ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနပဒေ-၌၊သာဝတ္ထိံ-သို့၊ ဂစ္ဆန္တဿ-သွားစဉ်၊ အန္တရာ မဂ္ဂေ-၌၊ ဣန္ဒြေကလောမာနိ - တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိံ သု - ကုန်ပြီ။

ယတ္ထကတ္ထစိတိ-ကား၊ အဒ္ဓါနတော-အခွန်ရှည်သော ခရီးမှ၊ အညတ္တာပိ- တစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ယတ္ထကတ္ထစိ - အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ငှာနေသု- တို့၌။ ။သဟတ္တာတိပဒံ-ပုဒ်သည်၊ ကရုဏတ္ထေ-၌၊ နိဿက္ကဝစနံ-ပဉ္စမိဝိဘတ်ရှိ သောပုဒ်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ သဟတ္ထေနာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာ ရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ။စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဝါ-ဝိဘတုတ္ထမှတစ်ပါး ပဒတ္ထကို ဆိုဦးအံ့၊ တေဝစနံ - ဤသဟတ္ထဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ လက္ခဏဝစနံ - တစ်စုံ တစ်ခု နီးဝတ္ထုကို မှတ်တတ်မှတ်ကြောင်းသည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ထိုသဟတ္တာသဒ္ဓါ၏ လက္ခဏသဒ္ဓါ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တေဒဝစနဿ- လက္ခဏသဒ္ဓါဖြစ်သော ဤသဟတ္တာသဒ္ဓါ၏ (၎င်းပါဌသေသကို အတ္ထောဉ္စ စပ်)ယေနကေနစိ-အမှတ်မဲ့ငြား တစ်ပါးပါးသော၊ သရိရာဝယဝေန-ကိုယ်၏ အစိတ်အပိုင်းဖြင့်၊ ဣတိအယံအတ္ထော- ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော - ၏၊ တေန-ကြောင့်၊ အတ္တနာ ဟရိတဗ္ဗာနိတိ အတ္ထောတိ - ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ အသန္တေ ဟာရကေတိ ဧတ္ထပါဌေ - ၌၊ ပဒါနံ-အနက်ကို သိကြောင်းဖြစ်ကုန် သော ပုဒ်တို့၏၊ အန္တောဂဓာဝဓာရဏတော - အတွင်း၌ တည်သော အဝဓာ

ရက ရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-အလိုမရှိအပ်သော အနက်ကိုတားမြစ်၍ အလိုရှိအပ်သော အနက်ကိုဆောင်တတ်သော ဝေသဒ္ဓါ၏အတိုင်း၌ တည်ကုန် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဇောရဏတ္ထော-ကို၊ လဗ္ဘတိ-ရအပ်သိအပ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အသန္တေ ယေဝါတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

စ-ဆက်ဦးအံ့၊ တွေ့သိက္ခာပဒေ-၌၊ မေ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ဣမာနိဇွဲကလော မာနိ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ တိယောဇနံ-သုံးယူဇနာတိုင်တိုင်၊ အတိက္ကာမိတာနိ- ကျော်လွန်စေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိဿဂ္ဂိယာနိ-စွန့်အပ်ပါကုန်၏၊ ဣတိအာဒိ နာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ နိဿဇ္ဇနဝိဓာနံ - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ - ၏။ တိကပါစိတ္တိ ယန္တိ-ကား၊ အတိရေကတိယောဇန - သုံးယူဇနာတက် ပိုလွန်ဝေးကွာ ရှည် လျားရာဖြစ်သော အဒ္ဓါနမဂ္ဂ၌၊ အတိရေကသည် ဝေမတိက ဥနကသည်နိ- အတိရေကသညာရှိသော ရဟန်း၊ ယုံမှားခြင်းရှိသော ရဟန်း၊ ယုတ်လျော့၏ဟု အမှတ်ရှိသောရဟန်းတို့၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ တိဏိ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-တို့ သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ဝါသာမိပ္ပာယေန ဂန္ဓာ တတော ပရံ ဟရဏေတိ- ကား၊ ယတ္ထဌာနေ-သို့၊ ဂတော-၏၊ တတ္ထဌာနေ-ထိုသွားရာအရပ်၌၊ ဥဒ္ဓေသ ပရိပုစ္ဆာဒီနိ-ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အစရှိသည်တို့ကို၊ အလာဘေနဝါ-မရခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပစ္စယာဒီနိ-သင်္ကန်းပစ္စည်း အစရှိသည်တို့ကို၊ အလာဘေနဝါ- မရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တတောဌာနတော-ထိုမူလ ပဌမသွားရာအရပ်မှ၊ အညတ္ထ-တစ်ပါးသောအရပ်သို့၊ ဟရဏေ-၌၊ ဝါ-ကြောင့်၊ တတောပိဌာနတော- ထိုဒုတိယသွားရာအရပ်မှလည်း၊ အညတ္ထ-တစ်ပါးသော တတိယဌာနသို့၊ ဟရ ဏေ-၌၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဣတိဝေ-ဤသို့၊ ဝါ-ဤလိုချည်း၊ ယောဇနသတမ္ပိ- ယူဇနာတစ်ရာတိုင်တိုင်သို့လည်း၊ ဟရဏေ-၌၊ ဝါ-ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊ အစ္စန္တံဝါ နိဿဋ္ဌဝါတိ-ကား၊ စောရေဟိ တို့သည်၊ အစ္စန္တံဝါ-လုယူအပ်သော သိုးမွေးကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယကမ္မကတံဝါ-ဝိနည်းကံပြုပြီးသော သိုးမွေးကို လည်းကောင်း၊ ဝါ-ပြုအပ်ပြီးတော့ ဝိနည်းကံရှိသော သိုးမွေးကို လည်း ကောင်း။ ။ကတံဘဏ္ဍန္တိ-ကား၊ ကမ္မလ ကောဇဝ သန္တတာဒိ-ကမ္မလာ သား မွေးအခင်း၊ ကေဇဝေအခင်းအစရှိသော၊ ယံကိဉ္စိ-အလုံးစုံသည်၊ ကတံဘဏ္ဍ- ပြုအပ်ပြီးသော ဘဏ္ဍာမည်၏၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ သုတ္တကေန-ချည်မျှင် ဖြင့်၊ ဗဒ္ဓမတ္တမ္ပိ-ဖွဲ့ချည်အပ်သော သိုးမွေးမျှသည်လည်း၊ ကတံ-သော၊ ဘဏ္ဍ- မည်၏၊ (ဤပုဒ်ကား ပုဒ်တစ်စိပ်သာ၊ ဤပုဒ်အတိုင်း အဋ္ဌကထာမှာ မရှိ) တေန-ကြောင့်၊ အန္တမသောဘိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပန-အနာပတ္တိမှ တစ်ပါး အာပတ္တိကို ဆိုဦးအံ့၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊ တနုကပတ္တတ္ထဝိကန္တရေဝါ-ပါးသော

သပိတ်အိတ်အကြား၌လည်းကောင်း၊ အာယောဂအံသဗဒ္ဒက ကာယဗန္ဓနာဒိနိ-
 အာယောဂပတ်၊ ပခုံးချိပ်သော လွယ်ဘိခေါ်သော သပိတ်အိတ်ကြိုး၊ ခါးပန်း
 ကြိုး အစရှိသည်တို့၏၊ အန္တရေသုဝါ-အကြား၌လည်းကောင်း၊ ပိပ္ဖလိကာဒိနိ-
 လက်သည်းလုံး ခား အစရှိသည်တို့၏၊ မလရက္ခဏတ္ထံ-သံချေးမှ စောင့်ရှောက်
 ခြင်း အကျိုးငှာ၊ သိပါဌိကာယံဝါ-သင်ရန်းအိတ် ခားအိမ်ထဲ၌လည်းကောင်း၊
 အန္တမသော - နောက်ဆုံးပိတ်အားဖြင့်၊ ဝါတာဗာဓိကော - လေနာရောဂါရှိ
 သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ကဏ္ဍစိဒ္ဓေပိ-နားပေါက်၌လည်း၊ လောမာနိ-သိုးမွေးတို့
 ကို၊ ပက္ခိပိတွာ-၍၊ ဂစ္ဆတိ-သွားငြားအံ၊ တဿဘိက္ခုနော-အား၊ အာပတ္တိ
 ယေဝ-နိဿဂ္ဂိယအာပတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ပန-အာပတ်သင့်သည်မှ
 တစ်ပါး မသင့်သည်ကိုဆိုဦးအံ၊ သုတ္တကေန-ချည်မျှင်ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတွာ-ဖွဲ့ချည်ပြီး
 ၍၊ ပက္ခိတ္တံ-ခားအိမ်အစရှိသည်တို့၏ အတွင်း၌ ထည့်အပ်သော သိုးမွေးသည်၊
 ကတဘဏ္ဍဌာနေ-၌၊ တိဋ္ဌတိ-၏၊ ဝေဏီ-အထုံးအဖွဲ့အစည်းကို၊ ကတွာ-၍၊
 ဇေကလောမံ-ကို၊ ဟရတိ-၏၊ ဣဒံဟရဏံ-ဤအထုံးထုံး၍ သိုးမွေးကို ဆောင်
 ခြင်းသည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ နိဓာနဗုခံနာမ-သိမ်းထားခြင်း၏ အကြောင်းမည်
 ၍၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အာပတ္တိယေဝ-သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။

အတ္တနော-၏၊ အတ္တာယ - ငှာ၊ ဇေကလောမာနံ - တို့၏၊ ပဌမပုတ္တိ-ရှေး
 ဦးစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပဌမပဋိလာဘောတိ - ပဌမပဋိလာဘောနာမ - မည်၏၊
 ဇေတနပဒေန - ဖြင့်၊ အတ္ထိန္နနိဿဋ္ဌပုဋိလဒ္ဓါနံ - ခိုးသူတို့ထံမှ တစ်ဖန်ရသော
 သိုးမွေး ဝိနည်းကံပြုပြီး စွန့်အပ်သည်ဖြစ်၍ တစ်ဖန်ရသော သိုးမွေးတို့ကို၊
 ပဋိက္ခေပေါ-ပယ်မြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။ အညဿ အဇာနန္တဿ ယာနေ
 ပက္ခိပိတွာတိ - ကာ၊ ဂစ္ဆန္တေ - သွားဆဲဖြစ်သော၊ ရဏာဒိကေဝါ - ရထား
 အစရှိသည်၌ လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆန္တေသု - ကုန်သော၊ ဟတ္ထိပိဋ္ဌိအာဒိသုဝါ-
 တို့၌လည်းကောင်း၊ သာမိကဿ-ပိုင်ရှင်သည်၊ အဇာနန္တဿေဝ - မသိစဉ်သာ
 လျှင်၊ ဟရိဿဟိ-လတ္တံ၊ ဣတိ သို့၊ ပက္ခိပိတွာ - ၍၊ အဂစ္ဆန္တေပိ - သွားဆဲ
 မဟုတ်သောယာဉ်၌လည်း၊ ဝါ-ရပ်နားသောယာဉ်၌လည်း၊ ဇေဝနယော-
 ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- ၍။ ပန - အထူးကိုဆိုဦးအံ၊ ဂစ္ဆန္တေ - ရပ်နား
 နေသော၊ ရဏာဒိမ္ပိဝါ - ရထား အစရှိသည်၌ လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိပိဋ္ဌိအာဒိ
 သုဝါ-ဆင်ကျောက်ကုန်း အစရှိသည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ-တင်ထား
 ပြီး၍၊ သစေသာရေတိ-အကယ်၍သွားစေငြားအံ၊ ဧဝံသာရေန္တေဝါ - ဤသို့
 သွားစေသော်လည်း၊ ဟေဋ္ဌာ - ရထား ဆင်ကျောက်ကုန်း အစရှိသည်တို့၏
 အောက်မှ၊ ဂစ္ဆန္တေ - သွားလျက်၊ သစေစောဒေတိ - အကယ်၍ မောင်းနှင်
 ငြားအံ၊ ဧဝံစောဒေန္တေဝါ - သော်လည်းကောင်း၊ ဟေဋ္ဌာ - မှ၊ ဂစ္ဆန္တေ-
 လျက်၊ ပက္ခောသန္တေ-ခေါ်လျက်၊ သစေအနုဗန္ဓာပေတိ-အကယ်၍နောက်မှ

လိုက်စေခြင်းအံ့၊ ဧဝံအနုဗန္ဓာပေန္တေဝါ - သော်လည်းကောင်း ၊ တဿဘိက္ခု
 နော-ထိုယာဉ်ပေါ်စီးပြီး မောင်းသောရဟန်း၊ အောက်မှမောင်းသောရဟန်း၊
 နောက်မှလိုက်စေသောရဟန်းအား၊ အညံဟရာပေတိတိ-၍၊ ဘဂဝတော-၏၊
 ဝစနတော-ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ စ-စဉ်းငယ်အထူး
 မှာဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထပါဌေ - ဤအညဿ အဇာနန္တဿ အစရှိသောပါဌ၌၊ ဝါ-
 တင်၊ အဇာနန္တဿ ယာနေတိ ဣမိနာပါဌေန-ဖြင့်၊ ဇာနန္တဿ-သိသောယာဉ်
 ပိုင်ရှင်၏၊ ယာနေ - ၌၊ ဇွေကလောမံ - ကို၊ စေပကွိပတိ - အကယ်၍ထည့်အံ့၊
 ဧဝံသတိ-သော်၊ သောဘိက္ခု-သည်၊ အညံဟရာပေတိနာမ-မည်၏၊ ဣတိဣမံ
 အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿေတိ-၏။ အဟရဏပစ္စာဟရဏန္တိ-ကား၊
 ဟရဏပစ္စာဟရဏာနံ-အသွားသုံးယူဇနာ-အပြန်သုံးယူဇနာ ဆောင်ခြင်းတို့၏၊
 အဘာဝေါ-မရှိခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။

ဇွေကလောမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇-ဇွေကလောမဓောဝါပနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သက္ကေသုတိ - ကား၊ ဘော- ခစားနေခြင်း အို့ အမတ်မောင်းတို့၊
 ကုမာရာ-သားတော်သမီးတော်တို့သည်၊ သကျာဝတ - စွမ်းနိုင်ကုန်စွတကား၊
 ဣတိ-သို့၊ ဥဒါနံ-ဝမ်းမြောက်ရွှင်မြူး ဥဒါန်းကျူးခြင်းကို၊ ပဋိစ္စ-အကြောင်း
 ပြု၍၊ သကျာတိ-ဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမာနံ-ရအပ်သော အမည်ရှိကုန်သော၊ ကုမာ
 ရာနံ - မင်းသားမင်းသမီးတို့၏၊ နိဝါသော-နေရာဖြစ်သော၊ ဇနပဒေါ-ဇနပုဒ်
 သည်၊ ဧကော-တစ်ခုတည်းသည်၊ သမာနောပိ-ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝါ-သော၊
 ဇနပဒေါ-ကို၊ ရုဠိသဒ္ဓေန - အတင်ရုဠိသဒ္ဓါဖြင့်၊ သက္ကာတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။
 (တစ်နည်း)ဘဒြမုခ-ဆရာ၊ သကျာဝတ ဘော ကုမာရာတိ-၍၊ ဥဒါနံ - ကို၊
 ပဋိစ္စ - ၍၊ သကျာတိ - ၍၊ လဒ္ဓနာမာနံ-ကုန်သော၊ ကုမာရာနံ - တို့၏၊ နိဝါ
 သော-သော၊ ဇနပဒေါ-သည်၊ ဧကော - သည်၊ ဟောတိနန္ - လော၊ အထ-
 ထိုသို့ တစ်ခုတည်းဖြစ်လျက်၊ ကေန-အဘယ်ကြောင့်၊ သက္ကာတိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-
 သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ စောဒနာ-တည်း။ ဘဒြမုခ-ဆရာ၊ သကျာဝတ
 ဘော ကုမာရာတိ ဥဒါနံ ပဋိစ္စ သကျာတိလဒ္ဓနာမာနံ ကုမာရာနံ နိဝါသော
 ဇနပဒေါ ဧကော - သည်၊ ကိဉ္ဇာပိဟောတိ-၏၊ ဇနပဒေါ - သည်၊ ဧကော-
 သည်၊ သမာနောပိ-သော်လည်း၊ ရုဠိသဒ္ဓေန-ဌာနီကုမာရတို့၏“သက္က”ဟူသော
 အမည်ကို ဌာနဇနပုဒ်၌ကင်၍ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သက္ကာတိ-ဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ-၏၊ ဣတိအယံ - ကား၊ သောဓနာ - တည်း။ သက္ကေသု-သကျာနာမည်
 ဥဒါန်းချီသောမင်းသားတို့၏ နေရာဖြစ်ကုန်သော၊ တသ္မိံဇနပဒေ - ၌။ ။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနာမ-မည်ကုန်သည်၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာဒယော-အစရှိကုန်သော၊ ဆမ္မုလကာစ-ခြောက်ယောက်သော မူလအစဆရာတို့လည်းကောင်း၊ တေသံ-ပဏ္ဍုကလောဟိတကာဒိနံ ဆမ္မုလကာနံ - တို့၏၊ သိဿာစ - တပည့်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

ဇဠကလောမဓောဝါပနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

~~~~~

ဂ-ဇာတရူပသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဣဓသိက္ခာပဒေ-၌၊ ကေဝလံ-ကဟာပဏာဒိနှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊ ရူပိယမေဝ-အရုပ်တံဆိပ် ခပ်နှိပ်ပါသော ရူပိကိုသာလျှင်၊ ရဇတန္တိ-၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတံ-သည်ကား၊ န-မဟုတ်သေး၊ အထခေါ-အဟုတ်သော်ကား၊ ယံကိဉ္စိ-အလုံးစုံသော၊ ဝေါဟာရဂမနိယံ - ရောင်းဝယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော၊ ကဟာပဏာဒိစ - အသပြာ အစရှိသည်ကိုလည်း၊ ဧတံ - ရဇတဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ-အပ်၏။ (တစ်နည်း) အထခေါ- ကား၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ ဝေါဟာရဂမနိယံ - သော၊ ကဟာပဏာဒိ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဧတံကဟာပဏာဒိစကိုလည်း၊ ရဇတန္တိ-၍၊ အဓိပ္ပေတံ-အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ အပိစာတိ-အာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ တတ္ထတသ္မိံဝစနေ-၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ သုဝဏ္ဏမယော - ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ ဝါ-ရွှေဖြင့်ပြုလုပ်အပ်သော၊ ကဟာပဏောဝါ-အသပြာသည် လည်းကောင်း၊ ရူပိယမယော - ငွေဖြင့် ပြီးသော၊ ကဟာပဏောဝါ-ကောင်း၊ ပါကတိကော - ပကတိလူတို့သုံးစွဲသော၊ ကဟာပဏောဝါ-ကောင်း၊ ကဟာပဏောတိ - ကဟာပဏောနာမ - မည်၏၊ တဗ္ဗလောဟာဒိဟိ - ကြေးနီ သံ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကတမာသကော - ပြုအပ်သောပဲသည်၊ လောဟ မာသကောနာမ-မည်၏။ သာရဒါရုနာဝါ-အနှစ်ရှိသော သစ်သားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဇေဠုပေသိကာယဝါ - ဝါးခြမ်းစိပ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အန္တမသော-အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်၊ တာလပဏ္ဍေန - ထန်းရွက်ဖြင့်၊ ရူပံ-အရုပ်တံဆိပ်ကို၊ ဆိန္ဒိတူာ - ဖြတ်ပြီး၍၊ ကတမာသကောပိ - ပြုအပ်သော ပဲသည်လည်းကောင်း၊ ဒါရုမာသကောနာမ - မည်၏။ လာခါယဝါ - ချိပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိယျာသေနဝါ-သစ်စေးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရူပံ-ကို၊ သမုဋ္ဌာပေတွာ-ဖြစ်စေပြီး၍၊ ဝါ-ကောင်းစွာ ပေါ်တက်စေပြီး၍၊ ကတမာသကော-သည်၊ ဇာတုမာသကောနာမ-မည်၏။ ပန-ကဟာပဏော အစရှိသောပုဒ်တို့၏ အဖွင့်မှတစ်ပါး ယေ ဝေါဟာရံ ဂစ္ဆန္တိဟူသော ပုံပါဌ်၏အဖွင့်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယေ ဝေါဟာရံ ဂစ္ဆန္တိတိ ဣမိနာပဒေန-ဤယေ ဝေါဟာရံ ဂစ္ဆန္တိ ဟူသော

၂၂

ပုဒ်ဖြင့်၊ ယော ယော- အကြင်အကြင်ဝတ္ထုသည်၊ ယတ္ထ ယတ္ထ - အကြင်အကြင် သို့သော၊ ဇနပဒေ-၌၊ ယဒါ ယဒါ-အကြင်အကြင်အခါ၌၊ ဝေါဟာရံ-ရောင်း ဝယ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ အန္တမသော-အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်၊ အဋ္ဌိမယောပိ- အရိုးဖြင့် ပြီးသည် လည်းကောင်း၊ စမ္ပမယောပိ - သားရေဖြင့် ပြီးသည် လည်းကောင်း၊ ရုက္ခဗလဗိဇမယောပိ - သစ်သီးစေ့၊ သစ်သီးဆံဖြင့် ပြီးသည် လည်းကောင်း၊ သမုဋ္ဌာပိတရူပေါပိ - ဖြစ်စေအပ်သော အရုပ်ရှိသည် လည်း ကောင်း၊ ဟုတု-၍၊ ဝေါဟာရံ-သို့၊ ဂစ္ဆတိ - ၏၊ သဗ္ဗော - အလုံးစုံသော၊ သောသော-ထိုထိုဝတ္ထုကို၊ သင်္ဂဟိတော-အပ်၏။ တဒေါဂါတိ-ကား၊ ဇာတ ရူပရဇတမေဝ-ကိုသာလျှင်(ဂါဟာပေယျဉ္စစ်)။ ။ဟိရညံနာမ-မည်သည်၊ ကဟာပဏော-အသပြောတည်း။

သဒိယတိတိ-၍၊ ဝုတ္တမေဝ - ဖြစ်သော၊ အတ္ထံ - ကို၊ ဂဏှိတုကာမော ဟောတိတိဝစနေန-ဖြင့်၊ ဝိဘာဝေတိ-ထင်ရှား ပြတော်မူ၏၊ ကေဝလံ-မနသာ ပဋိက္ခိတနှင့်မရောမယှက်သက်သက်၊ ကာယဝါစာဟိ-ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊ ပဋိက္ခိတ္တ မေဝ - ပယ်အပ်သော်သာလျှင်၊ ဝါ - ပယ်အပ်သော ဇာတရူပသည်သာလျှင်၊ ဝါ - ကိုသာလျှင်၊ ပဋိက္ခိတ္တံ - အပ်သည်၊ နဟောတိ - ဖြစ်သည်မဟုတ်သေး၊ အထခေါ-သော်ကား၊ မနသာ - စိတ်ဖြင့်၊ ပဋိက္ခိတ္တမ္ပိ - သော်လည်း၊ ဝါ- သည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊ ကာယဝါစာဟိတိအာဒိ - သော၊ ယံဝစနံ - သည်၊ အတ္ထံ - ၏၊ တံဝစနံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပန - အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ကာယဝါစာဟိ-တို့ဖြင့်၊ အပုဋ္ဌိက္ခိပိတုာ - ၍၊ စိတ္တေန - ဖြင့်၊ ဝါ-စိတ်ထဲက၊ သစေအဓိဝါသေတိ-အကယ်၍ သာယာဌားအံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ ကာယ ဝါစာဟိ-တို့ဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗဿ-ပြုအပ်သင့်ထိုက်သော၊ ပဋိက္ခေပဿ-ကို၊ အကရဏ တော-မပြုခြင်းကြောင့်၊ အကိရိယသမုဋ္ဌာနံ-အကိရိယသမုဋ္ဌာန်ရှိသော၊ ဝါ- ပြုအပ်သည်ကို မပြုခြင်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊ ကာယဝစီဒ္ဓါရေ - ကာယ ဒ္ဓါရဝစီဒ္ဓါရဉ္စ၊ အာပတ္တိံ-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်၏။ ပနသစ္စံ-ထိုစကားသည် မှန်၏၊ မနောဒ္ဓါရေ-၌၊ အာပတ္တိနာမ-မည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။

ကော-တစ်ယောက်သော၊ ဥပါသကော-သည်၊ သတံဝါ-တစ်ရာသောရွှေ ငွေကိုလည်းကောင်း၊ သဟဿံဝါ-တစ်ထောင်သော ရွှေငွေကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒံသတံဝါ - သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံသဟဿံဝါ - ကောင်း၊ တုယံ-အရှင် တုရားအား၊ ဟောတု - ဖြစ်ပါစေ၊ ဣတိ - သို့၊ ဝတုာ - ၍၊ ပါဒမူလေ-၌၊ ဌပေတိ - ချထား၏၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဣဒံသတံဝါ-ကောင်း၊ ဣဒံသဟဿံဝါ- ကောင်း၊ မယံ-အား၊ နကပ္ပတိ-မအပ်၊ ဣတိ-သို့၊ ပဋိက္ခိပတိ-ပယ်မြစ်၏၊ ဥပါ

သကော-သည်၊ မယာ-သည်၊ ဣဒံသတံဝါ - ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒံသဟဿံ
 ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ တုမှာကံ-တို့အား၊ ပရိစ္ဆတ္တံ - စွန့်အပ်ပါပြီ၊ ဣတိ-သို့၊
 ဝတ္တာ-ပြောဆိုပြီး၍၊ ဂတော-သွား၏၊ အညော-သတသဟဿလူသော ဥပါ
 သကာမှတစ်ပါးသော၊ ပုဂ္ဂလော-သည်၊ တတ္ထ-ထိုသူရာအရပ်သို့၊ အာဂန္တု-၍၊
 ဘန္တေ-ဘုရား၊ ဣဒံ-ဤဟာတွေသည်၊ ကိ-ဘယ်လိုဘာပါနည်း၊ ဣတိ-သို့၊
 ပုစ္ဆတိ - မေးငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ(ထည့်)-ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ယံဝစနံ-အကြင်
 စကားကို၊ တေနဥပါသကေနစ-ထိုလူသော ဥပါသကာ ဒါယကာသည်လည်း
 ကောင်း၊ အတ္တနာ-ရဟန်းဟုဆိုအပ်သောမိမိသည်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ အပ်၏။
 တံဝစနံ-ကို၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ - အပ်၏။ တတ္ထ-သို့၊ အာဂန္တု-၍၊ ကိဘန္တေ
 ဣဒန္တိ - ဟူ၍၊ ပုစ္ဆန္တော - သော၊ အညော - သော၊ သောပုဂ္ဂလော - သည်၊
 ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ - သည်၊ ဂေါပေဿာမိ - လုံခြုံစေပါအံ့၊ တုမှေ-
 တို့သည်၊ ဂုတ္တဋ္ဌာနံ - လုံခြုံရာအရပ်ကို၊ ဒဿေထ-ပြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ စေဝဒ
 တိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ သတ္တဘူမိကံ-ခုနစ်ဘုံရှိသော၊ ပါသာဒံ-သို့၊ အဘိရုဟိ
 တွာပိ-တက်ပြီး၍လည်း၊ ဣဒံ - ဤအရပ်သည်ကား၊ ဂုတ္တဋ္ဌာနံ - လုံခြုံရာအရပ်
 တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ - ပြောကြားအပ်၏၊ တံ-သည်၊ ဣဌောနေ-၌၊
 နိက္ခိပါဟိ-လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ကား၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ-မပြောအပ်။ ဧတ္တာဝတာ သတ္တ
 ဘူမိကံ အဘိရုဟိတွာပိ ဣဒံဂုတ္တဋ္ဌာနန္တိ အာစိက္ခန္တေန-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်
 ရှိသော ခုနစ်ဘုံရှိသော ပြာသာဒံသို့ တက်ပြီး၍လည်း ဤအရပ်သည်ကား
 ဂုတ္တဋ္ဌာနတည်းဟု ပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊ ဣပ္ပိယန္တံ-အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်း
 ကောင်း(ဘာဝပုဓာန)၊ အကပ္ပိယဉ္ဇ-ကိုလည်းကောင်း၊ နိဿယ-မှီ၍၊ ဌိတံ-
 သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဘိက္ခုနာ-လုံခြုံရာအရပ်ကို ပြောသောရဟန်းသည်၊ ဒွါရံ-
 တံခါးကို၊ ပိဒဟိတွာ-ပိတ်ပြီး၍၊ ရက္ခန္တေန - စောင့်ရှောက်လျက်၊ ဝသိတဗ္ဗံ-
 နေရာ၏။ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ဝိက္ခာယိကဘဏ္ဍံ-ရောင်းအပ်သောဘဏ္ဍာဖြစ်
 သော၊ ပတ္တံဝါ - သပိတ်သည် လည်းကောင်း (သပိတ်ကုန်သည် ဟူလို)၊
 စိဝရံဝါ-သက်န်းသည်လည်းကောင်း၊ သစေအာဂစ္ဆတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊
 ဘန္တေ-ရား၊ တုမှေ-တို့သည်၊ ဣဒံ ပတ္တစိဝရံ-ကို၊ ဂဟေဿထ-ယူပါကုန်ဦး
 အံ့လော၊ ဝါ-ယူကြဦးမှာလား၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-ဒါယကာက လျှောက်ထား
 အပ်သော်၊ ဥပါသက-ဒါယကာ၊ အမှာကံ-တို့အား၊ ဣမိနာပတ္တစိဝရေန-
 ဖြင့်၊ အတ္ထော-အလိုသည်၊ အတ္တိစ-ရှိလည်းရှိ၏၊ ဝေရူပံနာမ-ဤသို့သော
 သဘောရှိသည်မည်သော၊ ဝတ္ထု-သည်၊ အတ္တိစ-ရှိလည်းရှိ၏၊ ပန-ထိုသို့ပင်
 ရှေ့နှစ်ပါး ရှိနေသော်လည်း၊ ကပ္ပိယကာရကော-အပ်အောင်ပြုတတ်သောသူ
 သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ-၏၊ သော-ထိုသပိတ်သည်၊ သက်န်းသည်
 သည်၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ကပ္ပိယကာရကော-သည်၊ ဘဝိဿာမိ-အံ့၊ တုမှေ-
 တို့သည်၊ ဒွါရံ-တံခါးကို၊ စိဝရံတွာ-ဖွင့်ပြီး၍၊ ဒေထ-ပေးပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊

သစေတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဒွါရံ-ကို၊ ဝိဝရိတော-၍၊ ဣမသ္မိံ-ဩကာသေ-
ဤအရပ်၌၊ ဌပိတံ-ထားအပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-ပြောရာ၏၊ တံ-သင် သပိတ်
သည်၊ သင်္ကန်းသည် သည်၊ ဣမံ ဇာတရူပ ရဇတံ-ကို၊ ဂဏှ-လော၊ ဣတိ-သို့၊
နဝတ္တဗ္ဗံ-အပ်။ စ-ဆက်ဦးအံ၊ ဧဝံစနေန- ဤသို့ ဣမသ္မိံ ဩကာသေ ဌပိတံ
ဟု ပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊ တံ-ထိုဥပါသကာလူထားသော ရွှေ၊ ငွေသည်၊ ကပ္ပိယဉ္ဇ-
ကို လည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယဉ္ဇ-ကိုလည်းကောင်း၊ နိဿာယ-၍၊ ဌိတမေဝ-
တည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။

“ယသ္မာ အသာဒိတတ္တာ တတော ဥပ္ပန္နပစ္စယာ ဝဋ္ဌန္တိ၊ တသ္မာ
ကပ္ပိယံ နိဿာယ ဌိတံ၊ ယသ္မာ ပန ဒုဗ္ဗိစာရဏာယ သတိ တတော
ဥပ္ပန္နမ္ပိ နကပ္ပတိ၊ တသ္မာ အကပ္ပိယံ နိဿာယ ဌိတန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ”
(ဝိမတိ ရူပိယ သိက္ခာပုဒ်။)

အနက်။ ။ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အသာဒိတတ္တာ-မသာယာ မစုံမကံ
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တတော-ထိုဇာတရူပမှ၊ ဥပ္ပန္နပစ္စယာ-ဖြစ်
သော ပစ္စည်းတို့သည်၊ ဝဋ္ဌန္တိ-အပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ကပ္ပိယံ-
ကို၊ နိဿာယ-မှ၍၊ ဌိတံ-တည်၏၊ ပန-ကပ္ပိယနိဿိတ ဖြစ်ပုံမှ တစ်ပါး
အကပ္ပိယနိဿိတဖြစ်ပုံကို ဆိုဦးအံ၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဒုဗ္ဗိစာရဏာယ-
မကောင်းသဖြင့် စိစစ်ခြင်းသည်၊ သတိ-သော်၊ တတောဇာတရူပတော-
မှ၊ ဥပ္ပန္နမ္ပိ-ဖြစ်သော ပစ္စည်းသည်လည်း၊ နကပ္ပတိ-မအပ်၊ တသ္မာ-
ကြောင့်၊ အကပ္ပိယံ-ကို၊ နိဿာယ-၍၊ ဌိတံ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ-၏။

သော-ထိုသပိတ်ကုန်သည်၊ သင်္ကန်းကုန်သည် သည်၊ တံ-ထို သပိတ်၊ သင်္ကန်း
ကို၊ ဂဟေတော-၍၊ တဿဘိက္ခုနော-အား၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ-ကို၊ စေ ဒေတိ-အံ၊
ဧဝံသတိ-သော်၊ ဝဋ္ဌတိ-၏။ သော-ထိုသပိတ်ကုန်သည်၊ သင်္ကန်းကုန်သည်သည်၊
အဓိကံ-အပိုအလွန်ကို၊ သစေဂဏှာတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ မယံ-တို့သည်၊
တဝ-၏၊ ဘဏ္ဍံ-ကို၊ နဂဏှာမ-မယူလိုကုန်၊ တံ-သည်၊ နိက္ခမာဟိ-လော၊
ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော-အပ်၏။

သံသမဇ္ဈေယေဝ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ ပါဠေ-၌၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ရူပိယံနာမ-
မည်သည်၊ အကပ္ပိယံ-မအပ်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ သံသယဝါ ဂဏသ
ဝါ ပုဂ္ဂလသယဝါတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ နဝတ္တံ-အပ်။ ပန-ဆက်ဦးအံ၊
ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တံရူပိယံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟိတမတ္တမေဝ-ခံယူအပ်ခါမျှ
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ တေန ပဋိဂ္ဂဟိတ မတ္တေန ရူပိယေန-ဖြင့်၊ ကိဉ္စိ-

သော၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာ-ကို၊ ရှပ်ပိယပဋိဂ္ဂဏှန္တေန-ရွှေ၊ ငွေကို ခံယူတတ်သော၊ ဘိက္ခု
 နာ-သည်၊ နစေတဘပိတံ-မဝယ်စေအပ်သေး၊ တသွာ-ထိုသို့ ရှပ်ပိယဖြင့် တစ်စုံတစ်ခု
 သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို မဝယ်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပါယေန-အကြောင်း
 ဥပါယ်ဖြင့်၊ ဝါ-ပရိဘောဂ တည်းဟူသော အကျိုး၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြင့်၊ ပရိ
 ဘောဂ - သနတ္ထံ-သုံးဆောင်ခြင်းကို ပြုခြင်းအကျိုးငှာ၊ သံဃမဇဇ္ဈယေဝ နိဿဋ္ဌိ
 တဗ္ဗန္တိ-၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ တေသာဒိနံ-
 တို့ကို၊ သင်္ဂဟကာရဿ-၏၊ ဂဟဏံ-ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။ သောတိ-ကား၊
 ယောဂဟဋ္ဌော-အကြွင်း အိမ်၌တည်သူ လူကို၊ သပ္ပိဝါ တေသံဝါ ဝဋ္ဋတိ ဥပါ
 သကာတိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ဝုတ္တော-အပ်၏၊ သောဂဟဋ္ဌော-
 သည်။ ။ အညေန လတိတွာတိ - ကား၊ ဘိက္ခုနာဝါ - သည်လည်းကောင်း၊
 အာရာမိကေနဝါ-အရံစောင့်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော-၏၊ ဝဿဂ္ဂေန-
 ဝါစဉ်ဖြင့်၊ ဝါ-ပေးစွန့်စဉ်အားဖြင့်၊ လတိတွာ-၍။ ။ တတော နိဗ္ဗတ္တရက္ခန္ဓာ
 ယာပိတိ- ကား၊ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုနာ - ဖြင့်၊ အာဟဋ္ဌဗိဇတော - ဆောင်ယူသော
 မျိုးစေ့မှ၊ နိဗ္ဗတ္တရက္ခန္ဓပရိစ္ဆေဒေန - ဖြစ်သော သစ်ပင်၏ အပိုင်း အခြားဖြင့်၊
 ဌိတဗ္ဗာယာပိ-တည်သောအရိပ်သည်လည်း။ ပန-အလျော်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ပရိစ္ဆေ
 ဒါတိက္ခန္ဓာ-တည်သောသစ်ပင်၏ အပိုင်းအခြားကို ကျော်လွန်သောအရိပ်သည်၊
 အာဂန္တုကတ္တာ - ခေတ္တခဏ အာဂန္တုက၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတံ - ငှာ၊
 ဝဋ္ဋတိ-၏။ နောစေဆဋ္ဌေတိတိ-ကား၊ သောဂဟဋ္ဌော-သည်၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍
 လည်း၊ အထ နေဝ ဂဗ္ဘတိ-အကယ်၍ သွားလည်းမသွားသည်သာလျှင်ဖြစ်ငြား
 အံ့၊ အထ န ဆဋ္ဌေတိ - အကယ်၍ စွန့်လည်း မစွန့်သည်သာလျှင် ဖြစ်ငြားအံ့၊
 မယံ-ငါအား၊ ဣမိနာဗျာပါရေန-ဤ ရဟန်းတို့၏ ရွှေ၊ ငွေကို စွန့်ဖို့ရာ လုံ့လ
 ကြောင့်ကြ ဗျာပါရဖြင့်၊ ကိံ-ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတွာ-၍၊
 ယေနကမံ-အလိုရှိရာအရပ်သို့၊ (တစ်နည်း) ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတွာ-၍၊ ယေန၊
 အရပ်သို့၊ ပက္ကမိတံ-ငှာ၊ ကာမော-အလိုရှိအပ်၏ ။ တံကမံ-ထိုအလိုရှိရာအရပ်သို့၊
 (တစ်နည်း) ယေန - သို့၊ ပက္ကမိတံ - ငှာ၊ ကာမော - အပ်၏။ တေနတတ္ထံ-
 ထိုအရပ်သို့၊ ကမံ-အလိုအတိုင်း၊ ပက္ကမတိ-၏။ ပဉ္စဂံသမန္နာဂတဘာတိ-ကား၊
 ယောဘိက္ခု-သည်၊ ဆန္ဒာဂတိ-သို့၊ ဝါ-ချစ်သဖြင့် မလားအပ်၊ မလိုက်အပ်
 သောဂတိသို့၊ နဂစ္ဆေယျ - မလိုက်ရာ၊ ဒေါသဂတိံ - သို့၊ ဝါ - မုန်းသဖြင့်
 မလားအပ်၊ မလိုက်အပ်သော ဂတိသို့၊ နဂစ္ဆေယျ - ရာ၊ မောဟဂတိံ-သို့၊
 ဝါ-တောဝေသဖြင့် မလားအပ်၊ မလိုက်အပ်သောဂတိသို့၊ နဂစ္ဆေယျ-ရာ၊ ဘယာ
 ဂတိံ - သို့၊ ဝါ - ကြောက်သဖြင့် မလားအပ်၊ မလိုက်အပ်သော ဂတိသို့၊
 နဂစ္ဆေယျ - ရာ၊ ဆဋ္ဌိတာဆဋ္ဌိတဉ္စ - စွန့်အပ်ပြီးသည် စွန့်ပစ်၍မပြီးသေးသည်
 ကိုလည်း၊ ဇာနေယျ-သိရာ၏၊ ဣတိဝေ-သို့၊ ဝုတ္တပဉ္စဂေဟိ-ဟောတော်မူအပ်
 သော ငါးပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော-ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု-ကို။ ။

သမ္ပန္နိတဗျောတိ-ကား၊ ဘန္တေ - ရား၊ သံဇော - သည်၊ မေ-၏၊ ဝစနံ-ကို။ သုဏာတု - လော၊ သံဃဿ - ၏၊ ကမ္မံ - ရူပိယဆဉ္စကကံသည်၊ ပတ္တကလ္လံ-လျှောက်ပတ်သော ကာလရှိသည်၊ ယဒိသိယာ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ သံဇော-သည်၊ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ရူပိယဆဉ္စက-ရွှေငွေကို စွန့်တတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ သမ္ပန္နေယျ-သမုတ်ရာ၏၊ ဣတိအာဒိနာ-ဤသို့ အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ (တစ်နည်း၊) ဣတိအာဒိကာယ-သော၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တာယ-ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာယ-ဥတ်လျှင်နှစ်ကြိမ်မြောက်ရှိသော ကမ္မဝါစာဖြင့်၊ သမ္ပန္နိတဗျော-၏။

အနိမိတ္တံ ကတော ဂူထံဝိယဆဉ္စတဗ္ဗန္တိ-ကား၊ ပတိတဋ္ဌာနံ-ပစ်ချ စွန့်ပစ်အပ်သော ရွှေငွေ၏ကျရာအရပ်ကို၊ သလ္လက္ခဏဝသေန-ကောင်းစွာ ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိမိတ္တံ - အမှတ်နိမိတ်ကို၊ အကတော - ၍၊ ဂူထံဝိယ-မစင်ကိုကဲ့သို့၊ ဆဉ္စတဗ္ဗန္တိ-စွန့်ပစ်အပ်၏၊ အက္ခိနိ-မျက်စိတို့ကို၊ နိမိလေတောဝ-မှိတ်ပြီး၍သာလျှင်၊ နဒိယာဝါ-မြစ်၌လည်းကောင်း၊ ပပါတေဝါ-ကမ်းပါးပြတ်၌လည်းကောင်း၊ ဝနဂဟနေ-ရှုပ်ပွေသောတော၌လည်းကောင်း၊ ဝါ-တောခြုံထဲ၌ လည်းကောင်း၊ ဂူထံဝိယ-ကဲ့သို့၊ အနပေက္ခေန-ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ပတိတော-ကသံ-ကျရာအရပ်ကို၊ အသမန္နာဟရန္တေန-နှလုံးမသွင်းသော ရဟန်းသည်၊ ပါတေတဗ္ဗန္တိ-ကျစေအပ်၏၊ ဣတိဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ဂူထံဝိယဆဉ္စတဗ္ဗန္တိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ။တိကပါစိတ္တိယန္တိ-ကား၊ ရူပိယသည် ဝေမတိကအရူပိယသည်နံ-ရွှေငွေဟု အမှတ်ရှိသောရဟန်း ရွှေငွေ၌ ယုံမှားခြင်းရှိသောရဟန်း၊ ရွှေငွေ၌အရူပိယဟု အမှတ်သညာရှိသောရဟန်းတို့၏၊ ဝသေန-အပြားအားဖြင့်၊ တီဏိ - ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ - တို့သည်။ ။အရူပိယေ ရူပိယသည်နောတိ-ကား၊ ခရပက္ကာဒိသု-ကုလားရွှေအစရှိသည်တို့၌၊ သုဝဏ္ဏာဒိသည်နော - ရွှေအစရှိသည်ဟု အမှတ်သညာရှိသော ရဟန်းအား။ ။ရတနသိက္ခာပဒေနာတိ - ကား၊ အဇ္ဈာရာမေဝါ အဇ္ဈာဝသထေဝါတိ ဧတ္ထ-အဇ္ဈာရာမေဝါ အဇ္ဈာဝသထေဝါအစရှိသော ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဝုတ္တဝိဓိနာ-ဟောတော်မူအပ်သော အစီအရင်ဖြင့်။

ဇာတရူပသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

*****

၉-ရူပိယသံဝေဂါဟာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ကတောဒိဝသေနာတိ - ကား၊ ကတ အကတ ကတာကတ ဝသေန-ပြုအပ်ပြီးသောဘဏ္ဍာ၊ မပြုအပ်သေး၊ မပြုရသေးသောဘဏ္ဍာ ပြုပြီး-မပြုရသေးသော

ဘဏ္ဍာတို့၏ အပြားအားဖြင့်၊ သုဝဏ္ဏာဒိစတုဗ္ဗိဓမ္မိ-ရွှေအစရှိသော လေးပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝါ-ရွှေအစရှိသောအားဖြင့် လေးပါးအပြား ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု-ကို၊ ဣဇ္ဇမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ - ဌံ၊ ရူပိယဂ္ဂဟဏေန-ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဂဟိတံ-အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဇာတရူပ ပရိဝတ္တနန္တိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ စ-ဆက်ဦးအံ၊ ဣဒံစနံ-ရူပိယသံဝေါဟာရ၌ ရူပိယဟူသောဤစကားကို၊ ဝါ-ဇာတရူပရဇတ ပရိဝတ္တနံ၌ ဇာတရူပရဇတဟူသောဤစကားကို၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေန-အလွန် ဆုံး၊ အကောင်းဆုံး အဖိုးအတန်ဆုံးကို ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ- သည်၊ ဝတ္ထု-အပ်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-၏။ တေန-ကြောင့်၊ ပုရိမသိက္ခာပဒေန ဟိတိအာဒိ-သော၊ ယံစနံအတ္ထိ- တံ စနံ- သင်္ဂဟကာရော - အာဟ-ပြီ။ ။ ပရိဝတ္တနန္တိ-ကား၊ သာဒိတရူပိယသ-သာယာအပ်ပြီးသောရွှေငွေကို၊ ပရိဝတ္တနံ- ဖလှယ်ခြင်းသည်။ ။ ပုရိမနယာနုသာရေနာတိ - ကား၊ ဘန္တေ - ရှေး၊ အဟံ- သည်၊ နာနာပ္ပကာရကံ - များသော အပြားရှိသော၊ ရူပိယသံဝေါဟာရံ-ရွှေ ငွေကိုဖလှယ်ခြင်း၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းသို့၊ သမာပဇ္ဇိံ - ရောက်ခဲ့ပါပြီ၊ မေ - ၏၊ ဣဒံနိဿဂ္ဂိယံ-ကို၊ ဣတိအာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ (နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-၌စပ်)။

ရူပိယသံဝေါဟာရဝတ္ထုသိန္တိ-ကား၊ ပဋိဂ္ဂဟဏသေဝ-ရွှေငွေကို ခံယူခြင်းကို သာလျှင်၊ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ - ပယ်တော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတ ပရိဝတ္တနေ - ခံယူအပ်ပြီးသော ရွှေငွေကိုရောင်းဝယ်ခြင်း၌၊ ဒေါသံ - အပြစ် ဒေါသအာဒိနဝကို၊ အဒိသ္မာ - မမြင်မူ၍၊ ရူပိယပရိဝတ္တနေ - ကြောင့်။ ။ တဿဝါတိ-ကား၊ ပရိဝတ္တိတဿဝါ-ဖလှယ်အပ်သော ဝတ္ထု၏လည်း။ ။ နေဿဝါတိ - ကား၊ အတ္တနော - ၏၊ မူလနေဿဝါ - အဖိုးတည်းဟူသော ဥစ္စာ၏လည်း၊ (ရူပိယဘာဝေါ ဌ်စပ်)။ ။ ဟိ - ခဲ့ဦးအံ၊ အတ္တနော - ၏၊ အရူပိယေနဝါ - ရွှေငွေမဟုတ်သော ဝတ္ထုဖြင့်လည်း၊ ပရဿ-၏၊ ရူပိယံ-ကို၊ စေတာပေယျ - ဝယ်စေငြားအံ၊ အတ္တနော - ၏၊ ရူပိယေနဝါ - ဖြင့်လည်း၊ ပရဿ-၏၊ အရူပိယံ-ကို၊ စေတာပေယျ-အံ၊ ဥဘယထာပိ-နှစ်ပါးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ရူပိယသံဝေါဟာရော-ရွှေငွေကို ရောင်းဝယ်ခြင်း သည်၊ ဝါ-ရွှေငွေဖြင့်ရောင်းဝယ်ခြင်းသည်၊ ကတောဝ-ပြုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဝါ-ပြုရာရောက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိဣဒံပရိသမာပနံ-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ- အပ်၏။

ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၀-ကယဝိက္ကယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ရူပိယ သံဝေပါဟာရဿ-ရူပိကို ရူပီဖြင့်ရောင်းဝယ်ခြင်းကို၊ ဟေဋ္ဌာသိက္ခာ ပဒေန-အောက်ရူပိယ သံဝေပါဟာရသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ ဘဂဝတော-သည်၊ ဂဟိ တတ္တာ - ယူအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတ္ထဥပရိသိက္ခာပဒေ - ဤအထက် ကယဝိက္ကယသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဝါ-ဖြင့်၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာနမေဝ - ကပ္ပိယဘဏ္ဍာတို့ကို သာလျှင်၊ ဘဂဝတော - ၏၊ ဂဟဏံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊ စိဝရာဒိနန္ဒိအာဒိ - သော၊ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော- အာဟ-ပြီ။ တတ္ထတသ္မိံဝစနေ-၌၊ ပဒေတ္ထော-ကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုစ္စတေ- အပ်၏၊ (သုံးပုဒ်ထည့်)၊ စိဝရာဒိနံ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာနန္တိ-ကား၊ အန္တမသော- အားဖြင့်၊ ဒသိကသုတ္တံ- မြတ်ဆာခြည်မျှင်ကို၊ ဥပါဒါယ-၍၊ စိဝရပိဏ္ဍပါတ သေနာသနဂိလာနပစ္စယာနံ - သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊ သူနာ၏ ရောဂါ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အသက်၏ အရံအတားဖြစ်ကုန်သော၊ ယေသံကေသဉ္စိ-အမှတ်မဲ့ ကုန်သော၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာနံ - တို့၏။ ။ကယံနာမ - မည်သည်၊ ပရဘဏ္ဍဿ- တစ်ပါးသောသူ၏ဘဏ္ဍာကို၊ ဂဟဏံ-ယူခြင်းတည်း၊ ဝါ-ဝယ်ခြင်းပင်တည်း။ အတ္တနော-၏၊ ဘဏ္ဍဿ - ကို၊ ဒါနံ-ပေးခြင်းသည်၊ ဝါ-ရောင်းခြင်းသည်၊ ဝိက္ကယံနာမ-မည်၏၊ တေန- ကြောင့်၊ ဣမိနာ ဣမံ ဒေဟိတိအာဒိ - သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ။ ပရဿာတိ - ကား၊ ပဉ္စ - ကုန်သော၊ သဟဓမ္မိကေ - သိတင်းသုံးဖော်တို့ကို၊ ဌပေတွာ - ၍၊ အညဿ - ၏။ ။စ-ဆက်ဦးအံ၊ ဧတ္ထဣမသ္မိံသိက္ခာပဒေ-၌၊ တန္တေ-ရာ၊ အဟံ - သည်၊ နာနာပွကာရကံ - များသော အပြားရှိသော၊ ကယဝိက္ကယံ - ယူခြင်း၊ ပေးခြင်းသို့၊ သမာပဇ္ဇိံ - ရောက်ပါပြီ၊ မေ-၏၊ ဣဒံ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ-သည်၊ နိဿဂ္ဂိယံ - စွန့်အပ်၊ စွန့်သင့်၊ စွန့်ထိုက်ပါ၏၊ အဟံ- သည်၊ ဣမံကပ္ပိယဘဏ္ဍံ-ကို၊ သံဃဿ-အား၊ နိဿဇ္ဇာမိ-၏။

(ဤ၌ အဟံတန္တေ ။ပ။ သမာပဇ္ဇိံ တိုင်အောင်သော ဝါကျသည် ဖလဝါကျဖြစ်ရကား ယသ္မာထည့်ပေးလိုကပေးပါ၊ ဣဒံ မေ နိဿဂ္ဂိယံ သည် ကာရဏဝါကျ ဖြစ်ရကား တသ္မာထည့်ပေးလိုက ပေးပါ၊ ဣမာဟံ သံဃဿ နိဿဇ္ဇာမိသည် လဒ္ဒဂုဏဝါကျဖြစ်ရကား ပါဌသေသ ထည့်လိုက တသ္မာပင်ထည့်ရာ၏။)

ဣတိအာဒိနာ-ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ တေန- ကြောင့်၊ ဝုတ္တလက္ခဏဝသေနာတိအာဒိ - သော၊ ယံဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။ စ - စောဒနာဦးအံ၊ ဧတ္ထတေသ္မိံနိဿဇ္ဇေန - ၌၊ စိဝရဓောဓနေဝါ - သင်္ကန်းဖွတ်လျှော်ရာ၌လည်း ကောင်း၊ ကေသဇ္ဈေဒနေဝါ - ခေါင်းရိတ်ရာ၌လည်းကောင်း၊ ဘူမိသောဓနာ

ဒိနဝကမ္မေဝါ - မြေကိုသုတ်သင်ခြင်း အစရှိသော အမှုသစ်၌ လည်းကောင်း၊
 အတ္တနော - ၏၊ ဟတ္ထဂတံ-လက်သို့ ရောက်သော၊ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-သော၊ ပရဘဏ္ဍံ
 နာမ - တစ်ပါးသောသူ၏ ဘဏ္ဍာမည်သည်၊ နတ္ထိနန္ဒ - မရှိသည့် မဟုတ်လော၊
 အထ-ထိုသို့မရှိခြင်းကြောင့်၊ တတ္ထစိဝရဓောဝနေဝါ-၌လည်းကောင်း၊ တတ္ထ
 ကေသဇ္ဈေဒနေဝါ-၌လည်းကောင်း၊ တတ္ထဘူမိသောဓနာဒိနဝကမ္မေဝါ-၌
 လည်းကောင်း၊ ကိ-အဘယ်သို့၊ ကာတဗ္ဗံ-နည်း။ (တစ်နည်း) စ-စောဒနာဦးအံ့၊
 ဧတ္တနိဿဇ္ဇေန - ၌၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ စိဝရဓောဝနေဝါ ။ ပ။ နတ္ထိ - မရှိခဲ့၊
 တသ္မာ - ကြောင့်၊ တတ္ထစိဝရဓောဝနေဝါ-၌လည်းကောင်း၊ တတ္ထကေသဇ္ဈေဒ
 နေဝါ-၌လည်းကောင်း၊ တတ္ထဘူမိသောဓနာဒိနဝကမ္မေဝါ-၌လည်းကောင်း၊
 ကိ-အဘယ်သို့သော စွန့်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗံနန္ဒ-ပြုထိုက်ပါအံ့နည်း၊ နကာတဗ္ဗံ
 နန္ဒ - မပြုထိုက်သည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ-သို့၊ စောဒေတဗ္ဗတော-စောဒနာအပ်၊
 စောဒနာသင့်၊ စောဒနာထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အသန္နေ ပါစိတ္တိယံ
 ဒေသေတဗ္ဗမေဝါတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

(ဤ၌ ဒုတိယ အနက်ပေးနည်းသာ တစ်ပါးအရာတို့နှင့်ညီသည်။
 ကိ-ကာတဗ္ဗံ၌ ကိ-သဒ္ဓါသည်လည်း ပုစ္ဆာဝါစကကိ-မဟုတ်၊ ပဋိက္ခေပ
 ဝါစက ကိ-သဒ္ဓါတည်း။ အဋ္ဌကထာဋီကာတို့ကိုထောက်၍ “ဤတဘက်
 မျက်နှာသုတ်ဝါ ပေးမည်”ဟု ပြော၍ သင်္ကန်းအရောင် ချွတ်ခိုင်းရာ၊
 အရောင်နုရင့် ပြောင်းခိုင်းရာတို့၌ လည်းကောင်း၊ အခွင့်မသင့်ရာ
 အရပ်၌ ဝတ္ထုငွေဖြင့် ဆွမ်း၊ ကွမ်းစားရာ၌ လည်းကောင်း၊ ပါစိတ်
 အာပတ်သာ ဒေသနာကြားရာ၏၊ အထပ်ထပ်စဉ်းစားပြီး အများကြီး
 လိုက်နာရာ၏။)

နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုမှိ-ကို၊ ပရိဘုတ္တေဝါ-သုံးဆောင်အပ်ပြီးသော်လည်းကောင်း၊
 နဋ္ဌေဝါ-ပျောက်ဆုံးသော် လည်းကောင်း၊ ပါစိတ္တိယံ-ကို၊ ဒေသေတိယတာ-
 ဒေသနာကြားရသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ - ထိုအတူ၊ ဣဓာပိ စိဝရဓောဝနေဝါ-
 ဤ သဟတ္ထဂတ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗ ပရဘဏ္ဍာမည်သည်၏ မရှိရာဖြစ်သော သင်္ကန်း
 ဖွပ်လျော်စေရာ၌လည်းကောင်း၊ ဣဓာပိ ကေသဇ္ဈေဒနေဝါ-ဤ သဟတ္ထဂတ၊
 နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗ ပရဘဏ္ဍာမည်သည်၏ မရှိရာဖြစ်သော ဆံပင်ဖြတ်စေရာ၌ လည်း
 ကောင်း၊ ဣဓာပိ ဘူမိသောဓနာဒိနဝကမ္မေဝါ-ဤ သဟတ္ထ။ ပ။ မြေကို သုတ်
 သင်စေခြင်း အစရှိသော အမှုသစ်၌လည်းကောင်း၊ ပါစိတ္တိယံ-ကို။ ဒေသေ
 တဗ္ဗမေဝ- ကြားအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဝါ-ဒေသနာကြားရုံသာ ကြား
 အပ်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာယော-အဋ္ဌကထာ ဆရာ၏ အလိုတည်း။

≡ ဣဒံ အမှာကံ အတ္ထိတိ-ကား၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-အကပ်ခံပြီးသော၊ ဣဒံ တေလံ
 ဝါ-ဤ ဆီသည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံသပ္ပိဝါ-ဤ ထောပတ်သည်လည်းကောင်း၊

ပတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၈၅

အမှာကံ-တို့အား၊ သံဝိဇ္ဇတိ-၏၊ အမှာကဉ္စ ဣမိနာစ ဣမိနာစ အတ္ထော တိ-
 ကား၊ အမှာကဉ္စ-တို့အားလည်း၊ တဒညေန-ထို ပဋိဂ္ဂဟိတ တေလသပ္ပိတို့မှ
 တစ်ပါးသော(သောစ သောစတိ တေ၊တေဟိ အညော တဒညော၊ သောစ-ထို
 ပဋိဂ္ဂဟိတဆီလည်း၊ သော စ-ထို ပဋိဂ္ဂဟိတသပ္ပိလည်း၊ တေ-တို့၊ စသည့်ဖြင့်
 ဝိဂ္ဂဟ ပြုရာ၏။) အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတကေန-အကပ်မခံအပ်သော၊ ဣမိနာ တေလေန
 စ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတကေန-သော၊ ဣမိနာ သပ္ပိနာစ-ကောင်း၊
 အတ္ထော - အလိုရှိ၏။ ။ရူပီယသံဝေ၊ဟာရေ ဝုတ္တနယမေဝ၊တိ ဣမိနာပါဠေ
 န - ဖြင့်၊ တိကပါစိတ္တိယဉ္စ-သည်လည်းကောင်း၊ အကယဝိက္ကယေ-အဝယ်
 အရောင်းမဟုတ်သည်၌၊ ကယဝိက္ကယသည်နော စ-ကယဝိက္ကယ အမှတ်ရှိသော
 ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ ဝေမတိကဿ စ-ဝိဝိဓ မတိရှိသော ရဟန်းအား
 လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိဣမံနယံ-ကို၊
 သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အတိဒိသတိ-ညွှန်ပြတော်မူ၏။

ကယဝိက္ကယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃။ ပတ္တဝဂ္ဂ

၁-ပတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အဝိကပ္ပိတောတိ-ကား၊ အဟံ-သည်၊ ဣမံပတ္တံ-ကို၊ တုယံ-အား၊ ဝိကပ္ပေ
 မိ-ဝိကပ္ပနာ ပြုပါ၏၊ ဝါ-ပေးပါ၏၊ ဝါ- မိမိသန္တက၊ ကင်းကွာပအောင်
 ပြုပါ၏၊ ဣတိအာဒိနာ-အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ အဝိကပ္ပိတော-ဝိကပ္ပနာ
 မပြုအပ်သည်။ ။အစုာဠကောဒနံ ဂဏှာတိတိ-ကား၊ မဂဓနာဠိယာ-မဂဓ
 ကွမ်းစားဖြင့်၊ ဝါ-မဂဓေလွယ်တောင်းဖြင့်၊ ဒိန္နံတဏှုလနာဠိနံ-ဆန်နှစ်ကွမ်း
 စားတို့၏၊ ဩဒနံ-သမင်းကို၊ ဂဏှာတိ-ယူ၏၊ ဝါ-ဆန့်၏။ မဂဓနာဠိနာမ-
 နာမ-မည်သည်၊ အစုတေရသပလာ-အခွံနှင့်တကွ တစ်ဆယ့်သုံးပိုလ် အတိုင်း
 အရှည်ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အန္တကဋ္ဌကထာယံ-၌၊ အာစရိယေ
 ဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ သိဟဋ္ဌဒိပေ-၌၊ ပကတိနာဠိ-ပင်ကိုရှေးသုံး
 ပလုံးခေါ်ငြောင်း စလယ်တောင်းသည်၊ မဟန္တာ-ကြီး၏၊ ဒမိဋ္ဌနာဠိ-ကျေး
 ကုလားတို့၏ နောက်ပေါ်ကွမ်းစားသည်၊ ခုဒ္ဒကာ-ငယ်၏၊ မဂဓနာဠိ-မဂဓ
 ကွမ်းစားသည်၊ ပမာဏယုတ္တာ-အလယ်အလတ် ပမာဏနှင့် ယှဉ်၏၊ တာယ
 မဂဓနာဠိယာ-ဖြင့်၊ ဒိယစုနာဠိ-အခွံနှင့်တကွ နှစ်ကွမ်းစားသည်၊ ဝါ-တစ်ကွမ်း
 ညှိ၊ ကောသိဟဋ္ဌနာဠိ- သိဟိုဠ်တစ်ကွမ်းစားသည်၊ ဟောတိ- ၏၊
 မဟာအဋ္ဌကထာယံ-၌၊ အာစရိယေဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ။

အနုတ္တဏ္ဍလန္တိ ဧတ္ထပဒေ-ဌိ၊ ဝိဂ္ဂဟော-ကိန္တု ဝေ-သ္မိ၊ ဝေဒိတဗျော-၏၊ ပါက-
တော-ကျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဥက္ကန္တ-ထမင်းရည်၏အထက် ပေါ်တက်လာသော
ထမင်းလုံးတည်း၊ ဥတ္တဏ္ဍလံ-လုံး၊ ဥတ္တဏ္ဍလံ-ကျက်ခြင်းကြောင့် အထက်
တက်လာသော ထမင်းလုံးသည်၊ န-မဟုတ်၊ အနုတ္တဏ္ဍလံ-မဟုတ်(ဥတ္တဏ္ဍလံ-
ကား ပဉ္စမိ အဗျယိသမာဿပုဒ်၊ အနုတ္တဏ္ဍလံ- ကား တပုဂ္ဂိုလ်ဟု မှတ်)။ ။
သဗ္ဗသမ္ဘာရသင်္ခတောတိ-ကား၊ ဇီရကာဒိသဗ္ဗသမ္ဘာရေဟိ-ဇီယာ အစရှိသော
အလုံးစုံသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့်၊ သင်္ခတော-ကောင်းစွာပြုအပ်သော (မဂ္ဂ
သုပေါ ဌိစပ်)။ အာလောပဿ-ဆွမ်းလှတ်၏၊ စတုတ္ထတာဂပ္ပမာဏံ-လေးခု
တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အဗ္ဗိပမာဏရှိသော၊ ဗျဉ္ဇနံ-စားမဲဟင်းလျာသည်၊
အာလောပဿ အနုရူပဗျဉ္ဇနံ-မည်၏။

ဝေ- သ္မိ၊ ဥက္ကဋ္ဌပတ္တံ - ဥက္ကဋ္ဌ သပိတ်ကို၊ ဝါ-ကြီးသော သပိတ်ကို၊
ဒဿေတွာ-၍၊ ဣဒါနိ-ဌိ၊ မဇ္ဈိမောမကာနိ-မဇ္ဈိမ ဩမကဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-
အလတ်အသေး ဖြစ်ကုန်သော၊ ပတ္တာနိ-တို့ကို၊ ဒဿေတုံ-ဌာ၊ ဥက္ကဋ္ဌတောတိ
အာဒိ-အစရှိသော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-၏၊ တတြဥက္ကဋ္ဌ
တောတျာဒိမ္ပိဝစနေ-ဌိ၊ အယံ-ကား၊ နယော-သိကြောင်းဖြစ်သော နည်း
တည်း၊ သဗ္ဗမ္ပိ-ပဲနောက်ဟင်း စားမဲဟင်းလျာဟူသော အလုံးစုံလည်း ဖြစ်
သော၊ နာဠိကောဒနာဒိ-တစ်ကွမ်းစားချက် ထမင်းအစရှိသည်ကို၊ ပက္ခိတ္တံ-
ထည့်လောင်းအပ်သည်ရှိသော်၊ (တစ်နည်း) နာဠိကောဒနာဒိ-အစရှိသော၊
သဗ္ဗမ္ပိ-သည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊ ပက္ခိတ္တံ-အပ်သည်၊ သမာနံ-သော်၊ ဝုတ္တ-
နယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ ဟေဋ္ဌိမရာဇိသမံ-အောက်နခမ်းရေးနှင့်ညီစွာ၊ သစေ
တိဋ္ဌတိ-အံ၊ ဝေသတိ-သော်၊ အယံ ပတ္တော-သည်၊ မဇ္ဈိမော-သော၊ ပတ္တော
နာမ-၏။ ။နာဠိကောဒနာဒိ-သော၊ သဗ္ဗမ္ပိ-သည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊
ပက္ခိတ္တံ-သော်၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ သာလျှင်၊ တံရာဇိ-ထိုအောက်နခမ်းရေးကို၊
အတိက္ကမ္မ-ကျော်လွန်၍၊ ထူပီကတံ-စုံစုံ မောက်မောက် တက်လျက်၊ ဝါ-
ပုထိုးစေတီ မဟုတ်သော်လည်း ပုထိုးစေတီကို ပြုအပ်သကဲ့သို့၊ သစေတိဋ္ဌတိ-အံ၊
ဝေ သတိ-သော်၊ အယံပတ္တော-သည်၊ မဇ္ဈိမောမကော-သော၊ ဝါ-မဇ္ဈိမ
အောက်ငယ်သော၊ ဝါ-မဇ္ဈိမတွင်ငယ်သော၊ ပတ္တောနာမ-မည်၏။ ။နာဠိကော
ဒနာဒိ-သော၊ သဗ္ဗမ္ပိ-သည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊ ပက္ခိတ္တံ-သော်၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-
ဖြင့်သာလျှင်၊ တံရာဇိ-ထိုအောက်နခမ်းရေးသို့၊ သစေနသမ္ဘာပုဏ္ဏာတိ-အကယ်
၍ မရောက်မမှီမတိအံ၊ အန္တောဂတမေဝ-အောက်နခမ်းရေးအတွင်း၌တည်သည်
သာလျှင်၊ သစေဟောတိ-အံ၊ ဝေသတိ-သော်၊ အယံပတ္တော-သည်၊ မဇ္ဈိမုက္ကဋ္ဌော-
မဇ္ဈိမထက် ကြီးသော၊ ဝါ-မဇ္ဈိမတွင် ကြီးသော၊ ပတ္တောနာမ-မည်၏။ ။
ပတ္တောဒနာဒိ-တစ်စလယ်ထမင်းအစရှိသော၊ သဗ္ဗမ္ပိ-သည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊

ပက္ခိတ္တိ-သော်၊ ဟေဋ္ဌိမရာဇိသမံ-အောက်နခမ်းရေးနှင့်အညီအမျှ၊ သစေတိဋ္ဌတိ-
အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ အယံပတ္တော-သည်၊ ဩမကော-သေးငယ်သော၊ ပတ္တော
နာမ-မည်၏။ ။ပတ္တောဒနာဒိ - တစ်စလယ်ထမင်းအစရှိသော၊ သဗ္ဗမ္မိ - ကို
လည်း၊ ပက္ခိတ္တိ-သော်၊ တံရာဇိ-ကို၊ အတိက္ကမ္မ - ချို့၊ ထူပိကတံ - စုံ့စုံ့ မောက်
မောက်၊ သစေတိဋ္ဌတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ အယံပတ္တော-သည်၊ ဩမကော
မကော-ဩမကအောက်ငယ်သော၊ ဝါ-ဩမကတွင်ငယ်သော၊ ပတ္တောနာမ-
မည်၏။ ။ပတ္တောဒနာဒိ-သော၊ သဗ္ဗမ္မိ-သည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊ ပက္ခိတ္တိ-
သော်၊ တံရာဇိ-သို့၊ သစေနသမ္ပာပုဏ္ဏာတိ-မမ္မိမရောက် ဟောက်နေအံ၊ အန္တော
ဂမေဝ - လျှင်၊ သစေဟောတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ အယံပတ္တော - သည်၊
ဩမကုက္ကဋ္ဌော-ဩမကထက်ကြီးသော၊ ဝါ-ဩမကတွင်ကြီးသော၊ ပတ္တောနာမ-
မည်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ နယော-တည်း၊ တေန-ကြောင့်၊ တေသမ္ပိ ဝုတ္တံ
နယေနော ဘေဒေါ ဝေဒိတဗ္ဗောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ဣဒါနိ-၌၊ တေသု နဝသုပတ္တေသု-တို့တွင်၊ အဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပနာနာဓိဋ္ဌာနာ
ဝိကပ္ပနုပဂေ-အဓိဋ္ဌာန်သို့ ကပ်ရောက်သော သပိတ်၊ ဝိကပ္ပနာသို့ ကပ်ရောက်
သော သပိတ်၊ အဓိဋ္ဌာန်သို့ မကပ်ရောက်သော သပိတ်၊ ဝိကပ္ပနာသို့ မကပ်
ရောက်သော သပိတ်တို့ကို၊ ဒဿတုံ-ငှာ၊ ဣစ္စတေသုတိအာဒိ-အစရှိသော
စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-၏။ တတ္ထဝစနေ-၌၊ ဥက္ကဋ္ဌုက္ကဋ္ဌော
တိ-ကား၊ ဥက္ကဋ္ဌတော-ကြီးသော သပိတ်ထက်၊ ဥက္ကဋ္ဌော-ကြီးသော သပိတ်
သည်။ တတောဟိ - ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သော ဥက္ကဋ္ဌုက္ကဋ္ဌော-ထိုဥက္ကဋ္ဌထက်
ကြီးသော သပိတ်ကို၊ အပတ္တောတိ-၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တော-ပြီ၊ (တစ်
နည်း) ဟိသစ္စံ-၏၊ တတောဥက္ကဋ္ဌတော-ထက်၊ ဥက္ကဋ္ဌော-သော၊ သော
ပတ္တော-ကို၊ အပတ္တောတိ-၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တော-ပြီ၊ (တစ်နည်း)
သော ဥက္ကဋ္ဌုက္ကဋ္ဌော-သည်၊ တတော ဥက္ကဋ္ဌတော-ထက်၊ ဥက္ကဋ္ဌော-ကြီးသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ အပတ္တောတိ-သပိတ်မမည်ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တော-
အပ်၏။ ။ဩမကောမကောတိ-ကား၊ ဩမကတော-အောက်၊ ဩမကော-
ငယ်သော။ ။တတောဟိ-ကြောင့်သာလျှင်၊ ဩမကောမကော-ကို၊ အပတ္တော
တိ-၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တော-ပြီ။ ပန-ဆက်ဦးအံ၊ ဧတေ ဒေ ဥက္ကဋ္ဌုက္ကဋ္ဌော
မကောမကေ-ထို နှစ်လုံးကုန်သော ဥက္ကဋ္ဌုက္ကဋ္ဌ သပိတ်၊ ဩမကောမက သပိတ်
တို့ကို၊ ဘာဇနပရိဘောဂေန-အိုးခွက်ဟူသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-
အိုးခွက်ကို သုံးဆောင်ခြင်းကဲ့သို့သော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာ-
အပ်ကုန်၏။ ဧတေ ဒေ ဥက္ကဋ္ဌုက္ကဋ္ဌောမကောမကာပတ္တာ-တို့သည်၊ အဓိဋ္ဌာ
နုပဂါ - အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ်ကုန်သည် အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ကုန် သည်လည်း၊
နဟောန္တိ-ကုန်၊ ဝိကပ္ပနုပဂါ-ကုန်သည်လည်း၊ နဟောန္တိ-ကုန်။ ပန-အဖို့

တစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဘာဇနပရိဘောဂေန-ဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗေဟိ-ကုန်သော၊
 န အဓိဋ္ဌာနုပဂေဟိ-ကုန်သော၊ န ဝိကပ္ပနုပဂေဟိ-ကုန်သော၊ ဧတေဟိ ဒွိဟိ
 ဥက္ကဋ္ဌကြွဋ္ဌောမကောမကေဟိ (ဝိဘတ်ပြင်ပြီး အပါဒါန်ခံရန် လိုက်ပါ၊)-
 တို့မှ၊ ဣတရေ-တစ်ပါးကုန်သော၊ သတ္တ-ခုနစ်လုံးကုန်သော၊ ပတ္တာ-တို့ကို၊
 အဓိဋ္ဌဟိတာ ဝါ - အဓိဋ္ဌာန် တင်ပြီး၍ လည်းကောင်း၊ ဝိကပ္ပေတာ ဝါ -
 ဝိကပ္ပနာပြုပြီး၍လည်းကောင်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗေ-အပ်ကုန်၏၊ တေန-ကြောင့်၊
 သေသာ သတ္တ ပတ္တာ ပမာဏ ယုတ္တာနာမာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
 အာဟ-ပြီ။

တသ္မာတိ-ကား၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သတ္တ-ကုန်သော၊ ပတ္တာ-တို့သည်၊
 ပမာဏယုတ္တာ-အတိုင်းအရှည် ပမာဏနှင့်ယှဉ်ကုန်၏၊ တသ္မာ-ထိုသို့ ခုနစ်လုံး
 သော သပိတ်တို့၏ ပမာဏနှင့်ယှဉ်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ (အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ-၌
 စပ်၊ တသ္မာတိ ယသ္မာ-စသည်ဖြင့် ဖွင့်ဆိုရာ၌ တသ္မာဝါကျသည် နိဂုံးမူလည်း
 ဖြစ်ရာ၏၊ လဒ္ဓဂုဏ်သော်လည်းဖြစ်ရာ၏၊ ဖလဝါကျ၌ကား တသ္မာတိ ယသ္မာ
 ဟု ဖွင့်ဆိုရိုးမရှိ၊ ဤ၌ကား နိဂုံး တသ္မာ ဟု မှတ်ပါ)။ ။သမဏသာရုပ္ပေန
 ပက္ခန္တိ-ကား၊ အယောပတ္တော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပဉ္စဟိ ပါကေဟိ-ငါးကြိမ်
 ဖုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပက္ခော-ဖုတ်အပ်သည်၊ သမာနော-သော်၊ သမဏသာရုပ္ပေန-
 ရဟန်းတို့အား လျော်သောအားဖြင့်၊ ပက္ခော-ဖုတ်အပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ-၏။
 မတ္တိကာပတ္တော-မြေညက်သပိတ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဒွိဟိ ပါကေဟိ-နှစ်ကြိမ်ဖုတ်
 ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပက္ခော-သည်၊ သမာနော-သော်၊ သမဏသာရုပ္ပေန-ဖြင့်၊ ပက္ခော-
 သည်၊ ဟောတိ-၏။ ယတ္ထပတ္တေ(ထည့်)-၌၊ ကောပါကော-တစ်ကြိမ် ဖုတ်
 ခြင်းသည်၊ ဦနော-ယုတ်လျော့သည်၊ ဝါ-လိုသေးသည်၊ သစေဟောတိ-အံ့၊
 ဧဝံသတိ-သော်၊ သောပတ္တော-သည်၊ အဓိဋ္ဌာနုပဂေါ-သည်၊ နဟောတိ-
 မဖြစ်။ စ-ဥပမာဆောင် ထင်အောင်ပြအံ့၊ သမဏသာရုပ္ပေန - အားဖြင့်၊
 ပက္ခောယေဝ - ဖုတ်ပြီးသော သပိတ်သည်သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာနုပဂေါ - သည်၊
 ဟောတိယထာ - ဖြစ်၏သို့၊ တထာ - တူ၊ ဥဘောပိ - နှစ်လုံးသော သံသပိတ်၊
 မြေသပိတ်တို့သည်လည်း၊ ယံမူလံ-အကြင်အဖိုးကို၊ ဒိန္နံ - ပေးအပ်၊ ပေးသင့်၊
 ပေးထိုက်၏၊ တသ္မိံမူလေ-ကို၊ ဒိန္နယေဝ-ပေးအပ်သော်သာလျှင်၊ ဝါ-
 ပေးပြီးမှ သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာနုပဂေါ - အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ် တင်သင့်၊ တင်ထိုက်
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-၏။ ပန-ဗျတိရိုက်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယေသံဥဘိန္နံပတ္တာနံ-တို့၏၊
 မူလံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အပ္ပကမ္ပိ-အနည်းငယ်မျှလည်း၊ အဒိန္နံ - မပေးအပ်သေး
 သည်၊ ယဒိဟောတိ - အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ တေဥဘောပိပတ္တာ-တို့သည်လည်း၊
 အဓိဋ္ဌာနုပဂေါ-တို့သည်၊ နဟောန္တိ-ကုန်၊ တေန-ကြောင့်၊ သစေပနာတိုအာဒိ-
 ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ ။ကာကဏိကမတ္တနာမ-

မည်သည်၊ ဒိယစုဝိဟိ-အခွဲနှင့်တကွ ကောက်စပါးနှစ်လုံး အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊
ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ ပတ္တသမိကော-
သည်၊ ယဒါ-၌၊ တုမှာကံ-အရှင်ဘုရားတို့အား၊ မူလံ-သည်၊ သဝိဿတိ-လတ္တံ့၊
တဒါ-၌၊ ဒဿထ-ပေးပါကုန်၊ အဓိဋ္ဌဟိတော - ရှိ၊ ပရိဘုဉ္ဇထ - ကိုင်တွယ်သုံး
ဆောင်ပါကုန်လော့၊ ဣတိသစေပိဝဒတိ - အံ့၊ ဝေသတိပိ - ဤသို့ ပြောဆို
လျှောက်ထားသော်လည်း၊ အဓိဋ္ဌာနုပဂေါ-သည်၊ နေဝဟောတိ-တည်း။
ဟိသစ္စံ - ၏၊ (တစ်နည်း) ဟိ-ခွဲဦးအံ့- ပါကဿ - မီးဖုတ်ခြင်း၏၊ ဦးနတ္တာ-
အကြိမ်လျော့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပတ္တသမိ - သပိတ်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်
ခြင်းသို့၊ ဝါ-သပိတ်ဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ မရောက်၊ သကလဿ
ဝါ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဧကဒေသဿဝါ-တစ်စိတ်တစ်ဖို့လည်းဖြစ်သော၊
မူလဿ-အဖိုးအခ၏၊ ဝါ-ကို၊ အဒိန္နတ္တာ - မပေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
သကဘာဝံ-မိမိ၏ ဥစ္စာ၏အဖြစ်သို့၊ ဝါ-မိမိ၏သပိတ်၏အဖြစ်သို့၊ နဥပေတိ-
မရောက်၊ အညဿေဝ - ၏သာလျှင်၊ သန္တကော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-
ကြောင့်၊ ဝါ-ထိုသို့မီးဖုတ်လျော့ကသပိတ်ဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့ မရောက်
သည်အဖြစ်၊ သပိတ်ဖိုးမပေးရသေးက မိမိ၏ဥစ္စာအဖြစ်သို့မရောက်သေး၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ပါကေစ-မီးဖုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မူလေစ - သပိတ်ဖိုးသည်
လည်းကောင်း၊ နိဋ္ဌိတေယေဝ-ပြီးဆုံးသော်သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာနုပဂေါ-အဓိဋ္ဌာန်
အပ်သည်၏အဖြစ်သို့ကပ်ရောက်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ယောပတ္တော-သည်၊ အဓိဋ္ဌာ
နုပဂေါ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သေဝပတ္တော-သည်သာလျှင်၊ ဝိကပ္ပနုပဂေါ-သည်၊
ဟောတိ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ အပစ္စုဒ္ဓရန္တေနာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ
သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ ။ အပစ္စုဒ္ဓရန္တေန ဝိကပ္ပေတဗ္ဗောတိပါဌဿ- ၏၊
ပုရာဏပတ္တံ-သပိတ်ဟောင်းကို၊ အပစ္စုဒ္ဓရန္တေန-အဓိဋ္ဌာန်မချွတ်လျက်၊ နဝေါ-
အသစ်သော၊ ပတ္တော-ကို၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗော-ဝိကပ္ပနာပြုအပ်၏၊ ဣတိအတ္တော-
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ၏၊ ဌပေတဗ္ဗော - သိမ်းထားအပ်၏၊ ဣတိအယံ - ကား၊
အဓိပ္ပာယော-မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်တည်း။ ကင်္ဂသိတ္တန္တိ-ကား၊ သတ္တန္တိ-
ခုနစ်မျိုးသော၊ ဓညာနံ-စပါးမျိုးတို့တွင်၊ လာမက ဓညသိတ္တံ-အယုတ်ငယ်ဆုံး
သော စပါးထမင်းလုံးသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ကင်္ဂသိတ္တ
နိက္ခမနမတ္တေန ဆိဒ္ဓေနာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ပတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂-ဦးပဉ္စဗန္ဓန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ အဿာတိ-ကား၊ ဣမဿ ပတ္တဿ-အား၊ ဝါ-၏။ ။ တေနဦးပဉ္စဗန္ဓနေ
နာတိ-ကား၊ ဦးပဉ္စဗန္ဓနေ-ယုတ်သောငါးဖွဲ့ငါးတုက်ရှိသော၊ တေနပတ္တေန-

ဖြင့်၊ ဥပလက္ခိတော - မှတ်အပ်သည်။ ဟုတော-၍၊ (အညံ့ပတ္တိ စေတာပေယျ-
ဉ္စိစပ်)၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-တေန ဥနပဉ္စဗန္ဓနေဟူသောပါဌ်၏ ကွယ်
ဝက် တိမ်မြုပ် ငုတ်သောအနက်တည်း။ ဟိသစ္စံ - ၏၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ - ဌ၊
ဥနပဉ္စဗန္ဓနော- ယုတ်သောငါးဖွဲ့ ငါးတုပ်ရှိသော၊ ဝါ - ငါးဖွဲ့ငါးတုပ်မပြည့်
သော၊ ပတ္တော-ကို၊ လက္ခဏဘာဝေန - ရဟန်းဒြပ်တည်းဟူသော ကတ္တားကို
မှတ်ကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဂဟိတော-အပ်၏၊ တေနော-
ကြောင့်သာလျှင်၊ ဣတ္ထမ္မူတဿ လက္ခဏေ ကရဏဝစနန္တိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ - ပြီ။ တတ္ထတသ္မိဝစနေ-ဌ၊ ဣတ္ထမ္မူတဿာတိ-ကား၊ ကိဉ္စိ-
အနည်းငယ်သော၊ ပကာရံ-အထူးသို့၊ ဝါ-ယုတ်သော ငါးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်
ရှိသောရဟန်း၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တဿ - ရောက်သောရဟန်း ဟူသော အနက်ကို၊
အနေနပတ္တေန - ဤသပိတ်ဖြင့်၊ ဝါ - ဤယုတ်သော ငါးဖွဲ့ ငါးတုပ်ရှိသော
သပိတ်ဖြင့်၊ လက္ခိယတေ-မှတ်အပ်၏၊ ဣတိဣမိနာဝစနတ္ထေန-ဤကရဏသမ္ဘိ
ဝစနတ္ထကြောင့်၊ သောပတ္တော - သည်၊ လက္ခဏံ - မည်၏၊ တသ္မိလက္ခဏေ-
အနက်၌၊ ဝိဟိတံ-စီရင်အပ် ဆောက်တည်အပ်သော၊ ကရဏဝစနံ - ကရိုဏ်း
ဝိဘတ်တည်း၊ တတိယာဝိတတ္ထိ - တည်း၊ ဣတိအယံ - ကား၊ အတ္ထော-ကရဏ
ဝစနံဟူသောပုဒ်၏ အနက်တည်း။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ သာမညဿ-ကို၊ ဝါ-တစ်
ပါးသောရဟန်းတို့နှင့် တူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဘောဒကော-ကွဲပြားအောင်ပြုတတ်
သော၊ ဝိသေသော-အထူးကို၊ ဝါ-ယုတ်သော ငါးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ရှိသည်၏
အဖြစ်ကို၊ ပကာရောတိ - ၍၊ ဝုစ္စတိ - ၏။ တထာဟိ-ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့၊
ဥနပဉ္စဗန္ဓနေန ပတ္တေနာတိ ဧတ္ထပါဌေ - ဌ၊ အဝယဝပဒတ္တော - ကို၊ မယာ-
သည်၊ ဝုစ္စတေ-အပ်၏၊ ဘိက္ခုဘာဝသာမညဿ- ရဟန်း၏ အဖြစ်သာမည၏၊
ဝါ-ရဟန်းအဖြစ်တည်းဟူသော သပိတ်၏၊ ဥနပဉ္စဗန္ဓနပတ္တဘာဝေါ - ယုတ်
သော ငါးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ ပကာရော - မည်၏။
ဘိက္ခု-သည်၊ တံပကာရံ-သို့၊ ဝါ-ရဟန်းအဖြစ်၏ တူသည်၏ အဖြစ်၏ ယုတ်
သော ငါးဖွဲ့ ငါးတုပ်ရှိသော သပိတ်ရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အထူး
သို့၊ အာပန္နော-ရောက်၏၊ ပတ္တော-သပိတ်သည်၊ တဿ တံပကာရံ အာပန္နဿ
ဘိက္ခုနော-ထိုပကာရသို့ ရောက်သော ထိုရဟန်းဟူသောအနက်ကို၊ လက္ခဏံ-
မှတ်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။

(အင်္ဂဝိကာရ နှင့် ဣတ္ထမ္မူတလက္ခဏ အထူးကား အင်္ဂဝိကာရသည်
ကတ္တားနှင့် ကရိုဏ်းသည် အဘေဒတည်း၊ မှန်၏၊ အက္ခိနာ-ကရိုဏ်းနှင့်
ကာဏော-ဟူသော ကတ္တားသည် တစ်ခုတည်းပင် ဖြစ်၏၊ အက္ခိနာ-
မျက်စိဆိုသော်လည်း ကောင်းသော ကျန်သော တစ်ဖက်သောမျက်စိ
ကို ဆိုလိုသည် မဟုတ်၊ ကန်းသော၊ ပျက်သော၊ တစ်ဖက်သော မျက်စိကို

ဆိုလိုရကား ကတ္တား ကရိုဏ်း အတူသာ၊ ထိုအဘေဒကို ဘေဒကပ္ပနာ ပြု၍ အက္ခိနာ ကာဏော ဟု ခဲ့ဆိုခြင်းသာ၊ ဟတ္ထေန ကုဏ်-အစရှိသော ပြယုဂ်များလည်း နည်းတူသိပါ။ ဣတ္ထမ္မုတလက္ခဏာ-ကား ကတ္တား ကရိုဏ်း ယုတ်စွာအစိုး အပေါင်း၊ အစိပ်အားဖြင့် ကဲ့၏၊ ၎င်း နှစ်ပါး လုံး ဝိသေသနမျိုးချည်းသာဖြစ်ရကား အက္ခိနာ-ကား ဖြင့် ဟု အနက် ပေးသောကြောင့် ကာဏော ၌ အဘိန္ဒ ဝိသေသန ဝိသေသျှလည်း စပ်လေ၊ ဣတ္ထမ္မုတလက္ခဏာ၌ကား ဦးပဉ္စမနန္ဒနေန ပတ္တေန-၌ ပတ္တေန ကား ဖြင့် ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် စေတာပေယျ-၌ ဣတ္ထမ္မုတ လက္ခဏာ၊ စေတာပေယျ-ကား ဣတ္ထမ္မုတလက္ခဏာ-ဟု ဆိုစပ်၊ ဤသို့ မဟုတ်ဘဲ ပတ္တေန-ဖြင့်၊ ဥပလက္ခိတော-အပ်သည်၊ ဟုတော-၍ ဟုအနက် ပေးမှု ပတ္တေန-ကား ဖြင့် ဟု အနက်ပေးသောကြောင့် ဥပလက္ခိ တော-၌ ဣတ္ထမ္မုတလက္ခဏာ၊ ဥပလက္ခိတော-ကား ဣတ္ထမ္မုတလက္ခဏာ ဟု ဆိုစပ်၊ သို့မဟုတ် ဦးပဉ္စမနန္ဒနေန ပတ္တေန - ဦးပဉ္စမနန္ဒနပတ္တော ဟုတော အနက်ပေးမှု ကိရိယာဝိသေသန ဝိသေသျှ ဆိုစပ်လေ။)

အပရိပုဏ္ဏပုဉ္စမနန္ဒနော-မပြည့်စုံသော ငါးဖွဲ့ ငါးတုပ် ရှိသော၊ ပတ္တော- သည်၊ ဦးပဉ္စမနန္ဒနောနာမ-မည်သည်၊ ယဒိဟောတိ-အံ၊ အထ-သော်၊ ကသ္မာ- ကြောင့်၊ ဣမဿ ပဒဿ-ဤ ဦးပဉ္စမနန္ဒနေန ဟူသောပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနိယံ-၌၊ အဗန္ဓနောပိ - အဖွဲ့အတုပ်မရှိသော သပိတ်ကိုလည်း၊ ဝါ - သပိတ်ကောင်းကို လည်း၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တော-အပ်သည်၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော- မေးအပ်၊ မေးသင့်၊ မေးထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တတ္ထာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ တတ္ထဝစနေ-၌၊ တတ္ထာ တိ-ကား၊ ဝါကျောပညာသေ-ဝါကျခေါ်ငြား ဆိုပြီးစကားကို အားထုတ် ခြင်း၌၊ (အဋ္ဌကထာ ဝုတ္တံ ၌ စပ်) ဗန္ဓနောကာသေ-သည်၊ သတိဝါ-သော် လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓနောကာသေ-သည်၊ အသတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓနဝိရဟိတော- အဖွဲ့ အတုပ်မှကင်းသော၊ ဝါ-ကင်းသော ဖွဲ့တုပ်ကြောင်း ကြိုးရှိသော၊ ပတ္တော-သည်၊ အဗန္ဓနော-မည်၏။ အဿပတ္တဿ-အား၊ ပဉ္စ ဗန္ဓနာနံ- ငါးခုသော အဖွဲ့အတုပ်တို့၏၊ ဩကာသော-အရပ်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သောပတ္တော-သည်၊ ပဉ္စဗန္ဓနောကာသော-မည်၏။ အပတ္တောတိပဒဿ-၏၊ ပတ္တောနာမ-မည်သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိ အသံ အတ္တော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ သောပတ္တော - ထို ငါးဖွဲ့တုပ်ရာရှိသော သပိတ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပါကတိကံ-ပင်ကိုယ်ဖက်ကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ အသမတ္တော- မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ- ၏။ စ-ဆက်ပြီးအံ့၊ ဣဒံဝစနံ-ဤ တဿ သော အပတ္တော ဟူသော စကား

ကင်္ခါဋီကုသလ နိဿယသစ်

သည်။ အညဿ-တစ်ပါးသောသူကို၊ ဝိညာပနေ-သိစေခြင်း၌၊ ဝါ-ဟောင်းခြင်း၌၊ ကာရဏဝစနံ-အကြောင်းကို ပြသောစကားတည်း။ တေန-ကြောင့်၊ တသ္မာ အညံ ဝိညာပေတုံ ဝဇ္ဇတိတိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်။ အာဟ-ပြီ။

စ-ဆက်ဦးအံ့၊ (တစ်နည်း) စ-ယသ္မိံ ပန အစရှိသော စကားကို ဆိုရခြင်း၏ အကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့၊ (ရှေ့နည်းအလို စ-ကို ဥပဿာသ၊ နောက်နည်းအလို ပက္ခန္ဓရ မှတ်ပါ။) တေ ဗန္ဓနံ နာမ-ဤအဖွဲ့ အတုတ် မည်သည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဗန္ဓနောကာသေ - ဖွဲ့တုတ်ရာ အရပ်သည်၊ သတိ-ရှိသော်၊ ဟောတိ-၏၊ ဗန္ဓနောကာသေ-ဖွဲ့တုတ်ရာအရပ်သည်၊ အသတိ-သော်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ တသ္မာ-ထိုဗန္ဓနမည်သည်၏ ဗန္ဓနောကာသရှိသော် ဖြစ်၍၊ မရှိသော် မဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တဿဗန္ဓနဿ-၏၊ လက္ခဏဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဗန္ဓနဝိဓိဉ္စ-ဖွဲ့ပုံအစီအရင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿေတုံ-ငှာ၊ ယသ္မိံ ပနာတိအာဒိ-ရှိသော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ မုခဝဋ္ဌိသမိပေ-သပိတ်နခမ်းရစ်၏ အနီးအရပ်ကို၊ ပတ္တဝေဓကေန-သပိတ်ထွင်းသော စူးငယ်ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိယမာနေ - ဖောက်အပ်၊ ထွင်းအပ်သည်ရှိသော်၊ ကပါလဿ-သပိတ်အံ့၏၊ ဝါ-သပိတ်လုံး၏၊ ဗဟလတ္တာ-ထူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပတ္တော(ထည့်)-သည်၊ ဘိဇ္ဇတိ-ကွဲတတ်၏၊ (သမ္ပန်ဇံထ၊ ပဒနောက်တွင်၊ ဘာဝဝင်သော်၊ ထို့ပြင် အလွတ်၊ မချွတ် သမ္ပန် တစ်ခုရှိမြဲ-ဟူသော ဘုရားကြီးနိယံနှင့်အညီ ဘယ်လိုပါဠိ နေလိုရင်းဟု စဉ်းစားပါ။) တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဟေဋ္ဌာ-သပိတ်နခမ်း၏အောက်၌၊ ပတ္တော-ကို၊ ဝိဇ္ဈိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ဟေဋ္ဌိမပရိယန္တေတိအာဒိ-ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ သုခမံဝါ ဆိန္ဒူ ကတော ဗန္ဓိတဗ္ဗောတိ တွေပါဠေ-၌၊ သုခမေ-သိမ်မွေ့ သေးငယ်သော၊ ဆိန္ဒေ-အပေါက်၌၊ တိပုပဋ္ဌာဒိဟိ-သလွဲပြား အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝါ-ခဲပြားအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပယောဇနံ-ဖါထေရကျိုးသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။ သုတ္တံ-ခြည်မျှင်ကို၊ ပက္ခိပိတောဝ-ထည့်ဆို ပြီး၍သလျှင်၊ ပတ္တော-ကို၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဣတိအယံအဓိပ္ပာယော - ဤသို့သော အလိုကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။ ကေဝလံ - ကျောက်မှုန့်နှင့် မရော မယှက် သက်သက်၊ တိပုသုတ္တကာဒိနာဝ- သလွဲပြား ခြည်မျှင်အစာသည်ဖြင့်သလျှင်၊ ဗန္ဓိတဗ္ဗော-ဖွဲ့အပ်သည်ကား၊ န - မဟုတ်သေး၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ဖာဏိတန္တိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော၊ အာဟ-ပြီ။ ဖာဏိတံ ဈာပေတွာ ပါသာဏစုဏ္ဏေနာတိ-ကား၊ ပါသာဏစုဏ္ဏေန-ကျောက်မှုန့်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဖာဏိတံ-တင်လဲကို၊ ပစိတွာ-ကျိုချက်၍၊ တထာပဏ္ဏေန-ထိုချက်အပ်ပြီးသော၊ ပါသာဏစုဏ္ဏေန-ကျောက်မှုန့်ဖြင့်၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္တော-ဖာဏိတံ ဈာပေတွာ ပါသာဏစုဏ္ဏေန-ဟူသောပါဌ်၏ အနက်တည်း။ နိဿဋ္ဌိတဗ္ဗောတိ-

ဦးပဉ္စဗန္ဓနိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၉

ကား၊ ဘန္ဓေ-ရား၊ မေ - ၏၊ ဝါ - သည်၊ အယံပတ္တော - သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဦးပဉ္စဗန္ဓနေန-ဖြင့်၊ ဥပလက္ခိတဿ-မှတ်အပ်သည်ဖြစ်လျက်၊ စေတပိတော-ဝယ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-တောင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နိဿဂ္ဂိယော - စွန့်အပ်ပါ၏။ အဟံ-သည်၊ ဦးပဉ္စဗန္ဓနေန ပတ္တေန-ဦးပဉ္စဗန္ဓနော ပတ္တော ဟုတွာ-၍၊ ဝါ-လျက်၊ စေတပိတံ-ဖြစ်၍၊ နိဿဂ္ဂိယံ-သော၊ ဣမံပတ္တိ-ကို၊ သံဃဿ-အား၊ နိဿဇ္ဇမိ-စွန့်ပါ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝတော - ၍၊ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ နိဿဇ္ဇန္တေနာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိတံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ သမ္မတေနာတိ-ကား၊ သုဏာတု။ပ။ ဓာရယာမိတိ-၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ဝုတ္တယ-ဘုရားသည် ဟောအပ်သော၊ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာယ-ဖြင့်၊ သမ္မတေန-သမုတ်အပ်သော။

အနက်။ ။ဘန္ဓေ - ရား၊ သံဃော - သည်၊ မေ - ၏၊ ဝစနံ-ကို၊ သုဏာတု-လော့၊ သံဃဿ-၏၊ ကမ္မံ-ပတ္တဂ္ဂါဟာပကသမ္မုတိကံသည်၊ ပတ္တကလ္လံ - ရှိသည်၊ ယဒိဟောတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ-သော၊ သံဃော-သည်၊ ဣတ္ထန္နာမံ-သော၊ ဘိက္ခု - ကို၊ ပတ္တဂ္ဂါဟာပကံ-စွန့်အပ်သော သပိတ်ကို ခံယူတတ်သော ရဟန်းဟူ၍၊ သမ္မန္ဓေယျ - သမုတ်ရာပါ၏၊ သော-ကား၊ ဥတ္တိ-သံဃာအကုန်သိစေပုံတည်း၊ ဘန္ဓေ-ရား၊ သံဃော-သည်၊ မေ-၏၊ ဝစနံ-ကို၊ သုဏာတု-လော့၊ သံဃော-သည်၊ ဣတ္ထန္နာမံ-သော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ပတ္တဂ္ဂါဟာပကံ-၍၊ သမ္မန္တိ-၏၊ ယဿအာယသ္မာတော-အား၊ ဝါ-သည်၊ ဣတ္ထန္နာမဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-ကို၊ ပတ္တဂ္ဂါဟာပကဿ-၍၊ သမ္မုတိ-ကို၊ ခမတိ-နှစ်သက်အပ်၏၊ သောအာယသ္မာ-သည်၊ တုဏှိ - သည်၊ အဿ-ရာ၏၊ ယဿအာယသ္မာတော-အား၊ ဝါ-သည်၊ ဣတ္ထန္နာမဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-ကို၊ ပတ္တဂ္ဂါဟာပကဿ-၍၊ သမ္မုတိ - ကို၊ နက္ခမတိ - မနှစ်သက်အပ်၊ သောအာယသ္မာ - သည်၊ ဘာသေယျ-ပြောရာ၏၊ သံဃေန-သည်၊ ဣတ္ထန္နာမော-သော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ပတ္တဂ္ဂါဟာပကော - ဟူ၍၊ သမ္မတော-အပ်ပြီ၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သံဃဿ-အား၊ ဝါ - သည်၊ ဣတ္ထန္နာမဿ - သော၊ ဘိက္ခုနော-ကို၊ ပတ္တဂ္ဂါဟာပကော - ဟူ၍၊ သမ္မုတိ - ကို၊ ခမတိ - အပ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တုဏှိ-ဆိတ်သောစကားရှိသည်၊ အဿ-ရာ၏၊ ဧဝံဣမိနာတုဏှိ ဘာဝေန-ဖြင့်၊ ဧတံ သံဃခမနဘာဝံ-ကို၊ ဓာရယာမိ-၏။

ပတ္တဿ၊ ဝိဇ္ဇမာနဂုဏံ ဝတောတိ - ကား၊ ဘန္ဓေ-ရား၊ အယံပတ္တော-သည်၊ ပမာဏယုတ္တော-အတိုင်းအရှည် ပမာဏနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ သုန္ဒရော-ကောင်းပါ၏၊ ထေရာနုရူပေါ - မထေရ်အားလျော်ပါ၏၊ ဣတိအာဒိနာ - အစရှိသော၊

နယေန-ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနာနိသံသံ- ထင်ရှားရှိသော ဂုဏ်ကို၊ ဝတော-၍။ ။ပတ္တ
ပရိယန္တောတိ-ကား၊ ပရိယန္တေ-အစွန်အဖျား၌၊ ဌိတပတ္တော-တည်သောသပိတ်
သည်။ ။အဒေသေတိ-ကား၊ မဉ္ဇုပိဋ္ဌတ္တနာဂဒန္တကာဒိကေ - ညောင်စောင်း
အင်းပျဉ်၊ ထီး၊ ဆင်စွယ်ကောက်အစရှိသော၊ အဒေသေ-မတားသင့်ရာအရပ်၌။
ဟိသစ္စ-၏၊ ပတ္တဿ-၏၊ နိက္ခိပနဒေသော-ထားရာအရပ်ကို၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ
အာဓာရကန္တိ အာဒိနာ - အစရှိသော၊ နယေန - ဖြင့်၊ ခန္ဓကေ-စူဠဝဂ္ဂ -
ဝတ္တကန္တကဉ္စ၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တောယေဝ - ဟောတော်မူအပ်သည်သာ
လျှင်တည်း။ ။အပရိဘောဂေနာတိ-ကား၊ ယာဂုရန္တနရဇနပဓနာဒိနာ-ယာဂု
ကြိုခြင်း၊ ဆိုးရည်ကြိုခြင်း အစရှိသော၊ အယုတ္တပရိဘောဂေန - မသင့်လျော်
သော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပန - အပရိဘောဂမှ တစ်ပါး ပရိဘောဂကို
ဆိုဦးအံ့၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-လမ်းခရီးအကြား၌၊ ဗျာဓိမ္မိ-ညှဉ်းပန်းတတ်စွာ၊ အနာ
ရောဂါသည်၊ ဥပ္ပန္န-ဖြစ်ပေါ်သည်ရှိသော်၊ အညသ္မိ - သပိတ်မှတစ်ပါးသော၊
ဘာဇနေ-အိုးခွက်သည်၊ အသတိ-သော်၊ မတ္တိကာယ-မြေညက်ဖြင့်၊ လိမ္မိတော-
လိမ်းကျပြီး၍၊ ယာဂုံ-ကို၊ ပစိတုံဝါ-ကျိုခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဥဒကံ-ရေကို၊
တာပေတုံဝါ-ပူစေခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ ဝါ-နွေးခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊
ဝဋ္ဋတိ-၏။ ။ဝိဿဇ္ဇေတိတိ-ကား၊ အညဿ-တစ်ပါးသောသူအား၊ ဒေတိ-၏။
ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကောဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူ အတူနေ တပည့်
သည်လည်းကောင်း၊ အန္တေဝါသိကောဝါ - အတွင်းနေ တပည့်သည်လည်း
ကောင်း၊ အညံ - ပတ္တပရိယန္တသပိတ်မှ တစ်ပါးသော၊ ဝရံပတ္တံ-ကောင်းမြတ်
သောသပိတ်ကို၊ ဌပေတော - ထားပြီး၍၊ အယံပတ္တော - ဤပတ္တပရိယန္တသပိတ်
သည်၊ မယံ-အား၊ သာရုပ္ပော-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတော-၍၊ သစေဂဏှာတိ-
လဲယူငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ အညောဝါ-သဒ္ဓိဝိဟာရိကအန္တ
ဝါသိကမှ တစ်ပါးသောသူသည်လည်း၊ တံ-ထိုပတ္တပရိယန္တသပိတ်ကို၊ ဂဟေ
တော-၍၊ အတ္တနော-၏၊ ပတ္တံ-ကို၊ သစေဒေတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။
တံ-သင် သဒ္ဓိဝိဟာရိကသည်၊ ဝါ-သင် အန္တေဝါသိကသည်၊ ဝါ-သင် တစ်
ပါးသောသူသည်၊ မယုမေဝပတ္တံ - ငါ၏ ပတ္တပရိယန္တ သပိတ်ကိုသာလျှင်၊
အာဟရ-ပြန်ယူခဲ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗကိစ္စံ-ပြောဖွယ်အမှုသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။

ဉာတကပ္ပဝါရိကေတိ-ကား၊ သံသဝသေန-သံဃာနှင့်စပ်သောအားဖြင့်၊
ပဝါရိတဋ္ဌာနေ-ဖိတ်ကြားရာဌာန၌၊ ပဉ္စဗန္ဓနေနေဝ-ငါးဖွဲ့ ငါးတုပ်ရှိသော
သပိတ်ရှိသော ရဟန်းသည်သာလျှင်၊ ဝိညာပေတုံ-တောင်းခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-
၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ ပုဂ္ဂလဝသေန-အားဖြင့်၊ ပဝါရိတဋ္ဌာနေ-ပင့်
ဖိတ်တတ်ရာဌာန၌၊ ဥနပဉ္စဗန္ဓနေန-ငါးဖွဲ့အောက်ယုတ်သော သပိတ်ရှိသော၊
ဘိက္ခုနာမိ-သည်လည်း၊ အညံ ပတ္တံ-ကို၊ ဝိညာပေတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ ဘန္တေ-

ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၉၅

ရား၊ တံ-သည်၊ ပစ္စယေန-ဖြင့်၊ အတ္ထေ-သည်၊ သတိ-သော်။ ဝဒ-အမိန့်ရှိပါ၊
ဣတိဝေ-သို့၊ အကတဋ္ဌာနေ-မပြုရာအရပ်၌၊ ဝိညတ္တိ-တောင်းခြင်းသည်၊ အကတ
ဝိညတ္တိနာမ-မည်၏။ (ကရိယိတ္ထ ဧတ္ထာတိကတံ၊ နကတံ အကတံ၊ အကတေ
ဝိညတ္တိ အကတဝိညတ္တိ-ပြုဟု ဖွင့်သည်။)

ဦးပဉ္စဗန္ဓနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃-ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဥဂ္ဂဟေတွာတိ-ကား၊ ဥဂ္ဂဟိတကံ-အထက်သို့ မြှောက်၍ ယူအပ်သည်ကို၊
ကတွာ-၍၊ အပ္ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတံ - အကပ်မခံအပ်သည်ကို၊ ဝါ- အကပ်မခံအပ်သော
ဆေးကို၊ သယမေဝ-ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဂဟေတွာ-ယူပြီး၍၊ (နိက္ခိတ္တာနံ-၌
စပ်) ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-ဥဂ္ဂဟေတွာ ဟူသော ပုဒ်၏ အနက်တည်း။
စ-အထူးကို ဆိုဦးအံ၊ ဧတ္ထပါဠေ-ဤ ဧတေန အစရှိသောပါဌ်၌၊ သယံ-ကိုယ်
တိုင်၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ-အကပ်ဖျက်ပြီး၍၊ နိက္ခိတ္တာနံ-ထားအပ်ကုန်သောဆေးတို့၏၊
အနုဇ္ဈောဟရဏိယတံ-ရှေးရှုမဆောင်ယူအပ်ကုန်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဝါ-မမျှအပ်
ကုန်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာပန္နတ္တာ-ရောက်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သယံ-
ကိုယ်တိုင်၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ-အကပ်ဖျက်ပြီး၍၊ နိက္ခိတ္တာနံ-ထားအပ်ကုန်သော ဆေး
တို့၏၊ (၎င်းသုံးပုဒ်ကား အဋ္ဌကထာမှ ဓာနာယူပြီး အနက်ပေး) သတ္တာဟာ
တိက္ကမေတံ-ခုနစ်ရက်ကိုကျော်လွန်ရာ၌လည်း၊ ဝါ-ကြောင့်လည်း၊ အနာပတ္တိ
ကတဿ-အာပတ်မရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။
ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတေန ပဒေန - ဤပဋိသယနိယာနိ ဟူသော ပုဒ်ဖြင့်၊ ဣဒံ
အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို။ (တစ်နည်း) ဣဒံ အနာပတ္တိကထံ-သည်၊ ဝါ-ကို။
ဒဿိတံ-သည်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗဘာဝတော-ကြောင့်၊
တာနိဟိတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-
ပြီ။ ။ဘိသက္ကဿ-ဆေးသမား၏၊ (ဣမာနိ-၌စပ်) တေနဘိသက္ကေန-သည်၊
ဝါ-ဆေးသမား ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုညာတတ္တာ-ခွင့်ပြု
တော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣမာနိ-ဥစ္စာတို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊
ဘေသဇ္ဇာနိ-တို့မည်ကုန်၏၊ ဧတံ အဓိဝစနံ-ဤဘေသဇ္ဇဟူသော အမည်သည်၊
☞ ယေသံ ကေသဉ္စိ - အလုံးစုံကုန်သော၊ သပ္ပာယာနံ - လျှောက်ပတ်ကုန်သော
ဆေးတို့၏၊ ဝါ-ရောဂါပျောက်ကင်းခြင်း တည်းဟူသော အကျိုးသုခနှင့်တကွ
ဖြစ်ကုန်သော အကြောင်းစီးပွားဆေးတို့၏၊ အဓိဝစနံ-အမည်တည်း၊ တေန-
ကြောင့်၊ ဘေသဇ္ဇကိစ္စံ ကရေန္တု၊ ဝါ မာဝါ ဧဝံ လဒ္ဓဝေါဟာရာနိတိ-၍၊ သင်္ဂဟ
ကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ။ဣဒါနိ-၌၊ သတ္တာဟကာလိကံ-သော၊ ဝါ-

သုံးဆောင်ရာ၊ သာယာထိုက်ရာ ခုနစ်ရက်ကာလရှိသော၊ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုဘူတ-
သော၊ သပ္ပိနဝနိတံ-ထောပတ်ဆီဦးကို၊ ဒဿေတံ-ငှာ၊ သပ္ပိနာမ ဂဝါဒိနန္တိ
အာဒိ-သော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။ အာဒိသဒ္ဓေန-
ဖြင့်၊ အဇိကာဒိနံ-ဆိတ်မအစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟဏံ-ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ-
၏။ ယေသံ မံသံ ကပ္ပတိတိ ဣမိနာပါဌေန-ဖြင့်၊ ပါကဋ္ဌေဟိ - ထင်ရှားကုန်
သော၊ ဂေါ အဇိကာဒိဟိ-နွားမ၊ ဆိတ်မ အစရှိသည်တို့မှ၊ အညာနိပိ-တစ်ပါး
လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မိဝ ရောဟိတာဒိနိ-သမင်၊ စိုဉ် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝါ-
သမင်၊ စိုဉ် အစရှိသည်တို့၏ ထောပတ်တို့ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ သင်္ဂဟာ
တိ-၏။ ဟိသစ္စံ-၏၊ ယေသံ သတ္တာနံ-တို့အား၊ ခီရံ-နို့ ရည်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊
တေသံ သတ္တာနံ-တို့အား၊ သပ္ပိပိ-ထောပတ်သည်လည်း၊ အတ္ထိယေဝ-သာလျှင်
တည်း။ ပန-ဆက်ဦးအံ၊ တံ-ထိုနို့ ရည်ထောပတ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ သုလဘံဝါ-
ရလွယ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဒုလ္လဘံဝါ-ရခဲသည်မူလည်း၊ ဟောတု-
စေ၊ အသမ္မောဟတ္ထံ-မတွေ့ဝေခြင်းငှါ။ တေဝစနံ-ဤ ယေသံ မံသံ ကပ္ပတိ ဟူ
သော စကားကို၊ ဘဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။ ။ ခုဒ္ဒက ဘမရ မဇုကရိဟိ-
ပျားငယ်၊ ပျားကြီး၊ ရင်ပျား အမည် ရှိကုန်သော၊ တိဟိ-သုံးမျိုးကုန်သော၊
မက္ခိကာဟိ-ပျားတို့သည်၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ မဇုမေဝ-ပျားရည်သည်သာ
လျှင်၊ မဇုနာမ-မည်၏။ ဥစ္ဆုရသန္တိ-ကား၊ သုဒ္ဓေါဒက သမ္ဘိန္ဒနာနံ-သက်သက်
သော ကြံရည်၊ ရှေ့နှင့်ရောသော ကြံရည် တို့၏၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ ဒုဝိဓမ္မိ-
သော၊ ဥစ္ဆုရသံ-ကြံရည်ကို။ ။ ပန-ဆက်ဦးအံ၊ အဂိလာနဿ-မဖျား မနာ
မကပ္ပန်းမာသောသူအား၊ ဂုဠောဒကံ - အလုံးအခဲရည်ကို၊ အနုဇာနာမိ - ၏၊
ဣတိ-သို့၊ အနုညာတတ္တာ - ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဒက
သမ္ဘိန္ဒော-ရှေ့နှင့် ရောသော ကြံရည်သည်၊ အဂိလာနဿ- နေကောင်းသူအား၊
ဝဇ္ဇတိ-၏။ ။ အဝတ္ထုကပက္ကာဝါတိဣမိနာပါဌေန-ဖြင့်၊ သဝတ္ထုကပက္ကာ-
ကြံဖတ်ဟုဆိုအပ်သော ဝတ္ထုနှင့်တကွ ချက်အပ်သော၊ ဥစ္ဆုဝိကတိ-ကြံအထူး
သည်၊ ဝါ-အထူးပြုအပ်သောကြံသည်၊ နဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊
သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿေတိ-၏၊ ပန-ဂန္တန္တရဝိသေသကိုဆိုဦးအံ၊ မဟာ
ပစ္စရိယံ-၌၊ သဝတ္ထုကပက္ကာ-ကြံဖတ်ဟုဆိုအပ်သော ဝတ္ထုနှင့်တကွ ချက်အပ်
သော၊ တေဖာဏိတံ-ဤတင်လဲသည်၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်သလော၊ နဝဇ္ဇတိ-မအပ်
သလော၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆံ-ပုစ္ဆာကို၊ ကတုာ-၍၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ-ညနေအခါ၌၊ နော
ဝဇ္ဇနကံ-မအပ်သော၊ ဖာဏိတံနာမ-မည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ အာစရိ
ယေဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ တံ ဝစနံ-ထို မဟာပစ္စရိအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုအပ်
သော စကားသည်၊ ယုတ္တံ-သင့်မြတ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သမန္တပါသာဒိကာယံ-၌၊
သင်္ဂဟဟာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ။ ဥစ္ဆုဝိကတိတိ-ကား၊ ဥစ္ဆုမ္ဘာ-ပျ၊
နိဗ္ဗတ္တာ-ဖြစ်သော၊ ရသလသိကာဒိကာ-အရေ အစေး အစရှိသော ဝတ္ထုကို၊

(ဝေဒိတဗ္ဗံ-၌စပ်)။ ။တံသဒ္ဓဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ပကတတ္တာနံ-ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်တို့ကို၊ ပဋိနိဒ္ဒေသတ္တာ-တစ်ဖန်ညွှန်းပြတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-တစ်ဖန် ညွှန်းပြကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပကတာနံ-တို့ကို၊ ပဋိနိဒ္ဒေသေန-သော၊ ဝါ-သော၊ တေနတံသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ပကတတ္တာနံ-ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဘေသဇ္ဇာနံ-ဆေးတို့ကို၊ ဂဟဏံ-ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တေသံ ဘေသဇ္ဇာနံ-တို့၏၊ ဝတ္ထုနံ-တည်ရာဖြစ်သော နို့ရည် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟဏံ-သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တာနိ ဘေသဇ္ဇာနိတိ အာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိတံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ (တာနိ ပဋိဂ္ဂဟေတုာ-၌ “တ” သဒ္ဓါသည် ပက္ကန္တဝိသယ တ-ဟု သိစေပါသည်။ ပကတတ္တာနံ၌ ပပုဗ္ဗ ကရဇာတ်သည် ဥစ္စာရတ္ထဝါစီတည်း၊ ပဥပသဘရကား ဝိယောဂတ္ထဝါစီတည်း၊ ဤ၌ ဆိုပြီး အတိတ်ကိုပင် ဝိယောဂ-ဟု မှတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ပကတတ္တာနံ-ဆိုပြီး တို့ကို ဟု အနက်ပေးပါသည်။) န တေသံ ဝတ္ထုနိတိပါဌဿ-၏၊ တေသံ သပ္ပိအာဒိနံ-ထိုထောပတ် အစရှိသည်တို့၏၊ ကာရဏာနိ-အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ခီရာဒိနိ-နို့ရည် အစရှိသည်တို့ကို၊ အပ္ပဋိဂ္ဂဟေတုာ-၍၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

ဝသာ တေလန္တိ-ကာ၊ သိက္ခဝေ-တို့၊ အတ္ထဝသံ-ဝံဆိလည်းကောင်း၊ မစ္ဆဝသံ-ဝါးသိလည်းကောင်း၊ သုဿကာဝသံ-လင်းပိုင်ဆီလည်းကောင်း၊ သုကရဝသံ-ဝက်ဆီလည်းကောင်း၊ ဂဒြဘဝသံ-မြည်းဆီလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဘေသဇ္ဇာနိ - ဆေး ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝသာနိ- သားဆီတို့ကို၊ အနုဇာနာမိ-၏၊ (တစ်နည်း)၊ သိက္ခဝေ-တို့၊ ဘေသဇ္ဇာနိ-ကုန်သော၊ ဝသာနိ-တို့ကို၊ (သာမညကံ) အတ္ထဝသံ- ကိုလည်းကောင်း၊ မစ္ဆဝသံ- ကောင်း၊ သုဿကာဝသံ- ကောင်း၊ သုကရဝသံ - ကောင်း၊ ဂဒြဘဝသံ - ကိုလည်းကောင်း(၎င်း ကံငါးခုကား ဝိသေသကံဟု မှတ်၊ ဤလိုလည်း အနက်ပေးကြ၏။) အနုဇာနာမိ-၏၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ အနုညာတဝသာနံ-ခွင့်ပြုအပ်သော သားဆီတို့၏၊ တေလံ-ကို၊ (အတိကာ မယတော-၌ ကာရိုက်ကံစပ်)။ ။ယာနိတိ-ကာ၊ ယာနိ ဘေသဇ္ဇာနိ-တို့ကို၊ ကာလေ-နံနက်ကာလ၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-အကပ်ခံအပ်သော၊ ကာလေ-၌၊ နိပ္ပက္ကံ-ချက်အပ်သော၊ ကာလေ-၌၊ သံသဋ္ဌံ-စစ်အပ်သော၊ ဝါ-ကောင်းစွာ စွန့်ပစ်အပ်သော အမှုန့်အဖတ်ရှိသော၊ အတ္ထဝသံ-ကိုလည်းကောင်း၊ မစ္ဆဝသံ-ကိုလည်းကောင်း၊ သုဿကာဝသံ- ကိုလည်းကောင်း၊ သုကရဝသံ- ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဒြဘဝသံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဘေသဇ္ဇာနိ- ကုန်သော၊ ဝသာနိ-တို့ကို၊ တေလပရိဘောဂေန-ဆီဟူသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-ဆီကို သုံးဆောင်ခြင်းကဲ့သို့သော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတံ-ငှာ၊ အနုဇာနာမိ-၏၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ (တစ်နည်း) ဣတိ ဧဝံ ဣမိနာ သိက္ခာပဒေန-ဤ အနုညာတ

သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ တေလတ္တံ-ဆီ အကျိုးငှာ၊ ဝသာ ပဋိဂ္ဂဟဏဿ- သား ဆီကို အကပ်ခံခြင်းကို၊ အနုညာတတ္တာ-ကြောင့်၊ ဝသာ တေလံပနာတိ အာဒိ- အစ ရှိသော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ။ကာလေတိ- ကား၊ ပုရေဘတ္တံ-နံနက်အခါ၌။ ။သံသဠန္တိ-ကား၊ ပရိသာဝိတံ- စစ်အပ် သော။ ။တသ္မာတိ-ကား၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အနုညာတံ-ခွင့်ပြုအပ်ပြီ၊ တသ္မာ- ကြောင့်၊ အစ္စဝသန္တိဝစေန-အစ္စဝသံဟူသော စကားဖြင့်၊ မနုဿဝသံ-လူ၏ အဆီကို၊ ဌပေတော-ထားပြီး၍၊ သဗ္ဗေသံ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ အကပ္ပိယမံသာ နံ-မအပ်သော အသားရှိကုန်သော (၉)မျိုးသော သတ္တဝါတို့၏၊ ဝါ- ဆင် မြင်း မွေ ခွေး၊ သစ်၊ သိဟေ ဗျဂ္ဂေ ဝံ အောင်း ဟူကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ ဝသာယ-သားဆီကို၊ အနုညာတတ္တာ-ကြောင့်၊ ထပေတော မနုဿ ဝသန္တိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ (အစ္စဝသံသဒ္ဓါသည် ဥပလက္ခဏ နိဒ္ဒယနမ္ပါး ဖြစ်၍ ကြွင်းသော အကပ္ပိယမံသရီ သတ္တဝါအဆီကို ယူပါဟု ဆိုလိုသည်။)

သာမံ ပစိတောတိ-ကား၊ ကာလေယေဝ-နံနက်ကာလ၌သာလျှင်၊ သာမံ- ကိုယ်တိုင်၊ ပစိတော-ချက်ပြီး၍။ ။နိဗ္ဗတ္တိတတေလမ္ပိတိ-ကား၊ ကာလေယေဝ- ဌသာလျှင်၊ အတ္တနာ-ရဟန်းဟုဆိုအပ်သော မိမိကိုယ်တိုင်၊ ဝိဝေစိတတေလမ္ပိ- ယာဝကာလိကမှ ကင်းဆိတ်စေအပ်သော ဆီသည်လည်း။ ။စ-ဆက်ဦးအံ့၊ တိဝိဓမ္မိ- ပဋိဂ္ဂဟိတ နိပ္ပက္က သံသဠအားဖြင့် သုံးပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ် သော၊ တေ ကမ္မံ-ဤ အမှုသည်၊ ကာလေယေဝ-နံနက်၌သာလျှင်၊ ဝုစ္စတိ-၏။ စ-သာချမှတ်စပ်၊ သာဓကကို ဆိုဦးအံ့၊ ကာလေ စေ ပဋိဂ္ဂဟိတံ ကာလေ နိပ္ပက္ကံ ။ ကာလေ သံသဠံ၊ တံ စေ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အနာပတ္တိတိ-၍၊ ဝါ-သော၊ တေ သုတ္တံ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။

အနက်။ ။ယံ တေလံ-ကို၊ ကာလေ-နံနက်ကာလ၌၊ စေပဋိဂ္ဂဟိတံ-အကယ်၍ အကပ်ခံငြားအံ့၊ ကာလေ-၌၊ စေ နိပ္ပက္ကံ-အကယ်၍ ချက်အပ်ငြားအံ့၊ ကာလေ-၌၊ စေ သံသဠံ-အကယ်၍ စစ်အပ်ငြားအံ့၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ တံ တေလံ-ကို၊ စေ ပရိဘုဉ္ဇေယျ-အံ့၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။

ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ တံ တေလံ-ကို၊ ပစ္စာဘတ္တံ-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟေတုဝါ- ငှာလည်းကောင်း၊ ကာတု ဝါ-ငှာလည်းကောင်း၊ နဝဇ္ဇတိ ယေဝ-သာလျှင် တည်း။ စ-ယုတ္တိမှတစ်ပါး အာဂုဏ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဝိကာလေ စေ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အာပတ္တိ ခုက္ကဋ္ဌဿာတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-သော၊ တေ ဝစနံ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တမ္ပိ-ဟောတော်မူအပ်သည်လျှင်တည်း။

အနက်။ ။ ယံ တေလံ - ကို၊ ဝိကာလေ - ကာလကင်းရာ ညနေအခါ၌၊
 စေ ပဋိဂ္ဂဟိတံ- အံ၊ ဝိကာလေ- ၌၊ နိပ္ပက္ခံ-အံ၊ ဝိကာလေ - ၌၊
 သံသဠံ-အံ၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ တံ တေလံ-ကို၊ စေ ပရိဘုဉ္ဇေယျ-အံ၊
 ဧဝံ သတိ-သော်၊ တံ တေလံ-ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတော-အား၊ တိက္ခံ-ကုန်
 သော၊ ဒုက္ခဋ္ဌာနံ-တို့သို့၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ယံ တေလံ-
 ကို၊ ကာလေ-၌၊ စေ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-အံ၊ ဝိကာလေ-၌၊ စေ နိပ္ပက္ခံ-အံ၊
 ဝိကာလေ-၌၊ စေ သံသဠံ-အံ၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ တံ တေလံ-ကို၊ စေ
 ပရိဘုဉ္ဇေယျ-အံ၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ တံ တေလံ-ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတော-
 သော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊ ခုနံ - ကုန်သော၊ ဒုက္ခဋ္ဌာနံ-ကုန်သော၊
 အာပတ္တိနံ-တို့သို့၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဘိက္ခုဝေ-တို့၊ ယံ
 တေလံ-ကို၊ ကာလေ-၌၊ စေ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-အံ၊ ကာလေ-၌၊ စေ နိပ္ပက္ခံ-
 အံ၊ ဝိကာလေ-၌၊ စေ သံသဠံ-အံ၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ တံ တေလံ-ကို၊
 စေ ပရိဘုဉ္ဇေယျ-အံ၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ ပရိဘုဉ္ဇတော-သော၊ ဘိက္ခု
 နော-အား၊ ဒုက္ခဋ္ဌာယ-သို့၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ပန-အဖ္ဓိတစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ သတ္တာဟံ နိရာမိသပရိဘောဂေန ဝဇ္ဇတိတိ
 ဣမိနာ ပါဠေန-ဖြင့်၊ ကာလေ ပဋိဂ္ဂဟိတံ ကာလေ နိပ္ပက္ခံ- ကာလေ သံသဠန္တိ
 ဣဒံစနံ-ကို။ ဝါ-နံနက်ကာလ၌ အကပ်ခံလည်း ခံအပ်၊ နံနက်ကာလ၌ ချက်
 လည်း ချက်အပ်၊ နံနက်ကာလ၌ စစ်လည်း စစ်အပ်သော သားဆီကို ဆီ၏
 သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းငှာ ဟူသော ဤ စကားကို၊ နိရာမိသ ပရိ
 ဘောဂံ-အာမိသမှ ကင်းသော သုံးဆောင်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ တဂဝတာ-
 သည်၊ ဝုတ္တံ-၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကခရော-သည်၊ ဒသေတိ-၏။

ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ဝသာတေလံ-ဤသားဆီထဲ၌၊ သုခမ
 ရဇသဒိသံ- သိမ်မွေ့သေးငယ်သော မြူမွန်နှင့် တူသော၊ ယံ မံသံ ဝါ-အကြင်
 အသားသည်လည်းကောင်း၊ ယံ နှာရူဝါ-အကြင် အကြောသည်လည်းကောင်း၊
 ယံအဋ္ဌိဝါ- အကြင်အရိုးသည် လည်းကောင်း၊ ယံလောဟိတံဝါ- အကြင်
 သွေးသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-အံ့၊ ဝါ-ပါဌားအံ့၊ တံမံသံဝါ-ကောင်း၊
 တံနှာရူဝါ - ကောင်း၊ တံအဋ္ဌိဝါ - ကောင်း၊ တံလောဟိတံဝါ - ကောင်း၊
 အဗ္ဗေဟာရိကံ - ယာဝကာလိကပါ၏ဟု မပြောအပ်သည်၊ ဝါ - ယာဝကာ
 လိကပါ၏ဟု မပြောလောက်သည်၊ ဟောတိ - ၏။ ပန - အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊
 အနုပသမ္ပန္နော-လူသာမဏေသည်၊ တဿပဋိဂ္ဂဟိတဝသာယ - ထိုရဟန်းသည်
 နံနက်ကာလ၌ အကပ်ခံအပ်သော သားဆီဖြင့်၊ တေလံ - ကို၊ ကတော - ၍၊
 ဒေတိ-ကပ်လှူဌားအံ့၊ တံတေလံ-သည်၊ ကထံ-သို့၊ ဟောတိ-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊

ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော - ကြောင့်၊ အနုပသမ္ပန္နနာတိအာဒိ - သော၊ ယံဝစနံ အတ္ထိ
 တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ တဒဟူတိ-ကား၊ ယသ္မိ အဟနိ-
 အကြင်နေ့၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-အကပ်ခံအပ်၏။ တဒဟူ-အကပ်ခံရာ ထိုနေ့၌။ ပန-
 အပ္ပိတစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ အနုပသမ္ပန္နန - သည်၊ ပစိတွာ - ချက်ပြီး၍၊ ဒိန္နံ-
 ပေးလှူအပ်သော သားဆီသည်၊ ပစ္ဆာဘတ္တတော-ညနေအခါမှ၊ ပဌာယ-၍၊
 သတ္တာဟံ-ပတ်လုံး၊ နိရာမိသမေဝ-အာမိသမပါသော်သာလျှင်၊ ဝါ-အာမိသ
 မပါမှသာလျှင်၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ တတြာပိ ဝသာတေလေ-ထို လူသာမဏေ ချက်
 ကပ်အပ်သော သားဆီ၌လည်း၊ အဗ္ဗောဟာရိကံ-မပြောပလောက်သော မိသ
 နှာရ အဋ္ဌိ လောဟိတသည်၊ အဗ္ဗောဟာရိကမေဝ-မပြောပလောက်သည်သာ
 လျှင်တည်း။ အညေသံ - ဝသာတေလေမှ တစ်ပါးကုန်သော၊ ယာဝကာလိက
 ဝတ္ထုနံ-တို့၏၊ ဝါ-ပိုင်းခြားအပ်သော ကာလရှိကုန်သောဝတ္ထုတို့၏၊ ဝတ္ထု-
 တည်ရာဝတ္ထုကို၊ ပစိတုံ - ချက်ခြင်းငှာ၊ နဝဇ္ဇတိ - မအပ်၊ ဣတိ - သို့၊
 သမ္ပန္နော-ကို၊ ဇေဒိတဗ္ဗေ-အပ်၏။ ။တတ္ထပါဠေ-၌၊ အဝယဝဘူတဿ-
 သော၊ ယာဝကာလိကဝတ္ထုနန္တိပဒဿ- ၏၊ (အတ္ထော-၌စပ်)၊ တေသံ-
 သပ္ပိအာဒိနံ-ကိုအား၊ ယာဝကာလိကံ-ဟု ဆိုအပ်သောဝတ္ထုသည်၊ အတ္ထိ-၏၊
 ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ တောနိ သပ္ပိအာဒိနံ-တို့သည်၊ ယာဝကာလိကဝတ္ထုနံ-
 ဝတ္ထုတို့မည်ကုန်၏။ တေသံယာဝကာလိကဝတ္ထုနံ-ထို ယာဝကာလိက ဝတ္ထု
 ရှိကုန်သော ထောပတ် အစရှိသည်တို့၏။ ယာဝကာလိက ဝတ္ထုမန္တာနံ-ရှိကုန်
 သော ထောပတ် အစရှိသည်တို့၏၊ ဣတိအယံ - ကား၊ အတ္ထော-ဝိဂ္ဂိုဟ်ပုဒ်၏
 အနက်တည်း။ အညေသန္တိ - ကား၊ ဝသာတေလေတော - မှ၊ အညေသံ-ကုန်
 သော၊ သပ္ပိအာဒိနံ-ထောပတ် အစရှိသည်တို့၏။ ဝတ္ထုနန္တိ-ကား၊ ဒီရာဒိကံ-
 နို့ ရည်အစရှိသော၊ ယာဝကာလိကဘူတံ - ယာဝကာလိက ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
 ဝါ-ပိုင်းခြားအပ်သော ကာလရှိသည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထု - ကို၊ သာမံ
 ပါကတ္တာ-ကိုယ်တိုင် ချက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပစိတုံ-ငှာ၊ ဝါ-သည်၊
 နဝဇ္ဇတိ - မအပ်၊ ဣတိအယံ - ကား၊ အဓိပ္ပာယော - အဋ္ဌကထာ ဆရာ၏
 အလိုတည်း။

နိဗ္ဗတ္တိတသပ္ပိ ဝါတိ-ကား၊ ယာဝကာလိက ဝတ္ထုတော-နို့ ရည်အစရှိသော
 ယာဝကာလိကဝတ္ထုမှ၊ ဝိဝေစိတသပ္ပိ ဝါ - ကင်းဆိတ် စေအပ်သော ထော
 ပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယထာယေနအာကာရေန-ဖြင့်၊ ဈာပိယမာနေ-ရှိ၊ မြို့က်
 အပ်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထသပ္ပိမှ-ထိုထောပတ်၌၊ ဒဓိဂတံဝါ-နို့ ဓမ်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ တတ္ထဂတံဝါ-ရက်တက်သည်လည်းကောင်း၊ ခယံ-ခန်းခြောက်ခြင်းသို့၊
 ဂမိသတိ-ရောက်လတ္တံ့၊ ဇေတထာတေနအာကာရေန-ဖြင့်၊ ဈာပိတံဝါ-ရှိ၊ မြို့က်
 အပ်သော ထောပတ်ကိုလည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-နိဗ္ဗတ္တိတသပ္ပိ ဝါ

ဟူသောပုဒ်၏ အနက်တည်း။ ။ နဝနီတံဝါတိ-ကား၊ တက္ကဗိန္ဒူနိပိ-ရက်တက်
 ဖောက် ရက်တက်မြုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဓိဂုဠိကာယောဝိ-နို့ ဓမ်းခဲတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ (တက္ကနှင့်ဒဓိကား နို့ချင်းတူသော်လည်း အရည်ကား တက္က၊
 အရည်အပြစ်ကား ဒဓိ၊ ဤမျှသာ ထူးသတည်း။) အပနေတော-ပယ်ရှားပြီး၍၊
 သုခောတနဝနီတံ-ကောင်းစွာ စစ်အပ်သောဆီဦးကို၊ ပစိတုံ - ချက်ခြင်းငှာ၊
 သာမံပက္ခာဘာဝတော-ကိုယ်တိုင်ချက်ခြင်း၏မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဇ္ဇတိ-
 ၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာယ်ော-တည်း။ သယံပစိတသတ္တာဟ ကာလိကေန-
 မိမိကိုယ်တိုင်ချက်အပ်သော သတ္တာဟကာလိကဖြစ်သော ထောပတ်အစရှိသည်
 နှင့်၊ သဒ္ဓိ-အတူတကွ၊ အာမိသံ-ဆွမ်းအစရှိသော အာမိသကို၊ ယဒိဘုဉ္ဇတိ-အံ၊
 ဝေသတိ-သော်၊ တံအာမိသံ-ထိုစားအပ်သော ဆွမ်းအစရှိသော အာမိသသည်၊
 သယံပစိတသတ္တာဟကာလိကေန-ဖြင့်၊ ဝါ-နှင့်၊ မိသိတံ-ရောနှောခြင်းသို့ရောက်
 သည်ရှိသော်၊ ဝါ-သော၊ တံအာမိသံ-သည်၊ အတ္တနော-မိမိဟု ဆိုအပ်သော
 အာမိသ၏၊ ယာဝကာလိကဘာဝံ-ယာဝကာလိက အဖြစ်ကို၊ သတ္တာဟကာလိ
 ကေန - သတ္တာဟကာလိကဖြစ်သော ထောပတ် အစရှိသည်ကို၊ ဂဏှာပေတိ-
 ယူစေတတ်၏၊ (အတိုအရှေ့၊ ထိုနှစ်ထွေ၊ အရှေ့သူ့ နောက်လိုက်)။ စ-ဆက်
 ဦးအံ၊ တထာတသ္မိံ ဂါဟာပကေ - ထိုသို့ သယံပစိတသတ္တာဟ ကာလိကနှင့်
 ရောသော အာမိသ-က သတ္တာဟကာလိကကို မိမိ၏သဘောကို ယူစေတတ်
 သည်၊ ဝါ - အတိုအရှေ့၊ ရောမိချေ၊ အရှေ့သူ့ နောက်လိုက်ရသည်၊ သတိ-
 သော်၊ (ဤဋီကာ၌ သတိမပါသော်လည်း ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာသစ်၊ ဆဋ္ဌမူ
 ၁၁၅-မျက်နှာ၌ကား သတိပါ၏၊ ၎င်းဋီကာစကား အတိုင်း အနက်ပေး
 လိုက်၏။)၊ ယာဝကာလိကံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အပက္ခံ-ရဟန်းကိုယ်တိုင် မချက်
 အပ်သည်၊ သမာနမ္ပိ-သော်လည်း၊ ဝါ-ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယာဝကာ
 လိကံ-သည်၊ သယံပက္ခာဘာဝံ-ကိုယ်တိုင်ချက်အပ်သည်အဖြစ်သို့၊ ဥပဂစ္ဆတိ-၏၊
 ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ဝါ - သယံပစိတသတ္တာဟကာလိကနှင့်ရောက သာမံ
 ပါက မဟုတ်သော ယာဝကာလိက၏လည်း သာမံပါက ဖြစ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ တံ ပန တဒဟု ပုရောဘတ္တမ္ပိ သာမိသံ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ နဝဇ္ဇတိတိ-၍၊ သင်္ဂဟ
 ကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။ သယံပစိတသတ္တာဟ ကာလိကံ-ဖြစ်သော၊ ဝသာ
 တေလဉ္စ-သည် လည်းကောင်း၊ သယံဘဠိတသာသပါဒိ ယာဝဇီဝိက ဝတ္ထုနံ-
 မိမိကိုယ်တိုင် လျော်အပ်သော မုန့်ညင်းစေ့အစရှိသော ယာဝဇီဝိကဝတ္ထုတို့၏၊
 တေလဉ္စ-ဆိုသည် လည်းကောင်း၊ သာမိသံ-ဆွမ်း အစရှိသော အာမိသနှင့်
 တကွ၊ ဝါ-ဆွမ်း စသည်တို့၌ခပ်သည် ဆန်းသည်ရှိသော်၊ တဒဟုပုရောဘတ္တမ္ပိ-
 ထို့ အကပ်ခံရာနေ နံနက်၌လည်း၊ နဝဇ္ဇတိယထာ-မအပ်၏သို့၊ နဝနီတသပ္ပိ-
 ကိုယ်တိုင် ချက်အပ်သော ဆီဦးထောပတ်သည်၊ သာမိသံ-တကွ၊ တဒဟုပုရေ
 ဘတ္တမ္ပိ-သည်လည်း၊ နဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ စ-သက

ဝစနမှတစ်ပါး ပရဝစနကို ဆိုဦးအံ့၊ ယာဝကာလိကအာဒိနိ၊ သံသဠာနိ သဟတ္ထနာ။ ဂါဟာပယန္တိသဗ္ဗာဝန္တိစ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တေဟေဝ ဘိက္ခုနာ ပက္ကံ၊ ကပ္ပတေ ယာဝဇီဝိကံ။ နိရာမိသံ သတ္တာဟံ၊ သာမိဿ သာမပါက တာတိစ-ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာယံ - ဌ၊ ဓမ္မသိရိနာမိနာ - အမည်ရှိသော၊ ထေရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။

ဂါထာနက်။ ။ယာဝကာလိကအာဒိနိ-တို့သည်၊ ဝါ-ယာဝကာလိက ယာမကာလိက သတ္တာဟကာလိက ယာဝဇီဝိကတို့သည်၊ အတ္တနာ-မိမိဟုဆိုအပ်သော ယာဝကာလိက အစရှိသည်တို့နှင့်၊ (ဗဟုတ္တဉ္စ ကေဝုဇ်နာသက်)၊ သံသဠာနိ-ရောအပ်ကုန်သော ယာမကာလိက အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝါ-ယာမကာလိက သတ္တာဟကာလိက ယာဝဇီဝိကတို့ကို၊ သဗ္ဗာဝ-မိမိတို့၏ ယာဝကာလိက ယာမကာလိက သတ္တာဟကာလိက အဖြစ်ကို၊ ဂါဟာပယန္တိ - ယူစေတတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ တေဟေဝယာဝကာလိကဒီဟိ - တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ပက္ကံ - ချက်အပ်သော၊ ယာဝဇီဝိကံ - ယာဝဇီဝိကဝတ္ထုသည်၊ အတ္တာဟံ - ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ နိရာမိသံ - အာမိသမပါသော်သာ၊ ကပ္ပတေ-၏၊ သာမိဿ - ဆွမ်းအစရှိသော အာမိသပါသော ယာဝဇီဝိကဌ၊ သာမပါကတ္တာ-ကိုယ်တိုင်ချက်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နကပ္ပတေ-တဒဟုပူရောက်၌ မအပ်။

ခိရာဒိတောတိတ္ထေပဒေ - ဌ၊ နိဝိဇ္ဇေန - တည်သော၊ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ တိလာဒိနံ - နှမ်းအစရှိသော ဝတ္ထုတို့ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဂဟဏံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ သာမိသာနိပိတိပဒဿ-၏၊ ကေဝလံ-အာမိသနှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊ နိရာမိသာနေဝ - အာမိသ မပါကုန်သော်သာ၊ ဝဇ္ဇန္တိ-အပ်ကုန်သည်ကား၊ န-မဟုတ်ကုန်၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ပစ္စာဘတ္တတော-မှ၊ မဋ္ဌာယ-၍၊ ပုရေတတ္တံ-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတခိရာဒိတော - ရဟန်းသည် အကပ်ခံအပ်သော နို့အစရှိသည်မှ၊ အနုပသမ္ပန္နေန-လူသာမဏေသည်၊ ပစိတွာ - ၍၊ ကတသပ္ပိအာဒိနိ-တို့သည်၊ နဝဇ္ဇန္တိယေဝ-မအပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ (အဋ္ဌကထာ ပါဠိများကိုဆောင်အနက်ပေးလိုက်၏)၊ ပုရေတတ္တံ-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတခိရာဒိတော-မှ၊ အနုပသမ္ပန္နေန-သည်၊ ပစိတွာ-၍၊ တေသံ ကတသပ္ပိအာဒိနိ-တို့၏၊ သဝတ္ထုန္တံ-ဝတ္ထုနှင့်တကွ ဖြစ်သော ထောပတ်အစရှိသည်တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟိတတ္တာ-အကပ်ခံအပ်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေပိ-ခုနစ်ရက်ကို လွန်သော်လည်း၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ ဟိ-သာဓုမှတစ်ပါး သာဓုကကိုဆိုဦးအံ့၊ တာနိ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ

တိ-၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ- အပ်ပြီ၊ တေန-ကြောင့်၊ ပစ္စာဘတ္တံတော ပဋ္ဌာယာ
 တိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္တိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော၊ အာဟ-ပြီ။ ပန-အဖို့ တစ်
 ပါးကိုဆိုဦးအံ့။ ပစ္စာဘတ္တံ-ပစ္စာဘတ်အခါ၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတေဟိ-အကပ်ခံအပ်
 ကုန်သော နို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကတံ-ပြုအပ်သောထောပတ် အစရှိသည်ကို၊
 အဗ္ဗဉ္ဇနာဒိသု-ခြေနယ်ဆီအစရှိသည်တို့၌၊ ဝါ-တို့သို့၊ ဥပနေတဗ္ဗံ-ရှေးရှုဆောင်
 အပ်၏၊ ပုရေတတ္တမ္မိ-၌လည်း၊ ဥဂ္ဂဟိတကေဟိ-အကပ်ပျက်သော နို့ရည်အစ
 ရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကတံစ-ပြုအပ်သော ထောပတ်ကိုလည်း၊ အဗ္ဗဉ္ဇနာဒိသု-တို့၌၊
 ဥပနေတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ဥဘယေသံပိ-နှစ်ပါးစုံသော ထောပတ်တို့၏လည်း၊ ဝါ-
 တို့သည်လည်း၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေပိ-၌လည်း၊ ဝါ-လွန်ခြင်းကြောင့်လည်း၊
 အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ အန္တောသတ္တာဟေတိ - ကား၊ သတ္တာဟဗ္ဗန္တရေ-
 ခုနစ်ရက်အတွင်း၌။ အဗ္ဗဉ္ဇနာဒိနန္တိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ သံဝိဇ္ဇမာနေန-ထင်ရှားရှိ
 သော၊ အာဒိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ မုဒ္ဒနိတေလု အရမက္ခန ဃရဓူပနာဒိနံ - ခေါင်း
 လိမ်းဆီ အနာလိမ်းခြင်း၊ အိမ် ကျောင်း သုတ်လိမ်းခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊
 ဂဟဏံ - ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏။ အဓိဋ္ဌဟိတောတိ - ကား၊ ဣဒါနိ-၌၊
 မယံ-အား၊ ဝါ-၏၊ အဇ္ဈောဟရဏတ္တာယ-မျှသုံးခြင်းအကျိုးငှာ၊ န ဘဝိဿ
 တိ-လတ္တံ၊ ဣဒံသပ္ပိစ-ဤထောပတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဣဒံ တေလံစ-
 ဤဆီသည်လည်းကောင်း၊ အယံဝသာစ(ဣဒံကို ပြင်လိုက်)-ဤသားဆီသည်
 လည်းကောင်း၊ မုဒ္ဒနိ တေလတ္တံဝါ-ဦးထိပ်လိမ်းဆီ အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊
 အဗ္ဗဉ္ဇနတ္တံဝါ-ခြေနယ်ဆီ အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ၊ ဣဒံ
 (လိုက်)မရ - ဤပျားရည်သည်၊ အရမက္ခနတ္တံဝါ- အနာလိမ်းခြင်း အကျိုး
 ငှာလည်း၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ၊ ဣဒံ ဖာဏိတံ-ဤတင်လဲရည်သည်၊ ဃရဓူပနတ္တံ
 ဝါ- အိမ် ကျောင်း သုတ်လိမ်းခြင်း အကျိုးငှာလည်း၊ ဘဝိဿတိ - လတ္တံ၊
 ဣတိဝေ-သို့၊ စိတ္တံ-ကို၊ ဥပ္ပာဒေတွာ-၍။

ပန-အမေးပုစ္ဆာပြဿနာကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ ယာဝကာလိက
 ယာဝဇီဝိကဝတ္ထုသု-တို့၌၊ ဝိသေသော-မတူထူးခြား ကွဲပြားခြင်းသည်ကား၊
 ကော-အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အနုယုဉ္ဇိတဗ္ဗတော-အဖန်ဖန်မေးအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ယာဝဇီဝိကာနီတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တံဝစနံ-
 ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ယာဝအရဏဿ ဥဂ္ဂမနာ တိဋ္ဌတိတိ
 ပါဌဿ - ၏။ သတ္တမဒိဝသေ - ခုနစ်ရက်၏ - ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နေ့၌၊
 ကတတေလံ-ပြုအပ်သောဆီသည်၊ ယာဝအရဏုဂ္ဂမနာ-အရဏ်တက်သည်တိုင်
 အောင်၊ သံစေတိဋ္ဌတိ-အကယ်၍တည်အံ့၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဇေဒိတဗ္ဗော-
 အပ်၏။ ပါဠိယံအနာဂတသပ္ပိအာဒိနန္တိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ တာဝ-ဆီဦးမှ ရှေး
 ဦးစွာ၊ မိဂရောဟိတာဒိနံ - စိုင့်သားကောင် အစရှိသည်တို့၏၊ သပ္ပိ - သည်၊

ပါဠိယံအနာဂတသပ္ပိ - ပါဠိတော်၌ မလာသောထောပတ် မည်၏။ နဝနိတံ-
ဆီဦးသည်။ တထာ-ထိုအတူ စိင်သားကောင် အစရှိသည်တို့၏ ဆီဦးကား
ပါဠိတော်၌ မလာသောဆီဦးမည်၏။ ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ နာဠိကေရ နိဗ္ဗ ကော
သမ္ပ ကရမန္တသသပအာဒိနံ-အုန်း၊ တမာ၊ ကြို့၊ ခံ၊ မုန်ညင်း အစရှိသည်တို့၏၊
တေလံ-သည်၊ ပါဠိယံ အနာဂတတေလံ-မည်၏။ တထာ-တူ၊ မဇ္ဇကပုပ္ဖဖာဏိတံ-
သစ်မဇ္ဇူ (မယ်ဇယ်) တင်လဲသည်။ ပါဠိယံ အနာဂတဖာဏိတံ - မည်၏၊
ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ - ၏။ သဗ္ဗံ - အလုံးစုံသော၊ မဇ္ဇကပုပ္ဖဖာဏိကံ - သည်၊
နဖာဏိတဂတိကံ - တင်လဲအလားမရှိ၊ ဝါ-တင်လဲနှင့် တူသည်မဟုတ်၊ ဣတိ
တသ္မာ-ကြောင့်၊ သိတုဒကေနာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊
တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ-ပြီ။ သိတုဒကေန ကတန္တိ-ကား၊
မဇ္ဇကပုပ္ဖာနိ - မယ်ဇယ်ပွင့်တို့ကို၊ သိတုဒကေ - အေးသောရေ၌၊ ပက္ခိပိတွာ-
ထည့်ပြီး၍၊ အမဒ္ဓိတွာ - မနယ်မချေမ၍၊ ပုပ္ဖရသေ - မယ်ဇယ်ပွင့်ရည်သည်၊
ဥဒကဂတေ-ရေအလားရှိသည်၊ သတိ-ဖြစ်သော၊ တံဥဒကံ-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊
ပစိတွာ-ချက်ပြီး၍၊ ကတံ-ပြုအပ်သောတင်လဲသည်။ ။ဖာဏိတဂတိက မေ
ဝါတိ ဣမိနာပါဠေန-ဖြင့်၊ တံဖာဏိတံ-ထို သိတုဒကဖြင့်ပြုအပ်သော တင်လဲ
သည်၊ သတ္တာဟကာလိကံ-ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ထားထိုက်ရာကာလရှိ၏။ ဣတိ
ဣမံ အတ္ထံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿတိ-၏။ ပန - ဗျတိရိတ်ကို
ဆိုဦးအံ့၊ တံဖာဏိတံ - ထို သိတုဒကဖာဏိတသည်၊ နိဿဂ္ဂိဝတ္ထု - တည်း၊
(ဤ၌ ဝတ္ထုဟူရှိ၏၊ မသင့်။)၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
နဒဿတိ-မပြု။ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝါ-ထိုသို့ သိတုဒကဖာဏိတ၏ သတ္တာဟ
ကာလိက၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံဖာဏိတံ(ထည့်) - ထိုသိတုဒကဖာဏိတကို၊
သတ္တာဟံ - ခုနစ်ရက်ကို၊ အတိက္ကာမယတော - လွန်စေသော ရဟန်းအား၊
ဒုက္ကဋ္ဌိ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။ စ-သာဓုမှတစ်ပါး
သာဓကကို ဆိုဦးအံ့၊ သမန္တပါသာဒိကာယံ-၌၊ သိတုဒကေန ကတံ မဇ္ဇကပုပ္ဖ
ဖာဏိတံ ပုရောဘတ္တံ သာမိသံ ဝဇ္ဇတိ ပစ္ဆာဘတ္တတော ပဋ္ဌာယ နိရာမိသမေဝ-
သတ္တာဟာတိက္ကမေဝတ္ထုဂဏနာယ ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ - ၍၊ ဝါ-သော၊ တေဝစနံ-ကို၊
သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝတ္ထမ္ပိ ဝတ္ထံဝေ-သာလျှင်တည်း။

သိတုဒကေန - ရေအေးဖြင့်၊ ကတံ - သော၊ မဇ္ဇကပုပ္ဖဖာဏိတံ -
မယ်ဇယ်ပွင့်တင်လဲသည်၊ ပုရောဘတ္တံ-နံနက်အခါ၌၊ သာမိသံ-ဆွမ်းအစ
၂ ရှိသော အာမိသနှင့်တကွ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏၊ ပစ္ဆာဘတ္တတော-ညနေအခါမှ၊
ပဋ္ဌာယ-၍၊ သတ္တာဟံ-လုံး၊ နိရာမိသမေဝ-အာမိသမပါသော်သာလျှင်၊
ဝါ-မှသာလျှင်၊ ဝဇ္ဇတိ - ၏၊ သိတုဒကေန - ဖြင့်၊ ကတဿ - သော၊
မဇ္ဇကပုပ္ဖဖာဏိတဿ-၏၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေ - ခုနစ်ရက်ကို လွန်ရာ

အခါ၌၊ ဝတ္ထုဂဏနာယ-တင်လဲတည်ရာ ခွက်အရေအတွက်အားဖြင့်၊
ဒုက္ကဋ်-သည်။ ဟောတိ-၏။

ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ခီရံ-နို့ရည်ကို၊ ပက္ခိပိက္ခာ-ထည့်ရော၍၊ ကတံ-သော၊
မဇ္ဇကပုပ္ဖဖာဏိတံ-သည်၊ သစေဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ သတ္တာဟ ကာ
လိကံ - သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ပန - မအပ်သည်မှတစ်ပါး အပ်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊
ခဏ္ဍသက္ကရံ - သကာပိုင်းကို၊ ဝါ - ကြံသကာခံကို၊ ခီရဇလ္လိကံ-နို့ရည်မြှုပ်ကို၊
အပနေတွာ - ဖယ်ရှား၍၊ သောဓေန္တိ - စင်ကြယ်စေကုန်၏၊ တသ္မာ - ထိုသို့နို့
မြှုပ်ကို ဖယ်ရှား၍ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ခဏ္ဍသက္ကရံ- မလိုင်၊ ကြံသ
ကာသည်၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ အဗ္ဗ ဇဗ္ဗ၊ ပနသ ကဒလိ ခဇ္ဇရိ စိဉ္ဇာဒိနံ-သရက်၊ သပြေ၊
အိမ်ပိန္န၊ ငှက်ပျော၊ သင်ပေါင်း၊ မန်ကျည်း အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ -
ကုန်သော၊ ယာဝကာလိကဖလသနံ - ယာဝကာလိက သစ်သီးတို့၏၊ ဖာဏိတံ-
တင်လဲသည်၊ ယာဝကာလိကမေဝ - သာလျှင်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊
အဗ္ဗဖာဏိတာဒိနိ ယာဝကာလိကာနီတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
အာဟ-ပြီ။

ကာယိကပရိဘောဂံ ဝဇ္ဇတိတိ-ကား၊ ကာယဿ-ကိုယ်ကို၊ မက္ခန္ဓံဝါ- သုတ်
လိမ်းခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ကာယေ-၌၊ အရုဇော - အနာကို၊ မက္ခန္ဓံဝါ-
သည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ ပန- ဗျတိရိတ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ အဇ္ဈောဟရိတုံ -
မျိုးခြင်းငှာ၊ နဝဇ္ဇတိ-မအပ်။ ။ယန္တိ-ကား၊ သတ္တာဟာတိက္ကန္တံ-ခုနစ်ရက်ကို
လွန်ပြီးသော၊ ဘေသဇ္ဇ-ကို(လဘတိ-၌စပ်)။ ။နိရုပေက္ခောပရိစ္စတိတဘတိ-ကား၊
အနုပေက္ခာ-ငဲ့ကွက်အာသာ၊ အပေက္ခာ မရှိသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ သာမဏေရဿ-
အား၊ ဒတွာ-၍။ ။တန္တိ - ကား၊ ဧဝံ - သို့၊ ပရိစ္စတိတဘ - စွန့်ပေးပြီး၍၊ ပုန-
တစ်ဖန်၊ လဒ္ဓဘေသဇ္ဇ-ရအပ်သောဆေးသည်၊ ဝါ-ကို။ ။ဟိသစ္စံ-၏၊ ဧဝံ-သို့၊
ဒိန္တံ - ငဲ့ကွက်အာသာ အပေက္ခာ မရှိဘဲ သာမဏေအား ပေးအပ်ပြီးသော၊
ဘေသဇ္ဇ - ကို၊ သောသာမဏေရော - သည်၊ အဘိသင်္ခရိတွာဝါ - ပြုပြင်ပြီး၍
လည်းကောင်း၊ အနဘိသင်္ခရိတွာဝါ - ၍လည်းကောင်း၊ တဿဘိက္ခုနော-
အား၊ သစေ ဒဒေယျ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဂဟေတွာ-၍၊ နတ္ထုကမ္မံဝါ-နှာနှပ်
ခြင်းအမှုကိုလည်း၊ ကာတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ အညံ-သော၊ ကဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုသော၊
ပရိဘောဂံဝါ - သုံးဆောင်ခြင်းကိုလည်း၊ ကာတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ တေန-ကြောင့်၊
အဇ္ဈောဟရိတုမ္ပိ ဝဇ္ဇတိတိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ သောသာ
မဏေရော - သည်၊ ဗာလော-မိုက်သည်၊ သစေဟောတိ - အံ့၊ ဒါတုံ-ငှာ၊
သစေ န ဇာနာတိ-အကယ်၍မသိအံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ အညေန-မူလပေးသော
ရဟန်းမှ တစ်ပါးသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ “သာမဏေရ-ဏေ၊ တေ-အား၊
ဘေသဇ္ဇံ-သည်၊ အတ္ထိ-လော”၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထုဗျော-မေးမြန်းပြောဆိုအပ်၏၊

“ဘန္တေ-ရား၊ မေ-အား၊ ဘေသဇ္ဇံ-သည်၊ အာမအတ္တိ-၏”။ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်“၊ သာမဏေရ-ဏေ၊ တံ-သည်၊ တံ ဘေသဇ္ဇံ-ကို၊ အာဟရ-ယုခံ လော၊ မယံ-တို့သည်၊ ထေရဿ-အား၊ ဘေသဇ္ဇံ-ကို၊ ကရိဿာမ-ကုန်အံ့”။ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တဗ္ဗော-၏၊ ဧဝမိ-ဤသို့ပြော၍ ရသော်လည်း၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ ။ ဝတ္ထုဂဏနာယာတိ-ကား၊ သပ္ပိအာဒိဝတ္ထုဂဏနာယစေဝ - ထောပတ်အစရှိသော ပစ္စည်းဝတ္ထုဆေးမယ် အရေအတွက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သပ္ပိပိဏ္ဍာဒိဝတ္ထုဂဏနာယစ-ထောပတ်ခဲ၊ ထောပတ်ဆိုင်၊ ထောပတ်တုံး အရေအတွက်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ။ ပန - အာပတ်အများသင့်သည်မှတစ်ပါး အာပတ်တစ်ချက်သင့်သည်ကို ဆိုဦးအံ့။ ဝတ္ထုသု-ထောပတ်အစရှိသော ဆေးမယ်ဝတ္ထု ထောပတ်ခဲအစရှိသော ဝတ္ထုတို့သည်၊ မိဿိတေသု-ရောကုန်သော်၊ ကေ-သော၊ နိဿဂ္ဂိယံ-သော၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ “ဘန္တေ-ရား၊ မေ-၏၊ ဣဒံ ဘေသဇ္ဇံ-သည်၊ သတ္တာဟာတိက္ကန္တံ-၍၊ ဝါ-၍၊ နိဿဂ္ဂိယံ-သော၊ ဣမံဘေသဇ္ဇံ-ကို၊ သံဃဿ-အား၊ နိဿဇ္ဇာမိ - စွန့်ပါ၏၊ ဣတိ-သို့၊ နိဿဇ္ဇနဝိဓာနံ - စွန့်ပုံ စွန့်ဟန် အစီအရင်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။

ဣဒံ သိက္ခာပဒံ - သည်၊ သာဓာရဏပညတ္တိ - ရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမ နှစ်ပါးတို့အား ဆက်ဆံသောပညတ်တည်း။ သတ္တာဟံ-ခုနစ်ရက်ကို၊ အနုတိက္ကန္တေပိ-မကျော်လွန်သော ဆေး၌လည်း၊ အတိက္ကန္တသညိနော-မကျော်လွန်သောဆေးဟု အမှတ်သညာရှိသော၊ ဘိက္ခုနောစေဝ-အားလည်းကောင်း၊ သတ္တာဟံအနုတိက္ကန္တေပိ-၌လည်း၊ ဝေမတိကဿ-ယုံမှားခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခုနောစ-အားလည်းကောင်း၊ ဗုက္ကဋ္ဌံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။ သတ္တာဟံ - ကို၊ အတိက္ကန္တေ - ဆေး၌၊ အနုတိက္ကန္တသညိနော-သော၊ ဘိက္ခုနောပိ-အားလည်းကောင်း၊ သတ္တာဟံ-ကို၊ အတိက္ကန္တေ-၌၊ ဝေမတိကဿ-သော၊ ဘိက္ခုနောပိ-အားလည်းကောင်း၊ နိဿဂ္ဂိယံ-သော၊ ပါစိတ္တိယမေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ တထာ-တို့အတူ၊ အနုဓိဋ္ဌိတာ ဝိဿဇ္ဇိတာ နဋ္ဌာ ဝိနဋ္ဌာ ဒစှာ ဝိလုတ္တေသု-မဓိဋ္ဌာန် အပ်သောဆေး၊ မစွန့်အပ်သောဆေး၊ မပျက်စီးသောဆေး၊ မပျောက်ဆုံးသောဆေး၊ မီးမလောင်အပ်သောဆေး ခိုးသူတို့သည် မလုယူအပ်သော ဆေးတို့၌၊ အဓိဋ္ဌိတာဒိသညိနော-အဓိဋ္ဌာန်အပ်ပြီးသော ဆေးတည်းဟုအစရှိသော အမှတ်သညာရှိသော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ နိဿဂ္ဂိယံ-သော၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ အန္တောသတ္တာဟံ-၌၊ အဓိဋ္ဌိတေဝ-အဓိဋ္ဌာန်အပ်သောဆေး၌လည်းကောင်း၊ ဝိဿဇ္ဇိတေဝ-ကောင်း၊ နဋ္ဌေဝ-ကောင်း၊ ဝိနဋ္ဌေဝ-ကောင်း၊ ဒစှေဝ-ကောင်း၊ အစ္စိန္တေဝ-ကောင်း၊ ဝိဿာသေန-အကျမ်းတူဝင် ခင်မင်ရင်းနှီးသောအားဖြင့်၊ ဂဟိတေစ-ဆေး၌လည်းကောင်း၊ (အန္တော သတ္တာဟံ-၌၊ အဓိဋ္ဌိတေ သမာနေစ-

ဖြင့်သော်လည်းကောင်း စသည်ဖြင့်လည်း အနက်သမ္ပန်နိုင်သည်။) အနာပတ္တိ-
မသင့်၊ ဥမ္မတ္တကာဒိနံ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနု-တို့အားလည်း၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊
ဣဒံ သိက္ခာပဒံ-သည်၊ အာစာရဝိပတ္တိ-တည်း၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ ဘေသဇ္ဇာနံ-
တို့၏၊ အတ္တနော-၏၊ သန္တကတော-ဥစ္စာတို့၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဝါ-မိမိ
ဥစ္စာဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဂဏနူပဂတော-ရေတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့ ကပ်
ရောက်ခြင်း လည်းကောင်း၊ သတ္တာဟာတိက္ကမော - ခုနစ်ရက်ကို လွန်ခြင်း
လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဣမာနိ တီဏိ-တို့သည်၊ အင်္ဂါနိ-တည်း။ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ-
သည်၊ ကထိနသမုဋ္ဌာနံ-ရှိ၏၊ အကိရိယံ-ပြုအပ်သည်ကို မပြုခြင်းရှိ၏၊ နော
သညာဝိမောက္ခံ - ဝိတိက္ကမ သညာ မရှိသော်လည်း အာပတ်မှ လွတ်ခြင်းမရှိ၊
အစိတ္တကံ - လွန်ကျူးလိုသော စိတ်မရှိသော်လည်း အာပတ်သင့်ခြင်းရှိ၏၊
ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇံ-ပညတ်တော် အပြစ်ရှိ၏၊ ကာယကမ္ပံ-ရှိ၏၊ ဝစီကမ္ပံ-ရှိ၏၊ တိစိတ္တံ-
ရှိ၏၊ တိဝေဒနံ-ရှိ၏၊ တေန-ကြောင့်၊ သေသံ စိဝရဝဂ္ဂဿ ပဌမသိက္ခာပဒေ
ဝုတ္တနယေနဝ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဣတိ
ဣဒံ ပရိသမာပနံ-ကို၊ ဒဠဗ္ဗံ-၏။

ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၄-ဝဿိကသင်္ဃိက သိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

☞ ပစ္စိမ မာသဿ ပဌမ ဒိဝသတော ပဌာယာတိ - ကား၊ ဇေဋ္ဌမူလပုဏ္ဏမာ
သိယာ-ဇေဋ္ဌနက္ခတ်၊ မူလနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သော ပြည့်သောလရှိရာဖြစ်သောလ၏၊
ဝါ-ဇေဋ္ဌမူလ နက္ခတ်နှစ်စုံ စန်းနှင့်ဆုံသော နယုန်လပြည့်နေ့၏၊ ပစ္စိမပါဠိပဒ
ဒိဝသတော-နောက်ဖြစ်သော အထွက်တစ်ရက်နေ့မှ၊ ဝါ-နယုန်လပြည့်ကျော်
တစ်ရက်နေ့မှ၊ ပဌာယ-၍။ ။ တာဝါတိ-ကား၊ တာဝပရိမာဏေ-ထိုမျှ
အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကာလေ-၌။ ဇေဋ္ဌ မူလ ပုဏ္ဏမာသိယာ-၏၊ ဝါ-၏၊
ပစ္စိမပါဠိပဒ ဒိဝသတော-မှ၊ ပဌာယ-၍၊ ယာဝကတ္တိကပုဏ္ဏမာ-တန်ဆောင်မုန်း
လပြည့်နေ့တိုင်အောင်၊ ပရိစ္ဆိန္နေ-ပိုင်းခြားအပ်သော၊ ဣမသ္မိံ ပဉ္စမာသေ-၌၊
(၎င်း ပရိစ္ဆိန္နေ-ကား ထည့်ပုဒ်တည်း၊ ၎င်းမထည့်ဘဲ “ယာဝ-လောက်၊ ကတ္တိက
ပုဏ္ဏမာ-သည်။ အတ္တိ-၏၊ တာဝ-လောက်၊ ပရိမာဏေ - နှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊
ဣမသ္မိံ ပဉ္စမာသေ-၌” ဟုလည်း အနက်ယောဇနာနိုင်သေး၏။) ဣတိ အယံ-
သည်ကား၊ အတ္ထော-တာဝ ပရိမာနေ ကာလေ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာ၏ အနက်
တည်း။ ။ ကာလော ဝဿိက သင်္ဃိကာယာတိ အာဒိနာတိ ဧတ္ထ ပါဠေ-၌၊
နိဝိဇ္ဇေန-သော၊ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အညေပိ-သင်တို့မှ
တစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ ဝဿိက သင်္ဃိက စီဝရံ-

မိုးရေခံသင်္ကန်းကို၊ ဒေန္တိ-လူကုန်၏၊ ဝါ-လူကုန်ပြီ၊ တသွာ-ကြောင့်၊ အယံ သမယော-သည်၊ တုမ္ဘာကံ-တို့၏၊ ဝဿိက သာဠိကဿ-၏၊ ဝါ-မိုးရေခံ သင်္ကန်းလူခြင်းငှာ၊ သမယော-အခါတည်း၊ ဣတိ ဣမေသံ ပဒါနံ-တို့ကို၊ ဂဟဏံ-ကို၊ ကတံ-အပ်၏။ ဒေထ မေ ဝဿိကသာဠိကစီဝရန္တိ အာဒိကဿာတိ ဧတ္ထ ပါဠေ-၌၊ နိဝိဋ္ဌေန-သော၊ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ တုမေ-တို့သည်၊ မေ-၏။ ဝါ-ငါ့အတွက်၊ ဝဿိက သာဠိက စီဝရံ-ကို၊ အာဟရထ-ယူခဲ့ကုန်လော့၊ တုမေ-တို့သည်၊ မေ-၏၊ ဝါ-အတွက်၊ ဝဿိကသာဠိကစီဝရံ-ကို၊ ပရိဝတ္ထေထ-ဖလှယ်ကြကုန်လော့၊ တုမေ-သည်၊ မေ-ငါ၏ အကျိုးငှာ၊ ဝဿိက သာဠိက စီဝရံ-ကို၊ စေတောပေထ-ဝယ်စေကုန်လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမေသံ ပဒါနံ-တို့ကို၊ ဂဟဏံ-ကို၊ ကတံ-၏။ ။အတ္တနော-၏၊ အညာတက အပ္ပဝါရိတေသု-တို့၌၊ တဒုဘယံ-ထိန္တပါးစုံသော သတုပ္ပာဒ ဝိညာပန ကို၊ ကရောန္တဿ-ပြုသော ရဟန်းအား၊ ကိ-အဘယ်အာပတ်သည်။ ဟောတိ-နည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ-သည်၊ သတိ-သော်၊ တံ ပုစ္ဆံ-ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတုံ-ငှာ၊ အညာတက အပ္ပဝါရိတ ဌာနေတိ အာဒိ-သော၊ ယံ ဝစနံ အတ္ထိ တံ ဝစနံ သင်္ဂဟကာရော-သည်။ အာဟ-ပြီ။ ။ဝတ္တဘေဒေ ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ ဣဒံ ဝစနံ-ကို၊ ဝဿိကသာဠိကံ-ကို၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ အဒိန္နေ-မလ္လသော အညာတက အပ္ပဝါရိတ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ကို၊ သန္ဓာယ-၍။ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်၏။ ပန သစ္စံ - ထိုစကားမှန်၏၊ ယေ-အကြင် အညာတက အပ္ပဝါရိတ တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေပိ-ရှေးရှေးနှစ်၌လည်း၊ ဝဿိက သာဠိကံ-သို့၊ ဒေန္တိ-ကုန်၏၊ တေသု-တို့၌၊ ဝတ္တဘေဒေါ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဟိ-ယုတ္တိဒဠိမှ တစ်ပါး အာဂမဒဠိကို ဆိုဦးအံ့၊ သမန္တံ ပါသဒိကဿံ-၌၊ ယေ မနုဿာ။ ပ။ အနုညာတတ္တာတိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ယေ မနုဿာ-အကြင် လူတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေပိ-လည်း၊ ဝဿိက သာဠိက စီဝရံ-ကို၊ ဒေန္တိ-ကုန်၏၊ ပန-ထိုသို့ လူဖူးကုန်သော် လည်း၊ ဣမေ မနုဿာ-တို့သည်၊ အတ္တနော-၏၊ အညာတက အပ္ပဝါရိ တာ-တို့သည်၊ သစေပိ ဟောန္တိ-အံ့၊ ဧဝံ ဟောန္တေသုပိ-ကုန်သော် လည်း၊ ဝတ္တဘေဒေါ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ကသွာ-ကြောင့်၊ ဝတ္တဘေဒေါ- သည်၊ နတ္ထိ-နည်း၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ တေသု မနုဿေသု-ထိုမိုးရေခံသင်္ကန်း လူဖူးသော အညာတက အပ္ပဝါရိတ လူ တို့၌၊ သတုပ္ပာဒကရဏဿ-သတိ၏ဖြစ်ခြင်းကိုပြုခြင်း၏၊ ဝါ-သတိဖြစ် စေခြင်းငှာပြုခြင်း၏၊ ဝါ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်။ အနုညာတတ္တာ- ခွင့်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝတ္တဘေဒေါ နတ္ထိ ဣတိပရိဟာရော- တည်း။

အညာတကံဝိညတ္တိသိက္ခာပဒေန နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယန္တိ-ကာ၊ ယော ပန ဘိက္ခု၊ အညာတကံ ဂဟပတိံ ဝါ ဂဟပတာနိံ ဝါ စိဝရံ ဝိညာပေယျ၊ အညတြ သမယာ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယန္တိ ဣမိနာ သိက္ခာပဒေန-ယော ပန။ပ။ ပါစိတ္တိယံ ဟူသော ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ နိဿဂ္ဂိယံ - သော၊ ပါစိတ္တိယံ - အာပတ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ပကတိယာ- ရှိရာအားဖြင့်၊ ဝဏ္ဏကသဒ္ဓိက ဒါယကေသုပိ - မိုးရေခံ သက်န်း လူနေကျ ဒါယကာတို့၌လည်း၊ ဟောတိယေဝ-တည်း။

ဂိမ္မာနံ ပစ္ဆိမစု မာသဿ ပဌမဒိဝသတော ပဌာယာတိ တွေ့ ပါဌေ-၌၊ ဇေဋ္ဌ မူလကာဠုပက္ခု၊ ပေါသထဿ-ဇေဋ္ဌ၊ မူလ နက္ခတ်နှစ်ဝ ယှဉ်ခိုက်ကျသော လဆုတ် ပက္ခဉပုသ်နေ၏။ ပစ္ဆိမပါဠိပဒဒိဝသတော - လပြည့်နေ့မှ နောက်ဖြစ်သော အထွက်တစ်ရက်နေ့မှ၊ ပဌာယ-၍၊ ယာဝ-လောက်၊ အာသဠိပုဏ္ဏမာ-နွယ်တာ အဟုံ ရှေးခေါ်ဆိုသော ဝါဆိုလပြည့်နေ့သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တာဝ-လောက်၊ ပရိမိတော-နှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ အယံ အဒ္ဓမာသော-ဤတစ်လထက်ဝက် ဆယ့်ငါးရက်သည်၊ ဂိမ္မာနံ ပစ္ဆိမဒ္ဓမာသောနာမ-မည်၏၊ တဿ ဂိမ္မာနံ ပစ္ဆိမဒ္ဓ မာသဿ-၏၊ ပဌမဒိဝသတော-မှ၊ ပဌာယ-၍၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ၏။ အဒ္ဓမာသဿ - ၏၊ ပဌမပါဠိပဒ ဒိဝသတော - အစပဌမ အထွက်တစ်ရက်နေ့မှ၊ ပဌာယ-၍၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ။ကတ္တိကမာသဿ-ကြတ္တိကာနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်ရာ လ၏၊ ပစ္ဆိမဒိဝသောနာမ-မည်သည်၊ ပစ္ဆိမကတ္တိကမာသဿ-၏၊ ပုဏ္ဏမာ- လပြည့်နေ့သည်၊ ဟောတိ-၏။ ။တွေ့ဝတာတိ-ကာ၊ မာသော သေသော ဂိမ္မာနန္တိ ဘိက္ခုနာ ဝဏ္ဏကသဒ္ဓိက စိဝရံ ပရိယေသိတဗ္ဗံ အဒ္ဓမာသော သေသော ဂိမ္မာနန္တိ ကတာ နိဝါသေတဗ္ဗန္တိ-၍၊ ဝါ-ဟူသော၊ တွေ့ကေန- ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဂဏနေန - အရေအတွက်ဖြင့်။ ။ပရိယေသန ခေတ္တန္တိ - ကား၊ ပရိယေသနဿ - ရှာမှီးခြင်း၏၊ ခေတ္တံ - ခေတ်အခါမည်၏။ ဟိ သစ္စံ-၏၊ ကေသ္မိံ မာသေ-ထိုတစ်လ၌၊ ဝဏ္ဏကသဒ္ဓိက စိဝရံ-သည်၊ ဝါ- ကို၊ အလဒ္ဓိ-မရအပ်သေးသော်၊ ပရိယေသိတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ ။ကရဏ နိဝါသန ခေတ္တမ္ပိတိ-ကား၊ ကရဏ ခေတ္တဉ္စေ-ပြုလုပ်ရာ ခေတ်အခါလည်း မည်၏၊ နိဝါသန ခေတ္တဉ္စ-ဝတ်ရုံရာ ခေတ်အခါလည်းမည်၏။ ပိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ပရိယေသန ခေတ္တံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ သမ္ပိဇ္ဈေတိ-ပေါင်းတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ-၏၊ ကေသ္မိံ အဒ္ဓမာသေ-ထိုတစ်လထက်ဝက် ဆယ့်ငါးရက်၌၊ ပရိယေ သိတုံစ - ငှာလည်းကောင်း၊ ကာတုံစ - ငှာလည်းကောင်း၊ နိဝါသေတုံစ-ငှာ လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ အဓိဋ္ဌာတုံယေဝ-ငှာသာလျှင်၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်။ ပန- အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ သမန္တ ပါသဒိကာယံ-၌၊ ကတ္တိစိ- အချို့သော၊

ပေါ်ထွက်ကေ-၌၊ “ဇေဋ္ဌမူလ ပုဏ္ဏမာသိယာ ပစ္စိမ ပါဠိပဒ ဒိဝသတော ပဋ္ဌာယ
ယာဝကာဋ္ဌ ပက္ခပေါသတော၊ အယမေကော အဒ္ဓမာသော ပရိယေသန
ခေတ္တဉ္စေဝ ကရဏခေတ္တဉ္စ၊ ကေသ္မိံ ဟိ အန္တရေ ဝသိကသာဠိကံ အလဒ္ဓိ
ပရိယေသိတုံ လဒ္ဓိ ကာဘုံစ ဝဋ္ဋတိ၊ နိဝါသေတုံ အဓိဋ္ဌာတုံစ နာဋ္ဌတိ”တိ-
ဟူသော၊ ယံ ဝစနံ-ကို၊ ဒိဿတိ-အပ်၏၊ တံ ဝစနံ-ကို၊ တဿ ဝစနဿ-၏၊
မာတိကာယ-နှင့်၊ ဝိရောဓတော-ဆန့်ကျင်ခြင်းကြောင့်၊ ဝါ-ဆန့်ကျင်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ပမာဒလိခိတန္တိ - မှားသောအားဖြင့် ရေးသားအပ်၏ဟူ၍၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗိ-၏။ ဟိ-ဉာဏဒဋ္ဌိ အာဂုံကိုချီးနှိမ်၊ အဒ္ဓမာသော သေသော ဂိမ္မာနန္တိ
ကတွာ နိဝါသေတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ ပါဠိ-မာတိကာပါဠိသည်၊ အတ္ထိ-၏။ ။
သဗ္ဗမ္ပိတိ-ကား၊ ပရိယေသနဉ္စ-ကောင်း၊ ကရဏဉ္စ-ကောင်း၊ နိဝါသနဉ္စ-
ကောင်း၊ အဓိဋ္ဌာနဉ္စ-ကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊
(တံ ဝဋ္ဋတိ-၌ စပ်ပါ)။ ။ဣမိနာ ပါဠေနေ - ဤ ဝဿာနဿ အစရှိသော
ပါဠိဖြင့်၊ စတ္တာရေ-ကုန်သော၊ ဣမေ မာသာ-တို့သည်၊ စတုန္ဒမ္ပိ-လေးပါး
လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပရိယေသန ကရဏ နိဝါသနာဓိဋ္ဌာနာနံ-ရှာမှီးခြင်း၊
ပြုလုပ်ခြင်း၊ ဝတ်ရုံခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းတို့၏၊ ခေတ္တံ-အခါမည်၏၊ ဣတိ ဣမံ
အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ဒဿေတိ-၏။ ဟိသစ္စံ-၏၊ စတုသု-ကုန်
သော၊ ဧတေသု မာသေသု-တို့၌၊ အလဒ္ဓိ-မရအပ်သေးသော မိုးရေခံသင်္ကန်းကို၊
ပရိယေသိတုံစ - ဌာလည်းကောင်း၊ လဒ္ဓိ - ရအပ်ပြီးသော မိုးရေခံသင်္ကန်းကို၊
ကာတုံစ-ဌာလည်းကောင်း၊ နိဝါသေတုံစ-ဌာလည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌာတုံစ-
ဌာလည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။

ဝဿံ ဥက္ကဋ္ဌိယတိတိပါဌဿ-၏၊ သံဝစ္ဆရံ-နှစ်ကို၊ ဥဒ္ဓံ-အထက်သို့၊ ကဗျိယတိ-
ဆွဲအပ်၏၊ ဝဗျိယတိ-ပွားအပ်၏၊ ဝါ-တိုးစေအပ်၏၊ အာရုယတိ-အထက်သို့
တင်အပ်၏၊ ဣတိ အယံ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။ ဝဿာနဿ - မိုးဥတု၏၊
ပဌမမာသံ-ရှေးဦးအစ ဝါဆိုလကို၊ ဥက္ကဋ္ဌိတွာ-အထက်သို့ဆွဲငင်ပြီး၍၊ ဂိမ္မာနံ-
နေ့ဥတုတို့၏၊ ပစ္စိမမာသမေဝ-နောက်ဆုံးလကိုသာလျှင်၊ ကရောန္တိ-ကုန်၏၊
ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ။ဝဿူ
ပနာယိက ဒိဝသေ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာတိ-ကား၊ ဝဿာနတော-မိုးလမှ၊ ပုဗ္ဗေယေဝ-
၌သာလျှင်။ ဒဿာဟဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ အတိက္ကန္တတ္တာ-လွန်ပြီးသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဝဿူပနာယိက ဒိဝသေယေဝ-ဝါဆိုရာနေ့၌သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ-
အပ်၏။ ဟိသစ္စံ-၏၊ တံ ဒိဝသံ-ကို၊ အတိက္ကာမေတုံ-ငှာ၊ န ဝဋ္ဋတိ-မအပ်။
ပန-ဝါမဆိုမီ ရအပ်သော မိုးရေခံသင်္ကန်းမှ တစ်ပါး ဝါတွင်းရသော မိုးရေခံ
သင်္ကန်းကို ဆိုဦးအံ့၊ ဝသိကသာဠိကာ (ထည့်)-ကို၊ ဝါ-သည်၊ အန္တော
ဝဿေ-တွင်း၌၊ လဒ္ဓါ-သည်၊ သမာနာစေဝ-သော်လည်းကောင်း၊ နိဋ္ဌိတာ-

သုဝိကမ္မ၊ ဩသနသ္မိ ရောက်ပြီးသည်။ သမာနာစ - သော် လည်းကောင်း၊ တသ္မိံ ယေဝအန္တောဝဿေ - ဤသာလျှင်၊ လဒ္ဓဒိဝသတော - မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဒသာဟံ-ကို၊ နာတိက္ကမေတဗ္ဗာ-မလွန်စေအပ်။ ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဝဿိက သင်္ဂြိုဟ်-ကို၊ ဝါ-သည်၊ ဒသာဟံတိက္ကမေ-၌၊ နိဋ္ဌိတာ-သည်။ သမာ နာ-သော်၊ တဒဟေဝ-ထိုပြီးရာနေ၌သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ-အပ်၏။ ဒသာ ဟေ-ဆယ်ရက်သည်၊ အပ္ပဟောန္တေ - မလောက်သည်ရှိသော်၊ စီဝရကာလံ- သင်္ကန်းကာလကို၊ နာတိက္ကမေတဗ္ဗာ-မကျော်လွန်စေအပ်၊ အယံ - ဤဆိုအပ် ပြီးသည်ကား၊ တာဝ - အကတမိုးရေခံ သင်္ကန်းမှ ရှေးဦးစွာ၊ ကတာယ- ပြုအပ်ပြီးသော မိုးရေခံသင်္ကန်း၏။ ပရိဟာရော - အစောင့်အရှောက်တည်း။ ပန-အမေးပုစ္ဆာပြဿနာကို ဆိုဦးအံ့၊ အကတာယ - မပြုမလုပ် မချုပ်ရသေး သော မိုးရေခံသင်္ကန်း၏၊ ပရိဟာရော-ကား၊ ကော-အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-မေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သစေတိအာဒိ ယံ ဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော၊ အာဟ-ပြီ။ ဣတော ကောဒသမာသသင်္ဂါတ ပရိဟာ ရတော-ဤတစ်ဆယ့်တစ်လဟု ဆိုအပ်သောအစောင့်အရှောက်ထက်၊ ဝါ-မှ၊ အညဿ-သော၊ ပရိဟာရဿ-၏၊ အဘာဝတော-ကြောင့်၊ ကောဟမ္ပိ-တစ် ရက်ပတ်လုံးလည်း၊ ပရိဟာရံ-ကို၊ နလဘတိ-မရ၊ ဣတိအယံ-တား၊ အဓိပ္ပာ ယော-အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတည်း။

သောပရိဟာရော-သည်၊ ဣတော ဒိဝသတော-မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဟောတိ- နည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတဗ္ဗဘာဝတော-ကြောင့်၊ ယာဝဟေမန္တဿ ပဌမဒိဝသောတိ- ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ဇေဋ္ဌမူလပုဏ္ဏမာသိတော-နယုန်လပြည့် နေမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ယာဝ-လောက်၊ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာသိယာ - တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်၏၊ ပါဠိပဒဒိဝသော - အထွက်တစ်ရက်နေ့သည်၊ ဝါ-တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တာဝ - ထိုတန်ဆောင်မုန်းလပြည့် ကျော်တစ်ရက်တိုင်အောင် (ပရိယေသေယျ-၌စပ်)၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော- ယာဝ ဟေမန္တဿ ပဌမဒိဝသောဟူသော ပါဠိ၏အနက်တည်း။ ။ဧတေသု သတ္တသု ပိဋ္ဌိသမယမာသေသုတိ - ကား၊ ပဋိလောမက္ကမေန - အစဉ်အလာမှ ဆန့်ကျင်သော အားဖြင့်၊ ဝုတ္တေသု - ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာ သိယာ - တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်၏၊ ပစ္ဆိမ ပါဠိပဒါဒိသု - နောက်ဖြစ်သော အထွက်တစ်ရက် အစရှိကုန်သော၊ ဇေဋ္ဌမူလပုဏ္ဏမာသာ ဝသာနေသု - နယုန် လပြည့်အဆုံးရှိကုန်သော၊ သတ္တသု-ကုန်သော၊ ပိဋ္ဌိသမယနာမကေသု-အမည် ရှိကုန်သော၊ ဧတေသုမာသေသု-ထိုလတို့၌။ ။သတုပ္ပာဒကရဏေနာတိ-ကား၊ ကာလောဝဿိကသင်္ဂြိုဟ်ယာတိ အာဒိနာ - အစရှိသော၊ နယေနံ - ဖြင့်၊ သတုပ္ပာဒကရဏေန - သတိ၏ဖြစ်ခြင်းကို ပြုခြင်းဖြင့်။ ။ဝိညာပေန္တဿာတိ-

၁၁၂ ကင်္ခါဋီကာသစ် နိဿယသစ်

ကား၊ ဒေဝ မေ ဝဿိကသင်္ခါကစီဝရန္တိအာဒိနာ - သော၊ နယေန - ဖြင့်၊ ဝိညတ္တိ-ကို၊ ဝါ-အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကိုသိစေခြင်းကို၊ ကရောန္တဿ-အား။ ။ တေနသိက္ခာပဒေနအနာပတ္တိတိ-ကား၊ အညာတက ဝိညတ္တိသိက္ခာပဒေန-ဖြင့်၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊ ပန-ထိုသို့ပင် အညာတကသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အာပတ်သင့်ပါ သော်လည်း၊ ဣမိနာသိက္ခာပဒေန- ဤဝဿိက သင်္ခါကသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ အ သမယတ္တာ-မတောင်းသင့်ရာ အခါ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာပတ္တိယေဝ-နိဿဂ္ဂိယ ပါစိတ်အာပတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ။ ဟိ-သာဓုမှတစ်ပါး သာဓက ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဘဒ္ဒန္တဗုဒ္ဓတ္တာစရိယေန-ဗုဒ္ဓဒတ်မည်တိုင် ဆရာအရှင်သည်၊ ကတူာ ပန သတုပ္ပာဒံ။ ပ။ ကတူာ နိပ္ပာဒနေ တထာတိ-၍၊ ဝါ-သော၊ တေပဇ္ဇဒ္ဓယံ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

ဝါထာအနက်။ ။ ပိဋ္ဌိသမ္ပတေ - ပိဋ္ဌိဟု သမုတ်အပ်သော၊ သမ ယေ-၌၊ ဉာတကာညာတကာဒိနော-ဆွေမျိုးတော်သောသူ၊ ဆွေမျိုး မတော်သောသူ အစရှိသူအား၊ ဝါ ၏၊ သတုပ္ပာဒံ-ကို၊ ကတူာ-၍၊ (ပန-အနက်မဲ့)၊ ဝဿိကသင်္ခါက စီဝရံ-ကို၊ နိပ္ပာဒန္တဿ-ပြီးစေတတ် သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ နိဿဂ္ဂိယာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ စ- ထိုမှတစ်ပါး၊ ပိဋ္ဌိသမ္ပတေ-သော၊ သမယေ-၌၊ တေသုယေဝဉာတကာ ဉာတကာဒိသု-တို့၌သာလျှင်၊ ဝိညတ္တိ-ကို၊ ကတူာ-၍၊ ဝဿိကသင်္ခါက စီဝရဿ-ကို၊ နိပ္ပာဒနေ-ပြီးစေရာ၌၊ ဝါ-ကြောင့်၊ တထာ-တူ၊ နိဿဂ္ဂိယာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဣတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ ဘန္တေ-ရား၊ မေ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ဣဒံဝဿိကသင်္ခါကံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဂိမ္မာနေ-၌၊ ဝါ-တွင်၊ အတိရေကမာသေ- တစ်လထက် အပိုအလွန်သည်၊ ဝါ-တစ်လကျော်သည်၊ သေသေ-ကြွင်းကျန် သည်ဖြစ်ပါလျက်၊ ပရိယဋ္ဌံ - ရွာမှီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂိမ္မာနေ - ၌၊ ဝါ - တွင်၊ အတိရေကဒ္ဓမာသေ-တစ်လထက်ဝက် ဆယ်ငါးရက်အပိုသည်၊ သေသေ-လျက်၊ ကတူာ-၍၊ ပရိဒဟိတံ-ထက်ဝန်းကျင်မှ ဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-ဝတ်ရုံအပ် သည်ဖြစ်၍၊ နိဿဂ္ဂိယံ - ၏၊ ဣတိဣမိနာနယေန - ဖြင့်၊ နိဿဇ္ဇနဝိဓာနံ - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။

ဝဿိကသင်္ခါက ပရိယေသန ဝတ္ထုသိန္နိ-ကား၊ ပဋိကဇ္ဈေဝ-ကြိုကြိုတင်တင် သာလျှင်၊ ဝဿိကသင်္ခါက ပရိယေသနဝတ္ထုသိန္နိ-မှီးရေခံသက်န်းကို ရွာမှီးသော အမှုအခင်းအကြောင်းရင်းကြောင့်။ ။ တိကပါစိတ္တိယန္တိ-ကား၊ အတိရေက မာသဒ္ဓမာသေသု- အတိရေကမာသ , အတိရေကအဒ္ဓမာသတို့၌၊ ဝါ-တစ်လ ထက်ကျော်လွန်ရာ၊ ဆယ့်ငါးရက်ထက် ကျော်လွန်ရာတို့၌၊ အတိရေကသညီ

ဝေမတိကဉ္စိနကသညိနံ-အ တိရေကသညာရှိသော ရဟန်း၊ ဝိမတိရှိသော ရဟန်း၊ ဉ္စိနကသညာရှိသော ရဟန်းတို့၏။ ပရိယေသန နိဝါသနဝသေန - ရွာမှီးခြင်း၊ ဝတ်ရုံခြင်းတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တိဏိ-သုံးချက်ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အယံ နိဒ္ဒေသော-ဤ တိက ပါစိတ္တိယံ ဟူသော နိဒ္ဒေသသည်၊ ဧကသေသနိဒ္ဒေသော-တစ်ခုသော တိက-ပါစိတ္တိယံ ဟူသောသဒ္ဓါ ကြွင်းကျန်သောအားဖြင့် ညွှန်ပြခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ သာမညနိဒ္ဒေသော-တိကပါစိတ္တိယံ ဟူသော သဒ္ဓါချင်း တူသောအားဖြင့်ညွှန်ပြခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။ ဉ္စိနကမာသဒ္ဓမာသေသုတိ-ကား၊ ဉ္စိနကမာသေစ-တစ်လအောက်ယုတ်လျော့ရာ၌လည်းကောင်း၊ ဉ္စိနကဒ္ဓမာသေစ-ဆယ့်ငါးရက်အောက် ယုတ်လျော့ရာ၌လည်းကောင်း။ ။ အတိရေကသညိနော ဝေမတိကဿဝါ ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ ပရိယေသန နိဝါသနံ - ရွာမှီးခြင်း၊ ဝတ်ရုံခြင်းကို၊ ကရေန္တဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဣတိ-သို့၊ ပါဌသေသော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ကံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-နည်း။ ဂိမ္မာနေ-၌၊ ဉ္စိနကမာသေ - တစ်လအောက် ယုတ်လျော့ရာအခါသည်၊ သေသေ-ကြွင်းကျန်ပါလျက်၊ အတိရေကသညိနော-အတိရေကသညာရှိသည် ဖြစ်၍၊ ပရိယေသန္တဿ-သော၊ ဘိက္ခုနောဝါ-အားလည်းကောင်း၊ ဂိမ္မာနေ-၌၊ ဉ္စိနကမာသေ-လျက်၊ ဝေမတိကဿ - ၍၊ ပရိယေသန္တဿ - သော၊ ဘိက္ခုနောဝါ - ကောင်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ - သည်၊ ဟောတိ-၏။ စ- ပရိယေသနအကျယ်မှ တစ်ပါး နိဝါသနအကျယ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ (ပရိယေသန နိဝါသနံ ကရေန္တဿ-၏ အကျယ်ဝိတ္တာရဖြစ်၍ စ-ကို ခွဲပေးလိုက်သည်။) ဂိမ္မာနေ-၌၊ ဉ္စိနကဒ္ဓမာသေ-အဒ္ဓမာသအောက် ယုတ်လျော့ရာအခါသည်၊ သေသေ-လျက်၊ အတိရေကသညိနော-၍၊ နိဝါသေန္တဿ-သော၊ ဘိက္ခုနောဝါ-အားလည်းကောင်း၊ ဂိမ္မာနေ-၌၊ ဉ္စိနကဒ္ဓမာသေ-သည်၊ သေသေ-လျက်၊ ဝေမတိကဿ-၍၊ နိဝါသေန္တဿ-သော၊ ဘိက္ခုနောဝါ-အားလည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ။ တထာတိ ဣမိနာပဒေန-ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ အတိဒိသတိ - ညွှန်ပြတော်မူ၏။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ တထာတိ ဣမိနာပဒေန - ဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ အတိဒိဋ္ဌံ-သော်၊ တံဒုက္ကဋ္ဌံ-ကို၊ ဥဒက ဖုသိတ ဂဏနာယ-ရေ၏ထိခြင်း၏ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ ဝါ-ရေပေါက်အရေအတွက်အားဖြင့်၊ အကတွာ-မပြုမူ၍၊ နာနပရိယောသာနဝသေန-ရေချိုးခြင်း၏ ပြီးဆုံးခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပယောဂေပယောဂေ-တိုင်း၌၊ ဝါ- အားထုတ်တိုင်း၊ အားထုတ်တိုင်း၌၊ ကာရေတဗ္ဗံ - ပြုစေအပ်၏။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ တံ ဒုက္ကဋ္ဌံ-ကို၊ ခေါ-စင်စစ်၊ ဝိဝဋ္ဌင်္ဂဏေ-ဟင်းလင်းပွင့်သော အပြင်ရှိသောအရပ်၌၊ အာကာသတော-မှ၊ ပတိတ

ဥဒကေနဝ-ကျသော ရေဖြင့် သာလျှင်။ နှာယန္တဿ-ချိုးသော ရဟန်းအား။
 ကာရေတဗ္ဗ-အပ်၏။ နှာနကောဠကဝါပိအာဒိသု-ရေချိုးရုံ ထုံးအိုင်အစရှိသည်
 တို့၌၊ သဋ္ဌေဟိ-ရေအိုးတို့ဖြင့်၊ အာသိတ္တုဒကေန-သွန်းလောင်းအပ်သော ရေ
 ဖြင့်၊ နှာယန္တဿ-အား၊ န ကာရေတဗ္ဗ-အပ်။ တေနဝ-ကြောင့်သာလျှင်၊
 သတိယာ ဝဿိကသာဠိကာယာတိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။
 ပန-အဖို့တစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ ပေါက္ခရဏိယာဒိသု-လေးထောင့်ကန် အစရှိသည်
 တို့၌၊ နဂ္ဂဿ-အဝတ်မပါ ဗလာကိုယ်စည်း အချည်းနှီး၊ နှာယန္တဿ-သော၊
 ဘိက္ခုနော-အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော-ဒုရေသမ္ပန်ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ပန-ထိုစကားကို ထင်ရှားအောင် ပြုဦးအံ့၊ ပေါက္ခရဏိ
 ယာဒိသု-တို့၌၊ ဝဿိကသာဠိကာယ-သည်၊ သတိယာပိ-ရှိသော်လည်း၊ နဂ္ဂဿ-
 အချည်းနှီး၊ နှာယန္တဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိ-သည်၊ နတ္ထိ-
 မရှိ၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ အတ္ထော - ပေါက္ခရဏိယာ အစရှိသော ပါဠိ၏
 အနက်ဇာည်း။

☞ ဝေ-သို့၊ အန္တရာပတ္တိယာ-ပါစိတ် အာပတ်၏ အကြား အကြား၌ ပညတ်
 တော်မူအပ်သော ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ဖြင့်၊ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်ခြင်းကို။ ဝါ-
 အာပတ်မသင့်ပုံ မသင့်ဟန်ကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ နိဿဂ္ဂိယေန-ဖြင့်၊
 အနာပတ္တိ-ကို၊ ဒဿေတု-ငှာ၊ အစွိန္တ စိဝရဿာတိအာဒိ - သော စကားကို၊
 သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တိ - ၏။ အစွိန္တစိဝရဿာတိ-ကား၊ အစွိန္တသေသ
 စိဝရဿ-ခိုးသူတို့သည် လုယူအပ်သော ကြွင်းကျန်သော သင်္ကန်းရှိသော၊ ဝါ-
 ခိုးသူတို့လုယူအပ်သော်လည်း ကြွင်းကျန်သော သင်္ကန်းရှိသေးသော၊ တဿ
 ဘိက္ခုနော (အပိ-ကို နောက်ရွှေ့ထိုင်ပါ)-သည်၊ အသမယေ-မဝတ်သင့်ရာ
 အခါ၌၊ နိဝါသတောအပိ-ဘတ်ရုံသော်လည်း၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ နဋ္ဌစိဝရဿာတိ
 ဧတ္ထာပိပဒေ-၌လည်း၊ သေနယော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ စ-ဥပမာဆောင်
 ထင်အောင်ပြုဦးအံ့၊ ဧတ္ထအသမယေ-ဤမဝတ်သင့်ရာအခါ၌၊ နိဝါသေန္တာနံ-
 ကုန်သော၊ တေသံဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ အနာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိယထာ-သို့၊
 ဝေ တထာ-တူ၊ တတ္ထအသမယေ-၌၊ ပရိယေသန္တာနံ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-
 တို့အားလည်း၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-အပ်၏။ ပန-ဆက်ဦးအံ့၊
 ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ မဟန္တဝဿိကသာဠိကံ - များသော အဖိုးရှိသော မိုးရေခံ
 သင်္ကန်းကို၊ ဌပေတွာ-မဝတ်ဘဲထား၍၊ နှာယန္တဿ-အား၊ ဝါ-၏၊ စောရူပဒ္ဓ
 ဝေါ-ခိုးသူ၏ ကပ်၍ နှိပ်စက်ခြင်းသည်၊ ဝါ-ခိုးသူတည်းဟူသော ဘေးရန်
 သည်၊ အာပဒါနာမ-မည်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ အနိဝတ္ထန္တိအာဒိ-သော၊
 ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ။
 အာပဒါယူဝါ နိဝါသယတေသတိ-ကား၊ အာပဒါယူ-ဘေးရန်တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇ

မာနာသု - ရှိကုန်လတ်သော်၊ အသမယေ - မဝတ်အပ်သင့်ရာ အခါ၌၊ နိဝါ
သေန္တဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား။ ။ ပန-ဂန္ထန္တရ ဝိသေသကို ဆိုဦးအံ့၊
သမန္တပါသာဒိကာယံ-မည်သော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌၊ အတ္ထိန္ဒစိဝရဿာတိဇေတံ
ဝဿိကသင်္ဃိကံ ယေဝ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ တေသံဟိ နဂ္ဂါနံ ကာယော ဝဿာ
ပနေ အနာပတ္တိ၊ ဧတ္ထစ မဟဂ္ဂ ဝဿိက သင်္ဃိကံ နိဝါသေတွာ နှာယန္တဿ
စောရူပဒ္ဒဝေါ အာပဒါနာမာတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟုံသောပါဌ်ဖြင့်၊ အတ္ထိန္ဒစိဝရာဒိ
နော-ခိုးသုတို့သည် လုံယူအပ်သော သင်္ကန်းအစရှိသည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော-
၏၊ နိဿဂ္ဂိယေန-နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ်ဖြင့်၊ အနာပတ္တိ-ကို၊ အဒဿေတွာ-
၍၊ နဂ္ဂတော-အဝတ်မကပ်ဘဲ၊ နှာယတော-ရေချိုးသော ရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋ္ဌေ
နေဝ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ယံ အနာပတ္တိ ဒဿနံ-အကြင်အာပတ်မသင့်
ခြင်းကို ပြခြင်းသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံအနာပတ္တိဒဿနံ-သည်၊ ယုတ္တံဝိယ-သင့်
သကဲ့သို့၊ နဒိဿတိ-မထင်။

အနက်။ ။ အတ္ထိန္ဒစိဝရဿာတိ ဇေတံ ဝစနံ-ကို၊ ဝဿိကသင်္ဃိကံ
ယေဝ-မိုးရေခံသင်္ကန်းကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ-၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊
ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ ဟိသစ္စံ-၏၊ တေသံဘိက္ခုနံ-ထိုရေချိုးသော ရဟန်းတို့အား၊
ဝါ-တို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ နဂ္ဂါနံ-အဝတ်ကင်းကွာ မလာကိုယ်စည်း
အချည်းနှီးတို့သည်၊ သမာနာနံ-လျက်၊ ကာယောဝဿာပနေ ကာယ
ဩဝဿာပနေ-ကိုယ်ကို မိုးစွတ်စေရာ၌၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊ စ-ဆက်ဦး
အံ့၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ မဟဂ္ဂ ဝဿိကသင်္ဃိကံ - များသော အဖိုး
ရှိသော မိုးရေခံသင်္ကန်းကို၊ နိဝါသေတွာ-၍၊ နှာယန္တဿ-အား၊ ဝါ-
၏၊ စောရူပဒ္ဒဝေါ-သည်၊ အာပဒါနာမ-မည်၏။

ဟိသစ္စံ-၏၊ (တစ်နည်း) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ တံအနာပတ္တိဒဿနံ-သည်၊
ယုတ္တံဝိယ-သို့၊ နဒိဿတိ-နည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ဟိယသ္မာ-
ကြောင့်၊ သဗ္ဗသိက္ခာပဒေသု-တို့၌၊ မူလာပတ္တိယာဇေ-မူလအာပတ်ဖြင့်သာလျှင်၊
အာပတ္တိပူသဂေ-အာပတ်သင့်၏ဟု ကပ်ငြိတယ်တာ ပါလာရာ၌၊ ဝါ-အာပတ်
သင့်၏ဟု ယုံမှားရာ၌၊ အနာပတ္တိဒဿနတ္ထံ-အာပတ်မသင့်ဟု ပြခြင်းအကျိုးငှာ၊
ဝါ-အာပတ်မသင့်ခြင်းကိုပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ အနာပတ္တိဝါရော-ကို၊ ဘဂဝတာ-
သည်၊ အာရတိယတိ-အားထုတ်အပ်၏၊ အန္တရာပတ္တိယာ-ဖြင့်၊ အာပတ္တိပူသဂေ-
၌၊ ဝါ-၌ ၊ အနာပတ္တိဒဿနတ္ထံ ငှာ၊ အနာပတ္တိဝါရော-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊
နအာရတိယတိ-အပ်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံအနာပတ္တိဒဿနံ-သည်၊ ယုတ္တံဝိယ-
ကဲ့သို့၊ နဒိဿတိ-မထင်၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း၊ တသ္မာ-
ကြောင့်၊ ဝါ-ထိုအနာပတ္တိဒဿန၏ ယုတ္တကဲ့သို့ မထင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊

ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ-စူးစမ်းအပ်၏။ ။သစီဝရတာတိ-ကား၊ အန္တရဝါသကံ ဥတ္တရာ သင်္ဂေဟိ-ကိုယ်ဝတ် သင်းပိုင် အပေါ်ရုံ ကေသိသင်္ကန်းတို့ဖြင့်၊ သစီဝရတာ- သင်္ကန်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ အင်္ဂိ-အင်္ဂါမည်၏။

ဝဿိကသဒ္ဓိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီးပြီ။

၅။ စီဝရအစိန္တနုသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဒတုာတိက္ကဟ-ဒတုာဟူသော ဤအရာ၌၊ ယံကိဉ္စိ - အမှတ်မဲ့ငြား တစ်ပါး ပါးသောဝတ္ထုကို၊ ပစ္စာသိသမာနဿ-လိုလား တောင့်တသော ရဟန်းအား၊ ဒါနိ-ပေးခြင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ အဓိပ္ပေတံ-အပ်၏။ နိဿဋ္ဌဒါနိ- စွန့်သောအားဖြင့် ပေးခြင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ န အဓိပ္ပေတံ - အပ်၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝေယျာဝစ္စာဒိနိတိအာဒိ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ။သကသညာယာတိ-ကား၊ သကန္တိ-မိမိဥစ္စာဟူသော၊ သညာယ-အမှတ်ဖြင့်။ ။ဣမိနာပဒေန-ဤသက သညာယဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အစိန္တန္တဿ-လူယူသောရဟန်း၏၊ ပါရာဇိကာဘာဝံ- ပါရာဇိက အာပတ်၏ မရှိခြင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ဒသေတိ-၏။ ဟိသစ္စံ-၏၊ စတိတုာ - စွန့်ပြီး၍၊ ဒိန္နမ္ပိ - ပေးအပ်ပြီးသော ရဟန်းကိုလည်း၊ သကသညာယ-ဖြင့်၊ ဂဏှတော - အား၊ ပါရာဇိကံ - သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။ ။ အစိန္တန္တဿာတိ-ကား၊ ကေတော-တပေါင်းတစ်စု တစ်ထုပ်တည်း၊ အဗဒ္ဓါနိ- မဖွဲ့အပ်ကုန်သော သင်္ကန်းတို့ကို၊ အစိန္တတော - လူယူသော၊ ဘိက္ခုနောစ- အားလည်းကောင်း၊ ဝိသု - အသီးအခြား၊ ဌပိတာနိ - ထားအပ်ကုန်သော၊ ဗဟူနိ-ကုန်သော သင်္ကန်းတို့ကို၊ အစိန္တတော-သော၊ ဘိက္ခုနောစ- ကောင်း၊ တံ-သည်၊ သံဆာဋ္ဌိ-ကို၊ အာဟရ-လော့၊ ဥတ္တရာသင်္ဂ-ကို၊ အာဟရ-လော့၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟရာပယတော- သော၊ ဘိက္ခုနောစ - အား လည်းကောင်း၊ တေန-ကြောင့်၊ ဝတ္ထုဂဏနာယ အာပတ္တိယောတိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ မယာ-သည်၊ ဒိန္နာနိ-ပေးအပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ-အလုံးစုံသော သင်္ကန်းတို့ကို၊ အာဟရ-လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတော-ဆိုသော၊ ဘိက္ခုနောပိ- အားလည်း၊ ကေဝစနေနေဝ-စကားတစ်ခွန်းတည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သမ္ပဟုလာ- များစွာကုန်သော၊ အာပတ္တိယော-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ပန-အာပတ် အများသင့်ပုံမှ တစ်ပါး အာပတ်တစ်ချက်သင့်ပုံကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧကံ - သော၊ စီဝရံ-ကို၊ အစိန္တတော - သော၊ ဘိက္ခုနောစ - ကောင်း၊ ကောဗဒ္ဓါနိ-ကုန် သော၊ ဗဟူနိ-ကုန်သော သင်္ကန်းတို့ကို၊ အစိန္တတော-သော၊ ဘိက္ခုနောစ- ကောင်း၊ ကော-သော၊ အာပတ္တိ-အာပတ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ။ “အစိန္တ” တို့

အာဏတ္တိယာ ဒုက္ခဋ္ဌိ-ကား၊ တံ-သည်၊ မယာ-သည်၊ ဒိန္နာနိ - ကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ-ကုန်သော သင်္ကန်းတို့ကို၊ ဂဏှ - လော၊ ဣတိ - သို့၊ အာဏတ္တိယာ- စေခိုင်းခြင်းဖြင့်၊ ဧကံ - သော၊ ဒုက္ခဋ္ဌိ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ပန-ထိုသို့ပင် စေခိုင်းစဉ်က ဒုက္ခဋ္ဌိတစ်ချက်သာ သင့်သော်လည်း၊ အာဏတ္တေန(ထည့်) - သည်၊ “မယာ ဒိန္နာနိ သဗ္ဗာနိ ဂဏှာ”တိ-ဂဏှဟူသော၊ အာဏတ္တိယာ - ဖြင့်၊

အစွိန္တေသု - လုယအပ်ကုန်သော်၊ ဧကဝစနေနေဝ - သာလျှင်၊ သမ္ပဟုလာ- ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယော - တို့သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏။ တေန - ကြောင့်၊ အစွိန္တေသု ဝတ္ထုဂဏနာယ အာပတ္တိယောတိ - ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ အာဟ-ပြီ။ အစွိန္တေသုတိ-ကား၊ အာဏတ္တေန-သော၊ တေန ပုဂ္ဂလေန-သည်၊ အစွိန္တေသု-ကုန်သော၊ စီဝရေသု-တို့တွင်၊ (၎င်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ တေသံဂဏနာယတွင် တေသံဥစပ်။) ပန-အဋ္ဌကထာမူကွဲ တစ်နည်းတစ်ဖုံ ရှိနေတုံ၍ ဥဿုသကာ ရှင်းရှင်းကွာအောင် ဆက်ပြပါအံ့၊ ယတ္ထ ယေသုပေါတ္တကေသု-တို့၌၊ အစွိန္တေသု ယတ္ထကာနိ အာဏတ္တာနိ တေသံ ဂဏနာယ အာပတ္တိယောတိ-ဟူသော၊ ပါဠော- သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တတ္ထ တေသုပါဠေသု-တို့၌၊ ယတ္ထကာနိ အာဏတ္တာနိတိ ပါဠာယ - ၏၊ ယတ္ထကာနိ - အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ စီဝရနိ-တို့ကို၊ ဂဏှိတုံ-ငှာ၊ အာဏတ္တာနိ-အပ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ သမန္တပါသာဒိကာယံ-၌၊ “စီဝရံ ဂဏှာတိအာဏာပေတိ၊ ဧကံဒုက္ခဋ္ဌိ။ အာဏတ္တော ဗဟူနိ ဂဏှာတိ၊ ဧကံပါစိတ္တိ ယန္တိ-ဟူသော၊ ယံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝတ္တံ-အပ်ပြီ။

အနက်။ ။တံ-သည်၊ စီဝရံ-ကို၊ ဂဏှ-လော၊ ဣတိ-သို့၊ အာဏာ ပေတိ-အံ့၊ ဧကံ-သော၊ ဒုက္ခဋ္ဌိ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ အာဏတ္တော- စေအပ်သောသူသည်၊ ဗဟူနိ-များစွာသော သင်္ကန်းတို့ကို၊ ဂဏှာတိ- အံ့၊ ဧကံ-သော၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဝေဠကတော-ကြောင့်၊ သမန္တပါသာဒိကာယ-၏၊ ဣမာယအဋ္ဌကထာယ- နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ကောစိ-သော၊ ဝိရောဓော-သည်၊ န-မရှိ။ ပန - အထူးကို ဆိုဦးအံ့။ တံ-သည်၊ သံဃာဋ္ဌိ-ကို၊ ဂဏှ-လော၊ ဥတ္တရာသင်္ဂ-ကို၊ ဂဏှ- လော၊ ဣတိ-သို့၊ အာဏာပေတိ - အံ့၊ အာဏာပကဿ - စေခိုင်းတတ်သော ရဟန်းအား၊ ဝါစာယဝါစာယ-စကားခွန်း စကားခွန်းတိုင်း၌၊ ဒုက္ခဋ္ဌိ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ အာဏတ္တေန-သည်၊ အစွိန္တေသု-လုယအပ်ကုန်သော်၊ အာဏာ ပကဿ-အား၊ ဝတ္ထုဂဏနာယ - ဖြင့်၊ အာပတ္တိယော - တို့သည်၊ ဟောန္တိ- ကုန်၏။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ ဘန္တေ-ဗုဒ္ဓ၊ မေ-အား၊ ဝါ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ဣဒံစီဝရံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဘိက္ခုယဒိအား၊ သာမံ-

ကိုယ်တိုင်၊ ဒတွာ - ရှိ၊ အစွိန္တ - လုယူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နိဿဂ္ဂိယံ - အပ်ပါ၏။
ဣတိဣမိနာနယေန-ဖြင့်၊ နိဿဇ္ဇနဝိဓာန်-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။

တိကပါစိတ္တိယန္တိ-ကား၊ ဥပသမ္ပန္န-ရဟန်း၌၊ ဥပသမ္ပန္နသည် ဝေမတိက
အနုပသမ္ပန္နသည်နံ-ရဟန်းဟု အမှတ်ရှိသောရဟန်း ယုံမှားရှိသောရဟန်း သာမ
ဏေဟု အမှတ်ရှိသောရဟန်းတို့၏၊ ဝသေန-အပြားအားဖြင့်၊ တီဏိ-ကုန်သော၊
ပါစိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ အညံ ပရိက္ခာရန္တိ-ကား၊ ပတ္တာဒိ-
သပိတ်အစရှိသော၊ အညံ-သော၊ ပရိက္ခာရံ-ကို၊ (အစွိန္တတော - ၌စပ်)၊ အန္တ
မသော-အားဖြင့်၊ သူစိမ္မိ-အပ်ကိုလည်း(အစွိန္တတော၌ပင်စပ်)၊ ဣတိ အယံ-
ကား၊ အတ္ထော-အညံ ပရိက္ခာရံ ဟူသော ပါဠိ၏ အနက်တည်း။ ။ကေဝလံ-
သာမဏေ၏ အညပရိက္ခာရ ကို လုယူသည်နှင့် မရော မယှက် သက်သက်၊
အနုပသမ္ပန္နဿ (၎င်းစကားရပ်ကား ကေဝလံကို ထပ်ဖွင့်သော ဝုတ္တိသံဝဏ္ဏနာ
စကားပင်တည်း)-သာမဏေ၏၊ စီဝရံယေဝ-ကိုသာလျှင်၊ အစွိန္တတော-သော၊
ဘိက္ခုနော-အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ - ဖြစ်သည်ကား၊ န-မဟုတ်သေး၊
ဣတိတဿ - ထိုသို့ သင်္ကန်းသာမဟုတ် တစ်ပါးသော ပရိက္ခရာကို လုယူသော
ရဟန်းအားလည်း ဒုက္ကဋ္ဌံပင် သင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုပသမ္ပန္နဿစာတိ
အာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
အာဟ-ပြီ။ တတ္ထ ဝစနေ-၌၊ ယံကိဉ္စိတိ-ကား၊ စီဝရံ ဝါ-သည်မူလည်း၊
ဟောတိ-စေ၊ ပတ္တာဒိ-သပိတ် အစရှိသော၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မဲ့သော၊ ပရိက္ခာရံ
ဝါ-သည်မူလည်း၊ ဟောတိ-စေ။ ။တဿ ဝိဿာသံ ဂဏန္တဿာတိ-ကား၊
ယဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဒိန္နံ-အပ်၏၊ တဿ ဘိက္ခုနော-ထို ပေးရာရဟန်း၏၊
ဝါ-နှင့်၊ ဝိဿာသေန-အကျမ်းဝင်သောအားဖြင့်၊ ဂဏန္တဿ-အား။ စ-
ပဒတ္တမှတစ်ပါး ဝိဘတုတ္တကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧတံ ပဒံ-ဤ ဝိဿာသံဟူသော ပုဒ်သည်၊
တတိယတ္ထေ-တတိယာ ဝိသေသနအနက်၌၊ ဥပယောဂ ဝစနံ-ဒုတိယာ ဝိဘတိ
ရှိသော ပုဒ်တည်း။ ။ဥပသမ္ပန္နဘာဝေါ - ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို၊ (၎င်းပုဒ်ကို
တဒနုသံဝဏ္ဏနာ၏ အဆုံး ဝေဒိတဗ္ဗံ-၌စပ်)၊ ဥပသမ္ပန္နဘာဝေါ-ကို၊ ပါဠိယံ
စ-၌လည်းကောင်း၊ မာတိကာဌကထာယံ စ-၌လည်းကောင်း၊ ဒါနဂ္ဂဟဏေ
သု-ပေးခြင်း ယူခြင်းတို့၌၊ ကိဉ္စာပိ ဒိဿတိ - အကယ်၍ကား တွေ့မြင်အပ်၏၊
တထာပိ-သော်လည်း၊ အနုပသမ္ပန္နကာလေ-၌၊ စီဝရံ-ကို၊ ဒတွာ-၍၊ ဥပသမ္ပန္န
ကာလေ-ရဟန်းဖြစ်ရာအခါ၌၊ အစွိန္တဿ-အား၊ ဝါ-၏၊ အာပတ္တိတော-
အာပတ်သင့်ခြင်းကြောင့်၊ အစွိန္တနကာလေ ယေဝ-လုယူရာအခါ၌ သာလျှင်၊
ဥပသမ္ပန္နတာ-မြင့်မြတ်သော အထက်တန်း ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို၊ အင်္ဂန္တိ-ဟူ၍၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။

စီဝရအစွိန္တနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆-သုတ္တဝါသုတ္တံ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဆဗ္ဗိဓံ ခေါမသုတ္တာဒိန္တိ-ကား၊ ဆ-ခြောက်ပါးကုန်သော၊ သုတ္တာနိ၊ ချည်
 တို့သည်၊ ခေါမ-ခမ်ချည်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပာသိကံ- ဝါချည်လည်းကောင်း၊
 ကောသေယျံ - ပိုးချည်လည်းကောင်း၊ ကမ္မလံ - သိုးမွေးချည်လည်းကောင်း၊
 သာဏံ-ပိုက်ဆံလျှော်ချည် လည်းကောင်း၊ ဘင်္ဂံ-ငါးမျိုးငါးလီ ပေါင်းစုချည်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိဇေ-သို့၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သော၊ ဆဗ္ဗိဓံ-ခြောက်
 ပါး အပြားရှိသော၊ ခေါမသုတ္တာဒိ - ခမ်ချည်အစရှိသောချည်ကို။ ။တတ္ထ
 တံသ္မိံ ဝစနေ-၌၊ ဝိတ္တာရေ-ကို၊ ဇေ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ-၏၊ ခေါမဝါကေဟိ-
 ခမ်လျှော်တို့ဖြင့်၊ ကတသုတ္တံ-ပြုအပ်သောချည်သည်၊ ခေါမန္တိ ခေါမံနာမ-၏။
 ကပ္ပာသတော-ဝါမှ၊ နိဗ္ဗုတ္တံ-ဖြစ်သောချည်သည်၊ ကပ္ပာသိကန္တိ ကပ္ပာသိကံ
 နာမ-၏။ ကောသိယံသုဟိ-ပိုးချည်တို့ဖြင့်၊ ဝါ-ပိုးအိမ်၌ဖြစ်သော ပိုးကောင်
 တို့၏ အမျှင်တင်မည် ချည်တို့ဖြင့်၊ ကန္တိတွာ-ငင်၍၊ ကတသုတ္တံ-သည်၊ ကော
 သေယျန္တိ-ကောသေယျံ နာမ-၏။ ဇေကလောမသုတ္တံ-သိုးမွေးနှင့် ရောသော
 ချည်သည်၊ ကမ္မလန္တိ-ကမ္မလံနာမ-မည်၏။ သာဏဝါကေန-ပိုက်ဆံလျှော်ဖြင့်၊
 ကတသုတ္တံ-သည်၊ သာဏန္တိ-သာဏံနာမ- မည်၏။ ပါဠေက္ကံ-ဆိုအပ်ပြီးသော
 ချည်တို့မှ အသီးအခြားဖြစ်သော၊ ဝါ-ဆိုအပ်ပြီးသော ချည်တို့မှ တစ်မျိုးသော၊
 ဝါကသုတ္တံ မေဝ-လျှော်ချည်သည်သာလျှင်၊ ဘင်္ဂန္တိ-ဘင်္ဂံ နာမ-၏။ ဣတိ-သို့၊
 ဧကေ-ကုန်သော၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ ပဉ္စဟိပိ - ခေါမ
 ကောသေယျ ကပ္ပာသိက ကမ္မလ သာ.ကအားဖြင့် ငါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 သုတ္တေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ကတသုတ္တံ ပန-ပြုအပ်သော ချည်ကိုသာလျှင်၊ ဘင်္ဂန္တိ-၍၊
 ဝေဒိတဗ္ဗေ-၏။ ။တေသံ အနုလောမန္တိ-ကား၊ ခေါမဒိန္တိ-ကုန်သော၊ တေသံ
 သုတ္တာနိ-တို့အား၊ အနုလောမံ-သော၊ ဒုက္ကလံ-ဘွဲ့ချည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-
 သစ်ခေါက်လျှော်ချည်လည်းကောင်း၊ ပတ္တုဏ္ဍိ-ပတ္တုဏ္ဍိတိုင်းမှဖြစ်သော ထွက်
 သောချည်လည်းကောင်း၊ သောမာရပဉ္စံ-သောမာရတိုင်းမှဖြစ်သော ထွက်သော
 ချည်လည်းကောင်း၊ စိနပဉ္စံ-စိနတိုင်းမှဖြစ်သော ထွက်သောချည်လည်းကောင်း၊
 ဣဒ္ဓိဇိ-တန်ခိုးတော်အားဖြင့်ဖြစ်သောချည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝဒိန္တိ-နတ်ပေးလှ
 အပ်သောချည် လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဆဗ္ဗိဓံ-သော၊ သုတ္တံ-ကို။

ယတ္ထယသ္မိံ ဒဏ္ဍေ-အကြင်တုတ်တံ၌၊ ဝိတဝိတဌာနံ-ရက်ပြီးရာ ရက်ပြီးရာ
 ဌာနကို၊ သံဟရိတွာ-ခေါက်လိပ်၍၊ ဌပေန္တိ-ထားကုန်၏၊ ဝါယနုပကရဏော-
 ရက်ကန်း၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော၊ ဧကော-သော၊ သော ဒဏ္ဍော-သည်၊
 တုရိတိ တုရိနာမ-မည်၏။ (တုရေန္တိ ဝိတဝိတဌာနံ၊ သံဟရိတွာ ဌပေန္တိ ဧတ္ထာတိ
 တုရိ-ဟု ပိဂ္ဂဟပြုပြီး ဧကော ဒဏ္ဍောကို အရကောက်ပါ။) သုတ္တံ-ချည်ကို၊
 ပဓေသေတွာ-သွင်းပြီး၍၊ ယေနဒဏ္ဍေန-ဖြင့်၊ အာကောဋေန္တေန-ရိုက်ခတ်လျက်၊

သနတာဝံ - ထူထဲပိတ်ဆို့သည်၏အဖြစ်ကို၊ သမ္မာဒေန္တိ - ပြီးစေတတ်ကုန်၏၊ ဝါယနုပကရဏော - သော၊ ကော - သော၊ သောဒဏ္ဍော-သည်၊ ဝေမန္တိ ဝေမံနာမ-မည်၏၊ (ဝိနန္တိအာကောဇေန္တိ ယေနာတိ ဝေမံ-ဟုဝိဂ္ဂဟပြုလေ)။ ။

တဿ သဗ္ဗပယောဂေသု ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ - ကား၊ တန္တဝါယဿ-၏၊ တုရိဝေမသဇ္ဇ နာဒိကာ-လိပ်လက်ခတ်ကို စီရင်ခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ယေ တေ ပယောဂါ- အကြင်လုံ့လပယောဂ အဝဝတို့သည်၊ ဝါ-အကြင် အားထုတ်ခြင်းတို့သည်၊ သန္တိ-ကုန်၏၊ သဗ္ဗေသု-ကုန်သော၊ တေသုပယောဂေသု-တို့၌၊ ဘိက္ခုဿ-ရက် ခတ်စေတတ်သော ရဟန်းအား၊ ဒုက္ကဋ္ဌိ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ တဿ တန္တဝါ ယဿ - ၏၊ ပယောဂေ ပယောဂေ - ၌၊ ဘိက္ခုဿ - အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌိ - သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ တုရိ အာဒိနံ-လိပ်တန်း အစရှိသည်တို့၏၊ အဘာဝေ - မရှိခြင်းကြောင့်၊ တေသံ တုရိအာဒိနံ-တို့ကို၊ ကရဏတ္ထံ-ငှာ၊ ဝါသိဖရသုအာဒိနံ-ပဲကွပ်ပုဆိန်အစရှိသည် တို့ကို၊ မဂ္ဂနနိသာနရုက္ခစ္ဆေဒနာဒိ သဗ္ဗပယောဂေပိ - ရှာမှီးခြင်း၊ သွေးခြင်း၊ သစ်ပင်ကို ခုတ်ချိုင်ခြင်း အစရှိသော အလုံးစုံသော အားထုတ်ခြင်း၌လည်း၊ ဧသေဝနယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ တန္တုနံ-ချည်မျှင်တို့၏၊ အတ္ထနော-၏၊ သန္တကတ္တာ-ဥစ္စာတို့၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိတဝိတဋ္ဌာနံ-ရက်ပြီးရာ ရက်ပြီးရာအရပ်သည်၊ ပဋိလုဒ္ဓမေဝ - ရအပ်ပြီးသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဋိလဘောန နိဿဂ္ဂိယံ ဟောတိတိ-၍၊ သင်္ဂဟကာ ရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဝိကပ္ပနုပဂပစ္ဆိမ စိဝရပ္ပမာဏေ-ဝိကပ္ပနာလောက် သော အယုတ်ဆုံးသင်္ကန်းပမာဏကို၊ ဝိတေ-အပ်ပြီးသော်၊ နိဿဂ္ဂိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ တေနေဝ- ကြောင့်သာလျှင်၊ ဒိဃတော ဝိဒတ္ထိမတ္တေ တိရိယဉ္စ ဟတ္ထမတ္တေ ဝိတေ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယန္တိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ဝက္ခတိ- လတ္တံ့။ စ-ဆက်ဦးအံ၊ တေသိက္ခာပဒေ-၌၊ ဘန္တေ - ရား၊ မေ-၏၊ ဝါ - သည်၊ ဣဒံစိဝရံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ သာမံ-ကိုယ်တိုင်၊ သုတ္တံ-ကို၊ ဝိညာပေတွာ-၍၊ တန္တဝါယေဟိ-တို့ကို၊ ဝါယာပိတံ-ရက်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နိဿဂ္ဂိယံ-၏၊ ဣတိဣမိနာ နယေန-ဖြင့်၊ နိဿဇ္ဇနဝိဓာနံ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။

တေနေဝါတိ - ကား၊ ဝိညာပိတတန္တဝါယေနေဝ - တောင်းအပ်သော ရက်ကန်းသည် သည်သာလျှင်၊ ဝါ-ကိုသာလျှင်။ ။ ဧဝံ ဣဒံ ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ-ကား၊ ဣဓာပိ အကပ္ပိယ တန္တဝါယံဝေ ကပ္ပိယသုတ္တဿ ဝါယာပနေ-ဤအကပ္ပိယ ရက်ကန်းသည်ကိုသာလျှင် ကပ္ပိယချည်ကို ရက်စေရာ၌လည်း၊ တန္တဝါယေ နေဝ-မအပ်သော ရက်ကန်းသည်သည်သာလျှင်၊ ဒိဃတော-အလျားမှ၊ ဝိဒတ္ထိ မတ္တေ-တစ်ထွာမျှကို၊ ဝါ-တစ်ထွာအတိုင်းအရှည်ရှိသော အပိုင်းအခြားကို၊

တိရိယံ-မ၊ ဟတ္ထမတ္ထေ-တစ်တောင်မျှကို၊ ဝါ-ကို၊ ဝိတေ - ရက်အပ်ပြီးသော်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-“ဝေဇ္ဇာဒုက္ကဋ္ဌံ”ဟူသော ပါဠိ၏ တိရိယံကွယ်ဝှက် အသိခက်သော အနက်တည်း။ ။ အကပ္ပိယ သုတ္တ မယေတိ-ကား- ဝိညာပိတသုတ္တမယေ - ဧတင်းအပ်သော ချည်ဖြင့်ပြီးသော (ပရိစ္ဆေဒေ-၌စပ်)။ ။ ဣတရသိန္နိ-ကား၊ အဝိညာပိတသုတ္တမယေ-မတောင်း အပ်သော ချည်ဖြင့်ပြီးသော၊ ဝါ- ကပ္ပိယချည်ဖြင့်ပြီးသော၊ ပရိစ္ဆေဒေ- အပိုင်းအခြား၌။ ။ တတော စေ ဦနတရာတိ-ကား၊ ဝုတ္တပ္ပမာဏတော-ဆိုအပ် ပြီးသော ဝိကပ္ပနုပဂ ပစ္စိမစိဝရပမာဏအောက်၊ ဦနတရာ-ယုတ်လျော့သည်၊ စေ ဟောတိ-အံ၊ အန္တမသော-ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ အတ္ထိမဏ္ဍ လပမာဏာပိ - မျက်ကွင်းပမာဏရှိသည်လည်း၊ စေ ဟောတိ-အံ၊ ဣတိအယံ- ကား၊ အဓိပ္ပာယော-အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတည်း။ ကပ္ပိယတန္တဝါယေနပိ- သည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း။ အကပ္ပိယသုတ္တံ-ကို၊ ဝါယာပေန္တဿ-ရက်စေသော ရဟန်းအား၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ နိဿဂ္ဂိယံ-သည်၊ ဟောတိ ယထာ-သို့၊ ဣဓေမသ္မိံ ကပ္ပိယ တန္တဝါယေန အကပ္ပိယသုတ္တဿ ဝါယာပနေ-ကပ္ပိယရက်ကန်းသည်ကို အကပ္ပိ ယချည်ကို ရက်စေရာ၌၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ တေနော-ကြောင့်သာလျှင်၊ ကပ္ပိယံ-သော၊ သုတ္တဉ္စ - ကိုလည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယံ - သော၊ သုတ္တဉ္စ-ကို လည်းကောင်း၊ ဝါယာပေန္တဿ-အား၊ (နောက်ဒုက္ကဋ္ဌံ-၌စပ်)၊ အကပ္ပိယသုတ္တ ပရိစ္ဆေဒါ - အကပ္ပိယ ချည်အပိုင်းအခြားတို့သည်၊ ပစ္စိမစိဝရပမာဏာဝါ- အလျားတစ်ထွာ အနံတစ်တောင်ဟု ဆိုအပ်သော အယုတ်ငယ်ဆုံး သင်္ကန်း ပမာဏရှိကုန်သည် လည်းကောင်း၊ ဦနကာဝါ-ပစ္စိမစိဝရအောက် ယုတ်ငယ် ကုန်သည် လည်းကောင်း၊ သစေ ဟောန္တိ-ကုန်အံ၊ ဝေဟောန္တေသု-ကုန်သော်၊ တေသုအကပ္ပိယသုတ္တ ပရိစ္ဆေဒေသု-တို့၌၊ ပရိစ္ဆေဒဂဏနာယ၊ အပိုင်းအခြား အရေအတွက်အားဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ကပ္ပိယသုတ္တပရိစ္ဆေဒေသု- တို့၌၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ ကေန္တရိကေန-တစ်မျှင်ခြားဖြစ်သော၊ သုတ္တေန-ဖြင့်၊ ဝိတံဝါ-ရက်အပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဗိသတော-အလျားမှ၊ ဝါ-အတိုင်မှ၊ ကပ္ပိယံ-သော၊ သုတ္တံ-ကို၊ တိရိယံ-အနံမှ၊ ဝါ-အဖောက်မှ၊ အကပ္ပိယံ-သော၊ သုတ္တံ-ကို၊ ကတွာ-၍၊ ဝိတံဝါ-ကောင်း၊ အထဟောတိ-အံ၊ ဝေသတိ-သော်၊ ပမာဏယုတ္တေ-ပစ္စိမစိဝရပမာဏနှင့်ယှဉ်သော၊ ပရိစ္ဆေဒေ ပရိစ္ဆေဒေ - အပိုင်း အခြားတိုင်း အပိုင်းအခြားတိုင်း၌၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

☞ ပန-ထိုသို့မဟုတ်၊ ကပ္ပိယော-အပ်သော ရက်ကန်းသည်ကလည်း၊ ဧကော- တစ်ယောက်၊ အကပ္ပိယော-သည်ကလည်း၊ ဧကော-တစ်ယောက်၊ ဣတိ-သို့၊ တန္တဝါယာ-တို့သည်၊ ဒွေ-နှစ်ယောက်တို့သည်၊ အထဟောန္တိ-အံ၊ သုတ္တဉ္စ- ချည်သည်ကား၊ အကပ္ပိယံ-သည်၊ အထဟောတိ-အံ၊ တေဒွေတန္တဝါယာ-

နှစ်ယောက်ကုန်သော ထိုကပ္ပိယ၊ အကပ္ပိယ ရက်ကန်းသည်တို့သည်၊ ဝါရေန-
တစ်လှည့်စီ၊ တစ်လှည့်စီအားဖြင့်၊ စေဝိနန္ဒိ-ကုန်အံ့၊ ဧဝံသန္ဓေသု-ကုန်သော်၊
အကပ္ပိယတန္တဝါယေန-သည်၊ ဝီတေ-သော်၊ ပမာဏယုတ္တေ-ပစ္စိမစိဝရပမာဏ
နှင့် ယှဉ်သော၊ ပရိစ္ဆေဒေ ပရိစ္ဆေဒေ-အပိုင်းအခြားတိုင်း၊ အပိုင်းအခြားတိုင်း
၌၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ (တစ်နည်း) ဧဝံသန္ဓေသု-သော်၊ အကပ္ပိယ
တန္တဝါယေန-သည်၊ ပမာဏယုတ္တေ-ပမာဏယုတ္တုပြစ်သော အပိုင်းအခြားကို၊
ဝီတေ-သော်၊ ပရိစ္ဆေဒေ ပရိစ္ဆေဒေ-တိုင်း၌၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။
အကပ္ပိယတန္တဝါယေန-သည်၊ ဝီတေ-သော်၊ ဥနတရေ-ပမာဏအောက် ယုတ်
လျော့သော၊ ပရိစ္ဆေဒေ ပရိစ္ဆေဒေ-၌၊ ဒုက္ကဋ်-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဣတရေန-
အကပ္ပိယတန္တဝါယမှ တစ်ပါးသော ကပ္ပိယတန္တဝါယသည်၊ ဝီတေ-သော်၊
ဥဘယတ္တ-ပမာဏယုတ္တ၊ ဥနတရအားဖြင့် နှစ်ပါးစုံသော၊ ပရိစ္ဆေဒေ ပရိစ္ဆေဒေ-
၌၊ ဒုက္ကဋ်-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဒွေပိ-နှစ်ယောက်သော ကပ္ပိယရက်ကန်းသည်၊
အကပ္ပိယ ရက်ကန်းသည်တို့သည်လည်း၊ ဝေမံ-လက်ခတ်ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊
ကေတော-တစ်ပေါင်းတည်း၊ ဝါ-အတူတူ၊ သစေဝိနန္ဒိ-ကုန်အံ့၊ ဧဝံသန္ဓေသု-
သော်၊ ပမာဏယုတ္တေ-သော်၊ ပရိစ္ဆေဒေ ပရိစ္ဆေဒေ - တိုင်း၌၊ ပါစိတ္တိယံ-
သည်။ ဟောတိ-၏။ သုတ္တံ-ချည်သည်၊ ကပ္ပိယံ-သည်၊ အထဟောတိ-အံ့၊
စိဝရဉ္စ-သည်လည်း၊ ကေဒါရဗဒ္ဓါဒိဟိ-လယ်၌ ဖွဲ့အပ်သော ကန်သင်းကဲ့သို့
သော အဖွဲ့အစပ်တို့ဖြင့်၊ သပရိစ္ဆေဒံ-အပိုင်းအခြားရှိသည်၊ အထဟောတိ-အံ့၊
ဧဝံသတိ - သော်၊ အကပ္ပိယ တန္တဝါယေန - သည်၊ ဝီတေ-သော်၊ ပရိစ္ဆေဒေ
ပရိစ္ဆေဒေ-၌၊ ဒုက္ကဋ်-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဣတရေန-ဤအကပ္ပိယတန္တဝါယမှ
တစ်ပါးသော ကပ္ပိယတန္တဝါယသည်၊ ဝီတေ-သော်၊ ပရိစ္ဆေဒေ ပရိစ္ဆေဒေ-
၌၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ ဒွေပိ-နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော ကပ္ပိယရက်ကန်း
သည်၊ အကပ္ပိယရက်ကန်းသည်တို့သည်၊ ကေတော-တစ်ပေါင်းတည်း၊ ဝါ-
တစ်ပြိုင်နက်၊ သစေဝိနန္ဒိ-အံ့၊ ဧဝံသန္ဓေသု-သော်၊ ပမာဏယုတ္တေ-သော်၊
ပရိစ္ဆေဒေ ပရိစ္ဆေဒေ-၌၊ ဒုက္ကဋ်-သည်၊ ဟောတိ-၏။ သုတ္တံ-ချည်သည်လည်း၊
ကပ္ပိယဉ္စ-အပ်သော ချည်သည် လည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယဉ္စ-ကောင်း၊ အထ
ဟောတိ-အကယ်၍ တစ်ဝက်စီပါအံ့၊ တေ တန္တဝါယာ-ထိုကပ္ပိယ၊ အကပ္ပိယ
ရက်ကန်းသည်တို့သည်၊ ဝါရေန-တစ်လှည့်စီ၊ တစ်ကြိမ်စီအားဖြင့်၊ စေဝိနန္ဒိ-ကုန်
အံ့၊ ဧဝံသန္ဓေသု-ဤသို့ချည်ကလည်း အပ်တချို့၊ မအပ်တချို့၊ ပါပြီး ကပ္ပိယာ-
ကပ္ပိယရက်ကန်းသည်တို့ကလည်း တစ်လှည့်စီရက်ကုန်သော်၊ အကပ္ပိယတန္တဝါ
ယေန-သည်၊ အကပ္ပိယ သုတ္တံ မယေသု - မအပ်သော ချည်ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊
ပစ္စိမစိဝရပမာဏေသု-အယုတ်ဆုံး သင်္ကန်းပမာဏရှိကုန်သော၊ ပရိစ္ဆေဒေသု-
တို့ကို၊ ဝီတေသု-ကုန်ပြီးသော်၊ ပရိစ္ဆေဒဂဏနာယ-ဖြင့်၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ-
၏။ အကပ္ပိယတန္တဝါယေန(လိုက်)-သည်၊ အကပ္ပိယသုတ္တံမယေသု-ကုန်သော၊

ဥနတရေသု-ပစ္စိမစိဝရ ပမာဏအောက် ယုတ်ကုန်သော၊ ပရိစ္ဆေဒေသု-တို့ကို၊
ဝိတေသုစ-ကုန်ပြီးသော်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပိယသုတ္တမယေသု-ကုန်သော၊ ပရိစ္ဆေ
ဒေသု-တို့ကို၊ ဝိတေသုစ ကုန်ပြီးသော်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-
၏။ ကပ္ပိယတန္တဝါယေန-သည်၊ အကပ္ပိယသုတ္တမယေသု-ကုန်သော၊ ပမာဏ
ယုတ္တေသု-ကုန်သော၊ ပရိစ္ဆေဒေသု - တို့ကို၊ ဝိတေသုဝါ - ကုန်ပြီးသော် လည်း
ကောင်း၊ ဥနကေသု-ယုတ်လျော့သော အပိုင်းအခြားတို့ကို၊ ဝိတေသုဝါ-
ကောင်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ-သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ကပ္ပိယတန္တဝါယေန-သည်၊
ဝိတေသု - ရက်အပ်ကုန်သော၊ ပမာဏယုတ္တေသု - ပမာဏနှင့် ယှဉ်ကုန်သော
အပိုင်းအခြား တို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဥနကတရေသုဝါ-ကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

ကေန္တရိကေန-တစ်မျှင်ကြားရှိသော၊ သုတ္တေန-ဖြင့်၊ ကတွာဝါ - ရှိလည်း
ကောင်း၊ ဒီသတော-အလျားအတိုင်မှ၊ အကပ္ပိယံ-သော၊ သုတ္တံ-ကို၊ ကတွာ
ဝါ-ရှိလည်းကောင်း၊ တိရိယံ-မှ၊ အကပ္ပိယံ-သော၊ သုတ္တံ-ကို၊ ကတွာဝါ-
ကောင်း၊ အထဝိနန္တိ - အံ၊ ဧဝံဝိနန္တေသုဝါ - ရက်ကုန်သော် လည်းကောင်း၊
ဥဘောပိ-ကုန်သော၊ တေ-ထို ကပ္ပိယ၊ အကပ္ပိယရက်ကန်းသည်တို့သည်၊ ဧဝံ-
ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ကေတော-ဘစ်ပေါင်းတည်း၊ အထဝိနန္တိ-အံ၊ ဧဝံ ဝိနန္တေ
သုဝါ-ကောင်း၊ အပရိစ္ဆေဒေ-အပိုင်းအခြားမရှိသော၊ စိဝရေ-၌၊ ပမာဏ
ယုတ္တေ-သော၊ ပရိစ္ဆေဒေ ပရိစ္ဆေဒေ-တိုင်း၌၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊
သပရိစ္ဆေဒေ-အပိုင်းအခြားရှိသော၊ စိဝရေ-၌၊ ပရိစ္ဆေဒဝသေန - အားဖြင့်၊
ဒုက္ကဋ္ဌာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ တေန-ကြောင့်၊ ဧတေနော ဥပါယေ
နာတိ အာဒိ - သော၊ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
အာဟ-ပြီ။

စ-ဆက်ဦးအံ၊ ဧတ္ထ ဧတေသု ကပ္ပိယာ ကပ္ပိယ တန္တဝါယသုတ္တေသု-တို့တွင်၊
တာဝ-သုတ္တမ္မှ ရှေးဦးစွာ၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-သော၊ တန္တဝါယေဒ-သည်၊ အညာ
တက အပ္ပဝါရိတတော - ဆွေမျိုး မတော်သော မဖိတ်တတ်သော သူတို့မှ၊
ဝိညတ္တိယာ - တောင်းခြင်းဖြင့်၊ လဒ္ဓေါ - ရအပ်သည်၊ သမာနော - သော၊
အကပ္ပိယော-မည်၏၊ သေသော-ကြွင်းသော၊ တန္တဝါယော-သည်၊ ကပ္ပိယော-
မည်၏။ သုတ္တမ္မိ-ချည်သည်လည်း၊ သာမံ-ကိုယ်တိုင်၊ ဝိညာပိတံ-တောင်းအပ်
သည်ဖြစ်၍၊ လဒ္ဓံ - ရအပ်သော၊ ဝါ-ရအပ်သောသင်္ကန်းသည်၊ အကပ္ပိယံ-
မည်၏၊ သေသံ - သာမံဝိညာပိတချည်မှ ကြွင်းကျန်သော၊ သုတ္တဉ္စ - ကို
လည်းကောင်း၊ ဉာတကာဒိဝသေန-ဆွေမျိုးအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်သော၊ သုတ္တဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ကပ္ပိယန္တိ-၍၊ ဧဝံဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ။
တိကပါစိတ္တိယန္တိ-ကာ၊ ဝါယာပိတေ-ရက်စေအပ်သည်၌၊ ဝါယာပိတသညိ

ဝေမတိက အဝါယာပိတသညီနံ - ရက်စေအပ်၏ဟု အမှတ်သညာ ရှိသော ရဟန်း ယုံမှားခြင်းရှိသောရဟန်း မရက်စေအပ်ဟု အမှတ်သညာရှိသော ရဟန်းတို့၏။ ဝသေန-ဖြင့်၊ တိဏိ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-၏။ ။စိဝရတ္ထာယ ဝိညာပိတသုတ္တန္တိ-ကား။ သာမံ-ကိုယ်တိုင်၊ စိဝရတ္ထာယ-ငှာ၊ ဝိညာပိတသုတ္တံဝါ-တောင်းအပ်သောချည်သည်လည်းကောင်း၊ အညေန-တစ်ပါးသောသူသည်၊ စိဝရတ္ထာယ-ငှာ၊ ဝိညာပိတသုတ္တံဝါ-ကောင်း၊ အင်္ဂ-မည်၏။ ပါဠိယံ-၌၊ သာမံသုတ္တံ ဝိညာပေတုာတိ - ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ကိဉ္ဇာပိဝုတ္တံ-၏၊ တထာပိ-သော်လည်း၊ ဣဇ္ဈမိဿံ အဋ္ဌကထာယံ-ဤကန်၊ အဋ္ဌကထာ၌၊ စိဝရတ္ထာယ သာမံ ဝိညာပိတသုတ္တန္တိ-၍၊ အဝတုာ-၍၊ ကေဝလံ-သာမံသဒ္ဓါနှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊ စိဝရတ္ထာယ ဝိညာပိတ သုတ္တန္တိ-၍၊ အင်္ဂေသု-တို့၌၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ အညေန-သည်၊ စိဝရတ္ထာယ-ငှာ၊ ဝိညာပိတ သုတ္တမ္ပိ-သည်လည်း၊ သင်္ဂဟံ-သို့၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။ ။ အကပ္ပိယ ဝိညတ္တိယာတိ-ကား၊ အာဝုသော-တို့၊ တုမေ-တို့သည်၊ မေ-၏၊ စိဝရံ-ကို၊ ဝါယထ - ရက်ကုန်လော့၊ ဣတိဝေ ဘူတာယ - သော၊ အကပ္ပိယ ဝိညတ္တိယာ-ဖြင့်။

သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌတာ-ပြီ။

၇-မဟာပေသကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ စိဝရသာမိကေဟိ ပုဗ္ဗေ အပ္ပဝါရိတော ဟုတုာတိ-ကား၊ ဘန္တေ-အရှင် ဘုရား၊ တေ-အား၊ ကိဒိသေန-အဘယ်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော၊ စိဝရေန-ဖြင့်၊ အတ္ထော-အလိုရှိပါသနည်း၊ အဟံ-သည်၊ တေ-၏။ အတ္ထာယ-ငှာ၊ ကိဒိသံ-သော၊ စိဝရံ-ကို၊ ဝါယာပေမိ - ရက်စေရအံ့နည်း၊ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ တံ-သည်၊ ယံစိဝရံ-ကို၊ ဣစ္ဆတိ-၏၊ တံစိဝရံ-ကို၊ ဝဒ-ဆိုပါလော့၊ (တစ်နည်း) တံ-သည်၊ ယဒါ-၌၊ ဣစ္ဆသိ-၏၊ တဒါ-၌၊ ဝဒ-လော့၊ ဣတိ-သို့၊ စိဝရသာမိကေဟိ-တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ-ရဟန်း၏ စိဝရဝိကပ္ပနာပဇ္ဇနကာလမှရှေး၌၊ အဝုတ္တော-သည်၊ ဟုတုာ - ၍။ ။စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဇတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ အာမတဒိဟိ-ကုန်သော၊ ဝါ-အာယတ၊ ဝိတ္တတ၊ အပ္ပိတဟူကုန်သော၊ တိဟိ-ကုန်သော၊ ပဒေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သုတ္တဝဇ္ဇနာကာရေန-ချည်တိုးပွားသော အခြင်းအရာတို့နှင့်၊ သဟ-တကွ၊ ဝါယနာကာရံ-ရက်ကန်းသည်ကို ရက်ခိုင်းပုံအခြင်းအရာကို၊ သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ ဒဿတိ - ၍။ သုဝိတာဒိဟိ-ကုန်သော၊ ဝါ-သုဝိတ၊ သုပ္ပဝါယိတ၊ သုဝိလေခိတ၊ သုဝိတစ္ဆိတဟူကုန်သော၊ စတုဟိ-ကုန်သော၊ ပဒေဟိ - တို့ဖြင့်၊ ဝါယနာကာရမေဝ - သုတ္တဝဇ္ဇနနှင့် မရောမယှက် ရက်ခိုင်းပုံ သက်သက်ကိုသာလျှင်၊ သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ ဒဿတိ - ၍။

ကိဉ္စိမတ္တံ အနုပဒဇ္ဇေယျာမာတိအာဒိ - အစရှိသော စကားသည်။ တဿဘိက္ခု
 နော-ထိုရဟန်း၏၊ ကတ္တဗ္ဗာကာရမတ္တဒဿနံ-ပြုအပ်သော အခြင်းအရာ၊ ပြုမူပုံ
 အခြင်းအရာမျှကို ပြတတ်သည်။ ဟောတိ - ၏။ ပန - ဗျတိရိတ်ကို ဆိုဦးအံ့၊
 ကိဉ္စိမတ္တံ အနုပဒဇ္ဇေယျာမာတိအာဒိ-သည်။ အင်္ဂဒဿနံ - အာပတ်၏အင်္ဂါကို
 ပြတတ်သည်။ န ဟောတိ-မဖြစ်။ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ကိဉ္စိ ။ပ။ အာဒိ-သည်။
 အင်္ဂဒဿနံ-သည်။ န ဟောတိ-မဖြစ်။ ဣတိ - သို့၊ ဝိညာယတိ-အပ်သနည်း၊
 ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ဣမဿ သိက္ခာပဒဿ-၏၊ ဝါ-ဤသိက္ခာ
 ပုဒ်၌ ပညတ်အပ်သော အာပတ်၏၊ ဝါ-အာပတ်သို့၊ သုတ္တဝစုနဝသေနေဝ-
 ချည်တိုးခြင်း၊ များခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗတ္တာ-
 ရောက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိဉ္စိမတ္တံ ။ပ။ အာဒိ-သည်။ အင်္ဂဒဿနံ-
 သည်။ န ဟောတိ-မဖြစ်။ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-အပ်၏။ ဣတိအယံ-ကား၊
 ပရိဟာရေ-တည်း၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ န ဘိက္ခုနော ပိဏ္ဍပါတမတ္တေနာတိ
 အာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်။ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်။
 အာဟ-ပြီ။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ ဘုန္တေ-အရှင်တုရား၊ မေ-၏၊
 ဝါ-သည်။ ဣဒံဝိဝရံ-သည်။ ဝါ-ကို၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ အပ္ပဝါရိတေန-မဖိတ်မကြား
 အပ်သည်ဖြစ်လျက်၊ အညာတကဿ-သော၊ ဂဟပတိကဿ-၏၊ တန္တဝါယေ-
 တို့သို့၊ ဥပသကံမိတွာ-၍၊ စိဝရေ-၌၊ ဝိကပ္ပံ-သို့၊ အာပန္နံ-ရောက်သည်ဖြစ်၍၊
 နိဿဂ္ဂိယံ-ပါ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမိနာနယေန-ဖြင့်၊ နိဿဇ္ဇန ဝိဓာနံ-ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ-အပ်၏

[အရပ်ရပ်ပါဠိတော်နှင့် အမျိုးမျိုးသော ဋီကာတို့၌ရှိသောအတိုင်း
 အနက်ပေးလိုက်ပါသည်။ မေ-သဒ္ဓါနှင့် အပ္ပဝါရိတေနတို့သည် အရ
 တူ၏၊ အပ္ပဝါရိတေန၏ ကတ္တာလည်း ပါဠိတော်၌ အမေဟံ-ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကထာ၌ စိဝရသမိကေဟံ-ဟူ၍ လည်းကောင်း
 တိုက်ရိုက်ရှိ၏၊ ထိုသို့ အပ္ပဝါရိတ၏ တတိယကတ္တာ သီးခြားရှိခြင်း
 ကြောင့်၊ ၎င်းအပ္ပဝါရိတသည် ကံဟောတည်း၊ ၎င်းကံကိုလည်း ပါဠိ
 တော်၌ အယျောဥဒါယိ-ဟု ရှိ၏၊ ဤဝါကျ၌ကား မေသဒ္ဓါပင်၊
 ယင်းသို့ မေ-ဖြစ်ခဲ့သော် အပ္ပဝါရိတဿ-ဟု ရှိသော် လည်းကောင်း၊
 မာနပစ္စည်းကို အန္တပြန်ပြီး အပ္ပဝါရိယတောဟု ရှိသော်လည်းကောင်း
 သင့်တော်မည်ထင်၏၊ အလွန်ရှေးကျသော ကာလမှစ၍ အမျိုးမျိုး
 ကဲ့သော မူရှိ၏၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာစသည်တို့ကိုလည်း ရှုလေဦး]

တိကပါဝိတ္တိယန္တိ-ကား၊ အညာတကေ-ဆွေမျိုးမတော်သော သူကြွယ်၌၊
 အညာတကသည် ဝေမတိကညာတကသည်နံ-တို့၏၊ ဝသေန-အစွမ်းအားဖြင့်၊
 တိဏိ ကုန်သော၊ ပါဝိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏ ။

မဟာပေသကာရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်။ နိဇ္ဈိတာ - ဆုံးခန်းတိုင်မြောက် အပြီးသို့ရောက်ပြီ။

ဂ-ဓာဇ္ဇေကစိဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပဌမပဒဿာတိ - ကား၊ ဒဿဟာနာဂတန္တိပဒဿ-၏။ ။ပုရိမနယေန ဝါတိ-ကား၊ အစွန္တသံယောဂဝသေန-ကိရိယာနှင့် မပြတ်ယှဉ်သော အစွန္တ သံယောဂ၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ။တနိဒိဝသာနိတိ-ကား၊ တေသု ဒိဝသေသု- တို့၌၊ အစွန္တမေဝါတိ- ကား၊ နိရန္တရမေဝ - မပြတ်မစဲသည်သာ လျှင်။ ။တေသုဒိဝသေသု - တို့တွင်၊ ယတ္ထကတ္ထစိ - အမှတ်မထား တစ်ပါး သော၊ ဒိဝသေ - ၌၊ ဣတိဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ပဝါရဏာ မာသဿာတိ - ကား၊ ပုဗ္ဗကတ္တိကမာသဿ - ရှေးဦး အစ ကြတ္တိကာနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သောလ၏၊ ဝါ-သီတင်းကျွတ်လ၏။ ဟိ-နာမ လာဘဟိတ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ (တစ်နည်း) ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ-အံ့၊ သော ပုဗ္ဗ ကတ္တိကမာသော-ထိုရှေးဦးအစ ကြတ္တိကာနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သောလကို၊ တဿ ပုဗ္ဗ ကတ္တိကမာသဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ဣဒမိကာရေ-၌၊ (ရင်းဣကေား ပါသင့် အံ့မထင်၊ မပါဘဲ အနက်ပြည့်စုံသောကြောင့်တည်း)၊ ပဌမပဝါရဏာယော ဂတော-ပဌမပဝါရဏာနှင့် ယှဉ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဝါရဏာမာသောတိ- ဟူ၍၊ ဝုတ္တော - အပ်၏။ ဇုဏ္ဍပက္ခပဉ္စမိတော ပဌာယာတိ - ကား၊ သုက္ခပက္ခ ပဉ္စမိ-ဖြူဖွေး တောက်ပြောင် လရောင်ရှိသောပက္ခ၌ ငါးရက်နေ့ကို၊ ဝါ- လဆန်းငါးရက်ကို၊ အာဒိ-ကို၊ ကတော-၍။ ။ဝါ - အသီးအသီး ခွဲသော နည်းမှတစ်ပါး ပေါင်းသောနည်းကိုဆိုဦးအံ့၊ ပဝါရဏာမာသဿ ဇုဏ္ဍပက္ခပဉ္စမိ တောတိ ပါဌဿ-၏၊ ပဝါရဏာမာသဿ-ကို၊ ပကာသနတော-ပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-ထင်ရှားစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုရိမဿ-သော၊ ဇုဏ္ဍပက္ခဿ-၏၊ ပဉ္စမိတော-ငါးရက်မြောက်သော နေ့မှ၊ ပဌာယ-၍၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ပန-ပုဗ္ဗဝါကျ သာမညကြောင့်၊ ဒိဟဋ္ဌာဋ္ဌာစုး ပယ်နုတ်ဦး၍ အထူးတထွေ ပြဆိုပေအံ့၊ ဧတ္ထ ဣမိဿံ အဋ္ဌကထာ ယံ-ဤ ကရီးဇီဝိတရဏီအဋ္ဌကထာ၌၊ ကာမဉ္ဇေသ ဒဿဟပရမံ အတိရေကစိဝရံ ဓာရေတဗ္ဗန္တိဣမိနာဝ သိဒ္ဓေါ၊ အဋ္ဌပုတ္တိဝသေန ပန အပုဗ္ဗဝိယ အတ္ထံ ဒေသေတော သိက္ခာပဒံ ဌပိတန္တိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော၊ ယော ပါဌော-သည်၊ ဒိဿတိ- ထင် ၏၊ သော ပါဌော-သည်၊ ပမာဒပါဌော-မေ့လျော့သောအားဖြင့် ရေးသား အပ်သော ပါဌ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ သော ပါဌော-သည်၊ ပမာဒပါဌော-သည်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ဒဿဟာနာဂတန္တိ ဣမိနာ ပါဌေန-နှင့်၊ ဝိရောဓတော-ဆန့်ကျင်ခြင်းကြောင့်၊

ဝါ-ဆန့်ကျင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သော ပါဠော- သည်၊ ပမာဒပါဠော- သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။ ဣတိ-သို့၊ ဒဠဗ္ဗိ-အပ်၏။ ကိဉ္စ-နည်းငယ်ကြွင်းကျန်၊ ဆန့်ကျင်ဟန်လည်း ရှိသေး၏၊ ဇုဏှ ပက္ခပဉ္စမိတောပဋ္ဌာယာတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ အဋ္ဌကထာယေဝ-အဋ္ဌ ကထာ၏သာလျှင်၊ ပုဗ္ဗာပရဝိရောဓောပိ-ရှေ့ နောက် ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်လည်း၊ သိယာ-ဖြစ်ရာ၏။

☞ အစွာယိကစီဝရံ-လျင်လျင်မြန်မြန် ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ကန်းကို၊ အစွေက စီဝရန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ-အပ်၏၊ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ သော အစွာယိက ဘာဝေါ- ထိုလျင်လျင်မြန်မြန် ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဒါယကဿ-သင်္ကန်း လှ သော ဒါယကာ၏၊ ဂမိကာဒိ ဘာဝေန-ခရီးသွားတတ်သောသူ အစရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ-ခရီးသွားခြင်း အစရှိသောအားဖြင့်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္တံ-ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှာ၊ ဂမိကဂီလာနဂမ္ဘိနိအဘိနဝုပ္ပသန္ဓသဒ္ဓါနိပုဂ္ဂလာနန္တိ အာဒိ-အစရှိသောစကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တိ-အပ်ပြီ။ တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ-၌၊ ဝိတ္ထာရ အတ္ထော-ကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုတ္တတေ-အပ်၏၊ (တစ်နည်း) တတ္ထ တေသု ပုဂ္ဂလေသု-တို့တွင်၊ သေနာယဝါ ဂန္တုကာမော ဟောတိ ပဝါသံ ဝါ ဂန္တုကာမော ဟောတိတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တော- ဟောအပ် သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂမိကောနာမ-မည်၏၊ အညတရေန ဝဿာ ဝါသိကံ ဒဿာမိတံ ဧဝံ အာရောစေတွာ ဒိန္နန္တိ-ကား၊ ဂမိကာဒိနံ-ခရီးသွားသောသူ အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရေန-သည်၊ ဂမနာဒိဟိ-အစရှိကုန်သော၊ ကာရ ဏေဟိ-အကြောင်းသို့ဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဒါတုကာမေန-ပေးခြင်းငှာ အလိုရှိ သော သူသည်၊ ဒုတံ-တမန်ကို၊ ပေသေတွာ ဝါ-စေလွှတ်ပြီး၍လည်းကောင်း၊ သယံ - သင်္ကန်းလှလိုသော ဒါယကာကိုယ်တိုင်၊ အာဂန္တာ ဝါ-လာ၍ လည်း ကောင်း၊ အဟံ-သည်၊ ဝဿာ ဝါသိကံ-ဝါဆိုသင်္ကန်းကို၊ ဝါ-မိုးလပတ်လုံး နေခြင်းရှိသော ရဟန်းအား လူအပ်သောသင်္ကန်းကို၊ ဒဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ ဧဝံ- သို့၊ အာရောစေတွာ-၍၊ ဒိန္နံ-သော၊ စီဝရံ-ကို။ ။စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဣတ္ထ သိက္ခာ ပဒေ-၌၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မေ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ဣဒံ အစွေကစီဝရံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ စီဝရကာလသမယံ-ကို၊ အတိက္ကာမိတံ ကျော်လွန်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နိဿဂ္ဂိယံ-ထိုက်ပါ၏၊ ဣတိဣမိနာနယေန-ဖြင့်၊ နိဿဇ္ဇနဝိဓာနံ-ကို၊ ဧဝံဒိတဗ္ဗိ- အပ်၏။

သေသန္တိ-ကား၊ သာဓာရဏပညတ္တိတိအာဒိကံ-“သာဓာရဏပညတ္တိ” အစ ရှိသည်ကို။ ။ပန-အတိဒေသ သံဝဏ္ဏနာမှတစ်ပါး ပစ္စက္ခသံဝဏ္ဏနာကို ဆိုဦးအံ့၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား၊ ဝိသေသော-တည်း၊ တတ္ထ ပဌမသိက္ခာပဒေ

၌၊ အတိရေကစီဝရေ-ဆယ်ရက်ကို ကျော်လွန်သော သင်္ကန်း၌၊ အတိရေက သညိ အာဒိနော - အတိရေကသညိ အစရှိသော ရဟန်း၏၊ ဒသာဟာ တိက္က မော-သညိ၊ ဝိသေသော-ဤသိက္ခာပုဒ်မှ ထူး၏။ ဣသိက္ခာပဒေ-၌၊ အစွေက စီဝရေ-၌၊ အစွေကစီဝရသညိအာဒိနော-၏၊ စီဝရကာလာတိက္ကမော-သင်္ကန်း ကာလကို လွန်စေခြင်းသည်၊ ဝိသေသော-ထို ပဌမကထိန သိက္ခာပုဒ်မှ ထူး၏။ တထာ-အထူးဝိသေ ထပ်ပြပေအံ့၊ အနစွေက စီဝရေ-အစွေက မဟုတ်သော သင်္ကန်း၌၊ အစွေကစီဝရသညိနော-သညာရှိသော၊ ဘိက္ခုနော စ-အား လည်း ကောင်း၊ အနစွေကစီဝရေ-၌၊ ဝေမတိကဿ-ယံမှားရှိသော၊ ဘိက္ခုနော စ- အားလည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌ-သည်၊ ဝိသေသော-၏၊ ဇာတိပုမာဏသမ္ပန္နဿ- ဇာတ်ပမာဏနှင့် ပြည့်စုံသော၊ အစွေက စီဝရဿ-၏၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ သန္တ ကတာ-ဥစ္စာ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဒသာဟာနာဂတာယ - ဆယ်ရက်ဖြင့် မရောက်သေးသော၊ ဝါ-သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ရောက်မှီရာ ဆယ်ရက်လိုသေး သော၊ ကတ္တိကတေမာသိကပုဏ္ဏမာယ-ကြတ္တိကာနက္ခတ် စန်းခိုက်၊ သုံးလကြိုက် သော၊ ပြည့်သောလရှိသော နေ့၌၊ ဝါ-သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌၊ ဥပ္ပန္န ဘာ ဝေါ - ဖြစ်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဝါ-ရသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဒသာဟာနာဂတာယ-ဆယ်ရက်ဖြင့် မရောက်သေးသော၊ ဝါ-ရောက်မှီရာ ဆယ် ရက်လိုသေးသော၊ ကတ္တိကတေမာသိကပုဏ္ဏမာယ-ကြတ္တိကာနက္ခတ် စန်းလနှင့် ယှဉ်၍ သုံးလပြည့်သော တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌၊ ဥပ္ပန္နဘာဝေါ-ရသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အနဓိဋ္ဌိတအဝိကပိတတာ - အဓိဋ္ဌာန် မတင်အပ်သည်၏ အဖြစ်၊ ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ စီဝရကာလာတိက္ကမော- သင်္ကန်းကာလကို ကျော်လွန်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ စတုရင်္ဂဘာဝေါ စ-လေးပါးသော အင်္ဂါရှိသည်၏ အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ သိက္ခာပဒေ-ဤ အစွေက စီဝရ သိက္ခာပုဒ်၌၊ ဝါ-၏၊ ဝိသေသော၊ ပဌမကထိန သိက္ခာပုဒ်မှ အထူးတည်း။

အစွေကစီဝရသိက္ခာပဒေဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၉-သာသင်္ကသိက္ခာပဒေဝဏ္ဏနာ

ဥပသမ္ပုဇ္ဈန္တိအာဒိသုဝိယာတိ-ကာ၊ ပဌမံဈာနံ ဥပသမ္ပုဇ္ဈန္တိ စိဟရတိတိ ဣမဿ ဥဒ္ဓေသ ပဒဿ-၏၊ ဝိဘင်္ဂ-အကျယ်ဝေဖန်ရာ ဈာနဝိဘင်း ပါဠိတော်၌၊ ဥပသမ္ပုဇ္ဈာတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဥပသမ္ပုဇ္ဈန္တိ ဟူသော ဥဒ္ဓေသပုဒ်ကို၊ ဥဒ္ဓရိတဗ္ဗေ-ထုတ် အပ် ထုတ်ထိုက်ပါလျက်၊ ဝါ-သော်လည်း၊ ဥပသမ္ပုဇ္ဈန္တိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ- သည်၊ ဥဒ္ဓတ-ထုတ်ဆောင်အပ်ပြီ။ တံ ဥဒ္ဓတံ ဥပသမ္ပုဇ္ဈန္တိပဒေ-ကို၊ ဣဟ အဋ္ဌ

ကံထာယံ-၌၊ နိဒဿနံ-ဥပမာကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ကတံ-ပြီ။ ပန-အဖို့
တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ အနာပုစ္ဆံ - ဂစ္ဆေယျာတိ အာဒိနံ-
တို့ကို၊ သင်္ဂဟော - ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော - အပ်၏။ ဥပသဒ္ဓဿ - ၏၊ အတ္ထံ - ကို၊ ဥပ
ဂန္ဓာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။ (တစ်နည်း) ဥပဂန္ဓာတိ
သံဝဏ္ဏနာပဒေန - ဖြင့်၊ ဥပသဒ္ဓဿ - ၏၊ အတ္ထံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
အာဟ - ပြီ။ ဝသိတောတိ - ကား၊ အဇဏှံ - မကျိုးမပြတ်အောင်၊ ဝသိတော-
နေပြီး၍။ ။ ယေန ယဿ ဟိ သမ္ပန္နော၊ ဒုရုဋ္ဌမ္ဘိစ တဿ တန္တိ-ဟူ၍၊ အာစရိ
ယာနံ-တို့၏၊ ဝစနတော - ကြောင့်၊ ဣမဿ ။ပ။ ဣမိနာ သမ္ပန္နောတိ- ဟူ၍၊
သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

“[ယေန ယဿ ဟိ သမ္ပန္နော၊ ဒုရုဋ္ဌမ္ဘိစ တဿ တံ။ အတ္ထတောဟု
သမာနာနံ၊ အာသန္နတ္ထမကာရဏံ။ ။ အနက် - -။ ဟိသစ္စံ-၏၊ ယဿ
ပဒဿ-အကြင် ဥပဝဿံ-ဟူသောပုဒ်ကို၊ ယေနပဒေန-အကြင် ဝိဟရန္တော
ဟူသောပုဒ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော-စပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တံပဒံ - ထိုဝိဟ
ရန္တော ဟူသောပုဒ်သည်၊ တဿပဒဿ - ထိုဥပဝဿံ ဟူသောပုဒ်၏၊
ဒုရုဋ္ဌံ - အဝေး၌တည်သည်၊ သမာနမ္ဘိ - သောလည်း၊ သမ္ပန္နော - ကို၊
ကာတဗ္ဗံ-(ထည့်)အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ-၏၊ အတ္ထတော - အနက်အားဖြင့်၊
အသမာနာနံ - မတူသောပုဒ်တို့၏၊ အာသန္နတ္ထံ - နီးကုန်သည်၏ အဖြစ်
သည်၊ အကာရဏံ - လိုရင်းအကြောင်းမဟုတ်။ ။ (အရာဌာနအား
လျော်စွာ အနက်ပေးလိုက်သည်။)

တတ္ထပါဌေ - ထိုဣမဿစ အစရှိသောပါဌ၌၊ ဣမဿာတိ-ကား၊ ဥပဝဿန္တိ
ပဒဿ-၏၊ ဝိနယပရိယာယေန-ဝိနည်းဒေသနာအားဖြင့်၊ အရညလက္ခဏံ-သည်၊
အာဒိန္ဒာဒါနပါရာဇိကေ-အာဒိန္ဒာဒါနံ ဒုတိယပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်၌၊ အာဂတံ-
လာ၏၊ ဟိ-ချဲ့ဦးအံ့၊ တတ္ထ အာဒိန္ဒာဒါန ပါရာဇိကေ - ၌၊ ဂါမာဝါ အရညာ
ဝါတိ - ၍၊ (တစ်နည်း) ဂါမာဝါ အရညာဝါတိ ဝစနေန - ဖြင့်၊ အနဝသေ
သတော- အကြွင်းအကျန် မရှိသောအားဖြင့်၊ အဝဟာရဌာန ပရိဂ္ဂဟေန-
ခိုးရာအရပ်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-ခိုးရာဌာနကို သိမ်းဆည်းကြောင်းဖြင့်၊
ဂါမာဝါ အရညာဝါတိ ဝစနေန-ဖြင့်၊ တဒုဘယံ-ထိုဂါမအရည နှစ်ပါး
စုံကို၊ အသက်ရတော - မရောမယှက် မရှုပ်မထွေးသောအားဖြင့်၊ ဒဿေတု-
ဌာ၊ ဌပေတွာ ဂါမဉ္ဇာတိအာဒိ-အစရှိသော စကားကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊
ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ဟိ သစ္စံ-မှန်၏၊ လောကေ-၌။ ဂါမုပစာရော-ရွာ၏ဥပစာသည်၊
ဂါမသင်္ခေပမေဝ - ရွာ၌သွင်းခြင်းသို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ-ရောက်၏၊ ဣတိ-သို့၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-အပ်၏။ ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣမသိက္ခာပဒေ-ဤသာသကံသိက္ခာပုဒ်၌၊
သုတ္တန္တ ပရိယာယေန - သုတ္တန္တ ဒေသနာအားဖြင့်၊ အာရညကံ-တော၌နေ

သော၊ ဝါ-တောဉ်နေလေ့ရှိသော၊ ဝါ-တောသာနေရာရှိသော၊ ဘိက္ခု-ကို၊
သန္ဓာယ-၍၊ ပဉ္စေနသတိကံပစ္စိမန္တိ - ဟူ၍၊ အရညလက္ခဏံ(ထည့်)-သည်၊
အာဂတံ-၏။ ဟိ သစ္စ-၏၊ (တစ်နည်း) ကသွာ-ကြောင့်၊ ဣဓသိက္ခာပဒေ-
သုတ္တန္တ ပရိယာယေန-အာရညကံ ဘိက္ခု သန္ဓာယ ပဉ္စေနသတိကံပစ္စိမန္တိ-
အာဂတံ ဣတိဝိညာယတိ-အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။
ဝိနယပရိယာယိကေ-ဝိနည်းဒေသနာ၌လာသော၊ ဝါ-ဝိနည်းဒေသနာ၌ ဟော
အပ်သော၊ အရညေ - ဂါမမှ လွတ်သောတော၌၊ ဝသန္တော - နေသော၊
ဘိက္ခု - ကို၊ အာရညကော ပန္နသေနာသနောတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ - သည်၊
သုတ္တေ-သုတ္တသညာဒေသနာ၌၊ န ဝုတ္တော-အပ်၊ တသွာ-ကြောင့်၊ ဣဓသိက္ခာ
ပဒေ သုတ္တန္တပရိယာယေန အာရညကံ ဘိက္ခု သန္ဓာယ ပဉ္စေနသတိကံ ပစ္စိမန္တိ
အာဂတံ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-အပ်၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော-
တည်း။ တသွာ-ကြောင့်၊ တတ္ထတသ္မိသုတ္တန္တ ပရိယာယေ-၌၊ အာဂတမေဝ-
သာလျှင်ဖြစ်သော၊ လက္ခဏံ-မှတ်ကြောင်းမှန်စွာ တောလက္ခဏာကို၊ ဂဟေ
တဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ-ကို၊ ဒဿန္တော-ရကား၊ သဗ္ဗပစ္စိပာနိ အာရော
ပိတေန အာစရိယဓနုနာတိအာဒိ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။
တတ္ထဝစနေ-၌၊ အာစရိယဓနုနာမ - မတင်အပ်သော ဆရာ၏လေးမည်သည်၊
ပကတိဟတ္ထေန-မဇ္ဈိမပုရိသ၏ ပကတိအတောင်အားဖြင့်၊ နာဝိဒတ္ထိပမာဏံ-
ကိုးသာ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏။ ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ ဇိယာယ -
ညွှန်ကြီးကို၊ အာရောပိတာယ-တင်အပ်ပြီးသော်၊ စတုဟတ္ထပမာဏံ-လေးတောင်
အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-
ကုန်၏။ ဂါမဿာတိ-ကား၊ ပရိက္ခိတ္တဿ-ကာရ်အပ်သော၊ ဂါမဿ ၏။ ။
ဣန္ဒြိယတောတိ-ကား၊ ဥမ္မာရတော-တံခါးခုံမှ၊ ပရိက္ခေပါရဟဌာနတောတိ-
ကား၊ ပရိယန္တေ-အလုံးစုံသော အိမ်တို့၏အဆုံး၌၊ ဌိတဗုဒ္ဓဿ-၏၊ ဥပစာ
ရေ-၌၊ ဌိတဿ-သော၊ မဇ္ဈိမဿ-သော၊ ပုရိသဿ-၏၊ ပဌမလေဉ္စုပပါတ
တော-မှ။ ။ ကိတ္တကေန - အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ မဂ္ဂေန-ဖြင့်၊
မိနိတဗ္ဗံ - တိုင်းတာအပ်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတဗ္ဗဘာဝတော-ကြောင့်၊ သစေတိ
အာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
အာဟ-ပြီ။ ပန-ဂန္တန္တရဝိသေသကို ဆိုဦးအံ့။ မဇ္ဈိမဌကထာယံ-မဇ္ဈိမနိကာယ်
အဌကထာ၌၊ ဝိဟာရဿာပိ ။ပ။ မိနိတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊
ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ (အနက်။ ။ ဝိဟာရဿာပိ-ကျောင်း၏လည်း၊ ဂါမဿဝ-
ရွာ၏ကဲ့သို့၊ ဥပစာရ်-ကို၊ နိဟရိတွာ-ထုတ်ပြီး၍၊ ဥဘိန္နံ-ကုန်သော၊ လေဉ္စု၊
ပပါတာနံ-တို့၏၊ အန္တရာ-၌၊ မိနိတဗ္ဗံ-အပ်၏)။ ။ စောရာနံ နိဝိဇ္ဇောကာသာဒိ
ဒဿနေနာတိ-ကား၊ အာရာမေဝ-၌ လည်းကောင်း၊ အာရာမူပစာရေစ - ၌
လည်းကောင်း၊ စောရာနံ-တို့၏၊ နိဝိဇ္ဇောကာသာဒိ ဒဿနေန-နေရာအရပ်

အစရှိသည်ကို မြင်ရခြင်းအစရှိသော၊ ကာရဏေန-ဖြင့်။ ။ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ စောရနံ-တို့၏၊ ဘုတ္တောကာသ ဌိတောကာသ နိသိန္ဒောကာသနံ-စားရာအရပ်၊ တည်ရာရပ်ရာအရပ်၊ ထိုင်ရာအရပ်တို့ကို၊ ဂဟဏံ-ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏။ စောရေဟိ မနုဿာနံ ဟတဝိလုတ္တာကောဋ္ဌိတ ဘာဝဒဿနတောတိ - ကား၊ အာရာမေစ-၌လည်းကောင်း၊ အာရာမူပစာရေစ-၌လည်းကောင်း၊ ဟတဝိလုတ္တာ ကောဋ္ဌိတဘာဝဒဿနတော - သတ်အပ်သည်၏အဖြစ်၊ လုယူအပ်သည်၏အဖြစ်၊ ရိုက်နှက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို မြင်သောအားဖြင့်(သန္နိဟိတ ဗလဝဘယာနိဝယ် သန္နိဟိတပုဒ်တစိပ်၌စပ်)။

အန္တရသရေ နိက္ခိပေယျာတိပါဌဿ-၏၊ ဧတ္ထတေသ္မိံဂါမေ-၌၊ အန္တရေ အန္တရေ-အကြားအကြား၌၊ သရာနိ-တို့သည်၊ သန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိဣမိနာ ဝစ နတ္ထေန-ဤသို့သော သတ္တမိ ဘိန္နာဓိကရဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဝစနတ္ထကြောင့်၊ သောဂါမေ-သည်၊ အန္တရသရံ-မည်၏၊ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ တေဿဂါမဿ- အား၊ အန္တရေ အန္တရေ-၌၊ သရာနိ-တို့သည်၊ သန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိဣမိနာ ဝစ နတ္ထေန-ဤသို့သော စတုတ္ထိ ဘိန္နာဓိကရဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဝစနတ္ထကြောင့်၊ သောဂါမေ-သည်၊ အန္တရသရံ-မည်၏၊ ဂါမေ-ကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏။ တသ္မိံ အန္တရသရေ-၌ ဌပေယျ-ရာ၏၊ ဣတိအယံအညော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ တေန-ကြောင့်၊ အာရညကဿာတိအာဒိ - သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ တဉ္စာတိ-ကား၊ နိက္ခိပနဉ္စ- သည်လည်း။ ။ မဟာပဝါရဏာယ ပဝါရိတော ဟောတိတိ ဣဒံဝစနံ-ကို၊ ဝဿဇ္ဈေဒံ-ဝါပြတ်ခြင်းကို၊ ဝါ-ဝါကျိုးခြင်းကို၊ အကတော-၍၊ ဝုဋ္ဌဘင်္ဂဝ- နေပြီးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှာ၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ပန-ဗျတိရိတ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ပဝါရဏာယ အင်္ဂဘာဝံ-အန္တရသရ၌ သင်္ကန်းထား နိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းအင်္ဂါ၏ အဖြစ်ကို၊ ဝါ-အာပတ်သင့်ခြင်း၏ အကြောင်း အင်္ဂါ၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှာ၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ နုဝုတ္တံ-အပ်၊ ဟိ သစ္စံ-၏၊ တေနေဝ-ကြောင့်သာလျှင်၊ ဗျတိရေကံ-ဆန့်ကျင်ဘက်အကြွင်းအကျန် ကို၊ ဝါ-ဗျတိရိတ်ကို၊ ဒဿေဇ္ဈေန-သော၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ သမန္တ ပါသာဒိကာယံ-၌၊ သစေပစ္စိမိကာယဝါ ဥပဂတော ဟောတိ ဆိန္နဝဿော ဝါ နိက္ခိပိတုံ နလဘတိတိ ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ (အနက်။ ။ ပစ္စိမိကာယ- ပစ္စိမဝါသို့၊ ဥပဂတောဝါ ကပ်သော ရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ ဆိန္န ဝဿောဝါ-ပြတ်သော ဝါရှိသော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ သစေဟောတိ- အံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊ နိက္ခိပိတုံ-အန္တရသရ၌ သုံးထည်သော သင်္ကန်းတို့တွင် တစ်ထည်ထည်ကို ထားခြင်းငှာ၊ နလဘတိ-မရ)။ ။ ကတ္တိကမာသောနာမ- မည်သည်၊ ပုဗ္ဗကတ္တိကမာသဿ-ကြတ္တိကနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သော ရှေးဦးစွာသော

လ၏၊ ဝါ-သိတင်းကျွတ်လ၏၊ ကာဠပက္ခပါဠိပဒတော-လဆုတ်တစ်ရက်နေ့မှ၊
 ပဌာယ-၍၊ ယာဝ-လောက်၊ အပရကတ္တိကပုဏ္ဏမာ-နောက်ဖြစ်သော ကြတ္တိ
 ကာ နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သော ပြည့်သော လရှိရာနေ့သည်၊ ဝါ-တန်ဆောင်မုန်း
 လပြည့်နေ့သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တာဝ-အောင်၊ ကေုနဝိသတိရတ္တိဒိဝါ-တစ်ည၌
 တစ်ရက်ယုတ်သော သုံးဆယ်သော ည၌နေ့တို့သည်၊ ဟောန္တိ-၏။ ဝေသဒ္ဓေန-
 ဖြင့်၊ ကတ္တိကမာသတော-ကြတ္တိကာနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သော လမှ၊ ဝါ-တန်ဆောင်
 မုန်းလပြည့်မှ၊ ပရိ-နောက်၌၊ ဝါ-အလွန်၊ နိက္ခိပိတုံ-ထားခြင်းငှာ၊ နလဘတိ-
 မရ၊ ဣတိ ဣမံ အတ္တိ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿတိ-၏။ ဥိနပ္ပမာဏော-
 ဓနုပဉ္စသတ ပမာဏအောက် ယုတ်သော ပမာဏရှိသော၊ အရညဿ-၏၊
 အရညလက္ခဏာယောဂတော-တော၏လက္ခဏာနှင့် မယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ နိက္ခိပိ
 တုံ-ငှာ၊ တာဝ နလဘတု - မရသည်ထားလိုက်ပါ၊ ကသွာ-ကြောင့်၊ ဂါဝု
 တတော-ထက်၊ အတိရေကပ္ပပာဏော-သော၊ အရညေ-၌၊ နိက္ခိပိတုံ-ငှာ၊
 နလဘတိ-ပရသနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-မေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ယတြဟိတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟ
 ကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ နိမန္တိတော-ပင့်
 ဖိတ်အပ်သော ရဟန်းသည်၊ အဒ္ဓယောဇနမ္ပိ-ယူဇနာဝက်သို့ လည်းကောင်း၊
 ဝါ-ယူဇနာဝက်သို့တိုင်သို့ လည်းကောင်း၊ ယောဇနမ္ပိ-တစ်ယူဇနာ ဝေက္ခာ
 ရာ အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ဝါ-တစ်ယူဇနာတိုင်တိုင်သို့လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓာ-
 ပြီး၍၊ ဝသိတုံ-နေဟောင်းကျောင်း၌ နေခြင်းငှာ၊ ပစ္စေတိ-ပတိတေ-ပြန်လာ
 နိုင်၏၊ ဣဒံ နိမန္တိတဿ အဒ္ဓယောဇနမ္ပိ ယောဇနမ္ပိ ဂန္ဓာ ဝသိတုံ ပစ္စာဂမနံ-
 သည် (တစ်လုံးတည်း တစ်ခါတည်း အနက်ဆွဲပေး)၊ အပ္ပမာဏံ လိုရင်းပမာဏ
 မဟုတ်။ သာသကံသပ္ပဋိဘယမေဝ ဟောတိတိ-ကား၊ သာသကံဉ္စေဝ-ယုံမှား
 သကံ ဝိစိကိစ္ဆာရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သပ္ပဋိဘယဉ္စ-ကြောက်ဖွယ်တုန်အေး
 ဘေးရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏။ ဝေသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ အနာသကံအပ္ပဋိ
 ဘယေဟိ-ယုံမှားဖွယ်ရာမရှိခြင်း၊ ဘေးရန်မရှိခြင်းတို့ဖြင့်၊ အင်္ဂယုတ္တေ-အင်္ဂါနှင့်
 ယှဉ်သော၊ သေနာသနေပိ-၌လည်း၊ ဝသန္ဓော - နေသော ရဟန်းသည်၊
 နလဘတိ-မရ၊ (တစ်နည်း) ဝေသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ သေနာသနေ-သည်၊ အနာ
 သကံအပ္ပဋိဘယေ-အနာသကံအပ္ပဋိဘယဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ အင်္ဂ
 ယုတ္တေ-သည်၊ သမာနေပိ-သော်လည်း၊ ဝါ-သော၊ သေနာသနေ-၌၊
 ဝသန္ဓော-သည်၊ နိက္ခိပိတုံ-ငှာ၊ နလဘတိ-မရ၊ (တစ်နည်း) ဝေသဒ္ဓေန-
 ဖြင့်၊ အနာသကံအပ္ပဋိဘယေ-သော၊ သေနာသနေ-သည်၊ အင်္ဂယုတ္တေ-
 သည်၊ သမာနေပိ-သော်လည်း၊ ဝါ-သော၊ သေနာသနေ-၌၊ ဝသန္ဓော-
 သည်၊ နိက္ခိပိတုံ-ငှာ၊ နလဘတိ-မရ၊ ဣတိ ဣမံ အတ္တိ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-
 သည်၊ ဒဿတိ-၏။ (ဤဝါကျ၌ အနာသကံအပ္ပဋိဘယေဟိ-ဟု ဟိ-ပါခြင်း

ကား သင့်အံ့မထင်၊ ၎င်း အနာသကံအပ္ပဋ္ဌိတယပုဒ်သည် ဟေတုမန္တဝိသေသန
တည်း၊ ဟေတု မန္တဝိသေသန-ဟူကလည်း ဟေတုဗ္ဗလဝိသေသယနှင့် လိင်္ဂ၊ ဝုဏ်
တူရီးတည်း၊ ထို့ကြောင့် ဟိ-ပါရိသြင်းကား ထုံးနှင့်မညီ။) တောဝတော တော
ဝန္တေန ဝစနက္ကမေန-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဥပဝဿံ-အစ၊ နိက္ခိမေယျ
အဆုံးရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ပုရိမိကာယ-ပုရိမဝါ၌၊ ဝါ-သို့၊ ဥပဂန္ဓာ-
၍၊ အခဏံ-မကျိုးမပြတ်သည်ကို၊ ကတော-၍၊ ဝုဇ္ဇဝဿော-နေပြီးသော ဝါရှိ
သော ရဟန်းသည်၊ ယံဂါမိ-ကို၊ ဂေါစရဂါမိ-ကို၊ ဝါ-ကျက်စားရာရွာကို၊
ကတော-၍၊ ပဉ္စေနသတိကပဋ္ဌိမေ-အယုတ်အားဖြင့် ကုလ လေးတာ ပြန်ငါးရာ
ရှိသော၊ အရညသေနာသနေ-တောကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ-၏၊ တသ္မိံဂါမေ-၌၊
စီဝရံ-ကို၊ ဌပေတော-၍၊ သကလကတ္တိကမာသံ - ကြတ္တိကာ နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်
သော အလုံးစုံသော လပတ်လုံး၊ တသ္မိံယေဝ သေနာသနေ - ထို့ကျောင်း၌
သာလျှင်၊ တေန စီဝရေန-နှင့်၊ ဝိနာ-ကင်းကွာ၍၊ ဝတ္ထု-နေခြင်းကို၊ ဝါ-
ငှာ၊ အနုဇာနိတော-ခွင့်ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ ဝိဟာရတော-ဝါကပ်ရာ
ကျောင်းမှ၊ အညတ္ထ-တစ်ပါးသော ကျောင်း၌၊ ဝသန္တဿ-နေသော ရဟန်း
အား၊ ဆာရတ္ထံ-ခြောက်ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဝိပုဝါသံ-ကင်း၍ နေခြင်းကို၊ အနုဇာ
နန္တော-ခွင့်ပြုလိုရကား၊ သိယာစ တဿဘိက္ခုနောတိ အာဒိ-ကို၊ အာဟ-၏။
ဟိသစ္စံ-၏၊ အသမာဒါနစာရံ-သင်္ကန်းသုံးထည်လုံး မယူမ၍ လှည့်လည် သွား
လာခြင်းကို၊ အတ္တတကထိနာစေ-ခင်းအပ်ပြီးသော ကထိနရှိသော ရဟန်းတို့
သည်သာလျှင်၊ လဘန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတရေ-အတ္တတ ကထိနဘိက္ခုမှ တစ်ပါးကုန်
သော အနတ္တတ ကထိနရဟန်းတို့သည်၊ နလဘန္တိ-မရကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ တော
သိက္ခာပဒေ-၌၊ ဣဒမိ ကာရဏံ-ကိုလည်း၊ ဒဠဗ္ဗံ-အပ်၏။ တတ္ထ ဝစနေ-၌၊
ဆာရတ္ထပရမံ တေနဘိက္ခုနာ တေနစီဝရေန ဝိပုဝသိတဗ္ဗန္တိ-ကား၊ ယောဘိက္ခု-
သည်၊ ဝိဟာရေ-နေမြဲကျောင်း၌၊ ဝိဟရန္တော-နေခိုက်၊ တတောဝိဟာရတော-
မှ၊ အညတ္ထ-တစ်ပါးသောကျောင်း၌၊ ဂမနကိစ္စေ-သွားအပ်သော ကိစ္စသည်၊
သတိ-သော်၊ အန္တရသရေ-၌၊ စီဝရံ-ကို၊ နိက္ခိပတိ-၏၊ တေနဘိက္ခုနာ-တစ်ပါး
သော ကျောင်း၌ သွားအပ်သော ကိစ္စရှိ၍ ရွာ၌ သင်္ကန်းထားခဲ့သော ရဟန်း
သည်၊ တေန စီဝရေန-ရွာ၌ ထားခဲ့သော ထို သင်္ကန်းနှင့်၊ ဆာရတ္ထ ပရမံ-
ခြောက်ညဉ့် အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး၊ ဝိပုဝသိတဗ္ဗံ-ကင်း၍ နေရာ
၏။ ဆ ရတ္ထိယော-တို့ပတ်လုံး၊ တမှာ ဝိဟာရာ-မှ၊ အညတ္ထ-၌၊ ဝသိတဗ္ဗံ-
နေရာ၏။ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-
၏။ ဟိ-သာဓုမှတစ်ပါး သာဓကကို ဆိုဦးအံ့၊ ယံ ဂါမိ ဂေါစရံ ကတော။ ပ။
ပဋိစ္စန္တော ပကာသိတောတိ-ဟူ၍၊ ဘဒ္ဒန္တေန ဗုဒ္ဓဒတ္တာစရိယေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-
အပ်ပြီ။

ဂါထာအနက်။ ။ ယော ဘိက္ခု-သည်၊ ယံ ဂါမံ-ကို၊ ဂေါစရံ-
ကျက်စားရာကို၊ ကတော-၍၊ အာရညကေ-တောကျောင်း၌၊ ဝသေ-
၏၊ တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ တသ္မိံ ဂါမေ-ထို ကျက်စားရာ၌၊ ဧကံ
မာသံ-တစ်လပတ်လုံး၊ တံစိဝရံ-ကို၊ ဌပေတု-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ အညတ္တ-
တစ်ပါးသော အရပ်၌၊ ဝသန္တဿ-အား၊ ဝါ-သည်၊ တံစိဝရံ-ကို၊
ဆာရတ္ထ ပရမံဝေ-ခြောက်ညှိ အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး
သာလျှင်၊ နိက္ခိပိတု-ငှာ၊ မတံ-အပ်၏၊ အဿ ဘိက္ခုနော အာရည
ကဿ-ထိုတောဝါဆိုသော ရဟန်း၏၊ ပဋိစ္စန္ဓော-ဖုံးကွယ်သော၊ အယံ
အဓိပ္ပာယော-ကို၊ ဘဂဝတော-သည်၊ ပကာသိတော-အပ်၏။

တေနော-ထို့ ကြောင့်သာလျှင်၊ တတော စေ ဥတ္တရိ ဝိပုဝသေယျာတိ ဆာ
ရတ္တတော ဥတ္တရိ တသ္မိံ သေနာသနေ သတ္တမံ အရဏံ ဥဋ္ဌာပေယျာတိအာဒိ-
သော၊ ယံ ဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။
တထာ အသက္ကောန္တေနာတိ-ကား၊ ဝသနဋ္ဌာနဿ-နေရာအရပ်၏၊ ဒုရတာယ-
ဝေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သေနာသနံ-နေမြဲ ကျောင်းသို့၊ အာဂန္တာ-လာ
ပြီး၍၊ သတ္တမံ-သော၊ အရဏံ-ကို၊ ဥဋ္ဌာပေတု-ငှာ၊ အသက္ကောန္တေန-မစွမ်းနိုင်
သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ (ပက္ကမိတု - ဌစပ်)။ ။ ဝေဓိ-ဤသို့ ဂါမသိမ်သို့
သက်ရောက်ပြီး စိဝရပဝတ္တိကို သိခြင်းငှာသော်လည်း၊ အသက္ကောန္တေန-သော၊
ဘိက္ခုနာ-သည်၊ တတြေဝ-ထို ရောက်ရာ အရည အရပ်၌သာလျှင်၊ ဌိတေန-
လျက်၊ ဝါ-တည်သည်၊ ဟုတော-၍၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ကိံ မနသိကရိတော-
၍၊ တတြေဝ-၌သာလျှင်၊ ဌိတေန-လျက်၊ ဝါ-သည်၊ ဟုတော-၍၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗံ-
တဗ္ဗံ-အပ်သနည်း၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ဝေ-ဤသို့ ပစ္စုဒ္ဓရိ
ပြုသည်ရှိသော်၊ စိဝရံ - နေမြဲတောကျောင်း၌ ထားပစ်ခဲ့သော သင်္ကန်းသည်၊
အတိရေက စိဝရဋ္ဌာနေ-အရပ်၌၊ ဌဿတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိ မနသိ ကရိတော-၍၊
တတြေဝ-၌သာလျှင်၊ ဌိတေန-လျက်၊ ဝါ-သည်၊ ဟုတော-၍၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗံ-
အပ်၏၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။ ဝသိတောတိ-ကား၊
အရဏံ-ကို၊ ဥဋ္ဌာပေတော - ထစေပြီး၍။ ။ ဘိက္ခုသမ္ပုတိ-ကို၊ ဥဒေါသိတ
သိက္ခာပဒေ-၌၊ မယာ-သည်၊ ဝုတ္တာဝ-တည်း။

သေသန္တိ-ကား၊ အညတြ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာတိ အယမေတ္ထ အနုပညတ္တိတိ
အာဒိကံ-အစရှိသော စကားကို။ ။ ဟိ သစ္စံ-၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ စိဝရဝဂ္ဂဿ
ဒွိတိယ သိက္ခာပဒေ-၌၊ အင်္ဂေသု-တို့တွင်၊ ရတ္တိ ဝိပုဝါသော-ညှိ ကင်းခြင်း
ဟူသော၊ စတုတ္ထံ-သော၊ ယံ အင်္ဂံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ အင်္ဂံ-သည်၊ ဣဓ
ပတ္တဝဂ္ဂဿ နဝမ သိက္ခာပဒေ-၌၊ ဆာရတ္တတော-ထက်၊ ဥတ္တရိ-အပိုအလွန်၊

ဝိပွဝါသော-ကင်း၍ နေခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ အယမေဝ-၍ စတုတ္ထ အင်္ဂါသည်သာလျှင်၊ ဝိသေသော-ထူး၏။

သာသကံသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီးပြီ။

၁၀-ပရိဏတ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ စ-စောဒနာဦးအံ့၊ အယံ လာဘော - သည်၊ သံဃဿ-အား၊ ဝါ-သို့၊ ပရိဏတော-ညွတ်ရုံသာ ညွတ်သည်၊ န ပရိစ္စတ္တော-သံဃာအား အပြီးအပြတ် မစွန့်အပ်သေးသည်၊ ဟောတိ နန္ဒ-လော၊ အထ-လျက်၊ အယံ လာဘော-၍ လာဘ်လာဘသည်၊ ကထံ-သို့၊ သံဃသန္တကော-သည်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ စောဒိတဗ္ဗတော-စောဒနာအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သောဟိတိ အာဒိ-သော၊ ယံ ဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ-၌၊ သောတိ-ကား၊ လာဘော-ရအပ်သော ပစ္စည်းလေးရပ် လာဘ်သည်။ ။ဧကေန ပရိယာယေနာတိ-ကား၊ ပရိဏတ ဘာဝသင်္ခါတေန-ညွတ်သည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဧကေန-သော၊ ပရိယာယေန-အကြောင်းပရိယာယ်ဖြင့်။ ။လဘိတဗ္ဗန္တိ ဣမိနာပဒေန-ဖြင့်၊ လာဘသဒ္ဓဿ-၏၊ ကမ္မသာဓနံ-ကံကို ပြီးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝါ-ကမ္မဝါစက ပစ္စယဖြင့် ပြီးစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝါ-ကမ္မသာနေကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ စိဝရာဒိဝတ္ထုန္တိ-ကား၊ စိဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာန ပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရံ - သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊ သူနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အသက်၏ အရံအတား ဖြစ်သော ဆေးကို၊ အန္တမသော - ဖြင့်၊ စူဠပိဏ္ဍမ္ပိ-ရေချိုး မှုန့်တုံးကို လည်းကောင်း၊ ဒန္တကဋ္ဌမ္ပိ-ဒန်ပူကို လည်းကောင်း၊ ဒသိက သုတ္တမ္ပိ-မြိတ်ဆာချည်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဏတန္တိ ပဒဿ-၏၊ သံဃဿ-အား၊ ဝါ-သို့၊ နိန္ဒ-ညွတ်ပြီးသည်၊ သံဃဿ-အား၊ ဝါ-သို့၊ ပေါဏ်-ကိုင်းပြီးသည်၊ သံဃဿ-အား၊ ဝါ-သို့၊ ပဗ္ဗာရံ-ရှိုင်းပြီးသည်၊ ဟုတွာ ၍၊ ဌိတံ-သော၊ ဣတိ အယံအတ္တော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ယေန ကာရဏေန-ဖြင့်၊ သောလာဘော-သည်၊ ပရိဏတော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တံ ကာရဏံ-ထိုလာဘ်၏ ညွတ်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ တဿ ပဒဿ-ထိုပရိဏတဟူသောပုဒ်၏၊ အတ္ထံ-အဓိပ္ပာယ်ရ၊ အာကာရအနက်ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှာ၊ ဒဿာမ ကရိယာမာတိ အာဒိ-သောစကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ အတ္တနောပရိဏာမေန္တဿာတိ-ကား၊ ဣဒံစိဝရံ-ကို၊ မယံ-အား၊ ဒေဟိ-ပေးလော့၊ ဣတိ-သို့၊ သံဃဿ-အား၊ ဝါ-သို့၊ ပရိဏတဘာဝံ-ညွတ်ပြီး နှော သင်္ကန်း၏အဖြစ်ကို၊ ဥ တွာ-၍။ ။အတ္တနော-အား၊ ဝါ-သို့၊ ပရိဏာ

မေတ္တာ-၍၊ ဂဏုန္တဿ-အား၊ (တစ်နည်း) သံဃဿ-အား၊ ဝါ-သို့၊ ပရိဏတ
ဘာဝံ-ကို၊ ဥတု-၍၊ ဣဒံ စိဝရံ-ကို၊ မယံ-အား၊ ဒေဟိ-လော၊ ဣတိ-သို့၊
အတ္တနော-အား၊ ဝါ-သို့၊ ပရိဏာမေတု-၍၊ ဂဏုန္တဿ-အား။ ။ ပယော
ဂေတိ-ကား၊ ပရိဏမနုပယောဂေ-ညွတ်စေသော ပယောဂကြောင့်၊ ဝါ-ညွတ်
စေတတ်သော အားထုတ်ခြင်းကြောင့်။ စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ သိက္ခာပဒေ-
ဉ္စ၊ မေ-၏၊ ဝါ-သည်၊ သံသိကံလာဘံ-ဟူ၍၊ ဇာနိဇာနန္တော-သိပါလျက်၊ ဝါ-
သော၊ မေ-၏၊ ဝါ-သည်၊ သံသိကံ-သံသိကဖြစ်သော၊ ပရိဏတံ-သံဃာအား
ညွတ်ပြီးသော၊ ဣဒံလာဘံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အတ္တနော-အား၊ ဝါ-သို့၊ ပရိဏမိတံ-
ညွတ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နိဿဂ္ဂိယံ-စွန့်အပ်၊ စွန့်သင့်၊ စွန့်ထိုက်ပါ၏၊ ဣတိ-သို့၊
နိဿဇ္ဇနဝိဓာနံ-စွန့်ပုံအစီအစဉ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။

စ-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ သံဃစေတိယ ပုဂ္ဂလေသုတိ ဧတ္ထပါဌေ-၍၊
အန္တမသော - အောက်ထစ်ပိုင်းခြား အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်၊ သုနခံ - ကို၊
ဥပါဒါယ-အစပြု၍၊ ယောကောစိ-အလုံးစုံသော၊ သတ္တော-ကို၊ ပုဂ္ဂလောတိ-ဟူ၍၊
ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။ အညသံဃာဒီနန္တိ-ကား၊ အညသံဃစေတိယ ပုဂ္ဂလာနံ -
တစ်ပါးသောသံဃာ၊ တစ်ပါးသောစေတီ၊ တစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဣဒံ
အတ္တဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကိံ အတ္တဇာတံ-သည်၊
ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ သံဃဿ-
အား၊ ဝါ-သို့၊ ပရိဏတံ-ညွတ်ပြီးသောလာဘ်ကို၊ အညဿ-ညွတ်ပြီးရာသံဃာမှ
တစ်ပါးသော၊ သံဃဿ-အားလည်းကောင်း၊ အညဿ-သော၊ စေတိယဿ
ဝါ-လည်းကောင်း၊ အညဿ-သော၊ ပုဂ္ဂလဿဝါ-အားလည်းကောင်း၊
ပရိဏာမေန္တဿ - ညွတ်စေတတ်သော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ - သည်၊
ဟောတိ-၏။ စေတိယဿ - စေတီတစ်ဆူအား၊ ဝါ-လောကထိပ်ပန်း စေတီ
တော်အား၊ ပရိဏတံ - ညွတ်ပြီးသော လာဘ်ကို၊ အညဿစေတိယဿဝါ-
အားလည်းကောင်း၊ ဝါ-လောကမှန်ကင်း စေတီတော်အား လည်းကောင်း၊
အညဿ-သော၊ သံဃဿဝါ-အားလည်းကောင်း၊ အညဿ-သော၊ ပုဂ္ဂလဿ
ဝါ-အားလည်းကောင်း၊ ပရိဏာမေန္တဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-
သည်၊ ဟောတိ-၏။ ပုဂ္ဂလဿ-အား၊ ပရိဏတံ-ကို၊ အညဿ-သော၊ ပုဂ္ဂ
လဿဝါ-အားလည်းကောင်း၊ အညဿ-သော၊ သံဃဿဝါ-အားလည်း
ကောင်း၊ အညဿ-သော၊ စေတိယဿဝါ-အား လည်းကောင်း၊ ပရိဏာ
မေန္တဿ-ညွတ်စေသော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိဣဒံ
အတ္တဇာတံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဣဒါနိ-အာပတ္တိဝါရကို ဖွင့်ပြပြီးရာ ဤယခုအခါ၌၊ အနာပတ္တိံ-အာပတ်
မှသင့်ခြင်းကို၊ ဝါ-အနာပတ္တိဝါရကို၊ ဒသေတု-ငှာ၊ အပရိဏတသည်နောတို့

အာဒိ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-၏။ ပရိဏတေစ-ညွတ်ပြီးသော လာဘ်၌ လည်းကောင်း၊ အပရိဏတေစ - မညွတ်သေးသော လာဘ်၌ လည်းကောင်း၊ အပရိဏတသည်နော-အပရိဏတသည်ရှိသော၊ သိက္ခာနောစ- အားလည်း(အနာပတ္တိ)၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သမ္ပန္နော-အလိုက်တည်းဟူသော ပါဠိ သေသသမ္ပန်၊ ဒုရသမ္ပန်ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ ပရိဏတေစ-ညွတ်ပြီးသော လာဘ်၌လည်းကောင်း၊ အပရိဏတေစ-မညွတ်သေးသောလာဘ်၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဥဘယတ္တာပိ-ညွတ်၊မညွတ် နှစ်ပါးစုံသော လာဘ်၌လည်း၊ အနာ ပတ္တိ-မသင့်၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။ ဟိ-သာဓုမှတစ်ပါး သာကေကို ဆိုဦးအံ့၊ ပရိဏတေ အပရိဏတသည် အတ္တနော ပရိဏာမေတိ၊ အနာပတ္တိ။ အပရိဏတေ အပရိဏတသည် အနာပတ္တိတိ-ဟူ၍၊ ဝါ- ဟူသော၊ တေဝစနံ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ယောဘိက္ခု-သည်၊ ပရိဏတေ-သံဃ၊စေတိယ၊ပုဂ္ဂလသို့ ညွတ်ပြီးသောလာဘ်၌၊ အပရိဏတသည်-မညွတ်သေးသော လာဘ်ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ အတ္တနော-အား၊ ဝါ-သို့၊ ပရိဏာမေတိ-၏၊ တဿဘိက္ခုနော - အား၊ အနာပတ္တိ - မသင့်။ ယောဘိက္ခု - သည်၊ အပရိဏတေ - ၌၊ အပရိဏတသည် - သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ အတ္တနော- အား၊ ဝါ-သို့၊ ပရိဏာမေတိ-အံ့၊ တဿဘိက္ခုနော-အား၊ အနာ ပတ္တိ-မသင့်။

စတ္တာရော-ကုန်သော၊ ပစ္စယာ-တို့သည်၊ ဒေယျဓမ္မောတိ ဒေယျဓမ္မောနာမ- မည်၏၊ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ပဋိသင်္ခါရံဝါ လဘောယျ၊စိရဋ္ဌိတိကောဝါ အဿ၊ ယတ္ထဝါ ပန တုမှာကံ စိတ္တံ ပသီဒတိ၊ တတ္ထ ဒေသတံ ဝစနာနံ-ဟူသော စကားတို့ကို၊သင်္ဂဟကာရဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ဂဟဏံ-ယူခြင်းသည်၊ဟောတိ-၏။

(အနက်။ ။ပဋိသင်္ခါရံဝါ - အဖန်ဖန် ပြုပြင်ခြင်းကိုလည်း၊ လဘေယ-ရရာ၏၊ စိရဋ္ဌိတိကောဝါ-ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး တည်ခြင်းရှိသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ ဝါပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ ယတ္ထ- အကြင်သံဃ စေတိယ ပုဂ္ဂလအား၊ တုမှာကံ - တို့၏၊ စိတ္တံ - သည်၊ ပသီဒတိ-ကြည်ညို၏၊ တတ္ထ-အား၊ ဒေသ-ပေးလှူကုန်လော့။)

ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ဒါယကော-သည်၊မယံ-တို့သည်၊သံဃဘတ္တံ-ကို၊ ဝါ- သံဃာအားလူအပ်သောဆွမ်းကို၊ ကတ္ထုကာမာ-ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သည်၊ အမှ-ကုန်၏၊ စေတိယပုဇ်-စေတီတော်အား ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတ္ထုကာမာ- ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်၏၊ ဧကဿ-သော၊ သိက္ခာနော-အား၊ ပရိက္ခာရံ-ကို၊

ဒါတုကာမာ-ကုန်၏။ ပန(ထည့်)-ထိုသို့ တစ်ပါးသောရဟန်းအား ပရိက္ခရာကို လူလိုပါကုန်သော်လည်း၊ တုမှာကံ-တို့၏၊ ရုစိယာ-အလိုအားဖြင့်၊ ဒဿာမ-လူပါ ကုန်အံ့၊ တုမွေ-တို့သည်၊ ဘဏထ-မိန့်ပါကုန်လော့၊ မယံ-တို့သည်၊ ကတ္ထ- အဘယ်သံဃာစေတီရဟန်းအား၊ ဒေမ - လူရပါကုန်မည်နည်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဝဒန္တိ-လျှောက်ထားကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ တေနဘိက္ခုနာ- ထိုလျှောက်ထားခံရသောရဟန်းသည်၊ ယတ္ထသံဃစေတီယဘိက္ခုမ္ပိ-၌၊ ဒါတု- ဌာ၊ ဣစ္ဆတိ - ၏၊ တတ္ထသံဃစေတီယဘိက္ခုမ္ပိ - အား၊ ဒေထ - ကုန်လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဒါယကာ-တို့ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗာ-အပ်ကုန်၏။

ပရိဏတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဠိတာ-ပြီ။

တတိယော-သော၊ ပတ္တဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဠိတော-ပြီ။

ဣတိဣမိနာ ယထာဝုတ္တဝစနက္ခမေန - ဖြင့်၊ ကင်္ခါဝိတရဏိယာ - သော၊ ပါတိမောက္ခဝဏ္ဏနာယ-၌၊ ဝါ - တွင်၊ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသယံ-သော၊ လိနတ္ထ ပွကာသနိယံ-၌၊ ဝါ-တွင်၊ နိဿဂ္ဂိယဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဠိတာ-ပြီ။

~~~~~

ပါဠိတ္ထိယကဏ္ဍ

၁-မုသာဝါဒဝဂ္ဂ

၁-မုသာဝါဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေတိ ဧတ္ထပဒေ-၌၊ အဝယဝတ္ထော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဧဝံ
 တဗ္ဗော-အပ်၏။ မုသာတိ မုသာနာမ - မည်သည်၊ အဘူတံ - မဟုတ်သော၊
 အတစ္ဆံ-မမှန်ကန်သော၊ ဝတ္ထု-အကြောင်းတည်း၊ ဝါဒေတိ ဝါဒေနာမ-
 မည်သည်၊ အဘူတဿ-သော၊ အတစ္ဆဿ-သော၊ တဿဝတ္ထုနော-ကို၊ ဘူတ
 တော-ဟုတ်သောအားဖြင့်၊ ဝါ-ဟူ၍၊ တစ္ဆတော-အားဖြင့်၊ ဝါ-ဟူ၍၊
 ဝိညာပနံ - သိစေခြင်းပင်တည်း။ သမ္ပဇာနဿ - ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်
 သိသော သူ၏၊ ဝါဒေဝါ - ပြောဆိုခြင်းတည်း၊ ဝါ - သိစေခြင်းပင်တည်း၊
 သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေဝါ - ခြင်း။ တသ္မိံ သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေ - ထို ကောင်းစွာ
 အပြားအားဖြင့် သိသော ရဟန်း၏ မုသာကို ပြောဆိုခြင်းကြောင့်၊ ဣတိအယံ-
 ကား၊ အတ္ထော-သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေဟူသော ပုဒ်၏ အနက်တည်း။ တေန-
 ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗေတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊
 သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ စ ပန-ဆက်၍အထူး မိန့်ဆိုဦးအံ့၊ သော
 မုသာဝါဒေဝါ-သည်၊ ပုဗ္ဗဘာဂက္ခဏေ-မုသာဝါဒမှ ရှေးအဖို့ဖြစ်သောခဏ၌၊
 ဝိဇာနန္တဿစ - သိသော ရဟန်းအား လည်းကောင်း၊ တခံဏေ-ထိုမုသာကို
 ပြောဆိုဆဲဖြစ်သောခဏ၌၊ ဝိဇာနန္တဿစ-အားလည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊
 ကသ္မာ-ကြောင့်၊ သော မုသာဝါဒေဝါ သည်၊ ပုဗ္ဗဘာဂက္ခဏေ-၌၊ ဝိဇာ
 နန္တဿစ - အားလည်းကောင်း၊ တခံဏေ - ၌၊ ဝိဇာနန္တဿစ - အားလည်း
 ကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-သိအပ်သနည်း။ ပုဗ္ဗေ ဝဿ
 ဟောတိ မုသာ ဘဏိဿန္တိ ဘဏန္တဿ ဟောတိ မုသာ ဘဏာမိတိ-ဟူ၍၊
 ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ သော မုသာဝါဒေဝါ-သည်၊ ပုဗ္ဗဘာဂက္ခ
 ဏေ-၌၊ ဝိဇာနန္တဿစ-အားလည်းကောင်း၊ တခံဏေ-၌၊ ဝိဇာနန္တဿစ-အား
 လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-အပ်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊
 ဝရိဟာရော-တည်း။

အနက်။ ။ပုဗ္ဗေဝ - မုသာဝါဒမှ ရှေးအဖို့၌သာလျှင်၊ အဿ
 တိက္ခာနော-အား၊ အဟံ-သည်၊ မုသာ-မဟုတ်မမှန်သော 'ဝတ္ထုကို၊
 ဘဏိဿံ-ဟုတ်မှန်၏ဘု ပြောဆိုရတော့အံ့၊ ဣတိဧဝံ-ဤသို့ ကြိုတင်

စဉ်းစား စိတ်ကူးထားခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဘဏန္တဿ-ပြောဆိုဆဲ
ဖြစ်သော ရဟန်းအား၊ အဟံ-သည်၊ မုသာ-ကို၊ ဘဏဿိ-ဆဲ၊ ဣတိ
ဝေ-ဤသို့သော အသိဉာဏ်သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗေပိ ဇာနိတွာ ဝစနက္ခဏေပိ ဇာနန္တဿာတိ-
ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ ပြီ။ ဟိသစ္စံ-၏၊ တေဒ္ဒယံ-ဤအတိတ်၊
ပစ္စုပ္ပန် နှစ်တန်သော အသိဉာဏ်သည်၊ အင်္ဂဘူတံ-မုသာမြောက်ခြင်း၏ အင်္ဂါ
ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတရံ-ဤအတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် နှစ်တန်သော အသိ
ဉာဏ်မှ တစ်ပါးသော၊ ဇာနနံ-အနာဂတ်အသိဉာဏ်သည်၊ ဟောတုဝါ-ဖြစ်မှု
လည်း ဖြစ်ပါလေစေ၊ မာဟောတုဝါ-မဖြစ်မှုလည်း မဖြစ်ပါလေစေ၊ တေ
ဇာနနံ-ထိုအနာဂတ်အသိဉာဏ်သည်၊ အကာရဏံ-မုသာမြောက်ခြင်း၏ လိုရင်း
အကြောင်း မဟုတ်။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ (တစ်နည်း) စ-ဘဏနဉ္စနာမ အစ
ရှိသော ဝါကျ၏ အနုသန္ဓေကို ဆိုဦးအံ့၊ တေဘဏနမေဝ-ဤအဘူတ အတစ္စ
ဝတ္ထုကို တူတ၊ တစ္စ ဟု ပြောဆိုခြင်းကိုသာလျှင်၊ သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေါ-
ဟူ၍၊ ဉာယတိ-သိအပ်သည်ကား၊ န-မဟုတ်၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘဏနဉ္စ
နာမာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

(ဤကား- “သမုစ္စယ၊ အဗြေဗ္ဗမ္မ၊ ဝေအနက်၊ တစ်ဖက်လွတ်ဟန်၊
အစရှိသော နိယံကိုလည်းကောင်း၊ ကန်ဒီလယ်ပေါ် ယောဇနာနှင့်
သစ်ဆိမ့်ယောဇနာကြီးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘဏနမည်သည် ဆိုခြင်း
ကိရိယာပေလော-ဟု စောဒနာရန်ရှိ၍ ဘဏနဉ္စပန-စသည်ကို မိန့်-ဟူ
သော ဂဏ္ဍိအတက်စကားကို လည်းကောင်း၊ ဝစိပယောဂသာလျှင်
ဘဏနမည်၏ဟု သဒ္ဓါနှင့်လျော်စွာ ယူရာသောကြောင့် ထိုအယူကို
နှစ်စေလိုရကား ဘဏနဉ္စ-စသည်ကို မိန့်သော်-ဟူသော ချောင်းကောက်
ကန်ဂဏ္ဍိလာ စကားကိုလည်းကောင်းထောက်သော် ဆဋ္ဌမူလက်ရှိပါ၍
ကား မသင့်၊ န စေတံ ဘဏနမေဝ-ဟူသာ ရှိရာ၏။)

အဘူတဿာတိ-ကား၊ အတစ္စဿ-မမှန်ကန်သော။ ဟတ္ထကံ သကျပုတ္တန္တိ
ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ အာဂတံ-သော၊ ဟတ္ထကောတိနာမံ-ဟူသော အမည်သည်၊
တဿ ထေရဿ-၏၊ နာမံ-အမည်တည်း။ ယောဟတ္ထကော-သည်၊ သကျာန်-
သကီဝင်မင်းတို့၏၊ ပုတ္တော-တည်း။ ဣတိ ဣမိနာ တပျုရိသဝစနတ္ထေန-
ကြောင့်၊ သောထေရော-သည်၊ သကျပုတ္တော-မည်၏။ ကိရ-ခဲ့ဦးအံ့၊ ဗုဒ္ဓ
ကာလေ-မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ထက်တော် အခါ၌၊ သကျကုလတော-သကီ
ဝင် မင်းမျိုးမှ၊ နိက္ခမ္မ-ထွက်ကြကုန်ပြီး၍၊ အသိတိပုရိသသဟဿာနိ-ယောကျ်ား

တို့၏ ရှစ်သောင်း တို့သည်။ ဝါ-ရှစ်ဆယ် ထောင်ချီ၊ တစ်လီ ရှစ်သောင်း၊
 ယောကျ်ား အပေါင်းတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိ သု-ကုန်ပြီ၊ သောဟတ္ထကော-သည်။
 တေသံ ဗုဒ္ဓကာလေ သာကိယကုလတော နိက္ခမ္မ ပဗ္ဗဇိတာနံ အသိတိပုရိသ
 သဟဿာနံ-တို့တွင်။ အညတရော-တစ်ယောက်အပါအဝင်သည်။ ဟောတိ-
 ၏။ အဝဇာနိတွာ ပဋိဇာနနာဒိဝတ္ထုသ္မိန္တိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ ယောဟတ္ထကော-
 သည် (ထည့်-ပဋိဇာနာတိ-၌စပ်)၊ တိတ္ထိယေဟိ - တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တကွ၊
 ကထေန္တော-စကားဆိုသည်ရှိသော်၊ အတ္တနော-၏၊ ဝါဒေ-ပြောဆိုကြောင်း
 ဖြစ်သော အယူ၌၊ ကဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ဒေါသံ-အပြစ်ကို၊ သလ္လက္ခေန္တော-
 ကောင်းစွာပိုင်းခြား မှတ်သားမိသည်။ ဟုတွာ-၍၊ အယံဝါဒေါ-သည်၊ မမ-
 ၏၊ နဝါဒေါ-အယူမဟုတ်၊ ဣတိ-သို့၊ အဝဇာနိတွာ-ပယ်မြစ်ပြီး၍၊ ပုန-
 တစ်ဖန်၊ ကထေန္တော ကထေန္တော-ပြောဆိုစဉ်၊ ပြောဆိုစဉ်၊ ဝါ-ပြောရင်း၊
 ပြောရင်း၊ အတ္တနော-၏၊ ဝါဒေ-၌၊ နိဒ္ဒေါသတံ-အပြစ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊
 သလ္လက္ခေတွာ-ကောင်းစွာပိုင်းခြား မှတ်သားပြီး၍၊ အယံဝါဒေါ-သည်၊ မမ-
 ၏။ ဝါဒေါ-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံ၏၊ တဿ ဟတ္ထကဿ-၏၊
 ပဋိဇာနနံ-သည်၊ အဝဇာနိတွာ ပဋိဇာနနံနာမ-မည်၏။ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊
 ပဋိဇာနိတွာ-ဝန်ခံပြီး၍၊ အဝဇာနနဉ္စ-ပယ်မြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အညေ
 နညံ-အချင်းချင်း၊ ပဋိစရဏဉ္စ-ပြုကျင့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ (တစ်နည်း)
 အညေန-ရှေ့ အကြောင်းအရာမှတစ်ပါးသော၊ ကာရဏေန-နောက်အကြောင်း
 ဖြင့်၊ အညံ-သော၊ ကာရဏံ-ရှေ့ အကြောင်းအရာကို၊ ပဋိစရဏဉ္စ-ဖုံးလွှမ်းခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓာနမုသာဘာသနဉ္စ - သိလျက် မုသားပြောဆိုခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဝါ - သိသောသူ၏ မုသားပြောဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 သင်္ကေတံ-အချိန်းအချက်ကို၊ ကတွာ-၍၊ ဝိသံဝါဒကရဏဉ္စ-ချွတ်ယွင်းအောင်
 ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ သင်္ဂဟာတိ-၏။ ဣဒါနိ-၌၊
 အာပတ္တိဘေဒဒဿနံ-သင့်ရောက်သော အာပတ်၏ အထူးကို ပြခြင်းငှာ၊ ဥတ္တရိ
 မနုဿဓမ္မာရောစနတ္တန္တိအာဒိ-အစရှိသော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊
 ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

အနုပဓာရေတွာ သဟဿာ ဘဏန္တဿာတိ-ကား၊ အဝိမံသိတွာ-မစူးမစမ်း
 မူ၍၊ ဝေဂေန-လျင်မြန်သောအားဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌမ္ပိ-မြင်အပ်သော ရူပါရုံကိုလည်း၊
 မေ-သည်၊ အဒိဋ္ဌံ-မမြင်အပ်၊ ဣတိအာဒိနာ-ဤသို့ အစရှိသော စကားဖြင့်၊
 ဘဏန္တဿ-အား။ ။အညံဘဏဿာမိတိ အညံဘဏန္တဿာတိ-ကား၊ ယော
 ဘိက္ခု-သည်၊ မန္တတ္တာ - နို့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မောမ္မဟတ္တာ - လွန်စွာ
 တွေဝေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ စိဝရန္တိ-ဟူ၍၊ ဝတ္တဗေ-အပ်လျက်၊ ပက္ခ
 လန္တော - ချွတ်ချော်တိမ်းပါး မှားယွင်းလျက်၊ စိရန္တိအာဒိနိ - စီရံအစရှိသော

စကားတို့ကို၊ ဘဏတိ - ပြောဆိုမိအံ့၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ အညံတဏိဿာ
 မိတိ အညံ ဘဏတိနာမ - မည်၏။ ပန - အာပတ် မသင့်သည်မှ တစ်ပါး
 အာပတ်သင့်သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊ ဝါ-ကို၊ သာမဏေရေန-
 ၉ သည်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တုမေ-တို့သည်၊ မယံ-၏၊ ဥပဇ္ဈာယံ-ကို၊ ပဿိန္တ
 အပိ-မြင်တွေ့ပါကုန်၏လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော-မေးမြန်း ပြောဆိုအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ ဝါ-သော၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊ ကေဠိ - ပျက်ရယ်ပြောင်ချော် သရော်
 ခြင်းကို၊ ကုရုမာနော-ပြုလိုသည်၊ ဟုတော့ ၍၊ သာမဏေရ-သာမဏေ၊ တဝ-
 ၏၊ ဥပဇ္ဈာယော-သည်၊ ဒါရသကဋ္ဌ-ထင်းတို့၏ လှည်းကို၊ ဝါ-ထင်းတို့ဖြင့်
 တပ်အပ်သောလှည်းကို၊ ဝါ-ထင်းတည်းဟူသော ဝန်ရှိသော လှည်းကို၊ ယော
 ဇေတော-ကယျဉ်၍၊ ဂတော - သွားသည်၊ ဘဝိဿတိ - လတ္တံ၊ ဣတိ ဧဝံဝါ-
 ဤသို့လည်းကောင်း၊ သိင်္ဂါလသဒ္ဓ-မြေခွေးသံကို၊ သုတော-၍၊ အယံသဒ္ဓေါ-
 သည်၊ ကဿ-အဘယ်သူ၏၊ သဒ္ဓေါ-အသံပါနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော-သော်၊
 ဝါ-သော၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊ အယံသဒ္ဓေါ-သည်၊ တေ-သင်၏၊ မာတုယာ-
 သည်၊ ယာနေန-ယာဉ်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိယာ - သွားစဉ်၊ ဝါ - သော၊ တေ-၏၊
 မာတုယာ-၏၊ ကဒ္ဒမေ-ညွှန်ထဲ၌၊ လဂ္ဂစက္ကံ - ကျုံ့နစ်သော လှည်းဘီးစက်ကို၊
 ဥဒ္ဒရန္တာနံ-ထုတ်မ ချီမြှောက်ကုန်သောသူတို့၏၊ သဒ္ဓေါ-တည်း၊ ဣတိဧဝံဝါ-
 ဤသို့လည်းကောင်း၊ နေဝ ဒဝါ-လျင်မြန်သည်လည်း မဟုတ်သော၊ န ရဝါ-
 ပြောဆိုစကား မှားသည်လည်းမဟုတ်သော၊ (တစ်နည်း) နေဝ ဒဝါ- လျင်မြန်
 သောအား ပြောစကားမှလည်း တစ်ပါးသော၊ န ရဝါ-ပြောဆိုစကား မှား
 သည်မှလည်း တစ်ပါးသော၊ အညံ-တစ်ပါးသောစကားကို၊ ဘဏတိ - အံ့၊
 သောဘိက္ခု-သည်၊ အာပတ္တိ - ပါစိတ်အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိယေဝ-တည်း။
 အညာ-တစ်မျိုးသော၊ ပူရဏကထာနာမ - ဖြည့်စွက်သောစကား မည်သည်၊
 ဟောတိ-၏။ ကိဒိသိ-သော၊ အညာ - သော၊ ပူရဏကထာနာမ - မည်သည်၊
 ဟောတိ-သနည်း၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း။ ကော-တစ်ပါး
 သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ထောက်-အနည်းငယ်သော၊ တေလံ-ဆီကို၊ လဘိတော-၍၊
 ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့၊ အာဂတော-ပြန်လာသည်ရှိသော်၊ ဝါ-သော၊ ကော-
 သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ တံ - သင်သာမဏေသည်။ အဇ္ဇ - ယနေ့၊ ကုဟိ - သို့၊
 ဂတော-သွားသနည်း၊ ဂါမော-သည်၊ ကေတေလော - တစ်ရွာလုံးဆီရှိသည်၊
 အဟောသိ-ပြီ၊ ဣတိဝါ-ဤသို့လည်းကောင်း၊ ပစ္စိကာယ-ဆန်ဆေးတောင်း၌၊
 ဌပိတံ-ထားအပ်သော၊ ပူဝဇ္ဈာ-မုန့်ပိုင်းမုန့်စကို၊ လဘိတော - ၍၊ အဇ္ဇ-ယနေ့၊
 ဂါမေ-ရွာ၌၊ ပစ္စိကာဟိ - တောင်းငယ်တို့ဖြင့်၊ ဝါ - ဆန်ဆေးတောင်းတို့ဖြင့်၊
 ပူဝေ - တို့ကို၊ စာရေသို့ - စီရင်ကြကုန်ပြီ၊ ဣတိဝါ - ဤသို့ လည်းကောင်း၊
 သာမဏေရံ-ကို၊ ဘဏတိ-၏၊ ဤဒိသိ-သော၊ ပူရဏကထာနာမ - မည်သည်၊
 ဟောတိ - ၏၊ အယံပူရဏကထာ - သည်၊ မုသာဝါဒေါ - သည်သာလျှင်၊

သြမသဝါဒ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၄၃

ဟောတိ-၏။ ဝိသံဝါဒန ပုရေက္ခာရတာတိ ပဒဿ-၏။ တေနစိတ္တေန-ဖြင့်၊ ဝိသံဝါဒန္တိ - ဖြောင့်စင်း ရိုးမတ်ခြင်းမှ ကင်းသောစကားကို ကောင်းစွာ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ဝါ- ချွတ်ယွင်းစကား ပြောကြားကြကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊ တံစိတ္တံ - သည်း၊ ဝိသံဝါဒနံ - မည်၏။ ဝဉ္ဇနာဓိပ္ပာယဝသပ္ပဝတ္တံ- လှည့်ပတ်လိုခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ စိတ္တံ - ကို၊ လဗ္ဗတိ-အပ်၏။ တဿဝိသံဝါဒနဿ- ထိုဖြောင့်မတ်ရိုးစင်းခြင်းမှ ကင်းသောစကားကို ပြောဆို ကြောင်းဖြစ်သောစိတ်ကို၊ ပုရေက္ခာရတာ - ရှေ့၌ပြုသောသူ၏ အဖြစ်သည်။ ဝိသံဝါဒန ပုရေက္ခာရတာ - မည်၏။ ဝိသံဝါဒနစိတ္တဿ - ဝိသံဝါဒနစိတ်ကို၊ ပုရတော-၌၊ ကရဏံ-ပြုခြင်းသည်၊ ဝိသံဝါဒနပုရေက္ခာရတာ - မည်၏။ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော- တဿပုရေက္ခာရတာ - ဟူသော ဝိဂ္ဂိုဟ်ပုဒ်၏ တိမ်မြုပ်ကွယ်ဝှက်၊ အသိခက်သောအနက်တည်း။ (ပုရေ ကရိယတေ ကရဏံ ဝါ ပုရေက္ခာရော၊ ပုရေက္ခာရောဝ ပုရေက္ခာရတာ-ဟု ကြံပါ)။

မုသဝါဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂-သြမသဝါဒ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သြမသဝါဒေတိ-ကား၊ ခုံသနဂရဟဏဝစနေ-ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ ပြောဆိုခြင်းကြောင့်။ ။ ပန-ဆက်ဦးအံ့၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တံခုံသနဂရဟဏ ဝစနံ - ထို ဆဲရေးသောစကား၊ ကဲ့ရဲ့တိုင်းထွာသော စကားသည်၊ (ဝိဇ္ဇတိ-၌ စပ်)၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ကဏ္ဍသုခံ-နားချမ်းသာသည်လည်း၊ နေဝ ဟောတိ- တည်း၊ ဟဒယသုခံ-စိတ်နှလုံးအား ချမ်းသာခြင်းသည်လည်း၊ နဝေ ဟောတိ- တည်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တေနခုံသနဂရဟဏဝစနေန-ဖြင့်၊ ကဏ္ဍဉ္ဇေဝ-ကို လည်းကောင်း၊ ဟဒယဉ္ဇ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇတိ-ထိုးဆွတ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သြဝိဇ္ဇနဝစနေတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

(တေန ကဏ္ဍဉ္ဇေဝ ဟဒယဉ္ဇ ဝိဇ္ဇတိ-တွင် တေန-ဖြင့် ကရဏသာဓန၊ ကဏ္ဍဉ္ဇေဝ ဟဒယဉ္ဇဖြင့် သြမသဉ္ဇ အဝပုဗ္ဗမသဓာတ်၏ သကမ္မကဓာတ် ၏အဖြစ်၊ ဝိဇ္ဇတိဖြင့် အဝပုဗ္ဗမသဓာတ်၏ ဓာတုတ္ထကိုပြုရကား သြမ သတိ ကဏ္ဍဉ္ဇ ဟဒယဉ္ဇ ဝိဇ္ဇတိ တေနာတိ သြမသော၊ ဝဒနံ ဝါဒေါ၊ သြမသဿ ဝါဒေါ သြမသဝါဒေါ-ဟူသော အနက်ကို ပြ၏။)

ဇာတိ အာဒိဟိ-ဇာတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဃဇ္ဇေတော-စပ်၍၊ ဝါ - တဲ့ဖက်၍၊ ဝစနေ-ပြောဆိုခြင်းကြောင့်၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတိ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ တေန-ကြောင့်၊ ဇာတိနာမာဘိအာဒိ-သော၊ ယံ ဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ တတ္ထ ဝစနေ-

ကင်္ခါဋီကာသစ် နိဿယသစ်

၁၄၄

၌၊ (တစ်နည်း) တတ္ထ တေသု ဇာတိ အာဒိသု-တို့တွင်၊ ဇာတိနာမ-မည်သည်၊
 ပြာဟ္မဏာဒိ-ပုဏ္ဏားအစရှိသော၊ ဥက္ကဋ္ဌာ-မြင့်မြတ်သော၊ ဇာတိစေတ-သည်လည်း
 ကောင်း၊ စဏ္ဍာလာဒိ-ဒွန်းစဏ္ဍာား အစရှိသော၊ ဟိနာ-ယုတ်ညံ့သော၊ ဇာတိ စ-
 သည်လည်းဟောင်း၊ ဟောတိ-၏။ နာမနာမ-မည်သည်၊ အဂကဏ္ဍကာဒိ-
 သော၊ ဟိနံ-သော၊ နာမဉ္ဇေဝ-နာမည်သည် လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတာဒိ-
 သော၊ ဥက္ကဋ္ဌံ-သော၊ နာမဉ္ဇ-သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏။ ဂေါတ္ထံ
 နာမ-မည်သည်၊ ကောသိယာဒိ-အစရှိသော၊ ဟိနံ-သော၊ ဂေါတ္ထဉ္ဇေဝ-သည်
 လည်းကောင်း၊ ဂေါတမာဒိ-သော၊ ဥက္ကဋ္ဌံ-သော၊ ဂေါတ္ထဉ္ဇ-သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟောတိ-၏။ ကမ္မံ နာမ-မည်သည်၊ ပုဗ္ဗဆန္ဒကာဒိ-အစရှိသော၊
 ဝါ-ပန်းပွင့်အလား၊ စိတ်ဝယ်ထား၍၊ အများ၏ကျင့်ကြီးကို စွန့်ပစ်ခြင်း အစ
 ရှိသော၊ ကမ္မဉ္ဇေဝ-အမှုလည်းကောင်း၊ ကသိဝဏ္ဏိဇာဒိ-လယ်ထွန်ခြင်း၊ ကုန်
 ကူးသန်းရောင်းဝယ်ခြင်း အစရှိသော၊ ဥက္ကဋ္ဌံ-မြတ်သော၊ ကမ္မဉ္ဇ-သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟောတိ-၏။ သိပ္ပံနာမ-မည်သည်၊ နဋ္ဌကာရာဒိ-ကျူထရံသည် အစ
 ရှိသော၊ ဟိနံ-သော၊ သိပ္ပဉ္ဇေဝ-သည်လည်းကောင်း၊ မုဒ္ဒါဂဏနာဒိ-လက်ဆစ်
 ချိုး ရေတွက်ခြင်း အစရှိသော၊ သိပ္ပဉ္ဇ-သည်လည်းကောင်း၊ သိပ္ပံ-သည်၊
 ဟောတိ-၏။ အာဗာဓောနာမ-မည်သည်၊ သဗ္ဗောပိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊
 ရောဂေါ-အနာရောဂါသည်၊ ဟိနော ယေဝ-ဟိနချည်း မည်သည်၊ ဟောတိ-
 ၏။ အထဝါ-ဟိန ဥက္ကဋ္ဌ-ဟု အာဗာဓနစ်မျိုးမရှိသောနည်းမှတစ်ပါး ရှိသော
 နည်းကို ဆိုဦးအံ့၊ မရမေဟော-ဒုလ္လာမြင်းသရိုက်နာသည်၊ ဝါ-ပျားရေကဲ့သို့
 ချိုသောဆီးကို သွန်သောအနာသည်၊ ဝါ-ဆီးချိုနာသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌော-သော၊
 အာဗာဓော-မည်၏၊ သေသော-မရမေဟာဗာဓမှ ကြွင်းကျန်သော အနာကို၊
 ဟိနောတိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ လိင်္ဂံ နာမ-မည်သည်၊ အတိဒိဿာဒိ-
 အလွန်ရှည်ခြင်း အစရှိသော၊ ဟိနံ-သော၊ လိင်္ဂဉ္ဇ-သည်လည်းကောင်း၊ နာတိ
 ဒိဿာဒိ-မရှည်လွန်းခြင်းအစရှိသော၊ ဥက္ကဋ္ဌံ-သော၊ လိင်္ဂဉ္ဇ-သည်လည်းကောင်း၊
 ဟောတိ-၏။ ကိလေသောနာမ-မည်သည်၊ ရာဂါဒိကော-သော၊ သဗ္ဗောပိ-
 လည်းဖြစ်သော၊ ကိလေသော-သည်၊ ဟောတိ-၏။ အာပတ္တိ နာမ-မည်သည်၊
 သောတာပတ္တာဒိကော - သောတာပတ္တိ အစရှိသော၊ ဥက္ကဋ္ဌာ-မြင့်မြတ်သော၊
 အာပတ္တိ စေတ-သည်လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိကာဒိ - အစရှိသော၊ အနုက္ကဋ္ဌာ-
 မမြင့်မြတ်သော၊ ဝါ-ယုတ်ညံ့သော၊ အာပတ္တိစ-သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-
 ၏။ အက္ကောသော နာမ-ဆဲရေးခြင်းမည်သည်၊ တံ-သည်၊ ဩဋ္ဌော-ကုလား
 အုတ်သည်၊ အသိ-၏၊ ဣတိ အာဒိကော-သော၊ ဟိနော-သော၊ အက္ကော သော
 စေတ-သည်လည်းကောင်း၊ တံ-သည်၊ ပဏ္ဍိတော-သည်၊ အသိ-၏၊ ဣတိ အာဒိ
 ကော - သော၊ ဥက္ကဋ္ဌော-သော၊ အက္ကော သော စ-သည်လည်းကောင်း၊
 ဟောတိ-၏။

ယထာတထာတိ-ကား၊ ပါဠိအာဂတာနာဂတပဒါနံ-ပါဠိတော်၌ လာသော ပုဒ်၊ ပါဠိတော်၌ မလာသောပုဒ်တို့တွင်၊ ဝါ-တို့၏၊ ယေန ကေနစိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ အာကာရေန-အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ-၌၊ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို၊ ဌပေတွာ-ထား၍၊ ဘိက္ခုနိ အာဒယော-ရဟန်းမ အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ သတ္တာ - တို့သည်၊ အနုပသမ္ပန္နဋ္ဌာနေ-လူသာမဏေ အရာ၌၊ ဌိတာ-ကုန်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣမစာတိ အာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ ပြီ။ ဒဝကမ္ပတာ နာမ-မည်သည်၊ ကေဠိဟသာဓိပ္ပာယတာ-ကစားခြင်း၊ ပြုံးရယ်ခြင်းကို အလိုရှိ သော သူ၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ သဗ္ဗတ္တာတိ-ကား၊ ဥပသမ္ပန္နာနုပ သမ္ပန္နသုစေဝ-ရဟန်း၊ လူ သာမဏေတို့၌လည်းကောင်း၊ ပါဠိအာဂတာနာဂတ ပဒေသုစ-ပါဠိတော်၌လာသော ပုဒ်၊ ပါဠိတော်၌ မလာသော ပုဒ်တို့၌လည်း ကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော ရဟန်း၊ လူ သာမဏေပုဒ်တို့၌။ အတ္ထဓမ္မ အနုသာသနိ ပုရေက္ခာရာနန္တိ ဧတ္ထပဒေ-၌၊ တံ-သည်၊ စဏ္ဍာလော- ခွန်းစဏ္ဍားသည်၊ အသိ-၏၊ ဣတိအာဒိကာယ-သော၊ ပါဠိယာ-၏၊ အတ္ထိ- အနက်ကို၊ ဝဏ္ဏေန္တော-ဖွင့်ဆိုသော ရဟန်းသည်၊ အတ္ထပုရေက္ခာရောနာမ-မည် ၏။ ပါဠိ-စဏ္ဍာလောသိ အစရှိသောပါဠိကို၊ ဝါစေန္တော-ဆိုစေသော ရဟန်း သည်၊ ဝါ-ပို့ချသင်ကြားပေးသော ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မပုရေက္ခာရောနာမ-မည် ၏။ အနုသိဋ္ဌိယံ-လျော်စွာ ပြောဆိုခြင်း၌၊ ဝါ-ဆုံးမသွန်သင်ခြင်း၌၊ ဌတွာ-၍၊ တံ-သည်၊ ဣဒါနိပိ-ဤယခုအခါ၌လည်း၊ စဏ္ဍာလော-သည်၊ အသိ-၏၊ ပါပံ- မကောင်းမှုကို၊ တံ-သည်၊ မာအကာသိ-လင့်၊ တံ-သည်၊ တမောတမပရာ ယဏော-မည်းညစ်မည်းမှောင်၊ အရောင်မထွက်၊ ခန္ဓာငါးပါး အကျိုးတရား သာလျှင် လဲလျောင်းရာရှိသည်၊ မာအဟောသိ-မဖြစ်စေလင့်၊ ဣတိ အာဒိနာ- သော၊ နယေန - ဖြင့်၊ ကထေန္တော - ပြောဆိုသော ရဟန်းကို၊ အနုသာသနိ ပုရေက္ခာရောနာမာတိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

ဩမသဝါဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃-ပေသုည သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဘိက္ခုပေသုညေတိ ဧတ္ထ ပဒေ-၌၊ ဝစနဧတ္တာ-ကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုစ္စတေ- အပ်၏၊ ယာဝါစာ-သည်၊ ပိသတိ-ကြိတ်ချေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ သာ ဝါစာ-သည်၊ ပိသုဏာ-မည်၏၊ ယာယာဝါစာယ-ဖြင့်၊ သမဂ္ဂေ-ညီညွတ်ကုန် သော၊ သတ္တေ-တို့ကို၊ အဝယဝဘူတေ-အစိတ်အစိတ်ဖြစ်သည်တို့ကို၊ ဝဂ္ဂေ-

မညီညွတ်သည်တို့ကို၊ (တစ်နည်း) ဝဂ္ဂေ-ဝိအဂ္ဂေ-အသီးအသီးဖြစ်သည်တို့ကို၊ ဝါ-အသီးအသီး အဖို့ရှိသည်တို့ကို၊ ဘိန္ဒူ-ကဲ့သည်တို့ကို၊ ကရောတိ-၏၊ သာ ဝါစာ-ထိုညီညွတ်သော သတ္တဝါတို့ကို အစိတ်အစိတ်ဖြစ်သည်တို့ကို ပြုကြောင်း ဖြစ်သော စကားသည်၊ ပိသုဏာ-မည်၏၊ (တစ်နည်း) ပိသတိ-တတ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ပိသုဏာ - မည်၏၊ သာပိသုဏာ - ထိုကြိတ်ချေတတ်သော ပိသုဏာဟူသည်၊ ယာယဝါစာယ-ဖြင့်၊ သမဂ္ဂေ-ကုန်သော၊ သတ္တေ-တို့ကို၊ အဝယဝဘူတေ-တို့ကို၊ ဝဂ္ဂေ-တို့ကို၊ ဘိန္ဒူ-တို့ကို၊ ကရောတိ-၏၊ သာဝါစာ- ထိုစကားပင်တည်း။ (ဤကား ကာသာ-ဟု အမေး၊ အဖြေ ပါသကဲ့သို့ ပေး သော အနက်တည်း၊ သာသဒ္ဓါသည်လည်း နှစ်နက်ဟောဟု မှတ်ပါ။) ပိသုဏာ ဝေ-ကြိတ်ချေဖျက်ဆီးကြောင်းဖြစ်သော စကားသည်သာလျှင်၊ ဝါ-ပိသုဏာ သဒ္ဓါသည်သာလျှင်၊ ဣပစ္စယဿ-၏၊ သတ္တဘာဝတော-သတ္တ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-ထိုပိသုဏာသဒ္ဓါ၏ အနက်လျှင် အနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပေသညံ- မှည်၏။ ပိသုဏာယ-ကြိတ်ချေဖျက်ဆီးကြောင်း ဖြစ်သော၊ တာယဝါစာယ- ထိုစကားနှင့်၊ သမန္နာဂတော-ပြည့်စုံသော ရဟန်းတည်း၊ ပိသုဏော-ရဟန်း၊ (သမန္နာဂတောဖြင့် ပိသုဏံ အဿ အတ္ထိတိ ပိသုဏော-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြုရန်ပြသည်။) တဿပိသုဏဿ-ထိုကြိတ်ချေဖျက်ဆီးကြောင်းဖြစ်သော စကားရှိသော ရဟန်း ၏၊ ကမ္မ-အမှုတည်း၊ ပေသညံ-အမှု။ ဘိက္ခုဿ-၏၊ ပေသညံ-အမှုတည်း၊ ဘိက္ခုပေသညံ-အမှု။ တသ္မိံ ဘိက္ခုပေသုညေ-ကြောင့်၊ ဝါ-ရဟန်း၏ ကြိတ် ချေဖျက်ဆီးကြောင်းဖြစ်သော စကားရှိသော ရဟန်း၏ အမှုကြောင့်၊ (ဤသို့ သမ္ပန်တပိခြင်း၏-ဟူသော အနက်ထပ်ခြင်းမျိုးကိုရည်၍ “သမာသောစ တဒ္ဓိ တဉ္စ၊ ဝါကျဏ္ဍေသု ဝိသေသကာ။ ပသိဒ္ဓိယန္တု သာမညံ၊ တေလံ သုဂတစိဝရံ ယထာ။-ဟု ရှေးဆရာတို့ မိန့်ဆိုကြကုန်ပြီ။) ဘိက္ခုတော-ရဟန်းတစ်ပါးထံမှ၊ သုတော-၍၊ ဘိက္ခုနာ-ကြားသိပြီးသော ရဟန်းသည်၊ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ ဘိက္ခုနော-ကြားသိပြီးသော ရဟန်း၏၊ ဥပသံဟဋ္ဌပေသုညေ-ရှေးရှုဆောင်အပ် သော ပေသုညကြောင့်၊ ဝါ-ကပ်၍ဆောင်အပ်သော ပေသုညကြောင့်၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ အတ္ထော-တသ္မိံ ဘိက္ခုပေသုညေ ဟူသော သံဝဏ္ဏနာ၏ တိမ်မြုပ် ကွယ်ဝှက် အသိခက်သော အနက်တည်း။ တေန-ကြောင့်၊ ဇာတိအာဒိဟိတိ အာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ (တစ်နည်း) စ-ဘိက္ခုနော ပိယကမ္ပတာယဝါ အစရှိသော စကားကို ဆိုရခြင်း၏ အကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့၊ တံ ပေသညံ-ကို၊ ဒွိဟိ-နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ-အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဥပသံဟရတိ-ကပ် ဆောင်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနော ပိယကမ္ပတာယဝါတိအာဒိ- ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ တတ္ထဝစနေ-၌၊ ဘိက္ခု နော ပိယကမ္ပတာယဝါတိ-ကား၊ ယဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ တံပေသညံ-ကို၊

ဘာသတိ-၏၊ တဿ ဘိက္ခုနော-ထိပေသုညကို ပြောဆိုရာဖြစ်သော ရဟန်း၏၊
 (ပိယဘာဝံ-၌ စပ်) ဧဝံ-ဤသို့ ပြောသည်ရှိသော်၊ ဝါ-ပြောလို့ရှိလျှင်၊ ဝါ-
 ပြောလျှင်၊ အဟံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ကေဿဘိက္ခုနော-၏၊ ဝါ-သည်၊ ပိယော-
 ချစ်အပ်သည်၊ ဘဝိဿာမိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အတ္တနော-၏၊ ဝါ-ကို၊
 ပိယဘာဝံ - ချစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပတ္ထယမနတာယ - လိုလားတောင့်တ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ (ပတ္ထယမနတာယ-ဟု ရှိမူ လိုလားတောင့်တသော စိတ်ရှိ
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဟု အနက်ပေး)။ ။ ဘေဒါဓိပ္ပာယေနာတိ - ကား၊
 ဧဝံ-ဤသို့ ပြောသည်ရှိသော်၊ အယံဘိက္ခု-သည်၊ တေနဘိက္ခုနာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိ-
 တက္က၊ ဘိဇ္ဇိဿတိ-ကဲ့ပြားလတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ပရဿ-၏၊ ပရေန-တစ်ပါးသော
 ရဟန်းနှင့်၊ ဘေဒိ-ကဲ့ပြားခြင်းကို၊ ဣစ္ဆန္နေန-အလိုရှိခြင်းကြောင့်လည်း၊ (ဣစ္ဆမာ
 နေနဟူရှိသော် အထူးကြံဖွယ်မလို၊ ဤ၌ကား မာနအန္တပြန်၏ဟုလည်းကောင်း၊
 မာနသည် ဘောဉ္စဆောက်တည်၏ဟုလည်းကောင်းကြံပါ၊ သို့မည်ညွှတ်မည်)။ ။
 အထဝါ-ပိသုဏ သုည ကရဏမှ ပေသုညဖြစ်သော နည်းမှတစ်ပါး ပိယသုည
 ဖြစ်သောနည်းကို ဆိုဦးအံ့၊ ဝါ-ပိသုဏဿ ကမ္မံ ပေသုညံ-ဟူသော ဆိုအပ်ပြီး
 ငြား၊ ရှေ့စကားမှ၊ အသီးအခြား၊ စကားတစ်ရပ်၊ ထပ်၍ဆိုဦးအံ့၊ ပိယသုည
 ကရဏတော-ပိယ၏အဖြစ်၊ သုည၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဝါ-ပိယ၏အဖြစ်၊ သုည၏အဖြစ်ကိုပြုကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိရုတ္တိနယေန-
 နိရုတ္တိနည်းဖြင့်၊ ပေသုညံ-မည်၏။ တံ ပေသုညံ-ဟူသည်၊ ယာယဝါစာယ-
 ဖြင့်၊ ယဿဘိက္ခုနော-အား၊ တံ ပေသုညံ - ထို ကုန်းတိုက်သော စကားကို၊
 ဘာသတိ-၏၊ တဿဘိက္ခုနော - ထိုပြောရာရဟန်း၏၊ ဟဒယေ-စိတ်နှလုံး၌၊
 အတ္တနော-အား၊ ဝါ-ကို၊ ပိယဘာဝဉ္စ-ချစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ပရဿ - တစ်ပါးသောသူအား၊ ဝါ - တစ်ပါးသောသူအပေါ် ချစ်ခြင်းမှ၊
 သုညဘာဝံ - သည်းသည်၏အဖြစ်၊ ကင်းဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊
 ကရောတိ-၏၊ သာဝါစာ-ထိုစကားပင်တည်း။

(ပိယဘာဝံ, သုညဘာဝံ နှစ်ပုဒ်ဖြင့် ပိယဘာဝေါ ပိယော၊ သုည
 ဘာဝေါ သုညော-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟနှင့်တကွ စသဒ္ဓါနှစ်လုံးဖြင့် ပိယောစ
 သုညောစ ပေသုညံ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟကိုလည်းကောင်း၊ ကရောတိဖြင့်
 ပေသုညံ ကရောတိတိ ပေသုညံ-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြုပြီး သာဝါစာဖြင့် အရ
 ကောက် အဘိဓေယျကိုလည်းကောင်း သိစေ၏။)

ဘိက္ခုဿ ပေသုညံ ဘိက္ခုပေသုညန္တိအာဒိနာ-အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊
 ဧဝံ-ဤသို့လည်း၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ အတ္ထော-ကို၊ ဒဠဗ္ဗော-အပ်၏။ ဝုတ္တ
 နယေနောဝါတိ-ကား၊ ဇာတိအာဒိဟိ အက္ခောသဝတ္ထုဟိတိ အာဒိနာ-သော၊
 ဝုတ္တနယေန-ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။

ပါဠိမုတ္တက အက္ခောသုပသံဟာရေတိ-ကား၊ စောရောသိတိအာဒိနာ-အစ ရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ အက္ခောသဿ-ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်းကို၊ ဥပသံဟာရေ- ကပ်၍ဆောင်ရာ၌၊ ဝါ-ကြောင့်။ ။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ အနက္ခောသ ဝတ္ထုဘူတံ-ဆဲရေးခြင်း၏ အကြောင်းဝတ္ထုဖြစ်၍ဖြစ်သည်မဟုတ်သော၊ တဿ- ထိုတစ်ပါးသော ပြောအပ်သော ရဟန်း၏၊ ကိရိယံဝါ-အမှုအရာကို လည်း ကောင်း၊ ဝစနံဝါ-စကားကို လည်းကောင်း။ ပိယကမ္ပတဘယ-ချစ်ခြင်းကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပသံဟရန္တဿ-ရှေးရှုဆောင်သောရဟန်းအား၊ ဣမိနာ သိက္ခာပဒေန - ဤပေသုညသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ အာပတ္တိ - သည်၊ ကိဉ္စာပိ နဒိဿတိ-အကယ်၍ကားမသင်၊ တထာပိ-သော်လည်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌေန-သည်၊ ဘဝိ တဗ္ဗ-ရာ၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ ပါပဂရဟိတဘယ ဝဒန္တဿာတိ-ကား၊ အက္ခောသန္တံ-ဆဲရေးတတ်သော၊ ဧကံ-သော၊ ဘိက္ခုဝ- ကိုလည်းကောင်း၊ ခမန္တံ-သည်းညည်းခံတတ်သော၊ ဧကံ-သော၊ ဘိက္ခုဝ-ကို လည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ သော ဤရဟန်းသည်၊ အဟောနိလ္လဇ္ဇော- ဪဉာဏ်မရှိလေစွ၊ ဤဒိသံ - ဤကဲ့သို့ရူအပ်သော၊ ဘဝန္တမ္ပိ-သည်းခံသော အရှင်ကိုသော်လည်း၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ-ပြောဆိုအပ်၏ဟူ၍၊ မညိဿတိ နာမ-မှတ်ထင်တုံတိ၏၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ ဧကဝလံ-ဘေဒါဓိပ္ပာယ်၊ ပိယကမ္ပတာ တို့နှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊ ပါပဂရဟိတဘယ-ယုတ်မာခြင်းကို ကဲ့ရဲ့လေ့ ရှိသောသူ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဘဏန္တဿ-အား။

ပေသုညသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄-ပဒသောဓမ္မသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပဒသော ဓမ္မံ ဝါစေယျာတိ-ကား၊ ဧကတော-တစ်ပြိုင်နက်၊ ပဒံပဒံ-အဖို့ အဖို့ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ-ပါဠိဓမ္မကို၊ ဝါစေယျ-ပို့ချဋ္ဌားအံ့၊ ဝါ-သင်ကြားဋ္ဌားအံ့၊ ဝါ-ဆိုစေဋ္ဌားအံ့၊ ကောဠာသံ ကောဠာသံ-အစုအစုဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ-ပါဠိဓမ္မကို၊ ဝါစေယျ-အံ့၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အက္ခော-ပဒံပဒံဟူသော သံဝဏ္ဏနာ၏ တိမ်မြုပ်ကွယ်ဝှက်၊ အသိခက်သောအနက်တည်း၊ (အက္ခောရှိုက်၊ နေကျအမှန်၊ သံဝဏ္ဏနာလွန်စာနာလော့)။ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧကဝလံ-သင်္ဂီတိတ္ထယ အနာ ရဠ ဓမ္မနှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊ တိဿော - သုံးတန်ကုန်သော၊ သင်္ဂီတိ ယော-သင်္ဂီယနာတို့သို့၊ အာရဠဓမ္မယောဝ-တင်အပ်သော ပါဠိဓမ္မကိုသာလျှင်၊ ပဒသော - အစုအစု၊ ဝါစေန္တဿေဝ - ပို့ချသော ရဟန်းအားသာလျှင်၊ အာပတ္တိ-သည်၊ န - သင့်သည်မဟုတ်သေး၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သင်္ဂီတိတ္ထယံ

အနာရုဋ္ဌမ္ပိတိအာဒိ-သော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ သီလူပဒေသဓုတင်္ဂပဉ္စ အာရမ္မဏကထာ ဗုဒ္ဓိက ဒဏ္ဍကဉာဏ ဝတ္ထု၊ အသုဘကထာဒီနံ - သီလူပဒေသကထာ၊ ဓုတင်္ဂပဉ္စကထာ၊ အာရမ္မဏ ကထာ၊ ဗုဒ္ဓိကကထာ၊ ဒဏ္ဍကဉာဏဝတ္ထုကထာ၊ အသုဘကထာ အစရှိသည် တို့ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဂဟဏံ - ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏။ မေဏ္ဍကမိလိန္ဒပဉ္စေသု - မေဏ္ဍကပဉ္စာ၊ မိလိန္ဒပဉ္စာတို့၌၊ ထေရဿ - နာဂသိန် ထေရ်၏၊ သကပ္ပဋိဘာဏေ-မိမိဉ္စောဖြစ်သော ဉာဏ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်ခြင်း၌၊ ဝါ-မိမိ ဉာဏ်အမြင်၌၊ အနာပတ္တိ - အာပတ်မသင့်။ ရညော-မိလိန္ဒမင်း၏၊ ဝါ-ကို၊ သညာပနတ္ထံ - သိစေခြင်းငှာ၊ အာဟရိတွာ - ဘုရား ဖောမ္မ ဆောင်ယူ ပြီး၍၊ ယံ ဝစနံ-ကို၊ ထေရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ တတ္ထ ဝစနေ-ထို ဘုရား ဟောမ္မ ဆောင်အပ်သော စကား၌၊ ဝါ-ကို၊ ပဒသော-ပုဒ်ပြိုင်၊ ဝါစေန္ဒဿ- ပို့ချသော ရဟန်းအား၊ အာပတ္တိ-အာပတ်သင့်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။ ပန- ဆက်ဦးအံ့၊ ဝဏ္ဏပိဋက အင်္ဂုလိမာလပိဋက ရဋ္ဌပါလဂဇိတအာဠာဝကဂဇိတ ဂူဠမဂ္ဂ ဂူဠဝေဿန္တရ ဂူဠဝိနယ ဝေဒလ္လပိဋကဒီနိ-ဂုဏ်တော်တို့ကို ဖွင့်ဆိုရာဖြစ် သော ဝဏ္ဏပိဋကကျမ်း၊ အင်္ဂုလိမာလပိဋကကျမ်း၊ ရဋ္ဌပါလမထေရ်၏ ကြုံးဝါး ခြင်းကို ဆိုရာဖြစ်သောကျမ်း၊ အာဠာဝကဘိလူး၏ ကြုံးဝါးခြင်းကို ဆိုရာဖြစ် သောကျမ်း၊ ဂူဠမဂ္ဂပိဋကကျမ်း၊ ဂူဠဝေဿန္တရပိဋကကျမ်း၊ ဂူဠဝိနယပိဋကကျမ်း၊ ဝေဒလ္လပိဋကကျမ်း အစရှိသည်တို့သည်၊ အဗုဒ္ဓဝစနာနိ ယေဝ-ဘုရားစကား မဟုတ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

ပန-ဆက်ဦးအံ့၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တံပဒံ-သည်၊ စတုဗ္ဗိဓံ-လေးပါးအပြား ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ စတုဗ္ဗိဓံ ပဒံ-ကို၊ ဒသောတုံ-ငှာ၊ ပဒါနုပဒအန္တက္ခရာနုဗျဉ္စနေသုတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ တတ္ထ ဝစနေ-၌၊ (တစ်နည်း) တတ္ထ တေသု စတုသု ပဒါဒိသု-တို့တွင်၊ ဧကော-သော၊ ဂါထာပါဒေါ-ဂါထာပါဒကို၊ ဝါ-ဂါထာ၏ လေးဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို၊ ပဒန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ အဓိပ္ပေတော-အပ်၏။ ဒုတိယပါဒေါ-ကို၊ အနုပဒန္တိ- ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ အဓိပ္ပေတော-အပ်၏။ ဧကေကံ-တစ်လုံးတစ်လုံး သော၊ အက္ခရံ-ကို၊ အန္တက္ခရန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ အဓိပ္ပေတံ- အပ်၏။

(ဤ အဖွင့်တို့တွင် ဒုတိယပါဒေါ-၌ ဒုတိယကား အနုပဿာရ၏ ဘာဝတ္ထဖွင့်တည်း၊ ဧကေကံ အက္ခရန္တိ၌ ဧကေကံကား သောပစ္စည်း၏ ပဌမ ပစ္စယတ္ထ အဖွင့်တည်း၊ ပစ္စာ ဗျဉ္စနံ၌ ပစ္စာ-သည်လည်း အနု၏ ဥပသက္ကတ္ထပင် မှတ်ပါ)။

ပုရိမ ဗျဉ္ဇနေန-ရှေ့ဗျည်းနှင့်၊ ဝါ-အနက်ကို ပြတတ်သော ရှေ့ပုဒ်နှင့်၊ သဒိသံ-တူသော၊ ပစ္ဆိမဗျဉ္ဇနံ-နောက်ဗျည်းသည်၊ ဝါ-နောက်ပုဒ်သည်၊ အနုဗျဉ္ဇနန္တိ အနုဗျဉ္ဇနံ နာမ-မည်၏။ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ ယံ ကိဉ္စိ-ဂါထာ စုဏ္ဏိယ အလုံးစုံ၌ပါသော၊ ကေ-တစ်လုံးသော၊ အက္ခရံ-သည်၊ အနုက္ခရံ-မည်၏။ အက္ခရ သမူဟော-အက္ခရာတို့၏ အပေါင်းသည်၊ အနုဗျဉ္ဇနံ-မည်၏။ 'အက္ခရာနုဗျဉ္ဇန သမူဟော-အက္ခရာ ပုဒ်တို့၏ အပေါင်းသည်၊ ပဒံ-မည်၏။ ပဌမံ ပဒံ-ပဌမ ပဒသည်၊ ပဒမေဝ-ပဒသာလျှင် မည်၏။ ဒုတိယံ ပဒံ-ဒုတိယပဒသည်၊ အနုပဒံ-မည်၏။ ဣတိ ဝေ-သို့၊ ဧတ္ထ ဧတေသု ပဒါဒိသု-တို့၌၊ နာနာကရဏံ-အထူးကို၊ ဝေဒိတဗျံ-အပ်၏။ ဧတေသု ပဒါဒိသု-တို့တွင်၊ ယံ ကိဉ္စိ-အမှတ်မထား တစ်ပါး ပါးကို၊ ကောဠာသံ-အစုလိုက်၊ (တစ်နည်း) ယံ ကိဉ္စိ-သော၊ ကောဠာသံ-အဖို့ အစုကို၊ ဘိက္ခုနီ- ရဟန်းယောကျ်ားကို လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီ- စ- ရဟန်း မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ ဌပေတော-ထားပြီး၍၊ အဝသေသ ပုဂ္ဂလေဟိ-ကြွင်း ကျန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ကေတော-တစ်ပြိုင်နက်၊ ဘဏန္တဿ-ရွတ် ရွတ်ဆိုသော ရဟန်းအား၊ ပဒါဒိဂဏနာယ-ပဒ အစရှိသော အရေအတွက် အားဖြင့်၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော-ကို၊ ကာတဗျော- အပ်၏။

☞ ဧတ္ထ အဓိကာရေ-ဤသို့ အာပတ်သင့်သော အရာ၌၊ ဝါ-အာပတ်သင့်သော ဂါထာစုဏ္ဏိယတို့တွင်၊ ဂါထာဗန္ဓေသု-တို့၌၊ ဝါ-သိက္ခန်းနဲ့ဖွဲ့အပ်သော ဂါထာ တို့၌၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော၊ ကေမေကံ-တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ပဒံ-ပုဒ်ပါဒကို၊ သာမဏေရေန-နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ကေတော-အတူတကွ၊ အာရ ဘိက္ခု-အားထုတ်ပြီး၍၊ ကေတောယေဝ-တကွသာလျှင်၊ နိဋ္ဌာပေန္တဿ-ပြီးစေ တတ်သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ပဒါဒိဂဏနာယ-ပဒ အရေအတွက် အားဖြင့်၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ယေရေန-သည်၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ တံ ပဒံ- ထိုမနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာဟူသော ပုဒ်သို့၊ အပါပုဏိတော- မမီမရောက်မူ၍၊ မနောသေဠာ မနောမယာတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-မနောသေဠာ မနော မယာဟူသော ပုဒ်ပါဒကို၊ ဝစနကာလေ - ဆိုရာအခါ၌၊ ဝါ-ဆိုရာအခါမှ၊ ပတ္တေန-ရောက်လာ မိလာသော၊ သာမဏေရေန-နှင့်၊ ကေတော-တပေါင်း တည်း၊ ဘဏန္တဿ-ရွတ်ဆိုသော ရဟန်းအား၊ အနုပဒါဒိဂဏနာယ-နောက် ဖြစ် သော ဒုတိယပါဒ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ - ၏။ ရူပံ အနိစ္စန္တိ အာဒိ ဝစနကာလေ-ရူပံ အနိစ္စံ အစရှိသည်ကို ရွတ်ဆိုရာအခါ၌၊ တေန သာမဏေရေန-နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ရူကာရမတ္ထမေဝ-ရူ အက္ခရာမျှကိုသာ လျှင်၊ ဝါ-စေန္တဿ-ဆိုစေတတ်သော ရဟန်းအား၊ ဝါ-ပို့ချသင်ကြားသော ရဟန်းအား၊ အနုက္ခရဂဏနာယ-အက္ခရာ အရေအတွက် အားဖြင့်၊ ပါစိတ္တိယံ-

သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဂါထာဗန္ဓေပိ-၌လည်း၊ သေနယော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
 အပ်၏။ ရူပံ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာ အနိစ္စာတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-သော၊ ဣမံ သုတ္တံ-ဤ
 သုတ်ကို၊ ဝါစယ မာနော-ဆိုစေသည် ရှိသော်၊ ထေရေန-သည်၊ ရူပံ အနိစ္စန္တိ-
 ဟူ၍၊ ဂုစ္စမာနေ-ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သာမဏေရေန-သည်၊ သီလပညတာယ-
 လျင်သော ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေဒနာ အနိစ္စာတိ-ဟူသော၊ ဣမံ
 အနိစ္စပဒံ-ကို၊ ထေရဿ-၏၊ ရူပံ အနိစ္စန္တိ ဧတေန အနိစ္စပဒေန-ရူပံ အနိစ္စံ
 ဟူသော ဤအနိစ္စပုဒ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဧကတော-တပေါင်းတည်း၊ ဘဏန္တော-
 သော်၊ ဝါ-သော၊ သာမဏေရော-သည်၊ ဝါစံ-အနိစ္စာဟူသော အသံစကားလုံး
 ကို၊ နိစ္စာရေတိ-မြက်ဆိုခြင်းအံ့၊ ဝါ-ထွက်စေခြင်းအံ့။

(ဋီကာပါဠိရှိတိုင်း အနက်ပြန်လိုက်သည်၊ ပါဠိအနေအထားကား
 မသင့်၊ ဝါစယမာနော ထေရေန၌ စေခိုင်းတတ်သော ဣ-ပစ္စည်း၏
 ကတ္တားကား ထေရေနတည်း၊ စေခိုင်းအပ်သော ဣ-၏ ကံကား
 သာမဏေ တည်း၊ ဝစ-ဓာတ်၏ ရွတ်ဆိုတတ်သော ကတ္တားကား
 သာမဏေပင်တည်း၊ ၎င်းဓာတ်၏ကံကား ဣမံ သုတ္တံတည်း၊ ထို့ကြောင့်
 ဝါစယမာနေဟု နေရာ၏၊ ပါစိတ်အဋ္ဌကထာ၌ ပါဠိလည်း မသင့်၊
 တောင်မြို့ဆရာတော် အရှင်ဇနကကဲ့သို့ ငယ်စဉ်က ဆရာသမားထံ အဆို
 နာ၊ မပြတ်မလတ် ပို့ချမှု နာသော ပုဂ္ဂိုလ်များသာ အမှား၊ အမှန်သိရာ
 ၏၊ ပေါ်ထွက်ကာရုဋ္ဌသတဇ္ဇသောဓိတ ပေစာပင်လျှင် ခလိတဋ္ဌာန မကင်း
 ရကား ယခုခေတ် ပေါ်ထွက်ကတို့၏ သမန္တဘဒြ အဘယ်မှာလျှင် ဖြစ်ပါ
 အံ့နည်း၊ အဆိုနာခြင်း ပို့ချနာခြင်း ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကြပါစေကုန်။)

ဝေ-သို့၊ ဝါစေန္တဿ-ဆိုစေတတ်သောရဟန်းအား၊ အနုဗျဉ္ဇနဂဏနာယ-
 နောက်ပုဒ်အရေအတွက်အားဖြင့်၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။

တိကပါစိတ္တိယန္တိ - ကား၊ အနုပသမ္ပန္နေ - ရဟန်းမှ တစ်ပါးသော လူ၊
 သာမဏေ၌၊ အနုပသမ္ပန္နသည် ဝေမတိကဥပသမ္ပန္နသည်နိ-အနုပသမ္ပန္နသည်
 ရှိသော ရဟန်း၊ ယုံမှားခြင်းရှိသော ရဟန်း၊ ဥပသမ္ပန္နသည်ရှိသော ရဟန်း
 တို့၏၊ ဝသေန-အပြားအားဖြင့်၊ တိဏိ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ - တို့သည်၊
 ဟောန္တိ-ကုန်၏။ အနုပသမ္ပန္နေန-နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဧကတော-အတူတူ၊
 ဥဒ္ဓေသဂ္ဂဟဏေ-ပါဠိကိုသင်ယူရာ၌၊ ဧကတော-အတူတူ၊ ဘဏန္တဿ-အား၊
 အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏၊ သဇ္ဈာယ-
 ကရဏေ-သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို ပြုရာ၌ လည်းကောင်း၊ တဿသန္တိကေ ဥဒ္ဓေသဂ္ဂဟ-
 ဏေတိ ဧတ္ထာပိ - ဟူသော ဤပုဒ်၌ လည်းကောင်း၊ သေနယော-ကို၊ ဝေဒိ

တဗ္ဗော-အပ်၏။ တတြ တသ္မိံ တဿ သန္တိကေ ဥဒ္ဓေသဂ္ဂဟဏေ-ထိုသာမဏေ၏ အထံ ပါဠိသင်ယူခြင်း၌၊ အယံ-ကား၊ ဝိနိစ္ဆယော-တည်း၊ ဥပသမ္ပန္နောစ- ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုပသမ္ပန္နောစ-သည်လည်းကောင်း၊ နိဿိဒိတော- ထိုင်ကုန်၍၊ ပါဠိ-ကို၊ အာစရိယေန-ဆရာကို၊ ဥဒ္ဓိသာပေန္တိ-ရွတ်ဆိုစေကုန် ဌားအံ့၊ ဝါ-သင်ခိုင်းကုန်ဌားအံ့၊ အာစရိယော-သည်၊ အဟံ-သည်၊ နိဿိန္နာနံ- ထိုင်ကုန်သောရဟန်းသာမဏေတို့အား၊ ပါဠိ-ကို၊ ဘဏာမိ-ရွတ်ပြအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတော-၍၊ တေဟိ ဥပသမ္ပန္နာနုပသမ္ပန္နဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ကေတော- အတူတူ၊ ဝဒတိ-ဆိုဌားအံ့၊ အာစရိယဿေဝ-ဆိုပြသော ဆရာရဟန်းအားသာ လျှင်၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ အနုပသမ္ပန္နေန-သာမဏေနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ကေတော-အတူတူ၊ ပါဠိ-ကို၊ ဂဏန္တဿ-သင်ယူသော ရဟန်းအား၊ အနာ ပတ္တိ-မသင့်၊ ဒွေပိ-နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပသမ္ပန္နာနုပသမ္ပန္နာ-တို့ သည်၊ ဌိတော-ရပ်ကုန်လျက်၊ ဂဏန္တိ-သင်ယူကုန်ဌားအံ့၊ ဧသေဝနယော-ကို သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဒဟရဘိက္ခု-သည်၊ နိဿိန္နော-ထိုင်လျက်၊ ပါဠိ-ကို၊ ဂဏာတိ-၏၊ သာမဏေရော-သည်၊ ဌိတော-လျက်၊ ပါဠိ-ကို၊ ဂဏာတိ-၏၊ နိဿိန္နဿ-ထိုင်သော ရဟန်းအား၊ အဟံ-သည်၊ ဘဏာမိ-အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဘဏတော ဘဏန္တဿ-အား၊ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဒဟရော- သည်၊ သစေတိဌတိ-အံ့၊ ဣတရော-ပဉ္စဝိသေသ တစ်ပါးသော သာမဏေသည်၊ သစေနိဿိဒတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-ဤသို့ ပဉ္စဝိသေသ ရပ်၍ သာမဏေကထိုင်နေခဲ့ သော်၊ အဟံ-သည်၊ ဌိတဿ-ထိုင်သော ရဟန်းငယ်အား၊ ပါဠိ-ကို၊ ဘဏာမိ- ရွတ်ပြအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတော-၍၊ ဘဏတော-သော၊ ဘိက္ခုနောပိ-ဆရာ ရဟန်းအားလည်း၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊ ဗဟူနံ - ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ - တို့၏၊ အန္တရေ-အလယ်အကြား၌၊ ကော-သော၊ သာမဏေရော-သည်၊ နိဿိန္နော- ထိုင်နေသည်၊ သစေဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ နိဿိန္နော-သော၊ သာမဏေ ရေ-၌၊ ပဒသော-ပုဒ်ပြိုင်၊ ဓမ္မ-ပါဠိဓမ္မကို၊ ဝါစေန္တဿ-ဆိုစေတတ်သော၊ ဝါ- ပို့ချသင်ကြားသော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ အစိတ္တကာ-သော၊ ဝါ-လွန်ကျူး လိုသော စိတ်မရှိသော်လည်း သင့်ခြင်းရှိသော၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ သာမဏေရော-သည်၊ ဥပစာရံ-ပရိသတ်အဆုံးမှ တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်ဥပစာကို၊ မုဉ္ဇိတော-လွှတ်၍၊ ဝါ-လွတ်စေ၊ ကောစေ၍၊ ဌိတောဝါ-ရပ်မူလည်း ရပ်သည် လည်းကောင်း၊ နိဿိန္နောဝါ-ထိုင်မူလည်း ထိုင်သည် လည်းကောင်း၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ယေသံ-အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝါစေတိ-၏၊ တေသု ပုဂ္ဂလေသု-ထိုပို့ချရာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ သာမဏေရဿ-အနုပသမ္ပန္နသာမဏေ ၏၊ အပရိယာပန္နတ္တာ-အကျိုးမဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေန-တစ်ဖက် တစ်ဖို့သော၊ ဒိသာဘာဂေန-အရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်၊ ပလာယနကဂန္တိနာမ-မည် သည်ကို၊ ဝါ-လွတ်ထွက်ပြေးသွားသော ကျမ်းစာမည်သည်ကို၊ ဂဏာတိ-

သင်ယူ၏။ ဣတိ-သို့၊ သင်-ခေါ်ဝေါ်ပညတ် သမုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။

သဇ္ဈာယကရဏေတိ-ကား၊ အနုပသမ္ပန္နော-သာမဏေနှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ကေတော-အတူတူ၊ သဇ္ဈာယကရဏေ-ဆူဆူညံညံ စာပြန်ခြင်းကို ပြုရာ၌။ ။ တဿ သန္တိကေ ဥဒ္ဓေသဂ္ဂဟဏေတိ - ကား၊ အနုပသမ္ပန္နဿ - သာမဏေ၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ဥဒ္ဓေသဂ္ဂဟဏေ - ပါဠိကို သင်ယူရာ၌။ ။ ယေဘုယျေန ပဂုဏ ဂန္တံ ဘဏန္တဿာတိ-ကား၊ ကေဂါဏာယ-တစ်ဂါသာ၌၊ ဝါ-တွင်၊ ကောပါဒေါ-တစ်ပါဒသည်၊ သစေနာဂစ္ဆတိ-အကယ်၍ နှုတ်သို့မလာအံ့၊ ဝါ-အကယ်၍ နှုတ်တက်ရုံမျှမရအံ့၊ အဝသေသာ-တစ်ပါဒမှ ကြွင်းကျန်သော သုံးပါဒတို့သည်၊ သစေအာဂစ္ဆန္တိ-ကုန်အံ့၊ ဝေသန္တေ-သော်၊ အယံဂန္တော-သည်၊ ယေဘုယျေန ပဂုဏဂန္တောနာမ - မည်၏။ တေန နယေန - ဤနည်းဖြင့်၊ သုတ္တေပိ-စုဏ္ဏိယသုတ်၌လည်း၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ တံယေဘုယျေန ပဂုဏဂန္တံ-ကို၊ ဘဏန္တဿ - အား။ ။ ဩသာရေန္တဿာတိ-ကား၊ ပရိသမဇ္ဈေ-ပရိသတ်၏အလယ်၌၊ သုတ္တံ - ပါဠိကို၊ ဥစ္စာရေန္တဿာ-ရွတ်ဆိုသော ရဟန်းအားလည်း။

ပဒသောဓမ္မသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၅-ပဌမသဟသေယျသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဣဓသိက္ခာပဒေ - ဤပဌမသဟသေယျ သိက္ခာပုဒ်၌၊ ဘိက္ခုံ ဌပေတွာ အဝသေသော အနုပသမ္ပန္နော နာမာတိ-ဟူ၍၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဝစနတော-ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ တိရစ္ဆာနဂတောပိ-တိရစ္ဆာန်ထီးသည်လည်း၊ အနုပသမ္ပန္နောယေဝ-လူသာမဏေမည်သည်သာလျှင်တည်း။ စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ သဗျော-အလုံးစုံသော၊ တိရစ္ဆာနဂတော-သည်၊ နအနုပသမ္ပန္နော-အနုပသမ္ပန္နမည်သည်မဟုတ်၊ အထခေါ-အဟုတ်သော်ကား၊ မေထုနဓမ္မာပတ္တိယာ-မေထုနဓမ္မအာပတ်၏၊ ဝတ္ထုဘူတော - တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝါ-အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တိရစ္ဆာနဂတောဝ-သည်သာလျှင်၊ အနုပသမ္ပန္နော-မည်၏။ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ အန္တမသောတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တံဝစနံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ- ပြီ။ စ- ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ မေထုနဓမ္မာပတ္တိယာ - ၏၊ ဝတ္ထုဘူတဿ - သော၊ တဿတိရစ္ဆာနဂတဿ-၏၊ ပရိစ္ဆေဒေါ-ကို၊ မေထုနဓမ္မာပတ္တိယာ-၌၊ ဝုတ္တနယေန-ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ ဒိရတ္တတိရတ္တန္တိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ အဝယဝဘာဝေန-ဖြင့်၊ သဏ္ဌိတေန-သော၊ ဒိရတ္တဝစနေန - ဒိရတ္တသဒ္ဓါဖြင့်၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ဝိသေသတ္ထော-လောကဝေါဟာရ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဆိုအပ်သော ဗျဉ္ဇနသိလိ

ဌတာ၊ မုခါရုဌတာမှထူးသော အနက်ကို၊ နလဗ္ဗတိ-မရအပ်၊ ဝါ-မသိအပ်၊
 ကေဝလံ-စင်စစ်ကေန့် အမှန်အားဖြင့်၊ လောကဝေါဟာရဝသေန - လူတို့၏
 အသုံးအနှုန်း အပြောအဆို၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗျဉ္ဇနသိလိဌတာယ-သဒ္ဒါ၏
 ပြေပြစ်ညက်ညော ချောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မုခါရုဌတာယ-
 နှုတ်တက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝေ-ဤသို့ ဒိရတ္တတိရတ္တဟူ၍၊
 ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တိ-အပ်ပြီ။ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗိ-အပ်၏။ ပန-အဖို့တစ်
 ပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဒိန္နံဝါ တိဏ္ဍံဝါ ရတ္တိနန္တိဝစနံ-ဟူသော စကားကို၊ ဝစနမတ္တ
 ဒဿနတ္တံ-ဒိရတ္တ တိရတ္တ သဒ္ဒါ၏အနက်ကိုပြခြင်း အကျိုးငှာ၊ ဝါ-ဒိရတ္တတိရတ္တ
 ပုဒ်၏ဝိဂြိုဟ် ဝစနတ္တကိုပြခြင်း အကျိုးငှာ၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တိ-
 အပ်ပြီ။ ဝါ-တစ်နည်းကား။ နိရန္တရတိရတ္တဒဿနတ္တံ-အကြားမပြတ် ခြား
 မလပ်ဘဲ သုံးညဉ့်ဟူသော အနက်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဒိရတ္တဂူဟဏံ-ဒိရတ္တ
 သဒ္ဒါကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ကတံ-အပ်၏။ ဣတိ-သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗိ-အပ်၏။ သဟ
 သေယျန္တိ-ကား၊ ကေတောသေယျ-အတူတကွ အိပ်ရာ၌အိပ်ခြင်းကို။ ။စ-
 ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ (တစ်နည်း)စ-သေယျာသဒ္ဒါ၏ ဝစနတ္တကိုဆိုဦးအံ့၊ ကာယပ္ပ
 သာရဏသင်္ခါတံ-ကိုယ်ကို ဆန့်တန်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ သယနမ္ပိ-အိပ်ခြင်း
 ကိုလည်း၊ သယနံ-အိပ်ခြင်း၊ သေယျာ-အိပ်ခြင်း၊ ဣတိကတော-ဤသို့ဘာဝသင်္ခ
 ဝစနတိပြု၍၊ သေယျာတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။ ယသ္မိံ သေနာသနေ-အကြင်
 အိပ်ရာနေရာ၌၊ ဝါ-အကြင်ကျောင်း၌၊ သယန္တိ-အိပ်ကုန်၏၊ တမ္ပိသေနာသနံ-
 ကိုလည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊ ဧတ္ထသေနာသနေ-၌၊ သယန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ-
 ကြောင့်၊ သေယျာ-မည်၏၊ ဣတိကတော-ဤသို့အဓိကရဏသင်္ခ ဝစနတ္တပြု၍၊
 သေယျာတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။ (တစ်နည်း)သယနံ-ခြင်း၊ သေယျာ-ခြင်း၊
 ဣတိကတော ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ကာယပ္ပသာရဏသင်္ခါတံ-သော၊ သယနမ္ပိ-
 ကိုလည်း၊ သေယျာတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။ ဧတ္ထသေနာသနေ-၌၊ သယန္တိ-
 ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊ သေယျာ - မည်၏၊ ဣတိကတော ဣတိတသ္မာ-
 ကြောင့်၊ ယသ္မိံ သေနာသနေ-၌၊ သယန္တိ-ကုန်၏၊ တမ္ပိသေနာသနံ-ကိုလည်း၊
 သေယျာတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။ တဒုဘယမ္ပိ - ထိုနှစ်ပါးစုံသော သေယျာ
 ကိုလည်း၊ ဣဓသိက္ခာပဒေ-၌၊ သာမညေနဝါ-တူသည်၏ အဖြစ်အားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ကေသေသနယေနဝါ-တစ်ခုကြွင်းသောနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဘဂဝတာ-သည်၊ ဂဟိတံ-အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ သဗ္ဗန္တုပရိစ္ဆန္နေတိ
 အာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊
 အာဟ-ပြီ။

တတ္ထ တေသု သေနာသနေသု-တို့တွင်၊ သဗ္ဗမေဝ-အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော၊
 ယံသေနာသနံ-ကို၊ ဥပရိ-အပေါ်၌၊ ဝါ-အထက်၌၊ ပဉ္စဟိ-အုတ်ကျောက် သစ်

ရွက် မြက် အင်္ဂတေအားဖြင့်ငါးပါးကုန်သော၊ ဆဒနေဟိ-အမိုးတို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆန္ဒ-
မိုးအပ်၏။ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ အညေန-ပဉ္စဆဒနမှ တစ်ပါးသော၊ ကေနစိ-
တစ်ခုခုဖြင့်၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ ဝတ္ထေနပိ-အဝတ်ဖြင့်လည်း၊ ဝါ-ရွက်
ဖျင်ဖြင့်လည်း၊ ပရိစ္ဆန္ဒ-အပ်၏။ ဘူမိတော-မြေမှ၊ ပဌာယ-စ၍၊ ယာဝဆဒန-
အမိုးတိုင်အောင်၊ အာဟစ္စဝါ-ထိ၍လည်းကောင်း၊ အနာဟစ္စာပိဝါ-မထိမူ၍
လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗန္တမေန-အလုံးစုံတို့၏ အဆုံး၌ဖြစ်သော၊ ပရိယာယေန-
လှည့်လည်သောအားဖြင့်၊ ဒိယစုဟတ္ထုဗ္ဗေန-အခွဲနှင့်တကွနှစ်တောင်အစောက်
မြင့်သော၊ ဝါ-တစ်တောင့်ထွာမြင့်သော၊ ပါကာရေနဝါ - တံတိုင်းမီးတားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အညေန-တံတိုင်းမီးတားမှ တစ်ပါးသော၊ ကေနစိဝါ-တစ်ခုခု
ဖြင့်လည်း၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ ဝတ္ထေနပိ-အဝတ်ဖြင့်လည်း၊ ပရိက္ခိတ္တံ-ကာ
ရံအပ်၏။ ဣဒံ သေနာသနံ-သည်၊ သဗ္ဗန္တသဗ္ဗပရိစ္ဆန္ဒနာမ-မည်၏။ ဝါ-အလုံးစုံ
မိုးအပ် အလုံးစုံကာရံအပ်သောကျောင်းမည်၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊
ဝါ-သဗ္ဗန္တသဗ္ဗပရိစ္ဆန္ဒ ကျောင်းမှတစ်ပါး ယေဘုယျန္တန္တ ယေဘုယျပရိစ္ဆန္ဒ
ကျောင်းကိုဆိုဦးအံ့၊ ယဿသေနာသနဿ-၏။ ဥပရိ-အပေါ်၌၊ ဗဟုတရံ-အထူး
သဖြင့်များသော၊ ဌာနံ-ကို၊ ဆန္ဒံ-မိုးအပ်၏၊ အပွံ-အနည်းငယ်သော၊ ဌာနံ-ကို၊
အစ္ဆန္ဒံ-မမိုးအပ်။ စ-အမိုးမှတစ်ပါး အကာကိုဆိုဦးအံ့၊ သမန္တတော-ထက်ဝန်း
ကျင်မှ၊ ဗဟုတရံ-သော၊ ဌာနံ-ကို၊ ပရိက္ခိတ္တံ-ကာရံအပ်၏၊ အပွံ-သော၊ ဌာနံ-ကို၊
အပရိက္ခိတ္တံ-မကာရံအပ်၊ (တစ်နည်း) ယဿဝိဟာရဿ-အား၊ ဥပရိ-၌၊ ဆန္ဒံ-
သော၊ ဗဟုတရံ-သော၊ ဌာနံ-သည်လည်းကောင်း၊ အစ္ဆန္ဒံ-သော၊ အပွံ-
သော၊ ဌာနံ-သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-၏၊ စ-အံ့၊ ယဿသေနာသနဿ-
အား၊ သမန္တတော-မှ၊ ပရိက္ခိတ္တံ-သော၊ ဗဟုတရံ-သော၊ ဌာနံ-သည်
လည်းကောင်း၊ အပရိက္ခိတ္တံ-သော၊ အပွံ-သော၊ ဌာနံ-သည်လည်းကောင်း၊
အတ္ထိ-၏၊ ဣဒံ သေနာသနံ-ဤအပေါ်၌ မိုးအပ်သော များသောအရပ်၊ ထက်
ဝန်းကျင်မှ ကာရံအပ်သော များသော အရပ်ရှိရာဖြစ်သော ကျောင်းသည်၊
ယေဘုယျေနဆန္ဒံ ယေဘုယျေနအစ္ဆန္ဒံနာမ-မည်၏။ သဗ္ဗန္တ ပရိစ္ဆန္ဒ-အလုံးစုံ
မိုးအပ် အလုံးစုံကာရံအပ်သော၊ တသ္မိံ သေနာသနေဝါ - ၌လည်းကောင်း၊
ယေဘုယျေန ဆန္ဒပရိစ္ဆန္ဒ - များသောအားဖြင့်မိုးအပ်၊ များသောအားဖြင့်
ကာရံအပ်သော၊ တသ္မိံ သေနာသနေဝါ-၌ လည်းကောင်း။

ဝိဒဟေယျာတိ-ကား၊ ကရေယျ-ရာ၏။ စ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တံကရဏံ-
သည်၊ အတ္ထတော-အနက်အားဖြင့်၊ သမ္မာဒနံ-ပြည့်စုံစေခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊
ဣတိတဿာ - ကြောင့်၊ သမ္မာဒေယျာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
အာဟ-ပြီ။ ဟိ တံပါကဋ္ဌိကရိယာမိ-အံ့၊ အယံ-သည်ကား၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊
သင်္ခေပတ္ထော - တည်း။ သေနာသနသင်္ခါတံ - သေနာသနဟု ဆိုအပ်သော၊

☞ သေယျံ-ကျောင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ-ဝင်ပြီး၍၊ ကာယပုဿာရဏသင်္ခါတံ - ကာယပုဿာရဏဟု ဆိုအပ်သော၊ သေယျံ - အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေယျ ဝိဒဟေယျ-ပြုငြားအံ့၊ ဣတိအယံ-သည်ကား။ ဣတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ သင်္ခေပဏ္ဏော-တည်း။ ဒိယစုဟတ္ထုဗ္ဗေဓော-အခွဲနှင့်တကွ နှစ်တောင်အစောင့် အမြင့်ကို၊ ဝဇုကိဟတ္ထေန-လက်သမားတောင်ဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗော-ယူအပ် တိုင်းအပ်၏။ ကေုပစာရေတိ ဣဒံစနံ-ကို၊ ဝလဉနဒ္ဓါရဿ-ထွက်ဝင်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် သုံးဆောင်သော တံခါး၏၊ ကေတ္တံ-တူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝါ-တံခါးတစ်ပေါက်တည်း၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီး၊ သတဂဗ္ဘတစ်ရာသော အခန်းရှိသော။ စတုသာလံဝါ-လေးခုသော ဇရပ်ကျောင်းသည်လည်း၊ ကေုပစာရံ-တူသော ဥပစာရှိသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော - ကို၊ ကာတဗ္ဗော - အပ်၏။ တတ္ထဝါတိ-ကား၊ ပုရိမပုရိမဒိဝသေ-ရှေးရှေးနေ၌၊ ယတ္ထ သေနာသနေ-၌၊ ဝုဋ္ဌံ-နေအပ်၏၊ တသ္မိံယေဝ သေနာသနေဝါ-ထိုရှေးရှေးနေ၌ နေရာကျောင်း၌လည်း။ ။အညတ္ထဝါ တာဒိသေတိ-ကား၊ ယထာဝုတ္တလက္ခဏေန-အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော သဗ္ဗစ္ဆန္ဒအစရှိသော လက္ခဏာနှင့်၊ သမန္နာဂတော - ပြည့်စုံသော။ အညသ္မိံ-ပုရိမပုရိမ နိဝုဋ္ဌကျောင်းမှ တစ်ပါးသော၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေးရှေးနေ၌၊ အဝုဋ္ဌသေနာသနေဝါ-မနေဖူးသော ကျောင်း၌လည်း။ ။တေနဝါတိ-ကား၊ ယေနအနုပသမ္ပန္နေန-အကြင်လူသာမဏေနှင့်၊ သဟ-တကွ၊ ပုရိမပုရိမ ဒိဝသေ-၌၊ နိဝုဋ္ဌံ-အပ်၏၊ တေနအနုပသမ္ပန္နေနဝါ-ထိုရှေးရှေးနေ၌ အတူတကွနေဖော်နေဖက် လူသာမဏေနှင့် လည်းကောင်း။ ။အညေနဝါတိ-ကား၊ ယေနအနုပသမ္ပန္နေန-နှင့်၊ သဟ-တကွ၊ ပုရိမပုရိမသ္မိံ - ရှေးရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဒိဝသေ - နေ၌၊ ဝုတ္တံ-နေအပ်၏၊ တတော အနုပသမ္ပန္နတော-မှ၊ အညေန-သော၊ အနုပသမ္ပန္နေနဝါ-လည်းကောင်း။ ။သင်္ခေပေါတိ-ကား၊ သင်္ခေပဝဏ္ဏနာ - အကျဉ်းဖြစ်သော အဖွင့် သံဝဏ္ဏနာအဋ္ဌကထာသည်။ အယံ-ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဣတ္ထေတိသံအဋ္ဌကထာယံ - ဤကင်္ခါဝိတရဏီ အဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေပေါ - အကျဉ်းလည်း၊ ဝါ-ချုံးကြောင်းချုံးရာ အဋ္ဌကထာသည်၊ ယဒိဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဝိတ္တာရော - အကျယ်ကို၊ ဝါ- ချဲ့ကြောင်းချဲ့ရာ သံဝဏ္ဏနာကို၊ ကထံ - သို့၊ (အရပ်ရပ်သောစာအုပ်တို့၌ ကထံ-ဟူ၍၊ ဝိတ္တာရောပန သမန္တပါသာဒိကာယံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာကို လည်းကောင်း၊ အကျဉ်းသာဖြစ်သော် အကျယ်ကို အဘယ်မှာ သိရပါအံ့နည်း - ဟူသော ချောင်းကောက်ဂဏ္ဌိကိုလည်းကောင်း ထောက်ဆပါက တတ္ထသာသင့်ရာ၏)၊ ဧဝံဒိတဗ္ဗော-သိအပ်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော - မေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိတ္တာရောပနာတိအာဒိ-သော၊ ယံစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-လည်း၊ အာဟ-ပြီ။

ဥပစုစ္ဆန္ဒ ပရိစ္ဆန္ဒာဒိသုတိ တွေပဒေ-ဌာ၊ နိဝိဇ္ဇေန-တည်သော၊ အာဒိသဒ္ဓေန-
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗစ္ဆန္ဒ-အလုံးစုံ မိုးအပ်သော၊ စူဠကပရိစ္ဆန္ဒ-အနည်းငယ် ကာရံအပ်
 သော၊ ဝါ-လေးပုံတစ်ပုံ ကာရံအပ်သော၊ သေနာသနေ-ဌာ၊ သေယျ-ကို၊
 ကပ္ပေန္တဿ-ပြုသောရဟန်းအား၊ ဒုက္ကဋ္ဌ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ယေဘုယျေန
 ဆန္ဒ-များသောအားဖြင့် မိုးအပ်သော၊ စူဠကပရိစ္ဆန္ဒ-အနည်းငယ် ကာရံ
 အပ်သော၊ သေနာသနေ-ဌာ၊ သေယျ-ကို၊ ကပ္ပေန္တဿ-အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌ-သည်၊
 ဟောတိ-၏။ သဗ္ဗပရိစ္ဆန္ဒ-အလုံးစုံကာရံအပ်သော၊ စူဠကစ္ဆန္ဒ-အနည်းငယ်
 မိုးအပ်သော၊ သေနာသနေ-ဌာ၊ သေယျ-ကို၊ ကပ္ပေန္တဿ-အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌ-
 သည်၊ ဟောတိ - ၏။ ယေဘုယျေနပရိစ္ဆန္ဒ - များသောအားဖြင့် ကာရံအပ်
 သော၊ စူဠကစ္ဆန္ဒ-အနည်းငယ်မိုးအပ်သော၊ သေနာသနေ-ဌာ၊ သေယျ-ကို၊
 ကပ္ပေန္တဿ-အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဣတိ-သို့၊ အဋ္ဌကထာယံ-
 မဟာအဋ္ဌကထာဌာ၊ အာစရိယေဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တာနံ-ကုန်သော အန္တရာပတ်၊
 ဒုက္ကဋ္ဌံဝါရတို့ကို၊ သင်္ဂဟကာရဿ-၏၊ ဂဟဏံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ တတိယာယ
 ရတ္ထိယာ ပုရာရုဏာ နိက္ခမိတွာ ပုန ဝသန္တဿာတိ-ကား၊ တတိယာယ-သုံးခု
 မြောက်သော၊ ရတ္ထိယာ-ညဉ့်၏၊ အရုဏတော-အရုဏ်မှ၊ ပုရေတရမေဝ-
 ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ နိက္ခမိတွာ-ထွက်ပြီး၍၊ အရုဏံ-အရုဏ်ကို၊ ဗဟိ-ကျောင်းမှ
 အပဉ္စ၊ ဥဋ္ဌာပေတွာ-ထစေပြီး၍၊ ဝါ-တက်စေပြီး၍၊ စတုတ္ထဒိဝသေ-လေး
 ရက်မြောက်သောနေ့ဌာ၊ သူရိယေ-နေသည်၊ အတ္ထဂံတေ-ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်
 လတ်သော်၊ ဝါ-မမြင်ရခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော်၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ဝသန္တဿ-
 နေသောရဟန်းအား။ ။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ သဗ္ဗစ္ဆန္ဒ သဗ္ဗပရိစ္ဆန္ဒာဒိ
 သုတိတွေပဒေ-ဌာ၊ သဏ္ဌိတေန-ကောင်းစွာ တည်သော၊ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊
 သဗ္ဗပရိစ္ဆန္ဒ - အလုံးစုံ ကာရံအပ်သော၊ သဗ္ဗအစ္ဆန္ဒ - အလုံးစုံ မမိုးအပ်
 သော၊ သေနာသနေ-ဌာ၊ သေယျ-ကို၊ ကပ္ပေန္တဿ-အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။
 ယေဘုယျေနအစ္ဆန္ဒ - များသောအားဖြင့် မမိုးအပ်သော၊ ယေဘုယျေန
 အပရိစ္ဆန္ဒ - များသော အားဖြင့် မကာရံ အပ်သော၊ သေနာသနေ - ဌာ၊
 သေယျ-ကို၊ ကပ္ပေန္တဿ-အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊ ဣတိ-သို့၊ ပါဠိယံ-ဌာ၊
 အာဂတာနံ - လာကုန်သော၊ အနာပတ္တိဝါရာနဉ္စ - အနာပတ္တိဝါရတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဥပစုစ္ဆန္ဒ - ထက်ဝက်မိုးအပ်သော၊ စူဠကပရိစ္ဆန္ဒ - အနည်းငယ်
 ကာရံအပ်သော၊ သေနာသနေ-ဌာ၊ သေယျ-ကို၊ ကပ္ပေန္တဿ-အား၊ အနာ
 ပတ္တိ - မသင့်။ ဥပစုပရိစ္ဆန္ဒ - ထက်ဝက် ကာရံအပ်သော၊ စူဠကစ္ဆန္ဒ -
 အနည်းငယ်မိုးအပ်သော၊ သေနာသနေ-ဌာ၊ သေယျ-ကို၊ ကပ္ပေန္တဿ-အား၊
 အနာပတ္တိ-မသင့်။ စူဠကစ္ဆန္ဒ-အနည်းငယ် မိုးအပ်သော၊ စူဠကပရိစ္ဆန္ဒ-
 အနည်းငယ်ကာရံအပ်သော၊ သေနာသနေ-ဌာ၊ သေယျ-ကို၊ ကပ္ပေန္တဿ-အား၊
 အနာပတ္တိ - အာပတ်မသင့်၊ ဣတိ - သို့၊ အဋ္ဌကထာယံ - မဟာအဋ္ဌကထာဌာ၊

၁၅၈ ကင်္ခါဋီကာသစ် နိဿိယသစ်

အာဂတာနံ - ကုန်သော၊ အနာပတ္တိဝါရာနဉ္စ - တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟ ကာရဿ-၏၊ ဂဟဏံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ပဌမသဟသေယျသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆-ဒုတိယသဟသေယျသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

မနုသိတ္ထိယာတိ-ကား၊ ဇီဝမာနကမနုသိတ္ထိယာ-အသက်ရှင်ဆဲဖြစ်သော လူ မိန်းမနှင့်။ ။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ မတိတ္ထိ-သေပြီးသော လူမိန်းမ သည်၊ ပါရာဇိကဝတ္ထုတူတာ-ပဌမပါရာဇိက၏ တည်ရာ ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ဝါ- ပဌမပါရာဇိက၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ကိဉ္ဇာပိဟောတိ-၏၊ ပန-သော် လည်း၊ မတိတ္ထိယာ-၏၊ အနုပါဒိန္ဒကပက္ခေ-အနုပါဒိန္ဒကအဖို့၌၊ ဝါ-ကမ္မဇ ရုပ်မှ ကင်းသော အဖို့၌၊ ဌိတတ္တာ-တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဟသေယျာ ပတ္တိ-ကို၊ နကရောတိ-မပြုတတ်၊ ဣတိ-သို့၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ- ကုန်၏။

(မတိတ္ထိ-သည် ကံ၏သာမယူအပ်သော အဖို့၌ တည်သည် မဟုတ်၊ စိတ်အာဟာရတို့ မယူအပ်သော အဖို့၌အကယ်၍ကား တည်၏ရှင်၊ သို့သော်လည်း “ကမ္မဇံ ဥပပါဒိန္ဒရူပံ” ဟု ဆိုခြင်းကြောင့် မတိတ္ထိအနုပါ ဒိန္ဒပက္ခေ-ဟူသောစကားကို အထင်ရှဉ်တို့ဟုမှတ်ရာ၏၊ အချို့သော ဆရာ များက ကံစိတ်အာဟာရသည် မယူအပ်သော အဖို့၌ဟု အနက်ပေး ကုန်၏၊ ဥပပါဒိန္ဒ-၌ ဥပ-အာ ရှေးရှိသော ဒါ-ဓာတ်၏ ကတ္တား၊ ကမ္မ စိတ္တာဟာရေဟိ-အဖွင့်တွေ့ရှိမှု အသင့်ဟု မှတ်ရာ၏။)

ပန - အဖို့ တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ အဒိဿမာနရူပါဟိ - မထင်ရှားသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဝါ-မျက်စိဖြင့် မမြင်အပ်သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဝါ-မျက်စိဖြင့် မြင်အပ်သော အဆင်းမရှိကုန်သော၊ ယက္ခိပေတီဟိ - တိလူးမ၊ ပြိတ္တာမတို့နှင့်၊ သဟသေယျံ - ကို၊ ကပ္ပေန္တဿ - သော၊ ဘိက္ခုနောစ-အား လည်းကောင်း၊ မေထုနဿ - မေထုန်၏၊ အဝတ္ထုတူတာယ - မတည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဝါ-တည်ရာ ဖြစ်၍ ဖြစ်သည် မဟုတ်သော၊ တိရစ္ဆာနဂတိတ္ထိယာ- တိရစ္ဆာန်မနှင့်၊ သဟသေယျံ-ကို၊ ကပ္ပေန္တဿ-သော၊ ဘိက္ခုနောစ-အားလည်း ကောင်း၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ ပဌမဒီဝသေပီတိပါဌဿ-၏၊ ပဌမသိက္ခာပဒေ- ၌၊ စတုတ္ထေ-လေးရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဒီဝသေယေဝ-နေ့၌သာ လျှင်၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိဝိယ-ကဲ့သို့၊ စတုတ္ထေ-သော၊ ဒီဝသေယေဝ- ၌သာလျှင်၊ အာပတ္တိ-သည်၊ နဟောတိ-မဟုတ်၊ အာထခေါ-အဟုတ်သော်ကား၊

ပဌမဒိဝသေပိ-၌လည်း၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဣမိနာပါဌေန-ဤ ပဌမဒိဝသေပိ ဟူသော ပါဌ်
ဖြင့်၊ ဣဓသိက္ခာပဒေ-ဤ ဒုတိယသဟသေယျသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဒိဝသပရိစ္ဆေဒေါ-
နေ၏ အပိုင်းအခြားသည်၊ ဝါ-နေကိုပိုင်းခြားခြင်းသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ ဣမံ
အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿတိ-၏။ ပန-အထူး ကြွင်းကျန်
ဖိုတစ်တန်ကို ဖော်လှန်ထုတ်ခါ ပြဆိုပါအံ့၊ အင်္ဂေသု-တို့၌၊ ပါမိတ္တိယဝတ္ထုက
သေနာသနံ-ပါမိတ်အာပတ်၏တည်ရာဖြစ်သော ကျောင်းသည်လည်းကောင်း၊
တတ္ထတသ္မိံ ပါမိတ္တိယဝတ္ထုက သေနာသနေ-၌၊ မာတုဂါမေန-နှင့်၊ သဟ-တက္ခ၊
နိပဇ္ဇနံ-အိပ်ခြင်း လည်းကောင်း၊ သူရိယတ္ထိဂံမံ - နေဝင်ခြင်း လည်းကောင်း၊
ဝါ-နေလုံးကွယ်ပျောက် မမြင်ရာအရပ်သို့ ရောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ
ဣမဒနိတိဏိ-တို့သည်၊ အင်္ဂါနိ-တို့တည်း၊ ဣတိ အယမ္ပိ ဝိသေသော-ဤ အထူး
ကိုလည်း၊ ဒဌဗ္ဗော-အပ်၏။

ဒုတိယ သဟသေယျ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇-ဓမ္မဒေသနာ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဆ ပုဉ္ဇ ဝါစာဟိတိ-ကား၊ ဆဟိ-ခြောက်ခွန်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပုဉ္ဇဟိ-
ငါးခွန်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါစာဟိ - ပြောဆိုသုံးနှုန်းသော စကားတို့ဖြင့်၊
ပန-အမေးစကားကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ သိက္ခာပဒေ-၌၊ (တစ်နည်း) ဧတ္ထ ဧတိဿံ
ဓမ္မဒေသနာယံ-ဤသို့ တရားဟောရာ၌၊ ဝါစာပရိစ္ဆေဒေါ-ကို၊ ကထံ - သို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-မေးအပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဥတ္တရိဆပုဉ္ဇဝါစာဟိတိ အာဒိ-သော၊ ယံ ဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ
ဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ သဗ္ဗတ္တာတိ-ကား၊ သုတ္တေ စ-
သု ဥဓတ္တစ - ကောင်းစွာ ဟောအပ် ပါဠိတော်မြတ်၌ လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ
ကထာယဉ္ဇ-၌လည်းကောင်း၊ (ဝေဒိတဗ္ဗံ-၌စပ်)။ ။ ဘိက္ခု-သည်၊ အဋ္ဌကထာ
ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မပဒံ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတကာဒိဝတ္ထံ ဝါ-
ဇာတ်အစရှိသော ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ ကထေတု ကာမော-ဟောပြောခြင်း
ငှာ အလိုရှိသည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ ဆပုဒမတ္တမေဝ-
ခြောက်ပုဒ်မျှကိုသာလျှင်၊ ကထေတု-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏၊ ပါဠိယာ-ပါဠိတော်နှင့်၊
သဒ္ဓိံ-တက္ခ၊ ကထေန္နေန-ဟောလိုသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဧကံပဒံ-တစ်ပုဒ်ကို၊
ပါဠိတော-မှ၊ ပဉ္ဇ-ကုန်သော၊ ပဒါနိ-တို့ကို၊ အဋ္ဌကထာတော-မှ၊ ဣတိဝေ-သို့၊
ဆ ပဒါနိ-တို့ကို၊ အနုတိက္ကမိတောဝ-မကျော်လွန်မူရှိသာလျှင်၊ ကထေတဗ္ဗော-
အပ်၏။ ပုရိသေနာတိ-ကား၊ မနုဿပုရိသေန-လူယောက်ျားကို၊ (အညတြ-

၌စပ်)။ ။တေန-ကြောင့်၊ မနုဿ ဝိဂ္ဂဟံ ဂဟေတွာ ပနာတိ အာဒိ-သော၊
ယံ ဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

တိကပါစိတ္တိယန္တိ-ကား၊ မာတုဂါမေ-၌၊ မာတုဂါမသညိဝေမတိကအမာတု
ဂါမသညိနံ-မာတုဂါမဟု အမှတ်သညာရှိသော ရဟန်း၊ မာတုဂါမ၌ ယုံမှား
ခြင်းရှိသော ရဟန်း၊ မာတုဂါမ၌ မာတုဂါမဟု အမှတ်သညာ မရှိသောရဟန်း
တို့၏၊ ဝသေန-အစွမ်းအားဖြင့်၊ တိဏိ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊
ဟောန္တိ-ကုန်၏။ အညဿ ဝါ မာတုဂါမဿာတိ-ကား၊ ကေသ-တစ်ယောက်
သော၊ မာတုဂါမဿ-အား၊ ဒေသေတွာ-ပြီး၍၊ နိသိန္ဓေ-ထိုင်နေသော်၊ ဝါ-
ထိုင်ရာအရပ်သို့၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ အာဂတဿ-သော၊ မာတုဂါမဿ-အား။ ။
ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဝေ-ဤလိုချည်း၊ ကောသနေ-တစ်နေရာတည်း၌၊ နိသိန္ဓေန-
ထိုင်နေသောရဟန်းသည်၊ မာတုဂါမသတဿာပိ-မာတုဂါမ တစ်ရာအားလည်း၊
ဒေသေတုံ-ငှာ၊ ဝန္တတိ-အပ်၏။ ဝိညမနုဿိတ္တိယာတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတော-၏၊
ဝစနတော - ကြောင့်၊ အဝိညိတ္တိယာပိ-မသိမလိမ္မာသော မိန်းမအားလည်း၊
ဒေသယတော-အား၊ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ ဣရိယာပထ ပရိဝတ္တာဘာ-
ဝေဂါတိ-ကား၊ အတ္တနော ဝါ- ရဟန်းဟု ဆိုအပ်သော မိမိ၏ လည်းကောင်း၊
မာတုဂါမဿ ဝါ-၏လည်းကောင်း၊ ဣရိယာပထ ပရိဝတ္တာဘာဝေဂါ-ဣရိယာ
ပုတ် ပြောင်းရွှေ့ခြင်း ပြောင်းလဲခြင်း၏ မရှိခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ။
ကပ္ပိယကာရကဿာဘာဝေဂါတိ-ကား၊ ဝိညဿ-သိကြား လိမ္မာသော၊ ကပ္ပိယ
ကာရကဿ-၏၊ အဘာဝေဂါ-မရှိခြင်းသည်၊ ဒုတိယာနိယတေ-ဒုတိယအနိယတ
သိက္ခာပုဒ်၌၊ ဝုတ္တလက္ခဏဿ-ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိသော၊ မနုဿဿ-၏၊
အဘာဝေဂါ-သည်၊ အင်္ဂ-မည်၏၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊
ဟောတိ-၏။ ကိရိယာ ကိရိယန္တိ ဧတ္ထ ပဒေ-၌၊ ဆပ္ပဉ္စ ဝါစာဟိ-ခြောက်ခုနီး
ငါးခုနီးတို့ထက်၊ ဥတ္တရိ-အလွန်၊ ဓမ္မဒေသနာ-တရားကို ဟောခြင်းကို၊ ကိရိယာ
တိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏။ ကပ္ပိယကာရကဿ-ကို၊ အဂ္ဂဟဏ်-မယူခြင်း
မခေါ်ခြင်းကို၊ အကိရိယာတိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။

ဓမ္မဒေသနာ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဂ-ဘူတာရောစန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

နိပ္ပရိယာယေနာတိ-ကား၊ ပဌမံ ဈာနံ သမာပဇ္ဇိန္တိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊
နယေန-ဖြင့်၊ ဥဇုကမေဝ-ပြောင့်ပြောင့်ရိုးရိုးသာလျှင်။ ။ ပရိယာယေနာရောစိ
တန္တိ-ကား၊ ယော တေ ဝိဟာရေ ဝသိ၊ သော ဘိက္ခု ပဌမံ ဈာနံ သမာပဇ္ဇတိ၊

သမာပန္နောတိ အာဒီနာ-အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ အညာပဒေသေန-မိမိမှ
တစ်ပါးသောသူကို ရည်ညွှန်းသောအားဖြင့်၊ ဘဏိတံပန - အာပတ္တိ၏ အဆုံး
အဖြတ်မှတစ်ပါး အနာပတ္တိဝါရ၏ အဆုံးအဖြတ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ
ဝါ-ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံကာနီးအခါ၌လည်းကောင်း၊ အန္တရာဝါ-တစ်ပါးသောအခါ
၌လည်းကောင်း၊ အတိကဗျိယမာနေန-မပြောမခြင်း အလွန်ဆဲအပ်သော၊ ခိဏာ
သဝေန-အာသဝေါကင်းကွာ ရဟန္တာသည်၊ ဥပသမ္ပန္နဿ-ရဟန်းအား၊ ဘူတံ-
ထင်ရှားရှိသော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို၊ အာရောစေတုံ-ပြောကြားခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-
သင့်၏။ ခိဏာသဝေန-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အနကဗျိယမာနေန-မပြောဘဲ မနေသာ
အောင် အလွန် မဆဲအပ်သည်၊ သမာနေနပိ-သော်လည်း၊ တထာ ရူပေ-ထိုသို့
ပြောထိုက်သော သဘောရှိသော၊ ကာရဏေ-အကြောင်းသည်၊ သတိ-သော်၊
အာရောစေတုံ - ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မကို ပြောဆိုခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ ယေဝ - အပ်သည်
သာလျှင်တည်း၊ တေနေဝ-ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ အညတရေန-သော၊ ဒဟရ
ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဥပဝဒိတော-စွပ်စွဲအပ်သော၊ အညတရော-သော၊ ထေရော-
မထေရ်သည်၊ အာရုသော-ငါ့ရှင်၊ တံ-သည်၊ ဥပရိမဂ္ဂတ္ထာယ-အထက်မဂ်
အကျိုးငှာ၊ ဝါယာမံ-အားထုတ်ခြင်းကို၊ မာအကာသိ-မပြုလင့်။ ဘန္တေ-
အရှင်ဘုရား၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ အဟံ-သည်၊ ဥပရိမဂ္ဂတ္ထာယ-ငှာ၊ မာကရေ
ယျာမိ-မပြုရာအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ယသ္မာ-ကြောင့်၊
တယာ-သည်၊ ခိဏာသဝေါ-ကို၊ ဥပဝဒိတော-စွပ်စွဲအပ်ပြီ၊ အာရုသော-
ငါ့ရှင်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ-သည်၊ ဥပရိမဂ္ဂတ္ထာယ-ငှာ၊ ဝါယာမံ-ကို၊ မာ
အကာသိ-မပြုလင့်၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရေ-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-
ပြီ။ စ-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သာ ပြောသည်မဟုတ်သေး၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်က ပြောသည်
ကိုလည်း ဆိုဦးအံ့၊ ထေရေန-ရဟန္တာထေရ်သည်၊ အာရုသော-ငါ့ရှင်၊ တေ-
အား၊ ဝါ-၏၊ ဣမသ္မိံ သာသနေ-၌၊ ပတိဋ္ဌာ-ထောက်ရာ တည်ရာသည်၊
အတ္ထိ-ရှိသလော၊ ဣတိ-သို့၊ ပုဋ္ဌော-မေးအပ်သော၊ ဒဟရဘိက္ခု-သည်၊ ဘန္တေ-
အရှင်ဘုရား၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အဟံ-သည်၊ သောတာပန္နော-သည်၊ အမ္ပိ-
၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဓမ္မ-အား၊ ဝါ-၏၊ ဣမသ္မိံ သာသနေ-၌၊ ပတိဋ္ဌာ-သည်၊
အာမအတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ အဝေါစ-ပြီ။ အယံဘိက္ခု-သည်၊ ကာရကော-
ပဋိပတ်ကို လုံ့လပြုတတ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဥတုာ-၍လည်း၊ ဝါ-သော်လည်း၊
ပဋိပတ္တိယာ-အကျင့်ပဋိပတ်၏၊ အမောသဘာဝဒဿနေန-အချည်းနှီး မဟုတ်
သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းဖြင့်၊ သမုတ္တေဇနာယစ - ကောင်းစွာ ထက်သန်ခြင်း
အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ သမ္ပဟံသနာယစ - ကောင်းစွာ ရှင်လန်း နှစ်သက်
အားတက်ခြင်း အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ အရိယာ-အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
အတ္တာနံ-မိမိကိုယ်ကို၊ ပကာသေန္တိယေဝ - ထင်ရှားပြကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊
ဝါ-ဖော်ပြောကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တေန-ကြောင့်၊ တထာရူပေပစ္စယေသတိ

ဥပသမ္ပန္နဿ အာရောစယတောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။
 ပန-ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မမှတစ်ပါး၊ နောဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ဆိုဦးအံ့၊ သုတပရိယတ္တိ
 သီလဂုဏ်-သုတဂုဏ်၊ ပရိယတ္တိဂုဏ်၊ သီလဂုဏ်ကို၊ အနုပသမ္ပန္နသပိ-ရဟန်း
 အားသာ မဟုတ် လှ သာမဏေအားလည်း၊ အာရောစေတံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။
 အညေသု-ဤသိက္ခာပုဒ်မှ တစ်ပါးကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေသု-တို့၌၊ ဥမ္မတ္တကာ
 ဒယော-အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝါ-ဥမ္မတ္တက၊ ခိတ္တစိတ္တ၊ ဝေဒနာဋ္ဌတို့ကို၊ ဘဂဝတာ-
 သည်၊ ဂဟိတာနန-ယူတော်မူအပ်ကုန်သည်မဟုတ်လော၊ အထ-ထိုသို့ယူလျက်၊
 ဣဓသိက္ခာပဒေ-ဤဘူတာရောစနသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဥမ္မတ္တကာဒယော-တို့ကို၊ သင်္ဂဟ
 ကာရေန-သည်၊ နဂဟိတာ-အပ်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာဘာဝတော-ကြောင့်၊
 ယသ္မာ ပနာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟ
 ကာရော-သည်၊ -အာဟ-ပြီ။ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ခိတ္တစိတ္တဝေဒနာဋ္ဌာနံ-ခိတ္တ
 စိတ္တရဟန်း၊ ဝေဒနာဋ္ဌရဟန်းတို့ကို၊ ဝါ-စိတ်ပျံ့လွင့်သောရဟန်း၊ ဝေဒနာဖြင့်
 နှိပ်စက်အပ်သော ရဟန်းတို့ကို၊ သင်္ဂဟကာရဿ-၏၊ ဂဟဏံ-ယူခြင်းသည်၊
 ဟောတိ-၏။ တသ္မိံ သတိတိ-ကား၊ ဥမ္မတ္တကာဒိဘာဝေ-ဥမ္မတ္တက အစရှိသည်
 တို့၏ အဖြစ်သည်၊ သတိ-သော်။ ဣဓ နဂဟိတာတိ-ကား၊ ဣမသ္မိံ သိက္ခာ
 ပဒေ-၌၊ ပဒတာဇနိယံ-မာတိကာပုဒ်တို့ကို အကျယ်ဝေဖန်ရာ ပဒတာဇနိ၌၊
 ဘဂဝတာ-သည်၊ နဂဟိတာ-အပ်ကုန်။ ။အစိတ္တကန္တိ-ကား၊ ဣဒံ သိက္ခာ
 ပဒိ-သည်၊ ပဏ္ဏတ္တိဇာနနစိတ္တာဘာဝေန-ပညတ်တော်ကို သိသော စိတ်၏ မရှိ
 ခြင်းဖြင့်။ အစိတ္တကံ-ပညတ်တော်ကို သိသော စိတ်မရှိ၊ ဝါ-ပညတ်တော်ကို
 သိသောစိတ်မရှိသော်လည်း အာပတ်သင့်ခြင်းရှိ၏။ကုသလာ ဗျာကတ စိတ္တေဟိ
 ဒ္ဓိစိတ္တန္တိ ဣဒံဝစနံ-ကို၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေန-အလွန်ကို ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်၊
 အရိယပုဂ္ဂလေယေဝ-တို့ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ-ရည်၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊
 ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ဟိသစ္စံ-၏၊ (တစ်နည်း) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ကုသလာဗျာကတ
 စိတ္တေဟိ ဒ္ဓိစိတ္တန္တိ ဣဒံဝစနံ-ကို။ပ။ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-သနည်း၊
 ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ဟိယသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဏ္ဏတ္တိ-ကို၊ အဇာနန္တာ-
 ကုန်သော၊ ဈာနလာဘိနော - ဈာန်ကိုရလေ့ရှိကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇနာ-တို့သည်၊
 ဝတ္ထုမ္ပိ-ဈာန်တည်းဟူသော ဝတ္ထု၌၊ လောဘဝသေန-တပ်မက်ခြင်း၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ အကုသလစိတ္တေနာပိ-အကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်လည်း၊ နအာရောစေန္တိ-
 မပြောကုန်၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ကုသလာဗျာကတစိတ္တေဟိ ဒ္ဓိစိတ္တန္တိ ဣဒံ
 ဝစနံ-ကို၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေန-ဖြင့်၊ အရိယပုဂ္ဂလေယေဝ-တို့ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာ
 ယ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-အပ်၏၊ ဣတိ
 အယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ ဒုက္ခဝေဒနာယ-၏။
 အဘာဝတော - မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒ္ဓိဝေဒနန္တိ ဣမဿ ပဒဿ - အား၊
 အနုရုပံ-လျော်သည်ကို၊ ဝါ-လိုက်လျောသည်ကို၊ ကတော-၍၊ ဝေ-ဤသို့

ကုသလာဗျာကတစိတ္တေဟိ ခုစိတ္တံ ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊
ဣတိ-သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-အပ်၏။

ဘူတာရောစနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၉-ဒုဋ္ဌုလ္လဘရောစနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဒိန္နံ အာပတ္တိက္ခန္ဓာနန္တိ - ကား၊ ပါရာဇိက သံဃာဒိဿေသ သင်္ခါတာနံ -ဟု
ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဒိန္နံ-ကုန်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓာနံ-အာပတ်အစုတို့၏။ ။အာယ
တံ သံဝရတ္ထာယာတိ-ကား၊ ဧဝံ-ဤသို့ပြောဆိုသည်ရှိသော်၊ ဝါ-ပြောမယ်ဆို
လျှင်၊ သေဘိက္ခု-သည်၊ ပရေသု-တစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့၌၊ ဟိရောတ္တဗွေန-
ရှက်ကြောက် ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဝါ- ကြောင့်လည်း။ ။ အာယတံ - နောင်
အခါ၌၊ သံဝရံ-စောင့်စည်းခြင်းသို့၊ ဝါ-ပိတ်ဆို့ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိဿတိ-လတ္တံ၊
ဣတိ-သို့၊ အာယတံ-နောင်အခါ၌၊ သံဝရတ္ထာယ-ငှာ။ ။အာပတ္တိနဉ္စ ကုလာ
နဉ္စ ပရိယန္တံ ကတောဝါ အကတောဝါတိ-ကား၊ ဧတ္ထက-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်
ရှိကုန်သော၊ အာပတ္တိယော-တို့ကို၊ အာရောစေတဗျာ-ပြောကြားအပ်ကုန်၏။
ဧတ္ထကေသု-ကုန်သော၊ ကုလေသု - အမျိုးတို့၌၊ ဝါ-အိမ်တို့၌၊ အာရောစေ
တဗျာ-အပ်ကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ အာပတ္တိနဉ္စ - တို့၏လည်းကောင်း၊ ကုလာ
နဉ္စ-အမျိုးတို့၏ လည်းကောင်း၊ ပရိယန္တံ-အပိုင်းအခြားကို၊ ကတော ဝါ-ပြု၍
လည်းကောင်း၊ အကတော ဝါ-၍လည်းကောင်း။

အဒုဋ္ဌုလ္လဘာယာတိ - ကား၊ ပါရာဇိက သံဃာဒိဿေသံ- ပါရာဇိကအာပတ်၊
သံဃာဒိဿိသံအာပတ်ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ ပါရာဇိကသံဃာဒိဿေသတော-မှ၊ အဝံ
သေသပဉ္စာပတ္တိက္ခန္ဓသင်္ခါတာယ - ကြွင်းကျန်သော ငါးပါးသော အာပတ် အစု
ဟု ဆိုအပ်သော၊ အဒုဋ္ဌုလ္လဘာယ-မရန်ရင်း မကြမ်းတမ်းသော၊ အာပတ္တိယာ-၌၊
အဝသေသ ဆ အာပတ္တိက္ခန္ဓတိ-ကား၊ သံဃာဒိဿေသဝဇ္ဇိတေ-သံဃာဒိဿေသ
အာပတ်သည် ကြဉ်အပ်ကုန်သော၊ ဝါ-သံဃာဒိဿိသံအာပတ်ကို ကြဉ်တတ်ကုန်
သော၊ ဝါ-ကြဉ်အပ်သော သံဃာဒိဿိသံ အာပတ်ရှိကုန်သော၊ သေသေ-ပါရာ
ဇိက အာပတ်မှ ကြွင်းကျန်ကုန်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓ-အာပတ်အစုတို့ကို။ ။
ပုရိမ ပဉ္စ သိက္ခာပဒဝီတိက္ကမသင်္ခါတံ ဒုဋ္ဌုလ္လန္တိ-ကား၊ ပါဏာတိပါတ ဝေရမဏိ
အာဒိကဿ-ပါဏာတိပါတ ဝေရမဏိ အစရှိသော၊ အာဒိတော-အစမှ၊ ဝါ-
အစဖြစ်သော၊ ပဉ္စသိက္ခာပဒဿ-ငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဝီတိက္ကမသင်္ခါတံ-
ကျူးလွန်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဒုဋ္ဌုလ္လံ-ကို။ ။ဣတရံ အဒုဋ္ဌုလ္လံ ဝါ အဇ္ဈာ
စာရန္တိ-ကား၊ တတော ပုရိမ ပဉ္စ သိက္ခာပဒ ဝီတိက္ကမ သင်္ခါတ ဒုဋ္ဌုလ္လတော-မှ၊
အညံ-တစ်ပါးသော၊ ဝိကာလ ဘောဇနာဒိကပဉ္စကံ- ဝိကာလ ဘောဇန အစရှိ

သော ငါးခုတို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော၊ အဒဋ္ဌုလ္လံ-မရုန့်ရင်းသော၊ အဇ္ဈာစာရဉ္စ-
 ကို လည်းကောင်း၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိ ကာယသံသဂ္ဂ ဒုဋ္ဌုလ္လ အတ္တကာမံ- သုက္ကဝိသဋ္ဌိ၊
 ကာယသံသဂ္ဂ၊ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ၊ အတ္တကာမဟု ဆိုအပ်သော၊ အဒဋ္ဌုလ္လံ-သော၊
 အဇ္ဈာစာရဉ္စ-ကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ အဒဋ္ဌုလ္လံ - သော၊ အဇ္ဈာစာရ-
 လွန်ကျူးသော အကျင့်ကိုလည်း။ ။ ဝတ္ထုမတ္တန္တိ-ကား၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊
 သုက္ကဝိသဋ္ဌိ - သုက်လွတ်ခြင်းသို့၊ အာပန္နော-ရောက်၏၊ အယံ ဘိက္ခု - သည်၊
 ဒုဋ္ဌုလ္လံ-ရုန့်ရင်းစကား ပြောကြားခြင်းသို့၊ အာပန္နော-၏၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊
 အတ္တကာမံ - မိမိအကျိုးငှာ ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်းသို့၊ အာပန္နော-၏၊
 အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ ကာယသံသဂ္ဂ- ကိုယ်လက်ရောယှက် နှိုးနှောခြင်းသို့၊ အာ
 ပန္နော - ၏၊ ဣတိ ဧဝံ - သို့၊ ဝတ္ထု မတ္တံ ဝါ-အာပတ်၏ တည်ရာမျှ ကိုလည်း၊
 ဝါ- အာပတ်သင့်ခြင်း၏ အကြောင်းမျှကိုလည်း၊ အာရောစေန္တဿ-ပြောသော
 ရဟန်းအား။ ။ အာပတ္တိမတ္တံ ဝါတိ-ကား၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ ပါရာဇိကံ-
 ပါရာဇိက အာပတ်သို့၊ အာပန္နော-၏၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ သံဃာဒိသေသံ-သို့၊
 အာပန္နော-၏၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ ထုလ္လစွယ်-သို့၊ အာပန္နော-၏၊ အယံ
 ဘိက္ခု-သည်၊ ပါစိတ္တိယံ-သို့၊ အာပန္နော-၏၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ ပါဠိဒေသနီ
 ယံ-သို့၊ အာပန္နော-၏၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ ဒုက္ကဋ်-သို့၊ အာပန္နော-၏၊ အယံ
 ဘိက္ခု-သည်၊ ဒုပ္ပာသိတံ-သို့၊ အာပန္နော-၏၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ အာပတ္တိ မတ္တံ ဝါ-
 အာပတ်မျှကိုလည်း၊ အာရောစေန္တဿ-အား။ ။ ဝတ္ထုလက္ခဏာသတိ-ကား၊
 ပါရာဇိကံ အနဇ္ဈာပန့်ဿာတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္ထုလက္ခဏာသ-ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာ
 ရှိသော ရဟန်း၏ (သံဃာဒိသေသော-၌ စပ်)။ ။ သဝတ္ထုကောတိ- ကား၊
 ဝတ္ထုနာ-အာပတ်၏ တည်ရာနှင့်၊ ဝါ-အကြောင်းနှင့်၊ သဟ-တကွ၊ သဋ္ဌိတော-
 စပ်သော။

ဒုဋ္ဌုလ္လောရောစန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၀-ပထဝိဓဏန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပါသာဏသက္ခရကထလမရမ္ပဝါလုကာဒိသုတိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ မုဋ္ဌိပ္ပမာဏတော-
 လက်ဆုပ်ဖြင့် ကိုင်ယူအပ်သော ပမာဏရှိသော ကျောက်ထက်၊ ဝါ- လက်ဖြင့်
 ဆုပ်ကိုင်ယူလောက်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကျောက်ထက်၊ ဥပရိ-အထက်
 ၌၊ ဝါ-ကြီးသော ကျောက်ကို၊ ပါသာဏာတိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏။
 မုဋ္ဌိပ္ပမာဏာ - လက်ဆုပ်ပမာဏ ရှိကုန်သော၊ ဝါ-လက်သီးဆုပ်လောက် ရှိကုန်
 သော ကျောက်တို့ကို၊ သက္ခရာတိ - ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်ကုန်၏။ ကပါလ
 ဓဏာနိ-အိုးအုံ၏ အပိုင်းတို့ကို၊ ဝါ- အိုးခြမ်းကွဲတို့ကို၊ ကထလာတိ-တို့ဟူ၍၊

ဝေဒိတဗျာနိ-အပ်ကုန်၏။ ကဋ္ဌသက္ခရာ-ကျောက်ပြုတ်တို့ကို၊ ဝါ-ပြုပြင် ထူလုပ်
 အပ်သောကျောက်တို့ကို၊ မရုဗ္ဗာတိ-တို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗျာ-အပ်ကုန်၏။ ဝါလိကာ
 ယေဝ - သဲတို့သည်သာလျှင်၊ ဝါလုကာ - မည်ကုန်၏၊ အညတရဿ တတိယ
 ဘာဂေါ ဟောတိတိ - ကား၊ တတိယော-သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊
 ဘာဂေါ-အဖို့သည်၊ ဟောတိ-၏။ ။ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊
 ဟောတိ-၏။ ကိံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ဣတိ
 အယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ယတော ပထဝီတော - အကြင်မြေမှ၊ ပံသု
 ဝါ-မြေမှန်ကိုလည်းကောင်း၊ မတ္တိကံ ဝါ-မြေညက်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဟရာ
 ပေတော-ဆောင်ယူစေပြီး၍၊ ဝိသုဝိသု-အသီးအသီး၊ ဝါ-မြေမှန်တစ်ပုံ ကျောက်ခဲ
 တစ်ပုံကို၊ ဝါ-မြေညက်တစ်ပုံ ကျောက်ခဲတစ်ပုံကို၊ ကတေ-ပြုအပ်သည် ရှိသော်၊
 ဒေ ကောဋ္ဌာသာ - နှစ်စုနှစ်ပုံ တို့သည်၊ ပံသု ဝါ-မြေမှန်သည် လည်းကောင်း၊
 မတ္တိကာ ဝါ-မြေညက်သည် လည်းကောင်း၊ ကော ကောဋ္ဌာသော-တစ်စုတစ်ပုံ
 သည်၊ ပါသာဏာဒီသု-တို့တွင်၊ အညတရေ-တစ်စုတစ်ပုံသည်၊ ဟောတိ-၏။
 အယံ ပထဝီ-သည်၊ မိဿက ပထဝီ နာမ-မည်၏၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထ ဇာတံ-
 သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဩဝဋ္ဌောနာမ-မည်သည်၊ ဒေဝေန-မိုးသည်၊
 ဩဝဋ္ဌော-စို့အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဝုတ္တန္တိ-ကား၊ ပဒတာဇနိယံ-၌၊ ဝါ-
 တစ်နည်းကား၊ သိဟဋ္ဌဋ္ဌကထာယမေဝ-သိဟိုဋ္ဌ အဋ္ဌကထာ၌သာလျှင်၊ ဘဂဝ
 တာ-သည်၊ (တစ်နည်း)အာစရိယေဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီး၊ (ဘဂဝတာ-
 ကား ပဒတာဇနိယံ အာဓာရဗ္ဗံ၊ အာစရိယေဟိကား သိဟဋ္ဌဋ္ဌကထာယ
 မေဝ - ဟူသောအာဓာရဗ္ဗံ)။ အဓိကတရပါသာဏာဒီ မိဿာတိတ္ထေပဒေ-၌၊
 အဓိကတရပါသာဏာဒီဟိ-အထူးသဖြင့် များသောကျောက် အစရှိသည်တို့နှင့်၊
 မိဿာ-ရောသော၊ အဒဗ္ဗာပိ-မီးမလောင်အပ်သော်လည်း၊ ဝုတ္တပ္ပမာဏတော-
 ဆိုအပ်ပြီးသောတတိယဘာဂပမာဏထက်၊ အဓိကတရပါသာဏာဒီမိဿာ-အထူး
 သဖြင့် များသောကျောက် အစရှိသည်တို့နှင့် ရောသော၊ ဝါ-ရောသောအထူး
 သဖြင့် ကျောက်အစရှိသည်ရှိသော၊ (ပထဝီဝါ-၌စပ်)။ ဣတိအတ္ထော-ကို၊
 သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ အဓိပ္ပာယော - အလိုရှိအပ်၏။ ဝါသဒ္ဓေါ - သည်၊
 အဝုတ္တဝိကပ္ပနတ္ထော-မဆိုအပ်သည်ကို အထူးကြံခြင်းအနက်ရှိ၏၊ အဝုတ္တဝိကပ္ပ
 နတ္ထေန-သော၊ တေနဝါသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ဥနကစတုမာသောဝဋ္ဌပထဝီ-ယုတ်
 လျော့သော လေးလပတ်လုံး မိုးစုတ်သောမြေကို၊ ဝါ-လေးလအောက် ယုတ်
 လျော့သော ကာလပတ်လုံး မိုးစုတ်သောမြေကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊
 သင်္ဂဟာတိ-ပေါင်းယူတော်မူ၏။ သုဒ္ဓပါသာဏာဒီ ဘေဒါယာတိတ္ထေပဒေ-၌၊
 ဝစနတ္ထော-ကို၊ ဧဝံ - သို့၊ ဝေဒိတဗျာ - အပ်၏။ တွေ့တော်သံပထဝီယံ-၌၊
 သုဒ္ဓါ-မြေနှင့် မရောမယှက် သက်သက်ကုန်သော၊ ပါသာဏာ-တို့သည်၊ သန္တိ-
 ကုန်၏၊ ဣတိတဿာ - ကြောင့်၊ သာပုထဝီ - သည်၊ သုဒ္ဓပါသာဏာ-မည်၏။

၉၅၆

ယဿဘေဒဿ - အကြင် အပြားအား၊ သုဒ္ဓပါသာဏာ - သက်သက်သော
ကျောက်ရှိသောမြေဟုဆိုအပ်သော၊ အာဒိ-အစသည်၊ အတ္တိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-
ထိုသို့ သက်သက်သော ကျောက်ရှိသောမြေဟု ဆိုအပ်သော အစရှိရာ၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ သောဘေဒေါ-သည်၊ သုဒ္ဓပါသာဏာဒိ-မည်၏။ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊
သုဒ္ဓသက္ခရာဒိနံ-သက်သက်သော ကျောက်စရစ်ရှိသော မြေအစရှိသည်တို့ကို၊
သင်္ဂဟကာရဿ-၏၊ ဂဟဏံ - သည်၊ ဟောတိ-၏။ ယဿာပထဝိယာ-အား၊
သုဒ္ဓပါသာဏာဒိဘေဒေါ-သုဒ္ဓပါသာဏ အစရှိသောအပြားသည်၊ အတ္တိ-၏၊
သပထဝိ-သည်၊ သုဒ္ဓပါသာဏာဒိ ဘေဒေါ-မည်၏။ သုဒ္ဓပါသာဏာဒိ ဘေ
ဒေါယ-သုဒ္ဓပါသာဏ အစရှိသော ဘေဒရှိရာဖြစ်သော၊ တာယပထဝိယာ-၏၊
အဇာတပထဝိဘာဝေ-(ထည့်)-အဇာတပထဝိ၏အဖြစ်၌၊ (ကောပနဝါဒေါ-
၌စပ်)။ ။သုဒ္ဓပါသာဏာဒိပွကာရာယ-သုဒ္ဓပါသာဏ အစရှိသော အပြားရှိ
သော၊ တာယပထဝိယာ-၏၊ ဣတိအယံ - ကား၊ အတ္ထော-သုဒ္ဓပါသာဏာဒိ
ဘေဒေါယ ဟူသော သံဝဏ္ဏနာ၏ အနုသံဝဏ္ဏနာဖြစ်သော အနက်တည်း။

သယံခဏတိတိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊
ပါဒဂုံဌကေန-ခြေမဖြင့်၊ ခဏတိ - တူးငြားအံ့၊ သောပိဘိက္ခု(ပိ-ကို ရှေ့၍
နိယမဝါကျလာသော - နှင့်တွဲပါ)-သည်လည်းကောင်း၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊
ဥဒကံ-ရေကို၊ ဆဇ္ဈန္ဓော-သွန်သည်ရှိသော်၊ ဘိန္ဒုတိ-မြေကိုခွဲငြားအံ့၊ သောပိ
ဘိက္ခု-သည်လည်းကောင်း၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊ ပါဒဂုံဌကေန-ဖြင့်၊ ဝိလိခတိ-
မြေကိုခြစ်ငြား၊ ကြောင်ငြားအံ့၊ သောပိဘိက္ခု-သည်လည်းကောင်း၊ ယော
ဘိက္ခု-သည်၊ ပတ္တံ-ကို၊ ပစန္ဓော - ဖုတ်လတ်သော်၊ ဒဟတိ- မြေကို ရှို့မြှိုက်
ငြားအံ့၊ သောပိဘိက္ခု-သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗော-အလုံးစုံ လေးပါးလုံး
သောရဟန်းကို၊ ခဏတိယေဝါတိ - တူးသော ရဟန်းချည်းဟူ၍သာလျှင်၊
ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ခဏနဘေဒန ဝိလေခန ပစာနာဒိဟိ
ဝိကောပေတိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဟိသစ္စံ-၏၊
ပတ္တံ-ကို၊ ပစန္ဓေန-ဖုတ်လိုသော ရဟန်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ ပက္ကဋ္ဌာနေယေဝ-
ဖုတ်ရာအရပ်၌သာလျှင်၊ ပစိတဗ္ဗော-ဖုတ်အပ်၏၊ အဒစ္စာယ-မီးသည် မလောင်
အပ်သော၊ ပထဝိယာ-၌၊ အဂ္ဂိ-ကို၊ ဌပေတုံ-ထားခြင်းငှာ၊ နဝဋ္ဌတိ-မသင့်။
ပန-အသင့်အလျော်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ပတ္တပစန ကပါလဿ - သပိတ်ဖုတ်နေကျ
အိုးအုံ၏၊ ဥပရိ-အပေါ်၌၊ အဂ္ဂိ-ကို၊ ဌပေတုံ-တင်ထားခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဌတိ-၏။
ဒါရူနံ - ထင်းတို့၏၊ ဥပရိ - ၌၊ ဌပိတော-ထားအပ်သော၊ သောအဂ္ဂိ-သည်၊
တာနိဒါရူနိ-ထိုထားရာထင်းတို့ကို၊ ဒဟန္တော-လောင်လျက်၊ ဂန္ဓာ-သွားပြီး၍၊
ပထဝိ-ကို၊ ဒဟတိ-၏၊ တသ္မာ(ထည့်)-ကြောင့်၊ ဒါရူနံ-တို့၏၊ ဥပရိ-၌၊
အဂ္ဂိ-ကို၊ ဌပေတုံ-ငှာ၊ နဝဋ္ဌတိ-မသင့်။ ဣဋ္ဌကပါသာဏာဒိသုပိ-အုတ်ကျောက်

အစရှိသော အဇာတပထဝီတို့၌လည်း၊ သေဝနယော - ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိ
 တဗျော-အပ်၏။ ဟိသစ္စံ-၏၊ တကြာပိ တေသုဗ္ဗကပါသာဏာဒိသု-တို့၌လည်း၊
 ဗုဒ္ဓကဒိနိယေဝ-တို့၏သာလျှင်၊ ဥပရိ-၌၊ အဂ္ဂိ-ကို၊ ဌပေတု-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏၊
 ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓကဒိနိယေဝ - တို့၏သာလျှင်၊ ဥပရိ - ၌၊ အဂ္ဂိ - ကို၊
 ဌပေတု-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ တေသံ
 ဗုဒ္ဓကဒိနိယေဝ-တို့အုတ် အစရှိသည်တို့၏၊ အနုပါဒါနတ္တာ-မီးစာမဟုတ်ကုန်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓကဒိနိယေဝ - တို့၏သာလျှင်၊ ဥပရိ - ၌၊ အဂ္ဂိ - ကို၊
 ဌပေတု-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း။
 ဟိသစ္စံ-၏၊ တာနိဗုဒ္ဓကဒိနိယေဝ-တို့သည်၊ အဂ္ဂိယ-၏၊ ဥပါဒါနသင်္ခ-မီးစာ
 ဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆန္တိ-မရောက်ကုန်။ သုက္ခခါဏု ရက္ခာဒိသုပိ-
 ခြောက်သောငုတ်၊ ခြောက်သောသစ်ပင် အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ အဂ္ဂိ-ကို၊
 ဒါတု-ငှာ၊ နဝဇ္ဇတိ - မအပ်၊ ပန - ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အဂ္ဂိ (ထည့်) -ကို။
 ပထဝီ-သို့၊ အပတ္တမေဝ - မရောက်မီသာလျှင်၊ နိဗ္ဗာပေတွာ - ငြိမ်းစေပြီး၍၊
 ဝါ-ငြိမ်းပြီး၍၊ ဂမိဿာမိ-သွားအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ မနသိကတွာ - နှလုံးသွင်း၍၊
 သစေဒေတိ-အံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊ ဒါတု-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ ပစ္ဆာ-၌၊ နိဗ္ဗာ
 ပေတု-ငှာ၊ န သက္ကောတိ - မစွမ်းနိုင်အံ့၊ အဝိသယတ္တာ-အရာမဟုတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ ဝုတ္တနယေနောဝါတိ-ကား၊ ဓဏနဘောဒန
 ဝိလိခန ပစနာဒိဟိတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တနောဝ-သာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယေန-ဖြင့်။ ။
 နိယမေတွာတိ-ကား၊ သန္တိဌာန-ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကတွာ-၍။ ။ဣတရောတိ-
 ကား၊ အာဏာပကော-စေခိုင်းတတ်သော ရဟန်းသည်။

တံ-သည်၊ ပေါက္ခရဏိ-လေးထောင့်ကန်ကို၊ ဓဏ-တူးလော့၊ ဣတိ-သို့၊
 ဝဒတိ-အံ့၊ အာဏာပကေန - သည်၊ ဝတ္ထု- ပေါက္ခရဏိဓဏဟု ပြောဆို
 ခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ ၏။ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ အာဏာပကေန-သည်၊ ဝတ္ထု-ငှာ၊
 ဝဇ္ဇတိ-သနည်း၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ပေါက္ခရဏိနာမ-
 မည်သည်၊ ဓတာယေဝ-တူးအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊
 အာဏာပကေန - သည်၊ ဝတ္ထု - ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ - ၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊
 ပရိဟာရော-တည်း။ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အယံ ဝေါဟာရော-ဤ ပေါက္ခရဏိ
 ဓဏ ဟူ၍ ပြောဆိုခြင်းသည်၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရော - အပ်သော ပြောဆို
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏။ ဝါပိ - အိုင်ကို၊ ဝါ-ဆည်ကို၊ ဓဏ-လော့၊
 တဠာကံ-တစ်ဖက်ဆည်ကန်ကို၊ ဓဏ-လော့၊ အာဝါဠိ-တွင်းကို၊ ဓဏ-လော့၊
 ဣတိအာဒိသု-ကုန်သော၊ ဝေါဟာရေသုပိ-တို့၌လည်း၊ သေနယော-ကို၊ ဝေဒိ
 တဗျော - အပ်၏။ ပန - ကပ္ပိယဝေါဟာရမှတစ်ပါး အကပ္ပိယဝေါဟာရကို
 ဆိုပြီးအံ့၊ တံ-သည်၊ ဣမံဩကာသံ - ဤအရပ်ကို၊ ဓဏ-လော့၊ တံ-သည်၊

ဣမသ္မိံသြကာသေ - ဌ၊ ပေါက္ခရဏိံ - လေးထောင့်ကန်ကို၊ ခဏ-လော၊
 ဣတိ-သ္မိ၊ ဝတ္ထု-ငှာ၊ နဝဋ္ဌတိ-မအပ်။ တံ-သည်၊ ကန္တံ-သစ်ဥကို၊ ခဏ-
 လော၊ တံ-သည်၊ မူလံ-သစ်မြစ်ကို၊ ခဏ-လော၊ ဣတိ-သ္မိ၊ အနိယမေတွာ-
 မပိုင်းခြား မသတ်မှတ်မှု၍၊ ဝတ္ထု-ငှာ၊ ဝဋ္ဌတိ-၏။ တံ-သည်၊ ဣမံဝလ္လိံ-
 ဤနွယ်ကို၊ ခဏ-လော၊ တံ-သည်၊ ဣမသ္မိံသြကာသေ-ဌ၊ ကန္တံဝါ-ကို
 လည်းကောင်း၊ မူလံဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ခဏ-လော၊ ဣတိ-သ္မိ၊ ဝတ္ထု-ငှာ၊
 နဝဋ္ဌတိ-မအပ်။ တေန-ကြောင့်၊ သြကာသံအနိယမေတွာ။ပ။ဘဏန္တဿာတိ-
 ဟူ၍။ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ စ-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊
 အာတပေန- နေပူဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ သုက္ခကဒ္ဓမော-ခြောက်သောညွန့်သည်၊
 ဝါ-ညွန့်ခြောက်သည်၊ ဖလတိ-ကွဲတတ်၏၊ တတြတသ္မိံ သုက္ခကဒ္ဓမေ-ဌ၊
 ဝါ-တိုင်၊ (၎င်းကို တမေဝ-၌စပ်)၊ ယောသုက္ခကဒ္ဓမော-သည်၊ ဟေဋ္ဌာ-
 အောက်၌၊ ပထဝိယာ-နှင့်၊ အသမ္ပဒ္ဓေါ-မစပ်၊ တမေဝသုက္ခကဒ္ဓမံ-ကိုသာလျှင်၊
 အပနေတုံ-ပယ်ရှားခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဌတိ-၏။ ဂေါကဏုကေပိ-နွားခွာစာ၌လည်း၊
 သေနယော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ အာတပေ။ပ။
 အသမ္ပဒ္ဓန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။ တတ္ထဝစနေ-ဌ၊
 ဂါဝိနံ-နွားမတို့၏၊ ဝါ-နွားတို့၏၊ ခုရန္တိန္ဒကဒ္ဓမော-ခွာဖြင့် ဖြတ်အပ်သော
 ချွန်ညွန့်ကို၊ ဂေါကဏုကောနာမ-မည်၏ဟူ၍၊ ဝဋ္ဌတိ-အပ်၏။ ပန-ဆက်ဦးအံ့၊
 ယောကဒ္ဓမော-သည်၊ ဟေဋ္ဌမတလေန-အောက်အပြင်အားဖြင့်၊ ဝါ-အောက်
 အပြင်၌၊ ဘူမိသမ္ပဒ္ဓေါ-မြေနှင့်စပ်သည်၊ သစေဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊
 တံကဒ္ဓမံ-ကို၊ ဝိကောပေတုံ-ငှာ၊ နဝဋ္ဌတိ-မအပ်။ ဘိဇ္ဇိတွာ ပတိတနဒိတဋ္ဌန္တိ-
 ကား၊ ဘိဇ္ဇိတွာ-ကဲ့၍၊ နဒိသာမန္တာ - မြစ်၏အနီး၌၊ ပတိတံ - ကျသော၊
 သြမကစာတုမာသံ - ယုတ်လျော့သော မိုးလေးလပတ်လုံး၊ သြဝဋ္ဌံ - မိုးစုတ်
 အပ်သော၊ နဒိတဋ္ဌံ - မြစ်ကမ်းပါးကို၊ (ဝိကောပေန္တဿ - ၌စပ်)။ ။
 ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ နဒိတဋ္ဌံ-သည်၊ ဘိဇ္ဇိတွာ-၍၊ ဥဒကေယေဝ-မြစ်ရေ
 ထဲ၌သာလျှင်၊ သစေပတတိ - အံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ ဒေဝေ - မိုးရေသည်၊
 အတိရေက စာတုမာသံ-လေးလထက်ပိုလွန်သော ကာလပတ်လုံး၊ သြဝဋ္ဌေပိ-
 မိုးစုတ်ပင်စုတ်သော်လည်း၊ ဥဒကေယေဝ - မြစ်ရေထဲ၌သာလျှင်၊ ဥဒကဿ-
 မိုးရေ၏၊ ပတိတတ္တာ-ကျသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိကောပေတုံ-ငှာ၊ (ထည့်)-
 ဝဋ္ဌတိ-၏။ မဟန္တမ္ပိနင်္ဂလစ္ဆိန္ဒမတ္တိကာ ပိဏ္ဍန္တိ-ကား၊ မဟန္တမ္ပိ-သော်လည်း၊
 ဝါ-သော၊ ကသိတဋ္ဌာနေ-ထွန်ယက်ရာအရပ်၌၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ ပထဝိယာ-
 နှင့်၊ (တစ်နည်း) ဟေဋ္ဌာပထဝိယာ-နှင့်၊ အသမ္ပဒ္ဓံ-မစပ်သော၊ နင်္ဂလစ္ဆိန္ဒ
 မတ္တိကာပိဏ္ဍ-ထွန်သွားဖြင့် ဖြတ်အပ်သော မြေညက်ဆိုင်၊ မြေညက်တုံးကို။
 ဧဝမာဒိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ ကုဋ္ဌာသိဉ္ဇန ယောဂ္ဂတနုက ကဒ္ဓမာဒိနံ - ရေအိုးဖြင့်
 ခပ်လောင်းခြင်းငှာလျှောက်ပတ်သော ချွန်ပျော့အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟဏံ-

၀၀၀

ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ-၏။ အသဉ္စိစ္စ ရုက္ခာဒိပဝဋ္ဌနေ ဘိန္ဒုန္တဿာတိ-ကား၊ ပါသာဏရုက္ခာဒိနံ - ကျောက်၊ သစ်တုံးအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဝဋ္ဌန္တဿဝါ- လိုမ့်သော ရဟန်းအား လည်းကောင်း၊ ကတ္တရဒဏ္ဍေန - တောင်ဝှေးဖြင့်၊ အာဟစ္စ အာဟစ္စ-ထောက်၍ ထောက်၍၊ ဂစ္ဆန္တဿဝါ-အားလည်းကောင်း၊ ပထဝီ-မြေသည်။ ဘိဇ္ဇတိ - ပျက်စီး၏၊ သာပထဝီ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ (တစ်နည်း) အဟံ-သည်၊ တေန-ထိုကျောက်ခဲ၊ သစ်တုံးကို လိုမ့်ခြင်း၊ တောင်ဝှေးဖြင့် ထောက်ထောက်သွားခြင်းဖြင့်၊ ဘိန္ဒုဿာမိ-ဖျက် ဆီးရပေတော့အံ့၊ ဣတိဇံ-သို့၊ သဉ္စိစ္စ-စေတနာဖြင့် စေ့ဆော်၍၊ အဘိန္ဒုတ္တာ- မဖျက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသဉ္စိစ္စဘိန္ဒုနာမ-မည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ အသဉ္စိစ္စ-၍၊ ရုက္ခာဒိပဝဋ္ဌနေန-သစ်တုံးအစရှိသည်ကိုလိုမ့်ခြင်းဖြင့်၊ ဘိန္ဒုန္တဿ-ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းအား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ အသတိယာ ပါဒဂုံ ဌကာဒိဟိ ဝိလိခန္တဿာတိ - ကား၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊ အညဝိဟိတော- တစ်ပါးတခြားကို နှလုံးသွင်းသည်၊ ဝါ - စိတ်ကို တစ်ပါးသော အာရုံ၌ ထားတတ်သည်၊ ဝါ - တစ်ပါးသော အာရုံ၌ ထားအပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ - ၍၊ ကေနစိ - တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တကွ၊ ကိဉ္စိ - တစ်စုံ တစ်ခွန်းသော စကားကို၊ ကထေန္တော-ပြောဆိုစဉ်၊ ပါဒဂုံဌကေနဝါ-ခြေမဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကတ္တရယဋ္ဌိယာဝါ-တောင်ဝှေးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပထဝီ- ကို၊ ဝိလိခန္တော-ရေးခြစ်လျက်၊ တိဋ္ဌတိ-ရပ်တည်အံ့၊ ဇံ-သို့၊ အသတိယာ- သတိကင်းသောအားဖြင့်၊ ဝါ-အမှတ်တမဲ့အားဖြင့်၊ ပါဒဂုံဌကာဒိဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဝိလိခန္တဿ-သော၊ တဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

ပထဝီဓာနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂-ဘူတဂါမဝဂ္ဂ

၁-ဘူတဂါမ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဘဝန္တိတိ ဣမိနာ ပဒေန-ဖြင့်၊ ဝိရုဠမူလေ-ပေါက်သော အမြစ်ရှိကုန်သော၊ နိလဘာဝံ-စိမ်းညိုသည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတော-ရောက်၍၊ ဝခုမာနကေ- ကြီးပွားဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ တရုဏဂစ္ဆေ-နုဇယသော ချုံတို့ကို၊ သင်္ဂဟကာရော- သည်၊ ဒဿေတိ-၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ အဟေသန္တိဣမိနာပဒေန- ဖြင့်၊ ဝခုတော-ကြီးပွားပြီး၍၊ ဌိတေ-တည်ကုန်သော၊ မဟန္တေ-ကြီးကုန်သော၊ ရုက္ခဂစ္ဆာဒိကေ-သစ်ပင်၊ ချုံအစရှိသည်တို့ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်။ ဒဿေ တိ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ဇာယန္တိတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊

တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်။ အာဟ-ပြီ။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ (တစ်နည်း) စ-ဇာယန္တိ အစရှိသော စကားတို့၏ အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဇာယန္တိ ဝဇ္ဇန္တိတိ ပဒဒ္ဒယံ-ဟူသော ပုဒ်တို့၏ နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းသည်၊ ဘဝန္တိတိ ဣမဿ ပဒဿ-၏။ ဝါ-ကို၊ ဝိဝရဏံ-ဖွင့်ဆိုကြောင်းသည်၊ ဝါ-ဖွင့်ဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဇာတာဝဇ္ဇိတာတိပဒဒ္ဒယံ-သည်၊ အဟေသုန္တိ ဣမဿ ပဒဿ-၏။ ဝါ-ကို၊ ဝိဝရဏံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဂါမောတိ ဂါမောနာမ-မည်သည်၊ သမ္မဟော-အပေါင်းတည်း။ ပတိဋ္ဌိတ ဟရိတတိဏ္ဍရုက္ခာဒိနန္တိ-ကား၊ ဘူမိယံ-၌၊ ပတိဋ္ဌိတဿ-တည်သော၊ ဟရိတတိဏ္ဍဿစေတ-စိမ်းစိုသော မြက်၏ လည်းကောင်း၊ ဟရိတရုက္ခာဒိနန္တ-စိမ်းစိုသော သစ်ပင် အစရှိသည်တို့၏ လည်းကောင်း။ ။ အာဒိသဓ္ဓေန - ဖြင့်၊ ဩဇဓိဂစ္ဆလတာဒယော - ဆေးပင်၊ ချုံနွယ် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်ကုန်၏။ စ-ပဒတ္ထမှတစ်ပါး ဝိဘဏ္ဍုတ္တကို ဆိုဦးအံ့၊ တံဝစနံ-ဤဘူတဂါမ ပါတဗျတာယ ဟူသော ဝုစ်သည်၊ နိမိတ္တတ္ထေ-နိမိတ်အနက်၌၊ ဝိဟိတံ-စီရင်အပ်သော၊ ဘုမ္မံ-သတ္တမိဝိဘတ်တည်း။ ယောအတ္ထော-အကြင်အနက်သည်၊ သမ္ပဇ္ဇတိ-ပြည့်စုံ၏၊ တံအတ္ထံ-ကို၊ ဘူတဂါမပါတဗျတာယာတိ အာဒိနာ-အစရှိသောပါဌ်ဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

☞ စ-စောဒေမိ - စောဒနာဦးအံ့၊ ရုက္ခာဒယော - သစ်ပင် အစရှိသည်တို့ကို၊ ရုက္ခာဒိနံ - တို့၏၊ စိတ္တရဟိတတာယ - စိတ်မှ ကင်းကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဇီဝါ-အသက် မရှိကုန်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနန္တ-သိအပ်ကုန်သည် မဟုတ်လော၊ ရုက္ခာဒိနံ-တို့၏၊ ပရိပူဇ္ဈာဘာဝတောစ-ထက်ဝန်းကျင်မှ တုန်လှုပ်ခြင်း၏ မရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဆိန္ဓေပိ-ခုတ်ချိုင်အပ်သော်လည်း၊ ဝိရဟနတောစ-ပေါက်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ-အတက်ထွက်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝိသဒိသဇာတိကတောစ-တူသည်အဖြစ်မှ ကင်းသော ဇာတ်ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝါ-ထူးထွေကွဲပြား ခြားနားသော ဇာတ်ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စတုယောနိယံ-အဏ္ဏဇ၊ ဇလာဗုဇ၊ သံသေဒဇ၊ ဩပပါတိက ဟူသော လေးပါးသောဇာတ်၌၊ အပရိယာပန္နတောစ-အကျုံးမဝင်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ စိတ္တရဟိတတာစ-စိတ်မှ ကင်းကုန်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနန္တ-လော။ ပန-အပြစ်တင်ရန်၊ စုဒ္ဓိအကြံကို၊ တော်လှန်ပယ်ချ၊ အကြောင်းပြလျက်၊ ဝါကျတစ်ဖန်၊ အားထုတ်ပြန်အံ့၊ ပဝါဠသိလာလဝဏာနမ္ပိ-သန္တာ၊ သလင်း၊ ဆားတို့၏လည်း၊ ဝုဇ္ဇိ-တုံးပွားခြင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ-ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ-ထိုသို့သန္တာ၊ သလင်း၊ ဆားတို့၏လည်း၊ ကြီးပွားခြင်း၏ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တေသံပဝါဠသိလာလဝဏာနံ-တို့၏၊ ဝုဇ္ဇိ(လိုက်)-သည်၊ ဇီဝဘာဝေ-အသက်ရှိကုန်သည်၏အဖြစ်၌၊ ဝါ-၏၊ ကာရဏံ-သည်၊ နဟောတိနန္တ-

လော။စ-အာဘောဂတစ်မျိုးကိုဆိုဦးအံ့၊ စိဉ္စာဒိနံ-မန်ကျည်းပင် အစရှိသည်တို့
 ၏၊ သုပိနံ-အိပ်ခြင်းသည်၊ ဝါ-အရွက်နှစ်ရပ်ထပ်ခြင်းသည်၊ ပရိကပ္ပနာမတ္ထံ-ကြံ
 စည်ခြင်းမျှသည်၊ ဟောတိဝိယ-ကဲ့သို့၊ နေသံပဝါဠသိလာလဝဏ္ဏာနံ-တို့၏၊ ဝိသ
 ယဂ္ဂဟဏံ-အာရုံကို ယူခြင်းသည်၊ ပရိကပ္ပနာမတ္ထံ-ကြံစည်ခြင်းမျှသည်၊ ဟောတိ
 နနု-လော၊တထာ-ထိုမှတစ်ပါး၊ ဒေါဟဠာဒယော-ချင်ခြင်း၊ အာသာဆန္ဒပြင်းပြ
 ခြင်း အစရှိသည်တို့သည်၊ ပရိကပ္ပနာမတ္ထာ-ကြံစည်ခြင်း အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်
 သည်၊ ဝါ-ကြံစည်ယုံမျှတို့သည်၊ ဟောန္တိနနု-လော၊ အထ-ထိုသို့ရုက္ခအစရှိသည်
 တို့၏ အသက်မရှိကုန် ယောနိလေးပါးမှ လွတ်ပါကုန်လျက်၊ ကဿာ-ကြောင့်၊
 ဘူတဂါမဿ-ဘူတ အပေါင်းကို၊ ပါတဗျတာယ-ဖျက်ဆီးအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဝါ-၌၊ ပါစိတ္တိယံ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတံ-အလိုရှိအပ်သနည်း၊
 ဣတိအယံ-သည်ကား၊ စောဒနာ-တည်း။ ရုက္ခာဒယော-တို့သည်၊ စိတ္တရဟိတ
 တာယ-ကြောင့်၊ ကိဉ္စာပိ နဇီဝါ-အကယ်၍ကားအသက်မရှိပါကုန်။ (အပြည့်
 အစုံ လိုက်လိုပါက နနု-ထိုင်သောနေရာတိုင်း၌ ကိစ္စာပိ-ထိုင်ပါ၊) အထခေါ-ထို
 သို့ပင် ရုက္ခာဒိတို့စိတ်ကင်းသည့်အတွက် အသက်မရှိပါကုန်သော်လည်း၊ ဘူတ
 ဂါမဿ-ဘူတ အပေါင်း၏၊ ဝါ-ဘူတအပေါင်းကို၊ ပါတဗျတာယ-ဖျက်ဆီး
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-ဖျက်ဆီးခြင်း၏၊ သမဏအသာရုပ္ပတောစ-
 ရဟန်းတို့အား မလျှောက်ပတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တန္တိယိတ
 သတ္တာနုရက္ခဏတော စ-ထို ဘူတဂါမ၌ မှီသော သတ္တဝါတို့ကို အစဉ်အားဖြင့်
 သနားစောင့်ရှောက် ချီးမြှောက်တော်မူလိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ဘူတဂါမဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ ပါတဗျတာယ-၌၊ ပါစိတ္တိယံ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊
 ဣစ္ဆိတံ-အပ်၏၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ သောဓနာ-တည်း၊ တေနော-ကြောင့်သာ
 လျှင်၊ ဇီဝသညိနော ဟိ မောသပုရိသာ မနုဿာ ရုက္ခသိန္နိ အာဒိ-သော၊ ယံ
 ဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟ ကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။
 သာသပဗီဇကသေဝါလမ္ပိတိ-ကား၊ သာသပဗီဇကသင်္ခါတံ-ဟု ဆိုအပ်သော၊
 သေဝါလမ္ပိ - မှော်ကိုလည်း၊ သာသပသေဝါလမ္ပိ- မှော်သေးကိုလည်း၊ ဗီဇနု
 သေဝါလမ္ပိ-မှော်ညှင်းကိုလည်း(ဝိကောပေတိ-၌စပ်)၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊
 အတ္ထော-သာသပဗီဇကသေဝါလမ္ပိ ဟူသော ပုဒ်၏အနက်တည်း။ တတ္ထ တေသု
 ဒ္ဓိသု သေဝါလေသု - တို့တွင်၊ သာသပသေဝါလောနာမ- မည်သည်၊ သာသပ
 မတ္ထော-မှန်ညှင်း အတိုင်းအရှည် ရှိသော၊ ခုဒ္ဒက သေဝါလော-ငယ်သော မှော်
 တည်း။ ဗီဇက သေဝါလောနာမ-မည်သည်၊ ဥပရိ-အပေါ်၌၊ ခုဒ္ဒကပတ္ထော-
 ငယ်သော အရွက်ရှိသော၊ ဟေဠာ - အောက်၌၊ ခုဒ္ဒကမူလော-သေးမွှားသော
 အမြစ်ရှိသော၊ သေဝါလော-မှော်တည်း။

မူလဗီဇ ခန္ဓဗီဇ ဖလုဗီဇ အဂ္ဂဗီဇ ဗီဇဗီဇာနန္တိ တွေ ပဒေ-၌၊ အဝယဝတ္ထော-
 ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ မူလမေဝ-အမြစ်သည်သာလျှင်၊ ဝါ-အမြစ်

သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဗီဇ် - မျိုးစေ့သည်၊ မူလဗီဇ်-မည်၏။ သေသေသုပိ-မူလ
ဗီဇ်မှ ကြွင်းကျန်သော ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧဝံ - ဤတူ အဝဓာရဏ ကမ္မဓာရည်း
သမာသ်ကို၊ ဝေဒိတဗျော - အပ်၏။ တတ္ထ တေသု ပဉ္စသု ဗီဇေသု-ထို ငါးပါး
သော မျိုးစေ့တို့တွင်၊ ဟလိဒ္ဓိအာဒိကံ-နန္ဒင်အစရှိသော မျိုးစေ့သည်၊ မူလဗီဇ်-
မည်၏။ အဿတ္တာဒိကံ-ညောင်ဗုဒ္ဓဟေ အစရှိသော မျိုးစေ့သည်၊ ခန္ဓဗီဇ်-မည်
၏။ ဥစ္ဆုအာဒိကံ-ကြံအစရှိသော မျိုးစေ့သည်၊ ဖလဗီဇ်-မည်၏။ ဟိရိဝေရာ
ဒိကံ - ချင်း(ဂျင်း)အစရှိသော မျိုးစေ့သည်၊ အဂ္ဂဗီဇ်-မည်၏။ ပုဗ္ဗဏ္ဍာဒိကံ-
ကောကံစပါး အစရှိသော မျိုးစေ့သည်၊ ဗီဇဗီဇ်-မည်၏။ ဘာဇနဂတန္တိ-ကား၊
သရာဝါဒိဘာဇနဂတံ-ခွက်အစရှိသော ဘာဇန၌တည်သော မျိုးစေ့ကို၊ (ဝိကော
ပေန္တဿ-၌စပ်) တေသွာ ဗီဇေသု-မှ၊ နိက္ခန္တိ-ထွက်သော၊ မူလမတ္တံ-အမြစ်မျှသည်၊
အတ္ထိ - ၏။ ဣတိ တသွာ - ထိုသို့ထွက်သော အမြစ်မျှရှိရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
(တစ်နည်း)ဣတိ ဣမိနာပစနတ္ထေန-ဤသို့သော ပဉ္စမိ ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်ဝစနတ္ထ
ကြောင့်၊ တေသွာတိ ပဒေန-ဖြင့်၊ နိဒ္ဓိဉ္စ - ညွှန်ပြအပ်သော၊ တေ ဗီဇ်-သည်၊
နိက္ခန္တမူလမတ္တံ- မည်၏။ စ-ဆက်၍အထူး မှာဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထပဒေ-ဤ နိက္ခန္တ
မူလမတ္တံ-ဟူသော ပုဒ်၌၊ အဝယဝဘူတေန-သော၊ မတ္တသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ပဏ္ဏဿ-
အရွက်၏၊ နိက္ခမနံ-ထွက်ခြင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ပဋိက္ခိပတိ-ပယ်မြစ်
တော်မူ၏။ နိက္ခန္တ အကုရမတ္တန္တိ ဧတ္တာပိ ပဒေ-၌လည်း၊ သေနယော-ကို၊ ဝေဒိ
တဗျော-သိအပ်၏။ ပန-အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ တေသွာ ဗီဇေသု(ပြင်လိုက်)-မှ၊
မူလဉ္စ-အမြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏဉ္စ-အရွက်သည် လည်းကောင်း၊ သစေ
နိဂ္ဂတံ-အကယ်၍ ထွက်အံ့၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ တေ ဗီဇ်-မူလပဏ္ဏထွက်ရာ ထို
မျိုးစေ့သည်၊ ဘူတဂါမသခံ - ဘူတဂါမ်ဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝါ - ရေ
တွက်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ-၏။ ဝိဒတ္ထိမတ္တာပတ္တဝဋ္ဌိနိဂ္ဂစ္ဆတိတိ-ကား။
ဝိဒတ္ထိမတ္တာ-တစ်ထွာမျှလောက်သော၊ ဝါ-တစ်ထွာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အနီလ
ဝဏ္ဏာ-စိမ်းညိုသောအဆင်းမရှိသော၊ ပတ္တဝဋ္ဌိ-ရွက်ဖူးရွက်လိပ်သည်၊ နိက္ခမတိ-
ထွက်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ အနိက္ခန္တေတိ အာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟ
ကာရော အာဟ-ပြီ။ ဟရိတော နဟောတိတိ - ကား၊ နီလဝဏ္ဏော-သည်၊ န
ဟောတိ-မဖြစ်။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ မုဂ္ဂါဒိနံ-ပဲနောက် အစရှိသည်
တို့၏၊ ပဏ္ဏေသု- အရွက်တို့သည်၊ ဥဋ္ဌိတေသု ဝါ-ထကုန်သော် လည်းကောင်း၊
ဝီဟိအာဒိနံ-ကောက်စပါး အစရှိသည်တို့၏၊ အကုရေ-အညွန့် အညောက် အစို့
သည်၊ ဟရိတေ ဝါ-စိမ်းသော်လည်းကောင်း၊ မုဂ္ဂါဒယော-တို့သည် လည်း
ကောင်း၊ ဝီဟိအာဒယော-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘူတဂါမသင်္ဂဟံ-ဘူတဂါမ်
၌ ပေါင်းဆုံရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-ကုန်၏။ အမ္ပဋ္ဌိအာဒိသု-သရက်စေ့ အစ
ရှိသည်တို့၌၊ သေနယော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။

ဘူတဂါမဗီဇဂါမေတိ ဧတ္ထပဒေ-၌၊ ဘူတဂါမတော-မှ၊ ဝိယောဇိတံ-ခဲ
အပ်သော၊ ဝိရဟနသမတ္ထံ-ပေါက်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော၊ မူလဗီဇာဒိကံ ဇေ-
အမြစ် မျိုးစေ့ အစရှိသည်သာလျှင်၊ ဗီဇဂါမောနာမ-မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဇေဒိ
တဗ္ဗံ-အပ်၏။ ဥဘယတ္ထာတိ-ကား၊ ဘူတဂါမဗီဇဂါမေသု-တို့၌။ ။ အတထာ
သညိဿာတိ-ကား၊ အဘူတဂါမာဗီဇဂါမသညိဿ-ဘူတဂါမ်ဟူသော အမှတ်
သညာ မရှိသောရဟန်း၊ ဗီဇဂါမ်ဟူသော အမှတ်သညာ မရှိသော ရဟန်း
အား။ ။ ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အဘူတဂါမာဗီဇဂါမေသု-ဘူတဂါမ်လည်း
မဟုတ် ဗီဇဂါမ်လည်း မဟုတ်သော ဝတ္ထုတို့၌၊ အဘူတဂါမာဗီဇဂါမသညိဿ-
ဘူတဂါမ်ဟူသောအမှတ်အသားလည်းမရှိ ဗီဇဂါမ်ဟူသောအမှတ်အသားလည်း
မရှိသော ရဟန်းအား၊ ဝါ-၏၊ ဝိကောပနေ(ထည့်)-ဖျက်ဆီးခြင်း၌၊ ဝါဒေါ-
အာပတ်သင့်၏ဟု ပြောဆိုဖွယ်စကားသည်၊ ကော-အတည်မှာ ရှိအံ့နည်း၊ နတ္ထိ
ဇေ-တည်း။ အသဉ္စိစ္စာတိ-ကား၊ ပါသာဏရုက္ခာဒိနိ-ကျောက် သစ်ပင် အစ
ရှိသည်တို့ကို၊ ပဝဇ္ဇေန္တဿ-လိမ့်သော၊ ဝါ- လိမ့်စေတတ်သော၊ ဘိက္ခုနော
ဝါ-သည်လည်းကောင်း(အဝိကောပိတတ္တာ-၌စပ်)၊ သာခံ-သစ်ကိုင်း သစ်ခက်
ကို၊ ကစ္ဆန္တဿ - ဆွဲငင်သော၊ ဘိက္ခုနော ဝါ- သည်လည်းကောင်း၊ ကတ္တရ
ဒဏ္ဍေန-တောင်ဈေးဖြင့်၊ ဘူမိ-မြေကို၊ ပဟရိတွာ-ထောက်၍၊ ဂစ္ဆန္တဿ-
သော၊ ဘိက္ခုနော ဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ တိဏာနိ - ဘူတဂါမ်ဖြစ်သော
မြက်တို့သည်၊ ကုပ္ပန္တိ-ပျက်ကုန်၏။ တာနိတိဏာနိ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ တေန
ဘိက္ခုနာ-သည်၊ (တစ်နည်း) ပါသာဏရုက္ခာဒိနိ-တို့ကို၊ ပဝဇ္ဇေန္တေန-သော၊
တေနဘိက္ခုနာ ဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ သာခံ-ကို၊ ကစ္ဆန္တေန-သော၊ တေန
ဘိက္ခုနာ ဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ ကတ္တရဒဏ္ဍေန-ဖြင့်၊ ဘူမိ-ကို၊ ပဟရိတွာ-
၍၊ ဂစ္ဆတာ-သော၊ တေန ဘိက္ခုနာ ဝါ- သည်လည်းကောင်း၊ အဟံ-
သည်၊ တာနိတိဏာနိ(ပဌမတာနိတိဏာနိတို့ကို ဝိကောပိတာနိ၊ ဟောန္တိ တို့၌
စပ်၊ ဤ တာနိတိဏာနိကို ဝိကောပေဿာမိ၌ စပ်)-တို့ကို၊ ဝိကောပေဿာမိ-
ဖျက်ဆီးအံ့၊ ဣတိဇေ - သို့၊ သဉ္စိစ္စ-စေတနာဖြင့် စေ့ဆော်ကြိုးကုတ် အား
ထုတ်၍၊ အဝိကောပိတတ္တာ - မဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
အသဉ္စိစ္စဝိကောပိတာနိနာမ - မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ - သို့၊
သဉ္စိစ္စ-၍၊ (အသဉ္စိစ္စ-၌ရှိသော “အ” ပဋိသေခကား အဋ္ဌာနပယုဂ်တည်း၊ ၎င်း
အဋ္ဌာနပယုဂ်အဖြစ်ကို အဝိကောပိတတ္တာ-ဟူသောဟိတ်ကို ထောက်ဆ၍သိပါ၊
ထို့ကြောင့် နောက်၌ယှဉ်၍ အနက်ပေး)၊ အဝိကောပေန္တဿ - မဖျက်ဆီး
သောရဟန်းအား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

☞ အသတိယာတိ-ကား၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊ အညဝိဟိတော-တစ်ပါးသော
အာရုံကို နှလုံးသွင်းသည်၊ ဝါ- တစ်ပါးသောအာရုံ၌ ထားအပ်သောစိတ်

ရှိသည်။ ဝါ-စိတ်ကို တစ်ပါးသောအာရုံ၌ ထားတတ်သည်။ ဟုဏှာ - ရှိ၊
 ကေနုစိ - တစ်ဦးတစ်ယောက်နှင့်၊ သဒ္ဓိ - တကွ၊ ကိဉ္စိ - တစ်စုံတစ်ခုနီးသော
 စကားကို၊ ကထေန္တော-လျက်၊ ပါဒဂုံဌကေနဝါ - ခြေမဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဟတ္ထေနဝါ - လက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တိဏံဝါ - မြက်ကို လည်းကောင်း၊
 လတံဝါ-နှယ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိကောပေန္တော - ဖျက်ဆီးလျက်၊ တိဌတိ-
 ရပ်တည်အံ့၊ ဧဝံ-သို့၊ အသတိယာ-သတိကင်းငြား အမှတ်မဲ့အားဖြင့်၊ ဝိကော
 ပေန္တဿ-အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

အဇာနိတွာတိ-ကား၊ ဧတ္ထအဗ္ဘန္တရေ - ဤအတွင်း၌၊ ဗီဇဂါမောတိဝါ-
 ဗီဇဂါမ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝါ-ဗီဇဂါမ်ရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဘူတဂါ
 မောတိဝါ - ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ နဇာနာတိ - မသိ၊ ပန-သို့သော်လည်း၊
 အဟံ-သည်၊ ဝိကောပေမိ-ဖျက်ဆီးဆဲ၊ ဣတိ-သို့၊ ဇာနာတိ-၏၊ ဧဝံ-ဤသို့
 ဗီဇဂါမ် ဘူတဂါမ်ရှိ၏ဟူ၍မသိဘဲ၊ တိဏေဝါ-မြက်ထဲ၌ လည်းကောင်း၊
 ပလာလပုဉ္ဇေဝါ - ကောက်ရိုးပုံထဲ၌ လည်းကောင်း၊ ခဏိတ္ထံ ဝါ - တူးရှင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ကုဒါလံဝါ - ပေါက်တူး ပေါက်ပြားကို လည်းကောင်း၊
 သင်္ဂေပနတ္ထာယ - လုံခြုံစေခြင်း အကျိုးငှာ၊ ဌပေတိ - ထားငြားအံ့၊ တတြ
 တသ္မိံ ဌပနေဝါ-ထိုသို့ထားရာ၌လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကြောင့် လည်းကောင်း၊
 ဥယျမာနဟတ္ထော - မီးဖြင့်လောင်အပ်သော လက်ရှိသောသူသည်၊ အဂ္ဂိ - ကို၊
 ပါတေတိ - ကျစေအံ့၊ ဝါ - ချငြားအံ့၊ တတြတသ္မိံ ပါတနေဝါ - ထိုသို့
 မီးကို ကျစေရာ၌ လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကြောင့် လည်းကောင်း၊ တိဏာနိ-
 တို့သည်၊ စေဆိဇ္ဇန္တိ - အကယ်၍ ပြတ်ကုန်အံ့၊ ဧဝံဆိဇ္ဇန္တေသုဝါ - ကုန်သော်
 လည်းကောင်း၊ စေဥယျန္တိ - အကယ်၍လောင်အပ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံဥယျန္တေသုဝါ -
 ကုန်သော် လည်းကောင်း၊ အဇာနိတွာ - မသိမူ၍၊ ဝိကောပေန္တဿ-ဖျက်ဆီး
 သောရဟန်းအား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

ယေနကေနစိ အဂ္ဂိနာတိ - ကား၊ ကဋ္ဌဂ္ဂဂေါမယဂ္ဂိ အာဒိသု-ထင်းမီး
 နှားချေးမီးအစရှိသည်တို့တွင်၊ ယေနကေနစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော၊
 အဂ္ဂိနာ-ဖြင့်၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ အာဒိတ္ထေန-မီးသည်ယူအပ်သော၊ ဝါ-
 ရဲရဲပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သော၊ ဝါ- ပြောင်ပြောင်ရဲရဲ မီးလျှံစွဲသော၊
 လောဟခဏ္ဍေနပိ - သံတုံးပိုင်းဖြင့်လည်း။ ။ကပ္ပိယန္တိဝတွာဝါတိ - ကား၊
 ယာယကာယစိ-အမှတ်မဲ့သော၊ ဘာသာယ-ပြောဆိုအပ်ငြား ဘာသာစကား
 ဖြင့်၊ ကပ္ပိယန္တိ-ဟူ၍၊ ဝတွာဝ-၍သာလျှင်။ ဧဝသဇ္ဇေန-ဖြင့်၊ ပဌမံ-ကပ္ပိယံဟု
 ဆိုသည်မှ ဈေးဦးစွာ၊ အဂ္ဂိနာ-ဖြင့်၊ ဖုသိတွာ-ထိ၍တို့၍၊ ပစ္စာ-မီးဖြင့် ထိပြီး
 သည်မှ နောက်ကာလ၌၊ ကပ္ပိယန္တိ-၍၊ ဝတ္တံ-ငှာ၊ နဝဋ္ဌတိ-မအပ်၊ ဣတိဣမံ
 အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ဒဿေတိ-၏။ ပဌမံ-ကပ္ပိယံဟု ဆိုသည်မှ

ရှေးဦးစွာ၊ အင်္ဂါ-ကို၊ နိက္ခိပိတော-ဗိဇဂါမ်ပေါ်တင်ပြီး၍၊ တံအင်္ဂါ-ထိုတင်
 ထားသောမီးကို၊ အနုဒ္ဓရိတောဝ-မချီ၊ မမမူ၍၊ ကပ္ပိယန္တိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော
 စကားကို၊ ဝုတ္တေပန-ဆိုအပ်သော်ကား၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာစရိယာ-
 တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ သေသေသပိ - ကြွင်းသော ကပ္ပိခြင်းတို့၌လည်း၊
 သေနယော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ တထေဝါတိ-ကား၊ ကပ္ပိယန္တိ-၍၊
 ဝတောဝ-ဆိုပြီး၍သာလျှင်။ ။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ အဿမဟိံသ
 သူကရမိဂဂေါရူပါနံ - မြင်း၊ ကျွဲ၊ ဝက်၊ သမင်၊ နွားအပေါင်းတို့၏၊ ခုရာ-ခွာတို့
 သည်၊ အတိခိဏာ-မချွန်မထက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊
 အဿမဟိံသ သူကရမိဂဂေါရူပါနံ-တို့၏၊ အတိခိဏေဟိ-ကုန်သော၊ တေဟိ
 ခုရေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ကပ္ပိယံ-ကပ္ပိခြင်းကို၊ နကာတဗ္ဗ-အပ်၊ ကတမ္ပိ-ပြုပင်ပြုအပ်
 သော်လည်း၊ အကတံ-မပြုအပ်သည်၊ ဝါ-ပြုရာမရောက်သည်၊ ဟောတိ-၏၊
 ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဌပေတော ဂေါမဟိံသာဒိနံ ခုရေဟိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ
 ကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပန-ပဋိက္ခိတ္တမှတစ်ပါး အနုညာတကို ဆိုဦးအံ့၊
 ဟတ္ထိနခါ-ဆင်တို့၏ ခြေသည်းလက်သည်းတို့သည်၊ ခုရာ-တို့သည်၊ နဟောန္တိ-
 ကုန်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အခုရေဟိ-ခွာမဟုတ်ကုန်သော၊ တေဟိဟတ္ထိနခေါဟိ-
 တို့ဖြင့်၊ ကပ္ပိယံ-ကို၊ ကာတဗ္ဗ-အပ်၏။ အန္တမသော ဆိန္နိတောအာဟဋ္ဌေနပိတိ
 ဣမိနာပါဋ္ဌေန-ဖြင့်၊ ယေဟိ-အကြင်ခြေသည်းလက်သည်းတို့ဖြင့်၊ ကာတံ-ငှာ၊
 ဝဋ္ဋတိ-၏၊ တတ္ထဇာတကေဟိ-ထိုလူအစရှိသည်တို့၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-ထိုလူအစရှိ
 သည်တို့၏လက်အစရှိသည်မှမလွှဲမဖြတ်ရကုန်သေးသော၊ တေဟိ-ထိုလက်သည်း
 ခြေသည်းတို့ဖြင့်၊ ကာတဗ္ဗ-အပ်၏၊ ဣတိတ္ထေ-ဤသို့ မလွှဲမဖြတ်ရသေးသော
 လက်သည်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်ကပ္ပိရာ၌၊ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ-အပ်၏ဟု ဆိုဖွယ်စကားသည်
 ပင်လျှင်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိဣမံအတ္ထိ-ကို၊ ဒသေတိ-၏။ သတ္ထေ ဝုတ္တနယေနောတိ
 ဣမိနာပါဋ္ဌေန-ဖြင့်၊ ဆေဒံဝါဝေဓံဝါ ဒသေန္နေန ကပ္ပိယန္တိဝတောဝါ-ဟူ၍၊
 ဝတ္ထံ-ဆိုအပ်ပြီးသော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အတိဒိသတိ-ညွှန်ပြ
 တော်မူ၏။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တေ ဣမသ္မိံ ကပ္ပိယကရဏေ-ဤ ကပ္ပိခြင်း
 ပြုရာ၌၊ ကပ္ပိယန္တိ ဝတောဝ ကာတဗ္ဗန္တိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊ ဝစနေန-စကား
 ဖြင့်၊ ကပ္ပိယံ-ကို၊ ကရောန္နေန-ပြုသော ရဟန်းသည်၊ ကတ္တဗ္ဗာ ကာရမေဝ-
 ပြုအပ် ပြုသင့် ပြုထိုက်သော အခြင်းအရာကို သာလျှင်၊ ဘဂဝတာ - သည်၊
 ကိဉ္ဇာပိ ဒဿိတံ-၏၊ တထာပိ-ထိုသို့ ကပ္ပိပုံ အခြင်းအရာကိုသာ ပြုအပ်ပါသော်
 လည်း၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဝါ-က၊ တံ-သည်၊ ကပ္ပိယံ-ကို၊ ဝါ-အပ်အောင်၊
 ကရေဟိ-လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ ယေဝ - သော်သာလျှင်၊ ဝါ-ဆိုပြီးမှသာ
 လျှင်၊ အနုပသမ္ပန္နေန-လူသာမဏေသည်၊ ဝါ-က၊ ကပ္ပိယန္တိ-ဟူ၍၊ ဝတော-၍၊
 အင်္ဂိ ပရိဇိတာဒိ- မီးဖြင့် ဆွေးမြေ့စေခြင်း အစရှိသည်ကို၊ ဝါ-မီးဖြင့် ညှဉ်းဆဲ
 ခြင်း အစရှိသည်ကို၊ ဝါ - မီးဖြင့် ကပ္ပိခြင်း အစရှိသည်ကို၊ ကာတဗ္ဗ-အပ်၏၊

ဣတိ-သို့၊ ဂဟေတဗ္ဗိ-အပ်၏။ ပန တထာပိ-ထိုသို့ ကာတဗ္ဗာကာရကိုသာ ပြ၍ ကာတဗ္ဗကို မပြပါသော်လည်း၊ ဝါ - ကာတဗ္ဗာကာရကိုသာဆို၍ ကာတဗ္ဗကို မဆိုပါသော်လည်း၊ ပနပိ ကပ္ပိယံကရောဟိတိ ကာရေတွာဝ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ ပဌမမေဝ - ကာတဗ္ဗမှ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ကာရာပနဿ-ဖြူစေခြင်း၏။ ဝါ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ အဝစနံ-ကပ္ပိယံ ကရောဟိ ဟူသော ကာတဗ္ဗကို မဟောခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။

ကေသိံ ။ပ။ကပ္ပိယေ, ကတေ သဗ္ဗိ ကတံ ဟောတိတိ-ကား၊ အဟံ-သည်၊ ကေယော-တစ်ခုသော မျိုးစေ့ အစရှိသည်ကိုသာလျှင်၊ ကပ္ပိယံ-အပ်သည်ကို၊ ကရောမိ-ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဣမိနာ အဓိပ္ပာယေန-ဤသို့သော အလိုဖြင့်၊ ကပ္ပိယေ-ကပ္ပိခြင်းကို၊ ကတေပိ-ပြုအပ်သော်လည်း၊ ကတဿ - သော၊ သဗ္ဗဿ-အလုံးစုံသောမျိုးစေ့အစရှိသည်၏။ ဝါ-သည်၊ ကပ္ပိယံ-ကပ္ပိခြင်းကို၊ ကတေန-ပြုအပ်ပြီးသော၊ ကေန-တစ်ခုသော မျိုးစေ့အစရှိသည်နှင့်၊ ကော ဗဒ္ဒတ္တာ-တစ်စပ်တည်းစပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗိ-အလုံးစုံသော မျိုးစေ့အစရှိသည်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ကပ္ပိယံ-ကို၊ ကတံ-ပြုအပ်သည်၊ ဝါ-ပြုရာရောက်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဒါရကံ ဝိဇ္ဇတိတိ-ကား၊ ဇာနိတွာ ဝါ-သိ၍ လည်းကောင်း၊ အဇာနိတွာ ဝါ-လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇတိဝါ-မိမိကိုယ်တိုင် ထိုးမှုလည်းထိုး၏၊ ဝိဇ္ဇာပေတိ ဝါ-တစ်ပါးသောသူကို ထိုးမှုလည်း ထိုးစေ၏၊ ဝဇ္ဇတိ ယေဝ-အပ်သည်ချည်းတည်း။ ဘတ္တသိတ္ထေ ဝိဇ္ဇတိတိ ဧတ္တာပိ ပါဌေ-၌လည်း၊ ယေဝနယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဝလ္လိအာဒိနံ-နွယ်အစရှိသည်တို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ ဘာဇနဂတိကတ္တာ-အိုးခွက်အလား ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ ထိုဖွဲ့ချည်ကြောင်းဖြစ်သော နွယ်ကို၊ ဝိဇ္ဇတိ-ထိုးမိအံ့၊ နဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာယော-အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတည်း။ ဘိန္ဒာပေတွာ ကပ္ပိယံ ကာရာပေတဗ္ဗန္တိ ဣဒံဝစနံ-ကို၊ ဗီဇတော-မျိုးစေ့မှ၊ မုတ္တဿ-လွှတ်သော၊ ကဋ္ဌာဟဿ-သီးခွံ၏၊ ဝါ-သည်၊ ဘာဇနဂတိကတ္တာ-အိုးခွက်အလား ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ အကုရဇနနသမတ္ထဗီဇရဟိတ တရုဏမ္ပဖလာဒိ-အညွန့်ကိုဖြစ်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော မျိုးစေ့မှကင်းသော နုသောသရက်သီးအစရှိသည်သည်၊ အဗီဇန္တိ အဗီဇနာမ-မည်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ယံ ပန ဖလံ တရုဏံ ဟောတိ အဗီဇန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဗီဇံ-မျိုးစေ့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ နိဝတ္တေတွာ-နစ်စေပြီး၍၊ ဝါ-ထုတ်ပြီး၍၊ ဝိသု-အသီးမှ တခြား၊ ကတွာ-၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-ငှာ၊ သက္ကုဏေယျံ-ကောင်းစွာ ပြုအပ် ပြုပိုင် ပြုနိုင်သော၊ ဝါ-ပြုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော၊ အဗ္ဗပနသဒိဖလံ-သရက် ပိန္နဲ အစရှိသော အသီးသည်၊ နိဗ္ဗတ္တဗီဇနာမ-မည်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ဗီဇံ အပနေတွာ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗန္တိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ နိဗ္ဗတ္တဗီဇနာမ(ဝိဘတ်ပြင်လိုက်)-မည်

သော၊ ပိဇ်-ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတော-၍၊ ဝိသု-ခြာ၊ ကတော-၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတံ-ဌာ၊ သက္ကု
ဏေယျေ-သော၊ တတ္ထ တသ္မိံ အဗ္ဗပနသဒိပလေ-၌၊ ကပ္ပိယ ကရဏ ကိစ္စ-
သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ သယမေဝ- အလိုလိုသာလျှင်၊ ဝါ- မကပ္ပိဘဲသာလျှင်၊ ပရိ
ဘုဉ္ဇိတံ-ဌာ၊ ကပ္ပိယာနိ-ကုန်၏၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာယ်-အဋ္ဌကထာ
ဆရာ၏ အလိုတည်း။

ဘူတဂါမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂-အညဝါဒက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ယမတ္ထန္တိ-ကား၊ တံ-သည်၊ ဣတ္ထဋ္ဌာပတ္တိံ-သို့၊ အာပန္နော ကိရ-ရောက်သတံ၊
ဣတိ အာဒိကံ-သော၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မဲ့သော၊ အတ္ထံ-အကြောင်းအရာကို။ ။
တတော အညန္တိ-ကား၊ ပုစ္ဆိတတ္ထတော- မေးအပ်သော အကြောင်း အရာမှ၊
အညံ-သော၊ အတ္ထံ-ကို။ ။ အညေ နညံ ပဋိစရဏဿာတိ-ကား၊ ဝိနယဓရေန-
ဝိနည်းခိုရ်ရဟန်းသည်၊ ယံ ဝစနံ-အကြင်စကားကို၊ ဒေါသပုစ္ဆနတ္ထံ-အပြစ်ကို
မေးမြန်းခြင်း အကျိုးဌာ၊ ဝုတ္တံ-အပ်၏၊ တတော ဝစနတော-ထိုဝိနည်းခိုရ်ရဟန်း
ပြောဆိုအပ်သော စကားမှ၊ အညေန- သော၊ ဝစနေန-ဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆာဒနဿ-
ဖုံးလွှမ်းခြင်းဖုံးအုပ်ခြင်း၏၊ ဟိသစ္စံ-၏၊ ဓာတုနံ-တို့၏၊ အနေကတ္တတ္တာ-များ
သောအနက်ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနေကတ္တာနံ-ကုန်သော၊ ဓာတုနံ-
တို့တွင်၊ စရသဒ္ဓေါ-စရသဒ္ဓါသည်၊ ဝါ-စရဟု ရွတ်ဆိုအပ်သော ဓာတ်သည်၊
ပဋိစ္ဆာဒနဗ္ဗောပိ- ဖုံးလွှမ်းခြင်း အနက်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ- ၏။ ဝုတ္တန္တိ-
ကား၊ ပါဠိယံ-၌၊ ဘဂဝတော-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

သာဝသေသံ အာပတ္တိံ အာပန္နောတိ ဧတ္ထ ပါဠေ-၌၊ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော-အပ်၏၊ ပါရာဇိကံ-ပါရာဇိကအာပတ်ကို၊ ဌပေတော-ထားပြီး၍၊ ဌပိတ
ပါရာဇိကတော-ထားအပ်သော ပါရာဇိက အာပတ်မှ၊ သေသာ - ကြွင်းကျန်
သော အာပတ်သည်၊ သာဝသေသာပတ္တိနာမ - မည်၏၊ တံသာဝသေသာ
ပတ္တိံ-သို့၊ အာပန္နော-ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ။ အနုယုဉ္ဇိယမာနောတိ - ကား၊
အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ တံ-သည်၊ ဣတ္ထန္နာမံ-ရှိသော၊ အာပတ္တိံ-သို့၊ အာပန္နော-
သည်၊ အသိကံ-လော၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိယမာနော-မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-
သော်(ဆာဒေန္တော-၌စပ်)။ ။ အညေနဝစနေနာတိ-ကား၊ ကော-အဘယ်
ရဟန်းသည်၊ အာပန္နော-နည်း၊ ကိ-အဘယ်အာပတ်သို့၊ အာပန္နော-နည်း၊
ကိသ္မိံ - အဘယ်အကြောင်းဝတ္ထုကြောင့်၊ အာပန္နော-နည်း၊ ကုထံ-အဘယ်
သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာပန္နော - နည်း၊ တုမ္ပေ-တို့သည်၊ ကံ-
အဘယ်သူကို၊ ဘဏထ - ပြောကုန်သနည်း၊ တုမ္ပေ- တို့သည်၊ ကိ-အဘယ်

စကားကို၊ ဘဏထ-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အညေန-သော၊ ဝစနေန-ဖြင့်။ ။
 အညန္တိ-ကား၊ ကိံ တံ ဣတ္ထန္နာမံ အာပတ္တိံ အာပန္နောသိတိ အာဒိကံ - အစရှိ
 သော၊ အနုယုဉ္ဇကဝစနံ-မေးသောသူ၏ စကားကို။ ။တထာတထာ ဝိက္ခိပတိ
 တိ-ကား၊ တေနတေန ပကာရေန-ထိုထိုသို့သော အပြားအားဖြင့်၊ ဝိက္ခိပတိ-ပစ်
 ပယ်၏၊ ကိံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ သော
 ဘိက္ခု-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ကိဉ္စိ-သော၊ ဝိတိက္ကမံ-ကျူးလွန် ကျော်နင်းခြင်းကို၊
 ဒိသ္မာ-၍၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ တံ-သည်၊ အာပတ္တိံ-သို့၊ အာပန္နော-သည်၊
 အသိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ သံသမဇ္ဈေ-၌၊ အာပတ္တိယာ-ဖြင့်၊ အနုယုဉ္ဇယမာနော-
 မေးမြန်းအပ်သော်၊ ကော-အဘယ်ရဟန်းသည်၊ အာပတ္တိံ-သို့၊ အာပန္နော-
 နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-ပြန်မေးတတ်၊ ပြောတတ်၏၊ တတော-ပြန်မေးရာ
 ထိုအခါ၌၊ တံ-သည်၊ အာပတ္တိံ-သို့၊ အာပန္နော-၏၊ ဣတိ-သို့၊ အနုယုဉ္ဇ
 ကေန-သည်၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ အဟံ-သည်၊ ကိံ-အဘယ်အာပတ်သို့၊ အာပန္နော-
 နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-၏၊ အထ-ပြန်မေးရာအခါ၌၊ တံ-သည်။ ပါစိတ္တိယံ
 ဝါ-သို့လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌံဝါ-သို့လည်းကောင်း၊ အာပန္နော-၏၊ ဣတိ-သို့၊
 အနုယုဉ္ဇကေန-သည်၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ အဟံ-သည်၊ ကိသ္မိံ-အဘယ်အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယံဝါ - သို့လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌံဝါ - သို့လည်းကောင်း၊
 အာပန္နော-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ - ၏၊ တတောတဒါ - ၌၊ တံ-သည်၊
 အမုကသ္မိံ နာမ - သော၊ ဝတ္ထုသ္မိံ - အကြောင်းကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယံဝါ-သို့
 လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌံဝါ-သို့လည်းကောင်း၊ အာပန္နော-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-
 သော်၊ အဟံ-သည်၊ ကထံ-အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာပန္နော-
 နည်း၊ ကိံ-အဘယ်အမှုကို၊ ကရောန္တော-ပြုသည်ဖြစ်၍၊ အာပန္နော-သည်၊
 အမှီ-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆတိ-၏၊ အထတဒါ-၌၊ တံ-သည်၊ ဣဒံနာမကမ္မံ-ကို၊
 ကရောန္တော-၍၊ အာပန္နော-သည်၊ အသိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-အနုယုဉ္ဇက
 ရဟန်းက ပြောအပ်သည်ရှိသော်၊ တုမေ-တို့သည်။ ကိံ-အဘယ်သူကို၊ ဘဏထ-
 ကုန်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-၏၊ တတော-၌၊ မယံ-တို့သည်၊ ကိံ-ကို၊
 ဘဏာမ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ တုမေ-တို့သည်၊ ကိံ-အဘယ်
 စကားကို၊ ဘဏထ-နည်း၊ ဣတိဝေ-သို့၊ အနေကေဟိ-တစ်ပါးမက များစွာ
 ကုန်သော၊ ပကာရေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဝိက္ခိပတိ-ပစ်လွှင့်၏၊ ဝါ-လှီးလွှဲစကား ပြော
 ကြား၏၊ ဣတိဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။

ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊ သာဝသေသံ-သော၊ အာပတ္တိံ-သို့၊
 အာပန္နော-၏၊ တံသာဝသေသံ အာပတ္တိံ-ထိုရောက်အပ်သော သာဝသေသ
 အာပတ်ကို၊ နကထေတုကာမော-ပြောဆိုခြင်းငှာ အလိုမရှိသည်၊ ဟုတွာ-၍၊
 တုဏှိဘာဝေန-ဆိပ်သောစကား ရှိသောသူ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိဟေသေတိ-ညည်း

ဆဲ၏။ ဣတိ-သို့။ သမ္ပန္နော-ဒုရသမ္ပန်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ ဝိဟေသေတိတိ
 ပဒဿ-၏။ စိရနိသဇ္ဇာစိရဘာသနေဟိ - ကြာမြင့်စွာထိုင်ရခြင်း၊ ကြာမြင့်စွာ
 ပြောဆိုရခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ပိဋ္ဌိအာဂိလာယန တာလုသောသာဒိဝ
 သေန-ကျောက်ကုန်း၏ နာကျင်ခြင်း၊ အာစောက၏ ခြောက်ခြင်း အစရှိသည်
 တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝါ-ခါးညောင်းခြင်း၊ ခံတွင်းခြောက်ခြင်းအစရှိသည်
 တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သံသံ-ကို။ ဝိဟေသေတိ - ညည်းဆဲ၏။ ဝါ-ပင်ပန်း
 စေ၏။ တေသံဘိက္ခုနံ - ထို မေးသောရဟန်းတို့၏၊ ပရိဿမံ-ပင်ပန်းခြင်းကို၊
 ကရေတိ-၏။ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဟိသစ္စံ-၏။
 ပရိဿမော - သည်။ ဝိဟေသာနာမ - မည်၏။ အညဝါဒကကမ္မန္တိ - ကား၊
 အညဝါဒကဿ-မေးသည်မှတစ်ပါးသောစကားကို ပြောဆိုတတ်သော၊ ဘိက္ခု
 နော-၏။ အညဝါဒကာရောပနတ္ထံ-မေးသည်မှ တစ်ပါးသောစကားကို ပြော
 ဆိုတတ်သည်၏အဖြစ်သို့ တင်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ကာတဗ္ဗံ-သော၊ ဥတ္တိဒုတိယ
 ကမ္မံ-ကို၊ (အနုညာတံ-၌စပ်)။ ။ဝိဟေသကကမ္မန္တိ ဧတ္ထာပိပါဌေ-၌လည်း၊
 ဧသေဝနယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏။ သံသေန ကတေတိ-
 ကား၊ တသ္မိံအညဝါဒက ကမ္မေစ-ကိုလည်းကောင်း၊ သံသေန-သည်၊ ဥတ္တိ
 ဒုတိယကမ္မဝါစာယ-ဖြင့်၊ ကတေ-သော။ ။တထာ ကရေန္တာနန္တိပဒဿ-၏။
 တံပကာရံ-ထိုနှစ်ပါးအပြားရှိသောကံကို၊ ကရေန္တာနံ-ကုန်သော၊ အညဝါဒ
 ကဉ္စ-အညဝါဒကကံကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဟေသကဉ္စ-ကောင်း၊ ကရေန္တာနံ-
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ အာပတ္တိကရာစ ဟောတိ အည
 ဝါဒက သိက္ခာပဒါဒိသု ဝိယာတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တတ္တာယေဝ-အောက် ပဌမပါရာ
 ဇိက သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်၌ ဆိုအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိဟေသ
 ဟောတိ ပညတ္တိယာ-၏၊ အနုပညတ္တိဘာဝေါ-သည်၊ ပညာယတိ-ထင်ရှား၏၊
 ဣတိကတွာ - ထို့ကြောင့်၊ ဝိဟေသကေတိ အယမေတ္ထ အနုပညတ္တိတိ - ၍၊
 အဝစနံ-မဖွင့်မဆိုခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဥပရိ-၌၊ ဝါ-ကုန်သော၊ သိက္ခာ
 ပဒေသု-တို့၌၊ သေနယော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ ဓမ္မကဓမ္မ တိကပါစိတ္တိ
 ယန္တိ-ကား၊ ဓမ္မကဓမ္မ-၌၊ ဓမ္မကမ္မသည် ဝေမတိက အဓမ္မကမ္မသည်နံ-ဓမ္မကံ
 ဟု အမှတ်ရှိသော ရဟန်း၊ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိသော ရဟန်း၊ ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံ
 အမှတ်သညာရှိသောရဟန်းတို့၏၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ တီဏိ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိ
 ယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ အဓမ္မကဓမ္မ တိကဒုက္ကဋ္ဌန္တိ ဧတ္ထာပိပါဌေ-၌
 လည်း၊ ဧသေဝနယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ အနာရောပိတေတိ
 ပဒဿ-၏၊ ကမ္မဝါစာယ-ဖြင့်၊ ဘိက္ခုမ္ပိ-အညဝါဒကရဟန်း၊ ဝိဟေသက
 ရဟန်းကို၊ အညဝါဒကမ္မေစ-သို့ လည်းကောင်း၊ ဝိဟေသက ကမ္မေစ-သို့

လည်းကောင်း၊ အနာရောပိတေ-မတင်အပ်သေးမှီ၊ ဣတိအယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-၏။ ဂေလညေနာတိ-ကား၊ ယေနဗျာမိနာ-အကြင်အနာရောဂါ ဖြင့်၊ ကထေတံ-ငှာ၊ နသက္ကောတိ-မစွမ်းနိုင်၊ မုခေ-ခံတွင်းခေါ်အပ် နှုတ် ပါးဝပ်၌၊ တာဒိသေန-ထိုသို့ပြောဆိုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဟု ရှုအပ်သော၊ ဗျာမိ နာ-ဖြင့်။ ။သံဃဿဘဏ္ဍနာဒိနိ ဘဝိဿန္တိတိ - ကား၊ သံဃမဇ္ဈေ - ၌၊ ကထိတေ - သော်၊ တပ္ပစ္စယာ - ထိုပြောခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သံဃဿ-အား၊ ဝါ-၏၊ ဘဏ္ဍနံဝါ-ငြင်းခုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကလဟော ဝါ - ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွား အခင်းများခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝိဂ္ဂဟောဝါ- ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ယူခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝိဝါဒေါဝါ-ဆန့်ကျင်စကား ပြောကြားခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သံဃဗောဒေါဝါ-သံဃာ၏ ကဲ့ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ သံဃရာဇိဝါ-သံဃာအရေး ကဲ့ကြောင်းသေးသေးသည် လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿန္တိ-ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိဣမိနာ အဓိပ္ပာယေနဝါ-ဤသို့ သောအလိုဖြင့်လည်း၊ နကထေန္တဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား။ ။စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထေတေသ္မိ အနာပတ္တိဝါရေ-၌၊ အဓမ္မနာတိ-ကား၊ အဘူတေန- မဟုတ်မမှန်သော၊ ဝတ္ထုနာ-အကြောင်းဖြင့်(ကရိဿန္တိ-၌စပ်)။

သမုဋ္ဌာနာဒိနိ အာဒိန္နာဒါနသဒိသာနီတိ ပါဠေန-ဖြင့်၊ အဝိသေသံ- အထူးကင်းငြား ဟူသောစကားကို၊ အတိဒိသိတော-ညွှန်ကြားပြီး၍၊ ဝိသေသံ- ကို၊ ဒဿေတံ-ငှာ၊ ဣဒံပနာတိအာဒိ-အစရှိသောစကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီး၊ အညေနည်-အချင်းချင်း၊ ပဋိစရန္တဿ-ပြုကျင့်သောရဟန်း အား၊ သိယာ-ရံခါ၊ ကိရိယံ-မပြုအပ်သည်ကို ပြုခြင်းရှိ၏။ တုဏှိဘာဝေန- ဆိတ်သောစကားရှိသောသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိဟေသေန္တဿ-သံဃာကို ပင်ပန်း စေသောရဟန်းအား၊ သိယာ-ရံခါ၊ အကိရိယံ-ပြုအပ်သည်ကို မပြုခြင်းရှိ၏။

အညဝါဒကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃-ဥဇ္ဈာပနကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ ယေန ဝစနေနာတိ-ကား၊ ဆန္ဒာယ ဣတ္ထန္နာမော ဣဒံ နာမ ကရောတိတိ အာဒိကေန-အစရှိသော၊ ဝစနေန-ဖြင့်။ ။တေန-ကြောင့်။ ဆန္ဒာယာတိ အာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ အတ္ထိ ဟံဝစနံ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဆန္ဒာယာတိ ကား၊ ဆန္ဒေန-ချစ်ခြင်းဖြင့်၊ ပက္ခပါတေန-တစ်ဖို့ဖို့၌ကျခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-တစ်ဖက်ဖက်ပါခြင်းဖြင့်။ ။အက္ခရာယ ဝါစေတီတိအာဒိသု- ကုန်သော၊ ပယောဂေသု-တို့၌၊ အာဂတော-သော၊ အက္ခရာတိသဒ္ဓေါ-သည်၊ လိင်္ဂဝိပလ္လာ သော-ပုလ္လိင်မှ ဣတ္ထိလိင်သို့ ပြန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိဝိယ-သို့၊ တထာ-တူ၊ သေ

သဒ္ဓေါ-ဤဆန္ဒာယဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ လိင်္ဂဝိပလ္လာသော-သည်၊ ဟောတိ-
 ၏။ ဣဒံ နာမ ကရောတိတိ-ကား၊ အတ္တနော-၏၊ သန္တိဌသမ္ဘတ္တနံ - သန္တိဌ
 ရဟန်း၊ သမ္ဘတ္တရဟန်းတို့အား၊ ပဏိတံ-မွန်မြတ် ကောင်းမွန်သော၊ သေနာ
 သနံဝါ-ကျောင်း အပ်ရာ နေရာကိုလည်း၊ ပညပေတိ-ခင်းပေး၏၊ ဘတ္တာဒိကံ
 ဝါ-ဆွမ်း အစရှိသည် ကိုလည်း၊ ဥဒ္ဓိသတိ-ညွှန်ကြား၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊
 အဓိပ္ပာယ်ဟာ-တည်း။ သေနာသနပညာပကာဒိဘေဒန္တိ ဧတ္ထပဒေ-ပုဒ်၌၊ သဏ္ဌိ
 တေန-ကောင်းစွာ တည်သော၊ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ဘတ္တုဒ္ဓေသက ယာဂု
 ဘာဇက ဖလဘာဇကဒိနံ-ဘတ္တုဒ္ဓေသကရဟန်း၊ ယာဂုဘာဇကရဟန်း၊ ဖလ
 ဘာဇကရဟန်း အစရှိသည်တို့ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဂဟဏံ-သည်၊
 ဟောတိ-၏။ ဓာတူနံ-ဓာတ်တို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ အနေကတ္ထတ္တာ-များသော
 အနက်ရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနေကတ္ထတ္တာနံ-ကုန်သော၊ ဓာတူနံ-
 တို့တွင်၊ ဈေသဒ္ဓေါ-သည်၊ ဝါ-ဈေဓာတ်သည်၊ ဩလောကနတ္ထောပိ-ကြည့်ရှု
 ခြင်း ဩလောကနအနက်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ထိုသို့ ဈေ
 သဒ္ဓါ၏ ဩလောကန အနက်လည်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝညာယ
 ဩလောကာပေန္တိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဝါ-တစ်နည်း
 ကား၊ ဝါ-တစ်နက်ကား၊ ဈေသဒ္ဓေါ-ကို၊ စိန္တနတ္ထောယေဝ-ကြံစည်ခြင်း စိန္တန
 အနက်ရှိ၏ ဟူ၍ သာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗော-ယူအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊
 လာမကတောဝါ စိန္တာပေန္တိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ - ပြီ။
 တထေဝ ဝဒန္တာတိ-ကား၊ ဆန္ဒာယ ဣတ္ထန္တာမော ဣဒံ နာမ ကရောတိတိ အာ
 ဒိနိ-အစရှိကုန်သော၊ ဝနနာနိ-တို့ကို၊ ဝဒန္တာ-ကုန်လျက်၊ ခိယုန္တိ-ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ
 အပြစ်ပြုကုန်၏။ ဝုတ္တန္တိ-ကား၊ ပါဠိယံ-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-ဟော
 တော်မူအပ်ပြီ။ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-ဤဥဇ္ဈာပနကသိက္ခာပုဒ်၌၊ ခိယုနကေတိအယံ
 ပညတ္တိ-ခိယုနကေ ဟူသော ဤပညတ်သည်၊ အနုပညတ္တိ-တစ်ဖန် နောက်ထပ်
 သိစေအပ်သော ပညတ်သည်၊ ဟောတိ-၏။

အသမ္ပတဿတိ-ကား၊ သံသေန-သည်၊ ကမ္မဝါစာယ-ဖြင့်၊ အသမ္ပတဿ-
 မသမုတ်အပ်သော၊ ဥပသမ္ပန္နဿ-ရဟန်း၏၊ ကေဝလံ-ကမ္မဝါစာဖြင့် သမုတ်
 အပ်သည်နှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊ သောဘာရော-ဤတာဝန်သည်၊ တဝ-
 သင်၏၊ ဘာရော-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ သံသေန-သည်၊ အာရောဂီတဘာရဿ-
 တင်အပ်သောဝန်ရှိသော၊ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ဗာသုဝိဟာ
 ရတ္တာယ-ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းအကျိုးငှာ၊ သယမေဝ-ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊
 ဘာရံ-ဝန်ကို၊ ဝဟန္တဿ-ထမ်းဆောင်သော၊ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ ယတြ
 ဌာနေ-အကြင်အရပ်၌၊ ဒေတယော-နှစ်ပါး၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့
 သည်၊ ဝိဟရန္တိ-ကုန်၏၊ တတြဌာနေ-၌၊ တာဒိသံ-ထိုသို့ ရှုအပ်သော၊ ကမ္မံ-

ကို၊ ကရောန္တဿ-သော၊ ဥပသမ္ပန္နဿ-ရဟန်း၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာ
ယော-အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုတည်း။ ယဿကဿစိတိ-ကား၊ ဥပသမ္ပန္နဿဝါ-
ပဉ္စင်းမူလည်းဖြစ်သော၊ အနုပသမ္ပန္နဿဝါ-သာမဏေမူလည်းဖြစ်သော၊ ယဿ
ကဿစိ-အမှတ်မထင် မြင်မြင်သူ၏။ (တစ်နည်း) ယဿကဿစိ-အမှတ်မထား
သော၊ ဥပသမ္ပန္နဿဝါ - ၏လည်းကောင်း၊ အနုပသမ္ပန္နဿဝါ - ၏လည်း
ကောင်း။ ။ ပန-ထိုမှတစ်ပါး ဝါကျသွားကို မမှားပုံသေ ဖွင့်ဆိုပေအံ့၊ အနုပ
သမ္ပန္နဿ မန သမ္ပတဿဝါ အသမ္ပတဿဝါတိ ဧတ္ထဝါကျ-၌၊ အနုပသမ္ပန္နဿ-
သာမဏေအား၊ တေရသ-တစ်ဆယ့်သုံးပါးကုန်သော၊ သမ္ပတိယော-တို့သည်၊
ဝါ-တို့ကို၊ ဒါတုံ-ငှာ၊ ကိဉ္စာပိ နဝဇ္ဇန္တိ - အကယ်၍ကား မသင့်မတော်
မလျော်မအပ်ကုန်၊ တထာပိ - သော်လည်း၊ ယောအနုပသမ္ပန္နော - အကြင်
သာမဏေသည်၊ ဥပသမ္ပန္နကာလေ-ရဟန်းဖြစ်စဉ်ကာလ၌၊ လဒ္ဓသမ္ပတိကော-
ရအပ်ပြီးသောသမ္ပတိရှိသည်၊ ဟုတော-၍၊ ပစ္စာ-သမ္ပတိရအပ်ပြီးသည်မှ နောက်
ကာလ၌၊ အနုပသမ္ပန္နဘာဝေ-သာမဏေအဖြစ်၌၊ ဌိတော-တည်၏၊ တံ အနုပ
သမ္ပန္နံ-ကို။ သန္ဓာယ-၍၊ သမ္ပတဿဝါတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊
ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ပန-အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဗျတ္တဿ-ကျမ်းကျင် လိမ္မာသော၊
ယဿ သာမဏေရဿ-အား၊ ကေဝလံ-သမ္ပတိ ရဖူးသည်နှင့် မရော မယှက်
သက်သက်၊ သံသေနဝါ - သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပတေန-သမုတ်အပ်
သော၊ ဘိက္ခုနာဝါ - သည်လည်းကောင်း၊ တံ - သည်၊ ဣဒံကမ္မံ-ကို၊
ကရောဟိ - လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဘာရော - တာဝန်ကို၊ ကတော - အပ်၏။ တံ
သာမဏေရံ-ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ အသမ္ပတဿဝါတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-
သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဥဇ္ဈာပနဉ္စ-အယုတ်အားဖြင့် ကြည့်စေ
ခြင်း၊ ကြံစေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ခိယျနဉ္စ - ကဲ့ရဲ့စေခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ မုသာဝါဒေဝသေန-မုသာစကား၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝုတ္တံ-ဖြစ်၏၊
တသ္မာ-ကြောင့်၊ အာဒိကမ္မိကဿ-အာဒိကမ္မရှိသောရဟန်းအား၊ ဣမိနာသိက္ခာ
ပဒေန-ဤဥဇ္ဈာပနက သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ အနာပတ္တိဝေ-အာပတ် မသင့်သည်သာ
လျှင်တည်း။ ပန-ထိုသို့ပင် အာဒိကမ္မိကရဟန်းအား ဤဥဇ္ဈာပနကသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်
အာပတ်မသင့်သော်လည်း၊ အာဒိကမ္မိကဿ-အား၊ မုသာဝါဒေန-ဖြင့်၊ အာပတ္တိ
ယေဝ - အာပတ်သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ (တစ်နည်း) ဘဒြမုခ-ဆရာ၊ သိက္ခာ
ပဒေ သိက္ခာပဒေ-သိက္ခာပုဒ်တိုင်း သိက္ခာပုဒ်တိုင်း၌၊ အာဒိကမ္မိကဿ အာဒိ
ကမ္မိကဿ-အာဒိကမ္မိကတိုင်း အာဒိကမ္မိကတိုင်းအား၊ အနာပတ္တိ-သည်၊ ဟော
တိ နန္ဒ-လော၊ အထ-လျက်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဝသိက္ခာပဒေ-၌၊ အာဒိကမ္မိ
ကဿ-အာဒိကမ္မိကဖြစ်သော မေတ္တိယ ဘူမဇက ရဟန်းများအား၊ ဣမိနာဝ
သိက္ခာပဒေန-ဖြင့်သာလျှင်၊ အနာပတ္တိ-မသင့်သည်၊ မုသာဝါဒေနပန-ပုဒ်ဖြင့်
ကား၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ စောဒနာ-တည်း။

တဒြမုခ-ဆရာ၊ သိက္ခာပဒေ သိက္ခာပဒေ-၌၊ အာဒိကမ္ပိကဿ အာဒိကမ္ပိကဿ-
 အား၊ အနာပတ္တိ-သည်၊ ကိဉ္ဇာပိယောတိ-၏၊ ပန(ထည့်)-သော်လည်း၊ ယသ္မာ-
 ကြောင့်၊ ဥဇ္ဈာပနဉ္စ-ကောင်း၊ ခိယျနဉ္စ-ကောင်း၊ မုသာဝါဒဝသေန-ဖြင့်၊
 ပဝတ္တိ-၏၊ တသ္မာ-ထိုသို့ ဥဇ္ဈာပနက ခိယျနက၏ မုသာဝါဒ၏ အစွမ်းအားဖြင့်
 ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဒိကမ္ပိကဿ-အား၊ ဣမိနာဝ သိက္ခာပဒေန-ဖြင့်
 သာလျှင်၊ အနာပတ္တိ-သည်၊ မုသာဝါဒေန ပန-ဖြင့်ကား၊ အာပတ္တိ-သည်၊
 ဟောတိ-၏၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ သောဓနာ-တည်း။ (ဤသို့ အာဘောဂထုတ်၍
 လည်း ယောဇနာနိုင်၏၊ ဆိုသော တပည့်၏ ဉာဏ်ကိုချင့်၍ပို့ချပါ။ ဝိဟေသကေ
 တိ အယမေတ္ထ အနုပညတ္တိတိ အဝစနုဉ္စေတ္ထဟူသော အညဝါဒကသိက္ခာပုဒ်လာ
 ဋီကာ၌ အလားတူ စောဒနာဘောဂ၊ စောဒနာဝါကျများ ရနိုင်သော်လည်း
 အနက်သွားအနက်လာ အစဉ်မှန်ရုံသာ ပေးခဲ့၏၊ ဆိုစွမ်းမူဆရာက ဆန်းကြယ်
 စွာပို့ချရာ၏။) ဣတိ-သို့၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-ရာ၏။

ဥဇ္ဈာပနက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄-ပဌမသေနာသန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

မဉ္ဇဝါတိ-ကား၊ မသာရကော-အခြေ၌စွပ်အပ်သောအပေါင်ရှိသော ညောင်
 စောင်း လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓိကာဗဒ္ဒေါ-အခြေနှင့် တစ်စပ်တည်းသော အပေါင်ရှိ
 သော ညောင်စောင်းလည်းကောင်း၊ ကုဋ္ဌိရပါဒကော-ပုစွန်ကဲ့သို့ ကောက်သော
 အခြေရှိသော ညောင်စောင်းလည်းကောင်း၊ အာဟစူပါဒကော - အပေါင်၌
 တပ်အပ်စွပ်အပ်သော အခြေရှိသော ညောင်စောင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊
 စတုသု- လေးမျိုးကုန်သော၊ ဣမေသု မဉ္ဇေသု-တို့တွင်၊ ယံကိဉ္ဇိ-တစ်ခုခုသော၊
 မဉ္ဇ ဝါ-ညောင်စောင်းကို လည်းကောင်း။ ပိဋ္ဌဝါတိ တွေ့သိ ပါဌေ-၌လည်း၊
 သေဝ နယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဘိသိံ ဝါတိ-ကား၊ ဥဏ္ဏ
 ဘိသိံ-သားမွေး အဆာရှိသော ဘုံလျှင်လည်းကောင်း၊ စောဠဘိသိံ- ပုဆိုးအဆာ
 ရှိသော ဘုံလျှင်လည်းကောင်း၊ ဝါကုဘိသိံ-လျော်အဆာရှိသော ဘုံလျှင်လည်း
 ကောင်း၊ တိဏဘိသိံ-မြက် အဆာရှိသော ဘုံလျှင် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏဘိသိံ-
 သစ်ရွက် အဆာရှိသော ဘုံလျှင်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပဉ္စသု-ကုန်သော၊
 ဣမာသုဘိသိံသု - ဤ ဘုံလျှင်တို့တွင်၊ ယံကိဉ္ဇိ-သော၊ ဘိသိံ ဝါ-ကိုလည်း
 ကောင်း၊ တေန-ကြောင့်၊ မဉ္ဇဝါတိ အာဒိ ယံစနံ အတ္ထိ တံစနံ သင်္ဂဟ
 ကာရော အာဟ- ပြီ။ တတ္ထ တသ္မိံ စစနေ-၌၊ ဝါ-တွင်၊ မဉ္ဇသင်္ခေပေနာတိ
 ဣမိနာ ဝစနေန-ဖြင့်၊ ပိဋ္ဌသင်္ခေပံ-အင်းပျဉ်ပခိုင် ကုလားထိုင်၌ထည့်သွင်းခြင်း
 ကို၊ ဝါ- အင်းပျဉ် ပခိုင် ကုလားထိုင်နှင့်တူခြင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
 ပဋိကပ္ပိတိ-ပယ်မြစ်တော်မူ၏။ ကပ္ပိယစမ္ပေနာတိ- ကား၊ မိဂါဇေဋ္ဌကစမ္ပေန-

သမင်ရေ ဆိတ်ရေဖြင့်။ ။ ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ဧတေသုမိဂါဇေဋ္ဌက စမ္မေသု-တို့တွင်၊ မိဂစမ္မေ - သားကောင်၏ အရေ၌၊ ဝါ-တွင်၊ ဧကိမိဂေါ - ဧကိမည်သော သားကောင်လည်းကောင်း၊ ဝါ - တောဆိတ် လည်းကောင်း၊ ဝါတမိဂေါ-သမင်ပျံလည်းကောင်း၊ ပသဒမိဂေါ-ဂျီလည်းကောင်း၊ ကုရုဂ် မိဂေါ-ဆတ်လည်းကောင်း၊ မိဂမာတုကော-ပြောင်လည်းကောင်း၊ ရောဟိတ မိဂေါ-သမင် ဖား လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဧတေသံယေဝ မိဂါနံ- တို့၏ သာလျှင်၊ စမ္မာနိ-သားရေတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ-ကုန်၏။ ပန- အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦး အံ့၊ အညေသံ-ဆိုအပ်ပြီးငြား သားကောင်မှ တစ်ပါးကုန်သော(၎င်းကို ဂါထာ တေသံ-၌စပ်။)

မက္ကဋ္ဌော စ-မျောက်သည်လည်းကောင်း၊ ကာဠသီဟော စ-ဝက်ဝံ သည်လည်းကောင်း၊ သရဘော စ-သမင်ဆီးစောက်သည်လည်းကောင်း၊ ကဒလိမိဂေါ စ-ဝံပိုင်သည်လည်းကောင်း၊ ယေ ကေစိ-အမှတ်မဲ့ ကုန် သော၊ ဝါဠမိဂါ စ-ကြမ်းတမ်းသော သားရဲတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ-ကုန်၏၊ တေသံ မိဂါနံ-ထို မျောက်အစရှိသော သားကောင်တို့၏၊ စမ္မံ-သားရေသည်၊ နဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဠဗ္ဗာ-ကုန်၏။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ - ၌၊ သီဟ ဗျဉ္ဇ အစ္ဆ တရစ္ဆာ - ခြင်္သေ့ ကျား ဝံ အောင်းတို့သည်၊ ဝါဠမိဂါတိ ဝါဠမိဂါနာမ-မည်ကုန်၏၊ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ကေ ဝလံ-ဆိုအပ်လတ္တံ့ သော ဂေါမဟိံသ အစရှိသည်တို့နှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊ ဧတေယေဝမိဂါ-ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော သားကောင်တို့ကိုသာလျှင်၊ ဝါဠမိဂါတိ- ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ- သိအပ်ကုန်သည်ကား၊ န-မဟုတ်ကုန်သေး၊ ပန-အဟုတ် သော်ကား၊ ယေသံ-အကြင်သတ္တဝါတို့၏၊ စမ္မံ-ကို၊ ဝဇ္ဇတိတိ-၍၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ တေ-ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ ဌပေတွာ-ပြီး၍၊ အဝသေသာ-ကြွင်းကျန်ကုန်သော၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ ဧေါမ ဟိံသ သသဗိလာရာဒယောပိ- နွား ကျဲ ယုံ ကြောင် အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ- ဤကပ္ပိယစမ္မေန ဟူသော ပါဌ်အရာ၌၊ ဝါဠမိဂါတွေဝ-ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝေဒိ တဗ္ဗာ-အပ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ-၏၊ သဗ္ဗေသံ-ကုန်သော၊ ဧတေသံသတ္တာနံ-တို့၏၊ စမ္မံ-သည်၊ နဝဇ္ဇတိ-မအပ်။ တာလီသပတ္တန္တိ-ကား၊ သုဒ္ဓံ-တစ်ပါးသော အရွက်နှင့် မရောမယှက် သက်သက်သော၊ တမာလပတ္တံ-ပန်းညို ရွက်သည်၊ နဝဇ္ဇတိ-မအပ်။ ပန သစ္စံ-၏၊ အညေန-တစ်ပါးသော သစ်ရွက်နှင့်၊ မိဿံ- ရောနှောသော၊ တမာလပတ္တံ-သည်၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ တိဏ ဝါက စောဠေသု-မြက် အဆာ၊ လျော်အဆာသွတ်သော ထည်သော ဘုံလျှို့တို့၌၊ အကပ္ပိယံ - သော၊ တိဏဝါကံနာမ-မြက်လျော်မည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။ ပန-အမေးပုစ္ဆာပြဿနာကို ဆိုဦးအံ့၊ ဗိဗ္ဗောဟနေ-ခေါင်းအုံး၌၊ နဝဇ္ဇတိဝိယ-ကဲ့သို့၊ တထာ-တူ၊ ဧတ္ထ ဧတိဿံ ဘိသိယံ-၌၊ နိသိဒိတုဉ္စ-ထိုင်ခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ နိပဇ္ဇိတုဉ္စ-ငှာ

လည်းကောင်း၊ နဝဋ္ဌတိ ကိ-မအပ်သလော၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော-မေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တတ္ထာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ကေဝလံ-ပမာဏပရိစ္ဆေဒ မရှိသည်နှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊ တတ္ထ တိဿံ ဘိသိယံ-၌၊ ဣဒမေဝဒ္ဓယံ-ဤနိသီဒန နိပဇ္ဇနနှစ်ပါးတို့အပေါင်းသည်သာလျှင်၊ ဝဋ္ဌတိ-အပ်သည်ကား၊ န-မဟုတ်သေး၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ - ကို၊ ဒဿေန္တော-လိုသော၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ပမာဏပရိစ္ဆေဒေ ပိ စေတ္ထ နတ္ထိတိ-၍၊ အာဟ-ပြီ။ တွေ့ကမေဝ-ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော အလျား၊ အနံကိုသာလျှင်၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုအပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဘိသိယာ-ဘုံလျှို၏၊ ပမာဏနိယမောပိ-နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ပမာဏကို ပိုင်းခြား သတ်မှတ်ခြင်းသည်လည်း၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ အတ္ထော-ပမာဏပရိစ္ဆေဒေ ပိ စေတ္ထ နတ္ထိ ဟူသော ပါဌ်၏အနက်တည်း။ ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ မဉ္ဇဘိသိ - ညောင်စောင်း ဘုံလျှိုလည်းကောင်း၊ ပိဋဘိသိ - လည်းကောင်း၊ ဘူမတ္ထရဏဘိသိ - မြေအခင်းဘုံလျှိုလည်းကောင်း၊ စက်မနဘိသိ - စင်္ကြံဘုံလျှိုလည်းကောင်း၊ ပါဒပုဉ္ဇနဘိသိ-ခြေသုတ်ဘုံလျှိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ တောသံဘိသိနံ-တို့၏ (ပမာဏံ ဌာစပ်)၊ ဝါ-တို့အား၊ အနုရူပတော-လျော်သောအားဖြင့်၊ သလ္လက္ခေတွာ - ကောင်းစွာမှတ်သားပြီး၍၊ အတ္ထနော - ၏၊ ရူပိဝသေန-အလို၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပမာဏံ-ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-အပ်၏။ အန္တောသံဝေလ္လိတွာ ဗဒ္ဓန္တိ-ကား၊ ယထာ ယေန အာကာရေန-ဖြင့်၊ ဝေဌိယမာနေ-ရစ်ပတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝေမဇ္ဈံ-အလယ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ သံခိတ္တံ-ချိုးအပ်သည်၊ ဝါ-ကျဉ်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဧဝံ တယာ တေန အာကာရေန - ထိုအလယ်ကျဉ်းလောက်အောင်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မဇ္ဈေ-၌၊ သုဠ-ကောင်းစွာ၊ ဝေဌေတွာ-၍၊ ဗဒ္ဓံ-ဖွဲ့အပ်သည်။

အဋ္ဌ-ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ယေမာသာ-တို့သည်၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော-ဒုရသမ္ပန်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။ ဝဿာနမာသာတိ ဧဝံ အပညာတာတိ ဣဒံ ဝစနံ-သည်၊ အဝဿိကသင်္ကေတာတိ ဧတဿေဝ ဝစနဿ-၏သာလျှင်၊ ဝိဝရဏံ-ဖွင့်လှစ်ကြောင်းတည်း၊ အပ္ပတိတာ-မိုးလဟု မသိအပ်ကုန်သော၊ အပ္ပသိဒ္ဓါ-မိုးလဟု မထင်ရှားကုန်သော (ယေ အဋ္ဌမာသာဌာစပ်)၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-အပညာတာ ဟူသော ပုဒ်၏အနက်တည်း။ အသညိတာတိပိ-၍လည်း၊ ပါဌော-အဋ္ဌကထာပါဌ်သည်၊ အတ္ထိ-အချို့ ပေဉ်ရှိ၏။ တတ္ထပါဌေ-ထိုအချို့ ပေဉ်ရှိသော “အသညိတာ” ဟူသောပါဌ်၌၊ အဝိညာတာ - မသိအပ်ကုန်သော၊ ဣတိအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ အဋ္ဌမာသာတိ-ကား၊ စတ္တာရော-လေးလကုန်သော၊ ဟေမန္တိကာ-ဆောင်းဥတုဖြစ်ကုန်သော၊ မာသာ-တို့လည်းကောင်း၊ စတ္တာရော-ကုန်သော၊ ဂိမ္မိကာ-နွေဥတုဖြစ်ကုန်သော၊ မာသာ-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ အဋ္ဌ-ကုန်သော၊ မာသာ-တို့သည်။

သြဝဿတမဏ္ဍပေတိ - ကား၊ သာခါမဏ္ဍပ ပဒရမဏ္ဍပါနံ - သစ်ခက်တို့ဖြင့် မိုးအပ်သော မဏ္ဍပ်၊ ပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့် မိုးအပ်သော မဏ္ဍပ်တို့တွင်၊ ယတ္ထကတ္ထစိ- အမှတ်မဲ့သော၊ သြဝဿကေ-ယိုကျသော မိုးရှိရာဖြစ်သော၊ မဏ္ဍပေ-၌။ ။
 ယတ္ထာတိ-ကား၊ ယေသု ဇနပဒေသု-တို့၌။ ။သဗ္ဗတ္ထာတိ-ကား၊ ဇနပဒေသု- တို့၌။ ။ကာကာဒီနံ နိဗဒ္ဓ ဝါသ ရုက္ခ မူလေတိ-ကား၊ ယတ္ထ ရုက္ခမူလေ-အကြင် သစ်ပင်အောက်၌ (မူလံ ဘေသန္တိကေ မူလ၊ မူလေ ဟေတုမိ ပါဘတေ-တွင် သန္တိကတ္ထယု၊ နိယမဝါကျထောက်)၊ ခုံဝနိဝါသေန-အမြဲနေခြင်းဖြင့်၊ ကာကာ ဝါ - ကျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုလလာဝါ - စွန်ရဲတို့ သည်လည်းကောင်း၊ အညေ-ကာက, ကုလလမှ တစ်ပါးကုန်သော၊ သကုန္တာဝါ - ငှက်တို့သည်လည်း ကောင်း။ ကုလာဝကေ-အသိုက်အမြုံ အုံတို့ကို၊ ကတွာ-၍၊ ဝသန္တိ-ကုန်၏၊ တာဒိသဿ-ထိုသို့ အသိုက်အအုံ မြုံပြု၍နေကုန်၏ဟု ရှုအပ်သော၊ ကာကာ ဒီနံ-တို့၏၊ နိဗဒ္ဓ ဝါသဿ-သော၊ ယဿကဿစိ-သော၊ ရုက္ခဿ-သစ်ပင်၏၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌ (သန္တရိတု နဝဋ္ဌတိ-၌စပ်)။ ပန-မအပ်သည်မှ တစ်ပါး အပ် သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယတ္ထရုက္ခေ-၌၊ ဂေါစရပ္ပသုတာ-အစာရှာခြင်း၌ အားထုတ် ကုန်သော၊ သကုန္တာ - ငှက်တို့သည်၊ ဝိဿမိတွာ - အပန်းဖြေကြကုန်ပြီး၍၊ ဝသန္တိ-ကုန်အံ့၊ တဿရုက္ခဿ-ထိုငှက်တို့နားရာဖြစ်သော သစ်ပင်၏၊ မူလေ- အောက်၌၊ နိက္ခိပိတုံ-ထူးခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဌတိ-၏။ ကဒါစိပီတိ ဣမိနာပဒေန- ဖြင့်၊ ကေဝလံ-ဆောင်းဥတု၊ နေဥတုနှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊ ဝဿိက သင်္ကေတေ-မိုးဥတုဟုသိအပ်သော၊ ကာလေယေဝ-အခါ၌သာလျှင်၊ နိက္ခိပိ တုံ-ငှာ၊ နဝဋ္ဌတိ-မအပ်သည်ကား၊ န-မဟုတ်၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟ ကာရေ-သည်၊ ဒဿေတိ-၏။ ယတ္ထာတိ-ကား၊ ယသ္မိံ ပဒေသေ-၌။ ။
 ယဒါတိ-ကား၊ ယသ္မိံ ကာလေ-၌။

သောတိ-ကား- ယဿဘိက္ခုနော-၏၊ အတ္ထာယ-ငှာ၊ သန္တတော - ခင်း အပ်၏၊ သောဘိက္ခု-ထိုခင်းရာဖြစ်သော ရဟန်းသည်၊ ဝါ-ထိုခင်းကြောင်း ဖြစ်သောရဟန်းသည်။ ။ပကတိသန္တတေတိ-ကား၊ ပကတိယာဝ - ပင်ကို အားဖြင့်သာလျှင်၊ သန္တတေ - သော။ ယံသေနာသနံ - အကြင် အိပ်ရာကို၊ အတ္တနာ-သည်လည်း၊ နေဝသန္တတံ-မခင်းအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပရေန- တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊ နေဝသန္တရာပိတံ-မခင်း စေအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မိံ သေနာသနေ - ထို မိမိလည်း မခင်းအပ် သူတစ်ပါးကိုလည်း မခင်းစေအပ်သော အိပ်ရာနေရာ၌၊ ဣတိဣဒံအတ္ထဇာတံ- သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ လဇ္ဇိဟောတိတိ-ကား၊ သော(ထည့်) - ထိုရဟန်း သာမဏေ အာရမ်စောင့်သည်၊ လဇ္ဇနသီလော-ရှက်ခြင်း အလေ့ အထရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ပရိက္ခာရဝိနာသနေ - အသုံးအဆောင် ပရိက္ခရာ ပျက်စီးခြင်း၌၊ ဝါ-မှ၊ ဘိတော-ကြောက်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-

ကား၊ အတ္ထော-လဇ္ဇိ ဟောတိ ဟူသောပါဌ်၏ တိမ်မြောက်ကွယ်ဝှက် အသိခက်
သောအနက်တည်း။ တေန-ကြောင့်၊ အတ္တနော ပလိဗောဓံ ဝိယ မညတိတိ-
ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဣမိနာပါဌေန - ဤအတ္တနော
ပလိဗောဓံ ဝိယ မညတိ ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အလဇ္ဇိ-အရာရာ၌ ကြောင့်ကြ
ကင်းဘိ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာပုစ္ဆိတော-ပန်ကြားပြောဆိုပြီး၍၊ ဂန္တု-ငှာ၊
နဝဠတိ-မအပ်၊ ဣတိဣမံအတ္တံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿေတိ-၏။
နိရပေက္ခောတိ-ဟူသည်ကား၊ အဟံ - သည်၊ အာဂန္တာ - ပြန်လာပြီး၍၊
ဥဒ္ဓရိဿာမိ-ရုပ်သိမ်းအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ အပေက္ခာရဟိတော-ရှင်းခြင်းမကင်းသည်။
ဣမိနာပဒေန-ဖြင့်၊ ဘိက္ခု(ထည့်)-သည်၊ သာပေက္ခော-ပြန်လာပြီး ရုပ်သိမ်း
အံ့ဟု ရှင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတော-၍၊ စေဂစ္ဆတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဘိက္ခု
နော-အား၊ လေဉ္စုပဂါတိ-ခဲတစ်ကျကို၊ အတိက္ကန္တပိ-ကျော်လွန်သော်လည်း၊
အနာပတ္တိ-မသင့်၊ ဣတိဣမံအတ္တံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿေတိ-၏။
ဟိသစ္စံ-၏၊ တေနော - ထိုသို့ “သာပေက္ခ” ရဟန်းအား သွားသော်လည်း
အာပတ်မသင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အနာပတ္တိဝါရေ-၌၊ ဩတာ
ပေန္တော ဂစ္ဆတိတိ-၍၊ ဘံဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ အညတ္တဂစ္ဆန္တောတိ-
ကား၊ တံမဂ္ဂံ-ထိုဒိဝါဌာနသွားရာလမ်းခရီးကို၊ အတိက္ကမိတော-၍၊ အညတ္တ-
ဒိဝါဌာနမှ တစ်ပါးသောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တော-သွားသောရဟန်းကို၊ အညဿ-
(သမ္မာန်ထည့်)-ဒိဝါဌာနမှ တစ်ပါးသောအရပ်၏၊ လေဉ္စုပဂါတုပစာရတော-
ခဲတစ်ကျဥပစာမှ၊ ဗဟိ-အပ၌၊ ဌိတတ္တာ-တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါဒုဒ္ဓါ
ရေန ကာရေတဗ္ဗောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။ အညတ္တ-ဒိဝါ
ဌာနမှ တစ်ပါးသောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တော-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ပဌမ
ပါဒုဒ္ဓါရေ-ပဌမခြေလှမ်းကို ကြွမြှောက်ရာအခါ၌၊ ဒုက္ကဋ်-သည်၊ ဟောတိ-၏။
ဒုတိယပါဒုဒ္ဓါရေ-ဒုတိယခြေလှမ်းကို ကြွမြှောက်ရာအခါ၌၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊
ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-ပါဒုဒ္ဓါရေန ကာရေတဗ္ဗော-ဟူသော
ပါဌ်၏အနက်တည်း။

တိကပါစိတ္တိယန္တိ-ကား၊ သံသိကေ-သံသိကဖြစ်သော ညောင်စောင်း အစ
ရှိသည်၌၊ သံသိကသည် ဝေမတိက ပုဂ္ဂလိကသည်နံ-သံသိက ညောင်စောင်း
အစရှိသည်ဟု အမှတ်ရှိသောရဟန်း၊ သံသိကဟုတ်လေသလော မဟုတ်လေ
သလောဟု အမှတ်ရှိသောရဟန်း ပုဂ္ဂလိကညောင်စောင်း အစရှိသည်ဟုအမှတ်
ရှိသော ရဟန်းတို့၏၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ တိကပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။
ဣမိနာဝနယေန - ဖြင့်သာလျှင်၊ တိကဒုက္ကဋ်မိ-ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။
စိမိလိကာဒိနံ-အစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထော-ကို၊ ဒုတိယသိက္ခာပဒေ-၌၊ သင်္ဂဟ
ကာရေန-သည်၊ ဒဿိတောဝ-ပြတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ရဇ္ဇုကေဟိ
ဝါ-ကြိုးငယ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပိလောတိကာဟိဝါ-ပုဆိုးနွမ်း အစရှိသည်

တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကတာ - ပြုအပ်သော၊ သေယျာ-အိပ်ရာ နေရာသည်၊ ပါဒပုညနိနာမ-မည်၏။ ဖလကမယံ - ပျဉ်ချပ်ဖြင့် ပြုအပ်သော၊ ပိဋ္ဌ-အင်းပျဉ်သည်၊ ဖလကပိဋ္ဌနာမ-မည်၏။ ကေဝလံ-ဒါရုဘဏှာ အစရှိသည်ကိုထား၍ သွားသောရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ်နှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊ စိမိလိကာဒိနိယေဝ-တို့ကိုသာလျှင်၊ အဇ္ဈောကာသေ-လွင်တီးခေါင်၌၊ ဌပေတွာ-၍၊ ဂစ္ဆန္တဿ-အား၊ ဒုက္ကဋ်-သည်၊ နဟောတိ-ဖြစ်သည်မဟုတ်သေး၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ယံဝါပနာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မဲ့သော၊ ဒါရုဘဏှာ-သစ်သားဘဏှာကိုလည်းကောင်း၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ မတ္တိကာဘဏှာ-ကောင်း(ဌပေတွာ-၌စပ်)၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏။ အန္တမသော ပဏှာ ဓာရကမ္ပိတိ ဣမိနာပါဌေန-ဖြင့်၊ တာလဝဏှ မိဇနိပတ္တ ပါနိယဉဋ္ဌုကံ ပါနိယသင်္ခါဒိသု-ယပ်ဝန်း၊ လေးထောင့်ယပ်သပိတ်၊ သောက်ရေခွက်၊ သောက်ရေခရုသင်း အစရှိသည်တို့၌၊ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ-ထူးထွေ စကားပြောကြားဖွယ်သည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိဣမိအတ္ထိ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿတိ-၏၊ အရညေ-တောထဲ၌၊ ပဏှကုဋ်သု-သစ်ရွက်မိုးကျောင်းတို့၌၊ ဝသန္တာနံ-နေသောရဟန်းတို့၏၊ သီလသမ္ပဒါယ-သီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ဝါ-ပြည့်စုံသောသီလ၌၊ ပသန္တစိတ္တာ-ကြည်ညိုကုန်သော၊ မနုဿာ-လူတို့သည်၊ မဉ္ဇပိဋ္ဌာဒိနိ-ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒေန္တိ-လှကုန်၏။ ကိံ ဝစနံ-အဘယ်စကားကို၊ ဝတွာ-လျှောက်ထားကြကုန်၍၊ ဒေန္တိ-ကုန်သနည်း။ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ တုမေ-တို့သည်၊ ဣမာနိမဉ္ဇ ပိဋ္ဌာဒိနိ-တို့ကို၊ သံသိကပရိဘောဂေန-သံဃာ၏ ဥစ္စာဟူသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇထ-နေထိုင်သုံးဆောင်ပါကုန်လော့၊ ဣတိဝစနံ-ကို၊ ဝတွာ-၍၊ ဒေန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။ တတ္ထ တသ္မိံ ဒါနေ-ထိုသို့ သံသိကလူရာ၌၊ (တစ်နည်း) တတ္ထ တေသု အရညေ ပဏှကုဋ်သု ဝသန္တာနံ သီလသမ္ပဒါယ ပသန္တစိတ္တဟိ မနုဿေဟိ သံသိကပရိဘောဂေန ပရိဘုဉ္ဇထာတိ ဝတွာ ဒိန္နေသု မဉ္ဇပိဋ္ဌာဒိသု-တို့၌၊ ကိံ-အဘယ်သို့၊ ကာတဗ္ဗိ-နည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတဗ္ဗတော- ဤသို့ မေးအပ် မေးသင့် မေးထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာရညကေပနာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ တတ္ထဝစနေ-၌၊ အသတိ အနောဝဿကေတိ-ကား၊ ပဗ္ဗာရာဒိ အနောဝဿကဋ္ဌာနေ-တောင်ဝှမ်း၊ တောင်ခေါင်း အစရှိသော မိုးမစုတ်ရာ၊ မိုးမစိုရာအရပ်သည်၊ အသတိ-မရှိခဲ့သော် (လဂ္ဂေတွာ ဂန္တု-၌စပ်)။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံ ဝစနံ-ဤအသတိ အနောဝဿကေ ဟူသော စကားသည်၊ လက္ခဏဝစနံ-အနီးကပ်၍ မှတ်ကြောင်းစကားသည်၊ ဝါ-ဥပလက္ခဏစကားသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကံသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဒံ ဝစနံ-သည်၊ လက္ခဏဝစနံ-သည်၊

ဟောတိ-နည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ သဘာဝါနံ အဘာဝေတိ

အတ္တဿစ- သဘာဝါနံ အဘာဝေဟူသောအနက်၏လည်း၊ ဝါ- ကိုလည်း၊
ဣတ္ထိတဗ္ဗတ္တာ-အလိုရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒံ ဝစနံ-သည်၊ လက္ခဏာ
ဝစနံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရေ-တည်း၊ ဟိ တံ သင်္ခေပံ
ဝိတ္တာရေဿာမိ-အံ၊ အာရညကေန-တောသ နေရာရှိသော၊ ဘိက္ခုနာ-
သည်၊ တတ္ထအရညေ-၌၊ ဝသိတွာ-၍၊ အညတ္ထ - တစ်ပါးသောအရပ်သို့၊
ဂစ္ဆန္တေန-သွားလိုလတ်သော်၊ ဝါ-သော၊ အာရညကေန-တော၊ ဘိက္ခုနာ-
သည်၊ သာမန္တဝိဟာရေ-အနီးဖြစ်သော ကျောင်း၌၊ အသန္တာနံ(ထည့်)-ကုန်
သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ပေသေတွာ-စေလွှတ်ပြီး၍၊ ဝါ-ပို့ပြီး
ခါမှ၊ ဂန္တဗ္ဗံ-သွားရာ၏၊ သဘာဝါနံ-သဘောတူကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊
အဘာဝေ-မရှိခဲ့သော်၊ အနောဝဿကေ-မိုးလုံရာအရပ်၌၊ နိက္ခိပိတွာ-ထားပြီး
၍၊ ဂန္တဗ္ဗံ-အပ်၏။ အနောဝဿကေ-သည်၊ အသတိ-သော်၊ ရုက္ခေ-သစ်ပင်၌၊
လဂ္ဂေတွာ-ဆွဲချိတ်ပြီး၍၊ ဂန္တဗ္ဗံ-အပ်၏။

ကေဝလံ-တစ်မျိုး တခြား ပြုထိုက်သည်နှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊ ဣဒံ
ယေဝကမ္မံ-ဤသစ်ပင်၌ ဆွဲချိတ်ခြင်းအမှုကိုသာလျှင်၊ ကတွာ-၍၊ ဂန္တဗ္ဗံ-ငှာ၊
ဝဇ္ဇတိ-အပ်သည်ကား၊ န-မဟုတ်သေး၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ယထာဝါတိ
အာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရေ အာဟ-ပြီ။ ယထာဝါဥပစိ
ကာဟိ န ခဇ္ဇတိတိ ပါဌဿ-၏၊ ယထာ-အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအား
ဖြင့်၊ သေနာသနေ-ညောင်စောင်းအစရှိသော အိပ်ရာနေရာကို၊ ဌပိတေ-ထား
အပ်သည်ရှိသော်၊ ဥပစိကာဟိ-ခြံတို့သည်၊ သေနာသနံ-ကို၊ နခဇ္ဇတိ-မခဲမကိုက်
အပ်၊ ဧဝံတထာ-သို့သို့ မခဲမကိုက်လောက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပါသာ
ဏာနံ-ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲတို့၏၊ ဥပရိ-အပေါ်၌၊ ဌပနံ-ထားခြင်းကို၊
ကတွာ-၍၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဣဒံ ပိဏ္ဍတ္တဇာတံ-
ဤသို့သော အဓိပ္ပာယ်ကျ ပိဏ္ဍတ္တသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊
ကံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ- နည်း၊ စတုသု-လေးလုံးကုန်
သော၊ ပါသာဏေသု-တို့၌၊ မဉ္ဇူ-ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ မဉ္ဇေ-၌၊ အဝသေသမဉ္ဇ
ပိဌာနိ-ကြွင်းကျန်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် အစရှိသည်တို့ကို၊ အာရေ
ပေတွာ-တင်ပြီး၍၊ ဥပရိ-မဉ္ဇူပိဌတို့အပေါ်၌၊ ဘိသိအာဒိကံ-ဘုံလျှိုအစရှိသည်
ကို၊ ရာသိ-အစုအပုံကို၊ ကတွာ-၍၊ ဒါရုဘဏ္ဍံ-သစ်သားဘဏ္ဍာကို လည်း
ကောင်း၊ မတ္တိကာဘဏ္ဍံ - မြေညက် ဘဏ္ဍာကို လည်းကောင်း၊ ပဋိသမေတွာ-
သိမ်းဆည်းပြီး၍၊ ဂမိကဝတ္တံ-ခရီးသွားရဟန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်ကို၊ ပူရေတွာ-
ပြည့်စေပြီး၍၊ ဂန္တဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဣတိဣဒံပိဏ္ဍတ္တဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊
ဟောတိ-၏။

အဗ္ဗောကာသိကေနာပိ-အဗ္ဗောကာသိကရူတင်ဆောင် ရဟန်းသည်လည်း၊
ဝါ-အဗ္ဗောကာသိ၌ နေထိုင်ခြင်း အလေ့ရှိသော ရဟန်းသည်လည်း၊ အဟံ-

သည်။ ဥက္ကဋ္ဌအဗ္ဗောကာသိကော-မြတ်သော အဗ္ဗောကာသိက ဓူတင်ဆောင်သည်။ အမှီ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတွာ-၍၊ စီဝရကုဋ္ဌိမ္မိ-သင်္ကန်း၊ ကျောင်းကိုလည်း၊ အကတွာ-၍၊ အသမယေ-မခင်းသင့်ရာအခါ၌၊ အဗ္ဗောကာသေ-လွင်တည်းခေါင်၌၊ ပညပေတွာ- ခင်းပြီး၍၊ နိသီဒိတုံဝါ- ထိုင်ခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ နိပဇ္ဇိတုံဝါ- အိပ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ နဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ဣတိဣမံ အတ္တံ-ကို၊ ဒဿေန္တော-သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ အဗ္ဗောကာသိကေနာတိအာဒိ ယံ ဝစနံ အတ္တံ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ ပန-အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဝါ-အနွယ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ သေနာသနံ-အိပ်ရာနေရာကို၊ စတုဂ္ဂုဏေန-လေးထပ်လေးလွှာရှိသော၊ စီဝရေနပိ-သင်္ကန်းဖြင့်လည်း၊ ကတကုဋ္ဌိ-သည်၊ အတေမေန္တံ-ရေမစိုအောင်၊ ရက္ခိတုံ-ငှာ၊ သစေနေဝ သက္ကောတိ-အကယ်၍သာလျှင် မစွမ်းနိုင်ငြားအံ့၊ သတ္တာဟဝဒ္ဓလိကာဒိနိ-ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မိုးစေ့ခြင်း အစရှိသည်တို့သည်၊ သစေဘဝန္တိ-ကုန်အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ကတကုဋ္ဌိယာ-၏၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ ကာယာနုဂတိကတ္တာ-ကိုယ်သို့ အစဉ်လိုက်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-ကိုယ်အားလျော်စွာ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဗ္ဗောကာသေ-၌၊ သေနာသနံ-ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ အညတ္တ-သို့၊ ဂန္တု-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ ရုက္ခမူလိကဿာပိ-ရုက္ခမူလဓူတင်ဆောင်ရဟန်းအားလည်း၊ ဝါ-သည်လည်း၊ ဒေသဝနယော-ကိုသာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-အပ်၏။

တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ-၌၊ ဝိဿာသဂ္ဂါဟော-အကျမ်းဝင်သောအားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ ရုဟတိ-တက်ရောက်ငြားအံ့၊ တဿ ပုဂ္ဂလဿ-၏၊ သန္တကံ-ဥစ္စာဖြစ်သော အိပ်ရာ၊ နေရာသည်၊ အတ္တနော-၏၊ ပုဂ္ဂလိကမိဝ-ပုဂ္ဂိုလ်ပိုင် အိပ်ရာ နေရာနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝိဿာသိက ပုဂ္ဂလိကေတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ ယသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ-၌၊ ဝိဿာသော-အကျမ်းဝင်ခြင်းသည်၊ ဝါ-ညှင်းဆဲခြင်းမှ ကင်းခြင်းသည်၊ န ရုဟတိ-မရောက်၊ တဿ ပုဂ္ဂလဿ-၏၊ သန္တကေ-ဥစ္စာဖြစ်သော အိပ်ရာ နေရာ၌၊ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ယက္ခော ဝါ-ဘိလူးသည်လည်းကောင်း၊ ပေတော ဝါ-ပြိတ္တာသည် လည်းကောင်း၊ အမနုဿောတိ အမနုဿောနာမ-မည်၏။ ပလိဗုဒ္ဓံ ဟောတိတိ - ကား၊ ဥပဒ္ဓုတံ - ကပ်၍ နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။

ပဌမ သေနာသန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၅-ဒုတိယ သေနာသနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ယံကိဉ္စ ဓမ္မန္တိ - ကား၊ ကပ္ပိယာ ကပ္ပိယံ-အပ် မအပ်သော၊ ဝါ-အပ်သော အသားရှိသော သတ္တဝါတို့၏သားရေ မအပ်သောအသားရှိသော သတ္တဝါတို့၏

သားရေဟု ဆိုအပ်သော၊ ယံကိဉ္ဇိ-ခပ်သိမ်းသော၊ စမ္ပ-သားရေသည် (စမ္ပက္ခဏော-
 ဌ်စပ်)။ ။ န ဘိက္ခုဝေ မဟာစမ္မာနိ ဓာရေတဗ္ဗာနိ သိဟစမ္ပ ဗျဉ္ဇစမ္ပ ဒီပိစမ္ပ
 ယော ဓာရေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ-ဟူ၍၊ ခန္ဓကေ-မဟာဝဂ္ဂ စမ္ပက္ခန္ဓကဉ္စ၊
 သိဟစမ္မာဒိနံ-ခြင်္သေ့ရေ အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိက္ခေပေါ-ပယ်မြစ်တော်မူခြင်းကို၊
 ဘဂဝတော-သည်၊ ကတော နန-ပြုအပ်သည် မဟုတ်လော၊ ဣတိ ဣမံ စောဒနံ-
 ကို၊ သောဓေန္တော-သုတ်သင်လိုသော၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ သိဟစမ္မာဒိနန္တိ
 အာဒိ-သော၊ ယံ ဝစနံ အတ္ထိ တံ ဝစနံ-ကို၊ အာဟ-ပြီ။ ပရိဟရဏေယေဝ
 ပဋိက္ခေပေါတိ-ကား၊ သိဟစမ္မာဒိနံ-တို့ကို၊ အတ္တနော-၏၊ သန္တကံ - ဥစ္စာကို၊
 ကတော-၍၊ တံတံ ဝိဟာရံ-ထိုထို ကျောင်းသို့၊ ဟရိတော-ဆောင်ယူပြီး၍၊ မဉ္ဇ
 ပိဋ္ဌာဒိသု-ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် အစရှိသည်တို့၌၊ အတ္တရိတော-ခင်းပြီး၍၊ ပရိ
 ဘောဂေယေဝ-သုံးဆောင်ခြင်း၌သာလျှင်၊ ပဋိက္ခေပေါ-ပယ်မြစ်ခြင်းကို၊ ဘဂဝ
 တော-သည်၊ ကတော-အပ်၏။ ပန-ပဋိက္ခိတ္တမှတပါး အနုညာတကို ဆိုဦးအံ့၊
 သိဟ စမ္မာဒိနံ တို့ကို၊ သေနာသန သန္တကံ - ကျောင်း၏ ဥစ္စာကို၊ ကတော-၍၊
 ဘူမတ္ထရဏဝသေန-မြေ အခင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိဘောဂေ-ရာ၌၊ ဝါ-
 ခြင်းကြောင့်၊ ဒေါသော - အာပတ် တည်းဟူသော အပြစ်သည်၊ နေဝ အတ္ထိ-
 သာလျှင်တည်း၊ တေန-ကြောင့်၊ သေနာသန ပရိဘောဂေ ပန အကပ္ပိယ စမ္ပ
 နာမ နတ္ထိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

တေန ဝတ္ထေန-ဤအဝတ်ဖြင့်၊ သရီရံ-ကိုယ်ကို၊ ပါဝါရေန္တိ သဉ္ဇာဒေန္တိ-
 ဖုံးလွှမ်းကုန်၏၊ ဣဘိ တသ္မာ-ထိုသို့ ကိုယ်ကို ဖုံးလွှမ်းကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 တံ ဝတ္ထံ-သည်၊ ပါဝါရော-မည်၏။ ဥဒ္ဓလောမိ ကေန္တလောမိ အာဒိကောဇ
 ဝတ္ထရဏံ-တစ်ဖက်မှ ထွက်သော အမွှေးရှိသောကော်ဇော နှစ်ဖက်မှထွက်သော
 အမွှေးရှိသော ကော်ဇောအစရှိသော ကော်ဇောအခင်း အစရှိသော အခင်း
 သည်၊ ကောဇဝေါတိ ကောဇဝေါနာမ-မည်၏။ ဘိသိ-ဘုံလျှိုလည်းကောင်း၊
 နိသိဒနံ-နေရာထိုင်လည်းကောင်း၊ တိဏသန္တာရော-မြက်အခင်း လည်းကောင်း၊
 ပဏ္ဏသန္တာရော-သစ်ရွက်အခင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ အဝသိဋ္ဌံ-ကြွင်းကျန်
 သော၊ သေနာသနံ-အိပ်ရာ နေရာသည်၊ သေသန္တိ သေသံနာမ-မည်၏။ တတ္ထ
 တေသု အဝသိဋ္ဌေသု သေနာသနေသု-တို့တွင်၊ မဉ္ဇကဘိသိ ဝါ-ညောင်စောင်း
 ဘုံလျှိုသည် လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌကဘိသိ ဝါ- အင်းပျဉ် ဘုံလျှိုသည် လည်း
 ကောင်း၊ ဘိသိတိ ဘိသိနာမ - မည်၏။ သဒသံ- အမြိတ်အဆာ အနားကွပ်ပါ
 သော၊ အတ္ထရဏံ-အခင်းကို၊ နိသိဒနန္တိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။ ယေသံ ကေသဉ္ဇိ-
 ကုန်အောင် စိုကုန်သော၊ တိဏာနံ-တို့၏၊ သန္တာရော-သည်၊ တိဏသန္တာရောတိ
 တိဏသန္တာရောနာမ-မည်၏။ ပဏ္ဏသန္တာရေ-သစ်ရွက်အခင်း၌၊ သေနယော-ဤ
 နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တောသု သေယျာသု-

ဤ အခင်းတို့တွင်၊ ဘိသိ-သည့်၊ ဘိသိယာ-၏၊ ဝါ-ကို၊ ဟေဋ္ဌာ-၌၊ ဝံတ္တံတ္တာ-
 ကြောင့်၊ ပါကဋ္ဌာ-၏။ နိသိဒနံ-သည်၊ နိသိဒနသိက္ခာပဒေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊
 ပါကဋ္ဌ-ထင်ရှား၏။ ပန-သိက္ခာပဒပါကဋ္ဌ အခင်းမှတစ်ပါး သဘာဝ ပါကဋ္ဌ
 အခင်းကို ဆိုဦးအံ့၊ တိဏသန္တာရ ပဏ္ဏသန္တာရနိ-တို့သည်၊ လောကပသိဒ္ဓါနိ
 ယေဝ-လောက၌ ထင်ရှားကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊ တေနေဝ- ကြောင့်သာ
 လျှင်၊ ပါကဋ္ဌမေဝါတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

နေဝဥဒ္ဓရေယျ နဥဒ္ဓရာပေယျာတိ-ကား၊ အတ္တနာဝါ-မိမိသည်လည်း၊ ဝါ-
 မိမိကိုယ်တိုင်လည်း၊ ဥဒ္ဓရိတွာ-ရုပ်သိမ်းပြီး၍၊ ပတိရူပေ-ထားခြင်းငှာ သင့်လျော်
 သော၊ ဌာနေ-အရပ်၌၊ န ဌပေယျ မထားငြားအံ့၊ ပရေနဝါ-တစ်ပါးသောသူ
 သည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊ တထာ-ထိုကဲ့သို့ ထားခြင်းငှာ သင့်လျော်ရာအရပ်၌
 ထားခြင်းကို၊ န ကာရာပေယျ-မပြုစေငြားအံ့၊ တေန-ကြောင့်၊ ယထာ ဌပိတန္တ
 အာဒိ-ယံ ဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ စ-ဆက်၍
 ဆိုဦးအံ့၊ တံ သေယျ-ကို၊ ဌပေန္တေန-ထားလိုသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ စတုသု
 ပါသံဃဏေသုတိ အာဒိနာ-သော၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ ဝုတ္တနယေ နေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အန္တောဂေဟေ-ကျောင်းတွင်း၌၊ ဝါ-ကျောင်းတွင်းတွင်၊
 အနောဝဿကော-မိုးမစုတ်သော အရပ်၌၊ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ-ထားအပ်၏။ ပန-အထူး
 ကို ဆိုဦးအံ့၊ သေနာသနံ-ကျောင်းသည်၊ သစေ ဩဝဿတိ-အကယ်၍ မိုးစို
 ငြားအံ့၊ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဆဒနတ္ထံ - မိုးခြင်း အကျိုးငှာ၊ တိဏံ-သက်ငယ် မြက်
 သည်၊ ဝါ-ကို၊ အာနိတာဝါ-ဆောင်ယူအပ်ပြီးသည် လည်းကောင်း၊ ဣဋ္ဌကာ-
 အုတ်တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ အာနိတာဝါ-ကောင်း၊ ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ ဆာဒေ
 တုံ-ငှာ၊ သစေ ဥဿဟတိ-အကယ်၍စွမ်းနိုင်အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဆာဒေတဗ္ဗံ-
 မိုးအပ်၏၊ ဆာဒေတုံ-ငှာ၊ နော စေ သက္ကောတိ-အံ့၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ ယော
 ဩကာသော-အကြင် အရပ်သည်၊ အနောဝဿကော-မိုးမစုတ်၊ တတ္ထ ဩကာ
 သေ-ထို မိုးမစုတ်ရာ အရပ်၌၊ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ-၏။ သဗ္ဗမ္မိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊
 သေနာသနံ-သည်၊ သစေ ဩဝဿတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-ဤသို့ တစ်ကျောင်းလုံး
 မိုးစုတ်သော်၊ ဝါ-တစ်ကျောင်းလုံး မိုးမလုံခဲ့သော်၊ ဥဿဟန္တေန-စွမ်းနိုင်သော၊
 ဘိက္ခုနာ-သည်၊ အန္တောဂါမေ-ရှာတွင်း၌၊ ဥပါသကာနံ-သိတင်းသည် ဒါယ
 ကာတို့၏၊ သရေ-၌၊ ဌပေတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ တေပိ ဥပါသကာ-တို့သည်လည်း၊
 ဘန္တေ-ဘုရား၊ သံသိကံနာမ-မည်သည်၊ ဘာရိယံ-ဝန်လေးပါ၏၊ အဂ္ဂိ ဒါဟာ
 ဒိနံ-မီးလောင်ခြင်း အစရှိသည်တို့မှ၊ ဘာယာမ-ကြောက်ပါကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊
 ဝတှာ-၍၊ သစေ န သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္တိ-အကယ်၍ လက်မခံကုန်ငြားအံ့၊ ဝါ-အကယ်၍
 ငြင်းဆန်ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ သန္တေသု - သော်၊ အဇ္ဈောကာသေ-လွင်တီးခေါင်၌၊
 ပါသာဏာနံ-ကျောက်တို့၏၊ ဥပရိ-အပေါ်၌၊ မဉ္ဇူ-ညောင်စောင်းကို၊ ဌပေတွာ-

၍၊ သေသံ-ညောင်စောင်းမကြွင်းသော ပရိက္ခရာကို၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ-
 ဖြင့်သာလျှင်၊ နိက္ခိပိတော-၍၊ တိဇ္ဈေဟိ စ-မြက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဇ္ဇေဟိ
 စ-သစ်ရွက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္ဆာဒေတဗ္ဗ-ဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ ဟိ-အကျိုးကို
 ဆိုဦးအံ့၊ (တစ်နည်း) ကသွာ-ကြောင့်၊ အဇ္ဈောကာသေ-၌ ။ပ ။ ပဋိစ္ဆာ
 ဒေတဗ္ဗ-နည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ဟိယသွာ-ကြောင့်၊ တတ္ထ တေသု
 ပရိက္ခာရေသု-ထို မြက်သစ်ရွက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ပရိက္ခရာတို့တွင်၊ ယံမဉ္ဇိ-
 သည်၊ အင်္ဂမတ္တမ္ပိ-အပေါင်မျှသည်လည်း၊ အဝသိဿတိ-ကျန်လိမ့်လတ္တံ့၊ တံ
 မဉ္ဇိ-သည်၊ တတ္ထ တသ္မိံ သေနာသနေ-သို့၊ အာဂတာနံ-လာကုန်သော၊ အညေ
 သံ-တစ်ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ ဝါ-တို့သည်၊ ဥပကာရံ-လျော်စွာ
 ပြုအပ် ပြုပိုင် ပြုနိုင်သည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ အဇ္ဈော
 ကာသေ ။ ပ ။ ပဋိစ္ဆာဒေတဗ္ဗ-အပ်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရာ-တည်း။
 ဥပစာရန္တိ-ကား၊ သဗ္ဗပစ္စိမသေနာသနတော - အလုံးစုံသော ကျောင်းတို့၏
 အဆုံးဖြစ်သော ကျောင်းမှ၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ လေဇ္ဈပါတေ-မြေညက်ခဲ ကျရာ
 အရပ်တို့ကို၊ (အတိက္ကမန္တဿ-၌စပ်)။

(ဆင်ကြီးနှင့် ဆင်ရွှေ သို့မဟုတ် ဆင်ငယ်တို့သည် အလုံးအရပ်ချင်း
 မတူသော်လည်း ဆင်မျိုးအားဖြင့်ကား တူသကဲ့သို့ ထို့အတူ သံဝဏ္ဏေ
 တဗ္ဗနှင့် သံဝဏ္ဏနာတို့သည် ဝိဘတ်တူမြဲတည်း။ ဝုတ်၊ လိုင် မတူသောအရာ
 ကား ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဤဋီကာ မူဟောင်း၊ မသစ် နှစ်ခုလုံး၌ရှိသော
 “သဗ္ဗပစ္စိမသေနာသနတော ဒွေ လေဇ္ဈပါတာ”ကား မသင့်၊ ယော
 နောကြီး၌ကား “သဗ္ဗပစ္စိမသေနာသနတော ဒွေ လေဇ္ဈပါတံ”ဟု
 သမာသိနှင့်ရှိ၏၊ သင့်သည်သာတည်း။)

အယံ-ဤအပ်လတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ သေနာသနေ-ဤကျောင်း၌၊
 အာပုစ္ဆိတဗ္ဗာ နာပုစ္ဆိတဗ္ဗ ဝိနိစ္ဆယော-ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို ပန်ကြားအပ်၊
 မပန်ကြားအပ်သော အဆုံးအဖြတ် စကားရပ်တည်း။ တာဝ - အနာပုစ္ဆိတဗ္ဗမှ
 ရှေးဦးစွာ၊ ယာဒိဿသာလာဝါ - အကြင် တန်းလျား ကျောင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ယာပဏ္ဏသာလာဝါ-အကြင်သစ်ရွက်မိုးကျောင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ဘူမိယံ-မြေပေါ်၌၊ ကတာ(ထည့်)-ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ-အံ့၊ ဝါ-တစ်နည်း
 ကား၊ ရုက္ခထမ္ဘေသု-သစ်တုံးတို့၌၊ ဝါ-သစ်တုံးတို့ အပေါ်၌၊ ယံကတဂေဟံ-
 အကြင် ဆောက်အပ်သောကျောင်းသည်၊ ဥပစိကာနံ-ခြံတို့၏၊ ဥဋ္ဌာနဋ္ဌာနံ-
 ထရာ၊ တက်ရာအရပ်၌၊ ဟောတိ-အံ့၊ တတောဒိဿသာလာ ပဏ္ဏသာလာတော-
 မှ၊ (တစ်နည်း) တတော ကတဂေဟတော-ထိုသစ်တုံးပေါ်ဆောက်အပ်သော
 ကျောင်းမှ၊ ပက္ကမန္တေန-အရပ်တစ်ပါး ဖဲသွားသောရဟန်းသည်၊ အာပုစ္ဆိတောဝ-
 ပန်ကြားပြောဆိုပြီး၍သာလျှင်၊ ဝါ-မှသာလျှင်၊ ပက္ကမိတဗ္ဗ-အပ်၏။ ဟိ သစ္စံ-

၏။ (တစ်နည်း) ကသွာ-ကြောင့်၊ တတော ဗီဇသလာ ပဏ္ဏသလာကတ
 ဂေဟတော-မှ၊ ပက္ကမန္တေန-သည်၊ အာပုစ္ဆိတောဝ-၍သာလျှင်၊ ပက္ကမိတဗ္ဗ-
 နည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ဟိယသွာ-ကြောင့်၊ တသ္မိံ ဗီဇသလာ
 ပဏ္ဏသလာကတဂေဟ-ထိုမြေပေါ်ဆောက်ထားသော တန်းလျားကျောင်း၊
 သစ်ရွက်မိုးကျောင်း၊ သစ်တုံးပေါ်တင်ဆောက်အပ်သောကျောင်းကို၊ ကတိ
 ပယာနိ-နှစ်ရက်၊ သုံးရက်ကုန်သော၊ ဒီဝသာနိ-နေ့တို့ပတ်လုံး၊ အဇဂ္ဂိယမာနေ-
 မစောင့်ရှောက် အပ်သည် ရှိသော်၊ ဝမ္ပိကာဝ - တောင်ပို့တို့ သည်သာလျှင်၊
 သန္တိဋ္ဌန္တိ-တည်ကုန်၏၊ တသွာ-ကြောင့်၊ တတော ဗီဇသလာ ပဏ္ဏသလာ
 ကတဂေဟတော မှ၊ ပက္ကမန္တေန-သည်၊ အာပုစ္ဆိတောဝ-လျှင်၊ ပက္ကမိတဗ္ဗ-
 အပ်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရေ-တည်း။ ပန-အာပုစ္ဆိတဗ္ဗ ဝိနိစ္ဆယမှ
 တစ်ပါး အနာပုစ္ဆိတဗ္ဗ ဝိနိစ္ဆယကို ဆိုဦးအံ့၊ ယံသေနာသနံ-သည်၊ ပါသာဏ
 ပိဋိယံဝါ-ကျောက်ဖျာအပြင်၌လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကျောက်ဖျာပေါ်၌လည်း
 ကောင်း၊ ပါသာဏတ္ထမ္ဘေသုဝါ-ကျောက်တုံးတို့၌လည်းကောင်း၊ ကတသေနာ
 သနံဝါ-ပြုအပ် ဆောက်အပ်သော ကျောင်းသည်လည်းကောင်း၊ သိလုစွယ
 လေဏံဝါ-တစ်ခုပေါ်တစ်ခုဆင့်တင်ထားအပ်သော ကျောက်လိုက်သည်လည်း
 ကောင်း၊ သုခာလိတ္တ သေနာသနံဝါ- အင်္ဂတေတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော
 ကျောင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝါ-အင်္ဂတေကိုင်သော ကျောင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟောတိ-အံ့၊ ယတ္ထသေနာသနေ-၌၊ ဥပစိကာသကာ-ခြကို ယုံမှား
 ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တတောသေနာသနတော - မှ၊ ပက္ကမန္တဿ-အား၊
 အာပုစ္ဆိတောပိ - ပန်ကြား ပြောဆိုပြီး၍ လည်းကောင်း၊ အနာပုစ္ဆိတောပိ -
 မပန်ကြား မပြောဆိုမှ၍ လည်းကောင်း၊ ဂန္တု - ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ - ၏။ တေန-
 ကြောင့်၊ ယတ္ထ ပနာတိ အာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရေ
 အာဟ-ပြီ။ တာဒိသေ - ထိုကျောက်ဖျာ ကျောက်တုံးပေါ်၌ ပြုအပ်သော
 ကျောင်းကဲ့သို့ရှိအပ်သော၊ သေနာသနေပိ-၌လည်း၊ ဇေကန-တစ်ဖက်သော၊
 ပဿေန-နံပါးဖြင့်၊ ဥပစိကာ-ခြတို့သည်၊ သစေအာရောဟန္တိ-အကယ်၍ တက်
 ကုန်အံ့၊ ဧဝံ အာရောဟန္တေသု-ကုန်သော်၊ အာပုစ္ဆိတောဝ-ပန်ကြား ပြောဆို
 ပြီး၍သာလျှင်၊ ဝါ-မှသာလျှင်၊ ဂန္တဗ္ဗ-အပ်၏။ အာပုစ္ဆနံ ပန ဝတ္တန္တိ-ကား၊
 အာပုစ္ဆနံ-သည်၊ ဂမိကဝတ္တံ-ခရီးသွား ရဟန်းတို့၏ကျင့်ဝတ် သီလ အာစာရ
 တည်း။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံဝစနံ-ဤအာပုစ္ဆနံ ပန ဝတ္တံ - ဟူသော
 စကားကို၊ ဣတိ ကတ္တဗ္ဗတာဒဿနတ္ထံ-ခရီးသွားခါနီး ဤသို့ပန်ကြားပြောဆို
 ခြင်းအမှုကို ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊
 ဝုတ္တံ-ပြီ။ ပန-အနွယ်ပြန် ဗျတိလှန်အံ့၊ ဝတ္တဘေဒဒုက္ကဋ်-သည်၊ ဝါ-ထို့
 ကျောင်းမျိုးမှ အရပ်တစ်ပါး မပန်မကြား ထွက်သွားက ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်
 သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိဣမဿ အတ္ထဿ-ကို၊ ဒဿနတ္ထံ-ငှာ၊ သင်္ဂဟကာ

၉၆၇

ရေန-သည်။ နဝုတ္တံ-ဆိုအပ်သည်မဟုတ်၊ ပုံန - အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ကေစိ-
တို့သည်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-ဝတ္ထဘေဒဒုက္ကဋ္ဌသင့်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဇ္ဇိ-ကုန်၏။ တံဝစနံ-
သည်၊ နယုဇ္ဇတိ-မသင့်၊ ကသွာ-ကြောင့်၊ တံဝစနံ-သည်၊ နယုဇ္ဇတိ-မသင့်၊
ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-နည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ဝတ္ထက္ခန္ဓကဋ္ဌ
ကထာယံ-စူဠဝဂ္ဂ ဝတ္ထဝတ္ထက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌၊ ယံပါသာဏပိဋိယံဝါ။ ပ။
အနာပတ္တိတိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ တံဝစနံ-သည်။
နယုဇ္ဇတိ-မသင့်၊ ဣတိ - သို့၊ ဝိညာယတိ - ၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာ
ရော-တည်း။

အနက်။ ။ပါသာဏပိဋိယံဝါ-ကျောက်ဖျာပေါ်၌လည်းကောင်း၊
ပါသာဏတ္ထမ္ဘေသုဝါ - ကျောက်တုံးတို့၌လည်းကောင်း၊ ယံကတသေ
နာသနံ - အကြင် ဆောက်အပ်သောကျောင်းသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ယတ္ထ
ယသ္မိံ သေနာသနေ-၌၊ ဝါ-၌၊ ဥပစိကာ-ခြံတို့သည်၊ နာရောဟန္တိ-
မတက်နိုင်ကုန်၊ တံသေနာသနံ - ကို၊ အနာပုစ္ဆန္တဿပိ-မပန်မကြား
မပြောဘဲသွားသော ရဟန်းအားလည်း၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

ပန-ဆက်ဦးအံ့၊ အာပုစ္ဆန္တေန - ပြောဆို ပန်ကြား ခရီးသွားလိုသော၊
ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဘိက္ခုမိ-သည်၊ သတိ-သော်၊ ဘိက္ခု-ကို၊ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗော-
အပ်၏၊ တသ္မိံ ဘိက္ခုမိ-သည်၊ အသတိ-သော်၊ သာမဏေရော-သာမဏေကို၊
အာပုစ္ဆိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ (ပုရိမဝါကျကို ထောက်ထား၍ သာမဏေရေ သတိ-ဟု
ထည့်လိုကထည့် အနက်ပေးလေဦး)၊ တသ္မိံ သာမဏေရေ-သည်၊ အသတိ-
သော်၊ အာရာမိကော-အာရာမစောင့်ကို၊ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗော-၏၊ တသ္မိံ ပိအာရာ
မိကေ - သည်လည်း၊ အသတိ - သော်၊ ယေန ဝိဟာရသာမိကေန - အကြင်
ကျောင်းရှင် ဒါယကာသည်၊ ဝိဟာရော-ကို၊ ကာရာပိတော - ပြုစေအပ်၏၊
သော ဝိဟာရသာမိကောဝါ - ထိုကျောင်းကို ပြုစေတတ်သော ကျောင်းရှင်
ဒါယကာကိုလည်းကောင်း၊ တဒဝိဟာရ သာမိကဿ-၏၊ ကုလေ-အမျိုး၌၊
ယောကောဝိဝါ - အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသောသူကို လည်းကောင်း၊
အာပုစ္ဆိတဗ္ဗော-အပ်၏။

ဗဟိအာသန္နေတိ ဣဒံပဒဒယံ-ဟူသော ဤပုဒ်တို့၏ နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်း
သည်၊ ဥပစာရေတိ တေသေဝပဒဿ-ဟူသော ဤပုဒ်ကိုသာလျှင်၊ ဝိဝရဏံ-
ဖွင့်ဆိုကြောင်းသည်၊ ဝါ - ဖွင့်ဆိုဘတ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဝိဟာရဿ-
ကျောင်း၏၊ ဗဟိ-အပ၌၊ ဝါ-သော၊ အာသန္နဋ္ဌာနေ-အနီးအရပ်၌၊ ဣတိ
အယံ-ကား၊ အတ္ထော-ဗဟိအာသန္နဋ္ဌာနေဟူသော ပါဠိ၏ တိမ်မြုပ်ကွယ်ဝှက်
အသိခက်သောအနက်တည်း။ ဥပဋ္ဌာနသလ္လာယဝါတိ-ကား၊ ဘောဇနသာ

လာယံဝါ-ဆွမ်းစားဇရပ်၌လည်းကောင်း။ ။ဒုက္ကဋ္ဌမေဝါတိ ဧတ္ထပါဠေ-၌၊
 ဂုဠတ္ထံ-လျှိုဠှက်တိမ်မြုပ် ငုတ်သော အနက်ကို၊ အဟံ-သည်၊ ဟိ(ဥဒ္ဓရိတွာ
 ဒဿေမိ)-ထုတ်ဆောင်၍ပြီးအံ့၊ ဂုတ္တပ္ပကာရံ-မြတ်စွာဘုရားသည် ပါဠိတော်၌
 ဟောအပ်သော အပြားရှိသော၊ ဒသဝိဓံ-ဆယ်ပါးအပြားရှိသော၊ သေယျံ-
 အိပ်ရာနေရာကို၊ အန္တောဂဗ္ဘာဒိမ္ပိ-တိုက်ခန်းတိုင်း အစရှိသော၊ ဂုတ္တဋ္ဌာနေ-
 လုံခြုံရာအရပ်၌၊ ပညာပေတွာ-ခင်းထားပြီး၍၊ ဂစ္ဆန္တဿ-သွားသောရဟန်းအား။
 ဝါ-၏(တသ္မာပပါစိတ္တိယံဝယ် ပါစိတ္တိယံ၌စပ်)၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သေယျာပိ-
 အိပ်ရာကိုလည်းကောင်း၊ သေနာသနမ္ပိ-ကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပစိကာဟိ-
 ခြံတို့သည်၊ ပလုဇ္ဇတိ-ဖျက်ဆီးအပ်၏၊ ဝမ္ပိကရာသိယေဝ-တောင်ပို့ အစုသည်
 သာလျှင်၊ ဝါ-ခြံအံဖတ်အစုသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊
 ဝါ-ထိုသို့ သေယျာ သေနာသန နှစ်မျိုးလုံး ခြံတို့သည်ဖျက်ဆီးအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယံ - ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဂုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ပန-အဖို့
 တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဗဟိ-ကျောင်း၏အပ၌၊ ဥပဋ္ဌာနသာလာဒိသု - ဆွမ်းစား
 ဇရပ်အစရှိသည်တို့၌၊ ဂုတ္တပ္ပကာရံ-သော၊ ဒသဝိဓံ-သော၊ သေယျံ(သုံးပုဒ်
 လိုက်)-ကို၊ ပညာပေတွာ-ခင်းပြီး၍၊ ဂစ္ဆန္တဿ-သွားသောရဟန်း၏၊ သေယျာ
 မတ္တမေဝ-အိပ်ရာ နေရာ မျှသည်သာလျှင်၊ ဌာနဿ-ထားရာအရပ်၏၊ အဂုတ္တ
 တာယ-မလုံခြုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဿေယျ-ပျက်စီးရာ၏၊ သေနာသနံ-
 ကျောင်းသည်၊ နနဿေယျ-မပျက်ရာ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝါ-ထိုသို့ညောင်စောင်း
 အစရှိသော အိပ်ရာနေရာကို ကျောင်း၏ အပ၌ ထား၍သွားက ကျောင်းကား
 မပျက် နေရာမျှသာပျက်ရာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ ဗဟိ အာဒိ
 ဌာနေ ပညာပေတွာ ဂမနေ-ဤကျောင်း၏အပအစရှိသောအရပ်၌ ညောင်စောင်း
 အစရှိသည်ကို ခင်း၍သွားရာ၌၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-အာပတ်ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဂုတ္တံ-
 အပ်ပြီ။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ မဉ္ဇပိဋံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊
 သဟသာ-လျှင်လျှင်မြန်မြန်၊ ဥပစိကာဟိ-တို့သည်၊ ခါယိတု-ခဲစားခြင်းငှာ၊ န
 သက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံမဉ္ဇပိဋံ-ကို၊ ဝိဟာရေပိ-ကျောင်း၏
 အပ၌သာ ဖောက် ကျောင်းထဲ၌လည်း၊ သန္တရိတွာ-၍၊ ဂစ္ဆန္တဿ-သွားသော
 ရဟန်းအား၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဂုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ပန-ဆက်ဦးအံ့၊ တံ
 မဉ္ဇပိဋံ-ကို၊ ဝိဟာရုပစာရေ-ကျောင်း၏အပဥပစာ၌၊ သန္တရိတွာ-၍၊ ဂစ္ဆန္တဿ-
 သော၊ ဝါ-ရဟန်း၏၊ တံ မဉ္ဇပိဋံ-ကို၊ ဝိဟာရစာရိကံ-ကျောင်းထဲ၌ လှည့်လည်
 ခြင်းဖြင့် လှည့်လည်ခြင်းကို၊ ဝါ - ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရိကို၊ အာဟိဏ္ဏန္တာ-
 လှည့်လည်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဒိသ္မာဝ-၍သာလျှင်၊ ဝါ-မြင်လျှင် မြင်ခြင်း
 သာလျှင်၊ ပဋိသာမေန္တိ-သို့မှီး သိမ်းဆည်းကုန်၏။

ဥဒ္ဓရဏာနိ ကတွာတိ ဧတ္ထပါဠေ-၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗျော-
 အပ်၏။ ဥဒ္ဓရိတွာ-ရုပ်သိမ်း၍၊ ဂစ္ဆန္တေန-သွားသောရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗံ-အလုံး

စုံသော၊ မဉ္ဇူပိဋကဝါနံ-ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို ခက်ကြောင်း ချည်ကြောင်း တုပ်နှောင်ကြောင်း ဖြစ်သော ကြိုးကြိမ်ကို၊ အပနေတွာ-ဖယ်ရှား ပြီး၍၊ သံ ဟရိတွာ-ရုပ်သိမ်းစည်းနှောင်ပြီး၍၊ စိဝရဝံသေ-သင်္ကန်းတန်းဝါး၌၊ လဂ္ဂေတွာ- ဆွဲချိတ်ပြီး၍၊ ဂန္ထဗွံ-ရာ၏။ ပစ္စာ-မှ၊ ဝါ-၌၊ အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ ဝသနကဘိက္ခုနာပိ-သည်လည်း၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ မဉ္ဇူ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပိဋဝါ-ကို လည်းကောင်း၊ ပညပေတွာ - ခင်းပြီး၍၊ သယိတွာ - အိပ်ပြီး၍၊ ဂစ္ဆန္တေန-သည်၊

(ဤ၌ အရပ်ရပ်သော မူတို့ဝယ် “ ပုန မဉ္ဇူပိဋ ဝါ ပညပေတွာ သယိတွာ ” ဟုချည်း ရှိ၏၊ ရှိသော်လည်း မသင့်၊ ပုန မဉ္ဇူပိဋ ပညပေတွာ ဝါ သယိတွာ ” ဟု ပါဠိရှိရာ၏၊ ရှိမူ အလွန်ကောင်း၏၊ သဒ္ဒါစည်းကမ်း နှင့်ညီ အဓိပ္ပာယ်လည်း မပျက်ရကား “ ဝါသယိတွာ-နေပြီး၍ ” ဟု အနက်ပေး။)

တထေဝ-ထို ရှေးရဟန်း အတူသာလျှင်- ကာတဗွံ-ရာ၏။ အဂန္ဓာ ကုဋ္ဌတော- နံရံ၏ အတွင်းမှ၊ သေယျ-ကို၊ ဗဟိကုဋေ-နံရံ အပ၌၊ ပညပေတွာ-ခင်းပြီး၍၊ ဝသန္တေန-ရဟန်းသည်၊ ဂမန ကာလေ- သွားခါ နီးရာအခါ၌၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ဂဟိတဋ္ဌာနေယေဝ-ယူရာအရပ်၌သာလျှင်၊ ပဋိသာမေတဗွံ-တစ်ဖန် သိမိုး သိမ်း ဆည်းအပ်၏။ သေယျ-ကို၊ ဥပရိပါသာဒတော-ပြာသာဒ်၏ အထက်ထပ်မှ၊ ဩရောပေတွာ-အောက်ထပ်ချပြီး၍၊ ဟေဋ္ဌာ ပါသာဒေ-ပြာသာဒ်အောက်၌၊ ဝသန္တဏာပိ-အားလည်း၊ ဧသေဝ နယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ရတ္တိဋ္ဌာန ဒိဝါဋ္ဌာနေသု - ညဉ့်နေရာ နေနေရာ အရပ်တို့၌၊ မဉ္ဇူပိဋ - ကို၊ ပည ပေတွာပိ-၍လည်း၊ ဂမနကာလေ-၌၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ဂဟိတဋ္ဌာနေ ယေဝ-ယူရာ အရပ်၌သာလျှင်၊ ဌပေတဗွံ-ထားရာ၏။ ဥဒ္ဓရာပေတွာ-ရုပ်သိမ်းစေပြီး၍၊ ဂမနေ ပိ-၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော-လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ပန-ဆက်ဦးအံ့၊ ဝါ-ဂန္ထဂရု မျှော်ထောက်ရ၍ ယခုအနေ မှာခဲ့ပေအံ့၊ အာပုစ္ဆိတွာ-ပန်ကြား ပြီး၍၊ ဂစ္ဆန္တေန-သည်၊ “ ဘိက္ခုမိ သတိ ဘိက္ခု အာပုစ္ဆိတဗ္ဗော ” တိ အာဒိနာ- အစရှိသော၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ အာပုစ္ဆိတွာ- ၍၊ ဂန္ထဗွံ-သွားရာ၏။

☞

ဒုတိယ သေနာသနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆-အနုပဇ္ဇ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ -

ဇာနန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ-ဟောအပ်သော်၊ ဝါ-ဟောအပ်သောပုဒ်၌၊ (တစ်နည်း) ဇာနန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ-သာမညအားဖြင့် ဟောအပ်သော၊ ဇာနန္တိ ပဒေ-၌၊

အယံ ဘိက္ခု-ကို၊ အနုဋ္ဌာပနိယာ-မထစေအပ်၊ ဣတိ အယံ ဝိသေသော-ဤ
 အနက်အထူးကို၊ ကုတော-အဘယ်မှ၊ ဝါ-ကြောင့်၊ လဗ္ဘတိ-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊
 ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-မေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တေနောဓာတိ အာဒိ - ယံ
 ဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ ပဒဘာဇနေပိ-ဇာနံ ဟူသော
 မာတိကာပုဒ်ကို ဝေဖန်ရာ ပဒဘာဇနီ၌လည်း၊ ဝုဇ္ဈဘာဝါဒိ ဇာနနမေဝ - ကြီး
 သည်၏အဖြစ် အစရှိသော သိခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တိနု-
 ဟောအပ်သည် မဟုတ်လော၊ တု-ထိုမှတစ်ပါး၊ အနုဋ္ဌာပနိယဘာဝံ-မထစေအပ်
 သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝါ-အထမခိုင်း အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊
 နဝုတ္တိ နနု-လော၊ ဣတိ ဣမံ အနုယောဂံ-ဤသို့သော မေးမြန်း စိစစ်ခြင်းကို၊
 ဝါ-ဤသို့သော အမေးပုစ္ဆာ စောဒနာကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ ဝုဇ္ဈာဟိတိ အာဒိ-
 ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ ဗဟူပကာရတန္တိ-ကား၊
 ဘိက္ခုနော-၏၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကတ္တာဒိဗဟူပကာရဘာဝံ-ဘဏ္ဍာတိုက်၌ ယှဉ်တတ်
 စောင့်ရှောက်တတ်သည်၏ အဖြစ် အစရှိသော များသော ကျေးဇူး ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို (သလ္လက္ခေတ္တာ-၌စပ်)။ ။ကေဝလံ-ဂုဏဝိသိဋ္ဌနှင့် မရောမယှက်
 သက်သက်၊ ဣဒမေဝ ဗဟူပကာရတံ-ကိုသာလျှင် (သလ္လက္ခေတ္တာ သမ္ပန္နိတော-
 ထည့်စပ်)၊ နဒေတိ-ပေးသည် မဟုတ်သေး၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဂုဏဝိသိဋ္ဌ
 တဉ္စာတိ အာဒိ-ယံ ဝစနံ အတ္ထိ တံ ဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ တေန
 ပါဠေန-ထိုဂုဏဝိသိဋ္ဌတဉ္စာ-ဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ (ဒါတု-၌စပ်)၊
 ဝါ-၏(ဗဟူပကာရတ္ထေ-၌စပ်)၊ ဝါ-သည်(သတိပိ-၌ ပကတိ-စပ်၊ ၎င်းအခိုက်၌
 ဘိက္ခုနော-၌ သဝိဘတ်ကို ဘုမ္မတ္ထသက်သည်-ဟု ယူပါ၊) ဗဟူပကာရတ္ထေ-များ
 သော ကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ သတိပိ-သော်လည်း၊ ဂုဏဝိသိဋ္ဌာဘာဝေ-
 ဓမ္မကထိကအစရှိသော ဂုဏ်မရှိခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ ဂုဏဝိသိဋ္ဌတ္ထေ-ဂုဏ်အား
 ဖြင့် ထူးသည်၏အဖြစ်သည်၊ သတိပိ-သော်လည်း၊ ဗဟူပကာရတ္ထာဘာဝေ-
 များသော ကျေးဇူးရှိသည်၏ အဖြစ် မရှိသော် လည်းကောင်း၊ ဒါတု-ငှာ၊
 နဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ဝါ-မသင့်၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
 ဒဿေတိ-၏။ ဘဏ္ဍာဂါရိကဿ-၏၊ ဗဟူပကာရတံ-ကို၊ ဒိသ္မာစ - ၍လည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မကထိကာဒိနံ-အစရှိသည်တို့၏၊ ဝါ-ဓမ္မကထိကရဟန်း၊ ဝိနယဓရ
 ရဟန်း၊ ဂဏဝါစကဆရာရဟန်းတို့၏၊ ဂုဏဝိသိဋ္ဌတံ-ဂုဏ်အားဖြင့် ထူးကုန်
 သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာစ-၍လည်းကောင်း (သလ္လက္ခေတ္တာ-၌စပ်)၊ ဣတိ-သို့၊
 ကေဝိ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ ဓူဝ ဝါသတ္ထာယာတိ-ကား၊ နိစ္စ ဝါသတ္ထာယ-
 အမြဲနေရန်အကျိုးငှာ။ ။သမ္ပန္နိတောတိ-ကား၊ အပလောကနေန - အမည်ရှိ
 သော၊ ကမ္မေန-ကံဖြင့်၊ သမ္ပန္နိတော-သမုတ်ပြီး၍။ ။စ-ရှေ့ဝါကျ၌ အပြစ်
 တင်ဖွယ် ပယ်၍ခဲခက် စကားဆက်ကို ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ ဧတေသု သမ္ပန္နိတော
 ဒိန္နပုဂ္ဂလေသု-ဤ အပလောကနကံဖြင့် သမုတ်ပြီး ပေးအပ်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တိုင်၊

ဂိလာနဿာပိ - ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ သံဃောယေဝ - သည်သာလျှင်၊
 အနုတ္တဝိကံ-လျှောက်ပတ်သော၊ သေနာသနံ-ကို၊ ကာမဒေတိ-စင်စစ်ပေး၏၊
 ဝါ-အကယ်၍ပေး၏၊ ပန-ထိုသို့ပင် ပေးသော်လည်း၊ ဂိလာနော-သည်၊ အပ
 ယောကေတွာ-၍၊ သံဃေန-သည်၊ အဒိန္နသေနာသနော- မပေးအပ်သော
 ကျောင်းရှိလည်း၊ ဝါ-ကျောင်းကိုမပေးရသေးသည်၊ သမာနောပိ-သော်လည်း၊
 ဝါ-ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဂိလာနော-ဂိလာနရဟန်းကို၊ န ပိဋ္ဌိတဗ္ဗော-
 မနှိပ်စက်အပ်၊ အနုကမ္ပိတဗ္ဗော-အဖန်တလဲလဲ သနားစောင့်ရှောက် ချီးမြှောက်
 အပ်၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှာ၊ ဝိသုံ-ဓမ္မကထိက အစရှိသည်တို့မှ
 အသီးအခြား၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တော-အပ်ပြီ။

သမန္တာ ဒိယဇော ဟတ္ထောတိဝစနံ - စကားကို၊ မဇ္ဈေ - ကျောင်းလယ်၌၊
 ပညတ္တံ-ခင်းအပ်သော၊ မဉ္ဇပိဋ္ဌံ-ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-
 အပ်ပြီ။ မဉ္ဇပိဋ္ဌာနံ-တို့၏၊ ဧကပဿေန-တစ်ဖက်သော နံပါး၌၊ ပဟောနက
 ဒိသာ-ဒိယခုဟတ္ထ လောက်လောက်ရာအရပ်သည်၊ စေဒိဿတိ-အကယ်၍ ထင်
 ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ တတော ပဟောနကဒိသတော-မှ၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-
 ဥပစာကို ယူအပ် တိုင်းတာ အပ်၏။ ပါဒဓောဝနပါသာဏတောတိ-ကား၊
 ဒွါရေ-ဝင်ထွက်သွားကြ တံခါးဝ၌၊ နိက္ခိတ္တ ပါဒ ဓောဝန ပါသာဏတော-
 ချထားအပ်သော ခြေဆေးကျောက်ဖျာမှ (တာဝ ဥပစာရော-၌စပ်)။ ။
 နိသိဒန္တဿဝါ နိပဇ္ဇန္တဿဝါ ပါစိတ္တိယန္တိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အာပတ်
 အဆုံးအဖြတ်သိအပ်၏၊ နိသိဒနမတ္တေန ဝါ-ထိုင်ကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ-
 ထိုင်လျှင် ထိုင်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိပဇ္ဇန မတ္တေန ဝါ - အိပ်ခါမျှဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဝါ-အိပ်လျှင် အိပ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊
 ဧကတိ-၏။ ပုနပျုနံ ကရေန္တဿာတိ-ကား၊ ဥဌာယုဌာယ-ထ၍ထ၍၊ နိသိ
 ဒတော ဝါ-ထိုင်သော ရဟန်းအား လည်းကောင်း၊ နိပဇ္ဇတော ဝါ-အိပ်သော
 ရဟန်းအား လည်းကောင်း။

သံဃိကေ-သံဃိကကျောင်း၌၊ သံဃိကသညိ ဝေမတိက ပုဂ္ဂလိကသညိနံ-
 သံဃိကကျောင်းဟု အမှတ်ရှိသောရဟန်း ယုံမှားရှိသောရဟန်း ပုဂ္ဂလိက
 ကျောင်းဟုအမှတ်ရှိသော ရဟန်းတို့၏၊ ဝသေန-အပြားအားဖြင့်၊ တိက ပါစိတ္တိ
 ယံ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။ ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ တိက ဒုက္ကဋ္ဌံ-ကို၊ ပုဂ္ဂလိက-ပုဂ္ဂလိက
 ကျောင်း၌၊ သံဃိကသညိ ဝေမတိကံ အညပုဂ္ဂလိကသညိနံ-သံဃိကကျောင်းဟု
 အမှတ်ရှိသောရဟန်း သံဃိက ပုဂ္ဂလိက မသဲမကွဲ အသိဝိုးဝါး ယုံမှား ရှိသော
 ရဟန်း မိမိမှတစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကျောင်းဟု အမှတ်ရှိသော ရဟန်းတို့၏၊
 ဝုဌသန-အားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ဝိဟာရဿ ဥပစာရေတိ-ကား၊ တဿ

ဝိဟာရဿ-၏၊ ဗဟိ-အပဉ္စ၊ ဝါ - သော၊ အာသန္န ပဒေသေ-အနီးဖြစ်သော အရပ်၌၊ (သန္တရဏသန္တရာပနေသု-၌စပ်)။

အနုပဓဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇-နိက္ခမနု သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ အနေက ကောဠကာနီတိ - ကား၊ အနေက ဒွါရကောဠကာနိ - များသော တံခါးမုခ်ရှိကုန်သော (စတုသာလာနိ - ၌စပ်)။ ။တံ-သည်၊ နိက္ခမ-လော၊ ဣတိ ဝစနံ-ဤသို့သော စကားကို၊ သုတု-၍၊ အတ္တနော-၏၊ ရုစိယာ-အလို အားဖြင့်၊ ဝါ-အလိုအထိုင်း၊ စေ နိက္ခမတိ-အံ၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ ဝဒန္တဿ- နိက္ခမဟူသောစကား ပြောကြားသော ရဟန်းအား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊ ဣတိ- သို့၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။

တဿ ပရိက္ခာရ နိက္ခမနုနေတိ-ကား၊ တဿ ဘိက္ခုနော-၏၊ သန္တကံ-ဥစ္စာ ဖြစ်သော၊ ယံ ကိဉ္စိ-အမှတ်မဲ့သော၊ ဝါ-အလုံးစုံသော၊ ပတ္တ စိဝရ ပရိယာဝန ဓမ္မကရဏ မဉ္ဇပိဌ ဘိသိ ဗိဗ္ဗောဟနာဒိ ဘေဒ-သပိတ် သင်္ကန်း ပဝါ ရေစစ်ခွက် ရေစစ် ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ် ဘုံလျှို ခေါင်းအုံးအစရှိသော အပြားရှိသော ပရိက္ခရာသည်၊ အတ္တိ-၏၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ ရဇနဆလ္လိပိ-ဆိုးရည် ခေါက် သည်လည်း၊ အတ္တိ - ၏၊ တဿ ပရိက္ခာရဿ - ထို သပိတ် သင်္ကန်း ရေစစ် ဓမ္မ ကရိုဏ်း ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် ဘုံလျှို ခေါင်းအုံးအစရှိသော အပြားရှိသော အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် ဆိုးရည်ခေါက် ပရိက္ခရာကိုလည်း၊ နိက္ခမနု-ဆွဲငင် ထုတ် ပစ်ခြင်းကြောင့်။ ။တဉ္စာတိပဒ ဒုကေန-ဟူသော ဒုက်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-ကို၊ သင်္ဂဟ ကာရော-သည်၊ ပရာမသတိ-သုံးသပ်တော်မူ၏။ နိက္ခမနုပနေပိ - သူတစ်ပါးကို သူတစ်ပါး၏ ပရိက္ခရာကို ဆွဲငင် ထုတ်ပစ်စေရာ၌လည်း၊ ဧသဝ နယော-လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။ ပန - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဂါဠိ-တင်းတင်း ကြပ်ကြပ်၊ ဗန္ဓိတုာ-ထုပ်၍၊ ထပိတေသု-ထားအပ်သော ပရိက္ခရာတို့၌၊ ကောဝ အာပတ္တိ- နိက္ခမနုရဟန်း၊ နိက္ခမနု ရဟန်းတို့အား အာပတ် တစ်ချက်သည် သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။

ဘဏ္ဍနကာရက ကလဟကာရက မေဝ-ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်သော ရဟန်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွား အချင်းများခြင်းကို ပြုတတ်သော ရဟန်းကိုသာလျှင်၊ သကလ သံဃာ ရာမတော-အလုံးစုံသော သံဃအာရာမမှ၊ နိက္ခမိတံ - နှင်ထုတ်ခြင်းငှာ၊ လွှတ်တိ-ရ၏။ ဟိ သစ္စံ-၏၊ (ဟိ-ကို ကာရဏလည်း ကြံပါဦး၊) သော ဘဏ္ဍန ကာရက ကလဟ ကာရကော-သည်၊ ပက္ခံ-အသင်းအပင်းကို၊ လဘိတုာ-ရ၍၊

ဝါ-သော်၊ သံဃမ္ပိ-ပုဂ္ဂလဂဏကို မဆိုထားဘိ သံဃာကိုသော်လည်း၊ ဘိန္ဒေယျ-
ခဲရာ၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ အလဇ္ဇိ အာဒယော-အလဇ္ဇိရဟန်း အစ
ရှိသည်တို့ကို၊ အတ္တနော-၏၊ ဝသန ဌာနတော ယေဝ-နေရာ အရပ်မှသာလျှင်၊
နိက္ကမ္ပိတဗ္ဗာ-နှင့်ထုတ်အပ်ကုန်၏။ သကလ သံဃာရာမတော-မှ၊ အလဇ္ဇိ အာ
ဒယော-တို့ကို၊ နိက္ကမ္ပိတံ-ငှာ၊ နဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ တေန-ကြောင့်၊ သကလ သံဃာ
ရာမတောပီတိ အာဒိ-ယံဝစနံ အတ္တိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။

နိက္ကမ္ပသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဂ-ဝေဟာသကုဋိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဥပရိဝေဟာသကုဋိယာတိ-ကား၊ ဥပရိမတလေ-အထက်ဖြစ်သော အပြင်၌၊
ဝါ-အထက်ထပ်၌၊ အသန္တတပဒရာယ-မခင်းအပ်သော ပျဉ်ရှိသော၊ ဝါ-ပျဉ်
မခင်းသော၊ ကုဋိယာ-ကျောင်း၌။ ။တေန-ကြောင့်၊ ဥပရိအသန္တတလှာယာတိ
အာဒိ ယံဝစနံ အတ္တိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ ဟိ တံ ပါကဋိ
ကရိယာမိ-အံ့၊ ယာကာစိ-အလုံးစုံသော၊ ဥပရိ-အပေါ်ထပ်၌၊ အသန္တတလှာ-
ပျဉ်ဖြင့် မခင်းသော အပြင်ရှိသော၊ ဝါ-ပျဉ်ဖြင့် မခင်းအပ်သောအထပ်ရှိသော၊
ဒိဘူမိကကုဋိကာဝါ-ဘုံနှစ်ဆင့်ရှိသော ကျောင်းသည်လည်းကောင်း၊ တိဘူမိ
ကာဒိ ကုဋိကာဝါ- ဘုံသုံးဆင့်ရှိသော ကျောင်းအစရှိသော ကျောင်းသည်
လည်းကောင်း၊ အတ္တိ - ၏၊ ဥပရိ အသန္တတလှာ သာဒိဘူမိက ကုဋိကာ ဝါ-ကို
လည်းကောင်း၊ သာ တိဘူမိကာဒိကုဋိကာ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဟာသ
ကုဋိတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။ ဟိ သစ္စံ-၏၊ ဣဒံ-ဤသို့ အပေါ်ထပ်၌ ပျဉ်ဖြင့်
မခင်းအပ်သော အထပ်ရှိသော ကျောင်းသည်၊ ဝေဟာသ လက္ခဏံ-ဝေဟာသ
ကျောင်း၏ မှတ်ကြောင်းတည်း၊ ဥပရိ အသန္တတလှာ သာဒိဘူမိက ကုဋိကာဝါ
တိဘူမိကာဒိ ကုဋိကာ ဝါ ဝေဟာသကုဋိတိ-ဟူ၍၊ ယဒိ ဝုစ္စတိ-အပ်ငြားအံ့၊
ဝေသတိ-သော်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဒဘာဇနေ- “ဥပရိ ဝေဟာသ ကုဋိယာ”
ဟူသော မာတိကာပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီ၌၊ မဇ္ဈိမဿ ပုရိသဿ အသိသဃဇ္ဇာတိ-
ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-ကြောင့်၊ ပဒ
ဘာဇနေ ပနာတိ အာဒိ ယံဝစနံ အတ္တိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။
ဣဓ အဓိပ္ပေတံ ကုဋိံ ဒဿေတုန္တိ-ကား၊ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ-ဤ ဝေဟာသ
ကုဋိ သိက္ခာပုဒ်၌၊ အဓိပ္ပေတံ-မြတ်စွာဘုရားသည် အလိုတော်ရှိအပ်သော၊ ဝါ-
မြတ်စွာဘုရား အလိုတော်ကျဖြစ်သော၊ ဝေဟာသကုဋိံ -ကို၊ ဒဿေတံ-ငှာ။ ။
မဇ္ဈိမဿ ပုရိသဿာတိ-ကား၊ ပမာဏ မဇ္ဈိမဿ - နှိုင်းယှဉ်အပ်သော အရပ်
အမောင်းအားဖြင့် အလယ်အလတ်ဖြစ်သော၊ ဝါ-အလယ်၌ဖြစ်သော ပမာဏ
ရှိသော၊ ပုရိသဿ-၏၊ (အသိသဃဇ္ဇာ-ဝယ် သိသ-၌စပ်)။ ။ယာကုဋိ-အကြင်

ကျောင်းသည်။ သဗ္ဗ ဟေဋ္ဌိမာတိ-အလုံးစုံသော ထုပ် လျှောက်တို့၏ အောက်၌
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-အောက်ဆုံးဖြစ်ကုန်သော၊ တုလာဟိ-ထုပ်လျှောက်တို့ဖြင့်၊
 ဝါ-မိကျောင်း ယက်မတို့ဖြင့်၊ ဝါ-တို့နှင့်၊ သိသံ-ဦးခေါင်းကို၊ န သဇ္ဇေတိ-
 မတိုက်ခိုက်၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အသိသဗ္ဗန္ဓာ-မည်၏။ (သိသံ သဇ္ဇေတိတိ
 သိသဗ္ဗန္ဓာ၊ န သိသဗ္ဗန္ဓာ အသိသဗ္ဗန္ဓာ-ဟု ပြုလိုရင်း)။ အင်္ဂေ ဝိဇ္ဈိတွာတိ-
 ကား၊ အဋ္ဌနိယော-အပေါင်တို့ကို၊ ဝိဇ္ဈိတွာ - ဖောက်ထွင်းပြီး၍။ ။ပဝေသိတ
 ပါဒကန္တိ-ကား၊ ပဝေသိတပါဒသိခံ-သွင်းအပ်သော တိုင်ထိပ်တိုင်ဖျားရှိသော၊
 ဝါ-စွပ်အပ်သော ခုတင်တိုင်ထိပ် ခုတင်တိုင်ဖျားရှိသော။ ။တသ္မာတိ ပဒေန-
 ပုဒ်ဖြင့်၊ ဘုမ္မတ္ထေဝါတိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊ ပါဠေန-ဖြင့်၊ ဝုတ္တမေဝ-ဆို
 အပ်ပြီးသည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထံ-ကို၊ ကာရဏဘာဝေန-အကြောင်း၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ပရာမသတိ-နောက်ကိုတစ်ဖန် ပြန်၍ သုံးသပ်
 တော်မူ၏။ (ဘုမ္မတ္ထေဝါတိ အာဒိနာ အစရှိသည်ဖြင့် ဋီကာပါဌ် ရှိသော်လည်း
 အဋ္ဌကထာနှင့်တိုက်ဆိုင်ကြည့်က မသင့်၊ ဘုမ္မတ္ထေဟု ပါစိတ်ပါဠိတော်မှာလည်း
 မရှိပါ။)။ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အာဟစ္စ ပါဒကောဒိသု - အပေါင်၌ စွပ်အပ်သော
 အခြေရှိသော ညောင်စောင်း အစရှိသည်တို့၌၊ ယထာ ဝုတ္တော-အကြင် အကြင်
 ဆိုအပ်ပြီးသော၊ အတ္တော-ဥပယောဂတ္ထ၌ ဥပယောဂသက်ခြင်း၊ ဘုမ္မတ္ထ၌ ဥပ
 ယောဂသက်ခြင်း အစရှိသောအနက်သည်၊ ဝါ-မဉ္ဇူဝါ အစရှိသည်တို့၌ ရှိသော
 ဒုတိယာ ဝိဘတ်၏ ကမ္မတ္ထ ဘုမ္မတ္ထသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝါ-
 ထိုသို့ မဉ္ဇူဝါ အစရှိသောပုဒ်တို့၌ ယထာဝုတ္တအနက်၏ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 (နိသိဒတိ-အစရှိသည်တို့၌ စပ်)၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထ ဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊
 ဟောတိ-၏။

သဟသာတိ-ကား၊ အဘိဘဝိတွာ-လွှမ်းမိုးပြီး၍၊ အဇ္ဈောတ္ထရိတွာ-ဖိပြီး၍။
 အဝေဟာသ ကုဋိကာယာတိ - ကား၊ ဘူမိယံ - မြေပေါ်၌၊ ကတပဏ္ဏသာလာ
 ဒီသု-ပြုအပ် ဆောက်အပ်သော သစ်ရွက်တို့ဖြင့်မိုးအပ်သော ကျောင်းဇရပ် အစ
 ရှိသည်တို့၌၊ တတ္ထ တိဿာ အဝေဟာသ ကုဋိကာယ-၌၊ အာဟစ္စပါဒကေ-၌၊
 နိသိဒန္တဿ-အား(သုံးပုဒ်ထည့်)၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ ဟိသစ္စံ-၏၊ (တစ်နည်း)
 တတ္ထ တိဿာ အဝေဟာသကုဋိယာ အာဟစ္စ ပါဒကေ နိသိဒန္တဿ - ရဟန်း၏၊
 ပရဿ-တစ်ပါးသောသူအား၊ ဝါ-ကို၊ ပိဋ္ဌာ-ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ ကာတု-
 ငှာ၊ ဝါ-သည်၊ န သက္ကာ-မတတ်ကောင်း။ သိသဗ္ဗန္ဓာယာတိ-ကား၊ ယာ
 ကုဋိ-အကြင်ကျောင်းသည်၊ သိသံ-ကို၊ သန္ဓာ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တတ္ထာပိ တိဿံ
 ကုဋိယံ-၌လည်း၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ ဟိသစ္စံ-၏၊ (တစ်နည်း) ကသ္မာ-ကြောင့်၊
 တတ္ထာပိ ကုဋိယံ-၌လည်း၊ အနာပတ္တိ-နည်း၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။
 ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တတ္ထ တိဿံ ကုဋိယံ-၌၊ ဟေဋ္ဌာ ပါသာဒေ - ကျောင်း၏

အောက်ထပ်၌၊ အနောဏတေန-မကုန်းသောသုသည်၊ ဝိစရိတုံ-ဌာ၊ န သက္ကာ-
ကောင်း၊ တသ္မာ အသဉ္ဇရဏဌာနတ္တာ-ထိုသို့မလှည့်လည် မသွားလာရာ၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ပရပိဋ္ဌာ-သည်၊ န ဘဝိဿတိ-လတ္တံ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တတ္တာပိတိဿံ
ကုဋိယံ-၌လည်း၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။
ဥပရိတလံဝါ ပဒရသဉ္စိတန္တိ-ကား၊ ဥပရိမတလံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဒါရုဗလကေ
ဟိ-သစ်သား ပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့်၊ သနသန္တတံ-တခဲနက် ခင်းအပ်သည်၊ ဝါ-မခြား
မပြတ် ကြားမလပ်အောင် ခင်းအပ်သည်။ ။ ကိဉ္စ ဂဏှာတိ ဝါတိ-ကား၊
ဥပရိ-အပေါ်၌၊ နာဂ ဒန္တကာဒိသု-ဆင်စွယ်ကောက် အစရှိသည်တို့၌၊ လဂ္ဂိတံ-
ချိပ်ဆွဲထားအပ်သော၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မဲ့သော၊ စိဝရာဒိ-သင်္ကန်း အစရှိသော
ဝတ္ထုကို၊ ဂဏှာတိ-ယူမူလည်း ယူအံ့။ ။ လဂ္ဂတိ ဝါတိ ဧတ္ထာပိ ပါဠေ-၌လည်း၊
ဧသေဝ နယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ပဋိပက္ခဘူတာ-ဆန့်ကျင်
ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အာဏိ-စို့ငုတ်မယ်နတည်း။ ပဋ္ဌာဏိ-ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်
သော စို့ငုတ်မယ်န။ ယဿာ ပဋ္ဌာဏိယာ ကို၊ ဒိန္နာယ-ပေးအပ် တပ်ထားအပ်
သည် ရှိသော်၊ ဘိက္ခုမိ-သည်၊ နိသီဒန္တေပိ-ထိုင်ပင်ထိုင်သော်လည်း၊ ပါဒါ-
ခုတ်တိုင်တို့သည်။ န နိပတန္တိ-ကျွတ်မကျကုန်၊ ဧဝံ ဘူတာ-ဤသို့ ခုတ်တိုင်
ကျွတ်မကျကြောင်း ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အာဏိ-သည်၊ မဉ္ဇပိဋ္ဌာနံ-တို့၏၊ ပါဒသိ
ခါသု-တိုင်ထိပ်တို့၌၊ ဒိန္နာ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ အတ္ထော-
တည်း။ တေန-ကြောင့်၊ ပါဒသိသာနန္တိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟ
ကာရော အာဟ-ပြီ။

ဝေဟာသကုဋိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၉-မဟာလွကဝိဟာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပိဋ္ဌသံသာဋ္ဌဿာတိ-ကား၊ ခွါရဗန္ဓဿ-တံခါးဖွဲ့ရာ တပ်ရာ အရပ်၏၊ ဝါ-
တံခါးဘောင် ကြည်းခွေ၏။ ။ သမန္တာအစုတေယျဟတ္ထော ပဒေသောတိ-
ကား၊ ယဿပိဋ္ဌသံသာဋ္ဌဿ - အကြင်တံခါးဘောင်၏၊ ဝေမဇဇျ-အလယ်၌၊
ခွါရံ-တံခါးသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဥပရိဘာဂေစ-အထက်အဖို့၌လည်း၊ ဥစ္စာ-
မြင့်သော၊ ဘိတ္တိ-နံရံသည်၊ အတ္ထိ-အံ့၊ တဿပိဋ္ဌသံသာဋ္ဌဿ-၏၊ တိသု-ဝဲယာ
အထက်အားဖြင့် သုံးပါးကုန်သော၊ ဒိသာသု-အရပ်မျက်နှာတို့၌၊ သမန္တာ-
ထက်ဝန်းကျင်၌၊ ဝါ-ဝဲ ယာ အထက် သုံးမျက်နှာ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ အစု
တေယျဟတ္ထော - အခွံနှင့်တကွ သုံးဘောင်ရှိသော၊ ပဒေသော-အရပ်သည်၊
(ခွါရကောသောနာမ-၌စပ်)။ ။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ခုဒ္ဒကဿ-
ငယ်သော၊ ဝိဟာရဿ-၏၊ ခွိသု-ဝဲယာအားဖြင့် နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒိသာသု-

အရပ်မျက်နှာတို့၌၊ သာမန္တာ-၌၊ အစုတေယျဟတ္ထော-သော၊ ပဒေသော-
သည်၊ ဒွါရကောသောနာမ-မည်၏။ တတြာပိ တသ္မိံဝိဟာရေ-ထိုင်သော
ကျောင်း၌လည်း၊ ကဝါဋ္ဌိ-တံခါးရှက်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝိဝရိယမာန-ဖွင့်အပ်
သည်ရှိသော်၊ ဝါ-သော၊ ကဝါဋ္ဌိ-သည်၊ ယံဘိတ္တိ-အကြင်နံရံကို၊ အာဟ
နတိ - ရိုက်ခတ်မိ၏၊ သာဘိတ္တိ-သည်၊ အပရိပုဏ္ဏုပစာရာပိ - မပြည့်စုံသော
မကျယ်ဝန်းသော ဥပစာရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ-၏။ ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊
ဒွါရဿ - တံခါး၏၊ ဝါ-အပေါက်၏၊ အဇောဘာဂေပိ - အောက်ဘာဂ၌
လည်း၊ လေပေါကာသော-အင်္ဂတေလိမ်းကျရာ အရပ်သည်၊ သစေအတ္ထိ-အံ့၊
ဝေသတိ-သော်၊ တမ္ဗိလေပေါကာသံ-ကိုလည်း၊ လိမ္မိတု-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။
အဂ္ဂဋ္ဌပနာယာတိ ဧတ္ထပဒေ-ပုဒ်၌၊ အဝယဝဘူတေန-သော၊ အဂ္ဂဋ္ဌသဒ္ဓေန-
ဖြင့်၊ တံသမ္ပန္နတော-ထိုအဂ္ဂဋ္ဌနှင့် စပ်သောအားဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဝါ-
ထိုတံခါးရှက်နှင့် စပ်သောအားဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဒွါရဗန္ဓု-ဤတံခါး
တံခါးပျဉ်နှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဒွါရဗန္ဓု-တံခါးဖွဲ့ကို၊ ဝါ-စိုင့်ပေါင်ကြည်း
ခွေကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတံ-အပ်၏။ တေန-ကြောင့်၊ သကဝါ
ဋ္ဌဿာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ စ-ဆက်၍
ဆိုဦးအံ့၊ တံဌပနံ-ထိုသို့ ထားခြင်းသည်၊ ဣဇ္ဈမသ္မိံ ဒွါရဗန္ဓု-ဤတံခါး
ဘောင်၌၊ နိစ္စလသာဝေန-တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊
ဌပနံ-ထားရခြင်း၊ တပ်ရခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိဣမံ အတ္ထိ-ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရော-သည်၊ ဒသေတိ-၏။ ပန-အမေးပုစ္ဆာ၊ ပြဿနာကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ
တေသ္မိံပါဌေ - ဤယာဝဒွါရကောသာ အဂ္ဂဋ္ဌပနာယ ဟူသော ပါဌ၌၊
အဓိပ္ပာယော - မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်ကား၊ ကော - အဘယ်နည်း၊
ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-မေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကဝါဋ္ဌိတိအာဒိ
ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ ကမ္ပတိတိ-ကား၊ စလတိ-
တုန်လှုပ်၏။ ယာဝဒွါရကောသာ အဂ္ဂဋ္ဌပနာယ ပုနပုနံ လိမ္မိတဗ္ဗောဝါ လေ
ပါပေတဗ္ဗောဝါတိပါဌဿ-၏၊ အဂ္ဂဋ္ဌပနာယ-တံခါးရှက်တပ်ခြင်းအကျိုးငှာ၊
ယာဝဒွါရ ကောသာ - တံခါးဘောင်၏ နှစ်တောင်ထွာ အရပ်တိုင်အောင်၊
ပုနပုနံ-အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်၊ အတ္တနာ-သည်၊ ဝါ-မိမိကိုယ်တိုင်၊ လိမ္မိတဗ္ဗော
ဝါ-လိမ်းကျမှုလည်း လိမ်းကျအပ်၏၊ ပရေဟိ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ လေပါ
ပေတဗ္ဗောဝါ-လိမ်းကျမှုလည်း လိမ်းကျစေအပ်၏၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

စ စောဒေမိ-မေးပါဦးအံ့၊ အယံအတ္ထော-ဤယာဝဒွါရကောသာ အဂ္ဂဋ္ဌ
ပနာယဟူသော နှစ်ပုဒ်ကို လိမ္မိတဗ္ဗော လေပါပေတဗ္ဗော ဟူသောပုဒ်တို့နှင့်
စပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသောအနက်ကို၊ မာတိကာယံ-မာတိကာခေါ်

ပါတိမောက် ပါဠိတော်၌လည်း၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ နေဝဝုံတ္တောနန-မဟောအပ်
 သည်သာလျှင် မဟုတ်လော၊ ပဒဘာဇနေ - မာတိကာပုဗ္ဗိ ထုတ်နုတ်ပြီးကာ
 ဝေဖန်ရာ ပဒဘာဇနီ၌လည်း၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ န-နဝေဝုတ္တောနန-လော၊
 အထ-ထိုသို့ မာတိကာ ပဒဘာဇနီ နှစ်လီနှစ်ဝဌာနတို့၌ မရှိပါဘဲလျက်၊
 ကုတော-အဘယ်မှ၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဒဋ္ဌဗျော-အပ်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗ
 တော-ကြောင့်၊ တတ္ထာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော
 အာဟ-ပြီ။ ကိဉ္ဇာပိတိ-ကား၊ ယဒိပိ-အကယ်၍လည်း။ ။ အဋ္ဌပုတ္တိယန္တိ-
 ကား၊ သိက္ခာပဒဿ-၏၊ နိဒါနေ-၌။ ဝါ-မထင်ရှားသော ပညတ်ရာကာလ
 အစရှိသည်ကို ထုတ်၍ပြုရာနိဒါန်း၌။ ။ အဓိကာရတောတိ-ကား၊ အနုဝတ္တန
 တော-အစဉ်တန်းဆိုက် လိုက်လာသောအားဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်။ ။ ယောကဝါ
 ဌော-အကြောင်းတံခါးရှက်သည်၊ အာလောက-အရောင်အလင်းကို၊ သန္ဓေတိ
 ပိဓေတိ-ပိတ်ဆို့တတ်၏၊ ဣတိဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သော ဒုတိယတပွဲရိတ်
 သမာသ် ဝစနတ္ထကြောင့်၊ သောကဝါဌော-သည်၊ အာလောကသန္တိ-မည်၏၊
 တေန-ကြောင့်၊ အာလောကသန္တိတိ ဝါတပါနကဝါဌကာ ဝုစ္ဆန္တိတိ-ဟူ၍၊
 သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ တတ္ထတသ္မိံ ဝစနေ-၌၊ ဝါတပါနကဝါဌ
 ကာတိ-ကား၊ ဝါတပါနဖလကာ-လေကိုမြို့သောက် တံခါးပေါက်ပျဉ်ချပ်တို့
 သည်။ ။ ပန-ဒွါရကောသ၌ အစီအရင်မှတစ်ပါး အခြားသောအရပ်၌ အစီ
 အရင်ကို ဆိုဦးအံ့၊ အနုညာတပုဒေသတော - မြတ်စွာဘုရားသည် ခွင့်ပြုအပ်
 သော ဒွါရကောသအရပ်မှ၊ အညတ္ထ-တစ်ပါးသောအရပ်၌၊ ပုနပုပ္ဖနံ-ထပ်ခါ
 ထပ်ခါ၊ ဝိလိမ္ပိတုံဝါ-ကောင်း၊ ဝိလိမ္ပာပေတုံဝါ-ကောင်း၊ နဝန္တတိ-မအပ်။
 မတ္တိကာယ မြေညက်ဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ-ပြုအပ်သောကိစ္စကို၊ နိဋ္ဌာပေတွာ-၍၊
 ပုန-တစ်ဖန်၊ စတုတ္ထလေပေ-လေးကြိမ်မြောက် လိမ်းကျံအပ်သောအင်္ဂတေကို၊
 ဒိန္နေ-ပေးအပ်သော်၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ကေစိ-တို့သည်၊
 ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ ပုနပုပ္ဖနံ-အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်၊ လေပါဒါနဿ-အင်္ဂတေပေးခြင်း
 လိမ်းကျံခြင်း၏၊ ဝုတ္တပ္ပမာဏတော - ဆိုအပ်ပြီးသော အတိုင်းအရှည်ရှိသော
 အရပ်မှ၊ အညတ္ထ - တစ်ပါးသောအရပ်၌၊ ပဋိက္ခိတ္တမတ္တံ-ပယ်မြစ်အပ်ခါမျှကို၊
 ဌပေတွာ-တားပြီး၍၊ ပါစိတ္တိယဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ အဝုတ္တတ္တာ-မဟောအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ အပရေ-တို့
 သည်၊ ဝဒန္တိ-၏။

အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗန္တိ-ကား၊ သံဝိဓာတဗ္ဗံ-စိမ့်ခန့်ခဲအပ်၏။ အပ္ပိစ္ဆောတိအာဒိသု-
 အစရှိကုန်သော၊ သုတ္တေသု - ဘုရားဟောဖော် ပါဠိတော်တို့၌၊ သဏ္ဌိတော-
 ကောင်းစွာတည်သော၊ အပ္ပသဒ္ဒေါ-သည်၊ အဘာဝတ္ထော-အဘာဝ အနက်
 ရှိသည်၊ ဟောတိဝိယ-သို့၊ တထာ-တူ၊ အပ္ပဟရိတေတိတ္ထေ-၌၊ သဏ္ဌိတော-

သော်၊ အပ္ပသဒ္ဓေါ-သည်၊ အဘာဝတ္ထော-ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-
 ကြောင့်၊ အပ္ပဟရိတေတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ သာလိ
 ဝိဟိအာဒိ-သလေးကောက်စပါး အစရှိသော ခုနစ်ပါးသော စပါးမျိုးသည်၊
 ပုဗ္ဗဏ္ဍံ-မည်၏၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ သာလိဝိဟိအာဒိ-သည်၊ ပုဗ္ဗဏ္ဍံ-မည်သနည်း၊
 ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ပုရက္ခတံ-ရှေးဦးစွာပြုအပ်သော၊ ဝါ-ပဲမျိုး
 ပြုရာ စိုက်ရာကာလမှ ရှေးကာလ၌ပြုအပ် စိုက်ပျိုးအပ်သော၊ သဿဗလံ-
 ကောက်စပါး၏ အသီးတည်း၊ ဝါ-ကောက်စပါး၏အကျိုးတည်း၊ ဣတိကတွာ
 ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ သာလိဝိဟိအာဒိ-သည်၊ ပုဗ္ဗဏ္ဍံ-မည်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊
 ပရိဟာရော-တည်း။ ။ တဗ္ဗိပရိယာယတော - ထို၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၊
 မုဂ္ဂမာသာဒိ-ပဲနောက် ပဲကြီး အစရှိသော ပဲမျိုးအားလုံးသည်၊ အပရဏ္ဍံ-
 မည်၏။ ဝုတ္တန္တိ-ကား၊ ဝပိတံ - စိုက်ပျိုးအပ်သော။ တသ္မိံ ဌာတော အဓိဌ
 ဟန္တော ဒုက္ကဋ္ဌ အာပဇ္ဇတိတိ ဣမိနာပါဌေန-ဖြင့်၊ ယသ္မိံ ပဒေသေ-၌၊ သမန္တာ-
 ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဝုတ္တပ္ပမာဏေ-ဆိုအပ်ပြီးသော အတိုင်းအရှည်ပမာဏရှိသော၊
 ပရိစ္ဆေဒေ-အပိုင်းအခြား၌၊ ပုဗ္ဗဏ္ဍာဒိနိ-ကောက်စပါး အစရှိသည်တို့သည်၊
 နသန္တိ-ကုန်၊ တတ္ထတသ္မိံ ပဒေသေ-ထက်ဝန်းကျင်ဆိုအပ်သောအပိုင်းအခြား
 ဝယ် ပုဗ္ဗဏ္ဍစသည်တို့၏မရှိရာ ထိုအရပ်၌၊ ဝိဟာရော-ကို၊ ကာရေတဗ္ဗော-၏။
 ပန-ဗျတိရိုက်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယတ္ထပဒေသေ-၌၊ သမန္တာ-မှ၊ ဝုတ္တပ္ပမာဏေ-
 သော၊ ပရိစ္ဆေဒေ-၌၊ ပုဗ္ဗဏ္ဍာဒိနိ-တို့သည်၊ သန္တိ-ကုန်အံ့၊ တတ္ထပဒေသေ-၌၊
 ဝိဟာရံ-ကို၊ ကာရာပေတံ-ငှာ၊ နဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟ
 ကာရော-သည်၊ ဒဿတိ-၏။ တဿဝါတိ-ကား၊ မုခဝဋ္ဌိအန္တေန-အခြင်မိတ်
 အစွန်းဖြင့်(အိမ်ခြင်မိတ်)၊ တသ္မိံ ဌာနေ - အထက်၌မိုးနေသောသူကို မြင်ရာ
 ထိုအရပ်၌၊ ဌာတဗ္ဗံ-တည်ရာ၏၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ မဟလ္လကံ-သော၊ ဝိဟာရံ-
 ကို၊ ကာရယမာနေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ တသ္မိံ ဌာနေ-၌၊ ဌာတဗ္ဗံ-
 နည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ပတန္တဿ-ပြိုကျသော၊ ဝါ-မတော်
 တစ်ဆ ပြိုကျလတ္တံ့ဖြစ်သော၊ ဝိဟာရဿ-၏၊ အပတနောကာသတ္တာ-မပြိုကျရာ
 အရပ်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ- ပြိုကျရာ အရပ်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 မဟလ္လကံ-သော၊ ဝိဟာရံ-ကို၊ ကာရယမာနေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊
 တသ္မိံ ဌာနေ-၌၊ ဌာတဗ္ဗံ-တည်ရာ၏။ ဝိဟာရော-သည်၊ ပတန္တော-ပြိုကျသည်
 ရှိသော်၊ ဝါ-သော၊ ဝိဟာရော-သည်(ပတန္တဿ ဝိဟာရဿ နှစ်ပုဒ် ဝိဘတ်
 ပြင်လိုက်)၊ တဿဘိက္ခုနော-ထိုစီမံခန့်ခွဲသော ရဟန်း၏၊ ဥပရိ-၌၊ ဝါ-သို့၊
 နပတေယျ-မပြိုကျရာ၊ ဣတိအယံ - ကား၊ အဓိပ္ပာယော - မြတ်စွာဘုရား၏
 အလိုတည်း။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ယထာပရိစ္ဆိန္နဿ-အကြင်အကြင်
 ပိုင်းခြား ကန့်သတ်အပ်သော၊ ဩကာသဿ-၏၊ အဗ္ဘန္တရံ-အတွင်းအရပ်သည်၊
 ပတန္တဿ-သော၊ ဝိဟာရဿ-၏၊ ဩကာသော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ

တသ္မာ ထိုသို့ ယထာပရိစ္ဆိန္နဩကာသ၏ အဗ္ဘန္တရ၏ ပြိုကျသောကျောင်း၏ ဩကာသ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တသ္မိံ ယထာဝုတ္တ ပရိစ္ဆိန္နဿ ဩကာသဿ အဗ္ဘန္တရေ-ထိုယထာဝုတ္တပရိစ္ဆိန္န ဩကာသ၏ အတွင်းအရပ်သည်၊ အပ္ပဟရိတေ-စိမ်းစိုသော ကောက်ပဲမရှိသည်၊ သမာနေပိ-သော်လည်း၊ ဝါ-ဖြစ်သော၊ တသ္မိံ ဌာနေ-၌၊ ဌတော-၍၊ အဓိဋ္ဌာတုံ-ငှာ၊ နလဘတိ-မဂ၊ တေန-ကြောင့်၊ တဿ အန္တော အပ္ပဟရိတေပိ ဌာတုံ နလဘတိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

တတောစေ ဥတ္တရိတိ-ကား၊ တိဏ္ဍံ မဂ္ဂါနံ ဝါ-သုံးတန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ တိဏ္ဍံပရိယာယာနံ ဝါ-သုံးခုသော လှည့်လည်မိုးခြင်းတို့၏လည်းကောင်း၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ ဝါ-အထက်ဖြစ်သော၊ စတုတ္ထမဂ္ဂေဝါ-လေးခုသော အတန်း၌ လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထပရိယာယေဝါ-လေးခုသော လှည့်လည်မိုးခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ (ပါစိတ္တိယံ-၌စပ်)၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-တတောစေ ဥတ္တရိပါဌ်၏ အနက်တည်း၊ တေန-ကြောင့်၊ မဂ္ဂေန ဆာဒိယမာနေတိအာဒိ-ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ တတ္ထတသ္မိံ ဝစနေ-၌၊ မဂ္ဂေန ဆာဒိယမာနေတိ - ကား၊ အပရိက္ခိပိတော - မလှည့်ပတ် မရစ်ဝိုင်းမူ၍၊ ဥဇုကမေဝ - ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်းသာလျှင်၊ ဆာဒိယမာနေ - မိုးအပ်သည် ရှိသော်။ ။ပရိယာယေနာတိ-ကား၊ ပရိက္ခေပေန - ရစ်ဝိုင်းသောအားဖြင့်။ တတ္ထ တေသု ဆဒနေသု-ထိုနှစ်မျိုးသောအမိုးတို့တွင်၊ မဂ္ဂေန ဆာဒနံ-အတန်း အားဖြင့် မိုးခြင်းကို၊ ဝါ-အတန်းလိုက် မိုးခြင်းကို၊ ဣဋ္ဌကသိလာသုခောဟိ-အုတ်၊ ကျောက်၊ အင်္ဂတေတို့ဖြင့်၊ ဆာဒနေ(ထည့်ပါ)-မိုးရာ၌၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏။ ပရိယာယေန ဆာဒနံ- ဝန်းကျင်ပတ်လည် လှည့်၍မိုးခြင်းကို၊ တိဏပဏ္ဍေဟိ-သက်ငယ်မြက်၊ သစ်ရွက်တို့ဖြင့်၊ ဆာဒနေ - အရာ၌၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဋ္ဌကသိလာသုခောဟိတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟ ကာရော အာဟ-ပြီ။ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ယထာယေန အာကာရေန - ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာတုံ-ငှာ၊ ဣစ္ဆတိ-အံ၊ တထာတေန အာကာရေန-ဖြင့်၊ ဒွေမဂ္ဂေဝါ-နှစ်တန်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဒွေပရိယာယေဝါ-နှစ်ဆင့်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌဟိတော-အဓိဋ္ဌာန်ပြီး၍၊ တံ-သည်၊ တတိယံ မဂ္ဂံ ဝါ-သုံးတန်းမြောက်ကို လည်းကောင်း၊ တတိယံ ပရိယာယံ ဝါ-သုံးဆင့်မြောက်ကို လည်းကောင်း၊ ဧဝံ-ဤသို့ ဤပုံ ဤနည်း၊ ဆာဒေဟိ-လော၊ ဣတိ-သို့၊ အာဏာပေတော-၍၊ ပက္ခမိတဗ္ဗံ-အရပ်တစ်ပါး သွားအပ်၏။ ။တိက္ခု-မဟာလွင်္ကာဝိဟာရကို ပြုစေလို သောရဟန်းသည်၊ ယထာ ဣစ္ဆတိ။ပ။ အာဏာပေတော-၍၊ သစေ နပက္ခမတိ-အံ၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ တုဏှိဘာဝေန-ဆိတ်သော စကားရှိသောသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဌာတဗ္ဗံ-ရာ၏။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သဗ္ဗမ္မိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ တေ ဆဒနံ-

ဤ မိုးခြင်းကို၊ ဆဒနုပရိ-အမိုး၏ အထက်၌၊ ဆာဒနံ-မိုးခြင်းဟူ၍၊ (တစ်နည်း)
 ဆဒနုပရိဆာဒနံ-အမိုးတစ်ခုအပေါ် တစ်ခုထပ်မိုးခြင်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏၊
 ဟိ သစ္စံ-၏၊ (တစ်နည်း) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ သဗ္ဗမ္ပိ-သော၊ ဧတံဆဒနံ-ကို၊ ဆဒနု
 ပရိ-၌၊ ဆာဒနံ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-နည်း၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ဟိ
 ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဥပရူပရိဆန္ဒော-အထက်၌မိုးအပ် အထက်၌မိုးအပ်သော၊ ဝါ-
 အထပ်ထပ် မိုးအပ်သော၊ ဝိဟာရော-သည်၊ စိရံ-လုံး၊ အနော ဝဿတော-မိုး
 မစုတ်သည်၊ ဝါ-မိုးမစိုသည်၊ ဝါ-မိုးမယိုသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ မည
 မာနာ-ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ-ဤသို့ အထပ်ထပ် အခါခါ၊ ဆာဒေန္တိ-မိုးကုန်၏၊
 တသ္မာ-ကြောင့်၊ သဗ္ဗမ္ပိ-သော၊ ဧတံဆဒနံ-ကို၊ ဆဒနုပရိ-၌၊ ဆာဒနံ-ဟူ၍၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။ တိဏမုဋ္ဌိဂဏနာယာ
 တိ-ကား၊ တိဏကရဋ္ဌဂဏနာယ-မြက်ဆုပ် အရေအတွက်အားဖြင့်၊ ဝါ-လက်
 ဖြင့် ယူအပ်သော မြက်အရေအတွက်အားဖြင့်၊ (ကရောပယာတံ-၌ “ကရ”၊
 သီဟဋ္ဌ-၌ “ဋ္ဌ”တို့၏ အနက်ကဲ့သို့ ဤ၌ အနက်ကို မှတ်ပါ။)

☰

တိကပါစိတ္တိယန္တိ- ကား၊ အတိရေက ဒုတ္တိပရိယာယေ-နှစ်တန်းသုံးတန်း
 ထက် ပိုလွန်ရာ၌၊ အတိရေကသည် ဝေမတိက ဥနကသညိနံ-ပိုလွန်၏ဟု အမှတ်
 ရှိသောရဟန်း ယုံမှားရှိသောရဟန်း ယုတ်လျော့၏ဟု အမှတ်ရှိသော ရဟန်း
 တို့၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ တိဏိ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်
 ၏။ သေတဝဏ္ဏာဒိကရဏေတိ-ကား၊ သေတဝဏ္ဏ ကာဠဝဏ္ဏ ဂေရုကပရိကမ္ပ
 မာလာကမ္ပ လတာကမ္ပ မကရဒန္တက ပဉ္စပဋိကာနံ-ဖြူသောအဆင်း ညှိနက်သော
 အဆင်း ဂေ့သဘောဖြင့် အပြေအပြစ်ပြု၍ ခြူးပန်းမှု ခြူးနွယ်မှု မကရီးသွား
 လက်ငါးချောင်းရာတို့ကို၊ ကရဏေ-၌၊ ဝါ-ကြောင့်။ ။ လေဏဂုဟာ တိဏ
 ကုဋ္ဌိကာဒိသုတိ ဧတ္ထပါဠေ-၌၊ လေဏာဒိနံ-လိုက်အစရှိသည်တို့၏၊ ဝိသေသော-
 ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဒွါရဗဒ္ဓံ-တံခါးဖြင့် ဖွဲ့တပ်အပ်သော
 နေရာအထူးသည်၊ လေဏန္တိ လေဏနာမ-မည်၏။ ဧကဝလာ-တံခါးနှင့် မရော
 မယှက် သက်သက်သော၊ ပဗ္ဗတဂုဟာ - တောင်ခေါင်းသည်၊ ဂုဟာတိ ဂုဟာ
 နာမ-မည်၏။ တိဏကုဋ္ဌိကာ-မြက်မိုးကျောင်းတို့သည်၊ ပါကဋ္ဌာ ဝေ-တည်း။

မဟလ္လကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၀-သပ္ပာဏကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဧကသ္မိံ ဃံဋ္ဌေ ဧကာဝ အာပတ္တိတိ-ကား၊ ဧကသ္မိံ-တစ်လုံးသော၊ ဥဒက
 ဃဋ္ဌေ-ရေအိုး၌၊ ဧကာဝ-တစ်ချက်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အာပတ္တိ-ပါစိတ်အာ

ပတ်သည်။ ဟောတိ-၏။ သဗ္ဗဘာဇနေသု-တို့၌၊ သေနယော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-
အပ်၏။ ဝိစိန္တန္တဿာတိ-ကား၊ ဓာရ်-ရေအလျင်ကို၊ ဝိစိန္တန္တဿ-ဖြတ်သော
ရဟန်းအား။ ။ ဧကေကံပက္ခိပန္တဿာတိ-ကား၊ ဧကေကံ-တစ်ခုတစ်ခုသော၊
တိဏ္ဍဝါ-မြက်ကို လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏဝါ-သစ်ရွက်ကိုလည်းကောင်း၊ မတ္တိကံ
ဝါ-မြေညက်ကိုလည်းကောင်း၊ အညှိ-တိဏ္ဍ ပဏ္ဏ မတ္တိကာမှ တစ်ပါးသော၊
ကဋ္ဌဂေါမယာဒိဝါ-သစ်သား၊ နွားဓျေးအစရှိသည်ကို လည်းကောင်း၊ ပက္ခိ
ပန္တဿ-အား။ ။ ပရိယာဒါနန္တိ-ကား၊ ခယံ-ကုန်ခန်းခြင်းသို့။

ပဋ္ဌင်္ဂါဒိ ပါဏကာ - ပရစ်အစရှိသော ပိုးကောင်ငယ်တို့သည်၊ ပဒိပေ-
ဆိမီးလျှံ၊ ပတိတော - ကျကုန်၍၊ မရိယန္တိ - သေကုန်လိမ့်လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊
ဇာနန္တဿာပိ-သိသော်လည်း၊ ဝါ-သိသောရဟန်း၏လည်း၊ ကုသလစိတ္တေန-
ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်၊ ပဒိပုဇ္ဇလနံ - ဆိမီးကို တောက်ပစေခြင်းသည်၊ ဝါ - ဆိမီး
ညှိထွန်းခြင်းသည်၊ ဝဓကစိတ္တံ - သတ်ကြောင်းဖြစ်သော စိတ်သည်၊ ဝါ-သေ
စေတတ်သော စိတ်သည်၊ န ဟောတိဝိယ-ကဲ့သို့၊ တထာ-တူ၊ ဘိက္ခုနော
(ထည့်)-သည်၊ မမ-၏၊ သိဉ္ဇနေန-ရေကိုသွန်ခြင်း၊ လောင်းခြင်းဖြင့်၊ ပါဏ
ကာ-တို့သည်၊ မရိယန္တိ-ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ - ရေကိုမသွန်မီ
မလောင်းမီ ရှေးအဖို့၌၊ ဇာနန္တဿာပိ-သော်လည်း၊ ဝါ-သော၊ ဘိက္ခုနော-
သည်၊ အဟံ-သည်၊ ဣဒံဇလံ-ဤရေကို၊ သိဉ္ဇာမိ-သွန်၏၊ လောင်း၏၊ ဣတိ-သို့၊
သိဉ္ဇန္တဿ-သော်၊ ဝါ-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဝဓကစိတ္တံ-သည်၊ နဟောတိ-
မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝိနာ ဝဓကစေတနာယာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္တိ
တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ - ပြီ။ စ-လဒ္ဓဂုဏ်အင် အာနိသင်ကို စီစဉ်
ထုတ်ခါ ပြဆိုပါအံ့၊ ဧဝံကတော-ဤသို့ ဝိနာဝဓက စေတနာယ အစရှိသော
စကားကြောင့်သာလျှင်၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇန္တိ ဣဒမ္ပိဝစနံ - သည်လည်း၊ သမတ္ထိတံ-
ပြီးစေအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ တိစိတ္တန္တိ-ကား၊ ကုသလာ ကုသလာ ဗျာကတ
ဝံသေန- စိတ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တိစိတ္တံ - စိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ - ၏၊
တထာ တံဝစနံ-ကို၊ ဟိ ဝိတ္တာရေဿာမိ-အံ့၊ ပဏ္ဏတ္တိံ-ပညတ်တော်ကို၊ မဒ္ဒိတော-
နင်းကျော်ပြီး၍၊ သိဉ္ဇန္တဿဝါ-ကိုယ်တိုင် သွန်းလောင်းသော ရဟန်းအား
လည်းကောင်း၊ သိဉ္ဇာပေန္တဿဝါ- စေသော ရဟန်းအား လည်းကောင်း၊
အကုသလစိတ္တေန-ဖြင့်၊ ဟောတိ-၏၊ (တစ်နည်း) ပဏ္ဏတ္တိံ-ကို၊ မဒ္ဒိတော-၍၊
သိဉ္ဇန္တဿ-၏၊ သိဉ္ဇနံဝါ - လောင်းခြင်းသည်လည်း၊ အကုသလစိတ္တေန - ဖြင့်၊
သိဉ္ဇနံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သိဉ္ဇာပေန္တဿ-၏၊ သိဉ္ဇာပနံဝါ-သည်လည်း၊
အကုသလစိတ္တေန-ဖြင့်၊ သိဉ္ဇာပနံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ အဟံ-သည်၊ အာသနံ-
နေရာကို၊ ဧဝံဓိဿာမိ-ဆေးရပေတော့အံ့၊ ဣတိစိတ္တေန-ဤသို့သောစိတ်ဖြင့်၊
ဧဝံနတ္ထံ-ငှာ၊ သပါဏကံဥဒကံ-ပိုးပျံသောရေကို။ ဝါ-ဖြင့်၊ သိဉ္ဇန္တဿဝါ-

၂၁၀ ကင်္ဂါဒိကာသစ် နိဿယသစ်

အားလည်းကောင်း၊ သိဉ္ဇာပေန္တဿဝါ-စေသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊
ကုသလစိတ္တေန-ဖြင့်၊ ဟောတိ - ၏။ ပဏ္ဏတ္တိံ - ကို၊ အဇာနတာ-သော၊
အရဟတာ-ခိကာသဝါ ရဟန္တာသည်၊ သိဉ္ဇနာဒိကရဏေ-သပါဏကဉာဏဖြင့်
ကိုယ်တိုင် သွန်းလောင်းခြင်း အစရှိသည်ကိုပြုရာ၌၊ အဗျာကတစိတ္တေန-ဖြင့်၊
ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ကုသလာကုသလာ ဗျာကတစိတ္တေန-ဖြင့်၊ တိစိတ္တံ-
သည်၊ ဟောတိ-၏။

သပ္ပာဏကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဒုတိယော-သော၊ ဘူတဂါမဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၃-ဩဝါဒဝဂ္ဂ

၁-ဩဝါဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတဿာတိ-ကား၊ သီလဝါ ဟောတိတိ အာဒိဟိ-အစရှိကုန်
သော၊ အင်္ဂေဟိ-တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတဿ-ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား။ ။ အနု
ညာတာတိ-ကား၊ ဣမဿသိက္ခာပဒဿ-၏၊ နိဒါနေ-၌၊ ဝါ-မဆင်ရှားမပေါ်
လွင်သော ဒေသကာလ အစရှိသည်တို့ကို ထုတ်ပြရာ ထုတ်ပြကြောင်းဖြစ်သော
နိဒါန်းခေါ်လတ် အဋ္ဌပ္ပတ်၌၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ အနုညာတာ-အပ်၏။
ဝဿသတူပသမ္ပန္နာယာတိအာဒိ-အစရှိသော စကားသည်၊ ဝက္ခမာနအဋ္ဌဂရု
ဓမ္မဒဿနံ-ဆိုအပ်လတ္တံ့ဖြစ်သော ရှစ်ပါးသော ဂရုဓံကို ပြကြောင်းဖြစ်သော
စကားတည်း။ ဝက္ခမာနအဋ္ဌဂရုဓမ္မဒဿနေ-သော၊ တတ္ထတသ္မိံ ဝဿသတူပ
သမ္ပန္နာယာတိအာဒိမ္ပိ ဝစနေ-ထိုဝဿသတူပ သမ္ပန္နာယ အစရှိသော စကား၌၊
အတ္ထော-အနုတ္တရနတ္တကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုစ္စတေ-အပ်၏။ သာမိဝိကမ္ပန္တိ-ကား၊
မဂ္ဂသမ္ပဒါန ဗီဇနပါနိယာပုစ္ဆနာဒိကံ-လမ်းပေးခြင်း ယပ်ခတ်ခြင်း သောက်
ရေဖြင့် မေးမြန်းခြင်းအစရှိသော၊ အနုစ္စဝိကံ - လျှောက်ပတ်သော၊ ဝါ-
ကောင်းသော အရေအရိပ်၊ နိမိတ်သို့ အစဉ်လိုက်သော၊ ဝတ္ထံ-ကို။ ။ အာဒိ
သဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ နဘိက္ခုနိယာ အဘိက္ခုကေ ။ပ။ ဝစနပထောတိ-ဟူကုန်သော၊
သတ္တ-ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ-တို့ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ သင်္ဂဏှာတိ-၏။

အနက်၊ ။ ဘိက္ခုနိယာ-ရဟန်းမသည်၊ အဘိက္ခုကေ - ရဟန်း
ယောက်ျားမရှိသော၊ အာဝါသေ-ကျောင်း၌၊ ဝဿံ-မိုးလပတ်လုံး၊
နဝသိတဗ္ဗံ-မနေရာ၊ (တစ်နည်း) နဝဿံ ဝသိတဗ္ဗံ-ဝါမဆိုရာ။ အနုဗ္ဗ
မာသံ - တစ်လထက်ဝက် ဆယ်ငါးရက်တိုင်း၊ ဆယ်ငါးရက်တိုင်း၊
ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ ဘိက္ခုသံဃတော - ရဟန်းယောက်ျားဟု ဆိုအပ်

သြဝါဒ သိက္ခာပဒဝတ္ထနာ

၂၁၁

သော သံဃာအထံမှ၊ ဥပေါသထပုစ္ဆကဉ္စ-ဥပသ်ကိုမေးခြင်းကို လည်း
ကောင်း၊ သြဝါဒပုသ်မနဉ္စ - သြဝါဒအကျိုးငှာ ချဉ်းကပ်ခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒေဓမ္မာ-တို့ကို၊ ပစ္စာသီသိတဗ္ဗာ-လိုလား
တောင့်တအပ်ကုန်၏။ ဝဿဝုဋ္ဌာယ-ဝါမှထပြီးသော၊ ဝါ-မိုးလပတ်
လုံးနေပြီးသော၊ ဝါ-ဝါကျွတ်ပြီးသော၊ ဘိက္ခုနီယာ-သည်၊ ဥဘတော
သံဃေ-ရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမ နှစ်ပါးစုံသော သံဃာ၌၊
ဒိဋ္ဌေနဝါ-မြင်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုတေနဝါ-ကြားခြင်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပရိသင်္ကာယဝါ - ယုံမှားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
ဣတိ-သို့၊ တိဟိ - ကုန်သော၊ ဌာနေဟိ - အကြောင်းအရာတို့ဖြင့်၊
ပဝါရေတဗ္ဗံ-ဖိတ်အပ်၏။ ဂရုဓမ္မံ - သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့၊ အဇ္ဈာ
ပန္နာယ-လွန်ကျူး၍ ရောက်သော၊ ဘိက္ခုနီယာ - သည်၊ ဥဘတော
သံဃေ-၌၊ ပက္ခမာနတ္ထံ - ပက္ခမာနတ်ကို၊ စရိတဗ္ဗံ - ကျင့်အပ်၏။
ဒေဝဿာနိ-နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဆယ့်-ပါဏာတိပါတ သိက္ခာပုဒ်အစ
ဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ် အဆုံးအားဖြင့် ခြောက်ပါးကုန်သော၊
ဓမ္မေသု-သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သိက္ခိတသိက္ခာယ-ကျင့်ပြီးသော သိက္ခာရှိသော၊
သိက္ခမာနာယ-သိက္ခမာန်မ၏၊ ဥဘတောသံဃေ-၌၊ ဥပသမ္ပဒါ-မြင့်
မြတ်သော အထက်တန်း ရဟန်းမ၏ အဖြစ်ကို၊ ဝါ-အဖြစ်တည်း
ဟူသောစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကို၊ ပရိယေသိတဗ္ဗာ-အပ်၏။ ဘိက္ခုနီယာ-
သည်၊ ကေနစိ-တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ပရိယာယေန-အကြောင်း ပရိယာယ်
ဖြင့်၊ (တစ်နည်း) ကေနစိပရိယာယေန-ဘယ်လိုအကြောင်းပင်ဖြစ်ဖြစ်၊
ဘိက္ခု-ရဟန်းယောကျ်ားကို၊ နအက္ခောသိတဗ္ဗာ - မဆဲအပ်၊ နပရိ
တာသိတဗ္ဗာ-မရေရွတ်အပ်၊ ဝါ-ဘေးကိုပြု၍ ခြိမ်းခြောက်စကား
မပြောကြားအပ်။ အဇ္ဈတဂ္ဂေ-ယနေ့ကို အစပြု၍၊ ဘိက္ခုနီနိ-တို့၏၊
ဝါ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့က၊ ဘိက္ခုသု-တို့၌၊ ဝစနပထော-ပြောဆိုခြင်း
တည်းဟူသော လမ်းကြောင်းကို၊ ဝါ-ပြောဆိုခြင်းကို၊ သြဝဇ္ဇော-
ပိတ်ပင်အပ်၏၊ ဘိက္ခုနိ-တို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့က၊ ဘိက္ခုနိသု-
တို့၌၊ ဝစနပထော-ကို၊ ဝါ-ကို၊ အနောဝဇ္ဇော-မပိတ်အပ်။

ဂရုဓမ္မာတိ-ကား၊ ဂရုကေ-အလေးပြုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ-တို့ကို။ ။ဟိ တံ
ပါကဋ္ဌံ ကရိဿာမိ-အံ၊ (တစ်နည်း) ဟိ-နာမလာဘဟိတ်ကိုဆိုဦးအံ၊ တေဓမ္မာ-
တို့ကို၊ တေသံဓမ္မာနံ (သမ္ပန်ခံ) -တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဂါရဝံ-လေးစားခြင်းကို၊
ဝါ-လေးစားသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ကုသိုလ်စေတနာကို၊ ကတော-၍၊
ဝါ-ဖြစ်စေ၍၊ ဘိက္ခုနီဟိ-တို့သည်၊ သမ္ပုဋ္ဌိစိတဗ္ဗတ္တာ-ခံယူအပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဂရုဓမ္မာတိ-တို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ-အပ်ကုန်၏ (ဂရုကာတဗ္ဗောတိ ဂရုကော၊
ဂရုကော ဓမ္မော ဂရုကာဓမ္မော-ဟူလိုလျက် “က” ချေထားသည်ဟု မှတ်ပါ)။

အညေနဝါ ဓမ္မေနာတိ-ကား၊ အဋ္ဌ-ကုန်သော၊ ဂရုဓမ္မေ-တို့ကို၊ ဌပေတွာ-
 ထားပြီး၍၊ အညေန-ထားအပ်သော ရှစ်ပါးသော ဂရုဓမ္မံ တစ်ပါးသော၊
 ယေန ကေနစိ-တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ဓမ္မေန-တရားဖြင့်။ ။ဘိက္ခုနီသု ဥပသမ္ပန္န
 မတ္တံဝါ ဩဝဒတောတိ-ကား၊ ဘိက္ခုနီသု-ရဟန်းမတို့၌၊ ဥပသမ္ပန္နမတ္တံ-
 ရဟန်းမ ဖြစ်ခါမျှဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမကို၊ ဩဝဒတောဝါ - ဆုံးမသော
 ရဟန်းအားလည်း။ ။ဘိက္ခုနီ-ရဟန်း ယောက်ျားတို့၏၊ သန္တိကေ-၌၊ ဥပ
 သမ္ပန္နာယ-အထက်တန်းရဟန်းမအဖြစ်သို့ရောက်သော ဘိက္ခုနီမအား၊ ဩဝဒ
 တော-ဆုံးမသော ရဟန်းအား၊ ယထာ ဝတ္ထုကမေဝ-ဆုံးမအပ်သောရဟန်းမ
 အားလျော်စွာ ပါစိတ်အာပတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ အဓမ္မကမ္မေတိ
 အာဒိသု-အစရှိကုန်သော၊ ပဒေသု-ပုဒ်တို့၌၊ ဘိက္ခုနောဝါဒ သမ္ပတိကမ္မံ-
 ကို၊ ကမ္မန္တိ-၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ သမ္ပတဿာပီတိအာဒိ
 ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ- ပြီ။ ဝဂ္ဂေ ဘိက္ခုနီသံဃေ
 ဩဝဒတော တိက ပါစိတ္တိယန္တိ-ကား၊ ဝဂ္ဂေ-မညီမညွတ်သော၊ ဘိက္ခုနီ
 သံဃေ-၌၊ ဩဝဒတော-ဆုံးမသော ရဟန်းအား။ ဝဂ္ဂသညိ ဝေမတိက သမဂ္ဂ
 သညိနံ-မညီမညွတ်ဟု အမှတ်သညာရှိသော ရဟန်း၊ မသိဝိုးဝါး ယုံမှားရှိသော
 ရဟန်း၊ ညီညွတ်သင့်တင့်၏ဟု အမှတ်ရှိသော ရဟန်းတို့၏၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊
 တိက-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ တထာ ဝေမတိ
 ကဿစာတိ-ကား၊ အဓမ္မကမ္မေ-၌၊ ဝေမတိကဿ-ယုံမှားခြင်းရှိလျက်၊ ဝဂ္ဂေ-
 သော၊ ဘိက္ခုနီသံဃေ-၌၊ ဩဝဒတော-သော၊ ဘိက္ခုနောစ-အားလည်း၊
 တိကပါစိတ္တိယံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိအယံ - ကား၊ အတ္ထော - တထာ
 ဝေမတိကဿစ ဟူသော ပါဌ်၏ တိမ်မြုပ်ကွယ်ဝှက် အသိခက်သော အနက်
 တည်း။ ဓမ္မကမ္မသညိနောစာတိတ္ထောပိ ပါဌေ-၌လည်း၊ သေနယော-ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ စ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိဿာမိ-အံ၊ ဝဂ္ဂေ-သော၊ ဘိက္ခုနီ
 သံဃေ-၌၊ ဩဝဒတော-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ နဝ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိ
 ယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ ယထာ-ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေတထာ-တူ၊ အဓမ္မကမ္မေ-၌၊
 အဓမ္မကမ္မသညိနော-အဓမ္မကံဟု အမှတ်သညာရှိလျက်၊ သမဂ္ဂေ-ညီညွတ်သော၊
 ဘိက္ခုနီသံဃေ-၌၊ ဩဝဒတော-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ တသ္မိံ သံဃေ-ထို
 သမဂ္ဂဘိက္ခုနီသံဃာ၌၊ ဝဂ္ဂသညိ ဝေမတိက သမဂ္ဂသညိနံ - မညီမညွတ်ဟု
 အမှတ်ရှိသော ရဟန်း၊ မသိဝိုးဝါး ယုံမှားရှိသော ရဟန်း၊ ညီညွတ်၏ဟု
 အမှတ်ရှိသော ရဟန်းတို့၏၊ ဝသေန - အားဖြင့်၊ တိက ပါစိတ္တိယံ-လည်း
 ကောင်း၊ တထာ- (၎င်း တထာ သဒ္ဒါဖြင့် အဓမ္မကမ္မပုဒ်ကို ငင်ဆွဲယူပါ၊
 ဂဏှိ၌ မှာသော စကားကား ဤ“တထာ”သဒ္ဒါကို မှာသည်မဟုတ်ပါ၊ အဋ္ဌ
 ကထာလာ“တထာ”တည်း၊) တသ္မိံ အဓမ္မကမ္မေ - ၌၊ ဝေမတိကဿစ - လျက်
 လည်း၊ သမဂ္ဂေ-သော၊ ဘိက္ခုနီသံဃေ-၌၊ ဩဝဒတော-ရဟန်းအားလည်း။

သြဝါဒ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၁၃

တသ္မိံ သံဃေ-ထိုသမဂ္ဂသံဃာ၌၊ ဝဂ္ဂသည် ဝေမတိကသမဂ္ဂသည်နိ-တို့၏၊ ဝသေန-
အားဖြင့်၊ တိကပါစိတ္တိယံ-လည်းကောင်း၊ တထာ တသ္မိံ အဓမ္မကမ္မေ-၌၊ ဓမ္မ
ကမ္မသည်နောစ - ဓမ္မကံဟု အမှတ်သညာရှိလျက်လည်း၊ သမဂ္ဂေ - သော၊
ဘိက္ခုနီသံဃေ-၌၊ သြဝဒတော-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ တသ္မိံ သံဃေ-၌၊
ဝဂ္ဂသည် ဝေမတိကသမဂ္ဂသည်နိ-တို့၏၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ တိကပါစိတ္တိယံ-
လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ နဝ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-
ကုန်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ သမဂ္ဂေပိ ဘိက္ခုနီသံဃေနဝါတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ
တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ၊ ပန-အဓမ္မကံ၌ အာပတ် အဆုံးအဖြတ်မှ
တစ်ပါး ဓမ္မကံ၌ အာပတ်အဆုံးအဖြတ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဓမ္မကမ္မေ-၌၊ အဓမ္မကမ္မ
သည်နော-၍၊ ဝဂ္ဂ-သော၊ ဘိက္ခုနီသံဃံ - ကို၊ သြဝဒတော - ရဟန်းအား၊
တိကဒုက္ကဋ္ဌံ-လည်းကောင်း၊ တထာ တသ္မိံ ဓမ္မကမ္မေ-၌၊ ဝေမတိကသ-
ယံမှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝဂ္ဂ-သော၊ ဘိက္ခုနီသံဃံ-ကို၊ သြဝဒတော-အား၊
တိကဒုက္ကဋ္ဌံစ-လည်းကောင်း၊ တထာ တသ္မိံ ဓမ္မကမ္မေ-၌၊ ဓမ္မကမ္မသည်နော-
၍၊ ဝဂ္ဂ-သော၊ ဘိက္ခုနီသံဃံ-ကို၊ သြဝဒတော-ရဟန်းအား၊ တိကဒုက္ကဋ္ဌံစ-
လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ နဝ-ကိုးချက်ကုန်သော၊ ဒုက္ကဋ္ဌာနိ - တို့သည်၊
ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ပန-ဝဂ်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီသံဃာကို ဆုံးမ၍ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်
သင့်ပုံမှတစ်ပါး ညီညွတ်သော ဘိက္ခုနီသံဃာကို ဆုံးမ၍ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သင့်ပုံ
ကို ဆိုဦးအံ့၊ သမဂ္ဂေ-သော၊ ဘိက္ခုနီသံဃံ-ကို၊ သြဝဒတော - သော ရဟန်း
အား၊ အဋ္ဌ-ကုန်သော၊ ဒုက္ကဋ္ဌာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊
သတ္တရသ တစ်ဆယ့်ခုနစ်ချက်ကုန်သော၊ ဒုက္ကဋ္ဌာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊
တေန-ကြောင့်၊ သပေနာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော
အာဟ-ပြီ။ အညံဓမ္မန္တိ-ကား၊ အညံ-ဂရုဓံတရား ရှစ်ပါးမှ တစ်ပါးသော၊
သုတ္တန္တံဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မံဝါ-ကိုလည်းကောင်း။ ။ဟိသစ္စံ-၏၊
(တစ်နည်း) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ အညံ-သော၊ သုတ္တန္တံဝါ-ကောင်း၊ အဘိဓမ္မံ
ဝါ-ကောင်း၊ ဘဏန္တဿ-ရဟန်းအား၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ဣတိ
အယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ဟိယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနီယော-တို့သည်၊ ဝါ-
တို့က၊ အယျ-အရှင်ဘုရား၊ မယံ-တပည့်တော်မတို့သည်၊ သမဂ္ဂါ-စိတ်တူ
ညီမျှ ညီညွတ်ကြကုန်သည်၊ အမှ-ဖြစ်ပါကုန်၏၊ ဣတိဝစနေန - ဤသို့သော
စကားဖြင့်၊ ဝါ-ဤသို့ပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊ သြဝါဒံ-ဂရုဓံတရား ရှစ်ပါးဖြင့် ဆုံးမ
ခြင်းကို၊ ဝါ-ဂရုဓံတရား ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အဆုံးအမကို၊ ပစ္စာသိသန္တိ-
လိုလားတောင့်တကုန်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သြဝါဒံ-ကို၊ ဌပေတော-ထားပြီး
၍၊ ဝါ-မဟောမူ၍၊ အညံ-သြဝါဒမှတစ်ပါးသော၊ ဓမ္မံ-ကို၊ ဘဏန္တဿ-
ရဟန်းအား၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။
သြဝါဒေ အနိယျာတေတောတိ-ကား၊ ဘင်္ဂနီ-နှမ၊ သော-ဤသည်ကား၊

၂၁၄

ကဲခီၣ်ဒီကသံ နိဿယသံ

သြဝါဒေါ - ဂရုဓမ္မသြဝါဒတည်း။ ဣတိ-ဤသို့၊ အဝတော-မဆိုမူ၍၊ ပရိပုစ္ဆံ ဒေတိတိ-ကား၊ ပဂုဏာယ-လွန်စွာအထပ်ထပ် လေ့လာအပ်သော၊ တဿာယေဝ ဂရုဓမ္မပါဠိယာ - ထိုဂရုဓမ္မပါဠိ၏သာလျှင်၊ အတ္ထံ - ကို၊ ဘဏတိ-၏၊ သြသာရေတိတိပဒဿ-၏၊ တံ-သည်၊ ဥစ္စာရေဟိ-အထက်သို့ အသံကိုမြှောက် ပါလော့၊ ကထေဟိ-ရွတ်ဆိုလော့။ ဣတိအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ သြသာရေတိတိ-ကား၊ အဋ္ဌဂရုဓမ္မပါဠိ-ကို၊ ဝဒတိ-၏။ ပဉ္စံ ပုဋ္ဌောတိ-ကား၊ ဂရုဓမ္မနိဿိတံ - ဂရုဓမ္မကိုမှီသော၊ ပဉ္စံဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-သိခြင်းငှာ အလိုရှိအပ်သော ဂရုဓမ္မအမေးပုစ္ဆာ ပြဿနာကိုလည်းကောင်း၊ ခန္ဓာဒိနိဿိတံ-ခန္ဓာအစရှိသည်ကိုမှီသော၊ ပဉ္စံဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ကောင်း၊ ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ ပုဋ္ဌော-မေးအပ်သော ရဟန်းသည်။

သြဝါဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂-အတ္တင်္ဂတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဧကတောဥပသမ္ပန္နန္တိ-ကား၊ ဘိက္ခုနိသံဃေ-၌၊ ဥပသမ္ပန္နမတ္တံ-ရဟန်းမ ဖြစ်ခါမျှကို။ ။စ-စဉ်းငယ်အထူး မှာဆိုဦးအံ့၊ ဣတောသိက္ခာပဒတော- ဤအတ္တင်္ဂတသိက္ခာပုဒ်မှာ၊ ပရမိ-နောက်၌လည်း၊ ယတ္ထယတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ ဧကတောဥပသမ္ပန္နန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ဝါ-လတ္ထံ၊ သဗ္ဗတ္ထသဗ္ဗသ္မိံ-သော၊ တတ္ထတတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ အယမေဝအတ္ထော-ကိုသာ လျှင်၊ ဒဋ္ဌဗျော-အပ်၏။

အတ္တင်္ဂတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃-ဘိက္ခုနုပဿယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သံဝါသာယာတိ-ကား၊ ဥပေါသထာဒိအတ္ထံ-ဥပုသ်အစရှိသော သံဝါသ အကျိုးငှာ။ ။ဣတရန္တိ-ကား၊ ဥဘတော သံဃေ-ရဟန်းယောက်ျားရဟန်း မိန်းမ နှစ်ပါးစုံသောသံဃာ၌၊ ဥပသမ္ပန္နံ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းမအဖြစ်သို့ ရောက်သော ဘိက္ခုနီမကို။

ဘိက္ခုနုပဿယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄-အာမိသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ-တို့သည်၊ အာမသိတဗ္ဗတော-ငါ၏ဥစ္စာ ငါ့သင်္ကန်းဟူစွဲလမ်း သုံးသပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာမိသံ-မည်၏။ စိဝရာဒိ-သင်္ကန်း အစ

ရှိသည်ကို၊ လုပ္ပတိ အပ်၏။ အာမိသမေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟေတု-အကြောင်း တည်း၊ အာမိသဟေတု-အကြောင်း။ (တစ်နည်း) အာမိသမေဝ-သာလျှင်ဖြစ် သော၊ ဟေတု - ပိတိတည်းဟူသော အကျိုးတရား၏ ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ အာမိသဟေတု-ကြောင်း၊ တေန-ကြောင့်၊ စီဝရာဒိနံ အညတရဟေတုတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ အာဒိသဓဇ္ဇန-ဖြင့်၊ ပိဏ္ဍပါတသေနာသန ဂိလာနပဗ္ဗယ သက္ကာရ ဂရုကာရ မာနန ဝန္တန ပူဇနာနံ-ဆွမ်းပစ္စည်း ကျောင်း ပစ္စည်း သူနာပစ္စည်း ကောင်းစွာပြုခြင်း၊ အလေးပြုခြင်း၊ မြတ်နိုးခြင်း၊ ရှိခိုးခြင်း၊ ပူဇော်ခြင်းတို့ကို၊ သင်္ဂဟကာရဿ - ၏၊ ဂဟဏံ-ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။ အဝဏ္ဏကာမတာယာတိ-ကား၊ အယသကာမတာယေဝ-ကျော် စောသတင်း ပျံ့နှံ့ခြင်းကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဝါ- မကောင်းသတင်း ပျံ့နှံ့ခြင်းကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။

☞ ဓမ္မကမ္မေတိအာဒိသု-တို့၌၊ ဘိက္ခုနောဝါဒသမ္မုတိကမ္မံ-ကို၊ ကမ္မန္တိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ (တစ်နည်း) ဓမ္မကမ္မေတိအာဒိသု-တို့၌၊ အဝယဝတူတေန- အစိတ်အပိုင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကမ္မန္တိပဒေန- ဖြင့်၊ ဘိက္ခုနောဝါဒသမ္မုတိ ကမ္မံ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။ တတ္ထပါဌေ-ထိုဓမ္မကမ္မေ အစရှိသောပါဌ်၌၊ တိက ပါစိတ္တိယန္တိ-ကား၊ ဓမ္မကမ္မေ - တရားအားလျော်သော ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္မုတိကံ၌၊ ဓမ္မကမ္မသည် ဝေမတိက အဓမ္မကမ္မသည်နိ-ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိ သောရဟန်း၊ ယုံမှားခြင်းရှိသောရဟန်း၊ အဓမ္မကံဟု အမှတ်သညာရှိသော ရဟန်းတို့၏၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ တိဏိ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ဓမ္မကမ္မေ-၌၊ ဓမ္မကမ္မသည် ဝေမတိက အဓမ္မကမ္မသည်နိ- တို့၏၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ တိဏိ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ ယထာ-ကုန်၏သို့၊ တထေဝ-သာလျှင်၊ အဓမ္မကမ္မေ-၌၊ ဓမ္မကမ္မသည် ဝေမ တိက အဓမ္မကမ္မသည်နိ-ဓမ္မကံဟု အမှတ်သညာရှိသောရဟန်း၊ ယုံမှားရှိသော ရဟန်း၊ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသော ရဟန်းတို့၏၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ တိက ဒုက္ကဋ္ဌံ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။ အသမ္မုတန္တိ-ကား၊ သမ္မုတေန-သံဃသမ္မုတိရသော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ သံဃေန-သံဃာသည် လည်းကောင်း၊ ဘာရံ- တာဝန်ကို၊ ကတွာ-၍၊ ဌပိဘံ-ထားအပ်သော၊ ဥပသမ္ပန္နံ-ရဟန်းကို။ ။ သြဝါဒသမ္မုတိ-ဘိက္ခုနောဝါဒသမ္မုတိကို၊ ဥပသမ္ပန္နသေဝ-ရဟန်းအားသာ လျှင်၊ ဗီယတိနနု-ပေးအပ်သည်မဟုတ်လော၊ သာမဏေရဿ-ကိုရင်အား၊ နဒီယတိ နနု-လော၊ ဣတိ-သို့၊ အနုယုဉ္ဇိတဗ္ဗတော-အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်မေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တတ္ထာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ ပြီ။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ သမ္မုတေနဝါ-သမ္မုတရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ သံဃေနဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ ဌပိတော-သော၊ ဗဟုဿု တော-များသော သုတရှိသော၊ သာမဏေရော-ကို၊ အသမ္မုတောတိ-ဟူ၍၊

ဝေဒိတဗွေ-အပ်၏၊ ပကတိယာ စီဝရာဒိဟေတု သြဝဒန္တံ ပန ဧဝံ
 ဘဏန္တဿာတိ-ကာ၊ ပကတိယာ- ပင်ကိုအားဖြင့်၊ စီဝရာဒိဟေတု - သင်္ကန်း
 အစရှိသောအကြောင်းကြောင့်၊ သြဝဒန္တံ-ဆုံးမသောရဟန်းကို၊ ဝါ-ဆုံးမသော
 မထေရ်ကို၊ သေထေရော-သည်၊ စီဝရာဒိဟေတု-ကြောင့်၊ သြဝဒတိ-၏၊ ဣတိသညာ
 ယ-ဤသို့သောအမှတ်သညာဖြင့်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဝါ-ဤသို့ “ထေရော ဘိက္ခု ဘိက္ခု
 နိယော သြဝဒန္တံ” ဟူသော စကားကို၊ ဘဏန္တဿ-အား။ ပန-မူလနက်ပြန် ဆန့်
 ကျင်ဟန်ကို ဖော်လှန်ထုတ်ခါ ပြဆိုပါအံ့၊ ဝါ-အနာပတ်မှတစ်ပါးအာပတ်ကို
 ဆိုဦးအံ့၊ သေထေရော(လိုက်)-သည်၊ စီဝရာဒိဟေတု-ကြောင့်၊ န သြဝဒတိ-
 ဆုံးမသည် မဟုတ်၊ ဝါ-ဆုံးမသောထေရ်မဟုတ်၊ ဣတိသညာယ-ဖြင့်၊ ဧဝံ-သို့၊
 ဝါ-ကို၊ ဘဏန္တဿ-အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ အနာမိသန္တရတာတိ-ကာ၊
 အာမိသစိတ္တာဘာဝေါ - စီဝရာဒိပစ္စယ အာမိသ၌ စိတ်မရှိသောသူ၏ အဖြစ်
 သည်၊ အဟံ-သည်၊ အာမိသဟေတု-ကြောင့်၊ သြဝဒိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိဧဝံ-
 သို့၊ ပဝတ္ထအဇ္ဈာသုယာဘာဝေါ - ဖြစ်သော တဏှာ၊ ဇလာဘ၊ အာသယ၏
 မရှိသောသူ၏အဖြစ်သည် (အင်္ဂ-မည်၏ ဟုထည့်)၊ ဣတိအယံ-ကာ၊ အတ္ထော-
 အာမိသစိတ္တာဘာဝေါ ဟူသော မူလသံဝဏ္ဏနာ၏ အနက်တည်း။ ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ
 ကရိဿာမိ-အံ့၊ ယဿန္တရတော နသန္တိ ကောပါတိအာဒိသု-ကုန်သော၊ ပယော
 ဂေသု-တို့၌၊ အာဂတော-သော၊ အန္တရသဒ္ဓေါ-သည်၊ စိတ္တပရိယာယော-
 စိတ္တသဒ္ဓါ၏ ပရိယာယ်သည်၊ ဟောတိဝိယ-၏သို့၊ တထာ-တူ၊ ဧတ္ထပါဠေ-
 ဤအနာမိသန္တရတာ ဟူသော ပါဠိ၌၊ အာဂတော-သော၊ အန္တရသဒ္ဓေါ-
 သည်၊ စိတ္တပရိယာယော-သည်၊ ဟောတိ-၏။

အနက်။ ။ ယဿ ခီဏာသဝဿ-အကြင် အာသဝေါကင်းကွာ ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အန္တရတော - စိတ်၌၊ ကောပါ-အမျက် ကောပ
 အာဒိနဝတို့သည်၊ ဝါ-စိတ်ဆိုးခြင်းတို့သည်၊ နသန္တိ-မရှိကုန်။

အာမိသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၅-စီဝရာဒိနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပဉ္စမသိက္ခာပဒံ - ပဉ္စမစီဝရာဒိနသိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ- ပေါ်လွင်
 သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဝါ-ချဲ့အပ်၊ ချဲ့သင့်၊ ချဲ့ထိုက်သော အနက်
 မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ (ဥတ္တာန-၌ အဝပုဗ္ဗ၊ တနု-ဇာတ်ကြံ၍ အဝ-ကို သြ-ပြု
 သြ-ကို တစ်ဖန် ဥ-ပြု။ အဝ-ကို အဘာဝ နတ္ထိ အနက်ဟောကြံ)

စီဝရာဒိနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆-စိဝရသိဗ္ဗနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သုစိံ ပဝေသေတွာ ပဝေသေတွာ နိဟရဏေတိ-ကာ။ အာရာပထေ အာရာပထေ-အပ်လှမ်းတိုင်း၊ အပ်လှမ်းတိုင်း၌၊ ဝါ-အပ်နုတ်တိုင်း၊ အပ်နုတ်တိုင်း၌၊ ဝါ-အပ်မြှုပ်တိုင်း၊ အပ်မြှုပ်တိုင်း၌၊ (အာရာပထေ-၌ အရတိ ပဝေသေတွာ ပဝေသေတွာ ဂစ္ဆတိတိ အာရော၊ တဿ ပထော အာရာပထော-ဟု ဆိုအပ်လျက် ဝါစာသိလိဋ္ဌ မဇ္ဈေ အာ-ပြု) ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ပန-ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပုံမှတစ်ပါး ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ပုံကို ဆိုဦးအံ့၊ အဟံ-သည်၊ စိဝရံ-ကို၊ သိဗ္ဗဿာမိ-ချုပ်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိစာရေန္တဿ-စိစစ်သော၊ ဝါ-ခေါက်ချိုး၊ ချိုးသော၊ ဘိက္ခုနောပိ-အားလည်းကောင်း၊ ဆိန္ဒန္တဿ-ဖြတ်သော၊ ဘိက္ခုနောပိ-အားလည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋ်-သည်၊ ဟောတိ-၏။ သတက္ခတ္တုမ္ပိ ဝိဇ္ဇိတွာ သကိံ နိဟရန္တဿာတိ-ကာ။ သကလသုစိံ - အလုံးစုံသော အပ်ကို၊ ဝါ-အပ်တစ်ချောင်းလုံးကို၊ အနိဟရန္တော - မနုတ်ဘဲလျက်၊ ဒိဿ သုတ္တ ပဝေသနတ္ထံ-အပ်ချည်ရှည်တပ်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ သတက္ခတ္တုမ္ပိ-အကြိမ်တစ်ရာတိုင်တိုင်လည်း၊ ဝါ-အကြိမ်ပေါင်းများစွာလည်း၊ ဝိဇ္ဇိတွာ-ထိုးသွင်းပြီး၍၊ ဝါ-ချုပ်ပြီး၍၊ သကိံ-တစ်ကြိမ်၊ ဝါ-တစ်ခါတည်း၊ နိဟရန္တဿ-နုတ်သော ရဟန်းအား။ ။ သိဗ္ဗာတိဝုတ္တောတိ-ကာ။ သကိံ-တစ်ကြိမ်တစ်ခါ၊ တံ-သည်၊ စိဝရံ-ကို၊ သိဗ္ဗ-လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော-ဘိက္ခုနီမကံ လျှောက်ထားအပ်သော ရဟန်းသည်။ ။ နိဋ္ဌာပေတိတိ-ကာ။ သဗ္ဗံ-သော၊ သုစိကမ္ပံ-အပ်၏အမှုကို၊ ဝါ-အပ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုကို၊ ပရိယောသာပေတိ-ပြီးစေ၏။ တဿ အာရာပထေ ပါစိတ္တိယန္တိ-ကာ။ အာဏတ္တဿ-ဘိက္ခုနီမသည် ခိုင်းအပ်သော ရဟန်း၏၊ သုစိံ-ကို၊ ပဝေသေတွာ-သွင်းပြီး၍၊ ပဝေသေတွာ-၍၊ နိဟရဏေ-နုတ်ရာ၌၊ ဝါ-နုတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဧကမေကံ - တစ်ချက် တစ်ချက်သော၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဥဒါယိတ္ထေရန္တိ-ကာ။ လာဠုဒါယိတ္ထေရံ-လျှပ်ပေါ်လော်လီ၊ ဥဒါယိထေရံကို။ ။ ဝုတ္တလက္ခဏံ သိဗ္ဗနံ ဝါ သိဗ္ဗာပနံ ဝါတိ-ကာ။ သုစိံ ပဝေသေတွာတိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ဝုတ္တလက္ခဏံ-ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိသော၊ သိဗ္ဗနံ ဝါ-သည် လည်းကောင်း၊ သိဗ္ဗာပနံ ဝါ-သည် လည်းကောင်း။ အင်္ဂံ-မည်၏။

စိဝရသိဗ္ဗနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇-သံဝိဇာနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သံဝိဒဟိတွာတိ-ကာ။ တံ-သည်၊ ဟေ-လိုက်ခဲ့လော့၊ မယံ-တို့သည်၊ အသုကဂါမံ-ဤမည်သောရွာသို့၊ ဂစ္ဆာမ-သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတောဝါ-

၍လည်းကောင်း၊ သွေ-နက်ဖြန်ခါ၌၊ အဟံ-သည်၊ ဂစ္ဆာမိ-အံ၊ တုမ္မိ-
သည်လည်း၊ အာဂစ္ဆေယျာသိ-လိုက်ရာ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတုာဝါ-၍လည်း
ကောင်း၊ တဉ္စသံဝိဒဟနံ-ထိုတိုင်ပင်ခြင်းသည်လည်း၊ ခေါ-စင်စစ်ကေန အမှန်
အားဖြင့်၊ သင်္ကေတကမ္မိ-အချိန်အချက်ပြုခြင်းပင်တည်း၊ ဝါ-သိကြောင်းဖြစ်
သော အမှုကို ပြုခြင်းပင်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဂမနကာလေ သင်္ကေတံ
ကတုာတိအတ္ထောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ အာကပ္ပိယဘူမိယံ
သံဝိဒဟန္တဿာတိ-ကား၊ အန္တောဂါမေ ဝါ-ရွာတွင်း၌လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီ
ဥပသယဿဒ္ဓါရေဝါ-ရဟန်းမတို့၏ကျောင်းတံခါး၌လည်းကောင်း၊ ရထိကာယ-
ရထားမောင်းကြ ပြလမ်းမ၌လည်းကောင်း၊ အညေသု-ကုန်သော၊ စတုက္ကသိဃံာ
ဥကဟတ္ထိသာလာဒီသု ဝါ-လမ်းလေးခု လမ်းသုံးခု ဆင်တင်းကုတ် အစရှိသည်
တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဌတုာ- ၍၊ သံဝိဒဟန္တဿ-အား။ ။တေန-ကြောင့်၊
တတ္ထ ဌတုာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ အာ
သန္တဿာပိတိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ အညဿ-သော၊ ဂါမဿ(အဋ္ဌကထာမှ နှစ်ပုဒ်ယူ)-
သည်၊ အစွာသန္တဿ-အလွန်နီးသည်၊ သမာနဿာပိ-သော်လည်း၊ ရတနမတ္တန္တ
ရဿ-တစ်တောင်မျှ အခြားရှိသည်၊ ဝါ-အကြား၌ တစ်တောင်မျှရှိသည်၊ သမာ
နဿာပိ-သော်လည်း၊ ဝါ-သော၊ အညဿ-သော၊ ဂါမဿ-၏၊ ဣတိ အယံ
အတ္ထော-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အဓိပ္ပာယော- အလိုရှိအပ်၏။ အညဿ
ဂါမဿာတိ-ကား၊ ယတော ဂါမတော-မှ၊ နိက္ခမတိ-၏၊ တတော ဂါမတော-
ထိုထွက်ရာ ရွာမှ၊ အညဿ-သော၊ ဂါမဿ-၏။ ။တံ သြက္ကမန္တဿာတိ-ကား၊
အန္တရဂါမဿ-အခြားသော ရွာ၏၊ ဝါ-တစ်ပါးသောရွာ၌၊ တံ ဥပစာရံ-သို့၊
သြက္ကမန္တဿ-သက်ဝင်သော။ ။ဒုရံ-ဝေးကွာရာအရပ်သို့၊ ဂန္တုကာမော-သည်၊
သစေ ဟောတိ-အံ၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ ဂါမုပစာရဂဏနာယ-ရွာဥပစာ အရေ
အတွက်အားဖြင့်၊ ဂါမုပစာရံ (သြက္ကမန္တေ သြက္ကမန္တေ-၏ကံ လိုခြင်းကြောင့်
ထည့်သည်)-သို့၊ ဘိက္ခုမ္မိ-ရဟန်းသည်၊ သြက္ကမန္တေ သြက္ကမန္တေ-သက်ရောက်တိုင်း
သက်ရောက်တိုင်း၌၊ (သြက္ကမနေ သြက္ကမနေဟူ၍က များစွာကောင်း၏၊ ဘိက္ခု
နော-ဟု သမ္ပုန်လည်း ထည့်ရာ၏)၊ ပုရိမ နယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ အာပတ္တိ-
သည်၊ ဟောတိ-၏။

(မူဟောင်း မူသစ် ဌီကာ စာအုပ်တို့၌ သြက္ကမန္တေ သြက္ကမန္တေ ဟု
တွေ့ရ၏၊ အဓိပ္ပာယ်သင့်သော်လည်း သဒ္ဓါရေးကား မသင့်၊ သြက္ကမန္တေ
အရ ရဟန်းနှင့်အာပတ်သည် အာဓာရ အာဓရေ ဖြစ်ကောင်း၏၊ နိဿယ
နိဿိတ ဖြစ်ကောင်း၏ဟု ပြောနိုင်သော်လည်း အာပတ္တိ၌ အာဓာရနှင့်
နေရိုးမရှိ၊ အာပတ္တိ ပါမိတ္တိယဿ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-စသည်ဖြင့် သမ္ပုန်နှင့် ပါဠိ
အဋ္ဌကထာ ဌီကာ-တို့ ရှိ၏၊ ကစ္စည်းသဒ္ဓါကျမ်း၌လည်း ဘာဝေတုာဝ
ဏဿ ဂီတံ နစ္စံ နန္တံ-ဟု လာသည်၊ ပါမိတ်အဋ္ဌကထာနှင့်တုံကြည့်လေ။)

တေန - ကြောင့်၊ ဣတိ ဂါမူပစာရောက္ကမနဂဏနာယ ပါစိတ္တိယာနိတိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။ ပန - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ တဿ တဿ ဂါမဿ-ထိုထိုရှာကို၊ အတိက္ကမနေ-ကျော်လွန်ရာ၌၊ ဝါ-ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ ဂါမေ အသတိတိ-ကား၊ အဒ္ဓယောဇနဗ္ဗန္တရေ-ယူဇနာဝက်၏ အတွင်း၌၊ ဂါမေ - သည်၊ အသတိ-သော်။ ။ ပန - ယူဇနာဝက် အရေအတွက်ဖြင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပုံမှတစ်ပါး ဂါမန္တရ အရေအတွက်ဖြင့် ပါစိတ် အာပတ် သင့်ပုံကို ဆိုဦးအံ့၊ တသ္မိံ အဒ္ဓယောဇနဗ္ဗန္တရေ-ထို ယူဇနာဝက်၏ အတွင်း၌၊ ဂါမေ-သည်၊ သတိ-သော်၊ ဂါမန္တရဂဏနာယေဝ-ရွာတစ်ပါး အရေအတွက် အားဖြင့်သာလျှင်၊ ပါစိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏။ အဒ္ဓယောဇန ဂဏနာယ ပါစိတ္တိယန္တိ ပါဌဿ-၏၊ အဒ္ဓယောဇန အဒ္ဓယောဇန-ယူဇနာ ဝက်တိုင်း ယူဇနာဝက်တိုင်း၌၊ ပါစိတ္တိယံ - သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဧကမေကံ-တစ်ခုတစ်ခုသော၊ အဒ္ဓယောဇနံ-ကို၊ အတိက္ကမန္တဿ-လွန်သော ရဟန်းအား၊ ဝါ-၏(ပဌမပါဒေ ဒုတိယပါဒေတို့၌စပ်)၊ အဟံ-သည်၊ ဣဒါနိ-၌၊ အတိက္က မိဿာမိ-ယူဇနာဝက်ကို လွန်တော့အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗက္ခဏေ-ဆိုအပ်ရာခဏ၌၊ ပဌမပါဒေ - ပဌမခြေလှမ်း၌၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ - သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဒုတိယပါဒေ-၌၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣဘိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဟိသစ္စံ-၏၊ ဣမသ္မိံ နယေ-၌၊ အတိက္ကမနေ-၌၊ ဝါ-ကြောင့်၊ အာပတ္တိ-ပါစိတ် အာပတ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဩက္ကမနေ-ယူဇနာဝက်အတွင်းသို့ ဝင်ရာ၌၊ ဝါ-ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

ဝိသင်္ကေတေနာတိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ (တစ်နည်း) ဝိသင်္ကေတေနာတိ-ကား၊ ဧတ္ထ ဧတေသု ဝိသင်္ကေတေသု- (ဤကား ကာလဒွါရ မဂ္ဂဝိသင်္ကေတ တို့ကို ထောက်မျှော်၍ အနက်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။) ဤသို့သော ချို့ယွင်းခြင်း တို့တွင်၊ မယံ-တို့သည်၊ ပုရေ ဘတ္တိ-နံနက်အခါ၌၊ ဂမိဿာမ-အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတော-တိုင်ပင်စကား ပြောကြားကုန် ပြီး၍၊ ပစ္ဆာဘတ္တိ-ညနေချမ်းအခါ၌၊ ဂစ္ဆန္တိ-ကုန်အံ့၊ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ မယံ-တို့သည်၊ သေ့ နက်ဖြန်ခါ၌၊ ဂမိဿာမ-ကုန်အံ့၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ကာလဝိသင်္ကေတ ယေဝ-အချိန်အခါ လွဲမှားရာ၌ သာလျှင်၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ ပန-ကဏ္ဍပက္ခမှ တစ်ပါး သုက္ကပက္ခကို ဆိုဦးအံ့၊ ဒွါရဝိသင်္ကေတ-အထွက်တံခါး မှားယွင်းခြင်း သည်၊ သတိပိ ဝါ-ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဝိသင်္ကေတ-လမ်းမှားခြင်း သည်၊ ဝါ-လမ်းလွဲပြောင်းခြင်းသည်၊ သတိပိ-သော်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိ ယေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ အာပဒါသုတိ-ကား၊ ရဋ္ဌဘေဒေ-တိုင်း နိုင်ငံ၏ ပျက်စီးရာအခါ၌၊ ဝါ-တိုင်းကျိုး စည်ပေါက် ပြည်လုံးမှောက်ရာ အခါ၌၊ ဇာနပဒါ - ဇနပုဒ်နေသူ လူတို့သည်၊ စက္ကသမာရုဠာ-စက်ကို စီးကုန်

၂၂၀ ကန်ဂီဇီကုသစ် နိဿယသစ်

လျက်၊ ပရိယာယန္တိ-လှည့်လည် ပြေးသွားကုန်၏။ ဧဝရူပါသု-ကုန်သော၊ အာ
ပဒါသု-တို့ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ စက္ကသမာရုဠာတိပဒဿ-
၏။ ဇာနပဒါ-တို့သည်၊ ဣရိယာပထစက္ကံ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ သကဋ္ဌ စက္ကံ
ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ သမာရုဠာ-ကုန်လျက်၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဧဝဒိ
တဗ္ဗော-အပ်၏။ မာဟုဂါမသိက္ခာပဒေနာတိ - ကား၊ သပ္ပာဏကဝဂ္ဂေ-၌၊
သတ္တမသိက္ခာပဒေန-ဖြင့်။

သံဝိဇောနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဂ-နာဝါတိရဟနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ကိဋ္ဌာပုရေက္ခာရောတိ-ကား။ လောကဿာဒ မိတ္တသန္တဝ ဝသေန-လှတို့
သည် သာယာအပ်သော ချစ်ခင်ပေါင်းသင်း မိတ်ဖွဲ့ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ကိဋ္ဌာပုရေက္ခာရော-ကစားခြင်းကို ရွေးရှုလျက်။ ။တထေဝါတိ-ကား၊ ကိဋ္ဌာ
ဝသေန-အားဖြင့်။ ။အဂါမက တိရပဿနာတိ-ကား၊ အဗ္ဗယောဇနဗ္ဗန္တ
ရေ-၌၊ ဂါမာနံ-ရှာတို့၏၊ အဘာဝတော-မရှိခြင်းကြောင့်၊ အဂါမကတိရ
ဝသေန-ရှာမရှိသော ခြစ်ကမ်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ။ပန-နေယျတ္ထနက် သိရ
ချက်ကို မိန့်မြွက်တစ်ဖန် အားထုတ်ပြန်အံ့၊ ပါဠိယံ-ပါစိတ်ဟုခေါ် ဝိဘင်း
ပါဠိတော်၌၊ ဥဒ္ဓဂါမိနိ ဝါ အဓောဂါမိနိ ဝါတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဝစန
တော-ကြောင့်၊ ဝါပိသမုဒ္ဒါဒိသု-ရေအိုင် သမုဒ္ဒရာအစရှိသည်တို့၌၊ ဝါ-တို့သို့၊
ကိဋ္ဌာပုရေက္ခာရတယ - မြူးထူး ပျော်ပါး ကစားခြင်းကို ရွေးရှုသောသူ၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တဿပိ-သွားသော ရဟန်းအားလည်း၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊
တေန-ကြောင့်၊ သမုဒ္ဒေ ပန ယထာသုခံ ဂန္တု ဝဇ္ဇတိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဝိသင်္ကေတေနာတိ-ကား၊ ဣဓာပိသိက္ခာပဒေ-ဤနာဝါ
တိရဟနသိက္ခာပုဒ်၌လည်း၊ ကာလဝိသင်္ကေတေနော - နံနက်၊ည အစရှိသော
အချိန်ကာလ လွဲမှားခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂစ္ဆန္တဿ-အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊
ပန-ဗျတိရိက်ကိုဆိုဦးအံ့၊ တိတ္ထဝိသင်္ကေတေန-ဆိပ်ကမ်းလွဲမှားသောအားဖြင့်၊
ဂစ္ဆန္တဿ ဝါ-အားလည်းကောင်း၊ နာဝါပိသင်္ကေတေန - လေ့သဘော မှား
ယွင်းသောအားဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တဿ ဝါ - အားလည်းကောင်း၊ အာပတ္တိယေဝ-
ပါစိတ်အာပတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဝါ-သင့်၏။

သေသန္တိ-ကား၊ သမုဠာနာဒိဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကူ၊ အဝသေသံ-သော။
ပန-မတူ မတီး အယူသီးကို ဆိုဦးအံ့၊ ကေစိ-တို့သည်၊ ကိဋ္ဌာပုရေက္ခာရော
သံဝိဒဟိတုာတိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရဿ-၏၊ ဝစနတော-ကြောင့်၊ ဣမံသိက္ခာ

ပဒံ-သည်။ အကုသလစိတ္တံ-အကုသိုလ်စိတ်ရှိ၏။ လောကဝဇ္ဇံ-လောက၌ အပြစ်
ရှိ၏။ တသ္မာ-ကြောင့်။ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇံ တိစိတ္တန္တိဗ္ဗဒ္ဓယံ - ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇံ တိစိတ္တံ
ဟူသော ဤနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ ဌပေတော-ချန်ထား၍၊ အဝသေသံ-သမု
ဋ္ဌာန်အစရှိသော အကြွင်းစကားသည်။ သေသံနာမ-မည်၏။ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တိ-
ကုန်၏။ တံဝစနံ-ကို၊ နဂဟေတဗ္ဗံ-မယူအပ်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ တံဝစနံ-ကို၊
နဂဟေတဗ္ဗံ-အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ဟိယသ္မာ-ကြောင့်၊
ကိဋ္ဌာပုရေက္ခာရတာယ - မြူးထူးပျော်ပါး ကစားခြင်းကို ရှေးရှုပြုသောသူ၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ-မြူးထူး ။ပ။ သူ၏အဖြစ်တည်းဟူသော အကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်၊
အဘိရုဟိတောပိ-လေ့ကို တက်စီးပြီး၍လည်း၊ ဝါ-သော်လည်း၊ ဂါမန္တရောက္က
မနေဝါ-ရွာတစ်ပါးသို့ တက်ရောက်ရာအခါ၌လည်းကောင်း၊ အဗ္ဘယောဇနာ
တိက္ကမေဝါ-ယူဇနာဝက်ကို လွန်ရာအခါ၌ လည်းကောင်း၊ သံဇေဂံ-ထိတ်လန့်
ခြင်းကို၊ ပဋိလဘိတော-ရ၍၊ အရဟတ္တဝါ-ရဟန္တာ၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဝါ-
ရဟန္တာ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း၊ သစ္စိကရေယျ-မျက်
မှောက်ပြုရာ၏။ နိဒ္ဒါဝါ-ဝိထိစိတ်ပြတ်ကင်း အိပ်ပျော်ခြင်းသို့လည်း၊ ဩက္က
မေယျ-သက်ရောက်ရာ၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံဝါ-ကိုလည်း၊ မနသိကရောဇ္ဇော-နှလုံး
သွင်းလျက်၊ ဂစ္ဆေယျ-သွားရာ၏။ တသ္မာ-ကြောင့် လည်းကောင်း၊ (ကုတော
စယ-မှ စကိုယူသည်)၊ ယေနစိတ္တေနစ-အကြွင်းစိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေန
ဝဇ္ဇေနစ-အကြွင်းအပြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣဒံသိက္ခာပဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်သည်၊
အကုသလစိတ္တံ-အကုသိုလ်စိတ် ရှိသည်လည်းကောင်း၊ လောကဝဇ္ဇံ-လော
က၌ အပြစ်ရှိသည် လည်းကောင်း၊ သိယာ-၏၊ အဿသိက္ခာပဒဿ-၏၊
အကုသလ စိတ္တသမဂ္ဂိကော - အကုသိုလ်စိတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သည်၊
ကုတောအတ္ထိ-(အတ္ထိကား ပဋိက္ခိတ္တ ဇောတက နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ပဋိက္ခိတ္တ
ဟူသည်လည်း ပတိသေဝ-ပင်တည်း၊ ထိုကြောင့်)-မရှိ၊ ဝါ-အဘယ်မှာလျှင်
ရှိအံ့နည်း၊ တသ္မာစ-ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တံဝစနံ-ကို၊ နဂဟေတဗ္ဗံ-အပ်၊
ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း၊ ဣတိဣဒံ ပရိသမာပနံ-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-အပ်၏။

နာဝါဘိရုဟနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၉-ပရိပါစိတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပရိပါစိတန္တိ-ကား၊ ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ ပရိပါကံ-ကျက်ခြင်းသို့၊ အာပါ
ဒိတံ-ရောက်စေအပ်သော၊ ယထာ ယေန အာကာရေန-ဖြင့်၊ ဌပိယမာနေ-
ထားအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ပိဏ္ဏပိတံ-ကို၊ လဘေယျ-ရာ၏၊ တထာ

၂၂၂

ကခါဋီကာသစ် နိဿိယသစ်

တေန အာကာရေန - ထိုသို့ ရဟန်းရလောက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
ကတွာ-၍၊ ဌပိတံ-သော(ပိဏ္ဏပါတ်-၌စပ်)၊ ဣတိဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊
ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တေန - ကြောင့်၊ နေဝတဿာတိအာဒိ ယံဝစနံ
အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ တဿာတိ-ကား၊ ယောဘိက္ခု-
သည်၊ ဘိက္ခုနိပရိပါစိတံ-သော၊ ပိဏ္ဏပါတ် (နှစ်ပုဒ်ထည့်)-ကို၊ ဘုဉ္ဇေယျ-
ရာ၏၊ တဿဘိက္ခုနော-၏၊ (ဉာတကပ္ပဝါရိတာနံ-၌စပ်)။ ။ဘိက္ခုဿ
ဂုဏံ ပကာသေတွာတိ-ကား၊ အယျော-သည်၊ ဘာဏကော-ဘာဏကပ္ပဂိုဏ်
တည်း၊ ဝါ-ဘာဏကဆောင်တည်း၊ အယျော-သည်၊ ဗဟုဿုတော-များသော
အကြား အမြင်ရှိ၏၊ ဣတိအာဒိနာ - အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ဂုဏီ - ဂုဏီ
ကျေးဇူးကို၊ ပကာသေတွာ-ထင်ရှားပြုပြီး၍။ ။ပိဏ္ဏပါတန္တိ-ကား၊ ပဉ္စန္ဒ-
ကုန်သော၊ ဘောဇနာနံ-တို့တွင်၊ အညတရံ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော
ဘောဇဉ်ကို။ ။ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အယံသမာရမ္ဘသဒ္ဓေါ - ဤသမာရမ္ဘသဒ္ဓါ
သည်၊ ကမ္မသာဓနော - ကံအနက်ကို ပြီးစေတတ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ
တသ္မာ-ကြောင့်၊ သမာရမ္ဘန္တိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပဋိ
ယာဒိ တဿာတိ-ကား၊ သမ္ပာဒိတဿ-ပြည့်စုံစေအပ်သော ဆွမ်း၏၊ ဝါ-
ဘောဇဉ်၏။ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဉာတကပ္ပဝါရိတေဟိ-ဆွေမျိုးတော်သောသူ၊
ပဋိမိတ်တတ်သောသူတို့သည်၊ ဘိက္ခုဿ-၏၊ အတ္ထာယ-ငှာ၊ သမာရဒ္ဓေါ-
အားထုတ်အပ်သည်၊ သမာနောပိ-သော်လည်း၊ ဝါ-ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော၊
ပိဏ္ဏပါတော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အတ္ထတော-သဘောဖြစ်သော အနက်အားဖြင့်၊
သမာရဒ္ဓေါ - ဆောက်တည်အပ်၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်သည်သာလျှင်၊
ဟောတိ-၏။ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဉာတကပ္ပဝါရိတေဟိ-တို့သည်။ ပ။ သမာရဒ္ဓေါ -
လျှင်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ပိဏ္ဏပါတဿ(သမ္ပန်ခံ)-
၏၊ ဝါ-ကို၊ ယကသုခံ-ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ၊ ဟရာပေတဗ္ဗတော-
ဆောင်ယူစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-ယူစေအပ် ယူစေပိုင်၊ ယူစေနိုင်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဉာတကပ္ပဝါရိတေဟိ-တို့သည်။ ပ ။သမာရဒ္ဓေါ -
လျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊
ဉာတကပ္ပဝါရိတာနံဝါတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

ဉာယတ္ထာတိ-ကား၊ ပရိပါစိတာ ပရိပါစိတေသု-ရဟန်းသည် ချက်အပ်
သော ပိဏ္ဏပါတ်၊ မချက်အပ်သော ပိဏ္ဏပါတ်တို့၌။ ။အဝသေသေတိ-ကား၊
သဗ္ဗတ္ထ သဗ္ဗသ္မိံ-အလုံးစုံသော၊ ယာဂု ခဇ္ဇက ဖလာဖလာဒိကေ-ယာဂု ခဲဖွယ်၊
သုစိသီးကြီး၊ ငယ် အစရှိသည်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဘိက္ခုနိပရိပါစိတေ-ရဟန်းမ
ချက်အပ်သည်၊ သမာနောပိ-သော်လည်း၊ (အနာပတ္တိမ္မာစပ်)။ ။ပန-အာပတ်
မသင့်သည်မှ တစ်ပါး အာပတ်သင့်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ နိမိတ္တောဘာသ ပရိကထာ

ရဟောနိသဇ္ဇ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၂၃

ဝိညတ္တိဝသေန-နိမိတ်၊ ဩဘာ၊ ပရိကထာ၊ ဝိညတ်တို၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဝသေသေပိ - ပိဏ္ဍပါတမ္ပ ကြွင်းကျန်သော ယာဂု ခဇ္ဇက အစရှိသည်၌လည်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌတော-မှ၊ နမ္မစွတိ-မလွတ်။

ပရိပါစိတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၀-ရဟောနိသဇ္ဇ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဥပရိတိ-ကံး၊ အစေလကဝဂ္ဂေ-၌။ ။ဥပနန္ဒဿ စတုတ္ထသိက္ခာပဒေနာတိ-ကား၊ အပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နေ-တိုက်နိရုံအစရှိသည်တို့ဖြင့် မဖုံးလွှမ်းအပ်သောနေရာ၌၊ မာတုဂါမေန-နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္ခ၊ ရဟော နိသဇ္ဇ သိက္ခာပဒေန-ဖြင့်။ ။ဟိ တံ ပါကဋ္ဌိကရိဿာမိ-အံ၊ (တစ်နည်း) ဟိ နာမလာဘဟိက်ကို ဆိုဦးအံ၊ တံ ရဟောနိသဇ္ဇ သိက္ခာပဒ-ကို၊ တဿရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပဒဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ဥပနန္ဒတ္ထေရိ-ကို၊ ပညတ္တ သိက္ခာပဒေသု-တို့၌၊ ဝါ-တို့တွင် (၎င်းကို စတုတ္ထဘာဝတော ၌ စတုတ္ထတွင် စပ်၊ ရူပါဒိဧကေကာရမ္မဏာနိ ကဲ့သို့ မှတ်ယူပါ)၊ စတုတ္ထဘာဝတော-လေးခုမြောက်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပနန္ဒဿ စတုတ္ထ သိက္ခာပဒန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တိ-အပ်ပြီ။ ဣဒံ သိက္ခာပဒ-သည်၊ ဥပနန္ဒဿ-၏၊ စတုတ္ထ သိက္ခာပဒေန-နှင့်၊ ဧကပရိစ္ဆေဒ-တူသော အပိုင်းအခြားရှိသည်၊ ယဒိဟောတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ အထ-ထိုသို့ ရဟောနိသဇ္ဇ သိက္ခာပဒ၏ ဥပနန်၏ စတုတ္ထ သိက္ခာပဒနှင့် တူသော အပိုင်းအခြား ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝိသု-အသီးအခြား၊ ဘဂဝတော - သည်၊ ပညတ္တိ-အပ်ပါသနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အနုယုဉ္ဇိတဗ္ဗတော-အဖန်ဖန်မေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဋ္ဌပုတ္တိဝသေန ပန ဝိသု ပညတ္တန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ-ပြီ။ တတ္ထ တသ္မိ-ဝစနေ-၌၊ အဋ္ဌပုတ္တိ ဝသေနာတိ ပဒဿ-၏၊ အတ္ထဿ-အကြောင်း၏၊ ဥပုတ္တိ ဝသေန-ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘိက္ခုနိယာ ဧဝ-၏သာလျှင်၊ ဝါ-သည် သာလျှင်၊ ရဟော နိသဇ္ဇာယ-ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ထိုင်ခြင်း၏၊ ဥပုတ္တိဝသေန-ဖြင့်၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ ဟိ တံ ပါကဋ္ဌိ ကရိဿာမိ - အံ၊ အယံ-ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ ဝစနေ-ဤ အဋ္ဌပုတ္တိဝသေန အစရှိသော စကားရပ်၌၊ အဓိပ္ပာယော-အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုတည်း၊ စတုတ္ထသိက္ခာ ပဒဝတ္ထုတော-မှ၊ ဣမဿသိက္ခာပဒဿ-၏၊ ဝတ္ထုနော-၏၊ ပဌမံ-စွာ၊ ဥပနန္ဒတ္တာ-ကြောင့်၊ ဣမသ္မိ သိက္ခာပဒေ (ဣမဿ သိက္ခာပဒဿ-ကို ပြင်လိုက်)-သည်၊ စတုတ္ထသိက္ခာပဒေန-နှင့်၊ ဧကပရိစ္ဆေဒ-တူသောအပိုင်းအခြားရှိသည်၊ သမာနေပိ-သော်လည်း၊ ဣဒံသိက္ခာပဒ-ဤရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပဒကို၊ ပဌမံ-ဥပနန်၏

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်မှရှေးဦးစွာ၊ ဝိသု-ဥပနိဇ္ဇာစတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်မှ တစ်သီးတခြား၊
ဘဂဝတာ-သည်၊ ပညတ္တိ-ပညတ်အပ်ပြီ။ ဣတိဣဒံ ပရိသမာပနံ-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗိ-
အပ်၏။

ရဟော နိသဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။
တတိယော-သော၊ သြဝါဒဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၄-ဘောဇနဝဂ္ဂ

၁ - အာဝသထသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အဂိလာနောတိ ဧတ္ထပဒေ-၌၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ ဒွိဂါဝုတံ-နှစ်ဂါဝုတံ
တိုင်တိုင်၊ ဝါ-နှစ်ဂါဝုတံ အတိုင်း အရှည်ရှိသော အရပ်သို့၊ ဂန္တု-ငှာ၊
သမတ္ထော-စွမ်းနိုင်သော ရဟန်းကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတော-အပ်၏။
(တစ်နည်း) ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ အန္တမသော၊ အားဖြင့်၊ ဒွိဂါဝုတံ-တိုင်တိုင်၊
ဝါ-အရပ်သို့၊ ဂန္တု-ငှာ၊ သမတ္ထော-စွမ်းနိုင်သော ရဟန်းကို၊ အဂိလာနော
တိ-၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတော-၏၊ (ကံ အာကာရ၊ ကရုဏတ္တိ၊
အရမပြား၊ ဤသုံးပါး၊ မမှားတူလေမြဲ-ဟူရကား “အဂိလာနောတိ ပဒေန”
ဟု တစ်နည်း ယောဇနာပါဠိ၊) ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ အဒ္ဓယောဇနမ္ပိ ဂန္တု
သမတ္ထေနာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ အာဝသထပိဏ္ဍောတိ-
ကား၊ အာဝသထေ-ရှေးရှုလာကာ နေရာဖြစ်သော အရပ် အစရှိသည်၌၊
ပိဏ္ဍော-ဝတ်ပြုပညတ်ထားအပ်သော ဆွမ်းဘောဇနကို၊ သာလာဒီသု-ဇရုပ်
အစရှိသည်တို့၌၊ အနောဒိဿ-မရည်ညွှန်းမူ၍၊ ယာဝဒတ္တိ-အလိုရှိတိုင်း၊ ပညတ္တိ-
ထားအပ်သော၊ ပဉ္စန္ဒ - ကုန်သော၊ ဘောဇနာနံ-တို့တွင်၊ အညတရံ-သော၊
ဘောဇနံ-ကို၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-အာဝသထပိဏ္ဍော ဟူသော ပုဒ်၏
တိမ်မြုပ်ကွယ်ဝှက်-အသိခက်သော အနက်တည်း၊ (အာဝသထေ ပညတ္ထော
ပိဏ္ဍော အာဝသထပိဏ္ဍော အာဝသထအရ သာလာ အစရှိသော အလုံးစုံသော
အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပိဏ္ဍအရ ဘောဇနငါးမျိုးလုံးကိုလည်းကောင်းယူပါ)
တေန-ကြောင့်၊ ဣမေသံဝါတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော
အာဟ-ပြီ။ တတ္ထတသ္မိံဝစနေ-၌၊ ဣမေသံဝါတိ-ကား၊ ဣမေသံ ပါသဏ္ဌာနံ
ဝါ-ဤပါသဏ္ဌာဖြစ်သူရဟန်း၊ ပရိပိုင်အစရှိသည်တို့တွင်လည်း။ ဣမေသံဝါတိ-
ကား၊ ဣမသ္မိံ ပါသဏ္ဌေ-၌၊ ဝါ-တွင်၊ ဧတ္တကာနံ-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်
သော၊ ပါသဏ္ဌာနံ-တို့တွင်။ ပါသဏ္ဌန္တိ-ကား၊ ဆန္ဒဝုတိဝိဓံ-ကိုးဆယ်ခြောက်
ပါး အပြားရှိသော၊ သမဏပရိဗ္ဗာဇကောဒ္ဓိ- ရဟန်း၊ ပရိပိုင်အစရှိသောသူကို။

ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ-အံ၊ (တစ်နည်း) ဟိ-နာမလာဘဟိတ်ကို ဆိုဦးအံ၊
 (တစ်နည်း) ဟိ-ပါသဏ္ဌာသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထကိုဆိုဦးအံ၊ ဆန္ဒဝုတိဝိဓာ-ကုန်သော၊
 တေသမဏပရိဗ္ဗာဏောဒယော-တို့ကို (ဝုစ္စန္တိ-၌စပ်)၊ ဝါ-တို့သည်၊ တဏှာ
 ပါသဇ္ဇေဝ-တဏှာတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းကို လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိပါသဇ္ဇ-
 ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းကိုလည်းကောင်း၊ ခေန္တိ သြဇ္ဇန္တိ-ချထားတတ်
 ကုန်၏၊ ဝါ-ထောင်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ပါသဏ္ဌာတိ-တို့ဟူ၍၊
 ဝုစ္စန္တိ- အပ်ကုန်၏၊ အနောဒိဿာတိပဒဿ-၏၊ အနုဒ္ဓိသိတွာ - မရည်ညွှန်းမှု၍၊
 အပရိစ္ဆန္တိတွာ-မပိုင်းခြားမှု၍၊ ဣတိအယံအဇ္ဈော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။
 သာလာဗိသု ယတ္ထ ကတ္ထစိတိ-ကား၊ သာလာ ရုက္ခမူလ အဗ္ဗောကာသာဗိသု-
 ဇရပ်၊ သစ်ပင်၏အောက်၊ လွင်တီးခေါင် အစရှိသော အရပ်တို့တွင်၊ ယတ္ထကတ္ထစိ-
 အမှတ်မဲ့ကုန်သော၊ ဌာနေသု-တို့၌။ ။ ကေဒိဝသမေဝ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗောတိ-ကား၊
 ကေဒိဝသံ-တစ်နေ့၌၊ သကိံ ယေဝ-တစ်ကြိမ်သာလျှင်၊ ဝါ-တစ်နပ်သာလျှင်၊
 ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ကေသ္မိံဒိဝသေ-၌၊ ပုနပုန-အဖန်ဖန်၊ ဘုဉ္ဇိတု-ငှာ၊
 နဝဇ္ဇတိ-မအပ်။ ဒုတိယဒိဝသတော ပဌာယာတိ - ကား၊ ဘုတ္တဒိဝသဿ-
 စားရာနေ့၏၊ ဒုတိယဒိဝသတော-နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့မှ၊ ပဌာယ-၍။ ။
 အဇ္ဈောဟာရေ အဇ္ဈောဟာရေ ပါစိတ္တိယန္တိ-ကား၊ အာလောပေ အာလော
 ပေ-ဆွမ်းလုတ်တိုင်း၊ ဆွမ်းလုတ်တိုင်း၌၊ ကဗဇ္ဇေ ကဗဇ္ဇေ-ဆွမ်းလုတ်တိုင်း၊
 ဆွမ်းလုတ်တိုင်း၌၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦး
 အံ၊ နာနာကုလေဟိ-အထူးထူးသောအမျိုးတို့သည်၊ နာနာဌာနေသု-အမျိုးမျိုး
 သော အရပ်တို့၌၊ ပညတ္တိ-ပညတ်အပ်၊ ဝတ်ပြုထားအပ်သော၊ ပိဏ္ဏပါတံ-ကို၊
 ကေသ္မိံ ဌာနေ-တစ်နေ့ရာ၌၊ ကေဒိဝသံ-တစ်နေ့၌၊ ဘုဉ္ဇိတွာ-စားပြီး၍၊ ဒုတိယ
 ဒိဝသေ - နှစ်ရက်မြောက်ရာ နေ့၌၊ အညတ္တ - တစ်နေ့ စားပြီးသော နေ့ရာမှ
 တစ်ပါးသောနေ့ရာ၌၊ ဘုဉ္ဇိတု-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ ပန-အနွယ်မှတစ်ပါး ဗျတ်ရိတ်
 ကို ဆိုဦးအံ၊ ပဋိပါဋိ-အစဉ်ကို၊ ခေပေတွာ-ကုန်စေပြီး၍၊ ပုန-နောက်ထပ်
 တစ်ဖန်၊ ဝါ-နောက်တစ်ကြိမ်၊ အာဒိတော-အစမှ၊ ပဌာယ-၍၊ ဘုဉ္ဇိတု-ငှာ၊
 နဝဇ္ဇတိ-မအပ်။ ကေပူဂ နာနာပူဂ ကေဂါမ နာနာဂါမေသုပိ-တစ်ခုသော
 အသင်း၊ အထူးထူးသောအသင်း၊ တစ်ခုသောရွာ၊ အမျိုးမျိုးသောရွာတို့၌
 လည်း၊ ဝေသဝနယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ကေကုလဿဝါ-
 ၏လည်းကောင်း၊ ဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ နာနာကုလာနံဝါ-တို့၏ လည်း
 ကောင်း၊ ဝါ - တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကေတော - တစ်စုတစ်ဝေးတည်း၊
 ပညတ္တော-ပညတ်အပ်၊ ထားအပ်သော၊ ယောပိအာဝသထပိဏ္ဍော - အကြင်
 အသင်းဆွမ်းသည်လည်း၊ တဏှာလွှာဒီနံ-ဆန်အစရှိသည်တို့၏၊ အဘာဝေန-
 မရှိခြင်းဖြင့်၊ အန္တရန္တရာ - ကြိုးကြား ကြိုးကြား၊ ဆိုဇ္ဇတိ-ပြတ်နေအံ၊
 သောပိ အာဝသထပိဏ္ဍော-ကိုလည်း၊ နဘုဉ္ဇိတဗ္ဗော-အပ်။ ပန-ပဋိကိတ္တမ္မ

တစ်ပါး အနုညာတကို ဆိုဦးအံ့၊ မယံ-တို့သည်၊ ဒါတုံ-ငှာ၊ နသက္ကောမ-
မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဥပစ္ဆန္နိတော-ဖြတ်ထားပြီး၍၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ကလျာဏ
စိတ္တေ-ကောင်းသော စိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်ပြန်သော်၊ ဒါတုံ-ငှာ၊ သစေ
အာရတန္တိ-အကယ်၍ အားထုတ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံအာရတန္တေသု-သော်၊ ဧတံ
အာဝသထပိဏ္ဍိ - ကို၊ ပုန - တစ်ဖန်၊ ကေဒိဝသံ - တစ်နေ့၊ ဘုဉ္ဇိတုံ - ငှာ၊
ဝဠုတိ-၏။

တိကပါစိတ္တိယန္တိ-ကာ၊ အဂီလာနေ-ကျန်းမာသည်၌၊ ဝါ-ကျန်းမာသော
သူ၏အဖြစ်၌၊ အဂီလာနသည် ဝေမတိက ဂီလာနသည်နံ-အဂီလာနသည်ရှိသော
ရဟန်း၊ ဝိမတိရှိသောရဟန်း၊ ဂီလာနသည်ရှိသောရဟန်းတို့၏၊ ဝသေန-
အားဖြင့်၊ တိဏိ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ဂီလာနသ
ဂီလာနသည်ဿာတိ ဧတ္ထပဒေ-၌၊ ဂုဠတ္ထံ- ကို၊ ပန-ဥဒ္ဓရိတော ဒဿေမိ-အံ့၊
အဟံ-သည်၊ ဂီလာနော-သည်၊ အမှီ-၏၊ ဣတိသည်နော-ဤသို့သောအမှတ်သည်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုဝသိတော-နေ့စဉ်ရက်ဆက်နေပြီး၍၊ ဘုဉ္ဇန္တဿ-သော၊ ဂီလာ
နဿ-နာသောရဟန်းအား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ သကိံ ဘုဉ္ဇတိတိ-ကာ၊ ကေ
ဒိဝသံ-တစ်နေ့၌၊ ဘုဉ္ဇတိ-၏။ ဂစ္ဆန္တောဝါတိ ဣဒံစနံ-ဟူသော ဤစကား
ကို၊ အဒ္ဓယောဇနဝသေန-ယူဇနာဝက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-အပ်၏။
ပစ္စာဂစ္ဆန္တောတိ ဣဒမ္ပိဝစနံ-ဟူသော ဤစကားကိုလည်း၊ တထာ - ထို့အတူ
ယူဇနာဝက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာစရိယာ-
တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ ကေနစိ ဥပဒ္ဓဝေနာတိ-ကာ၊ နဒီပူရစောရတယာဒိနာ-
မြစ်၌ ရေပြည့်ခြင်း၊ ခိုးသူမှကြောက်ရခြင်း အစရှိသော၊ ကေနစိ-သော၊ ဥပဒ္ဓ
ဝေန-ကပ်၍ နှိပ်စက်တတ်သော ဘေးရန်ဖြင့်။ ။ အညန္တိ-ကာ၊ ယာဂုဇဇက
ဖလာ ဖလာဒိ ဘေဒိ- ယာဂု၊ ခဲဖွယ်၊ သစ်သီးကြီးငယ် အစရှိသော အပြားရှိ
သော၊ ယံကိဉ္ဇိ-အလုံးစုံသော၊ အညံ-ဘောဇဉ်ငါးပါးမှ တစ်ပါးသော။ ။
အနုဝသိတောတိ-ကာ၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ဝသိတော-နေပြီး၍။

အာဝသထသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂- ဂဏဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁ ဂဏဘောဇနတိ-ကာ၊ ဂဏေန-ဂိုဏ်းသည်၊ ဝါ-ရေတွက်အပ်၊ ရေတွက်
နိုင်၊ ရေတွက်ပိုင်သော ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ လုဒ္ဓတ္တာ-ရအပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဂဏဿ-၏၊ သန္တကေ-ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဘောဇန-ဘောဇဉ်ကို စား
ခြင်းကြောင့်။ ။ တေန-ကြောင့်၊ ဂဏဿဘောဇနတိ အာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ
တံစေနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ စ-စောဒနာဦးအံ့၊ ဧတ္ထတေသ္မိံ သိက္ခာ

ပဒေ-၌၊ ဂဏဿ ဘောဇနတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုစ္ဆတိ-အပ်၏။
 သောစ ဂဏော-ကိုလည်း၊ ကတ္ထစိဋ္ဌာနေ-အချို့သော ဥပုသ်၊ ပဝါရဏာ အစ
 ရှိသောအရာဌာန၌၊ ဒွိဟိ-နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊
 အဓိပ္ပေတော-အပ်၏၊ ကတ္ထစိ-၌၊ တိဟိ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ-
 သည်၊ အဓိပ္ပေတော-အပ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ အနေကဓာ-
 တစ်ပါးမကများသောအပြားအားဖြင့်၊ အဓိပ္ပေတောနန-လော၊ အထ-ထိုသို့ ဖြစ်
 ခဲ့သော်၊ ဝါ-တို့သို့များသောအပြားအားဖြင့် အလိုရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဣဓဋ္ဌာနေ- ဤဂဏဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အရာဌာန၌၊ ကတိဟိ-အဘယ်မျှလောက်
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတော-သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊
 ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-ကြောင့်၊ ဣစာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော
 အာဟ-ပြီ။ ပန-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ တံတေ ဂဏဘောဇနံ-သည်၊ နိမန္တနတော
 ဝါ - ပင့်ဖိတ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိညတ္တိတော ဝါ-တောင်းသော
 အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒွိဟိ-ကုန်သော၊ ပကာရေဟိ-အပြားတို့
 ဖြင့်၊ ပသဝတိ-တိုးပွား၏။

(ဂဏဘောဇန ပါစိတ်အာပတ်သည် ဆွမ်းဒါယကာ အပင်အဖိတ်
 မတတ်ကျွမ်း နားမလည်လို့ဖြစ်တတ် သင့်တတ်သည်၊ ရဟန်းကိုယ်တိုင်က
 နှုတ်မစောင့်စည်းလို့ သော်လည်း ဖြစ်တတ် သင့်တတ်သည်ဟု မှတ်ပါ။)

တေန-ကြောင့်၊ တေသံ နိမန္တနတောဝါတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟ
 ကာရော အာဟ-ပြီ။ တတ္ထ ဝစနေ-၌၊ နိမန္တနတော ဝါတိ-ကား၊ အကပ္ပိယ
 နိမန္တနတော ဝါ-ရဟန်းတို့အား မအပ်စပ် မလျော်သော ပင့်ဖိတ်သော အားဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ။ သြဒနာဒိနံ ပဉ္စန္ဒန္တိ-ကား၊ ပဉ္စန္ဒ-ကုန်သော၊ သြဒနသတ္တ၊
 ကုမ္ဘာသ မစ္ဆမံသာနံ-ထမင်း မုန့်လုံး မုယော ငါး အမဲတို့၏။

အဟံ-သည်၊ သြဒနေန-ဖြင့်၊ နိမန္တေမိ - ပင့်ဖိတ်ပါ၏၊ တုမေ-တို့သည်၊
 မေ-၏၊ သြဒနံ-ကို၊ ဂဏထ-ယူပါကုန်လော့၊ ဣတိအာဒိနာ-သော၊ နယေန-
 ဖြင့်၊ ယေနကေနစိ-အမှတ်မဲ့သော၊ ဝါ-အလုံးစုံသော၊ ဝေဝစနေနဝါ-အနက်
 တစ်ခုကိုပင် အမျိုးမျိုးလှည့်ပတ် ဟောပြနိုင်သော ဝေဝစနေဝါ-အနက်
 လည်းကောင်း၊ ဘာသန္တရေန ဝါ-ဘာသာတစ်ပါးဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဉ္စန္ဒ-
 ကုန်သော၊ ဘောဇနာနံ-တို့၏၊ နာမံ-ကို၊ ဂဟေတော-၍၊ နိမန္တေတိ-ဖိတ်တတ်
 ၏၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော-ဒုရသမ္ပန်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ စတ္တာရေတိ-
 ကား၊ ကေဋ္ဌာနေ ဝါ-တစ်နေရာတည်း၌ လည်းကောင်း၊ နာနာဋ္ဌာနေသု ဝါ-
 အမျိုးမျိုးသော နေရာတို့၌လည်းကောင်း၊ ဌိတေ-ကုန်သော၊ စတ္တာရေ-ကုန်
 သော၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ တေ ဝစနံ-ဤ ဂဏအရ စတ္တာရ

ဟူသော စကားသည်။ လက္ခဏာဝစနံ-အနီးကပ်၍ မှတ်တတ်သော စကားတည်း။
 တသ္မာ-ကြောင့်၊ စတ္တာရော-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဝါ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တတော
 တေဟိစတူဟိ ဘိက္ခုဟိ-တို့ထက်၊ အဓိကေ-ပိုလွန်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဝါ-တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ အတ္ထော-ဂဏဟူသော ပုဒ်၏အနက်တည်း။
 ဧဝံစနေနဝါတိ-ကား၊ ဘတ္တအန္ဓာဒိ ပရိယာယသဒ္ဓေန ဝါ-ဘတ္တအန္ဓ အစရှိ
 သော ပရိယာယသဒ္ဓါဖြင့် လည်းကောင်း။ ။ဘာသန္တရေန ဝါတိ - ကား၊
 အန္တဒမိဋ္ဌာဒိဘာသန္တရေန ဝါ- ကျေးကုလားတို့၏ ဘာသာ တမလယ် ကုလား
 တို့၏ ဘာသာဖြင့် လည်းကောင်း။ ။ပဉ္စန္ဒိ-ဘောဇနာနံ နာမံ ဂဟေတွာတိ-
 ကား၊ ပဉ္စန္ဒိ-ကုန်သော၊ ဘောဇနာနံ-တို့တွင်၊ အညတရဿ-၏၊ နာမံ-ကို၊
 ဂဟေတွာ-၍။ ။ဩဒနေန နိမန္တမိတိ-ကား၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ တုမေ-တို့ကို၊
 အဟံ-သည်၊ ဩဒနေန-ဖြင့်၊ နိမန္တမိ-၏။ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ တုမေ-တို့သည်၊
 ဩဒနံ-ကို၊ အာကင်္ဂထ-အလိုရှိပါကုန်လော့၊ ဩလောကေထ-ထမင်းကို ကြည့်ရှု
 ပါကုန်လော့၊ မေ-၏၊ ဩဒနံ-ကို၊ အဓိဝါသေထ-သာယာပါကုန်လော့၊ မေ-
 ၏၊ ဩဒနံ-ကို၊ ပဋိမာနေထ-မြတ်နိုးပါကုန်လော့၊ အဟံ-သည်၊ တုမေ-တို့ကို၊
 သတ္တုနာ-မုန့်လုံးဖြင့်၊ နိမန္တမိ-၏၊ မေ-၏၊ ဘတ္တံ-ကို၊ ဂဏထ-လော့၊ အာ
 ကင်္ဂထ-လော့၊ ဩလောကေထ-လော့၊ အဓိဝါသေထ-လော့၊ ပတိမာနေထ-
 လော့၊ ဣတိအာဒိနံ-ဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ ပဒါနံ-ပုဒ်တို့ကို၊ ဂဟဏံ-သည်၊
 ဟောတိ-၏။ ကေတောဝါတိ-ကား၊ ကေတ္တ-တစ်ခုသောနေရာ၌၊ ဌိတေ-ရပ်
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဝါ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိသိန္တေ-ထိုင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဝါ-
 ကောင်း၊ ဒိသ္မာ-၍၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ အဟံ-သည်၊ တုမေ-တို့ကို၊ ဩဒနေန-
 ဖြင့်၊ နိမန္တမိ-၏၊ ဣတိ အာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ဧဝံ-သို့၊ နိမန္တိကာ-
 အပ်ကုန်သော (တေ ဂဏန္တိ-၌စပ်)။ ။နာနာတောဝါ နိမန္တိတာတိ-ကား၊
 စတ္တာရိ-လေးခုကုန်သော၊ ပရိဝေဏာနိဝါ-ပရိဝုဏ်တို့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝါ-
 ကျောင်းဝန်းတို့သို့ လည်းကောင်း၊ စတ္တာရော-ကုန်သော၊ ဝိဟာရေဝါ-တို့သို့
 လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓာ-၍၊ နာနာတောဝါ-အထူးထူး အမျိုးမျိုးသော အရပ်၌
 လည်း၊ နိမန္တိတာ-ပင့်ဖိတ်အပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ နာနာတော နိမန္တိကာ
 နာမ-မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ (နောက်လှမ်းပြီး ယူပါ)။ ။ ဝါ-
 တစ်နည်းကား၊ ကေဌာနေ-တစ်နေရာတည်း၌၊ ဌိတေသုယေဝ-တည်သောရဟန်း
 တို့တွင်သာလျှင်၊ ကော ဘိက္ခု-ရဟန်းတစ်ပါးသည်၊ ဝါ-ကို၊ ပုတ္တေန-သား
 သည်၊ နိမန္တိတော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကောဘိက္ခု-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပိတရာ-
 အဘသည်၊ နိမန္တိတော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ ဧဝံ-ဤသို့လည်း၊ နိမန္တိ
 တာ-ပင့်အပ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ နာနာတောယေဝ-အထူးထူးသော အရပ်၌
 သာလျှင်၊ နိမန္တိတာနာမ-မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ကေတော ဂဏန္တိတိ-
 ကား၊ အညမညဿ-၏၊ ဝါ-တစ်ပါးသည် တစ်ပါး၏၊ ဒွါဒသဟတ္ထုပစာရေ-

တစ်ဆယ့်နှစ်တောင် ဥပစာ၌၊ ဌိတာ-ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ပန-အမေး
 ပုစ္ဆာ ထုတ်ခါ ဆိုဦးအံ့၊ ဂဏဘူတေဟိ - ဂဏဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုဟိ
 ဘိက္ခုဟိ ဝါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ တတော အဓိကေဟိ ဘိက္ခုဟိ ဝါ-ထို
 လေးပါးထက် ပိုလွန်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ နာနာတော-
 အထူးထူးသောနေရာ၌၊ ဘောဇနံ-ဘောဇဉ်ငါးပါး တစ်ပါးပါးကို၊ ဘတ္တိနန-
 စားအပ်သည်မဟုတ်ပါလော၊ ဂဏဘူတေဟိ စတုဟိ ဘိက္ခုဟိဝါ-တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ တတောအဓိကေဟိဝါဘိက္ခုဟိ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘောဇနေ-
 ကို၊ ဘုတ္တေပိ-သော်လည်း၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဂဏဘောဇနံ-သည်၊ ဟောတိ-
 သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ စောဒိတဗ္ဗတော-စောဒနာသမုတ် မေးခွန်းထုတ်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟဏမေဝ ဟေတ္တ ပမာဏန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
 အာဟ-ပြီ။ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟဏမေဝ-ရဟန်းလေးပါးတို့၏ အတူ
 တကွ ခံယူခြင်းသည်သာလျှင်၊ ပမာဏံ-လိုရင်းပမာဏသည်၊ ယဒိဟောတိ-အံ့၊
 ဧဝံသတိ-သော်၊ အထ-ထိုသို့ ရဟန်းလေးပါးတို့၏ အတူတကွ ခံယူခြင်း
 သည်သာ လိုရင်းဖြစ်ပါလျက်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ပါဠိယံ-၌၊ ဂဏဘောဇနံ
 နာမ ယတ္ထ စတ္တာရော ဘိက္ခုပဉ္စန္ဒံ ဘောဇနာနံ အညတရေန ဘောဇနေန နိမန္တိ
 တာ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ဧတံ ဂဏဘောဇနံနာမာတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်
 သနည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟဏ
 မေဝ-သည်သာလျှင်၊ ပမာဏံ-သည်၊ ယဒိပိဟောတိ-(ပိသဒ္ဓါ ထည့်စွက်ပြီး
 အနက်ပေး)၏၊ ဧဝံသတိပိ-သော်လည်း၊ တံပဋိဂ္ဂဟဏနိယမတ္ထမေဝ-ထိုဂဏ
 ဘောဇနခံယူခြင်းကို ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ခြင်း အကျိုးငှာသာလျှင်၊ ပါဠိယံ-၌၊
 ဂဏဘောဇနံ နာမ ယတ္ထ ။ပ။ နာမာတိ-ဟူ၍။ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊
 ဣတိအယံကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။ ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိဿာမိ-အံ့၊ အပ္ပဋိဂ္ဂ
 ဟိတကံ-မခံယူအပ်သော၊ ဝါ-အကပ်မခံအပ်သော၊ ဘောဇနံ-ကို၊ ဘိက္ခု-
 တို့သည်၊ နဘုဉ္ဇန္တိ-မစားကုန်၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘုဉ္ဇန္တိတိပဒံ-သည်၊
 ပဋိဂ္ဂဟဏနိယမဝစနံ - အကပ်ခံခြင်းကို ပိုင်းခြားသတ်မှတ်သော သဒ္ဓါသည်၊
 ဟောတိ-၏။ ဧကေတောဝါ နာနာတောဝါ ဝိညာပေတွာတိ-ကား၊ ဧက
 တော-အတူတကွ၊ ဌိတာဝါ-ရပ်သည်မှလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ နိသိန္နာဝါ-
 ထိုင်သည်မှလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊
 ဥပါသကံ-ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်ကုန်၍၊ တံ-သည်၊ စတုန္ဒမ္ပိ-ကုန်သော၊ အမှာကံ-
 တို့အား၊ ဘတ္တံ-ကို၊ ဒေဟိ-လော့၊ ဣတိဝါ-ဤသို့လည်းကောင်း၊ ပါဠိက္ခန္တိ-
 အသီးအခြား၊ ဝါ-တစ်ပါးစီတစ်ပါးစီ၊ ပဝိသိတွာ-ဝင်ပြီး၍၊ တံ-သည်၊
 မယံ-အား၊ ဘတ္တံ-ထမင်းကို၊ ဒေဟိ-လော့၊ တံ-သည်၊ မယံ-အား၊ ဘတ္တံ-ကို၊
 ဒေဟိ-လော့၊ ဣတိဝါ-လည်းကောင်း၊ ဧကေတောဝါ-ဘစ်ပြိုင်နက် အားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ နာနာတောဝါ-အသီးသီးအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိညာပေ

တော-တောင်းပြီး၍၊ ဝါ-အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို သိစေပြီး၍။ ။တဿ ဒုဝိ
ဿောပိတိ-ကား၊ နိမန္တနတော-မအပ်စကား၊ ဖိတ်သောအားဖြင့်၊ ဝါ-
ကြောင့်၊ လဒ္ဓိ-ရအပ်သော၊ ယဉ္ဇ ဂဏဘောဇနံ - သည်လည်း၊ အတ္ထိ - ၏၊
ဝိညတ္တိတော-ရဟန်းကိုယ်တိုင် တောင်းသောအားဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ လဒ္ဓိ-
သော၊ ယဉ္ဇ ဘောဇနံ-သည်လည်း၊ အတ္ထိ-၏၊ ဒုဝိဿောပိ-သော၊ တဿ ဂဏ
ဘောဇနဿ-ကို။ ။ဧဝံပဋိဂ္ဂဟဏေတိ-ကား၊ ဧကတော-တည်း၊ ပဋိဂ္ဂဟ
ဏေ-ကြောင့်။

ပါဒါနမ္ပိ ဖလိတတ္တာတိ-ကား၊ အန္တမသော - အားဖြင့်၊ ပါဒါနမ္ပိ-ခြေ
ထောက်တို့၏လည်း၊ ဝါ-တို့သည်လည်း၊ ယထာ ယေန အာကာရေန-ဖြင့်၊
ပဿိယမာနေ-ကြည့်ရှုအပ်သော်(“ယထာ တထာ ဥပမာမဟုတ် ယင်းသို့ထုတ်မှု
တထာစပ်ရာကြိယာ မှန်စွာလက္ခဏဖြစ်မြဲတည်း”ဟူသော နိယံကား ယေဘုယျ
သာ) မံသံ-အတွင်းသားကို၊ မဟာမံသဿ-တူသောအသားကြီး၏၊ ပရတော-
အပြင်မှ၊ ပဿတိ-မြင်အပ်၏၊ ဧဝံတထာ တေန အာကာရေန-ဖြင့်၊ ဖလိတတ္တာ-
ကဲ့ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ။န သက္ကာ ပိဏ္ဏာယ စရိတုန္တိ-ကား၊ ဝါလိ
ကာယဝါ-သဲဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝါ-သည် လည်းကောင်း၊ သက္ကရာယဝါ-
ကျောက်စရစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကောင်း၊ ဖုဋ္ဌမတ္တေ - ထိအပ်ခါမျှ၌၊
ဒုက္ခပုတ္တိတော-ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တောဂါမေ-
ရှာ၏အတွင်း၌၊ ပိဏ္ဏာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ စရိတု-ငှာ၊ နသက္ကာတိ-မစွမ်း
နိုင်။ စိဝရေ ကရိယမာနေတိ-ကား၊ သာဓူကဉ္စ-သင်္ကန်းလျာ ပုဆိုးကိုလည်း
ကောင်း၊ သုတ္တဉ္စ-အပ်ချည်ကို လည်းကောင်း၊ လဘိတော-ရ၍၊ စိဝရေ-ကို၊
ကရိယမာနေ-ပြုလုပ်အပ်သည်ရှိသော်။ ။ယံကိဉ္စိ စိဝရေ ကတ္တဗ္ဗကမ္ပန္တိ-ကား၊
စိဝရဝိစာရဏ ဆိန္ဒန မောသသုတ္တာရောပနာဒိ-သင်္ကန်းကို ဆုံးဖြတ်ခြင်း
ဆုံးဖြတ် စိတ်ကူးထားသည့်အတိုင်းဖြတ်ခြင်း သင်္ကန်းလွှာနှစ်ခု မရွေ့အောင် တဲ
စပ်ချည်ထိုးခြင်း အစရှိသော၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ စိဝရေ - ၌၊ ကတ္တဗ္ဗ-သော၊
ကမ္ပ-ကို၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ သုစိဝေနေမ္ပိ-အပ်နဖာ၊ ထွင်းခြင်းကိုလည်း၊
ကရောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာယော - အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလို
တည်း။ ။အဒ္ဓယောဇနမ္ပိတိအာဒိ-အစရှိသောစကားကို၊ အဝကံသတော-
အယုတ်ညံ့ဆုံးအားဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။ ။ပန-အဖို့တစ်
ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊ ဒူရံ - တစ်ဂါဝုတ်ထက် ဝေးကွာရာ
အရပ်သို့၊ ဂန္တုကာမော-သည်၊ ဟောတိ-၏။ တတ္ထဘိက္ခုမိ-ထိုရဟန်း၌၊ ဝတ္တဗ္ဗ
မေဝ-ရေးကြီးခွင်ကျယ် ပြောနေဖွယ်သည်ပင်လျှင်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဂစ္ဆန္တော- ခရီး
သွားဆဲဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ အဒ္ဓယောဇနဗ္ဗန္တရေ-ယူဇနာဝက်၏ အတွင်းဖြစ်
သော၊ ဝါ-နှစ်ဂါဝုတ်၏ အတွင်းဖြစ်သော၊ ဂါဝုတေပိ-တစ်ဂါဝုတ်ဝေးကွာရာ

အရပ်တိုင်း အရပ်တိုင်း၌လည်း (ဂတောပန-ဟူသော ဒုတိယဝါကျထောက်ပြီး အနက်ပေးလိုက်ပါသည်)။ ဂဏဘောဇန - ကို၊ ဘုဉ်တုံ - ဌာ၊ လဘတိ-၏။ ဂတော-လိုရာအရပ်သို့ ရောက်ပြီးသော၊ ဘိက္ခုပန-သည်ကား၊ ကေဒိဝသံ- တစ်နေ့၌၊ ဂဏဘောဇန-ကို၊ ဘုဉ်တုံ-ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ ယဒါ-၌၊ ဘိက္ခု- သည်၊ နာဝံ-လေ့သို့၊ အဘိရုဟိတုကာမောဝါ-တက်စီးခြင်းဌာ အလိုရှိသည် လည်းကောင်း၊ အာရုဇ္ဈောဝါ-တက်စီးနေဆဲသည် လည်းကောင်း၊ ဩရုဇ္ဈော ဝါ-လေ့မှဆင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-ဖြစ်အံ့၊ တဒါ-၌၊ အယံ-ဤသုံး ပါးသောအခါသည်၊ နာဝါဘိရုဟန သမယောနာမ-မည်၏၊ ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊ နာဝါဘိရုဟနသမယေပိ ဝေသဝနယောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော- သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပန-အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝိသေသော-အထူးတည်း၊ အဘိရုဇ္ဈေန-လေ့စီးသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဣစ္ဆိတ ဌာနံ - သွားလိုရာအရပ်သို့၊ ဂန္ဓာပိ - ရောက်ပြီး၍လည်း၊ ဝါ-သော်လည်း၊ ယာဝ-လုံး၊ နဩရောဟတိ-လေ့ပေါ်မှဆင်းသေး၊ တာဝ-လုံး၊ ဂဏဘော ဇနံ-ကို၊ ဘုဉ်တဗ္ဗံ-အပ်၏။ အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဝိသေသော-တည်း။ စတ္တာရောဘိက္ခုတိ ဝေသောပရိစ္ဆေဒေါ-ဤအပိုင်းအခြားသည်၊ အန္တိမပရိစ္ဆေ ဒေါ-မဟာ၏အဆုံး၌ဖြစ်သော အပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝါ-မဟာ၏အနည်းဆုံး သော အပိုင်းအခြားတည်း၊ ပန သစ္စံ-၏၊ (တစ်နည်း) ကသ္မာ - ကြောင့်၊ စတ္တာရောဘိက္ခုတိ ပရိစ္ဆေဒေါ - သည်၊ အန္တိမပရိစ္ဆေဒေါ-သည်၊ ဟောတိ- နည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ပနယသ္မာ-ကြောင့်၊ ယတ္ထယသ္မိံ ကာလေ-၌၊ သတံဝါ-ရဟန်းတို့၏ တစ်ရာသည်လည်းကောင်း၊ သဟဿံဝါ- ရဟန်းတို့၏ တစ်ထောင်သည် လည်းကောင်း၊ သန္နိပတိတံ-စည်းဝေးငြားအံ့၊ တတ္ထတသ္မိံ ကာလေ-၌၊ ဝတ္ထဗ္ဗမေဝ-မဟာသမယဟု ပြောဆိုဖွယ်သည်ပင်လျှင်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ စတ္တာရောတိ ဝေသောပရိစ္ဆေဒေါ-သည်၊ အန္တိမ ပရိစ္ဆေဒေါ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း၊ တသ္မာ- ကြောင့်၊ ဝါ-ထိုသို့ စတ္တာရော ဘိက္ခုဟူသော ပရိစ္ဆေဒ၏ အန္တိမပရိစ္ဆေဒ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တာဒိသေ - ထိုကဲ့သို့ သတ သဟဿ စည်းဝေးရာဟု ရှုအပ် သော၊ ကာလေ - ၌၊ အယံ-ဤအခါသည်ကား၊ မဟာသမယော-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အဓိဋ္ဌဟိတုာ-ဓိဋ္ဌာန်ပြီး၍၊ ဘုဉ်တဗ္ဗံ-စားအပ်၏။ ယောကောစိပဗ္ဗဇိ တောတိ-ကား၊ သဟဓမ္မိကေသု-သီတင်းသုံးဖော်တို့တွင်၊ အညတရောဝါ- တစ်ယောက်ယောက်သည် လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိယေသု-တို့တွင်၊ အညတ ရောဝါ-ကောင်း။

ယေစဒ္ဒေတယော ကေတော ဂဏန္တိတိ-ကား၊ ယေပိ ဒ္ဒေဝါဘိက္ခု-အကြင် နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေပိ တယောဝါဘိက္ခု-တို့သည်

လည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယနိမန္တနံ-မအပ်စပ်သော ပင့်ဖိတ်ခြင်းဖြင့် ဖိတ်အပ်သောဆွမ်းကို၊ သာဒိယိတော-သာယာကုန်ပြီး၍၊ ဧကတော-တစ်ပေါင်းတည်း၊ ဂဏန္တိ-ခံယူကုန်ငြားအံ့၊ တေသမ္ပိ အကပ္ပိယနိမန္တနံ သာဒိယိတော ဧကတော ဂဏန္တိနံ ခံယူ ဘိက္ခုနံ-တို့အားလည်းကောင်း၊ တေသမ္ပိ အကပ္ပိယနိမန္တနံ သာဒိယိတော ဧကတော ဂဏန္တိနံ ဘိက္ခုနံ-တို့အားလည်းကောင်း၊ ဣမိနာ သိက္ခာပဒေန-ဖြင့်၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ ပနတထာပိ- ထိုသို့ပင် ထိုအကပ္ပိယနိမန္တနံကို သာယာ၍ အတူတကွခံယူကြကုန်သော နှစ်ပါးသုံးပါးသော ရဟန်းတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အာပတ် မသင့်သော်လည်း၊ ပဏိတဘောဇနသုပေါဒနဝိညတ္တိတိ- ပဏိတဘောဇနသိက္ခာပုဒ် သုပေါဒနဝိညတ္တိ သိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်၊ တေသံဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ အာပတ္တိယေဝ-လျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ဣတိ-သို့၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ တံဝစနံ(ထည့်)-ကို၊ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗ-စူးစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏။ နိစ္စဘတ္တာဒိသုတိ-ကား၊ နိစ္စဘတ္တ-၌လည်းကောင်း၊ သလကဘတ္တ - မဲကိုချ၍ လူအပ်သောဆွမ်း၌ လည်းကောင်း၊ ပက္ခိကေလဆန်းလဆုတ် သမုတ်ပညတ် ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ပက္ခိ လူအပ်သောဆွမ်း၌ လည်းကောင်း၊ ဥပေါသထိကေ - ဥပုသ်နေ့၌ လူအပ်သောဆွမ်း၌ လည်းကောင်း၊ ပါဠိပဒိကေ-ဥပုသ်ထွက် လူအပ်သောဆွမ်း၌ လည်းကောင်း။ တတ္ထ တေသု ဘတ္တေသု-ထိုဆွမ်းတို့တွင်၊ ဓုဘတ္တိ-အမြဲမပြတ် လူအပ်သောဆွမ်းကို၊ နိစ္စဘတ္တန္တိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။ တုဗ္ဗေ - တို့သည်၊ နိစ္စဘတ္တိ-ကို၊ ဂဏှထ-လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ တေသံ ဗဟုနမ္ပိ - ထိုမျှားစွာသော ရဟန်းတို့အားလည်း၊ ဝါ-တို့သည်လည်း၊ ဧကတော-တစ်ပေါင်းတစ်စုတည်း၊ ဂဏှိတုံ-ငှာ၊ ဝုစ္စတိ-ကုန်၏။ သလကဘတ္တာဒိသုပိ - တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ-အပ်၏။

ဂဏဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃--ပရမ္ပရဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဂဏဘောဇန ဝုတ္တ နယေနဝါတိ-ကား၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဝါ-သို့၊ ဥပသကံ မိတော-၍၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ အယံ-သည်၊ တုဗ္ဗေ-တို့ကို၊ ဩဒနေ-ဖြင့်၊ နိမန္တေမိ-၏။ တုဗ္ဗေ-တို့သည်၊ မေ-၏။ ဩဒနံ-ကို၊ ဂဏှထ-ခံယူကုန်လော၊ ဣတိ အာဒိနာ-ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ယေနကေနစိ-အမှတ်မဲ့သော၊ ဝါ-ခပ်သိမ်းသော၊ ဝေဝစနေနဝါ-ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘာသန္တရေနဝါ-ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဉ္စန္ဒ-ကုန်သော၊ ဘောဇနာနံ-တို့တွင်၊ အညတရဿ-သော၊ ဘောဇနဿ-၏။ နာမံ-ကို၊ ဂဟေတော-ယူပြီး၍၊ နိမန္တေတိ-၏။ ဣတိ-သို့၊

စုံတော်နေဝ - သာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယေန - ဖြင့်။ ။ နိမန္တိတဿာတိ-ကား၊ အကပ္ပိယနိမန္တနေန-ဖြင့်၊ နိမန္တိတဿ-မိတ်အပ်သော။ ။ အဝိကပ္ပေတွာတိ ပဒဿ-၏။ သမ္မုခါသမ္မုခဝသေန-မျက်မှောက် မျက်ကွယ်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ အဝိကပ္ပေတွာ-၍၊ အပရိစ္စဗိတွာ-မစွန့်မပေးမူ၍၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-၏၊ ဟိသန္တံ-၏၊ အယံဘတ္တဝိကပ္ပနာ နာမ-ဤဆွမ်းကို ဝိကပ္ပနာ ပြုခြင်းမည်သည်၊ ဝါ-ဤဆွမ်းကို သကသန္တကအဖြစ်မှ ကင်းအောင်ပြုခြင်း မည်သည်၊ သမ္မုခါပိ-၌လည်းကောင်း၊ ပရမ္မုခါပိ-၌လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇတိ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ယောတိက္ခု ပဉ္စသု သဟဓမ္မိကေသုတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။

အညတြနိမန္တနတောဇနဝတ္ထုသ္မိန္တိ - ကား၊ အညတြ - စားသောက်သော ကုလမှ တစ်ပါးသောကုလ၌၊ ဝါ-စားသောက်သောအိမ်မှ တစ်ပါးသောအိမ်၌၊ ပဌမံ-စွာ၊ နိမန္တိတ-မိတ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ အညတြ-ပဌမနိမန္တနကုလ အိမ်မှ တစ်ပါးသော၊ နိမန္တနေ-ပင့်မိတ်အပ်သော အမျိုးအိမ်၌၊ ဘုဉ္ဇနဝတ္ထုသ္မိ - စားခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ။ အနုပညတ္တိ-တစ်ဖန်နောက်ထပ် သိစေ အပ်သော အနုပညတ်သည်၊ တိဝိဇာ-သုံးပါး အပြားရှိသည်။ ယဒိ ဟောတိ- အံ၊ အထ - ထိုသို့ သုံးပါးအပြားရှိခဲ့သော်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပရိဝါရေ - ၌၊ စတသော အနုပညတ္တိယောတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သနည်း၊ ဣတိ- သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-ကြောင့်၊ ပရိဝါရေ ပနာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ ဝိကပ္ပနမ္မိ ဂဟေတွာတိ- ကား၊ ဝိကပ္ပနာနုဇာန နမ္မိ-ဝိကပ္ပနာကို ခွင့်ပြုတော်မူခြင်းသည်လည်း၊ အနုပညတ္တိသမာနံ-အနုပညတ် နှင့် တူ၏၊ ဝါ-အနုပညတ်နှင့်တည်း၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ အနုပညတ္တိ ဘာဝေန-အနုပညတ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ-ယူတော်မူပြီး၍။ ။ ဧကသံသဋ္ဌာ နိတိ-ကား၊ ဧကသ္မိ-တစ်ခုသော အမျိုးအိမ်၌၊ ဝါ-တစ်ခုသောဆွမ်း၌၊ မိဿိ တာနိ - ရောနှောအပ်သော ဘောဇဉ်တို့ကို၊ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကိံ အတ္ထဇာတံ ဝုတ္တံ ဟောတိ-နည်း၊ ဒေ တိဏိ- နှစ်ဦး သုံးဦးကုန်သော၊ ဝါ-နှစ်အိမ် သုံးအိမ်ကုန်သော၊ ကုလာနိ-အမျိုးတို့ သည်၊ ဝါ-တို့သည်၊ နိမန္တေတွာ - ၍၊ ဧကသ္မိံ ဌာနေ - တစ်ခုသော နေရာ၌၊ နိဿိဒါပေတွာ-ထိုင်နေစေပြီး၍၊ ဣတော စ-ဤအမျိုးမှ လည်းကောင်း၊ ဝါ- ဤအိမ်မှ လည်းကောင်း၊ ဣတော စ-ကောင်း၊ အာဟရိတွာ-၍၊ ဘတ္တံ-ဆွမ်း ကို၊ အာကိရန္တိ-လောင်းထည့်ကုန်ငြားအံ၊ သူပဗျဉ္ဇနံ-ပဲဟင်း ငါးအမဲဟင်းကို၊ အာကိရန္တိ-အံ၊ ဧကမိဿကံ-တစ်ခုသော အရေကို၊ ကရောန္တိ-ကုန်အံ၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ဘောဇန-ဤသို့ ရောထားသောဘောဇဉ်ကို စားရာ၌၊ ဝါ-ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-

၏။ ပန-အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ မူလနိမန္တန-ရှေးဦးစွာ ဖိတ်အပ်သော ဘောဇဉ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ ဝါ-က၊ ဟောတိ-၏၊ ပစ္ဆိမံ ပစ္ဆိမံ-နောက်နောက်၌ဖြစ်သော ဘောဇဉ်သည်၊ ဥပရိ-၌၊ ဝါ-က၊ ဟောတိ-၏၊ တံ ဘောဇနံ-ထို “မူလနိမန္တန”က အောက်က နောက်နောင် “နိမန္တန”က အထက်ကကျသော ဘောဇဉ်ကို၊ ဥပရိတော-မှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ ဘုဉ္ဇန္တဿ-စားသော ရဟန်းအား၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ပန-အာပတ်သင့်သောစားခြင်းမှတစ်ပါး အာပတ်မသင့်သော စားခြင်းကို ဆိုဦးအံ့၊ ဟတ္ထံ-လက်ကို၊ အန္တော-အတွင်း၌၊ ပဝေသေတော-သွင်းပြီး၍၊ ဝါ-နှိုက်ပြီး၍၊ ပဋ္ဌမနိမန္တနတော-မှ၊ ကေမ္မိကဗဠိ-ဆွမ်းတစ်လုတ်ကိုလည်း၊ ဥဒ္ဓရိတော-နှိုက်ကော်ပြီး၍၊ ဘုတ္တကာလတော-စားရာ အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ယထာ တထာဝါ-ဟူးဟူးညားညား အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ ဘုဉ္ဇန္တဿ-အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ ဒေ တိဏိ နိမန္တနာနိ ကေတော ကတော ဘုဉ္ဇတိတိ ပါဌဿ-၏၊ ဒေ တိဏိ-နှစ်ခုသုံးခုကုန်သော၊ နိမန္တနာနိ-ပင့်ဖိတ်အပ်သော ဘောဇဉ်တို့ကို၊ ကေတော-တစ်ပေါင်းတည်း တစ်ခုတည်း၊ ပက္ခိပိတော-ထည့်ပြီး၍၊ မိဿေတော-ရော၍၊ ကေ ကတော-တစ်မျိုးတည်းပြု၍၊ ဘုဉ္ဇတိ-၏၊ ဣတိအယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-၏။ သကလေန ဂါမေန ဝါတိအာဒိသု-အစရှိသော ပါဌ်တို့၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ သကလေန အလုံးစုံသော၊ ဂါမေန - ရွာသည်၊ ဝါ-ရွာ၌နေသူ လူအပေါင်းသည်၊ ကေတော ဟုတော - စုပေါင်းပြီး၍၊ နိမန္တိတဿ - ပင့်ဖိတ်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ ယတ္ထ ကတ္တစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော အိမ်၌၊ ဘုဉ္ဇတော-သော၊ ဘိက္ခုနော ဝေ-အားသာလျှင်၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊ ပူဂေဝိ-အသင်းအဖွဲ့အစည်း၌လည်း၊ ဝေသေ နယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ နိမန္တိယမာနော ဝါ ဘိက္ခဝဟေဿာမိတိ ဝဒတိတိ-ကား၊ တံ-အရှင်ဘုရားသည်၊ ဘတ္တံ-ထမ်းကို၊ ဂဏှ-ခံယူပါလော့၊ ဣတိ - သို့၊ နိမန္တိယမာနော - ပင့်ဖိတ်အပ်သော်၊ ဝါ- သော၊ ဘိက္ခု - သည်၊ မယံ-အား၊ တဝ-၏၊ ဘတ္တေန-ဖြင့်၊ နံ အတ္ထော - အလိုမရှိ၊ အဟံ-သည်၊ ဘိက္ခု-ဆွမ်းကို၊ ဂဟေဿာမိ-ခံယူအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဘဏတိ-၏။ ကိရိယာ ကိရိယန္တိ-ကား၊ ဧတ္ထ သိက္ခာပဒေ-၌၊ ဘောဇနံ-ပရမ္ပရ ဘောဇဉ်ကို စားခြင်းသည်၊ ကိရိယံ-မည်၏၊ အဝိကပ္ပနံ-ပရမ္ပရ ဘောဇဉ်ကို ဝိကပ္ပနာ မပြုခြင်းသည်၊ ဝါ-ပရမ္ပရဘောဇဉ်ကို သူတစ်ပါးအားမစွန့်မပေး ကိုယ်တိုင် လွှဲခြင်းသည်၊ အကိရိယံ-မည်၏။

ပရမ္ပရဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄-ကာဏမာတာ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပဟေဏကတ္ထာယာတိ-ကား၊ ပဏ္ဏာကာရတ္ထာယ-လက်ဆောင်အကျိုးငှာ။ ။
 ပါထေယုတ္ထာယာတိ-ကား၊ မဂ္ဂံ - ခရီးသို့၊ ဂစ္ဆန္တနံ - သွားသောသူ တို့၏၊
 အန္တရာမဂ္ဂတ္ထာယ-လမ်းခရီးအကြား အကျိုးငှာ။ ။ဗဒ္ဒသတ္တုစ-မဲ့အပ် ဆုပ်အပ်
 လုံးအပ်သော မုန့်သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-မုန့်လုံးသည်လည်းကောင်း၊ အဗဒ္ဒ
 သတ္တုစ-မဲ့အပ် မဆုပ်အပ် မလုံးအပ်သော မုန့်သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တုတိ
 သတ္တုနာမ-မည်၏။ ဒုတ္တိပတ္တပူရေပဋိဂ္ဂဟေတွာတိ ပါဌဿ-၏၊ မုခဝဋ္ဌိယာ-
 သပိတ်၏နခမ်းရစ်၏၊ ဟေဋ္ဌိမလေခါယ-အောက်ဖြစ်သော အရစ်၏၊ ဝါ-နှင့်၊
 သမံ- အညီအမျှ၊ ပူရေ- ပြည့်ကုန်သော မုန့်တို့ကို၊ ဒုတ္တိပတ္တပူရေ- နှစ်သပိတ်
 သုံးသပိတ်ပြည့်သောမုန့်တို့ကို၊ ဝါ-သပိတ်နှစ်လုံးပြည့်သောမုန့်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ-
 ရှိ၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဣမဿ
 အတ္ထဿ-၏၊ ဟေဋ္ဌာ-၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ - သာလျှင်၊ ပါကဋ္ဌတ္တာ-ထင်ရှား
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတ္ထ တေသု ပဋိဂ္ဂဟိတ ဒုတ္တိပတ္တပူရေသု-ထို ခံယူအပ်
 ပြီးသော နှစ်သပိတ် သုံးသပိတ် ပြည့်သော မုန့်တို့၌၊ ကတ္တဗ္ဗာ ကာရ မေဝ-
 ပြုအပ်၊ ပြုသင့်၊ ပြုထိုက်သော အခြင်းအရာကိုသာလျှင်၊ ဒဿေတု-ငှာ၊ ဧတ္တာတိ
 အာဒိ-အစရှိသောစကားကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ သေသန္တိ-
 ကား၊ တတောကေပတ္တတော-ထိုတစ်သပိတ်မှ၊ ဝါ-ထိုတစ်သပိတ်ပြည့်သော
 မုန့်မှ၊ အညိ-သော၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို။ ။တယောပတ္တပူရေ - သုံးသပိတ်ပြည့်
 သော မုန့်တို့ကို၊ သစေ ဂဟိတာ - အကယ်၍ ခံယူအပ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံဂဟိ
 တေသု-သော်၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ ပတ္တေ-တို့ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ဒွေ-ကုန်သော၊
 ပတ္တာ-သပိတ်တို့ကို၊ သစေဂဟိတာ - အပ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံဂဟိတေသု-ကုန်
 သော်၊ ဧကံ-သော၊ ပတ္တံ - ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-၏၊ ဣတိဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊
 ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဂမနေဝါ ပဋိပုဿဒွေတိ - ကား၊ အန္တရာမဂ္ဂေ - လမ်းခရီး အကြား၌၊
 ဥပဒ္ဒဝံ-ကပ်၍နှိပ်စက်တတ်သော ဘေးရန်ကို၊ ဒိသ္မာဝါ-မြင်၍လည်းကောင်း၊
 ဝါ-မြင်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဂန္တု-သွားခြင်းငှာ၊ အနတ္ထိကတာယဝါ-
 အလိုမရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မယံ-တို့သည်၊ ဣဒါနိ-၌၊
 ပဟေဏကံ-လက်ဆောင်ကို၊ န ပေသိဿာမ-မပျံ့ကုန်တော့အံ့၊ နဂမိဿာမ-
 မသွားကုန်အံ့၊ ဣတိဝေ-သို့၊ ဂမနေ-သွားခြင်းသည်၊ ဥပဇ္ဈိန္နေ-ပြတ်သည်ရှိ
 သော်၊ ဒေန္တာနံ-ပေးလှူသောသူတို့၏၊ ပူဝံ-ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏန္တဿ-အား၊ အနာ
 ပတ္တိ-မသင့်၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-ဂမနေပဋိပုဿဒွေ ဟူသော ပါဌ်၏
 တိမ်မြုပ်ကွယ်ဝှက် အသိခက်သော အနက်တည်း။

ကာဏမာတာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၅-ပဌမပဝါရဏာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဘုတ္တဝါတိ-ကား၊ ကတဘတ္တကိစ္စော - ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းကိစ္စရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝါ-ဆွမ်းကိစ္စကို ပြုပြီးသည်ဖြစ်၍(ပဝါရိတော ခါဒေယျ-ဌ်စပ်)။ ။ သာသပမတ္တမ္ပိ အဇ္ဈောဟရိတန္တိ-ကား၊ ဧဝံ-သို့၊ ပရိတ္တမ္ပိ-အနည်းငယ်လည်း ဖြစ်သော၊ ဘောဇနံ-စားမျိုးအပ်သော ဘောဇနံကို၊ သင်္ခါဒိတောဝါ- ကျေ ကျေညက်ညက် ဝါးပြီး၍လည်းကောင်း၊ အသင်္ခါဒိတောဝါ-ကောင်းစွာမဝါး မူ၍ လည်းကောင်း၊ ဂိလိတံ-မျိုးအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ။ပဝါရိတောတိ- ကား၊ ပဋိက္ခေပိတော - ပယ်မြစ်အပ်သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ (ခါဒေယျ)။ ။ ဟိသစ္စံ-၏၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊ ဘုဉ္ဇန္တော-စားစဉ်၊ ပရိဝေသကေန - ဆွမ်း ကျွေးတတ်သော ဒါယကာသည်၊ ဥပနိတံ-ရှေးရှု ဆောင်အပ်သော၊ ဘော ဇနံ-ကို၊ အနိစ္စန္တော-အလိုမရှိသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ပဋိက္ခိပတိ-၏၊ တေနဘိက္ခု နာ-သည်၊ ပဝါရိတော - ပယ်မြစ်အပ်သော၊ သောပရိဝေသကော - သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပဋိက္ခိပိတောနာမ-မည်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ပန-ထိုသို့ပင် စားဆဲ ရဟန်းက တားမြစ်တတ်ပါသော်လည်း၊ ဗျဉ္ဇနံ-သဒ္ဓါကို၊ အနာဒိယိတွာ-မရှိ သေ မလေးစားမူ၍၊ အတ္တမတ္တမေဓ-အနက်မျှကိုသာလျှင်၊ ဒဿတုံ-ငှာ၊ ကတပွဝါရဏော ကတပုဋိက္ခေပေါတိ အတ္ထောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သောပိပဋိက္ခေပေါ - သည်လည်း၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဋိက္ခေပမတ္တေန-ပယ်မြစ်အပ်ခါမျှဖြင့်၊ နဟောတိ-ဖြစ်သည် မဟုတ်သေး၊ အထခေါ - အဟုတ်သော်ကား၊ ပဉ္စဂံဝသေန - ငါးပါးသော အင်္ဂါ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဟောတိ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ဝါ-ထိုပဋိက္ခေပ၏လည်း၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဿပဒဿ- ထိုပဝါရိတောဟူသော မာတိကာပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ - ဌ်၊ အသနံပညာယ တိတိအာဒိ-အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

ဘောဇနံ ပညာယတိတိ-ကား၊ ပဉ္စန္ဒ - ကုန်သော၊ ဘောဇနာနံ-တို့တွင်၊ အညတရံ - တစ်ပါးပါးသော ဘောဇနံသည်၊ ပတ္တာဒိသု-သပိတ် အစရှိသည် တို့၌၊ ဒိဿတိ-ထင်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ပဝါရဏပုဟောနကံ စေ ဘောဇနန္တိ အာဒိ-ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ အန္တမသော- အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်၊ နိဝါရံ - ကြိတ်စပါးကို၊ ဝါ-ရိုင်းစပါးကို၊ ဥပါဒါယ- အစပြု၍၊ သဗ္ဗာပိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သာလိဇာတိ-သလေးမျိုးဟူသမျှ သည်၊ သာလိတိ သာလိနာမ-မည်၏။ သဗ္ဗာပိ-သော၊ ဝီဟိဇာတိ-ကောက် စပါးမျိုးဟူသမျှသည်၊ ဝီဟိတိ ဝီဟိနာမ-၏။ ယဝဂေါရုမေသု - မုယော နတ် ကောက်တို့၌၊ ဘေဒေါ - အထူးအထွေသည်၊ နတ္ထိ - မရှိ။ သေတရတ္တကာဠ ဘေဒါ-အဖြူ၊ အနီ၊ အညိုအားဖြင့် ပြားသော၊ ဝါ-အဖြူ၊ အနီ၊ အညို အပြားရှိ

သော၊ သဗ္ဗာပိ - သော၊ ကင်္ဂဇာတိ-ဆပ်မျိုးဟူသမျှသည်၊ ကင်္ဂတိ ကင်္ဂနာမ-
မည်၏။ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ ဝရကစောရကံ - ပြောင်းကြက်ခိုးကို၊ ဝါ-
ပြောင်းဖူးကို၊ ဥပါဒါယ-၍၊ သဗ္ဗာပိ-သော၊ သေတဝဏ္ဏာ-ဖြူသောအဆင်း
ရှိသော၊ ဝရကဇာတိ-ပြောင်းမျိုးဟူသမျှသည်၊ ဝရကောတိ ဝရကောနာမ-
မည်၏။ ကာဠကောဒြဝေါစေဝ-ညိုသော အဆင်းရှိသော လူး သည် လည်း
ကောင်း၊ သာမာကာဒိတေဒါ-မြက်သီး အစရှိသော အပြားရှိသော၊ သဗ္ဗာပိ-
ကုန်အောင် စုံသည်လည်းဖြစ်သော၊ တိဏဓညဇာတိစ- မြက်စပါးမျိုး ဟူသမျှ
သည်လည်းကောင်း၊ ကုဒြူသကောတိ ကုဒြူသကောနာမ-မည်၏။

စ-ပုဗ္ဗဝါကျ သာမညကြောင့် ဒွိဟဋ္ဌောင့်စူး ပယ်နုတ်ဦး၍ အထူးတစ်ထွေ
ပြဆိုပေအံ့၊ ဧတ္ထ ဧတေသု သတ္တသု ဓညေသု - တို့တွင် (၎င်း နိဒ္ဒါရဏကို
ညောနုလောမတွင် ဓညတစ်စိတ်၌စပ်ပါ)၊ နိဝါရဝရကစောရကာ - ကြိတ်
စပါး ပြောင်းဖူးတို့သည်၊ ဓညာနုလောမာ - စပါးအားလျော်ကုန်၏၊ ဣတိ-
သို့၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ ယာဂုန္တိ-ကာ၊ အဓိမ္မလယာဂု ခိရ
ယာဂုအာဒိတေဒိ-မြူးစပ်ယာဂုန္တိ ယာဂု အစရှိသော အပြားရှိသော၊ ယံကိဉ္စိ-
သော၊ ယာဂုံ-ကို၊ ဣမိနာဝပဒေန-ဤယာဂုဟူသောပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပါယာ
သဿပိ-သောက်အပ်၊ စားအပ်သော နို့ ထမင်း၏လည်း၊ ဝါ-နို့ သနာ၏လည်း၊
ဂဟိတတ္တာ- ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဓိမ္မလပါယံသာဒိသု အညတရံ
ပစာမာတိဝါတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ နဂုတ္တိ-အပ်။ ပဝါရဏံ ဇနေ
တိတိ-ကာ၊ အနုတိရိက္ခာ ဘောဇနာပတ္တိ နိဗန္ဓနံ-အတိရိတ်ဝိနည်းကံ မပြုအပ်
သော ဘောဇနကိုစားခြင်းကြောင့် သင့်ရောက်အပ်သော အာပတ်လျှင် ဖွဲ့ခြင်း
ရှိသော၊ ပဋိက္ခေပံ-ပယ်မြစ်ခြင်းကို၊ သာဓေတိ-ပြီးစေတတ်၏။ ပန-ဗျတိရိတ်မှ
တစ်ပါး အန္တယကိုဆိုဦးအံ့၊ ဩဓိ-အရေးအကြောင်းသည်၊ ဝါ-လက်ရာသည်၊
သဓေနပညာယတိ-အကယ်၍ မထင်အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊
သာယာဂု-သည်၊ ယာဂုသင်္ဂဟံ-သို့၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဝါရဏံ-
ကို၊ နဇနေတိ-တတ်။ ပုန ပဝါရဏံ ဇနေတိတိ-ကာ၊ သနဘာဝဂမနတော-
ခဲသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ရာအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ ဘောဇနသင်္ဂဟိတတ္တာ-
ဘောဇနဟု သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-ဘောဇန၌သင်္ဂြိုဟ်
ရေတွက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိ အယံ - ကာ၊ အဓိပ္ပာယော-
အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတည်း။

ဥဒကကဉ္စိကဓိရာဒိနိ အာကိရိတာတိ - ကာ၊ ဥဒကဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊
ကဉ္စိကဉ္စ-ပအုံးရည်၊ ကဓိရည်ကို လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကော်ရည်ကို လည်း
ကောင်း၊ ခိရာဒိနိစ - နို့ရည် အစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အာကိရိတာ-
လောင်းထည့်ပြီး၍၊ တေဟိ ဥဒက ကဉ္စိကဓိရာဒိဟိ-တို့နှင့်၊ အမဒ္ဒိတာ-မှန်ယံ

မူ၍၊ ဘတ္တမိဿကေ-ထမင်းနှင့် မရောနှောသည်တို့ကို၊ ကတော-၍၊ တေန-
ကြောင့်၊ ယာဂုံဂဏထာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-
ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဝါ-အာပတ်
သင့်သည်မှတစ်ပါး အာပတ်မသင့်သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဘတ္တေ-ထမင်း၌၊ ဥဒက
ဇာဉ္ဇိက ခီရာဒိနိ-တို့ကို၊ အာကိရိတော-၍၊ မဒ္ဒိတော-၍၊ ဝါ-ရောနှောမှုနှောက်
ပြီး၍၊ တုဗ္ဗေ-တို့သည်၊ ယာဂုံ-ကို၊ ဂဏထ-ခံယူပါကုန်လော့၊ ဣတိ-သို့၊
ဝတော-၍၊ သစေဒေန္တိ-ကုန်အံ့၊ ဝေဒေန္တေသု-ကုန်သော်၊ ပဝါရဏာ-သည်၊
နဟောတိ-မဖြစ်။ ယာဂုယာပိတိ-ကား၊ ဝေ-သို့၊ ယာဂုသင်္ဂဟံ-ယာဂုဟူသော
ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝါ-ယာဂု၌ သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတယ
ဝါ-ရောက်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အညာယဝါ-တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဝါ-
ယာဂုဂတယာဂုမှ တစ်ပါးလည်း ဖြစ်သော၊ ယာဂုယာပိ-၌လည်း။ ပန-
အန္တယမှ တစ်ပါး ဗျတိရေကကို ဆိုဦးအံ့၊ သုဒ္ဓရသကောဝါ- အဖတ်မဖက်၊
အရည်သက်သက်သည်လည်းကောင်း၊ ရသကယာဂုဝါ-များသော အရည်ရှိ
သော ယာဂုသည်လည်းကောင်း၊ (ကပစ္စည်း ဗဟုတ္ထ အနက်၌ သက်သည်)
ပဝါရဏံ-ကို၊ ဇနေတိ-၏။

ပဉ္စန္ဒ-ကုန်သော၊ ဘောဇနာနံ-တို့တွင်၊ အညတရဝသေန-အမှတ်မဲ့ငြား
တစ်ပါးပါးသော ဘောဇဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိပွကတဘောဇနဘာဝဿ-
ပြု၍မပြီးသေးသော ဘောဇဉ်၏အဖြစ်၏၊ ဝါ-ဘောဇဉ် စားသည်၏ အဖြစ်၏
ပြု၍မပြီးသေးသည်၏၊ ဥပဉ္စန္ဒတ္တာ-ပြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒွေပိ ခါဒိတာ
ဟောန္တိ။ ပ နပဝါရေတိတိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ဗုဒ္ဓ
ပဋိကုဋ္ဌ-မြတ်စွာဘုရားသည် စက်ဆုပ်ရွံ့မုန်းတော်မူအပ်သော၊ အကပ္ပိယမုသဉ္ဇ-
မအပ်သော အသားကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိက္ခိပတော-ပယ်ဖြစ်သော ရဟန်း
အား၊ ပဝါရဏာယ-ပယ်ဖြစ်ခြင်း၏၊ အဝတ္ထုတယ-တည်ရာ မဟုတ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဝါရဏာ-သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊
ယောပနာတိအာဒိ၊ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ ဟိ တံ
သင်္ခေပံ ဝိတ္ထာရေသာမိ-အံ့၊ ယံ မံသဘောဇနံ-အကြင် အသားဘောဇဉ်သည်၊
ဝါ-ကို၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဝါ-သည်၊ ခါဒိတုံ-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏၊ တံ ဝေ
မံသဘောဇနံ-ကိုသာလျှင်၊ ပဋိက္ခိပတော-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ပဝါရဏာ-
သည်၊ ဟောတိ-၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံ မံသဘောဇနံ-ကို၊
ဇာနန္တော-သိလျက်၊ အကပ္ပိယတ္တာ-မအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိက္ခိပတိ-
၏၊ အဇာနန္တောပိ-မသိသော်လည်း၊ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗဋ္ဌာနေ-ပယ်ဖြစ်အပ်၊ သင့်၊
ထိုက်သော အရာ၌၊ ဌိတမေဝ - တည်သော အသား ဘောဇဉ်ကိုသာလျှင်၊
ပဋိက္ခိပတိနာမ-မည်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ နပဝါရေတိ-ပယ်ရာမရောက်။ ပန-
အဖို့တစ်တန် ထူးခြားဟန်ကို ဖော်လှန်ထုတ်ခါ ပြဆိုပါအံ့၊ အကပ္ပိယမံသ-

ကို၊ ခါဒန္တော-လျက်၊ ကပ္ပိယမံသံဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနံ-အပ်သော
 ဘောဇနံကိုလည်းကောင်း၊ သစေပဋိက္ခိပတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ပင်္ဂါရေတိ-
 ပင်္ဂါရိတ်သင့်၏။ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သောဘိက္ခု-ထိုအကပ္ပိယမံသကိုစားလျက်
 ကပ္ပိယမံသဘောဇနံကိုပယ်မြစ်သော ရဟန်းသည်၊ ပင်္ဂါရေတိ-သနည်း၊ ဣတိ
 အယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ကပ္ပိယမံသသံဝါ-၏လည်းကောင်း၊ ဘောဇနံသ
 ဝါ-၏လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုတာယ-ပယ်မြစ်ခြင်း၏ တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဝါ-ပယ်မြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သောဘိက္ခု-သည်၊ ပင်္ဂါ
 ရေတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။ ဟိ တံ သင်္ခေပံ ဝိတ္ထာ
 ရေဿာမိ-အံ၊ ယံကပ္ပိယမံသဘောဇနံ-ကို၊ တေနဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပဋိက္ခိတ္တံ-
 ပယ်အပ်၏၊ တံကပ္ပိယမံသဘောဇနံ-သည်၊ ပင်္ဂါရဏာယ-ပယ်ခြင်း၏၊ ဝတ္ထု-
 တည်ရာအကြောင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။ ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ ယံ အကပ္ပိယမံသံ-
 ကို၊ ခါဒတိ-ခဲစားဆဲ၊ တံအကပ္ပိယမံသံ-သည်၊ (နဇဟတိ-၌စပ်) ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗ
 ဌာနေ-ပယ်အပ်၊ ပယ်သင့်၊ ပယ်ထိုက်သော အရာ၌၊ ကိဉ္ဇာပိ ဌိတံ-၏၊ ပန
 တထာပိ-သော်လည်း၊ ခါဒိယမာနံ-ခဲစားအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ-ခဲစားဆဲဖြစ်
 သော်လည်း၊ ဝါ-ခဲစားဆဲဖြစ်ပေမဲ့၊ မံသဘာဝံ-အသား၏အဖြစ်ကို၊ နဇဟတိ-
 မစွန့်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သောဘိက္ခု(ထည့်)-သည်၊ ပင်္ဂါရေတိ-၏။ ကပ္ပိယမံသံ-
 ကို၊ ခါဒတော ခါဒန္တဿ-စားဆဲရဟန်း၏၊ ကပ္ပိယမံသဘောဇနံပဋိက္ခေပေ-
 အပ်သောအသားဘောဇနံကို ပယ်မြစ်ရာ၌၊ ကောပနဝါဒေါ-ဆိုဖွယ်မလိုတော့
 သည်သာလျှင်တည်း။ အကပ္ပိယဘောဇနံ-ကို၊ ခါဒတော ခါဒန္တဿ-၏၊ ကပ္ပိယ
 ဘောဇနံပဋိက္ခေပေ-ကပ္ပိယ ဘောဇနံကို ပယ်မြစ်ရာ၌၊ သေနယော-ကို၊ ဧဝံ
 တဗ္ဗော-အပ်၏။

ဘောဇနံ သဟိတိ-ကား၊ ပဉ္စသု-ကုန်သော၊ ဘောဇနံသု-တို့တွင်၊ ကေ
 သ္မိပိ-တစ်ခုလည်းဖြစ်သော၊ ဝါ-တစ်ခုလည်းဖြစ်သော၊ ဘောဇနံ-စားဖွယ်
 ချိုချဉ် ဘောဇနံရသာ အဖြာဖြာသည်၊ သတိ-ရှိလတ်သော်။ ။အညံ ဝုတ္တ
 လက္ခဏံ ဘောဇနန္တိ-ကား၊ ပတ္တာဒိဂတတော-သပိတ်အစရှိသည်၌ တည်သော
 ဘောဇနံ၊ အညံ-သော၊ ဝုတ္တလက္ခဏံ-ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိသော။ ပဉ္စ
 သု-ကုန်သော၊ ဘောဇနံသု-တို့တွင်၊ ကေမ္မိ-သော၊ ဘောဇနံ-ကို။ ။ယံပတ္တာ
 ဒိသုတိအာဒိ - အစရှိသော စကားသည်၊ နိရုပေက္ခော ဟောတိတိ တေဿဝ
 ပဒဿ-ဟူသော ဤပုဒ်ဝါကျ၏သာလျှင်၊ ဝိဝရဏံ-ဖွင့်လှစ်သောစကားတည်း၊
 ကေဝလံ-ပဋိက္ခိပန္နရဟန်းနှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊ ဝါ-ပဋိက္ခေပကရဟန်း
 နှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊ နိရုပေက္ခောဝ-ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိသော ရဟန်းသည်
 သာလျှင်၊ န ပင်္ဂါရေတိ - ပင်္ဂါရိတ် မသင့်သည်ကား၊ န-မဟုတ်သေး၊ ဣတိ
 တသ္မာ-ကြောင့်၊ အညတြဝါတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာ

ရော အာဟ-ပြီ။ သော ပဋိက္ခိပန္နောပိ နပဝါရေတိတိ-ကား၊ တသ္မိံ အန္တရေ-
ထိစားနေစဉ်အတွင်း၌၊ အညံ-စားနေဆဲတောဇဉ်မှ တစ်ပါးသော၊ ဘောဇနံ-
ကို၊ စေအဘိဟဋ္ဌိ-အကယ်၍ ရှေးရှုဆောင်ယူအပ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ တံ
အဘိဟဋ္ဌိ အညံ ဘောဇနံ-ထိုစားဆဲအတောအတွင်း ရှေးရှုဆောင်ယူအပ်သော
တစ်ပါးသောဘောဇဉ်ကို၊ သောဘိက္ခု-သည်၊ ပဋိက္ခိပန္နောပိ-ပယ်လှန်ပင်
ပယ်လှန်ပါသော်လည်း။ နပဝါရေတိ-ပဝါရိတ်မသင့်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ
အဘိဟဋ္ဌိ အညံ ဘောဇနံ-ကို၊ ပဋိက္ခိပန္နောပိ-သော်လည်း၊ နပဝါရေတိ-နည်း၊
ဣတိ အယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ တဿဘိက္ခုနော-၏၊ ဝိပုကတဘောဇန
ဘာဝဿ-ပြု၍ မပြီးသော ဘောဇဉ်ကို စားသည်၏အဖြစ်၏၊ ဥပစ္ဆန္နတ္တာ-ပြတ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-စားပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ အဘိဟဋ္ဌိ အညံ
ဘောဇနံ-ကို၊ သောဘိက္ခု-သည်၊ ပဋိက္ခိပန္နောပိ-သော်လည်း၊ နပဝါရေတိ-
မသင့်၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။

ဥပနာမေတိတိ ဣမိနာ ပဒေန - ဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်၊ ကာယာဘိဟာရံ-
ကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု ဆောင်ခြင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ဒဿတိ - ၏၊
ဟတ္ထေဝါ အာဓာရကေဝါတိ ဧတ္ထ ပဒဒ္ဒယေ - ဟူသော ဤပုဒ်တို့၏ နှစ်
ပါး တို့၏ အပေါင်း၌၊ နိဝိဇ္ဇော - တည်သော၊ ဝါသဒ္ဓေါ - သည်၊ အဝုတ္တ
ဝိကပ္ပနတ္ထော - မဆိုအပ်သေးသည်ကို အထူး ကြံခြင်း အနက်ရှိ၏၊ အဝုတ္တ
ဝိကပ္ပနတ္ထေန - သော၊ ဟတ္ထေဝါ အာဓာရကေဝါတိ ပဒဒ္ဒယေ-၌၊ နိဝိဇ္ဇေန-
သော၊ တေန ဝါသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ ဥရုသုဝါ- ပေါင်တို့၌လည်း၊ ဝါ-ပေါင်တို့
အပေါ်၌လည်း၊ (ဌိတံ ပတ္တံ-၌စပ်)၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
ဝိကပ္ပေတိ-၏၊ ဒုရေ-ဟတ္ထပါတ်ထက် ဝေးကွာရာ အရပ်၌၊ နိသိန္နဿ-ထိုင်နေ
သော၊ ဒဟရဿ-ပဉ္စင်းငယ်၏၊ (သန္တိကံ-အထံ၌-သို့)၊ ပတ္တံ-သမိတ်ကို၊ ပေ
သေတွာ-စေလွှတ်ပြီး၍၊ ဝါ-ပို့စေပြီး၍၊ ဝါ-ပို့ခိုင်းပြီး၍၊ တံ-သင် ပဉ္စင်းငယ်
သည်၊ ဣတော ပတ္တတော-မှ၊ ဩဒနံ-ကို၊ ဂဏှာဟိ-ယူလိုက်လော့၊ ဣတိ-သို့၊
ဝဒတိ-မှာထားပြောဆို၏။ ပန-ထိုသို့ပင် မှာထား ပြောဆိုသော်လည်း၊ ပတ္တံ-
ကို၊ ဂဏှိတွာ-၍၊ ဂတော-သွားသောသူသည် (အာဂတော-ရှိမှ အဋ္ဌကထာကြီး
နှင့်လည်း ညီညွတ်၍ လာလတ္တံ့ သော သစေပန ဝါကျနှင့်လည်း ညီညွတ်ရာ၏)
တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်၊ တိဋ္ဌတိ-ရပ်နေငြားအံ့၊ တမ္ပိ ဘတ္တံ-ကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိပတော-
ပယ်သော ရဟန်းအား၊ ဧသေဝ နယော-ဤ ပဝါရဏာနတ္ထိ နည်းကိုသာလျှင်၊
ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ တမ္ပိဘတ္တံ-ကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိပတော-အား၊
ဧသေဝ နယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-နည်း၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-
တည်း။ ဘိက္ခုဿ-မှာထား ပြောဆိုတတ်သော ရဟန်း၏၊ ဒုရဘာဝတော စ-
နှစ်တောင့်တွာ သတ်မှတ် ဟတ္ထပါတ်ထက် ဝေးကွာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်

လည်းကောင်း၊ ဒုတိယ-တမန်ရဟန်း၏၊ အဘိဟရဏတော စ-မယူဆောင်
တတ်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တမ္ပိ ဘတ္တံ-ကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိပတော-
အား၊ သေဝ နယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏၊ ဣတိ အယံ-ကား၊
ပရိဟာရော-တည်း။ ပန-ပဝါရိတ် မဖြစ်သည်မှတစ်ပါး ပဝါရိတ်ဖြစ်သည်ကို
ဆိုဦးအံ့၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ အာဂတော-လာသော၊ ဘိက္ခု-တမန်
သို့သေး ရဟန်းလေးသည်၊ တံ-သည်၊ ဣမံ ပတ္တံ-ကို၊ ဂဏှ-ယူလော့၊ ဣတိ-
သို့၊ သဓေ ဝဒတိ-အံ့၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ တံ ပတ္တံ-ကို၊ ပဋိက္ခိပတော ပဋိက္ခိ
ပန္နဿ-သော ရဟန်းအား၊ ပဝါရဏာ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဧဝံ ဝုတ္တေပိတိ-
ကား၊ ဘတ္တံ ဂဏှာတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဆွမ်းကို ယူလိုက်လော့ ဟူ၍၊ ဝုတ္တေပိ-
သော်လည်း။

ဘတ္တံ ပတ္တံ* ဂဟေတွာ ပရိဝိသန္တဿာတိ-ကား၊ ဧကေန-တစ်ဘက်သော၊
ဟတ္ထေန-လက်ဖြင့်၊ ဘတ္တံပတ္တံ-ဆွမ်းတောင်းကို၊ ဂဟေတွာ-ကိုင်ပြီး၍၊ ဧကေန-
န-သော၊ ဟတ္ထေန - ဖြင့်၊ ကဋ္ဌစ္ဆု - ယောက်ချိုကို၊ ဝါ - ယောက်မဇွန်းကို၊
ဂဟေတွာ-ကိုင်ပြီး၍၊ ပရိဝိသန္တဿ-လုပ်ကျွေးသောသူအား။ ။အညော အဟံ
ကရိဿာမိတိ ဂဟိတမတ္တကမေဝ ကရောတိတိ-ကား၊ အညော-ပရိဝိသကပုဂ္ဂိုလ်
မှတစ်ပါးသောသူသည်၊ အာဂန္တာ-လာပြီး၍၊ အဟံ-သည်၊ ပတ္တံ-ဆွမ်းတောင်း
ကို၊ ဓာရေဿာမိ-ဆောင်ပါအံ့၊ ဝါ-ကိုင်ပါအံ့၊ တံ-သည်၊ ဩဒနံ-ဆွမ်းကို၊
ဒေဟိ-ကပ်လှပါလော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတွာ-၍၊ ဂဟိတမတ္တကမေဝ-ကိုင်အပ်ခါမျှ
ကိုသာလျှင်၊ ကရောတိ-၏။ အဘိဟဋ္ဌာဝ ဟောတိတိ-ကား၊ ပရိဝေသကေ
နေဝ-ပြုစုလုပ်ကျွေးတတ်သူသည်သာလျှင်၊ အဘိဟဋ္ဌာဝ-ရှေးရှုဆောင်အပ်သည်
သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ဣဒါနိ-၌၊ တဿ ပရိဝိသကဿ-၏၊ ဒါတုကာမှဘိ
ဟာရေ-ပေးလှူခြင်းငှာ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ ရှေးရှု ဆောင်ခြင်းသည်၊ အသတိ-
သော်၊ တဿ ပရိဝိသကဿ-၏၊ ဂဟဏသမယေပိ-ကိုင်ထားရာအခါ၌လည်း၊
ပဋိက္ခိပတော-ပယ်သော ရဟန်းအား၊ ပဝါရဏာ-သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊
ဣတိဣမံ အတ္တံ-ကို၊ ဒသေတံ-ငှာ၊ သဓေ ပနာတိအာဒိ-အစရှိသောစကားကို၊
သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ဥဒ္ဓဋ္ဌေတိ-ကား၊ ဥဒ္ဓဋ္ဌေ-ခူးအပ် ခပ်အပ်
ကော်အပ်သော၊ ဘတ္တေ-ဆွမ်း၌ (ပဝါရဏာ ဟောတိ-၌စပ်)။ ။ဟိ သစ္စံ-၏၊
(တစ်နည်း) ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိဿာမိ - အံ့၊ ကဋ္ဌစ္ဆု အဘိဟာရော ယေဝ-
ယောက်ချိုဖြင့် ရှေးရှုဆောင်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ တဿ ဘတ္တဿ-ကို၊ အဘိဟာ
ရော-ရှေးရှု ဆောင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာယော-
အဋ္ဌကုတာဆရာ၏ အလိုတည်း။ အနန္တရဿ ဒိယျမာနေတိ-ကား၊ အနန္တရဿ-
အခြားမဲ့သော၊ ဝါ-ကပ်နေသော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဘတ္တေ-ကို၊ ဒိယျမာနေ-
ပေးဝေအပ်သည် ရှိသော်။ ။ကာယ ပိကာရေနာတိ-ကား၊ အင်္ဂုလိ* ဝါ-လက်

ချောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဟတ္ထံ ဝါ-လက်ကိုလည်းကောင်း၊ မစ္ဆိကဗီဇနီ ဝါ-
ယင်ရိုက်ယပ်ကိုလည်းကောင်း၊ စိဝရကဏ္ဍဝါ-သင်္ကန်းထောင့်ကို လည်းကောင်း၊
စာလေတိ-လှုပ်၏၊ ဘမုကာယ-မျက်ခုံးဖြင့်၊ အာကာရံ ဝါ-အခြင်း အရာကို
လည်း၊ ကရောတိ-၏၊ ကုဋ္ဌေါ ဝါ-အမျက်ထွက်၍လည်း၊ ဩလောကေတိ-
ကြည့်ရှုခြင်းအံ့၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တေန-သော၊ အင်္ဂုလိစလ
နာဒိနာ-လက်ချောင်း လှုပ်ခါခြင်း အစရှိသော၊ ကာယဝိကာရေန - ကိုယ်၏
ဖောက်ပြန်ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-ကိုယ်အမှုအရာဖြင့်။ ။ အလံ မာဒေဟိတိ အာဒိနာ
ဝစီဝိကာရေနာတိ - ကား၊ မေ-အား၊ အလံ-တော်ပြီ၊ ဣတိ ဧဝံ ဝါ- ဤသို့
လည်းကောင်း၊ အဟံ-သည်၊ န ဂဏှာမိ-မယူ၊ ဣတိ ဧဝံ ဝါ-လည်းကောင်း၊
တံ-သည်၊ မာအာကိရ-ဆွမ်းကို မထည့်နှင့်တော့၊ ဣတိ ဧဝံ ဝါ-ကောင်း၊ တံ-
သည်၊ အပဂစ္ဆ-ဖဲလော့၊ ဣတိ ဧဝံ ဝါ-ကောင်း၊ ယေန ကေနစိ-အမှတ်မရှိ
သော၊ ဝစီဝိကာရေန-နှုတ်၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-နှုတ်၏ အမှုအရာဖြင့်။

ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဘတ္တေ-ဆွမ်းကို၊ အဘိဟဋ္ဌေ-ရှေးရှု ဆောင်
အပ်သည်ရှိသော်၊ ပဝါရဏာယ-ပဝါရိတ် သင့်ခြင်းမျှ၊ ဘိတော-ဖိမ့်ဖိမ့် တုန်
သော ရဟန်းသည်၊ ဟတ္တေ-မိမိ၏-လက်တို့ကို၊ အပနေတော-နောက်သို့ ဆုတ်
ဖယ်၍၊ ပုနပုနံ-အဖန်ဖန်၊ ပတ္တေ - သပိတ်၌၊ ဩဒနံ-ဆွမ်းကို၊ အာကိရန္တံ-
လောင်းထည့်သော သူကို၊ တံ-သည်၊ ဩဒနံ-ကို၊ အာကိရ အာကိရ-ထည့်လော့
ထည့်လော့၊ တံ-သည်၊ ဩဒနံ-ကို၊ ကောဋေတော-သိပ်၍၊ ပူရေဟိ-ပြည့်စေ
လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတော-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ပဝါရဏာ-သည်၊ န
ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဘတ္တံ-ဆွမ်းကို၊ အဘိဟရန္တံ-ရှေးရှုဆောင်သော၊ ဘိက္ခု-ကို၊
သလ္လက္ခေတော - ကောင်းစွာပိုင်းခြား မှတ်သားပြီး၍၊ (တစ်နည်း) ဘိက္ခု-ကို၊
ဘတ္တံ-ကို၊ အဘိဟရန္တံ-ရှေးရှု ဆောင်၏ဟူ၍၊ သလ္လက္ခေတော-ကောင်းစွာ ထင်
မှတ်၍၊ အာဝုသော-ရှင်၊ တံ-သည်၊ ဣတော ပတ္တတော-ဤ ငါ၏ သပိတ်မှ
လည်း၊ ကိဉ္စိ-အနည်းငယ်သော ဆွမ်းကို၊ ဂဏှိဿသိကံ - ယူဦးမည်လော၊
အဟံ-သည်၊ တေ-အား၊ ကိဉ္စိ-အနည်းငယ်သော ဆွမ်းကို၊ ဒမ္ဗိ-ပေးပါအံ့၊
ဣတိ-သို့၊ ဝဒတော-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဝါ-၏၊ ပဋိက္ခေပေ-၌၊ သေ
နယော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

(သေနယော-ထားရာ၌ အာဓာရ-ကား အထက်၌၊ သို့မဟုတ်
နောက်၌ ရှိမြဲတည်း၊ ဤဝါကျ၌ကား မရှိ၍ ပဋိက္ခေပေ-ဟု ထည့်လိုက်
ပါသည်။ “သေနယော၊ အာဓာရော၊ မှတ်လော နောက်ကနေ”ဟု
ဆိုကုန်ပြီ။)

တုဗ္ဗေ - တို့သည်၊ ရသံ-အရည်ကို၊ ဂဏှထ-ခံယူကုန်လော့၊ ဣတိ-သို့၊
အပ္ပဝါရဏာဇနကဿ-ပဝါရိတ်ကို မဖြစ်စေတတ်သော ဝတ္ထု၏၊ နာမံ-အမည်

ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ သုတာ ပဋိက္ခိ
ပတော ပဝါရဏာ နတ္ထိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တိ-အပ်ပြီ။ ပန-
ပဝါရဏာမဖြစ်သည်မှ တစ်ပါး ပဝါရဏာဖြစ်သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ မံသရသန္တိ
ဧတ္ထပဒေ-၌၊ ကေဝလံ-ပဝါရဏာဇနက နာမည်နှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊
မံသဿ-အသား၏၊ ရသံ-အရည်ကို၊ မံသရသမိစ္ဆေဝ-မံသရသ ဟူ၍သာလျှင်၊
ဝိညာယတိ-သိအပ်သည်ကား၊ န-မဟုတ်သေး၊ အထခေါ-အဟုတ်သော်ကား၊
မံသဉ္စ-အသားသည်လည်း၊ ရသဉ္စ-အရည်သည်လည်း၊ မံသ ရသံ-အသား
အရည်၊ ဣတိဝေ-သို့၊ ပဝါရဏာဇနကနာမေနာပိ-ပဝါရဏာကို ဖြစ်စေတတ်
သော နာမည်ဖြင့်လည်း၊ ဝိညာယတိ-အပ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ မံသရသံ-
ကို၊ ပဋိက္ခိပတော-ပယ်မြစ်သော ရဟန်းအား၊ ပဝါရဏာဝ-သည်သာလျှင်၊
ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ မံသရသန္တိ ဝုတ္တပန ပဋိက္ခိပတော ပဝါ
ရဏာ ဟောတိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပရတော-
နောက်၌၊ မံသ ရသံ ဗျဉ္ဇနန္တိ ဧတ္တာပိ ပါဠိ-၌လည်း၊ ဇေသဝနယော-ကိုသာ
လျှင်၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ ယသ္မိ ဣရိယာပထေ ပဝါရေတိ တံ အဝိကော
ပေန္တေနဝ ဘုဉ္ဇိတဗျန္တိ-ကား၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊ ဂစ္ဆန္တော-သွားစဉ်၊ ပဝါ
ရေတိ-ပဝါရိတ်သင့်ဌားအံ့၊ တေနဘိက္ခုနာ-ထိုသွားရင်း ပဝါရိတ်သင့်သော
ရဟန်းသည်၊ ဂစ္ဆန္တေနဝ-သွားလျက်သာလျှင်၊ ဘုဉ္ဇိတဗျ-အပ်၏၊ တေန
ဘိက္ခုနာ(လိက်)-သည်၊ ကဒ္ဒမံဝါ-ရွံ့ညှန်သို့လည်းကောင်း၊ ဥဒကံဝါ-ရေသို့
လည်းကောင်း၊ ပတွာ-ရောက်၍၊ ဝါ-သော်၊ ဌိတေန-ရပ်လျက်၊ အတိရိတ္တံ-
အတိရိတ်ကို၊ ဝါ-အကြွင်းအကျန် အပိုအလျှံကို၊ ကာရေတဗျ-ပြုစေအပ်၏၊
အန္တရာ-လမ်းခရီးအကြား၌၊ နဒီ-သည်၊ ပူရာ-ရေဖြင့်ပြည့်သည်၊ ဝါ-ရေတက်
သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ နဒီတိရေ-မြစ်ကမ်း၌၊ ဂုမ္မ-ချုံကို၊
အနုပရိယာယန္တေန-အစဉ်မပြတ် လှည့်ပတ်သွားလာသောအားဖြင့်၊ ဘုဉ္ဇိတဗျ-
အပ်၏။ နဒီယံ (ထည့်)-၌၊ နာဝါဝါ-လှေသည်လည်းကောင်း၊ သေတုဝါ-
တံတားသည်လည်းကောင်း၊ အထအတ္ထိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ တံ နာဝံဝါ-ကို
လည်းကောင်း၊ တံ သေတုဝါ-ကောင်း၊ အဘိရဟိတွာပိ-၍လည်းကောင်း၊
စက်မန္တေနဝ - လှည့်လည်တို့ခေါက် စင်္ကြံ လျှောက်သော အားဖြင့် သာလျှင်၊
ဘုဉ္ဇိတဗျ-အပ်၏၊ ဂမနံ-သွားခြင်းကို၊ ဝါ-သွားခြင်း ဣရိယာပုတ်ကို၊ နဥပစ္ဆန္တိ
တဗျ-မပြတ်အပ်၊ ဣတရ ဣရိယာပထေသုပိ - ဂမနဣရိယာပုတ်မှ တစ်ပါးသော
ဌာန အစရှိသော ဣရိယာပုတ်တို့၌လည်း၊ သေနယော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-
အပ်၏၊ တံတံ ဣရိယာပထံ - ကို၊ ကောပေန္တေန-ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းသည်၊
အတိရိတ္တံ-ကို၊ ဝါ-အကြွင်းအကျန်အပိုအလျှံကို၊ ကာရေတဗျ-အပ်၏။ ယော
ဘိက္ခု-သည်၊ ဥက္ကုဋ္ဌိကောဝ-ဆောင့်ကြောင့်သာလျှင်၊ နိသိဒ္ဓိတွာ-၍၊ ပဝါရေ
တိ-အံ့၊ တေနဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဥက္ကုဋ္ဌိကေနဝ-ဆောင့်ကြောင့် သည်သာလျှင်၊

၂၄၄ ကင်္ဂါဠိကာသစ် နိဿိယသစ်

ဟုတော-၍၊ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ - စားရာ၏။ ပန - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တဿဘိက္ခုနော - ထိုဆောင်ကြောင့် ငုတ်တုတ် ပဝါရိတ်သင့်သောရဟန်း၏၊ ဟေဋ္ဌာ-၍၊ ပလာဋ္ဌပိဋ္ဌဝါ-ကောက်ရိုး၊ အင်းပျဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိဉ္ဇိ-သော၊ နိဿိဒနံဝါ-ထိုင်ခုံကိုလည်းကောင်း၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးအပ်၏။ ပန-မြေပေါ် ပဝါရိတ်သင့်ပုံမှတစ်ပါး အင်းပျဉ်ပေါ် ပဝါရိတ်သင့်ပုံကိုဆိုဦးအံ့၊ ပိဋက-အင်းပျဉ်ပေါ်၌၊ နိဿိဒိတော-၍၊ ပဝါရိတေန - ပဝါရိတ်သင့်သော၊ ဘိက္ခုနာ - သည်၊ အာသနံ-နေရာအင်းပျဉ်ကို၊ အစာလေတောဝ-မတုန်မလှုပ်စေမှု၍သာလျှင်၊ စတဿော-လေးပါးကုန်သော၊ ဒိဿာ - အရပ်မျက်နှာတို့သို့၊ ပရိဝတ္တန္တေန - လှည့်လည်သော အားဖြင့်၊ ဘုဉ္ဇိတံ-ငှာ၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏၊ မဉ္ဇေ-ညောင်စောင်းပေါ်၌၊ နိဿိဒိတော-ထိုင်ပြီး၍၊ ပဝါရိတေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဣတောဝါ-ဤအရပ်မှလည်းကောင်း၊ ဝါ-ဤအရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ဧတ္တာဝါ-ထိုအရပ်မှ လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကောင်း၊ သံသရိတံ-ရှေ့ပြောင်းခြင်းငှာ၊ နလဗ္ဘတိ-မရအပ်။ ပန-အလျော်ကိုဆိုဦးအံ့၊ တံဘိက္ခု (ထည့်)-ထိုညောင်စောင်းပေါ် ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းကို၊ မဉ္ဇေန-ညောင်စောင်းနှင့်၊ သဟ-အတူတကွ၊ ဥက္ခိပိတော-မ၊ ချီ၍၊ အညတြ-တစ်ပါးသော အရပ်သို့၊ သစေနန္တိ-အကယ်၍ ဆောင်ကုန်အံ့၊ ဧဝံနေန္တေသု-သော်၊ တံနယနံ-သည်၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ နိပဇ္ဇိတော-လျော်၍၊ ပဝါရိတေန-သော၊ အိက္ခုနာပိ-သည်လည်း၊ နိပဇ္ဇေနော-လျောင်းလျက်သာလျှင်၊ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ နိပဇ္ဇိတော-၍၊ ပဝါရိတေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည် (သုံးပုဒ်လိုက်)၊ ပရိဝတ္တန္တေန-လှည့်လည်ရှိသော်၊ ယေနပဿေန-အကြင်နံပါးဖြင့်၊ ဝါ-အကြင်နံတောင်းဖြင့်၊ နိပဇ္ဇော-၏၊ တဿပဿာသ-ထိုလျောင်းရာ နံပါး၏၊ ဝါ-၏၊ ဌာနံ-တည်ရာကို၊ နာတိက္ကမေတဗ္ဗံ-မလွန်စေရာ။

အလမေတံ သဗ္ဗန္တိ-ကား၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ ဧတံ ဘောဇနံ-သည်၊ အလံ ပရိယတ္တံ-တစ်နေ့လုံးနေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်လောက်ပြီ၊ ဣဒမ္ပိခါဒနိယဘောဇနိယံ-ဤခဲဖွယ်ဘောဇနံသည်လည်း၊ တေ-အား၊ အဓိကံ-ပိုလွန်ခဲ့၏၊ ဝါ-လွန်လွန်းပြီ၊ တံ-သည်၊ ဣတော ခါဒနိယဘောဇနိယတော-မှ၊ အညံ-တစ်ပါးသောခဲဖွယ်ဘောဇနံကို၊ နလစ္ဆသိ-မရလတ္တံ့၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာယော-အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုတည်း။ ယော အတိရိတ္တံ ကရောတိတိ-ကား၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊

☞ ဧတံသဗ္ဗံ - ဤအလုံးစုံသော ခါဒနိယဘောဇနိယသည်၊ အလံ ပရိယတ္တံ - ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ အတိရိတ္တံ-အကြွင်းအကျန် အပိုအလျှံကို၊ ကရောတိ-၏။ ပဋိပက္ခနယေနာတိ-ကား၊ ကပ္ပိယကတံ-အပ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇနံကို “အလမေတံသဗ္ဗံ”ဟု အတိရိတ်ဝိနည်းကံ ပြုအပ်သည်၊ (ဟောတိ-၏၊ ထည့်)၊ ပဋိဂ္ဂဟိတကတံ-အကပ်ခံအပ်ပြီးသော ခဲဖွယ်ဘောဇနံကို အတိရိတ်ဝိနည်းကံ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဥစ္စာရိတကတံ - မြှောက်အပ် မြှောက်နိုင်သော ခဲဖွယ်

ဘောဇဉ်ကို အတိရိတ်ဝိနည်းကံ ပြုအပ်သည်။ (ဟောတိ-၏)။ ဟတ္ထပါသေဒံ ဟတ္ထပါသ်ဇေ၊ အပ် နှစ်တောင့်ထွာအရပ်၌၊ ကတံ-အတိရိတ်ဝိနည်းကံ ပြုအပ်သည်။ (ဟောတိ-၏)။ ဘုတ္တာဝိနာ-ဘောဇဉ်ကို စားပြီးသော ရဟန်းသည်၊ ကတံ-အတိရိတ်ဝိနည်းကံကို ပြုအပ်သည်။ (ဟောတိ-၏)။ ဘုတ္တာဝိနာ-ဆွမ်းစားစဉ်၊ ပဝါရိတေန-ပဝါရိတ်သင့်သော၊ အာသနာ-နေရာမှ၊ အဝုဋ္ဌိတေန-မထသေးသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ကတံ-အတိရိတ်ဝိနည်းကံကို ပြုအပ်သည်။ (ဟောတိ-၏)။ အလ မေတံ သဗ္ဗန္တိ-၍၊ ဝုတ္တံ-သည်။ (ဟောတိ-ဖြစ်၏)။ ဣတိ-သို့၊ သတ္တဟိ-ကုန်သော၊ ဣမေဟိ ဝိနယကမ္မာကာရေဟိ-ဤဝိနည်းကံပြုပုံအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ယံခါဒနိယ ဘောဇနီယံ-ကို၊ အတိရိတ္တံ-ကို၊ ဝါ-အကြွင်းအကျန် အပိုအလျှံကို၊ ကပ္ပိယံ-ကို၊ ဝါ-အပ်အောင်၊ ကတံ-အပ်၏၊ ယညခါဒနိယ ဘောဇနီယံ-သည်လည်း၊ ဂိလာနာတိရိတ္တံ-သူနာ၏ အကြွင်းအကျန် အပိုအလျှံသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တဒုဘယမ္ပိ-ထိုခုနစ်ပါးသော ဝိနည်းကံပြုခြင်းတို့ဖြင့် အတိရိတ်ဝိနည်းကံ ပြုအပ်ပြီးသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် ဂိလာနာတိရိတ္တံဖြစ်သော နှစ်ပါးစုံသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်သည်လည်း၊ အတိရိတ္တံ-မည်၏၊ ဣတိ ဧဝံ-ဤသို့၊ တဿေဝအနတိရိတ္တဿ-၏သာလျှင်၊ ပဋိပက္ခေနယေန-ဖြင့်။ ။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထတေသ္မိံ သတ္တဝိနယကမ္မကရဏေ - ဤခုနစ်မျိုးသော ဝိနည်းကံကိုပြုရာ၌၊ အလမေတံ သဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ တိက္ခတ္ထု-သုံးကြိမ်သုံးခေါက်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-ဆိုအပ်၏၊ အယံ-ဤသို့ သုံးကြိမ်သုံးခေါက် ဆိုခြင်းသည်၊ အာစိဏ္ဏော ကိရ-ထုံးစံဖြစ်သတဲ့။ ပန-အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဝိနယဓရာ-တို့သည်၊ သကိံ ဧဝံ-တစ်ကြိမ်တစ်ခေါက်သာလျှင်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-အလမေတံ သဗ္ဗဟု ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။

ကသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ အညံဘောဇနံ - ထိုနောက်ထည့်သော ဘောဇဉ်ကို၊ ပုန-နောက်တစ်ဖန်၊ ကာတု - ဝိနည်းကံပြုခြင်းငှာ၊ နလဘတိ - မရသနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-မေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယဉ္ဇိတိအာဒိ ယံ ဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ-၌၊ ယဉ္ဇိ အကတန္တိ-ကား၊ ယေနဘာဇနေန-အကြင်ခွက်ဖြင့်၊ ပဌမံ-ရှေးဦးစွာ၊ ကပ္ပိယံ-အပ်သည်ကို၊ ဝါ-အတိရိတ်ဝိနည်းကံကို၊ ကတံ-အပ်၏၊ တေနဘာဇနေန-ထိုခွက်ဖြင့်၊ ယံဘောဇနံ-ကို၊ အကတံ - အတိရိတ်ဝိနည်းကံ မပြုအပ်သေး၊ တံဘောဇနံ-ထိုအတိရိတ်ဝိနည်းကံ မပြုရသေးသော ဘောဇဉ်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-အတိရိတ်ဝိနည်းကံကို ပြုအပ်၏။ ပန သစ္စံ-မှန်၏၊ ပဌမဘာဇနေ-ရှေးဦးစွာ အတိရိတ်ဝိနည်းကံပြုရာခွက်၌၊ ကာတု-ငှာ၊ နလဗ္ဘတိ-မရအပ်၊ ယေနစ အကတန္တိပါဌဿ-၏၊ အညေန-တစ်ပါးသော၊ ယေနဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပဌမံ-စွာ၊ ကပ္ပိယံ-ကို၊ ဝါ-အောင်၊ နကတံ-သေး၊ တေန စ ဘိက္ခုနာ-သည်လည်း။

ကပ္ပိယံ-ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ဣတိအယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။
 ဝုတ္တန္တိ-ကား၊ သိဟဋ္ဌအဋ္ဌကထာသု-တို့၌၊ သိဟဋ္ဌဋ္ဌကထာစရိယေဟိ- တို့သည်၊
 ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ အညသ္မိံ ပန ဘာဇနေတိ-ကား၊ ယသ္မိံ ဘာဇနေ ပန-အကြင်
 ခွက်၌ကား၊ ပဌမံ-စွာ၊ ကတံ-အပ်၏။ တတောဘာဇနတော-ထိုရှေးဦးစွာပြုရာ
 ခွက်မှ၊ အညသ္မိံ-သော၊ ပတ္တေဝါ - သပိတ်၌ လည်းကောင်း၊ ဝါ-သပိတ်
 မှလည်းဖြစ်သော(သြနာမိတဘာဇနေ-၌စပ်)ကုဏ္ဍေဝါ-ကရား၌လည်းကောင်း၊
 ဝါ-သော၊ ပစ္ဆိယံဝါ-တောင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဝါ-သော၊ ယတ္ထကတ္ထစိ-
 အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသောအရပ်၌၊ ပုရတော-မှ၊ ဝါ-၌၊ ဌပေတွာ-
 ထားပြီး၍၊ သြနာမိတ ဘာဇနေ-ညွတ်စေအပ်သောခွက်၌၊ ဝါ-စောင်းငဲ့အပ်
 သောခွက်၌။

အညတြ ဘုဉ္ဇနဝတ္ထုသ္မိံန္တိ-ကား၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဘုတ္တာဝိနာ-ဆွမ်း
 စားစဉ်၊ ပဝါရိတေန-ပဝါရိတ်သင့်သည်၊ ဝါ-တော်ပြီဟု တားမြစ်မိသည်၊
 ဟုတွာ-၍၊ အညတြ-တားမြစ်ရာမှ တစ်ပါးသောအရပ်၌၊ ဘုဉ္ဇနဝတ္ထုသ္မိံ-
 စားခြင်းတည်းဟူသော အမှုအခင်းအကြောင်းရင်းကြောင့်။ ။တိကပါစိတ္တိ
 ယန္တိ-ကား၊ အနုတိရိတ္တေန-အတိရိတ်ဝိနည်းကံ မပြုအပ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်၌၊
 ဝါ-အကြွင်းအကျန် အပိုအလုံ့မဟုတ်သောခဲဖွယ်ဘောဇဉ်၌၊ အနုတိရိတ္တသည်
 ဝေမတိက အတိရိတ္တသည်နိ - အနုတိရိတ္တသည် ရှိသောရဟန်း ယုံမှားရှိသော
 ရဟန်း အတိရိတ္တသည်ရှိသော ရဟန်းတို့၏၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ တိဏိ-ကုန်
 သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ အဇ္ဈောဟာရေ-မျှတိုင်း
 မျှတိုင်း၌၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို
 ဆိုဦးအံ့၊ ယာဝကာလိကာဒိနိ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ အာမိသသံသဋ္ဌာနိ-ဆွမ်း
 အစရှိသော အာမိသနှင့် ဧရာနေအပ်ကုန်သည်၊ သစေဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ ဝေ
 ဟောန္တေသု-ကုန်သော်၊ အာမိသ သံသဋ္ဌာနိ-ကုန်သော၊ ယာမကာလိကာဒိနိ-
 တို့ကို(နှစ်ပုဒ်လိုက်)၊ အာဟာရတ္ထာယပိ-အာဟာရ အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊
 အနာဟာရတ္ထာယပိ - အာဟာရမှ တစ်ပါးသော အကျိုးငှာ လည်းကောင်း၊
 ပဋိဂ္ဂဟေတွာ-အကပ်ခံပြီး၍၊ အဇ္ဈောဟရန္တဿ-သောက်မျှသော ရဟန်းအား၊
 ပါစိတ္တိယမေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ တေသံ အနုညာတပရိဘောဂ
 ဝသေနာတိ - ကား၊ ယာမကာလိကာဒိနိ - တို့ကို၊ ဝါ - ယာမကာလိက
 သတ္တာဟကာလိက ယာဝဇီဝိကတို့ကို၊ အနုညာတပရိဘောဂ ဝသေန-ခွင့်ပြု
 တော်မူအပ်သော သုံးဆောင်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယာဝကာလိကံ-ကို၊
 ပိပါသာယ-ရေသိပ်ခြင်းသည်၊ ဝါ-ရေငတ်ခြင်းသည်၊ သတိ-သော်၊ ပိပါ
 သဇ္ဇေဒနတ္ထံ-မှတ်သိပ်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ (ပရိဘုဉ္ဇန္တဿ-၌စပ်)
 သတ္တာဟ ကာလိကံစ-သုံးဆောင်ရာ ခုနစ်ရက်ဟု ဆိုအပ်သော ကာလရှိသော

ထောပတ် အစရှိသည်ကို လည်းကောင်း၊ ယာဝဇီဝိကဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊
ဝါ-အသက်အပိုင်းအခြား ကာလပတ်လုံး သုံးဆောင်အပ်သော ဆေးကိုလည်း
ကောင်း၊ တေန တေန ကာလိကေန-ထိုထိုကာလိကဖြင့်၊ ဥပသမေတဗ္ဗကေ-
ငြိမ်းအေးစေအပ်သော၊ အာဗာဓေ-အနာရောဂါသည်၊ သတိ-သော်၊ တဿ
အာဗာဓဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ ဥပသမနတ္ထံ-ငြိမ်းအေးစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဣတိဣဒံ
အတ္ထဇာတ်--သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဣဒမ္ပိ သိက္ခာပဒံ-
သည်လည်း၊ အဇ္ဈောဟရဏတော-ခါဒနိယ ဘောဇနိယကို မျှသောအားဖြင့်၊
ကာယကမ္မံ-ကာယကံရှိ၏၊ ဝါစာယ-နှုတ်ဖြင့်၊ ဘန္တေ-ဗျား၊ တုမေ-တို့သည်၊ အတိ
ရိတ္တံ-ကို၊ ကရောလ-ပြုကုန်လော့၊ ဣတိ-သို့၊ အကာရာပနေန-မပြုစေခြင်းဖြင့်၊
ဝစိကမ္မံ-ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာနာဒိနိ ပဌမကထိနသဒိသာနေ
ဝါတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ကိရိယာကိရိယန္တိ ဧတ္ထပါဌေ-
၌၊ ပဋိကိပိတာ-ပယ်မြစ်၍၊ ဝါ-လျက်၊ ဘုဉ္ဇနံ-စားခြင်းကို၊ ကိရိယန္တိ-ဟူ၍၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ အတိရိတ္တဿ-အတိရိတ်ဝိနည်းကံကို၊ ဝါ-အကြွင်းအကျန်
အပိုအလျှံကို၊ အကရဏံ-ကို၊ အကိရိယန္တိ-၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။

ပဌမပဝါရဏာ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆-ဒုတိယပဝါရဏာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သုတွာဝါတိ-ကား၊ အညေန-ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းမှ တစ်ပါးသော၊
ဘိက္ခုနာ-သည်၊ အာရောစိတံ-ပြောဆိုအပ်သောစကားကို၊ သုတွာဝါ-ကြား၍
လည်းကောင်း၊ တေနေဝ-ထိုပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည်သာလျှင်၊ အာ
ရောစိတံ-ကို၊ သုတွာဝါ-ကောင်း။ ။ ဘုတ္တသ္မိံ ပါစိတ္တိယန္တိ-၍၊ ဘဂဝတာ-
သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ ဘောဇနပရိယောသာနေ ပါစိတ္တိယန္တိ-၍၊ သင်္ဂဟ
ကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။

ဒုတိယပဝါရဏာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇-ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဝိကာလေတိ ဧတ္ထပဒေ-၌၊ အရုဏဂ္ဂမနတော-အရုဏ်တက်ရာအခါမှ၊ ပဌာယ-
၍၊ ယာဝ-လောက်၊ မဇ္ဈိန္ဒိကော-မွန်းတည့်ချိန်အခါသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ အယံ
မဇ္ဈိန္ဒိကော-ဤအရုဏ်တက်သည်မှစ၍ မွန်းတည့်ဟုဆိုအပ်သော အခါသည်၊
ဗုဒ္ဓါဒိနံ-မြတ်စွာဘုရားအစရှိကုန်သော၊ အရိယာနံ-ကိလေသာဖြူစင် သူတော်စင်
တို့၏၊ အာစိဏ္ဏသမာစိဏ္ဏော-အလေ့အကျင့်ဖြစ်သော၊ ဘောဇနဿ-စားအပ်

သော စားဖွယ်ကို စားခြင်း၏၊ ကာလောနာမ-မည်၏။ တဒညော-ထိုကာလမှ တစ်ပါးသော၊ ကာလော-အခါကဲ့သို့လည်း၊ ဝိဂတော-ကာလမှ ကင်းသော၊ ကာလော-တည်း၊ ဣတိကတွာ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝိကာလော-မည်၏။ (တစ်နည်း) တဒညော-သော၊ ကာလော-သည်၊ ဝိကာလော-မည်၏။ ကိ သမာသဝစနတ္ထံ-အဘယ်သို့သော သမာသဝိဂြိုဟ်ကို၊ ကတွာ-၍၊ တဒညော-သော၊ ကာလော-သည်၊ ဝိကာလော-မည်သနည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ဝိဂတော-သော၊ ကာလော-တည်း၊ ဣတိ ဣမံ သမာသ ဝစနတ္ထံ-ဤသို့ ပါဒိပုဗ္ဗပဒ ကမ္မာဓာရည်း သမာသ ဝစနတ္ထကို၊ ကတွာ-၍၊ ဝိကာလော-မည်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ဝိဂတေ ကာလေတိ အာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဌိတမဇ္ဈနိကောပိ-မွန်းမတ်မတ် တည့်ရာ အခါသည်လည်း၊ ကာလသင်္ဂဟံ-နံနက်ကာလ ဟူသော ရေတွက်ခြင်း သို့၊ ဝါ-နံနက်ကာလ၌ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ-၏။ ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တတော ကာလတော-ထိုမွန်းမတ်မတ်တည့်ရာအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ ခါဒိတုံဝါ-ခဲခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ ဘုဉ္ဇိတုံဝါ-စားခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ တတ္ထ တသ္မိံ ကာလေ-ထိုမွန်းမတ်မတ်တည့်ရာအခါ၌၊ သဟ သာ-အဆောတလျှင်၊ ပိဝိတုံ-ခါဒနိယ ဘောဇနိယ၏ အရည်ကို သောက်ခြင်း ငှာ၊ သက္ကာ-စွမ်းနိုင်သည်၊ ဘဝေယျ-ဖြစ်ရာ၏၊ ပနတထာပိ-သော်လည်း၊ ကုက္ကုစ္စကေန-ကုက္ကုစ္စရှိသော ရဟန်းသည်၊ သဟသာ-လျှင်၊ ပိဝိတုံ- (နှစ်ပုဒ် လိုက်) ငှာ၊ ဝါ-ကို၊ နကာတဗ္ဗံ-အပ်။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ကာလပရိစ္ဆေဒ ဇာနနတ္ထံ-ကာလ၏အပိုင်းအခြားကို သိခြင်းအကျိုးငှာ၊ ကာလတ္ထမ္ဘော-ကာလ ကို ပိုင်းခြားတိတိ သိရာဖြစ်သော တိုင်ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗော-ယှဉ်အပ်၏၊ ဝါ-စိုက်ထားအပ်၏၊ ကာလဗ္ဗန္တရေဝ-နံနက်ကာလ၏ အတွင်း၌သာလျှင်၊ တတ္ထ ကိစ္စံ-ဆွမ်းကိစ္စကို၊ ကာတဗ္ဗံ-၏။ ယံကိစ္စံ။ ပ ။ ခါဒနိယံဝါတိ ဣမိနာပါဌေန- ဖြင့်၊ တာဝ-ဘောဇဉ်မှ ရှေးဦးစွာ၊ သက္ခလိမောဒကာဒိ ပုဗ္ဗဏ္ဏာ ပရဏ္ဏမယံ- မုန့်ကျဲသဲ၊ ကတွာမုန့်အစရှိသော ကောက်ပဲဖြင့်ပြီးသော၊ ယံ ခါဒနိယံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ သက္ခလိမောဒကာဒိ ပုဗ္ဗဏ္ဏာပရဏ္ဏမယေ-သော၊ တတ္ထ ခါဒနိယေ-၌၊ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ-သည်ပင်လျှင်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿေတိ-၏၊ ပဉ္စ-ကုန်သော၊ ဘောဇနာနိ-တို့သည်၊ ဘောဇနိယံနာမ-မည်၏။

သတိပစ္စယေတိ - ကား၊ ပိပါသာဒိကာရဏေ - ရေသိပ်ခြင်း အစရှိသော အကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေ - ထင်ရှားလတ်သော်။ ။ ရောမဋ္ဌကဿာတိ- ကား၊ ရောမဋ္ဌကဿ - စားမြုံ့ပြန်တတ်သော၊ ဘိက္ခုနော-၏(ရောမဋ္ဌံ-၌စပ်)၊ အဇ္ဈောဟရိတွာ-မျိုးပြီး၍၊ ဥပ္ပိရိတွာ-ပျိုးအံ့ပြီး၍၊ မုခေဝ-ခံတွင်းထဲ၌သာလျှင်၊

ဌပိတော-သေဝ၊ မုခဒ္ဒါရာ-ခံတွင်းဝမှ၊ ဗဟိ ဝိနိဂ္ဂတော - အပသ္မိထွက်သော၊
 ဘောဇနဿ-ဘောဇဉ်၏၊ မဂ္ဂါ-လမ်းမှ၊ ဝါ-လည်ချောင်းမှ၊ ဗဟိ-အပသ္မိ၊
 ဝါ-အပြင်သို့၊ နိဂ္ဂတော-ထွက်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ ရောမဋ္ဌောတိ-ဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ-၏၊ (ရောမဋ္ဌကဿ ဘိက္ခုနော အဇ္ဈောဟရိတွာ-ဟု ပုဒ်ဖြတ်မရှိသော
 မူကိုတွေ့ရ၏၊ ဘိက္ခုနောနှင့် အဇ္ဈောဟရိတွာအကြား ပုဒ်ဖြတ်ရှိရမည်)။ ပန-
 အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဣမ-ဤအရာ၌၊ ဝါ-ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ အဇ္ဈောဟရိတွာ-၍၊
 ဥဂ္ဂရိတွာ-မျိုးပြီး၍၊ မုခေ-ခံတွင်း၌၊ ဌပိတော-ထားအပ်သော ခဲဖွယ်ဘော
 ဇဉ်ကို၊ ရောမဋ္ဌောတိ-ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော-၏။ (ဤနေရာ၌ ဌပိတောတိ-ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဌပိတောဝ-ဟူ၍လည်းကောင်း မူအမျိုးမျိုးရှိ၏)။ တေန-
 ကြောင့်၊ နစ ဘိက္ခုဝေတိ အာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော
 အာဟ-ပြီ။ ရောမဋ္ဌကံ-စားမြုံ့ခတ်သောရဟန်းကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ သေသာနံ-
 ကြွင်းကျန်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့သည်၊ အာဂတံ-အထက်သို့တက်လာသော၊
 ဥဂ္ဂါရံ-ကြို့ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ကို၊ မုခေ-ခံတွင်း၌၊ သန္တာရေတွာ - ကောင်းစွာ
 ဆောင်ပြီး၍၊ ဝါ-ငုံထားပြီးခါမှ၊ ဝိလန္တာနံ-မျိုးချကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝါ-
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ။ ပန-အဖို့
 တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ရောမဋ္ဌကံ - ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ သေသာနံ - တို့၏၊
 အာဂတံ-သော၊ ဥဂ္ဂါရံ-သည်၊ မုခေ-၌၊ အသဓာရေန္တမေဝ-စဉ်သာလျှင်၊
 ဝါ-မရုံရသေးမီသာလျှင်၊ ပရဂလံ-လည်ချောင်းတစ်ဖက်သို့၊ ဝါ-ဝမ်းထဲသို့၊
 သစေ ဂစ္ဆတိ-အံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊ ဝိလိတံ-မျိုးချခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-သင့်၏။

ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဂ - သန္တိဓိကာရကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ကာရော ကံရဏံ ကိရိယာတိအတ္ထတောကေန္တိကေနပါဌေန-ဖြင့်၊ ကာရသဒ္ဓ
 ဿ-ကာရသဒ္ဓါ၏၊ ဘာဝတ္ထတံ-ဘောဟု ဆိုအပ်သောအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊
 သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒုဿေတိ-၏။ သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ နိဓာနံဌပနံ-ထား
 ခြင်း၊ သန္တိဓိ-ခြင်း၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ ကေရတ္တံ ဝိတိနာမိတဿေတံ နာမန္တိ ဣမိ
 နာ ပါဌေန-ဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ-၍၊ ကေရတ္တံ-ကို၊ ဝါ-တစ်ညဉ့်ပတ်လုံး၊
 ဣမသ္မိံ ပတ္တေ-ဤသို့သောသပိတ်ကို၊ ဝိတိနာမိတေ - ကျော်လွန်စေအပ်သည်
 ရှိသော်၊ ဣမဿ ပတ္တဿ-၏ (၎င်းဣမဿ-ပုဒ်သည်ပင်လျှင်၊ ဝိတိနာမိတေ-၏
 လက္ခဏဝန္တ ဝုတ္တကံဖြစ်၏) ဒုဇ္ဈေတိဘာဝံ-ခက်ခက်ခဲခဲ ဆေးကြောအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒုဿေတိ - ၏။ ယာမကာလိကံ-သည်၊
 ခါဒနီယံဝါ - ခဲဖွယ်သည် လည်းကောင်း၊ ဘောဇနီယံဝါ - ဘောဇဉ်စားဖွယ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ကိဉ္ဇာပိ နဟောတိ - အကယ်၍မဖြစ်၊ ပန-သော်လည်း၊
 အနာပတ္တိ ယာမကာလိကံ ယာမေ နိဒဟိတွာ ဘုဉ္ဇတိတိ-၍၊ ဘဂဝတော-၏၊

ဝစနတော-ကြောင့်၊ တတ္ထာပိ တသ္မိံ ယာမကာလိကေ - ထိုယာမကာလိက
 ဌ်လည်း၊ ယာမာတိက္ကမေ-တစ်ယာမကို ကျော်လွန်လတ်သော်၊ သန္တိဓိပစ္စယာ-
 သိုမှီးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယေန-ပါစိတ်အာပတ်သည်၊
 ဘဝိတဗ္ဗံ-ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ယံကိဉ္စ ယာဝကာလိကံဝါ ယာမ
 ကာလိကံဝါတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။ ဣဒါနိ-ဌ၊
 ပတ္တဿ - သပိတ်၏၊ ဒုဗ္ဗေတဘာဝမေဝ - မကောင်းသဖြင့် ဆေးကြောအပ်
 သည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဝါ-မပြောင်သည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဝါ-
 မစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဝိဘာဝေတုံ-ထင်စွာပြခြင်းငှာ၊ ယံအင်္ဂု
 လိယာတိ အာဒိ-အစရှိသောစကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။
 တတ္ထဝစနေ-ထိုအင်္ဂုလိယာ အစရှိသောစကား၌၊ ယံအင်္ဂုလိယာ ယံသန္တဿ
 လေခါ ပညာယတိတိပါဌဿ-၏၊ ယံပတ္တံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ခောတံ-ဆေးကြော
 အပ်သည်၊ သမာနံ-သော်၊ အင်္ဂုလိယာ-လက်ချောင်းဖြင့်၊ ယံသန္တဿ-ဆေး
 ကြောသောရဟန်း၏၊ ပတ္တေ-သပိတ်၌၊ အင်္ဂုလိလေခါ-လက်ချောင်းရာသည်၊
 ပညာယတိ-ထင်အံ့၊ သောပတ္တော-သည်၊ ဒုဗ္ဗေတသော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊
 ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊
 တေလဝဏ္ဏပတ္တေ-ဆီ၏ အဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိသောသပိတ်၌၊ အင်္ဂုလိ
 လေခါ-လက်၏အရေးသည်၊ ဝါ-လက်ရာသည်၊ ပညာယတိ-ထင်ရှား၏၊ သာ
 အင်္ဂုလိလေခါ - ထိုလက်ရာသည်၊ အဗ္ဗောဟာရိကာ - မပြောပလောက်သည်၊
 ဟောတိ-၏။ သေဟောတိ-ကား၊ တေလံ-ဆီသည်။ ။သန္တိဿတိတိ-ကား၊
 ယာဂုယာ-၏၊ ဥပရိ-အပေါ်၌၊ သန္တိဿတိ-ကောင်းစွာထင်၏။ တာဒိသေ ပတ္တေ
 ပိတိ-ကား၊ ပဋိဂ္ဂဟဏံ-အကပ်ခံခြင်းကို၊ အဝိဿဇ္ဇိတော-မစွန့်မူ၍၊ သယံဝါ-
 သပိတ်ရှင်ဟု ဆိုအပ်သော မိမိကိုယ်တိုင်လည်းကောင်း၊ အညေနဝါ-သပိတ်
 ရှင်မှ တစ်ပါးသောသူသည် လည်းကောင်း၊ ဘောဇနံ-ကို၊ နိဟရိတော-ထုတ်
 ပြီး၍၊ သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ န ခောတေ - မဆေးအပ်သော၊ ပတ္တေပိ-သပိတ်
 ဌ်လည်း။ ။ပုနဒိဝသေ ဘုဉ္ဇန္တဿ ပါစိတ္တိယန္တိ-ကား၊ ပတ္တေ-သပိတ်၌၊ လဂ္ဂံ-
 ကပ်ငြိနေသော ခဲဖွယ်တောဇဉ်သည်၊ အဝိဇဟိတ ပဋိဂ္ဂဟဏံ-မစွန့်အပ်သော
 အကပ်ခံခြင်းရှိသည်၊ ဝါ-အကပ်ခံခြင်းကို မစွန့်သည်၊ ဝါ-အကပ်မပျက်
 သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဒုတိယဒိဝသေ-တစ်ရက်မှီးသောက်
 နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဘုဉ္ဇန္တဿ-စားသောရဟန်းအား၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊
 ဟောတိ-၏။ ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ ပရိစ္စတ္တေ-စွန့်အပ်သော၊ ပတ္တေ-၌၊ ပုနဒိဝ
 သေ-၌၊ ဘုဉ္ဇန္တဿ-အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

ယံပနာတိ - ကား၊ ပန - အာပတ်သင့်သော ဘောဇဉ်မှတစ်ပါး အာပတ်
 မသင့်သော ဘောဇဉ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယံဘောဇနံ-ကို (အဋ္ဌကထာ ပရိစ္စတိတော

ဘုဉ်တိ တို့၌စပ်)။ ။ အပရိစ္ဆတ္တမေဝဟိတိ-ကား၊ အနုပေက္ခဝိဿဇ္ဇေနေနဝါ-
 ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသော စွန့်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုပသမ္ပန္နဿ-အား၊ နိရ
 ပေက္ခဒါနေနဝါ-ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသော ပေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပရိစ္ဆတ္တ
 မေဝ-မပေး မစွန့်အပ် သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ။ ကပ္ပိယဘောဇနန္တိ-ကား၊
 အန္တမသော - အယုတ်အားဖြင့်၊ ကေတတ္တမ္ပိ - ဆွမ်းတစ်လုံးလည်းဖြစ်သော၊
 ကပ္ပိယဘောဇန-ကို။ ။ အကပ္ပိယေသုတိ - ကား၊ အကပ္ပိယမံသေသု - မအပ်
 သော အသားတို့တွင်၊ ဝါ-မစားထိုက်သော အသားတို့တွင်။ ။ သေသေသု
 တိ-ကား၊ မနုဿမံသတော-လူသားမှ၊ အဝသေသေသု-ကြွင်းကျန်ကုန်သော၊
 ဟတ္ထိ အဿ သုနခ အဟိ သိဟ ဗျုတ္တ ဒီပိ အစ္စ တရစ္စ မံသေသုစေဝ - ဆင်၏
 အသား၊ မြင်း၏အသား၊ ခွေး၏အသား၊ မြွေ၏အသား၊ ခြင်္သေ့၏အသား၊
 ကျား၏အသား၊ သစ်၏အသား၊ ဝံ၏အသား၊ အောင်း၏အသားတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ အပ္ပဋ္ဌိဝေက္ခိတေ-မဆင်ခြင်အပ်သော၊ ဥဒ္ဓိဿ ကတမံသေစ-ရဟန်း
 ကို ရည်မှတ်၍ ပြုအပ်၊ သတ်အပ်သော ကပ္ပိယသားကောင်၏ အသား၌လည်း
 ကောင်း။ ။ ပါဠိယံ-၌၊ သတ္တာဟ ကာလိကံ ယာဝဇီဝိကံ အာဟာရတ္တာယ
 ပဋိဂ္ဂဟာတိ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊
 သန္တီဟိတေသု-သိုမှီးသိမ်းဆည်းအပ်ကုန်သော၊ သတ္တာဟ ကာလိက ယာဝ ဇီဝိ
 ကေသု-တို့၌၊ ပုရေတတ္တမ္ပိ-နံနက်အခါ၌လည်း၊ အာဟာရတ္တာယ-အာဟာရ
 အကျိုးငှာ၊ အဇ္ဈောဟရဏေပိ - မျှီရာ၌လည်း၊ ဝါ- မျှီခြင်းကြောင့်လည်း၊
 ဒုက္ကဋ္ဌဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ ယာမကာလိကေ
 ပိ-အဖျော်ရှစ်ဝ ယာမကာလိက၌လည်း၊ အာဟာရတ္တာယ-ငှာ၊ အဇ္ဈောဟရ
 ဏေပိ-၌လည်း၊ ဝါ-ကြောင့်လည်း၊ ဝိသု-အသီးအခြား၊ ဒုက္ကဋ္ဌေနာပိ-သည်
 လည်း၊ ဘဝိတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ အာဟာရတ္တာယ အဇ္ဈောဟရ
 တော ဒုက္ကဋ္ဌေန သဒ္ဓိံ ပါစိတ္တိယန္တိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။
 သဗ္ဗဝိကပ္ပေသုတိ-ကား၊ ကပ္ပိယ ဘောဇနံ ဘုဉ်နုဿာတိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊
 ဝစနေန-ဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တေသု-ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ သဗ္ဗ
 သု - ကုန်သော၊ ဝိကပ္ပေသု - အထူးကြံအပ် ဝိကပ်ခေါ်ငြား စကားတို့၌၊
 အပရမ္ပိ-တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဝစုတိ-၏။ ဣဒံ အယံ
 ပိဏ္ဍတ္တော - ဤသို့သော အဓိပ္ပာယ်ကျ ပိဏ္ဍတ္တသည်၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော-သည်၊
 ဟောတိ-၏။ ကိံ ကော ပိဏ္ဍတ္တော-သည်၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော-သည်၊ ဟောတိ-
 နည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ပဝါရိတဿ-ပဝါရိတ်သင့်သည်ဖြစ်
 လျက်၊ အနုတိရိတ္တကတံ-အတိရိတ်ဝိနည်းကံမပြုအပ်သော ကပ္ပိယဘောဇနကို၊
 အဇ္ဈောဟရတော-မျှီသောရဟန်းအား (ယော ပန ပဝါရိတော ဟုတုာ-အစ
 ရှိသော ဝါကျကို လျော်စွာပြင်၍ အနက် ယောဇနာပါသည်)၊ ကပ္ပိယ
 ဘောဇန-၌၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ပဝါရိ

တဿ-၍၊ အနုတိရိတ္တကတံ-ကို၊ အဇ္ဈောဟရတော-အား၊ မနုဿမံသေ-လူ
သား၌၊ ထုလ္လစ္စယေန-နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက၊ ဒေ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-တို့
သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ပဝါရိတဿ-၍၊ အနု
တိရိတ္တကတံ-ကို၊ အဇ္ဈောဟရတော-အား၊ အဝသေသေသု- မနုဿမံသမ္ပ
ကြွင်းကျန်ကုန်သော၊ အကပ္ပိယမံသေသု - မစားအပ်သော အသားတို့၌၊
ဒုက္ကဋ္ဌေန-နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက၊ ဒေ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-
ကုန်၏။ ယာမကာလိကံ-ကို၊ ပစ္စယေ-ပိပါသအကြောင်းသည်၊ သတိ-သော်၊
သာမိသေန-ဆွမ်း အစရှိသော အာမိသရှိသော၊ မုခေန-ခံတွင်းဖြင့်၊ အဇ္ဈော
ဟရတော-အဇ္ဈောဟရန္တဿ-မျှစားသောရဟန်းအား၊ ဒေ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိ
ယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ယာမကာလိကံ-ကို၊ ပစ္စယေ-သည်၊ သတိ-
သော်၊ နိရာမိသေန-ဆွမ်း အစရှိသော အာမိသ မရှိသော၊ ဝါ-အာမိသမ္ပ
ကင်းသော၊ မုခေန-ဖြင့်၊ အဇ္ဈောဟရတော-အား၊ ဧကမေဝ-သော၊ ပါစိတ္တိ
ယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ အာဟာရတ္ထာယ-အာဟာရအကျိုးငှာ၊ အဇ္ဈောဟရ
တော - ယာမကာလိကကို သာမိသ ခံတွင်း၊ နိရာမိသ ခံတွင်းဖြင့် မျှသော
ရဟန်းအား၊ ဝိကပ္ပဒယေပိ - သာမိသ၊ နိရာမိသ ဝိကပ်တို့၏ နှစ်ခုတို့၏
အပေါင်း၌လည်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌေန-နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက၊ ဒေ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧကံ-တစ်ချက်သော၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်လည်းကောင်း၊
ဟောတိ-၏။ ဣတိ အယံ ပိဏ္ဏတ္ထော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော-သည်၊
ဟောတိ-၏။ ဣတိ အယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။

အဝသေသေသုတိ-ကား၊ ယာမကာလိကဒိတော-ယာမကာလိက အစရှိ
သည်မှ၊ ဝါ-ယာမကာလိက၊ သတ္တံဟကာလိက၊ ယာဝဇီဝိကမှ၊ အဝသေ
သေသု-ကြွင်းကျန်သော ယာဝကာလိက ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့၌။ ။ပါစိတ္တိယံ
ဝစုတိ ယေဝါတိ-ကား၊ အပရမ္ပိ-ဒုက္ကဋ္ဌမှ တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ပါစိတ္တိ
ယံ-သည်၊ ဝစုတိယေဝ-တည်း၊ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-
သည်၊ ဟောတိ-၏။ ကိံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-နည်း၊
ဣတိ အယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ဝိကာလေ-နံနက်ကာလမှ တစ်ပါးသောအခါ
၌၊ ပကတိဘောဇနံ-ရိုးရိုးအစားအစာကို (နောက်၌ရှိသော ပကတိဘောဇနေ
ဟူသော ပုဒ်သည်ပင် “လိုက်လှမ်းပြန်သည်၊ ပြင်တုံဘိ၊ ငါးရှိအစပ်မျိုး”အရ
လှမ်းပြင်နှင့်အညီ ပကတိဘောဇနံ-ဟူသော ကံကို သိပါ။) သစေ အဇ္ဈော
ဟရတိ-အကယ်၍ စားမျှငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ပကတိဘောဇနေ-၌၊ သန္တိမိ
ပစ္စယာစ-သိုမှီးခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝိကာလ
ဘောဇနပစ္စယာစ-ဝိကာလ၌ စားခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ ဒေ-ကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ဘိက္ခု-သည်၊

ဝိကာလေ-၌၊ အကပ္ပိယ မံသေသု-တို့တွင်၊ မနုဿ မံသတော-မှ၊ အဝသေသာနိ-
 ကြွင်းကျန်သော အသားတို့ကို၊ သစေ အဇ္ဈောဟရတိ-အံ၊ ဧဝံ သတိ-သော၊
 အကပ္ပိယမံသေသု-တို့တွင်၊ မနုဿမံသတော-မှ၊ အဝသေသေသု-တို့၌၊ သန္နိဓိ
 ပစ္စယာ စ - ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝိကာလ တောဇန ပစ္စယာ စ-ကောင်း၊
 ဓုက္ကဋ္ဌေန-နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္က၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ ပါမိတ္တိယာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-
 ကုန်၏၊ ဣတိ ဣမံအဇ္ဈဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဇဇိလသဟဿသု-ဆံကျစ်ထုံးနှောင် ရောင်ကြီးခွေ ရသေ့တို့၏ တစ်ထောင်
 တို့၏၊ အဗ္ဘန္တရေ - အတွင်း၌၊ ဧကော-တစ်ပါးသော၊ မဟာထေရော-မဟာ
 ထေရ်သည်၊ ဗေလဋ္ဌ သိသောနာမ-မည်၏။ တိက ပါမိတ္တိယန္တိ-ကား၊ သန္နိဓိ
 ကာရကေ-သို့မှီး သိမ်းဆည်းခြင်းကို ပြုခြင်းရှိသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်၌၊ သန္နိဓိ
 ကာရကသည် ဝေမတိက အသန္နိဓိကာရကသည်နိ - သန္နိဓိကာရက ဟု အမှတ်
 သညာရှိသော ရဟန်း ယုံမှားခြင်းရှိသော ရဟန်း အသန္နိဓိကာရကဟု အမှတ်
 ရှိသော ရဟန်းတို့၏၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ တီဏိ-ကုန်သော၊ ပါမိတ္တိယာနိ-တို့
 သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ သံသဋ္ဌာနိတိ-ကား၊ သံသဋ္ဌရသာနိ-ရောနှောသော
 အရသာရှိသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့သည်။ ။ဟိသစ္စံ-၏၊ သမ္ဘန္တရသံ-ရောနှော
 သောဘောဇဉ်ကို၊ သန္တာယေဝ-ရည်ရှယ်တော်မူ၍သာလျှင်၊ တဒဟု ပဋိဂ္ဂဟိတံ
 ကာလေ ကပ္ပတိတိ အာဒိ-အစရှိသော စကားကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊
 တေန - ကြောင့်၊ တသ္မာတိ အာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော
 အာဟ-ပြီ။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ အဓိကာရေ-ဤ သန္နိဓိအရာ၌၊
 အသမ္ဘန္တရသန္တိ-ကား၊ အမိသိတရသံ - မရောသော အရသာရှိသည် (သစေ
 ဟောတိ-အဋ္ဌကထာ၌စပ်)။ င-ဆက်ဦးအံ၊ ဣဒံဝစနံ-ဤ တသ္မာအစရှိသော
 လဒ္ဓဂုဏပြစကားကို၊ သိတလပါယာသာဒိနာ-အေးသောနို့၊ ဂဏာ အစရှိသည်
 နှင့်၊ သဟ-တက္က၊ လဒ္ဓံ-ရအပ်သော၊ သပ္ပိပိဏ္ဍာဒိကံ-ထောပတ်ခဲ အစရှိသည်
 ကို၊ သန္တာယ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။ ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ သုခေတံ
 ဝါတိ ဣဒံ ဝစနံ-ကို၊ ပိဏ္ဍပါတေန- နှင့်၊ သဟ - တက္က၊ လဒ္ဓံ-ရအပ်သော၊
 တက္ကောလ ဇာတိဖလဒိံ စ-ကရဝေးရွက် ဇာတိပျိုလ်သီးအစရှိသည်ကို လည်း
 ကောင်း၊ ယာဂုအာဒိသု-တို့၌၊ ပက္ခိပိတုာ-ထည့်၍၊ ဒိန္နသိဂီဝေရာဒိကဉ္စ-ပေးလှ
 အပ်သော ချင်း (ဂျင်း) အစရှိသည်ကို လည်းကောင်း၊ သန္တာယ-၍၊ သင်္ဂဟ
 ကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

တေနာတိ-ကား၊ သတ္တာဟ ကာလိကေန-နှင့်။ ။အဿ သတ္တာဟကာလိ
 ကဿ-အား၊ တဒဟု-ထိုနေ၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-အကပ်ခံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ-ထိုသို့အကပ်ခံခြင်း ရှိရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံသတ္တာဟကာလိကံ-သည်၊
 တဒဟု ပဋိဂ္ဂဟိတံ-မည်၏။ တဒဟု ပဋိဂ္ဂဟိတေန-ထိုနေ၌ အကပ်ခံခြင်းရှိသော၊

တေန သတ္တဝါဟကာလိကေန-နှင့်။ ။ဒို့ဟ ပဋိဂ္ဂဟိတေနာတိ အာဒိယ-အစရှိ
ကုန်သော၊ ပဒေသုပိ- တို့၌လည်း၊ သေ နယော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏။
တသ္မာတိ-ကား၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ပုရောဟိတ-နံနက်အခါ၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတမ္ပိ-
အကပ်ခံအပ်သော ကာလိကသည်လည်း၊ ကပ္ပတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်။ ။
ပဋိဂ္ဂဟိတံ သတ္တဝဟံ ကပ္ပတိတံ ဝုတ္တန္တိ-ကား၊ ဘိက္ခုဝေ-တို့၊ သတ္တဝါဟ ကာလိ
ကေန-နှင့်၊ သံသဋ္ဌိ-ရောနှောအပ်သော၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ- အကပ်ခံအပ်ပြီးသော၊
ယာဝ ဇီဝိကံ-သည်၊ သတ္တဝဟံ-ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ကပ္ပတိ-၏၊ သတ္တဝါဟကာလိ
ကေန-နှင့်၊ သံသဋ္ဌိ-သော၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-သော၊ ယာဝဇီဝိကံ-သည်၊ သတ္တဝါဟ
တိက္ကန္တေ-ခုနစ်ရက်ကို လွန်သည်ရှိသော်၊ န ကပ္ပတိ-မအပ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဘေ
သဇ္ဇက္ခန္ဓကေ-မဟာဝဂ္ဂ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကဉ္စ၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တိ-ပြီ။ ယာဝ
ကာလိကံ စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ယာမကာလိကံ စ - ကိုလည်းကောင်း၊ မုခေ-ခံ
တုင်း၌၊ ကေရုတ္တိ-တစ်ည၌ပတ်လုံး၊ ကိဉ္စာပိ နဝုတ္တိ-အကယ်၍ကား မနေအပ်
သေး၊ ဝါ- အကယ်၍ကား မထားရသေး၊ တထာပိ-သော်လည်း၊ မုခေ-၌၊
ပက္ခိတ္တမေဝ-ထည့်အပ်သော် သာလျှင်၊ ဝါ-ထည့်လျှင် ထည့်ချင်း သာလျှင်၊
ယသ္မာ-ကြောင့်၊ မုခသန္တိမိနာမ-မည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊
မုခသန္တိမိတိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ ဝုတ္တိ-အပ်ပြီ။

စတသော ကပ္ပိယ ဘူမိယောတိ-ကား၊ ဥဿာဝနန္တိကာ-လည်းကောင်း၊
ဂေါနိသာဒိကာ - လည်းကောင်း၊ ဂဟပတိ-လည်းကောင်း၊ သမ္ပုတိ-လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ကပ္ပိယဘူမိယော-တို့သည်၊ ဝါ-ယာဝကာလိက အစရှိ
သော ကာလိကတို့ကို ထားခြင်းငှာ အပ်သော ကျောင်းတို့သည်၊ စတသော-
တို့သည်၊ ဟောန္တိ-၏။ တတ္ထ တာသုစတုသု ကပ္ပိယဘူမိသု-တို့တွင်၊ ဂေဟေ-
ကျောင်းကို၊ ကရိယမာနေ-ဆောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ သမ္ပုရိဝါရေတွာ-ကောင်း
စွာ ခြံရံပြီး၍၊ ဌိတေဟိ-တည်သော ရဟန်း ရှင် လူ ခပ်သိမ်းသတို့သည်၊ ကပ္ပိယ
ကုဋ္ဌိကရောမ ကပ္ပိယကုဋ္ဌိ ကရောမာတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ငါတို့ကား ကပ္ပိယကုဋ္ဌိကို
ပြုကုန်၏၊ ငါတို့ကား ကပ္ပိယကုဋ္ဌိကို ပြုကုန်၏ ဟူ၍၊ ဝေန္တေဟိ ဝါ-ဆိုကုန်လျက်
လည်းကောင်း၊ ဝါ-ဆိုကုန်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကုန်သော၊
ကပ္ပိယကုဋ္ဌိ ကပ္ပိယကုဋ္ဌိတိ-ဟူ၍၊ ဝေန္တေဟိ ဝါ-လျက်လည်းကောင်း၊ ဝါ-
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကုန်သော၊ ဌိတေဟိ-တို့သည်၊ ဌပိတပဌမိဌက
ထမ္ဘာဒိကာ-ရှေးဦးစွာ ချအပ်သော မင်္ဂလာအုတ် ရှေးဦးစွာ ချစိုက်အပ်သော
ဦးယူတိုင် အစရှိသည်ရှိသော၊ သံသဿ ဝါ-၏လည်းကောင်း၊ ကေဿ-သော၊
ပုဂ္ဂလဿ ဝါ-၏လည်းကောင်း၊ ကုဋ္ဌိ-ကျောင်းသည်၊ ဥဿာဝနန္တိကာ နာမ-
မည်၏။ ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ ယော အာရာမော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ယောဘုယျေန-
အားဖြင့်၊ အပရိက္ခိတ္တော ဝါ-မကာရံအပ်သည်လည်းကောင်း၊ သကလောပိ-

အလုံးစုံ အကုန်လုံးလည်း၊ အပရိက္ခိတ္တော ဝါ-ကောင်း၊ ဟောတိ-အံ၊ သော
 အာရာမော-ကို၊ ဂေါနိသဒ္ဓိတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။ ယာကုဋ္ဌိ-ကို၊ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းယောကျ်ားကို၊ ဌပေတွာ-ထား၍၊ သေသေဟိ-ကြွင်းကျန်သော သူတို့
 သည်၊ ဒိန္နာ-ပေးလှူအပ်၏၊ သာကုဋ္ဌိ-ကို၊ ဂဟပတိတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။
 ဝါ-တစ်နည်းကား၊ တေသံ ဘိက္ခု ဌပေတွာ သေသာနံ-တို့၏၊ သန္တကာ-ဥစ္စာ
 ဖြစ်သောတဲကုဋ္ဌိကို၊ ဂဟပတိတိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။ ကမ္မဝါစာယ-ဖြင့်၊ သာဝေတွာ-
 ကြားသိစေပြီး၍၊ ဝါ-ဖတ်ပြီး၍၊ ကတာ-ပြုအပ်သောကျောင်းကို၊ သမ္ပုတိတိ-
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။ ပန-အမေးစကားမိန့်ကြားဦးအံ့၊ ကထံ-အဘယ်သို့ အဘယ်
 ပုံ၊ တောသံ စတဿန္တံ ကပ္ပိယဘူမိနံ-တို့၏၊ ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗော-အပ်
 သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-ကြောင့်၊ တာသံ ဝိနိစ္ဆယော သမန္တပါသာ
 ဒိကာယံ ဝုတ္တောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

သန္တိဓိကာရကံ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃-ပဏိတဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပဏိတဘောဇနာနိတိ ဣဒံပဒံ - ဟူသော ဤပုဒ်ကို၊ မဇ္ဈေပဒလောပံ-
 အလယ်ဖြစ်သော သံသဋ္ဌဟူသောပုဒ်၏ ကျေခြင်းကို၊ ဝါ-ပုဒ်ကိုချေခြင်းကို၊
 ကတာ-ပြုပြီး၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ နိဋ္ဌိဋ္ဌိ-ညွှန်ပြတော်မူအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-
 ကြောင့်၊ ပဏိတသံသဋ္ဌာနိတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော
 အာဟ-ပြီ။ သဗ္ဗောပိ“ဩဒကော”တိ ဝုတ္တလက္ခဏော မဇ္ဈောတိ-ကား၊ ဩဒ
 ကော - ရေ၌ဖြစ်ညောင်း သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ မဇ္ဈောနာမ - မည်၏ဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ ဣတိဝေ-သို့၊ ဝိဘင်္ဂ-မာတိကာပုဒ်ကို အကျယ်ဝေဖန်ရာ
 ဝိဘင်းပါဠိတော်၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တလက္ခဏော-ဟောတော်မူအပ်သော
 လက္ခဏာရှိသော၊ သဗ္ဗောပိ-ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါသည်လည်း၊ မဇ္ဈောဝေ-
 မဇ္ဈမည်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယောကောစိ-အလုံးစုံသော သတ္တဝါသည်၊ ဥဒ
 ကော-ရေ၌၊ ဇာတော-ဖြစ်အံ့၊ သော(ထည့်)-ထိုအလုံးစုံသော သတ္တဝါသည်၊
 မဇ္ဈောနာမ-မည်၏၊ ဣတိဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တိ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-
 ၏၊ မဟာနာမသိက္ခာပဒေနာတိ-ကား၊ အင်္ဂါလာနေန ဘိက္ခုနာ။ ပ။ ပါစိတ္တိယန္တိ-
 ဟူ၍၊ ဝါ-သော၊ ဣမိနာသိက္ခာပဒေန-ဖြင့်။

ပုနပင်္စါရဏာယ-တစ်ဖန်ဖိုတ်ကြားခြင်းကို၊ အညတြ-ကြည်၍၊ နိစ္စ
 ပင်္စါရဏာယ-အမြဲမပြတ် ဖိုတ်ခြင်းကို၊ အညတြ-၍၊ အင်္ဂါလာနေန-
 ခုံကျန်းအိသာမာသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ စာတုမာသပစ္စယပင်္စါရဏာ-
 လေးလပတ်လုံး ဆေးပစ္စည်းဖြင့် ဖိုတ်ကြားခြင်းကို၊ သာဒိတဗ္ဗာ-

၅၅၆

ကင်္ခါဋ္ဌိကာသစ် နိဿယသစ်

သာယာအပ်၏။ တတော စာတုမာသပစ္စယပဝါရဏတော-မှ၊ ဥတ္တရိ-
အပိုအလွန်၊ စေသဒိယေယျ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊
ဟောတိ-၏။

ဟိ တံ ပါကဋ္ဌိကရိသာမိ-အံ၊ ဧတ္ထိဗ္ဗမသ္မိံ ပဝါရဏေ-ဤသို့ ဖိတ်ကြားရာ၌၊
ဝါ-ဤသံသရာဏ ပုဂ္ဂလပဝါရဏာ သုံးမျိုးတို့တွင်၊ သံသဝသေန-သံသာ၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂိလာနပစ္စယပဝါရဏေ-ဂိလာန၏ဆေးပစ္စည်းဖြင့် ဖိတ်ကြား
ခြင်းဖြင့်၊ ပဝါရဏဋ္ဌာနေ-ဖိတ်ရာအရပ်၌၊ တတ္ထတိဿ သံသဝသေန ဂိလာန
ပစ္စယပဝါရဏာယံ-၌၊ ရတ္တိဟိဝါ-ညဉ့်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘေသဇ္ဇေ
ဟိဝါ-ဆေးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆေဒေါ-ပိုင်းခြားကန်သတ်ခြင်းသည်၊
ဝါ-ကို၊ ကတော-သည်၊ သစေဟောတိ-အံ၊ ကံ-သို့၊ ပရိစ္ဆေဒေါ-သည်၊
ကတော-သည်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ဘိက္ခုဟိ(ထည့်)-တို့သည်၊ ဧတ္တကာ
ယေဝ ရတ္တိယော-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ညဉ့်တို့ပတ်လုံးသာလျှင်၊ ဧတ္တ
ကာနိဝါ ဘေသဇ္ဇေန-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဆေးတို့ကိုသာလျှင်လည်း၊
ဝိညာပေတဗ္ဗာနိ-တောင်းအပ်ကုန်၏၊ ဝါ-တောင်းကြရကုန်မည်၊ ဣတိ-သို့၊
ပရိစ္ဆေဒေါ-သည်၊ ကတော - သည်၊ သစေဟောတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊
တတောရတ္တိပရိယန္တတောဝါ - ထိုညဉ့် အပိုင်းအခြားထက် လည်းကောင်း၊
တတော ဘေသဇ္ဇပရိယန္တတောဝါ-ထိုဆေး အပိုင်းအခြားထက်လည်းကောင်း၊
ဥတ္တရိ-အပိုအလွန်၊ န ဘေသဇ္ဇကရဏိယေန-ဆေးမှတစ်ပါးသော ပြုဖွယ်ကိစ္စ
ဖြင့်၊ ဘေသဇ္ဇ-ကို၊ ဝိညာပေန္တထ-တောင်းသော၊ ဘိက္ခုနောဝါ-အားလည်း
ကောင်း(လှမ်းစပ်)၊ အညဘေသဇ္ဇကရဏိယေန-ထောပတ်အစရှိသည်မှ တစ်
ပါးသော ဆီဦးအစရှိသော ဆေးဖြင့်ပြုအပ်သော ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်၊ အည-ဆီဦး
အစရှိသည်မှတစ်ပါးသော ထောပတ် အစရှိသော၊ ဘေသဇ္ဇ - ဆေးကို၊
ဝိညာပေန္တထ-တောင်းသော၊ ဘိက္ခုနောဝါ - အားလည်းကောင်း၊ ပါစိတ္တိ
ယံ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အဂိလာနော-ခန့်
ကျန်းအီသာ မာသောရဟန်းသည်၊ ဂိလာနသည်ပိ-ဂိလာနအမှတ်ရှိသည်လည်း၊
ဟုတုာ-၍၊ ပဉ္စ-ကုန်သော၊ ဘေသဇ္ဇာနိ-တို့ကို၊ ဝိညာပေန္တော-သော်၊ ဝါ-
သော၊ အဂိလာနော-သည်၊ န ဘေသဇ္ဇကရဏိယေန ဘေသဇ္ဇဝိညာပေန္တော
နာမ-မည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ မဟာနာမသိက္ခာပဒေန
ကာရေတဗ္ဗောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

ပန-အဖို့တစ်ပါး အနက်သွားကို ပိုင်းခြားခွဲခွဲ ပြဆိုပေအံ့၊ ယောဘိက္ခု-
သည်၊ ဘေသဇ္ဇတ္ထာယ - ဆေးအကျိုးငှာ၊ န ဝိညာပေတိ - မတောင်း၊ ဝါ-
တောင်းသည်မဟုတ်၊ အတခေါ-အဟုတ်အားဖြင့်ကား၊ ကေဝလံ-ဘေသဇ္ဇတ္ထ
နှင့် မရောမယှက် သက်သက်သီးခြား၊ ဘုဉ္ဇနတ္ထာယ - စားခြင်းအကျိုးငှာ၊

ဝိညာပေတိ-အံ၊ သောဘိက္ခု-ကို၊ သူပေါဒန ဝိညတ္တိယာ • သူပေါဒနဝိညတ္တိ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော-ပြုစေအပ်၏။ ဟိ-သာဓကကို ဆိုဦးအံ၊ သမန္တ ပါသာဒိကာယံ-အမည်ရှိသော အဋ္ဌကထာ၌၊ သုဒ္ဓါနိသပ္ပိအာဒိနိဝိညာပေတွာ ဘုဉ္ဇန္တော ပါစိတ္တိယံ နာပဇ္ဇတိ သေခိယေသု သူပေါဒနဝိညတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌံ အာပဇ္ဇတိ တိ-ဟူ၍၊ ဝါ-သော၊ တေ ဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ သုဒ္ဓါနိ-မရောယုက်ဌား အသီးအခြား ဖြစ်ကုန်သော၊ သပ္ပိအာဒိနိ-ထောပတ် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိညာပေတွာ-၍၊ ဘုဉ္ဇန္တော-
☞ စားသော ရဟန်းသည်၊ ပါစိတ္တိယံ-သို့၊ နာပဇ္ဇတိ-မရောက်၊ သေခိယေ သု-တို့၌၊ သူပေါဒန ဝိညတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သူပေါဒန သိက္ခာပုဒ်လာ ဒုက္ကဋ္ဌံ အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏။

သူပေါဒနဝိညတ္တိယာ ကာရေတဗ္ဗောတိ-ကား၊ နှသုပံဝါ သြဒနံဝါ အဂါလာ နောတိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊ သိက္ခာပဒေန-ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော - အပ်၏။ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဣမိနာတိ-ကား၊ ဣမိနာ ပဏိတဘောဇန သိက္ခာပဒေန-ဖြင့်။

သပ္ပိဘတ္တံ - ထောပတ် ထမင်းကို၊ ဒေဟိ - လော၊ ဣတိ ဣမသ္မိံ ယာစန ဝစနေ-ဤသို့တောင်းသောစကားကို၊ ဝုတ္တေ-အပ်သော်၊ ကိံ-အဘယ်အာပတ် သည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-ကြောင့်၊ သပ္ပိဘတ္တံ ဒေဟိတိ ဝုတ္တေ ပနာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္တိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ သူ ပေါဒန ဝိညတ္တိယာ-သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္တော-ဒုရသမ္ပန်ကို၊ ဝါ-လှမ်းစပ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ သပ္ပိဘတ္တံ-ကို၊ ဒေဟိ-လော၊ ဣတိ ဣမသ္မိံ ယာစန ဝစနေ- ကို၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ ဝါ-လျက်၊ သူပေါဒနဝိညတ္တိယာ-ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ-လျှင်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ဣတိ ဣမဿ အနုယောဂ ဝစနဿ-ဤသို့သော အတင်စကား ၏၊ ပရိဟာရံ - အဖြေဖြစ်သော၊ ယသ္မာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္တိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ သပ္ပိဘတ္တံန္တိ ဝုတ္တေ-သော်၊ သာလိဘတ္တဿ ဝိယ- သလေး ထမင်း၏ကဲ့သို့၊ သပ္ပိဘတ္တဿ-ထောပတ် ထမင်း၏၊ နတ္ထိတာယ-မရှိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သူပေါဒနဝိညတ္တိယာ-ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ-သည်သာလျှင်၊ အထဟောတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ပဏိတဘောဇနာနိတိ အတ္ထဇာတံ-ပဏိတ နှင့် ရောသော ဘောဇဉ်ဟူသော အနက်ကို၊ ဝိညာယတိ ယထာ-သိအပ်၏သို့၊ တထာ-တူ၊ သပ္ပိဘတ္တံန္တိ ဣဒမ္ပိ အတ္ထဇာတံ-ထောပတ်နှင့်ရောသော ထမင်း ဟူ သော ဤအနက်ကိုလည်း၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ န ဝိညာယတိ-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ စေ ပုစ္ဆေယျ-အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ သပ္ပိဘတ္တံန္တိ ဣမဿပိ အတ္ထဇာတဿ- ထောပတ်နှင့်ရောသော ထမင်း ဟူသော အနက်၏လည်း၊ အနေကန္တိကတ္တာ-

ကေန္တ မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-ထောပတ်နှင့်ရောသော ထမင်း၊ ဟူသော အနက်အဖို့ တစ်စုသာရှိသည် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-သပ္ပိနာသံသဉ္စိ ဘတ္တံ သပ္ပိဘတ္တံ-ဟု တစ်စုတစ်နက်သာ ရှိသည်မဟုတ် သပ္ပိနောဘတ္တံ သပ္ပိဘတ္တံ ဟူသော တစ်ဖို့တစ်နက်လည်း ရှိသေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သပ္ပိဘတ္တံနိဗ္ဗုဒ္ဓိမ္မိ အတ္တဇာတံ-ကိုလည်း၊ န ပညာယတိ-အပ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိသဇ္ဇေယျ-ရာ၏၊ (တထာဟိ အစရှိသောနောက် ဝါကျသို့ကားလောက်၊ ဝုတ္တဝါကျနှင့်ညီစွာ အနက်ပေးထားပါသည်။ ဤဒိကာပါဌ် အနေအထား အဓိပ္ပာယ်ပေါ်အောင် ပါဌ်လောင်းစွက် အနက်ပေးလိုသော် ပေးလေဦး)၊ တထာ တံဝစနံ-အကျဉ်း ဖြစ်ငြား ထို ဟိတ်ကားကို၊ ဟိ ဝိတ္တာရေဿာမိ-အံ၊ ပဏိတဘောဇနာနိတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ ဝါ-ဆိုအပ်ရာ၌၊ ပဏိတသံသဉ္စာနိ ဘောဇနာနိ ပဏိတဘောဇနာနိတိ-ဟူသော၊ အယမတ္ထော-ဤ အနက်ကို၊ ကေန္တတော-အားဖြင့်၊ ဝါ-တစ်ဖို့တစ်ခု အစုတည်းအားဖြင့်၊ ပညာယတိ - အပြားအားဖြင့် သိအပ်၏၊ ပန-ဗျတိရိက်ကို ဆိုဦးအံ၊ သပ္ပိဘတ္တံနိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ သပ္ပိမယံ-ထောပတ် ဖြင့်ပြီးသော၊ ဘတ္တံ-ထမင်းတည်း၊ သပ္ပိဘတ္တံ-ထမင်း၊ ဣတိပိအတ္တဿ-၏လည်း၊ ဝိညာယမာနတ္တာ-သိအပ် သိပိုင် သိနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သပ္ပိသံသဉ္စိ-ထောပတ်နှင့်ရောသော၊ ဘတ္တံ-တည်း၊ သပ္ပိဘတ္တံ-ထမင်း၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ကေန္တတော-အားဖြင့်၊ နပညာယတိ-အပြားအားဖြင့် မသိအပ်၊ နဝနိတဘတ္တံ ဒေဟိတိအာဒိသု - ကုန်သော၊ ပဒေသုပိ- တို့၌လည်း၊ သေနယော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။

ပုရိမနယေန ဝါတိ-ကား၊ ဘတ္တံ ဒေသု သပ္ပိ ကတော တုဉ္စာတိ-တုဉ္စဟူသော၊ ပုရိမေန-သော၊ နယေန-ဖြင့်။ ။ ပန-အထူးကို ဆိုဦးအံ၊ သပ္ပိနာတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ ကေဝလံ-ထောပတ်မှ အသီးအခြား၊ သေသေသု-ထောပတ်မှ ကြွင်းကျန်ကုန်သော၊ နဝနိတဒိသု-ဆိုဦး အစရှိသည် တို့တွင်၊ အညတရေန-ဖြင့်၊ သစေ ဒေတိ-အံ၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ ဝိသင်္ကေတမေဝ-ချို့ ယှဉ်းသည်သာ လျှင်၊ ဟောတိ-၏။ အနာပတ္တိတိ-ကား၊ ဝိသင်္ကေတတ္တာ-ကြောင့်၊ သဗ္ဗဟိ ယေဝ-အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ အာပတ္တိဟိ-တို့ဖြင့်၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ ဝိသင်္ကေတတ္တာ - ကြောင့်၊ သဗ္ဗဟိ ယေဝ - ကုန်သော၊ အာပတ္တိဟိ - တို့ဖြင့်၊ ကိဉ္စာပိ အနာပတ္တိ-မသင့်၊ ပန တထာပိ-သော်လည်း၊ အတ္တနော-၏၊ ပယောဂေန-ဖြင့်၊ အကပ္ပိယ သပ္ပိဿ(ထည့်)-မအပ်သော ထောပတ်၏၊ နိဗ္ဗုတ္တတ္တာ-ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ န ဘုဉ္စိတဗ္ဗိ-အပ်၊ ဣတိ-သို့၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ ကပ္ပိယသပ္ပိနာတိ-ကား၊ ကပ္ပိယမံသသပ္ပိနာ-အပ်သော အသား ရှိသော သတ္တဝါ၏ ထောပတ်ဖြင့်။ ။ အကပ္ပိယသပ္ပိနာတိ တောပိ ပဒေ-ဟူသော ပုဒ်၌လည်း၊ သေနယော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ ဟိ သစ္စံ-၏၊ (တစ်နည်း) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ အကပ္ပိယသပ္ပိနာတိ တောပိပဒေ-၌လည်း၊ သေ

နယော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်သနည်း၊ ဟိယသွာ-ကြောင့်၊ ကပ္ပိယာကပ္ပိယ
တာ-ကပ္ပိယ၏အဖြစ် အကပ္ပိယ၏အဖြစ်ကို၊ မံသာနံ ယေဝ-အသားတို့၏ သာ
လျှင်၊ ဝါ-အသားရှိသော သတ္တဝါတို့၏သာလျှင်၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ ပရိစ္ဆန္နိ
တဗ္ဗာ-ပိုင်းခြားအပ်၏၊ သပ္ပိအာဓိနံ-ထောပတ် အစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန-ဖြင့်
ပရိစ္ဆန္နိတဗ္ဗာ - ပိုင်းခြားအပ်၏၊ သပ္ပိအာဓိနံ - ထောပတ် အစရှိသည်တို့၏၊
ဝသေန-အစွမ်းအားဖြင့်၊ န ပရိစ္ဆန္နိတဗ္ဗာ-အပ်၊ တသွာ-ကြောင့်၊ အကပ္ပိယ
သပ္ပိနာတိ ဧတ္ထာပိပဒေ - ခွဲလည်း၊ သေနယော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။
တသွာ-ကြောင့်၊ ကပ္ပိယာကပ္ပိယတာ-ကို၊ မံသာနံယေဝ-တို့၏လျှင်၊ ဝသေန-
ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆန္နိတဗ္ဗာ-နည်း၊ သပ္ပိအာဓိနံ-တို့၏၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ နပရိစ္ဆန္နိ
တဗ္ဗာ-နည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ဧကံ-တစ်ခုသော၊ မနုဿဝသာ
တေလံ-လူ၏သားဆီကို၊ ဌပေတော-ထားပြီး၍၊ သဗ္ဗေသံ-ခပ်သိမ်းကုန်သော
သတ္တဝါတို့၏၊ ခီရ ဒဓိ သပ္ပိနာနိတဝသာ တေလေသု-နို့၊ နို့ဓမ္မံ-ထောပတ်
ဆီဦး သားဆီတို့၌၊ ဝါ-တို့တွင်၊ အကပ္ပိယံနာမ - မအပ်သောနို့၊ နို့ဓမ္မံ-အစ
ရှိသည်မည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တသွာ-ကြောင့်၊ ကပ္ပိယာကပ္ပိယတာ-ကို၊ မံသာနံ
ယေဝ-လျှင်၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ ပရိစ္ဆန္နိတဗ္ဗာ-၏၊ သပ္ပိအာဓိနံ-တို့၏၊ ဝသေန-
အားဖြင့်၊ န ပရိစ္ဆန္နိတဗ္ဗာ-အပ်၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။

ကပ္ပိယာကပ္ပိယတာဟိ အစရှိသောဝါကျသည် 'သေနယောဟူသော
ရှေ့ဝါကျ၏ ကာရဏဝါကျ ဖြစ်သကဲ့သို့ ဌပေတော အစရှိသောဝါကျ
သည်လည်း ကပ္ပိယာကပ္ပိယတာဟိ အစရှိသောဝါကျ၏ အကြောင်းပြ
ကာရဏဝါကျပင်တည်း။ ဒဠိကာရဏ၏ ဒဠိကာရဏလည်း ဖြစ်ကောင်း
၏ဟုမှတ်ပါ။

ဣဓ ဣမသ္မိံ အဓိကာရေ-ဤသို့ ပဏိတဘောဇနကိုတောင်းရာ၌၊ အနုဓိပေ
တတ္တာ-အလိုမရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိဘောဂေပိ - သုံးဆောင်ရာ၌
လည်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာ
ယော-အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတည်း။ အကပ္ပိယသပ္ပိမ္ပိ - အကပ္ပိယထောပတ်
သည်၊ အသတိ - မရှိလတ်သော်၊ ပုရိမနယေနေဝ - ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊
အကပ္ပိယ နဝနိတာဒိနိ - အကပ္ပိယဆီဦး အစရှိသည်တို့ကို၊ သစေဒေတိ - အံ၊
ကိံ-သို့၊ ဝတော-၍၊ ဒေတိ-နည်း၊ တံ-သည်၊ ဣမာနိ အကပ္ပိယနဝနိတာဒိနိ-
တို့ကို၊ သပ္ပိကတော-ထောပတ်ပြု၍၊ ဘုဉ္ဇ-လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတော-၍၊ သစေ
ဒေတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ အကပ္ပိယသပ္ပိနာဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ ဒိန္နံ-အပ်သည်၊
ဟောတိ-၏။ စ-ဥပမာဆောင် ထင်အောင်ပြဦးအံ့၊ ကပ္ပိယသပ္ပိနာ ဒေဟိတိ-
ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ အကပ္ပိယသပ္ပိနာ-ဖြင့်၊ ဒေတိ-အံ့၊ ဝိသကေတံ-ချွတ်ယွင်း
ခြင်းသည်၊ ဟောတိယထာ-သို့၊ ဧဝံတထာ-တူ၊ အကပ္ပိယသပ္ပိနာတို့ ဝုတ္တေ

ကပ္ပိယသပ္ပိနာဒေတိတိ ဧတ္ထာပိ ပါဠိဌာန-ဌာနလည်း။ ပဋိပါဠိယာ-အားဖြင့်၊ ကေ
မေကံ-တစ်ခုခုသော ဝါရကို၊ ဝိတ္ထာရေတွာ-ခွဲထွင်၍၊ ဝုစ္စမာနေပိ-ဆိုအပ်
သော်လည်း။ အယမေဝတ္ထော - ဤဆိုအပ်ပြီး အနက်သည်သာလျှင်၊ ဝါ-
ကိုသာလျှင်၊ ဝတ္ထုဗျော-အပ်သည်၊ သိယာ-ရာ၏၊ စ-ဆက်ဦးအံ့သောအတ္ထော-
သည်၊ ဝါ-ကို၊ သင်္ခေပေန - အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဝုစ္စမာနေပိ-သော်လည်း။
ဝိညာတံ-သိခြင်းငှာ၊ သက္ကာ-စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝိတ္ထာရနယံ-ကို၊
ဟိတွာ-၍၊ ဣမိနာဝ နယေန သပ္ပပဒေသု ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗျောတိ-ဟူ၍၊
သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ-အံ့၊ အယံ-
ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထပါဠိဌာန- သင်္ခေပတ္ထော - အကျဉ်းအနက်
တည်း။ ယေနယေနသပ္ပိအာဒိဝတ္ထုနာ - အကြင်အကြင် ထောပတ်အစရှိသော
ဝတ္ထုဖြင့်၊ ဝိညတ္တိ-တောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မိံသပ္ပိ အာဒိဝတ္ထုမ္ပိ-
ထိုတောင်းကြောင်းဖြစ်သော ထောပတ်အစရှိသော ဝတ္ထုကို၊ လဒ္ဒေဝါ-ရအပ်
သော်လည်းကောင်း၊ တဿသပ္ပိအာဒိဝတ္ထုနော - ထိုထောပတ် အစရှိသော
ဝတ္ထု၏၊ မူလေ-အဖိုးအကို၊ လဒ္ဒေဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ တံတံသပ္ပိအာဒိ
ဝတ္ထု-ထိုထိုထောပတ် အစရှိသော ဝတ္ထုသည်၊ ဝါ-ကို၊ လဒ္ဒမေဝ-သည်သာ
လျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ယေန ယေန သပ္ပိအာဒိဝတ္ထု
နာ-ဖြင့်၊ ဝိညတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ (အနိယတ်လုံ က်)တတော တတောသပ္ပိ
အာဒိဝတ္ထုတော-မှ၊ အညံ-တစ်ပါးသော၊ ပါဠိယာ-၌၊ အာဂတံဝါ-လာသည်
လည်းဖြစ်သော၊ အနာဂတံဝါ-သော၊ ဝတ္ထု-အကပ္ပိယထောပတ် အစရှိသော
ဝတ္ထုကို၊ သစေဒေတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဝိသကေတံ - ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်၊
ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ 'ဧတ္ထဣမသ္မိံ'ပါဠိဌာန-ဤကပ္ပိယသပ္ပိနာဒေတိ အစ
ရှိသောပါဠိ၌၊ သင်္ခေပတ္ထော-တည်း။ နာနာဌာနေဝါတိ - ကား၊ တသ္မိံ ယေဝ
ဃရေ-၌သာလျှင်၊ သပ္ပိ-ကို၊ ဣတရသ္မိံ-တစ်ပါးသော၊ ဝါ-ထောပတ် ရရာ
အိမ်မှ တစ်ပါးသော၊ ဃရေ-၌၊ နဝနိတံ-ဆိုဦးကို၊ ဒေတိ-၏၊ ဣတိအာဒိနာ-
သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ နာနာဌာနေဝါ-အထူးထူးသော အရပ်၌လည်း။

ပဏိတဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည့်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၀-ဒန္တပေါနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ကာယေနာတိ-ကား၊ ဟတ္ထာဒိသု-လက်အစရှိကုန်သော ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်
အပိုင်းတို့တွင်၊ ယေနကေနစိ - အမှတ်မဲ့သော၊ သရိရာဝယဝေန - ဖြင့်၊
အန္တမသော - အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်၊ ပါဒဂုံလိယာပိ - ခြေချောင်းဖြင့်လည်း၊
ဂဏ္ဍန္တေ-ယူသောရဟန်းကို၊ ကာယေန ဂဏ္ဍာတိနာမာတိ-၍၊ ဝေဒိတဗျော-

အပ်၏။ ဒါနေပိ-ပေးရာကပ်ရာ၌လည်း၊ သေဝနယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော-၏။ ကာယပုဂ္ဂိုဗဒ္ဓေနာတိ-ကား၊ ပတ္တာဒိသု-သပိတ် အစရှိကုန်သော
ကိုယ်နှင့်စပ်သောအဆောက်အဦတို့တွင်၊ ယေနကေနစိ-သော၊ သရီရသမ္ပဒေန-
ကိုယ်နှင့်စပ်သော၊ ဥပကရဏေန- ဖြင့်၊ ဒါနေပိ-ပေးရာ၌လည်း၊ သေဝ
နယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ကဋ္ဌစ္ဆုဒ္ဓါဒိသု -ယောက်ချိုအစရှိ
ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂိုဗဒ္ဓေန-ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့်၊ ဒိန္နယေဝ-သည်သာလျှင်၊
ဟောတိ-၏။ အညတရေနာတိပဒဿ-၏။ ကာယေနဝါ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ကာယပုဂ္ဂိုဗဒ္ဓေနဝါ-ကိုယ်နှင့်စပ်သော ယောက်ချိုအစရှိသော ဝတ္ထုပစ္စည်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ နိဿဂ္ဂိယေနဝါ - စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ တတ္ထပဒေ-ထိုအည
တရေန ဟူသောပုဒ်၌၊ (တစ်နည်း) တတ္ထတေသု ကာယ ကာယပုဂ္ဂိုဗဒ္ဓ နိဿဂ္ဂိ
ယေသု-တို့၌၊ နိဿဂ္ဂိယေနာတိပဒဿ-၏။ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
အပ်၏။ ကာယတောစ-ကိုယ်မှလည်းကောင်း၊ ကာယပုဂ္ဂိုဗဒ္ဓတောစ-ကိုယ်နှင့်
စပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းမှ လည်းကောင်း၊ မောစေတော-လွတ်စေ၍၊ ဝါ-ကွာ
ဝေးစေပြီး၍၊ ဟတ္ထပါသေ-နှစ်တောင့်တောင့် ဟတ္ထပါသ်၌၊ ဌိတဿ-တည်သော
ရဟန်း၏။ ကာယေနဝါ-ကိုယ်ပေါ်၌ လည်းကောင်း၊ ကာယပုဂ္ဂိုဗဒ္ဓေနဝါ-ကိုယ်
နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုပေါ်၌လည်းကောင်း၊ ပါတိယမာနံ-ကျစေအပ်သော ဝတ္ထု
ပစ္စယအာဟာရသည်၊ ဝါ-ကို၊ နိဿဂ္ဂိယေန - သော၊ ပယောဂေန-လုံ့လ
ပယောဂဖြင့်၊ ဒိန္နနာမ-မည်သည်၊ ဟောတိ-၏။ (ဤကား ဟိနိပါတ်မပါမရှိ
သော မူအလိုတည်း)။ (တစ်နည်း) တတ္ထတသ္မိံပါဌေ-ထိုအညတရေနအစရှိ
သောပါဌ်၌၊ အညတရေနာတိ ဝတ္ထပဒေ-၌၊ ဂုဇ္ဈိတ္တံ-လျှိုဝှက်တိမ်မြုပ် ငုတ်
သောအနက်ကို၊ ဟိ ဥဒ္ဓရိတော ဒဿေသာမိ-ထုတ်ပြီး၍ပြဦးအံ့၊ ကာယတောစ-
မှလည်းကောင်း၊ ကာယပုဂ္ဂိုဗဒ္ဓတောစ - မှလည်းကောင်း၊ မောစေတော-၍၊
ဟတ္ထပါသေ-၌၊ ဌိတဿ-၏။ ကာယေနဝါ-၌လည်းကောင်း၊ ကာယပုဂ္ဂိုဗဒ္ဓေနဝါ-
၌လည်းကောင်း၊ ပါတိယမာနံ-သော်၊ ဝါ-သည်၊ နိဿဂ္ဂိယေန-သော၊
ပယောဂေန-ဖြင့်၊ ဒိန္နနာမ-မည်သည်၊ ဟောတိ-၏။ (ဤနည်းကား ဟိနိပါတ်
ပါသော အလို အနက်ပေးခြင်းတည်း၊ ယောဇနာကြီး၌ကား ဟိနိပါတ်မပါ၊
ဉာဏ်သက်ရာယူပါ)။ တဿာတိ-ကား၊ ပဋိဂ္ဂဟိတကဿ - အကပ်ခံအပ်ပြီး
သော ဝတ္ထု၏(လက္ခဏ-၌စပ်)။ ။ဝုတ္တဝိပလ္လာသဝသေနာတိ-ကား၊ ဝုတ္တဿ-
ဆိုအပ်ပြီးသော ပဋိဂ္ဂဟိတ၏။ ပဋိပက္ခဝသေန-ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်။ ။ဣဒိအတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။
ကို အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-
တည်း။ ယံအာဟာရံ-ကို၊ ကာယကာယပုဂ္ဂိုဗဒ္ဓနိဿဂ္ဂိယာနံ-တို့တွင်၊ အညတ
ရေန-ဖြင့်၊ ဒိယယမာနေ-ရှိသော်(ဒိယယမာနံရှိမှု ပေးအပ်ကပ်အပ်သော်ဟုအနက်

သမ္ပန်ပါ)။ ဘိက္ခု-သည်၊ ဝါ-က၊ ကာယေနဝါ-ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကာယ ပုဂ္ဂိုဗ္ဗေနဝါ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂဏှာတိ-အံ၊ တေအာဟာရံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံနာမ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထဇာတံ- သည်၊ ဝုတ္တံ- သည်၊ ဟောတိ-၏။

သံဟာရိမေနာတိ-ကား၊ ထာမမဇ္ဈိမေန- အားလစ်လျူရှိသော၊ ပုရိသေန- သည်၊ သံဟာရိမေန-ကောင်းစွာဆောင်အပ်သော၊ ဝါ-ရွှေ့ပြောင်းအပ် ရွှေ့ပြောင်းပိုင် ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော (မဉ္ဇေန-၌စပ်)။ ။ဣမိနာပဒေန-ပုဒ်ဖြင့်၊ အသံဟာရိမေ-မရွှေ့ပြောင်းအပ်၊ မရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော၊ ဝါ- မချီ မှီမနိုင်သော၊ ဖလကေဝါ-ပျဉ်ချပ်၌ လည်းကောင်း၊ ပါသာဏေဝါ-ကျောက်ပြား ကျောက်ဖျာ၌လည်းကောင်း၊ ပဋိဂ္ဂဟဏံ-အကပ်ခံခြင်းသည်၊ နရဟတိ-မရောက်၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿတိ-၏။ ဓာရေတုံ သမတ္ထေ နာတိ-ကား၊ သန္တာရေတုံ - ကောင်းစွာ ဆောင်ခြင်းငှာ၊ ဝါ - ခံခြင်းငှာ၊ ယောဂေန-လျော်သော။ ။ဣမိနာပဒဒယေန-ဖြင့်၊ သုခံမေသု-သိမ်မွေ့သေးငယ်ကုန်သော၊ တိန္တိဏိကာဒိပဏ္ဍေသု-မန်ကျည်းရွက် အစရှိသော သစ်ရွက်တို့၌၊ ပဋိဂ္ဂဟဏံ-သည်။ နရဟတိ-မရောက်၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿတိ-၏။ အဇာတ္ထ ဇာတကရုက္ခပဏ္ဍေနာတိ-ကား၊ ဇာတဌာနတော- ဖြစ်ရာ ပေါက်ရာဌာနမှ၊ စုတေန-ရွှေ့လျော ကြွေကျသော၊ ပဒုမိနိပဏ္ဍာဒိနာ- ပဒုမ္မာကြာရွက် အစရှိသော သစ်ရွက်ဖြင့်။ ။ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊ ဣမိနာ ပဒေန-ဖြင့်၊ တတ္ထဇာတကေ - ထိုသစ်ပင်၌ဖြစ်သော၊ ပဒုမိနိပဏ္ဍေဝါ-သည် လည်းကောင်း၊ ကိံသုကပဏ္ဍာဒိမိဝါ - ပေါက်ရွက်အစရှိသော သစ်ရွက်သည် လည်းကောင်း၊ မဟန္တေ-ကြီးသည်၊ သမာနေပိ-ဖြစ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝါ- သော၊ ပဒုမိနိပဏ္ဍေဝါ - ၌လည်းကောင်း၊ ကိံသုကပဏ္ဍာဒိမိဝါ-၌လည်း ကောင်း၊ ပဋိဂ္ဂဟေတုံ-ငှာ၊ နဝနုတိ-မအပ်။ ဟိသစ္စံ-၏၊ တံအာတတ္ထဇာတက ရုက္ခပဏ္ဍံ-သည်၊ မဟန္တံ-သည်၊ သမာနမ္ပိ-သော်လည်း၊ ကာယပုဂ္ဂိုဗ္ဗသခံ- ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ-မရောက်၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿတိ-၏။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊ တတ္ထ ဇာတကေ-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟေတုံ-ငှာ၊ နဝဋ္ဌတိယထာ-ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ-တူ၊ ခါဏု ကေ-ငုတ်၌၊ ဗန္ဓိတုာ-ဖွဲ့ချည်ပြီး၍၊ ဌပိတမဉ္ဇာဒိမိပိ-ထားအပ်သော ညောင် စောင်းအစရှိသောဝတ္ထု၌လည်း၊ ပဋိဂ္ဂဟေတုံ-ငှာ၊ နဝနုတိ-မအပ်။ ပဋိဗဒ္ဓပုဂ္ဂို ဗဒ္ဓေန-စပ်သောဝတ္ထုနှင့်တစ်ဖန်စပ်သော၊ ဝါ-စပ်သောဝတ္ထုနှင့် တစ်ခါထပ် စပ်သော၊ ပတ္တာဓာရာဒိနာအပိ - သပိတ်အခြေ အစရှိသောဝတ္ထုဖြင့်လည်း၊ ပဋိဂ္ဂဟဏ္ဏဿ-အကပ်ခံသောရဟန်း၏၊ ပဋိဂ္ဂဟဏံ-အကပ်ခံခြင်းသည်၊ ရဟတိ နနု-ရောက်သည်မဟုတ်ပါလော၊ အထ-လျက်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဒသိက္ခာ

အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿတိ-၏။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊ တတ္ထ ဇာတကေ-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟေတုံ-ငှာ၊ နဝဋ္ဌတိယထာ-ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ-တူ၊ ခါဏု ကေ-ငုတ်၌၊ ဗန္ဓိတုာ-ဖွဲ့ချည်ပြီး၍၊ ဌပိတမဉ္ဇာဒိမိပိ-ထားအပ်သော ညောင် စောင်းအစရှိသောဝတ္ထု၌လည်း၊ ပဋိဂ္ဂဟေတုံ-ငှာ၊ နဝနုတိ-မအပ်။ ပဋိဗဒ္ဓပုဂ္ဂို ဗဒ္ဓေန-စပ်သောဝတ္ထုနှင့်တစ်ဖန်စပ်သော၊ ဝါ-စပ်သောဝတ္ထုနှင့် တစ်ခါထပ် စပ်သော၊ ပတ္တာဓာရာဒိနာအပိ - သပိတ်အခြေ အစရှိသောဝတ္ထုဖြင့်လည်း၊ ပဋိဂ္ဂဟဏ္ဏဿ-အကပ်ခံသောရဟန်း၏၊ ပဋိဂ္ဂဟဏံ-အကပ်ခံခြင်းသည်၊ ရဟတိ နနု-ရောက်သည်မဟုတ်ပါလော၊ အထ-လျက်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဒသိက္ခာ

ပဒေ-၌၊ (တစ်နည်း) ဣစ္ဆေမသ္မိံ အဓိကာရေ - ဤအကပ်ခံသော အရာ၌၊
 ကာယပဋိပဋ္ဌာန်ဗျေဟိယေဝ - ကိုယ် ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်သာလျှင်၊
 ပဋိဂ္ဂဟဏံ-အကပ်ခံခြင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ (တစ်နည်း) ဘဂဝတာ-
 သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သနည်း၊ ပဋိပဋ္ဌာန်ဗျေဟိယေဝ - ဖြင့်လည်း၊ ပဋိဂ္ဂဟဏံ - ကို၊
 သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ (တစ်နည်း) ဘဂဝတာ-သည်၊ နဝုတ္တံ-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊
 ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-ကြောင့်၊ ပဋိပဋ္ဌာန်ဗျေဟိယေဝ နာမ နုတ္တိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
 အာဟ-ပြီ။ ပန-ဝါဒအထူးမိန့်ဆိုဦးအံ့၊ ကေစိ-အချို့ ကုန်သော၊ အာစရိယာ-
 တို့သည်၊ အာစရကေန - သပိတ်ခြေဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟဏံ - အကပ်ခံခြင်းသည်၊
 ကာယပဋိပဋ္ဌာန်ဗျေဟိယေဝ-ကိုယ်နှင့်စပ်သော၊ ဝတ္ထုနှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်၊ ဝါ-
 ကိုယ်နှင့်စပ်သော၊ သပိတ်နှင့်စပ်သော သပိတ်ခြေဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟဏံနာမ-အကပ်
 ခံခြင်းမည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝါ-ထိုသို့ သပိတ်ခြေဖြင့်
 အကပ်ခံခြင်း၏ ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုနှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် အကပ်ခံခြင်း
 မည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဝုတ္တံ - မအပ်၊ ဣတိ - သို့၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊
 တံဝစနံ-ထိုအယူပေုတိ ကေစိတို့၏စကားသည်၊ ဝစနမတ္ထမေဝ-စကားမျှသာ
 လျှင်တည်း။ ပန-စင်စစ်သော်ကား၊ အတ္ထတော - သဘာဝအနက်အားဖြင့်၊
 သဗ္ဗမ္မိ - ကိုယ်နှင့် စပ်သောသပိတ်ဖြင့် အကပ်ခံခြင်း၊ ကာယပဋိပဋ္ဌာန်ဖြစ်သော
 သပိတ်ခြေဖြင့် အကပ်ခံခြင်းအားဖြင့် အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ တံပဋိဂ္ဂဟဏံ-
 ထိုသပိတ်ခြေဖြင့်အကပ်ခံခြင်းသည်၊ ကာယပဋိပဋ္ဌာန်မေဝ-ကိုယ်နှင့် စပ်သည်သာ
 လျှင်၊ ဝါ-ကိုယ်နှင့် စပ်သော အကပ်ခံခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ
 ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒသေတိ-၏။

အကလ္လကောတိ-ကား၊ ဂိလာနော-နာမကျန်းသော သူသည်။ ။မုခေန
 ပဋိဂ္ဂဟာတိတိ-ကား၊ သဟတ္ထေန-မိမိလက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ-ယူပြီး၍၊ ဝါ-ကိုိုင်
 ပြီး၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတံ-သုံးဆောင်ခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တော-မစွမ်းနိုင်သည်၊ ဟုတွာ-
 ၍၊ မုခေန-ခံတွင်းဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟာတိ-ခံယူ၏။ အဘိဟဋ္ဌဘာဇနတော-ရှေးရှု
 ဆောင်အပ်သော အိုးခွက်မှ၊ ပတိတရဇမ္ပိ-ကျသော မြေမှန်သည်လည်း၊ ပတိတ
 ရဇဿပိ - ၏လည်း၊ အဘိဟဋ္ဌတ္တာ - ရှေးရှုဆောင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဝဇ္ဇတိ - အပ်၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော - အဋ္ဌကထာဆရာ၏
 အလိုတည်း။

တသ္မိံ ဌတောတိ-ကား၊ တာဒိသေ-ထိုကဲ့သို့ ဟတ္ထပတ်ဟု ရှုအပ်သော၊
 ဟတ္ထပါသေ-၌၊ ဌတော-၍။ ။ယန္တိ-ကား၊ ယံဘာရံ-အကြင်ဝန်ကို။ ။
 ထာမ မဇ္ဈိမ ပုရိသော-အားလျစ်လျူရှုသော ယောကျ်ားသည်၊ မဇ္ဈိမော ပုရိ
 သောတိ မဇ္ဈိမော ပုရိသောနာမ-မည်၏။ ဝိနယေ-ဝိနည်းခေါ်လတ် ပိဋကတ်
 ၌၊ ပညတ္တံ-ဘုရား သုံးလူ၊ ခွင့်ပြုပညတ် ထားအပ်သော၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဝိနယ

ဒုက္ခဋ္ဌိ-မည်၏။ တံ အနုပသမ္ပန္နဿ ဒတွာတိ-ကား၊ ပိဏ္ဏာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ စရိတွာ-၍၊ ဝိဟာရံဝါ-ဧကျောင်းသို့လည်းကောင်း၊ အာသနသာလံဝါ-ဆွမ်းစား ဇရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓာ-သွားပြီး၍၊ တံ ဘိက္ခံ-ထိုဆွမ်းကို၊ အနုပသမ္ပန္နဿ-လှသမဏေအား၊ ဒတွာ-၍။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဣဒံစနံ - ဤအနုပသမ္ပန္နဿ ဟူသော စကားကို၊ ပုဗ္ဗာဘောဂဿ ပုဗ္ဗာဘောဂဿ-ပေးရာ ကာလမှ ရှေးဖြစ်သော ခံယူစဉ်ကာလ၌ နှလုံးသွင်းခြင်းအား၊ အနုရူပဝသေန-လျော်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။ ပန သစ္စံ-ထို “ပုဗ္ဗာဘောဂဿ အနုရူပဝသေန ဝုတ္တံ” ဟူသော စကား မှန်ပါပေ၏၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ ဘိက္ခံ-ထိုမြို့မှန်ကျသော ဆွမ်းကို၊ အဟံ-သည်၊ အနုပသမ္ပန္နဿ-အား၊ ဒဿာမိ-ပေးအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ စိတ္တုပ္ပာဒမတ္တေန- စိတ်၌ဖြစ်ခါမျှ ဖြင့်၊ ဝါ-စိတ်ကူးသန်းရုံမျှဖြင့်၊ တံသန္တကံနာမ-ထိုရဟန်း၏ ဥစ္စာမည်သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝါ-ပေးအံ့ဟု စိတ်၌ဖြစ်ကာမျှဖြင့် ဥစ္စာမဟုတ်တော့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တဿဘိက္ခုနော-၏၊ ဒါနာဒိ-ပေးကမ်းခြင်း အစရှိသည်ကို၊ ဝိနာပိ-ကြဉ်၍လည်း၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ-အကပ်ခံပြီး၍၊ ဝါ-အကပ်ခံပြီးမှ၊ ပရိဘုဉ္ဇိတံ-သုံးဆောင်ခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။

အဿု ခေလ သိသံဃာဏိကာဒိသုတိ ဧတ္ထပါဠေ-၌၊ အဝယဝဘာဝေန-အစိတ်အပိုင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အာဂတံ-လာသော၊ အဿုနာမ-မည်သည်၊ အက္ခိဇလံ-မျက်စိ၌ရေသည်၊ ဝါ-မျက်စိမှထွက်သော ရေသည်၊ ဝါ-မျက်ရေသည်၊ ဟောတိ-၏။ ခေလောနာမ-မည်သည်၊ လာလာ-တံထွေးသည်၊ ဟောတိ-၏။ အန္တောသီသတော-ဦးခေါင်း၏အတွင်းမှ၊ ပူတိသေမှဘာဝံ-ပုပ်သော သလိပ်၏ အဖြစ်သို့၊ အာပန္နံ-ရောက်သော၊ အန္တောသီသတော(လိက်)-မှ၊ ဂလိတွာ-လျောကျ၍၊ တာလုမတ္ထကဝိဝရေန-အာခေါင်ပေါက်ဖြင့်၊ ဝါ-မှ၊ ဩတရိတွာ-သက်ဆင်းပြီး၍၊ နာသာပုဋ္ဌေ-နာခေါင်းပေါက်၌၊ ဝါ-တို့ကို၊ ပူရေတွာ-ပြည့်စေပြီး၍၊ ဌိတံ-တည်သော၊ မတ္ထလုကံ-ဦးနှောက်ကို၊ သိသံဃာဏိကာတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏(အာကာရ-သာ မဟုတ် ကရိုဏ်းကံတို့ဖြင့်လည်း အနက်ယောဇနာဦး။) အာဒိသဗ္ဗေန-ဖြင့်၊ မုတ္တ ကရိသ သေမှ ဒန္တမိလ အက္ခိဂူထ ကဏ္ဍဂူထကာ နံစ-ကျင်ငယ်၊ ကျင်ကြီး၊ သလိပ်၊ သွားချေး၊ မျက်ချေး၊ နားဖာချေး အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သရီရေ-ကိုယ်၌၊ ဥဋ္ဌိတ လောဏဿစ-ထသော ဆားကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟဏံ-ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။ ဌာနတောတိ-ကား၊ အက္ခိကူပါဒိတော- မျက်တွင်းအစရှိသည်မှ၊ အဿုအာဒိကံ- မျက်ရေ အစရှိသည်ကို၊ အန္တရာ-အကြား၌၊ စေဂဏှာတိ-အကယ်၍ယူဌားအံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊ ကိ-အဘယ်အာပတ်သည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-မေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဂ္ဂဟိတကံ နာမ ဟောတိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊

အာဟ-ပြီ။ ဒုဋ္ဌ-မကောင်းသော၊ ဂဟိတံနာမ-ကိုင်ယူအပ်သည် မည်သည်၊
 ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-ဥဂ္ဂဟိတကံနာမ ဟောတိ-ဟူသောပါဌ်
 ၏ တိမ်မြုပ်ကွယ်ဝှက် အသိခက်သော အနက်တည်း။ ဖလိနိန္ဒိ-ကား၊ ဖလဝန္တံ-
 အသီးရှိသော။ ။တတ္ထ ဇာတက ဖလိနိ သာခါယ ဝါတိ-ကား၊ တသ္မိံ
 ရုက္ခေ-ထိုသစ်ပင်၌၊ ဇာတာယ-ဖြစ်သော၊ ဖလိနိသာခါယဝါ-အသီးရှိသော
 သစ်ကိုင်းသစ်ခက်၌လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း။ ဒုရူပစိဏ္ဏဒုက္ကဋ္ဌန္တိပဒဿ-၏၊ ဘိက္ခုနာ
 နာမ-သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရဟန်းမည်သည်၊ နကာတဗ္ဗိ-မပြုအပ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝါရိ
 တဿ-မြတ်စွာဘုရားသည် တားမြစ်အပ်သော ကိုင်တွယ်ခြင်းအမှုကို၊ ကတတ္တာ-
 ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဋ္ဌ-မကောင်းသော၊ အာစိဏ္ဏံ စရိတံ-အကျင့်
 တည်း၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သော ပုဒ်ပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရည်းသမာသံ
 ဝစနတ္ထကြောင့်၊ ဒုရူပစိဏ္ဏံ-မည်၏။ တသ္မိံ ဒုရူပစိဏ္ဏေ- ထို မကောင်းသော
 အကျင့်ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သင့်သောဒုက္ကဋ္ဌသို့၊ ဒုရူပစိဏ္ဏဒုက္ကဋ္ဌ-မကောင်းသော
 အကျင့်ကြောင့် သင့်သော ဒုက္ကဋ္ဌသို့လည်း၊ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်၏၊ ဣတိ အယံ
 အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။

အာဟရိယတိ-ရှေးရှုဆောင်အပ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အာဟာရော-
 မည်၏၊ အဇ္ဈောဟရိတဗ္ဗိ - မျှီအပ်သော၊ ယံ ကိဉ္စိ - အလုံးစုံကို၊ လဗ္ဘတိ-၏။
 ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ (တစ်နည်း) အာဟရိယတိတိ ဝစနတ္ထေန-ဖြင့်၊ အဇ္ဈော
 ဟရိတဗ္ဗိ-သော၊ ယံကိဉ္စိ-သည်၊ အာဟာရော-သည်၊ ကိဉ္စာပိ ဟောတိ-၏၊ ပန
 တဏှာပိ-သော်လည်း၊ ဣမ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ-ဤ ဒန္တပေါန သိက္ခာပုဒ်၌၊
 စတ္တာရိ-ကုန်သော၊ ကာလိကာနိ-တို့ကို၊ ဝါ- ထိုထိုကာလ၌ သုံးဆောင်အပ်
 သော ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်တို့ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ အဓိပ္ပေတာနိ-အပ်ကုန်၏၊
 ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ယံကိဉ္စိတိ အာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော
 အာဟ-ပြီ။ တတ္ထတသ္မိံ ဝစနေ-ထို ယံကိဉ္စိအစရှိသော စကား၌၊ ဝိဂ္ဂဟော-ကို၊
 ဝေ-သို့၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏၊ အဿ အာဟာရဿ-အား၊ ဝါ-၏၊ အရုဏဂ္ဂ
 မနတော-အရုဏ်တက်ရာအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-(ထည့်)၍၊ ယာဝဋ္ဌိတမဇ္ဈနိကာ-မွန်း
 တည့်ချိန်တိုင်အောင်၊ ဝါ-မွန်းတည့်ရာ အခါတိုင်အောင်၊ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗတော-စား
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယာဝံ-အရုဏ်တက်သည်မှ မွန်းတည့်တိုင်ရုံသော၊
 ဝါ-အရုဏ်တက်ကာလမှစ၍ မွန်းတည့်ကာလဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော(“ပရိစ္ဆေ
 ဒတ္ထဝါစကာ”ဟူသော အဘိဓာန်ကိုရည်၍ ပေးလိုက်သည်)၊ ကာလော-စား
 အပ်ရာ အခါသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ-ထို အာဟာရသည်၊
 ယာဝ ကာလိကံ-မည်၏။ အဿ-ထို အာဟာရအား၊ အရုဏဂ္ဂမနတော-မှ၊
 ယာဝယာမာဝသာနာ-ပစ္စိမယာမ်၏ ဆုံးရာကာလတိုင်အောင်၊ ဝါ-အဆုံးဖြစ်
 သော ပစ္စိမယာမ်တိုင်အောင်(၎င်း အပါဒါန်ကား အဘိဝိဓိ-ယူ)၊ ပိပါသာယု-

ရေကို သောက်လိုသော အာသာ တဏှာသည်။ ဝါ- ရေသိပ်ခြင်းသည်။ ဝါ- ရေငတ်ခြင်းသည်။ သတိ - သော်၊ ပိပါသစ္ဆေဒနတ္ထံ-ရေကို သောက်လိုသော အာသာတဏှာကို ဖြတ်ခြင်း အကျိုးငှာ၊ ပါတဗ္ဗတော - သောက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယာမော ကာလော အဿာတိ ဝစနတ္ထေန-ယာမော ကာလော ဟူသော ဗဟုဗ္ဗိဟိ အတွင်းငုတ်သော သောတ္ထတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထဖြင့် (ယာမော ကာလော အဿာတိ ယာမကာလော၊ တံဝယာမကာလိကံ-ဟု ပြု)။ ယာမ ကာလိကံ-မည်၏။ ယာဝ-အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ သတ္တာဟံ- ခုနစ်ရက်သည်။ အတ္ထိ-၏၊ တာဝ-ထို ခုနစ်ရက်ကာလပတ်လုံး၊ နိဒဟိတော-သိမိုး သိမ်းဆည်းပြီး၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗတော-သုံးဆောင်အပ်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္တာဟံ ကာလော အဿာတိ ဝစနတ္ထေန-ဖြင့်၊ သတ္တာဟကာလိကံ-မည်၏။ ယာဝဇီဝမ္ပိ- အသက်၏ အပိုင်းအခြားတိုင်အောင်လည်း၊ ဝါ-အသက်ထက်ဆုံးလည်း၊ ပရိ ဟရိတော-သွားရာထိုထို ရပ်အလိုသို့ ဆောင်ပြီး၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗတော-ကြောင့်၊ ယာဝဇီဝ အဿာတိ ဝစနတ္ထေန-ဖြင့်၊ ယာဝဇီဝိကံ-မည်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ တတ္တာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။

တာဝ-အမွပါနံ အဝရှိသော ပုဒ်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌ-ညွှန်ပြအပ်သော၊ ဝနမူလပတ္တပုပ္ဖဖလာဒိတိ ဧတ္ထပဒေ-ပုဒ်၌၊ အဝယဝဘာဝေန-ဖြင့်၊ အာဂတံ- သော၊ မူလနာမ-မည်သည်၊ မူလကခါရကစစ္စုတဗ္ဗကာဒိနံ-မူလ ဟင်းဂလာဖို ဟင်းဂလာချဉ် ဟင်းနုနွယ် အရရှိကုန်သော၊ တေသု တေသု ဇနပဒေသု-ထိုထို ဇနပုဒ်တို့၌၊ ပကတိ အာဟာရ ဝသေန - ပကတေသော အစာ အာဟာရ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မနုဿာနံ-လူတို့၏၊ ခါဒနိယတ္ထဉ္စ-ခဲဖွယ်ကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနိယတ္ထဉ္စ-ဘောဇဉ်ကိစ္စကို လည်းကောင်း၊ ဖရဏကံ - ပြီးစေတတ်သော၊ သူပေယျပဏ္ဍမူလံ - ဟင်းရွက်၏ အမြစ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ မူလက ခါရက စစ္စုတဗ္ဗကာဒိနံ-တို့၏၊ တာဒိသံယေဝ-ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝါ-ထိုထိုဇနပုဒ်၌ ပကတေ အစားအစာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လူတို့၏ ခဲဖွယ်ကိစ္စ ဘောဇဉ်ကိစ္စကိုပြီးစေတတ်၏ဟု ရှုအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပတ္တံ-ဟင်းရွက် သည်၊ ပတ္တနာမ-မည်၏။ မူလကခါရကာဒိနံ-တို့၏၊ တာဒိသံယေဝ-သော။ ဝါ-သော၊ ပုပ္ဖ-ပန်းသည်၊ ဝါ-အပွင့်သည်၊ ပုပ္ဖနာမ-မည်၏။ ပနသလဗုဇာ ဒိနံ-အိမ်ပိနွဲ့၊ တောင်ပိနွဲ့ အစရှိသည်တို့၏၊ တေသု တေသု ဇနပဒေသု - တို့၌၊ ပကတိ အာဟာရဝသေန - အားဖြင့်၊ မနုဿာနံ-တို့၏၊ ခါဒနိယတ္ထဉ္စ-ကို လည်းကောင်း၊ ဘောဇနိယတ္ထဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပရဏကံ-သော၊ ဖလံ-အသီး သည်၊ ဖလံနာမ-မည်၏။ အာဒိသဇ္ဇေန-ဖြင့်၊ ကန္ဓမူလာဒိနံ-အဥ အမြစ် အစ ရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟဏံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

အာမေဟိ ဝါ-အစိမ်းမူလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဏ္ဍေဟိ ဝါ-အရင့် အမှည့် မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အမေဟိ-သရက်သီးတို့ဖြင့်၊ ကတပါနံ-ပြုအပ်သော အဖျော်သည်၊ အမ္မပါနန္တိ အမ္မပါနံနာမ - မည်၏။ တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ- ထို အမ္မပါနန္တိ အစရှိသော စကား၌၊ (တစ်နည်း) တတ္ထ တေသု အမေသု-တို့တွင်၊ အာမေဟိ - အစိမ်းဖြစ်ကုန်သော၊ အမေဟိ - တို့ဖြင့်၊ ပါနံ - အဖျော်ရည်ကို၊ ကရောန္တေန-ပြုလိုသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ အမ္မတရုဏာဒီနိ-နသော သရက်သီး အစရှိသည်တို့ကို (ဤ၌ အာဒိသဒ္ဓါကား ပိုအံ့ထင်သည်။ “အမ္မတရုဏာနိ” သာရှိရာ၏။ ယင်းသို့ရှိမှ အမ္မပါနလည်း ညီညွတ်ရာ၏။ ဆဋ္ဌမူ ဝိနယသင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာ စာမျက်နှာ ၉၉-၌လည်း “တတ္ထ အာမေဟိ ကရောန္တေန အမ္မတရုဏာနိ ဘိန္ဒိတော” အစရှိသည်ဖြင့် မိန့်အပ်ပြီ) ဆိန္ဒိတော-ခွဲစိပ်ပြီး၍၊ ဥဒကေ- ရေအေးထဲ၌၊ ပက္ခိပိတော-ထည့်ပြီး၍၊ အာတပေ-နေပူ၌၊ အာဒိစ္စပါကေန- နေဖြင့်ချက်ခြင်းဖြင့်၊ ပစိတော-ချက်ပြီး၍၊ ပရိဿာဝေတော - ထက်ဝန်းကျင်မှ ယိုကျစေပြီး၍၊ ဝါ-စစ်ပြီး၍၊ တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိတေဟိ-ထိုနေ၌ အကပ်ခံအပ် ကုန်သော၊ မဓုသက္ကာရကပ္ပူရာဒိဟိ-ပျားရည်၊ သကြားမှုန့်၊ ပရုတ် အစရှိသည် တို့နှင့်၊ ယောဇေတော-ယှဉ်တွဲ၍၊ ဝါ-နှယ်ပြီး၊ ဓမ္မနောကံပြီး၍၊ ကာတဗ္ဗိ- အပ်၏။ ဧဝံ-သို့-ကတံ-သော၊ ပါနံ-သရက်အဖျော်သည်၊ ပုရောဘတ္တမေဝ- နံနက်အခါ၌သာလျှင်၊ ကပ္ပတိ-အပ်၏။ ပန-သယံကတအဖျော်မှတစ်ပါး ပရံ ကတ အဖျော်ကိုဆိုဦးအံ့၊ အနုပသမ္ပန္နေန-လူသာမဏေသည်၊ ကတံ-ပြုအပ် ပြီးသော၊ အမ္မပါနံ-ကို၊ လဘိတော-ရ၍၊ ပုရောဘတ္တံ-နံနက်အခါ၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ- အကပ်ခံအပ်သည်၊ သမာနံ(ထည့်)-ဖြစ်လတ်သော်၊ ပုရောဘတ္တံ-၌၊ သာမိသ ပရိဘောဂေနာပိ-ဆွမ်းအစရှိသော အာမိသနှင့်တကွ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ(ထည့်)-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ ပစ္စာဘတ္တံ-ပစ္စာဘတ်အခါ၌၊ နိရာမိသ ပရိဘောဂေန-ဆွမ်းအစရှိသော အာမိသမှကင်းသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ယာဝအရုဏဂ္ဂမနာ-အရုဏ်တက်သည်တိုင်အောင်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ သဗ္ဗပါနေသု-အဖျော်အားလုံးတို့၌၊ သေနယော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တေသုသဗ္ဗပါနေသု-တို့တွင်၊ ဇမ္ဗုဖလေဟိ-သပြေ သီးတို့ဖြင့်၊ ကတပါနံ-ပြုအပ်သောအဖျော်သည်၊ ဇမ္ဗုပါနန္တိ ဇမ္ဗုပါနံ နာမ- မည်၏။ အဋ္ဌိကေဟိ-မျှားသော အစေ့ရှိကုန်သော၊ ကဒလိဖလေဟိ-ငှက်ပျော သီးတို့ဖြင့်၊ ကတပါနံ-သည်၊ စောစပါနန္တိ စောစပါနံနာမ-မည်၏။ မဓု ကာနံ-သစ်မဉ္ဇူပွင့်တို့၏၊ ဝါ-မယ်ဇယ်ပွင့်တို့၏၊ ဇာတိရသေန - ပင်ကိုယ် အရည်ဖြင့်၊ ကတပါနံ-ပြုအပ်သော အဖျော်သည်၊ မဓုကပါနန္တိ မဓုကပါနံ နာမ-မည်၏။ ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တံ မဓုကပါနံ-သည်၊ ဥဒကသမ္ပိန္နံ-ရေနှင့် ရောသည်၊ သမာနံ-သော်၊ ဝဇ္ဇတိ - ၏။ သုဒ္ဓံ-စင်ကြယ်သော၊ ဝါ-ရေနှင့်

မရော မယုက် သက်သက်သော၊ မရကပါနံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပါတုံ-ဌာ၊
 နဝဋ္ဌတိ-မအပ်၊ မုဒ္ဓိကံ-မုဒရက်သီးတို့ကို၊ ဝါ-သပျစ်သီးတို့ကို၊ ဥဒကေ-ရေ
 ထဲ၌၊ မုဒ္ဓိတူ-နယ်ပြီး၍၊ ကတပါနံ-သည်၊ မုဒ္ဓိကပါနန္တိ မုဒ္ဓိကပါနံနာမ-
 မည်၏။ ရတ္တပူလ နိလပူလာဒိနံ-ကြာနီ၊ ကြာညိုအစရှိသော ကြာတို့၏၊ သာလူ
 ကေ-အဥ၊ အစွယ်တို့ကို၊ မုဒ္ဓိတူ-နယ်ပြီး၍၊ ကတပါနံ-သည်၊ သာလူကပါ
 နန္တိ သာလူကပါနံနာမ-မည်၏။ ဖာရသကေဟိ-ဖက်သက်တို့ဖြင့်၊ ဝါ-တရော်
 သီးတို့ဖြင့်၊ ဝါ-သရော်သီးတို့ဖြင့်၊ အဗ္ဗပါနံဝိယ-ကဲ့သို့၊ ကတပါနံ-သည်၊
 ဖာရသကပါနန္တိ ဖာရသကပါနံနာမ-မည်၏။ ဣမိနာဝနယေန-ဖြင့်သာလျှင်၊
 ဝေတ္တပါနာဒိနိ - ကြိမ်သီးအဖျော်ရည် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ-အပ်
 ကုန်၏။ စ ပန-ဆက်၍ အထူး မိန့်ဆိုဦးအံ့၊ သဗ္ဗာနိ - ကုန်သော၊ တောနိ
 ပါနာနိ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ အဂ္ဂိပါကာနိ-မီးဖြင့် ချက်အပ်ကုန်သည်၊ သမာ
 နာနိ-ကုန်သော၊ န ဝဋ္ဌန္တိ-ကုန်၊ (တစ်နည်း) စ ပန-အံ့၊ အဂ္ဂိပါကာနိ-ကုန်
 သော၊ သဗ္ဗာနိ-ကုန်သော၊ တောနိပါနာနိ-တို့သည်၊ န ဝဋ္ဌန္တိ-ကုန်၊ တေန-
 မကြောင့်၊ သီတောဒကေနာတိ အာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော-
 သည်၊ အာဟ-ပြီ။ အဝသေသေသုပိ အနုညာတ ဖလပတ္တပုပ္ဖရသေသုတိ-
 ကာ၊ ခညဖလပက္ကသကာ မရကပုပ္ဖရသတော-စပါးစေ့ရည်၊ ဟင်းရွက်ပြုတ်
 ရည်၊ သစ်မဉ္ဇူရည်မှ၊ အဝသေသေသု - ကြွင်းကျန်ကုန်သော၊ အနုဇာနာမိ
 တိက္ခဝေ သဗ္ဗံ ဖလံ ရသံ ဌပေတော ခညဖလရသန္တိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊
 ဝစနေန-ဖြင့်၊ အနုညာတကေသု - ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဖလ ပတ္တ ပုပ္ဖ
 ရသေသုပိ - အသီးရည်၊ အရွက်ရည်၊ အပွင့်ရည်တို့၌လည်း (သေဝ နယော
 ဝေဒိတဗ္ဗာ-၌စပ်) ။

ခါဒနိယတ္ထန္တိ-ကာ၊ ခါဒနိယေန-ခဲဖွယ်ဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ-ပြုအပ်၊ သင့်၊
 ထိုက်သောကိစ္စကို။ ။ နေဝဖရတိတိ - ကာ၊ နနိပ္ပာဒေတိ - မပြီးစေတတ်။
 အနာဟာရေပိ ဥဒကေ အာဟာရ သညာယာတိ-ကာ၊ အာဟာရ အာဟာရေ
 ယျာတိပဒသ-၏၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သော၊ အတ္ထံ-ကို၊
 သမ္မာ-စွာ၊ အသလ္လက္ခေတော-ကောင်းစွာပိုင်းခြား မမှတ်သားနိုင်၍၊ အာဟာရီ
 ယတိတိ အာဟာရောတိ ဝစနတ္ထေန-ဖြင့်၊ ဥဒကေ-ရေသည်၊ ဝါ-ကို၊ အနာ
 ဟာရေ-ရှေးရှု မဆောင်အပ်သည်၊ သမာနေပိ-သော်လည်း၊ ဝါ-ဖြစ်သည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ဥဒကေ-၌၊ အာဟာရသညာယ - အာဟာရဟူသော အမှတ်
 သညာဖြင့်၊ ကုက္ကုစွာယန္တာနံ-ကုက္ကုစွကိုပြုကုန်သောရဟန်းတို့၏။ ။ (တစ်နည်း)
 ဘဒြမုခ-ဆရာ၊ ဥဒကံ-သည်၊ အနာဟာရော(အာဟာရသဒ္ဓါကာ၊ နိယဘလိင်္ဂ
 ဖြစ်၍ သရဏံဝါဏိကဲ့သို့ လိင်္ဂန္တရမနေစင်စစ်တည်း)-သည်၊ ဟောတိနုနု-
 လော၊ အထ-ထိုသို့ရေသည်အာဟာရ မဟုတ်ပါဘဲလျက်၊ ဝါ-ရေသည် ရှေးရှု

ဆောင်အပ်သည်မဟုတ် မုခဒ္ဒါရ အများခေါ်နဲ့ လည်ချောင်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်ဖြစ်ပါလျက်၊ ကသွာ - ကြောင့်၊ အနာဟာရေ - သော၊ ဥဒကေ-ဦး၊ အာဟာရသညာယ-ဖြင့်၊ ကုက္ကုစ္စာယန္တာနံ-တို့၏၊ ကုက္ကုစ္စဝိနောဒနတ္ထံ-ငှာ၊ အညတြ ဥဒကဒန္တပေါဏာတိ ဣဒံစနံ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ စောဒနာ-တည်း။ ဘဒြမုခ-ဆရာ၊ ဥဒကံ-သည်၊ အနာဟာရေ-သည်၊ ကိဉ္ဇာပိဟောတိ-၏၊ ဥဒကေ-သည်၊ အနာဟာရေ-သည်၊ သမာနေပိ - သော်လည်း၊ အာဟာရံ အာဟာရေယျာတိပဒဿ - ၏၊ ပဒဘာဇနေ-ဦး၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - သော၊ အတ္ထံ-ကို၊ သမ္မာ-စွာ၊ အသလ္လက္ခေတ္တာ-ကောင်းစွာပိုင်းခြား၊ မမှတ်သားနိုင်ခြင်းကြောင့်၊ အာဟရီယတိတိ အာဟာရေတိ ဝစနတ္ထေန-ဖြင့်၊ အနာဟာရေ-သော၊ ဥဒကေ-ဦး၊ အာဟာရသညာယ-ဖြင့်၊ ကုက္ကုစ္စာယန္တာနံ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ကုက္ကုစ္စဝိနောဒနတ္ထံ-ငှာ၊ အညတြဥဒကဒန္တပေါဏာတိ ဣဒံစနံ - ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ ဣတိအယံ-ကား၊ သောဒနာ-တည်း။

(သတိပိသ၊ ရှိလေရာ၊ စောဒနာရှေးရှိမြဲ-ဟူသော တောင်တွင်းနိယံကား ဥပလက္ခဏသော၊ ဂရဟာ သမ္ဘာဝနာ အနက်ထွန်းပြသော စပိဝါသဒ္ဒါရှိရာရာတို့၌ ကိဉ္ဇာပိ ကာမဉ္ဇ ဝါကျကားဖြစ်ကောင်းသည်၊ ပို့ချသောဆရာက တပည့်ဉာဏ်ကိုချင့်၍လည်းကောင်း၊ တပည့်ကလည်း ဆရာ၏ စေတနာမေတ္တာကို ငဲ့၍လည်းကောင်း ရအောင်ပို့ချပြီး ကျေကျေ မမ္မရအောင် အားထုတ်မှသာ အရာရာသွားနိုင်မည်)။

ဒန္တပေါဏေစ မုခဒ္ဒါရံ အာဟာရံ ဣဒန္တိသညာယာတိ-ကား၊ ဒန္တပေါဏံ-ဒန်ပူသည်၊ ဝါ-ကို၊ မုခဒ္ဒါရံ-ခံတွင်း၏အပေါက်သို့၊ ဝါ-ခံတွင်း၏အပေါက်ဟု ဆိုအပ်သော နှုတ်ခမ်းသို့၊ အာဟာရံ-အပ်၏၊ ဣတိ- သို့၊ ဝိပလ္လတ္ထ သညာယ-ဖောက်ပြန်သောအနက်၌ဖြစ်သော အမှတ်သညာဖြင့်၊ ကုက္ကုစ္စာယန္တာနံ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏။ ။ယထာသုခံပါတုန္တိ-ကား၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာဝါ-အကပ်ခံပြီး၍ လည်းကောင်း၊ အပဋိဂ္ဂဟေတွာဝါ- အကပ်မခံမူ၍ လည်းကောင်း၊ ယထာကာမံ-အလိုအားလျော်စွာ၊ ပါတုံ-သောက်ခြင်းငှာ။ ။ဒန္တပေါနပရိဘောဂေနာတိ-ကား၊ ဒန္တကဋ္ဌ ပရိဘောဂေန-ဒန်ပူဟူသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ဒန္တဓောဝနာဒိနာ-သွားကို ဆေးကြောခြင်း အစရှိသည်ဖြင့် (အချို့မူ၌ ဒန္တသောဓနာဒိနာဟူရှိ၏၊ ၎င်းအလိုသွားကို သုတ်သင်ခြင်း၊ ပွတ်တိုက်ခြင်း အစရှိသည်ဖြင့်ပေးလေ) ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-ဒန္တပေါနပရိဘောဂေနဟူသော ပုဒ်၏ ကွယ်ဝှက်တိမ်မြုပ် ငုတ်သော အနက်တည်း။ ဣမိနာပဓေန-ဤဒန္တပေါနပရိဘောဂေနဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ပန-ဒန်ပူကို ဒန်ပူဟူသောသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် အပ်သော်လည်း၊ တဿဒန္တပေါနဿ-၏၊ ရသံ-အရည်ကို၊ ဂိလိတုံ-

၂၅၀

ကင်္ခါဋီကာသစ် နိဿယသစ်

မျိုးချခြင်းငှာ၊ နဝဋ္ဌတိ-မအပ်၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿတိ-၏။

စတ္တာရိ မဟာဝိကဋ္ဌာ နိတိပါဌဿ-၏။ ဂူထံ-မစင်ကျင်ကြီးသည် လည်းကောင်း၊ မုတ္တံ-ကျင်ငယ်သည်လည်းကောင်း၊ ဆာရိကာစ - သစ်စိမ်းပြာသည်လည်းကောင်း၊ မတ္တိကာစ-မြေညက်သည် လည်းကောင်း၊ (ရင်းကတ္တာလေးပုဒ်ကို ဝိကဋ္ဌာနိဋ္ဌံ သတ္တာစသာရိပုတ္တောစ ဓမ္မံ ဒေသေန္တိကဲ့သို့ အင်္ဂါသိတတုလျက် လိင်္ဂတ်စပ်)၊ အာသယာဒိ ဝသေန-တည်ရာငှာန အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိရူပါနိ-ဖောက်ပြန်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာတာနိ-ဖြစ်ကုန်သည်လည်း၊ ဣတိကတ္တာ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝိကဋ္ဌာနိ-မည်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ အတ္ထောဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ အပကတိ ဘောဇနတ္တာ-ပင်ကိုယ်သဘာဝ စားနေကျအစာ မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရူပါနိ - ဖောက်ပြန်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာတာနိ-ဖြစ်ကုန်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝိကဋ္ဌာနိ-မည်ကုန်၏၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ သတိပစ္စယေတိ-ကား၊ ကာရဏေ-အကြောင်းသည်၊ သတိ-ရှိလတ်သော်။ သပ္ပဒေဋ္ဌ-မြွေ၏ကိုက်ခြင်းသည်၊ ဝါ-မြွေသည်ကိုက်အပ်သည်၊ ဝါ-မြွေ၏ကိုက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အကြောင်းသည်၊ သတိ-သော်၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-တည်း။ ဓမ္မာဒိ အဗ္ဗောကာရိကဘာဝေါတိ - ကား၊ ဓမ္မ ပုပ္ဖဂန္ဓ ဒန္တဓယာဒိ အဗ္ဗောဟာရိကာဘာဝေါ-အခိုးအငွေ့ ပန်းတို့၏အနံ့ သွားတို့၏ကုန်ခြင်းအစရှိသော မပြောပအပ်သည်၏ မရှိခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။

ဒန္တပေါနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

စတုတ္ထော-သော၊ ဘောဇနဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၅-အစေလကဝဂ္ဂ

၁-အစေလကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အစေလကံသာတိ-ကား၊ ယဿကဿစိ-အမှတ်မှတ်သော အစားစားသော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာသမာပန္နဿ-ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ နဂ္ဂဿ-အဝတ်မပါဗလာကို စည်း အချည်းနှီးသောသူအား၊ ဝါ-အရပ်တစ်ပါးမှသွားအပ်သောသူအား။ ။ ပရိဗ္ဗာဇကဿာတိ- ကား၊ ဘိက္ခုစ - ရဟန်းယောက်ျားကို လည်းကောင်း၊ သာမဏေရဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ-ထားပြီး၍၊ အဝသေသဿ-ထပ်တဘိက္ခုသမာဓဏေမှကြွင်းကျန်သော၊ ယဿကဿစိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာသမာပန္နဿ-ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သောသူအား။ ။ ပရိဗ္ဗာဇိကဿာတိ-ကား၊ ဘိက္ခုနိံ စ-ရဟန်းမကို လည်းကောင်း၊ သိက္ခမာနံစ-သိက္ခမာန်မကို လည်းကောင်း၊ သာမဏေရိံစ - သာမဏေမကို လည်းကောင်း၊

ဌပေတွာ-ထားပြီး၍၊ ဌပိတာယ - ထားအပ်ပြီးသော၊ အဝထေသာယ-သော၊
ယာယကာယစိ-သော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာသမာပန္နာယ - ရဟန်းမအဖြစ်သို့ ရောက်သော
မိန်းမအား။ ။စ-ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ ဇေတ-ထိုအစေလက
ပရိဗ္ဗာဇက ပရိဗ္ဗာဇိကာတို့ကို၊ အညတိတ္ထိယာ-သာသနာတော်မှ တစ်ပါးသော
အယူရှိသူတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်ကုန်၏။ တေန-ကြောင့်၊ ဇေတသံ အစေလ
ကဒိနံ အညတိတ္ထိယာနန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

☞ တေသန္တိ- ကား၊ အညတိတ္ထိယာနံ-တို့အား၊ ဝါ-တို့၏။ ။ဘာဇနံ နိက္ခိ
ပိတွာတိ-ကား၊ အာမိသတရိတံ-အာမိသဖြင့် ပြည့်သော၊ ဝါ-အာမိသ ထည့်
ထားသော၊ ဘာဇနံ-အိုးခွက်ကို၊ နိက္ခိပိတွာ-ထားပြီး၍။ ။ဗာဟိရာလေပန္တိ-
ကား၊ ဘေလာဒိ-ဆီ အစရှိသော ကိုယ်၏ အပ ဗဟိဒ္ဓန္တ လိမ်းကျ အပ်သော
ဝတ္ထုကို-

ဂါထာအနက်။ ။ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဓ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ-၍
အစေလက သိက္ခာပုဒ်၌၊ အစေလကာဒယော-တို့ကို၊ ဝါ-အစေလက
ပရိဗ္ဗာဇက ပရိဗ္ဗာဇိကာ တို့ကို၊ တိတ္ထိယာဝ-သာလျှင်၊ မတာ-အပ်ကုန်
၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တယော-သုံးယောက် ကုန်သော၊ အစေလကာ
ဒယော-တို့ကို၊ တိတ္ထိယနာမေန-ဖြင့်၊ တိကဇစ္ဆဒေါ - တိက်၏ အပိုင်း
အခြားကို၊ ဝါ-တိက်ကို ပိုင်းခြားခြင်းကို၊ ဝါ-ပိုင်းခြားအပ်သော တိက်
ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ကတော-ပြုတော်မူအပ်၏၊ (တိတ္ထိယေ တိတ္ထိယ
သည် တိတ္ထိယေ ဝေမတိကော တိတ္ထိယေ အတိတ္ထိယသည် ဟူသော
စကားတော်ကို ရည်ညွှန်းသည်)။ ။တထာ-ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝါ-အတိတ္ထိ
ယေ အတိတ္ထိယသည် အနာပတ္တိဟူသော ပါဠိတော်၏အကျယ်ကို ဆိုပြီး
အံ့၊ ဘိက္ခုဿ-ယောပန ဘိက္ခုအရ ဖြစ်သောရဟန်းအား (ကပ္ပတိ-၌
စပ်)၊ အတိတ္ထိယဿ-တိတ္ထိ မဟုတ်သော၊ နဂ္ဂဿ-အဝတ်မပါ ဗလာ
ကိုယ်စည်း အချည်းနှီးသောသူအားလည်းကောင်း၊ တိတ္ထိယ လိဂီနော-
တိတ္ထိအသွင်ရှိသော၊ ဂဟဋ္ဌဿပိ-လူအားလည်းကောင်း (ဤ သမ္ပဒါနံ
နှစ်ပုဒ်ကို ပါဠိ သေသ ဒါတုံ၌စပ်) သဟတ္ထာ-ဖြင့်၊ ခါဒနီယံ ဝါ-ကို
လည်းကောင်း၊ ဘောဇနီယံ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါတုံ-ပေးခြင်း
ငှာ၊ ကပ္ပတိ - အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိနိစ္ဆယော - ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ။
စိတ္တေန-စိတ်ဖြင့်၊ ဝါ-စိတ်ထဲ၌၊ ဝါ-စိတ်ထဲက၊ အတိတ္ထိယဿ-တိတ္ထိ
မဟုတ်သော၊ စ-သို့သော်လည်း၊ တိတ္ထိယဿ-၏၊ လိဂီနော-အသွင်ကို
ဆောင်သော၊ သောတာပန္နာဒိနော-သောတာပန် အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ ဒါတုံ-ရဟန်းသည် မိမိလက်ဖြင့် ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ကို ပေးခြင်း

၅၇၂

ကင်္ခါဋီကာသစ် နိဿယသစ်

ဌာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဣဓ သိက္ခာပဒေ-၌၊ နော အမှာကံ-တို့၏၊
မတိ-အယူသည်၊ ဝါ-အလိုသည်၊ ဟောတိ-၏။

အစေလက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂-ဥယျောဇန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဂါမံ ဝါ နိဂမံ ဝါတိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ နဂရမ္ပိ-မြို့ကိုလည်း၊ ဂါမဂ္ဂဟဏေ
နေဝ-ဂါမသဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဂဟိတံ-အပ်ပြီ။ ဣတိ-သို့၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-အပ်၏။ ပဝိသိဿာမာတိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဂဟေတွာ-ခေါ်ယူ
ပြီး၍၊ ဂန္ဓာ-သွားပြီး၍၊ ဥယျောဇေယျ-ပြန်လွှတ် ငြားအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ပါဌ
သေသော-ပါဌကြွင်းကို၊ ပက္ခိတဗ္ဗော-ထည့်အပ်၏။ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ ဘိက္ခု-
သည်၊ အသမန္နာဟာရော-နှလုံးမသွင်းသည်လည်းကောင်း၊ တဿာ ဣတ္ထိယံ-
၏၊ တသ္မိံ ဂါမေ-၌၊ သန္နိဟိတဘာဂံ-ကောင်းစွာ တည်နေသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝါ-
ကောင်းစွာတိတိ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အဇာနန္တောဝါ-မသိသည်လည်းကောင်း၊
ဟုတွာ-၍၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ တံ-သည်၊ ဂါမံ ဝါ-သို့လည်းကောင်း၊ နိဂမံ
ဝါ-လည်းကောင်း၊ ပဝိသိတု-ဌာ၊ ဟေ-လိုက်ခဲ့ပါလော့၊ တံ-သင်သည် လည်း
ကောင်း၊ အဟံ-သည်လည်းကောင်း၊ ဂါမံ ဝါ-သို့လည်းကောင်း၊ နိဂမံ ဝါ-
သို့လည်းကောင်း၊ ပိဏ္ဏာယ-ဌာ၊ ပဝိသိဿာမ-ကုန်အံ့၊ (သဗ္ဗေသ မေကာတိ
ဓာနေ ပရောပုရိသော ဂဟေတဗ္ဗောနှင့် ညီညွတ်သော အနက်တည်း)။ ဣတိ-
သို့၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဂန္ဓာ-၍၊ ဥယျောဇေယျ-အံ့၊ ဣတိ အတ္ထော-
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ယံ ကိဉ္စိ အာမိသန္တိ-ကား၊ ယာဂု အာဒိကံ-အစရှိ
သော၊ ယံ ကိဉ္စိ-အမှတ်မဲ့သော၊ အာမိသံ-ကို။ ။ ဥယျောဇေယျာတိ-ကား၊
အတ္တနော-မိမိ၏၊ ကိဉ္ဇာနုရူပံ - မြူးထူးခြင်း အားလျော်သော၊ ဣတ္ထိံ-ကို၊
ဒိသ္မာ - ၍၊ ဥယျောဇေယျ - ပြန်လွှတ်ငြားအံ့၊ ပဟိဏေယျ-စေလွှတ်ငြားအံ့၊
တေန-ကြောင့်၊ မာတုဂါမေန သဒ္ဓိန္တိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟ
ကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ အာဒိသဒ္ဓေန-အာဒိဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်၊ ဝုတ္တာဝ
သေသံ-ဆိုအပ်ပြီးသော ရဟောနိသဇ္ဇအစရှိသည်မှ ကြွင်းကျန်သော၊ ကာယဝံစီ
ဒ္ဓါရဝိတိက္ကမံ- ကာယဒ္ဓါရဝိတိက္ကမ၊ ဝစီဒ္ဓါရဝိတိက္ကမကို၊ ဝါ-ကာယဒ္ဓါရဖြင့်
ကျူးလွန်ခြင်း၊ ဝစီဒ္ဓါရဖြင့် ကျူးလွန်ခြင်း အစရှိသည်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ သင်္ဂဟာတိ-၏။ ဂစ္ဆာတိအာဒိနိ ဝတွာတိ-ကား၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊
တံ-သည်၊ ဂစ္ဆ-သွားပါလော့၊ မေ-အား၊ တယာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ကထာဝါ-
စကားပြောရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ နိသဇ္ဇောဝါ-ထိုင်ရခြင်းသည် လည်း
ကောင်း၊ ဖာသု-ချမ်းသာသည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ကေသ-သော၊ မေ-အား၊

ကထာဝါ-ကောင်း၊ နိသဇ္ဇာဝါ-ကောင်း၊ ဖာသု-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတော-၍၊ (တစ်နည်း) အာရုသော-ငါ့ရှင်၊ တံ-သည်၊ ဂစ္ဆ-လော့၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ-သည်၊ ဂစ္ဆေယျာသိ-သနည်း၊ ဣတိ-ကာ၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ မေ-အား၊ တယာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ကထာ ဝါ-ကောင်း၊ နိသဇ္ဇာ ဝါ-ကောင်း၊ ဖာသု-သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ကေသ-ဒသာ၊ မေ-အား၊ ကထာ ဝါ-ကောင်း၊ နိသဇ္ဇာ ဝါ-ကောင်း၊ ဖာသု-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ထိုသို့ ဗျတိရေကအန္ဓယ အကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့်၊ တံ-သည်၊ ဂစ္ဆ-လော့၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော-အဖြေတည်း။ ဣတိ-သို့၊ ဝတော-၍။ ။ တေ အနာစာရမေဝါတိ-ကား၊ ယထာဝုတ္တံ-အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သော၊ ဝါ-ဆိုအပ် ပြီးသော အပြားရှိသော၊ တေ ဟသနာဒိ အနာစာရမေဝ- ဤ ရယ်ရှင်ခြင်း အစရှိသော မကျင့်အပ်သင့်ထိုက်သော အကျင့်ကိုသာလျှင်။ နပတိဇ္ဈပံ ကာရ ဏန္တိ ပါဌဿ-၏၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ အနာစာရံ-ကို၊ ဌပေတော-၍၊ ဥဘိန္နံ-နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့အား၊ ကေတော-တစ်ပေါင်း တည်း၊ န ယာပနာဒိ-ဆွမ်းမမျှခြင်း အစရှိသော၊ အညံ-အနာစာရမှ တစ်ပါး သော၊ ပတိဂ္ဂပကရဏံ-ပြန်လွှတ်ခြင်းအားလျော် လျှောက်ပတ်သောအကြောင်း ကို၊ ပစ္စယံ-ပြန်လွှတ်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ကရိတော-၍၊ ဥယျောဇိတော(ထည့်)- ပြန်လွှတ်အပ်သည်၊ န ဟောတိ-အံ၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏။ အဿာတိ-ကား၊ ဥယျောဇကဿ-ပြန်လွှတ်တတ်သောရဟန်းအား။ ။ သောတိ-ကား၊ ယော တိက္ခု-ကို၊ ဥယျောဇိတော-အပ်၏၊ သော တိက္ခု- သည်။

အနုပသမ္ပန္နောတိ-ကား၊ သာမဏေရေ-၌။ ။ သောဝ သာမဏေရော-ကို သာလျှင်၊ ဣဓသိက္ခာပဒေ-၌၊ အနုပသမ္ပန္နောတိ-ဟူ၍၊ တုဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတော-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ ဥဘိန္နမ္ပိ တိ-ကား၊ ဥပသမ္ပန္နဿဝါ-၏ လည်းကောင်း၊ အနုပသမ္ပန္နဿဝါ-သာမဏေ၏ လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ မ္ပိန္နမ္ပိ-နှစ်ယောက်သော ရဟန်း၊ သာမဏေတို့၏လည်း၊ ကလိသာသနာရောပနေတိ ဧတ္ထ ပဒေ-၌၊ ကောဓော-အမျက်ထွက်ခြင်းသည်၊ ကံလိတိ ကလိနာမ-မည်၏။ တဿကလိနော-ထိုအမျက်ထွက်ခြင်း၏၊ ဝါ-ကို၊ သာသနံ-ပြောဆိုခြင်းတည်း၊ အာဏံ-စေခိုင်းခြင်းတည်း၊ ကလိသာသနံ-ခြင်း၊ တဿကလိသာသနဿ - ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းကို ပြောကြား စေခိုင်းခြင်းသို့၊ အာရောပနေ-တင်ခြင်း၌၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော- ကို၊ ဝေဒိ တဗ္ဗော-အပ်၏။ ဣမိနာပိ ကလိသာသနာရောပနေ-ဖြင့်လည်း၊ ဥဗ္ဗဇ္ဇော- နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟုတော-၍၊ အပ္ပေဝနာမ ပက္ကမေယျ-ဖဲသွားမှုလည်း၊ ဖဲသွား ရ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ကောဓဝသေန-အမျက်ထွက်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဌာန

နိသဇ္ဇာဒိသု-ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊ ဒေါသံ-အပြစ်ကို၊ ဒသေတော-
ပြုပြီး၍၊ ဘော-အို...အများတို့၊ တုမေ-တို့သည်၊ ဣမဿဘိက္ခုနော-၏၊ ဌာနံ-
ရပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိသဇ္ဇာ-ထိုင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ထိုင်ပုံ ထိုင်
ဟန်ကိုလည်းကောင်း၊ အာလောကိတံ-ရှေးရှုကြည့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-
ကောင်း၊ ဝိလောကိတံ-တစောင်း ဖိလာ ရပ်မျက်နှာကို ကြည့်ခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝါ-ကောင်း၊ ပဿထ-ကြည့်ကြပါကုန်၊ အယံဘိက္ခု-သည်၊ ခါဏု
ဝိယ-သစ်ငုတ်ကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌတိ-ရပ်၏၊ သုနခေါဝိယ-ခွေးကဲ့သို့၊ နိသိဒတိ-ထိုင်ခုံ
၏၊ မက္ကဋ္ဌောဝိယ-မျောက်ကဲ့သို့၊ ဣတော စိတောစ-ဤမှထိုမှလည်း၊ ဝိလောကေ
ဣတိ-သို့၊ အမနာပဝစနဿ-နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသော စကားကို၊ ဘဏနေ-ပြော
ဆိုခြင်းကြောင့်၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-
၏။ ပန-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သင့်သည်မှ တစ်ပါး ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်မသင့်သည်ကို ဆိုဦး
အံ့၊ သုဒ္ဓစိတ္တေန-ကလိမည်ထ မျက်ဒေါသမှ စင်ကြယ်သောစိတ်ဖြင့်၊ ဝေ-
ဤသို့ ပဿ ဘော အစရှိသော စကားကို၊ ဘဏနေ-၌၊ ဒေါသော-အာပတ်
တည်းဟူသော အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။ ဝေမာဒီဟိတိတ္ထပါဌေ-၌၊ အဝယဝ
ဘာဝေန-ဖြင့်၊ နိဝိဋ္ဌေန-တည်သော၊ အာဒိသဓဋ္ဌေန-ဖြင့်၊ အယံဘိက္ခု(ထည့်)-
သည်၊ မဟတ္ထံ-များသော အဖိုးရှိသော၊ ဝါ-အဖိုးများစွာ ထိုက်တန်သော၊
ဘဏ္ဍံ-ဘဏ္ဍာကို၊ ပဿိလ္လာ-တွေ့မြင်၍၊ ဝါ-သော်၊ လောဘဓမ္မံ- အလိုရမက်
ကို၊ ဥပ္ပာဒေယတိ-ဖြစ်စေလိမ့်လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတွာ-စိတ်ကူးပြီး၍၊
ဥယျောဇေတိ-လွတ်ငြားအံ့၊ တံ-သည်၊ ဂိလာနဿဝါ-နာဖျားသော သူ၏
လည်းကောင်း၊ ဝါ-နာဖျားသူအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဩဟိယုကဿဝါ-
ကျန်ရစ်သော သူ၏လည်းကောင်း၊ ဝါ-အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဝိဟာရ
ပါလဿဝါ-ကျောင်းကိုစောင့်တတ်သော သူ၏လည်းကောင်း၊ ဝါ-အကျိုးငှာ
လည်းကောင်း၊ ဘတ္တံဝါ-ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ခါဒနိယံဝါ-ခဲဖွယ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ နိဟရ-ဆောင်ယူသွားပါလော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝံတွာ-၍၊ ဥယျောဇေတိ-
အံ့၊ အနာစာရံ-မကျင့်အပ်သင့်၊ ထိုက်သော အကျင့်ကို၊ နအာစရိတုကာမော-
ကျင့်ခြင်းငှာ အလိုမရှိသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ကရဏီယေ-မုချကေန် လုပ်ရမည်
မှန်သော ကိစ္စသည်၊ သတိ-ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥယျောဇေတိ-အံ့၊ ဣတိ-သို့၊
ဧတေသံ ဥယျောဇကာနံ-ထိုပြန်လွတ်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ဂဟဏံ-အဋ္ဌကထာ
ဆရာ၏ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။

ဥယျောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃-သဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သဘောဇနတိ အယံ သမာသော-ဟူသော ဤသမာသ်သည်၊ ဗာဟိရတ္ထ သမာသောစ-တုလျာ တုလျာဓိကရဏ ဗာဟိရတ္ထသမာသ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-နောက်နှစ်ပုဒ်ကား တူသောတည်ရာရှိ၍ ရှေ့ပုဒ်ကား တူသော သမာသ် ပုဒ်မှ အပဖြစ်သော အနက်ရှိသော သမာသ်သည်လည်းကောင်း၊ ဥဘသဒ္ဓေ-၌၊ ဝါ-တိုင်၊ ဥကာရဿ-ဥ၊ အက္ခရာ၏၊ လောပေါစ-ကျေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဤပနတ္ထံ - သိစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ သဟဉ္စဘောဟိ ဇနေဟိတိ အာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ တတ္ထဝစန-၌၊ ဥဘောဟိ ဇနေဟိတိ-ကား၊ ဇာယာစ-မယား လည်းကောင်း၊ ပတိစ-လှင်ယောက်ျားလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဥဘောဟိ- နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဇနေဟိ-ဇနီးမောင်နှံတို့ဖြင့်၊ အထဝါ-တစ်နည်းကား၊ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ-သုံးဆောင် ခံစားအပ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘောဇနံ-မည်၏၊ ဣတ္ထိ စ-ယောက်ျားသည် သုံးဆောင်အပ်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ- ယောက်ျား၏ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ ပုရိသော စ- မိန်းမသည် သုံးဆောင်အပ်သော ယောက်ျားကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ကောင်း၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏။ ယံ ကုလံ-အကြင်အမျိုးသည်၊ ဝါ-အကြင်အိမ်သည်၊ တေန ဘောဇနန-နှင့်၊ သဟ-တကွ၊ ဝတ္ထတိ-၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ထို သုံးဆောင်ခံစား အပ်သော ယောက်ျား မိန်းမနှင့်တကွ ဖြစ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ- ပဌမာ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် ဝစနတ္ထကြောင့်၊ တံကုလံ-သည်၊ ဝါ-သည်၊ သဘော ဇနံ-မည်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အထဝါတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ ရာဂပရိယုဉ္ဇိတဿာတိ-ကား၊ မေထုနာဓိပ္ပာယဿ- မေထုန်ကို အလိုရှိသော ယောက်ျား၏ (ဤဋီကာ အလိုအားဖြင့် ရာဂပရိယုဉ္ဇိ တဿ ပုရိသဿဟု ဝါကျနှင့်ရှိရာ၏၊ ယခုအခါရှိ မူတို့၌ကား ရာဂပရိယုဉ္ဇိတ ပုရိသဿ ဟု ရှိ၏)။ ။သယနိသရန္တိ-ကား၊ သယနိယသရံ-အိပ်ရာဖြစ်သော အိမ်သည်၊ ဝါသဂေဟံ-နေရာဖြစ်သော အိမ်သည်၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-သယနိသရံ ဟူသော ပုဒ်၏ အနက်တည်း။ မဟလ္လကဿာတိ-ကား၊ မဟလ္လကဿ-ကြီးသော၊ သယနိသရဿ-အိပ်ရာအိမ်၏၊ ဝါ-အိပ်ရာ တိုက်ခန်း ရှိသော အိမ်၏။ ။ပိဋ္ဌသဿံသုတောတိ - ကား၊ ဒွါရဗဟုတော - တံခါး ဘောင်မှ။ ။ဓုဒ္ဓကဿဝါတိ-ကား၊ ယထာဝါ-အကြင်သို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တထာဝါ-ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် လည်း ကောင်း၊ (တစ်နည်း) ယထာ တထာဝါ-ဟူးဟူးညားညား တစ်ပါးပါးသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်လည်း၊ ကတဿ-ပြုအပ်သော၊ ဓုဒ္ဓကဿ-သော၊ သယ နိသရဿ-၏။ ။ဝေမဇ္ဈံ အတိက္ကမိတွာ နိသိဒ္ဓေယျာတိ-ကား၊ ပိဋ္ဌဝံသံ-ခေါင်

လျှောက်ဝါးကို၊ အတိက္ကမိတော-ကျော်လွန်၍၊ နိဿိဒေယျ-ထိုင်ငြားအံ့၊ ခုဒ္ဒကံ-
 သော၊ သယနိဗရံနာမ-မည်သည်၊ ဝိတ္ထာရတော-အနံအားဖြင့်၊ ဝါ-မှ၊ မိနိယျ
 မာနံ(ထည့်)-နှိုင်းယှဉ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ-သော၊ ခုဒ္ဒကံ-သော၊ သရံနာမ-
 မည်သည်၊ ပဉ္စဟတ္ထပ္ပမာဏံ-ဝါးတောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏။
 (တစ်နည်း) ယံ(ထည့်) သယနိဗရံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝိတ္ထာရတော-အားဖြင့်၊
 ဝါ-မှ၊ မိနိယျမာနံ-သော်၊ ဝါ-သော၊ ယံသယနိဗရံ-သည်၊ ပဉ္စဟတ္ထပ္ပမာဏံ-
 သည်၊ ဟောတိ-အံ့၊ တံသယနိဗရံ-သည်၊ ဥဒကံနာမ-မည်၏။ စ-ဆက်၍ ဆို
 ဦးအံ့၊ တဿ ခုဒ္ဒကဿနာမ သယနိဗရဿ ဝိတ္ထာရတော ပဉ္စဟတ္ထပ္ပမာဏဿ-
 အနံအားဖြင့် ဝါးတောင် ပမာဏရှိသော ခုဒ္ဒကမည်သော သယနိဗရ၏၊ မဇ္ဈိမ
 ဌာနံ-အလယ်အရပ်သည်၊ ပိဋ္ဌသဿံသုတော - တံခါးတောင်မှ၊ မိနိယျမာနံ-
 တိုင်းအပ်သော်၊ အစုတေယျ ဟတ္ထပ္ပမာဏ မေဝ - အခွံနှင့်တကွ သုံးတောင်
 အတိုင်းအရှည် ရှိသည်သာလျှင်၊ ဝါ-နှစ်တောင်ထွာ အတိုင်းအရှည် ရှိသည်
 သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ တသွာ-ကြောင့်၊ တဒိသေ-သော၊ သယနိဗရေ-၌၊
 ပိဋ္ဌသဿံသုကော-တံခါးတောင်မှ၊ ဟတ္ထပါသံ-နှစ်တောင်ထွာကို၊ ဝိဇဟိတော-
 ၍၊ နိဿိဒေယျ-ထိုင်သော ရဟန်းသည်၊ ပိဋ္ဌဝံသံ-ယောက်တန်းဝါးကို၊ အတိက္က
 မိတော-ကျော်လွန်၍၊ နိဿိဒေယျနာမ-မည်သည်၊ ဟောတိ-၏။ စ-ဆက်၍ ဆိုဦး
 အံ့၊ ဓဝံ-ယောက်တန်းဝါးကို လွန်ကျော်၍၊ နိဿိဒေယျ-ထိုင်သော ရဟန်းသည်၊
 ဝေမဇ္ဈံ-ကို၊ အတိက္ကမိတော-၍၊ နိဿိဒေယျနာမ-မည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တေန-
 ကြောင့်၊ ပါဠိယံ-၌၊ ပိဋ္ဌဝံသံ အတိက္ကမိတော နိဿိဒတိတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-
 သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ စ-အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ သိက္ခာပဒေ-၌ သဘောဇန
 သိက္ခာပုဒ်၌၊ အနုပဝိသိတော-အတွင်းသို့ ဝင်ပြီး၍၊ နိဿိဒနစိတ္တေန- ထိုင်သော
 စိတ်ဖြင့်၊ သမိတ္တကံ-အတွင်းသို့ ဝင်ပြီး၍ ထိုင်သော စိတ်ဖြင့် စိတ်ရှိ၏ ဟူ၍၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-အပ်၏။

သဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄-၅- ရဟောပုဋိစ္ဆန္တံ၊ ရဟောနိသဇ္ဇံ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

စတုတ္ထပဉ္စမသိက္ခာပဒေ-၌၊ ယံဝစနံ-အကြင်အဆုံးအဖြတ်စကားရပ်သည်၊
 ဝါ-ကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ-သည်၊ သိယာ-၏၊ သဗ္ဗံ-သော၊ တံဝစနံ-ကို၊ အနိယတဒ္ဓယေ-
 အနိယတ သိက္ခာပုဒ်တို့၏ နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်း၌၊ မယာ-သည်၊ ဝုတ္တမေဝ- ဆို
 အပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ တသွာ-ကြောင့်၊ သေသော ကထာ နယော
 အနိယတဒ္ဓယေ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗျောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
 အာဟ-ပြီ။

ရဟောပုဋိစ္ဆန္တံ၊ ရဟောနိသဇ္ဇံသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆-စာရိတ္တ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အန္တော ဥပစာရသီမာယ ဒဿန္တပစာရေ ဘိက္ခု ဒိသ္မာတိ-ကား၊ ယတ္ထဌာနေ-
 အကြင်အရပ်၌၊ ဌိတဿ- တည်သော၊ ဘိက္ခုနေ-အား၊ ကုလာနိ- အမျိုးတို့
 သို့၊ ဝါ-အိမ်တို့သို့၊ ပယိရူပါသနစိတ္တံ-ချဉ်းကပ်ကြောင်းဖြစ်သော စိတ်သည်၊
 ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်ငြားအံ့၊ တတော ဌာနတော-ထို ချဉ်းကပ်ကြောင်းဖြစ်သော စိတ်ဖြစ်
 ရာ အရပ်မှ၊ ဂစ္ဆန္တော-အန္တောဂါမ ကုလတနံ အရပ်ထဲသို့ သွားသောရဟန်း
 သည်၊ အန္တော ဥပစာရ သီမာယ-ဥပစာရ သိမ်၏အတွင်း၌၊ ဝါ-ကျောင်းဝင်း
 အတွင်း၌၊ ဒဿန္တပစာရေ-မျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်ရာ ဒဿန္တပစာ၌၊ ဘိက္ခု-ရဟန်း
 ကို၊ ပဿေဝါ-ဘေးစောင်းအရပ်၌လည်းကောင်း၊ အဘိမုခေဝါ- မျက်နှာ၏
 ရှေ့တည့်တည့်အရပ်၌လည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ-၍။ ။ပကတိဝစနေနာတိ-ကား၊
 ယံဝစနံ-အကြင်စကားကို၊ ခုါဒသဟတ္ထဗ္ဗန္တရေ-တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်၏အတွင်း
 ၌၊ ဌိတေန-တည်သောသူသည်၊ သောတု-ငှာ၊ သက္ကာ-စွမ်းနိုင်အံ့၊ တာဒိသေန-
 တစ်ဆယ့် နှစ်တောင်အတွင်း တည်သောသူ ကြားနိုင်လောက်သော စကားကို
 ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော။ ဝစနေန-စကားဖြင့်။ ။ပန သစ္စံ-ထို စကားသည် မှန်၏၊
 တာဒိသံ-ထို ဥပစာရသိမ် ဒဿန္တပစာ၌ တည်ရှိသော ရဟန်းကို၊ ဣတော စ-
 ဤမှလည်းကောင်း၊ ဣတောစ-ကောင်း၊ ပရိယေသိတွာ-ရှာမှီးပြီး၍၊ အာရော
 စန ကိစ္စံ-ပြောဆိုဖွယ် ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။

(ဤ“ဣတောစိတောစ”ဝါကျ၌ အချို့မူဝယ် ပန-ရှိသော်လည်း
 အချို့မူပေစာအုပ်၌ကား ပန-မရှိပေ။ တာဒိသံဟု ထည့်စွက် အနက်
 ပေးလိုက်သည်။ တာဒိသဿ-ဟု ထည့်စွက်လိုကလည်း ထည့်စွက်ပါ။
 ပန-ကို ဒဠိမယူဘဲ တပွာကဋီကရဏ အနက်ရှိယူလည်း သင့်ရာ၏၊ ပန-
 နိပါတ်မပါလည်း ယင်း“ဣတောစိတော”ဝါကျကား ဒဠိ တပွာကဋီ
 ကရဏသာ မှတ်လေ။)

ဟိသစ္စံ-၏၊ ယောဘိက္ခု-ကို၊ ဇဝံ-သို့၊ ပရိယေသိတဗျော-အပ်၏၊ သော
 ဘိက္ခု-သည်၊ အသန္တောယေဝံ-အသန္တသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ တေန-
 ကြောင့်၊ တာဒိသန္တိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-
 ပြီ။ အနာပုစ္ဆိတွာတိ-ကား၊ အနာရောစေတွာ မပြောကြားမူ၍။

အန္တရာရာမ ဘိက္ခုနုပဿယ တိတ္ထိယ သေယျ ပဋိက္ကမန ဘတ္တိယသရာနီတိ
 ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ အန္တရာရာမန္တိ-ကား၊ အန္တောဂါမေ-ရှာအတွင်း၌၊ ယောဝိဟာ
 ရော-အကြင် ပြုအပ် ဆောက်အပ်သောကျောင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တံဝိဟာရံ-
 သို့၊ (ဂစ္ဆတော-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌စပ်၊ အန္တရာရာမောတိ-ဟု တည်ရှိမှု
 တုလျတ် လိင်္ဂိတ်စပ်လေ)။ ။ပဋိက္ကမန္တိ-ကား၊ ယာအာသနသာလာ-အကြင်
 နေရာဇရပ်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံအာသနသာလံ-သို့။ ။ဘတ္တိယသရန္တိ-ကား၊

နိမန္တိတသံရံဝါ-ပဋိအပ်သော အိမ်သို့လည်းကောင်း၊ သလာကဘတ္တာဒိဒါယ
ကာနံ-စာရေးတံ ဆွမ်းအစရှိသည်ကို လူတတ်သော ဒါယကာ အစရှိသည်တို့၏၊
သရံဝါ-သို့လည်းကောင်း။ အာပဒါသတိ-ကား၊ ဇီဝိတဗြဟ္မစရိယန္တရာယေသု-
အသက်၏ အန္တရာယ် သာသန၊ မဂ္ဂ၊ ဗြဟ္မစရိယ၏ အန္တရာယ်တို့ကြောင့်။ ။
ကိရိယာ ကိရိယန္တိ ဧတ္ထပဒေ-ဉ္စ၊ သန္တံ-သော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ အနာပုစ္ဆာ-၍၊
ကုလေသု-တို့၌၊ ဝါ-တို့သို့၊ စာရိတ္တာပဇ္ဇနံ-လှည့်လည်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကို၊
ကိရိယန္တိ-၍၊ ဝါ-မပြုအပ်သည်ကို ပြုခြင်းဟူ၍၊ ဝါ-မလှည့်လည်ထိုက်သည်ကို
လှည့်လည်ခြင်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗျံ-အပ်၏။ အနာပုစ္ဆာ-ကုလတို့သို့ လှည့်ခြင်းသို့
ရောက်ခြင်းငှာ ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်ကြားခြင်း မပြောဆိုခြင်းကို၊
အကိရိယန္တိ-၍၊ ဝေဒိတဗျံ-အပ်၏။

စာရိတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇-မဟာနာမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သဗ္ဗေ တံ ဝတ္ထုဝသေန ဝုတ္တန္တိ-ကား၊ အင်္ဂါလနေန ဘိက္ခုနာ စတုမာသ
ပစ္စယ ပဝါရဏာ သဒ္ဓိတဗျာ အညတြ ပုနပဝါရဏာယ အညတြ နိစ္စပဝါရဏာ
ယာတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ တေဝစနံ-ဤစကားကို၊
သိက္ခာပဒနိဒါနသင်္ခါတဿ-သိက္ခာပုဒ် နိဒါန်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝတ္ထုနော-
အကြောင်းဝတ္ထု၏၊ ဝသေန-အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်
ပြီ။ ဟိ တံ သင်္ခေပံ ဝိတ္တာရေဿာမိ - အံ၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝတ္ထုမ္ပိ-ထိုသိက္ခာပုဒ်
နိဒါန်းဟုဆိုအပ်သော ဝတ္ထု၌၊ မဟာနာမေန - မဟာနာမ် အမည်ရှိသော၊
သက္ကေန-သင်္ကာဝင်သည်၊ ဣတ္ထမဟံ တန္တေ သံသံ စတုမာသံ ဘေသဇ္ဇေန
ပဝါရေတုန္တိအာဒိနာ-အစရှိသော၊ ဝစနေန-ဖြင့်၊ ဝတှာ- (ထည့်) လျှောက်
ထားပြီး၍၊ ဘေသဇ္ဇေန-ဆေးဖြင့်၊ စတုမာသံ-လေးလပတ်လုံး၊ ပဝါရဏာစ-
ဖိတ်ခြင်း အလိုရှိစေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဿန္တုဿန္တေန-များလာ များလာ
သော၊ ဘေသဇ္ဇေန-ဖြင့်၊ ပုနပဝါရဏာစ-နောက်ထပ်တစ်ဖန် ဖိတ်မန္တကပြု
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဿန္တုဿန္တေန-သော၊ ဘေသဇ္ဇေန-ဖြင့်၊ နိစ္စပဝါရ
ဏာစ-အမြဲမပြတ် ဖိတ်မန်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကတာ-အပ်၏၊ တသ္မာ-
ကြောင့်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ တဿ တဿ ဝတ္ထုဿ-ထိုထိုအကြောင်းအရာ၏၊
ဝသေန-အားဖြင့်၊ ဝေ-သို့၊ ဝါ-“စတုမာသပဝါရဏာ သဒ္ဓိတဗျာ အညတြ
ပုန ပဝါရဏာယ အညတြ နိစ္စပဝါရဏာယ”ဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ-၏၊ ဣတိ
ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ အညတြ ပုန ပဝါရဏာ
ယာတိ-ကား၊ ပုန-နောက်တစ်ခါ၊ ပဝါရဏာ-ဖိတ်မန်ခြင်းသည်၊ ယဒိအတ္ထိ-

အံ၊ ဧဝံသတိ-သေဝ်၊ တံ ပုန ပဝါရဏံ-ကို၊ ဌပေတွာ-ထားပြီး၍။ ။ အညတြ နိစ္စပဝါရဏာယာတိ ဧတ္ထာပိ ပါဠိ-ဌ်လည်း၊ ဧသေဝ နယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ ပန-စတုမာသပဝါရဏာကို သာယာအပ်သည်မှတစ်ပါး ပုန ပဝါရဏာ၊ နိစ္စပဝါရဏာတို့ကို သာယာအပ်သည်ကို ဆိုဦးအံ၊ တာပိ ပုန ပဝါရဏာ နိစ္စပဝါရဏာယော-တို့သည်လည်း၊ ယဒိအတ္ထိ-ကုန်အံ၊ ဧဝံသန္ဓေ သု-ကုန်သေဝ်၊ တာပိ ပုန ပဝါရဏာ နိစ္စပဝါရဏာယော-တို့ကိုလည်း၊ သာဒိ တဗျာဝ-အပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာယော-မြတ်စွာ ဘုရား၏ အလိုတော်တည်း၊ တေန-ကြောင့်၊ အယံ ပနေတ္ထာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ တတ္ထာတိ-ကား၊ တိဿံ ပဝါ ရဏာယံ-ဌ်။ ။ ဘေသဇ္ဇေဟိ ဝါ ပရိစ္ဆေဒေါ ကတောဟောတိတိ-ကား၊ သပ္ပိ တေလန္တိ ဧဝံသဒိနာ-သပ္ပိ တေလံ ဤသို့အစရှိသော၊ နာမဝသေနဝါ-အမည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပတ္တေန-စလယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာဠိယာ- ကျည်ထောက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ခွက်တောင်းကွမ်းစားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဠကေန-ပြည်တောင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပရိမာနဝသေနဝါ- ချင့်တောင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ (ပရိစ္ဆေဒေါ-ဌ်စပ်)၊ ဧတ္ထကာနိ-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဘေသဇ္ဇာနိ-ဆေးတို့ကို၊ ဝိညာပေ တဗျာနိ-သိစေအပ်ကုန်၏၊ ဝါ-တောင်းအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဘေသဇ္ဇေဟိ ဝါ-တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆေဒေါ-ပိုင်းခြားကန်သတ်ခြင်းကို၊ ကတော- သည်၊ ဟောတိ-၏။ န ဘေသဇ္ဇကရဏီယေတိ-ကား၊ မိဿကဘတ္တေနပိ- ထောပတ်ဆီဦး အစရှိသော ဆေးသန့်သန့်ဖြင့်သာမဟုတ် ထောပတ်ဆီဦး အစ ရှိသည်နှင့်ရောသော ဆွမ်းဖြင့်လည်း၊ ယာပေတုံ-မျှတခြင်းငှာ၊ ဝါ-ရှည်လျား သောအခွန်သို့ ရောက်ခြင်းငှာ၊ စေ သက္ကောတိ - အကယ်၍ စွမ်းနိုင်ငြားအံ၊ ဧဝံသတိ-သေဝ်၊ တဿဘိက္ခုနော(ထည့်)-၏၊ တံမိဿကဘတ္တေန ယာပေတုံ သမတ္တနံ - ထိုမိဿကဘတ်ဖြင့် မျှတခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ခြင်းသည်၊ န ဘေသဇ္ဇ ကရဏီယံနာမ - ဆေးမဟုတ်သော၊ ဆေးမှ တစ်ပါးသော ပြုဖွယ်ကိစ္စမည် သည်၊ ဟောတိ-၏။ အညံဘေသဇ္ဇန္တိ-ကား၊ သပ္ပိနာ-ဖြင့်၊ ပဝါရိတော- ဖိတ်ကြားအပ်သော၊ ဝါ-အလိုရှိစေအပ်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ တေလံ-ဆီကို၊ အာဠကေန - ပြည်တောင်းဖြင့်၊ ပဝါရိတော - သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဒေါဏံ- တစ်စိတ်ကို၊ ဝါ-တစ်စိတ်တစ်ဒေါဏ အတိုင်းအရှည်ရှိသောဆေးကို။

(ဝိညာပေန္တဿ-ဌ်စပ်ရာ၏၊ သဒ္ဓါအနေအထားကား မသင့်၊ ဤ ဋီကာ ဤနေရာ၌သာမဟုတ်၊ နိဿဂ္ဂိယ စွန့်ခန်း၌လာသော ပါဠိ သည်လည်း အချို့တကုတ္တရိ သိက္ခာပုဒ်စသည်၌မသင့်၊ အလွန်ရှေးကျ သောကာလမှစ၍ ပဝါရိတောကား မှားလှသည်ဟု ထင်သည်။

အသင့်ကား“အညံ ဘေသဇ္ဇန္တိ သပ္ပိနာ ပဝါရိယတော စတလံ၊ အာဠ
ကေန ပဝါရိယတော ဒေါဏံ ဝိညာပေန္တဿ”ဟု နေမှသာသင့်ရာ၏၊
ပဝါရိယတော၌ ယအက္ခရာကျန်နေသည်ဟု ထင်သည်။ အမှားကြာ၍
အမှန်ယူဆကြ၏။ နိဿဂ္ဂိယသိက္ခာပုဒ်ချင်းမတူခြင်း ခုဒ္ဒသိက္ခာစသည်
တို့၌ တစ်မျိုးရှိခြင်းတို့ကား စိစစ်ပါလေ။

ယထာဘူတံအာစိက္ခိတုတိ-ကား၊ မယံ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ တယာ-
သည်၊ ဣမေဟိ ဘေသဇ္ဇေဟိ-ဤမည်သော ဆေးတို့ဖြင့်၊ ပဝါရိတာ-ဖိတ်မန်
အပ်သည်၊ အမှား-ဖြစ်ကုန်၏၊ အမှားကဲ့-တို့အားလည်း၊ ဣမိနာစ ဘေသဇ္ဇေန-
ဤမည်သောဆေးဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣမိနာ စ ဘေသဇ္ဇေန - ကောင်း၊
အတ္ထော-အလိုရှိ၏၊ ဝါ-အလိုရှိအပ်၏၊ မယံ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ တယာ-
သည်၊ ယာသုရတ္တိသု-အကြင်ညဉ့်တို့၌၊ ပဝါရိတာ-ကုန်သည်၊ အမှား-ကုန်၏၊
တာရတ္တိယော-ထိုဖိတ်မန်ရာညဉ့်တို့သည်၊ ဝိတိဝတ္တာ-ကျော်လွန်ကုန်ပြီ၊ အမှား
ကဲ့-ငါတို့အားလည်း၊ ဘေသဇ္ဇေန-ဆေးဖြင့်၊ အတ္ထော-အလိုရှိ၏၊ ဣတိ-သို့၊
ယထာဘူတံ-မဖောက်မပြန် ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ၊ အာရောစေတော - ပြောကြား
ပြီး၍။ ။စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံ-ဤသို့ဟုတ်မှန်စွာ၊ ဝိညာပေတုံ-ငှာ၊ ဂိလာ
နေဝ-မမာသော ရဟန်းသည်သာလျှင်၊ လတတိ-ရ၏၊ ဣတရော-ဂိလာနမှ
တစ်ပါးသော အဂိလာနရဟန်းသည်၊ ဧဝံ-စွာ၊ ဝိညာပေတုံ-ငှာ၊ နလဘူတိ-
မရ။

မဟာနာမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဂ-ဥယျုတ္တသေနာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

စတုရဂီနိန္ဒိတ္ထပဒေ-၌၊ ဝိဂ္ဂဟော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏၊
တေဿာသေနာယ-ဤစစ်တပ်အား၊ ဟတ္ထိအဿ ရထပတ္တိတိ-ဆင် မြင်း ရထား
ခြေသည်ဟူ၍၊ စတ္တာရိ - လေးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂါနိ-အစိတ်အင်္ဂါတို့သည်၊
သန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိတသွာ-ကြောင့်၊ သာ သေနာ-သည်၊ စတုရဂီနိ-မည်၏။
စတုရဂီနိ-လေးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ တံသေနံ-ကို၊ (ဒဏ္ဍနာယ-၌စပ်)။ ။
ဒွါဒသပုရိသော-တစ်ဆယ့်နှစ်ယောက်သော ယောက်ျားရှိသော၊ ဟတ္ထိ-ဆင်
တစ်စီးလည်းကောင်း၊ တိပုရိသော - သုံးယောက်သော ယောက်ျားရှိသော၊
အသော - မြင်းတစ်စီး လည်းကောင်း၊ စတုပုရိသော - လေးယောက်သော
ယောက်ျားရှိသော၊ ရထော-တစ်စီးသောရထား လည်းကောင်း၊ သရဟတ္ထာ-
လက်၌မြားရှိကုန်သော (သရဟတ္ထာ၌ သရကား ဌာနိဖြင့် ဌာနကိုယူခြင်း

ကြောင့်) ဝါ - လေးလက်စွဲကုန်သော၊ စတ္တာရော - ကုန်သော၊ ပုရိသာ-တို့
 လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံသေနာ - ဤစစ်တပ်သည်၊ ပစ္ဆိမကောဋ္ဌိယာ -
 နောက်ဆုံးပိတ် အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတာ-လေးပါးသော
 အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သေနာနာမ-မည်၏၊ ဤဒိသံ - ဤကဲ့သို့ရူအပ်သော၊
 သေနံ - ကို၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-စတုရင်္ဂနိ သေနံ ဟူသော ပါဠိ၏
 အနက်တည်း။ တံပန ဝိဇဟိတုာတိ-ကား၊ ကေနစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သည်၊
 ဝါ-တစ်ခုခုသည်၊ အန္တရိတာဝါ-ခြားကွယ်အပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဝါ-
 ခြားကွယ်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ နိန္ဒ-နိမ့်ရာအရပ်သို့၊ ဝါ-ချိုင်းထဲသို့၊ ဝါ-
 ချိုင့်ထဲသို့၊ သြရဠာဝါ-ဆင်းသွားသည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-သော၊ သေနာ-ကို၊
 နဒိဿတိ-မမြင်အပ်၊ ဣဌောနေ-၌၊ ဌတွာ-၍၊ ဒဠ-ငှာ၊ န သက္ကာ-မတတ်
 ကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတွာ - ၍၊ တံဒဿန္တပစာရံ - ထိုမျက်စိဖြင့် မြင်ရာ
 ဒဿန္တပစာကို၊ ဝိဇဟိတုာ-စွန့်ခွာပြီး၍၊ အညံ - သော၊ ဌာနံ-သို့၊ ဂန္ဓာ-၍။
 သေနာ ဒဿနဝတ္ထုသိန္နိ-ကား၊ သေနံ-ကို၊ ဒဿနာယ-ငှာ၊ ဂမနဝတ္ထုသိန္နိ-
 ကြောင့်၊ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ အယမေဝ-ဤ “သေနံဒဿနာယဂမနဝတ္ထုသိန္နိ”
 ဟူသော ပါဠိသည်သာလျှင်၊ ပါဠော-အဋ္ဌကထာပါဠိသည်၊ တဝေယျ-ရာ၏။
 ဟတ္ထိအာဒိသု ဧကမေကန္တိ-ကား၊ ဟတ္ထိအာဒိသု-ဆင်အစရှိကုန်သော၊ စတုသု-
 ကုန်သော၊ အင်္ဂေသု-တို့တွင်၊ ဧကမေကံ-တစ်ခုတစ်ခုကို၊ အန္တမသော-အား
 ဖြင့်၊ ဧကပုရိသာရဠဟတ္ထိမ္ပိ-တစ်ယောက်သော ယောက်ျားစီးသော တစ်ကောင်
 သော ဆင်ကိုလည်းကောင်း၊ သရဟတ္ထံ-သော၊ ဧကမ္ပိ ပုရိသံ-ကောင်း၊ ဣတိ
 အယံ-ကား၊ အတ္ထော- ဟတ္ထိအာဒိသု ဧကမေကံ အစရှိသော ပါဠိ၏ အနက်
 တည်း။ ယာယသေနာယ-ဖြင့်၊ ရာဇာ-သည်၊ ဥယျာနံ ဝါ-ဥယျာဉ်သို့ လည်း
 ကောင်း၊ နဒိံ ဝါ-မြစ်သို့ လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ သာ သေနာ-သည်၊
 အနုယျုတ္တာနာမ-မည်၏။ ဧဝံ-သို့၊ အနုယျုတ္တာ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ တထာ
 ရူပပစ္စယေတိ-ကား၊ မာတုလော-ဦးရီးသည်၊ ဝါ-အမိ၏ မောင်သည်၊ သေ
 နာယ-စစ်တပ်ထဲ၌၊ ဂိလာနော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ အာဒိကေ-ဤသို့
 အစရှိသော၊ အနုရူပကာရဏေ-စစ်သည်ဘောင်သို့ သွားခြင်း အားလျော်သော
 အကြောင်းသည်၊ သတိ-သော်။ ။ အာပဒါသုတိ-ကား၊ ဇီဝိတဗြဟ္မစရိယန္တရာ
 ယေသု-အသက်၏အန္တရာယ် သာသနမဂ္ဂ နှစ်ဝသော ဗြဟ္မစရိယ၏ အန္တရာယ်တို့
 ကြောင့်၊ အဟံ-သည်၊ ဧတ္ထသေနာယံ-သို့၊ ဂတော-သွားလတ်သော်၊ မုစ္စိဿာ
 မိ-ဘေးရန်မှ လွတ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတွာ-၍၊ ဂစ္ဆတော-သော၊ ဘိက္ခု
 နော-အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

ဥယျုတ္တသေနာ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၉-သေနာဝါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပဋိသေနာရုဒ္ဓါယာတိ-ကား၊ ယထာ ယေန အာကာရေန-ဖြင့်၊ ပဋိသေနာ ယ-ရန်သူ တပ်သည်။ ရုဒ္ဓမာနာယ-ပိတ်ဆို့ တားဆီးအပ်သည် ရှိသော်၊ သဉ္ဇာ ရော-သွားလာခြင်းသည်၊ ဆိဇ္ဇတိ-ပြတ်၏၊ ဧဝံ တထာ တေန အာကာရေန- ထို အသွားအလာ ဖြတ်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဋိသေနာယ-သည်၊ ရုဒ္ဓါယ-သော၊ သေနာယ-မိမိသွားသောစစ်တပ်ထဲ၌။ ။ကေနစိ ပလိဗုဒ္ဓဿာတိ-ကား၊ ကေနစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ ဝေရိကေနဝါ-ရန်သူ သည် လည်းကောင်း၊ ဣဿရေန ဝါ-အစိုးရသော သူသည် လည်းကောင်း၊ ရုဒ္ဓဿ-ပိတ်ဆို့ တားဆီးအပ်သော ရဟန်းအား။

သေနာဝါသ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၀-ဥယျောဓိက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သမ္ပဟာရဋ္ဌာနဿာတိ-ကား၊ ယုဒ္ဓိဘူမိယာ-နှစ်ဦးနှစ်ဘက် လက်နက်အားကိုး စစ်ထိုးရာမြေ၏။ ။ဗလဿ အဂ္ဂံ ဇာနန္ဒိတိ-ကား၊ ဟတ္ထိ-ဆင်တို့သည်ကား၊ တွေ့ကာ-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏၊ အဿာ-မြင်းတို့သည်ကား၊ တွေ့ကာ- ကုန်၏၊ ရထာ-ရထားတို့သည်ကား၊ တွေ့ကာ-ကုန်၏၊ ပတ္တိ-ခြေလျင်တပ်သား တို့သည်ကား၊ တွေ့ကာ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဗလဿ-ဗိုလ်ပါရမိ၏၊ ကောဋ္ဌာ သံ-အဖို့အစုကို၊ ဇာနန္ဒိ-ကုန်၏။ ဟိ သစ္စံ-မှန်၏၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝိဟာ ရဂ္ဂေနာတိ အာဒိသု-အစရှိကုန်သော၊ ပယောဂေသု-ပြုယူကုန်၍၊ အာဂတော- လာသော၊ အဂ္ဂသဗ္ဗေ-သည်၊ ကောဋ္ဌာသတ္တော-အဖို့အစုဟူသောအနက်ရှိသည်၊ ဟောတိဝိယ-သို့၊ တထာ-တူ၊ တွေ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာယံ-၌၊ အာဂတော-သော၊ အဂ္ဂသဗ္ဗေ-သည်၊ ကောဋ္ဌာသတ္တော-အနက်ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တေန- ကြောင့်၊ (တစ်နည်း) ဘဒြမုခ-ဆရာ၊ အဂ္ဂသဗ္ဗေ-သည်၊ အနေကတ္တော- များသောအနက်ရှိသည်၊ ဟောတိနနု-လော၊ အထ-လျက်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဗလဿ အဂ္ဂံ ဇာနန္ဒိတိ ပါဌဿ-၏၊ တွေကာ။ပ။ ဗလဿ ကောဋ္ဌာသံ ဇာနန္ဒိတိ အတ္တော-ဟူသော အနက်ကို၊ တယာ-သင်သည်၊ ဝဏ္ဏိတော-ဖွင့်ဆိုအပ်ပါ သနည်း၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ စောဒနာ-တည်း။ ဘဒြမုခ-ဆရာ၊ အဂ္ဂသဗ္ဗေ- သည်၊ အနေကတ္တော-သည်၊ ကိဉ္စာပိ ဟောတိ-၏၊ ပန တထာပိ-သော်လည်း၊ ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝိဟာရဂ္ဂေနာတိ အာဒိသု ဝိယ-အစ ရှိသော ပြုယူကုန်၍သို့၊ တွေ သိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာယံ-၌၊ အာဂတော-သော၊ အဂ္ဂသဗ္ဗေ-သည်၊ ကောဋ္ဌာသတ္တော-ရှိ၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဗလဿ အဂ္ဂံ

ဇာနန္ဒီတိ ပါဌဿ-၏။ ဣတ္ထိကံ။ ပ။ ဗလဿ ကောဌာသံ ဇာနန္ဒီတိ အတ္ထော-
 ကို၊ မယာ-သည်။ ဝဏ္ဏိတော-အပ်၏။ ဣတိ အယံ-ကား။ သောဓနာ-တည်း။
 (ဤ၌ ဟိ သဒ္ဓါကား ဒဠိကရဏ၊ ကာရဏ၊ တပ္ပာကဋ္ဌိကရဏ သုံးချက်ရ ဟု
 မှတ်ပါ။)။ တေန-ကြောင့်။ ဗလဂဏနဌာနန္ဒီ အတ္ထောတိ-ဟူ၍။ သင်္ဂဟ ကာ
 ရော-သည်။ အာဟ-ပြီ။ သေနာယ ဝိယူဟန္တိ ပဒဿ-၏။ ဣတော ဌာနတော-ဤ
 အရပ်မှ၊ ဟတ္ထိ-ဆင်တို့သည်။ ဟောန္တု- ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတော-မှ၊
 အဿာ-တို့သည်။ ဟောန္တု-ကုန်သတည်း။ ဣတော ဌာနတော-မှ၊ ရထာ-တို့သည်။
 ဟောန္တု-ကုန်သတည်း။ ဣတော ဌာနတော-မှ၊ ပတ္ထိ-တို့သည်။ ဟောန္တု-ကုန်
 သတည်း။ ဣတိ-သို့။ သေနာယ-စစ်တပ်ကို။ ဌပနံ-နေရာ ချထားခြင်းတည်း။
 ရာသိ - အစုအဝေးကို။ ကတော-၍။ ဌပနံ-တည်း။ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ တေန-ကြောင့်။ သေနာသန္တိဝေသဿေတံ နာမန္တိ-၍။
 သင်္ဂဟကာရော-သည်။ အာဟ-ပြီ။ ဒွါဒသ ပုရိသော ဟတ္ထိတိ-ကား။ အာရော
 ဟကာ-အပေါ်၌ တက်စီးကုန်သော၊ စတ္တာဓရာ-ကုန်သော၊ ပုရိသာ-တို့ လည်း
 ကောင်း။ ဧကေက ပါဒ ရက္ခကာ-တစ်ခု တစ်ခုသော ခြေကို စောင့်တတ်ကုန်
 သော၊ ဒွေ ဒွေ-နှစ်ယောက်စီ၊ နှစ်ယောက်စီကုန်သော၊ ပုရိသာ-တို့ လည်း
 ကောင်း။ ဣတိ ဧဝံ - သို့။ ဒွါဒသ ပုရိသော - တစ်ဆယ့် နှစ်ယောက်သော
 ယောက်ျားရှိသော၊ ဟတ္ထိ-ဆင်လည်းကောင်း။ ။ တိပုရိသော အသောတိ-
 ကား။ အာရောဟကော-သော၊ ဧကော-သော၊ ပုရိသော-လည်းကောင်း။
 ပါဒရက္ခကာ-ခြေကိုစောင့်တတ်ကုန်သော၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ ပုရိသာ-တို့လည်း
 ကောင်း။ ဣတိဧဝံ-သို့။ တိပုရိသော-သုံးယောက်သော ယောက်ျားရှိသော၊
 အသော-မြင်းလည်းကောင်း။ ။ စတုပုရိသော ရထောတိ-ကား။ ဧကော-
 သော၊ သာရထိ - ရထားထိန်း လည်းကောင်း။ ဝါ - ရထားမောင်းသောသူ
 လည်းကောင်း။ ဧကော-သော၊ ယောဓော-ထိုးခုတ်တိုက်ခိုက်တတ်သော သူရဲ
 လည်းကောင်း။ ဒွေ-ကုန်သော၊ အာဏိရက္ခကာ-နန်းစောင့် (နစောင့်)ခေါ်ထ
 မယ်နစိုင့်ကို စောင့်တတ်ကုန်သော၊ ပုရိသာ-တို့လည်းကောင်း။ ဣတိဧဝံ-
 သို့။ စတုပုရိသော-ရှိသော၊ ရထော-လည်းကောင်း။ ဣတိ-သို့။ ဒဌဗ္ဗော-အပ်၏။

ဥယျောဓိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။
 ပဉ္စမော-သော၊ အစေလကဝဂ္ဂေါ-သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆-သုရာပါနဝဂ္ဂ

၁-သုရာပါနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပိဋ္ဌာဒိဟိ ကတံ မဇ္ဇံ သုရာတိပါဌဿ-၏။ ပိဋ္ဌ ပူဝံ သြဒန ကိဏ္ဏ သမ္ဘာရေဟိ-
 မုန့်မုန့်၊ မုန့်ထမင်း၊ တဆေး အထူးထူးသော အဆောက် အဦတို့ဖြင့်။ ကတံ-

ပြုအပ်သော၊ မဇ္ဇိ-သေသည်။ ဝါ-ရစ်မှူးကြောင်းဖြစ်သော ဝတ္ထုသည်။ သုရာ-မည်၏။ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ ဣဒံအတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကိံအတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ပိဋသုရာ-မုန့်မုန့်ဖြင့် ပြုအပ်သော သေလည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏသုရာ-မုန့်တို့ဖြင့်ပြုအပ်သော သေလည်းကောင်း၊ ဩဒနသုရာ-ထမင်းဖြင့်ပြုအပ်သော သေလည်းကောင်း၊ ကိဏ္ဍပက္ခိတ္တာ-တဆေးဖြင့် ခပ်အပ်၊ ထည့်အပ်သော သေလည်းကောင်း၊ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ-အမျိုးမျိုးသော အဆောက်အဦနှင့် ယှဉ်သော သေလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမာနိ ပဉ္စ-ဤငါးပါးတို့သည်၊ သုရာနာမ-မည်ကုန်၏။ ဣတိဣဒံအတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ တတ္ထ တာသု ပဉ္စသု သုရာသု-တို့တွင်၊ ပိဋ-မုန့်ညက်ကို၊ ဝါ-မုန့်မုန့်ကို၊ ဘာဇနေ-အိုး၌၊ ပက္ခိပိတ္တာ-ထည့်ပြီး၍၊ တဇ္ဇိ-ထိုထည့်ထားသော မုန့်မုန့်အားလျော်သော၊ ဝါ-ထိုထည့်ထားသော မုန့်မုန့်နှင့် သင့်ရုံသော၊ ဥဒကံ-ရေကို၊ ဒတွာ-ပေးပြီး၍၊ မဒ္ဒိတွာ-နယ်ပြီး၍၊ ကတာ-ပြုအပ်သော သေသည်၊ ပိဋသုရာ-မည်၏၊ ဝေ-ဤအတူ၊ သေသာသုပိ-ကြွင်းကုန်သော သေတို့၌လည်း၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ ပန-တူသည်မှတစ်ပါး မတူသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဝါ-အတိဒေသသံဝဏ္ဏနာမ္ပ တစ်ပါး ပစ္စက္ခသံဝဏ္ဏနာကိုဆိုဦးအံ့၊ တဿာသုရာယ-၏၊ ဗီဇိ-မျိုးစေ့ကို၊ ကိဏ္ဍာတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။ ယေ-အကြင်မျိုးစေ့တို့ကို၊ သုရာမောဒကာတိပိ-တို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စန္တိ-အပ်ကုန်၏၊ တေသုရာမောဒကေ-ထိုသေမျိုးစေ့တို့ကို၊ ပက္ခိပိတ္တာ-၍၊ ကတာ-ပြုအပ်သောသေသည်၊ ကိဏ္ဍပက္ခိတ္တာ-မည်၏။ ဟရိတကိသာသပါဒိ နာနာသမ္ဘာရေဟိ-ဖန်းခါးသီး၊ မုန့်ညင်းစေ့ အစရှိသော အထူးထူးသော အဆောက်အဦတို့နှင့်၊ သံယောဇိတာ-ယှဉ်စပ်အပ်သော သေသည်၊ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ-မည်၏။

သို့

ပုပ္ဖာဒိဟိ ကတော အာသဝေါ မေရယန္တိ-ကား၊ ပုပ္ဖ ဖလ မဓု ဂုဠသမ္ဘာရေဟိ-သစ်ပွင့်၊ သစ်သီး၊ ပျားရည်၊ ထန်းလျက် အစရှိသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့်၊ ကတော-သော၊ စိရပရိဝါသိတော-ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ထိုထားအပ်၊ စိမ်ထားအပ်သော အရည်သည်၊ မေရယံ-မည်၏။ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-ပုပ္ဖာဒိဟိ ကတော အာသဝေါ မေရယံ-ဟူသောပါဌ်၏ အနက်တည်း။ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကိံအတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ပုပ္ဖာသဝေါ-ပန်းပွင့်ဖြင့် ပြုအပ်သော စိမ်ရည်လည်းကောင်း၊ ဖလာသဝေါ-သစ်သီးဖြင့် ပြုအပ်သော စိမ်ရည်လည်းကောင်း၊ မဓုသဝေါ-ပျားရည်ဖြင့် ပြုအပ်သော စိမ်ရည်လည်းကောင်း၊ ဂုဠသဝေါ-ထန်းလျက်ဖြင့်ပြုအပ်သော စိမ်ရည် အရက် လည်းကောင်း၊ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ - အဆောက်အဦနှင့်ယှဉ်သော စိမ်ရည် လည်း

ကောင်း၊ ဣတိ ဣမေပဉ္စ-တို့သည်၊ မေရယံနာမ-မည်၏။ ဝါ-အရက်မည်၏။ တတ္ထ ပဉ္စသုအာသဝေသု-တို့တွင်၊ မဇ္ဈက တာလ နာဠိကေရာဒိ ပုပ္ဖရသော-သစ် မဉ္ဇူ၊ ထန်း၊ အုန်း အစရှိသည်တို့၏ အပွင့်၏အရည်သည်၊ စိရပရိဝါသိတော- ကြာမြင့်စွာ စိမ်ထားအပ်သည်၊ သမာနော-သော်၊ ဝါ-သော၊ မဇ္ဈက တာလ နာဠိကေရာဒိပုပ္ဖရသော-သည်၊ ပုပ္ဖာသဝေ ဝါ-မည်၏။ စိရပရိဝါသိတော(လိုက်)- သော၊ ပနသဒိဖလရသော-ပိန္န အစရှိသည်တို့၏အသီးရည်သည်၊ ဖလာသဝေ ဝါ- မည်၏။ စိရပရိဝါသိတော-သော၊ မုဒ္ဓိကာရသော-မုဒရက်သီးရည်သည်၊ မဇ္ဈ သဝေ ဝါ-မည်၏။ ပန-ဂန္တန္တရ ဝိသေသကိုဆိုဦးအံ့၊ သမန္တပါသဒိကာယံ-မည် သော အဋ္ဌကထာ၌၊ မုဒ္ဓိကာ ဖလာဒိနိ-မုဒရက်သီး (သပျစ်သီး) အစရှိသော သစ်သီးတို့ကို၊ မုဒ္ဓိတော-နယ်ပြီး၍၊ တေသံ မုဒ္ဓိကာဖလာဒိနိ-တို့၏၊ ရသေန- အရည်ဖြင့်၊ ကတော-သော၊ အာသဝေ ဝါ-အရက်သည်၊ ဖလာသဝေ ဝါနာမ- မည်၏။ မုဒ္ဓိကာနိ-တို့၏၊ ဇာတိရသေန-အရည်စစ်ဖြင့်၊ ကတော-သော၊ အာသဝေ ဝါ-သည်၊ မဇ္ဈသဝေ ဝါနာမ-မည်၏။ ယောအာသဝေ ဝါ-ကို၊ မက္ခိကာ မဇ္ဈာ-ယင်သည်၊ မဇ္ဈသဝေ ဝါနာမ-မည်၏။ ယောအာသဝေ ဝါ-ကို၊ မက္ခိကာ မဇ္ဈာ-ယင်ပျားရည်ဖြင့်၊ ကရိယတိ-အပ်၏၊ သောပိအာသဝေ ဝါ-သည်လည်း၊ မဇ္ဈသဝေ ဝါနာမ-မည်၏။ ဣတိ-သို့၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ- သို့၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ဥစ္ဆုရသော-ကြံရည်သည်၊ ဝါ- ကြံရည်ဖြင့် ပြုအပ်သော အရက်သည်၊ ဂုဠာသဝေ ဝါ-မည်၏။ ဟရိတကာ မလက ကဋ္ဌကတဏှာဒိ နာနာသမ္ဘာရာနိ-ဖန်ခါးသီး၊ ဆီးဖြူသီး၊ ခါးစပ်သော အရသာ ရှိသော အထူးထူးသော အဆောက်အဦတို့၏၊ ရသော-အရည်ကို၊ စိရပရိဝါ သိတော-ကြာမြင့်စွာထုံအပ်ထားအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ-သော၊ ဟရိတကာ မလက ကဋ္ဌကတဏှာဒိ နာနာသမ္ဘာရာနိ-တို့၏၊ ရသော-သည်၊ သမ္ဘာရ သံ ယုတ္တော-မည်၏။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ သုရာမေရယေသု-တို့တွင်၊ သုရာယစ- ၏လည်းကောင်း၊ မေရယာယစ- ၏လည်းကောင်း၊ သမ္ဘာရ သံယောဂေ- အဆောက်အဦနှင့်ယှဉ်ခြင်းသည်၊ ဝါ-ဖန်ခါးသီး အစရှိသော အဆောက်အဦ ကို ထည့်ရခြင်းသည်၊ သမာနေပိ-တူသော်လည်း၊ မုဒ္ဓိတော-နယ်၍၊ ကတာ- ပြုအပ်သော ဝတ္ထုသည်၊ သုရာ-မည်၏။ စိရပရိဝါသိတမတ္တေန-ကြာမြင့်စွာ စိမ်ထားခြင်းမျှဖြင့်၊ မေရယံ-မည်၏။ ဣတိဝေ-သို့၊ ဣမေသံ သုရာမေရယာနိ- တို့၏၊ နာနာကရဏံ-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-အပ်၏။ ပီဇတော ပဋ္ဌာယာတိ-ကား၊ သမ္ဘာ ရေ-ဆီးဖြူ၊ သျှိုသျှား၊ သဖန်း အစရှိသော အဆောက်အဦတို့ကို၊ ပဋိယာဒေတော- စီရင်ပြီး၍၊ စာဋိယံ-အိုးစရည်း၌၊ ပက္ခိတ္တကာလတော-ထည့်ရာအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ စေဝ-ကောင်း၊ တာလ နာဠိကေရာဒိနိ-ထန်း၊ အုန်း အစရှိသည်တို့၏၊ ပုပ္ဖ ရသဿ - အပွင့်ရည်၏၊ အဘိနဝကာလတော-အသစ်စက်စက် စိမ်ရည်အိုးထဲ ကျရာအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယစ-စ၍လည်းကောင်း၊-

(ဤအရာ၌ အဘိနဝကာလတော-ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဂလိတ
ကာလတော-ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဂဟိတကာလတော-ဟူ၍ လည်း
ကောင်း ဆရာအသီးသီး အနည်းနည်းအဖုံဖုံဆိုခြင်းကို အကျယ်သိလို
သော် ရှေးသက္ကရာဇ်တစ်ထောင်ကျော်က ရွှေဘို ပလိင်္ဂေ ရှင်သုဇာတ
နှင့် ကျော်အောင်စံသားဆရာတော်တို့၏ “သေ” အဆုံးအဖြတ်၊ မဂ်တ္ထ
ဒီပနီဆရာ၏ အဆုံးအဖြတ်တို့ကို ရှာပြီးကြည့်ရပါ။)

လောဏ သောဝီရကံဝါ သုတ္တံဝါတိ-ကား၊ ဇေ-ကုန်သော၊ ဣမေ-ဤ
လောဏ သောဝီရကနှင့် ယက်ကန်းတို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ အနေကေဟိ-များစွာ
ကုန်သော၊ ဘေသဇေဟိ-ဆေးတို့ဖြင့်၊ အဘိသင်္ခတာ-ပြုအပ်ကုန်သော၊ အာ
သဝ ဝိသေသာ-စိမ်ရည်အထူးတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ဝါသဂ္ဂါဟာပနတ္ထန္တိ-
ကား၊ သုဂန္ဓဘာဝဂါဟာပနတ္ထ-ကောင်းသော အနံ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ယူ
စေခြင်းငှာ။ ။စ-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ ဝတ္ထု-သုရာမေရယ
ဟု ဆိုအပ်သော ဝတ္ထုကို၊ အဇာနုနတာယ-မသိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အစိတ္တ
ကတာ-ဝတ္ထုဝိဇာနုနစိတ် မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏။ အကုသလေ
နေဝ-အကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပါတဗ္ဗတာယ-သောက်အပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ လောကဝဇ္ဇ-မည်၏။ ပန-ဂန္ဓဂရ မျှော်ထောက်ရှု၍ ယခုအနေ
မှာခဲ့ပေအံ့၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ ယံဝစနံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ-သည်၊ သိယာ-
၏၊ သဗ္ဗံ-သော၊ တံဝစနံ-ဆိုဆိုအပ်၊ ဆိုသင့်၊ ဆိုထိုက်သော အဆုံးအဖြတ်စကား
ရပ်သည်၊ ပဌမပါရာဇိကဝဏ္ဏနာယံ-၌၊ ဝုတ္တနုယေနေဝ-တည်း။

သုရာပါနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂-အင်္ဂုလိပတောဒကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ ဟသာဓိပ္ပာယဿာတိ-ကား၊ ခိဋ္ဌာဓိပ္ပာယဿ-မြူးထူးခြင်းကို အလိုရှိသော၊
ဝါ-၍။ ။ဣမိနာပါဌေန - ပါဌ်ဖြင့်၊ ကာယသံသဂ္ဂါဓိပ္ပာယံ - ကိုယ်လက်
ရောယှက်လျှင်ကို၊ ဝါ-ကာယသံသဂ္ဂရာဂကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ပဋိက္ခိ
ပတိ-ပယ်မြစ်တော်မူ၏။

စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပတောဒကေ - ဤသို့ ထိုးဆွဲခြင်း၌၊
ဘိက္ခုနီမ္မိ-ရဟန်းမကိုလည်း၊ ဟသာဓိပ္ပာယေန-ရယ်မြူးလိုသဖြင့်၊ ဖုသတော-
ထိသော၊ ဘိက္ခုဿ-အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တထာ တေန ဟသာ
ဓိပ္ပာယေန-ဖြင့်၊ ဘိက္ခုမ္မိ-ရဟန်း ယောက်ျားကိုလည်း၊ ဖုသန္တိယာ-သော၊
ဘိက္ခုနီယာ-အား၊ တထာဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတံတသ္မာ-ကြောင့်၊
ဣဓ ပန ဘိက္ခုနီပိ ဘိက္ခုဿ ဘိက္ခုစ ဘိက္ခုနီယာ အနုပသမ္ပန္နော ဝေတိ-၍၊

အနာဒရိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၀၇

သင်္ကဟကာဏေ-သည်။ အာဟ-ပြီ။ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓါဒိသု သဗ္ဗတ္ထာတိ-ကား။ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓေ-ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထု၌လည်းကောင်း။ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓေန-ဖြင့်။ ကာယေ-၌လည်းကောင်း။ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓေန-ဖြင့်။ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓေ-၌လည်းကောင်း။ နိဿဂ္ဂိယေန-စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်။ ကာယေ-၌လည်းကောင်း။ နိဿဂ္ဂိယေန-ဖြင့်။ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓေ-၌လည်းကောင်း။ နိဿဂ္ဂိယေန-ဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယေ-၌လည်းကောင်း။ ဣတိ-သို့။ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော၊ ပတောဒကေ-ထိုးဆွခြင်း၌။ ။သတိ ကရဏိယေ အာမသတောတိ-ကား။ ကရဏိယေ-ပြုဖွယ်ကိစ္စအဝဝသည်။ သတိ-သော်။ ပုရိသံ-ယောက်ျားကို၊ အာမသတော-သုံးသပ်သော ရဟန်းအား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ ပန-ဗျတိရိတ်ကို ဆိုဦးအံ့။ ကရဏိယေ-သည်။ သတိပိ-သော်လည်း။ ဣတ္ထိ-ကို၊ အာမသိတုံ-ငှါ၊ နဝဋ္ဌတိ-မအပ်။

အင်္ဂုလိပတောဒကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃-ဟသဓမ္မသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဥပရိဂေ ပ္ဍကေတိ-ကား။ ဂေ ပ္ဍကာနံ-ဘဝါးမျက် (ဖမျက်)တို့၏။ ဥပရိဘာဂပ္ပမာဏေ-အထက်အဖို့ ပမာဏရှိသော၊ ဝါ-မြုပ်လောက်သော ပမာဏရှိသော။ ။ကိဋ္ဌာဓိပ္ပာယော-မြူးထူး ပျော်ပါး ကစားခြင်း၌ ဖြစ်သော အလိုသည်။ ဝါ-မြူးထူးပျော်ပါး ကစားခြင်းငှာ ဖြစ်သောအလိုသည်။ ဝါ-ကစားလို့ခြင်းသည်။ ဟသာဓိပ္ပာယောတိ-ဟသာဓိပ္ပာယောနာမ-မည်၏။ ယေန ယေန အင်္ဂေနာတိ-ကား။ ဟတ္ထပါဒါဒိသု-လက်ခြေအစရှိသော အင်္ဂါတို့တွင်၊ ယေန ယေန အင်္ဂေန-ဖြင့်။ တထာ နာဝါယ ကိဋ္ဌတောတိ - ကား။ ဖိယာရိတ္တာဒိဟိ-တက် ထိုးဝါး အစရှိသော လှေသွားကြောင်း ဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ နာဝံ-လေ့ကို၊ ပါဇေန္တဿ-သွားစေသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ တိရေ-ကမ်းနား၌၊ ဝါ-ကမ်းစပ်၌၊ ဥဿာရေန္တဿ ဝါ-အောက်အထက်ရွှေ့ပြောင်းသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌိ-သည်။ ဟောတိ-၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဧဝံဒိ တဗ္ဗော-အပ်၏။

ဟသဓမ္မသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄-အနာဒရိယ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတ္ထ သိက္ခာပဒေ-၌၊ အနာဒရိယံ-မရှိသေခြင်းသည်။ ဝါ-ရှိသေခြင်းမရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်။ ပုဂ္ဂလာနာဒရိယဉ္စ-ကောင်း။ ဝါ-

ပုဂ္ဂိုလ်၌ မရှိသေခြင်း လည်းကောင်း၊ ဝါ-ပုဂ္ဂိုလ်၌ ရှိသေခြင်း မရှိသော သူ၏ အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနာဒရိယဉ္စ-လည်းကောင်း၊ ဝါ-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒုဝိဓံ-ရှိ၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပုဂ္ဂလဿဝါတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ တတ္ထ တေသု အနာဒရိယေသု-တို့တွင်၊ ယော ဘိက္ခု-သည် (အနာဒရိယံ ကရောတိ-၌စပ်)၊ ဝါ-ကို၊ ဥပသမ္ပန္နော- ရဟန်းတစ်ပါးသည်၊ ပညတ္တေန-ပညတ်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ ဝုစ္စမာနော- အပ်သော်၊ ဝါ-သော၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊ အယံ ဥပသမ္ပန္နော-ကို၊ ဥက္ခိတ္တ ကော-သံဃာသည် နှင်ထုတ်အပ်၏၊ ဣမဿ ဥပသမ္ပန္နဿ-ဤပညတ်တော်ဖြင့် ပြောဆိုတတ်သော ရဟန်း၏၊ ဝစနံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အကတံ-မပြုအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ၊ ဣတိဝါ-ဤသို့လည်းကောင်း၊ အယံ ဥပသမ္ပန္နော-ဤ ပညတ် တော်ဖြင့် ပြောတတ်သော ရဟန်းကို၊ ဝမ္ဘိတော-သံဃာသည် ရှုံ့ချ အပ်၏၊ ဣမဿ ဥပသမ္ပန္နဿ-၏၊ ဝစနံ-သည်၊ အကတံ-သည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ၊ ဣတိ ဝါ-ကောင်း၊ အယံ ဥပသမ္ပန္နော-ကို၊ ဂရဟိတော-ကဲ့ရဲ့အပ်၏၊ ဣမဿ ဥပ သမ္ပန္နဿ-၏၊ ဝစနံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အကတံ-သည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ၊ ဣတိ ဝါ-ကောင်း၊ အနာဒရိယံ-ကို၊ ကရောတိ-၏၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ ပုဂ္ဂလေ- ဌံ၊ အနာဒရိယံ-ကို၊ ကရောတိ နာမ-မည်၏။ ပန-ပုဂ္ဂလ အနာဒရိယမှတစ်ပါး ဓမ္မအနာဒရိယကို ဆိုဦးအံ့၊ ယော ဘိက္ခု-ကို၊ ပညတ္တေန-ဖြင့်၊ ဝုစ္စမာနော- သော်၊ ဝါ-သော၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊ အယံ ဓမ္မော-သည်၊ ကထံ-သို့၊

နဿေယျဝါ-ပျောက်မှုလည်း ပျောက်ပါအံ့နည်း၊ ဝိနဿေယျဝါ- ပျက်စီးမှု လည်း ပျက်စီးပါအံ့နည်း၊ အန္တရဓာပေယျဝါ-ကွယ်မှုလည်း ကွယ်ရာပါအံ့ နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အနာဒရိယံ-ကို၊ ကရောတိ-အံ့၊ အယံ ဘိက္ခု ဝါ-သည် လည်းကောင်း၊ ယော ဘိက္ခု-ကို၊ ပညတ္တေန-ဖြင့်၊ ဝုစ္စမာနော-သော်၊ ဝါ- သော၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊ တံ ပညတ္တံ-ထို့ ပြောကြောင်းဖြစ်သော ပညတ္တိ ဓမ္မကို၊ နသိက္ခိတုကာမော-ကျင့်ခြင်း သင်ယူခြင်းငှာ အလိုမရှိသည်၊ ဟုတော- ရှိ၊ အယံ-ဤပညတ်တော်သည်၊ ကထံ-သို့၊ နဿေယျဝါ-အံ့နည်း၊ ဝိနဿေယျ ဝါ-အံ့နည်း၊ အန္တရဓာပေယျ ဝါ-အံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အနာဒရိယံ-ကို၊ ကရော တိ-အံ့၊ အယံ ဘိက္ခု ဝါ-သည် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေ-ပညတ်တော် တရား၌၊ အနာဒရိယံ-ကို၊ ကရောတိ နာမ-၏။ တေန-ကြောင့်၊ တသ္မာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။

ဣဒံ န သလ္လေခါယ သံဝတ္တတိတိ-ကား၊ ယံ အပ္ပိစ္ဆတာ-သည်၊ ဝါ-အကြင် အလိုနည်းသောသူ၏ အဖြစ်သည်၊ ဝါ-အကြင်အလိုမရှိသော သူ၏အဖြစ် တည်း ဟူသော အလောဘသည်၊ သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ ကိလေသေ-တို့ကို၊ လိခတိ-ရေး ခြစ်တတ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သာ အပ္ပိစ္ဆတာ-သည်၊ သလ္လေခါ-မည်

၏။ အပ္ပိစ္ဆတာ-ကို၊ လတ္တံတိ-အပ်၏။ ဣဒံ ဓမ္မဇာတံ-သည်။ တဒတ္ထံ-ထိုကိလေ
သတို့ကို ရေးခြစ်တတ်သော အပ္ပိစ္ဆတာ အကျိုးငှာ၊ န သံဝတ္တတိ-မဖြစ်။
အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ဣဒံ ဓမ္မဇာတံ-သည်။ ဓုတတ္တာယ-ကိလေသတို့ကို ခါတုက်
ဖျက်ဆီးခြင်း အကျိုးငှာ၊ နသံဝတ္တတိ-မဖြစ်၊ ဣဒံ ဓမ္မဇာတံ-သည်။ ပါသိဒ္ဓိ
ကတာယ-ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးငှာ၊ နသံဝတ္တတိ-
မဖြစ်၊ ဣဒံ ဓမ္မဇာတံ-သည်။ အပဏယာယ-စယသညာ ကိလေသတို့ကို ဖျက်
ဆီးခြင်း စယသညာ ကိလေသတို့မှ ကင်းခြင်းအကျိုးငှာ၊ နသံဝတ္တတိ-မဖြစ်၊
ဣဒံ ဓမ္မဇာတံ-သည်။ ဝိရိယာရမ္ဘာယ-ဝိရိယကို အားထုတ်ခြင်း အကျိုးငှာ၊ န
သံဝတ္တတိ-မဖြစ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဣဒံ ဝစနံ-ဤ စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
သင်္ဂဟာတိ-သိမ်းယူတော်မူ၏။ အပညတ္တေနာတိ-ကား၊ သုတ္တေဝါ-သုတ္တန်ပိဋက
၌လည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မေ ဝါ-အဘိဓမ္မာပိဋကတ်၌ လည်းကောင်း၊ အာဂ
တေန-လာသော။ ။ပဝေဏိ အာဂတန္တိ-ကား၊ သင်္ဂတိကာလတော-ပဌမ
သင်္ဂါယနာတင်ရာ အခါမှ၊ ပဌာယ-၍၊ မဟာကဿပါဒိအာစရိယပရမ္ပရာယ-
မဟာကဿပအစရှိသော ဆရာတို့၏ အဆက်ဆက်မှ၊ အာဂတံ-လာသောအယူ
ကို (ဘဏန္တဿ-၌ စပ်)။ ။ပန-အာပတ် မသင့်သည်မှတစ်ပါး အာပတ် သင့်
သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ ဥစ္ဆုရသော- ကြံရည်သည်၊ သတ္တာဟ
ကာလိကော-သုံးဆောင်ရာ ခုနစ်ရက်ဟု ဆိုအပ်သော ကာလရှိသည်၊ ဟောတိ-
၏၊ တဿဥစ္ဆုရနော-၏၊ ကသဇ္ဇော-အရည်မကပ် အဖတ်သက်သက်သည်၊ ယာဝ
ဇီဝိကော-အသက်အပိုင်းအခြားတိုင်အောင်သုံးဆောင်အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊
ဥစ္ဆုယဋ္ဌိ-ကြံရိုးသည်ကား၊ ဒွိန္ဒ-နှစ်ပါးကုန်သော ကြံရည်ကြံဖတ်တို့၏၊ သမဝါ
ယော - အညီအမျှဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဝါ - ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏၊
တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝါ-ထိုသို့ကြံချောင်း၏ကြံရည်ကြံဖတ်နှစ်ရပ်တို့၏အပေါင်း၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟရိတကံ - သို့သျှားသီးသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝိကာလေ-ကာလ
ကင်းရာ ညနေအခါ၌၊ ခါဒိတုံ-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိဝိယ-ကဲ့သို့၊ တထာ-တူ၊ ဝိကာ
လေ-၌၊ ဥစ္ဆုယဋ္ဌိ-ကြံရိုးကို၊ ဝါ-ကြံချောင်းကို၊ ခါဒိတုံ-ခဲခြင်း စပ်ဝါး
ခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏၊ ဣတိဝေမာဒိကံ-ဤသို့ အစရှိသော၊ ဂါရယှာစရိ
ယုဂ္ဂဟံ-ကဲ့ရဲ့အပ်သော ဆရာ၏သင်ယူအပ်သောအယူဝါဒကို၊ ဂဟေတူာ-သင်ယူ
ပြီး၍၊ ဧဝံ-သို့၊ အမှောက်-တို့၏၊ အာစရိယာနံ-တို့၏၊ ဥဂ္ဂဟော-သင်ယူအပ်သော
ပါဠိတော်သည်လည်းကောင်း၊ ပရိပုစ္ဆာ-အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်မေးမြန်းအပ်သော
အဋ္ဌကထာသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဘဏတိ-ပြောဆိုငြားအံ့၊
တဿဘိက္ခုနော-အား၊ အာပတ္တိယေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။

အနာဒရိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၅-ဘိသုဒ္ဓိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ရူပါဒိနိတိ-ကား၊ ဘယာနကနိ - ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းကုန်သော၊ ရူပ သဒ္ဓ ဂန္ဓရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာနိ-ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ တို့ကို။ ။ဘယာနက ကထိန္တိ-ကား၊ စောရကန္တာရ ဝါဠကန္တာရ၊ ပိသဝ် ကန္တာရပုဋ္ဌိသံယုတ္တကထံ - ခိုးသူတို့၏နေရာ ခရီးခဲ၊ သားရဲတို့၏နေရာ ခရီးခဲ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးတို့၏နေရာ ခရီးခဲနှင့် စပ်ယှဉ်သော စကားကို။

ဘိသုဒ္ဓိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆-ဇောတိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ယထာဘိက္ခုနော-အား၊ အဂ္ဂိနာ-မီးနှင့်၊ ဝိနာ-ကင်း၍၊ (တစ်နည်း) အဂ္ဂိ နာ-ကို၊ ဝိနာ-ကြည်၍၊ ဖာသု-ချမ်းသာသည်၊ ဟောတိ-အံ့၊ သောဘိက္ခု- သည်၊ ဣဓသိက္ခာပဒေ - ဤဇောတိသိက္ခာပုဒ်၌၊ အဂ္ဂိလာနောနာမ-မည်၏။ ဇောတိန္တိ-ကား၊ အဂ္ဂိ-မီးကို။

ဘဂ္ဂေသုတိ - ကား၊ ဧဝံနာမကေ-ဤသို့ ဘဂ္ဂဟူသောအမည်ရှိသော၊ ဇန ပဒေ-၌။ ။ဘဂ္ဂါနာမ-မည်ကုန်သည်၊ ဇနပဒိနော-အပိုင်စားအပ်သော ဇန ပုဒ်ရှိကုန်သော၊ ရာဇကုမာရာ-မင်းသားတို့တည်း၊ (တစ်နည်း) ဇနပဒိနော- ကုန်သော၊ ရာဇကုမာရာ-တို့သည်၊ ဘဂ္ဂါနာမ-မည်ကုန်၏။ တေသံဘဂ္ဂါနံ နာမ ဇနပဒိနံ ရာဇကုမာရာနံ-ထိုဘဂ္ဂမည်ကုန်သော ဇနပုဒ်ပိုင်စား မင်းသား တို့၏၊ နိဝါသော-နေရာဖြစ်သော၊ ဇနပဒေါ-သည်၊ ဧကော-တစ်ခုတည်း သည်၊ သမာနောပိ-သော်လည်း၊ ဝါ-သော၊ ဧကော-သော၊ ဇနပဒေါ-ကို၊ ရုဠိသဒ္ဓေန-ဌာနီဖြစ်ငြား မင်းသားတို့၏အမည်ကို ဌာနသမုတ် ဇနပုဒ်၌တင်စား ရွတ်ဆိုအပ်သောသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဘဂ္ဂါတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ဘဂ္ဂေသုတိ ဧဝံနာမကေ ဇနပဒေတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ တထာပဋိလာတံ ဥက္ခိပန္တဿာတိ ပါဌဿ-၏၊ ဒယုမာနံ-တောက်လောင်ဆဲ ဖြစ်သော၊ ပတိတံ-အောက်သို့ကျသော၊ အလာတံ-မီးစကို၊ ဥက္ခိပန္တဿ-မြောက် ချီသော၊ ဝါ-မထည့်သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ တထာ-တူ၊ ဒုက္ကဋ်-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ တဉ္ဇာတိပဒေန- တဉ္ဇဟူသော ပယောဂဝန္တသဗ္ဗနာမ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ်-ဒုက္ကဋ်အာပတ်တည်းဟူသော ပယောဂကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ပရာမသတိ-သုံးသပ်တော်မူ၏။ အဝိဇ္ဇာ တန္တိ-ကား၊ အနိဗ္ဗုတာလာတံ - မီးမငြိမ်းမသေသောထင်းစကို။ ။ပဒိပဇော တိက ဇန္တာသရေတိ-ကား၊ ပဒိပုဇ္ဇလန ပတ္တပစန သေဒကမ္မာဒိသု - ဆီမီးညှို့ ထွန်းခြင်း၊ သပိတ်ဖုတ်ခြင်း၊ ချွေးထုတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကြောင့်၊ ဇောတိ

နဟာနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၉၁

ကရုဏေစ-မီးမွေးခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိသာလာယံ-မီး၏
 ဇရပ်၌၊ ဝါ-မီးတင်းကုတ်၌၊ ဇောတိ-ကို၊ သမာဒဟန္တဿစ-ပျိုးသော၊ မွေး
 သော ရဟန်းအား လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊ ဣတိအယံ - ကား၊
 အတ္ထော-ပဒိပဇောတိက ဇန္တာသရေဟူသော ပါဠိ၏အနက်တည်း။ တထာ
 ရူပပစ္စယေတိ-ကား၊ ပဒိပါဒီနိ- ဆီမီး အစရှိသည်တို့ကို၊ ဌပေတွာ-ထားပြီး၍၊
 အညသ္မိ-ပဒိပအစရှိသည်တို့မှ တစ်ပါးသော၊ တထာရူပပစ္စယေပိ-ထိုသို့သော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ။အာပဒါဒိသုတိ-ကား၊ ဒုဋ္ဌဝါဠမိဂအမနုဿေဟိ-
 ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍ ဆိုးသွမ်းသောသားရဲတိလူးတို့ဖြင့်၊ ဥပဒ္ဓ
 ဝေသု-ဘေးဥပဒ္ဓဝေါရှိရာ အစရှိသော အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ (အာပဒါသုတိ
 ဒုဋ္ဌဝါဠမိဂ အမနုဿေဟိ ဥပဒ္ဓဝေါ ဟောတိ၊ တတ္ထ သမာဒဟန္တဿာပိ
 အနာပတ္တိ။ ။ပါစိတ် သမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ)။

ဇောတိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇၄-နဟာနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဒိယဇောမာသော သေသော ဂိမ္မာနန္တိ ဝဿာနဿ ပဌမော မာသော ဣစ္စ
 တေ အစုတေယျမာသာ ဥဏှသမယော ပရိဋ္ဌာဟသမယောတိ-ကား၊ ဂိမ္မာနံ-
 နွေလေးလှတို့တွင်၊ သေသော-ကြွင်းကျန်သော၊ ဒိယဇောမာသော-အခွဲနှင့်
 တကွ နှစ်လသည်၊ ဝါ-တစ်လခွဲသည်၊ ဥဏှသမယော-ဥဏှသမယမည်၏၊ ဝါ-
 ပူသောအခါမည်၏။ ဝဿာနဿ-မိုးဥတု၏၊ ဝါ-တွင်၊ ပဌမောမာသော-ရှေးဦး
 အစပဌမလသည်၊ ပရိဋ္ဌာဟသမယော-မည်၏၊ ဝါ-ပူအိုက်ရာအခါမည်၏၊ ဣတိ
 ဇေ-သို့၊ ဇေတ အစုတေယျမာသာ - ထိုအခွဲနှင့်တကွ သုံးလတို့သည်၊ ဝါ-ထို
 နှစ်လခွဲတို့သည်၊ ကမေန - အစဉ်အားဖြင့်၊ ဥဏှသမယောနာမ - မည်သည်
 လည်းကောင်း၊ ပရိဋ္ဌာဟသမယောနာမ - မည်သည်လည်းကောင်း၊ ပရိဋ္ဌာဟ
 သမယောနာမ - မည်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ - ကား၊
 အတ္ထော-“ဒိယဇောမာသော ။ပ။ ပရိဋ္ဌာဟသမယော”ဟူသော ပါဠိ၏အနက်
 တည်း၊ တေနဝ - ကြောင့်သာလျှင်၊ ပဒတာဇနိယံ - ၌၊ ဥဏှသမယောနာမ
 ဒိယဇောမာသော ဂိမ္မာနန္တိ ပရိဋ္ဌာဟသမယောနာမ ဝဿာနဿပဌမော မာ
 သောတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ယဒါ-၌၊ ယောဘိက္ခု(ထည့်)-
 သည်၊ နဟာနေန-ရေချိုးခြင်းနှင့်၊ ဝိနာ - ကင်း၍၊ ဖာသု-ချမ်းသာသည်၊
 န ဟောတိ-မဖြစ်တဒါ(ထည့်)-၌၊ တဿဘိက္ခုနော-၏၊ အယံသမယော-သည်၊
 ဂိလာနသမယော - မည်၏။ ပန - အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ပဒတာဇနိယံ - ၌၊
 ဂိလာနေ-မကျန်းမမာ နာဖျားသော ရဟန်းကို၊ နိစ္ဆိတော-ဆုံးဖြတ်အပ်သည်ရှိ
 သော်၊ ဂိလာနကာလော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ နိစ္ဆိတောဝ-ဆုံးဖြတ်အပ်ပြီးသည်

လျှင်၊ ဝါ-ဆုံးဖြတ်ရာ ရောက်သည်သာလျှင် (အရင်းလဲ အဖျားထင်းဖြစ်ဟူ၏သို့ ဟူလို)၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ယဿ ဝိနာ နဟာနေန န ဖာသု ဟောတိ၊ “ဂိလဝနသမယော”တိ န ဟာယိတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ပရိဝေဏသမ္ပန္နမတ္တမ္ပိတိ - ကား၊ အန္တမသော - စားဖြင့်၊ ပရိဝေဏသမ္ပန္နမတ္တမ္ပိ-ကျောင်းဝင်း၌ တံမြက်လှည်းခြင်းမျှကိုလည်း၊ ဝါလု ကံ ဥက္ကရိတာတိ-ကား၊ သုက္ခယ-ခြောက်သွေ့သော၊ နဒိယာ-၏၊ ဝါ-မြစ်၌၊ ဝါလိကံ-သဲကို၊ ဥက္ကရိတာ-ယက်ပြီး၊ ကော်ပြီး အပေါ်၌ “မ”တင်ပြီး၍။ ။ အာဝါဠေသုပိတိတ္ထပါဠေ-၌၊ သဏ္ဌိတေန-ကောင်းစွာတည်သော၊ ပိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ နဒိယံ-မြစ်၌၊ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ-ဆို့ဖွယ်စကားသည်ပင်လျှင်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ ဒဿတိ-၏။ အာပဒါသုတိ-ကား၊ ဘမရာဒိဟိ-ပိုတုံး အစရှိ သောသတ္တဝါတို့သည်၊ အနုဗန္ဓေသု - ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်အပ်ရာအခါ အစ ရှိသည်တို့၌။

နဟာန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဂ-ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

“ကော ဘဂတာ လာဘော လဒ္ဓေါ”တိအာဒိသု-အစရှိကုန်သော၊ ဌာနေ သု-အရာဌာနတို့၌၊ လာဘသဒ္ဓေါ-သည်၊ ကမ္မသာဓနော-ကံအနက်ကို ပြီးစေ တတ်သည်၊ ဝါ-ကမ္မတ္ထဝါစက ပစ္စယဖြင့် ပြီးစေအပ်သည်၊ ဟောတိဝိယ- ကဲ့သို့၊ အယံလာဘသဒ္ဓေါ-ဤ၌လာသောလာဘသဒ္ဓါသည်၊ ကမ္မသာဓနော- သည်၊ ဝါ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ (အနက်။ ။ဘဂတာ-အရှင်သည်၊ ကော လာဘော - အဘယ်သို့သောလာဘကို၊ လဒ္ဓေါ-ရအပ်သနည်း)။ စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ (တစ်နည်း) စ-ပစ္စယတ္ထမ္ပ တစ်ပါး သက်ရာကာလကို ဆိုဦးအံ့၊ တေ တေသို့ သိက္ခာပဒေ-ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ သော လာဘ သဒ္ဓေါ-ထို လာဘသဒ္ဓါ သည်၊ အတိတကာလိကော-အတိတ်ကာလနှင့်ယှဉ်သည်၊ ဝါ-အတိတ်ကာလ၌ သက်အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ အလမ္ဘိတိ လာဘောတိ- ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ တဿပါဌဿ-ထိုအလမ္ဘိတိ လာဘော- ဟူသော ပါဌ်၏၊ လဒ္ဓံ-ရအပ်ပြီ၊ ဣတိအယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ် ၏။ လဘောဝေ လာဘောတိ ဣမိနာ ပါဠေန-ဖြင့်၊ သကတ္ထေ-သကတ်၌၊ ဝါ-“လာဘော”ဟူသော မိမိ၏ကံအနက်၌၊ ဣပစ္စယော-“ဣ ရာဂါတဿေဒ မညတ္ထေသုစ”ဟူသောသုတ်ဖြင့် သက်သေ ဣ-ပစ္စည်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿတိ-၏။ ကိံ အလမ္ဘိတိ-ကား၊ တိက္ခာနာ(ထည့်)-သည်၊ ကိံ-အဘယ်ကို၊ လဒ္ဓံ-ရအပ်သနည်း၊ (ဤသိက္ခာနာဖြင့်

အလဗ္ဗိ ဌ “ဣ” ကား အဇ္ဇတ္တနိ အာ-ဝိဘတ်၏ ကာရိယဟု မှတ်ပါ။ ။
 နဝဇ္ဇိ-ကား၊ အဘိနဝံ-အလွန်သစ်သော။ ။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တွေ့ဝတာ
 ဝစနက္ခမေန - ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော “အလဗ္ဗိတိ လဘော” အစရှိသော
 သံဝဏ္ဏနာစကားအစဉ်ဖြင့်၊ နဝဇ္ဇ-အသစ်သည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ တံ-ထို
 အသစ်ဟူသည်၊ စိဝရဉ္စ-သည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနက္ခေန-
 ဖြင့်၊ နဝစိဝရံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ထိုသို့ ရအပ်ပြီးသော သင်္ကန်း
 အသစ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောဘိက္ခု-သည်၊ နဝစိဝရလာဘော-မည်၏၊
 (တစ်နည်း) ဧတေနဘိက္ခုနာ-သည်၊ နဝစိဝရံ-ကို၊ လာဘော-ရအပ်ပြီ၊ ဣတိ
 တသ္မာ-ထိုသို့ သင်္ကန်းသစ်ကို ရတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောဘိက္ခု-သည်၊
 နဝစိဝရလာဘော-မည်၏၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ ပဒေ-ပုဒ်၌၊ သမာ
 သော-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဧတ္ထပဒေ-၌၊ နဝစိဝရံ လာဘော ဧတေနာတိ
 ဝစနက္ခေန-ဖြင့်၊ နဝစိဝရလာဘောတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ သမာသော ကို၊ ယဒိ
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ကထံ-အဘယ်သို့၊ ဝါ-ကြောင့်၊ နဝစိဝရ
 လာဘောနာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗ
 တော-မေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိ နဝစိဝရလာဘောနာတိ အာဒိ ယံ
 ဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊
 ဧတ္ထ သိက္ခာပဒေ-ပုဒ်၌၊ ဝိကပ္ပနုပဂံ ပစ္စိမန္တိ-၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ နဝုတ္တတ္တာ-
 မဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယံစိဝရံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ နိဝါသေတုံဝါ-
 ဝတ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ပါရုပိတုံဝါ-ရုံခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ သက္ကာ-
 စွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တဒေဝစိဝရံ-ထိုဝတ်ခြင်း၊ ရုံခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်
 လောက်သော သင်္ကန်းကိုသာလျှင်၊ ဝါ-ထိုဝတ်လောက်၊ ရုံလောက်သော
 သင်္ကန်းကိုသာလျှင်၊ စိဝရန္တိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊
 နိဝါသနပါရုပနုပဂံ စိဝရန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏ
 ကရဏံ အာဒါတဗ္ဗန္တိ ဧတံ ဝစနံ-ကို၊ ကပ္ပဗိန္ဒု-ကပ္ပဗိန္ဒုကို၊ သန္ဓာယ-၍၊
 ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်၏။ နိလာဒိဟိ-အညို့ အမဲ အစရှိသော အဆင်း
 တို့ဖြင့်၊ သကလစိဝရံ-အလုံးစုံသောသင်္ကန်းကို၊ ဝါ-သင်္ကန်းတစ်ထည်လုံးကို၊
 ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏံ-မကောင်းသော အဆင်းရှိအောင် ပြုခြင်းကို၊ ဝါ-အဆင်းပျက်
 အောင် ပြုခြင်းကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ နဝုတ္တံ-အပ်၊ ပန-ဆက်၍
 အထူး မိန့်ဆိုဦးအံ့၊ တံကပ္ပံ-ထိုကပ္ပဗိန္ဒုကို၊ အာဒိယန္တေန-ယူလိုသော၊ ဘိက္ခု
 နာ-သည်၊ စိဝရံ ကို၊ ရဇိတော-ဆိုးပြီး၍၊ ရဇိတဿ-ဆိုးအပ်ပြီးသော၊ စိဝရဿ-
 ၏(၂-ပုဒ်ပြင်လိုက်)၊ စတုသု-လေးဘက်ကုန်သော၊ ကောဏေသုဝါ-အထောင့်
 တို့၌လည်းကောင်း၊ တိသု-သုံးဘက်ကုန်သော၊ ကောဏေသုဝါ-လည်းကောင်း၊
 ဒွိသု-ကုန်သော၊ ကောဏေသုဝါ-လည်းကောင်း၊ ဧကသ္မိံ-တစ်ဖက်သော၊
 နကောဏေဝါ-၌လည်းကောင်း၊ မောရဿ-ဥဒေါင်း၏၊ အကိမဏ္ဍလမတ္ထံဝါ-

မျက်ကွင်းမျှ အဆင်းပျက်အောင် ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-မျက်ကွင်းမျှ အဆင်းပျက်အောင် ပြုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝါ-မျက်ကွင်းအတိုင်းအရှည် ရှိသော ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏကိုလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂလပိဋိမတ္တဝါ-ကြမ်းပိုးကျောက်ကုံး မျှ အဆင်းပျက်အောင် ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အာဒါတဗ္ဗံ-ယူအပ်၏။ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တဿာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ ကံသနီလေနာတိ-ကား၊ စမ္ပကာရနီလေန-သားရေနယ်သမားတို့၏ ညှိသော အရောင်အဆင်းဖြင့်။ ။ပန-ဝါဒအထူး မိန့်ဆိုဦးအံ့၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ “အယောမလံ လောဟမလံ၊ တေ ကံသနီလံနာမာ”တိ-ဟူ၍၊ အာစရိယေ ဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ (အနက်။ ။အယောမလံ-သံချေးသည်လည်းကောင်း၊ လောဟမလံ-ကြေးညှိသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-၏၊ တေ ဒွယံ-ဤနှစ်ပါးစုံ သည်၊ ကံသနီလံနာမ-မည်၏)။ ။ပတ္တနီလေနာတိ-ကား၊ ယေနကေနစိ-အမှတ်မဲ့သော၊ နီလဝဏ္ဏေန-စိမ်းညှိသောအဆင်းရှိသော၊ ပဏ္ဏရသေန-သစ်ရွက် ရှည်ဖြင့်။ ။ကပ္ပမိန္ဒု အာဒိယိတွာတိ-ကား၊ ဝဇ္ဇံ-လုံးဝန်းသော၊ ဝါ-လုံး ဝိုင်းသော၊ ကေ-သော၊ ကပ္ပမိန္ဒု-ကို၊ အာဒိယိတွာ-၍၊

ပန-အနုညာတမှတစ်ပါး ပဋိက္ခိတ္တကိုဆိုဦးအံ့၊ ပါဠိကပ္ပကဏ္ဍိက ကပ္ပာဒယော- အစဉ်အတန်း ရှည်လျားသော ကပ္ပမိန္ဒု ကြာချက်နှင့်တူသော ကပ္ပမိန္ဒု အစ ရှိသည်တို့ကို၊ သဗ္ဗအဋ္ဌကထာသု-တို့၌၊ သဗ္ဗဋ္ဌကထာစရိယေဟိ-အလုံးစုံသော အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်၊ ပဋိသိဒ္ဓါ-တားမြစ်အပ်ကုန်ပြီ။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကိုဆို ဦးအံ့၊ အဂ္ဂဋ္ဌာဒိနီ-အဂ္ဂဋ္ဌသညာ အပေါ်လွှာ အစရှိသည်တို့ကို၊ ကပ္ပကတစိဝရေ- ကပ္ပမိန္ဒုကို ပြုပြီးသော သင်္ကန်း၌၊ ဝါ-ကပ္ပမိန္ဒုထိုးပြီးသောသင်္ကန်း၌၊ ပစ္ဆာ- နောက်မှ၊ အာရောပေတွာ-တင်ပြီး၍၊ ကပ္ပကရဏကိစ္စ-ကပ္ပမိန္ဒုကို ပြုဖွယ်ကိစ္စ သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ပစ္ဆာအာရောပိတေသုတိ အာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ အဂ္ဂဋ္ဌအနုဝါတပရိဘဏ္ဍေသုတိ- ကား၊ ဥဒ္ဓရိတွာ-အရိ အဆွေးကို ထုတ်ပြီး၍၊ အလ္လိယာပနကဏ္ဍေ ပိဋိအနုဝါတ ကုမ္ဘိအနုဝါတေသု - ငြိကပ်စေအပ်သော ဖာထေးအပ်သော အပေါ်လွှာပြင် ထပ် အလျားအနားပတ် အနံအနားပတ်တို့၌။ ။ကိရိယာကိရိယန္တိ - ကား၊ နိဝါသနပါရူပနတော-ဝတ်လောက်သော သင်းပိုင်၊ ရုံလောက် ရမ်းလောက် သော ကေသီကို ဝတ်ခြင်း၊ ရုံခြင်း၊ ရမ်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနာဒါန တော-ကပ္ပမိန္ဒုဟုဆိုအပ်သော ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏကို မယူခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကိရိယာ ကိရိယံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကား မပြုအပ်သည်ကိုပြုခြင်း၊ ပြုအပ်သည်ကို မပြု ခြင်းရှိ၏။ ဝါ-နိဝါသနပါရူပန-ဟု ဆိုအပ်သော ကိရိယာ၊ ကပ္ပအနာဒါန-ဟု ဆိုအပ်သော အကိရိယာရှိ၏။

ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၉-ဝိကပ္ပနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သမ္မုခေန-မျက်မှောက်၌၊ ဝါ-မျက်ခွက် မျက်နှာ ရှေးရှုရာအရပ်၌ (တေန သမယေန စသည်ကဲ့သို့ သတ္တမုတ္တံ၌ တတိယာဝိဘတ်ကို ဆောက်တည်)၊ ပဝတ္တာ-ဖြစ်သော၊ ဝါ-ဆိုအပ်သော၊ ဝိကပ္ပနာ-တည်း၊ ဝါ-သကသန္တက ဖိုဘာဂမှ ကင်းအောင် ပြုခြင်းတည်း၊ သမ္မုခဝိကပ္ပနာ-ခြင်း။ ပရမ္မုခေန-မျက်ကွယ်၌၊ ဝါ-မျက်ခွက်မျက်နှာ၏ ဆန့်ကျင်သော အရပ်၌၊ ပဝတ္တာ-သော၊ ဝါ-သော၊ ဝိကပ္ပနာ-တည်း၊ ဝါ-တည်း၊ ပရမ္မုခဝိကပ္ပနာ-ခြင်း၊ သန္တိဟိတာ သန္တိဟိတ ဘာဝန္တိ-ကား၊ အာသန္နဒ္ဓရဘာဝံ - နီးသည်၏အဖြစ်၊ ဝေးသည်၏ အဖြစ်ကို။ စ-ဂန္ထဂရ မျှော်ထောက်ရှု၍ ယခုအနေ မှာခဲ့ပေအံ့၊ အာသန္န ဒ္ဓရ ဘာဝေါ-ကို၊ အဓိဋ္ဌာနေ-အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗွေ-အပ်၏။

ဒဠမိတ္တော-ခိုင်မြဲသောမိတ်ဆွေသည်၊ မိတ္တောတိ မိတ္တောနာမ-မည်၏၊ ဒိဋ္ဌ မိတ္တော-မြင်အပ်ခါမျှ ဖြစ်သော၊ ဝါ-မြင်ရရုံ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ နာတိဒဠ မိတ္တော-ခိုင်မြဲလွန်းသည် မဟုတ်သော မိတ်ဆွေသည်၊ သန္တိဋ္ဌောတိ သန္တိဋ္ဌော နာမ-မည်၏။ အကတပစ္စုဒ္ဓါရန္တိ-ကား၊ မယံ သန္တကံ ပရိဘုဉ္ဇဝါ ဝိသဇ္ဇေဟိ ဝါတိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ အကတပစ္စုဒ္ဓါရ်-မပြုအပ်သော ပစ္စုဒ္ဓါရ်ရှိသော၊ ဝါ-ပြုအပ်ပြီးသော ပစ္စုဒ္ဓါရ်မရှိသော၊ ဝါ-ဝိကပ္ပနာ မပြန် သော။ ။ယေန ဝိနယကမ္မံ ကတန္တိ-ကား၊ ယေနဘိက္ခုနာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိ- အတူတကွ၊ ဝိနယကမ္မံ-ဝိကပ္ပနာဟုဆိုအပ်သော ဝိနည်းကံကို၊ ကတံ-အပ်၏။

☞ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ(ထည့်)-သည်၊ ပရိဘောဂေန-ဝတ်ရုံ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ကာယကမ္မံ-ရှိ၏၊ အပစ္စုဒ္ဓါရာပနေန- ပစ္စုဒ္ဓါရ်ကို မပြုစေခြင်းဖြင့်၊ ဝံစီကမ္မံ-ရှိ ၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာနာဒိနိ ပဌမကထိန သဒိသာနေဝါတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ကိရိယာကိရိယန္တိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ ပရိဘုဉ္ဇနံ- ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ကိရိယံ-မည်၏။ အပစ္စုဒ္ဓါရာပနံ-ပစ္စုဒ္ဓါရ်ကို မပြု စေခြင်းသည်၊ အကိရိယံ-မည်၏။ (တစ်နည်း) ကိရိယာ ကိရိယန္တိ-ကား၊ ဧတ္ထ ဧတေသု ကိရိယာ ကိရိယေသု - တို့တွင်၊ ပရိဘုဉ္ဇနံ-သည်၊ ကိရိယံ- မည်၏။ အပစ္စုဒ္ဓါရာပနံ-သည်၊ အကိရိယံ-မည်၏။

ဝိကပ္ပနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၀-အပနိဓာန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အဓိဋ္ဌာနုပဂန္တိ-ကား၊ အဓိဋ္ဌာနယောဂံ-အဓိဋ္ဌာန်အားလျော်သော၊ အယော ပတ္တုဉ္ဇေဝ-သံသပိတ်ကို လည်းကောင်း၊ မတ္တိကာပတ္တုဉ္ဇ-မြေညက်သပိတ်ကို လည်း

ကောင်း (အပနိဓေယျ-၌စပ်)။ ။ ကံခါဋီကာသောဝိယ-သံကောက် အိမ်
ကိုကဲ့သို့၊ ဝါ-သော့ခလောက်ကဲ့သို့၊ အန္တော-အတွင်း၌၊ သုသိရိ-အခေါင်း
အပေါက်ကို၊ ကတော-၍၊ ကောဋိတံ-ကျစ်အပ်သော ခါးမိန်းကြီးသည်၊ သူ
ကရန္တကံနာမ-မည်၏။

အညံ ပရိက္ခာရန္တိ-ကား၊ ပါဠိယံ-ပါဠိတော်၌၊ အနာဂတပတ္တတ္ထဝိကာဒိ-
မလာသော သပိတ်အိတ် အစရှိသောပရိက္ခရာကို၊ (“အညံ ပရိက္ခာရန္တိ ပါဠိယာ
အနာဂတံ ပတ္တတ္ထဝိကာဒိ” ဟု ဝါကျရှိသော အဋ္ဌကထာကြီးလာ စကားက
သင့်ရာ၏)၊ ဓမ္မကထံ ကတောတိ-ကား၊ သမဏေန နာမ-ရဟန်းမည်သည်၊ အနိ
ဟိတ ပရိက္ခာရေန - မသိမ်းဆည်းအပ်သော ပရိက္ခရာရှိသည်၊ ဘဝိတု-ငှာ၊ န
ဝဋ္ဋတိ-မသင့်၊ ဣတိ ဝေ-ဤသို့၊ ဓမ္မကထံ-တရားစကားကို၊ ကထေတွာ-ဟော
ပြောပြီး၍၊ ဝါ-ကား၊ အဟံ-သည်၊ ဒဿာမိ-ပြန်ပေးအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတွာ-
ကြံစည်ပြီး၍၊ နိက္ခိပတော နိက္ခိပန္တဿ-သိမ်းထားသောရဟန်းအား၊ အနာပတ္တိ-
မသင့်။

အပနိဓာန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

ဆဋ္ဌော-ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ သုရာပါနဝဂ္ဂေါ-သည်၊
နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၇-သပ္ပာဏကဝဂ္ဂ

၁-သဋ္ဌိစသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပါစိတ္တိယန္တိ-ကား၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ မဉ္ဇပိဋံ-ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်
ကို၊ သောဓေန္တော-သုတ်သင်ရှင်းလင်းသော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ မဂ္ဂလဗီဇကေပိ-
ကြမ်းပိုးဥ၌လည်း၊ ပါဏသညိ-သတ္တဝါဟု အမှတ်သညာ ရှိသည်၊ ဟုတွာ-၍၊
နိက္ကာရုဏိကတဿ - သနားကြင်နာ ကရုဏာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-
ကြင်နာသနား ကရုဏာ ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ မဂ္ဂလဗီဇကံ-
ကို၊ ဘိန္ဒုန္တော-ဖျက်ဆီးလျက်၊ အပနေတိ-ပယ်ရှားငြားအံ့၊ တဿ ဘိက္ခုနော-
အား၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ တံ ခုဒ္ဒကမ္ပိတိအာဒိ
ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ ဥပက္ကမ မဟန္တတဿ
အကုသလံ မဟန္တံ ဟောတိတိ-ကား၊ ဗဟုက္ခတ္တံ-အကြိမ်များစွာ၊ ပဝတ္တ ဇဝ
နေဟိ-ဖြစ်သော ဇောတို့မှ၊ လဒ္ဓါသေဝနာယ-ရအပ်သော အာသေဝနပစ္စည်း
ရှိသော၊ ဝါ-အာသေဝန ပစ္စည်းကို ရသော၊ သန္နိဋ္ဌာပက စေတနာယ-ဆုံး
ဖြတ်သော စေတနာ၏၊ ဝါ-ကောင်းစွာ အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်စေတတ်သော

ဥက္ကောဋ္ဌနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၉၇

စေတနာ၏၊ ဝသေန - အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပယောဂဿ - လုံ့လ ပယောဂ၏၊ မဟန္တတ္တာ-ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အကုသလံ-သည်၊ မဟန္တ-ကြီးသည်၊ ဟောတိ-၏၊ မဟာသာဝဇ္ဇိ-ကြီးလေးသော အပြစ်ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာယ်ော-အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတည်း။

သဠိစူသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂-သပ္ပာဏက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ သိက္ခာပဒေ-၌၊ ပဋ္ဌင်္ဂပါဏကာနံ-ပိုး ဖလံတို့၏၊ ဝါ-မီး၏အနီး၊ မပြတ်မလတ် ပျံတက်ခုန်လှံ ပိုးဖလံတို့၏၊ ပတနံ-ကျခြင်းကို၊ ဝါ-ကျလိမ့်မည်ဟူ၍၊ ဥ တွာပိ-သိသော်လည်း၊ သုဒ္ဓ စိတ္တဇာယ-သေစေလိုခြင်းမှ စင်ကြယ်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဒီပုဇ္ဇလနေ-ဆီမီးကို တောက်စေရာ၌၊ ဝါ-ဆီမီးကို ညှိထွန်းရာ၌၊ ပဏ္ဏတ္တိ ဝဇ္ဇတာ-ပညတ်တော် တည်း ဟူသော အပြစ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ ဝိယ-ကဲ့သို့၊ သပ္ပာဏက ဘာဝ-ရေ၌ ပိုးပါသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥ တွာပိ - သော်လည်း၊ ဥဒက သညာယ-ရေဟူသော အမှတ်ဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇတဗ္ဗတော-သုံးဆောင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇတာ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏။

သပ္ပာဏက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃-ဥက္ကောဋ္ဌန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

တဿတဿ ဘိက္ခုနောတိ-ကား၊ ယေနယေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ အဓိကရဏံ-ကို၊ ဝုပသမိတံ-ငြိမ်းအေးစေအပ်၏၊ တဿ တဿ ဘိက္ခုနော-ထိုထို အဓိကရဏံကို ငြိမ်းစေတတ်သော ရဟန်း၏၊ ဝါ-ထိုထို အဓိကရဏံကို ငြိမ်းတတ်သော ရဟန်း၏၊ အကတံ ကမ္မန္တိ အာဒိနိ ဝဒန္တောတိ-ကား၊ ယသ္မာ(ထည့်)-ကြောင့်၊ ကမ္မံ-ကို၊ အကတံ-မပြုအပ်၊ ဝါ-ပြုရာ မရောက်၊ ကမ္မံ-ကို၊ ဒုက္ကဋ္ဌ-မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ကမ္မံ-ကို၊ အနိဟတံ-မသတ်အပ်၊ ဝါ-မငြိမ်းအပ်၊ ကမ္မံ-ကို၊ ဒုန္နိဟတံ-မကောင်းသဖြင့် ငြိမ်းသတ်အပ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ကမ္မံ-ကို၊ နိဟနိတဗ္ဗံ-သတ်အပ်၏၊ ဝါ-ငြိမ်းအပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တောလျက်၊ ယထာ ဌိတဘာဝေန ပတိဋ္ဌာတုံ နဒေယျာတိ ဣဒံ ဝစနံ-“ယထာ။ပ။ ဒေယျ”ဟူသော စကားကို၊ တေသံ ဥက္ကောဋ္ဌနကာနံ-ထို လှုပ်ခြောက်ခြား

သော ရဟန်းတို့၏၊ ဝါ-လုံ့ ဆော်သော ရဟန်းတို့၏၊ ပဝတ္တိအာကာရဒဿနတ္ထ-
ဖြစ်ပုံ ဖြစ်ဟန်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝါ-ဖြစ်ခြင်း တည်းဟူသော အာကာရကို
ပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝတ္ထု-အပ်ပြီ၊ တေန-ကြောင့်၊ ယံ
ပန ဓမ္မေန အဓိကရဏံ နိဟတံ၊ တံ သုနိဟတမေဝါတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ဥက္ခေယသုက္ခသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဗ္ဗိတာ-ပြီ။

၄-ဒုဠုလ္လသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

စတ္တာရိ-ကုန်သော၊ ပါရာဇိကာနိ-ပါရာဇိက အာပတ်တို့ကို၊ အတ္ထုဒ္ဓါရ
ဝသေန-ဒုဠုလ္လသဒ္ဓါ၏အနက်ကို ထုတ်ဆောင်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဒ
ဘာဇနီယံ-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဒဿိတာနိ-ကုန်ပြီ၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊
ဒုဠုလ္လန္တိ သံဃာဒိသေသံ အဓိပ္ပေတန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-
ပြီ။ ယေန ကေနစိ ဥပါယေနာတိ-ကား၊ သာမဝါ-ကိုယ်တိုင်လည်း၊ ဇာနာ
တိ-သိဌာအံ၊ အညေဝါ-တစ်ပါးသော သူတို့သည်လည်း၊ တဿဘိက္ခုနော-
အား၊ အာရောစေန္တိ-ပြောဆိုကုန်ဌာအံ၊ သောဝါ-ထိုဒုဠုလ္လ အာပတ်သင့်
သော ရဟန်းကလည်း၊ အာရောစေတိ-အံ၊ ဣတိ-သို့၊ ဘဂဝတာ-သည်၊
ဝုတ္တေသု-ကုန်သော၊ ဥပါယေသု-ဥပါယ်တံမျဉ်တို့တွင်၊ ဝါ-သိခြင်းတည်းဟူ
သော အကျိုးတရား၏ ဖြစ်ကြောင်းတို့တွင်၊ ယေန ကေနစိ-အမှတ်မဲ့သော၊
ဥပါယေန-ဖြင့်၊ ဓရံ-မပြောမကြား ဖုံးထားအံ့ဟူသော ဝန်ကို၊ နိက္ခိတ္တမတ္တေ
ယေဝ-ချကာမျှဖြစ်သော်သာလျှင်၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-
ကား၊ အဓိပ္ပာယော-တည်း။ ယောဘိက္ခု-သည်၊ ပစ္စာပိ-မပြောမကြား ဖုံး
ထားအံ့ဟု ဝန်ချပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌လည်း၊ သစေအာရောစေတိ-အံ၊
ဇေသတိ-သော်၊ ဓရနိက္ခေပနေ-ဝန်ချမိခြင်းကြောင့်၊ အာပတ္တိတော-ပါစိတ်
အပတ်မှ၊ နမုစ္ဆတိ-မလွတ်၊ တေန-ကြောင့်၊ သစေပိတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ
တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ သမဏသတမ္ပိ အာပဇ္ဇတိ ယေဝါတိ
ပါဌဿ-၏၊ သမဏသတမ္ပိ - ရဟန်းတို့၏ တစ်ရာသည်လည်း၊ သုတော-၍၊
ယဒိဆာဒေတိ-အကယ်တစေ ဖုံးထားချေအံ့၊ ဇေသတိ-သော်၊ ပါစိတ္တိယံ-သို့၊
အာပဇ္ဇတိယေဝ-သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
အပ်၏။ ယေနဿ အာရောစိတန္တိ-ကား၊ ဒုတိယေန-နှစ်ပါးမြောက်ဖြစ်သော၊
ယေနဘိက္ခုနာ-သည်၊ အာရောစိတံ-ပြောဆိုအပ်၏။ တဿေဝါတိ-ကား၊
ဒုတိယဿ-သော၊ တဿေဝဘိက္ခုနော-အားသာလျှင်။ ။အာရောစေတိတိ-
ကား၊ ပဋိစ္ဆာဒနတ္ထမေဝ-မပြောမကြား ဖုံးထားခြင်းအကျိုးငှာသာလျှင်၊ တံ-

သည်။ ကဿစိ-တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူအား၊ မာအာရောစေသိ-မပြောပါ
 လင့်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-၏။ ကောဋ္ဌိဆိန္ဒာ ဟောတိတိ-ကား၊ ယသွာ-ကြောင့်၊
 ပဋိစ္ဆာဒနပစ္စယာ-ဖုံးထားခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အာပတ္တိ-ပါစိတ်
 အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတော-ရောက်ပြီး၍သာလျှင်၊ ဝါ-မှသာလျှင်၊ ဒုတိယေန-
 သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ တတိယဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ အာရောစိတံ-
 ပြောဆိုအပ်၏၊ တသွာ-ကြောင့်၊ တပုစ္စယာ-ထိုဖုံးထားခြင်းဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်၊ ပုန-နောက်ထပ်တစ်ဖန်၊ တေန ဒုတိယေန ဘိက္ခုနာ - ထိုတတိယ
 ရဟန်းအား ပြောတတ်သော ဒုတိယရဟန်းသည်၊ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗာပတ္တိယာ-
 ရောက်အပ်၊ သင့်အပ်သော အာပတ်၏၊ အဘာဝတော - မရှိခြင်းကြောင့်၊
 အာပတ္တိယာ - ၏၊ ကောဋ္ဌိ - အစွန်းသည်၊ ဆိန္ဒာနာမ - ပြတ်သည်မည်သည်၊
 ဟောတိ-၏။

အာဒိပဒေတိ-ကား၊ ဒုဋ္ဌုလ္လပတ္တိသည်-ဒုဋ္ဌုလ္လအာပတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်၊
 ဟုတွာ-၍၊ ပဋိစ္ဆာဒေတိ (ထည့်စပ်)-ဖုံးလွှမ်း၏၊ ဝေမတိကော-ယုံမှားခြင်း
 ရှိသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ပဋိစ္ဆာဒေတိ-၏၊ အဒုဋ္ဌုလ္လပတ္တိသည်-အဒုဋ္ဌုလ္လအာပတ်
 ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ပဋိစ္ဆာဒေတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ တီသု-ကုန်သော၊
 ဣမေသု ပဒေသု-ပုဒ်ဝါကျတို့တွင်၊ ဒုဋ္ဌုလ္လပတ္တိသည် ပဋိစ္ဆာဒေတိတိ-ဟူသော၊
 ဣမသ္မိ ပဌမပဒေ-ဤပဌမပုဒ်ဝါကျ၌။ ဣတရေသု ဒွိသုတိ-ကား၊ ဝေမတိ
 ကော ပဋိစ္ဆာဒေတိ၊ အဒုဋ္ဌုလ္လပတ္တိသည် ဆာဒေတိတိ-ဟူကုန်သော၊ ဣမေသု
 ပဒေသု-ဤပုဒ်ဝါကျတို့၌။ ။အဒုဋ္ဌုလ္လယာတိ-ကား၊ အဝသေသ ပဉ္စာ
 ပတ္တိက္ခန္ဓေ-ပါရာဇိကာပတ္တိက္ခန္ဓ၊ သံဃာဒိသေသာပတ္တိက္ခန္ဓမှ ကြွင်းကျန်သော
 ငါးပါးသော အာပတ်အစုအပုံ၌။ ။အနုပသမ္ပန္နဿ-သာမဏေ၏၊ ပုရိမ ပဉ္စ
 သိက္ခာပဒ ဝိတိက္ကမသင်္ခါတေ-ရှေးဖြစ်သော ပါဏာတိပါတအစရှိသော ငါးပါး
 သော သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဒုဋ္ဌုလ္လေ-ရန်ရင်း ကြမ်း
 တမ်းသော၊ အဇ္ဈာစာရေဝါ-လွန်ကျူးအပ်သော အကျင့်၌လည်းကောင်း၊
 ဣတရသ္မိ-ပုရိမသိက္ခာပဒ ဝိတိက္ကမ အဇ္ဈာစာရမှ တစ်ပါးသော၊ အဒုဋ္ဌုလ္လေ-
 သော၊ အဇ္ဈာစာရေဝါ-၌လည်းကောင်း။ ပန-မတူထူးခြား ကျမ်းတစ်ပါး
 ကို ဆိုဦးအံ့၊ သမန္တပါသဒိကာယံ-အမည်ရှိသော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌၊ အနုပ
 သမ္ပန္နဿ။ပ။နာမာတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-သော၊ ယံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊
 ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ တံဝစနံ-သည်၊ ဒုဋ္ဌုလ္လာရောစန သိက္ခာပဒအဋ္ဌကထာယ-နှင့်၊
 နသမေတိ-မညီညွတ်။

အနက်။ ။အနုပသမ္ပန္နဿ-သာမဏေ၏၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိစ-သုက်လွတ်
 ခြင်း လည်းကောင်း၊ ကာယသံသဂ္ဂေါစ - မာတုဂါမနှင့် ကိုယ်ချင်း
 ရောယှက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပဝတ္တော (ထည့်)-သော၊
 အယံ အဇ္ဈာစာရေ-သည်၊ ဒုဋ္ဌုလ္လအဇ္ဈာစာရေနာမ-မည်၏။

ဧဝံ - ဤသို့သာမဏေ၌ သုက္ကဝိသဋ္ဌိကာယသံသဂ္ဂသာ ဒုဋ္ဌုလ္လ္လစာရဟူ၍၊
 ဝတ္ထု-ပြောဆိုခြင်းငှာ၊ န စာပိယုဇ္ဇတိ-သင့်လည်းမသင့်။ တသ္မာ-ကြောင့်၊
 ဧဝံ-သာမဏေများ၌ သုက္ကဝိသဋ္ဌိ ကာယသံသဂ္ဂသာ ဒုဋ္ဌုလ္လ္လအဇ္ဈာစာရဟူ၍၊
 ဝတ္ထု-ငှာ၊ န ယုဇ္ဇတိ-မသင့်သနည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ အာရော
 စနေ-ပြောကြားခြင်း၌၊ အနုပသမ္ပန္နဿ-သာမဏေ၏၊ ဒုဋ္ဌုလ္လံ-ကို၊ အညထာ-
 ပဋိစ္ဆာဒန၌ လိုအပ်သော ဒုဋ္ဌုလ္လမှ တစ်ပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အဓိပ္ပေ
 တံ-အပ်၏၊ ပဋိစ္ဆာဒနေ-၌၊ အနုပသမ္ပန္နဿ-၏၊ ဒုဋ္ဌုလ္လံ-ကို၊ အညထာ-အာရော
 စန၌ အလိုရှိအပ်သော ဒုဋ္ဌုလ္လမှတစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘဂဝ
 တာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတံ - အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိသေသကာရဏဿ-ထူးသော
 အကြောင်း၏၊ ဝါ-ကို၊ အနုပလဗ္ဘနတော - မရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဧဝံ-သို့၊ ဝတ္ထု-ငှာ၊ န စာပိယုဇ္ဇတိ-သင့်၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-
 တည်း။ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံဝစနံ - ထိုသမန္တပါသာဒိကာ အဋ္ဌကထာလာ
 စကားကို၊ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ-ဆင်ခြင်စူးစမ်းအပ်၏။

ဒုဋ္ဌုလ္လသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၅-ဦးနဝိသတိဝသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဟိသစ္စံ-၏၊ ဂဗ္ဘဝိသောပိ-အမိဝမ်းတည်းဟူသော တိုက်ခန်း၌ နေသော
 လ၊ နှစ်နှင့်တကွ အနှစ်နှစ်ဆယ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ပရိပုဏ္ဏဝိသော
 တေဝ-ဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခ-ခေါ်ဝေါ်ပညတ် ရေတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊
 ဂစ္ဆတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ပဋိသန္နိဂ္ဂဟဏတော ပဋ္ဌာယာတိအာဒိ
 ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ တတ္ထဝစနေ-၌၊ ပဋိသန္နိဂ္ဂ
 ဟဏတော ပဋ္ဌာယာတိ-ကား၊ မာတုကုဏ္ဍိသ္မိံ-အမိဝမ်း၌၊ ပဌမံ-ရှေးဦးစွာ၊
 ယံစိတ္တံ-အကြင်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ - ဖြစ်၏၊ ပဌမံ-စွာ၊ ယံဝိညာဏံ-အကြင်
 ဝိညာဉ်သည်၊ ပါတုဘူတံ-ထင်ရှားဖြစ်၏။ တံစိတ္တံ-ထိုအမိဝမ်း၌ ရှေးဦးစွာဖြစ်
 သောစိတ်ကို၊ တံဝိညာဏံ-ထိုအမိဝမ်း၌ ရှေးဦးစွာထင်ရှားဖြစ်သောဝိညာဏ်ကို၊
 အာဒိ-အဦးအစကို၊ ကတွာ-ပြုပြီး၍။ ။သောတိ-ကား၊ ဦးနဝိသတိဝသော-
 ယုတ်လျော့သော နှစ်ဆယ်သောနှစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-အနှစ်နှစ်ဆယ် မပြည့်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-လျက်၊ ဥပသမ္ပာဒိတော-မြင့်မြတ်သော အထက်တန်းရဟန်း
 အဖြစ်သို့ ရောက်စေအပ်သော၊ ယောပုဂ္ဂလော-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ သောပုဂ္ဂ
 သော-သည်။ ။အညံဥပသမ္ပာဒေတိတိ-ကား၊ ဥပဇ္ဈာယော - ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ
 သည်၊ ဟုတွာဝါ-၍လည်းကောင်း၊ ကမ္မဝါစာစရိယော - ကမ္မဝါစာဆရာ
 သည်၊ ဟုတွာဝါ-၍လည်းကောင်း၊ အညံ-တစ်ပါးသော၊ ပုဂ္ဂလံ-ကို၊ ဥပ

သမ္မာဒေတိ-ပဉ္စင်ခံပေး၏။ တန္တိ - ကား၊ ဦးနှုတ်သတိဝဿ-ယုတ်လျော့သော
နှစ်ဆယ်သော နှစ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလံ-ကို။ ။သိမံဝါ သမ္မန္တတိတိ - ကား၊ နှစ်-
အသစ်ဖြစ်သော၊ သိမံ-ကို၊ ဗန္ဓတိ-၏။

ဦးနှုတ်သတိဝဿသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆-ထေယျသတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ရာဇာနံဝါ ဝဉ္စေတွာတိ - ကား၊ ရာဇာနံ-မင်းကို၊ ဝါ - မင်း၏ဥစ္စာကို၊
ထေနေတွာ-ခိုးပြီး၍၊ ရညော-၏၊ သန္တကံ-ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုကို၊
ဂဟေတွာ-ယူပြီး၍၊ မယံ-တို့သည်၊ ဣဒါနိ-၌၊ တဿရညော-ထိုမင်းအား၊
နဒဿာမ-မပေးကုန်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ မဂ္ဂပ္ပဋိပန္နာ - ခရီးသွားကုန်သော၊ အကတ
ကမ္မာ - မပြုအပ်သော ခိုးမှုရှိကုန်သော၊ စောရာစေဝ - ခိုးသူတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ ကတကမ္မာ-ပြုအပ်ပြီးသော ခိုးမှုရှိကုန်သော၊ ဝါ-ခိုးမှုကိုပြုကုန်ပြီး
သော၊ စောရာစ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣဒံ အတ္ထဇာတ်-သည်၊ ဝါ-ကို၊
ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သုကံ ပရိဟရိတုကာမတာယာတိ ဧတ္ထာပိပါဌေ-
၌လည်း၊ သေနယော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ နိတော-ဆောင်အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။

ကာလဝိသင်္ကေတေနာတိတ္ထေပဒေ-၌၊ ကာလဿ-အခါကာလ၏၊ ဝိသင်္ကေ
တေန-ချို့ယွင်းခြင်းဖြင့်၊ ဒိဝသဝိသင်္ကေတေန - နေရွှေသောအားဖြင့်၊ ဣတိ
ဣဒံ အတ္ထဇာတ်-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ပန-အာနာပတ္တိ
ဝါရမ္ပတစ်ပါး အာပတ္တိဝါရကိုဆိုဦးအံ့၊ မဂ္ဂဝိသင်္ကေတေန-သွားလမ်းပြောင်း
ရွှေသောအားဖြင့်၊ ဂစ္ဆတော - သော၊ ဘိက္ခုနောဝါ - အားလည်းကောင်း၊
အဋ္ဌဝိ ဝိသင်္ကေတေန-တောအုပ် လွှဲပြောင်းသောအားဖြင့်၊ ဂစ္ဆတော-သော၊
ဘိက္ခုနောဝါ-ကောင်း၊ အာပတ္တိယေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။

ထေယျသတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇-သံဝိဇာနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

မာတုဂါမေနာတိ- ကား၊ ဣတ္ထိယာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ။ ။ပန-ဆက်၍
ဆိုဦးအံ့၊ ကေတောဥပသမ္ပန္နာစ - တစ်ဖက်သော ဘိက္ခုနီ သံသာ၌ဖြစ်သော
ရဟန်းမ လည်းကောင်း၊ သိက္ခမာနာစ- သိက္ခမာန်မလည်းကောင်း၊ သာမ
ဏေရိစ-သာမဏေမလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမာတိသောပိ-ဤသုံးယောက်
သော မိန်းမတို့သည်လည်း၊ ဣသိက္ခာပဒေ - ၌၊ သင်္ဂဟံ - ပေါင်းရုံးအတူ

ယူအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ - ကုန်၏၊ ကေတော ဥပသမ္ပန္နာစ-
လည်းကောင်း၊ သိက္ခမာနာစ-လည်းကောင်း၊ သာမဏေရီစ-လည်းကောင်း၊
ဣတိ-သို့၊ ဣမာတိဿောပိ ဣတ္ထိယော-တို့သည်လည်း၊ သင်္ဂဟံ-သို့၊ ကိဉ္ဇာပိ
ဂစ္ဆန္တိ-ကုန်၏၊ ပနတထာပိ-သော်လည်း၊ ဣမာသံတိဿန္တံ ဣတ္ထိနံ-တို့အား၊
သမယော-အခါသည်၊ ရက္ခတိ-အာပတ်မှ စောင့်၏၊ အယံ-ဤသို့ သမယက
စောင့်ခြင်းသည်၊ တောသံ တိဿန္တံ ဣတ္ထိနဉ္စ-တို့၏လည်းကောင်း၊ မာတုဂါ၊
မဿ စ-၏လည်းကောင်း၊ ဝိသေသော - အထူးတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗျံ-
အပ်၏။

သံဝိဇာနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဂ-အရိဋ္ဌ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ယော သဘာဝေါ-သည်၊ ဝါ-အကြင် အနိဋ္ဌရုပ်၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်၊ တံတံ
သမ္ပတ္တိယာ-ထိုထို ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝါ-ထိုထိုစည်းစိမ်ကို၊ ဝိဗန္ဓနဝသေန-နှောင့်
ယှက် တားမြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သတ္တသန္တာနဿ-သတ္တဝါ အစဉ်၏၊
ဝါ-သတ္တဝါတို့၏စိတ်အစဉ်၏၊ အန္တရေ ဝေမဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ တေ အာဂစ္ဆတိ-
လာတတ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သော သဘာဝေါ-သည်၊ အန္တရာယော-
မည်၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိ အနတ္တော-ဒိဋ္ဌဓမ္မိကအစရှိသော အကျိုးမဲ့ကို၊ လဗ္ဘတိ-
အပ်၏၊ ယေဓမ္မာ-အကြင်သဘောတရားတို့သည်၊ အနတိက္ကမနတ္တေန-မကျော်
လွန်နိုင်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ တသ္မိံ အန္တရာယေ-၌၊ နိယုတ္တာ-ယှဉ်
တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္တေန-ဤနိယုတ္တတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္တကြောင့်၊ တေ
ဓမ္မာ-တို့သည်၊ အန္တရာယိကာ-မည်ကုန်၏။ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ ယေ ဓမ္မာ-တို့
သည်၊ အန္တရာယံ-အန္တရာယ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဖလံ-အကျိုးကို၊ (လဒ္ဓု-ရခြင်း
ငှာ၊ထည့်) အရဟန္တိ-ထိုက်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ တေ ဓမ္မာ-တို့သည်၊
အန္တရာယိကာ-မည်ကုန်၏၊ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ ဝါ-အရဟန္တိ တဒ္ဓိတ်မှတစ်ပါး
တဿိလ တဒ္ဓိတ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယေ ဓမ္မာ-တို့သည်၊ အန္တရာယဿ-ကို၊ ကရဏ
သီလာ-ပြုလေ့ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တေ ဓမ္မာ-တို့သည်၊ အန္တရာ
ယိကာ-မည်ကုန်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ သဂ္ဂမောက္ခာနံ အန္တရာယံ ကရေန္တတိ
အန္တရာယိကာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊
(တစ်နည်း)စ-အန္တရာယိကပုဒ်၏ ဝစနတ္တမှတစ်ပါး တေကမ္မကိလေသ အစရှိ
သော သရူပတ္တ၏အနက်ကိုဆိုဦးအံ့၊ တေကမ္မကိလေသ ဝိပါကဥပဝါဒ ပညတ္တိ
ဝိတိက္ကမဝသေန ပဉ္စဝိဝာတိ တ္ထေပါဌေ-၌၊ အတ္တော-ကို၊ ဝေ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
အပ်၏၊ ပဉ္စာနန္တရာယိက ကမ္မ-ကံသည်၊ ကမ္မန္တရာယိကံ နာမ-မည်၏၊ ဘိက္ခုနိ

ဒုသက ကမ္မ-ဘိက္ခုနီဒုသကကံသည်။ ဝါ-ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်ဆီးတတ်သောသ၏ အမှုသည်။ တထာ-ထိုအတူ၊ ကမ္မန္တရာယံကံ နာမ-မည်၏။ ပန-ဆက်၍ ဆိုဦး အံ၊ တံဘိက္ခုနီဒုသနကမ္မ-သည်။ မောက္ခဿေဝ-ကိလေသာမှလွတ်သော မဂ် ဖိုလ်၏သာလျှင်၊ အန္တရာယံ-ကို၊ ကရောတိ-၏၊ သဂ္ဂဿ-နတ်ပြည်၏၊ အန္တရာ ယံ-ကို၊ နကရောတိ-မပြု။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဓမ္မာ-တို့သည်။ ကိလေသန္တရာယံကာ နာမ-မည်ကုန်၏။ ပဏ္ဏကတိရစ္ဆာနဂတဥတတောဗျဉ္ဇနကာနံ-ပဏ္ဏ၊ ကံ တိရစ္ဆာန ဥတတောဗျဉ္ဇနတို့၏။ ပဋိသန္ဓိဓမ္မာ-ကုသလဝိပါကံ သုဂတိ အဟိတ် ပဋိသန္ဓေ တို့သည်။ ဝိပါကန္တရာယံကာ နာမ-မည်ကုန်၏။ အရိယူပဝါဒါ-အရိယာတို့ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်(ဥပဝါဒကို စွပ်စွဲခြင်းအနက်မပေးပါနဲ့၊ ရဟန်းငယ်သည် မထေရ် ကြီးအား အရှက်မရှိ ငတ်လွန်းရန်ကောဟု ပြောဆိုခြင်းဖြင့် အရိယူပဝါဒကံ ထိုက်သည်ကို ဆင်ခြင်ပါ)။ ဥပဝါဒန္တရာယံကာနာမ-မည်ကုန်၏။ ပန-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ၊ တေပုဂ္ဂလာ-ထိုကဲ့ရဲ့တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ယာဝ-လုံး၊ အရိယေ- တို့ကို၊ န ဓမ္မာပေန္တိ-သည်းမခံစေကုန်သေး၊ ဝါ-မကန်တော့ကုန်သေး၊ တဒဝ ဒေဝ-ထို မကန်တော့သေးသမျှ ကာလပတ်လုံးသာလျှင်၊ ဥပဝါဒန္တရာယံကာ နာမ - မည်ကုန်၏။ တတော ဓမ္မာပနတော-ထို အရိယာတို့ကို ကန်တော့ပြီးရာ အခါမှ၊ ပရံ - နောက်အခါ၌၊ ဥပဝါဒန္တရာယံကာ နာမ-မည်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ-ကုန်။ သဉ္စိစ္စ-စေတနာဖြင့် စေ့ဆော်၍၊ အာပန္နာ - သင့်ကုန်သော၊ ဝါ-ဧရက်အပ်ကုန်သော၊ အာပတ္တိယော-တို့သည်။ ပညတ္တိဝီတိက္ကမန္တရာယံကာ နာမ-ကုန်၏။ (ပညတ္တိဝီတိက္ကမေန အာပန္နာ ပညတ္တိဝီတိက္ကမာ၊ အာပတ္တိယော၊ ပညတ္တိဝီတိက္ကမာ စ တာယော အန္တရာယံကာစာတိ တထာ-ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြုပါ)။ တာပိ အာပတ္တိယော-တို့သည်လည်း၊ ယာဝ-လုံး၊ ဘိက္ခု ဘာဝံ ဝါ-ရဟန်း၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဝါ-ရဟန်း၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အသွင်ကိုလည်း၊ ပဋိ ဇာနာတိ ဝါ-ဝန်ခံငြားအံ၊ တာဟိပိ-(ဝိဘတ်ပြင်လိုက်)တို့မှလည်း၊ နဝုဋ္ဌာတိ ဝါ-မထသေးငြားအံ၊ တာပိ အာပတ္တိယော-တို့ကိုလည်း၊ န ဒေသေတိဝါ-ပြော လည်း မပြောသေးငြားအံ၊ တာဝဒေဝ-ထို ရဟန်း အဖြစ်ကို ဝန်ခံသေးသမျှ မထသေးသမျှ မပြောသေးသမျှ ကာလပတ်လုံးသာလျှင်၊ ပညတ္တိဝီတိက္ကမန္တရာ ယံကာနာမ-မည်ကုန်၏။ တတော-ထို ဝန်ခံရာ ထရာ ပြောကြားရာ အခါမှ၊ ပရံ-နောက်၌၊ ပညတ္တိ ဝီတိက္ကမန္တရာယံကာ နာမ-မည်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ- မဖြစ်ကုန်။

☞ တကြ တေသု ပဉ္စသု အန္တရာယံကေသု-တို့တွင်၊ အရိဋ္ဌော-မည်သော၊ အယံ တိက္ခု-သည်။ ဗဟုဿုတော-များသော အကြားဖွဲ့မြင်ရှိသော၊ ဝါ-များသော အာဂမသုတရှိသော၊ ဓမ္မကထိကော-သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ သေသန္တရာယံကေ- ပညတ္တိဝီတိက္ကမန္တရာယံမှ ကြွင်းကျန်ကုန်သော အန္တရာယံကဓမ္မတို့ကို၊ ဇာနာတိ-

သိ၏။ ပန-အန္တယမှတစ်ပါး ဗျတိရိုက်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဝိနယေ-ကာယဝစီ နှစ်လိဒ္ဒါရ ဆုံးမရာဆုံးမကြောင်းဖြစ်သော ဝိနည်းပိဋကဋ္ဌ၊ အကောဝိဒတ္တာ-မလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပညတ္တိဝိတိက္ကမန္တရုယိကေ-တို့ကို၊ န ဇာနာတိ-မသိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ရဟော ဂတော-ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်သို့ ရောက်သည်၊ ဟုတော-၍၊ စိန္တေသိ-ပြီ၊ ကိ-သို့၊ စိန္တေသိ-နည်း၊ ဣတိအယံ-ကာ၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ဣမေ အာဂါရိကာ-ဤအိမ်၌နေသူ လူတို့သည်၊ ပဉ္စ-ကုန်သော၊ ကာမဂုဏေ-တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တာ - သုံးဆောင် ခံစားကြကုန်လျက်၊ သောတာပန္နာပိ- သောတာပန် တို့သည်လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိနောပိ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ အနာဂါမိ နောပိ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဘိက္ခုပိ-တို့သည်လည်း၊ မနာပိ ကာနိ-စိတ်နှလုံးကို တိုးပွားစေတတ်ကုန်သော၊ စက္ခုဝိညေယျာနိ-စက္ခုဝိညာဉ် ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော၊ ရူပါနိ-တို့ကို၊ ပဿန္တိ-မြင်ကုန် ကြည့်ရှုကုန်၏၊ မနာပိ ကာနိ-ကုန်သော၊ သဒ္ဓါနိ-သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ သုဏန္တိ-ကြားကုန်၏၊ မနာပိကာနိ- ကုန်သော၊ ဂန္ဓာနိ-ဂန္ဓာရုံတို့ကို၊ သာယန္တိ-နမ်းရှုကုန်၏၊ မနာပိကာနိ-ကုန်သော၊ ရသာနိ-ရသာရုံတို့ကို၊ သာယန္တိ-လျက်ကုန်၏၊ မနာပိကေ-ကုန်သော၊ ကာယ ဝိညေယျေ-ကာယဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေ-ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ ထိမျိုးစုံ တို့ကို၊ ဗုသန္တိ-ထိကုန်၏၊ မုဒုကာနိ-နူးညံ့ကုန်သော၊ အတ္ထရုဏ ပါဓရုဏာဒိနိ- အခင်းအရံအစရှိသည်တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ-သုံးဆောင်ကုန်၏၊ ဧတံသဗ္ဗံ-ဤအလုံးစုံ သည်၊ ဝါ-ဤအလုံးစုံသော နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော အာရုံငါးပါးကိုသုံးဆောင် ခြင်း နူးညံ့သောအခင်းအရံကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏၊ ဧတံသဗ္ဗံ- သည်၊ ယဒိဝဇ္ဇတိ-အံ့၊ ဧဝံသန္တေ-သော်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣတ္ထိရူပါဝေ-မိန်းမ၏ ရူပါရုံတို့သည်သာလျှင် လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိသဒ္ဓါဝေ - မိန်းမတို့၏ သဒ္ဓါရုံတို့ သည်သာလျှင် လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိဂန္ဓာစ-မိန်းမတို့၏ ဂန္ဓာရုံတို့သည်သာလျှင် လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိဖောဋ္ဌဗ္ဗာစ-မိန်းမတို့၏ အတွေ့မျိုးစုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည် သာလျှင်လည်းကောင်း၊ နဝဇ္ဇတိ-မအပ်ကုန်သနည်း၊ ဧကေပိ ဣတ္ထိရူပါဒယော- ထိုမိန်းမတို့၏ရူပါရုံ အစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ ဝဇ္ဇန္တိ-အပ်ကုန်၏၊ ဝါ-အပ်ကုန် မှာဘဲ၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေသိ-ပြီ၊ ဣတိအယံ-ကာ၊ ပရိဟာရေ-တည်း၊ ဧဝံ-သို့၊ စိန္တေတော-၍၊ ရသေန်-ဥပါဒိန္နကရသဖြင့်၊ ဝါ-ကံ ကိလေသာတို့သည်အကျိုး ၏အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သော ဣဋ္ဌရုပ်သုခဝေဒနာဖြင့်၊ ရသံ-အနုပါဒိန္နကရသကို၊ ဝါ-ကံ ကိလေသာတို့သည် အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့် မယူအပ်သော ဣဋ္ဌမဇ္ဈတ္တ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို၊ သံသန္တိတော-ရောနှောပြီး၍၊ သစ္စန္ဒရာဂပရိဘောဂဉ္စ- လွန်စွာအားသီး အလိုကြီးသော ဆန္ဒရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော သုံးဆောင်ခြင်း ကိုလည်းကောင်း၊ နိစ္စန္ဒရာဂပရိဘောဂဉ္စ - လွန်စွာအားသီး အလိုကြီးသော ဆန္ဒရာဂမရှိသော သုံးဆောင်ခံစားခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဧကံ-တူသည်ကို၊ ကတော-၍၊ ထူလဝါကေဟိ-ကြမ်းတမ်းသောလျှော်တို့ဖြင့်၊ အတိသုခုမသုတ္တံ-

အလွန်နူးညံ့သောချည်မျှင်ကို၊ သဇ္ဇေန္တောဝိယစ-ဆက်စပ်သောသူကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝါ-ဆက်စပ်သောသူနှင့် တူသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သာသပေန-မုန့်ညင်းစေ့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ သိနေရုံ-မြင်းမိုရ်တောင်ကို၊ ဥပသံဟရန္တောဝိယစ-ရှေးရှုဆောင်သောသူကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝါ-ပမာပုံတူဆောင်သောသူကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝါ-သော၊ အရိဋ္ဌော-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ပါပကံ-ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိဂတံ-မိစ္ဆာအယူကို၊ ဥပ္ပာဒေတွာ-ဖြစ်စေပြီး၍၊ မဟာသမုဒ္ဓံ-မဟာသမုဒ္ဓရာကို၊ ဗန္ဓုန္တေနဝိယ-ဖွဲ့သောသူကဲ့သို့၊ ဝါ-ကံဆင်းဆည်သောသူကဲ့သို့၊ ဝါ-ကံဆင်းဆည်သောသူနှင့် တူတော်မူသော၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ကံ-အဘယ်ကြောင့်၊ မဟတာ-ကြီးစွာသော၊ ဥဿာဟေန-အားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဌမပါရာဇိကံ-ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပညတ္တံ-ပညတ်အပ်ပါသနည်း၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပရိဘောဂေ-ဤမိန်းမတို့၏ ရူပသဒ္ဓ၊ စရိအာရုံ၊ အဖုံဖုံကို သုံးဆောင်ရာ၌၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဒေါသော-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ သဗ္ဗညုတဉာဏေန - မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်နှင့်၊ သဒ္ဓိ-အတူတကွ၊ ဝါ-ဖက်ပြိုင်၍၊ ပဋိဝိရုဇ္ဈန္တော-ဆန့်ကျင်လျက်၊ ဝါ-သော၊ ဘဗ္ဗပုဂ္ဂလနံ - ကျွတ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အာသံ-အလိုကို၊ ဆိန္ဒုန္တော-ဖြတ်လျက်၊ ဝါ-သော၊ အရိဋ္ဌော-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဇိနဿ-၏၊ အာဏာစက္ကေ-၌၊ ဝါ-အမိန့်ဩဇာ အာဏာ၏ဖြစ်ရာ ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်တော်၌၊ ပဟာရံ-ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ အဒါသိ-ပေးပြီ၊ တေန-ကြောင့်၊ တေသ္မတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။

တတ္ထဝစနေ-၌၊ တေသ္မတိ-ကား၊ ယထာဝုတ္တေသု-အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဝါ-ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိကုန်သော၊ အန္တရာယေသု-တို့တွင်၊ အဋ္ဌိကကံလူပမာ ကာမာတိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ 'ဥရုဋ္ဌိဝါ - ရင်ဘတ်ရိုးသည်လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကံဝါ-ကျောရိုးသည်လည်းကောင်း၊ သီသဋ္ဌိဝါ-ဦးခေါင်းရိုးသည်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌိကကံလံနာမ-မည်၏။ ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိဿာမိ-အံ၊ တံဥရုဋ္ဌိဝါ-လည်းကောင်း၊ တံ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကံဝါ-ကောင်း၊ တံ သီသဋ္ဌိဝါ-ကောင်း၊ နိမ္မိသတ္တာ-အသားမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကကံလန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။ ဟိ သစ္စံ-၏၊ ကကံလသဒ္ဓေါ-သဒ္ဓါသည်၊ ဝိဂတမံသာယ-ကင်းသောအသားရှိသော၊ အဋ္ဌိသင်္ခလိကာယ-အရိုးစုအရိုးဆက်၌ လည်းကောင်း၊ ဝိဂတမံသေ(လိင်ပြင်လိုက်)-ကင်းသောအသားရှိသော၊ ကေဋ္ဌိမ္မိဝါ-တစ်ခုသော အရိုး၌ လည်းကောင်း၊ နိရုဇ္ဈော-ထင်၏၊ ကာမာ-ငါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ အဿာဒဇ္ဇေန - သာယာဖွယ်မရှိသော အနက်အားဖြင့်၊ တံသဒိသာ-ထိုအသားကင်းကွာ အရိုးနှင့်သာတူကုန်၏၊ ဣတိအယံအတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ မံသပေသုပမာ ကာမာ တိဏုက္ကုပမာ ကာမာ အင်္ဂါရကာသုပမာ ကာမာ သုပိနုကုပမာ ကာမာ ယာစိတကုပမာ ကာမာ

ရုက္ခဗလူပမာ ကာမာ အသိသုန္နပမာကာမာ သတ္တိသုလူပမာကာမာ သပ္ပသိ
ရူပမာ ကာမာတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတ-သည်၊ ဝုတ္တာနံ-ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊
ဧတေသံ ပဒါနံ-ပုဒ်တို့ကို၊ ဂဟဏံ-ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။

တတ္ထပဒေသု-တို့၌၊ အတ္ထော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏၊ ကာမာ-
တို့သည်၊ မံသပေသုပမာ-အသားတစ်လျှင် နှိုင်းခိုင်းဖွယ်ရာ ဥပမာရှိကုန်၏၊
ကေနဋ္ဌေန-ကြောင့်၊ ကာမာ-တို့သည်၊ မံသပေသုပမာ-ရှိကုန်သည်၊ ဣတိ
အယံ-ကား၊ ပုစ္ဆ-တည်း၊ ကာမာနံ(သမ္ပန်ခံ)-တို့၏၊ ဗဟုသာဓာရဏဋ္ဌေန-
များစွာသောသူတို့အား ဆက်ဆံသော အနက်ကြောင့်၊ ဝါ-များစွာသော
သူတို့နှင့် ဆက်ဆံသောအနက်ကြောင့်၊ ကာမာ-တို့သည်၊ မံသပေသုပမာ-
ကုန်၏၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း၊ ကာမာ-တို့သည်၊ အနုဒဟ
နဋ္ဌေန-ကိုင်သောသူသို့ ရှေးရှု ပူလောင်တတ်သော အနက်ကြောင့်၊ တိဏုက္က
ပမာ-မြက်မီးရှူးလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏၊ ကာမာ-တို့သည်၊ မဟာဘိတာပနဋ္ဌေန-
များစွာ ပူပန်စေတတ်သော အနက်ကြောင့်၊ အင်္ဂါရကာသုပမာ- မီးကျိုးတွင်း
လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏၊ ဝါ-မီးကျိုးစုလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏။ ကာမာ-တို့သည်၊ ဣတ္တရ
ပစ္စုပ္ပန်နဋ္ဌေန-တို့တောင်းကာလ တစ်ခဏသာ ထင်တတ်ရှေးရှုတည်တတ်သော
အနက်ကြောင့်၊ သုပိနကူပမာ-အိပ်မက်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏။ ကာမာ-တို့သည်၊
တာဝကာလိကဋ္ဌေန-ခေတ္တခဏကာလနှင့် ယှဉ်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဝါ-
ပိုင်းခြားအပ်သော ကာလရှိသော အနက်ကြောင့်၊ ယာစိတကူပမာ-ငှားအပ်
သော ပစ္စည်းဝတ္ထုလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏။ ကာမာ-တို့သည်၊ သဗ္ဗင်္ဂ ပဉ္စင် ပလိ
ဘဉ္စနဋ္ဌေန - အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ် အသွယ်သွယ်တို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်
သော အနက်ကြောင့်၊ ရုက္ခဗလူပမာ-သစ်ပင်ထက်မှကြွေကျသော သစ်သီးလျှင်
ဥပမာ ရှိကုန်၏။ ဝါ-အဆိပ်သီးလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏၊ ကာမာ-တို့သည်၊ အဓိ
ကုဋ္ဌနဋ္ဌေန-အထက်၌ ခုတ်ဖြတ် အပ်သောအနက် ခုတ်ဖြတ်ရာဟူသော အနက်
ကြောင့်၊ အသိသုန္နပမာ-စဉ်းတိတုံးလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏။ ကာမာ- တို့သည်၊
ဝိနိဝိဇ္ဈနဋ္ဌေန - ထုတ်ချင်း ထွင်းတတ်သော အနက်ကြောင့်၊ သတ္တိသုလူပမာ-
လှံနှင့်လည်းတူ တံကျင်နှင့်လည်း တူကုန်၏၊ ဝါ-လှံ တံကျင်နှင့် တူကုန်၏၊
ကာမာ-တို့သည်၊ သာသကံသပ္ပဋိတယဋ္ဌေန-ယုံမှားဖွယ်ရှိခြင်း ကြောက်မက်
ဖွယ်ရှိခြင်း ဟူသောအနက်ကြောင့်၊ သပ္ပသိရူပမာ-မြေဦးခေါင်းလျှင် ဥပမာ
ရှိကုန်၏။

☞ တထေဝါတိ-ကား၊ မာ အာယသ္မာတိ အာဒိဟိ-ကုန်သော စကားတို့ဖြင့်။
ဣတရေသန္တိ-ကား၊ သောဘိက္ခု-ကို၊ သံသမဇ္ဈံ-သံသဒ္ဓါလယ်သို့၊ အာကုဗ္ဗိတော-
ငင်ဆွဲပြီး၍၊ ယေဟိ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ မာ အာယသ္မာတိ အာဒိနာ-အစရှိ
သော၊ ဝစနေန-စကားဖြင့်၊ ဝုတ္တာ-ပြောဆိုအပ်ပြီး၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ-ထိုသို့

သံဃာ့အလယ်သို့ ငင်ဆွဲ၍ ပြောဆိုရာ၌၊ (တစ်နည်း) တတ္ထုတေသု ဘိက္ခုသု-ထို မြင်ကုန်ကြားကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်၊ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ-ထိုပြောဆိုတတ်သော ရဟန်းတို့မှ၊ အညေသံ-တစ်ပါးကုန်သော၊ သုတဘန်-ကြားကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား။ ။ ဥတ္တိ စတုတ္ထေန ကမ္မေနာတိ-ကား၊ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံသော ဣတ္ထန္တာမဿ ဘိက္ခုနော ဝေရူပံ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ ဥပ္ပန္နန္တိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊ ပဒဘာဇနိယံ-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တေန-ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဥတ္တိ စတုတ္ထေန-ဥတ်လျှင် လေးကြိမ်မြောက်ရှိသော၊ ကမ္မေန-ကံဖြင့်၊ ဝါ-ကမ္မဝါ စာဖြင့်။

အရိဋ္ဌ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၉-ဥက္ခိတ္တသမ္ဘောဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အကတာနု ဓမ္မေနာတိ-ကား၊ ဥက္ခိပိတော- မြှောက်ချပြီး၍၊ ဝါ-နှင်ထုတ် ပြီး၍၊ အနောသာရိတေန-မသက်ဝင်စေအပ်သော၊ ဝါ-မသွင်းအပ်သော။ ။ တေန- ကြောင့်၊ အနုဓမ္မော ဝုစ္စတိတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟ ကာရော အာဟ-ပြီ။ ဧတ္ထ ဝစနေ-၍ အနုဓမ္မော ဝုစ္စတိ-အစရှိသော စကား ၌၊ သြဿာရဏာ-သံဃာ့ဘောင်သို့ သွင်းခြင်းကို၊ ဝါ-သံဃာ့ဘောင်သို့ ဝင်စေ ခြင်းကို၊ အနုဓမ္မောတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော-ဒုရသမ္ပန်ကို၊ (အဋ္ဌကထာ၌ကား ကတသြဿာရဏာဟု ရှိ၏)၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဥက္ခေပ ပနိယ ကမ္မဿ-အား၊ အနုရူပေါ-လျော်သော၊ ဓမ္မော-အကျင့်တည်း၊ ဣတိ တသ္မာ-ထိုသို့လျော်သောအကျင့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုဓမ္မော-မည်၏။ ဝါ- တစ်နည်းကား၊ ပစ္စာ-ဥက္ခေပနိယကံပြုပြီးသည်မှနောက်ကာလ၌၊ ကာတဗ္ဗော- သော၊ ဓမ္မော-တည်း၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ အနုဓမ္မော-မည်၏။ (ရှေ့နည်း၌ အနုသဒ္ဓါသည် အနုရူပအနက်ဟော၍ နောက်နည်း၌ ပစ္စာအနက်ဟော၏ ဟု မှတ်ယူပါ)။ အနုလောမဝတ္တံ ဒိသ္မာတိ-ကား၊ န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ န နိဿ ယော ဒါတဗ္ဗောတိ အာဒိကံ - အစရှိသော၊ အဋ္ဌာရသဝိဓံ-တစ်ဆယ့် ရှစ်ပါး အပြားရှိသော၊ ဝတ္တံ-အကျင့်ကို၊ ဒိသ္မာ-၍၊ အဋ္ဌာရသသု-ကုန်သော၊ ဧတေသု အနုလောမဝတ္တေသု-တို့၌၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-ကျင့်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ-၍၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာယော-တည်း။ အာမိသသမ္ဘောဂံဝါ ဓမ္မသမ္ဘောဂံဝါတိ ဧတ္ထ ပါဠေ- ၌၊ အာဂတော-လာသော၊ အာမိသသမ္ဘောဂေါ-ဟူသည်၊ ယံ ကိဉ္စိ-အမှတ် မရှိသော၊ အာမိသဿ-ကို၊ ဒါနဉ္စ-ပေးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဋိဂ္ဂဟဏဉ္စ- ယူခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏။ ယံကိဉ္စိ-သော၊ ဓမ္မဿ-တရားကို၊ ဝါ-ဓမ္မဒေသနာ သိက္ခာပုဒ်လွှာ ဓမ္မကို၊ ဥဒ္ဓိသနဉ္စ - သင်ယူခြင်းသည် လည်း

ကောင်း၊ ဥဒ္ဓိသပနဉ္စ-သင်ကြား စေခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မ သမ္ဘော
ဂေါ-မည်၏၊ (တစ်နည်း) အာမိသသမ္ဘောဂံဝါ ဓမ္မသမ္ဘောဂံဝါတိ-ကား၊
ဧတ္ထ ဧတေသု အာမိသသမ္ဘောဂ ဓမ္မသမ္ဘောဂေသု-တို့တွင်၊ အာမိသသမ္ဘော
ဂေါ-ဟူသည်၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ အာမိသဿ-ကို၊ ဒါနဉ္စ-ကောင်း၊ ပဋိဂ္ဂဟဏဉ္စ-
ကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဓမ္မသမ္ဘောဂေါ-ဟူသည်၊ ဓမ္မဿ-ကို၊ ဥဒ္ဓိသနဉ္စ-သည်
လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓိသပနဉ္စ-ကောင်း၊ ဟောတိ-၏။

[ဤဥက္ခိတ္တသမ္ဘောဂ သိက္ခာပုဒ်၌လာသော သမ္ဘောဂကား အက
တာနုဓမ္မ ဥက္ခိတ္တကရဟန်းနှင့် ပစ္စယဓမ္မနှစ်ဝလုံးအပြန်အလှန်ဆက်ဆံမှု
ပါစိတ် အာပတ် သင့်၏၊ ပါဠိတော်၌ ဒေတိ ဒါပေတိ ဟူ၍ လည်း
ကောင်း၊ ဥဒ္ဓိသတိ ဥဒ္ဓိသပေတိ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဟောတော်မူ
ခြင်းကြောင့် သမ္ဘောဂပုဒ်ကို “သံဘုဉ္ဇနံ သမ္ဘောဂေါ၊ သံဘုဉ္ဇာပနံ
သမ္ဘောဂေါ၊ သမ္ဘောဂေါစ သမ္ဘောဂေါစ သမ္ဘောဂေါ”ဟု ကြံစည်
ပါ၊ သံဥပသာရကိုလည်း ဓာတုတ္ထဝိသေသကကြံပါ၊ ရူပိယသိက္ခာပဒ
အဋ္ဌကထာလာ အာမိသပရိဘောဂ ဓမ္မပရိဘောဂ၌ကား “ပရိဘုဉ္ဇနံ
ပရိဘောဂေါ” ဟူသော ဝစနတ္ထပြုပြီး ပရိဥပသာရလည်း ဓာတုတ္ထာနု
ဝတ္ထကဟု ကြံစည်ပါ၊ ဤသို့ကြံစည်ပြီး ဥက္ခိတ္တက ရဟန်းကို မိမိပိုင်
အာမိသ ဓမ္မနှစ်ပါးလုံး ပေးလည်း မပေးကောင်း၊ ယင်းထံမှ အာမိသ
ဓမ္မနှစ်ပါးလုံးကို ယူလည်း မယူကောင်း၊ ပေးမှု ယူမှု အာပတ်သင့်၏၊
အနုက္ခိတ္တရဟန်း(ဝါ)အလဇ္ဇိ ဒုဿီလရဟန်းသည် ဥက္ခိတ္တပင် ဖြစ်သော်
လည်း ဇာယာနုဓမ္မရှိသော ရဟန်းထံမှ အာမိသဓမ္မ နှစ်ပါးလုံးယူကား
မယူကောင်း၊ ဝါ- မသုံးဆောင်ကောင်း၊ ဝါ- ယူစေခြင်း၊ ဝါ-
သုံးဆောင်အောင် ပေးခြင်းကား သမ္ဘောဂလဲမဖြစ် ပရိဘောဂလည်း
မဟုတ်ခြင်းကြောင့် နိရဇဇ္ဇေသာ၊ သို့ပါလျက် ဒကာဒကာမပိုင် အာမိသ
အလှူပွဲ၌ အနုယုတ္တဖြစ်သော မည်သည့်ရဟန်းပါက ဆွမ်းအတူ မစား
နိုင်၊ သံဃာစင် အတူ မတက်နိုင် ဟူသော အချို့သော ရဟန်းတို့၏
စကားကား ကျမ်းဂန်လွတ် စကားသာ၊ ဂိုဏ်းသီး ထောင်လိုသော
သူတို့၏ စကားဟူသာ မှတ်အပ်၏။

သံဝသေယျာတိ-ကား၊ ဥပေါသထံ ဝါ ပဝါရဏံ ဝါ သံဃကမ္မံ ဝါတိ-ဟူ
၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ပဒဘာဇနိယံ-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သော၊ တိဝိဓံ-သုံးပါး
အပြားရှိသော၊ သံဝါသံ-အတူ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခြင်းကို၊ ကရေယျ-ရာ၏။
ပန-ပုဗ္ဗဝါကျလိနတ္ထကို ရှင်းပြရန်ချက် စကားဆက်၍ မိန့်မြွက်တစ်ဖန် အား
ထုတ်ပြန်အံ့၊ ဧတ္ထ ဝစနေ-ဤ ဥပေါသထံ ဝါ ပဝါရဏံ ဝါ သံဃကမ္မံ ဝါ
ဟူသော စကား၌၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဥပေါသထပဝါရဏာပိ-တို့သည်လည်း၊

ဥပေါသတ ပဝါရဏာနမ္ပိ-တို့၏လည်း၊ သံဃေဟိ ယေဝ-တို့သည်သာလျှင်၊ ကာ
တဗ္ဗတ္တာ-ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သံဃကမ္မာနိယေဝ-တို့သည်သာလျှင်၊
ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဥပေါသထာဒိကံ သံဃကမ္မံ ကရေယျာတိ-
ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ပယောဂေ ပယောဂေတိပါဌဿ-
၏၊ ဒါနေ ဒါနေစ-ပေးတိုင်း၊ ပေးတိုင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဂဟဏေ ဂဟဏေ
စ-ယူတိုင်း၊ ယူတိုင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
အပ်၏။

ပဏ္ဏတ္တိ-ပညတ်တော်ကို၊ အဇာနန္တေန-မသိသော၊ အရဟတာပိ-ရဟန္တာ
သည်လည်း၊ ဝါ-သော်မှလည်း၊ ကိရိယာဗျာကတစိတ္တေန-စိတ်ဖြင့်၊ အာပဇ္ဇိ
တဗ္ဗတ္တာ-ရောက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တိစိတ္တန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-
သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

ဥက္ခိတ္တသမ္ဘောဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၀-ကဏ္ဍက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပိရေတိနိပါတပဒံ-ပိရေ ဟူသော နိပါတ်ပုဒ်ကို၊ သမ္ဘောဓနေ-သိစေခြင်း
အနက်၌၊ ဝါ-အာလုပ်အနက်၌၊ ဝတ္တမာနံ-ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရသဒ္ဓေန-နှင့်၊
သမာနတ္ထံ-တူသော အနက်ရှိ၏ဟူ၍၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။
(တစ်နည်း) သမ္ဘောဓနေ-၌၊ ဝတ္တမာနံ-ဖြစ်သော၊ ပိရေတိ နိပါတပဒံ-ကို၊
ပရသဒ္ဓေန-နှင့်၊ သမာနတ္ထံ-တူသော အနက်ရှိ၏ဟူ၍၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊
ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ (တစ်နည်း) ပရသဒ္ဓေန-နှင့်၊ သမာနတ္ထံ-ရှိသော၊ ပိရေတိ
နိပါတပဒံ-ကို၊ သမ္ဘောဓနေ-အနက်၌၊ ဝတ္တမာနံ-ဖြစ်၏ဟူ၍၊ အာစရိယာ-
တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ပရအမာမကာတိ-ဟူ၍၊
သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ အမှာကံ-တို့၏၊ အနုဇ္ဈတ္တိကဘူတာ-အတွင်း၊
သား အတွင်းလူ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍ မဟုတ်သော သာမဏေ၊ ဣတိအယံ-ကား၊
အတ္ထော-ပိရေ ဟူသော နိပါတ်ပုဒ်၏ အနက်တည်း၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ ပိရေတိ
ပဒံ-ဟူသောပုဒ်သည်၊ ပရတောတိ ဣမိနာ ပဒေန-ဟူသော ဤပုဒ်နှင့်၊ သမာ
နတ္ထံ-တူသော ပဒတ္တံ၊ ဝိဘတျတ္တရှိသော၊ နိပါတပဒံ-ပုဒ်တည်း၊ တသ္မာ-
ကြောင့်၊ စရ ပိရေတိ ဧတ္ထ ပဒေသယေ-ဟူသော ဤပုဒ်တို့၏ နှစ်ခုတို့၏အပေါင်း
၌၊ တံ-သင်သာမဏေသည်၊ ပရတော-တစ်ပါးသောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆ-သွားပါ
လော့၊ တံ-သည်၊ ဣ-ဤအရပ်၌၊ မာတိဋ္ဌ-မတည်ပါနှင့်၊ ဣတိဝေ-သို့၊
အတ္ထော-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-အပ်၏။

ကဏ္ဍကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

သတ္တမော-သော၊ သပ္ပာဏကဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၈-သဟဓမ္မိကဝဂ္ဂ

၁-သဟဓမ္မိက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သဟဓမ္မိကံ ဝုစ္စမာနောတိ- ကား၊ သဟဓမ္မိကေန - သီတင်းသုံးဖော်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ ဝုစ္စမာနော-ပြောဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။ ။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ (တစ်နည်း) စ-ပဒတ္တဗ္ဗတစ်ပါး၊ ဝိတတုတ္တကိုဆိုဦးအံ့၊ (တစ်နည်း) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ သဟဓမ္မိကံ ဝုစ္စမာနောတိ ပါဌဿ-၏၊ သဟဓမ္မိကေန ဝုစ္စမာနောတိ အတ္ထော-ကို၊ တယာ-သင်အဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ သံဝဏ္ဏိတော-ဖွင့်ဆိုအပ်ပါသည်။ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ စ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တေပံဒံ-ဤသဟဓမ္မိကံဟူသော ပုဒ်သည်၊ ကရုဏတ္ထေ-၌၊ ဥပယောဂဝစနံ-ဒုတိယာဝိတတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သဟဓမ္မိကံ ဝုစ္စမာနောတိ ပါဌဿ-၏၊ သဟဓမ္မိကေန ဝုစ္စမာနောတိ အတ္ထော-ကို၊ မယာ-သည်၊ သံဝဏ္ဏိတော-အပ်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိတာရော-တည်း။ ပဉ္စဟိ-ကုန်သော၊ သဟဓမ္မိကေဟိ-တို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗတ္တာ-သင်ယူအပ်၊ ကျင့်ကြံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-သိက္ခိတ တဒ္ဓိတ်မှတစ်ပါး၊ ဣဒံ တဒ္ဓိတ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ပဉ္စန္ဒ-ကုန်သော၊ တေသံ သဟဓမ္မိကာနံ-တို့၏၊ သန္တကတ္တာ-ဥစ္စာ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဟဓမ္မိကန္တိ-ဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမေန-ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓပညတ္တေန-ဘုရားသည် ပညတ်တော်မူအပ်သော၊ သိက္ခာပဒေန-ဖြင့်၊ ဝုစ္စမာနော-သော်၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-သဟဓမ္မိကံပုဒ်၏အနက်တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပဒေ-၌၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ သဟဓမ္မိကံ ဝုစ္စမာနောတိ ဣမဿတ္ထော ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပဒေ ဝုတ္တောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ အနာဒရိယဘယာတိ-ကား၊ အနာဒရိယကရုဏေ-ပုဂ္ဂလ၊ ဓမ္မ နှစ်ဌာနကို မရိုမသေပြုခြင်းကြောင့်၊ ဝါ-ပုဂ္ဂလ၊ ဓမ္မ နှစ်ဌာန၌ မရိုမသေပြုခြင်း၌၊ ဘယာ-ကြောက်ခြင်းကြောင့်၊ တတ္ထတသ္မိ အနာဒရကရုဏေ-၌၊ ပါစိတ္တိယဘယာ-ပါစိတ်အာပတ်မှုကြောက်ခြင်းကြောင့်၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော - အနာဒရဘယာ ဟူသော ပုဒ်၏ အနက်တည်း။ ဥ-လေသေန ဧဝံ ဝဒန္တဿာတိ-ကား၊ အဟံ-သည်၊ နသိက္ခိဿာမိ-မကျင့်နိုင်၊ ဣတိ-သို့၊ ဥဇုကံ-ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ဝါ-တဲထိုး (ဒဲဒိုး)၊ အဝတူ-မပြောမူ၍၊ ယာဝ န အညံ ဘိက္ခုန္တိအာဒိနာ-အစရှိသော၊ လေသေန-ကပ်ငြိသောအားဖြင့်၊ ဝါ-အမြွက်ထောင်သောအားဖြင့်၊ ဝါ-ဆင်ခြေကန်သောအားဖြင့်၊ ဝဒန္တဿ-ပြောသော ရဟန်းအား။

သဟဓမ္မိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂-ဝိလေခနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ခုဒ္ဒကေဟိစ အနုခုဒ္ဒကေဟိစာတိ- ကာ၊ သံဃာဒိသေသာဒိဟိ - အစရှိကုန်သော၊ ခုဒ္ဒကေဟိ-ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်အောက် ငယ်ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေဟိစ-တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထုလ္လစ္စယာဒိဟိ-အစရှိကုန်သော၊ အနုခုဒ္ဒကေဟိ-အလွန်ငယ်ကုန်သော၊ ဝါ-ငယ်သည်အောက် ငယ်ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေဟိစ-တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ။ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ စတ္တာရိ-ကုန်သော၊ ပါရာဇိကနိ-ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ ဌပေတွာ-ထားပြီး၍၊ အဝသေသာနိ-ကြွင်းကျန်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ-ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ-တို့သည်၊ ပရိယာယေန-အားဖြင့်၊ ခုဒ္ဒကနိစေဝ - မည်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ အနုခုဒ္ဒကနိစ - မည်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ-၏၊ (တစ်နည်း) ဟိ-ယုတ္တိဒဋ္ဌိမှတစ်ပါး အာဂမဒဋ္ဌိကို ဆိုဦးအံ့၊ ဝါ-စကားရိုးမှတစ်ပါး စကားကိုးကို ဆိုဦးအံ့၊ ပဉ္စသတိကက္ခန္ဓကေ-၌၊ ကတမာနိ ပန ဘန္တေ။ပ။သိက္ခာပဒါနိတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော၊ ဧတံစနံ-ကို၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

ဘန္တေ- ဘုရား၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကနိ-ငယ်ကုန် အလွန်ငယ်ကုန်သော၊ ဝါ-ငယ်ကုန် ငယ်ကုန်အောက် အလွန်ငယ်ကုန်သော၊ (အနုခုဒ္ဒက၌ အနုသဒ္ဓါကား “အနုဒရာ ကညာ” ဟူသော ပုဒ်၌ကဲ့သို့ ခုဒ္ဒကအနက်ကို ဟောရကား၊ “ခုဒ္ဒကတော ခုဒ္ဒကနိ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကနိ” ဟု ဝိဂ္ဂဟပြုပါ) သိက္ခာပဒါနိ-တို့သည်၊ ကတမာနိပန-အဘယ်သို့ပါနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိ-သု - မေးကုန်ပြီ။ ဧကဇ္ဇေ-အချို့ကုန်သော၊ ထေရာ - တို့သည်၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဟံသု-ဆိုကုန်ပြီ၊ ကိံ-အာဟံသု - နည်း၊ စတ္တာရိ-ကုန်သော၊ ပါရာဇိကနိ - ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ ဌပေတွာ - ၍၊ အဝသေသာနိ - ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ-တို့သည်၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကနိ သိက္ခာပဒါနိ-မည်ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟံသု-ကုန်ပြီ။ ဧကဇ္ဇေ-ကုန်သော၊ ထေရာ - တို့သည်၊ စတ္တာရိ - ကုန်သော၊ ပါရာဇိကနိ-တို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ ဧကဇ္ဇေ-တစ်ဆယ့်သုံးပါးကုန်သော၊ သံဃာဒိသေသေ-တို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ အဝသေသာနိ-တို့သည်၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကနိ သိက္ခာပဒါနိ-မည်ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟံသု-ကုန်ပြီ။ ဧကဇ္ဇေ-ကုန်သော၊ ထေရာ - တို့သည်၊ စတ္တာရိ-ကုန်သော၊ ပါရာဇိကနိ-တို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ ဧကဇ္ဇေ-ကုန်သော၊ အနိယတေ-တို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ အဝသေသာနိ-တို့သည်၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကနိ သိက္ခာပဒါနိ-မည်ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟံသု-ပြီ။ ဧကဇ္ဇေ-ကုန်သော၊ ထေရာ-တို့သည်၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဟံသု-ကုန်ပြီ၊ ကိံ-သို့၊ အာဟံသု-နည်း၊ စတ္တာရိ - ကုန်သော၊

ပါရာဇိကာနိ - တို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ တေရသ-ကုန်သော၊ သံဃာဒိ
 သေသေ-တို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ ဒေ-ကုန်သော၊ အနိယတေ-တို့ကို၊
 ဌပေတွာ-၍၊ တိသ-ကုန်သော၊ နိဿဂ္ဂိယေ-ကုန်သော၊ ပါမိတ္တိ
 ယေ-တို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ အဝသေသာနိ-တို့သည်၊ ခုဒ္ဒါနုဒ္ဒကနိ
 သိက္ခာပဒါနိ-မည်ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟံသု-ကုန်ပြီ၊ ကေဇ္ဇေ-ကုန်
 သော၊ ထေရာ-တို့သည်၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဟံသု-ကုန်ပြီ၊ ကိ-သို့၊ အာဟံသု-
 နည်း၊ စတ္တာရိ - ကုန်သော၊ ပါရာဇိကာနိ-တို့ကို၊ ဌပေတွာ - ၍၊
 တေရသ-ကုန်သော၊ သံဃာဒိသေသေ - တို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ ဒေ-
 ကုန်သော၊ အနိယတေ - တို့ကို၊ ဌပေတွာ - ၍၊ တိသ-ကုန်သော၊
 နိဿဂ္ဂိယေ-ကုန်သော၊ ပါမိတ္တိယေ-တို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ ဒေနဝုတိ-သော၊
 ပါမိတ္တိယေ-တို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ အဝသေသာနိ-တို့သည်၊ ခုဒ္ဒါနုဒ္ဒ
 ကနိသိက္ခာပဒါနိ-မည်ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟံသု-ကုန်ပြီ။ ကေဇ္ဇေ-
 ကုန်သော၊ ထေရာ-တို့သည်၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဟံသု-ကုန်ပြီ၊ ကိ-သို့၊
 အာဟံသု-နည်း၊ စတ္တာရိ-ကုန်သော၊ ပါရာဇိကာနိ-တို့ကို၊ ဌပေတွာ-
 ၍၊ တေရသ-ကုန်သော၊ သံဃာဒိသေသေ - တို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊
 ဒေ-ကုန်သော၊ အနိယတေ-တို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ တိသ-ကုန်သော၊
 နိဿဂ္ဂိယေ-သော၊ ပါမိတ္တိယေ-တို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ ဒေနဝုတိ-သော၊
 ပါမိတ္တိယေ-တို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ စတ္တာရေ-ကုန်သော၊ ပါဠိဒေသနိ
 ယေ-တို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ အဝသေသာနိ-တို့သည်၊ ခုဒ္ဒါနုဒ္ဒကနိ
 သိက္ခာပဒါနိ-မည်ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟံသု-ကုန်ပြီ။

ပန- ထေရဝါဒအထူး မိန့်ဆိုဦးအံ့၊ နာဂသေနတ္ထေရေန-သည်၊ မိလိန္ဒ
 ရညာ-မင်းသည်၊ ပုဋ္ဌေန-မေးအပ်သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ မဟာရာဇ ခုဒ္ဒကံ
 သိက္ခာပဒံ၊ ဒုဗ္ဘာသိတံ အနုဒ္ဒကန္တိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော၊ ယံဝစနံ-ကို၊ ဝုတ္တံ-
 အပ်ပြီ၊ (အနက်။ ။မဟာရာဇ-ကြီး၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-ဒုက္ကဋ္ဌံအာပတ်သည်၊ ခုဒ္ဒကံ
 သိက္ခာပဒံ-မည်၏၊ ဒုဗ္ဘာသိတံ-အာပတ်သည်၊ အနုဒ္ဒကံသိက္ခာပဒံ-မည်၏)၊
 တတ္ထဝစနေ-၌၊ (တစ်နည်း) တတ္ထတေသုအာပတ္တိံ ကောဋ္ဌာသေသု-တို့အာ
 ပတ်အစုံ ရန်စံဖို့တို့တွင်၊ အန္တိမကောဋ္ဌာသမေဝ-နောက်ဆုံးပိတ် အဖို့အစုကို
 သာလျှင်၊ ဂဟေတွာ-ယူပြီး၍၊ နာဂသေနတ္ထေရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊
 တံအန္တိမကောဋ္ဌာသမေဝ ဂဟေတွာ ဝစနံ-သည်၊ ဝါဒပထောပစ္စေဒနတ္ထံ-
 ငြင်းခုံစကား ပြတ်သွားခြင်း အကျိုးရှိ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-အပ်၏။

သံဝတ္တန မရိယာဒ ပရိစ္ဆေဒဝစနန္တိပဒဿ-၏၊ ဝိဂ္ဂဟော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ သံဝတ္တနဿ-ဖြစ်ခြင်း၏၊ မရိယာဒါ-အပိုင်းအခြား
 တည်း၊ အဝမိ-အပိုင်းအခြားတည်း၊ သံဝတ္တန မရိယာဒါ-ခြား၊ တာယ

သံဝဏ္ဏန မရိယာဒါယ-၏။ နိယမဝသေန-ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ခြင်း၏ အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ယောပရိစ္ဆေဒေါ-အကြင် အပိုင်းအခြားသည်၊ အတ္တိ-၏။ တဿ
ပရိစ္ဆေဒဿ-ကို၊ ဝစနံ-ဆိုခြင်းတည်း။ သံဝဏ္ဏန မရိယာဒ ပရိစ္ဆေဒ ဝစနံ-
ဖြစ်ခြင်း၏ အပိုင်းအခြား၏ အပိုင်းအခြားကိုဆိုခြင်း။ ဣဒါနိ-၌၊ တံမရိ
ယာဒံ-ထိုအပိုင်းအခြားကို၊ ဝိဝရိတော-ဖွင့်လှစ်၍၊ ဝါ-ခွဲ၍၊ ဒဿေတုံ- ငှာ၊
ဣဒံဝုတ္တံ ဟောတိတိအာဒိ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။ တတ္ထတသ္မိံ
ဝစနေ-၌၊ ဥဒ္ဓိသန္တိတိ-ကား၊ အာစရိယာ-ဓမ္မာစရိယံဆရာတို့သည်၊ အတ္တနော-
၏။ ရုစိယာ-အလိုအားဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိသန္တိ-သင်ပေးကုန်၏။ ဥဒ္ဓိသာပေန္တိတိ-ကား၊
အာစရိယံ-ကို၊ ယာစိတော-တောင်းပန်ကြကုန်ပြီး၍၊ အန္တေဝါသိကာ-အနီး
နေ တပည့်တို့သည်။ ဝါ-အတွင်းနေ တပည့်တို့သည်၊ ဥဒ္ဓိသာပေန္တိ-သင်ပေး
စေကြကုန်၏။ သဇ္ဈာယန္တိတိ -ကား၊ ဓာရေန္တိ-ဆောင်ရွက် မှတ်သားကုန်၏။
ကုဏ္ဍုစူဝိပုဋိသာရောတိ-ကား၊ ကုဏ္ဍုစူသင်္ခါတော-ဆိုအပ်သော၊ ဝိပုဋိသာရော-
ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် အတန်တန်အောက်မေ့ခြင်းသည်။ ဝိဟေသာ ဝိစိကိစ္ဆာ
မနောဝိလေခါတိ-ကား၊ ဝိဟေသာ ဝိစိကိစ္ဆာ သင်္ခါတော-ဆိုအပ်သော၊ မနော
ဝိလေခါ-စိတ်၌ရေးခြစ်ခြင်းသည်။ ဝါ-စိတ်၏ရေးခြစ်ခြင်းသည်။ ဝါ-စိတ်၌
အကြောင်းထင်ခြင်းသည်။ ။ ဂရဟဏေတိ-ကား၊ နိန္ဒနေ-ကဲ့ရဲ့ခြင်းကြောင့်။

အနုပသမ္ပန္နဿ ဝိဝဏ္ဏနေတိ-ကား၊ အနုပသမ္ပန္နဿ-လူသာမဏေ၏၊ သန္တိ
ကေ-၌၊ နိန္ဒတော နိန္ဒန္တဿ-ကဲ့ရဲ့သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ တဿ အနုပ
သမ္ပန္နဿ-အား၊ ဝါ-၏။ တသ္မိံ ဝိနယေ-၌၊ ဝိမတိံ-ယုံမှားခြင်းကို၊ ဥပ္ပာဒေတုံ-
ဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ ဝိနယဝိဝဏ္ဏနေ-ဝိနည်းကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းကြောင့်။

ဝိလေခနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃-မောဟနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

တသ္မိံ အနာစာရေတိ-ကား၊ တသ္မိံ အနာစာရေ-ထိုမကျင့်အပ်၊ မကျင့်သင့်၊
မကျင့်ထိုက်သော အကျင့်ကို၊ အာစိဏ္ဏေ -ပြုကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ မောက္ခော
နတ္ထိတိ-ကား၊ တဿ အာပတ္တိယာ-မှ၊ မောက္ခော-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။ တဿ
တေတိ-ကား၊ တဿ တဝ-ထိုသင်၏။ ။ အလာဘာတိ-ကား၊ အညေသံ-
တစ်ပါးကုန်သောသူတို့၏၊ ပါတိမောက္ခေ-ကို၊ ဥဒ္ဓိဿမာနေ-ရွတ်ဆိုအပ်၊ ပြုအပ်
သည်ရှိသော်၊ သာဓုကံ-စွာ၊ အဋ္ဌိံ-အလိုရှိသည်ကို၊ ကတော-၍၊ မနသိကရဏဿ-
နှလုံးသွင်းခြင်း၏။ အာနိသံသသည်တာစ - အကျိုး ဂုဏ်အင် အာနိသင်ဟု
သိအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကာစ - ပစ္စုပ္ပန် ဘဝ၊
တမလ္လန်ဘဝ၌ ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေလာဘာ-တို့ကို၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ-

အပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ တေလာဘာ-တို့သည်။ ဝါ-တို့ကို၊ တုယံ-အား၊ ဝါ-သည်။ အလာဘာဝေ - မရအပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ - ကုန်၏။ ဒုလ္လဗ္ဗန္တိ-ကား၊ ပုညဝိသေသေန-ကုသိုလ်ပုည ဝိသေသကြောင့်၊ မနုဿတ္တံ-သည်။ လဒ္ဓိ-ရအပ်သည်။ သမာနမ္ပိ-သော်လည်း၊ ဝါ-သော။ မနုဿတ္တံ-ကို၊ ဒုလ္လဗ္ဗိ-မကောင်းသဖြင့် ရအပ်ပါပေ၏။ သာဓုကန္တိ-ကား၊ သုဋ္ဌ-ကောင်းစွာ၊ အဋ္ဌိ-ကတောတိ-ကား၊ အတ္ထိကဘာဝံ-အလိုရှိသောသူ၏အဖြစ်ကို၊ ကတော-၍၊ အတ္ထိကော-အလိုရှိသည်။ ဟုတော-၍၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်။ ဝံတ္တံ-သည်။ ဟောတိ-၏။ ဥတ္တိစတုတ္ထေန ကမ္မေနာတိ-ကား၊ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံသောတိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊ ပဒဘာဇနိယံ-ပဒဘာဇနိဉ္စ၊ ဘဂဝတာ-သည်။ ဝုတ္တေန-သော၊ မောဟာရောပနကေန-မောဟသို့ တင်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝါ-မိုက်ယောင်မှုခြင်းသို့ ကပ်ကြောင်း၊ တက်စေကြောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မေန-ကမ္မဝါစာဖြင့်။

အဓမ္မကမ္မတိတ္ထပဒေ-၌၊ မောဟာရောပနကမ္မံ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်။ အဓိပ္ပေတံ-အပ်၏။

မောဟာရောပနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄-ပဟာရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပဟာရံ ဒဒေယျာတိ-ကား၊ အန္တမသော-အောက်ထစ်ပိုင်းခြား၊ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်၊ ဥပ္ပလပတ္တံ-ကြာရွက်ကို၊ ဥပါဒါယ-အစပြု၍၊ ကာယကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓ နိဿဂ္ဂိယာနံ-ကိုယ်၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထု၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုတို့တွင်၊ အညတရေန-တစ်ပါးပါးဖြင့်၊ ပဟာရံ-ကို၊ ဒဒေယျ-အံ့။ ။ ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံ-ဤသို့ ကြာရွက်ကအစ ကာယအစရှိသည်တို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့်၊ ပဟာရေ-ကို၊ ဒိဇ္ဇေ-အပ်သော်၊ ဝါ-ပေးခြင်းကြောင့်၊ ဟတ္ထောဝါ-လက်သည် မူလည်း၊ ဘိဇ္ဇတု-ကျိုးပါလေစေ၊ ပါဒေါဝါ-လည်း၊ ဘိဇ္ဇတု-စေ၊ သိသံဝါ-ဦးခေါင်းသည်မူလည်း၊ ဘိဇ္ဇတု-ကွဲပေါက်ပါလေစေ၊ မရတုဝါ-သေမူလည်း၊ သေပါလေစေ၊ ပါစိတ္တိယမေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ တေန-ကြောင့်၊ ပဟရိတုကာမတာယာတိ အာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။

အနုပသမ္ပန္နေတိ-ကား၊ ဂဟဋ္ဌေဝါ-လှည့်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေဝါ-ရဟန်း၌လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိယာဝါ-ကောင်း၊ ပုရိသေဝါ-ကောင်း၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ တိရစ္ဆာနဂတေပိ-၌လည်း၊ ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ရတ္တစိတ္တော-တပ်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတော-၍၊ ဣတ္ထိ-လူမိန်းမကို၊

သစေပဟရတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သေဝ်၊ ဘိက္ခုနော ရတ္တစိတ္တဿ ဣတ္ထိံ ပဟာရန္တဿ-
 အာ၊ သံဃာဒိသေသော-သည၊ ဟောတိ-၏၊ ကေနစိ ဝိဟေဋ္ဌိယမာနဿာတိ-
 ကာ၊ မန္တဿေနဝါ-သညလည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာနဂတေနဝါ-သညလည်း
 ကောင်း၊ ဝိဟေဋ္ဌိယမာနဿ-ညည်းပန်းနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ (ပဟာရံဒေန္တဿ
 ဌိစပ်)၊ မောက္ခာဓိပ္ပာယဿာတိ-ကာ၊ တတော-ထိုညည်းပန်းနှိပ်စက်တတ်
 သော သူမှ၊ အတ္တနော-၏၊ မောက္ခံ-လွတ်မြောက်ခြင်းကို၊ ပတ္တယမာနဿ-
 လိုလားသော ရဟန်း၏။ ဘိက္ခု (ထည့်) - သည၊ (ယာတိ-ဌိစပ်) အန္တရာ
 မဂ္ဂ-လမ်းခရီးအကြား၌၊ စောရံဝါ-ခိုးသူကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စတ္တိကံဝါ-
 ဆန့်ကျင်ဘက်ကို အလိုရှိသော ရန်သူကို လည်းကောင်း၊ ဝိဟေဋ္ဌေတုကာမံ-
 ညည်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်ကို၊ ဒိသ္မာ-၍၊ ဥပါသက-ဒါယကာ၊
 တံ-သည်၊ ဧတ္ထေဝဋ္ဌာနေ-ဤရပ်နေရာ အရပ်၌သာလျှင်၊ တိဋ္ဌ-ရပ်လော့၊
 တံ-သည်၊ မာအာဂမိတ္ထ-မလာခဲ့နှင့်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-၍၊ ဝစနံ-ကို၊ အနာဒိ
 ယိတွာ-အရေးမစိုက် မလိုက်နာမူ၍၊ အာဂစ္ဆန္တိ-ရှေ့သို့တိုးလာသော၊ စောရံဝါ-
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စတ္တိကံဝါ-ကောင်း၊ ရေ-ဟဲ့အမိုက်ကောင်း၊ တံ-သည်၊
 ဂစ္ဆ-သွားပေတော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-၍၊ မုဂ္ဂရေနဝါ-ဆောက်ပုတ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ သတ္တကေနဝါ-ခားငယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဟရိတွာ-ပုတ်ခတ်ပြီး၍၊
 သစေပိယာတိ-အံ၊ ဧဝံသတိပိ-သော်လည်း၊ သောစောရောဝါ-သညလည်း
 ကောင်း၊ သောပစ္စတ္တိကောဝါ-သညလည်းကောင်း၊ ဟေနပဟာရေန-ထိုပုတ်
 ခတ် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ဖြင့်၊ စေ မရတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သေဝ်၊ ဘိက္ခုနော-
 အာ၊ အနာပတ္တိယေဝ-သာလျှင်တည်း။ ဝါဠုမိဂေသုပိ-ကြမ်းတမ်းသော
 သားရဲတို့၌လည်း၊ ဒေသဝနယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

ပဟာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၅-တလသတ္တိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

တလသတ္တိကန္တိ-ကာ၊ တလမေဝ - လက်ဖဝါးအပြင်သည်သာလျှင်၊ ဒိန္နံ
 ပဒါနံ - တို့၏၊ တုလျာဓိကရဏတ္တာ - တူသောတည်ရာ ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ တလသတ္တိကံ-မည်၏။ ပေါထနသမတ္တေန-ပုတ်ခတ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တလံ-သည်၊ သတ္တိကံ-မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဧကေ-
 ကုန်သော၊ အာစရိယာ - တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ ဥစ္စာရေယျာတိ-ကာ၊
 ဥက္ကိပေယျ-ချီမြှောက်ငြားအံ။ နပဟရိတုကာမတာယ ဒိန္နတ္တာ ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ ဧတ္ထ
 ပါဠေ-၌၊ ပဟရိတုကာမတာယ-ပုတ်ခတ်ခြင်းငှာအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ပဟရိတေ-အပ်သော်၊ ပုရိမသိက္ခာပဒေန-ရှေးဖြစ်သော ပဟာရသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊

ပါစိတ္တိယံ-သည်။ ဟောတိ-၏။ ဥစ္စာရေတု ကာမတာယ-ချီးမြှင့်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေဝလံ-ပဟာရနှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊ ဥဂ္ဂိရဏမတ္ထေ-ချီးမြှင့်ခြင်းမျှကို၊ ဝါ-ရွယ်ရုံမျှကို၊ ကတေ-အပ်သော်၊ ဣမိနာသိက္ခာပဒေန-ဤတလသတ္တိက သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်။ ဟောတိ-၏။ ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣမိနာသိက္ခာနာ-သည်။ ဝိရဇ္ဈိတော-ချွတ်ချော်၍၊ ဝါ-မဟန်နိုင်၍၊ ပဟာရေ-ကို၊ ဒိန္နော-အပ်၏။ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ်-သည်။ ဟောတိ-၏။ ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣသိက္ခာပဒေ-၌၊ တိရစ္ဆာနဂတာဒိနံ-တို့၏။ အသုစိကရဏာဒိနိ - မစင်စွန့်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ - မြင်၍၊ ကုဇ္ဈိတောပိ - အမျက်ထွက်၍လည်း၊ တလသတ္တိကံ(ထည့်)-ကို၊ ဥဂ္ဂိရန္တထာ-အား၊ မောက္ခာမိပ္ပာယောယေဝ - လွတ်ခြင်းမှ အလိုရှိခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ဣတိ-သို့၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-၏။

တလသတ္တိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆-အမူလကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဆဋ္ဌသိက္ခာပဒံ-သည်။ ဥတ္တာနမေဝ - ပိုးလိုးပက်လက် အိပ်စက်သူကဲ့သို့ ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း။

အမူလကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇-သဗ္ဗိစ္စသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ကုက္ကုစ္စံ ဥပ္ပာဒေန္တထာတိ-ကား၊ သံသယံ-ယုံမှားခြင်းကို၊ ဇနေန္တထာ-ဖြစ်စေတတ်သော ရဟန်းအား။ ။ပရော - တစ်ပါးသောသူသည်၊ ကုက္ကုစ္စံ-ယုံမှားခြင်းကို၊ ဥပ္ပာဒေတုဝါ-ဖြစ်မှုလည်းဖြစ်ပါလေစေ၊ ဝါ-ဖြစ်ချင်လည်းဖြစ်ပါစေလေ၊ မာဥပ္ပာဒေတုဝါ-စေ၊ တံ ပရဿ ကုက္ကုစ္စုပ္ပာဒနုပ္ပာဒနံ-ထိုတစ်ပါးသောသူ၏ ကုက္ကုစ္စဖြစ်ခြင်း မဖြစ်ခြင်းသည်၊ အပ္ပမာဏံ-လိုရင်းပမာဏမဟုတ်။ ။မညေတိ-ကား၊ တက္ကယာမိ-ကြံစည်ပါ၏။ အာဒိသဓ္ဓေန-ဖြင့်၊ တယာ-သင်သည်၊ ဝိကာလေ-ကာလမဟုတ် ညှဉ်းချုပ်၌၊ ဘုတ္တံမညေ-စားလေယောင်တကား၊ တယာ-သည်၊ မဇ္ဇံ-သေကို၊ ပိတံမညေ-သောက်အပ်လေယောင်တကား၊ တယာ-သင်သည်၊ မာတုဂါမေန-အမိသဖွယ် သိချင်းသည်မနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္က၊ ရဟော-ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌၊ နိသိန္နံမညေ-ထိုင်အပ်

ထင်၏။ ဣတိအာဒိနံ-အစရှိကုန်သော၊ ပဒါနံ-တို့ကို၊ ဂဟဏံ-သည်၊ ဟော
တိ-၏။ အနုပသမ္ပန္နတိ-ကား၊ သာမဏေရေ-၌။

သဗ္ဗိစ္စသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဗ္ဗိတာ-ပြီ။

ဂ-ဥပဿုတိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ယောသဒ္ဓေါ-ကို၊ သုယုတိ-ကြားအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ သော
သဒ္ဓေါ-သည်၊ သုတိ-မည်၏။ သဒ္ဓေါ-ကို၊ လဗ္ဘတိ-၏။ သုတိယာ-၏၊ သမိပံ-
အနီးတည်း၊ ဥပဿုတိ-အနီး၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ သုတိသမိပန္နိ-ဟူ၍၊
သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ သဒ္ဓသမိပံ-အသံ၏အနီး၌၊ ဣတိအယံ-
ကား၊ အတ္ထော-သုတိသမိပဟူသော ပုဒ်၏အနက်တည်း။ ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊
ယတ္ထဌာနေ-၌၊ ဌိတေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သဒ္ဓံ-အသံကို၊ သောတုံ-
ငှာ၊ သက္ကာ-စွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တတ္ထဌာနေ-၌၊ တိဋ္ဌန္တော-တည်သော၊
ဘိက္ခု-သည်၊ သဒ္ဓသမိပေ-၌၊ တိဋ္ဌတိနာမ - မည်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊
ယတ္ထဌတူတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ - ပြီ။
အထဝါ - တစ်နည်းကား၊ ဧတ္ထဌာနေ - ၌၊ ဝါ-သို့၊ ဥပေစ္စ-ကပ်ရောက်၍၊
သဒ္ဓေါ-ကို၊ သုယုတိ-အပ်၏။ ဣတိတသ္မာ-ထိုသို့ကပ်ရောက်၍ ကြားအပ်ရာ၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ (တစ်နည်း) ဣတိဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သော ကမ္မဓာရည်း
သမာသဝစနတ္ထကြောင့်၊ တံဌာနံ-သည်၊ ဥပဿုတိ-မည်၏၊ ဌာနံ-ကို၊ လဗ္ဘတိ-
၏။ ယံဌာနံ-သို့၊ ဥပဂတေန-ကပ်ရောက်သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ကထေန္တာနံ-
ပြောသောသူတို့၏၊ သဒ္ဓံ-ကို၊ သောတုံ - ငှာ၊ သက္ကာ-သည်၊ ဟောတိ-အံ့၊
တတ္ထဌာနေ-၌ (တိဋ္ဌေယျဉ္စ-စပ်)၊ ဣတိဝေဓိ-သို့လည်း၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊
အတ္ထော-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-အပ်၏။ တုရိတဂမနေပိတိ-ကား၊ ပစ္စတော-နောက်မှ၊
ဝါ-က၊ ဂစ္ဆန္တဿ-သွားသောရဟန်း၏၊ ပုရတော-မှ၊ ဝါ-က၊ ဂစ္ဆန္တာနံ-
တို့၏၊ သဒ္ဓသဝနတ္ထံ-အသံကိုကြားခြင်း အကျိုးငှာ၊ ဝါ-အသံကိုနားထောင်
ခြင်းအကျိုးငှာ၊ သီသဂမနေပိ-လျင်လျင်မြန်မြန် သွားရာ၌လည်း။ ။ ဩဟိယ
မာနေပိတိ-ကား၊ ပုရတော-မှ။ ဂစ္ဆန္တဿ-သွားသောရဟန်း၏၊ ပစ္စတော-မှ၊
အာဂစ္ဆန္တာနံ (ပုရတော ဂစ္ဆန္တဿ အပစ္စတော ဂစ္ဆန္တာနံဟု ဋီကာပါဌ်ရှိ၏) -
လာသောသူတို့၏၊ ဝစနသဝနတ္ထံ-စကားကို နားထောင်ခြင်းငှာ၊ ဩဟိယ
မာနေပိ-နောက်ချန်နေရာ၌လည်း။

ဥပသမိဿာမိတိ - ကား၊ ဥပသမံ-ငြိမ်းအေးခြင်းသို့၊ ဂမိဿာမိ-ရောက်
လိမ့်လတ္တံ့၊ ကလဟံ-ငြင်းခုံခြင်းကို၊ န ကရိဿာမိ-မပြုအံ့။ အတ္တာနံ ပရိမော
ဓဿာမိတိ-ကား၊ မမ-ငါ၏၊ အကာရဏဘာဝံ-မပြုမလုပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊

ကထေတွာ-ပြောဆိုပြီး၍၊ အတ္တနံ - ကို၊ ပရိမောစေဿာမိ - လွတ်စေရပေ
တော့အံ့။ သိယာကိရိယန္တိ-ကား၊ ဣဒံသိက္ခာပဒံ-ဤဥပဿုတိသိက္ခာပုဒ်သည်၊
ကဒါစိ-၌၊ သောတုကာမတာယ-ကြားနာခြင်းငှာအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ဝါ-အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂမနဝသေန-သွားခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမုဋ္ဌာနတော-
ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သိယာ-တစ်ခါတစ်ရံ၌၊ ကိရိယံ-မပြုအပ်သည်ကို ပြုခြင်း
ကြောင့်ဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ ဝါ-မသွားထိုက်သည်သို့ သွားခြင်းရှိ၏။ သိယာ အကိရိ
ယန္တိ-ကား၊ ဣဒံသိက္ခာပဒံ-သည်၊ ကဒါစိ-၌၊ ဌိတဋ္ဌာနံ-မိမိ၏တည်ရာအရပ်သို့၊
အာဂန္တာ-၍၊ မန္တယမာနာနံ-တိုင်ပင်သောသူတို့ကို၊ အဇာနာ ပနဝသေန-
မသိစေခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမုဋ္ဌာနတော-ကြောင့်၊ သိယာ-၌၊ အကိ
ရိယံ-ပြုထိုက်သည်ကိုမပြုခြင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ ဝါ-သိစေထိုက်သည်ကို
မသိစေခြင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။

ဥပဿုတိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၉-ကမ္မပ္ပဋိဗာဟုသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဓမ္မိကာနန္တိ ဧတ္ထပဒေ-၌၊ ဝစနတ္ထော-ကို၊ ဇဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊
ဧတေသု ကမ္မေသု-တို့၌၊ ဓမ္မေန-ဟုတ်မှန်သော သဘောဖြင့် လည်းကောင်း၊
ဝိနယေန - စောဒနာ သာရဏာဝိနည်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သတ္တုသာသ
နေန-မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကတတ္တာ-ပြုအပ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မော-သည်၊ ဝါ-ဓမ္မဝိနယ သတ္တုသာသနသည်၊
အတ္ထိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တောနိကမ္မာနိ - တို့သည်၊ ဓမ္မိကာနိ-မည်
ကုန်၏။ ဓမ္မိကာနိ-ကုန်သော၊ တေသံကမ္မာနိ-တို့အား။ ကမ္မာနန္တိ-ကား၊
စတုန္တံ-ကုန်သော၊ သံဃကမ္မာနိ-တို့အား။ ။တေန-ကြောင့်၊ ဓမ္မေနာတိ
အာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ တတ္ထ
ဝစနေ-၌၊ ဓမ္မေနာတိ-ကား၊ စောဒနာယ စေဝ-စောဒနာခြင်းဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ သာရဏာယ စ-အပြစ်ကို အောက်မေ့စေခြင်း အမှတ်ရစေခြင်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သတ္တုသာသနေနာတိ - ကား၊ ဥတ္တိသမ္ပဒါယစေဝ-ဥ တ်၏
ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုဿဝနာ သမ္ပဒါယစေဝ - ကမ္မဝါစာနှင့်
ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမဂ္ဂဿ သံဃဿာတိ-ကား၊ သီမဋ္ဌကသံဃံ-
သိမ်၌တည်သော သံဃာကို၊ သောဓေတွာ - သုတ်သင်ပြီး၍၊ ဆန္ဒာရဟာနံ-
ဆန္ဒဆောင်ခြင်းငှာ ထိုက်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ ဆန္ဒ-ကို၊ အာဟာရိတွာ-
ဆောင်၍၊ ကတ္တဗ္ဗတ္တာ-ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာယေန စေဝ-နှင့်
လည်းကောင်း၊ စိတ္တေနစ-နှင့်လည်းကောင်း၊ ဧကိဘူတဿ-တပေါင်းတည်း

ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သံဃဿ-၏။ ။တံတံ ဝတ္ထုန္တိ-ကား၊ အဝဏ္ဏဘဏ္ဍာဒိ-
ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုခြင်းအစရှိသော၊ တံတံဝတ္ထု-ထိုထိုအကြောင်းအရာကို။

ဧတေန အပလောကန ကမ္မေန-ဖြင့်၊ သံဃာမဇ္ဈိ-သံဃာအလယ်သို့၊ ဩသာ
ရေန္တိ-သွင်းကုန်၏၊ ဝါ-ဝင်စေကုန်၏၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သော
ကရုဏသင်္ခါ ဝစနတ္ထကြောင့်၊ ဧတံ အပလောကနကမ္မ-သည်၊ ဩသာရဏံ-
မည်၏။ ဧတေန အပလောကနကမ္မေန-ဖြင့်၊ သံဃဗျာ-မှ၊ နိဿာရေန္တိ-
နှင်ထုတ်တတ်ကုန်၏၊ ဝါ-ထွက်သွားစေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-
ကြောင့်၊ ဧတံ အပလောကနကမ္မ-သည်၊ နိဿာရဏံ-မည်၏။ ဘဏ္ဍုကမ္မန္တိ
ပဒဿ-၏၊ မုဏ္ဍကရဏံ-ဦးပြည်းခြင်းကို ပြုခြင်းသို့၊ ကေသစ္ဆေဒနာပုစ္ဆနံ-
ဆံရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို ပန်ကြားခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ ဣတိအယံ အတ္ထော-ကို၊
ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ ကမ္မမေဝ-သည်သာလျှင်၊ လက္ခဏံ-မှတ်ကြောင်းတည်း၊
ကမ္မလက္ခဏံ-ကြောင်း။ ဩသာရဏာဒယော-တို့သည်၊ ကမ္မာနိ စ(ဝိဘတ်ပြင်
ယူ)-တို့သည်လည်း၊ ဟုတွာ-ကုန်၍၊ အညာနိ-ဩသာရဏ အစရှိသည်မှတစ်
ပါးကုန်သော၊ နာမာနိ စ-ဥက္ခေပနိယ အစရှိသော အမည်တို့ကိုလည်း၊
လဘန္တိဝိယ-ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ - တူ၊ ဧတံ အပလောကနကမ္မ-ဤအချို့
သော အပလောကနကံသည်၊ ကမ္မဉ္စ-သည်လည်း၊ ဟုတွာ-၍၊ အညံ-
သော၊ နာမဉ္စ-ကိုလည်း၊ န လဘတိ-မရ၊ ကမ္မမေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ-
၍၊ လက္ခဏံ-မှတ်အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ (တစ်နည်း)ဣတိဣမိနာ ဝစ
နတ္ထေန-ဤသို့ အဝဓာရဏကမ္မဓာရည်းသမာသ်ဝစနတ္ထကြောင့်၊ ကမ္မလက္ခဏံ-
မည်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-ကမ္မမေဝ လက္ခဏံဟူသော ဝိဂြိုဟ်ပုဒ်၏
တိမ်မြုပ်ကွယ်ဝှက် အသိခက်သောအနက်တည်း။ (ဤကမ္မမေဝ ဟုတွာ လက္ခဏံ
ယတိ-ကိုထောက်ဆပါက လက္ခဏပုဒ်ကိုကမ္မတ္ထယူပြီး “ကမ္မမေဝ-ဟူ၍သာလျှင်
လက္ခဏံ-မှတ်အပ်သည်တည်း၊ ကမ္မလက္ခဏံ-သည်”ဟု အနက်ပေးရမည်)။ စ-
အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ ဩသာရဏံ နိဿာရဏန္တိ ဧတံဝစနံ-ကို၊
ပဒသိလိဋ္ဌတာယ-ပုဒ်၏ ပြေပြစ် ချောမောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ဂဟ ကာ
ရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။ ပန-ထိုသို့ပင် ဆိုအပ်သော်လည်း၊ ပဌမံ-ဩသာရဏာမှ
ရှေးဦးစွာ၊ နိဿာရဏာ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ပစ္စာ- ဩသာရဏာမှ နောက်၌၊
နိဿာရဏာ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ တတ္ထ ကဏုကသာမဏေ
ရဿာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ- ပြီ။ ကဏုက
သာမဏေရဿ နာသနာဝိယ နိဿာရဏာတိ-ကား၊ ကဏုကသာမဏေရဿ-၏၊
ဒဏ္ဍကမ္မနာသနာ-ဒဏ်ပေးခြင်းတည်းဟူသောဖျက်ဆီးခြင်းသည်၊ နိဿာရဏာ-
သည်၊ ဟောတိ ဝိယ-ကဲ့သို့၊ တထာ-တူ၊ ဗုဒ္ဓဿ ဝါ-၏ လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဿ
ဝါ-၏ လည်းကောင်း၊ သံဃဿ ဝါ-၏ လည်းကောင်း၊ အဝဏ္ဏံ-ကျေးဇူးမဲ့ကို၊

ဘဏတော-ပြောဆိုသော၊ သာမဏေရဿာပိ-အား လည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယံ-
မအပ်သော ဝတ္ထုကို၊ ကပ္ပိယန္တိ-ဟူ၍၊ ဗီပယတော-ပြတတ်သော၊ သာမဏေ
ရဿာပိ-အားလည်းကောင်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ-မှားသော အယူရှိသော၊ အန္တဂ္ဂါ
ဟိကာယ-သတ္တဝါသင်္ခါရကား အဆုံးရှိ၏ဟု ယူတတ်သော၊ အညဿ-ကဏ္ဍက
သာမဏေမှ တစ်ပါးသော၊ သာမဏေရဿာပိ-အား လည်းကောင်း၊ အဟံ ဘန္တေ
ပုစ္ဆာမိ။ပ။ ဝိနဿာတိ-ဟူ၍၊ ကတ္တဗ္ဗနာသနာ-ပြုအပ်သော ဖျက်ဆီးခြင်းသည်၊
နိဿာရဏာ-မည်၏၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ အတ္တော-ကဏ္ဍက သာမဏေရဿ နာ
သနာဝိယ နိဿာရဏာ - ဟူသော ပါဠိ၏ တိမ်မြုပ်ကွယ်ဝှက် အသိ ခက်သော
အနက်တည်း။

အနက်။ ။ဘန္တေ-ရား၊ အဟံ-သည်၊ ပုစ္ဆာမိ-မေးပါ၏၊ ဣတ္ထန္နာ
မော-သော၊ အယံ သာမဏေရော-သည်၊ ဗုဒ္ဓဿ ဝါ-၏လည်းကောင်း၊
ဓမ္မဿ ဝါ-၏လည်းကောင်း၊ သံဃဿ ဝါ-၏လည်းကောင်း၊ အဝဏ္ဏ
ဝါဒိ-ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုတတ်၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော - မှားသော အယူ
ရှိ၏၊ (တစ်နည်း) ဣတ္ထန္နာမော အယံ သာမဏေရော-သည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
ကော-သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓဿ ဝါ-ကောင်း၊ ဓမ္မဿ
ဝါ-ကောင်း၊ သံဃဿ ဝါ-ကောင်း၊ အဝဏ္ဏဝါဒိ-သော၊ ဣတ္ထန္နာ
မော-သော၊ အယံ သာမဏေရော-သည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော-ရှိပါ၏၊ တသ္မာ-
ကြောင့်၊ အညေ-ကုန်သော၊ သာမဏေရာ-တို့သည်၊ ဒိရတ္တ တိရတ္တံ-နှစ်
ညဉ့်သုံးညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ယံသဟဿေယျ-
အကြင် တစ်မျိုးတစ်ရာမိတည်းသော ကျောင်း၌ အိပ်ခြင်းကို၊ လတန္တိ-
ကုန်၏၊ တဿ သဟဿေယျဿ-ကို၊ အလာဘာယ-မရခြင်းငှာ၊ နိဿာ
ရဏာ-ကို၊ သံဃဿ-အား၊ ဝါ-သည်၊ ရုစ္စတိ-မြီန်ရှက်သက်ဝင်အပ်၏၊
ဝါ-အပ်ပါ၏လော၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆာမိ-၏၊ ဒုတိယမ္ပိ-လည်း။ပ။ဘန္တေ-
ဘုရား၊ တတိယမ္ပိ-လည်း၊ သံဃံ-ကို၊ ပုစ္ဆာမိ-၏၊ ကိံ ပုစ္ဆာမိ-နည်း၊
ဣတ္ထန္နာမော-သော၊ အယံ သာမဏေရော-သည်။ပ။ သံဃဿ-အား၊
ဝါ-သည်၊ ရုစ္စတိ-လော၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆာမိ-၏၊ ပိရေ-မချစ်မနှစ်သက်
အပ်သော သာမဏေ၊ တံ - သည်၊ ဓရ-အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားလော့၊
ဝိနဿ-ပျောက်ပျက်လော့။

တာဒိသံ ယေဝ သမ္မာဝတ္တန္တံ ဒိသ္မာ ပဝေသနာ ဩသာရဏာတိ-ကား၊ တာဒိ
သံယေဝ-ထိုနှင့်ထုတ်အပ်သော သာမဏေကဲ့သို့ရှိအပ်သော သာမဏေကိုသာလျှင်၊
အပရေန-နှင့်ထုတ်ရာအခါမှ တစ်ပါးသော၊ သမယေန-၌၊ ဘန္တေ-ရား၊ အဟံ-
သည်၊ ဗာလတာယ-မိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အညာဏတာယ-မသိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ အလက္ခိကတာယ-အသရေ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-

ကုသိုလ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ - ဤသို့၊ အကသိ - ပြီ၊ သွာဟံ-ထို
 အကျွန်ုပ်သည်၊ သံဃံ-ကို၊ ခမာပေမိ-သည်းခံစေပါ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ခမာပေန္တိ-
 သည်းခံစေတတ်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ-၍၊ ယာဝ တတိယံ-တိုင်၊ ယာဝပေတွာ-၍၊
 သံဃံ ဘန္တေ ပုစ္ဆာမိ။ပ။ သံဃာသတိ-ဟူ၍၊ ဝတွာ(ထည့်)-၍၊ ပဝေသနာ-
 သွင်းခြင်းသည်၊ ဝါ - ဝင်စေခြင်းသည်၊ ဩသာရဏာ - မည်၏၊ ဣတိ အယံ-
 ကား၊ အတ္ထော-တာဒိသံ။ပ။ ဩသာရဏာ-ဟူသော ပါဠိ၏ အနက်တည်း။

အနက်။ ။ဘန္တေ-ရား၊ အဟံ-သည်၊ သံဃံ-ကို၊ ပုစ္ဆာမိ-၏၊
 ကိံ-နည်း၊ ဣတ္ထန္တာမော-သော၊ အယံ သာမဏေရာ-သည်၊ ဗုဒ္ဓဿ
 ဝါ-၏ လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဿ ဝါ-ကောင်း၊ သံဃဿ ဝါ-ကောင်း၊
 အဝဏ္ဏဝါဒိ-အဝဏ္ဏဝါဒိလည်းဟုတ်၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော-မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကလည်း
 ဟုတ်၏၊ အညေ-တစ်ပါးကုန်သော၊ သာမဏေရာ-တို့သည်၊ ဘိက္ခုဟိ-
 တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဒိရတ္တတိရတ္တံ-လုံး၊ ယံသဟသေယျံ-ကို၊ လာန္တိ-
 ကုန်၏၊ တဿ သဟသေယျဿ-ကို၊ အလာဘာယ-ငှာ၊ နိဿာရိတော-
 နှင်ထုတ်အပ်ပြီ၊ သွာဟံ သာမဏေရာ-ထို နိဿာရိတသာမဏေသည်၊
 ဣဒါနိ-၌၊ သောရတော-ကောင်းမှု၌ မွေ့လျော်သည်၊ နိဝါတဝုတ္တိ-နှိမ်
 ချသောဖြစ်ခြင်း အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်၊ လဇ္ဇိဓမ္မံ-ရှက်ခြင်း သဘော
 တရားသို့၊ ဩက္ကန္တော-သက်ရောက်သည်၊ ဟိရောတ္တပေ-ဟိရိဩတ္တပုဋ္ဌံ၊
 ပတိဋ္ဌိတော-တည်သည်၊ ကတဒဏ္ဍကမ္မော- ပြုအပ်ပြီးသော ဒဏ်အမှု
 ရှိသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ အစွယံ-အပြစ်ကို၊ ဒေသေတိ- ပြောကြားပါ၏၊
 ဣမဿ သာမဏေရဿ-အား၊ ပုရေ-ရှေး၌၊ ကာယသမ္ဘောဂသာမဂ္ဂိံ-
 ကိုယ်အားဖြင့် အတူတကွ သုံးဆောင်ပေါင်းသင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
 သာမဂ္ဂိကို၊ ဒေတိယထာ-ကဲ့သို့၊ ဣဒါနိ-၌၊ ကာယသမ္ဘောဂ သာမဂ္ဂိ
 ဒါနိံ-ကို၊ သံဃဿ-အား၊ ဝါ-သည်၊ ရုစ္စတိ-အပ်ပါ၏လော၊ ဣတိ-
 သို့၊ ပုစ္ဆာမိ-၏၊ ဒုတိယမ္ပိ-လည်း။ပ။ ဘန္တေ-ရား၊ တတိယမ္ပိ-လည်း၊
 သံဃံ-ကို၊ ပုစ္ဆာမိ-၏။ပ။ သံဃဿ-အား၊ ဝါ-သည်၊ ရုစ္စတိ-အပ်ပါ
 ၏လော၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆာမိ-၏၊

ကေသစ္ဆေဒနာ ပုစ္ဆနန္တိ- ကား၊ သိမာပရိယာပန္န-ဥပစာရသိမ်၌ အကျုံး
 ဝင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ သန္နိပါတာပေတွာ-ခဏ္ဍသိမ်၌ စည်းဝေးစေပြီး
 ၍၊ (တစ်နည်း) ဘိက္ခု-ဥပစာရသိမ်တွင်းရှိ ရဟန်းတို့ကို၊ သိမာပရိယာပန္န-
 ခဏ္ဍသိမ်၌ အတွင်းသို့ ရောက်သည်တို့ကို၊ ကတွာ(ထည့်)- ၍၊ 'သန္နိပါတာ
 ပေတွာ - ၍၊ တတ္ထ တိဿ သိမာယံ - ထိုဘိက္ခုတို့ စည်းဝေးရာ ခဏ္ဍသိမ်သို့၊
 ပဗ္ဗဇ္ဇာပေက္ခံ- ရှင်လောင်းကို၊ နေတွာ-၍၊ အဟံ-သည်၊ သံဃံ-ကို၊ ဣမဿ
 ဒါရကဿ-ဤသူငယ်၏၊ ဘဏ္ဍုကမ္ပံ- ဦးပြည်းခြင်းအမှုကို၊ အာပုစ္ဆာမိ-ပန်ကြား

ပြောဆိုပါ၏၊ ဣတိ-သို့၊ တိက္ခန္ဓာဝါ-သုံးကြိမ်လည်းကောင်း၊ ဒွိက္ခန္ဓာဝါ-
 လည်းကောင်း၊ သကိံဝါ-လည်းကောင်း၊ ဝစနံ-သည်၊ (ဘဏ္ဍုကမ္ပနာမ-၌
 စပ်) စ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣမ ဣမသို့ အပလောကနေ- ဤဘဏ္ဍုကမ္ပ အပ
 လောကန၌၊ (ဝတ္ထု ဝဇ္ဇတိ-၌စပ်) မယံ - တို့သည်၊ ဣမဿ ဒါရကဿ-၏၊
 ဘဏ္ဍုကမ္ပ-ဦးပြည်းခြင်းအမှုကို၊ အာပုစ္ဆာမ-ပန်ကြားပါကုန်၏၊ ဣတိပိ-လည်း
 ကောင်း၊ မယံ-တို့သည်၊ ဣမဿ ဒါရကဿ-၏၊ သမဏကရဏံ-ရဟန်း၏အဖြစ်
 ကို ပြုခြင်းကို၊ (သမဏ-ကို ဘာဝပုဓာနကြံပါ၊ ၎င်းဘာဝ၏ အရကိုလည်း
 ဒသသာမဏေရသီလကိုယူပါ၊) အာပုစ္ဆာမ-ကုန်၏၊ ဣတိပိ-သို့လည်းကောင်း၊
 မယံ-တို့သည်၊ ဣမဿ ဒါရကဿ-၏၊ ပဗ္ဗာဇနံ-ရှင်သာမဏေပြုခြင်းကို၊ အာ
 ပုစ္ဆာမ-ကုန်၏၊ ဣတိပိ-သို့လည်းကောင်း၊ အယံဒါရကော-သည်၊ သမဏော-
 ရဟန်းသည်၊ ဟောတုကာမော-ဖြစ်ခြင်းငှာအလိုရှိ၏၊ ဣတိပိ-ကောင်း၊ အယံ
 ဒါရကော-သည်၊ ပဗ္ဗဇိတုကာမော-ရှင်သာမဏေပြုခြင်းငှာ အလိုရှိ၏၊ ဣတိပိ-
 ကောင်း၊ ဝတ္ထု-ဆိုခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိယေဝ-သာလျှင်တည်း။

မုခရဿာတိ-ကား၊ မုခေန-ခံတွင်းဖြင့်၊ ခရဿ-ကြမ်းတမ်းသော၊ (ဘိက္ခု
 နော-၌စပ်)။ ။ယံ အဝဇ္ဇိယကမ္ပ-အကြင် ရှိမခိုးအပ်သောကံကို၊ အနုညာတိ-
 အပ်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော-ဒုရသမ္ပန်ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏၊ ဥရိဝိဝရိတော
 ဒဿနာဒိ ဝတ္ထုသုတိ-ကား၊ တေန ခေါ် ပန သမယေန။ပ။သာရဇ္ဇေယျုန္တိ-ဟူ
 ကုန်သော၊ ဣမေသု ဝတ္ထုသု-ဝတ္ထုတို့၌။

အနက် ။ ။တေန ခေါ် ပန သမယေန-၌၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-ကုန်သော၊
 ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဘိက္ခုနိယော-ရဟန်းမတို့ကို၊ ကဒ္ဒမောဒကေန-ညွှန်
 ရေဖြင့်၊ ဩသိဉ္ဇန္တိ-ပက်လောင်းကုန်၏၊ ကိံ မနသိကတော-၍၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-
 တို့သည်၊ ဘိက္ခုနိယော-တို့ကို၊ ကဒ္ဒမောဒကေန-ဖြင့်၊ ဩသိဉ္ဇန္တိ-နည်း၊
 ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ အမေသု-တို့သည်၊ ဘိက္ခုနိယော-
 တို့ကို၊ ကဒ္ဒမောဒကေန-ဖြင့်၊ ဩသိဉ္ဇန္တိသု-ကုန်သော်၊ ဝါ-ကုန်သော၊
 အမေသု-တို့၌၊ အပ္ပေဝနာမ သာရဇ္ဇေယျု-တပ်နှစ်သက်မူလည်း တပ်
 နှစ်သက်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိမနသိကတော-၍၊ ဩသိဉ္ဇန္တိ-ကုန်၏၊ ကာယံ-
 ကိုယ်ကို၊ ဝိဝရိတော-၍၊ ဘိက္ခုနိနံ-တို့အား၊ ဒဿန္တိ-ပြုကုန်၏၊ ဥရု-
 ပေါင်ကို၊ ဝိဝရိတော-၍၊ ဘိက္ခုနိနံ-တို့အား၊ ဒဿန္တိ-ကုန်၏၊ အင်္ဂ
 ဇာတံ-အင်္ဂါဇာတ်ကို၊ ဝိဝရိတော-၍၊ ဘိက္ခုနိနံ-တို့အား၊ ဒဿန္တိ-
 ကုန်၏၊ ဘိက္ခုနိယော-တို့ကို၊ ဩဘာဓေန္တိ-ပျယ်ဆိုကုန်၏၊ တေန
 ခေါ် ပန သမယေန - ၌၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ - ကုန်သော၊ ဘိက္ခု - တို့သည်၊
 ဘိက္ခုနိယော-တို့ကို၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့နှင့်၊ သမ္ပယောဇေန္တိ-ကောင်းစွာ
 အပြားအားဖြင့် ယှဉ်စေကြကုန်၏၊ ဝါ-ပေးစားကြကုန်၏၊ ကိံ မနသိ

ကရိတွာ-၍၊ သမ္ပယောဇေန္တိ-နည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ အမေသု-တို့သည်၊ ဘိက္ခုနီယော-တို့ကို၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ သမ္ပယောဇေန္တိသု-ကုန်သော၊ ဝါ-ကုန်သော၊ အမေသု-တို့၌၊ အပ္ပေဝနာမ သာရဇ္ဇေယျု-၏၊ ဣတိမနသိက္ခာ-၍၊ သမ္ပယောဇေန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။ (ကြွင်းကျန်သော ဝတ္ထုတို့၌လည်း ဖော်ပြီး အနက်ပေး ပို့ချပါ။)

အစိန္တစိဝရကာဒိနန္တိ - ကား၊ အစိန္တစိဝရ ဇိဏ္ဏစိဝရ နဋ္ဌစိဝရ ဂိလာန ဗဟုဿုတ သံဃဘာရိနိတ္ထရကာဒိနိ - ခိုးသူ လုယူအပ်သော သင်္ကန်းရှိသော ရဟန်း၊ ဆွေးမြည်သော သင်္ကန်းရှိသော ရဟန်း၊ ပျောက်သောသင်္ကန်းရှိသော ရဟန်း၊ မကျန်းမာသော ရဟန်း၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသော ရဟန်း၊ သံဃာ့ဝန်ကို ထုတ်ဆောင်သော ရဟန်း အစရှိသော ရဟန်းတို့အား။ ။စိဝရဒီ နိတိ-ကား၊ စိဝရ ဘေသဇ္ဇ သေနာသနာဒိနိ-တို့ကို။ ။ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိတိ-ကား၊ မူလတစ ပတ္တ အင်္ဂုရ ပုပ္ဖ ဖလာဒိနိ-အမြစ်၊ အခွံ၊ အရွက်၊ အညွန့်၊ အပွင့်၊ အသီး အစရှိသည်တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ-သုံးဆောင်အပ်ကုန်၏။ အပနေတဗ္ဗာ နိပိ ဝတ္ထုနိတိ-ကား၊ အာဝါသကရဏာဒိအတ္ထံ-နေရာကျောင်းကိုပြုခြင်း အစရှိ သည်တို့ အကျိုးငှာ၊ ဟရိတဗ္ဗာနိပိ-ပယ်ရှားအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆာယူပဂ ဖလူပဂ ရုက္ခာဒိနိ-အရိပ်၏အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ကုန်၊ အသီး၏အဖြစ် သို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော သစ်ပင် အစရှိသည်တို့ကို။ ။ဘထာ ရူပံဝါ ဓမ္မိကံ ကတိကံ ကရောန္တေဟိတိ-ကား၊ စိဝရ ပိဏ္ဍပါတတ္ထာယ-သင်္ကန်း၊ ဆွမ်းအကျိုး ငှာ၊ ဒိန္နတော-ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုထဲမှ၊ အာဝါသဇဂ္ဂနာဒိ ကံ-ကျောင်းကို ပြင်ခြင်း အစရှိသော၊ ကတိကံဝါ-ပြုအပ်သော ဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ တာဒိ သံ-ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ အညမ္ပိ-တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကတိကံဝါ-ကို လည်းကောင်း၊ ကရောန္တေဟိ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်။ ။

နေဝသုတ္တံ အာဂစ္ဆတိတိ-ကား၊ အယံဓမ္မကထိကော-သည်၊ မာတိကာ-သည်၊ နအာဂစ္ဆတိ-နှုတ်၌မလော။ ။နေဝသုတ္တံဝိဘင်္ဂါတိ-ကား၊ ဝိနယောပိ-ဘိက္ခုဝိဘင်း ဘိက္ခုနီဝိဘင်းဟု ဆိုအပ်သော ဝိနည်းသည်လည်း၊ ဝါ-ကို လည်း၊ ပဂုဏော-အထပ်ထပ် လေ့လာအပ်သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်။ ဗျဉ္ဇ နစ္ဆာယာယ အတ္ထံ ပဋိဗာဟတိတိ-ကား၊ ဗျဉ္ဇနမတ္တမေဝ-သဒ္ဓါမျှကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတွာ-ယူပြီး၍၊ အတ္ထံ-ကို၊ ပဋိသေဓေတိ-တားမြစ်၏။ ဇာတရူပရဇတ ဓေတ္တဝတ္ထုပုဋ္ဌိဂဟဏာဒိသု-ရွှေ၊ ငွေ၊ လယ်၊ ယာကို ခံယူခြင်း အစရှိကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဝိနယဓရေဟိ-ဝိနည်းခိုရ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ အာပတ္တိယာ-ဖြင့်၊ ကရိယမာနေ-ပြုအပ်သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ တုမေ-တို့သည်၊ ကိ-အဘယ်ကြောင့်၊ ဣမေဘိက္ခု-တို့ကို၊ အာပတ္တိယာ-

မြင့်၊ ကာရေထ - ပြုစေကြကုန်သနည်း၊ ဇာတဗ္ဗပ ရဇတပုဋ္ဌိဂ္ဂဟဏာ - ရှေ့
 ငွေကိုခံယူခြင်းမျှ၊ ပဋိဝိရတော - ကြည်ရှောင်တတ်သည်၊ ဇာတော - ဖြစ်၏၊
 ဣတိဝေ-သို့၊ သုတ္တေ - ဘုရားဟောဖော် ပါဠိသော်၌၊ ပဋိဝိရတိမတ္တမေဝ-
 ရှေးရှုရှောင်ကြည်ခြင်းမျှကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံနန္ဒ-အပ်သည်မဟုတ်
 ပါလော၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတ္ထ ဇာတဗ္ဗပပုဋ္ဌိဂ္ဂဟဏာ-၌၊ အာပတ္တိ-သည်၊
 နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-၏။ အပရော - လော၊ မေဓကထိကော-သည်၊
 သုတ္တဿ-၏၊ အာဂတတ္တာ-နှုတ်၌လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဩလမ္ပေတုာ-
 တွဲလဲချ၍၊ နိဝါသေန္တာနံ - ဝတ်သော ရဟန်းတို့အား၊ အာပတ္တိယာ-သို့၊
 အာရောပိယမာနာယ-တင်အပ်သည်ရှိသော်၊ တုမေ-တို့သည်၊ ကိ-ကြောင့်၊
 ဣမေသံတိက္ခန္တံ-ဤတွဲလဲချဝတ်သောရဟန်းတို့အား၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာရော
 ပေထ-တင်ကုန်သနည်း၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ပရိမဏ္ဍလံ နိဝါသေဿာမိတိ သိက္ခာ
 ကရဏိယာတိ-ဟူ၍၊ ဝေ-သို့၊ သိက္ခာပဒကရဏ မတ္တမေဝ-သိက္ခာပုဒ်ကိုပြုခြင်း
 မျှကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တံနန္ဒ-လော၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတ္ထေတသ္မိံ ဩလမ္ပေတုာ
 နိဝါသန-၌၊ အာပတ္တိ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-၏။ ဥဗ္ဗာဟိက
 ဝိနိစ္ဆယေတိ - ကား၊ သမထက္ခန္ဓကေ - စူဠဝဂ္ဂသမထက္ခန္ဓက၌၊ ဝုတ္တဥဗ္ဗာဟိက
 ဝိနိစ္ဆယေ-ဟောတော်မူအပ်သော ဥဗ္ဗာဟိကဝိနိစ္ဆယ၌ (ဋီကာစာအုပ်၌ ဝိနိစ္ဆ
 ယေနှင့် သိလဝါ အကြားအဖြတ်ရှိရမည်) ။ ။ သိလဝါ ဟောတိတိ အာဒိ
 ကာယ-အစရှိသော၊ ဒသင်္ဂသမ္ပတ္တိယာ - ဆယ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံခြင်း
 နှင့်၊ သမန္နာဂတေ-ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဒေတယော-နှစ်ပါးသုံးပါးကုန်သော၊
 တိက္ခန္တိ-တို့ကို၊ ဥစ္စိနိတုာ - ရွေးကောက်ပြီး၍၊ ဝိနိစ္ဆယော-ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊
 ဥဗ္ဗာဟိကဝိနိစ္ဆယောတိ-ဟူ၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-အပ်၏။

ပဝါရဏပုစ္ဆုက္ကဗုဒ္ဓာတိ-ကား၊ ပဝါရဏာယ-ကို၊ ဥက္ကဿနာ-အထက်သို့
 ဆွဲငင်ခြင်းသည်၊ ဥဒ္ဓိ-အထက်သို့၊ ကဗုဒ္ဓာ-ငင်ခြင်းသည်၊ ဣတိအယံ-ကား၊
 အတ္ထော - ဥက္ကဿနာဟူသော ပုဒ်၏အနက်တည်း။ တိဏဝတ္ထာရကသမထေ
 သဗ္ဗသင်္ဂဟိက ဥတ္တိစာတိ - ကား၊ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံသော အမှာကံ
 ဘဏ္ဍန ဇာတာနံ။ ပ။ ဌပေတုာ ဂိဟိပုဋ္ဌိသံယုတ္တန္တိ-ဟူ၍၊ ဝေ-သို့၊ တိဏဝတ္ထာ
 ရကသမထေ-၌၊ ကတာ-ပြုအပ်သော၊ သဗ္ဗပဌမာ-အလုံးစုံတို့၏ ရှေးဦးဆုံး
 ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗသင်္ဂဟိကဥတ္တိ စ-သည်လည်းကောင်း။

အလာဘာယပရိသက္ကနာဒိကေဟိတိ-ကား၊ စတုန္တံ-ကုန်သော၊ ပစ္စယာနံ-
 ပစ္စည်းတို့၏၊ အလာဘတ္ထာယ-မရခြင်းအကျိုးငှာ၊ ပယောဂကရဏာဒိကေဟိ-
 အားထုတ်မှုကိုပြုခြင်း အစရှိကုန်သော။ ။ အာဒိသဗ္ဗေန - အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်၊
 အနတ္ထာယ - အကျိုးမဲ့ခြင်းငှာ၊ ပရိသက္ကနံ - အားထုတ်ခြင်း လည်းကောင်း၊
 အနာဝါသာယ-နေမြဲကျောင်း နေနေကျကျောင်း၌ မနေနိုင်ခြင်းအကျိုးငှာ၊

ပရိသက္ကနံ-လည်းကောင်း၊ အက္ခောသနပရိဘာသနံ-ဆဲရေးခြင်း ရေရွတ်ခြင်း
လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့နှင့်၊ ဘေဒနံ-ကဲ့စေခြင်းလည်း
ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဿ-၏၊ အဝဏ္ဏဘဏနံ-ကျေးဇူးမဲ့ကိုပြောဆိုခြင်းလည်းကောင်း၊
ဓမ္မဿ-တရားတော်၏၊ အဝဏ္ဏဘဏနံ-လည်းကောင်း၊ သံဃဿ-၏၊ အဝဏ္ဏ
ဘဏနံ-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ အဝသေသံ-ကြွင်းကျန်သော၊ သတ္တင်္ဂ-
ခုနစ်ပါးသောအင်္ဂါကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ သင်္ဂဏာဘိ-၏။ အဋ္ဌဟင်္ဂဟိ
သမန္နာဂတဿာတိ-ကား၊ အဋ္ဌဟိ - ကုန်သော၊ အင်္ဂဟိစေဝ-အင်္ဂါတို့နှင့်
လည်းကောင်း၊ ဧကေကေနပိ - တစ်ခုစီ တစ်ခုစီလည်း ဖြစ်သော၊ အင်္ဂေနစ-
အင်္ဂါနှင့် လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတဿ - ပြည့်စုံသော၊ အသမ္ဘောဂကရ
ဏတ္ထန္တိ-ကား၊ တေန ဥပါသကေန-ထိုဥပါသကာ ဒါယကာသည်၊ ဒိန္နဿ-
ပေးလှူအပ်သော၊ ဒေယျဓမ္မဿ-ပေးအပ်သော သဘောရှိသော ဒါနဝတ္ထုကို၊
အပ္ပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏတ္ထံ - မခံယူခြင်းအကျိုးငှာ။ ။ ပတ္တနိက္ကုဇေန ဝသေနာတိ-ကား၊
ကမ္မဝါစာယ-ဖြင့်၊ ပတ္တနိက္ကုဇေနဝသေန-သပိတ်မှောက်သည်၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ (နိဿာရဏ နိဿာရဏာနာမ-၌စပ်)။ ဟတ္ထေန-လက်ဖြင့်၊ ပတ္တဿ-
သပိတ်ကို၊ ဂဟေက္ခာ - ကိုင်ပြီး၍ (သုံးပုဒ်တည်း)၊ အဓောမုခဋ္ဌပနဝသေန-
အဝဉ္စီးစောက် မှောက်ထားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဿာရဏာ-သည်၊
န နိဿာရဏာနာမ-မမည်၊ ပတ္တနိက္ကုဇေနဝသေနာတိ ဧတ္ထာပိပါဌေ-၌လည်း၊
ဧသေဝနယော - ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။ တဿေဝါတိ-ကား၊
ယောဥပါသကော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပတ္တနိက္ကုဇေနဝသေန-အားဖြင့်၊ ကတ
နိဿာရဏော-ပြုအပ်ပြီးသော နှင်ထုတ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တဿေဝ
ဥပါသကဿ - ကိုသာလျှင် (သြသာရဏာ-၌စပ်)။ ။ သမ္မာဝတ္တန္တဿာတိ-
ကား၊ ယေနအင်္ဂေန - နှင့်၊ သမန္နာဂတဿ - ပြည့်စုံသော ဥပါသကာ၏။
ပတ္တနိက္ကုဇေန-သပိတ်လွန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တေနအင်္ဂေန-နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတဿ-သော။ ။ သာတိ-ကား၊ ယထာဝုတ္တာ-အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊
နိဿာရဏာစ-ကို လည်းကောင်း၊ သြသာရဏာစ-ကိုလည်းကောင်း။

ယောဘိက္ခု-သည်၊ သူစီယာဒိ အပ္ပမတ္တကံ-အပ်အစရှိသော နည်းသော
အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပစ္စည်းဝတ္ထုကို၊ တံ တဒတ္ထိကာနံ-ထိုထို အပ်အစရှိသော
ပစ္စည်းဖြင့် အလိုရှိသော ရဟန်းတို့အား၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ ဒေတိ-ပေးတတ်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ-ကြောင့်၊ သောဘိက္ခု-သည်၊ အပ္ပမတ္တကဝိဿဇ္ဇကော-မည်၏။ ဝဿိက
သာဠိယဂ္ဂါဟာပကော-မိုးရေခံသင်္ကန်းကို ခံယူတတ်သော ရဟန်းသည်၊ သာဠိ
ယဂ္ဂါဟာပကောတိ သာဠိယဂ္ဂါဟာပကော နာမ - မည်၏။ ကမ္မံ-အမှုကို၊
ကရောန္တေ-ပြုကုန်သော၊ အာရာမိဓက-အာရာမိစောင့်တို့ကို၊ ပေသနတ္ထာယ-
စေခိုင်းခြင်းငှာ၊ ဒါတဗ္ဗာ-ပေးအပ်သော၊ သမ္ပုတိ-သည်၊ အာရာမိကသမ္ပုတိ-

မည်၏။ သာမဏေရ ပေသက သမ္ပုတိတိ ဧတ္ထာပိ ပဒေ-ဌ်လည်း၊ သေနယော-
ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။

တဇ္ဇနိယကမ္မာဒိနံ သတ္တန္တန္တိ-ကား၊ တဇ္ဇနိယံ-လည်းကောင်း၊ နိယသံ-
လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗာဇနိယံ-လည်းကောင်း၊ ပဋိသာရဏိယံ-လည်းကောင်း၊
တိဝိဓံ-မစွန့်၊ မရူ၊ မကုအားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ဥက္ခေပနိယံ-ကံလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ တဇ္ဇနိယာဒိနံ-အစရှိကုန်သော၊ သတ္တန္တိ-ကုန်သော။ ။
အဋ္ဌယာဝတတိယကာတိ-ကား၊ ဘိက္ခုနီ-ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏၊ ဝသေန-
အားဖြင့်၊ စတ္တာရော-ကုန်သော၊ သံဃာဒိသေသာ-တို့လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီနိ-
တို့၏၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ စတ္တာရော-ကုန်သော၊ သံဃာဒိသေသာ-တို့လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ အဋ္ဌ-ကုန်သော၊ သံဃာဒိသေသာ-တို့လည်းကောင်း။

ပဉ္စတ္တိကမ္မာဒိဝသေနာတိ-ကား၊ ပဉ္စတ္တိကမ္မ ပဉ္စတ္တိဒုတိယကမ္မ ပဉ္စတ္တိစတုတ္ထ
ကမ္မ ဝသေန-ပဉ္စတ္တိကံ၊ ပဉ္စတ္တိဒုတိယကံ၊ ပဉ္စတ္တိစတုတ္ထကံတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
အပလောကနကမ္မ-ကို၊ ပဉ္စတ္တိကမ္မာဒိဝသေန-အားဖြင့်၊ ကရိယမာနံ-ပြုအပ်
သော်၊ ဒဋ္ဌတရံ-အထူးသဖြင့် ခိုင်မြဲသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊
ကာတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဧကဇ္ဇေ-ကုန်သော၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-
ကုန်၏။ ပန-ထိုသို့ပင် ဧကဇ္ဇေဆရာတို့က ဆိုကြကုန်သော်လည်း၊ ဝေ-ဤသို့၊
အပလောကနကမ္မ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပဉ္စတ္တိကမ္မ ပဉ္စတ္တိဒုတိယကမ္မ ပဉ္စတ္တိစတုတ္ထ
ကမ္မဝသေန-အားဖြင့်၊ ကရိယမာနေ-သည်၊ သတိ-သော်၊ ကမ္မသင်္ကရေ-
ကံချင်းရောယှက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အပလောကန
ကမ္မ - ကို၊ ပဉ္စတ္တိကမ္မ ပဉ္စတ္တိဒုတိယကမ္မ ပဉ္စတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝသေန - အားဖြင့်၊
နကာတဗ္ဗံ-အပ်၊ ဣတိ-သို့၊ အဋ္ဌကထာယံ-၌၊ အာစရိယေဟိ-တို့သည်၊ ပဋိက္ခတ္တ
မေဝ-ပယ်မြစ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပန-ဗျတိရိတ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ယဿဘိက္ခု
နော-အား၊ ဝါ-၏၊ ဝစနေ-၌၊ အက္ခရပရိဟိနံဝါ-အက္ခရာ၏ယုတ်လျော့ခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ပဒပရိဟိနံဝါ-ပုဒ်၏ယုတ်လျော့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
ဒုရုတ္တံဝါ-မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သည် လည်းကောင်း၊ သစေဟောတိ-အံ့၊
ဝေသဘိ-သော်၊ တေနဘိက္ခုနာ-သည်၊ တဿ အက္ခရပရိဟိနဿဝါ-ကိုလည်း
ကောင်း၊ တဿ ပဒပရိဟိနဿဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ တဿ ဒုရုတ္တဿဝါ-ကို
လည်းကောင်း၊ သောနေတ္ထံ-သုတ်သင်ခြင်း အကျိုးငှာ၊ ပုနပျုနံ- ထပ်ပြန်
တလဲလဲ၊ ဝတ္ထု-ဆိုခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဌတိ-၏။ ဣဒံ ပုနပျုနဝစနံ-ဤသို့ အထပ်ထပ်
ဆိုခြင်းသည်၊ အကပ္ပကမ္မဿ-မပျက်သောကံအား၊ ဝါ-၏၊ ဒဋ္ဌိကမ္မ-သည်၊
ဟောတိ-၏၊ ကပ္ပကမ္မေ-ပျက်သောကံ၌၊ ကမ္မံ-သည်၊ ဟုတော-၍၊ တိဋ္ဌတိ-၏။
သကလက္ခဏေနဝါတိ-ကား၊ ပဉ္စတ္တိ-ကိုလည်းကောင်း၊ စတသော-ကုန်
သော၊ ကမ္မဝါစာယောစ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သာဝေတွာဝ-ကြားစေပြီး၍

သာလျှင်၊ ဝါ-ဖတ်ရွတ်ဆိုပြီး၍သာလျှင်။ ။န သေသကမ္မဝသေနာတိ-ကား၊
အပလောကနာဒိနာ-အစရှိသော၊ အဝသေသကမ္မဝသေန-ကြွင်းကျန်သောကံ၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ နကာတဗ္ဗ-အပ်။

ကမ္မပ္ပဋိဗာဟနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၀-ဆန္ဒ အဒတွာ ဂမန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အာရောစိတံ ဝတ္ထု အဝိနိစ္ဆိတန္တိ-ကား၊ အာရောစိတဝတ္ထု-ပြောကြားအပ်
သော အမှုအခင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထုကို၊ အာပတ္တိကဘာဝေန - အာပတ်
ရှိသော သူ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ န ဝိနိစ္ဆိတံ-မဆုံးဖြတ်အပ်သေး။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊
ဧတ္ထ ဧကသ္မိံ ဝစနေ - ဤဝိနိစ္ဆယကထာယ ဝတ္ထမာနာယ ဟူသော စကား၌၊
စောဒကေနစ - စောဒကရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ စုဒ္ဓိတကေနစ- စုဒ္ဓိတက
ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော - မိမိ မိမိ၏၊ ကထာ - စကားကို၊
ကထိတာ-အပ်ပြီ၊ အနုဝိဇ္ဇကော-ဝိနည်းဓိုရ်ကို၊ သမ္မတော-သမုတ်အပ်ပြီ၊
ဧတ္တာဝတာ-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စုဒ္ဓိတက စောဒကတို့ စကားဆိုပြီး
ခြင်း ဝိနည်းဓိုရ်သမုတ်ပြီးခြင်းဖြင့်၊ ဝတ္ထုမေဝ-သည်သာလျှင်၊ အာရောစိတံ-
အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဠဗ္ဗံ-အပ်၏။ ဆန္ဒ အဒတွာ ဥဋ္ဌာယာ
သနာ ပက္ကမေယျာတိ-ကား၊ ကထံ-အဘယ်သို့၊ ဣဒံကမ္မံ-သည်၊ ကုပ္ပံ-ပျက်စီး
သည်၊ အဿ-ဖြစ်ရာပါအံ့နည်း၊ ကထံ-သို့၊ ဣဒံကမ္မံ-သည်၊ ဝဂ္ဂံ-မည်မညွတ်
သည်၊ အဿ-ရာပါအံ့နည်း၊ ကထံ-သို့၊ ဣဒံ-ကို၊ နကရေယျ-ရာပါအံ့နည်း၊
ဣတိ ဣမိနာ အဓိပ္ပာယေန-ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ ဆန္ဒံ-ကို၊ အဒတွာ-မပေး
မူ၍၊ နိသိန္နာသနတော-ထိုင်ရာအရပ်မှ၊ ဥဋ္ဌာယ-၍၊ ဂစ္ဆေယျ-အံ့၊ တေန-
ကြောင့်၊ ယော ဘိက္ခုတိ အာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော
အာဟ-ပြီ။ ကိရိယာကိရိယန္တိ-ကား၊ ဧတ္ထ ဧတေသု ကိရိယာကိရိယေသု-တို့တွင်၊
ဂမနံ-ထသွားခြင်းသည်၊ ကိရိယံ-မည်၏။ ဆန္ဒဿ-ကို၊ အဒါနံ-မပေးခြင်း
သည်၊ အကိရိယံ-မည်၏။

ဆန္ဒ အဒတွာ ဂမန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၁-ဒုဗ္ဗလ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ယထာသန္တတန္တိ-ကား၊ ယထာမိတ္တံ-အကြင်အကြင်မိတ်ဆွေသို့၊ ဝါ-အား။
တေန-ကြောင့်၊ ယော ဟောတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော

အာဟ-ပြီ။ တတ္ထဝစနေ-၌၊ မိတ္တသန္နိဋ္ဌသမ္ပတ္တ ဝသေနာတိ-ကား၊ မိတ္တသန္နိဋ္ဌ သမ္ပတ္တာနံ-တို့၏၊ ဝသေန-အားဖြင့်။ ။တတ္ထ တေသု တီသု မိတ္တသန္နိဋ္ဌ သမ္ပတ္တ သု-တို့တွင်၊ မိတ္တာဝ-ချစ်အပ်သော မိတ်ဆွေတို့သည် သာလျှင်၊ ဝါ-မေတ္တာ၏ အာရုံဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ မိတ္တာ-မည်ကုန်၏။ တတ္ထတတ္ထ ဌာနေ-ထိုထိုအရပ်၌။ သင်္ဂမ္မ-ဆုံမိကုန်၍၊ ဒဠမိတ္တာ-မြင်ရုံမျှ မြင်အပ်ကုန်သော၊ နာတိ ဒဠမိတ္တာ-မခိုင်မမြဲ တဲတဲမိတ်ဆွေတို့သည်၊ သန္နိဋ္ဌာ-မည်ကုန်၏။ သုဠ-ကောင်းစွာ၊ ဘတ္တာ-ဆည်းကပ်အပ် ကုန်သော၊ သိနေဟဝန္တော-လွန်ကဲသော မေတ္တာတည်း ဟူသော အစေး ရှိကုန်သော၊ ဒဠမိတ္တာ-ခိုင်မြဲသော မိတ်ဆွေ တို့သည်၊ သမ္ပတ္တာ-မည်ကုန်၏။ ဣတိ-သို့၊ ဒဠဗ္ဗာ-ကုန်၏။ (တစ်နည်း။ ။တတ္ထ တေသု တီသု မိတ္တေသု-တို့တွင်၊ မိတ္တာဝ-တို့ကိုသာလျှင်၊ မိတ္တာတိ-တို့ ဟူ၍၊ ဒဠဗ္ဗာ-အပ်ကုန်၏။ ။ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် တစ်နည်းတစ်ဖုံ ယောဇနာကုန်ရာ၏၊ အဋ္ဌကထာ၌ကား အန္တဒီပကနည်းဖြင့် ဖွင့်ထားသည်ဟု မှတ်ပါ။)

ပဉ္စဂရုဘဏ္ဍာနိတိ-ကား၊ ရာသိဝသေန-အစု၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဉ္စ-ကုန်သော၊ ဂရုဘဏ္ဍာနိ-တို့ကို(ဝတ္ထာနိ၌ စပ်)။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ သရူပ ဝသေန-အစွမ်းအားဖြင့်၊ တောနိ ဂရုဘဏ္ဍာနိ-တို့သည်၊ ဗဟူနိ-များကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ တေန-ကြောင့်၊ ရာသိ ဝသေန ပဉ္စ ဂရုဘဏ္ဍာနိ ဝတ္ထာနိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပုပ္ဖာရာမော ဝါ-ပန်းအာရာမသည် လည်းကောင်း၊ ဝါ-ပန်းခြံသည် လည်းကောင်း၊ ဖလာရာမော ဝါ-သစ်သီး အာရာမသည်လည်းကောင်း၊ အာရာမောနာမ-မည်၏။ တေသံယေဝိ အာရာမာနံ-တို့၏သာလျှင်၊ အတ္ထာယ-ငှာ၊ ပရိစ္ဆိန္နိတွာ-ပိုင်းခြား ကန့်သတ်ပြီး၍၊ ဌပိ တောကာသော-ထားရာအရပ်သည်၊ အာရာမဝတ္ထုနာမ-မည်၏။ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ တေသု အာရာမေသု-ထို အာရာမတို့သည်၊ ဝိနဠေသု-ပျက်စီး ကုန်သည် ရှိသော်၊ တေသံ အာရာမာနံ-တို့၏၊ ပေါရာဏကဘူမိဘာဂေါ-ရှေး၌ ဖြစ်သော မြေအဖို့သည်၊ ဝါ-ဖုံးဆိုးသည်၊ အာရာမဝတ္ထုနာမ-မည်၏။ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မဲ့သော၊ ပါသာဒါဒိသေနာသနံ-ပြာသာဒ်အစရှိသောကျောင်းသည်၊ ဝိဟာရောနာမ-မည်၏။ တဿ ပါသာဒါဒိသေနာသနဿ-၏၊ ပတိဋ္ဌာနောကာသော-တည်ရာအရပ်သည်၊ ဝိဟာရဝတ္ထုနာမ-မည်၏။ မသာရကော-အခြေ၌ စွပ်အပ်သော အဘောင်ရှိသော ညောင်စောင်း လည်းကောင်း၊ ဝါ- ညောင်စောင်းတိုင်ကို ထွင်းဖောက်၍ တပ်အပ်သော အဘောင်ရှိသော ညောင်စောင်း လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓိကာ ဗဒ္ဓေါ-ညောင်စောင်းတိုင်နှင့် စပ်သော ကပ်၍ ဖွဲ့အပ်သော အဘောင်ရှိသော၊ ဝါ-အဘောင်နှင့် စပ်သော တိုင်ရှိသော၊ မဉ္ဇော - ညောင်စောင်း လည်းကောင်း၊ ကုဠိရ ပါဒကော-ပူစွန့်ကဲ့သို့ ကောက်သော အခြေရှိသော၊ မဉ္ဇော-လည်းကောင်း၊ အာဟစူ ပါဒကော-အဘောင်၌ စွပ်အပ်သော

အခြေရှိသော၊ မဇ္ဈော-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ ဘဂဝတာ-
 သည်၊ ဝုတ္တာနံ-အပ်ကုန်သော၊ စတုန္ဒ-ကုန်သော၊ ဣမေသံ မဇ္ဈာနံ - တို့တွင်၊
 အညတရာ-တစ်ပါးပါးသော ညောင်စောင်းသည်၊ မဇ္ဈာနာမ-မည်၏။ မသာ
 ရကာဒိနံ-အစရှိကုန်သော၊ စတုန္ဒ-ကုန်သော၊ ပိဌာနံ-တို့တွင်၊ အညတရံ- တစ်
 ပါးပါးသော အင်းပျဉ်သည်၊ ပိဌ နာမ-မည်၏၊ ဥဏ္ဏဘိသိ အာဒိနံ- သားမွေး
 ဘုံလျှို အစရှိကုန်သော၊ ဝါ - သားမွေး ဗုံအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒ-ကုန်သော၊
 ဘိသိနံ-တို့တွင်၊ အညတရာ-သည်၊ ဘိသိနာမ-မည်၏။ ရုက္ခတူလ လတာတူလ
 ပေါဋ္ဌကိတူလာနံ-သွန်လဲ နွယ်လဲ ဖောင်းကားမြက်ဟူသော လဲတို့တွင်၊ အည
 တရေန-သော၊ တူလေန-လဲဖြင့်၊ ပုဏ္ဏ-ပြည့်သောခေါင်းအုံးသည်၊ ဝါ-အဆာ
 သွတ်အပ်သော ခေါင်းအုံးသည်၊ ဗိဗ္ဗောဟနံ နာမ-မည်၏။ ကာဠုလောဟေန
 ဝါ-ကြေးညိုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကြေးညိုမူလည်းဖြစ်သော၊ တမ္ဗလောဟေ
 န ဝါ-ကြေးနီဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝါ-သော၊ ယေန ကေနစိ-အမှတ်မဲ့သော၊
 လောဟေန-ဖြင့်၊ ကတာ-သော၊ ကုမ္ဘိ-အိုးသည်၊ ကုမ္ဘိနာမ-မည်၏။ လောဟ
 ဘာဏကာဒိသုပိ-အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော- ကိုသာလျှင်၊ ဧဝံ
 တဗ္ဗော-အပ်၏။ ပန-အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ လောဟဘာဏကာဒိသု-တို့တွင်၊
 အရဉ္စရော-ရေအိုးကြီးကို၊ ဝါ-ရေခဲမိုးအိုးကို၊ ဘာဏကန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။
 ဃဋ္ဌော-သောက်ရေအိုးကို၊ ဝါရကောတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။ ကဋ္ဌာဟ
 မေဝ-ဖျဉ်းအိုးကိုသာလျှင်၊ ကဋ္ဌာဟံ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။ ဝါသိအာဒိသု-
 အစရှိကုန်သော၊ ဂရု ဘဏ္ဍေသု စ - တို့၌လည်းကောင်း၊ ဝလ္လိအာဒိသု-ကုန်
 သော၊ ဂရုဘဏ္ဍေသု စ-ကောင်း၊ ဝါ-တို့တွင် လည်းကောင်း၊ ဒုဝိညေယျံ-
 သိနိုင်ခဲ့သော၊ ဂရုဘဏ္ဍနာမ-မည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။ ဧဝံ-သို့ -

ဂါထာအနက်။ ။ ဒွေ-နှစ်ပါးကုန်သော ဂရုဘဏ်တို့သည်၊ ဒွိသင်္ဂဟာနိ-
 နှစ်ပါးစီတို့ဖြင့် ရေတွက် သင်္ဂြိုဟ်အပ် ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏။
 တတိယံ-သုံးခုမြောက် ဂရုဘဏ်သည်၊ စတု သင်္ဂဟံ - လေးပါးသော
 သရုပ်ဖြင့် သင်္ဂြိုဟ် ရေတွက် အပ်သည်၊ ဝါ-လေးပါးသော ဝတ္ထုဖြင့်
 ရေတွက်အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ စတုတ္ထံ-လေးခုမြောက်သော ဂရုဘဏ်
 သည်၊ နဝ ကောဋ္ဌာသံ-ကိုးပါးသော အဖို့အစု ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊
 ပဉ္စမံ-ငါးခုမြောက်သော ဂရုဘဏ်သည်၊ အဋ္ဌတေဒနံ-ရှစ်ပါး အပြား
 ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏။ ဣတိ-သို့၊ ပဉ္စနိမ္မလလောစနော-ညစ်ကြေး မရှိ
 ကြည်လင်စိသော ငါးပါးသောမျက်စိအမြင်ရှိတော်မူသော၊ နာထော-
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စဟိ ဓာသိဟိ-ငါးခု ငါးပုံတို့ဖြင့်၊ ပဉ္စဝိသတိဝိဓံ-
 နှစ်ဆယ့်ငါးပါး အပြားရှိသော၊ ဂရုဘဏ္ဍံ-ကို၊ ပကာသယံ-ပြုပြီ။

ဝိဿဇ္ဇေတုံဝါ ဝိဘဇိတုံဝါ နဝဋ္ဌတိတိ-ကား၊ မူလဇ္ဈေဇ္ဇဝသေန-အမြတ်
 အရင်းကို ဖြတ်ခြင်း၊ ပြတ်စေခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဿဇ္ဇေတုံဝါ-စွန့်ခြင်း၊

ပေးခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ ဝိဘဇိတုံဝါ - ဝေဖန်ခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊
 နဝဋ္ဌန္တိ-မအပ်ကုန်။ ပန-မအပ်သည်မှတစ်ပါး အပ်သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ (တစ်
 နည်း) ပန-ထိုသို့ပင် မူလဇ္ဈေစ္ဆအားဖြင့် မအပ်သော်လည်း၊ ပရိဝတ္တနဝသေန-
 ဖလှယ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဿဇ္ဈန္တဿ-ပေးစွန့်သော၊ ဘိက္ခုနောစ-
 အားလည်းကောင်း၊ ဝိဘဇန္တဿ-သော၊ ဘိက္ခုနောစ-ကောင်း၊ အနာပတ္တိ-
 မသင့်၊ တေန-ကြောင့်၊ ထာဝရေနာတိ အာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟ
 ကာရော အာဟ-ပြီ။ တတ္ထဝစနေ-၌၊ ထာဝရေန ထာဝရန္တိ-ကား၊ အာရာမ
 အာရာမဝတ္ထု၊ ဝိဟာရ ဝိဟာရဝတ္ထုနာ - အာရာမံ၊ အာရုံမရာ၊ ကျောင်း၊
 ကျောင်းရာဖြင့်၊ အာရာမံ-ကိုလည်းကောင်း၊ အာရာမဝတ္ထု-ကောင်း၊ ဝိဟာရံ-
 ကောင်း၊ ဝိဟာရဝတ္ထု-ကောင်း။ ဣတရေနာတိ-ကား၊ အထာဝရေန-ထာဝရ
 မဟုတ်သော ဂရုဘဏ်ဖြင့်၊ ဝါ-ထားလျှင် ထားသည့်အတိုင်းမနေသော ဂရုဘဏ်
 ဖြင့်၊ ပစ္စိမရာသိတ္တယေန-ပထမ၊ ဒုတိယ ရာသီတို့၏ နောက်၌ ဖြစ်သော ရာသီ
 တို့၏ သုံးခုတို့၏ အပေါင်းဖြင့် (ပရိဝတ္တေတုံ-၌စပ်)၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဘာတံ-
 သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ အကပ္ပိယေနာတိ-ကား၊ သုဝဏ္ဏမယ
 မဉ္ဇာဒိနာစေတ-ရှေ့ဖြင့် ပြီးသော ညောင်စောင်း အစရှိသော ဂရုဘဏ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယဘိသိဗိဗ္ဗောဟနေဟိစ-မအပ်သော ခေါင်းအုံးအစရှိ
 သော ဂရုဘဏ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ။မဟဉ္ဇကပ္ပိယေနာတိ-ကား၊ ဒန္တမယ
 မဉ္ဇာဒိနာစေတ-ဆင်စွယ်ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော ညောင်စောင်းအစရှိသော ဂရု
 ဘဏ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပါဝါရာဒိနာစ-အပေါ်လွှမ်း အခင်း အစရှိသော
 ဂရုဘဏ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ။ဣတရန္တိ-ကား၊ အထာဝရံ-ကို။ ။ကပ္ပိယ
 ပရိဝတ္တနေန ပရိဝတ္တေတုန္တိ-ကား၊ ယထာ-အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ ပရိဝတ္တိယမာနေ-လဲအပ်သည်ရှိသော်၊ အကပ္ပိယံ-မအပ်သည်၊ နဟောတိ-
 မဖြစ်၊ ဧဝံ တထာ တေန အာကာရေန-ဖြင့်၊ ပရိဝတ္တေတုံ-ငှာ။

တတြ ဂရုဘဏ္ဍေသု-တို့၌၊ အယံ-ကား၊ ပရိဝတ္တနနယော-လဲလှယ်ပုံ နည်း
 တည်း၊ သံသဿ-၏၊ နာဠိကေရာရာမော-အုန်းသီး အာရာမံသည်၊ ဝါ-အုန်းခြံ
 သည်၊ ဒုရေ-ဝေးသည်၊ ဟောတိ-အံ့၊ ကပ္ပိယကာရကာဝ-တို့သည်သာလျှင်၊
 ဗဟုတရံ-အထူးသဖြင့်များစွာ၊ ခါဒန္တိ-ခဲစားကုန်၏၊ ယမ္ပိ နာဠိကေရဖလံ-ကို
 လည်း၊ န ခါဒန္တိ-မခဲစားကုန်၊ တတော နာဠိကေရဖလတော-မှ၊ သကဋ္ဌဇေ
 တနံ-လှည်းခကို၊ ဒတွာ-ပေးကုန်၍၊ အပ္ပမေဝ-အနည်းငယ်သော အုန်းသီး
 ကိုသာလျှင်၊ အာဟရန္တိ-ယူလာကုန်၏။ ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ အညေသံ-ရဟန်း
 တို့မှ တစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိဟာရဿ-ကျောင်း၏၊ သမိပေ-၌၊ ဂါမဝါသိနံ-
 ရွာ၌နေကုန်သော၊ မနုဿာနံ-တို့၏၊ အာရာမော-အုန်းခြံသည်၊ တဿ အာရာ
 မဿ-ထိုရဟန်းပိုင် အုန်းခြံ၏၊ အဝိဒူရေ-အနီး၌၊ ဌိတော (ထည့်)-သည်၊

ဟောတိ-အံ၊ တေ ဂါမဝါသိနော မနုဿာ-ထိရ္ဗာဉ်နေသုလ္လတိသည်။ သံဃံ-ကို၊ ဝါ-သို့၊ ဥပသင်္ကမိတော-၍၊ သကေန အာရာမေန-မိမိတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော အုန်းခြံဖြင့်၊ တံအာရာမံ-ထိုသံဃာပိုင်အုန်းခြံကို၊ ပရိဝတ္တေတုံ-လုံ့ရာ၊ ယာ စန္ဒိ-တောင်းပန်ကုန်ငြားအံ၊ သံဃဿ-အား၊ ဝါ-သည်၊ ရုက္ခတိ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သံဃေန-သည်၊ အပလောကေတွာ-ပန်ကြားပြီး၍၊ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ နာဠိကေရာရာမေ-၌၊ ရုက္ခသဟဿံ-အုန်းပင်တို့၏တစ်ထောင် သည်၊ (သင်္ချာပဓာနဖြစ်၍ နာဠိကေရာရာမေ-ဟု အာဓာရနှင့် ထည့်လိုက်သည်။) သစေဟောတိ-အံ၊ မနုဿာနံ-တို့၏၊ နာဠိကေရာရာမေ-၌၊ ပဉ္စသတာနိ-အုန်း ပင်တို့၏ ငါးရာတို့သည်၊ သစေဟောန္တိ-ကုန်အံ၊ ဧဝံဟောန္တေသုပိ-သော်လည်း၊ တုမ္မာကံ-တို့၏၊ အာရာမော-သည်၊ ခုဒ္ဒကောတိ-ငယ်၏ဟူ၍၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ-မပြော အပ်၊ အယံအာရာမော-ဤလူတို့၏ အုန်းခြံသည်၊ ခုဒ္ဒကော-သည်၊ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ-၏၊ အထခေါ-သော်လည်း၊ ဣတရတော-အပင်တစ်ထောင်ရှိသော ရဟန်းတို့၏ အုန်းခြံထက်၊ ဗဟုတရံ-အထူးသဖြင့်များသော၊ အာယံ-အခွန် အတုပ်ကို၊ ဒေတိ-ပေး၏၊ အယံအာရာမော- ဤလူတို့၏အုန်းခြံသည်၊ သမ သမော-ရဟန်းတို့၏အုန်းခြံနှင့်ညီတူညီမျှသည်၊ သစေပိ ဟောတိ-အံ၊ ဧဝံ-သော် လည်း၊ ဣစ္စိတိစ္စိတက္ခဏေ-အလိုရှိအပ်သူ၊ အလိုရှိအပ်ရာခဏ၌၊ ပရိဘုဉ်တုံ-ငှာ၊ သက္ကာ-တတ်ကောင်း၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗမေဝ-ယူအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ၊ မနုဿာနံ-တို့၏၊ အာရာမေ-အုန်းခြံ၌၊ ရုက္ခာ-အုန်းပင်တို့သည်၊ ဗဟုတရာ-ကုန်သည်၊ သစေဟောန္တိ-ကုန်အံ၊ ဧဝံ ဟောန္တေသု-ကုန်သော်၊ တုမ္မာကံ-တို့၏၊ ရုက္ခာ-တို့သည်၊ ဗဟုတရာနန-ကုန် သည် မဟုတ်လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ-အပ်၏၊ အတိရေကံ-ပိုလွန်သော အုန်း ပင်သည်၊ အပ္ပာကံ-တို့၏၊ ပုညံ-သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေ၊ မယံ-တို့သည်၊ သံဃဿ-အား၊ ဒေမ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သစေ ဝဒန္တိ-ကုန်အံ၊ ဧဝံ ဝဒန္တေသု- ကုန်သော်၊ ဇာနာပေတွာ-သိစေပြီး၍၊ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ရုက္ခာ-တို့သည်၊ ဖလဓာရိနော-အသီးကိုဆောင်ကုန်သည်၊ ဝါ- အသီးသီးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ မနုဿာနံ-တို့၏၊ ရုက္ခာ-တို့သည်၊ ဖလံ- အုန်းသီးကို၊ နဂဏ္ဌန္တိ-မယူကုန်သေး၊ ဧဝံ သန္တေသု-ကုန်သော်၊ မနုဿာနံ-တို့ ၏၊ ရုက္ခာ-တို့သည်၊ ဖလံ-ကို၊ ကိဉ္ဇာပိ နဂဏ္ဌန္တိ-အကယ်၍ကား မယူကုန် သေး၊ ပန တထာပိ (ထည့်)-သော်လည်း၊ န စိရေန-မကြာမြင့်မီ၊ ဂဏိဿန္တိ- ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကရိတွာ-၍၊ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတဗ္ဗမေဝ - လက်ခံအပ်သည်သာ လျှင်တည်း၊ မနုဿာနံ - တို့၏၊ ရုက္ခာ-တို့သည်၊ ဖလဓာရိနော - ကုန်သည်၊ ဝါ-ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်အံ၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ရုက္ခာ-တို့သည်၊ ဖလံ-ကို၊ န တာဝဂဏ္ဌန္တိ-ကုန်သေးအံ၊ ဧဝံသန္တေသု-ကုန်သော်၊ တုမ္မာကံ-တို့၏၊ ရုက္ခာ- တို့သည်၊ ဖလဓာရိနောနန-လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဘန္တေ - အရှင်

တုရားတို့၊ တုမေ-တို့သည်၊ ဂဏှထ- ခံယူသောခံယူပါကုန်လော့၊ အမှာကံ-တို့
အား၊ ပုညံ-သည်၊ ဘဝိဿတိ- လတ္တံ၊ လူတိ-သို့၊ ဝတော-၍၊ သစေဒေန္တိ-
ကုန်အံ၊ ဝေဒေန္တေသု-သော်၊ ဇာနာပေတော-၍၊ သမ္ပုဋ္ဌိစိတံ-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏၊
ဝေ-ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အာရာမေန- ဖြင့်၊ အာရာမော-ကို၊ ပရိ
ဝတ္ထေတဗ္ဗော- အပ်၏။ ဧတေနဝနယေန- ဖြင့်သာလျှင်၊ အာရာမဝတ္ထုပိ -
အာရာမရာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဟာရောပိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဟာရဝတ္ထုပိ-
ကိုလည်းကောင်း၊ အာရာမေန-ဖြင့်၊ ပရိဝတ္ထေတဗ္ဗံ-အပ်၏။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊
မဟန္တေနပါ- ကြီးသည် ကျယ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ခုဒ္ဒကေနဝါ-ငယ်သည်
ကျဉ်းသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ အာရာမဝတ္ထုနာ-ဖြင့်၊ အာရာမံ-ကိုလည်းကောင်း၊
အာရာမဝတ္ထု-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဟာရံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဟာရဝတ္ထု-ကို
လည်းကောင်း၊ ပရိဝတ္ထေတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ လူတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဝတ္တန နယော-
တည်း။

ကထံ-သို့၊ ဝိဟာရေန - ဖြင့်၊ ဝိဟာရော - ကို၊ ပရိဝတ္ထေတဗ္ဗော-အပ်
သနည်း၊ သံသဿဂေဟံ-သံသာပိုင်အိမ်သည်၊ အန္တောဂါမေ-၌၊ ဌိတံ(ထည့်)-
တည်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ မနုဿာနံ ပါသာဒေါ - လူပိုင်ပြာသာဒ်သည်၊
ဝိဟာရမဇ္ဈေ-ကျောင်းလယ်၌၊ ဌိတော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဥဘောပိ-နှစ်
ပါးသော အိမ်ပြာသာဒ်တို့သည်လည်း၊ အဝ္ဇ္ဈေန-အဖိုးအားဖြင့်၊ သမကာ-
ညီမျှကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ တေနပါသာဒေန-ဖြင့်၊
တံဂေဟံ-ကို၊ ပရိဝတ္ထေတံ-ငှာ၊ သစေယာစန္တိ-ကုန်အံ၊ ဝေယာစန္တေသု-ကုန်
သော်၊ သမ္ပုဋ္ဌိစိတံ-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ဂေဟံ-သည်၊ မဟဂ္ဂတရံ-
အထူးသဖြင့်များသော အဖိုးရှိသည်၊ စေဟောတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊
အမှာကံ-တို့၏၊ ဂေဟံ-သည်၊ မဟဂ္ဂတရံ-၏၊ လူတိ-သို့၊ ဝုတ္ထေ-ရဟန်းတို့က
ဆိုအပ်သော်၊ တုမှာကံ(ထည့်)-တို့၏၊ ဂေဟံ-သည်၊ ကိညာပိမဟဂ္ဂတရံ-၏၊
ပနတထာပိ-သော်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ-တို့အား၊ အသာရုပ္ပံ-မလျောက်ပတ်ပါ၊
တတ္ထ တုမှာကံ ဂေဟေ မဟဂ္ဂတရေ ပဗ္ဗဇိတာနံ အသာရုပ္ပေ-ထိုများသော
အဖိုးရှိပေမယ့် ရဟန်းတို့အား မလျောက်ပတ်သော အရှင်တုရားတို့ပိုင်အိမ်၌၊
ပဗ္ဗဇိတေဟိ-ရဟန်းတို့သည်၊ ဝသိတံ-နေခြင်းငှာ၊ န သက္ကာ-မတတ်ကောင်း
ပါ၊ ပန-အဖို့တစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ၊ ဣဒံ-ဤတပည့်တော်တို့ပိုင် ပြာသာဒ်သည်၊
သာရုပ္ပံ-ရဟန်းတို့အားလျောက်ပတ်ပါ၏၊ တုမေ-တို့သည်၊ ဂဏှထ-ယူပါကုန်၊
လူတိ-သို့၊ ဝေဒေန္တိ-ကုန်အံ၊ ဝေမ္ပိ ဝဒေန္တေသု-ကုန်သော်လည်း၊ သမ္ပုဋ္ဌိစိတံ-ငှာ၊
ဝဇ္ဇတိ-၏၊ ပန-အဖို့တစ်ပါး တစ်မျိုးအားဖြင့်ဆိုဦးအံ၊ မနုဿာနံ-တို့၏၊ ဂေဟံ-
သည်၊ မဟဂ္ဂံ-သည်၊ သစေဟောတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ တုမှာကံ-တို့၏၊ ဂေဟံ-
သည်၊ မဟဂ္ဂံနန-လော၊ လူတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-အပ်၏။ ပန-ထိုသို့ပင် ပြောသော်

လည်း၊ ဘန္တေ-အရှင်တရား၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဂေဟံ-သည်၊ မဟန္တံ-သည်၊
 ဟောတု-စေ၊ အမှာကံ-တို့အား၊ ပုညံ-သည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ၊ တုမေ-တို့သည်၊
 ဂဏှထ-ကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော၊ သမ္ပုဋ္ဌိစွိတုံ- ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏၊ ဧဝံ - သို့၊
 ဝိဟာရေန-ဖြင့်၊ ဝိဟာရေ-ကို၊ ပရိဝတ္တေတဗ္ဗေ-အပ်၏၊ ဧတေနော နယေန-
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဟာရဝတ္ထုပိ - ကိုလည်းကောင်း၊ အာရာမေပိ - ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အာရာမဝတ္ထုပိ- ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဟာရေန-ကျောင်းဖြင့်၊ ပရိ
 ဝတ္တေတဗ္ဗေ-လဲလှယ်အပ်၏။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ မဟဇ္ဈေနဝါ-မျှားသောအဖိုးရှိသည်
 လည်းဖြစ်သော၊ အပ္ပဇ္ဈေနဝါ-နည်းသောအဖိုးရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိဟာရ
 ဝတ္ထုနာ - ကျောင်းဟုဖြင့်၊ ဝါ - ကျောင်းမြေကွက်ဖြင့်၊ ဝိဟာရံ-ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝိဟာရဝတ္ထု-ကိုလည်းကောင်း၊ အာရာမံ-ကိုလည်းကောင်း၊ အာရာမ
 ဝတ္ထု-ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဝတ္တေတဗ္ဗေ-အပ်၏။ ဧဝံ-သို့၊ တာဝ-အထာဝရ
 ဖြင့်လဲသည်မှ ရှေးဦးစွာ၊ ထာဝရေန-ဖြင့်၊ ထာဝရပရိဝတ္တနံ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ-
 အပ်၏။

ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ ဣတရေန - ထာဝရမှတစ်ပါးသော အထာဝရ ပစ္စိမ
 ဂရုဘဏ်သုံးခုဖြင့်၊ ဣတရပရိဝတ္တနေ - ၌၊ ဝိတ္တာရော - အကျယ်ဖြစ်သော၊
 ပရိဝတ္တနနယော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ-အပ်၏။ မဉ္ဇူပိဋံ-ညောင်စောင်း
 အင်းပျဉ်ကို၊ မဟန္တံ-ကြီးသည်မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်ချင်ဖြစ်ပါလေစေ၊
 ခုဒ္ဒကံ-ငယ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ စတုရဂုံလ
 ပါဒကံ - လက်လေးသစ် အခြေရှိသော၊ ပံသ္မာဂါရကေသု - မြေအိမ်တို့၌၊
 ကိဋ္ဌန္တေဟိ-ကစားကုန်သော၊ ဂါမဒါရကေဟိ-ရွာ၏ကလေးတို့သည်၊ ကတမ္ပိ-
 သော်လည်း၊ ဝါ-ပြုအပ်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်သည်လည်း၊ သံဃဿ-
 အား၊ ဒိန္နကာလတော-မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဂရုဘဏ်-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ရာဇာ
 ဝါ-မင်းသည်လည်းကောင်း၊ ရာဇမဟာမတ္တာဒယောဝါ - မင်း၏အမတ်ချုပ်
 အစရှိသော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကေပ္ပဟာရေနော-တစ်ပြိုင်နက်အား
 ဖြင့်သာလျှင်၊ မဉ္ဇူသတံ-ညောင်စောင်းတို့၏ တစ်ရာကိုလည်းကောင်း၊ မဉ္ဇူ
 သဟဿံ-ကိုလည်းကောင်း၊ သဗေပိဒေန္တိ - ကုန်အံ့၊ ဧဝံဒေန္တေသုပိ-ကုန်
 သော်လည်း၊ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ ကပ္ပိယမဉ္ဇာ-အပ်သော ညောင်စောင်းတို့ကို၊
 သမ္ပုဋ္ဌိစွိတဗ္ဗေ-အပ်ကုန်၏၊ သမ္ပုဋ္ဌိစွိတဿ-ခံယူပြီး၍၊ ဝုဗ္ဗုဋ္ဌိပါဠိယာ - ကြီးသူ
 တို့၏အစဉ်ဖြင့်၊ တုမေ-တို့သည်၊ ဣမေမဉ္ဇေ-တို့ကို၊ သံဃိကပရိဘောဂေန-
 သံဃာ၏ဥစ္စာဟူသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇထ-နေထိုင် သုံးဆောင်ပါ
 ကုန်လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတုာ-၍၊ ဒါတဗ္ဗာ-အပ်ကုန်၏၊ တုမေ-တို့သည်၊
 ဣမေမဉ္ဇေ-တို့ကို၊ ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂေန - ပုဂ္ဂိုလ်၏ဥစ္စာဟူသော သုံးဆောင်
 ခြင်းဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇထ-ကုန်လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတုာ-၍၊ န ဒါတဗ္ဗာ-ကုန်။

၃၃၄ ကနီဒီကာသစ် နိဿယသစ်

အတိရေကမဉ္ဇေ-ပိုနေသောညောင်စောင်းတို့ကို၊ ဘဏ္ဍာဂါရာဒိသု-ဘဏ္ဍာအိမ်
 အစရှိသောနေရာတို့၌၊ ပညပေတော-ခင်းပြီး၍၊ ပတ္တစိဝရံ-ကို၊ နိက္ခိပိတော-တင်
 ထားပြီး၍၊ ပရိဘုဉ္ဇတုမ္ပိ-သုံးဆောင်ခြင်းငှာလည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ သိမာယ-
 ဥပစာရသိမ်၏၊ ဝါ-ကျောင်းဝင်း၏၊ ဗဟိ-အပြင်ဘက်၌၊ မယံ-တို့သည်၊
 ကုမံမဉ္ဇ-ကို(နှစ်ပုဒ်ထည့်)၊ သံဃဿ-အား၊ ဒေမ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတော-၍၊
 ဒိန္နမဉ္ဇော-လူအပ်သော ညောင်စောင်းကို၊ သံဃတ္ထေရဿ-၏၊ ဝသနဋ္ဌာနေ-
 နေရာ အရပ်၌၊ ဒါတဗ္ဗော - အပ်၏။ တတ္ထ သံဃတ္ထေရဿ ဝသနဋ္ဌာနေ-၌၊
 မဉ္ဇော-တို့သည်၊ ဗဟု-ကုန်သည်၊ စေ ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ မဉ္ဇေန-ဖြင့်၊ ကမ္ပိ-ပြုဖွယ်
 ကိစ္စသည်၊ စေနတ္ထိ-အံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊ ယဿ ဘိက္ခုနော-၏၊ ဝသနဋ္ဌာနေ-
 ၌၊ ကမ္ပိ-သည်၊ အတ္ထိ-ရှိအံ့၊ တတ္ထ ဌာနေ-၌၊ တုမေ-တို့သည်၊ သံဃိက ပရိ
 ဘောဂေန-ဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇထ-ကုန်လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတော-၍၊ ဒါတဗ္ဗော-အပ်
 ၏၊ ပုဂ္ဂလိက ပရိဘောဂေန-ဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇထ-လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတော-၍၊
 န ဒါတဗ္ဗော-အပ်။ မဟဉ္ဇေန-များသော အဖိုးရှိသော၊ သတဂ္ဂနကေန-တစ်ရာ
 သော အဖိုးရှိသော၊ မဉ္ဇေန ဝါ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဟဿဂ္ဂနကေန- တစ်
 ထောင်သော အဖိုးကိုထိုက်သော၊ မဉ္ဇေန ဝါ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အညံ-မဟဉ္ဇ
 နက မဉ္ဇမ္ပ တစ်ပါးသော၊ မဉ္ဇသတံ-ညောင်စောင်းတစ်ရာကို၊ လဘတိ-အံ့၊ ပရိ
 ဝတ္ထေတော-၍၊ ဂဟေတဗ္ဗိ-၏။ ကေဝလံ- အာရာမ အစရှိသည်တို့နှင့် မရော
 မယှက် သက်သက်၊ မဉ္ဇေန-ဖြင့်၊ မဉ္ဇောယေဝ-ကိုသာလျှင်၊ ပရိဝတ္ထေတဗ္ဗော-
 အပ်သည်ကား၊ န-မဟုတ်သေး၊ အထ ခေါ-အဟုတ်သော်ကား၊ မဉ္ဇေန-ဖြင့်၊
 အာရာမ အာရာမဝတ္ထု၊ ဝိဟာရ ဝိဟာရဝတ္ထု၊ ပိဋဘိသိ ပိဋဗောဟနာနိပိ-
 အာရာမ၊ အာရာမရာ၊ ကျောင်း၊ ကျောင်းရာ၊ အင်းပျဉ်၊ ဘုံလျှို၊ ခေါင်းအုံးတို့ကို
 လည်း၊ ဝါ-တို့သည်လည်း၊ ပရိဝတ္ထေတု-ငှာ၊ ဝဋ္ဋန္တိ-အပ်ကုန်၏။ ပိဋဘိသိပိဋဗော
 ဟနေသုပိ-တို့၌လည်း၊ ဇေသဝ နယော - ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။
 ဝရသေနာသနာဒိနံ သံရက္ခဏတ္ထန္တိ-ကား၊ ဒုဗ္ဘိက္ခံ-မပြည့်စုံသော ထမင်းရှိသည်၊
 သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ပိဏ္ဍပါတေန-ဖြင့်၊ သစေ န ယာပေန္တိ-
 အကယ်၍ မမျှမတကုန်အံ့၊ တေ ဒုဗ္ဘိက္ခဋ္ဌာနေ-၌၊ ရာဇရောဂ စောရဘယာနိ-
 မင်းဘေး ရောဂါးဘေး ခိုးသူဘေး တို့သည်၊ သစေ ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ ဝေ
 သန္တေသု-ကုန်သော်၊ အညတ္ထ-တစ်ပါးသော အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တာနံ-သွားသော
 ရဟန်းတို့၏၊ ဝိဟာရာ-ကျောင်းတို့သည်၊ ပုလုဇန္တိ-ပျက်စီးကုန်၏၊ တာလ နာဠိ
 ကေရာဒိကေ-ထန်းအုန်း အစရှိသော သစ်ပင်တို့ကို၊ ဝိနာသေန္တိ-ပျက်စီးကုန်၏၊
 သေနာသနပစ္စယံ- ကျောင်းပစ္စည်းကို၊ ဝါ-ကျောင်း အထောက်အပံ့ကို၊ သမာ
 ဒါယ(သန္ဓာယ-ဟု ငိုကာ၌ရှိ၏)-ကောင်းစွာယူ၍၊ ဝါ-သော်၊ ယာပေတု-ပျတ
 ခြင်းငှာ၊ သက္ကာ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဝေရူပေ-ရှိသော၊ ကလေး-၌၊ ဝရသေနာ
 သနာဒိနံ-ကောင်းပြတ်သောကျောင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ သံရက္ခဏတ္ထိ-ကောင်းစွာ

စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုးငှာ။ ။ လာမကောနိ ဝိဿဇ္ဇေတုန္တိ-ကား၊ လာမကံ
 လာမကံ - ယုတ်ညံ့သော ယုတ်ညံ့သော၊ ဝါ-ယုတ်ညံ့သည်အောက် ယုတ်ညံ့
 သော၊ ဝါ-အယုတ်ညံ့ဆုံးဖြစ်သော၊ သေနာသနံ-ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတု-ငှာ၊ လာမက
 ကောဋိယာ-ယုတ်ညံ့သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဝိဿဇ္ဇေတု-ငှာ၊ (အယုတ်
 ညံ့ဆုံး ကျောင်းကစပြီး စွန့်ရမည်-ဟူလို)၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာယ်ော-
 အဋ္ဌကထာ-ဆရာ၏ အလိုတည်း။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ- ကား၊
 ဝိဿဇ္ဇေတွာ-၍၊ တတောဝိဿဇ္ဇိတသေနာသနတော-ထိုစွန့်အပ်သော ကျောင်း
 မှ၊ လဒ္ဓယာဂုတတ္ထစိဝရာဒီနိ-ရအပ်သော ယာဂု၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း အစရှိသော
 ဝတ္ထုတို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ ကာဠ လောဟ တမ္မ လောဟ ကံသ
 လောဟ ဝဋ္ဋ လောဟနန္တိတ္ထေ-၍၊ ကံသလောဟံစ-ကြေးဖြူသည်လည်းကောင်း၊
 ဝဋ္ဋလောဟဉ္စ-ကြေးဝါသည်လည်းကောင်း၊ ကိတ္တိမလောဟံ-မည်၏။ ဟိသစ္စံ-
 ၏၊ ကိတ္တိမလောဟာနိ-တို့သည်၊ ဝါ-ပြုလုပ်အပ်သော ကြေးတို့သည်၊ ကံသ
 လောဟံ-လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋလောဟံ-လည်းကောင်း၊ အာရက္ခဋ္ဌံ-တေးခတ်ပြား
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ တိဏိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ တတ္ထ ကိတ္တိမ
 လောဟေသု-တို့တွင်၊ တိပုတဗ္ဗေ-သလ္လမည်းကြေးနီတို့ကို၊ ဝါ-ခဲပုတ် ကြေးနီ
 တို့ကို၊ မိဿေတွာ-ဧရာ၍၊ ကတံ-ပြုအပ်သောကြေးသည်၊ ကံသလောဟံ-မည်
 ၏၊ (ဤကား တောင်ပေါက်နိဿယ အလိုတည်း၊ အဘယာရာမ အလိုကား
 သံဖြူ ကြေးနီဧရာသော ကြေးသည် ကံသလောဟတည်း)။ သီသတဗ္ဗေ-ခဲပုပ်
 ကြေးနီတို့ကို၊ မိဿေတွာ-၍၊ ကတံ-သည်၊ ဝဋ္ဋလောဟံ-မည်၏။ ရသကတဗ္ဗေ၊
 ပြဒါး၊ ကြေးနီတို့ကို၊ မိဿေတွာ-၍၊ ကတံ-သည်၊ အာရက္ခဋ္ဌံ-မည်၏။ တေန-
 ကြောင့်၊ ကံသ လောဟံ ဝဋ္ဋ လောဟံ ကိတ္တိမ လောဟန္တိ-၍၊ မယာ-သည်၊
 ဗုတ္တံ-ပြီ။ တတော အတိရေကန္တိ-ကား၊ တတော ပါဒတော-ထိုတစ်ပါဒထက်၊
 ဝါ-ထိုတစ်ပိုင်ထက်၊ အတိရေကဂ္ဂဏနကော-အပိုအလွန်ကိုယူသော၊ ဝါ-ပို၍
 ဆန့်သော၊ ဝါ-ပို၍ဝင်သော (လောဟဝါရကောဋ္ဌိစပ်)။

☞ သရကောတိ-ကား၊ မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ မက္ခဋ္ဌံ-အဖူးအငုံကို၊ ဒဿေတွာ-
 ပြ၍၊ ဝါ-ထင်စေ၍၊ ဝါ-ဖော်၍၊ မုခဝဋ္ဌိဝိတ္ထတံ-နမ်းရစ် ကျယ်ပြန့်သည်ကို၊
 ဝါ-အောင်၊ ကတွာ-၍၊ ပိဋ္ဌိတော-ခွက်၏ကျောဘက်သို့၊ ဝါ-ခွက်၏ဘေးဘက်
 သို့၊ နာမေတွာ-ညွတ်စေပြီး၍၊ ဝါ-ထုတ်၍၊ ကတဗ္ဗံ-ပြုအပ်သော၊ ကော-
 သော၊ ဘာဇနံ-ခွက်သည် (ဂရုတဏှံ-မည်၏၊ ဤသို့ထည့်စပ်)။ ။ တံသရကံ-
 ထိုခွက်ငယ်ကို၊ သရာဝန္တိပိ-ဟူ၍လည်း၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။
 အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ကဉ္စနကာဒိနိ-ရွှေခွက်အစရှိကုန်သော၊ ဂိဟိဥပကရဏာနိ-
 လူတို့၏ အဆောက်အအုံ အသုံး အဆောင်တို့ကို၊ ဂဟဏံ - ယူခြင်းသည်၊
 ဟောတိ-၏။ ဟိသစ္စံ-၏၊ တာနိ ကဉ္စနကာဒိနိ-တို့သည်၊ ခုဒ္ဒကာနိ-ငယ်ကုန်

သည်။ သမာနာနိပိ-ကုန်သော်လည်း။ ခုဒ္ဒကာနိ-ကုန်သည်။ သမာနာနိပိ-ကုန်
 သော။ တေသံ ကဉ္စနကာဒိနိ- (ဝိဘတ်ပြင် သမ္ပန်ခံသည်) တို့၏။ ဂိဟိဥပကရ
 ဣတ္တာ-လူတို့၏ အဆောက်အအုံတို့၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂရုဘဏ္ဍာနေဝ-တို့သည်
 သာလျှင်။ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ဣတိ-သို့။ ဝေဒိတဗျာနိ-အပ်ကုန်၏။ ပိသဒ္ဓေန-
 ဖြင့်။ တာနိ ကဉ္စနကာဒိနိ-တို့သည်။ မဟန္တာနိ-ကုန်သည်။ သမာနာနိ-ကုန်
 သော။ ပဂေဝဂရုဘဏ္ဍာနိ-အဘယ်မှာလျှင် ဂရုဘဏ္ဍာမဖြစ်ဘဲ ရှိကုန်အံ့နည်း။
 ဂရုဘဏ္ဍာနိဝေ-ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ - ကို။ သင်္ဂဟ
 ကာရော-သည်။ ဒဿေတိ-၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့။ ဣမာနိဘိက္ခံ
 ရာနိ-ဤကရားအစရှိသည်တို့သည်။ ဣမေသံ ဘိက္ခံရာဒိနိ-တို့၏။ ဘိက္ခု။ ပကရ
 ဣတ္တာ-ရဟန်းတို့၏ အဆောက်အအုံတို့၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘာဇနိယာနိ-ဝေဖန်
 အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ဣတိအယံ-ကား။ အဓိပ္ပာယော-တည်း။ စ-
 ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ တောနိဘိက္ခံရာဒိနိ-တို့သည်။ ဘာဇနိယာနိယထာ-အပ်ကုန်
 သကဲ့သို့။ ဝေ-တူ။ ကုဏ္ဍိကာပိ-ရေတကောင်းသည်လည်း။ ဘာဇနိယာ-အပ်
 သည်။ ဟောတိ-၏။ ဟိ-သာဓုမှ တစ်ပါး သာဓကကို ဆိုဦးအံ့။ ယထာစ
 မတ္တိကာဘဏ္ဍေ။ ပ။ ဘဇတိတိ-ဟူ၍။ သင်္ဂဟကာရော-သည်။ ဝက္ခတိ-မိန့်ဆို
 လတ္တံ့။ (အနက်။ ။ မတ္တိကာဘဏ္ဍေ-မြေညက်ဘဏ္ဍာ၌။ ကုဏ္ဍိကာ-သည်။
 ဘဇတိယထာ-သို့။ ဝေထထာ-တူ။ လောဟဘဏ္ဍေပိ-သံဘဏ္ဍာ၊ ကြေးဘဏ္ဍာ၌
 လည်း။ ကုဏ္ဍိကာ-သည်။ ဘာဇနိယ ကောဋ္ဌာသမေဝ-ဝေဖန်အပ်သော အဖို့
 သို့ သာလျှင်။ ဘဇတိ-၏။) သံသိက ပရိဘောဂေနာတိ ကား။ ဝုဇ္ဇတရာနိ-
 အထူးသဖြင့် သီတင်းကြီးကုန်သော။ အာဂန္တုကာနိ-တို့အား။ ဒတွာ-၍။ ပရိ
 ဘောဂေန-သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ။ ဂိဟိဝိကဋ္ဌာတိ-ကား။ ဂိဟိဟိ-လူတို့သည်။
 ဝိကတာ-ပြုအပ်သည်။ ဂိဟိဟိ-တို့သည်။ ပညတ္တာ-ကျောင်း၌ ထားအပ်သည်။
 သမာနာ-သော။ ဝဋ္ဋတိ-၏။ ဝါ-တစ်နည်းကား။ အတ္တနော-၏။ သန္တက
 ကရဏေန-ဥစ္စာ၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းဖြင့်။ ဝါ-ဥစ္စာဟုပြုခြင်းဖြင့်။ ဝိရူပံ-ဖောက်
 ပြန်စွာ။ ကတာ-သည်။ သမာနာ-သော။ ဝဋ္ဋတိ-၏။ ပုဂ္ဂလိက ပရိဘောဂေန
 နဝဋ္ဋတိတိ-ကား။ အာဂန္တုကာနိ-အာဂန္တုကရဟန်းတို့အား။ အဒတွာ-မပေး
 မူ၍။ အတ္တနော-၏။ သန္တကံဝိယ-ဥစ္စာကိုကဲ့သို့။ ဂဟေတွာ-၍။ ပရိဟရိတွာ-
 သွားလေရာရာယူဆောင်ပြီး၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ-ငှာ။ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်။ ကတ္တရိ-
 ကတ်ကြေးသည်။ ပိပ္ပလိကောတိ ပိပ္ပလိကောနာမ-မည်၏။ သူစိဝေဓကံ-အပ်
 နဖားထွင်းစူးသည်။ ဝါ-အပ်နဖားဖောက်သောစူးသည်။ အာရကဏ္ဍကံ-မည်
 ။ ယန္တံ-ယန္တရားသည်။ တာဠု-မည်၏။ ကတ္တရယဋ္ဌိဝလယံ-တောင်တော်စွပ်
 သော သံကွင်းသည်။ ကတ္တရယဋ္ဌိဝေဓကော-မည်၏။ ယထာ တထာ သနကတံ
 လောဟန္တိ-ကား။ လောဟဝဋ္ဋံ-သံချောင်းလည်းကောင်း။ လောဟဂုဋ္ဌာ-သံ
 တွေ့ခဲလည်းကောင်း။ လောဟပိဏ္ဍိ-သံတုံးလည်းကောင်း။ လောဟစက္ကလိကံ-

သံပြားဝိုင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဝေ-သို့၊ သနကတံ-တစ်ခဲနက် ပြုအပ်သော၊ ဝါ-အတုံးအခဲပြုအပ်သော၊ လောဟံ-သည်၊ ဘာဇနီယံ-ဝေဖန်အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ခိရပါသာဏမယာနီတိ-ကား၊ မုဒုက ခိရဝဏ္ဏပါသာဏ မယာနိ-ပျော့သော၊ ပွသော၊ နှားနို့ အဆင်းရှိသော ကျောက်ဖြင့်ပြီးကုန်သော။

သုဝဏ္ဏ ရုဇတ အာရက္ခဋ္ဌဇာတိ ဖလိက ဘာဇနာနိ-ရွှေခွက်၊ ငွေခွက်၊ ကြေး ဝါခွက်၊ ဖန်စစ်ခွက် တို့သည်၊ အနာမာသတ္တာ-မသုံးသပ်အပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ ဂိဟိဝိကဋ္ဌာနိပိ-လူတို့သည် ပြုလုပ်အပ်ကုန်သော်လည်း၊ န ဝဇ္ဇန္တိ-ကုန်။ ပိသဗ္ဗေန-ဖြင့်၊ သုဝဏ္ဏရုဇတအာရက္ခဋ္ဌ ဇာတိဖလိကဘာဇနာ-တို့သည်၊ သံသိကပရိဘောဂေန ဝါ-သံသိကသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလိက ပရိဘောဂေန ဝါ-ပုဂ္ဂလိက သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဂေဝ ဝဇ္ဇန္တိ-အဘယ်မှာလျှင် အပ်ပါကုန်အံ့နည်း၊ န ဝဇ္ဇန္တိ ဝေ-သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿတိ-၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ သေနာသနပရိဘောဂေ ဝါ-ကျောင်း၏ အသုံးအဆောင်သည်၊ သဗ္ဗ ကပ္ပိယော-အလုံးစုံအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဇာတရူပါဒိမယာ-ရွှေ အစ ရှိသည်ဖြင့် ပြီးကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ-ကုန်သော၊ သေနာသန ပရိက္ခရာ-ကျောင်း ပရိက္ခရာတို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ အာမာသာ - သုံးသပ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ သေနာသနပရိဘောဂေပနာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။

သေသာတိ-ကား၊ တတောဝါသိတော-ထိပဲခွပ်ထက်၊ မဟတ္ထရီ-ကြီးသော၊ ဝါသိ-ပဲခွပ်သည်(ဂရုဘဏ္ဍိံ စပ်)။ ။ယာ ပနာတိ-ကား၊ ယာကုဒါရီ ပန-အကြင် ဓားမသည်ကား။ ။ကုဒါလော-ပေါက်တူးပေါက်ချွန်းသည်၊ အန္တ မသော-အယုတ် အငယ်ဆုံး အားဖြင့်၊ စတုရဂုံလမတ္တော - လက်လေးသစ်မျှ ရှိသည်၊ သမာနောပိ-သော်လည်း၊ ဂရုဘဏ္ဍမေဝ-သာလျှင်တည်း၊ နိခါဒနံ-ဆောက်သည်၊ ဝါ-ကို၊ စတုရဿ မုခံဝါ-လေးဘက်တို့သော အသွား အစရှိ သည်မူလည်း၊ ဝါ- ဆောက်ပြား သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဒေါဏိ မုခံ-စကျင်းခေါင်း ကဲ့သို့ အသွား ရှိသည်မူလည်း၊ ဝါ-ဆောက်ရုံးသည်မူလည်း၊ ဟောတု - စေ၊ ဝက် ဝါ-ကောက်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဥဇုကံ ဝါ-ဖြောင့်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ(တစ်နည်း)စတုရဿ မုခံ-လေးဘက်တို့သော ခံတွင်းရှိသော၊ ဝါ-လေးဘက်တို့သော အသွားရှိသော၊ နိခါဒနံ ဝါ-ဆောက် သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဒေါဏိမုခံ-သော၊ နိခါဒနံ ဝါ-လည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဝက်-သော၊ နိခါဒနံဝါ-လည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဥဇုကံ-သော၊ နိခါဒနံ ဝါ-လည်း၊ ဟောတု-စေ၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ သမ္ပုဉ္ဇနိဒဏ္ဍကဝေဓနမ္ပိ-တံမြက်စည်းရိုး ထွင်းဖောက်သော ဆောက်သည်လည်း၊ ဒဏ္ဍဗန္ဓု-အရိုးနှင့် စပ်

သည်၊ ဝါ-အရိုးတပ်အပ်သည်၊ စေ ဟောတိ-အံ၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ ဂရုဘဏ္ဍ
မေဝ-ဂရုဘဏ္ဍချည်း သာလျှင်တည်း၊ တေန-ကြောင့်၊ ကုဒါလော ဒဏ္ဍဗန္ဓ
နိခါဒနံ ဝါ အဂရုဘဏ္ဍနာမ နတ္ထိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။
ခုရကောသော-သင်ရန်းအိတ်သည်၊ သိပါဋီကာနာမ-မည်၏။ ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊
သိခရံ-စူးသည်၊ ဒဏ္ဍဗန္ဓနိခါဒနံ-အရိုးတပ်သော ဆောက် ကို၊ အနုလောမေတိ-
လျော်စေ၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သိခရမ္ပိ နိခါဒနေ နေဝ သင်္ဂဟိတန္တိ-၍၊
သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ အာဟ - ပြီ။ ပန- ဆက်၍အထူး မိန့်ဆိုဦးအံ့၊ တမ္ပိ
သိခရံ-သည်လည်း၊ အဒဏ္ဍကံ-အရိုးမရှိသော၊ ဝါ-အရိုးမတပ်သော၊ ဖလမတ္ထံ-
အသွားမျှသည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ ဘာဇနိယံ-သည်၊
ဟောတိ-၏။ ဥပက္ခရေတိ - ကား၊ ဝါသိအာဒိ ဘဏ္ဍာနိ-ပဲခွပ် အစရှိသော
ဘဏ္ဍာတို့ကို။

ပတ္တဿ-သပိတ်၏၊ ဂဏ္ဍိကာဒိကာရကော-စိုင့်အဖာအစရှိသည်ကို ပြတတ်
သောသူသည်၊ ပတ္တဗန္ဓကောနာမ-မည်၏။ ပဋိမာသုဝဏ္ဏာဒိပတ္တကာရကော-
ဆင်းတု၊ ရုပ်တု၊ ရွှေ အစရှိသည်တို့ဖြင့် ခွက်ကို ပြုလုပ်တတ်သောသူသည်၊ ပတ္တ
ဗန္ဓကောနာမ-မည်၏၊ ဣတိပိ-သို့လည်း၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ စ-အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊
ဧတ္ထ ဧကသ္မိံ လောဟမယ ဂရုဘဏ္ဍ-၌၊ တိပုစ္ဆေဒနကသတ္တံ-သလွဲဖြတ်သော
ဓား လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏဓ္မေဒနကသတ္တံ-ရွှေဖြတ်သော ဓားလည်းကောင်း၊
ကတပရိကမ္မစမ္ပန္နနက သတ္တံ-ပြုအပ်ပြီးသော အပြေအပြစ်ရှိသော သားရေကို
ဖြတ်သော ဓားလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ တိဏိ-ကုန်သော၊ ဣမာနိ သတ္တကာ
နိ-ဤဓားငယ်တို့သည်၊ ပိပ္ပလိကံ-လက်သည်းလှီး ဓားငယ်ကို၊ အနုလောမေန္တိ-
ကုန်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အယံ ပန ဝိသေသောတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ
တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ ဣတရာနိတိ-ကား၊ မဟာကတ္တရိအာဒိနိ-
ကတ်ကြေးကြီး အစရှိကုန်သော ဝတ္ထုတို့သည်။

အစုဗာဟုပုံမာဏာတိ - ကား၊ ကံပုရတော-တထောင်ဆစ်မှ၊ ပဌာယ-၍၊
ယာဝံ အံသကုဋ္ဌပမာဏာ-ပခုံးစွန်းတိုင်အောင်၊ ပဝတ္တာ(ထည်)-ဖြစ်သော နွယ်
သည်၊ ဝိဒတ္ထိစတုရဂုံလပမာဏာ - တစ်ထွာလေးသစ် အတိုင်းအရှည် ရှိသော
နွယ်သည်၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇေတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ တံတ္ထ
ဇာတကာတိ-ကား၊ သံသိက ဘူမိယံ-သံသိက မြေပေါ်၌၊ ဇာတာ-ဖြစ်သော
နွယ်သည်။ ။ အာရက္ခသံဝိဓာနေန-အစောင့်အရှောက်ကို စီရင်ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-
အစောင့်အရှောက်ထားခြင်းဖြင့်၊ ရက္ခိတတ္တာ-စောင့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ရက္ခိတာ စ-လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ သာ-ထို နွယ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ မဉ္ဇူသဒိသု-
တံတင်း သညာ ပခြုပ် ဖာ အစရှိသည်တို့၌၊ ပက္ခိတ္တံ ဝိယ-ထည့်အပ် သကဲ့သို့၊
ယထာ ယေန အာကာရေန-ဖြင့်၊ ဂေါပိယ မာနေ-လုံခြုံစေအပ်သည် ရှိသော်၊

တံ-ထို နွယ်သည်။ န နဿတိ-မပျက်စီး၊ ဧဝံ တထာ တေန အာကာရေန-ဖြင့်၊ ဂေါပနတော-လုံခြုံစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂေါပိတာ စ-လုံခြုံစေအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ရက္ခိတ ဂေါပိတာ-မည်၏။ ပနသစ္စံ-ရက္ခိတ ဂေါပိတာ ဟူသောစကား မှန်ပါပေ၏၊ ဝလ္လိ-သည်၊ တတ္ထဇာတကာ - ထို သံသိကမြေပေါ်၌ ဖြစ်သည် ပေါက်သည်၊ သမာနာပိ-သော်လည်း၊ အရက္ခိတာ-မစောင့်အပ်သော်၊ ဝါ-သော၊ ဝါ- အစောင့်မရှိသော၊ ဝလ္လိ - သည်၊ ဂရုတဏှမေဝ- သည်သာလျှင်၊ နဟောတိ-မဖြစ်။ သံသကမ္မေစ စေတိယကမ္မေစ ကတေတိ ဣမိနာ ပါဠေန-ဖြင့်၊ သံသသန္တကေန-သံသ၏ဥစ္စာဖြင့်၊ စေတိယသန္တကံ-စေတိ၏ဥစ္စာကို၊ ရက္ခိတံစ-စောင့်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ပရိတုဉ္စိတံစ-သုံးစွဲခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇတိ-၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္တံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒီပေတိ-၏။ သုတ္တံပနာတိ-ကား၊ ဝဇ္ဇိတံ-ကျစ်အပ်သော၊ သုတ္တဉ္စေဝ-ချည်သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ အဝဇ္ဇိတံ-မကျစ်အပ်သော၊ သုတ္တံစ-သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဇနိယံ (ပြင်စပ်)-သည်၊ ဟောတိ-၏။

အဋ္ဌဂုံလ သူစိ ဒဏှမတ္တောတိ-ကား၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ ဒီသသော-အလျားအားဖြင့်၊ ဝါ-မှ၊ အဋ္ဌဂုံလမတ္တော-လက်ရှစ်သစ်မျှရှိသော၊ ပရိဏာဟတော-လုံးပတ်အားဖြင့်၊ သိဟဋ္ဌ ပဏှ သူစိ ဒဏှမတ္တော-သိဟိဋ္ဌကညစ်ရိုးမျှရှိသော၊ ဝါ-သိဟိဋ္ဌကညစ်ရိုးနှင့် ညီမျှသော အတိုင်းအရှည်ရှိသော (ယေပိ ဝေဠု-၌စပ်)။ တ္ထောတိ - ကား၊ ဝေဠုဘဏှော - ဝါးဘဏှာ၌။ ။ယေသံ မနုဿာနံ-တို့၏၊ ဂေဟံ-အိမ်ကို၊ ဒေစုံ-မီးလောင်အပ်၏၊ ဣတိဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သော ဆဋ္ဌိ ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသံ ဝစနတ္ထကြောင့်၊ တေ မနုဿာ-တို့သည်၊ ဒစုဂေဟမနုဿာ- မည်ကုန်၏။ န ဝါရေတဗ္ဗာတိ-ကား၊ တုမေ - တို့သည်၊ ဂဏိတုာ-၍၊ မာဂစ္ဆထ-မသွားကြကုန်လင့်၊ ဣတိ-သို့၊ န နိသေဝေတဗ္ဗာ-မတားမြစ်အပ်ကုန်။ ဒေသန္တရဂတေန-အရပ်တစ်ပါးသို့ ရောက်သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သမ္ပတ္တဝိဟာရေ-ရောက်သောကျောင်း၊ ရောက်သော နေရာဖြစ်သော၊ သံသိကာဝါသေ-သံသိကနေရာ၌၊ ဌပေတဗ္ဗာ-ထားအပ်ကုန်၏။

အဝသေသဉ္စ ဆဒနတိဏန္တိ-ကား၊ မုဉ္ဇပဗ္ဗဇေဟိ-ပြိန်းမြက်၊ ဖြူဆံမြက်တို့မှ၊ အဝသေသံ-ကြွင်းကျန်သော၊ ယံကိဉ္စိ-ကုန်အောင်စုံသော၊ ဆဒနတိဏံ-သည်၊ (ဂရုတဏှံ-၌စပ်)။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ ယတ္ထဌာနေ-၌၊ တိဏံ-သက်ကယ်မြက်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တတ္ထဌာနေ-၌၊ ပဏှဟိ-သစ်ရွက်တို့ဖြင့်၊ ဆာဒေန္တိနမိုးကုန်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဏှမ္ပိ-ကိုလည်း၊ တိဏေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ သင်္ဂဟိတံ-အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဆဒန တိဏ သင်္ခေပ ဂတေသုတိ အာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ အဋ္ဌဂုံလပူမာ

ဏောပီတိ-ကား၊ ပေါတ္ထကော-ပေရုက်သည်၊ ဝါ-ထန်းရှက်သည်၊ ဝိတ္ထာရ
တော - အလျားအရှည်အားဖြင့်၊ အဋ္ဌဂုံလပုမာဏော - လက်ရှစ်သစ်ရှိသည်၊
သမာနော-ဖြစ်လတ်သော်၊ ဂရုဘဏ္ဍမေဝ-တည်း။ ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ လိခိတ
ပေါတ္ထကော-ရေးအပ်ပြီးသော ပေသည်၊ ဂရုဘဏ္ဍ-သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်။

ဝေဠုမှိုဝုတ္တပုမာဏောတိ-ကား၊ အဋ္ဌဂုံလ သူစိ ဒဏ္ဍက မဇ္ဈောပီတိ-ဟူ၍၊
ဝေဠုဘဏ္ဍေ-၌၊ ဝုတ္တပုမာဏော-ဆိုအပ်ပြီးသော ပမာဏရှိသော (ဒါရုဘဏ္ဍ
ကော-၌စပ်)။ သံဃဿ ဒိန္နောဝါတိ-ကား၊ ဒါရုဒုလ္လဘဌာနေ-သစ်သား
ရှားပါးရာအရပ်၌၊ သံဃဿ-အား၊ ဒိန္နောဝါ-သော်လည်း (ဂရုဘဏ္ဍ-၌စပ်)။
ကုရန္တိယံ-၌၊ ဝုတ္တကမေန-ဆိုအပ်သော အစဉ်ဖြင့်၊ ဒါရုဘဏ္ဍဝိနိစ္ဆယံ-သစ်
ဘဏ္ဍာ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝတော - ၍၊ ဣဒါနိ - ၌၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ - ၌၊
ဝုတ္တကမေန-ဖြင့်၊ ဒါရုဘဏ္ဍဝိနိစ္ဆယံ-ကို၊ ဝတ္ထု-ငှာ၊ အပိစာတိအာဒိ-အစရှိ
သော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ အာသန္နိကာဒိနိတိ ဧတ္ထ
ပဒေ-၌၊ စတုရဿပိဋ္ဌ-လေးထောင့်အင်းပျဉ်ကို၊ အာသန္နိကောတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-
အပ်၏။ ဟိသစ္စံ-၏၊ ဥစ္စကမ္ပိအာသန္နိကန္တိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဝစနတော-
ခြင်းကြောင့်၊ ဧကတော ဘာဂေန-တစ်ဖက်အဖို့အားဖြင့်၊ ဝါ-မှ၊ အဋ္ဌဂုံလ
ပါဒကံ-လက်ရှစ်သစ်အခြေရှိသော၊ ဒိသပိဋ္ဌမေဝ-ရှည်သော အင်းပျဉ်သည်သာ
လျှင်၊ ဝါ-တန်းလျားသည်သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ့၊
စတုရဿာသန္နိကော-လေးထောင့်အခြေရှိသောချိုမြင့်သည်၊ ပမာဏာတိက္ကန္တော-
အတိုင်းအရှည်ပမာဏကို လွန်သည်၊ သမာနောပိ-သော်လည်း၊ ဝဇ္ဇတိ-၏၊
ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ သတ္တင်္ဂါ-အခြေလေးပါး
အုံးတား လက်တင်အားဖြင့် ခုနစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော အင်းပျဉ်လည်း
ကောင်း၊ ဘဒ္ဒပိဋ္ဌကံ-ကြိမ်ကုလားထိုင်လည်းကောင်း၊ ဇ္ဇေကပါဒကပိဋ္ဌ-အိုး၏
ခြေကဲ့သို့သော ခြေရှိသော အင်းပျဉ် လည်းကောင်း၊ အာမလကဝဇ္ဇကပိဋ္ဌ-
သို့သျှားသီးအလား လုံးသော ဝိုင်းသော အင်းပျဉ်လည်းကောင်း၊ ဖလကံ-
ပျဉ်အခင်းလည်းကောင်း၊ ကောဇ္ဇံ-ခါးသေး အဝကျယ်သော ကပ်အခင်း
လည်းကောင်း၊ ပလ္လာလပိဋ္ဌကံ-ကောက်ရိုးအင်းပျဉ်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကောက်
ရိုး ဖျာလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမေ ဒါရုဘဏ္ဍေ-တို့ကို၊ သင်္ဂဟကာ
ရော-သည်၊ သင်္ဂဟာတိ-သိမ်းယူတော်မူ၏၊ (ဇိကာစာအုပ်၌ သင်္ဂဟန္တိ-ဟု
ဗဟုဝစ်နှင့်ရှိ၏)၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ တေန-ကြောင့်၊ အန္တမသောတိ
အာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ ပဏ္ဍေဟိဝါတိ-
ကား၊ ကဒလိပဏ္ဍာဒိဟိဝါ-ထန်းရှက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း (ကတပိဋ္ဌ ဝယ်
ကတ-၌စပ်)။ ။ ဝါဠုပပရိက္ခိတ္တံ-သားရဲရုပ်တို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ ရတန
ပရိသိပ္ပိတံ-ရတနာချည်တို့ဖြင့် ချုပ်အပ်သော၊ ကောဇ္ဇကံ-ကပ်အခင်းသည်၊

ဗျတ္တစမ္မောနဒ္ဓမ္မိ - ကျားရေဖြင့် ကြက်အပ်သော်လည်း၊ ဂရုဘဏ္ဍမေဝ - သာလျှင်တည်း။

ယတ္ထ ဖလကေ-အကြင်ပျဉ်ချပ်ပေါ်၌၊ ဌပေတွာ-တင်ပြီး၍၊ ရဇိတစိဝရံ-ဆိုးပြီးသောသင်္ကန်းကို၊ ဟတ္ထေန-လက်ဖြင့်၊ သဇ္ဇန္တိ-ထုရိုက်ကုန်၏၊ တံ ဖလကံ-ထိုပျဉ်ချပ်သည်၊ သဇ္ဇနဖလကံနာမ-မည်၏။ အနုဝါတာဒိသဋ္ဌနကော-အလျား အနားပတ် အစရှိသော ထုရိုက်ကြောင်းသည်၊ ဝါ-ထုရိုက်အပ်သော အလျား အနားပတ် အစရှိသည်သည်၊ သဇ္ဇန မုဂ္ဂရောနာမ-မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ ယေနဒဏ္ဍေန - အကြင်တုတ် လက်ရိုက်ဖြင့်၊ ရဇိတစိဝရံ-ဆိုးပြီးသောသင်္ကန်းကို၊ ပေါထေန္တိ-ပုတ်ခတ်ကုန်၏၊ သောဒဏ္ဍော-သည်၊ ဒဏ္ဍ မုဂ္ဂရော နာမ-မည်၏။ ဖလကေဟိ - ပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့်၊ ပေါက္ခရဏိဝိယ-လေးထောင့်ကန်ကဲ့သို့၊ ကတံ-သော၊ ပါနိယဘာဇနံ-သောက်ရေလောင်းသည်၊ အမ္မဏန္တိ အမ္မဏံနာမ-မည်၏။ ပက္ခရဇနံ-ကျိုပြီးသော ဆိုးရေကို၊ အာကရိတွာ-လောင်းပြီး၍၊ ဌပနဘာဇနံ-တည့်ထားရာလောင်းသည်၊ ရဇနဒေါဏိတိ ရဇန ဒေါဏိနာမ-မည်၏။

သိဟာဒိနံ - ခြင်္သေ့အစရှိသော သားကောင်တို့၏၊ စမ္မံ - သားရေသည်၊ အကပ္ပိယစမ္မန္တိ အကပ္ပိယစမ္မံနာမ-မည်၏။ ဘူမတ္ထရဏံ ကာတံ ဝဇ္ဇတိတိ ဣဒံ ဝစနံ-ကို၊ အကပ္ပိယစမ္မံ-အပ်သော အသားရှိသောသားကောင်၏ သားရေကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ပစ္စတ္ထရဏဂတိကန္တိ ဣမံနာပဒေန-ဖြင့်၊ ဋဠကစမ္မံ-သိုးရေသည်၊ ဝါ-ကို၊ မဉ္ဇူပိဌေပိ-ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ပေါ်၌လည်း၊ အတ္ထရိတု-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ - အပ်၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ဒီပေတိ-၏။ ပါဝါရာဒိ ပစ္စတ္ထရဏမ္မိ - ပြတီးစုလျား အဝတ်အစရှိသော အပေါ်လွှမ်း အခင်းသည်လည်း၊ ဂရုဘဏ္ဍံ - မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဧကေ-ကုန်သော၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ ပါဝါရာဒိ ပစ္စတ္ထရဏမ္မိ-သည်လည်း၊ နော ဂရုဘဏ္ဍံ-ဂရုဘဏ်မမည်၊ ဣတိ-သို့၊ အပရေ-ကုန်သော၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ တံဝစနံ-ထိုဧကေအပရေတို့၏ စကားကို၊ ဝိမံသိတွာ - စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ဂဟေတဗ္ဗံ - အပ်၏။ ကပ္ပိယစမ္မာနိတိ-ကား၊ မိဂါဒိနံ-သမင်အစရှိသော သားကောင်တို့၏စမ္မာနိ-တို့သည်(ဘာဇနိယာနိ-၌စပ်)။

သဗ္ဗံ စက္ကယုတ္တယာနန္တိ - ကား၊ ရထသကဋ္ဌာဒိကံ - ရထား၊ လှည်းအစရှိသော၊ သဗ္ဗစက္ကယုတ္တယာနံ-အလုံးစုံတီးတပ်သော ယာဉ်သည်၊ ဂရုဘဏ္ဍမေဝ-ဂရုဘဏ် မည်သည်သာလျှင်တည်း။ ပန - အန္တယမှတစ်ပါး ဗျတိရေကကို ဆိုဦးအံ့၊ ဝိသင်္ခရိတစက္ကံ-ချွတ်အပ်သော ဘီးရှိသော၊ ဝါ-ဘီးမပါသော၊ ယာနံ-သည်၊ ဘာဇနိယံ-ဝေဖန်အပ်၏၊ ဝါ-ဝေယူကောင်း၏၊ ယာဝါသိ-အကြင်ပဲခွပ်ကို၊ “သိပါဠိကာယ ပက္ခိပိတွာ ပရိဟရိတံ သက္ကာ”တိ - ဟူ၍၊

ဝုတ္တာ-ပြီ၊ သာဝါသိ-သည်။ အနုညာတဝါသိနာမ-မည်၏။ တာလပတ္တိ-ထန်း
 ရွက်သည်။ မုဋ္ဌိပဏ္ဏန္တိ မုဋ္ဌိပဏ္ဏနာမ-မည်၏။ ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ - အံ၊
 (တစ်နည်း) ဟိ-နာမလောဘဟိတကိုဆိုပြီးအံ၊ (တစ်နည်း) ဟိ-ပဏ္ဏမုဋ္ဌိသဒ္ဓါ၏
 ဝစနတ္ထကို ဆိုပြီးအံ၊ တံတာလပတ္တိ-ကို၊ မုဋ္ဌိနာ - သုံးသပ်ကြောင်း ဖြစ်သော
 လက်ဖြင့်၊ ဝါ-လက်ဆုပ်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ- ကိုင်၍၊ ပရိဟရန္တိ - ဆောင်ယူ
 ကုန်၏။ ဣတိတသွာ-ကြောင့်၊ မုဋ္ဌိပဏ္ဏန္တိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။ ဆတ္တစ္ဆဒနပဏ္ဏ
 မေဝ-ထီးရွက်ကိုသာလျှင်၊ မုဋ္ဌိပဏ္ဏန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ကေစိ-တို့
 သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ အရဏိသဟိတန္တိ ပဒဿ-၏။ အရဏိယဂဋ္ဌိ-ပွတ်ကျည် ပွတ်ခုံ
 အစုံသည် (ဘာဇနီယံ-၌စပ်)၊ ဥတ္တရာရဏိ - ပွတ်ကျည်သည် လည်းကောင်း၊
 အရောရဏိ-ပွတ်ခုံသည်လည်းကောင်း (ဘာဇနီယံ-၌စပ်)၊ ဣတိအယံ အတ္ထော-
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏။ ဗာတိကမ္ပကတွာတိ- ကား၊ အန္တမသော-အား
 ဖြင့်၊ တံအတ္တနက ဝါလိကာယပိ - မိမိအကျိုးငှာ ယူသော ဝါး အစရှိ
 သော ဂရုဘဏ်၏ အဖို့ကိုထိုက်သော သဲအစရှိသည်ဖြင့်လည်း၊ ထာဝရံ-ခိုင်မြဲ
 သော၊ ဝဇိုကမ္ပ-တိုးပွားသောအမှုကို၊ ကတွာ-၍။ «ဗာတိကမ္ပ- တိုးပွားသော
 အမှုကို၊ အကတွာ-၍၊ ဂဏုန္တေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ တတ္ထေဝ ဝိဟာရေ-
 ထိုယူရာကျောင်း၌သာလျှင်၊ ဝလဉ္ဇေတဗ္ဗော - သုံးဆောင်အပ်၏။ ဂမနကာ
 လေ-အရပ်တစ်ပါး၊ သွားခါနီးအခါ၌၊ သံသိကေ - သော၊ အာဝါသေ-၌၊
 ဌပေတွာ-၍၊ ဂန္တဗ္ဗံ-အပ်၏။ အသတိယာ-သတိချို့ ယွင်း မွေ့လျော့ခြင်းဖြင့်၊
 ဂဟေတွာ-၍၊ ဂတေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပဟိဏိတွာ-ပို့ပြီး၍၊ ဒါတဗ္ဗော-
 ပေးအပ်၏။ ဒေသန္တရဂတေန - အရပ်တစ်ပါးသို့ ရောက်သော၊ ဘိက္ခုနာ-
 သည်၊ သမ္ပတ္တဝိဟာရေ - ရှေးရှု ရောက်သောကျောင်း၌၊ သံသိကာဝါသေ-
 သံသိကကျောင်း၌၊ ဌပေတဗ္ဗော - ထားအပ်၏။ တွာတိ-ကား၊ မတ္တိကာ
 ဘဏ္ဍေ-မြေညက်ဘဏ္ဍာ၌။ «အယောကုဏ္ဍိကာစေဝ + သံကရားသည်လည်း
 ကောင်း၊ တမ္ပလောဟကုဏ္ဍိကာစ - ကြေးနီကရားသည်လည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍိ
 ကာတိ ကုဏ္ဍိကာနာမ-မည်၏။ ဘာဇနီယကောဌာသမေဝ ဘဇတိတိ-ကား၊
 ဘာဇနီယပက္ခမေဝ-ဝေဖန်အပ်သော အဖို့သို့သာလျှင်၊ သေဝတိ-ကပ်ရောက်၏။
 တု-ဗျတိရေကကို ဆိုပြီးအံ၊ ကုဏ္ဍိကာ(ထည့်)-သည်၊ ဂရုဘဏ္ဍံ-သို့၊ န ဘဇတိ-
 မသက်ဝင်၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-ဘာဇနီယကောဌာသမေဝဘဇတိဟူ
 သော ပါဌ်၏အနက်တည်း။ ပန - အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုပြီးအံ၊ (တစ်နည်း)
 ပန-အထူးကို ဆိုပြီးအံ၊ ကဉ္စနကော-ရွှေဖြင့် ပြုအပ်သော၊ ကုဏ္ဍိကော-သည်၊
 ဂရုဘဏ္ဍမေဝ-သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာယော - အဋ္ဌကထာ
 ဆရာ၏အလိုတည်း၊ ဣတရန္တိ-ကား၊ ဂရုဘဏ္ဍံ-ကို။

ဒုဗ္ဗလုသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၂-ပရိဏာမနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ ဒွါဒသမေ-ဒွါဒသသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဝတ္ထုဗွံ-ဆိုအပ်၊ ဆိုသင့်၊ ဆိုထိုက်သော၊ ကိစ္ဆိ-အနည်းငယ်သောစကားသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။

ပရိဏာမနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။
အဋ္ဌမော-သော၊ သဟဓမ္မိကဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၉-ရတနဝဂ္ဂ

၁-အန္တပုရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အနိက္ခန္တရာဇကေ အနိဂ္ဂတရတနကေတိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ သယနိသရေတိ ပါဌော- ဟူသောပါဌ်ကို၊ ပါဌသေသော- ဝိသေသနပါဌ်မှ ကြွင်းကျန်သော ဝိသေသပါဌ်ဟူ၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ အနိက္ခန္တော ရာဇာ ဣတောတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ တတ္ထ ဝစ နေ-၌၊ ဣတောတိ-ကား၊ သယနိသရတော-အိပ်ရာအိမ်မှ။ ။သယနိသရေတိ- ကား၊ သယနိယသရေ-အိပ်ရာအိမ်၌၊ ယတ္ထသယနိသရေ-၌၊ ရညော-မင်း၏၊ သယနံ-စက်ရာသည်၊ ဝါ-ကို၊ ပညတ္ထိ-ခင်းတားအပ်သည်၊ အန္တမသော-အယုတ် အားဖြင့်၊ သာဏိပါကာရပရိက္ခတ္တမ္ပိ-တင်းတိမ်တည်းဟူသော တံတိုင်းဖြင့် ခြံရံ အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မိံ သယနိသရေ-၌၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တိ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ရတိဇနနဋ္ဌေန-နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ရတနံ-မည်၏။ ဟတ္ထိအာဒိ-ဆင် အစရှိသည်ကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏။ ပန-အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣဓသိက္ခာပဒေ-ဤ အနိက္ခန္တရာဇကေ အနိဂ္ဂတရတနကေ အစရှိသော သိက္ခာပုဒ်၌၊ ဣတ္ထိ ရတနံ-မိန်းမ တည်းဟူသော ရတနာကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတံ-အပ်၏။ (တစ်နည်း) ဣဓ သိက္ခာ ပဒေ-၌၊ ဣတ္ထိ-မိန်းမကို၊ ရတနံ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတံ-အပ်၏။ (ဤ နောက်အနက်ပေးခြင်းသာ အသွားအလာ ထုံးစံညီ၏၊ အာကာရငဲ့၍ သို့ မဟုတ် ဝိကတိကံကို ငဲ့၍ အဓိပ္ပေတံ-ဟု နပုလ္လင်နှင့် နေသည်ဟု မှတ်ရာ၏)။ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ရတနံ ဝုတ္တိ မဟေသီတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ဥဘောသ္မတိ-ကား၊ ရာဇမဟေသီသူ-မင်း မိဖုရားတို့သည် (နိက္ခန္တ-ဟူသော အဋ္ဌကထာကို နိက္ခန္တသူ-ဟု ပြင်စပ်)။ ။ကိရိယာ ကိရိယန္တိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ ဣန္ဒြိယာတိက္ကမော-သိကြားသမုတ် ဖိလာထုပ်ကို ကျော်လွန်ခြင်းကို၊ ကိရိယန္တိ-၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-၏။ အပ္ပဋိသဝိဒိတံ-ကြိုတင်၍ မသိစေအပ်သည်ကို၊ ဝါ-ကြိုတင်၍ အသိမပေးသည်ကို၊ အကိရိယန္တိ-ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-အပ်၏။

အန္တပုရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂-ရတန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

မုတ္တာဒိဒသဝိဇ္ဇန္တိ-ကာ၊ မုတ္တာ-ပုလဲလည်းကောင်း၊ မဏိ-ပတ္တမြား လည်းကောင်း၊ ဝေဠုရိယော-ကျောက်မျက်ရွဲလည်းကောင်း၊ ဝါ-ကြောင်ကျောက်လည်းကောင်း၊ သင်္ခါ-ခရသင်းလည်းကောင်း၊ သိလာ-သလင်းလည်းကောင်း၊ ဝါ-စလင်း လည်းကောင်း၊ ပဝါဠိ-သန္တာ လည်းကောင်း၊ ရတနံ-ငွေ လည်းကောင်း၊ ဇာတရူပံ-ရွှေ လည်းကောင်း၊ လောဟိတဏှော-ပတ္တမြားနီ လည်းကောင်း၊ မသာရဂလ္လံ-ပတ္တမြားပြောက် လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒသဝိဇ္ဇန္တိ-ဆယ်ပါး အပြားရှိသော ရတနံ-ကို။ ။ အဇ္ဈာဝသထောတိ-ကာ၊ ဂေဟေ-အိမ်၌၊ တေန-ကြောင့်၊ ပရိက္ခိတ္တဿာတိ အာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟာရော အာဟ-ပြီ။ ပရိက္ခိတ္တဿ- ကာရံအပ်သော၊ အာဝသထဿ- အိမ်၏၊ ဣတိ အယံ-ကာ၊ အတ္ထော - ပရိက္ခိတ္တဿ ဟူသော ပုဒ်၏ အနက်တည်း။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ သိက္ခာပဒေ-၌၊ အန္တော ဂါမေ-၌၊ နိဝိဋ္ဌဂေဟံ-တည်သော အိမ်ကို၊ အာဝသထောတိ-၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတံ-အပ်၏။ (တစ်နည်း) ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ သံဋ္ဌိတေန-သော၊ အာဝသထောတိပဒေန-ဖြင့်၊ အန္တောဂါမေ-၌၊ နိဝိဋ္ဌဂေဟံ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတံ-အပ်၏။ (တစ်နည်း) ဧတ္ထ သိက္ခာပဒေ-၌၊ အာဝသထောတိ အာဝသထောနာမ-မည်သည်ကို၊ အန္တောဂါမေ-၌၊ နိဝိဋ္ဌဂေဟံ-၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတံ-အပ်၏။ (တံ အာကာရ ကရဏတို့ အရမပြား ဤသုံးပါး မမှားတူလေမြဲ နှင့်အညီတည်း)။ ပန-ထိုမှတစ်ပါး အရပြားကို ပိုင်းခြားတစ်ထွေ မိန့်ဆိုပေအံ့၊ (တစ်နည်း) (နန္ဒစာစရိယ ဘဒြမုခ အန္တောဂါမေ နိဝိဋ္ဌဂေဟမ္ပိ အာရာမေ နိဝိဋ္ဌဂေဟမ္ပိ ဝသနဋ္ဌာနတ္တာ အာဝါသထောယေဝ နာမ ဟောတိ၊ အထ ကသ္မာ အာဝါသထောတိ ဧတ္ထ အန္တောဂါမေ နိဝိဋ္ဌဂေဟံ အဓိပ္ပေတန္တိ စောဒနာ။ ကိဉ္ဇာပိ အန္တော နိဝိဋ္ဌဂေဟမ္ပိ အာရာမေ နိဝိဋ္ဌဂေဟမ္ပိ ဝသနဋ္ဌာနတ္တာ အာဝါသထောယေဝနာမ ဟောတိ၊ အထ ခေါ် အာရာမေ နိဝိဋ္ဌဂေဟံ ပန ယသ္မာ အာရာမဂ္ဂဟဏေနေဝ ဂဟိတံ၊ တသ္မာ အာဝါသထောတိ ဧတ္ထ အန္တောဂါမေ နိဝိဋ္ဌဂေဟံ ပါရိသေသညယေန ဂဟိတန္တိ သောဓနာ) ဘဒြမုခ-ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော၊ အာစရိယ-ဆရာ၊ အန္တောဂါမေ-၌၊ နိဝိဋ္ဌဂေဟမ္ပိ-သည် လည်းကောင်း၊ အာရာမေ - အာရာမယ်၌၊ နိဝိဋ္ဌဂေဟမ္ပိ - တည်သော အိမ်သည် လည်းကောင်း၊ ဝသနဋ္ဌာနတ္တာ-နေရာအရပ်ချည်း ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဝါသထောယေဝ နာမ - အာဝါသထချည်း မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ နန္ဒ စ-လော၊ အထ-ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတ္ထ သိက္ခာပဒေ-၌၊ အန္တော ဂါမေ-၌၊ နိဝိဋ္ဌဂေဟံ-ကို၊ အာဝသထောတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတံ-အပ်ပါသနည်း၊ ဣတိအယံ-ကာ၊ စောဒနာ-တည်း၊ ဘဒြမုခ-

သော၊ အာစရိယ-ဆရာ၊ အန္တောဂါမေ-၌၊ နိဝိဋ္ဌဂေဟမ္ပိ-ကောင်း၊ အာရာမေ-
 ၌၊ နိဝိဋ္ဌဂေဟမ္ပိ-ကောင်း၊ ဝသနဌာနတ္တာ - ကြောင့်၊ အဝါသထော ယေဝ
 နာမ-လျှင်၊ ကိဉ္ဇာပိဟောတိ-၏၊ အထခေါ-သော်လည်း၊ ပနယသ္မာ-ကြောင့်၊
 အာရာမေ-၌၊ နိဝိဋ္ဌဂေဟံ-ကို၊ အာရာမဂ္ဂဟဏေ နေဝ-အာရာမသဒ္ဓါဖြင့် သာ
 လျှင်၊ ဂဟိတံ-အပ်ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတ္ထ သိက္ခာပဒေ-၌၊ အန္တောဂါမေ-
 ၌၊ နိဝိဋ္ဌဂေဟံ-ကို၊ ပါရိသေသညယေန-ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဂဟိတံ-အပ်
 ပြီ၊ ဣတိအယံ-ကား၊ သောဓနာ-တည်း။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-
 ၌၊ အန္တောဂါမေ ဝါ-၌မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ အညတ္ထ ဝါ-တစ်ပါးသော
 အရပ်၌မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ အတ္တနော-၏၊ ဝသနဌာနံ-ကို၊ အာဝသထော
 တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ကေစိ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ သဗ္ဗေ
 သမ္ပိ အတ္ထာယ ဒုက္ကဋ္ဌ မေဝါတိ-ကား၊ အတ္တနော-၏၊ အတ္ထာယ ဝါ-ငှာလည်း
 ကောင်း၊ တေသံ သံသာဒီနံ - တို့၏၊ အတ္ထာယဝါ - ငှာလည်းကောင်း၊
 ဥဂ္ဂဏန္တဿ-ကိုယ်တိုင်ကောက်ယူသော ရဟန်းအား လည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍာ
 ပေန္တဿဝါ-ကောက်ယူစေသော ရဟန်းအား လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ-
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ပန-အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ မာတာပိတုနံ-တို့၏၊
 သန္တကံ-ဥစ္စာသည်၊ အဝဿံ-မချွတ်မယွင်း၊ ပဋိသာမေတဗ္ဗံ-သိမ်းအပ်သော၊
 ဝါ-သိမ်းထိုက်သော၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ-သည်၊ သစေဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-
 သော၊ အဝဿံ-မချွတ်မယွင်း၊ ပဋိသာမေတဗ္ဗံ-သော၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ-ဟုဆိုအပ်
 သော၊ မာတာပိတုနံ-တို့၏၊ သန္တကံ-ကို၊ အတ္တနော-၏၊ အတ္ထာယ-ငှာ၊
 ဂဟေတွာ-၍၊ ပဋိသာမေတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ တာဒိသံပနာတိ
 အာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော အာဟ-ပြီ။ တာဒိသန္တိ-ကား၊
 မာတာပိတုနံ-တို့၏၊ သန္တကံ-သော၊ အဝဿံ-အမှန်မူချ၊ ပဋိသာမေတဗ္ဗံ-
 သော၊ ယံကပ္ပိယဘဏ္ဍံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တာဒိသံ-ထိုကပ္ပိယဘဏ္ဍာကဲ့သို့ ရှုအပ်
 သော ကပ္ပိယဝတ္ထု၊ အကပ္ပိယဝတ္ထုကို (ကတွာ-၌စပ်)။ ။ဆန္ဒေနပိဘယေန
 ပိတိ-ကား၊ ဝစုကိအာဒိသု-လက်သမားအစရှိသောသူတို့၌၊ ဆန္ဒေနပိ-ချစ်
 သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရာဇဝလ္လဘေသု-မင်းကျွမ်းဝင်သော သူတို့၌၊
 ဘယေနပိ-ကြောက်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။

တာဒိသေ ဌာနေတိ-ကား၊ မဟာဝိဟာရသဒိသဿ-မဟာရုံကျောင်းတိုက်
 ၌ တူသော၊ မဟာရာမဿ - ကြီးမားသော ကျောင်းတိုက်၏၊ ပါကာရ
 ပရိက္ခိတ္တေ-တံတိုင်းဖြင့် ကာရံအပ်သော၊ ပရိဝေဏေ-ပရိဝုဏ်၌။ ။သညာဏံ
 ကတွာတိ-ကား၊ ကဟာပဏာ-ကျပ်အသပြာတို့သည်၊ ဧတ္တကာ-ဤမျှအတိုင်း
 အရှည် အရေအတွက်ရှိကုန်၏၊ ဣတိအာဒိနာ-အစရှိသော၊ ရူပေနဝါ-အဆင်း
 သဏ္ဌာန်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ-သရုပ်အရေအတွက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊

လည့်နာဒိ နိမိတ္တေနဝါ-တံဆိပ်အစရှိသော အမှတ်အသားဖြင့် လည်းကောင်း၊
သညာဏံ-အမှတ်အသားကို၊ ကတော-၍၊ သလ္လက္ခေတော-ကောင်းစွာ ပိုင်းခြား
မှတ်သားပြီး၍၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-သညာဏံ ကတောဟူသော ပုဒ်၏
အနက်တည်း။ ပတိရူပါနံ ဘိက္ခုနံ ဟတ္ထတိ-ကား၊ လဇ္ဇိနံ-မကောင်းမှုမှ
ရှက်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ကုက္ကုစ္စကာနံ-ဝိနယကုက္ကုစ္စကို ပြတတ်ကုန်သော၊ ဝါ-
ဝိနယကုက္ကုစ္စတည်းဟူသော ဝိစာရစေတသိက်ကိုပြတတ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-
တို့၏၊ ဟတ္ထေ-လက်၌။ ။ဟိသစ္စံ-၏၊ လောလဇာတိကာနံ-ရှုတ်ထွေးပေလိ
မတည်ကြည်သော သဘောရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ဟတ္ထေ-၌၊ ဌပေတု-
ငှာ၊ နလဗ္ဗတိ-မရအပ်။ နေဝပက္ကမတိတိ-ကား၊ တမှာ အာဝါသ-ထို
ကျောင်းမှ၊ နေဝ ပက္ကမတိ-အရပ်တစ်ပါး မဖဲမသွားသည်သာလျှင်တည်း။ ထာဝရံ
သေနာသနာဒိ ဝါတိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊ ပါဠေန-ဖြင့်၊ တံရတနံ (ထည့်)-
ထိုကောက်ယူထိန်းသိမ်းထားသော ရတနာကို၊ အတ္တနော-၏၊ ဝိဝရာဒိမူလံ-
သက်န်းအစရှိသော ပရိက္ခရာ၏ အဖိုးကို၊ န ကာတဗ္ဗံ-အပ်၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-
ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿေတိ-၏၊ တံဒဿေတောတိ-ကား၊ ယံထာဝရ
သေနာသနာဒိ-အကြင် ထာဝရဖြစ်သော ကျောင်းအစရှိသည်ကို၊ ကတံ-အပ်
၏၊ တံ ကတ ထာဝရ သေနာသနာဒိ - ထိုပြုအပ်ပြီးသော ထာဝရဖြစ်သော
ကျောင်း အစရှိသည်ကို၊ ဥပါသက-ဒကာ၊ တဝ-၏၊ သန္တကေန-ဥစ္စာဖြင့်၊
ဣဒံ နာမ ကမ္မံ-ဤမည်သော အမှုကို၊ ကတံ-အပ်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဿေတော-၍၊
သမာဒပေတောတိ-ကား၊ အညံ-တစ်ပါးသောသူကို၊ ဝါ-တစ်ပါးသော ဒကာ
ကို၊ သမာဒပေတော-ဆောက်တည်စေပြီး၍၊ ဝါ-တဝန်ခံယူစေပြီး၍။ ။
အရိယာ-ကိလေသာ ညစ်ထေး ပြစ်ဘေးကင်းကွာ အရိယာတို့သည်၊ ဥဒ္ဓိဿ-
မိမိအလိုရှိသော ပစ္စည်းကို ရည်မှတ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ-ရပ်ကုန်၏၊ သော-ဤသို့ မိမိ
လိုသော ပစ္စည်းကို ရည်မှတ်၍ ရပ်ခြင်းသည်၊ အရိယာနံ-တို့၏၊ ယာစနာ-
တောင်းခြင်းမည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝံတ္တနယေန-ဖြင့်၊ ယာ
စိတော-တောင်းပြီး၍၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-သမာဒပေတော ဟူသော
ပုဒ်၏ အနက်တည်း။

အနုညာတဌာနေတိ-ကား၊ အဇ္ဈာရာမ အဇ္ဈာဝသထေ-အာရာမ်၏အတွင်း
အိမ်၏အတွင်း၌၊ ။အာမာသန္တိ-ကား၊ အာမသိတဗ္ဗဉ္ဇေဝ-သုံးသပ်အပ်သည်
လည်းဖြစ်သော၊ ပဋိသာမေတဗ္ဗဉ္ဇ-သိမ်းထားအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝံတ္တာဒိ-
အဝတ်အထည် အစရှိသည်သည် (ဟောတိ-၌စပ်)။

ရတနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃-ဝိကာလဂါမပ္ပဝေသနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

စာရိတ္တတိ-ကား၊ စာရိတ္တသိက္ခာပဒေ-ဌ။ ။ ဥပစာရန္တိ-ကား၊ ဒုတိယ
လေဉ္စုပါတ်-ဒုတိယ ခဲတစ်ကျကို၊ ဝါ-သို့။ ။ အညံ ဂါမံ ဂစ္ဆန္တနံ ပုန
အာပုစ္ဆနကိစ္စံ နတ္ထိတိ-ကား၊ ဥဏာဟံ-အားထုတ်ခြင်းကို၊ အပ္ပဋ္ဌိပ္ပဿမ္မေတွာ-
မငြိမ်းအေးစေမူ၍၊ အညံ-တစ်ပါးသော၊ ဂါမံ-သို့၊ ဂစ္ဆန္တနံ-သွားကုန်သော
ရဟန်းတို့အား၊ ဂါမသတံ-ရှာတို့၏တစ်ရာသည်၊ ဟောတု-စေ၊ ပုန-တစ်ဖန်၊
အာပုစ္ဆနကိစ္စံ-ပန်ကြားဖွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-
အညံ ဂါမံ ဂစ္ဆန္တနံ ပုန အာပုစ္ဆနကိစ္စံ နတ္ထိ ဟူသော ပါဠိ၏ အနက်တည်း၊
တေန-ကြောင့်၊ သစေပနာတိအာဒိ ယံဝစနံ အတ္ထိ တံဝစနံ သင်္ဂဟကာရော
အာဟ-ပြီ။ ဥဿာဟန္တိ-ကား၊ ဂါမပ္ပဝိသနုဿာဟံ-ရှာသို့ ဝင်အံ့ ဟူသော
အားထုတ်ခြင်းကို။ ။ အန္တရာရာမာဒိသု-အာရာမ၏အတွင်း အစရှိသည်တို့တွင်၊
(အညတရံ-ဉ္စစပ်)၊ ကေဝလံ-ခါးပန်းကြိုးအစရှိသည်ကို မပန်းဘဲ သွားသော
ရဟန်းအစရှိသည်တို့နှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊ အနာပုစ္ဆာ-၍၊ ဂစ္ဆန္တဿေဝ-
အားသာလျှင်၊ ဝါ-၏သာလျှင်၊ အနာပတ္တိ-သည်၊ န ဟောတိ-သေး၊ ကာယ
ဗန္ဓနံ-ကို၊ အဗန္ဓိတွာ-မဖွဲ့မတုပ်မူ၍၊ သံဃာဋ္ဌိ-သင်္ကန်းဒုက္ခကို၊ အပါရု
ပိတွာ-၍၊ ဂစ္ဆန္တဿာပိ-အားလည်း၊ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။ အာပဒါသု
တိ-ကား၊ သိဟောဝါ-ခြင်္သေ့သည်လည်းကောင်း၊ ဗျဠောဝါ-ကျားသည်
လည်းကောင်း၊ အာဂစ္ဆတိ-လာအံ့၊ မေဃောဝါ-မိုးသည်လည်း၊ ဥဋ္ဌေတိ-
ထအံ့၊ အညော-သော၊ ကောစိ-သော၊ ဥပဒ္ဒဝေဝါ-ဘေးဥပဒ္ဒဝေဝါသည်
လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-အံ့၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ ဝေရူပါသု-ရှိကုန်သော၊ အာပဒါသု-
တို့ကြောင့်၊ ဗဟိဂါမတော-ရှာ၏အပမ္၊ အန္တောဂါမံ-ရှာတွင်းသို့၊ ပဝိသိတု-
ဝင်ခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။

ဝိကာလဂါမပ္ပဝေသနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄-သုစိသရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

တံ အဿ အတ္ထိတိ-ကား၊ အဿ ပါစိတ္တိယဿ-အား၊ ပဌမံ-ဒေသနာ
ကြားသည်မှ ရှေးဦးစွာ၊ ဘိန္နိတွာ-ခွဲပြီး၍၊ ပစ္ဆာ-ခွဲပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌၊
ဒေသေတဗ္ဗတ္တာ-ကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံဘေဒနကံ-ထိုအပ်ကျည်
ကို ဖျက်ဆီးခြင်းသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-အပ်၏။

အရဏိကေတိ-ကား၊ အရဏိဓနုကေ-ပွတ်နှိပ်လေးဌ။ ။ ဝိဓေတိ-ကား၊
ဝေဓကေ-ခါးပန်းသီးဌ။ ။ ဝါသိဇဇေတိ-ကား၊ ဝါသိဇဏ္ဍကေစ-ပဲခွပ်ရိုးဌ
လည်း။

သုစိသရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၅-မဉ္ဇူပိဋသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အဋ္ဌဂုံလပါဒကန္တိ သဒ္ဓေါ-ဟူသောသဒ္ဓါသည်။ ဘာဝ နပုံသက နိဒ္ဓေသော-
သည်။ ဝါ-“ကာရေတဗ္ဗ”ဟူသော ကိရိယာသို့ အစဉ်လိုက်သော နပုံလိင်ကို
ညွှန်းပြတတ်သည်။ ဟောတိ-၏။ ဆေဒနကံ ဘေဒနကသဒိသမေဝါတိ ဣမိနာ
ပါဠိန-ဖြင့်၊ ဆေဒနမေဝ-ဖြတ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဆေဒနကံ-မည်၏။ အဿ
ပါစိတ္တိယဿ-အား၊ တံဆေဒကံ-ထိုဖြတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-
ကြောင့်၊ ဆေဒနကံ-မည်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အတိ
ဒိသတိ-ညွှန်းပြတော်မူ၏။

ယထာ ပမာဏမေဝ ဥပရိဒိဿတိ၊ ဧဝံ နိဓဏိတာဝါတိ ဧတ္ထ ပါဠိ-၌၊
ဂုဠတ္ထံ-ကို၊ အဟံ-သည်၊ ပန ဥဒ္ဓရိတာ ဒဿေမိ-ထုတ်၍ပြဦးအံ့၊ မဉ္ဇူပိဋပါဒကံ-
ညောင်စောင်းတိုင်၊ အင်းယျဉ်တိုင်ကို၊ ဆိန္ဒုတုကာမော-ဖြတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိ
သည်၊ သစေဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ယထာ ယေန အာကာရေန-ဖြင့်၊
နိဓဏိယမာနေ-တူးမြှုပ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ပမာဏမေဝ-အတိုင်းအရှည်ပမာဏ
သည်သာလျှင်၊ ဥပရိ-မြေပေါ်၌၊ ဒိဿတိ-ထင်၏၊ ဧဝံ တထာ တေန အာကာ
ရေန-ဖြင့်၊ ဘူမိယံ-၌၊ နိဓဏိတာဝါ-၍လည်း။ ။အဋ္ဌကံဝါ ဗန္ဓိတာတိ-ကား၊
ဥက္ခိပိတာ-မပြု၍၊ ဝါ-မြှောက်ပြီး၍၊ တုလသသံဘတေ-ထုပ်လျှောက်ပေါ်၌၊
ဌပေတာ-တင်ထားပြီး၍၊ အနွံ-ငြမ်းကို၊ ကတာ-၍။

မဉ္ဇူပိဋ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆-တူလောနဒ္ဓ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

စိမိလိကံ ဝါ ပတ္တရိတာ တူလံ ပက္ခိပိတာတိ ပါဌဿ-၏၊ မဉ္ဇူပိဋာနံ-ညောင်
စောင်း အင်းယျဉ် တို့၏၊ ဥပရိ-အပေါ်၌၊ စိမိလိကံ-ပုဆိုးပိုင်းကို၊ ပတ္တရိတာ-
ဖြန့်ခင်းပြီး၍၊ တဿစိမိလိကဿ-၏၊ ဥပရိ-၌၊ တူလံ-လံကို၊ ပက္ခိပိတာ-ထည့်
ပြီး၍၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဥပရိစိမိလိကာယာတိ-
ကား၊ စိမိလိကာယ-၏၊ ဥပရိဘာဂေ-အထက်အဖို့၌။

သိသပ္ပမာဏန္တိ-ကား၊ ယတ္ထ ယသ္မိံ ဗိဗ္ဗောဟနေ- အကြင် ခေါင်းအုံး၌၊
ဂလဝါဠကတော - လည်ချောင်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ သပ္ပသိသံ - အလုံးစုံသော
ခေါင်းကို၊ ဥပဒဟန္တိ-ထားကုန်၏၊ တံဗိဗ္ဗောဟနံ-သည်၊ သိသပ္ပမာဏံ-ဦးခေါင်း
အတိုင်းအရှည်ရှိသော ခေါင်းအုံးမည်၏။ စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ တံ ဗိဗ္ဗောဟနံ-

သည်။ ဥက္ကဋ္ဌ ပရိစ္ဆေဒတော-လွန်ကဲသော အပိုင်းအခြား အားဖြင့်၊ တိရိယံ-
အနံ့မှ၊ ဝါ-အားဖြင့်၊ မုဋ္ဌိရတနံ-တောင်ဆုပ်ရှိသည်။ ဟောတိ-၏။ ဒိဃတော-
မှ၊ ဝါ-အားဖြင့်၊ ဒွိရတနံ-နှစ်တောင်ရှိသည်။ ဟောတိ-၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-
ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှာ၊ ယဿ ဝိတ္တာရတော တီသု ကောဏေသုတိအာဒိ-အစရှိသော
စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်။ အာဟ-ပြီ။ ဒိန္နံ အန္တရံ ဝိဒတ္ထိ စတုရဂုံလံ
ဟောတိတိ-ကား၊ ဒိန္နံ ကောဏာနံ-နှစ်ထောင့်(ဒေါင့်)တို့၏၊ အန္တရံ-အလယ်
အကြားကို၊ မိနိယမာနံ-နှိုင်းအပ်သည် ရှိသော်၊ ဝါ-တိုင်းအပ်သည် ရှိသော်၊
ဝါ-သော၊ ဒိန္နံ ကောဏာနံ အန္တရံ-နှစ်ထောင့် အကြားသည်၊ ဝိဒတ္ထိ စေတ-
တစ်ထွာရှိသည် လည်းကောင်း၊ စတုရဂုံလံ စ - လက်လေးသစ် ရှိသည် လည်း
ကောင်း၊ ဟောတိ-၏။ မဇ္ဈေ မုဋ္ဌိ ရတနန္တိ-ကား၊ ဗိဗ္ဗောဟနဿ-၏၊ မဇ္ဈိ-
အလယ်သည်၊ တိရိယတော-အနံ့ အားဖြင့်၊ ဝါ-ကန့်လန့်ဖြတ် အားဖြင့်၊ မုဋ္ဌိ
ရတနပ္ပမာဏံ - တောင်ဆုပ် ပမာဏရှိသည်။ ဟောတိ - ၏။ ဟိသစ္စံ-၏။ အယံ
ပရိစ္ဆေဒေါ-ဤအနံ့တစ်တောင် တောင်ဆုပ် အလျားနှစ်တောင်ဟု ဆိုအပ်သော
အပိုင်းအခြားသည်၊ သိသပ္ပမာဏဿ-ဦးခေါင်း ပမာဏရှိသော ခေါင်းအုံး၏၊
ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါ-လွန်ကဲသော အပိုင်းအခြားတည်း။ တတော ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒ
တော-ထက်၊ ဥဒ္ဓံ-အထက်၌၊ ဝါ-ပိုလွန်သောခေါင်းအုံးသည်၊ န ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊
တတော ဥက္ကဋ္ဌ ပရိစ္ဆေဒတော-အောက်၊ ဟေဋ္ဌာ-ငယ်သော ခေါင်းအုံးသည်၊
ဝဋ္ဋတိ-၏။ အဂ္ဂိလောနဿ-ကျန်းမာသောရဟန်းအား၊ သိသုပဓာနဉ္စ-ခေါင်းအုံး
လည်းကောင်း၊ ပါဒုပဓာနဉ္စ-ခြေတင် လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒွယ မေဝ-
နှစ်ပါးစုံသည်သာလျှင်၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ ဂိလောနဿ-မမာသော ရဟန်းအား၊ ဝါ-
သည်၊ ဗိဗ္ဗောဟနာနံ-ခေါင်းအုံးတို့ကို၊ သန္တရိတော-ခင်းပြီး၍၊ ဥပရိ-ခေါင်းအုံး
တို့၏ အပေါ်၌၊ ပစ္စတ္ထရဏံ-အိပ်ရာခင်းကို၊ ဒတော-ပေးပြီး၍၊ နိပဇ္ဇိတုမ္ပိ-အိပ်
ခြင်းငှာလည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။

တူလောနဒ္ဓ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇-နိသိဒ္ဓနိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သတ္တံမိ-သတ္တမနိသိဒ္ဓန သိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ-ပေါ်လွင်သည် သာ
လျှင်တည်း။

နိသိဒ္ဓနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၈-ကဏ္ဍပုဋိစ္ဆာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အစောနာဘိ ဥဗ္ဗဇာဏုမဏ္ဍလန္တိ - ကား၊ နာဘိယာ - ချက်၏၊ ဟေဋ္ဌာ-
အောက်၌၊ ဇာဏုမဏ္ဍလာနံ - ပုဆစ် ဒူးဝန်းတို့၏၊ ဥပရိ-အပေါ်၌၊ (ပုဋိစ္ဆာ
ဒနတ္ထံ-၌ စပ်၊ သို့မဟုတ် ကဏ္ဍပုဋိဋ္ဌက အဿာဝ ထုလ္လကစ္ဆာဗာဓာနံ-၌ သော်
လည်း အာဓာရ အာဓရ်စပ်)။ ။ကဏ္ဍပုဋိဋ္ဌက အဿာဝ ထုလ္လကစ္ဆာ ဗာဓာ
နန္တိ ဧတ္ထ ပါဌေ-၌၊ အာဗာဓာနံ-တို့၏၊ ဝိသေသော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝါ-ဤ
ဆိုအပ်လတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။ ကစ္ဆ- ယားနာသည်၊
ကဏ္ဍတိ ကဏ္ဍနာမ-မည်၏။ လောဟိတ တုဏ္ဏိကာ-သွေးတည်းဟူသော အဖုံ
အကျိတ် အမျှားရှိသော၊ သုခုမပိဋ္ဌကာ-သွေးငယ်သော အိုင်းအမာသည်၊ ဝါ-
ဝက်ခြံသည်၊ ပိဋ္ဌကာတိ ပိဋ္ဌကာနာမ-မည်၏။ အရိသ ဘဂန္ဓလ မဓုမေဟာနံ-
အရိယိုသော အနာ ဘဂန္တိနာ ဒုလ္လာ မြင်းသရိုက်နာ တို့၏၊ ဝါ- ရန်သူကဲ့သို့
နှိပ်စက်တတ်သော လိပ်ခေါင်းနာ ဝစ္စမင်္ဂ ပဿာဝမင်္ဂကို ခွဲတတ် ဖျက်ဆီးတတ်
သော ဘရင်ဂျီနာ ပျားရည်အလား သကြားဓာတ်မျှားသော ဆီးချိုနာတို့၏၊
ဝသေန-အားဖြင့်၊ အသုစိ ပဏ္ဍရဏံ-မစင်မကြယ် ရွံစဖွယ်ကို ယိုကျ စေ တတ်
သော အနာသည်၊ အဿာဝေဝါတိ အဿာဝေဝါနာမ-မည်၏။ မဟာပိဋ္ဌကာ
ဗာဓော-အိုင်းအမာကြီးကို၊ ထုလ္လကစ္ဆာဗာဓောတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။

ကဏ္ဍပုဋိစ္ဆာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၉-၁၀-ဝဿိကသဒ္ဓိက, နန္ဒ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

နဝမံ စ-နဝမ ဝဿိကသဒ္ဓိက သိက္ခာပုဒ်သည် လည်းကောင်း၊ ဒသမံ စ-
ဒသမ နန္ဒ သိက္ခာပုဒ်သည် လည်းကောင်း၊ ဥတ္တာနုဓမ္မဝ-ပေါ်လွင်သည်ချည်း
သာလျှင်တည်း။

ဝဿိကသဒ္ဓိက, နန္ဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

နဝမော-သော၊ ရတနဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

ဣတိ ဣမိနာ ယထာဝုတ္တ ဝစနက္ကမေန-ဖြင့်၊ ကင်္ခါဝိတရဏိယာ - သော၊
ပါတိမောက္ခ ဝဏ္ဏနာယ-၌၊ ဝိနယတ္ထ မဉ္ဇူသယံ-ဝိနည်း၌လာ နက်မျှားစွာကို
သိုမှီးသိမ်းထားရာ၊ ပူတာတံတင်း၊ မယွင်းတူရာ၊ ဗျုပ္ပတ်လာကြောင့် ဝိနယတ္ထ
မဉ္ဇူသ အမည်ရှိသော၊ လိနတ္ထပကာသနိယံ-ဋီကာသစ်၌၊ ပါမိတ္တိယဝဏ္ဏနာ-
သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

မိုးရေခံ သင်္ကန်း စသည်တို့၏ ပမာဏကို 'တိုင်းတာရာဝယ် အချို့ ဆရာတို့က ရှင်စောတစ်ထွာ၊ မသုံးထွာ၊ တို့မှာ ထက်ဝက်တိုး-ဟူသော ရှေးဆရာတို့၏ အယူကိုပယ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ခြောက်ထွာသည် ပကတိ ပုရိသတို့၏ အထွာဖြင့် ကိုးထွာဖြစ်၏ဟု ထက်ဝက်တိုး အားဖြင့်သာ ယူကြကုန်၏။ ၎င်းဆရာတို့ ဆိုတိုင်းယူသော် ဘိက္ခုနီမတို့အား ခွင့်ပြု အပ်သော ရေသနုပ၏ အလျားလေးထွာ အနံ့နှစ်ထွာသည် ပကတိ ပုရိသတို့၏ အထွာဖြင့် အလျား ခြောက်ထွာ အနံ့သုံးထွာ ဖြစ်ရကား အနံ့သုံးထွာ(တစ်တောင့်ထွာ)ရှိသော ရေသနုပကိုဝတ်၍ ရေချိုးသော ဘိက္ခုနီမ၏ ရေချိုးပုံကို စိတ်ကူးကြည့်မှ အထက်လုံသော် အောက် မလုံရာ၊ အောက်လုံသော် အထက်ပေါ်ရာ၏။ ထိုင်ဖြစ်သော် ထမဖြစ် ရာ၊ထို့ကြောင့် ရှင်စောတစ်ထွာ-စသော ရှေးဆရာတို့၏ စကားကိုသာ သာရအားဖြင့် မှတ်ရာ၏။

ပါဠိဒေသနိယကဏ္ဍ

၁-ပဌမပါဠိဒေသနိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☸ အန္တရသရံ ပဝိဋ္ဌာယာတိ-ကား၊ ရထိကံ-ရထားလမ်းသို့ လည်းကောင်း၊ ဗျူဟံ - ထုတ်ခြင်း မထွင်းသောလမ်းသို့ လည်းကောင်း၊ ဝါ - လမ်းတို့သို့ လည်းကောင်း၊ သိဿာဋ္ဌကံ-လမ်းဆုံသို့ လည်းကောင်း၊ သရံ-အိမ်သို့ လည်းကောင်း၊ ပဝိဋ္ဌာယ-ဝင်သော။ ။ အသပ္ပာယန္တိ-ကား၊ သဂ္ဂမောက္ခာနံ-နတ်ရွာ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တို့၏၊ အဟိတံ-အစီးအပွား မဟုတ်သော၊ အနန္တကုလံ-မလျော်သော။ ။ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ အန္တရသရေ-ရွာတွင်း၌၊ ဌတာ-တည်ပြီး၍၊ ဒဒမာနာယ - ပေးလှူသော၊ သိက္ခာနိယာ-ရဟန်းမ၏၊ ဝသေန-အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ဝေဒိတဗျာ-သိအပ်၏။ ပနသစ္စံ-၏၊ ဌိတဌာနံ-သည်၊ အပ္ပမာဏံ-လုံရင်းမဟုတ်၊ (အာဂမရေ၊ ယုတ္တိတေ၊ ဓလေ့စံထုံးပေ-နှင့်အညီ တေနာဟ-ဟူသော အာဂမဒဠိ၏ရှေ့၌ရှိသောပနကိုယုတ္တိကြံဆပြီး ပနသစ္စံ-ဟု အနက်ပေးလိုက်ပါသည်)၊ တေန-ကြောင့်၊ အန္တရသရံ ပဝိဋ္ဌာယာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ -သည်၊ အာဟ-ပြီ။ အန္တရာရာမာဒိသုတိ-ကား၊ အန္တရာရာမသိက္ခာနုပဿယ တိတ္ထိယ သေယျာ ပဋိက္ခမေသု-အာရာမံတွင်း၊ သိက္ခာနိမတို့၏ ကျောင်း၊ တိတ္ထိတို့၏ ကျောင်း၊ ဆွမ်းစားဇရပ်တို့၌။ ။ ရထိယာဗျူဟာ သိဿာဋ္ဌကသရာနန္တိ ဧတ္ထပါဠေ-၌၊ ရစ္ဆာ-လမ်းသည်၊ ဝါ-ရထား၏ အစီးအပွား ရထားသွားရာသည်၊ ရထိယာတိ ရထိယာနာမ-မည်၏၊ အနိဗ္ဗိဇ္ဈိတာ - ထုတ်ချင်းမထွင်းမူ၍၊ ဝါ-ထိပ်သို့ မပေါက်မူ၍၊ ဌိတာ-သော၊ ဂတပစ္စာ ဂတရစ္ဆာ-သွားပြီး ပြန်လာရာခရီးသည်၊ ဝါ-သွားလမ်းအတိုင်း ပြန်လာရာလမ်းသည်၊ ဗျူဟန္တိ ဗျူဟံနာမ-မည်၏။ စတုက္ကောဏံဝါ - လေးထောင့်မူလည်းဖြစ်သော၊ တိကောဏံဝါ-သုံးထောင့်မူလည်း ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂသမောဓာနဌာနံ-လမ်းခရီးဆုံရာအရပ်သည်၊ သိဿာဋ္ဌကန္တိ သိဿာဋ္ဌကံနာမ-မည်၏။ ကုလသရံ-အမျိုးလေးပါး တစ်ပါးပါး၏ နေရာအိမ်သည်၊ သရန္တိ သရံနာမ-မည်၏။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဒွိသု-နှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းယောက်ျား၊ ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်၊ ရထိယာ-၌၊ ဌတာ-၍၊ ဒဒမာနာယ-ခဲဖွယ်တောဇဉ်ကို ပေးသော်၊ ဂဏုတော-ခံယူသော ရဟန်းအား၊ အာပတ္တိ - ပါဠိဒေသနီ အာပတ်သည်၊ ဟောတိယထာ-ကဲ့သို့၊ ဝေ-တူ၊ ဟတ္ထိ သာလာဒိသုပိ-ဆင်တင်းကုတ် အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဒွိသု-တို့တွင်၊ ဌတာ-၍၊ ဒဒမာနာယ-သော်၊ ဂဏုတော-အားလည်း၊ အာပတ္တိ အာပတ်ဟူ၍၊ ဒဌဗ္ဗံ-အပ်၏။

ယာမကာလိကာဒိသု ပဋိဂ္ဂဟဏေပိ အဇ္ဈောဟရဏေပိ ဒုက္ခဋ္ဌိန္ဒြိယ
 ဝစနံ-ကို၊ အာမိသေန-ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ဟု ဆိုအပ်သောအာမိသန္တံ၊ အသမ္ဘန္တံ-
 မရောသော ယာမကာလိကာ အစရှိသော ကာလိကသုံးပါးကို၊ သန္ဓာယ-၍၊
 သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ သမ္ဘန္တေ-အာမိသန္တံ
 ရောသော၊ ကေရသေ-အာမိသန္တံတူသော အရသာရှိသော ကာလိကသုံးပါး၌၊
 (သေဋ္ဌာသဟာယ သင်္ချဉာတုလျေသွေကော တိလိဂိကော-တွင် တုလျအနက်
 ဟော ကေတည်း)၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေပိ-ခံယူခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈော
 ဟရဏေပိ - ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပါဠိဒေသနိယမေဝ - သည်သာလျှင်၊
 ဟောတိ-၏။ ကေတော ဥပသမ္ဘန္တယာတိ-ကား၊ ဘိက္ခုနီနံ-ရဟန်းမတို့၏၊
 သန္တိကေ-၌၊ ဥပသမ္ဘန္တယ-ရဟန်းဖြစ်သော ရဟန်းမ၏ (ယာဝကာလိကေ-
 ၌စပ်)။ ပန - အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဘိက္ခုနီ-တို့၏၊ သန္တိကေ-၌၊ ဥပ
 သမ္ဘန္တယ-ရဟန်းဖြစ်သော ရဟန်းမ၏၊ ယာဝကာလိကေ-၌၊ ယထာဝတ္ထုက
 မေဝ-ဝတ္ထုအားလျော်စွာ ပါဠိဒေသနိ အာပတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။

ဉာတိကာယ ဝါဒါပေန္တိယာတိ-ကား၊ သယံ-မိမိဟု ဆိုအပ်သော ရဟန်းမ
 ကိုယ်တိုင်၊ အဒတွာ-မပေးမလှူမူ၍၊ ယာယကာယစိ-အမှတ်မထားတစ်ပါးပါး
 သော၊ ဉာတိကာယ-ရဟန်းနှင့် ဆွေမျိုးတော်သော ဘိက္ခုနီမကို၊ ဝါပေန္တိ
 ယာ-လူစေတတ်သော ရဟန်းမအား၊ အညာတိကာယ-ဆွေမျိုးမတော်သော
 ရဟန်းမအား(အနာပတ္တိ-၌စပ်)၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-ဉာတိကာယ
 ဝါ အစရှိသော ပါဠိ၏အနက်တည်း၊ ဥပနိက္ခိပိတွာဝါ ဒဒမာနာယာတိ-ကား၊
 ဘူမိယံ-မြေပေါ်၌၊ ဌပေတွာ-ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို ချထားပြီး၍၊ အယျ-အရှင်
 ဘုရား၊ ဣဒံ ခါဒနိယဘောဇနိယံ-ကို၊ တုမှာကံ-တို့အား၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊
 ဝတွာ-၍၊ ဒဒမာနာယ - လူသောရဟန်းမ၏။ ။ဧဝံ-ဤသို့ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို
 မြေ၌ချထားပြီး၍၊ ဒိန္နံ-ပေးလှူအပ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ တဂိနိ-နှမ၊ သာဓု-
 ကောင်းပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတွာ- ခံယူပြီး၍၊ တာယ ဝေ ဘိက္ခုနီယာ-ထို့
 အနီး၌ ချလှူသောရဟန်းမကိုသာလျှင်၊ ပဋိဂ္ဂဟာပေတွာဝါ - ကပ်စေပြီး၍
 လည်းကောင်း၊ အညေန-လူသော ရဟန်းမမှ တစ်ပါးသော၊ ကေနစိ-တစ်
 ယောက်ယောက်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟာပေတွာဝါ-ကပ်စေပြီး၍ လည်းကောင်း၊ ဣဒံ
 ခါဒနိယ ဘောဇနိယံ-ဤခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဉ္ဇိတု-ငှာ၊ ဝနုတိ-၏။

ပဌမပါဠိဒေသနိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂- ဒုတိယ ပါဠိဒေသနိယ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ယော စ ဘိက္ခု-သည်လည်း၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ-ခံယူပြီး၍၊ ဘုဉ္ဇတိ-အံ့၊ ဣတိ-
 သို့၊ သမ္ပန္နော-ဒုရသမ္ပန်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ အတ္တနော ဝါ ဘတ္တံ ဒါ

ပေန္တိယာတိ ဧတ္ထ ပါဠိ-ဌာ၊ ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ ဇေ-သ္မိ၊ ဝေဒိတဗျော-အာရ်၏။
 ဘိက္ခုနီ-သည်၊ အတ္တနော-၏၊ ဘတ္တံ-ကို၊ ယဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ သဗေပိ
 ဒေတိ-အံ၊ ဇေ ဒေန္တေပိ-သော်လည်း၊ တဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဣမိနာ သိက္ခာ
 ပဒေန-ဖြင့်၊ အနာပတ္တိယေဝ-တည်း၊ ပုရိမသိက္ခာပဒေန-ဖြင့်၊ အာပတ္တိ-သည်၊
 ဟောတိ-၏။ အညေသံ ဝါ ဘတ္တံ ဒေန္တိယာတိ ဧတ္ထပါဠိ-ဌာ၊ ဝိနိစ္ဆယော-
 ကို၊ ပန ဥဒ္ဓရိတာ ဒဿိယတေ-အာရ်၏၊ ဘိက္ခုနီ-သည်၊ အညေသံ-တို့၏၊ ဘတ္တံ-
 ကို၊ သဗေဒါပေယျ-အံ၊ ဇေ သတိ-သော်၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဣမိနာ သိက္ခာ
 ပဒေန-ဤ ဒုတိယ ပါဠိဒေသနီယ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဘဝေယျ-
 ရာ၏။ ပန-အထူးကို ဆိုဦးအံ၊ ဘိက္ခုနီယာ-သည်၊ အညေသံ-တို့၏၊ ဘတ္တံ-ကို၊
 ဒေန္တိယာ-ပေးလှူသော်၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဣမိနာ သိက္ခာပဒေန-ဤ ဒုတိယ
 ပါဠိဒေသနီယ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ အာပတ္တိ-သည်၊ နေဝ ဟောတိ-တည်း၊ ပုရိ
 မေန-ရှေး ပါဠိဒေသနီ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ အာပတ္တိ-သည်၊ နဟောတိ-သာ
 လျှင်တည်း။

(ဒေန္တိယာ-ဟု မဟုတ်ဘဲ “ယာ ပန ဒေတိ နေဝ ဣမိနာ နပုရိမေန အာပတ္တိ”
 ဟု ရှိသော် ထိုထို့၌သာ ပါဠိအသွားနှင့် ညီရာ၏)။

ဒုတိယပါဠိဒေသနီယ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃-တတိယပါဠိဒေသနီယ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

လဒ္ဓသေက္ခ သမ္ပုတိကာနီတိ-ကား၊ ဥတ္တိ ဒုတိယေန-ဥတ်လျှင် နှစ်ကြိမ်
 မြောက်ရှိသော၊ ကမ္မေန-ကမ္မဝါစာဖြင့်၊ လဒ္ဓသေက္ခသမ္ပုတိကာနီ-ရအပ်သော
 သေက္ခသမ္ပုတိ ရှိကုန်သော၊ ဝါ-သေက္ခ သမ္ပုတိကို ရတတ်ကုန်သော။ ။ ဟိ
 သစ္စ-မှန်၏၊ (တင်နည်း) ဟိ-ဗျူ၍ ဆိုဦးအံ၊ ဧတံ ဝစနံ-ဤ “လဒ္ဓသေက္ခ
 သမ္ပုတိကာနီ”ဟူသော စကားကို၊ ယံ ကုလံ-အကြင် အမျိုးသည်၊ သဒ္ဓါယ-
 သဒ္ဓါတရားအားဖြင့်၊ ဝဇုတိ-တိုးပွား၏၊ ဘောဂေန-စည်းစိမ်ဥစ္စာ အားဖြင့်၊
 ဟာယတိ - ယုတ်လျော့၏၊ ဧဝ ရူပဿ-ဤသို့ သဒ္ဓါတရားအားဖြင့် တိုးပွား၍
 ပစ္စည်းအားဖြင့် ယုတ်လျော့သော သဘောရှိသော၊ ဝါ-တိုးပွားသော သဒ္ဓါ
 တရားရှိပြီး ယုတ်လျော့သောပစ္စည်းရှိသော သဘောရှိသော၊ ကုလဿ-အမျိုး
 အား၊ ဝါ-အိမ်အား၊ ဥတ္တိ ဒုတိယေန-သော၊ ကမ္မေန-ဖြင့်၊ သေက္ခသမ္ပုတိ-
 ကို၊ ဒေန္တိ-ကုန်၏၊ တံကုလံ-ထို ဥတ္တိ ဒုတိယ ကမ္မဝါစာဖြင့် “သေက္ခသမ္ပုတိ”
 ကို ပေးရာဖြစ်သော အမျိုးကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-
 အပ်ပြီ။

သရတော နိဟရိတာတိ-ကား၊ သရတော-အိမ်ထဲမှ၊ အာသနသာလံ ဝါ-
 ဆွမ်းစား ဇရပ်သို့ လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရံ ဝါ-ကျောင်းသို့ လည်းကောင်း၊

အာနေတော-ရှေးရှုဆောင်ပြီး၍၊ တေန-ကြောင့်၊ အာသန သာလာဒီသုဝါတိ-
ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဣမဿ ပဒဿ-ဤ “အာသန သာလာ
ဒီသု” ဟူသောပုဒ်၏၊ ဝါ-ကို၊ ဒေန္တိတိ ဣမိနာပဒေန-နှင့်၊ သမ္ပန္နော-ဒုရ
သမ္ပန်ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ ဒွါရမူလေဝါ ဌပိတံ ဒေန္တိတိ-ကား၊ ဒွါရ
မူလေ-အိမ်တံခါးအနီး၌၊ ဌပိတံ-ထားအပ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ ပစ္ဆာ-
ထားပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ သမ္ပတ္တဿ - ရောက်လာသော ရဟန်းအား၊
ဒေန္တိ-ပေးလှူကုန်ငြားအံ့။ ပန - အနုညာတမှတစ်ပါး ပဋိက္ခိတ္တကိဆုဦးအံ့၊
ဘိက္ခု-ကို၊ ခိသွာ-၍၊ (တစ်နည်း) ဘိက္ခုခိသွာ-ရဟန်းကို မြင်ပြီးကာမှ၊
အန္တောဂေဟတော-အိမ်ထဲမှ၊ နိဟရိတော-ထွက်ပြီး၍၊ ဒိယမာနံ-လူအပ်သော
ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟိတု-ငှာ၊ န ဝဇ္ဇတိ-မအပ်။ နိစ္စတတ္ထကေတိ-ကား၊
နိစ္စ-အမြဲ၊ ဒါတဗ္ဗတတ္ထကေ - ပေးလှူအပ်သော ဆွမ်း၌။ ။ သလ္လကတတ္ထ
တိ-ကား၊ ရုက္ခသရ မယာယ - သစ်သားနှစ်ဖြင့်ပြီးသော၊ သလ္လကယ
ဝါ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-၌လည်းကောင်း၊ ဝေဠု
ဝိလိဝ တာလပဏ္ဏာဒိ မယာယ-ဝါး၊ နှီး၊ ထန်းရွက် အစရှိသည်ဖြင့် ပြီးသော၊
ပဋိကယဝါ - အပြားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-၌
လည်းကောင်း၊ အသုကဿနာမ-ဤမည်သော အမျိုး၏၊ သလ္လကတတ္ထ-
စာရေးတံဆွမ်းတည်း၊ ဣတိဝေ-သို့၊ အက္ခရာနိ-တို့ကို၊ ဥပနိဗန္ဓိတော-ဖွဲ့ပြီး၍၊
ဝါဟာပေတော- ကောက်ယူစေပြီး၍၊ ဒါတဗ္ဗတတ္ထ-၌။ ပက္ခိကေတိ - ကား၊
ကေသ္မိ-သော၊ ပက္ခေ-ဆန်းဆုတ်နှစ်ဝ တစ်ပက္ခ၌၊ ကေဒိဝသေ-တစ်ရက်ရက်၌၊
ဒါတဗ္ဗတတ္ထ-၌။ ။ ဥပေါသထိကေတိ-ကား၊ ဥပေါသထေ-ဥပုသ်နေ့၌၊
ဒါတဗ္ဗတတ္ထ-၌။ ။ ပါဠိပဒိကေတိ-ကား၊ ပါဠိပဒိဝသေ - ဥပုသ်ကျော်
တက် အထွက်တစ်ရက်၌၊ ဒါတဗ္ဗတတ္ထ-၌။

တတိယပါဠိဒေသနီယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄-စတုတ္ထပါဠိဒေသနီယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

တဿ ပရိဝါရံ ကတော အညံဝါ တေန သဒ္ဓိံ ဗဟုကမ္ပိတိ-ကား၊ ယာဂုယာ-
ဖြင့်၊ ပဋိသံဝိဒိတံ-မလ္လမိ သိစေအပ်သည်ကို၊ ဝါ-ကြိုတင်၍သိစေအပ်သည်ကို၊
ကတော-၍၊ သုဒ္ဓါယ-ဆွမ်းအစရှိသည်တို့နှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊ ဝါ-
ဆွမ်း အစရှိသည်တို့နှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊ ဝါ-ဆွမ်း အစရှိသည်တို့မှ
သန့်ရှင်းသော၊ ဝါ-ဆွမ်းအစရှိသော အခြံအရံ မပါသော၊ ယာဂုယာ-ကို၊
ဒိန္နာယ-ပေးလှူအပ်သော်၊ ဝါ-သော၊ ယာဂုယာ-ဖြင့်၊ ကိံ-ဘာအကျိုးရှိ
အံ့နည်း၊ ပူဇတတ္တာဒိနိပိ - မုန့်၊ ထမင်း အစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ဧတိဿာ-

ယာဂုယာ-၏၊ ပရိဝါရ်-အခြံအရံကို၊ ကတော-၍၊ မယံ-တို့သည်၊ ဒဿာမ-
 လူကုန်အံ၊ ဣတိအာဒိနာ-အစဉ်သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ တဿခါဒနိယဿဝါ-၏
 လည်းကောင်း၊ တဿဘောဇနိယဿဝါ-၏လည်းကောင်း၊ ပရိဝါရ်-ကို၊ ကတော-
 ၍၊ အာဟရိယတုဝါ-ဆောင်ယူမှုလည်း၊ ဆောင်ယူပါစေလော၊ အညံ-ကြိုတင်၍
 သိစေအပ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်မှ တစ်ပါးသော၊ ယံကိုဦး-အမှတ်မရှိသော၊
 ခါဒနိယဘောဇနိယံ(ထည့်)-ကို၊ တေန ခါဒနိယ ဘောဇနိယေန-ထိုကြိုတင်၍
 သိစေအပ်ပြီးသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်နှင့်၊ ဝါ-အကြောင်းကြားအပ်ပြီးသော
 ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ဗဟုကမ္ပိ - များစွာသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်
 ကိုလည်း၊ အာဟရိယတု-စေ။ ။ ဘောဇနိယံ ဝါတိပိ - ဟူ၍လည်း၊ ဣစ္ဆိ
 တဗ္ဗတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည် အလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ခါဒနိယန္တံ
 ဝစနံ-ဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ နိဒဿနမတ္တံ-ထုတ်၍ ပြတတ်ခါမျှလည်း၊ ဝါ-ထုတ်၍
 ပြရုံသာပြတတ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ တေန သဒ္ဓိ အာဟရန္တုတိ-ကား၊ တေန
 ခါဒနိယ ဘောဇနိယေန-နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ အတ္တနော-၏၊ ဒေယျဓမ္မံ-ပေး
 လှအပ်သော သဘောရှိသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ အာဟရန္တု-ကုန်လော့။ ။
 ယာဂုယာ-ဖြင့်၊ ပဋိသံဝိဒိတံ-ကို၊ ကတော-၍၊ ပုဝံဝါ-မုန့်ကို လည်းကောင်း၊
 ဘတ္တံဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ အာဟရန္တု-ယူလာကုန်ငြားအံ၊ တေမ္ပိ ပုဝဘတ္တံ-
 ဤသို့ “ပဋိသံဝိဒိတံ”ကို မပြုဘဲ ယူလာအပ်သော ပုဝ ဘတ္တံသည်လည်း၊
 ဝဇ္ဇတံ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ကုရန္တိယံ-၌၊ အာစရိယေဟိ၊ တို့သည်-ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။
 ပဋိသံဝိဒိတံ ဂိလာနာဝသေသကန္တိ ပဗ္ဗဿ-၏၊ ဝိဂ္ဂဟော-ကို၊ မယာ-
 သည်၊ ဝုစ္စတေ-အပ်၏။ ပဋိသံဝိဒိတဉ္စ-ကြိုတင်၍ သိစေအပ်သော ခဲဖွယ်
 ဘောဇဉ်လည်း၊ ဂိလာနောစ - မမာသောသူလည်း၊ ပဋိသံဝိဒိတံ ဂိလာနာ-
 ကြိုတင်၍ သိစေအပ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် မမာသောသူတို့။ တေသံ ပဋိသံ
 ဝိဒိတံ ဂိလာနာနံ-တို့၏၊ အဝသေသကံ-ကြွင်းကျန်သောခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို။ ။
 ပဋိသံဝိဒိတဿစ-သိစေအပ်ပြီးသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်၏ လည်းကောင်း၊ ဂိလာ
 နဿစ-မမာသောရဟန်း၏ လည်းကောင်း၊ သေသကံ-ကြွင်းကျန်သော ခဲဖွယ်
 ဘောဇဉ်ကို (ပရိဘုဉ္ဇန္တဿ ဌံ စပ်)၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-ပဋိသံဝိဒိတံ
 ဂိလာနသေသကံ ဟူသော ပုဒ်၏ အနက်တည်း။ ကေဿ - တစ်ပါးသော
 ရဟန်း၏၊ အတ္ထာယ-ငှာ၊ အာဟရန္တု-ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို ဆောင်အပ်၏၊ တဿ
 ဘိက္ခုနော-ထိုဆောင်ယူရာရဟန်း၏၊ သေသကံ-ကျန်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို၊
 အညဿ-ဆောင်ယူရာ ရဟန်းမှတစ်ပါးသော၊ ဘိက္ခုနောအပိ-အားလည်း၊
 ဝါ-သည်လည်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတံ-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ စတုန္ဒ-လေးပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ
 ဝါ-တို့အားလည်းကောင်း၊ ပဋိသံဝိဒိတံ-ကြိုတင်၍ သိစေအပ်သည်ကို၊ ဝါ-
 ကြိုတင်အကြောင်းကြားသည်ကို၊ ကတော-၍၊ ဗဟုနံ-လေးပါး ဝါးပါးထက်
 များသော ရဟန်းတို့၏၊ အတ္ထာယ - အကျိုးငှာ၊ ဝါ-စားလောက်အောင်၊

ခါဒနီယ ဘောဇနီယံ(ထည့်)-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အာဟာဋ္ဌ-သည်၊ ဟောတိ-အံ၊
 တံခါဒနီယ ဘောဇနီယံ-ကို၊ အညေသမ္ပိ-အကြောင်းကြားထားသော လေး
 ပါး ငါးပါးမှ တစ်ပါးသော ရဟန်းတို့အားလည်း၊ မနုဿာ - အလှရှင်တို့
 သည်၊ ဒါတုံ-ငှာ၊ ဣစ္ဆန္တိ-ကုန်ငြားအံ၊ တေမ္ပိ ခါဒနီယ ဘောဇနီယံ-ထိုများ
 စွာသောရဟန်းတို့ စားလောက်အောင် ယူလာသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်သည်
 လည်း၊ ပဋိသံဝိဒိတ သေသကမေဝ-ပဋိသံဝိဒိတ၏ အကြွင်းအကျန် မည်သည်
 သာလျှင်၊ ယသ္မာ(ထည့်)-ကြောင့်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တေမ္ပိ
 ခါဒနီယ ဘောဇနီယံ-ကိုလည်း၊ သဗ္ဗေသံ-လေးပါး ငါးပါးသာမဟုတ် များ
 စွာသောရဟန်းတို့အား၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ တေမ္ပိ ခါဒနီယ ဘောဇနီယံ-သည်လည်း၊
 အဓိကမေဝ - ပိုသေးသည်သာလျှင်၊ အထဟောတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊
 သန္တိမိ - သိမ္ပိသိမ်းဆည်းခြင်းကို၊ မောစေတွာ - လွတ်စေပြီး၍၊ ဝါ-လွတ်
 အောင်၊ ဌပိတံ-သော်၊ ဝါ-သော် ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဒုတိယ
 ဒီဝသေပိ-ဒုတိယနေ့၌လည်း၊ ဘုဉ္ဇိတုံ-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ ဂီလာနာသ-မမာသော
 ရဟန်း၏၊ အာဟာဋ္ဌာဝသေသေပိ - ဆောင်ယူအပ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်၏
 အကြွင်းအကျန်ဖြစ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်၌လည်း၊ ဧသေဝနယော-ကိုသာလျှင်၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ၊ ယံခါဒနီယဘောဇနီယံ-ကို၊
 ပဋိသံဝိဒိတံ-ကို၊ အကတွာဝေ-မပြုမူ၍သာလျှင်(ပဒဝိဘာဂ အဋ္ဌာနယောဂပြု
 ပြီး ခဲ့လိုက်သည်)၊ အဘတံ-ဆောင်ယူအပ်၏၊ တံခါဒနီယ ဘောဇနီယံ-ကို၊
 ဗဟိအာရာမံ-အာရာမ၏အပြင်ပ ဗဟိဒ္ဓသ္မိ၊ ပေသေတွာ-ပို့စေပြီး၍၊ ဝါ-ပို့ခိုင်း
 ပြီးကာမှ၊ ပဋိသံဝိဒိတံ-ကို၊ ကာရေတွာ-၍၊ အာဟာရာပေတဗ္ဗံ - ဆောင်ယူစေ
 အပ်၏၊ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ ဘိက္ခုဟိ - အာရာမထဲ၌ရှိသော ရဟန်းတို့
 သည်၊ ဂန္ဓာ-အာရာမ၏အပသို့သွားကြပြီး၍၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-လမ်းခရီးအကြား၌၊
 ဂဟေတဗ္ဗံ-ခံယူအပ်၏။ ယမ္ပိခါဒနီယ ဘောဇနီယံ-ကိုလည်း၊ ဝိဟာရမဇ္ဈေန-
 ကျောင်းလယ်ဖြင့်၊ ဝါ-မှ၊ ဂစ္ဆန္တိဝါ-သွားသောသူတို့သည် လည်းကောင်း၊
 ဝနစရကာဒယော-တောမုဆိုး အစရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝနတော-
 တောထဲမှ၊ အာဟာရိတွာ-ယူလာကုန်ပြီး၍၊ ဒေန္တိ-လူကုန်ငြားအံ၊ တမ္ပိခါဒနီ
 ယ ဘောဇနီယံ-ကိုလည်း၊ ပုရိမနယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋိသံဝိဒိတံ-ကို၊
 ကာရေတဗ္ဗံ-ပြုစေအပ်၏။ ပန-ပါဠိအထူးမိန့်ဆိုဦးအံ၊ ကတ္တမိ-အချို့သော၊
 ဝါ-ကုန်သော၊ ပေါတ္တကေသု-ပေစာတို့၌၊ “ပဋိသံဝိဒိတံ ကတွာ အာဟာဋ္ဌံ
 ဝါ ဂီလာနာဝသေသကံ ဝါတိ”-ဟူ၍၊ ပါဠော - အဋ္ဌကထာပါဠိသည်၊
 ဒိဿတိ-၏၊ သောပါဠော-ကို၊ နဂဟေတဗ္ဗော-အပ်။ တတ္ထဇာတက မေဝါ
 တိ-ကား၊ အာရာမေ-၌၊ ဇာတကမေဝ-ဖြစ်သော ပေါက်သော မူလ ဖလ
 အစရှိသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကိုသာလျှင်။ ။မူလ ဖလာဒိန္တိ-ကား၊ မူလ ဖလတစ
 ပတ္တာဒိ-အမြစ်၊ အသီး၊ အခေါက်၊ အရွက် အစရှိသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို၊

၃၅၀

ကနီဦးကာသစ် နိဿယသစ်

အညေန-ရဟန်းမှတစ်ပါးသောသူသည်၊ ကပ္ပိယံ - အပ်သည်ကို၊ ကတွာ-၍၊
ဒိန္နံ-ပေးလှူအပ်သော်၊ ဝါ-သော၊ မူလ ဖလတစပတ္တာဒိ-ကို၊ ပရိတုဉ္စတော-
သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ ပန-အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ တံတတ္ထ
ဇာတကမေဝ မူလဖလဒိ-ကို၊ ဂါမံ-သို့၊ ဟရိတွာ-ယူသွားကုန်ပြီး၍၊ ပစိတွာ-
ချက်ကုန်ပြီး၍၊ သစေအာဟရန္တိ-အံ့၊ နဝံအာဟရန္တေသ-သော်၊ တံဂါမံ ဟရိ
တွာ ပစိတွာ အာဟရံ တတ္ထ ဇာတကမေဝ မူလဖလဒိ-ကို၊ ပရိတုဉ္စိတုံ-ငှာ၊
နဝဇ္ဇတိ-မအပ်။ ပဋိသံဝိဒိတံ-ကို၊ ကာရေတဗ္ဗံ-အပ်၏။

စတုတ္ထပါဠိဒေသနီယ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဣတိ ဣမိနာ ယထာရုတ္တဝစနက္ကမေန-ဖြင့်၊ ကင်္ခါဝိတရဏိယာ-ရှိသော၊
ပါတိမောက္ခဝဏ္ဏနာယ-၌၊ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသယံ-အမည်ရှိသော၊ လိနတ္ထပကာ
သနိယံ-၌၊ ပါဠိဒေသနီယဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

သေခိယကဏ္ဍ

၁-ပရိမဏ္ဍလသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အန္တရဿရေတိ - ဟူ၍၊ ဝိသေသေတာ - အထူးပြု၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ န ဝုတ္တတ္တာ-မဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာရာမေပိ အန္တရဿရေပိ သဗ္ဗတ္တာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ အာရာမေပိတိက္ကဒံ ဝစနံ-ကို၊ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနာဒိကာလံ-မြတ်စွာဘုရားအား မှီဝဲဆည်းကပ်ရာ အစရှိသောအခါကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ တတြိမေ စတ္တာရော ပါရာဇိကာဓမ္မာ ဥဒ္ဓေသံ အာဂစ္ဆန္တိတိအာဒိနာ-အစရှိသော၊ ဝစနေန-စကားဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထ ဥဒ္ဓေသေ-ထိုထိုပါရာဇိက အစရှိသော ဥဒ္ဓေသ၌၊ ပရိစ္ဆေဒေါ-အပိုင်းအခြားကို၊ ဝါ-ပိုင်းခြားတတ် ပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သော စတ္တာရော အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ကတောယထာ-အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ-တူ၊ ဧတ္ထပိ သေခိယေ-ဤသေခိယ၌လည်း၊ တတြိမေ ပဉ္စသတ္တတိ သေခိယာဓမ္မာ ဥဒ္ဓေသံ အာဂစ္ဆန္တိတိ-ဟူ၍၊ ပရိစ္ဆေဒေါ-ကို၊ ဝါ-ကို၊ ကာတဗ္ဗောနန္ဒ-လော၊ (အာဘောဂဝါကျ - ထုတ်လိုက်သည်)၊ အထ - လျက်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ပရိစ္ဆေဒေါ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ န ကတော-အပ်ပါသည်။ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-ကြောင့်၊ ဧတ္ထစာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဝတ္တက္ခန္ဓကေ ဝုတ္တဝတ္တာနိပိတိ - ကား၊ အာဂန္တုကာဝါသိကဂမိကာနု မောဒနဘတ္တဂ္ဂ ပိဏ္ဏစာရိကာရညသေနာသန ဇန္တာသရဝစ္စက္ခုဒ္ဓိ ဥပဇ္ဈာစရိယ သဒ္ဓိဝိဟာရိက အန္ဓေဝါသိက ဝတ္တာနိ - အာဂန္တုကဝတ်၊ အာဝါသိကဝတ်၊ ဂမိကဝတ်၊ အနုမောဒနဝတ်၊ ဘတ္တဂ္ဂဝတ်၊ ပိဏ္ဏစာရိကဝတ်၊ အရညဝတ်၊ သေနာသနဝတ်၊ ဇန္တာသရဝတ်၊ ဝစ္စက္ခုဒ္ဓိဝတ်၊ ဥပဇ္ဈာယဝတ်၊ အာစရိယဝတ်၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ်၊ အန္ဓေဝါသိကဝတ်တို့သည်။ ။ စ-ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣဒံ ဝစနံ-ဤဝတ္တက္ခန္ဓကေ ဝုတ္တဝတ္တာနိပိတုသောစကားသည်၊ နိဒဿနမတ္တံ-ထုတ်၍ ပြတတ်ကာမျှသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဒံဝစနံ-သည်၊ နိဒဿနမတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-သည်၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ အညေသံ-ဝတ္တက္ခန္ဓက၌ ဟောအပ်သော ဝတ်မှတစ်ပါးကုန်သော၊ ခန္ဓကဝတ္တာနုမ္မိ-တို့၏လည်း၊ ဧတ္ထဝ ဧတေသုဝေ ဝတ္တက္ခန္ဓကေ ဝုတ္တဝတ္တေသု-ဤဝတ္တက္ခန္ဓက၌ ဟောအပ်သော ဝတ်တို့၌သာလျှင်၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗတ္တာ-အလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒံဝစနံ-သည်၊ နိဒဿနမတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-

တည်း။ ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိဿာမိ-အံ၊ အယံ-ကာ၊ ဧတ္ထဝစနေ-ဉ္စ၊ အဓိပ္ပာ
ယော-တည်း။ စ - ပုဗ္ဗဝါကျ သာမညကြောင့် ဒွိဟဋ္ဌာငှာစူး ပယ်နုတ်ဦး၍
အထူးတထွေ ပြဆိုပေအံ၊ဧတ္ထဝစနေ-ဤသိက္ခာကရဏီယာ ဟူသော စကား၌၊
သေခိယဂ္ဂဟဏေန-ဖြင့်၊ဝတ္ထုက္ခန္ဓကာဒိသု-တို့၌၊အာဂတဝတ္ထာဒိနမ္မိ-တို့၏လည်း၊
ဝါ-တို့ကိုလည်း၊ ဂဟဏံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိဿာမိ-အံ၊
(တစ်နည်း)ဟိ-နာမလာဘဟိတ်ကိုဆိုဦးအံ၊ တေပိ ဝတ္ထုက္ခန္ဓကာဒိသု အာဂ
တဝတ္ထာဒယော-တို့ကိုလည်း၊ သိက္ခိတဗ္ဗဋ္ဌေန-ကျင့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ဝါ-ကျင့်အပ်သောအနက်ကြောင့်၊ သေခိယာတိ-ဟူ၍၊ ဣစ္ဆိတာ-အပ်ကုန်၏၊
တသ္မာ-ကြောင့်၊ မာတိကာယံ-၌၊ပါရာဇိကာဒိနံ-သို့အား၊ ဝါ-တို့၏၊ ပရိစ္ဆေ
ဒေါ-ကို၊ ကတောဝိယ-ကဲ့သို့၊ တထာ-တူ၊သေခိယာနံ-တို့၏၊ပရိစ္ဆေဒေါ-ကို၊
ဘဂဝတာ-သည်၊ န ကတော-မပြုအပ်၊ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော-
တည်း။ ကေဝလံ-စာရိတ္တဝိနည်းကို ပြဆိုခြင်းနှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊
ဝတ္ထုက္ခန္ဓကာဒိသု-တို့၌၊ အာဂတဝတ္ထာဒိနံ-တို့ကို၊ ဂဟဏတ္ထမေဝ - ယူခြင်း
အကျိုးငှာသာလျှင်၊ သေခိယာဒိနံ - တို့၏၊ ပရိစ္ဆေဒေါ-ကို၊ န ကတော-မပြု
အပ်သည်ကား၊ န-မဟုတ်သေး၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ စာရိတ္တဝိနယဒဿ
နတ္ထဉ္စာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဧတ္ထာပိပါဌေ-ဤ
စာရိတ္တဝိနယဒဿနတ္ထဉ္စဟူသော ပါဌ်၌လည်း၊ ပရိစ္ဆေဒေါ နကတောတိပါဌ်-
ကို၊ အာနေတွာ-၍၊ ယောဇေတဗ္ဗံ - အပ်၏။ ပန-အမေးပုစ္ဆာ ပြဿနာကို
ဆိုဦးအံ၊ ဧတ္ထသေခိယေ-ဤသေခိယ၌၊ မာတိကာယ-၌၊ ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ-ဟူ၍၊ ဘဂ
ဝတာ-သည်၊အဝုတ္တေ-သော်၊ ကထံ-သို့၊ ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-သိအပ်၊
သိပိုင်၊ သိနိုင်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော - ကြောင့်၊ ယောပနာတိ
အာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
အာဟ-ပြီ။

အဋ္ဌဂုံလမတ္တန္တိ-ကား၊ ပကတဂုံလေန-ပကတိလူတို့၏လက်သစ်ဖြင့်၊အဋ္ဌဂုံလ
မတ္တံ-လက်ရှစ်သစ်မျှရှိသော၊ (နိဝါသနံ-၌စပ်)။ ။ပန-နီတတ္ထမှ တစ်ပါး
နေယျတ္ထကို ဆိုဦးအံ၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊ သုက္ခဇဇာဝါ-ခြောက်သွေ့သော
သလုံးရှိသည် လည်းကောင်း၊ မဟာမတ္တိကမံသောဝါ - မြေညက်တုံးအလား
ကြီးမားသော သလုံးသားရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-အံ၊ တဿဘိက္ခု
နော သုက္ခဇဇာဝါ-ထိုခြောက်သွေ့သော သလုံးသားရှိသော ရဟန်းအား
လည်းကောင်း၊ တဿ မဟာပိဏ္ဍိက မံသဿဝါ-ထိုမြေညက်တုံးအလား ကြီး
မားသော သလုံးသားရှိသော ရဟန်းအား လည်းကောင်း၊ သာရုပ္ပတ္တာယ-
လျှောက်ပတ်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ အဋ္ဌဂုံလာဒိကံ-လက်ရှစ်သစ်ထက် အပိုအလွန်၊
ဩတာရေတွာ- ချ၍၊ ဝါ-ကျစေ၍၊ နိဝါသေတုမ္မိ- ဝတ်ခြင်းငှာလည်း၊
ဝန္တတိ-၏။

ပါသန္တန္တိပဒဿ-၏၊ ပါသဿ-ခါးပတ်ကင်း၏၊ အန္တိ-အစွန်အဖျားကို၊ ဒဿမူလံ - အမြိတ်အဆာ၏ အရင်းကို၊ (ဩလမ္ပေတော-ဦစပ်) ဣတိအယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။

အပရိမဏ္ဍလံ နိဝါသေဿာမိတိ-ကား၊ အဟံ-သည်၊ ပုရတောဝါ-ရှေ့မှ လည်းကောင်း၊ ဝါ-ရှေ့ကလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆတောဝါ-နောက်မှ လည်းကောင်း၊ ဝါ-လည်းကောင်း၊ နိဝါသေဿာမိ-သင်းပိုင်ကိုဝတ်ရပေတော့အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ အသဉ္စိစ္စ-ခဏတနာဖြင့် မစေ့ဆော် မကြိုးကုတ် အားမထုတ်မူ၍၊ ပရိမဏ္ဍလံ-ထက်ဝန်းကျင်မှ ဝန်းဝိုင်းစွာ၊ နိဝါသေတုံ-ငှာ၊ အဇာနန္တဿ-မသိသော ရဟန်းအား၊ ကိဉ္ဇာပိ အနာပတ္တိ - အကယ်၍ကား အာပတ်မသင့်၊ တထာပိ-သော်လည်း၊ နိဝါသနဝတ္ထံ-ဝတ်ရုံအပ်သောကျင့်ဝတ်ကို၊ သာဓုကံ-စွာ၊ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗမေဝ-သင်ယူအပ်၊ သင်ယူသင့်၊ သင်ယူထိုက်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ-၏၊ (တစ်နည်း) တသ္မာ-ကြောင့်၊ နိဝါသနဝတ္ထံ-ကို၊ သာဓုကံ-စွာ၊ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ-သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုဏ္ဏာ-တည်း။ ဟိယသ္မာ-ကြောင့်၊ သဉ္စိစ္စံ-၍၊ အနုဂ္ဂဟဏံ-နိဝါသနဝတ်ကို မသင်ယူခြင်းသည်၊ အနာဒရိယံ-ရိုသေလေးစားခြင်း မရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်၊ ဝါ-မရိုသေခြင်းသည်၊ သိယာ-၏၊ - ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ အပိစ နိဝါသနဝတ္ထံ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ပရိမဏ္ဍလ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂-ဒုတိယ ပရိမဏ္ဍလ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပဋိက္ခိတ္တံ ဂိဟိပါရုတန္တိ-ကား၊ ခုဒ္ဒကဝတ္ထု၊ ခန္ဓကေ-စူဠဝဂ္ဂ ခုဒ္ဒကဝတ္ထု၊ ခန္ဓကဉ္စ၊ ပဋိက္ခိတ္တံ - မြတ်စွာဘုရားသည် ပယ်တော်မူအပ်သော၊ ဂိဟိပါရုတံ-လူတို့၏ ဝတ်ခြင်း၊ ရုံခြင်းကို။ ။ ဣဒါနိ-၌၊ န ဘိက္ခုဝေတိအာဒိနာ - အစရှိသော၊ ဝစနေန-ဖြင့်၊ သင်္ခေပေန-အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ-သော၊ အတ္ထမေဝ-ကိုသာလျှင်၊ ဝိတ္ထာရေတော-ချဲ့ပြီး၍၊ ဒဿေတုံ-ငှာ၊ တတ္ထာတိအာဒိ-အစရှိသောပါဌ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ယံကိဉ္ဇိ-အမှတ်မရှိသော၊ အညထာ-အားဖြင့်၊ ပါရုတံ-ဝတ်ရုံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော-ဒုရသမ္ပန်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ တသ္မာတိ-ကား၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သေတပဋ္ဌပါရုတာဒိ-ဖြူသော ပုဆိုးကို ဝတ်ခြင်း အစရှိသည်သည်၊ ဂိဟိပါရုတနာမ-မည်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝါ-သေတပါရုတအစရှိသည်၏ ဂိဟိပါရုတမည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ။ သေတပဋ္ဌာတိဝစနံ - သေတပဋ္ဌာ အစရှိသော

စကားသည်၊ တေသေဝပဒေသ-ထိုတသွာ ဟူသော စကား၏သာလျှင်၊ ဝါ-ကို
သာလျှင်၊ ဝိဝရဏံ-ဖွင့်သော စကားတည်း။ အစုပါလက နိဂဏ္ဌာတိ ဧတ္ထပဒေ-
ဉ္စ၊ ဝိဂ္ဂဟော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏၊ ယေပရိဗ္ဗာဇကော-တို့သည်၊ အစုံ-
ထက်ဝက်သောကိုယ်ကို၊ ပါလေန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိတသွာ-ကြောင့်၊ တေ ပရိဗ္ဗာ
ဇကော-တို့သည်၊ အစုပါလကော-တို့မည်ကုန်၏။ အစုပါလကော-တို့သည်လည်း၊
ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ တေ-ထိုအစုပါလကတို့ဟူကုန်သည်၊ နိဂဏ္ဌာစ-တက္ကဒ္ဒန်း
တို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိတသွာ-ကြောင့်၊ အစုပါလကနိဂဏ္ဌာ-
တို့ မည်ကုန်၏။ ဟိ-ချဲ့၍ ဆိုဦးအံ့၊ တေ ပရိဗ္ဗာဇကော-တို့သည်၊ ဥပရိ ဝေ-
(ကေ မေဝ-၌တည်သော ဝေ-ကို ဤ အနုယဝါကျ-၌ ယှဉ်ပါ)၊ အထက်၌
သာလျှင်၊ ကေ-တစ်တည်သော၊ သေတဝတ္ထံ-ဖြူသောအဝတ်ကို၊ ဥပကစ္ဆကေ-
လက်ကတီးကြား၌၊ ဝါ-ဂျိုင်း၌၊ ပဝေသေတွာ-သွင်းပြီး၍၊ ဝါ-ညှပ်ပြီး၍၊
ပရိဒဟန္တိ-ဖုံးလွှမ်းကုန်၏၊ ဟေဋ္ဌာအပိ ဟေဋ္ဌာပန-(အပိသဒ္ဒါကို ပန-အနက်
ယူပါ)-အောက်၌ကား၊ နဂ္ဂါ-အဝတ်မပါ ဗလာကိုယ်ည်း အချည်းနှီးတို့
သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ အစုမေဝ-ထက်ဝက်သော ကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ပါလေန္တိ-
ဟိရောတ္တပ္ပမ္ပ စောင့်ကုန်၏။ ပရိဗ္ဗာဇကောတိ-ကား၊ ဂိဟိဗန္ဓနံ-လူတို့၏ အနှောင်
အဖွဲ့ကို၊ ပဟာယ-ပယ်စွန့်ကုန်ပြီး၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဈပဂတာ-ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်
ကုန်သော သူတို့သည်။ ။ ဥရိ ဝိဝရိတွာတိ-ကား၊ ဟဒယမဇ္ဈ-ရင်ဘတ်အလံယ်
ကို၊ ဝိဝရိတွာ-ဖွင့်ပြီး၍။ ။ အက္ခိတာရကာမတ္တန္တိ-ကား၊ အက္ခိမတ္တံ-မျက်လုံးမျှ
ကို။ ။ အာရာမေဝါတိ ဣဒံ ဝစနံ-ကို၊ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနာဒိကာလံ-မြတ်စွာဘုရားကို
ဆည်းကပ်ရာအစရှိသော အခါကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-
အပ်ပြီ။ အန္တရသရေဝါတိ ဧတ္ထပဒေ-၌၊ ဝစနုတ္တော-ကို၊ ဧဝံ ဣမိနာ ဝုစ္စမာန
နယေန-ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ဂါမေ-၌၊ အန္တရေ-အကြား
အကြား၌၊ သရာနိ-အိမ်တို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနုတ္တေန-
ဤသို့သော ဘိန္နာဓိကရဏ သတ္တမိ ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသံ ဝစနုတ္တကြောင့်၊ သော
ဂါမေဝ-သည်၊ အန္တရသရံ-မည်၏။ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ တေသ္မ ဂါမေသ-
အား၊ အန္တရသရေ-၌၊ သရာနိ-တို့သည်၊ သန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနုတ္တေန-
ဤသို့သော ဘိန္နာဓိကရဏ စတုတ္ထိ ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသံ ဝစနုတ္တကြောင့်၊ သော
ဂါမေဝ-သည်၊ အန္တရသရံ-မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ လဒ္ဓနာမေ-အန္တရသရဟု ရအပ်
သော အမည်ရှိသော၊ ဂါမေ-၌။

ဒုတိယပရိမဏ္ဍလ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃, ၄-သုပုဋိစ္ဆန္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သုပုဋိစ္ဆန္တောတိ-ကား၊ ဧတ္ထမိ-လည်ဂုတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥရမ္မိ-ရင်
ဘတ်ကို လည်းကောင်း၊ အဝိဝရိတွာ - မဖွင့်လှစ်မူ၍၊ ပဋိစ္ဆာဒေတဗ္ဗဌာနေ-
ဖုံးလွှမ်းအပ်၊ ဖုံးလွှမ်းသင့်၊ ဖုံးလွှမ်းထိုက်ရာ အရပ်၌၊ ပဋိစ္ဆာဒနေန-ဖုံးလွှမ်း
ခြင်းဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္တော-ဖုံးလွှမ်းအပ်လျက်၊ (တစ်နည်း)ဧတ္ထမိ-ကို လည်းကောင်း၊
ဥရမ္မိ-ကို လည်းကောင်း၊ အဝိဝရိတွာ-၍၊ ပဋိစ္ဆာဒေတဗ္ဗဌာနေ-တို့ကို၊ ပဋိစ္ဆာ
ဒနေန-ဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္တော-ဖုံးလွှမ်းလျက်၊ ဝါ- ဖုံးလွှမ်းတတ်သည်၊ ဟူတွာ-၍၊
(ဂမိဿာမိ-၌ စပ်)။ သိသပါရုတော-ဦးခေါင်းနှင့်အတူတကွ ဖုံးလွှမ်းလျက်၊
ဝါ-ခေါင်းမြီးဖြူလျက်၊ န-မသွားအံ့။ တေန-ကြောင့်၊ ဂဏ္ဍိကံ ပဋိမုဋ္ဌိတွာတိ
အာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
အာဟ-ပြီ။ တတ္ထဝစနေ-၌၊ ဂဏ္ဍိကံ မုဋ္ဌိတွာတိ-ကား၊ ဂဏ္ဍိကံ- နားပတ်
သီးကို၊ ပါသကေ - နားပတ်ကွင်း၌၊ ပဋိမုဋ္ဌိတွာ - စုပ်ပြီး၍။ ။အန္တရ
သရေဝါတိ-ကား၊ ဂေါစရဂါမေ-ဂေါစရဂါမ်၊ ဆွမ်းခံရွာ၌၊ ကေဒိဝသမ္ပိ-
တစ်နေ့ပတ်လုံးလည်း၊ ဝါသုပဂတဿ - နေခြင်းအကျိုးငှာ ကပ်ရောက်သော
ရဟန်းအား၊ ဝါ-သည်၊ သန္တိကံ-အနီးအနား၊ အရပ်သို့၊ ယထာသုခံ-ချမ်းသာ
သည်အားလျော်စွာ၊ ဂန္တု-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏၊ စတုပ္ပဉ္စဟံ-လေးရက် ငါးရက်
ပတ်လုံး၊ ဝါသံ-နေအံ့ဟူ၍၊ ဝါ-နေခြင်းအကျိုးငှာ၊ အမိဋ္ဌာယ-၍၊ ဝသိတ
ဘိက္ခုနံ-နေကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဝါ-တို့သည်၊ သန္တိကံ-သို့၊ ယထာသုခံ-
စွာ၊ ဂန္တု-ငှာ၊ ဝဇ္ဇနေ-၌၊ ဝါဒေါ-သည်၊ ကောပန အတ္ထိ-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊
ဂဏ္ဍိပဒေ-၌၊ အာစရိယေဟိ-တို့သည်၊ လိခိတံ - ရေးအပ်၏။ (ဤ ဋီကာနှင့်
ဂဏ္ဍိပုဒ်လာ သန္တိကံ-ကား အဋ္ဌကထာတို့၌ မရှိ၊ သန္တိကအရ မည်မျှ အတိုင်း
အရှည်ရှိသော အရပ်ဟု အမှတ်သားရ ခက်ပါဘိ)။

ဝါသုပဂတဿာတိ-ကား၊ ရတ္တိဝါသတ္ထာယ-ညဉ့်နေရန်အကျိုးငှာ၊ ဥပ
ဂတဿ-ကပ်ရောက်သောရဟန်းသည်၊ ရတ္တိဘာဂေဝါ-ညဘက်၌လည်းကောင်း၊
ဒိဝသဘာဂေဝါ-နေ့ဘက်၌လည်းကောင်း၊ ကာယံ-ကို၊ ဝိဝရိတွာ-ဖွင့်လှစ်၍၊
နိသိဒတော-နေခဲ့သော်၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

သုပုဋိစ္ဆန္တ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၅, ၆-သုသံဝုတ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သုသံဝုတောတိ-ကား၊ သုသံယတော-ကောင်းစွာ စောင့်စည်းသည်၊ ဝါ-
ကောင်းစွာအားထုတ်ခြင်းမရှိသည်၊ (ဂမိဿာမိ-၌စပ်၊ သုသံဝုတော-၌ သု-သံ
ရှေးရှိသော ယတဇာတ်၊ ယတဇာတ်၏ အားထုတ်ခြင်း အနက်ကို သံ-က

၃၆၄

ကင်္ခါဋီကာသစ် နိဿယသစ်

တားမြစ်သည်ဟု ယူပါ။ ။ ပန-ဟတ္ထံဝါ အစရှိသောစကားကို ဆိုရခြင်းကို ပြဆိုဦးအံ့၊ ထွေ သိက္ခာပဒေ-ဉ္စ၊ ယထာ၊ ယေန အက္ခရေန-အားဖြင့်၊ သုသံ ဝရိယမာနေ-ကောင်းစွာ ပိတ်ဆို့ အပ်သည် ရှိသော်၊ သုသံဝုတော နာမ-မည် သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တံအာကာရံ-ကို၊ ဒေသေတံ-ငှာ၊ ဟတ္ထံဝါတံအာဒိ-သော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

သုသံဝုတ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇, ၈-ဩက္ခိတ္တစက္ခုသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပန-အမေးပုစ္ဆာ ပြဿနာကို ထုတ်ကာဆိုဦးအံ့၊ ဘိက္ခု (ထည့်)-သည်၊ ကိတ္တကေန-အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ စက္ခုမ္ပိ-ကို၊ ဩက္ခိတ္တ-ချဲ့အပ်သော်၊ ဩက္ခိတ္တစက္ခု-အောက်သို့ ချဲ့အပ်သော မျက်စိရှိသည်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-ကြောင့်၊ ယုဂမတ္ထံ ဘူမိဘာဂံ ပေက္ခမာနော တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဟိသမ္ဘံ-၏၊ ယုဂယုတ္တကော-ထမ်းပိုး၌ကအပ်သော၊ ဝါ-နှစ်တောင် နှစ်လီ၊ အစချီသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ လောက အသုံး၊ ထမ်းပိုးတုံး၌ ယှဉ်အပ်သော၊ ဒန္တော - ဆုံးမအပ်ပြီးသော၊ အာဇာနေယျော - အလွန်သိတတ်သောမြင်းသည်၊ ယုဂမတ္ထံ - ယုဂမျှရှိသော အရပ်ကို၊ (၎င်းကိုချဲ့လို၍ ပုရတော-အစရှိသည်ကိုမိန့်သည်။) ပုရတော-ရှေ့၌၊ စတုဟတ္ထပုမာဏံ-လေးတောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဘူမိဘာဂံ-မြေအဖို့ကို၊ ပေက္ခတိ-ကြည့်ရှု၏၊ ဣမိနာပိ ဘိက္ခုနာ-သည်လည်း၊ ထွေကံ-ဤမျှလောက် လေးတောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဘူမိဘာဂံ-ကို၊ ပေက္ခန္တေန-အားဖြင့်၊ ဝါ-ကြည့်ရှုတတ်သည်၊ ဟုတော-၍၊ ဂန္ထဗ္ဗံ-သွားအပ်၏။ ယောဘိက္ခု-သည်၊ အနာဒရိယံ-မရှိသေ မလေးစားခြင်းကို၊ ပဋိစ္စ-အကြောင်းပြု၍၊ တံတံ ဒိသာ ဘာဂံ-ထိုထိုအရပ်မျက်နှာအဖို့ကို၊ ဝါ-အဖို့ဟုဆိုအပ်သော၊ ပါသာဒံ-ပြာ သာဒိကိုလည်းကောင်း၊ ကုဋ္ဌာဂါရံ-အထွတ်နှာယောင်၊ အဆောင်ပေါက်သော အိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိထိ-လမ်းခရီးကိုလည်းကောင်း၊ ဩလောကေန္တော-ကြည့်လျက်၊ ဂစ္ဆတိ-အံ့၊ တဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-သို့၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဟတ္ထိအဿာဒိ ပရိဿယာဘာဝန္တိ-ကား၊ ပရိဿယနဋ္ဌေန ဝါ-ထက်ဝန်းကျင်မှ ကိန်းဝပ်တတ်၊ နေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ (ပရိသဟနဋ္ဌေန ဝါ-ဟု တည်ရှိမှု ထက်ဝန်းကျင် သည်းခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း-ဟု အနက်ပေး၊) အဘိဘဝနဋ္ဌေန ဝါ-ထက်ဝန်း ကျင်မှ နှိပ်စက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝိဟေဋ္ဌနဋ္ဌေန ဝါ-လုံးထွေးကပ်ရပ်၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရိဿ

ဥဒ္ဓေါက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၆၅

ယော-မည်၏။ ဟတ္ထိ အဿာဒိယေဝံ-ဆင်မြင်း အစရှိသော သားရဲသည်သာ
 လျှင်၊ ပရိဿယော-မည်၏။ ဟတ္ထိ အဿာဒိ ပရိဿယော-မည်သည်။ ဝါ-
 ဆင်မြင်း အစရှိသော သားရဲသည်သာလျှင် ဘေးရန်။ တဿ ဟတ္ထိ အဿာဒိ
 ပရိဿယဿ-၏။ အဘာဝံ-မရှိခြင်းကို၊ ဟတ္ထိအဿာဒိဥပဒ္ဓဝါဘာဝံ-ဆင်မြင်း
 အစရှိသော ကပ်၍နှိပ်စက်တတ်သော သားရဲ၏ မရှိခြင်းကို၊ ဣတိအယံ-ကား၊
 အတ္ထော-တဿာဘာဝံ ဟူသော သံဝဏ္ဏနာ၏ အနက်တည်း။ စ-ဆက်၍ဆိုဦး
 အံ၊ ကေသိံ ဌာနေ-တစ်ခုသောနေရာ၊ တစ်ခုသောအရပ်၌၊ ဌတော-ရပ်ပြီး၍၊
 ပရိဿယာဘာဝံ-ဘေးရန်မရှိခြင်းကို၊ ဩလောကေတုံ-ငှာ၊ လာဘတိယတာ-
 ရ၏သို့၊ ဧဝံတထာ-တူ၊ ဂစ္ဆန္တေပိ-သွားဆဲရဟန်းသည်လည်း၊ ဝါ-သွားရင်း
 မတ်တတ်လည်း၊ ပရိဿယာဘာဝံ-ကို၊ ဩလောကေတုံ-ငှာ၊ လာဘတိယေဝ-
 သာလျှင်တည်း၊ တထာ-တူ၊ ဂါမေ-၌၊ ပုဇ္ဇံ ပုဇ္ဇန္တော-ပူဇော်သော ရဟန်း
 သည်လည်း၊ ပရိဿယာဘာဝံ-ကို၊ ဩလောကေတုံ-ငှာ၊ လာဘတိ-၏၊ ဣတိ-
 သို့၊ အာစရိယာ-ဂဏ္ဍိပုဒ်ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။

ဩက္ခိတ္တစက္ခု သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၂

၁၂

ဥဒ္ဓေါက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အန္တောဗ္ဗန္တရိယန္တော ပဌာယာတိ-ကား၊ ပရိက္ခိတ္တဿ-ကာရ်အပ်သော၊
 ဂါမဿ-၏။ အန္တောဗ္ဗန္တရိယန္တော-တံခါးခုံအတွင်းမှ၊ ပဌာယ-၍။ ပန-အဖို့
 တစ်ပါး အနက်သွားကို ပိုင်းခြားခွဲဝေ ပြဆိုပေအံ့၊ အပရိက္ခိတ္တဿ-မကာရ်
 အပ်သော၊ ဝါ-စည်းမရှိသော၊ ဂါမဿ-၏။ ဒုတိယ လေဉ္စုပတိတတော-
 ဒုတိယ ခဲတစ်ကျ၊ ခဲတစ်ပစ်မှ၊ ပဌာယ-၍၊ ဧဝံ-ဤသို့ သင်္ကန်းကို မြှောက်၍
 မြှောက်၍၊ နဂန္တဗ္ဗံ-မသွားအပ်၊ မသွားသင့်၊ မသွားထိုက်၊ မသွားကောင်း။

ဥက္ခိတ္တကာယ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၁, ၁၂-ဥဒ္ဓေါက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဟသနိယသိံ ဝတ္ထုသိန္နိပဒဒ္ဓယံ-ဟူသောပုဒ်တို့၏ နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းသည်၊
 နိမိတ္တတ္ထေ-အနက်၌၊ ဘုမ္မံ-သတ္တမိဝိဘတ်ရှိ၏။ နိမိတ္တတ္ထေ ဘုမ္မဿ-နိမိတ်အနက်၌
 သတ္တမိဝိဘတ်ရှိသော၊ ဟသနိယသိံ ဝတ္ထုသိန္နိ ပဒဒ္ဓဿ-ဟူသောပုဒ်တို့၏ နှစ်ခု
 တို့၏ အပေါင်း၏။ ဟသိတဗ္ဗဝတ္ထုကာရဏာ-ရယ်ရှင်အပ်သော ဝတ္ထုဟူသော

၃၆၆

ကင်္ဂါဠိကာသင်္ဃနိဿယသင်္ဃ

အကြောင်းကြောင့်၊ (ကရောန္တသင်္ဃစပ်ပါ) ဣတိ အယံ အတ္ထော - ကို၊
ဝေဒိတဗျော-၏။

ဥဇ္ဈိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၃, ၁၄-ဥဇ္ဈသဒ္ဓသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဘိက္ခု (ပကတိကတ္တာ-လည်း) - သည်၊ ကိတ္တာဝတာ-အဘယ်မျှ အတိုင်း
အရှည်ရှိသော၊ သဒ္ဓန - အသံဖြင့်၊ အပ္ပသဒ္ဓေါ - နည်းသော အသံရှိသည်၊
ဟောတိ-သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-မေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
အယံပနေတ္တာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ သဒ္ဓမေဝ သုဏ္ဍတိတိ-ကား၊ အပရိဗုတ္တက္ခရံ-
မထင်မရှား မပိမသ မသဲကဲ့သော အက္ခရာရှိသော၊ သဒ္ဓမတ္တမေဝ-အသံမျှကိုသာ
လျှင်၊ သုဏ္ဍာတိ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ကထံ န ဝ ဝတ္ထပေတိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ
ကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ဥဇ္ဈသဒ္ဓသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၅။ပ။ ၂၀-ကာယပ္ပစာလကာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

နိစ္စလာနိ ဥဇ္ဈကာနိ ဌပေတာတိဝစနံ-ဟူသောစကားသည့်၊ ကာယာဒိနိ ပဂ္ဂ
ဟေတာတိ တေဿေဝ ပဒဒကဿ-ဟူသောပုဒ်တို့၏ နှစ်ခုံတို့၏ အပေါင်း၏
သာလျှင်၊ ဝိဝရဏံ-ဖွင့်ဆိုတတ်သော စကားတည်း။ ဝါ-နှင့်ဆိုကြောင်းဖြစ်
သော စကားတည်း။ ဂန္တဗ္ဗဉ္စေ နိသီဒိတဗ္ဗဉ္စေ-ကား၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊
သမေန-ညီညွတ်သော၊ ဣရိယာပထေန-ဣရိယာပုတ်ဖြင့်၊ ဂန္တဗ္ဗဉ္စေ-သွားလည်း
သွားအပ်၏၊ နိသီဒိတဗ္ဗဉ္စေ-ထိုင်လည်း ထိုင်အပ်၏။

ကာယပ္ပစာလကာဒိယုတ္တံ - ကာယပ္ပစာလက အစရှိသည်နှင့် ယှဉ်သော၊
ဆက္ကံ-သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ခုတို့၏ အပေါင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

ကာယပ္ပစာလကာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂၆-ပလ္လတ္တိက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဒုဿပလ္လတ္တိကာယာတိ - ကား၊ အာယောဂပလ္လက္ကတ္တိကာပိ - ဒူးနှစ်လုံး
ထောင်ပေါ်ကိုရစ်သိုင်း လက်ဖြင့်ဆိုင်းထားခြင်းသည်လည်း၊ ဝါ-လက် အာ
ယောဂ ပုတ်သည်လည်း၊ ဒုဿပလ္လတ္တိကာ ယေဝ-မည်သည်သာလျှင်တည်း။

ပလ္လတ္တိက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

သမသုပကပဋိဂ္ဂဟဏ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၆၇

ဆဗ္ဗိသတိသာရပု သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ - နှစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ရဟန်းတို့ အားလျော်သောအကျင့်ကို ဟောသော သိက္ခာပုဒ်တို့၏အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ ဋီကာ သစ်သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂၇-သက္ကစ္စပဋိဂ္ဂဟဏ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သတိ ပုပဋ္ဌပေတောတိ-ကား၊ ဆဋ္ဌေတုကာမောဝိယ-စွန့်ပစ်ခြင်းငှာ အလို ရှိသောသူကဲ့သို့၊ အဟုတော - ရှိ၊ ပိဏ္ဏပါတေ - ဆွမ်းအပေါ်၌၊ သတိ-ကို၊ ပုပဋ္ဌာပေတော-ဖြစ်စေပြီး၍၊ ဝါ-ထားပြီး၍၊ အဟံ-သည်၊ ပိဏ္ဏပါတံ-ကို၊ ဂဏိဿာမိ-ခံယူအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ သတိ-ကို၊ ပုပဋ္ဌာပေတော-၍ (ဂဟေဿာမိ-၌စပ်)။

သက္ကစ္စပဋိဂ္ဂဟဏ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂၈-ပတ္တသညိပဋိဂ္ဂဟဏ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပုပနိဗဒ္ဓသညိဟုတောတိ-ကား၊ ပိဏ္ဏပါတဒါယကေ(လက္ခဏဝန္တ-ထည်)- ဆွမ်းကို လောင်းလှူသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပိဏ္ဏပါတံ-ကို၊ ဒေန္တေ-ပေးလှူသည် ရှိသော်၊ ဝါ-သော၊ ပိဏ္ဏပါတဒါယကေ-၌၊ အနာဒရိယံ-မရှိသောမလေးစား ခြင်းကို၊ ပဋိစ္စ-အကြောင်းပြု၍၊ တဟံတဟံ-ထိုထိုအရပ်၌၊ အနောလောကေ တော-မကြည့်မှ၍၊ ပတ္တေ-သပိတ်၌၊ အာဘောဂသညိ - နှလုံးသွင်း အာဝဇ္ဇန မနသိကာရနှင့် ယှဉ်သောသညာရှိသည်၊ ဟုတော-၍။

ပတ္တသညိပဋိဂ္ဂဟဏ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂၉-သမသုပကပဋိဂ္ဂဟဏ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သမသုပကန္တိ-ကား၊ ပမာဏယုတ္တံ - သင့်လျော်ညီမျှ ပမာဏနှင့်ယှဉ် သည်ကို၊ သုပဝန္တံ-ဟင်းရှိသည်ကို၊ ကတော-၍၊ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ (တစ်နည်း) စ-ပဒတ္တဗ္ဗတစ်ပါး ဝိဘတုတ္တကို ဆိုဦးအံ့၊ အယံနိဗ္ဗေသော-ဤသမသုပကံ ဟူသော နိဗ္ဗေသသည်၊ ဝါ-ဤထုတ်၍ရှုတ်ဆိုအပ်သော သမသုပကံ ဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ ဘာဝနပုံသကနိဗ္ဗေသော-သည်၊ ဝါ-ဘုဉ်ဿာမိဟူသော ကိရိ ယာသို့ အစဉ်လိုက်သော နပုံလင်ကိုညွှန်ပြတတ်သောသဒ္ဓါသည်၊ ဟောတိ-၏။ ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ (တစ်နည်း) ပန-ထိုသို့ပင် သမသုပက သဒ္ဓါသည် ဘာဝနပုံသက ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဝါ-ထိုသို့ပင် သမသုပကသဒ္ဓါ၏ ဘာဝ နပုံဖြစ်ခြင်းကြောင့် မုဒုပစတိကဲ့သို့ ဒုတိယန္တဖြစ်ထိုက်ပါသော်လည်း၊ ဗျဉ္ဇနံ-

၃၆၈

ကင်္ခါဋ္ဌိကာသုတ် နိဿယသစ်

အနက်ကို ပြတတ်သောသဒ္ဓါကို၊ အနာဒိယိတွာ - မယူမူ၍၊ အတ္တမတ္တမေဝ-
ပဒတ္တမျှကိုသာလျှင်၊ ဒဿတု-ငှာ၊ သမသုပကောနာမာတိအာဒိ-ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရေန - သည်၊ ဗုတ္တံ - အပ်ပြီ။ သဗ္ဗာပိ သူပေယျဗျဉ္ဇန ဝိကတိတိ-ကား၊
ဩလောဏိသာကသုပေယျမစ္ဆမံသရသာဒိကာ - ဩလောဏိမည်သော ဟင်း
အထူး၊ ဟင်းရွက်ဟင်းအထူး၊ ငါးအမဲရည်အစရှိသော၊ သဗ္ဗာပိ-အလုံးစုံလည်း
ဖြစ်သော၊ သူပေယျဗျဉ္ဇန ဝိကတိ-ဟင်းရွက်အထူးသည်။

သမသုပကပဋိဂ္ဂဟဏ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိကာ-ပြီ။

၃၀။ပ။၃၂-သမတိတ္တိကာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သမတိတ္တိကန္တိနိဒ္ဒေသော-သည်၊ တာဝနပုံသကနိဒ္ဒေသော-သည်၊ ဟော
တိ-၏။ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သမတိတ္တိကန္တိနိဒ္ဒေသော-သည်၊ တာဝနပုံသက
နိဒ္ဒေသော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သမတိတ္တိက-နှုတ်ခမ်းနှင့်
အညီအမျှ ပြည့်ခြင်းရှိသည်ကို၊ ကတုာ-၍၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော-အပ်၏။ ဝေ-ဤအတူ၊ အညေလုပ်-တစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
ဤဒိသေသု-ဤကဲ့သို့ရူအပ်ကုန်သော၊ ဌာနေသု-တို့၌၊ အတ္ထော-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-
အပ်၏။ သမပုဏ္ဏန္တိ-ကား၊ ပတ္တဿ-အဓိဋ္ဌာန်လောက်သော သပိတ်၏၊ ဝါ-
ကိုးလုံးသော သပိတ်တို့တွင် ခုနစ်လုံးသောသပိတ်၏၊ အန္တောမုခ ဝဋ္ဌိလေခါ
သမပုဏ္ဏ-အတွင်းနှုတ်ခမ်းရစ်နှင့် အညီအမျှပြည့်သော၊ သမဘရိတန္တိတ္ထောပိ
ပဒေ-၌လည်း၊ ဒေဝေဝနယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ တဉ္စ ပိဏ္ဏ
ပါတံ - သည်လည်း၊ အဓိဋ္ဌာနုပဂပတ္တဿေဝ - ၏သာလျှင်၊ သမဘရိတံ -
နှုတ်ခမ်းနှင့်အညီအမျှပြည့်သော ဆွမ်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတရဿ-
အဓိဋ္ဌာနုပဂပတ္တမှ တစ်ပါးသောသပိတ်၏၊ ဝါ-နှစ်လုံးသော သပိတ်၏၊ သမ
ဘရိတံ-သည်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်၊ တေန- ကြောင့်၊ အဓိဋ္ဌာနုပဂပတ္တဿာတိ
အာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
အာဟ-ပြီ။ ရစိတန္တိပဒဿ-၏၊ ကတံ-ပြီအပ်သော၊ ပူရိတံ-ပြည့်စေအပ်သော၊
(ပိဏ္ဏပါတံ-၌စပ်)၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ယံကိုဉ္စ ယာဝ
ကာလိကန္တိ-ကား၊ ယာဂုဘတ္တဖလာဖလာဒိ-ယာဂု ထမင်း၊ သစ်သီး ကြီးငယ်
အစရှိသော၊ ယံကိုဉ္စ-သော၊ အာမိသဇာတိကံ-အာမိသမျိုးကို။ ။ယတ္ထကတ္တစိတိ-
ကား၊ ပတ္ထော(ထည်)-သည်၊ အဓိဋ္ဌာနုပဂေါဝါ-အဓိဋ္ဌာန်လောက်သည်၏အဖြစ်
သို့ ကပ်ရောက်သည်မှလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ အနဓိဋ္ဌာနုပဂေါဝါ-အဓိဋ္ဌာန်လောက်
သည်၏အဖြစ်သို့ မကပ်ရောက်သည်မှလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ယတ္ထကတ္တစိ-သော၊
ပတ္ထေ-၌။ ။ထူပိကတာနိတိ ပဒဿ-၏၊ ယာမကာလိကာဒိနိ- တို့ကို၊ ဝါ-

ယာမကာလိက၊ သတ္တာဟကာလိက၊ ယာဝဇီဝိကတို့ကို၊ ထူပိဝိယ-ပုထိုးစေတီ
 ကဲ့သို့ နှုတ်ခမ်းအထက်သို့ စုံစုံတက်သည်ကို၊ ကတာနိ-ပြုအပ်ကုန်သော်၊ ဝါ-
 သော၊ ယာမကာလိကာဒိနိ-တို့သည်၊ (ဝဋ္ဋန္တိ-ဌိစပ်)။ အဓိဋ္ဌာနပဂဿ-သော၊
 ပတ္တဿ-၏၊ အန္တော မုခ ဝဋ္ဋိလေခံ-အတွင်းနှုတ်ခမ်းရစ်ကို၊ အတိက္ကမိတ္တာ-၍၊
 ကတာနိ-သော်၊ ဝါ-သော၊ ယာမကာလိကာဒိနိ-တို့သည်၊ ဣတိ အယံ-ကား၊
 အတ္ထော-တည်း။ စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံ ပဒံ-ဤ ထူပိကတာနိ ဟူသော ပုဒ်
 ကို၊ ယာမကာလိကာဒိနိတိ ဣမဿ ပဒဿ-၏၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ သင်္ဂဟ
 ကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ယာဝကာလိကန္တိ
 ဣမဿ ပဒဿ-၏၊ ဝသေန-အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယောဇေတု ကာမေန- ယှဉ်စပ်
 ခြင်းငှာ အလိုရှိသော၊ ကုလပုတ္တေန - သည်၊ ဝစနဗျတ္တယံ-ဝတ်၏ ဖောက်ပြန်
 ခြင်းကို၊ ဝါ- ထူပိကတာနိဟူသော ဗဟုဝစ်မှ ထူးထွေဖောက်ပြန်၊ ကေဝုစံ
 လှန်ခြင်းကို၊ ကတာ-၍၊ ယာဝကာလိကံ-ကို၊ ထူပိယတမ္ပိ-စုံစုံ မောက်အောင်
 ပြုအပ်သော်လည်း၊ ဝါ-သော၊ ယာဝကာလိကံ-သည်၊ ငဇ္ဇတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊
 ယောဇေတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ပိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ယာပကာလိကာဒိနိ-တို့သည်၊ အထူပိ
 ကတာနိ-သော်၊ ဝဋ္ဋန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိတ္ထေ အထူပိကတာနိ ယာမကာလိကာဒိနိ
 ဝဋ္ဋဘာဝေ-စုံစုံ မောက်အောင် မပြုအပ်သော ယာမကာလိက အစရှိသည်တို့၏
 အပ်သည်၏အဖြစ်၌၊ ကတာဝ-အဖို့တစ်ပါး အနေထား၍ ပြောကြားဖွယ်သည်
 သာလျှင်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ဒဿေတိ-၏။
 ဟေဋ္ဌာ ဩရောဟတိတိ-ကား၊ သမန္တာ-ထက်ဝန်းကျင်၌၊ ဩကာသ သဗ္ဘာဝ
 တော - တည်ရာငှာန ဩကာသ၏ ဖြစ်သင့်၊ ရှိသင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 စာလိယမာနံ-လှုပ်အပ်သော်၊ ဝါ-သော၊ (ယံ ပန ပူဝ ဥစ္ဆုက္ခန္တ ဖလာဖလာဒိ
 ၌စပ်)။ ဟေဋ္ဌာ-အောက်သို့၊ ဘဿတိ-လျောကျ၏။ ။တက္ကောလဝဋ္ဋံသကာ
 ဒယောတိတ္ထေ-၌၊ မတ္တကေ-သပိတ်ပေါ်၌၊ ဌပိတတက္ကောလမေဝ - တင်ထား
 အပ်သော ကရဝေးရွက်သည်သာလျှင်၊ ဝဋ္ဋံသကသဒိသတ္တာ-ဦးဆောက်ပန်းနှင့်
 တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တက္ကောလဝဋ္ဋံသကံ- မည်၏။ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊
 ပုပ္ဖဝဋ္ဋံသကကဋ္ဌုကဖလာဒိဝဋ္ဋံသကာနံ-ဦးဆောက်ပန်း၊ တြိကဋ္ဌုကံသီးတည်းဟူ
 သော ဦးဆောက်ပန်းတို့ကို၊ ဂဟဏံ-ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တံ-ထို အာဒိ
 သဒ္ဓါဖြင့်ယူအပ်သောဦးဆောက်ပန်း၊ ဦးဆောက်ပန်းနှင့်တူသော တြိကဋ္ဌုကံသီး
 သည်၊ ပါဠေက္ကံ-အသီးအခြား၊ ပဏ္ဏာဒိနံ-အရွက်အစရှိသည်တို့၏၊ ဘာဇနတ္တာ-
 တည်ရာတို့၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ထူပိ ကတံ နာမ-မည်သည်၊ ဝါ-မို့ မောက်သည်
 မည်သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်။

သမတိတ္ထိကာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃၃,၃၄-သပဒါနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သပဒါနန္တိ ဧတ္ထပဒေ-၌၊ အဝဇ္ဇန္တနံ- ပြတ်ခြင်းကို၊ ဒါနံ- ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ- အပ်၏။ ဒါနတော-ပိုင်းဖြတ်ခြင်းမှ၊ အပေတံ- ကင်းသည်တည်း၊ အပဒါနံ- သည်၊ (တစ်နည်း၊) ယံဘုဉ္ဇနံ-အကြင်စားခြင်းသည်၊ ဒါနတော-မှ၊ အပေတံ- တည်း၊ ဣတိဣမိနာဝစနတ္ထေန-ဤသို့သော ပဉ္စမိအဗျယိဘောသမာသံ ဝစနတ္ထ ကြောင့်၊ တံဘုဉ္ဇနံ-သည်၊ အပဒါနံ-မည်၏၊ အနဝဇ္ဇန္တံ-အပိုင်းအပြတ်မရှိသော စားခြင်း၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ အတ္ထော-အပေတံ ဒါနတော ဟူသော ဝိဂ္ဂိုဟ် ပုဒ်၏ တိမ်မြုပ်ကွယ်ဝှက် အသိခက်သော အနက်တည်း၊ အပဒါနေန-ပိုင်းဖြတ် ခြင်းမှ ကင်းခြင်းနှင့်၊ သဟ-တက္ခ၊ ပဝတ္တံ(ထည့်)-ဖြစ်သော စားခြင်းသည်၊ သပဒါနံ-မည်၏။ (တစ်နည်း) ယံ ဘုဉ္ဇနံ - သည်၊ အပဒါနေန-နှင့်၊ သဟ- တက္ခ၊ ပဝတ္တတိ-၏၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သော ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဝစနတ္ထကြောင့်၊ ယံ ဘုဉ္ဇနံ-သည်၊ သပဒါနံ-မည်၏။ အဝဇ္ဇန္တနံဝိရဟိတံ- ပိုင်းခြားခြင်း၊ ပိုင်းဖြတ်ခြင်းမှ ကင်းအောင်၊ အနုပဋိပါဒ္ဓိယာ - အစဉ်အား လျော်သောအားဖြင့်၊ (ဘုဉ္ဇိဿာမိ-၌စပ်)၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ- သည်၊ ဟောတိ-၏။ တေန-ကြောင့်၊ တတ္ထ တတ္ထ ဩမိ အကတော အနု ပဋိ ပါဒ္ဓိယာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

သပဒါန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃၆-ဩဒနပဋိစ္ဆာဒန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

မာသာတသမယာဒိဘူတိ ဧတ္ထပဒေ-၌၊ ယသ္မိံ သမယေ-၌၊ ပါဏော-သတ္တ ဝါကို၊ နဟန္တဗ္ဗော-မသတ်အပ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဓုဇာနော-မင်းတို့သည်၊ ဘေရိ- စည်ကို၊ ဝရာပေန္တိ-လည်စေကုန်၏၊ အယံသမယော-သည်၊ မာသာတသမယော နာမ-မည်၏။ ဗျဉ္ဇနံ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ ဒေန္တိတိ-ကား၊ ဗျဉ္ဇနံ-အသားဟင်းကို၊ ဆနံ-ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ကို၊ ကတွာ-ကုန်၍၊ ဒေန္တိ-ကုန်၏။

ဩဒနပဋိစ္ဆာဒနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃၇-သုပေါဒန ဝိညတ္တိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဧကောဒသမေတိ-ကား၊ သုပေါဒနဝိညတ္တိယံ-သိက္ခာပုဒ်၌။ ။စ-ပုဗ္ဗဝါကျ၊ သာမညကြောင့်၊ ဒွိဟဋ္ဌောင့်စူး၊ ပယ်နုတ်ဦး၍၊ အတူးတစ်ထွေ၊ ပြဆိုပေအံ့၊ ဝါ-အသိဉ္စိစ္စ ဘုဉ္ဇနံ၊ အသတိဘုဉ္ဇနံ တို့၏အတူး မိန့်ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ- ၌၊ ယဿ ဘိက္ခုနော-၏၊ မုခေ-ခံတွင်း၌၊ ပက္ခိပိတွာ-ထည့်ပြီး၍၊ ဝိပုဋ္ဌိသာ

ဓေ-နုလုံးနာခြင်းသည်၊ ဝါ-ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် အတန်တန်အောက်မေ့ခြင်း
သည်၊ ဥပ္ပန္န-သော်၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ဥဂ္ဂိရိတုကာမဿာပိ-အန်ထွေးခြင်းငှာ အလို
ရှိပါသော်လည်း၊ ဝါ-ရှိသောရဟန်းအားလည်း၊ ဝါ-၏လည်း၊ သူပေါဒန-
ဆွမ်းဟင်း၊ ဆွမ်းသည်၊ သဟဿာ-အဆောတလျင်၊ သစေပဝိသတိ-အံ့၊ ဧဝံ
သတိ-သော်၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ အသဉ္စိစ္စ ပရိဘုတိနာမ-မည်၏။ ပန-အဖို့
တစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊ ဝိညတ္တိမ္မိ-တောင်းအပ်သည်လည်း
ဖြစ်သော၊ အဝိညတ္တိမ္မိ-မတောင်းအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧကသ္မိ-တစ်ခု
သော၊ ဌာနေ-အရပ်၌၊ ဌိတံ-တည်သော သူပုဏ္ဏိဒနကို၊ သဟဿာ-အဆော
တလျင်၊ အနုပဓာရေတော-မစူးစမ်း မဆင်ခြင်မူ၍၊ ဂဟေတော-ယူပြီး၍၊ ဘုဉ္ဇတိ-
အံ့၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ အသတိယာ ဘုဉ္ဇတိနာမ-မည်၏။

သူပေါဒနဝိညတ္တိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃၈-ဥဇ္ဈာနသညိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ ဧတေနစိတ္တေန-ဤစိတ်ဖြင့်၊ တံစိတ္တသမဂ္ဂံ-ထိုစိတ်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဥဇ္ဈာယတိ-ကဲ့ရဲ့တတ်၏၊ ဣတိဣမိနာ ဝစနတ္တေန-ဤသို့သော ကရုဏ
သာဓိ ဝစနတ္တကြောင့်၊ ဧတေနာတိပဒေန-ဖြင့်၊ နိဋ္ဌိဋ္ဌံ-သော၊ ဧတံစိတ္တံ-သည်၊
ဥဇ္ဈာနံ-မည်၏၊ စိတ္တံ-ကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏။ ဥဇ္ဈာနေ-ကဲ့ရဲ့ကြောင်း ဖြစ်သော
စိတ်၌၊ သညာ-ဖြစ်သောသညာတည်း၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဥဇ္ဈာနသညိတိ
အာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
အာဟ-ပြီ။ ဩလောကေန္တဿာတိ-ကား၊ ပရေသံ-မိမိမှ တစ်ပါးကုန်သော၊
ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဩလောကေန္တဿ-အား။

ဥဇ္ဈာနသညိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄၁, ၄၂-အနာဟဋ္ဌသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သကလံ ဟတ္ထန္တိ-ကား၊ သကလာ-အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝါ-အစိတ်အပိုင်းနှင့်
တကွဖြစ်ကုန်သော၊ အင်္ဂုလိယော-လက်ချောင်းတို့ကို။ ။စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။
ဟတ္ထမုဒ္ဒါတိအာဒိသု-ကုန်သော၊ ပယောဂေသု-တို့၌၊ နိဝိဋ္ဌော-တည်သော၊
ဟတ္ထသဒ္ဓေါ-ကို၊ တဒေကဒေသေသု-ထိုဟတ္ထ၏ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်ကုန်သော၊
အင်္ဂုလိသု-လက်ချောင်းတို့၌၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗောဝိယ-မှတ်အပ်သကဲ့သို့၊ တထာ-တူ၊ ဧတ္ထ
သိက္ခာပဒေ-၌၊ နိဝိဋ္ဌော-သော၊ ဟတ္ထသဒ္ဓေါ-ကို၊ တဒေကဒေသေသု-ထိုလက်၏
အစိတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ အင်္ဂုလိသု-တို့၌၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-အပ်၏။ ဧဝဉ္စကတော-ဤသို့
ဟတ္ထသဒ္ဓါတို့၏ အစိတ် လက်ချောင်းတို့၌ ရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဂ္ဂ

ဟဏံ-သဗ္ဗသဒ္ဓါသည်။ ဝါ-ကို၊ သမတ္ထိတံ-ပြီးစေအပ်သည်။ ဟောတိ-၏။ အညဏာ-တစ်ပါးသော အခြင်း အရာအားဖြင့်၊ ဝါ-ဟတ္ထသဒ္ဓါ၏ တဒေ ကဒေသအင်္ဂုလီတို့၌ မဖြစ်မူ၍ ဟတ္ထသဒ္ဓါ၏ ဟတ္ထ၌ဖြစ်ခဲ့သော်၊ သကလံ-သော၊ ဟတ္ထံ-ကို၊ မုခေ-ခံတွင်း၌၊ ပဝေသေတုံ-သွင်းခြင်းငှာ၊ အသက္ကုဏေယျတ္တာ-မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဂ္ဂဟဏံ-သည်။ ဝါ-ကို၊ အသမတ္ထိတမေဝ-မပြီးစေအပ်သည်သာလျှင်၊ ဝါ-မပြီးစေထိုက်သည်သာလျှင်၊ ဝါ-မထည့်ထိုက် သည်သာလျှင်၊ သိယာ-၏။ စ-စဉ်းငယ်အထူး မှာဆိုဦးအံ့၊ သမုဒါယေ-အပေါင်း၌၊ ပဝတ္ထဿ-ဖြစ်သော၊ ဝေါဟာရဿ-အခေါ်အဝေါ်၏၊ ဝါ-ဝေါဟာရပညတ္တိသဒ္ဓါ '၏၊ ဝါ-ဝေဠုအစရှိသောသဒ္ဓါ၏၊ အဝယဝေပိ-အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သော ဝါးတစ်လုံးအစရှိသောအနက်၌လည်း၊ ပဝတ္ထနတေ-ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ (သဗ္ဗဂ္ဂ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂ-တို့၌လည်း နည်းတူသိပါ၊) ကေဂုံလိမ္ပိ-လက်ချောင်းတစ်ချောင်းကိုလည်းကောင်း၊ တတော ကေဂုံလိတော-မှ၊ ကေဒေ သမ္ပိ-တစ်စိတ် တစ်ဖူ တချို့ ကပ်ဝက်ကိုလည်းကောင်း၊ မုခေ-ခံတွင်း၌၊ ပက္ခိပိ တုံ-ငှာ၊ နဝဇ္ဇတိ-မအပ်။

အနာဟဋ္ဌ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄၃-သကဗဋ္ဌ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

တတ္ထကေ သတိဝဇ္ဇတိတိ-ကား၊ တတ္ထကေ-ထိုဝစန အပရိပူဏ္ဏ ဖြစ်လောက် သော အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကဗဋ္ဌေ-ဆွမ်းလုတ်သည်၊ မုခမ္ပိ-၌၊ သတိ-သော်၊ ကထေတုံ-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။

သကဗဋ္ဌ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၅၀, ၅၁-စပုစပုကာရက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ စပုစပုတိ ဧဝံ သဒ္ဓံ ကတောတိ-ကား၊ စပုစပုတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ အနုကရဏ သဒ္ဓံ-အတူပြုအပ်သော အသံကို၊ ကတော-၍။ ပဉ္စဝိသတိမေပိ ဧသေဝ နယောတိဣမိနာ ပါဠေန-ဖြင့်၊ သုရုသုရုကာရကန္တိပဒဿ-၏၊ သုရုသုရုတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝါ-ဤသုရုသုရုနှင့်တူသော၊ သဒ္ဓံ-ကို၊ ကတော-၍၊ (နဘူဦဿာ မိ-၌စပ်၊) ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အတိဒိသတိ-ညွှန်ပြ တော်မူ၏။

စပုစပုကာရကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၅၇-ဆတ္တပါဏိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ယံ ကိဉ္စိ ဆတ္တန္တိ-ကာ၊ သေတန္တုတ္တကိလုဉ္စန္တုပဏ္ဏတေသု-ဖြူသောထီး၊
 နှီးထီး၊ သစ်ရွက်ထီးတို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မဲ့သော၊ ဆတ္တံ-ထီးသည်၊ အတ္တိ-
 ၏၊ ယမ္ပိဆတ္တံ-သည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊ တတ္ထ ဇာတကဒဏ္ဍကေန-ထိုသစ်ပင်၌
 ဖြစ်သော အရိုးဖြင့်၊ ကတံ-သော၊ ကေပဏ္ဏတု-သစ်ရွက်သာရှိသောထီးသည်၊
 ဟောတိ-အံ၊ တမ္ပိဆတ္တံ-သည်လည်း၊ ဆတ္တမေ-မည်သည်သာလျှင်တည်း။
 ယတ္ထကတ္ထစိ သရိရာဝယဝေတိ-ကာ၊ အံသဉ္စိရူအာဒိကေ-ပခုံး၊ ပေါင် အစရှိ
 သော၊ ယတ္ထကတ္ထစိ-သော၊ သရိရာဝယဝေ-ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်း၌၊ ဣတိ
 ဣဒံ ပရိသမာပနံ-ဤသို့သော ပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ-အပ်၏။

ဆတ္တပါဏိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆၀-အာရုပေါဏိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သဗ္ဗာပိ ဓနုဝိကတိတိ - ကား၊ စာပကောဒဏ္ဍာဒိဘေဒါ - အပြားရှိသော၊
 ဝါ-အလယ်ခွက်သော လေး၊ လုံးသော အရိုးလေးကိုင်းရှိသော လေး၊ အစရှိ
 သော အပြားရှိသော၊ သဗ္ဗာပိ-သော၊ ဓနုဝိကတိ-လေးအထူးကို၊ (ဝေဒိတဗ္ဗာ
 ဌစပ်)။ ။မဇ္ဈေ - အလယ်၌၊ ဝကံ - ကောက်သော၊ ကာဇဒဏ္ဍသဒိသာ-
 ထမ်းပိုးနှင့်တူသော၊ ဓနုဝိကတိ-သည်၊ စာပေါတိ စာပေါနာမ-မည်၏။ ဝဇ္ဇလ
 ဇဏ္ဍာ-လုံးသော အရိုးရှိသော၊ ဝါ-လုံးသော လေးကိုင်းရှိသော၊ ဝါ-လုံးသော
 လေးကိုင်းတပ်အပ်သော၊ ဓနုဝိကတိ-သည်၊ ကောဒဏ္ဍောတိ ကောဒဏ္ဍော
 နာမ-မည်၏။ ပဋိမုက္ကန္တိ-ကာ၊ ပဝေသိတံ-သွင်းအပ်သည်၊ လဂ္ဂိတံ-ချိတ်ထား
 အပ်သည်၊ ဝါ-လွယ်ထားအပ်သည်။ ။ယာဝ နဂဏ္ဍာတိတိ-ကာ၊ ယာဝ-
 လုံး၊ ဟတ္ထေန-လက်ဖြင့်၊ နဂဏ္ဍာတိ-မကိုင်သေး၊ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ အယ
 မေဝ-ဤ ယာဝ ဟတ္ထေန နဂဏ္ဍာတိ ဟူသော ပါဌ်သည်သာလျှင်၊ ပါဌော-
 အဋ္ဌကထာပါဌ်ဟောင်းသည်၊ သိယာ-ဖြစ်ရာ၏။ တာဝ ဂဏ္ဍာတိတိ-ကာ၊
 တာဝ-ထိုထီးကို မကိုင်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ဓမ္မံ-ကို၊ ဒေသေတုံ-ငှာ၊
 ဝဇ္ဇတိ-၏။

အာရုပေါဏိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆၁, ၆၂-ပါဒက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ကေဝလံ အက္ကန္တဿာတိ-ကာ၊ ကေဝလံ-ခြေချောင်းကြား မရှိ မညွပ်
 သည်နှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊ ပါဒကံ-ခြေနင်းကို၊ အက္ကမိဘာ-နင်းပြီး၍၊
 ဝါ-စီးပြီး၍၊ ဌိတဿ-တည်သောရဟန်းအား။ ။ပဋိမုက္ကဿာတိ-ကာ၊ ပဋိ

မုဉ္ဇိတော-ချွတ်ပြီး၍၊ ဌိတဿ-အား။ ။ တေန-ကြောင့်၊ ပဝေသေတော ဌာန
ဝသေနာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ပါဒက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆၃-ယာန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ ယာနဂတဿာတိ-ကား၊ ဝယံ-လည်းပေါင်းချုပ်သည် လည်းကောင်း၊
ရထော-ရထားသည်လည်းကောင်း၊ သကဋ္ဌိ-လည်းသည်လည်းကောင်း၊ သန္ဓမာ
နိကာ-သံလျှင်းသည် လည်းကောင်း၊ သိဝိကာ-ထမ်းစင်သည် လည်းကောင်း၊
ပါဠိကိ - ပုဆိုးသံလျှင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝါ-အဝတ် ပုခက် သည် လည်း
ကောင်း၊ ယာနံနာမ-မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တိ-အပ်သော၊
ယာနံ-ကို၊ ဥပါဒါယ-အစပြု၍၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ ဟတ္ထသဿံသုမ္ပိ-လက်တို့
၏ အပေါင်း၌၊ ဝါ-လက်ရေအိုးစင်၌၊ ဂတဿ-တည်သော။ (အဂ္ဂိလသနဿ-၌စပ်)
တေန-ကြောင့်၊ သစေပီ ဒွိဟိ ဇနေဟိတိ အာဒိနာ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊
အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဝယျာဒိကေတိ
ဧတ္ထပဒေ-၌၊ ဥပါရိ-လူစီးသော နေရာ၏ အထက်၌၊ မဏ္ဍပသဒိသံ-မဏ္ဍပ်နှင့်
တူသော၊ ပဒရစ္ဆဒနံ-ယှဉ်ဖြင့် မိုးအပ်သော ယာဉ်ကို၊ ဝါ-ပျဉ်တည်းဟူသော
အမိုးရှိသော ယာဉ်ကို၊ ဝယန္တိ-ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ ဝါ-တစ်နည်းကား၊
သဗ္ဗပါလိဂုဏ္ဏိမံ-အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင်မှ လုံခြုံစေအပ်သော၊ ဆာဒေတော-မိုး
ပြီး၍၊ ကတံ-သော၊ သကဋ္ဌဝိသေသံ-လည်းအထူးကို၊ ဝယန္တိ-ဟူ၍၊ အာစရိ
ယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ရထာဒိနံ-တို့ကို၊ "သင်္ဂဟ
ကာရဿ-၏၊ ဂဟဏံ-ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။

ယာန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇၅-ဥဒကေဥစ္စာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပကိဏ္ဍကန္တိ-ကား၊ ဝေါမိဿကနယံ-ရောနှောသောနည်းတည်း။ သစိတ္တ
ကန္တိ-ကား၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ-သည်၊ ဝတ္ထုဝိဇာနနစိတ္တေနစ-ရေတည်းဟူသော
ဝတ္ထုကို သိသောစိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍတ္တိဝိဇာနနစိတ္တေနစ-ပညတ်တော်
ကို သိသော စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သစိတ္တကံ-တည်း။ ဝါ-ဝတ္ထုကိုသိသော
စိတ်၊ ပညတ်တော်ကိုသိသောစိတ်နှင့် အတူတကွဖြစ်၏။ အနာဒရိယံ ပဋိစ္စာတိ-
ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယသ္မာ-
ကြောင့်၊ အနာဒရိယဝသေနေဝ - မရှိသေ မလေးစားခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်

သာလျှင်၊ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗတော-ရောက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗ-အလုံးစုံ
 သော၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ-သည်၊ ကေဝလံ-ကုသိုလ်နှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊
 အကုသလမေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ တံအကုသလံ-သည်၊ ပကတိယာ-
 အားဖြင့်၊ ဝဇ္ဇံ စ-ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့စကား ပြောကြားအပ်သော အဖြစ်သည်လည်း၊
 ဟောတိ-၏၊ သဗ္ဗိစ္စ-စေ့ဆော်၍၊ ဝီတိက္ကမဉ္စ-ကျူးလွန်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒေါ
 မနုဿိတဿ-ဒေါမနုဿကိမ္ပိသော၊ သိက္ခုနော ဝေ-အားသာလျှင်၊ ဟောတိ-
 ၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ လောကဝဇ္ဇံ အကုသလစိတ္တံ ဒုက္ခဝေဒနန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ
 ကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ သေသေသု-ကြွင်းကျန်ကုန်သော၊ သိက္ခာ ပဒေ
 သုပိ-တို့၌လည်း၊ ဝေဝေဝ နယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။

ကျေနဝိသတိ မေဗဒေသနာ ပဋိသံယုတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဣတိဣမိနာယထာဝုတ္တဝစနက္ကမေန-ဖြင့်၊ ကင်္ခါဝိတရဏိယာ-အမည်ရှိသော၊
 ပါတိမောက္ခဝဏ္ဏနာယ-၌၊ ဝိနယတ္ထ မဉ္ဇူသာယံ-အမည်ရှိသော၊ လိနတ္ထပကာ
 သနိယံ-အမည်ရှိသော ဋီကာသစ်၌၊ သေခိယဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

အဓိကရဏ သမထ ဝဏ္ဏနာ

ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါတိ-ကား၊ သင်္ချာပရိစ္ဆေဒေါ-ရေတွက်ကြောင်း သင်္ချာ၏
 အပိုင်းအခြားတည်း။ ဣတ္ထ ဧတသ္မိံ ဝိဝါဒါဒိကေ-ဤ ငြင်းခုံခြင်း အစရှိသော
 လေးပါးသော အရာဝတ္ထု၌၊ အဓိကရီယန္တိ-ထားအပ်ကုန်၏၊ ဝါ-ငြိမ်းအေး
 ခြင်းအမှု ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သော အဓိကရဏသင်္ဂ
 ဝစနတ္ထကြောင့်၊ တောနိ ဝိဝါဒါဒိကာနိ-တို့သည်၊ အဓိကရဏာနိ-တို့မည်ကုန်
 ၏။ ကေ-အဘယ်တရားတို့ကို၊ အဓိကရီယန္တိ-ကုန်သနည်း၊ ဣတိ အနု ယော
 ဂေ-ဤသို့သော မေးမြန်းခြင်းသည်၊ သတိ-သော်၊ သမထာ-တို့ကို၊ အဓိကရီ
 ယန္တိ-အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ ဗျာကရဏံ - ဤသို့သော ဖြေဆိုခြင်းသည်၊ ဟောတိ-
 ၏။ ကထံ-အဘယ်သို့၊ သမထာ-တို့ကို၊ အဓိကရီယန္တိ-အပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ
 ပုစ္ဆာယံ-သည်၊ သတိ- သော်၊ သမနဝသေန - ငြိမ်းအေးကြောင်း၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဝါ-ငြိမ်းအေးစေခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမထာ-တို့ကို၊ အဓိကရီ
 ယန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ ဝိဿဇ္ဇနာ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တေ
 သမထာ-တို့သည်၊ တေသံ ဝိဝါဒါဒိနံ-ထို ဝိဝါဒ အစရှိသည်တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊
 သမနဝသေန-အားဖြင့်၊ ဝါ-အားဖြင့်၊ ပဝတ္တန္တိ - ကုန်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-
 ကြောင့်၊ အဓိကရဏာနိ သမေန္တိတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ
 ဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နာနန္တိ-ကား၊ ဥဋ္ဌိတာနံ
 ဥဋ္ဌိတာနံ-ထလာကုန် ထလာကုန်သော။ ။ အဓိကရဏာနိ (ထည့်)-တို့သည်၊
 အဓိကရဏဌေန-တည်ရာဟူသော အနက်အားဖြင့်၊ ကေဝိဓံ-တစ်ပါးသော အဖို့

၎င်းသည်၊ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ-၏၊ တထာပိ-သော်လည်း၊ ဝတ္ထု ဝသေန-သမထ
ဟု ဆိုအပ်သော အကျိုးတရား၏ တည်ရာ နေရာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နာနာ-
အမျိုးမျိုးသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ တသွာ-ကြောင့်၊ အဓိကရဏန္တိ-ဟူ၍၊
ဝါ-ဟူသော၊ ဗဟုဝစနံ-ကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ကတံ - ပြုတော်မူအပ်၏။
ဣဒါနိ-၌၊ တဿ အဓိကရဏဿ-၏၊ ဝတ္ထု ဝသေန-အားဖြင့်၊ နာနတ္ထံ-ကို၊
ဒသေတော-ပြီး၍၊ ဝိဝရိတံ-ဖွင့်လှစ်ခြင်းငှာ၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏန္တိ အာဒိ-အစ
ရှိသော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရော- သည်၊ အာဟ - ပြီ။ ဝိဝါဒေါ ယေဝ-
ခြင်းခံခြင်းသည် သာလျှင်၊ အဓိကရဏံ-တည်း၊ ဝါ-သမထ၏ တည်ရာတည်း၊
ဝိဝါဒါဓိကရဏံ-တည်ရာ။ သေသေသု-ဝိဝါဒါဓိကရဏပုဒ်မှ ကြွင်းကျန်ကုန်
သော၊ ပဒေသုပိ-တို့၌လည်း၊ သေနယော- ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏။ သမ
ထတ္ထန္တိ-ကား၊ သမနတ္ထံ-ငြိမ်းအေးခြင်း အကျိုးငှာ။

အဓိကရဏဿ-၏၊ သမ္ပုခါ- မျက်မှောက်၌၊ ဝိနယနတော- မျက်ကွယ်ကို
မျက်ဆီးတတ် ပျက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ပုခါ ဝိနယော-မည်
၏။ ဒဗ္ဗ မလ္လ ပုတ္တတ္ထေရ သဒိသဿ- ဒဗ္ဗမည်သော မလ္လာမင်းတို့၏ သားဖြစ်သူ
မထေရ်နှင့် တူသော၊ သတိ ဝေပုလ္လ ပုတ္တဿ-သတိ၏ ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်
သို့ ရောက်တော် မူသော၊ ခိဏာသဝဿ ဝေ - အာသဝ ကင်းကွာ ရဟန္တာ
အား သာလျှင်၊ ဒါတဗ္ဗော-သော၊ ဝိနယော-သည်၊ သတိ ဝိနယော-မည်၏။
သမ္ပုဉ္ဇဿ-ပြင်းစွာ တွေ့ဝေသော၊ ဂဂ္ဂဘိက္ခု သဒိသဿ-သော၊ ဥမ္ပတ္တကဿ-
သည်းခြေပျက်၍ ရူးသွပ်သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဒါတဗ္ဗော-သော၊ ဝိနယော-
သည်၊ အမူဠဝိနယော - မည်၏။ ကရဏ ဘူတေန- ကရိုဏ်း ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
ပဋိညာတေန - ဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ ကရဏံ - ပြုခြင်းတည်း၊ ပဋိညာတ ကရဏံ-ပြု
ခြင်း။ အထ ဝါ - တစ်နည်းသော်ကား၊ အာပန္န ဘာဝါဒိကေ - အာပတ်သို့
ရောက်သောသူ၏အဖြစ် အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိညာတေ-ဝန်ခံအပ်သော်၊ ဝါ-
ဝန်ခံရာအခါ၌၊ ကရဏံ ကိရိယာ စ - ပြုခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ တံ-သည်၊
အာယတိ - နောင်အခါ၌၊ သံဝရေယျာသိ - စောင့်စည်းလော့၊ ဣတိ - သို့၊
ပရိဝါသ ဒါနာဒိ ဝသေန - ပရိဝါသကို ပေးခြင်း အစရှိသည် တို့၏ အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ပဝတ္တိ-သော၊ ဝစိကမ္ပံ စ - ဝစိကံသည်လည်း၊ ပဋိညာတ ကရဏံ-
မည်၏။ ယဿ ကိရိယာယ - အကြင် ငြိမ်းအေးအောင် ပြုအပ်သော အမှု
အား၊ ဝါ-၌၊ ဓမ္မဝါဒိနော-ဓမ္မဝါဒီတို့သည်၊ ဗဟုတရာ-အထူးသဖြင့် များ
ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-အံ့၊ သောကိရိယာ-သည်၊ ယေဘုယျသိကာနာမ-မည်၏။
ပါပုဿန္တတယ-မကောင်းမှု အကုသိုလ် ပြောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-
ပြောသော မကောင်းမှု အကုသိုလ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါပိယော-ယုတ်မာ
သော သူတို့အောက် အထူးသဖြင့် ယုတ်မာသော၊ ဝါ-ပြောသော ပေါသော

များသော ပါပရှိသော၊ ယောပုဂ္ဂလော-သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တဿ ပါပိယဿ ပုဂ္ဂလဿ-အား၊ ကတ္တဉ္စတော-ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကတ္တဗ္ဗာ-ပြုအပ်သောသမထသည်၊ တဿ ပါပိယသိကာ-မည်၏။ အယံသမာသော-ဤ တဿ ပါပိယသိကာ ဟူသော သမာသ်သည်၊ အလုတ္တသမာသော-ပရဿ ပဒံ ကဲ့သို့ အလုတ္တသမာသ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ တိဏဝတ္ထာရကသဒိသတ္တာ-မြက်ဖြင့် ဖုံးအုပ်ခြင်းနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တိဏဝတ္ထာရကော-မည်၏။ ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ-အံ၊ ဂူထံဝါ-မစင် ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ မုတ္တံဝါ-ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဒ္ဓိယမာနံ-ထိုးဆွအပ်သော်၊ ဝါ-သော၊ ဂူထံဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ မုတ္တံဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂန္ဓကာယ-မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဗာဓတိ-နှိပ်စက်တတ်၏၊ ပန-အန္ဓယမှ တစ်ပါး၊ ဗျတိရိတ်ကိုဆိုဦးအံ၊ တိဏေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အဝတ္ထရိတုာ-ဖိ၍၊ ဝါ-ဖုံးလွှမ်း၍၊ သုပုဋ္ဌိစ္ဆ-ဒိတဿ-ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဝါ-ကောင်းစွာဖုံးအပ်သော၊ အဿ ဂူထဿဝါ-၏လည်းကောင်း၊ အဿ မုတ္တဿဝါ-၏လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓော-အနံ့သည်၊ န ဗာဓတိယထာ-သို့၊ ဝေမေဝ-သာလျှင်၊ ယံ အဓိကရုဏံ-ကို၊ မူလာနုမူလံ-အရင်းကျသည်ထက် အရင်းကျသည်သို့၊ ဂန္ဓာ-လိုက်ပြီး၍၊ ဂူပသမိယမာနံ-ငြိမ်းအေးစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ-သော၊ ယံ အဓိကရုဏံ-သည်၊ ကက္ခဋ္ဌတ္တာယဝါ-ခက်ထန်ခြင်း အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဝါဋ္ဌတ္တာယဝါ-ကြမ်းတမ်းခြင်း အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဘေဒါယဝါ-ကဲ့ပြားခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တတိ-ဖြစ်၏၊ တံအဓိကရုဏံ-သည်၊ ဣမိနာကမ္မေန-ဤကမ္မဝါစာဖြင့်၊ ဂူပသန္တံ-ငြိမ်းအေးသော်၊ ဝါ-သော၊ တံ အဓိကရုဏံ-သည်၊ ဂူထံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ တိဏဝတ္ထာရကေန-ဖိကြောင်း ဖုံးလွှမ်းကြောင်းဖြစ်သော မြက်ဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္တံ-ဖုံးလွှမ်းအပ်သော်၊ ဝါ-သော၊ ဂူထံ-သည်၊ သုဂူပသန္တံ-ကောင်းစွာငြိမ်းအေးသည်၊ ဟောတိဝိယ-ကဲ့သို့၊ တိဏဝတ္ထာရကေန- တိဏဝတ္ထာရကကမ္မဝါစာဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္တံ-သော်၊ သုဂူပသန္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဇေန-ကြောင့်၊ တိဏဝတ္ထာရကသဒိသတ္တာ တိဏဝတ္ထာရကောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဂူထံ-အပ်ပြီ။

တဩာတိ-ကား၊ သတ္တသု-ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ တေသု အဓိကရုဏသမထေ သု-တို့၌။ ။ အဋ္ဌာရသဟိ ဝတ္ထုဟိတိ ဇေတံ ဝစနံ-သည်၊ ယဒိ မေ ဗျာဓိကာ ဘဝေယျံ၊ ဒါတဗ္ဗမိဒမောသဓန္တိအာဒိသု-မောသမံ အစရှိသော ပြုယုဂ်တို့၌၊ အာဂတံ-သော၊ ဒါတဗ္ဗမိဒမောသဓန္တိဝစနံဝိယ-ဟူသောစကားကဲ့သို့၊ လက္ခဏ ဝစနံ-ဥပလက္ခဏစကားတည်း၊ ဝါ-အနီးအရပ် ကပ်၍ မှတ်ကြောင်း စကားတည်း။ (အနက်။ ။မေ-အား၊ ဗျာဓိကာ-နှိပ်စက်တတ်စွာ အနာရောဂါတို့သည်၊ ယဒိ ဘဝေယျံ-အံ၊ ဧဝံ သန္ဓေသု-ကုန်သော်၊ ဣဒံ ဩသမံ-ဤဆေး

ကို၊ ဒါတဗွံ-ပေးအပ်၏။ ။တသွာ-ကြောင့်၊ တေသု အဋ္ဌာရသသု ဝတ္ထုသု-
တို့တွင်၊ အညတရေန-တစ်ပါးပါးသော၊ ဝတ္ထုနာ-ဖြင့်၊ ဝိဝဒန္တာ-ငြင်းခုံ
သော ရဟန်းတို့ကို၊ အဋ္ဌာရသဟိ ဝတ္ထုဟိ ဝိဝဒန္တိတိ-ဟူ၍၊ ဝုဇ္ဇန္တိ-အပ်ကုန်၏။
ဝိပစ္စနိကဝါဒေါ-ဆန့်ကျင်ဘက်စကား ပြောကြားခြင်းသည်၊ ဝိဝါဒေါတိ ဝိဝါ
ဒေါ နာမ-မည်၏။ အက္ခောသော-ဆဲရေးခြင်းသည်၊ ဥပဝဒနာတိ ဥပဝဒနာ
နာမ-မည်၏။ အနုယောဂေါ-မေးမြန်း စိစစ်ခြင်းသည်၊ စောဒနာတိ စော
ဒနာနာမ-မည်၏။ ဒွေတိ-ကား၊ ဒွေ-နှစ်ပါးကုန်သော၊ ထုလ္လစ္စယ ဒုဗ္ဘာသိ
တာ ပတ္တိယော-တို့လည်းကောင်း။ ။စတုန္တံ ကမ္မာနန္တိ-ကား၊ စတုန္တံ-အပ
လောကနကံ၊ ဥတ္တိကံ၊ ဥတ္တိ ဒုတိယကံ၊ ဥတ္တိ စတုတ္ထကံ အားဖြင့် လေးပါး
ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ-တို့၏၊ အန္တရေ-အလယ်အကြား၌၊ ယဿ ကဿစိ-
အမှတ်မဲ့သော၊ ကမ္မဿ-ကို၊ ကရဏံ-သည်။

(စတုန္တံ ကမ္မာနံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗကို အန္တရေ ယဿ ကဿစိ ကမ္မဿ
ဟူသော သံဝဏ္ဏနာဖြင့် နိဒ္ဒါရဏတ္ထ၌ စီရင်အပ်သော နံ-ဝိဘတ်ဟု သိစေပါ
သည်။ အန္တရ မဇ္ဈ၊ သွင်းဖွင့်က၊ နိဒ္ဒါရဏ၊ ကြံစရာ-ဟူသော နိယံနှင့် တိဏ္ဍံ
ဗျဉ္ဇနာနမန္တရေ ယေ သရူပါ၊ တေသမ္ပိ လောပေါ-ဟူသော ကမ္မည်းသဒ္ဒါပါ၌
သည်ပင် အထောက်အထားတည်း။)

ဝေ-သို့၊ အဓိကရဏာနိ-တို့ကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ တေသု အဓိ
ကရဏေသု-တို့တွင်၊ ဣဒံ အဓိကရဏံ-သည်၊ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်ပေါ်လာသည်ရှိသော်၊
ဧတ္တကေဟိ-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ သမထေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သမ္ပတိ-၏၊
ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ ဒဿေတံ-ငှာ၊ တတ္ထာတိအာဒိ-သောစကားကို၊ သင်္ဂဟ
ကောရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ ယသ္မိံ ဝိဟာရေ-၌၊ ဥပ္ပန္နံ-
၏၊ တသ္မိံ ယေဝ ဝိဟာရေ - ၌သာလျှင်၊ သမ္ပတိ - ငြိမ်းအေး၏၊ ဣတိ - သို့၊
သမ္ပန္နော-ဒုရသမ္ပန်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ သေသေသု-ကုန်သော၊ ပဒေသုပိ-
တို့၌လည်း၊ ဝေ-ဤအတူ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-သမ္ပန်ကိုသိအပ်၏။ တတ္ထဝစနေ-ထို
တတ္ထအစရှိသော စကား၌၊ ယသ္မိံ ဝိဟာရေ ဥပ္ပန္နန္တိ-ကား၊ မယံ-၏၊ ပတ္တော-
သပိတ်ကို၊ ဣမိနာ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဂဟိတော-အပ်၏၊ စိဝရံ-ကို၊ ဂဟိတံ-
အပ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ-အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ပတ္တစိဝရာဒိနံ-သပိတ်၊ သင်္ကန်း
အစရှိသော ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့၏၊ အတ္ထာယ-ငှာ၊ ဝိဝါဒါမိ ကရဏံ-သည်၊ ဥပ္ပန္နံ-
သည်၊ ဟောတိ-၏။ တသ္မိံ ယေဝ ဝါ သမ္ပတိတိ-ကား၊ တသ္မိံ ဝိဟာရေ ယေဝ-
ထိုဝိဝါဒါမိကရဏံ-ဖြစ်ရာ ကျောင်း၌သာလျှင်၊ အာဝါသိကေဟိ-ကျောင်းနေ
ကျောင်းထိုင် ကျောင်းပိုင် ရဟန်းတို့သည်၊ သန္နိပတိတွာ - စည်းဝေးပြီး၍၊
အာဝုသော-တို့၊ အလံ-မတော်၊ ဣတိ-သို့၊ အတ္ထပစ္စတ္တိကေ-ဝိဝါဒဟု ဆိုအပ်

သော အကျိုးစီးပွား၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ သညာ
 ပေတော-သိစေပြီး၍၊ ပါဠိမုတ္တက ဝိနိစ္ဆယေနဝ-ပါဠိမုတ္တက အဆုံးအဖြတ်ဖြင့်
 သာလျှင်၊ ဝါ-လေးစားကော်ရော်၊ ပါဠိတော်မှ အလွတ်ဖြစ်သော အဆုံး
 အဖြတ်ဖြင့် သာလျှင်၊ ဝူပသမေန္တဟိ - ငြိမ်းအေးစေတတ်သော ရဟန်းတို့
 ကြောင့်၊ သမ္မတိ-ငြိမ်းအေး၏။ ပန-အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ တံအဓိကရုဏံ-ကို၊
 နေဝါသိကာ - အမြဲနေထိုင်၊ ကျောင်းပိုင် ရဟန်းတို့သည်၊ ဝူပသမေတုံ-ငှာ၊
 သစေန သက္ကောန္တိ-ကုန်ငြားအံ့၊ အထ-ထိုသို့ မစွမ်းနိုင်ကုန်သော်၊ (တစ်နည်း)
 ဝေသန္တေသု-ဤသို့ မစွမ်းနိုင်ကုန်သော်၊ အထ တဒါ-မစွမ်းနိုင်ရာ၊ ထိုအခါ၌၊
 အညော- နေဝါသိကတို့မှ တစ်ပါးသော၊ ဝိနယဓရော-သည်၊ အာဂန္တာ- ၍၊
 အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့၊ ကိံ-အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ-၌၊
 ဥပေါသထောဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာဝါ - ကိုလည်းကောင်း၊ အာ
 ယသ္မန္တဟိ(ထည့်)-တို့သည်၊ ဌပိတာ-ထားအပ်ကုန်သည်၊ (အချို့ မူ၌ဌပိတာ-
 ဟူ၍၊ အချို့ မူ၌ ဌိတာ-ဟူ၍၊ ၎င်းအလို “အာဝုသော-တို့၊ ကိံ-ကြောင့်၊
 အာယသ္မန္တာနံ-တို့၏၊ ဥပေါသထောဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာဝါ-
 သည်လည်းကောင်း၊ ဌိတာ-တည်သနည်း၊ ဝါ-တန်နေသနည်း”ဟု အနက်
 ပေးပါ)၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆတိ-၏။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တေဟိ နေဝါသိကေဟိ-
 တို့သည်၊ တသ္မိံ ကာရဏေ-ထိုဥပုသ် ပဝါရဏာတန်နေခြင်း၏ အကြောင်းကို၊
 ကထိတေ-ပြောအပ်သည်ရှိသော်၊ တံအဓိကရုဏံ-ကို၊” ခန္ဓကတောစ - စူဠဝါ
 ခန္ဓက၊ မဟာဝါခန္ဓကအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိဝါရတောစ-အားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ သုတ္တေန-ကောင်းစွာဟောဖော်ပါဠိတော်ဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆိနိတော-ဆုံးဖြတ်
 ပြီး၍၊ ဝူပသမေတိ-ငြိမ်းအေးစေ၏။ ဝေဗ္ဗိ-ဤသို့လည်း၊ ဝါ-ဤသို့ငြိမ်းအေး
 သော်လည်း၊ တသ္မိံ ယေဝ ဝိဟာရေ-၌သာလျှင်၊ သမ္မတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗိ-အပ်၏။

အညတ္တ ဝူပသမေတုံ ဂစ္ဆန္တာနံ အန္တရာမဂ္ဂေဝါ သမ္မတိတိ-ကာ၊ မယံ-
 တို့သည်၊ တေဿ ဘိက္ခုနော-၏၊ ဝိနိစ္ဆယေ-၌၊ န တိဋ္ဌာမ-မတည်နိုင်ကုန်၊
 ကသ္မာ-ကြောင့်၊ မယံ-တို့သည်၊ တေဿ ဘိက္ခုနော-၏၊ ဝိနိစ္ဆယေ-၌၊ န
 တိဋ္ဌာမ-ကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ယသ္မာ-ကြောင့်၊
 အယံဘိက္ခု-သည်၊ ဝိနယေ-ဝိနည်း၌၊ ကုသလော-လိမ္မာသည်၊ န ဟောတိ-
 မဖြစ်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ မယံ-တို့သည်၊ တေဿ ဘိက္ခုနော-၏၊ ဝိနိစ္ဆယေ-၌၊
 န တိဋ္ဌာမ-ကုန်၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရေ-တည်း။ အမုကသ္မိံ-
 ဤအမည်ရှိသော၊ ဂါမေ-၌၊ ဝိနယဓရေ-ကုန်သော၊ ယေရာ-တို့သည်၊ ဝသန္တိ-
 ကုန်၏၊ မယံ-တို့သည်၊ တတ္ထဂါမေ-ထိုဝိနယဓရေထေရ်တို့နေရာရှာသို့၊ ဂန္တာ-
 ကုန်ပြီး၍၊ ဝိနိစ္ဆိနိသာမ - ဆုံးဖြတ်ကုန်အံ့၊ ဝါ - အဆုံးအဖြတ် ခံကုန်အံ့၊

ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတော-၍၊ ဂစ္ဆန္တနံ-တို့၏၊ အဓိကရဏံ-သည်၊ အန္တရာမဂ္ဂေဝါ-
လမ်းခရီးအကြား၌ လည်းကောင်း၊ ကာရဏံ-အဓိကရုဏ်း၏ အကြောင်းကို၊
သလ္လက္ခေတော-ကောင်းစွာ ပိုင်းခြားမှတ်သားပြီး၍၊ အညမညံ-အချင်းချင်း၊
ဝါ-တစ်ပါးသည်တစ်ပါးအား၊ ဝါ-ကို၊ သညာပေန္တေဟိ-သိစေတတ်ကုန်သော၊
ဘိက္ခုဟိဝါ-စုဒ္ဓိတက၊ စောဒကရဟန်းတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ တေဘိက္ခု-
ထိုစုဒ္ဓိတက၊ စောဒကရဟန်းတို့ကို၊ နိဇ္ဈာပေန္တေဟိ - အကြောင်းကြောင်းကို
ထောက်ထား ကြည့်ရှုစေတတ်ကုန်သော၊ အညေဟိ-စုဒ္ဓိတက၊ စောဒကမှတစ်
ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိဝါ-တို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သမ္ပတိ-ငြိမ်းအေး
ငြားအံ့။ ခေါ် ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ အညမညသညတ္တိယာဝါ-အချင်းချင်း သိစေ
ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဘာဝဘိက္ခု နိဇ္ဈာပနေနဝါ-သဘာဝရဟန်းတို့က
အကြောင်းကြောင်း ထောက်ထားကြည့်ရှုစေခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဓိက
ရဏံ-သည်၊ နေဝသမ္ပတိ-မငြိမ်းအေးသည်သာလျှင်တည်း၊ အပိစ ခေါ်-ထိုသို့
ပင် မငြိမ်းအေးသော်လည်း၊ ဝါ-ပြေလည်မှု မရသော်လည်း၊ ပဋိပထံ-ရှေးရှု
ခရီးသို့၊ ဝါ-ခရီးရင်ဆိုင်၊ အာဂစ္ဆန္တော-လာသော၊ ကော-သော၊ ဝိနယ
ဓရော-သည်၊ ဒိသ္မာ-၍၊ တုမေ-တို့သည်၊ ကတ္ထ-အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆထ-
အံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတော-၍၊ ဝါ-သော်၊ မယံ-တို့သည်၊ အမုကနာမ-
ဤမည်သော၊ ဂါမိ-ရွာသို့၊ ဣမိနာ နာမ-ဤမည်သော၊ ကာရဏေန-ဖြင့်၊
ဂစ္ဆာမ-အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ အာဝုသော-တို့၊ အလံ-မသင့်မတော်
မလျော်ပါ၊ တုမ္ဘာကံ-တို့အား၊ ဝါ-တို့၏၊ တတ္ထဂါမေ-သို့၊ ဂတေန-သွား
ခြင်းဖြင့်၊ ကိံ-ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတော-၍၊ တတ္ထေဝ အန္တရာ
မဂ္ဂေ - ထိုလမ်းခရီးအကြား၌သာလျှင်၊ ဓမ္မေန-ဟုတ်မှန်သော သဘောဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဝိနယေန-စောဒနာ သာရဏာ ဝိနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တံအဓိ
ကရဏံ-ကို၊ ဝုပသမေတိ-အံ့၊ ဝေမ္ဗိ-ဤသို့ငြိမ်းအေးသော်လည်း၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-
လမ်းခရီးအကြား၌၊ ဝုပသမ္ပတိနာမ-မည်၏။

ယတ္ထ ဂန္ဓာ သံဃဿ နိယျာတိတံ တတ္ထ သံဃေနဝါတိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ ဂုဇ္ဈတ္တံ-
လျှိုဝှက်တိမ်မြုပ် လုပ်သောအနက်ကို၊ ပနဥဒ္ဓရိတော ဒဿေမိ-ထုတ်ဆောင်၍
ပြဦးအံ့၊ အလံ အာဝုသော ကိံ တတ္ထ ဂတေနာတိ-ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓမာနာပိ-သော်
လည်း၊ ဝါ-ပြောဆိုအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ မယံ-
တို့သည်၊ တတ္ထေဝ အမုကသ္မိ နာမ ဂါမေ-ဤမည်သောရွာသို့သာလျှင်၊ ဂန္ဓာ-
ကုန်၍၊ ဝိနိစ္ဆယံ-ဆုံးဖြတ်ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ပါပေဿာမ-ရောက်စေကုန်အံ့၊ ဣတိ-
သို့၊ ဝတော-၍၊ ဝိနယံ ဓရဿ-၏၊ ဝစနံ-ကို၊ အနာဒိယိတော-၍၊ ယတ္ထဌာနေ-သို့၊
ဂန္ဓာ-၍၊ သဘာဝဘိက္ခုသံဃဿ-သဘောတူသောသံဃာအား၊ နိယျာတိတံ-အပ်
လှဲအပ်၏၊ တတ္ထ ဌာနေ-၌၊ သံဃေန-သံဃာသည်၊ အာဝုသော-တို့၊ အလံ-

စွမ်းနိုင် ဖြစ်နိုင်၏။ သံဃ သန္နိပါတ် နာမ-သံဃာ၏ စည်းဝေးရခြင်းမည်သည်။ ဂရုဏ-ဝန်လေးလှပေ၏။ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထု-၍၊ တတ္ထဝ-အဓိကရုဏ်း အပ်နှင်းရာ သဘာဂရဟန်းတို့၏ နေရာ၌သာလျှင်၊ ဝိနိစ္ဆိတံ ဆုံးဖြတ်အပ်သည်။ ဟုတ္ထု-၍၊ သမ္ပတိ-အံ။ ခေါ်ပန-ထိုသို့မဟုတ်၊ သဘာဂဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ သညတ္တိယာ-သိစေခြင်းဖြင့်၊ အဓိကရုဏ်-သည်၊ ဝူပသန္တိ-ငြိမ်းအေးသည်၊ နဟေဝ ဟောတိ-သာလျှင်တည်း၊ အပိ စ ခေါ်-စင်စစ်သော်ကား၊ သံဃံ-ကို၊ သန္နိပါတေဘူ-စည်းဝေးစေပြီး၍၊ အာရောစိတံ - လျှောက်ထားအပ်သော၊ အဓိကရုဏ်-ကို၊ သံဃမဇ္ဈေ-၌၊ ဝိနယဓရာ-တို့သည်၊ ဝူပသမေန္တိ-ငြိမ်းအေး စေကုန် ငြားအံ့၊ ဝေဓိ-သော်လည်း၊ တတ္ထ ဌာနေ-နိယျာတိတ သဘာဂ ရဟန်းတို့၏နေရာ ထိုအရပ်၌၊ သံဃန-သည်၊ ဝိနိစ္ဆိတံ-၍၊ သမ္ပတိ နာမ-မည်၏။

ဥဗ္ဗာဟိကာယ သမ္ပတပုဂ္ဂလေဟိဝါ ဝိနိစ္ဆိတန္တိ-ကား၊ အပလောကေတွာ ဝါ-ပန်ကြားပြီး၍ လည်းကောင်း၊ ခန္ဓကေ-စူဠဝဂ္ဂသမထက္ခန္ဓကဉ္စ၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တာယ-သော၊ ဥတ္တိ ဒုတိယ ကမ္မဝါစာယ ဝါ-ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမ္ပတေဟိ-သမုတ်အပ်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေဟိ-တို့သည်၊ ဝိသု-သံဃာ ပရိသတ်မှ အသီးအခြား၊ နိသိဒ္ဓိတွာ ဝါ-၍ လည်းကောင်း၊ (ဝိနိစ္ဆိတံ-၌စပ်)၊ တဿာယေဝ ပရိသာယ-၌ သံလျှင်၊ ဝါ-ကိုသာလျှင်၊ အညေန-သမ္ပတိရ ပုဂ္ဂိုလ်မှ တစ်ပါးသော၊ ပုဂ္ဂလေန-သည်၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုနီးသောစကားကို၊ န ကထေတဗ္ဗံ-မပြောအပ်၊ ဣတိ-သို့၊ သာဝေတွာ ဝါ-ကြားသိစေပြီး၍ လည်းကောင်း၊ ဝိနိစ္ဆိတံ-အပ်၏။ အယန္တိ-ကား၊ ယထာဝုတ္တာ-အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော၊ စတုဗ္ဗိဓာ - လေးပါး အပြားရှိသော၊ အယံ သမ္ပုဓတာ - ဤ မျက်မှောက်၏ အဖြစ်သည်။

ကာရကသံဃဿာတိ-ကား၊ ဝူပသမေတုံ-ငြိမ်းအေး စေခြင်းငှာ၊ သန္နိပါတိ တဿ-စည်းဝေးသော၊ ကာရက သံဃဿ-ပြုတတ်သော သံဃာ၏။ ။သံဃ သာမဂ္ဂိ ဝသေန သမ္ပုဓိတာဝေါတိ -နိကာ၊ ယာဝတိကာ-အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ကမ္မပ္ပတ္တာ-ကံအား လျှောက်ပတ်ကုန်အံ့၊ တေ ဘိက္ခု-ထို ကမ္မပ္ပတ္တ ရဟန်းတို့သည်၊ အာဂတာ-လာကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဆန္ဒာရဟာနံ-ဆန္ဒဆောင်ခြင်းငှာ ထိုက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ဆန္ဒော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အာဟဇ္ဇော-ဆောင်အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ သမ္ပုဓိ ဘူတာ - မျက်မှောက်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ နပ္ပဋိက္ခော သန္တိ-မတားမြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဣတိဝေ-သို့၊ ဝုတ္တသံဃသာမဂ္ဂိဝသေန-ဟောတော်မူအပ်သော သာမဂ္ဂိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ။တေန ပါဠေန-ဤ ကာရကသံဃဿ သံဃသာမဂ္ဂိဝသေန သမ္ပုဓိတာဝေါ ဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ ယထာ တထာ-လျော်

အောင် တော်အောင်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ ပဓာန ကာရက ပုဂ္ဂလနံ-
ပြဋ္ဌာန်းသော ကာရက ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သမ္မုတော မတ္တံ-မျက်မှောက်တို့၏ အဖြစ်
မျှသည်၊ သံသသမ္မုတော နာမ-မည်သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-
ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿေတိ-၏။ တစ္ဆတော-မှန်သည်၏ အဖြစ်သည်၊
ဘူတတာတိ ဘူတတာနာမ-မည်၏။ ဟိ သစ္စံ-၏၊ ဣပပါဌေ-ဤ ဓမ္မသမ္မုတော
ဟူသောပါဌ၌၊ ဓမ္မဝါဒီတိ အာဒိသု-အစရှိကုန်သော ပြယုဂ်တို့၌၊ အာဂတော-
သော၊ ဓမ္မသဒ္ဓေါ ဝိယ-ကဲ့သို့၊ သစ္စပရိယာယော-သစ္စသဒ္ဓါ၏ ပရိယာယ်တည်း၊
ဝါ - သစ္စဟူသော အနက်၌ အထပ်ထပ်ဖြစ်သော သဒ္ဓါသည်၊ ဟောတိ-၏။
တေန ဝိမိနာ-ဤ အစီအရင်ဖြင့်၊ ဝိနေတိ-ဆုံးမတတ်၏၊ ဣတိ တဿ-ကြောင့်၊
သော ဝိမိ-ထို အစီအရင်သည်၊ ဝိနယော-မည်၏။ တဿ တဿ အဓိကရဏဿ-
ထိုထို အဓိကရုဏ်းကို၊ ဝုပသမာယ-ငြိမ်းအေးစေခြင်း အကျိုးငှာ၊ ဘဂဝတာ-
သည်၊ ဝုတ္တဝိမိ-ဟောတော်မူအပ်သော အစီအရင်ကို၊ လဗ္ဘတိ-ရအပ်၏။ တဿ
ဝိနယဿ-ထိုထို အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းအေးစေကြောင်းဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား
သည် ဟောအပ်သော အစီအရင်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိနည်း၏၊ သမ္မုတော-မျက်
မှောက်၏ အဖြစ်သည်၊ ဝိနယ သမ္မုတော-မည်၏။ တေန-ကြောင့်၊ ယထာ
တံ။ပ။ ဝိနယ သမ္မုတောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ယေနာ
တိ-ကား၊ ယေန ပုဂ္ဂလေန-အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်လည်း။ ။ အတ္ထ ပစ္စတ္တိကေတိ-
ကား၊ ဝိဝါဒဝတ္ထုသင်္ခါတေ-ဟု ဆိုအပ်သော၊ အတ္ထေ-ကိစ္စသွယ်သွယ် မှုကြီး
ငယ်၌၊ (ဝိနာသ-ဟူသော ပျက်စီးကြောင်း အနက်လည်း သင့်အံ့ထင်၏၊ ယော
ဇနာဆရာကား ကိစ္စ-ဟူ၏)၊ ပစ္စတ္တိကာနံ-ဆန့်ကျင်ဘက်ကို အလိုရှိကုန်သော။ ။
သမ္မုတပုဂ္ဂလေဟေဝ - သမုတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါ-ကြောင့်
သာလျှင်၊ ဝုပသမနတော-ငြိမ်းအေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သံသသမ္မုတော-
သည်၊ ပရိဟာယတိ-ယုတ်လျော့၏။

နန္ဒိ- ကား၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ- ကို။ ။ ပဉ္စဂံသမန္နာဂတန္တိ-ကား၊ ဆန္ဒာ
ဂတိ-ချစ်သဖြင့် ချစ်သောအားဖြင့် မလားအပ်၊ မလားထိုက်သော ဆန္ဒာဂတိ
သို့၊ န ဂစ္ဆတိ-မလား၊ ဒေါသာဂတိ- မုန်းသောအားဖြင့် မလားအပ်သော
ဒေါသာဂတိသို့၊ န ဂစ္ဆတိ-မလား၊ ဗောဟာဂတိ-မိုက်သော၊ အသော၊
နသောအားဖြင့် မလားအပ်သော ဗောဟာဂတိသို့၊ န ဂစ္ဆတိ-မလား၊ ဘယာ
ဂတိ- ကြောက်သောအားဖြင့် မလားအပ်သော ဘယာဂတိသို့၊ န ဂစ္ဆတိ-
မလား၊ ဂဟိတာ ဂဟိတဉ္စ-စာရေးတံမဲကို ကောက်ယူအပ်ပြီးသည် မကောက်
ယူအပ်သေးသည်ကိုလည်း၊ ဇာနာတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တဟိ-
ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ-ကုန်သော၊ အဂေဟိ-တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတိ-သော။ ။ ဂုဠက
ဝိဝဋ္ဌကသကဏ္ဍဗေဒကေသု တိသု သလကဂ္ဂါဟေသုတိ-ကား၊ ဘိက္ခုဝေ-တို့၊

တေသံ ဘိက္ခုနံ-တို့ကို၊ သညတ္တိယာ-သိစေခြင်းငှာ၊ ဂုဠကံ-လျှိုဝှက်သော မဲ
ပေးခြင်း၊ လည်းကောင်း၊ ဝိဝဠကံ-ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောင်မဲပေးခြင်း လည်း
ကောင်း၊ သကဏ္ဍဗျကံ-မိမိ၏ နားအနီး ပြောဆိုမဲပေးခြင်း လည်းကောင်း၊
ဝါ - ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ပြောဆိုစည်းရုံး မဲပေးခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊
တယော-ကုန်သော၊ သလာကဂ္ဂါဟေ-မဲလိပ်ကောက်ယူခြင်းတို့ကို၊ အနုဇာနာ
မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ သမထက္ခန္ဓကေ-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တေသု-ကုန်သော၊
တိသု-ကုန်သော၊ သလာကဂ္ဂါဟေသု-တို့တွင်။ ။သလာကံ ဝါဟေတူတိ-
ကား၊ ဓမ္မဝါဒီနဉ္စ-ဓမ္မဝါဒီ ရဟန်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ အဓမ္မဝါဒီနဉ္စ-တို့၏
လည်းကောင်း၊ သလာကာယော- ဝါးချမ်းတို့ကို၊ ဝါ-မဲတို့ကို၊ နိမိတ္တသညံ-
အမှတ်သညာကို၊ အာရောပေတော - တင်ပြီး၍၊ စိဝရ ဘောဂေ - သင်္ကန်း၏
အခေါက်ထဲ၌၊ ဝါ-ခေါက်အပ် ခေအပ်သော သင်္ကန်း၌၊ ကတော-ထားပြီး၍၊
(မနသိ ကတော-၌ ကရဓာတ်သည် နိဓာနအနက် ဟော၏သို့ မှတ်ယူပါ)၊
သမထက္ခန္ဓကေ-၌၊ ဝုတ္တနယေန-ဖြင့်၊ ဝါဟာပေတော-ကောက်ယူစေပြီး၍။ ။
ဟိ-စကားပျိုးမှတ်စပ်ပြီး စကားကိုးကိုဆိုဦးအံ့၊ တတ္ထ သမထက္ခန္ဓကေ-၌၊ ဧဝံ-
သို့၊ ဝါ-ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ သောအတိုင်း၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ကိံ-
သို့၊ ဝုတ္တံ-အပ်သနည်း၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ကထဉ္စ-သို့လည်း၊ ဂုဠကော-လျှိုဝှက်သော၊ သလာ
ကဂ္ဂါဟော-သည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာယံ-ဤသို့သော အမေး
တော်သည်၊ သတိ-သော်၊ သလာကဂ္ဂါဟာပကေန-မဲကို ကောက်ယူစေ
တတ်သော၊ ဝါ-မဲချတတ်သော၊ တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သလာကာ
ယော-တို့ကို၊ ဝဏ္ဏာ ဝဏ္ဏာယော- အဆင်းရှိသည် မရှိသည်တို့ကို၊
ကတော-၍၊ ဧက မေကော-တစ်ပါးစီ တစ်ပါးစီသော၊ ဘိက္ခု-သည်၊
ဝါးကို၊ ဝါ-သို့၊ ဥပသကံမိတော-၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝစနိယော-အပ်သည်၊
အဿ-ရာ၏၊ ကိံ-သို့၊ ဝစနိယော-အပ်သည်၊ အဿ-သနည်း၊ ဣတိ
အယံ- ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း။ အယံ သလာကာ- ဤမဲသည်၊ ဧဝံ
ဝါဒိဿ-ဤသို့သော အယူရှိသော ရဟန်း၏၊ သလာကာ - မဲတည်း၊
အယံသလာကာ - သည်၊ ဧဝံ ဝါဒိဿ-၏၊ သလာကာ - တည်း၊ ယံ
သလာကံ-ကို၊ ဂဏှိတုံ-ငှာ၊ ဣစ္ဆတိ-အလိုရှိအံ့၊ တံ သလာကံ-ကို၊
ဂဏှာဟိ-ယူလော့၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ ဝစနိယော-ပြောအပ်သည်၊ အဿ-
ရာ၏၊ သလာကဂ္ဂါဟာပကေန-သော၊ တေနဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဂဟိ
တေ-မဲကို ကောက်ယူအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ တံ-သည်၊ ကဿစိ-တစ်ဦး
တစ်ယောက်အား၊ မာစ ဒဿဟိ-သင်ကောက်ယူသောမဲကိုမပြပါလင့်၊
ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဣမသ္မိံ သလာကဂ္ဂါဟေ(ထည့်)-ဤ

မဲကောက်ခြင်း၌၊ အဓမ္မဝါဒီ-အဓမ္မဝါဒီ ရဟန်းတို့သည်၊ ဗဟုတရား-
အထူးသဖြင့် များကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သဓဇဇာနာတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-
သော်၊ သလ္လာကဂ္ဂါဟော(ထည့်)-သည်၊ ဒုဂ္ဂဟော-မကောင်းသဖြင့်
ကောက်ယူအပ်၏၊ ဝါ - ကောက်ယူပုံများ၏၊ ဣတိဝတ္ထာ - ဤသို့
ကြေညာပြောဆိုပြီး၍၊ ပစ္စုပ္ပန်တဗ္ဗ-တစ်ဖန်ဆွဲအပ်ငင်အပ်၏၊ ဣမသ္မိ
သလ္လာကဂ္ဂါဟော-၌၊ ဓမ္မဝါဒီ-တို့သည်၊ ဗဟုတရား-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊
သဓဇဇာနာတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ သလ္လာကဂ္ဂါဟော-သည်၊ သုဂ္ဂ
ဟော - ကောင်းစွာ ယူအပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သာဝေတဗ္ဗံ - ကြားသိစေ
အပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝံခေါ-ဤသို့လျှင်၊ ဂုဠကော-သော၊ သလ္လာ
ကဂ္ဂါဟော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိဝိသဇ္ဇနာ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ကထဉ္စ-သို့လျှင်၊ ဝိဝဋ္ဌကော-သော၊ သလ္လာကဂ္ဂါ
ဟော-သည်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာယံ-သည်၊ သတိ-သော်၊
ဣမသ္မိ သလ္လာကဂ္ဂါဟော(ထည့်)-၌၊ ဓမ္မဝါဒီ-တို့သည်၊ ဗဟုတရား-
ကုန်၏၊ ဣတိ-တို့၊ သဓဇဇာနာတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဝိဿဓဋ္ဌန-
ပွင့်လင်းသော၊ ဝိဝဋ္ဌနေဝ - ပေါ်လွင်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊
ဂါဟေန-ကောက်ယူခြင်းဖြင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊
ဧဝံခေါ-ဤသို့သာလျှင်၊ ဝိဝဋ္ဌကော-သော၊ ဝါ-ပြောင်ပြောင် တင်း
တင်းဖြစ်သော၊ သလ္လာကဂ္ဂါဟော-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ကထဉ္စ-သို့လျှင်၊ သကဏ္ဍဗ္ဗေကော-မိမိ၏ နာ ၏
အနီး၌ ပြောဆိုခြင်းရှိသော၊ ဝါ-တိုးတိုး တိုင်ပင်ခြင်းရှိသော၊ သလ္လာ
ကဂ္ဂါဟော-သည်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ သလ္လာကဂ္ဂါဟာပကေန-သော၊
တေနဘိက္ခုနာ-သည်၊ ကေမေကဿ-တစ်ပါးစီတစ်ပါးစီသော၊ ဘိက္ခု
နော-၏၊ ဥပကဏ္ဍကေ-နား၏အနီး၌၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-ပြောဆိုအပ်၏၊
ကိံ-သို့၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-ပြောဆိုအပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊
ပုစ္ဆာ-တည်း၊ အယံသလ္လာကာ-ဤမဲသည်၊ ဧဝံဝါဒိဿ-ဤသို့အယူရှိ
သောရဟန်း၏၊ သလ္လာကာ-တည်း၊ အယံသလ္လာကာ-သည်၊ ဧဝံဝါ
ဒိဿ-၏၊ သလ္လာကာ-တည်း၊ ယံသလ္လာကံ-ကို၊ ဂဏိတုံ-ငှာ၊ ဣစ္ဆသိ-
၏၊ တံသလ္လာကံ-ကိုတုံ-သည်၊ ဂဏှာဟိ-လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထဗ္ဗော-
အပ်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာဇေ-တည်း။ ဂဟိတေ(ဤပုဒ်ကား
လိင်္ဂဝိပလ္လာသတည်း၊ ဂဟိတာယ-ဟု ဆိုလိုလျက် ဂဟိတေ-ဟုဆိုခြင်း
ကြောင့်တည်း)-မဲကောက်ပြီးသော်၊ တုံ-သည်၊ ကဿစိ-အား၊ မာစ
အာရောစေဟိ-လင့်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထဗ္ဗော-အပ်၏၊ တသ္မိ သလ္လာကဂ္ဂါ
ဟော(ထည့်)-၌၊ အဓမ္မဝါဒီ-တို့သည်၊ ဗဟုတရား-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊

သစေဇာနာတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သေဝံ၊ သလ္လကဂ္ဂါဟော-သည်၊ ဒုဂ္ဂဟော-မကောင်းသဖြင့် ကောက်ယူအပ်၏၊ ဝါ-ကောက်ယူပုံများ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေတု-၍၊ ပစ္စုက္ခိတဗ္ဗံ-ငင်အပ်၏၊ ဝါ-ပြန်မဲချအပ်၏၊ တသ္မိံသလ္လကဂ္ဂါဟေ-၌၊ ဓမ္မဝါဒီ - တို့သည်၊ ဗဟုတရာ - ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သစေ ဇာနာတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သေဝံ၊ သလ္လကဂ္ဂါဟော-သည်၊ သုဂ္ဂဟော-၏၊ ဣတိ-သို့၊ သာဝေတဗ္ဗံ-ကြားသိစေအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ-တို့၊ ဧဝံ ခေါ်-ဤသို့လျှင်၊ သကဏ္ဍဗ္ဗေကော-မိမိ၏နား၌ ပြောဆိုခြင်းရှိသော၊ သလ္လကဂ္ဂါဟော-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထံ-အပ်ပြီ၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။

စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ဧတေသု တိသု သလ္လကဂ္ဂါဟောသု-တို့တွင်၊ အလဇ္ဈဿန္နာယ - အလဇ္ဈီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဖြင့် များသော၊ ဝါ-များသော အလဇ္ဈီ ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော၊ ပရိသာယ-၌၊ ဂူဠကော-သော၊ သလ္လကဂ္ဂါဟော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏။ လဇ္ဈဿန္နာယ-သော၊ ဝါ-သော၊ ပရိသာယ-၌၊ ဝိဝဋ္ဌကော-သော၊ သလ္လကဂ္ဂါဟော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဗာလုဿန္နာယ-လူဖျင်းန၊ အ၊ ဘာမျှမသိသော ရဟန်းတို့ဖြင့် များသော၊ ဝါ-သော၊ ပရိသာယ-၌၊ သကဏ္ဍဗ္ဗေကော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဓမ္မဝါဒီနံ ယေဘုယျတာယာတိ-ကား၊ ဓမ္မဝါဒီနံ-တို့၏၊ ဧကေနပိ-ဖြင့်လည်း၊ အဓိကတာယ-ပိုလွန်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ (ဝူပသန္တိ-အဋ္ဌကထာ၌စပ်) ဒွိဟိ-နှစ်ပါးကုန်သော ဓမ္မဝါဒီရဟန်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တိဟိ-ကုန်သော ဓမ္မဝါဒီရဟန်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဓိကေ-ပိုလွန်ခဲ့သော်၊ ကောပနဝါဒေါ-အဘယ်မှာဆိုဖွယ်ရာရှိပါအံ့နည်း။

စတူဟိ သမထေဟိ သမ္ပတိတိ ဣဒံ ဝစနံ-ကို၊ သဗ္ဗသင်္ဂါဟကဝသေန-ရသင့်သမျှ အဝဝသော သမထကို ယူသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝတ္ထံ-အပ်ပြီ။ ပန သစ္စံ-မှန်၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ အနုဝါဒါဓိကရဏေ-၌၊ (တစ်နည်း) တတ္ထ တေသု စတူသု သမထေသု-တို့တွင်၊ ဒွိဟိ ဝေ သမထေဟိ-သမ္ပုခါ ဝိနယ အစရှိသော နှစ်ပါးသော သမထတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏဿ-၏၊ ဝူပသမနံ-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-အပ်၏။ ဧဝံ ဝိနိစ္ဆိတန္တိ-ကား၊ အာပတ္တိ-သည်၊ သစေနတ္ထိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သေဝံ၊ ဥဘော-နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု-စွပ်စွဲတတ်သော ရဟန်း၊ အစွပ်စွဲခံရသော ရဟန်းတို့ကို၊ ခမာပေတွာ-သည်၊ ခံစေပြီး၍၊ (ဝိနိစ္ဆိတံ သမ္ပတိ-၌စပ်) အာပတ္တိ-သည်၊ အထအတ္ထိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သေဝံ၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ဒဿေတွာ-ပြုပြီး၍၊ ရောပနဝသေန-အာပတ်သို့ တင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆိတံ-ဆုံးဖြတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပတိ-၏။ ပန-

ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ (တစ်နည်း) ပန-ဂန္ထဂရ၊ မျှော်ထောက်ရှု၍၊ ယခုအနေ၊ မှာခဲ့ပေအံ့၊ ပဋိကမ္မ-တစ်ဖန်ပြုခြင်းသည်၊ ဝါ-ကုစားပုံ၊ ကုစားဟန်၊ ကုစားနည်းသည်၊ အာပတ္တာဓိကရဏသမထေ-၌၊ ပရတော-နောက်၌၊ (တစ်နည်း) ပရတော-သော၊ အာပတ္တာဓိကရဏသမထေ-၌၊ အာဂမိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဠဗ္ဗ-အပ်၏။ သမဏသာရပုံ-ရဟန်းအားလျောက်ပတ်သည်၊ န-မဟုတ်၊ အဿာမဏကံ- မဟုတ်။ သမဏေဟိ- တို့သည်၊ အကတ္တဗ္ဗ- မပြုအပ်၊ တသ္မိ- အဿာမဏကေ-သည်၊ သတိ-သော်။ အဇ္ဈာစာရေ-လွှမ်းမိုး၍ကျင့်ခြင်းသည်၊ ဝီတိက္ကမေ-အထူးအားဖြင့် ကျော်နင်းခြင်းသည်၊ သတိ-သော်။

☞ ပါရာဇိကသမန္တေနဝါတိ-ကား၊ ဒုက္ကဋ္ဌေနဝါ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထုလ္လစ္စယေနဝါ-ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဟိ သစ္စံ-မှန်၏၊ (တစ်နည်း) ဟိ တံ သင်္ခေပံ ဝိတ္တာရေဿာမိ-အံ့၊ မေထုနဓမ္မေ-၌၊ ပါရာဇိကသမန္တာနာမ - ပါရာဇိကအာပတ်၏ အနီးမည်သည်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ အဒိန္နာဒါနာဒိသု-အစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု-အာပတ်တို့၌၊ ပါရာဇိကသမန္တာနာမ-မည်သည်၊ ထုလ္လစ္စယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ပဋိစရတောတိ-ကား၊ ပဋိစ္ဆာဒေန္တဿ-ဖိုးလွှမ်းသော၊ (ပုဂ္ဂလဿ-အဋ္ဌကထာ၌စပ်)။ ။ အစ္စန္ဒမူလော ဘဝိဿတိတိ ဧတ္ထ ပါဠေ-၌၊ အယံပုဂ္ဂလော-သည်၊ ပါရာဇိကံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့၊ အနာပန္နော-မရောက်သည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ သီလဝါ-ပါတိမောက္ခသံဝရသီလရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ သမ္မာဝုတ္တိတဘူတိ-ကား၊ ဝုတ္တံ-ကျင့်ဝတ်ကို၊ ပူရေတွာ-၍။ ။ ဩသာရဏံ လဘိဿတိတိ-ကား၊ ကမ္မပ္ပုဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓိ-နိဿာရဏကံ၏ ငြိမ်းအေးခြင်းကို၊ လဘိဿတိ-လတ္တံ့။

တဿာတိ-ကား၊ အာပတ္တာဓိကရဏဿ-၏။ ။ ပဋိညာယ-ဝန်ခံခြင်းကို၊ ဝိနာ-ကြဉ်၍၊ အဝုပသမနတောဝါ-မငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ တထာရူပါယ-ထိုသို့ငြိမ်းအေးလောက်သော သဘောရှိသော၊ ခန္တိယာ-သည်းခံခြင်းကို၊ ဝါ-ခင်မင်ခြင်းကို၊ ဝိနာ-၍၊ အဝုပသမနတောဝါ-မငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ သမ္မုခါဝိနယေနဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုပသမော-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ ယာပဋိညာ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္မုန္နော-ဒုရသမ္ပန်ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။

ဧတ္ထာတိ-ကား၊ အာပတ္တိဒေသနာယံ-အာပတ်ကို ဒေသနာကြားရာ၌။ ။ သိယာတိ-ကား၊ အဝဿံ-မုချကေန်၊ အမှန်တကယ်တန်းအားဖြင့်။ ။ ကက္ခဋ္ဌတ္တာယ ဝါဋ္ဌတ္တာယာတိ-ကား၊ ကက္ခဋ္ဌဘာဝါယစေဝ - ကြမ်းတမ်းသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဝါဋ္ဌဘာဝါယစ - ခက်ထန်

သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ။ ထုလွှဝဇ္ဇန္တိ-ကား၊ ပါရာဇိကဉ္စေဝ-ပါရာဇိက အာပတ်ကို လည်းကောင်း၊ သံသာဒိသေသဉ္စ-ကို လည်းကောင်း။ ဂိဟိပဋိသံယုတ္တန္တိ-ကား၊ ဂိဟိနံ-လူတို့အား၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဟိနေန-ယုတ်ညံ့သောအားဖြင့်၊ ခုံသနဝမ္ဘန ဓမ္မိက ပွဋိဿဝေသု-ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်း၊ ရှုတ်ချခြင်း၊ တရားအားလျော်သော ဝန်ခံခြင်းတို့ကြောင့်၊ အာပန္နံ-ရောက်အပ်သော၊ ဝါ-သင့်သော၊ အာပတ္တိ-ကို။

ယထာနုရူပန္တိ-ကား၊ ဒွိဟိ သမထေဟိ တိဟိ စတုဟိ ဧကေနာတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ယထာနုရူပံ-ထိုက်သည်အားလျော်စွာ။ ။ ဧတ္တာတိ ဣမသ္မိံ သမထာဓိကာရေ-ဤသမထအရာ၌။ ။ ဝိနိစ္ဆယနယောတိ-ကား၊ ဝိနိစ္ဆယနယမတ္တံ-အဆုံးအဖြတ်နည်း အမြွက်မျှတည်း။ တေန-ကြောင့်၊ ဝိတ္တာရောပနာတိအာဒိ-သော၊ ယံ ဝစနံ-သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ အဿာတိ-ကား၊ ဝိတ္တာရဿ-အကျယ်၏။ ။ သမန္တပါသာဒိကာယံ ဝုတ္တောတိ-ကား၊ သမန္တပါသာဒိကာယနာမ-သမန္တပါသာဒိကာမည်သော၊ ဝိနယဋ္ဌကထာယံ-၌၊ မယာ-သည်၊ ဝုတ္တော-အပ်ပြီ။ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တတ္ထ သမန္တပါသာဒိကာယံ-မည်သော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌၊ မယာ-သည်၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော-တည်း။

ဧတ္တကန္တိ-ကား၊ ဧတံ ပရမံ-ဤဆိုအပ်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဝါ-ဤဆိုအပ်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်အပိုင်းအခြားရှိသည်၊ (အာဂစ္ဆတိ-၌ စပ်) ဣတော သိက္ခာပဒတော-ဤအကျဉ်းသရုပ် ထုတ်ပြအပ်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်ထက်၊ ဘိယျော-အပိုအလွန်၊ န-မလာ။

အဓိကရုဏသမထဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဣတိဣမိနာ ယထာ ဝုတ္တဝစနက္ကမေန - ဖြင့်၊ ကင်္ခါဝိတရဏိယာ-မည်သော၊ ပါတိမောက္ခဝဏ္ဏနာယ-၏၊ ဝါ-တွင်၊ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာယံ-ဝိနည်းကျမ်းမြတ်၊ ပိဋကတ်လာ၊ များစွာအတ္ထ၊ အဝဝကို၊ သိမ္ဗိးထားရာ၊ သေတ္တာတူစွာ၊ ဗျုပ္ပတ်လာကြောင့်၊ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာမည်သော၊ လိနတ္ထပကာသနိယံ-လိနတ္ထပကာသနိ ဌိကာသစ်၌၊ ဝါ-တွင်၊ ဘိက္ခုပါတိမောက္ခဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဘိက္ခုနီပါတိမောက္ခဝဏ္ဏနာ

ပါရာဇိကကဏ္ဍ

နာထော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုနီနံ-ဘိက္ခု အနွယ်ဖြစ်သော ရဟန်းမတို့၏၊ ဟိတတ္ထာယ-သူ့ကို ဆောင်တတ်သော ဟိတအကျိုးငှာ၊ ယံ ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ ပကာသယံ-ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော-ပယောဂဝန္တသဗ္ဗနာမ်ယံဟူသော ဝိသေသနနှင့် ပါတိမောက္ခဟူသော ပယောဂဝိသေသျှကို ရှေ့နောက်ပြန်ခြင်းဟူသော သမ္ပန်ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ တတ္ထဂါယာယံ-၌၊ ပကာသယံတိ ပဒဿ-၏၊ ဒေသယံ-ဟောတော်မူပြီ၊ ပညာပယံ-သိစေတော်မူပြီ၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။

သဘောရုဏပါရာဇိက

၁-မေထုနဓမ္မ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အဘိလာပမတ္တန္တိ-ကား၊ ဝစနမတ္တံ-အယျ အစရှိသော သဒ္ဓါမျှသည်၊ ဝါ-အယျ အစရှိသော သဒ္ဓါသည်သာလျှင်၊ ဝိသေသော-ထူး၏၊ အတ္ထော-အဘိဓယျ အလိုရှိအပ်သော အနက်သည်၊ န ဝိသေသော-မထူး၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော-အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတည်း။ ။လိင်္ဂ ဘေဒ မတ္တန္တိ-ကား၊ ပုရိသလိင်္ဂ-ပုရိသလိင်္ဂ၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂ-ဣတ္ထိလိင်္ဂ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိသေသမတ္တံ-ထူးထွေကာမျှသည်၊ (ဝိသေသော-၌စပ်)။ ။နာနတ္တံ-အသီးအခြား၏ အဖြစ်သည်၊ ဝိသေသောဘိ ဝိသေသော နာမ - မည်၏။ ဆန္ဒေနစေဝါတိ - ကား၊ ပေမေနစေဝ-ခွဲခြင်းဖြင့်လည်း၊ သိနေဟေနစေဝ-တဏှာဓာတ် စေးကပ်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော-ဆန္ဒေန စေဝ ဟူသော ပုဒ်၏ အနက်တည်း။ ရုစိယာ စာတိ-ကား၊ ဣစ္ဆာယ စ-အလိုဖြင့်လည်း။ ။ပဓံသိတာယာတိ-ကား၊ ဒုသိတာယ-ဖျက်ဆီးအပ်သော ဘိက္ခုနွယ်ဝင် သူတော်စင်မအား။ ယဿာဘိက္ခုနီယာ-အား၊ ပရိပုဏ္ဏာ-ထက်ဝန်းကျင် ရှစ်ကြိမ်ပြည့်သော၊ ဥပသမ္ပဒါ-အထက်တန်း ရဟန်းမ အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ သာဘိက္ခုနီ-သည်၊ ဝါ-ထက်ဝန်းကျင် ရှစ်ကြိမ်ပြည့်သော ရဟန်းပ အဖြစ်ရှိသော ရဟန်းမသည်၊ ပရိပုဏ္ဏာပသမ္ပဒါ-မည်၏။ ဥဘတော - နှစ်ပါးစုံသော၊ သံသေန-သည်၊ ဥပသမ္ပန္နာ - မြင့်မြတ်သော အထက်တန်း ရဟန်းမ အဖြစ်သို့ ရောက်စေ အပ်သော ရဟန်းမသည်၊ (ပဝေသေတိ သာဒိယတိ-တို့၌စပ်)၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-ပရိပုဏ္ဏာပသမ္ပဒါဟူသော ပုဒ်၏ အနက်တည်း။

မေထုနဓမ္မ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ ပြီ။

ဥပ္ပဇာဏုမဏ္ဍလ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၀၉

အသဘာရဏ ပါရာဇိက

၅-ဥပ္ပဇာဏုမဏ္ဍလ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဥပ္ပကပ္ပရန္တိ-ကား၊ ဒုတိယ မဟာသန္နိတော- နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော အဆစ်ကြီးမှ၊ ဝါ-တံတောင်ဆစ်မှ၊ ဥဒ္ဓံ-အထက်၌။ ဣတော စိတော စသဉ္စရဏန္တိ-ကား၊ ဟတ္ထဿ ဝါ-လက်၏လည်းကောင်း၊ ကာယဿ ဝါ-ကိုယ်၏လည်းကောင်း၊ တိရိယံ-ဖိလော၊ ဝါ-ထောင့်တန်း၊ ဣတောစ-ဤအရပ်မှ လည်းကောင်း၊ ဣတောစ-လည်းကောင်း၊ သဉ္စရဏံ-ကို။

ဧကေတော အဝဿုတေတိ ပဒဿ- ၏၊ ဘိက္ခုနီယာ- ၏၊ အဝဿဝေ-ယုံစီးသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဘိက္ခုနီယာ-၏၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေန-ဖြင့်၊ ဝါ-ကိုယ်လက်ရောယှက်ခြင်းကို သာယာသောရာဂဖြင့်၊ အဝဿုတဘာဝေ-သည်၊ သတိ-သော်၊ (အာမသန္တိယာ-၌စပ်)၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဘိက္ခုနီယာ- ၏၊ ဝသေနော-အစွမ်းအားဖြင့် သာလျှင်၊ ဧကေတော-တစ်ဖက်မှ၊ ဝါ-တစ်ယောက်၏၊ အဝဿုတဘာဝေ-ကို၊ ဂဟေတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဟိ-သာဓုမှတစ်ပါး သာဓကကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧကေတော အဝဿုတေတိ ဧတ္ထံ။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗောတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-သော၊ ဧတံ ဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

☞ အနက်။ ။ဧကေတော အဝဿုတေတိ ဧတ္ထံပါဌေ-၌၊ အဝိသေသေန-ရဟန်းမ၊ ယောကျ်ားဟု အထူးမမ၊ သာမညအားဖြင့်၊ ဝါ-ရဟန်းမ၊ ယောကျ်ားဟု အကြွင်းအကျန်မထား အလုံးစုံအားဖြင့်၊ ဧကေတောတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတဘာ-သည်၊ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ-၏၊ တထာပိ -သော်လည်း၊ ဘိက္ခုနီယာ ဝေ - ရဟန်းနွယ်ဝင်သူတော်စင်၏ သာလျှင်၊ အဝဿုတေ - သည်၊ သတိ-သော်၊ အယံ အာပတ္တိဘေဒေါ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တော-အပ်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

ပုရိသဿ ကာယန္တိ-ကား၊ ပုရိသဿ-၏၊ ယံကိဉ္ဇိ-အလုံးစုံသော၊ ကာယံ-ကိုယ်ကို။ ။ဥဘတော အဝဿုတေပိတိ-ကား၊ ဘိက္ခုနီယာ စေဝ-၏ လည်းကောင်း၊ ပုရိသဿ စ-၏ လည်းကောင်း၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေန-ဖြင့်၊ အဝဿုတဘာဝေ-သည်၊ သတိပိ-သော်လည်း။ ။ကာယေနာတိ-ကား၊ ယထာ ပရိစ္ဆိန္နေန-အကြင်အကြင် အကွက်၊ ဥပ္ပဇာဏုမဏ္ဍလံဟု ပိုင်းခြားအပ်ပြီးသော၊ ဝါ-ပိုင်းခြားအပ်ပြီးသော အကွက်၊ ဥပ္ပဇာဏုမဏ္ဍလံဟူသော အပိုင်းအခြား ရှိသော၊ အတ္တေနာ-မိမိဟု ဆိုအပ်သော ရဟန်း၏၊ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်။ ။ ကာယပ္ပုဋိဗဒ္ဓန္တိ-ကား၊ ပုရိသဿ-၏၊ ကာယပ္ပုဋိဗဒ္ဓံ-ကိုယ်နှင့် စပ်သော ဝတ္ထုကို။ ။အဝသေသ ကာယေန ဝါတိ-ကား၊ ယထာ ပရိစ္ဆိန္န ကာယတော-မှ၊

အဝသေသေန-ကြွင်းကျန်သော၊ ကာယေန-ဖြင့်၊ ဥဗ္ဘက္ခကအဓောဇာဏုမဏ္ဍလ
 အဓောကပ္ပရသခါတေန-ညှပ်ရိုး နှစ်ဘက်၏ အထက်၊ ပုဆစ်ဒူးဝန်း နှစ်ဘက်၏
 အောက်၊ တံတောင်ဆစ်အောက်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ကာယေန-ဖြင့်၊ ဣတိ ဣဒံ
 အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ တဿ ကာယန္တိ-ကား၊
 အဝဿုတဿ-ကာယသံသဂ္ဂ ရာဂဖြင့် ယှိစီးသော၊ တဿ ပုရိသဿ-၏၊ ယံကဉ္စိ-
 သော၊ ကာယံ-ကို။ ။ စ-ဥပမာဆောင် ထင်အောင်ပြဦးအံ့၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-
 ဌံ၊ သယံ-ရဟန်းမဟု ဆိုအပ်သော မိမိကိုယ်တိုင်၊ အာမသန္တိယာ-သော်၊ ဝါ-
 သုံးသပ်သော ရဟန်းမအား၊ ထုလ္လစ္စယံ-သည်၊ ဟောတိ ယထာ-ကဲ့သို့၊ ဧဝံ
 တထာ-တူ၊ တဿ ပုရိသဿ-၏၊ အာမသနံ-ကို၊ သာဒိယန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခု
 နိယာပိ-အားလည်း၊ ထုလ္လစ္စယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဠဗ္ဗံ-အပ်၏။
 ပုရိသဿ ကာယသံသဂ္ဂ ရာဂေါ နတ္ထိတိ-ကား၊ ပုရိသဿ-အား၊ မေထုနရာဂေါ
 ဝါ-မေထုနမ္ပိဝံလိုသောရာဂသည်လည်းကောင်း၊ ဂေဟသိတပေမံဝါ-အတ္ထဘော
 တည်း ဟူသော အိမ်ကိုမှီသော ချစ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓ စိတ္တံ ဝါ-
 ရာဂမှ စင်ကြယ်သော စိတ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိအံ့။ ။ အဝသေသေ
 တိ-ကား၊ ပါရာဇိကခေတ္တတော-မှ၊ အဝသေသေ-ကြွင်းကျန်ရာအရပ်၌၊ ကာ
 ယပ္ပဋိဗဒ္ဓေန ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓါဒိဘေဒတိ-ကား၊ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓေန ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓံ
 အာမသတိ အာပတ္တိဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ အာဒိကေ-ကာယ။ ပ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ အစရှိသော၊
 သဗ္ဗဒါရေ-၌။ ။ အသဉ္စိစ္စာတိအာဒိသု-ကုန်သော၊ ပဒေသု-တို့၌၊ ဝိရဇ္ဈိတုာ-
 မှားယွင်း၍၊ အာမသန္တိယာ-သုံးသပ်သော၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ-အားလည်းကောင်း၊
 အညဝိဟိတာယ-တစ်ပါး အာရုံအပေါ် စိတ်ကို ထားတတ်သော၊ ဝါ-သုံးသပ်
 ခြင်းကို သာယာသည်မှ တစ်ပါးကို အာရုံစိုက်နေသော၊ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ-အား
 လည်းကောင်း၊ အယံ-ဤသူကား၊ ပုရိသော-ယောကျ်ားတည်း၊ အယံ-ဤသူ
 ကား၊ ဣတ္ထိ-မိန်းမတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အဇာနန္တိယာ-မသိကဲ့သော၊ ဘိက္ခုနိယာ
 ဝါ-အား လည်းကောင်း၊ တေန ပုရိသေန-ထို ကာယသံသဂ္ဂရာဂ ယှိစီးသော
 ယောကျ်ားသည်၊ ဖုဋ္ဌာယပိ-ထိအပ်သော်လည်း၊ တံ ဖဿံ-ထို အထိအတွေ့ကို၊
 အဿာဒယန္တိယာ-မသာယာသော၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ-အား လည်းကောင်း၊ အာမ
 သနေ-သည်၊ သတိပိ-သော်လည်း၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

ဥဗ္ဘဇာဏုမဏ္ဍလသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆- ဝဠုပ္ပဋိစ္စာဒိကာ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပန္နန္တိ-ကား၊ ဘိက္ခုဟိ-ရဟန်းယောကျ်ားတို့နှင့်၊ သာ
 ဓာရဏာနံ-ဆက်ဆံကုန်သော၊ စတုန္နံ-ကုန်သော၊ ပါရာဇိကာနံ-မည်ကုန်သော၊
 ဓမ္မာနံ စ-တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့နှင့်၊ အသာဓာရဏာနံ-ကုန်သော၊

စတုန္ဒ-ကုန်သော၊ ဓမ္မာနုဉ္စ-တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ အဋ္ဌန္ဒ-ကုန်သော၊ ပါရာဇိကာနံ-ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ-တို့တွင်၊ အညတရံ-တစ်ပါးပါးသို့၊ အဇ္ဈာ ပန္နံ-လွန်ကျူး၍ ရောက်တတ်သော။ ။ စ-ရှေ့ ဝါကျ၌ အပြစ်တင်ဖွယ် ပယ်၍ ခဲခက် စကားဆက်ကို ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံ ပါရာဇိကံ-ဤ ပါရာဇိက သိက္ခာ ပုဒ်ကို၊ ပစ္စာ-အလုံးစုံသော သာဓာရဏ အသာဓာရဏ ပါရာဇိကတို့၏ နောက် ၌၊ ဝါ-နောက်ဆုံးမှ၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ပညတ္တံ-အပ်၏၊ ပန တထာပိ-သော် လည်း၊ သင်္ဂီတိ ကာရကာစရိယေဟိ - သင်္ဂါယနာကို ပြုတတ်ကုန်သော ဆရာ ငါးရာ ထေရ်မဟာတို့သည်၊ ပုရိမေန-ရှေးဖြစ်သော ဥဗ္ဘဇာဏုမဏ္ဍလ သိက္ခာပုဒ် နှင့်၊ သဒ္ဓိ-က၊ ယုဂဋ္ဌံ-အစုံကို၊ ကတွာ-၍၊ ဣမသ္မိံ သြကာသေ-ဤအရာ၌၊ ဌပိတံ- ထားအပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ပန-နိတတ္ထမှတစ်ပါး နေယျတ္ထကို ဆိုဦးအံ့၊ အဋ္ဌန္ဒ ပါရာဇိကာနံ အညတရန္တံ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဝစနတော- ကြောင့်၊ ယာ ဘိက္ခုနီ-သည်၊ ဝဇ္ဇပုဋိစ္ဆာဒိကံ-အပြစ်ကို ဖုံးထားသော ရဟန်းမ တစ်ယောက်ယောက်ကို၊ ပဋိစ္ဆာဒေတိ-ဖုံးထားအံ့၊ သာပိ ဘိက္ခုနီ-သည်လည်း၊ ဝဇ္ဇပုဋိစ္ဆာဒိကာ ဝေ-မည်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-အပ်၏။ ဝဇ္ဇ ပုဋိစ္ဆာဒနံ - အပြစ်ကို ဖုံးအုပ်ခြင်းသည်၊ ပေမ ဝသေန-ချစ်ခင်ခြင်း၏ အစွမ်း

အားဖြင့်၊ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ-၏၊ တထာပိ-သော်လည်း၊ သိက္ခာပဒဝိတိက္ကမစိတ္တံ- သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူးကြောင်း ဖြစ်သော စိတ်သည်၊ ဒေမနဿမေဝ-ဒုမန ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ဝေဒနာရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဒုက္ခဝေဒနံ-ဒုက္ခဝေဒနာရှိသည်၊ ဝါ-ယှဉ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ တသ္မာ- ကြောင့်၊ တတြဟိ ပါစိတ္တိယံ။ ပ ။ သေသံ တာဒိသမေဝါတိ- ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ ကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-မိန့်အပ်ပြီ။

ဝဇ္ဇပုဋိစ္ဆာဒိကာ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇-ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တိကာ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သတ္ထုသာသနေနာတိ-ကား၊ ဥတ္တိသမ္ပဒါယစေဝ-ဥ တ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုဿာဝနသမ္ပဒါယ စ-ကမ္မဝါစာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် လည်း ကောင်း၊ (ဥက္ခိတ္တံ-၌စပ်)။ ။ ပန-အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒေ-၌၊ စောဒနာ သာရဏာ ပုဗ္ဗကမေဝ-စောဒနာခြင်း အပြစ်ကို အောက်မေ့ စေခြင်း ရှေးရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဥတ္တိအနုဿာဝနံ-သည်၊ သတ္ထု သာသနံ-မည် ၏၊ (တစ်နည်း) ဥတ္တိ အနုဿာဝနံ-သည်၊ စောဒနာ သာရဏာ ပုဗ္ဗကံ-စော ဒနာ သာရဏာ ရှေးရှိသည်၊ ဟုတွာ ဝေ-ဖြစ်သော် သာလျှင်၊ ဝါ-ဖြစ်မှ သာ လျှင်၊ သတ္ထု သာသနံ - မည်၏။ (တစ်နည်း) ဣဒံ သိက္ခာပဒေ-၌၊ သတ္ထု

သာသနံ - မည်သည်။ စောဒနာ သာရဏာ ပုဗ္ဗကံ-သော၊ ဥတ္တိ အနုဿာဝနံ
ဝေ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ (တစ်နည်း) ဣဒဿိက္ခာပဒေ-၌၊ ကေဝလံ-
စောဒနာ သာရဏာနှင့် မရောမယှက် သက်သက်သော၊ ဥတ္တိ အနုဿာဝနံဝေ-
သည် သာလျှင်၊ သတ္ထု သာသနံ - မည်သည်၊ န-မဟုတ်သေး၊ အထ ခေါ်-
အဟုတ်သော်ကား၊ စောဒနာသာရဏာပုဗ္ဗကံ-သော၊ ဥတ္တိအနုဿာဝနံဝေ-
သည်သာလျှင်၊ သတ္ထုသာသနံ-မည်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဒဿိတိအာဒိ-
သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
အာဟ-ပြီ။ ကရဏန္တိ-ကား၊ ဥတ္တိဥပနဉ္စေ-သည်လည်းကောင်း၊ အနုဿာ
ဝန ဝစနဉ္စ - သည်လည်းကောင်း။ ။အနာဒရန္တိ - ကား၊ ပုဂ္ဂလေစေဝ-၌
လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေစ-၌လည်းကောင်း၊ အာဒရ ဝိရဟိတံ-ရှိသေလေးစားခြင်းမှ
ကင်းသော။ ။တေန - ကြောင့်၊ ယေနာတိအာဒိ - သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊
အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ တတ္ထပရိယာပန္န
ဂဏေဝါတိ-ကား၊ တသ္မိ သံသေ-ထိုက်ပြုသောသံဃာ၌၊ ပရိယာပန္န-အကျိုး
ဝင်သော၊ သမ္မဟုလပုဂ္ဂလသင်္ခါတေ - များစွာသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော၊
ဂဏေဝါ-ရိုက်၌လည်းကောင်း။ ။သမ္မာဝတ္တနာယ အဝတ္တမာနန္တိအတ္ထောတိ
ဣမိနာပါဌေန-ဖြင့်၊ အဓိပ္ပာယတ္ထော-အနာဒရံ ဟူသောပုဒ်၌ မြတ်စွာဘုရား
သည် အလိုရှိအပ်သော အနက်ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တော-အပ်ပြီ။
ကေကမ္မာဒိကေတိ - ကား၊ ကေကမ္မဏေဒေသသမသိက္ခတာယ - တူသောကံ
ရှိသည်၏အဖြစ်၊ တူသောဥဒ္ဓေသရှိသည်၏အဖြစ်၊ တူသော သိက္ခာရှိသည်၏
အဖြစ်၌။ ။သဟအယနဘာဝေနာတိ-ကား၊ သဟ-တက္ကနက်၊ ဝတ္တနဘာ
ဝေန-ဖြစ်တတ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေသံ ဘိက္ခုနံ-ထိုရဟန်းတို့
အား၊ သမာနော-တူသော၊ သံဝါသော - ပေါင်းသင်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ-၏၊
ဣတိဣမိနာ ဝစနတ္ထေန - ဤသို့သော ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသံ ဝစနတ္ထကြောင့်၊
တေဘိက္ခု-တို့သည်၊ သမာသံဝါသကာ-မည်ကုန်၏။

ဣဒါနိ-၌၊ ယေနသံဝါသေန-ဖြင့်၊ တေဘိက္ခု - တို့ကို၊ သမာနသံဝါ
သကာတိ-တို့ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တော-အပ်ကုန်ပြီ၊ သောသံဝါသော-
သည်၊ တဿဥက္ခိတ္တကဿ ဘိက္ခုနော-ထိုသံဃာသည်နှင့်ထုတ်အပ်သောရဟန်း
အား၊ တေဟိဘိက္ခုဟိ-ထိုနှင့်ထုတ်တတ်သော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္က၊
နတ္ထိ-မရှိ၊ စ-ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တေဟိဘိက္ခုဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္က၊ တဿဘိက္ခု
နော - ထိုနှင့်ထုတ်အပ်သော ရဟန်းအား၊ သောသံဝါသော-ထိုပေါင်းသင်း
ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တေနဘိက္ခုနာ-ထိုဥက္ခိတ္တကရဟန်းသည်၊ တေဘိက္ခု-
ထိုနှင့်ထုတ်တတ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ အတ္တနော-၏၊ သဟာယာ-
သူငယ်ချင်းတို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဣတာ-အပ်ကုန်သည်၊ န ဟောန္တိ-ကုန်၊

အဋ္ဌဝတ္ထုကာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၉၃

တသ္မာ-ကြောင့်၊ သောဘိက္ခု-ထိုဥက္ခိတ္တက ရဟန်းသည်၊ အကတသဟာယော
နာမ-မည်၏၊ ဣတိဣမံအတ္တံ-ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှာ၊ ယဿပနာတိအာဒိ-အစရှိ
သော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ဧဝံ-သို့၊ ပဒဝဏ္ဏနံ-
ပုဒ်တို့၏အဖွင့်ကို၊ ကတွာ-၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ အတ္တမတ္တံ-အပေါင်းသမ္ပဟ ပိဏ္ဏတ္တ
မျှကို၊ ဒဿေတုံ - ငှာ၊ သမာနသံဝါသကဘာဝံ အနုပဂတန္တိ အတ္ထောတိ-
ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ တံအနုဝတ္တနံ-ထိုဥက္ခိတ္တကရဟန်းသို့
အစဉ်လိုက်ခြင်းဟူသည်၊ ကိံ-အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ကဿစိ-တစ်ဦးတစ်
ယောက်အား၊ ဝါ-၏၊ အာသင်္ကာ-ယုံမှားခြင်းသည်၊ သိယာ-ရာ၏၊ ဣတိ
တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံအနုဝတ္တနံ-ကို၊ သရူပတော-သရုပ်သားကောင်အားဖြင့်၊
ဒဿေန္တော-၍၊ ယံဒိဌိကော သော ဟောတိတိအာဒိ-အစရှိသောစကားကို၊
သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ တတ္ထဝစနေ-၌၊ သောတိ-ကား၊ ယော
ဘိက္ခု-ကို၊ ဥက္ခိတ္တကော-နှင့်ထုတ်အပ်၏၊ သောဘိက္ခု-သည်။

ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တိကာ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဌိတာ-ပြီ။

ဂ--အဋ္ဌဝတ္ထုကာ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

လောကဿာဒ မိတ္တသန္တဝဝသေနာတိ - ကား၊ လောကဿာဒသင်္ခါ
တဿ-လူတို့၏ အဿာဒဟုဆိုအပ်သော၊ ဝါ-လူတို့၏သာယာဖွယ်ဟု ဆိုအပ်
သော၊ မိတ္တသန္တဝဿ-မိတ်ဆွေဖွဲ့ခြင်း၏၊ ဝသေန-အားဖြင့်။ ။ တံလောက
ဿာဒမိတ္တသန္တဝံ-ဟူသည်၊ ကိံ-အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-
ကြောင့်၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေနာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော သည်၊ အာဟ-ပြီ။
ကာယသံသဂ္ဂရာဂေနဝေ-ဖြင့်သာလျှင်၊ တိန္တော-စုံစပ်သော၊ ဘိက္ခုနိ-သည်၊
ဣဓသိက္ခာပဒေ-၌၊ အဝဿုတာနာမ-မည်၏၊ မေထုနရာဂေန-ဖြင့်၊ တိန္တော-
သော၊ ဘိက္ခုနိ-သည်၊ ဣဓသိက္ခာပဒေ-၌၊ န အဝဿုတာနာမ-မမည်၊ ဣတိ
ဧတံ အတ္ထဇာတံ-ကို၊ ကထံ-ကြောင့်၊ ဝိညာယတိ-သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတဗ္ဗ
တော-ကြောင့်၊ အယမေဝဟိတိ အာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊
တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပန-အမေးပုစ္ဆာ၊ ပြဿနာကို၊
ထုတ်ခါဆိုဦးအံ့၊ ဣဓသိက္ခာပဒေ-၌၊ ကာရဏံ-ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် စုံစပ်
သောရဟန်းမသာ အဝဿုတဟု အလိုရှိအပ်သည်၏အဖြစ်၌ အကြောင်းသည်၊
ကိံ-အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-ကြောင့်၊ သမန္တပါသာဒိကာယံ
ပနဿ ဝိစာရဏာကတာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ တတ္ထ
အဓိပ္ပေတတာဝေ-ထိုကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် စုံစပ်သော ရဟန်းကိုသာ အလိုရှိ
အပ်သည်၏အဖြစ်၌၊ အယံ-ကား၊ ဝိစာရဏာ-စိစစ် ဝေဖန်ခြင်းတည်း။ စ-

ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ သိက္ခာပဒေ-ဌံ၊ ကာယသံသဂ္ဂေါ - ကိုယ်လက်နှီးနှော
 ရောယှက်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ အသဒ္ဓမ္မောတိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ မေထုန
 ဓမ္မော-ကို၊ အသဒ္ဓမ္မောတိ-ဟူ၍၊ န ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်။ ဟိသစ္စံ-၏၊ (တစ်နည်း)
 ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ကာယသံသဂ္ဂေါ-ကိုသာလျှင်၊ အသဒ္ဓမ္မောတိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော-အပ်သနည်း၊ မေထုနဓမ္မော - ကို၊ အသဒ္ဓမ္မောတိ - ဟူ၍၊ န ဝေဒိ
 တဗ္ဗော-အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ဟိယသ္မာ-ကြောင့်၊
 ထုလ္လစ္စယံ-သည်၊ မေထုနဿ-၏၊ သာမန္တာ-ဌံ၊ ဝါ-အနီးသည်၊ န ဟောတိ-
 မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ကာယသံသဂ္ဂေါ-ကိုသာလျှင်၊ အသဒ္ဓမ္မောတိ-
 ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ မေထုနဓမ္မော-ကို၊ အသဒ္ဓမ္မောတိ-ဟူ၍၊ န ဝေဒိ
 တဗ္ဗော-အပ်၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။ စ-ယုတ္တိဒဋ္ဌိမှတစ်ပါး
 အာဂမဒဋ္ဌိကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ဝိဒိတဘာဝေ - ဤ ကာယသံသဂ္ဂကိုသာ
 အသဒ္ဓမ္မဟု သိအပ်သည်၏အဖြစ်၌၊ “ဝိညုပဋိဗလော ကာယသံသဂ္ဂံ သမာပဇ္ဇိ
 တု”န္တိ ဝစနမ္ပိ-ဝိညု။ ပ။ သမာပဇ္ဇိတံ ဟူသော စကားသည်လည်း၊ သာဓကံ-
 တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-အပ်၏။ ယေန ဝိညုနာ ပဋိဗလေန-အကြင် သိကြား
 လိမ္မာသော စွမ်းနိုင်သောသူသည်၊ ယံ ကာယသံသဂ္ဂသမာပဇ္ဇနံ-ကို၊ ကတံ-
 အပ်၏၊ တံ ကာယသံသဂ္ဂသမာပဇ္ဇနံ-သည်၊ တဿေဝ ဝိညုနော ပဋိဗလဿ-
 ၏သာလျှင်၊ ကာယသံသဂ္ဂသမာပဇ္ဇနံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-
 အပ်၏။ ပုရိသပုဂ္ဂလဿာတိပဒံ-ဟူသောပုဒ်သည်၊ သာမိဝစနံ-သာမိခေါ်လတ်၊
 ဆဋ္ဌိဝိဘတ်အဆုံးရှိ၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှာ၊ ယံ ပုရိသပုဂ္ဂလေ
 နာတိအာဒိ-သော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ တတ္ထ ယံ
 ပုရိသပုဂ္ဂလေနုတ္တရာဒိမ္ပိဝစနေ - ဌံ၊ ဟတ္ထောတိ - ကား၊ အတ္တနော - မိမိ၏၊
 ဟတ္ထော-သည်။ ။ စ-ပုဗ္ဗဝါကျ၊ သာမညကြောင့်၊ ဒွိဟဋ္ဌောင့်စူး၊ ပယ်နုတ်
 ဦး၍၊ အထူးတစ်ထွေ၊ ပြဆိုပေအံ့၊ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-ဌံ၊ ကေဝလံ-အပါရာဇိက
 ခေတ်ကို ကိုင်ခြင်းနှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊ ဟတ္ထောနာမ ကပ္ပရံ ဥပါဒါယ
 ယာဝ အဂ္ဂနခါတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တဿ-သော၊ ဟတ္ထဿေဝ-
 လက်ကိုသာလျှင်၊ ဂဟဏံ-ကိုင်ဆွဲခြင်းသည်၊ ဟတ္ထဂ္ဂဟဏန္တိ ဟတ္ထဂ္ဂဟဏံနာမ-
 မည်သည်၊ န-မဟုတ်သေး၊ အာဘခေါ-အဟုတ်သော်ကား၊ တဿ ဟတ္ထဿစ-
 ထိုကပ္ပရမှ လက်သည်းဖျားတိုင်အောင်သော လက်ကိုလည်းကောင်း၊ အညဿ-
 ဟတ္ထမှ တစ်ပါးသော၊ အပါရာဇိကဓတ္တဿစ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟဏံ-
 ကို၊ ကေဠီ-တစ်ပေါင်းတည်းကို၊ ကတော - ၍၊ ဟတ္ထဂ္ဂဟဏန္တိ - ဟူ၍၊
 ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ တထာ-သည်သာမဟုတ်သေး၊ ကေဝလံ-
 စိဝရပဒေသနှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊ သံသာဋ္ဌိကဏ္ဍဿေဝ-သင်္ကန်းစွန်း၊
 သင်္ကန်းထောင့်ကိုသာလျှင်၊ ဂဟဏံ - ကို၊ သံသာဋ္ဌိကဏ္ဍဂ္ဂဟဏန္တိ - ဟူ၍၊
 ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-ဟောအပ်သည်ကား၊ ဝါ-ဟောလိုသည်ကား၊ န-

မဟုတ်၊ အထခေါ - ကား၊ တဿ သံဃာဋီကဏ္ဍဿစ - ကိုလည်းကောင်း၊
အညဿ-သံဃာဋီကဏ္ဍဿ တစ်ပါးသော၊ ယဿ ကဿစိ-အမှတ်မဲ့သော၊ စိဝရ
ပဒေသဿပိ-သင်္ကန်း အစိတ်အပိုင်းကို လည်းကောင်း၊ ဂဟဏံ-ကို၊ သံဃာဋီ
ကဏ္ဍဂဟဏန္တိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊
ဒေသေတုံ-ငှာ၊ ဧတ္ထစ ယဿ ကဿစိတိ အာဒိ-အစရှိသော စကားကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ဣတ္ထန္တာမံဌာနန္တိ-ကား၊ ဧဝံနာမကံ-ဤသို့အမည်
ရှိသော၊ ဌာနံ-ကို။ ။ပဋိပါဠိယာဝါ ဥပ္ပဋိပါဠိယာဝါ ပူရေတွာတိ ဣဒံ
ဝစနံ-သည်၊ နိဒဿနမတ္တံ-ထုတ်၍ပြခြင်းမျှသည်၊ ဝါ-ထုတ်၍ ပြကြောင်း ဖြစ်
သော စကားမျှသည်၊ ဝါ-အများမှ အနည်းဆုံးပြသော ဘန်းပြစကားသည်၊
ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဋိပါဠိယာဝါ-အစဉ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဥပ္ပဋိပါဠိယာဝါ-အစဉ်ချွတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကေန္တရိကာယဝါ-
တစ်ခုခြားအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယေနကေနစိ-အမှတ်မဲ့သော၊ နယေန-
ဖြင့်၊ ပူရေတွာ-၍၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-ပဋိပါဠိယာ အစရှိသောပါဌ်၏
အနက်တည်း။

တာအာပတ္တိယောတိ-ကား၊ အာပန္နာ-သင့်ကုန်သော၊ ဝါ-ရှေးရှုရောက်
အပ်ကုန်သော၊ တာအာပတ္တိယော-တို့ကို (ဒေသေတွာ-၌စပ်)။ ။စ-ဆက်၍
ဆိုဦးအံ့၊ ဧကေကသ္မိံ-တစ်ခု တစ်ခုသော၊ ဝတ္ထုသ္မိံ-ကို၊ ဝိတိက္ကမန္တေ-ကျော်
နင်းအပ်သော်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ အာပတ္တိံ-ကို၊ ဒေသေတွာ-ဒေသနာကြားပြီး၍၊
မုစ္ဆတိယထာ-လွတ်၏သို့၊ ဧဝံတထာ-တူ၊ (ယထာ ဧကေကဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဧဝံ ဝိသုံ
ဝိသုံ-ဟု ဧဝံ၏ ရှေး၌ ပုဒ်ဖြတ်ရှိရမည်) ဝိသုံ ဝိသုံ-အသီးအသီး၊ သတ္တသု-
ကုန်သော၊ ဝတ္ထုသု-အမှု အခင်း အကြောင်းရင်း ဝတ္ထုတို့ကို၊ သဘက္ခတ္တုမ္ပိ-
အကြိမ်တစ်ရာတိုင်တိုင်လည်း၊ ဝိတိက္ကန္တသု-ကုန်သော်၊ တာအာပတ္တိယော-
တို့ကို၊ ဒေသေတွာ-၍၊ ဝါ-သော်၊ မုစ္ဆတိ-လွတ်၏။ ဂဏန္တပိကာတိ-ကား၊
ဒေသိတဂဏနံ-ပြောကြားအပ်ပြီးသော အာပတ်ဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့၊
ဥပဂစ္ဆတိ-ကပ်ရောက်၏။ ဓုရနိက္ခေပံ ကတွာတိ-ကား၊ အဟံ-သည်၊ အညံ-
သော၊ ဝတ္ထု-အာပတ်ဟူသော အကျိုးတရား၏ တည်ရာသို့၊ ဥပဂစ္ဆတိ-၏။

အဋ္ဌဝတ္ထုကာ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဣတိ ဣမိနာ ယထာဝုတ္တနယေန-ဖြင့်၊ ကင်္ခါဝိတရဏိယာ-မည်သော၊ ပါတိ
မောက္ခဝဏ္ဏနာယ-၌၊ ဝါ-တွင်၊ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာယံ-မည်သော၊ လိနတ္ထပ္ပကာ
သနိယံ-ဋီကာသစ်၌၊ ဝါ-တွင်၊ ဘိက္ခုပါတိမောက္ခေ-၌၊ ဝါ-တွင်၊ ပါရာဇိက
ဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

သံဃာဒိသေသကဏ္ဍ

၁-ဥဿယဝါဒိကာ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

မာနုဿယဝသေန ကောဓုဿယဝသေနာတိ ဣဒံ ဝစနံ - ကိ၊ ဗာဟုလ္လ နယေန-များရာသ္မိလိက်သေနည်းဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ တေနေဝ-ကြောင့်သာလျှင်၊ တိစိတ္တံ တိဝေဒနန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ဝက္ခတိ-လတ္တံ့ ။ အဉ္စကရဏတ္တာယာတိတ္ထေပဒေ-၌၊ ဝေါဟာရိကဝိနိစ္ဆယော-တရားသူကြီးတို့၏ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ အဇ္ဈေတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။ ယံ-အကြင် ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ပဗ္ဗဇိတာ-ရဟန်းတို့သည်၊ အဓိကရဏန္တိ-ဟူ၍လည်း၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ တဿ-ထိုဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကရဏတ္တာယ-ပြုခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝေါဟာရိကဝိနိစ္ဆယတ္တာယ-တရားသူကြီးတို့၏ ဆုံးဖြတ်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဝိတိက္ကမက္ခဏေ ယေဝါတိ-ကား၊ ဝတ္ထုဇ္ဈာစာရက္ခဏေယေဝ-ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးပြီးကာ ကျင့်ရာ ခဏ၌သာလျှင်၊ (အာပဇ္ဇိတဗျော-၌စပ်) တတိယာယ-သုံးကြိမ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သမနုဘာသနာယ-ကမ္မဝါဖတ်ရာ ခဏ၌သာလျှင်၊ ဝါ-အခါထောက်မှသာလျှင်၊ န-မရောက်အပ်သော၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော-အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုတည်း။ ဘိက္ခုနီ သံဃတော နိဿာရေတိတိ-ကား၊ အာပန္နံ-အာပတ်သို့ ရောက်တတ်သော၊ ဘိက္ခုနီ-ကို၊ ဘိက္ခုနီသံဃမ္ပာ-မှ၊ နိဿာရေတိ-နှင့်ထုတ်တတ်၏၊ ဝါ-ထွက်သွားစေတတ်၏။ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ အယံ ဝေါဟာရေ-ဤဘိက္ခုနီဟူသော အမည်သည်၊ ဟေတုမ္ပိ-အကြောင်းဖြစ်သော ဓမ္မဟူသော အနက်၌၊ ကတ္ထုဝေါဟာရေ-ကတ္ထု၏အမည်သည်၊ ဝါ-ကတ္တာ-ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။ ကသွာ-ကြောင့်၊ အယံ ဝေါဟာရေ-သည်၊ ဟေတုမ္ပိ-၌၊ ကတ္ထုဝေါဟာရေ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ နိဿာရဏဟေတုဘူတော-နှင့်ထုတ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဓမ္မော-အာပတ်ကို၊ နိဿာရဏီယောတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တော-အပ်ပြီ၊ ဣတိကတွာ-ကြောင့်၊ အယံ ဝေါဟာရေ-သည်၊ ဟေတုမ္ပိ-၌၊ ကတ္ထုဝေါဟာရေ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-အပ်၏။

ယတ္ထဌိတာယာတိ-ကား၊ ဥပဿယ ဘိက္ခာစာရမဂ္ဂါဒိသု-ကျောင်း၊ ဆွမ်းခံလမ်း၊ အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယသ္မိံ ဌာနေ-၌၊ ဌိတာယ-သော။ ။ တတော ပဋ္ဌာယ ဂစ္ဆန္တိယာတိ-ကား၊ တတော ဌာနတော-ထိုအရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊

ဝေါဟာရိကာနံ - တရားသူကြီးတို့၏။ သန္တိကံ-သို့၊ ဂစ္ဆန္တိယာ - သော။ ။
 ဣတိယေတိ-ကား၊ ဣတိယာရောစနေ-နှစ်ကြိမ်မြောက်ပြောဆိုရာ၌။ ။ တေ
 နာတိ-ကား၊ ဥပါသကေန-သိတင်းသည်ဒါယကာသည်။ ။ ဧဝံ ဝုတ္တာယာတိ-
 ကား၊ တုံ-သည်၊ မမစ-ငါ၏လည်းကောင်း၊ တဝစ-သင်၏လည်းကောင်း၊
 ကထံ-ပြောဆိုအပ်သော စကားကို၊ ဝါ-ပြောရမည့်စကားကို၊ ဣယေဝ-သင်
 သည်သာလျှင်၊ ဝါ-သင်ချည်းသာလျှင်၊ အာရောစေဟိ - လော၊ ဣတိ-သို့၊
 ဝုတ္တာယ-သော။ ။ အညေနကထာပေတိတိ-ကား၊ ကပ္ပိယကာရကေန-သည်၊
 ဝါ-ကို၊ ဝါ-ရှေ့နေကို၊ ကထာပေတိ-၏၊ ယထာဝါတထာဝါတိ အာရောစိယ
 မာနေတိ-ကား၊ ကပ္ပိယကာရကောဝါ-သည်လည်း၊ ဘိက္ခုနိယာ-၏၊ ကထံ-
 ကို၊ ပဌမံ-ရှေးဦးစွာ၊ အာရောစေတု-ပြောပါလေစေ၊ ဣတရောဝါ-ကပ္ပိယ
 ကာရကမ္ပ တစ်ပါးသောသူသည်လည်း၊ အတ္တနော-၏၊ ကထံ-ကို၊ အာရော
 စေတု-စေ၊ ကပ္ပိယကာရကောဝါ-သည်လည်း၊ ဥဘိန္ဒမ္ပိ-နှစ်ယောက်ကုန်သော
 ဘိက္ခုနီ၊ ဂဟပတိ စသော သူတို့၏လည်း၊ ကထံ-ကို၊ အာရောစေတု-စေ၊
 ဣတရောဝါ-ရဟန်းမှ တစ်ပါးသော ဂဟပတိ အစရှိသော သူသည်လည်း၊
 ဥဘိန္ဒမ္ပိ-တို့၏လည်း၊ ကထံ-ကို၊ အာရောစေတု-စေ၊ ဣတိဝေ-သို့၊ ယထာ
 တထာ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာရောစိယ
 မာနေ-ပြောဆိုအပ်သော်။ ။ ဥဘိန္ဒ ပန ကထံ သုတ္တာတိ-ကား၊ ပန-အဖို့
 တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ယထာဝါ-အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ တထာဝါ-တို့သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာ
 ရောစိတံ-သော၊ ဥဘိန္ဒ-နှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းမ၊ ဂဟပတိအစရှိသော
 သူတို့၏၊ ကထံ-ကို၊ သုတ္တာ-၍။

အာကမ္ပိယမာနာ ဂစ္ဆတိတိ-ကား၊ ဝုတ္တမာနာ-ပြောဆိုအပ်သော ရဟန်းမ
 သည်၊ ဝေါဟာရိကာနံ - တရားသူကြီးတို့၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂစ္ဆတိ-၏။
 ဣမဿ ဝါကျဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ တဿာ အနာပတ္တိတိ ဣမိနာ ဝါကျေန-နှင့်၊
 သမ္ပန္နော-ဒုရသမ္ပန်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဧဝံ-ဤအတူ၊ သေသေသု-ကုန်
 သော၊ ဝါကျေသုပိ-ယာဝါ၊ အစရှိသော ဝါကျတို့၌လည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
 အပ်၏။ ရက္ခံ ယာစတိတိ - ကား၊ ဓမ္မိကံ-သော၊ ရက္ခံ - အစောင့်အရှောက်ကို၊
 ယာစတိ-၏။ ဣဒါနိ-၌၊ ယထာအာကာရေန-ဖြင့်၊ ယာစိတာ-အပ်သော၊
 ရက္ခာ-သည်၊ ဓမ္မိကာ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တံအာကာရံ-ထိုတောင်းအပ်သော
 အစောင့်အရှောက်၏ ဓမ္မိကဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော အခြင်းအရာကို၊ ဒသေတု-
 ဌာ၊ ဥပဿယေ အညေဟိ ကထံ အနာစာရံ အနောဓိဿ အာစိက္ခန္တိတိ-ဟူ၍၊
 သင်ဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ တတ္ထဝစနေ-၌၊ အတိတံ-အတိတ်လွန်ပြီး
 သော၊ အနာစာရံ-ကို၊ အာရမ္ဘ-၍၊ ဩဒိဿ-ရည်မှန်း၍၊ အာစိက္ခန္တာ-ပြောဆိုခြင်း

သည်။ အတ္တိ-၏။ အတိတံ-သော၊ အနာစာရံ-ကို၊ အာရဗ္ဗ-၍၊ အနောဒိဿ-၍၊ အာစိက္ခနာ-သည်။ အတ္တိ-၏။ အနာဂတံ-အနာဂတ်ဖြစ်သော၊ အနာစာရံ-ကို၊ အာရဗ္ဗာပိ-၍လည်း၊ ဩဒိဿ-၍၊ အာစိက္ခနာ-သည်။ အတ္တိ-၏။ အနာဂတံ-ကို၊ အာရဗ္ဗာပိ-၍လည်း၊ အနောဒိဿ-၍၊ အာစိက္ခနာ-သည်။ အတ္တိ-၏။

ကထံ-သို့၊ အတိတံ - သော၊ အနာစာရံ - ကို၊ အာရဗ္ဗ-၍၊ ဩဒိဿ-၍၊ အာစိက္ခနာ-သည်။ ဟောတိ-သနည်း။ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ဘိက္ခုနုပဿယေ-ဘိက္ခုနီမတို့၏ ကျောင်း၌၊ ယေ ကေစိ-အမှတ်မဲ့ ကုန်သော၊ ဂါမဒါရကာ ဝါ-ရွာ၏သားငယ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဓုတ္တာဒယော ဝါ-သေသောက်ကြူး အစရှိသောသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ အနာစာရံ-မကျင့်အပ် မကျင့်သင့် မကျင့်ထိုက်သော အကျင့်ကို၊ အာစရန္တိ ဝါ-ကျင့်မှလည်း ကျင့်ကုန် ငြားအံ့၊ ရုက္ခံ-သစ်ပင်ကို၊ ဆိန္ဒန္တိ ဝါ-ခုတ်ဖြတ်မှလည်း ခုတ်ဖြတ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဖလာဖလံ-သစ်သီးကြီးငယ်ကို၊ ဟရန္တိ ဝါ-ဆောင်မှလည်း ဆောင်ကုန်ငြားအံ့၊ ဝါ-ခိုးမှလည်း ခိုးကုန်ငြားအံ့၊ ပရိက္ခာရေ - ရဟန်းမတို့၏ ပရိက္ခရာတို့ကို၊ အစ္ဆန္တိန္တိ ဝါ - လုယူမှလည်း လုယူကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ သတိ - သော်၊ တဒါ-ထို အခါ၌ (နှစ်ပုဒ်ထည့်)၊ ဘိက္ခုနီ-သည်၊ ဝေါဟာရိကေ - တရားသူကြီးတို့ကို၊ ဝါ-တို့သို့၊ ဥပသကံမိတော-၍၊ အမှောက်-တို့၏၊ ဥပဿယေ-၌၊ ဣဒံ နာမကမ္မံ-ဤမည်သော အမှုကို၊ ကတံ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-၏၊ ကေန-အဘယ် သူသည်၊ တုမှောက်-တို့၏၊ ဥပဿယေ-၌၊ ဣဒံ နာမကမ္မံ-ဤမည်သော အမှုကို၊ ကတံ-အပ်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ အသုကေန စ-ဤအမည်ရှိသော သူသည်လည်းကောင်း၊ အသုကေန စ-ဤအမည်ရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ အမှောက်-တို့၏၊ ဥပဿယေ-၌၊ ဣဒံ နာမကမ္မံ-ကို၊ ကတံ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာစိက္ခတိ-၏၊ ဧဝံ-ဤသို့ ပြောဆိုသည်ရှိသော်၊ အတိတံ-သော၊ အနာစာရံ-ကို၊ အာရဗ္ဗ-၍၊ ဩဒိဿ-၍၊ အာစိက္ခနာ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သာ အတိတံ အာရဗ္ဗဩဒိဿ အာစိက္ခနာ-သည်၊ နစဝနုတိ-ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမ နှစ်ပါးစုံအား မအပ်။ တံ ဝစနံ-ထို ရဟန်းမ၏ စကားကို၊ သုတော-၍၊ တေ ဝေါဟာရိကာ-တို့ တရားသူကြီးတို့သည်၊ တေသံ ပုဂ္ဂလာနံ ဂါမဒါရကာဒိနံ-ထိုရဟန်းမ တိုင်ကြား ပြောဆိုအပ်သော ဂါမဒါရက အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် တို့အား၊ ဒဏ္ဍံ-ဥစ္စာဒဏ်ကို၊ ကရေန္တိ-ကုန်အံ့၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော ဥစ္စာဒဏ် သည်၊ ဘိက္ခုနီယာ-တိုင်ကြားပြောဆိုတတ်သော ရဟန်းမအား၊ ဂီဝါ-အစား သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဒဏ္ဍံ-ကို၊ ဂဏိဿန္တိ-ယူကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ ဤဒိသေ အဓိပ္ပာ ယေ-ဤသို့သော အလိုသည်၊ သတိပီ-ရှိသော်လည်း၊ ဂီဝါ ယေဝ-သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ပန-ဂီဝါမှတစ်ပါး ပါရာဇိကကို ဆိုဦးအံ့၊ တုမှေ-သင်တရားသူ ကြီးတို့သည်၊ တဿ ပုဂ္ဂလဿ-အား၊ ဒဏ္ဍံ-ကို၊ ဂဏိဿတ-ကုန်လော့၊ ဣတိ-

သို့၊ သဗေ ဝဒတိ-အံ၊ ဧဝံ သတိ-သေဝံ၊ ပဉ္စမာသကမတ္ထေ-ငါးပဲမျှကို၊ ဂဟိ
တေ-ယူအပ်သော်၊ ဘိက္ခုနိယာ-ဒဏ္ဍံ ဂဏှထဟု ပြောဆိုသော ရဟန်းမအား၊
ပါရာဇိကံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ပန - ဩဒိဿ အာစိက္ခနာမှတစ်ပါး အနောဒိဿ အာစိက္ခနာကို ဆိုဦးအံ၊
တေဟိ ဝေါဟာရိကေဟိ - ထို တရားသူကြီးတို့သည်၊ ကေန ပုဂ္ဂလေန-သည်၊
တုမ္မာကံ-အရှင်မ တို့၏၊ ဥပဿယေ-၌၊ ဣဒံ နာမကမ္မံ-ဤမည်သော အမှုကို၊
ကတံ-နည်း၊ ဣတိ ဝစနေ-ဤသို့သော အမေး စကားကို၊ ဝုတ္တေ-ပြောဆို အပ်
သော်၊ အသုကေန-မည်သော၊ ပုဂ္ဂလေန-သည်၊ အမ္မာကံ-တို့၏၊ ဥပဿယေ-
၌၊ ဣဒံ နာမကမ္မံ - ကို၊ ကတံ - အပ်၏၊ ဣတိ- သို့၊ ဝတ္ထု- ပြောဆိုခြင်းငှာ၊
အမ္မာကံ-တို့အား၊ န ဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ တုမေ ယေဝ-တို့သည် သာလျှင်၊ ဝါ-
သင်တို့ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ အသုကေန-သော၊ ပုဂ္ဂလေန-သည်၊ အမ္မာကံ-တို့၏၊
ဥပဿယေ-၌၊ ဣဒံ နာမကမ္မံ-ကို၊ ကတံ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဇာနိဿထ-သိကုန်
လတ္တံ၊ ဟိ-မှန်၏၊ မယံ-တို့သည်၊ ကေဝလံ-ပြုလုပ်သူကို ပြောကြား လိုခြင်း
နှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊ ရက္ခံ-အစောင့်အရှောက်ကို၊ (တစ်နည်း) ရက္ခံ
ကေဝလံ-အစောင့် အရှောက်ကို သာလျှင်၊ (ဤအလို ကေဝလံသဒ္ဒါ ဝေတ္ထ
ဇောတကနိပါတ်ဟု မှတ်)၊ ယာစာမ-ကုန်၏၊ တုမေ-တို့သည်၊ နော-တို့အား၊
တံရက္ခံ-ကို၊ ဒေထ-ပေးကုန်လော့၊ အာဟဋ္ဌာဘဏ္ဍမ္ပိ-ယူသွားအပ်သော ဘဏ္ဍာ
ကိုလည်း၊ ဝါ-အခိုးခံရသော ဘဏ္ဍာကိုလည်း၊ အာဟရာပေထ-ဆောင်စေပါ
ကုန်လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ အနောဒိဿ-၍၊ အာစိက္ခ
နာ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ သာ အနောဒိဿ အာစိက္ခနာ-သည်၊ ဝဇ္ဇတိ-ဘိက္ခု
ဘိက္ခုနိအား အပ်၏၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ တေ ဝေါဟာရိကာ - တို့သည်၊
တေ ကာရကေ-ထို အနာစာရကို ပြုသောသူတို့ကို၊ ဂဝေသိတွာ-၍၊ တေသံ
ကာရကာနံ-တို့အား၊ ဒဏ္ဍံ-ကို၊ သဗေပိ ကရေန္တိ-အံ၊ တေသံ ကာရကာနံ-
တို့၏၊ သဗ္ဗံ-သော၊ သာပတေယျမ္ပိ-ဥစ္စာကိုလည်း၊ သဗေပိ ဂဟိတံ-အံ၊ ဧဝံ
ဂဟိတေပိ-သော်လည်း၊ ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ ဂီဝါ-သည်လည်း၊ နေဝဟောတိ-
တည်း၊ အာပတ္တိ-သည်လည်း၊ နနဝေ ဟောတိ-တည်း။

ပရိက္ခာရံ - ကို၊ ဟရန္တေ - ဆောင်ကုန် ခိုးကုန်သော သူတို့ကို၊ ဒိသ္မာ-၍၊
တေသံ ပရိက္ခာရံ ဟရန္တာနံ-တို့၏၊ အနတ္ထကာမတာယ-အကျိုးမဲ့ကို အလိုရှိသော
သူ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ စောရော စောရောတိ-သူခိုး သူခိုးဟူ၍၊ ဝတ္ထုမ္ပိ-
ပြောဆိုခြင်း ငှာလည်း၊ ဝါ - သည်လည်း၊ န ဝဇ္ဇတိ - မအပ်၊ ဟိ သဗ္ဗံ-၏၊
(တစ်နည်း) ကသ္မာ - ကြောင့်၊ ပရိက္ခာရံ-ကို၊ ဟရန္တေ-တို့ကို၊ ဒိသ္မာ-၍၊
တေသံ ပရိက္ခာရံ ဟရတံ - တို့၏၊ အနတ္ထကာမတာယ - ဖြင့်၊ ဝါ - ကြောင့်၊
စောရော စောရောတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္ထုမ္ပိ-ငှာလည်း၊ ဝါ-သည်လည်း၊ န ဝဇ္ဇတိ-

သနည်း၊ ဣတိ အယံ - ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ဟိ ယသွာ-ကြောင့်၊ ဧဝံ-သို့၊
 ဝုတ္တေပိ - သော်လည်း၊ ဝါ- ပြောဆိုခြင်း ကြောင့်လည်း၊ တေသံ ပရိက္ခာရံ
 ဟရတံ-တို့အား၊ ယံဒဏ္ဍံ-ကို၊ ကဏ္ဍေန္တိ-အံ၊ သဗ္ဗံ-သော၊ တံဒဏ္ဍံ-သည်၊
 ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ ဂီဝါ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသွာ-ကြောင့်၊ ပရိက္ခာရံ
 ဟရန္တေ-တို့ကို၊ ဒိသ္မာ-၍၊ တေသံပရိက္ခာရံဟရတံ-တို့၏၊ အနတ္တကာမတာယ-
 ဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ စောရောစောရောတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္ထုမ္ပိ-ငှာလည်း၊ ဝါ-
 သည်လည်း၊ န ဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။
 ပန-မပြောထိုက်သည်မှတစ်ပါး ပြောထိုက်သည်ကိုဆိုဦးအံ၊ ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊
 အတ္တနော-၏၊ ဝစနကရံ-စကားကို လိုက်နာ၍ပြုတတ်သော၊ ဝါ-စကားအား
 လျော်စွာပြုတတ်သော၊ ပုဂ္ဂလံ - ကို၊ ဣမိနာပုဂ္ဂလေန - ဤမည်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ မေ-၏၊ ပရိက္ခာရော-ကို၊ ဂဟိတော-ယူအပ်၏၊ တံ-သည်၊ တံပရိက္ခာရံ-
 ကို၊ တံပုဂ္ဂလံ-ကို (တစ်ပုဂ္ဂိုလ်တည်း နှစ်နက်ဟော)၊ အာဟရေပဟိ - လော၊
 တုမေ-တို့သည်၊ အဿ မေ ပရိက္ခာရံ ဂဟိတဿ ပုဂ္ဂလဿ-ထိုငါ၏ပရိက္ခရာကို
 ယူသောသူအား၊ ဒဏ္ဍံ-လက်နက်ဥစ္စာ နှစ်ဖြာသောဒဏ်ကို၊ မာစ ကဏ္ဍေထ-မပြု
 ကုန်လင့်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထု-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ ဒါသဒါသိဝါပိအာဒိနံ - ကျွန်
 ယောကျ်ား၊ ကျွန်မိန်းမ၊ ထစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာယ-အကျိုးငှာ၊ အဉ္စ-
 တရားကို၊ ကဏ္ဍေန္တိ - ကုန်အံ၊ အယံအဉ္စော-သည်၊ အကပ္ပိယအဉ္စောနာမ-
 မည်၏၊ ဘိက္ခုနိယာ-လည်း၊ တာဒိသံ-သော၊ အကပ္ပိယအဉ္စံ-ကို၊ ကာတု-ငှာ၊
 န ဝဇ္ဇတိ-မအပ်။

ကတံ-သို့၊ အနာဂတံ-သော၊ အနာစာရံ-ကို၊ အာရဗ္ဗ-၍၊ ဩဒိဿ-၍၊
 အာစိက္ခနာ-သည်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊
 ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ ပရေဟိ-တစ်ပါးသော သူတို့သည်၊ အနာစာ
 ရာဒိသု-တို့ကို၊ ကတေသု-ကုန်သော်၊ ဘိက္ခုနိ-သည်၊ ဧဝါဟာရိကေ-တို့ကို၊
 ဧဝံ-သို့၊ ဝဒတိ-၏၊ ကိံဝဒတိ-သနည်း၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဥပဿယေ-၌၊
 ဣဒဉ္စိဒဉ္စကမ္ပံ-ဤမည်သောအမှုကိုလည်း ဤမည်သောအမှုကိုလည်း၊ ကဏ္ဍေန္တိ-
 ကုန်၏၊ တုမေ-တို့သည်၊ နောအမှာကံ-ငါတို့အား၊ အာယတိံ-နောင်အခါ၌၊
 အကရဏတ္ထာယ-မပြုခြင်းအကျိုးငှာ၊ ရက္ခံ-အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဒေထ-ကုန်
 လော၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ ဝဒတိ-၏၊ တေန-သည်၊ တုမှာကံ-တို့၏၊ ဥပဿယေ-၌၊
 ဧဝံ-ဤသို့သောအမှုကို၊ ကတံ-ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-တရားသူကြီးက
 မေးမြန်း ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အသုကေနစ-ဤမည်သောသူသည် လည်း၊
 ကောင်း၊ အသုကေနစ-ဤမည်သောသူသည် လည်းကောင်း၊ အမှာကံ-တို့၏၊
 ဥပဿယေ-၌၊ ဧဝံ-ကို၊ ကတံ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာစိက္ခတိ-၏၊ ဧဝံ-သို့၊
 အနာဂတံ-သော၊ အနာစာရံ-ကို၊ အာရဗ္ဗ-၍၊ ဩဒိဿ-၍၊ အာစိက္ခနာ-သည်၊

ဟောတိ-၏။ သာပိ အနာဂတံ အနာစာရံ အာရမ္ဘံ ဩဒိဿ အာစိက္ခနာ-သည်
လည်း။ န ဝဋ္ဋတိ-မအပ်။ ဟိသစ္စံ-၏။ တေသံ ကာရကနံ-တို့အား။ တေသံ
ဝေါဟာရိကနံ-တို့သည်။ ဒဏ္ဍေ-ကို။ ကတေ-သော်။ ပုရိမနယေနေဝ-ဖြင့်
သာလျှင်၊ သဗ္ဗံ-သော၊ ဒဏ္ဍံ-သည်။ ဘိက္ခုနီယာ-အား။ ဂီဝါ-အစားသည်။
ဟောတိ-၏။ သေသံ-ကြွင်းကျန်သောအစိအရင်သည်။ ပုရိမသဒိသမေဝ-တည်း။

ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ ဝေါဟာရိက-တို့သည်။ ဘိက္ခုနုပဿယေ-၌၊ ဝေရူပံ-
သော၊ အနာစာရံ-ကို။ ကရေန္တနံ - ငွေအား။ ဣဒံနာမဒဏ္ဍံ-ဤမည်သော
ဒဏ်ကို။ ဣဇ္ဈေမ-ကုန်အံ့။ ဣတိ-သို့။ ဘေရိ-စည်ကို။ စရာပေတွာ-လည်စေ
ပြီး၍၊ အာဏာယ - အမိန့်ဩဇာအာဏာ၌၊ အတိဋ္ဌမာနေ - မတည်သောသူ
တို့ကို၊ ပရိယေသိတွာ-ရှာမှီးပြီး၍၊ ဒဏ္ဍံ-ကို၊ ကရေန္တိ-ကုန်အံ့။ ဘိက္ခုနီယာ-
အား၊ ဂီဝါ-သည်လည်း။ နေဝဟောတိ - တည်း။ အာပတ္တိ-သည်လည်း။
နေဝဟောတိ-တည်း။

စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ ဘိက္ခုနီနံ-တို့အား။ ယော အယံ နယော-ကို၊ မယာ-
သည်။ ဝုတ္တော-ပြီ။ ဘိက္ခုနံ - ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား။ ဧသေဝနယော-ကို
သာလျှင်၊ ဝုတ္တော - ဆိုအပ်၊ ဆိုသင့်၊ ဆိုထိုက်၏။ ဟိသစ္စံ-၏။ (တစ်နည်း)
ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား။ ဧသေဝနယော-ကို၊ ဝုတ္တော-အပ်သနည်း။
ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း။ ဟိယသ္မာ - ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနောပိ-
အားလည်း။ ဩဒိဿ-၍၊ အာစိက္ခနာ - သည်၊ န ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ တသ္မာ-
ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား။ ဧသေဝနယော-ကို၊ ဝုတ္တော-အပ်၏။ ဣတိအယံ၊
သည်ကား၊ ပရိဟာရေ-တည်း။ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနောပိ-အားလည်း။
ဩဒိဿ-၍၊ အာစိက္ခနာ - သည်၊ န ဝဋ္ဋတိ-သနည်း။ ဣတိအယံ - သည်ကား၊
ပုစ္ဆာ-တည်း။ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တထာ-ထိုကဲ့သို့ ရည်ညွှန်း၍ ပြောဆိုခြင်းကို၊
အာစိက္ခိတေ - ပြောဆိုအပ်သော်၊ ဝါ-ပြောဆိုခြင်းကြောင့်၊ (ဤ အခိုက်
တထာနောင် ဆဋ္ဌိဝိဘတ်ကျေပြီး ဤပုဒ်လည်း ဘာဝတ္ထ-ဟုယူပါ)။ တေသံ
ကာရကနံ-တို့အား၊ ယံဒဏ္ဍံ-ကို၊ ကရေန္တိ-ကုန်အံ့။ သဗ္ဗံ-သော၊ တံဒဏ္ဍံ-
သည်။ ဂီဝါ-အစားသည်လည်း။ ဟောတိ-၏။ ဝုတ္တနယေနေဝ-သာလျှင်၊
ဒဏ္ဍံ-ကို၊ ဂဏှာပေန္တဿ-ယူစေတတ်သောရဟန်းအား၊ ပါရာဇိကံ-သည်လည်း။
ဟောတိ-၏။ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနောပိ-အားလည်း။ ဩဒိဿ-၍၊ အာစိက္ခ
နာ-သည်၊ န ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရေ-တည်း။ ပန-
ပဋိက္ခိတ္တမ္ပတစ်ပါး အနုညာတကိုဆိုဦးအံ့။ ယောဘိက္ခု-သည်။ (ယောပန-
မဟုတ်ဘဲ ယာပနရှိလဲသင့်ရာ၏။ အရာဌာန ထောက်ဆပါက ယာပန-သာ
ယုတ္တတရတည်း)။ ဒဏ္ဍံ-ကို၊ ကရိဿန္တိ-ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ-သို့၊ ဇာနန္တောပိ-

၄၀၂ ကင်္ခါဒီကာသစ် နိဿယသစ်

သိလျက်လည်း၊ အနောဒိဿ-မရည်ညွှန်းမှု၍၊ ကထေတိ-၏၊ စ-ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊
 တေ ဝေါဟာရိကာ-တို့သည်၊ ပရိယေသိတော-ရှာမှီးကုန်၍၊ ဒဏ္ဍံ-ကို၊ ကရောန္တိ
 ယေဝ-အံ့၊ တဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ န ဒေါသော-အပြစ်မရှိ။ ဝိဟာရ
 သိမာယ-ဝိဟာရသိမိ၌၊ ဝါ-ကျောင်းဝန်း၌၊ ရုက္ခာဒိနိ-တို့ကို၊ ဆိန္ဒန္တာနံ-ခုတ်
 ဖြတ်သောသူတို့၏၊ ဝါသိဖရသုအာဒိနိ-ပဲခွပ်ပုဆိန် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေ
 တော-၍၊ ပါသာဏေ-၌၊ ကောဇ္ဇေန္တိ-ထရိုက်ကုန်ငြားအံ့၊ န ဝဇ္ဇတိ-ထရိုက်ခြင်း
 ဌာမအပ်၊ ဓာရာ-ပဲခွပ်ပုဆိန် အစရှိသည်တို့၏ အသွားသည်၊ သစေဘိဇ္ဇတိ-
 အကယ်၍ ကွဲပျက်ငြားအံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊ ကာရာပေတော-ပြုစေပြီး၍၊ ဝါ-
 ပြင်ပြီး၊ သပြီး၍၊ ဒါတဗ္ဗာ - အပ်၏၊ ဥပဓာဝိတော-ပြေးသွားပြီး၍၊ တေသံ
 ဝိဟာရသိမာယံရက္ခံ ဆိန္ဒန္တာနံ-တို့၏၊ ပရိက္ခာရေ-အသုံးအဆောင် ပရိက္ခရာ
 တို့ကို၊ ဂဏန္တိ-ယူကုန်အံ့၊ တမ္ပိဂဟဏံ-ကိုလည်း၊ န ကာတဗ္ဗံ-အပ်။ ဟိသစ္စံ-၏၊
 (တစ်နည်း)ကသ္မာ-ကြောင့်၊ တမ္ပိဂဟဏံ-ကိုလည်း၊ န ကာတဗ္ဗံ-အပ်သနည်း၊
 ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ဟိယသ္မာ-ကြောင့်၊ စိတ္တံ-စိတ်သည်၊
 လဟုပရိဝတ္တံ-လျင်မြန်သော ဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ ထေယျစေတနာယ-ခိုးတတ်သော
 သူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော စေတနာသည်၊ ဥပ္ပန္နာယ - ဖြစ်သည် ရှိသော်၊
 မူလစ္ဆေဋ္ဌမ္ပိ-သာသနာ၏အမြစ်ဖြစ်သော အဓိမောက္ခသီလ၏ပြတ်ခြင်းသို့လည်း၊
 ဂစ္ဆေယျ-ရာ၏။

ဥဿယဝါဒိကာ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂-စောရိဝုဋ္ဌာပိကာ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

မလ္လဂဏဘဒ္ဒိပုတ္တဂဏာဒိကန္တိ အာဒိသု-တို့၌၊ ဝစ္စတ္တဘာဝေန-သဒ္ဓါသည်
 ဟောအပ်သော အနက်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အာဂတော-သော၊ မလ္လဂဏောနာမ-
 မည်သည်၊ နာရာယနဘတ္တိကော-ဗိဿနိုးနတ်ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းရှိသော၊
 ဝါ-လူတည်းဟူသောယာဉ်ဖြင့်သွားတတ်သောဗိဿနိုးနတ်လျှင် ဆည်းကပ်ကိုး
 ကွယ်ရာရှိသော၊ တတ္ထတတ္ထဌာနေ-ထိုထိုဌာနရပ်ဒေသ၌၊ ပါနီယဥပနပေ၊ ကွရဏံ
 ခဏနာဒိ ပုညကမ္မကာရကော - သောက်ရေချမ်းတည်ခြင်း၊ ရေကန်တူးခြင်း
 အစရှိသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုတတ်သော၊ ဂဏော-အပေါင်းတည်း။ ။
 ကုမာရဘတ္တိကဂဏော-ကဒဲနတ်ကိုဆည်းကပ်ခြင်းရှိသော သူအပေါင်းသည်၊
 ဘဒ္ဒိပုတ္တဂဏောနာမ-မည်၏။ (ဋီကာဆရာများ တစ်မျိုးစီအနက်ယူကြကုန်၏၊
 ယောဇနာကား ဋီကာဝါဒကို ပေါင်းဖွင့်၏၊ အလိုရှိကကြည့်လေ)။ သာသန
 ဘတ္တိကော-သာသနာသည်သာလျှင် ဆည်းကပ်ရာရှိသော၊ အနေကပ္ပကာရပုည
 ကမ္မကာရကော-တစ်ပါးမက များလှစွာသော အပြားရှိသော ကုသိုလ်ကောင်း

မူကိပြုတတ်သော၊ ဂဏော-သည်၊ ဓမ္မဂဏောတိ ဓမ္မဂဏောနာမ - မည်၏။ အနေကပ္ပကာရသုဂန္ဓိဝိကတိကာရကော - များသော အပြားရှိသော ကောင်းသောနံ့သာအထူးကို ပြုတတ်သော၊ ဂဏော-သည်၊ ဂန္ဓိကသေဏီတိ ဂန္ဓိကသေဏီနာမ-မည်၏။ ဒုဿဝါဏီဇသမ္ပဟော-ပုဆိုးကုန်သည် အပေါင်းသည်၊ ပေသကာရဂဏော-ရက်ကန်းသည်အပေါင်းသည်၊ ဒုဿိက သေဏီတိ ဒုဿိကသေဏီနာမ-မည်၏။ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-ဒုဿဝါဏီဇ သမ္ပဟောဟူသော သံဝဏ္ဏနာ၏ အနက်တည်း။

ဝုဠာပေန္တိယာတိ-ကား၊ ဥပသမ္ပာဒေန္တိယာ-ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံသော ဘိက္ခုနီမအား။ ။ ကေနစိ-တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ကရုဏိယေန-ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်၊ ဘိက္ခုနီသု - တို့သည်၊ ပက္ကန္တာသု - ဖဲသွားကုန်လတ်သော်၊ ခဏ္ဍသီမံ - သို့၊ အဂန္တာ-၍၊ ယထာနိသိန္နဌာနေယေဝ - အကြင်အကြင် ထိုင်နေကျနေရာ၌ သာလျှင်၊ အတ္တနော-ရဟန်းမဟု ဆိုအပ်သောမိမိ၏၊ နိဿိတကပရိသာယ-မှီတတ်သော တပည့်မပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဝုဠာပေန္တိယာ-အား၊ ဝါစာ စိတ္တတော-နှုတ်စိတ်ကြောင့်၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ-သည်၊ သမုဠာတိ-၏။ အညံ-ပဌမကံပြုရာသိမ်မှ တစ်ပါးသော၊ သိမံဝါ-သို့လည်းကောင်း၊ နဒိံဝါ-သို့လည်းကောင်း၊ ဂန္တာ-၍၊ ဝုဠာပေန္တိယာ-ရဟန်းမအား၊ ကာယဝါစာစိတ္တတော-ကိုယ်၊ နှုတ်စိတ်ကြောင့်၊ သမုဠာတိ-၏၊ ဣတိတုဿာ-ကြောင့်၊ စောရိ ဝုဠာပန သမုဠာနန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ-သည်၊ အနာပုစ္ဆာ-မမေးမမြန်း မပန်ကြားမှု၍၊ ဝုဠာပနဝသေန-ထစေခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကိရိယာကိရိယံ-ရှိ၏။ ဣဒံသိက္ခာပဒံ-သည်၊ (တိစိတ္တံ-၌စပ်)၊ ပညတ္တိံ-ပညတ်တော်ကို၊ အဇာနန္တာ-မသိကုန်သော၊ အရိယာပိ-တို့သည်လည်း၊ ဝုဠာပေန္တိ-သိက္ခမာန်အဖြစ်မှ ထစေကုန်၏၊ ဣတိဣမိနာပညတ္တိံ အဇာနန္တာနံ အရိယာနမ္ပိ ဝုဠာပနဝသေနဝါ-ဤသို့ ပညတ်တော် သိက္ခာတော်ကို မသိသောအရိယာတို့၏ ထစေခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကမ္မဝါစာ ပရိယောသာနေ-အဆုံး၌၊ အာပတ္တိက္ခဏေ-၌၊ ဝိပါကာဗျာကတသမ္ပင်္ဂတာဝသေနဝါ-ဝိပါကစိတ်၊ အဗျာကတစိတ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းရှိသော သူ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ တိစိတ္တံ-ရှိ၏၊ ဝါ-မည်၏။

စောရိဝုဠာပန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃-ကေဂါမန္တရဂမန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁။ အညော-တစ်ပါးသော၊ ဂါမော-ရွာတည်း၊ ဂါမန္တရံ-ရွာ။ နဒိပရိန္တိ-ကား၊ နဒိယာ-မြစ်၏၊ ပါရိမတီရံ-ထိုဘက်၌ဖြစ်သောကမ်းသို့။ ။ ဂါမန္တရံ ဂစ္ဆေယျာတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ အညသ္မိံ-သော၊

ဂါမေယေဝ-ဌိသာလျှင်၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သကဂါမေ-မိမိနေ မြဲရှာ၌၊ အာပတ္တိ-သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ သက ဂါမေတော တာဝံတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပရိက္ခေပေဝါ ဥပစာရေဝါ အတိက္ကန္တေ တိ-ကား၊ ပရိက္ခိတ္တဿ-ကာရံအပ်သော၊ ဂါမဿ-၏၊ ပရိက္ခေပေဝါ-ကို လည်းကောင်း၊ အပရိက္ခိတ္တဿ-သော၊ ဂါမဿ-၏၊ ပရိက္ခေပါရဟဋ္ဌာနေဝါ- ကာရံခြင်းငှာ ထိုက်ရာအရပ်ကို လည်းကောင်း၊ အတိက္ကန္တေ-ကျော်လွန်အပ် သည်ရှိသော်။ ။ဒုတိယေန အတိက္ကန္တမတ္တေတိ- ကား၊ ဒုတိယေန - သော၊ ပါဒေန-ဖြင့်၊ ဣတရဿ-ဤမှတစ်ပါးသော၊ ဂါမဿ-၏၊ ပရိက္ခေပေဝါ- ကို လည်းကောင်း၊ ဥပစာရေဝါ - ကာရံထိုက်ရာ ဥပစာကို လည်းကောင်း၊ အတိက္ကန္တမတ္တေ - ကျော်လွန်အပ်ခါမျှ ဖြစ်လတ်သော်။ ။ပန-စကားအထူး မိန့်ဆိုဦးအံ့၊ ယေသု ပေါတ္တကေသု-အကြင်ပေတို့၌၊ ဧကေန ပါဒေန ဣတရဿ ဂါမဿ ပရိက္ခေပေဝါ အတိက္ကန္တေ ဥပစာရေဝါ သြက္ကန္တေ ထုလ္လစွယံ၊ ဒုတိ ယေန အတိက္ကန္တမတ္တေဝါ သြက္ကန္တမတ္တေဝါ သံဃာဒိသေသောတိ-ဟူ၍၊ ဝါ- သော၊ ပါဌော သည်၊ ဒိဿတိ-၏။ (အနက်။ ။ဧကေနပါဒေန-ခြေ တစ်ဖက်ဖြင့်၊ ဣတရဿ-သော၊ ဂါမဿ-၏၊ ပရိက္ခေပေ-ကို၊ အတိက္ကန္တေ ဝါ-အပ်သော်လည်းကောင်း၊ ဥပစာရေ-သို့၊ သြက္ကန္တေဝါ-သက်ဝင်အပ်သော် လည်းကောင်း၊ ထုလ္လစွယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဒုတိယေန သော၊ ပါဒေန- ဖြင့်၊ ဣတရဿ-သော၊ ဂါမဿ-၏၊ ပရိက္ခေပေ-ကို၊ အတိက္ကန္တမတ္တေဝါ- အပ်ခါမျှဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ဥပစာရေ-သို့၊ သြက္ကန္တမတ္တေဝါ-ပါခါမျှ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ သံဃာဒိသေသော-သည်၊ ဟောတိ-၏)။ ။တတ္ထ ပါဌေ-၌၊ သြက္ကန္တေ သြက္ကန္တမတ္တေဝါတိ-၍၊ ဝါ-ဟူကုန်သော၊ တောနိ ဒွေ ပဒါနိ - တို့သည်၊ ပါဠိယာ - နှင့်၊ ဝိရုဇ္ဈန္တိ - ဆန့်ကျင်ကုန်၏။ ဟိ သစ္စံ-၏၊ (တစ်နည်း) ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိဿာမိ-အံ့၊ (ကာရဏ-ဟိလည်း ဖြစ်ကောင်း ၏) အပရိက္ခိတ္တ ဂါမဿ ဥပစာရံ အတိက္ကာမေန္တိယာတိ-ဟူသော ပါဠိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တထာ-ထို့အတူ၊ သြက္ကန္တေ သြက္ကန္တမတ္တေဝါတိ - ဟူကုန်သော၊ တောနိ ဒွေ ပဒါနိ-တို့သည်၊ သမန္တပါသာဒိကာယပိ-မည်သော ဝိနည်း အဋ္ဌ ကထာနှင့်လည်း၊ ဝိရုဇ္ဈန္တိ-ကုန်၏။ ဟိ သစ္စံ-၏၊ တတ္ထ တိဿ သမန္တပါသာဒိ ကာယံ-မည်သော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌၊ ပရိက္ခေပါရဟဋ္ဌာနံ ဧကေန ပါဒေန အတိက္ကမတိ ထုလ္လစွယံ။ပ။သံဃာဒိသေသောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝံတ္တံ-အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ယာဘိက္ခုနီ-သည်၊ ပရိက္ခေပါရဟဋ္ဌာနံ-ကာရံထိုက်ရာ အရပ်ကို၊ ဧကေန-သော၊ ပါဒေန-ဖြင့်၊ အတိက္ကမတိ-ကျော်လွန်အံ့၊

တဿာဘိက္ခုနိယာ-အား၊ ထုလ္လစ္စယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ပရိက္ခေပါ
ရဟဋ္ဌာနံ-ကို၊ ဒုတိယေန-သော၊ ပါဒေန-ဖြင့်၊ အတိက္ကန္တမတ္ထေ-ကာမ္ပ
ဖြစ်လတ်သော်၊ သံဃာဒိသေသော-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဝုတ္တနယတော-
မ္ပ၊ အပိစ အပရော-သော၊ နယော-ကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုတ္တတေ-အပ်
၏၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ-ဤ ဂါမန္တရဂမန သိက္ခာပုဒ်၌၊ သက
ဂါမတော-မ္ပ။ ပ။ ဧကေန-တစ်ဖက်သော၊ ပါဒေန-ဖြင့်၊ ဣတရဿ-
တစ်ပါးသော၊ ဂါမဿ-၏၊ ပရိက္ခေပေဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပစာ
ရေဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ အတိက္ကန္တမတ္ထေ-ကျော်နင်းအပ်ခါမျှ ဖြစ်
သည့် ရှိသော်၊ ထုလ္လစ္စယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဒုတိယေန-သော၊
ပါဒေန-ဖြင့်၊ ဣတရဿ-သော၊ ဂါမဿ-၏၊ ပရိက္ခေပေဝါ-ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဥပစာရေဝါ-ကို လည်းကောင်း၊ အတိက္ကန္တမတ္ထေ-သော်၊
သံဃာဒိသေသော-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ပဌမံ ပါဒံ အတိက္ကာမေန္တိယာတိ ဝေဒနတော-ကြောင့်၊ ပဒဿာ-ခြေဖြင့်၊
ဂမနမေဝ-ကိုသာလျှင်၊ ဣမသိက္ခာပဒေ-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတံ-အပ်
၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဒဿာ ပဝိသန္တိယာ အာပတ္တိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ
ကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဣမိနာ ပါဠေန-ဤပဒဿာ ပဝိသန္တိယာ အာပတ္တိ
ဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ ဟတ္ထိပိဋ္ဌိအာဒိဟိဝါ-ဆင်ကျောက်ကုန်း၊ အစရှိသည် တို့ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိယာဝါ-တန်ခိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂါမန္တရံ-သို့၊ ပဝိသတိ-
ဝင်အံ့၊ ဝဇ္ဇတိယေဝ-သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ ဒဿေတိ-၏။ အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ အဋ္ဌကထာယံ-၌၊
သင်္ခေပေါ-တည်း။ ပန-တစ်ပါး၊ ဝိတ္တာရော-ကို၊ သမန္တပါသာဒိကာယံ-၌၊
သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တော-အပ်ပြီ၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာယော-တည်း။

နဒိပါရဂမနေ ဝုတ္တလက္ခဏာယ နဒိယာတိ-ကား၊ ယဿ နိန္ဒဂါယံ-(ထည့်)
၌၊ တိမဏ္ဍလံ-ကို၊ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ-၍၊ ယတ္ထကတ္ထစိ-အမှတ်မရှိသော အရပ်၌၊
ဝါ-မှ၊ ဥတ္တရန္တိယာ-ကူးသော၊ ဘိက္ခုနိယာ-၏၊ အန္တရဝါသကော-ကို၊
တေမိယတိ-အပ်၏၊ သာနိန္ဒဂါ-သည်၊ နဒိနာမ-မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ နဒိပါရ
ဂမနဝိဘင်္ဂေ-၌၊ ဝုတ္တလက္ခဏာယ-ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိသော၊ နဒိယာ-
၏၊ နဒိပါရဂမနဝိဘင်္ဂါ-ကို၊ ဝါ-မြစ်ကမ်းသို့ သွားခြင်းကို အကျယ်ဝေဖန်ရာ
ပဒဘာဇနီကို၊ ဣမသိက္ခာပဒေ-၌၊ နဒိပါရဂမနသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊
ဝုတ္တော-အပ်ပြီ။ (ရူပဿ ဘဝေါ ရူပံ-ကဲ့ကို ဥတ္တရပဒလောပကြံပါ။) ပုန
ဩရိမတီရမေဝ ပစ္စုတ္တရန္တိယာဝါတံ ဣဒံဝစနံ-ကို၊ ပရတိရံ-တစ်ပါးသော
ဆိပ်ကမ်းသို့၊ ဂန္တုကာမတာယ-သွားခြင်းငှာ အလိုရှိသော ရဟန်းမ၏၊
ဩတိဏ္ဏတ္တာ - သက်ဆင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန ိ သည်၊

ဗုတ္တိ-အပ်ပြီ။ ပန-ဆက်ဦးအံ့၊ အယံ ဘိက္ခုနီ-ဤမှာဘက် ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆင်းသော ရဟန်းမသည်၊ ဣတရိယာ-တစ်ပါးသော၊ ဘိက္ခုနီယာ-၏၊ ပက္ခန္တိ ဌာနေ-ဖဲသွားသော အရာ၌၊ ဌိတာ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပရတီရံ-သို့၊ ဂစ္ဆန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနီယာ-အား၊ အနာပတ္တိ - မသင့်၊ အယံ ဘိက္ခုနီ-ပရတီရံသို့သွားလို့၍ ဤမှာဘက် ဆိပ်ကမ်းဆင်းသော ရဟန်းမ သည်၊ သဇ္ဈာယံ ဝါ - သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပဓာနံဝါ - စိတ်၏ တည်ရာဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို လည်းကောင်း၊ အညံ-သဇ္ဈာယပဓာနမှ တစ် ပါးသော၊ ကိဉ္စိ-တစ်ခုခုသော၊ ကမ္မံ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ကုရုမာနာ- ပြုလျက်၊ အဟံ-သည်၊ ပုရေ အရုဏေ ယေဝ - အရုဏ်မတက်မီသာလျှင်၊ ဒုတိယိကာယ-အဖော်မ၏၊ သန္တိကံ-သို့၊ ဂမိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ အာဘောဂံ- ကို၊ ကတုာပိ-ပြီး၍လည်း၊ တဿာ ဘိက္ခုနီယာ-သည်၊ အဇာနန္တိယာ ဧဝ-မသိ စဉ်သာလျှင်၊ ဒုတိယိကာယ-အဖော်မ၏၊ သန္တိကံ-သို့၊ ဂမိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ- သို့၊ အာဘောဂံ-နှလုံးသွင်းကို၊ ကရောတိ-၏၊ တဿာ ဘိက္ခုနီယာ-သည်၊ အဇာနန္တိယာ ဧဝ - မသိစဉ် သာလျှင်၊ အရုဏော-သည်၊ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ-တက်အံ့၊ တဿာ ဘိက္ခုနီယာ-အား၊ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပုရေ အရုဏေယေဝါတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပန-အနာပတ္တိ ဝါရမှ တစ်ပါး အာပတ္တိ ဝါရကို ဆိုဦးအံ့၊ ယဒ် ဘိက္ခုနီ (ဂစ္ဆတိ သြတရတိ-တို့၌စပ်)-သည်၊ အဟံ- သည်၊ ယာဝ အရုဏဂ္ဂမနာ-အရုဏ်တက်သည်တိုင်အောင်၊ ဣဓေ-ဤ အရပ်၌ သာလျှင်၊ ဘဝိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ ဣမိနာ အာဘောဂေန ဝါ-ဤသို့သော နှလုံး သွင်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနာဘောဂေနဝါ-နှလုံးမသွင်းသော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရဿ- ဘိက္ခုနီမ တို့၏ ကျောင်းတိုက်၏၊ ကေဒေသေ- တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း၌၊ အထအစ္ဆတိ-အကယ်၍နေအံ့၊ ဒုတိယိကာယ-အဖော်မ၏၊ ဟတ္ထပါသံ-သို့၊ အထ န သြတရတိ - အကယ်၍ မသက်ရောက်အံ့၊ ဧဝံ သတိ- သော်၊ တဿာဘိက္ခုနီယာ-အား၊ အရုဏဂ္ဂမနေ-၌၊ သံဃာဒိသေသော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဟိ တံ ပါကဋံ ကရိဿာမိ-အံ့၊ (တစ်နည်း၊) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ တဿာ ဘိက္ခုနီယာ-အား၊ အရုဏဂ္ဂမနေ - ၌၊ သံဃာဒိသေသော - သည်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆ-တည်း။ ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဓ သိက္ခာပဒေ-၌၊ ဟတ္ထပါသော ယေဝ-သည်သာလျှင်၊ ပမာဏံ-လို့ရင်း ပမာဏ တည်း၊ ဟတ္ထပါသတိက္ကမေ - ဟတ္ထပါသံကို ကျော်ခဲ့သော်၊ ကေ ဂဗ္ဘောပိ- တစ်ခုသော တိုက်ခန်းသည်လည်း၊ (အကယ်၍ ကေဂဗ္ဘောပိ-ရှိခဲ့သော် တူသော တိုက်ခန်းရှိသော ဘိက္ခုနီမသည်လည်းဟု အနက်ပေး)၊ အာပတ္တိတော-သံဃာ ဒိသိသ် အာပတ်မှ၊ န ရက္ခတိ-မစောင့်၊ တေန-ကြောင့်၊ ကေဂဗ္ဘေ။ ပ။ အာ ပတ္တိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ဒဿန္တပစာရံဝါ သဝန္တပစာရံဝါတိ ဧတ္ထ ပါဠေ-ဌံ၊ အာဂတော- သော၊ ဒဿန္တပစာရောနာမ-မည်သည်၊ ယတ္ထပဒေသေ-အကြင်အရပ်၌၊ ဌိတံ-ရပ်သော ဘိက္ခုနီမကို၊ ဒုတိယိကာ-သော၊ ဘိက္ခုနီ-သည်၊ ပဿတိ-မြင်အံ့၊ သော ပဒေ သော-ထိုအဖော်ရဟန်းမ၏ ရပ်နေသောရဟန်းမကို မြင်ရသောအရပ်ပင်တည်း။ ယတ္ထ ပဒေသေ-ဌံ၊ ဌိတံ-သော၊ ဘိက္ခုနီ-သည်၊ မဂ္ဂမူဠသဒ္ဓေနဝိယ စ-လမ်း၌ တွေ့ဝေသောသူ၏ အသံနှင့်တူသော အသံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဿဝနာ ရော စနသဒ္ဓေနဝိယ စ-တရားနာဖိတ်သောသူ၏ အသံနှင့်တူသော အသံဖြင့် လည်း ကောင်း၊ အယျေတိ-အရှင်မဟူ၍၊ သဒ္ဓါယန္တိယာ-အသံပြုသော ဘိက္ခုနီမ၏၊ သဒ္ဓံ-ကို၊ သုဏ္ဍာတိ-အံ့၊ သောပဒေသော-သည်၊ သဝန္တပစာရောနာမ-မည်၏။ တသ္မာတိ-ကား၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဩဟိယနံ နာမ-ကျန်ရစ်ခြင်း မည်သည်၊ ဝါ-ချန်ရစ်ခြင်းမည်သည်၊ ဒဿန္တပစာရသဝန္တပစာရနံ-တို့တွင်၊ အညတရဿ- ကို၊ ဝိဇဟနံ-စွန့်ခြင်းတည်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝါ-ဒဿန္တပစာ သဝန္တပစာတို့ တွင် တစ်ပါးပါးကို စွန့်ခြင်း၏ ဝိဇဟနမည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ။ပန-အဖို့ တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ အန္တောဂါမေ-ရွာ၏ အတွင်း၌၊ ဩဟိယမာနံ-စွန့်ခြင်း ကျန်ရစ်ခြင်းသည်၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣန္ဒြိလ္လာတိက္ကမတော ပဌာယာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာ ရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ တတ္ထ ဝစနေ-ဌံ၊ ဣန္ဒြိလ္လာတိက္ကမတောတိ - ကား၊ ဥမ္မာရာတိက္ကမတော-တံခါးခုံကို ကျော်လွန်ရာအခါ၌။ ။ဗဟိ ဂါမေတိ-ကား၊ ဂါမဿ-၏၊ ဗဟိပဒေသေ-အပဖြစ်သော အရပ်၌။ ။မဂ္ဂမူဠာ-လမ်းခရီး၌ တွေ့ဝေသော သူတို့သည်၊ ဥစ္စာသဒ္ဓံ-မြင့်တက်သောအသံကို၊ ကရောန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ မဂ္ဂမူဠသဒ္ဓေန ဝိယာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ မဂ္ဂမူဠ-ကို၊ အဂ္ဂာယန္တဿ-ခေါ်သောသူ၏၊ သဒ္ဓေနဝိယ-အသံကဲ့ သို့၊ ဝါ-အသံနှင့်တူသောအသံဖြင့်၊ ဣတိပိ အတ္ထံ-ဤသို့သော အနက်ကိုလည်း၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ - ကုန်၏။ သဒ္ဓါယန္တိယာတိ-ကား၊ သဒ္ဓံ - ကို၊ ကရောန္တိယာ-ပြုသော ရဟန်းမ၏။ ။သဒ္ဓဿဝနာတိက္ကမေ အာပတ္တိယေဝါတိ ဣမိနာပါဠေန-ဖြင့်၊ ဒဿန္တပစာရော-သည်၊ ဝေရူပေ-သော၊ သဝန္တပစာရေ-ကို၊ ဝိဇဟိတေ-စွန့်အပ်သော်၊ အာပတ္တိတော-မှ၊ နရက္ခတိ-မစောင့်၊ ဗဟိတ မတ္တေဝ- စွန့်အပ်ခါမျှဖြစ်သော်သာလျှင်၊ သံဃာဒိသေသဿ-သို့၊ အာပတ္တိ-ရောက်ခြင်း သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿေတိ-၏။

မဂ္ဂံ ဂစ္ဆန္တိတိ-ကား၊ ကေမဂ္ဂံ-တစ်ကြောင်းတည်းသော လမ်းခရီးသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ- ကုန်၏။ ပုရိမာယော-ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-ရှေ့က သွားနှင့်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနီယော-တို့သည်၊ အညေန-သော၊ မဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ သစေ ဂစ္ဆန္တိ-ကုန်အံ့၊ ဝေဂစ္ဆန္တိသု-ကုန်သော်၊ ပက္ကန္တာနာမ-အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားသည်မည်ကုန်

သည်။ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ဘိက္ခုနီယာ-အား၊ အနာပတ္တိယေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ခုန့်-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့သည်။ ဂစ္ဆန္တိနံ-ခရီးသွားကြ ကုန်စဉ်၊ ဝါ-ကုန်သော၊ ခုန့်-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့တွင်၊ ကော-သော၊ ဘိက္ခုနီ-သည်။ အနုဗန္ဓတုံ-အစဉ်မပြတ်၊ ထက်ချပ်မကွာ၊ လိုက်ပါခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တိ-မစွမ်းနိုင်သည်။ ဟုတော-၍၊ အယံ ဘိက္ခုနီ-သည်။ ဂစ္ဆတု- သွားနှင့်ပါစေလေ၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတော-ကြံစည်ပြီး၍၊ ဩဟိယတိ-ချန် ရစ်အံ့၊ ဣတရာ-ကျန်ရစ်သောရဟန်းမမှတစ်ပါးသော၊ ဘိက္ခုနီပိ-သည်လည်း၊ အယံ ဘိက္ခုနီ-သည်။ ဩဟိယတု-ကျန်ရစ်ပါလေစေ၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတော-၍၊ ဂစ္ဆတိ-၏။ ခုန့်-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနီနံ-ချန်ရစ်သောရဟန်းမ၊ သွားနှင့်သော ရဟန်းမတို့အား၊ အာပတ္တိ-သံဃာဒီသိသ် အာပတ်သည်။ ဟောတိ-၏။ ပန- နှစ်ယောက်လုံး အာပတ်သင့်သည်မှတစ်ပါး နှစ်ယောက်လုံး အာပတ်မသင့် သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဂစ္ဆန္တိသု-သွားကုန်သော ရဟန်းမတို့တွင်၊ ပုရိမာပိ-ရှေ့က သွားသော ရဟန်းမသည်လည်း၊ အညံ-နောက်ကျသော ရဟန်းမသွားသော လမ်းခရီးမှ တစ်ပါးသော၊ မဂ္ဂ-ခရီးကို၊ သစေဂဏှာတိ-အံ့၊ ပစ္ဆိမာပိ- နောက်ကျသော ရဟန်းမသည်လည်း၊ အညံ-ရှေ့က ရဟန်းမ သွားသော လမ်းခရီးမှ တစ်ပါးသော၊ မဂ္ဂ-ကို၊ သစေဂဏှာတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ကော-တစ်ယောက်သော ရဟန်းမသည်၊ ကေသာ-၏၊ ပက္ကန္တဌာနေ-ဖဲသွားအောအရာ၌၊ တိဋ္ဌတိ-၏၊ တသ္မာ-သို့သို့ တစ်ယောက်၏ တစ်ယောက်၏ဖဲသွားရာ၌ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခုန့်မှီ-နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

သံဃာဒီသေသာ စတုရောတိ အယံပဉ္စေ - ဤအမေးပုစ္ဆာ ပြဿနာကို၊ အရုဏ္ဏဂ္ဂမနေ - အရုဏ်တက်ရာ အခါ၌၊ ဂါမန္တရ ပရိယာပန္နံ-ရွာတစ်ပါး၌ အကျုံးဝင်သော၊ နဒိပါရံ- မြစ်ကမ်းတစ်ဖက်သို့၊ ဩက္ကန္တဘိက္ခုနီ - သက် ဝင်သော ရဟန်းမကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တော-ပြီ။ ဟိသစ္စံ- ၏၊ (တစ်နည်း) ဟိ-ချဲ့ဦးအံ့၊ သာဘိက္ခုနီ-သည်၊ သကဂါမတော-မိမိနေမြဲ ရွာမှ၊ ပစ္စုသသမယေ - လင်းအားကြီးရာအခါ၌၊ နိက္ခမိတော - ထွက်ပြီး၍၊ အရုဏ္ဏဂ္ဂမနကာလေ - အရုဏ်တက်ရာအခါ၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ - ဆိုအပ်ပြီးသော

≡ အပြားရှိသော၊ ဝါ-အပြားအားဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော၊ နဒိပါရံ-သို့၊ ဩက္ကန္တ မတ္တာဝ-သက်ရောက်လျှင် သက်ရောက်ခါမှ ဖြစ်သော်သာလျှင်၊ ရတ္တိဝိပ္ပဝါသ ဂါမန္တရနဒိပါရဂမန ဂဏမှာဩဟိယနုလက္ခဏေ - ရတ္တိဝိပ္ပဝါသလက္ခဏာ၊ ဂါမန္တရဂမနလက္ခဏာ၊ နဒိပါရဂမနလက္ခဏာ၊ ဂဏဩဟိယနုလက္ခဏာ ရှိကုန်သော၊ စတုရော-ကုန်သော၊ သံဃာဒီသေသေ-တို့သို့၊ ကေပ္ပဟာရေ နေဝ-တစ်ပြိုင်နက်အားဖြင့်သာလျှင်၊ အာပဇ္ဇတိ-၏။

ပက္ခသင်္ကန္တာယဝါတိ-ကား၊ တိတ္ထာယတနံ-တိတ္ထိတို့၏ကျောင်းသို့၊ ဝါ-
တိတ္ထလည်းဖြစ်၊ တည်ရာလည်းဖြစ်သော ကျောင်းသို့၊ သင်္ကန္တာယ-ပြောင်း
ရွှေ့သော ရဟန်းမအား။ ။ အနန္တရာယေနာတိ-ကား၊ ဟတ္ထိ မောစနာဒိအန္တ
ရာယံ-ဆင်၏လွတ်ခြင်း အစရှိသော အန္တရာယ်ကို၊ ဝိနာ-၍။

ကေဝါမန္တရဂမနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄-ဥက္ခိတ္တကဩသာရဏ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

တဿေဝ ကာရက သံဃဿာတိ-ကား၊ ဥက္ခေပနိယ ကမ္မကာရကော-
ဥက္ခေပနိယကို ပြုတတ်သော၊ ယောဂဏော-အကြင်ဂိုဏ်းသည်၊ အတ္ထိ-၏၊
တဿေဝ ကာရကသံဃဏ - ထိုကာရက သံဃာ၏သာလျှင်။ ။ ဝတ္ထေဝါ
ဝတ္တန္တိတိ-ကား၊ တေစတ္တာလီသဘေဒေ-လေးဆယ့်သုံးပါးအပြားရှိကုန်သော၊
နေတ္တာရဝတ္ထေ-ထွက်မြောက်စေတတ်သော ကျင့်ဝတ်တို့ကို၊ ဝါ-ထွက်မြောက်
ကြောင်းဖြစ်သော ကျင့်ဝတ်တို့ကို၊ ဝတ္တမာနံ-ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်
တတ်သော ရဟန်းမကို။

ဥက္ခိတ္တကဩသာရဏ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၅-ဘောဇနပဋိဂ္ဂဟဏ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ကေတော အဝဿုတေတိ-ကား၊ ပုဂ္ဂလဿဝါ - ပုဂ္ဂိုလ်၏ လည်းကောင်း၊
ဘိက္ခုနိယာဝါ-ရဟန်းမ၏ လည်းကောင်း၊ အဝဿုတေ - ဆန္ဒရာဂတည်းဟူ
သောမိုးဖြင့်စို၍သည်၏အဖြစ်သည်။ ။ ပန-အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊
တ္ထေပဒေ - ဤကေတောအဝဿုတေ ဟူသောပုဒ်၌၊ ဘိက္ခုနိယာ အဝဿုတ
ဘာဝေတိ ဒဠဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ အာစရိယေဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ တံဝစနံ-ထို
မဟာပစ္စရိယံဆိုအပ်သောစကားသည်၊ အနဝဿုတောတိ ဇာနန္တိပဋိဂ္ဂဟာတိတိ
ဣမာယပါဠိယာ - အနဝဿုတော။ ပ။ ဂ္ဂဟာတိ-ဟူသော ဤပါဠိတော်နှင့်၊
န သမေတိ-မညီ။ ဟိ-လဒ္ဓဒေါသထင်စွာပြအံ့၊ ပုဂ္ဂလဿ-၏၊ အဝဿုတ ဘာ
ဝေါ-ဆန္ဒရာဂတည်းဟူသောမိုးဖြင့် စို၍သည်၏အဖြစ်သည်၊ နပ္ပမာဏံ လိုရင်း
ပမာဏမဟုတ်သည်၊ ဝါ-နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း ပမာဏမဟုတ်သည်၊ ယဒိ ဟော
တိ-အံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊ အနဝဿုတောတိ ဇာနန္တိတိဣမိနာ ဝစနေန-ဟူသော
ဤစကားဖြင့်၊ ကိံဖလံ ပယောဇနံ-အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ အနာပတ္တိ ဥဘ
တော အဝဿုတာ ဟောန္တိ အနဝဿုတာ ပဋိဂ္ဂဟာတိတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-သော၊
တ္ထေကံ-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဝစနေမေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဝါ-ကိုသာ

လျှင်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-သည်၊ သိယာ-ရာ၏။ ဥဘောသု အနဝဿုတေသုတိ - ကား၊ ပုဂ္ဂလောစေဝ-ယောကျ်ား ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီစ- လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဥဘောသု-လူယောကျ်ား၊ ရဟန်းမတို့သည်၊ အနဝဿုတေသု-ဆန္ဒရာဂတည်းဟူသောမိုးရေဖြင့် မစိုစွတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂဏန္တိယာ-ယူသောရဟန်းမအား၊ သဗ္ဗထာပိ-ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ အနဝဿုတေတိဝါ ဥ တွာ ဂဏန္တိယာတိ-ကား၊ သယံ-မိမိဟုဆိုအပ်သော ရဟန်းမသည်၊ အနဝဿုတာ-သည်၊ သမာနာ-သော်၊ ပုဂ္ဂလေ-(ထည့်) ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဝဿုတေ-သည်၊ သမာနောပိ-သော်လည်း၊ အယံပုဂ္ဂလော-သည်၊ အနဝဿုတေ - မစိုခဲ့၊ ဣတိသညာယ-ဖြင့်၊ ဝါ-ဤသို့သော အမှတ်သညာရှိသောရဟန်းမသည်၊ တဿ ပုဂ္ဂလဿ-ထိုအနဝဿုတေ ထင်မှတ်သော ယောကျ်ား၏၊ ဟတ္ထတော-မှ၊ ပဋိဂ္ဂဏန္တိယာ-ရှေးရှုယူလတ်သော်၊ (အဋ္ဌကထာ-၌စပ်)။ ။ ယာဘိက္ခုနီ-သည်၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ ဝါ-သည်၊ အနဝဿုတာ-သည်၊ သမာနာပိ-သော်လည်း၊ အညံ-မိမိမှတစ်ပါးသော၊ အဝဿုတေသော၊ ပုဂ္ဂလံဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ အနဝဿုတေ-သော၊ ပုဂ္ဂလံဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ အယံပုဂ္ဂလော-သည်(ထည့်)၊ အနဝဿုတေ-ဆန္ဒရာဂတည်းဟူသော မိုးဖြင့် စိုစွတ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဥ တွာ-၍၊ ပဋိဂ္ဂဏန္တိယာ-အံ့၊ တဿာ ဘိက္ခုနီယာ-အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ဟိ-သာဓုမှတစ်ပါး သာဓကကို ဆိုဦးအံ့၊ ကိဿ တံ အယေ န ပဋိဂ္ဂဏန္တိယာသိတိ၊ အဝဿုတာ အယေတိ၊ တံ ပန အယေ အဝဿုတာတိ၊ နာဟံ အယေ အဝဿုတာတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-သော၊ တေဝစနံ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝတ္တံ-အပ်ပြီ။ ။ (အနက်။ ။ အယေ-ရှင်မ၊ တံ-သည်၊ ကိဿ-ကြောင့်၊ နပဋိဂ္ဂဏန္တိယာသိ-မခံယူသနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတာ-မေးအပ်သော၊ ဝါ-အမေးခံရသော၊ ဘိက္ခုနီ-သည်၊ ဝါ-က၊ အယေ-ရှင်မ၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အဟံ-သည်၊ အဝဿုတာ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အဟံ-သည်၊ နပဋိဂ္ဂဏန္တိယာမိ-ပါ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိသဇ္ဇေသိ-ဖြေပြောပြီ။ အယေ-မ၊ တံပန-သင်ကလည်း၊ အဝဿုတာ-ပါသလော၊ ဣတိပုစ္ဆိတာ-သော၊ ဘိက္ခုနီ-သည်။ ဝါ-က၊ အယေ-မ၊ အယံပန-သည်ကား၊ န အဝဿုတာ-ပါ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိသဇ္ဇေသိ-ပြီ။ ။ တံ ပန ခံ ပန ကိ အဟံ နောက်၌လည်း လိုက်လေ၊ ရှေ့သမုစွည်း၊ နောက် ပက္ခန္တရယူ။)

ဘောဇနပုဋိဂ္ဂဟဏ ပဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆-ဘောဇနပုဋိဂ္ဂဟဏ ဒုတိယ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ ဒုက္ကဋ္ဌာဒိကာ - ဒုက္ကဋ္ဌအစရှိကုန်သော၊ သံဃာဒိသေသ ပရိယောသာနာ-အဆုံးရှိကုန်သော၊ အာပတ္တိယော - တို့သည်၊ ဣမိနာ သိက္ခာပဒေန - ဖြင့်၊

ဥယျောဇိကာယေဝ - တိုက်တွန်းစေလွှတ်တတ်သော ရဟန်းမ အားသာလျှင်၊
 ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ပန - ထိုမှ တစ်ပါး၊ ဣတရိဿာ - ဥယျောဇိက ရဟန်းမမှ
 တစ်ပါး ဥယျောဇိကရဟန်းမအား၊ ဝါ-၏၊ အာပတ္တိဘေဒေါ-အာပတ်အထူး
 အပြားသည်၊ ပဌမသိက္ခာပဒေန-ဖြင့်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊
 သာ ဧဝံ ဥယျောဇနနာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-
 ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ကုလန္ဒုဒယတယာတိ-ကား၊ ကုလန္ဒုကမ္မကတယ-အမျိုးကိုအစဉ်အား
 ဖြင့် သနား စောင့်ရှောက် ချီးမြှောက်တတ်သော သူ၏အဖြစ်တည်းဟူသော
 အကျိုးငှာ၊ ဝါ-အမျိုးကို အစဉ်အားဖြင့် သနားစောင့်ရှောက် ချီးမြှောက်
 တတ်သော သူ၏ အဖြစ်ဖြင့်။

ဘောဇနပဋိဂ္ဂဟဏ ဒုတိယ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇, ၁၃-သဉ္စရိတ္တာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သတ္တမာဒိနိ-အစရှိကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ-တို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္တာနေဝ-
 ပေါ်လွင်သော အနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

သဉ္စရိတ္တာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၄, ၁၇-သံသတေဒကောဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဘိက္ခုနီ သံသံ နဘိန္ဒတိတိ-ကား၊ ကမ္မံ-လေးပါးသော ကံလည်းကောင်း၊
 ဥဒ္ဓေသောစ-ဝါးပါးသော ဥဒ္ဓေသလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒွိဟိ-နှစ်ပါး
 ကုန်သော ကမ္မံ၊ ဥဒ္ဓေသ တို့ကြောင့်၊ ဘေဒေါ-ဘိက္ခုနီသံသာ၏ ကွဲပြားခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သော ဘေဒေါ-သည်၊ တာယဘိက္ခုနီယာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိ-
 တကွ၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနီ-သည်၊ သံသံ-ကို၊ နဘိန္ဒတိ-
 မခွဲနိုင်။ ကေဝလံ-ဆာဒနနှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊ ပရိဝါသာဘာဝေါ
 ယေဝ-ပရိဝသ်မရှိခြင်းသည်သာလျှင်၊ န-မဟုတ်သေး၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊
 ဆာဒနပစ္စယာပိတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊
 သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထဝစနေ-၌၊ ဆာ
 ဒနပစ္စယာပိ န ဒုက္ကဋ္ဌိ အာပဇ္ဇတိတိ ပါဌော-ကို၊ ဒဠဗ္ဗော-အပ်၏၊ တဿ
 ဒဠဗ္ဗဿ ဆာဒနပစ္စယာပိတိ ပါဌဿ-၏၊ ဆာဒနပစ္စယာ-ဖိုးအုပ်ခြင်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌိ-သို့၊ န အာပဇ္ဇတိ-ရောက်၊ ဣတိအတ္ထော-ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဝေဠုကတွာ-ကြောင့်၊ အာပဇ္ဇတိ ဂရုကံ သာဝသေသံ။ပ။
 ကုသလေဟိ စိန္တိတာတိ ဧတ္ထ ဝါထာပဒေ-ပုဒ်၌၊ ဘိက္ခုနီနိသေဓော-ရဟန်းမ
 ကို တားမြစ်ခြင်းသည်၊ ဥပပန္နော-ပြည့်စုံလုံလောက်သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဂါထာအနက်။ ။ ယော ပုဂ္ဂလော-သည်၊ အနာဒရိယံ-ကို၊ ပဋိစ္စ-
 ရှိ၊ ဆာဒေတိ-ဖုံးလွှမ်း၏၊ သောပုဂ္ဂလော-သည်၊ သာဝသေသံ-အကြွင်း
 အကျန်ရှိသော၊ ဂရုကံ-လေးသော အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏၊ သော
 ပုဂ္ဂလော-သည်၊ န ဘိက္ခုနီ-ရဟန်းမလည်း မဟုတ်၊ ဆာဒန ပစ္စယာ-
 ကြောင့်၊ ဝဇ္ဇံ-သို့၊ နောစ ဗုဒ္ဓေယျ-ရောက်လည်းမရောက်၊ (တစ်နည်း၊
 ယော ပုဂ္ဂလော-သည်၊ သာဝသေသံ-သော၊ ဂရုကံ-သော အာပတ်
 သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏၊ သော ပုဂ္ဂလော-သည်၊ အနာဒရိယံ-ကို၊ ပဋိစ္စ-
 ရှိ၊ ဆာဒေတိ-၏၊ ဆာဒနပစ္စယာ-ကြောင့်၊ ဝဇ္ဇံ စ-သို့လည်း၊ နော
 ဗုဒ္ဓေယျ-ရာ၊ သောပုဂ္ဂလော-သည်၊ နဘိက္ခုနီ-မဟုတ်၊ သောပဉ္စာ-
 ကို၊ ကုသလေဟိ-ဝိနည်းအရာ လိမ္မာမြင်သိ ပညာရှိတို့သည်၊ ဖိန္နိတာ-
 အပ်ကုန်၏၊-ဟု ယောဇနာပါဠိ။)

ပန-အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ယေသု ပေါ်တ္ထကေသု-အကြင်ပေတို့၌၊ ဆာဒနပစ္စယာ
ပန ဒုက္ကဋ္ဌံ အာပဇ္ဇတိတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-သော၊ နကာရံ-ကို၊ ဝိနာ-ကြဉ်၍၊ ပါဠော-
ကို၊ ဒိဿတိ-အပ်၏၊ သောပါဠော-သည်၊ ပမာဒပါဠော-မှားသောအားဖြင့်
မေ့လျော့သောအားဖြင့် ရေးသားအပ်သော ပါဠိတည်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-
အပ်၏။ တသ္မာတိ-ကား၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ပရိဝါသောနာမ-မည်သည်၊ နတ္ထိ-
မရှိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်။ ဣတ္ထနော သိမံ ဝိသောဓေတော ဝိဟာရ သိမာယဝါတိ
ဣဒံစနံ-ကို၊ ဝိဟာရေ-၌၊ ဗဒ္ဓသိမံ-ဖွဲ့အပ် သမုတ်အပ်သောသိမ်ကို၊ သန္ဓာယ-
၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ သောဓေတုံ အသက္ကောန္တိဟိတိ-ကား၊
ဝိဟာရသိမံ-ကို၊ ဝါ-ကျောင်း၌ သမုတ်ထားအပ်သောဗဒ္ဓသိမ်ကို၊ သောဓေတုံ-
သုတ်သင်ခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တိဟိ-မစွမ်းနိုင်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။

မုခမတ္တနိဒဿနန္တိ-ကား၊ ဣဒံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကား၊ ပဝေသောပါယ
မတ္တ နိဒဿနံ-ဝင်စေခြင်း သွင်းခြင်း၏ အကြောင်းမျှကို ပြခြင်းတည်း။ ဧတ္ထ
ဝစနေ-ဤ တတြိဒံ အစရှိသော စကား၌၊ ဌတုာ-ရပ်တန့်၍၊ ကောစိ-သော၊
စောဒကော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ကိံ-သို့၊ အာဟ-သနည်း၊ ဘိက္ခု မာနတ္တ
ကထာယ-၌၊ ပရိက္ခိတ္တဿ ဝိဟာရဿ ပရိက္ခေပတော အပရိက္ခိတ္တဿ ဝိဟာရဿ
ပရိက္ခေပါရဟဋ္ဌာနတော ဧဒ္ဒ လေဠုပါတေ အတိက္ကမိတွာတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ နန္ဒ-
လော၊ အထ - ထိုသို့ ဟောအပ်သည် ဖြစ်ပါလျက်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘိက္ခု
မာနတ္တ ကထာယ-၌၊ ပရိက္ခိတ္တဿ ဝိဟာရဿပရိက္ခေပတော အပရိက္ခိတ္တ ဝိဟာ
ရဿ ပရိက္ခေပါရဟဋ္ဌာနတော ဧဒ္ဒ လေဠုပါတေ အတိက္ကမိတွာတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ
ယထာ-အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ အဝတုာ-မဟောမူ၍၊ ဂါမူပစာရတော စ ဘိက္ခုနံ
ဝိဟာရူပစာရတော စ ဧဒ္ဒ လေဠုပါတေ အတိက္ကမိတွာတိ-ဟူ၍၊ ဣမ ဣမိဿံ
မာနတ္တကထာယံ-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဌတုာ-

၍၊ ကောစိ-သော၊ စောဒကော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ စ-စောဒနာမှ တစ်ပါး
 သောဒနာကို ဆိုဦးအံ့၊ တတြ စောဒနာယံ-၌၊ ဧကေ-ကုန်သော၊ အာစရိယာ-
 တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ ကိ'-သို့၊ ဝဒန္တိ-ကုန်သနည်း၊ ဘိက္ခုနီ-ရဟန်းယောကျ်ား
 တို့အား၊ ဝါ-တို့သည်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ပဒေသံ-
 အရပ်ကို၊ အတိက္ကမိတော-၍၊ ဂါမေပိ-၌လည်း၊ တံကမ္မံ-ထို မာနတ်ကြားခြင်း
 အမှုကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဘိက္ခုနီနိ-
 တို့အား၊ ဝါ-တို့သည်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ပဒေသံ-
 ခန့်စစ်ကျအရပ်ကို၊ အတိက္ကမိတော-၍၊ ဂါမေ-၌၊ တံကမ္မံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ န
 ဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝါ-ဂါမူပစာရတော စ။ပ။ အတိက္က
 မိတော-ဟူသော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊
 ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ အပရေ-ဧကေဆရာတို့မှ တစ်ပါးကုန်သော၊ အာစရိယာ ပန-
 တို့သည်ကား၊ ဘဏန္တိ-ကုန်၏၊ ကိ'-သို့၊ ဘဏန္တိ-ကုန်သနည်း၊ ဘိက္ခုနီမှ-
 ရဟန်းယောကျ်ားတို့ အားလည်း၊ ဝါ-တို့သည်လည်း၊ ဂါမေ-၌၊ တံကမ္မံ-ထို
 မာနတ်ကြားခြင်း အမှုကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ န ဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊
 ဘိက္ခုနီမှ-တို့ အားလည်း၊ ဝါ-တို့သည်လည်း၊ တံကမ္မံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ န
 ဝဇ္ဇတိ-သနည်း၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘိက္ခု
 ဝိဟာရော နာမ-မည်သည်၊ ပုဗ္ဗေယေဝ-မာနတ်ကြားရာအခါမှ ရှေး၌သာလျှင်၊
 ဂါမူပစာရံ-ကို၊ အတိက္ကမိတော-၍၊ တိဋ္ဌတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနီမှ-
 တို့အားလည်း၊ ဝါ-တို့သည်လည်း၊ ဂါမေ-၌၊ တံကမ္မံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ န
 ဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရေ-တည်း။ တသ္မာ-ကြောင့်၊
 ဂါမံ-ကို၊ အဝတော-မဟောမူ၍၊ ဝိဟာရူပစာရံမေဝ-ကျောင်း၏ ဥပစာကိုသာ
 လျှင်၊ ဟေဋ္ဌာ- အောက်ဖြစ်သော မာနတ္ထ ကထာ၌၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊
 ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဘိက္ခုနီနိ-မတို့၏၊ ဝိဟာရေ-
 သည်၊ ဂါမေ ယေဝ-၌သာလျှင်၊ တိဋ္ဌတိ-တည်၏၊ ဗဟိ-ရွာ၏ အပ၌၊ န တိဋ္ဌ
 တိ-မတည်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတ္ထ ဧတိသံ ဘိက္ခုနီ မာနတ္ထ ကထာယံ-၌၊
 ဂါမူပစာရဉ္စ-ကို လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရူပစာရဉ္စ-ကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊
 ဥဘယံ - နှစ်ပါးစုံသော ဥပစာကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဒဿိတံ-အပ်၏၊
 တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဥဘယတ္ထာပိ-နှစ်ပါးစုံသော မာနတ္ထ ကထာ၌လည်း၊ အတ္ထ
 တော-သဘာဝံ အနက်အားဖြင့်၊ နာနတ္ထံ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဘဏန္တိ-
 ကုန်၏။ စ - ဆက်၍ အထူး မှာဆို ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ဧတေသု ဝါဒေသု- တို့တွင်၊
 ဝိမံသိတော - စူးစမ်းပြီး၍၊ ယံ ဝစနံ - သည်၊ ယုဇ္ဇတိ-သင့်၏၊ တံ ဝစနံ-ကို၊
 ဂဟေတဗ္ဗံ-အပ်၏။

၄၁၄

ကင်္ခါဠိကာသစ် နိဿယသစ်

တတော ပဋ္ဌာယာတိ - ကာ၊ အာရောစိတကာလတော - ပြောကြားရာ
အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍။

သံသတောဒက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဣတိဣမိနာ ယထာဝုတ္တဝစနက္ကမေန-ဖြင့်၊ ကင်္ခါဝိတရဏိယာ-မည်သော၊
ပါတိမောက္ခဝဏ္ဏနာယ-၌၊ ဝါ-တွင်၊ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇေသယံ-မည်သော၊ လိနတ္ထ
ပကာသနိယံ - ၌၊ သိက္ခာပါတိမောက္ခေ-၌၊ သံသာဒိသေသဝဏ္ဏနာ - သည်၊
နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

နိဿဂ္ဂိယကဏ္ဍ

၁-ပတ္ထဝေဒ

၁-ပတ္ထသန္တိစယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပဌမံ-ပဌမပတ္ထသန္တိစယသိက္ခာပုဒ်သည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ-ပက်လက်အိပ်စက်သည်အလား တိမ်သောအနက် ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

ပတ္ထသန္တိစယ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂-အကာလစိဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ယံ အတ္တနာ လဒ္ဓံ တံ နိဿဂ္ဂိယံ ဟောတီတိ-ကား။ ယံစိဝရံ-ကို။ ဘာဇာပိတာယ-ဝေဖန်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တနာ-သည်။ လဒ္ဓံ-အပ်၏။ တမေဝ စိဝရံ-သည်သာလျှင်။ ဝါ-ကိုသာလျှင်။ နိဿဂ္ဂိယံ-သည်။ ဟောတီ-၏။ တံစိဝရံ-ကို။ ဝိနယကမ္မံ-ကို။ ကတူပိ-၍လည်း။ အတ္တနာ-သည်။ န လဗ္ဘတိ-မရအပ်။ တေန-ကြောင့်။ နိဿဋ္ဌန္တိအာဒိ-သော။ ယံဝစနံ-သည်။ အတ္တိ-၏။ တံဝစနံ-ကို။ သင်္ဂဟကာရော-သည်။ အာဟ-ပြီ။ တတ္ထဝစနေ-၌။ နိဿဋ္ဌံ ပဋိလဘိတူပိတိ-ကား။ အဟံ-သည်။ အယျာယ-ရှင်မအား။ ဓမ္မိ-ပေးပါ၏။ ဣတိဝေ-သို့။ နိဿဋ္ဌံ-စွန့်အပ်သောသင်္ကန်းကို။ ပဋိလဘိတူပိ-ရပြီး၍လည်း။ ယထာဒါနေ ယေဝ ဥပနေတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထပါဠေ-၌။ ယထာ ယေန အာကာရေန-ဖြင့်။ ဒါယ ကေဟိ-တို့သည်။ ဒိန္တံ-အပ်၏။ တထာ တေန အာကာရေန - ထိဒါယကာတို့ လူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဥပနေတဗ္ဗံ-ရှေးရှုဆောင်အပ်၏။ တံစိဝရံ (ထည့်)-ကို။ အကာလစိဝရပက္ခယေဝ - ၌သာလျှင်။ ဌပေတဗ္ဗံ - အပ်၏။ ဣတိဣဒံ အတ္ထဘေတံ-သည်။ ဝုတ္တံ-အပ်သည်။ ဟောတီ-၏။

အကာလစိဝရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃-စိဝရပရိဝတ္တနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

မေတန္တိပဒဿ-၏။ မေတေန္တိပဒစ္စေဒေါ-ကို။ ကာတဗျော-အပ်၏။ မေ-၏။ ဧတံစိဝရံ-ကို။ (အာဟရ-၌စပ်)။ ။ သကသညာယ-မိမိဥစ္စာဟူသောအမှတ် ဖြင့်။ ဂဟိတတ္တာ-ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပါစိတ္တိယဉ္ဇေဝ-ကိုလည်း ကောင်း။ ဒုက္ကဋ္ဌ-ကိုလည်းကောင်း။ ဘဂဝတာ - သည်။ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

ဣတရထာ-သကသညာဖြင့်ယူသည်မှတစ်ပါးသောပရသညာဖြင့်ယူသောအခြင်း
အရာအားဖြင့်၊ အတ္ထေ-ကို၊ ဂယုမာနေ-ယူအပ်သော်၊ ဘဏ္ဍုဇ္ဈန-ဘဏ္ဍာ၏
တန်ဖိုးဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗ-အပ်၏၊ (ဣတရထာဝါကျကား ဒဠိဝါကျပင်တည်း။
ဒဠိသည်ပင် ကာရဏလည်း ဖြစ်ကောင်းသေး၏၊ ထို့ကြောင့် အမေးအဖြေ
တစ်နည်း ယောဇနာလေဦး)။

စိဝရပရိဝတ္တန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄-အညဝိညာပန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပဋိလာဘေနာတိ-ကား၊ ပဌမဝိညတ္တိတော-ရှေးဦးအစ ပဌမတောင်းအပ်
သော ဝတ္ထုပစ္စည်းအောက်၊ ဦးကတရဿ-ယုတ်ညံ့သော၊ အညဿပိ-တစ်ပါး
သော ဝတ္ထုပစ္စည်းကိုလည်း၊ ပဋိလာဘေန-ရခြင်းကြောင့်။ ။တသ္မိံ အပ္ပ
ဟောန္တေ ပုန တညေဝါတိပါဌဿ-၏၊ ယံဝတ္ထု-ကို၊ ပဌမံ-စွာ၊ ဝိညတ္တံ-တောင်း
အပ်၏၊ တသ္မိံ ပဌမံ ဝိညတ္တေဝတ္ထုမှ-ထိုရှေးဦးစွာတောင်းအပ်သော ဝတ္ထုသည်၊
ထောကတ္တာ - နည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပဟောန္တေ-မလောက်မသေည်
ရှိသော်၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ တညေဝအပ္ပဟောန္တံ ပဌမံဝိညတ္တံဝတ္ထု - ကိုသာလျှင်၊
ဝိညာပေန္တိယာ - သိင်္ဃေတတ်သော ရဟန်းမအား၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊
အတ္ထော-တည်း။ အညေနပိ အတ္ထေသတိတိ-ကား၊ ပဌမံ-စွာ၊ ဝိညတ္တိတော-
တောင်းအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းမှ၊ အညေန-တစ်ပါးသော ဝတ္ထုပစ္စည်းဖြင့်၊
အတ္ထေ-အလိုသည်၊ ဝါ-အလိုရှိသည်၊ သတိ-သော်။ ။တေန သဒ္ဓိံ အညဉ္ဇာတိ-
ကား၊ ယံဝတ္ထု-ကို၊ ပဌမံ-စွာ၊ ဝိညတ္တံ-အပ်၏၊ တေနပဌမံဝိညတ္တေနဝတ္ထုနာ-
နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ အညဉ္ဇာ-ကိုလည်း။ ။ကိံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊
ဝတ္ထံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ပဌမံ-စွာ၊ သပ္ပိ-ထောပတ်ကို၊ ဝိညတ္တံ-
တောင်းအပ်၏၊ စ-ထိုသို့ပင်ရှေးဦးစွာထောပတ်ကိုတောင်းအပ်ပါသော်လည်း၊
ဝေဇ္ဇေန-ဆေးဆရာသည်၊ ဝါ-က၊ ယမကံ-ဆီထောပတ်အစုံကို၊ ဝါ-ဆီနှင့်
ထောပတ်ရောစပ်ပြီး၍၊ ပစိတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တတ္တာ-အပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ တေလေနပိ - ဆီဖြင့်လည်း၊ အတ္ထော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊
တတော-ထိုသို့ဆီဖြင့်လည်း အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မေ-အား၊ တေလေ
နပိ-ဖြင့်လည်း၊ အတ္ထော-၏၊ ဣတိဝေမာဒိနာ-ရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ အညဉ္ဇာ-
ထောပတ်မှ တစ်ပါးသောဆီကိုလည်း၊ ဝိညာပေန္တိယာ-တောင်းသော ရဟန်း
မအား၊ ဣတိဣဒံအတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ အာနိသံသံ
ဒဿေတောတိ-ကား၊ ကဟာပဏဿ-တစ်ကျပ်၊ တစ်အသပြာ၏၊ ဝါ-ဖြင့်၊
သပ္ပိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အာဘတံ-ဆောင်အပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊

ဝေသတိ-သော၊ ဣမိနာမူလေန-ဤအဖိုးဖြင့်၊ ဒွိဂုဏ်-နှစ်ဆတက်သော၊ ဝါ-
နှစ်တန်ဖိုးဖြစ်သော၊ တေလံ-ကို၊ လဗ္ဘတိ-ရအပ်၏၊ စ-စင်စစ်သော်ကား၊
တေလေနပ-ဖြင့်လည်း၊ ဣဒံကိစ္စ-ဤအမှုသည်၊ နိပုဇ္ဇတိ-ပြီးနိုင်၏၊ တသ္မာ-
ကြောင့်၊ တံ-သည်၊ တေလံ-ကို၊ အာဟရ-ယူခဲ့လော၊ ဣတိဝေ-သို့၊ အာနိသံ
သံ-အကျိုးများဖြင့်၊ အာနိသင်ကို၊ ဒသေတော-ပြုပြီး၍။

အညဝိညာပန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၅-အညစေတနာပန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

တတော အညံ စေတနာပေတုတိ-ကား၊ ပဌမံ-ရှေးဦးစွာ၊ စေသာပိတ
တော-ဝယ်စေအပ်ပြီးသော ပစ္စည်းဝတ္ထုမှ၊ အညံ-တစ်ပါးသော၊ ယံ ကိဉ္ဇို-
အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးကို၊ စေတနာပေယျ-ဝယ်စေငြားအံ့။

အညစေတနာပန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆-ပဌမသံသိကစေတနာပန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အညဿတ္ထာယ ဒိန္နေနာတိ-ကား၊ ယံဝတ္ထု-ကို၊ စေတနာပေတိ-ဝယ်စေ၏၊
တတော ဝတ္ထုတော-ထိုဝယ်စေအပ်သောဝတ္ထုမှ၊ ဝါ-ထိုအဝယ်ခိုင်းပြီးသော
ဝတ္ထုမှ၊ အညဿ - တစ်ပါးသော ဝတ္ထု၏၊ အတ္ထာယ-ငှာ၊ ဒိန္နေန-သော၊
(ပရိက္ခာရေန-၌စပ်)။ ။အညဒ္ဓိသိကေနာတိ ဝစနံ-သည်၊ ပုရိမသေဝ-၏
သာလျှင်၊ အတ္ထဒီပနံ-ပရိယာယ်နက်ကိုပြာသာ သဒ္ဓါတည်း။

သေသကံ ဥပနေန္တိယာတိ-ကား၊ ယဒတ္ထာယ-အကြင် သင်္ကန်းအစရှိသော
ပရိက္ခရာအကျိုးငှာ၊ ဒိန္နော-လှအပ်၏၊ တံ-ထိုသင်္ကန်းအစရှိသောပရိက္ခရာကို။
စေတနာပေတု-၍၊ အဝသေသကံ - ကြွင်းကျန်သော အဖိုးကို၊ အညဿ-
သင်္ကန်း အစရှိသည်မှတစ်ပါးသော သပိတ်အစရှိသော ပရိက္ခရာ၏၊ အတ္ထာယ-
အကျိုးငှာ၊ ဥပနေန္တိယာ-ရှေးရှုဆောင်သော ရဟန်းမအား။ ။သာမိကေ
အပလောကေတုတိ - ကား၊ ဒါယကေ - လူသတ္တိကို၊ အာပုစ္ဆိတု - မေး
ပြီး၍။ ။ဝေရူပါသု အာပဒါသု ဥပနေန္တိနန္တိ-ကား၊ ဝေရူပေသု - ဤသို့
သဘောရှိကုန်သော၊ ဥပဒ္ဓဝေသု - ကပ်ရောက် နှိပ်စက်တတ်သော ဘေးရန်
ထူပြော၊ ဥပဒ္ဓဝေတိ-တို့တွင်၊ အညဿ-သော၊ ယဿကဿစိ-အမှတ်မဲ့သော
ဥပဒ္ဓဝေ၏၊ အတ္ထာယ-ငှာ၊ ဥပနေန္တိနံ-ကုန်သော ရဟန်းမတို့အား။

ပဌမသံသိကစေတနာပန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇-ဒုတိယသံသိကစေတာပန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ကေဝလံ-ပဌမစေတာပိတပရိက္ခရာနှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊ တေနေဝ ပရိက္ခာရေန-ဖြင့်သာလျှင်၊ န-မဟုတ်သေး၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ သယံ ယာစိ တကေနပိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဟိ-သာရမ္ပတစ်ပါး သာကေကို ဆိုဦးအံ့၊ ပါဠိယံ-ဘိက္ခုနီပါစိတ် ပါဠိတော်၌၊ ဘိက္ခုနီယော တေနစ ပရိက္ခာရေန သယမ္ပိ ယာစိတွာ ဘေသဇ္ဇံ စေတာပေတွာ ပရိဘုဉ် သူတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-သော၊ တေဝစနံ-ကို၊ အာယသ္မတာ ဥပါလိတ္ထေရေန-သည်၊ ဝုတ္တိ-အပ်ပြီ။ ။ (အနက်။ ။ ဘိက္ခုနီယော-မတို့သည်၊ တေနစ ပရိက္ခာရေန- ထိုလူထားသောပရိက္ခရာဖြင့်လည်း၊ သယမ္ပိ-မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်း၊ ယာစိတွာ- တောင်းကြကုန်ပြီး၍၊ ဘေသဇ္ဇံ-ဆေးကို၊ စေတာပေတွာ - ဝယ်စေကြကုန် ပြီး၍၊ ပရိဘုဉ် သု-သုံးဆောင်ကြကုန်ပြီ)။ ။ ပန-ရှေ့ ဝါကျ၌ အပြစ်တင်ဖွယ် ရှိ၍ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ မာတိကာယံ-ဘိက္ခုနီ ပါတိမောက်ခေါ်၊ ပါဠိတော် မာတိကာ၌၊ ဂမ္ပမာနတ္တာ-သမုစ္စည်းအနက်ကို သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပိသဒ္ဓေါ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ နပ္ပယုတ္တော-မယှဉ်အပ်။ ဟိသစ္စံ-၏၊ ဂမ္ပမာ နတ္တဿ-သိအပ်၊ သိပိုင်၊ သိနိုင်သော အနက်ရှိသော၊ သဒ္ဓဿ-ကို၊ ပယောဂံ-ယှဉ်ခြင်းကို၊ ပတိ-ကြည့်၍၊ ကာမစာရော-အလိုအားလျော်စွာ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ ယုတ္တိ-အသင့်အလျော်တည်း။

ဒုတိယသံသိကစေတာပန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဠိတာ-ပြီ။

၈, ၉, ၁၀-ပဌမဂဏိကစေတာပနာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အဋ္ဌမ နဝမ ဒသမာနိ-ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ-တို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္တာနိဇေ-ပေါ်လွင်သော အနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

ပဌမဂဏိကစေတာပနာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဠိတာ-ပြီ။

ပဌမော-သော၊ ပတ္တဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဠိတော-ပြီ။

၂-စိဝရဝဂ္ဂ

၁၁-ဂရုပါဝုရဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဝါရိတဋ္ဌာနေ-ပန်ကြားပင့်ဖိတ်ရာဌာန၌၊ ဝိညတ္တိနာမ-တောင်းခြင်းမည်သည်ကို၊ န ပဋိသေဓေတဗ္ဗာ-မတားမြစ်အပ်၊ ဝါ-မတားမြစ်

ကောင်း၊ တသွာ-ကြောင့်၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဓမ္မနိမန္တနဝသေန-တရားသဖြင့် ဖိတ်
မန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝါရိတဌာနေ-ပင့်ဖိတ်ရာအရပ်၌၊ အယျေ-ရှင်မ၊
တုဗ္ဗေ-မတို့သည်၊ ဝဒေယျာထ-ပြောဆိုပါကုန်လော့၊ ယေနဝတ္ထုနာ-ဖြင့်၊
အတ္ထော-အလိုရှိ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တာယ-ပြောဆိုအပ်သော၊ သိက္ခာနိယာ-
သည်၊ စတုက္ကံသပရမံ-လေးကံသ အတိုင်းအရှည် အပိုင်းအခြားရှိသော ဂရုပါ
ဝုရုဏကို၊ ဝိညာပေတဗ္ဗန္တိ-တောင်းအပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ပရိစ္ဆေဒံ-အပိုင်းအခြားကို၊
ဘဂဝါ-သည်၊ ဒဿတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ-အပ်၏။ တေနေဝ-
ကြောင့်သာလျှင်၊ စေတာပေတဗ္ဗန္တိဌပေတွာ သဟဓမ္မိကေစညတကပ္ပဝါရိတေစ
စာညေန ကံသိဉ္စိဒေဝ ဇုရုဏေ ပရိတုဌေန ဝဒေထာယျေ၊ ယေနတ္ထောတိ
ဝုတ္တာယ ဝိညာပေတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ရာဇာနန္တိ-
ကား၊ ပသေနဒိ ကောသလရာဇာနံ-ပသေနဒိ ကောသလမင်းကို။

ဂရုပါဝုရုဏ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၂-လဟုပါဝုရုဏ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဒုတိယံ - သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ - ပေါ်လွင်သော အနက် ရှိသည်သာ
လျှင်တည်း။

လဟုပါဝုရုဏ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဒုတိယော-သော၊ စိဝရဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

ဣတိဣမိနာ ယထာဝုတ္တဝံနက္ကမေန-ဖြင့်၊ ကင်္ခါဝိတရဏိယာ-မည်သော၊
ပါတိမောက္ခဝဏ္ဏနာယ-၌၊ ဝါ-တွင်၊ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသယံ-မည်သော၊ လိနတ္ထ
ပကာသနိယံ-မည်သော ကင်္ခါဋီကာသင်္ဃိ၊ ဝါ-တွင်၊ သိက္ခာနိပါတိမောက္ခေ-၌၊
ဝါ-တွင်၊ နိဿဂ္ဂိယဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ပါမိတ္တိယကဏ္ဍ

၁-လသုဏ္ဍဝဂ္ဂ

၁-လသုဏ္ဍ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

လသုဏ္ဍန္တိ-ဟူ၍၊ အဝိသေသေန-ဖြစ်ရာအရပ်၊ သတ်မှတ်ကင်းလ၊ သာမည၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ကိဉ္ဇာပိဝုတ္တံ-အပ်ပါပေ၏၊ တထာပိ-သော်လည်း၊ မဂဓေသု-မဂဓတိုင်းတို့၌၊ ဇာတိ-ဖြစ်သော၊ လသုဏ္ဍမေဝ-ကြက်သွန်ဖြူကိုသာလျှင်၊ ဣဒသိက္ခာပဒေ-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတံ-အပ်၏။ တမ္ပိလသုဏ္ဍံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အလိုရှိအပ်သော မဂဓတိုင်းဖြစ်ကြက်သွန်ဖြူသည်လည်း၊ ဘဏ္ဍိကလသုဏ္ဍမေဝ-များသော အမျှောင့်ရှိသော ကြက်သွန်ဖြူသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ မဂဓရဋ္ဌေ ဇာတန္တိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ပေါလုလိကလသုဏ္ဍမေဝ-များသော အမျှောင့် အစိတ်ရှိသော ကြက်သွန်ဖြူသည်သာလျှင်၊ ဘဏ္ဍိကလသုဏ္ဍန္တိ ဘဏ္ဍိက လသုဏ္ဍံ နာမ-မည်၏။ တေံ အဓိဝစနံ-ဤဘဏ္ဍိကလသုဏ္ဍာဟူသော အမည်သည်၊ သမ္ပုဏ္ဏမိဉ္ဇာနံ-ပြည့်စုံသော အမျှောင့်အစိတ်ရှိကုန်သော ကြက်သွန်ဖြူတို့၏သာလျှင်၊ (သမ္ပုဏ္ဏ ၃-နက်တွင် သာမဂ္ဂိအနက်ကိုယူ) အဓိဝစနံ-အမည်တည်း။ တေန-ကြောင့်၊ န ကေ ဒ္ဓိတိ မိဉ္ဇကန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ အဇ္ဈောဟာရေ အဇ္ဈောဟာရေတိ ဧတ္ထပါဋ္ဌေ-၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဒေ တယော - နှစ်မျှောင့်၊ သုံးမျှောင့်ကုန်သော၊ ဘဏ္ဍိကေ - အမျှောင့်တို့ကို၊ ကေတောယေဝ-တစ်ပေါင်းတည်းသာလျှင်၊ သင်္ခါဒိတုာ-ကောင်းစွာဝါး၍၊ သစေအဇ္ဈောဟရတိ-အကယ်၍ မျိုငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ကေံ ပါမိတ္တိယံ-တစ်ချက်သော ပါမိတ်အာပတ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဘဉ္ဇိတုာ-ဖွဲ့၍၊ ဝါ-အခွံကိုသင်၍၊ ဧကေကမိဉ္ဇကံ-တစ်မျှောင့်တစ်မျှောင့်ကို၊ ခါဒန္တိယာ-ခဲစားသော၊ ဘိက္ခုနိယာ-အာ၊ ပယောဂ ဂဏနာယ-ပယောဂသမုတ်၊ အားထုတ်မှုအရေအတွက်အားဖြင့်၊ ပါမိတ္တိယာနိ တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

ပလဏ္ဍုကာဒိနံ-အစရှိကုန်သော၊ လသုဏ္ဍာနံ-ကြက်သွန်တို့၏၊ ဝဏ္ဏေန ဝါ-အဆင်းအရောင်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မိဉ္ဇာယဝါ-အမျှောင့်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာနတ္ထံ-ထူးထွေကွဲပြား၊ ခြားနားသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ တာဝ-မိဉ္ဇမ္ပ ရှေးဦးစွာ၊ ဝဏ္ဏေန-အားဖြင့်၊ ပလဏ္ဍုကောနာမ-

မည်သော ကြက်သွန်သည်၊ ပဏ္ဍဝဏ္ဏော-ဖျော့သော အဆင်းရှိသည်၊ ဝါ-
နီရောင်သန်းသည်၊ ဟောတိ-၏။ ဘဉ္ဇနကော - မည်သောကြက်သွန်သည်၊
လောဟိတဝဏ္ဏော-သွေးအဆင်းရှိသည်၊ ဟောတိ-၏။ ဟရိတကော-မည်သော
ကြက်သွန်သည်၊ ဟရိတပဏ္ဍဝဏ္ဏော-သစ်ရွက်စိမ်း အဆင်းရှိသည်၊ ဟောတိ-
၏။ ပန-ဝဏ္ဏေနဝါဟူသော အကျဉ်း၏ အကျယ်မှတစ်ပါး မိဉ္ဇာယဝါ
ဟူသော အကျဉ်း၏ အကျယ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ မိဉ္ဇာယ-အမျှောင့် အဆံအားဖြင့်၊
ပလဏ္ဍကဿ-၏၊ မိဉ္ဇာ-အမျှောင့်အဆံသည်၊ ကော-တစ်ခုသည်၊ ဟောတိ-
၏။ ဘဉ္ဇနကဿ-၏၊ မိဉ္ဇာယော-တို့သည်၊ ဒွေ-နှစ်ခု နှစ်မျှောင့် တို့သည်၊
ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ဟရိတကဿ-၏၊ မိဉ္ဇာယော-တို့သည်၊ တိဿော-တို့သည်၊
ဟောန္တိ-ကုန်၏။ စာပလသုဏော-သည်၊ အမိဉ္ဇကော-အမျှောင့်မရှိသည်၊ ဝါ-
အဖိုသည်၊ ဝါ-ရွှေဒင်္ဂါးသည်၊ ဟောတိ-၏။ ဟိ သစ္စံ-၏၊ အကုရမတ္တမေဝ-
အညွန့်အမြိတ်မျှသည်သာလျှင်၊ တဿ စာပလသုဏဿ-အား၊ ဟောတိ-၏။
ပန-ဝန္တန္တရ ဝိသေသကို ဆိုဦးအံ့၊ မဟာပစ္စရိယာဒီသု-တို့၌၊ ပလဏ္ဍကဿ
တိဏိ မိဉ္ဇာနိ၊ ဘဉ္ဇနကဿ ဒွေ၊ ဟရိတကဿ ကေန္တိ-ဟူ၍၊ အာစရိယေဟိ-
တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ။ (အနက်။ ။ ပလဏ္ဍကဿ-ပလဏ္ဍကမည်သော
ကြက်သွန်၏၊ မိဉ္ဇာနိ-တို့သည်၊ တိဏိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဘဉ္ဇနကဿ-
၏၊ မိဉ္ဇာနိ-တို့သည်၊ ဒွေ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဟရိတကဿ-၏၊ မိဉ္ဇာ-
သည်၊ ကေ-သည်၊ ဟောတိ-၏)။ ။ ပလဏ္ဍကဒယော - အစရှိကုန်သော၊
တေလသုဏာ-တို့သည်၊ သဘာဝေနော - ပင်ကိုသဘောအားဖြင့်သာလျှင်၊
ဝါ-သို့ ချည်းသက်သက်သာလျှင်၊ ဝဋ္ဋန္တိ-အပ်ကုန်၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို
ဆိုဦးအံ့၊ သူပသမ္ပာကာဒီသု-ဟင်းချက် အစရှိသည်တို့၌၊ မာဂကေမ္ပိ-မာဂဓ
တိုင်းသုံး ကြက်သွန်ဖြူသည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ဟိ သစ္စံ-၏၊ တံမာဂကေ-
သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပစ္စမာနေသု-ချက်အပ်ကုန်သော၊ မုဂ္ဂသုပါဒီသုဝါ-ပဲနောက်
ဟင်း အစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ မုစ္ဆ မံသ ဝိကတိယာဝါ-ငါး၊ အမဲအထူး
၌လည်းကောင်း၊ တေလေဝါ-ဆီ၌လည်းကောင်း၊ ဗဒရသာဠဝါဒီသုဝါ-ဆီးယို
အစရှိသည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗိလသာကာဒီသုဝါ-ချဉ်သော ဟင်းရွက်
အစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရိဘင်္ဂဝါ-လက်သုပ်ထဲ၌ လည်းကောင်း၊
ယတ္ထကတ္တစိ-အမှတ်မဲ့ထဲ၌၊ အန္တမသော-အယုတ်အားဖြင့်၊ ယာဂုဘတ္တေပိ-
ယာဂုထမင်းထဲ၌လည်း၊ ပက္ခိတ္တံ-ထည့်အပ်သော်၊ ဝါ-သော၊ တံမာဂကေ-
သည်၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ ဗဒရဖလာနိ-ဆီးသီးတို့ကို၊ သုက္ခာပေတွာ-၍၊ စုဏ္ဏေတွာ-
ကျေမှုစေပြီး၍၊ ကတ္တဗ္ဗာ-သော၊ ခါဒနီယဝိကတိ-ခဲဖွယ်အထူးသည်၊ ဗဒရ
သာဠဝံနာမ-မည်၏။

လသုဏသိက္ခာပဒပဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂-သမ္မာဓလောမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပဋိစ္စန္ဓောကာသေတိ တေဿ သာမညဿ - ဟူသော ဤသာမည၏၊ ဝိဘာဂဒဿနတ္ထံ - အထူးကိုပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဥပကစ္ဆကေသုစ မုတ္တကရဏေ စာတိ အတ္ထောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

အာဗာဓပစ္စယာတိ - ကား၊ ဂဏ္ဍကစ္ဆုအာဒိ အာဗာဓပစ္စယာ - ယားနာ၊ ဝဲနာအစရှိသော အနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သံဟရာပေန္တိယာ-အမြင် ကိုတား အသားကြားမှ အမွေးကိုပယ်သော ရဟန်းမအား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ ဘိက္ခုဿ-ရဟန်းယောက်ျားအား၊ ဣတ္ထသိက္ခာပဒေစ-၌လည်းကောင်း၊ လသု ဇာတေစ-၌လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋ်-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ပေါရာဏာ- တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။

သမ္မာဓလောမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃-တလဿာတကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

တလဿာတကေတိ-ကား၊ မတ္ထကေ-ထိပ်၌၊ ပဟာရဒါနေ-ပုတ်ခတ်ခြင်းကို ပေးခြင်းကြောင့်။ ၁။ ၁-သမ္ပန်ကိစ္စလျက် သမ္ပန်မပါခြင်း၌ အပြစ်တင်ဖွယ်၊ ပယ်၍ခံခက် စကားဆက်ကို၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တံတလံ-ထိုပုတ်ခတ်ခြင်းကို ပေး ရာ အပြစ်ကို၊ ၀၂-သည်၊ မုတ္တကရဏေ-ကျင်ငယ်စွန့်ရာကျင်ချောင်းကို၊ ပဟာရံ- ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဒေတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မုတ္တကရဏဿ-၏၊ တလန္တိ(ထည့်)-ဟူ၍၊ ဝိညာယတိ-အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ မုတ္တကရဏဿ တလဿာတနေတိ- ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပုရိမနယေနဝ သာဏတ္ထိကန္တိ-ကား၊ အတ္တနော-၏၊ အတ္ထာယ-ငှာ၊ အညံ-မိမိမှတစ်ပါးသောသူကို၊ အာဏာပေန္တိ ယာ-စေခိုင်းသောရဟန်းမအား၊ သာဏတ္ထိကံ-စေခိုင်းခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။

တလဿာတကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄-ဇတုမဋ္ဌကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဝတ္ထုဝသေနောတံ ဝုတ္တန္တိ-ကား၊ ဇတုမဋ္ဌကေတိ ဇေတဝနံ-ဤစကားကို၊ နိဒါနဝသေန-အားဖြင့်၊ ၀၂-မပေါ်လွင် မထင်ရှားသော ကာလအစရှိသည်ကို ပေါ်လွင်အောင်ထုတ်ပြတတ်သော နိဒါန်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နဿ-သော၊ ဝတ္ထုနော-၏၊ ဝသေနော-အားဖြင့်သာလျှင်၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-

အပ်ပြီ။ ပန သစ္စံ-၏။ (တစ်နည်း) ပန-စင်စစ်သော်ကား၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မဲ့
သော၊ ဒဏ္ဍကံ - တုတ်လှံတံကို၊ ပဝေသေန္တိယာ - သွင်းသော ရဟန်းမအား၊
အာပတ္တိယေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ တေန-ကြောင့်၊ ကာမရာဂေန
ပနာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ဇေတုမဋ္ဌကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၅-ဥဒကသုဒ္ဓိက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အာဒိ ဝါဗုဒ္ဓိ- ကား၊ ပဝေသေတဗ္ဗံ-သွင်းအပ်၏။ ဝါ- ဝင်စေအပ်၏။
အဂ္ဂပဗ္ဗန္တိ-ကား၊ ကေသဂ္ဂမတ္တံ-ဆံပင်၏ အဖျားမျှရှိသော၊ ဝါ-ဆံချည်ဖျား
အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အဂ္ဂပဗ္ဗန္တိ-လက်၏အဖျားအဆစ်ကိုလည်း။ ။တတိယံ
ပဗ္ဗံ ပဝေသေတိတိ-ကား၊ ကေသဂ္ဂမတ္တံ-လည်းဖြစ်သော၊ တတိယံ-သုံးခုတို့
သုံးဆစ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗံ-အဆစ်ကို၊ ပဝေသေတိ-၏။ ဟိ-
သာဓုမှတစ်ပါး သာဓကကိုဆိုဦးအံ့၊ သမန္တပါသဒိကာယံ-မည်သော အဋ္ဌ
ကထာ၌၊ ဂမ္ဘီရတော ဒိန္နံ ပဗ္ဗာနံ ဥပရိ ကေသဂ္ဂမတ္တံ ပဝေသေန္တိယာ ပါစိတ္တိ
ယန္တိ-ဟူ၍၊ ဝါ-သော၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။
(အနက်။ ။ဂမ္ဘီရတော - အနက်အစောက်အားဖြင့်၊ ဒိန္နံ ပဗ္ဗာနံ-လက်နှစ်
ဆစ်တို့၏၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ ကေသဂ္ဂမတ္တံ-ကိုလည်း၊ ပဝေသေန္တိယာ-အား၊
ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။)

☞ အတိဂမ္ဘီရံ ဥဒကသုဒ္ဓိကံ အာဒိယနဝတ္ထုသိန္တိ-ကား၊ အန္တော ပဿာဝမဂ္ဂေ-
ပဿာဝမဂ်၏အတွင်း၌၊ အတိပဝေသေတွာ-အလွန်ဝင်စေ၍၊ ဝါ-အလွန်သွင်း
၍၊ ဥဒကဓောဝနကရဏဝတ္ထုသိ-ရေဆေးခြင်းဟူသော အမှုအခင်းအကြောင်း
ရင်းကြောင့်။ ။ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဥဒကသုဒ္ဓိပစ္စယေန-ရေဖြင့် စင်ကြယ်
စေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဖဿဿာဒိယနေ-အတွေ့ကိုသာယာခြင်း
သည်၊ သတိပိ-သော်လည်း၊ ယထာဝုတ္တပရိစ္ဆေဒေ-အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီး
သော အပိုင်း အခြား၌၊ ဝါ - အပိုင်းအခြားတိုင်အောင် ဆေးခြင်းကြောင့်၊
အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။

ဥဒကသုဒ္ဓိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆-ဥပတိဋ္ဌနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

တက္ကာဒိသုဝါ အညတရေနာတိ-ကား၊ တက္က ဒဓိ မတ္ထုရသ ဒိရာဒိသု-နို့
မင်း၊ ဒိန်ခဲ၊ နို့၊ ချဉ်ရည်၊ နို့၊ အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရေန-ဖြင့်။ ။ယာယ

ကာယစိ ဗီဇနိယာတိ - ကား၊ အန္တမသော - အားဖြင့်၊ စိရကဏ္ဍံ-သင်္ကန်း ထောင့်ကို၊ ဥပါဒါယ-စွဲ၍၊ ဝါ-အစပြု၍၊ ယာယကာယစိ-သော၊ ဗီဇနိယာ- လေးထောင့်ယပ်ဖြင့်။ ။ ဣမံ ပိဝထာတိ - ကား၊ ဣမံ ပါနိယံဝါ-ဤ သောက်ရေကိုလည်းကောင်း၊ ဣမံသုပါဒိံဝါ-ဤဟင်းရည်အစရှိသည်ကို လည်း ကောင်း၊ ပိဝထ-သောက်ကုန်လော့။ ။ ဣမိနာ ဗီဇထာတိ-ကား၊ ဣမိနာ တာလဝဏေန-ဤထန်းရွက်ယပ်ဝန်းဖြင့်၊ ဗီဇထ-ယပ်ခတ်ကုန်လော့။ ဒါပေန္တိ ယာတိ-ကား၊ အညေန-မိမိမှ တစ်ပါးသောသူသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဥာယမ္ပိ-ခဲဖွယ် ဗီဇနိ နှစ်ပါးစုံကိုလည်း၊ ဒါပေန္တိယာ-ပေးစေသော ရဟန်းမအား။

ဥပတိဋ္ဌန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇-အာမကဓည သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

တသ္မာတိ-ကား၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝိညတ္တိ စေတ-အာမကဓညကို တောင်း ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဘောဇနဉ္စ-တောင်း၍ ရအပ်သော အာမကဓညကို စားခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပမာဏံ-လိုရင်းပမာဏတည်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝါ-ဝိညတ္တိ ဘောဇနတို့၏ လိုရင်းပမာဏ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-တို့၏ ပါစိတ် အာပတ်သင့်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ-၌၊ ကေဝလံ-အရညာကရဏ အစရှိသည်တို့နှင့် မရောမယှက် သက် သက်၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေ ယေဝ-စပါးစိမ်းကို အလှူခံခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ- သည်၊ န ဟောတိ-ဖြစ်သည် မဟုတ်သေး၊ ပန-အဟုတ်အမှန် ကေနိသော်ကား၊ ပဋိဂ္ဂဟေတာ-အလှူခံပြီး၍၊ အရညတော-လယ်တောမှ၊ အာဟရဏေပိ-ရှေးရှု ဆောင်ယူခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ သုက္ခာပနေပိ - ခြောက်သွေ့ စေခြင်း ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝါ- ခြောက်သွေ့အောင် လှန်းခြင်းကြောင့် လည်း ကောင်း၊ ဝဒ္ဓလိဒိဝသေ-မိုးစေ့အံ့မှိုင်း စပါးစိုထိုင်းရာနေ၌၊ ဘဇ္ဇနတ္တာယ-လှော် ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဥဒ္ဓနသဇ္ဇနေပိ-ခုံလောက်ကို စီရင်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကပလ္လသဇ္ဇနေပိ- အိုးကင်းကို စီရင်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဒဗ္ဗိသဇ္ဇနေပိ- ယောက်မကို စီရင်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒါရူနိ-ထင်းကို၊ အာဒါယ- ယူပြီး၍၊ အဂ္ဂိကရဏေပိ-မီးကိုပြုခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝါ-မီးမွှေးခြင်း ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကပလ္လမ္ပိ - အိုးကင်းထဲ၌၊ ခညပက္ခိပနေပိ- စပါးကို ထည့်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဒဗ္ဗိယာ-ဖြင့်၊ သံဃဋ္ဌနေသုပိ-ထက်အောက် ပြောင်းပြန် ပြန်လှန်ကော်မ ထိုးဆွဲခြင်းတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝါ-လှော် ခြင်းတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကောဋ္ဌနတ္ထံ- ထောင်းခြင်း ဖွတ်ခြင်း အကျိုး ငှာ၊ ဥဒုက္ခလမုသလာဒိ သဇ္ဇနေသုပိ - ကျည်ပွေ့ (မောင်းချောက်)အစရှိသည်

တို့ကို စီရင်ခြင်းတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကောဋ္ဌနပပွောဋ္ဌန ဓောဝနာဒီသုပိ-
 ထောင်းခြင်း ပြာခြင်း ဆေးခြင်း အစရှိသည်တို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယာဝ-
 အကြင်မျှလောက်သော အခါပတ်လုံး၊ မုခေ-ခံတွင်းသတ်မှတ် ပါးစပ်သမုတ်
 အာလုပ်ထဲ၌၊ ဌပေတော-ထားပြီး၍၊ အဇ္ဈောဟရဏတ္ထံ-မျိုးခြင်းအကျိုးငှာ၊
 ဒန္တေဟိ-သွားတို့ဖြင့်၊ သင်္ခါဒတိ-ကောင်းစွာ ကြိုတ်ဝါးစား၏၊ တာဝ-လုံး၊
 သဗ္ဗပယောဂေသု-ခပ်သိမ်းသော လုံ့လပယောဂတို့ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌာနိ-တို့သည်၊
 ဟောန္တိ-ကုန်၏။ (“အာဓာရနုစိဖြာ၊ ဆင့်၍လာ၊ ရှေ့မှသာမည၊ နောက်မှ
 ဝိသေသ” ဟူ၏သို့ “နိမိတ်နုစိဖြာ၊ ဆင့်၍လာ၊ ယထာရဟ၊ မှတ်လေကြ”၊ ဤ၌
 ကား ရှေ့နိမိတ်ကား ဝိသေသ၊ နောက်နိမိတ်ကား သာမည)၊ (တစ်နည်း)
 ပန-အဟုတ်အမှန် ကော်သော်ကား၊ ယာဝ-လုံး၊ မုခေ-၌၊ ဌပေတော-၍၊ အဇ္ဈော
 ဟရဏတ္ထံ-ငှာ၊ ဒန္တေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သင်္ခါဒတိ-၏၊ တာဝ-လုံး၊ ပဋိဂ္ဂဟိတော-၍၊
 အရညတော-မှ၊ အာဟရဏေပိ-၌ လည်းကောင်း၊ သုက္ခာပနေပိ-၌ လည်း
 ကောင်း၊ ဝဒ္ဓလိသမယေ-၌၊ ဘဇ္ဇနတ္ထာယ-ငှာ၊ ဥဒ္ဓနသဇ္ဇနေပိ-၌ လည်းကောင်း၊
 ကပလ္လသဇ္ဇနေပိ-၌ လည်းကောင်း၊ ဒဗ္ဗိသဇ္ဇနေပိ-၌ လည်းကောင်း၊ ဒါရူနိ-
 တို့ကို၊ အာဒါယ-၍၊ အဂ္ဂိ ကရဏေပိ-၌ လည်းကောင်း၊ ကပလ္လမိ-၌၊ ဓည
 ပက္ခိပနေပိ-၌လည်းကောင်း၊ ဒဗ္ဗိယာ-ဖြင့်၊ သံဃဋ္ဌနေသုပိ-တို့၌လည်းကောင်း၊
 ကောဋ္ဌနတ္ထံ-ငှာ၊ ဥဒ္ဓကလမုသလာဒိသဇ္ဇနေသုပိ-တို့၌ လည်းကောင်း၊ ကောဋ္ဌန
 ပပွောဋ္ဌန ဓောဝနာဒီသုပိ-တို့၌ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗပယောဂေသု-တို့၌၊ ဒုက္က
 ဋ္ဌာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ (တစ်နည်း သရူပ၊ သရူပဝန္တပြုပြီးယောဇနာဦး)။
 ပန-ကား၊ ယာဝ-လုံး၊ မုခေ-၌၊ ဌပေတော-၍၊ အဇ္ဈောဟရဏတ္ထံ-ငှာ၊ ဒန္တ
 ဟိ-တို့ဖြင့်၊ သင်္ခါဒတိ-၏၊ တာဝ-လုံး၊ ပဋိဂ္ဂဟိတော-၍၊ အရညတော-မှ၊
 အာဟရဏေပိ-၌လည်းကောင်း၊ သုက္ခာပနေပိ-၌လည်းကောင်း၊ ဝဒ္ဓလိသိဝသေ-
 ၌၊ ဘဇ္ဇနတ္ထာယ-ငှာ၊ ဥဒ္ဓနသဇ္ဇနေပိ-၌လည်းကောင်း၊ ကပလ္လသဇ္ဇနေပိ-၌
 လည်းကောင်း၊ ဒဗ္ဗိသဇ္ဇနေပိ-၌ လည်းကောင်း၊ ဒါရူနိ-တို့ကို၊ အာဒါယ-၍၊
 အဂ္ဂိ ကရဏေပိ- ၌လည်းကောင်း၊ ကပလ္လမိ-၌၊ ဓညပက္ခိပနေပိ - ၌ လည်း
 ကောင်း၊ ဒဗ္ဗိယာ-ဖြင့်၊ သံဃဋ္ဌနေသုပိ-တို့၌ လည်းကောင်း၊ ကောဋ္ဌနတ္ထံ-ငှာ၊
 ဥဒ္ဓကလမုသလာဒိသဇ္ဇနေသုပိ-တို့၌လည်းကောင်း၊ ကောဋ္ဌနပပွောဋ္ဌနဓောဝနာ
 ဒီသုပိ-တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ သဗ္ဗပယောဂေသု- တို့၌၊ ဒုက္ကဋ္ဌာနိ-
 တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ဣတိ တသွာ-ကြောင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟဏတော ပဋ္ဌာယ။ပ။
 ဒုက္ကဋ္ဌာနိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

အာမကဓည သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဂ-ပဌမဥစ္စာရဆဋ္ဌန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

တိရောကုဋ္ဌေတိ - ကား၊ သရကုဋ္ဌဿ-အိမ်နံရံ၏၊ ပရဘာဂေ - တစ်ပါးသောအဖို့၌၊ ဝါ - တစ်ဖက်၌။ ။တိရောပါကာရေတိ-ကား၊ ပရိက္ခေပပါကာရဿ-အိမ်၏ဝန်းကျင်၊ ရှစ်ခွင်ရှစ်သိုင်း တံတိုင်းခေါ်ငြား၊ မီးတားဝင်းထရံ၏၊ တိရောဘာဂေ-၌။ ။စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တေကုဋ္ဌပါကာရာ-တို့သည်၊ ဣဋ္ဌကသိလဒါရူနံ-အုတ်၊ ကျောက်ခဲ၊ သစ်သားတို့၏၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ တိပွကာရာ-သုံးပါးအပြားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ယဿကဿစိ ကုဋ္ဌဿဝါ ပါကာရဿဝါ ပရတောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရောသည်၊ အာဟ-ပြီ။ သဗ္ဗာနိ တောနိ ဧကတော ဆဇ္ဇန္တိယာတိ-ကား၊ စတ္တာရိပိဥစ္စာရ ပဿာဝ သင်္ကာရ ဝိသာသအားဖြင့် လေးပါးလုံးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တောနိဝတ္ထုနိ-ဤဝတ္ထုတို့ကို၊ ဧကတော-တကွနက်၊ ဝါ-တစ်ပေါင်းတည်းတစ်စုတည်း၊ ဆဇ္ဇန္တိယာ-စွန့်ပစ်သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ (ဧကဝအာပတ္တိယာ-၌စပ်)။ ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝါ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ စတ္တာရိ-ကုန်သော၊ တောနိဝတ္ထုနိ-တို့ကို၊ ပါဠေက္ကံ-အသီးအခြားတစ်ခုစီ တစ်ခုစီ၊ ဆဇ္ဇန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ ဝတ္ထုဂဏနာယ-စွန့်ပစ်သော ဝတ္ထုမျိုးကဲ့ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ အာပတ္တိယော-တို့သည်၊ (ဟောန္တိ-ကုန်၏)။ အာဏတ္တိယမ္ပိ-စေခိုင်းခြင်း၌လည်း၊ ဧသေဝနယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ (တစ်နည်း) ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ စတ္တာရိပိ-ကုန်သော၊ တောနိဝတ္ထုနိ-တို့ကို၊ ဆဇ္ဇတုံ-ငှာ၊ အာဏတ္တိယမ္ပိ-၌လည်း၊ ဧသေဝနယော - ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော “ဝတ္ထုဂဏနာယ အာပတ္တိယော” ဟူသော နည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

ဘိက္ခုဿ ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ-ကား၊ ဘိက္ခုဿ-ရဟန်းယောကျ်ားအား၊ သဗ္ဗတ္ထ-ခပ်သိမ်းသောသယံဆဋ္ဌန၊ ပရိဆဋ္ဌာပနတို့၌၊ ဝါ-ဧကတောဆဋ္ဌန၊ ဝိသုဆဋ္ဌနတို့၌၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ပဌမဥစ္စာရဆဋ္ဌန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဇ-ဒုတိယဥစ္စာရဆဋ္ဌန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဘိက္ခုနိယာပီတိ ဧတ္ထပါဠေ-၌၊ အဝယဝဘာဝေန - ဖြင့်၊ သံဌိတေန-သော၊ ပိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းယောကျ်ားကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ သမုစ္စိနောတိ-ပေါင်းတော်မူ၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဝါ-အာပတ္တိပက္ခမှတစ်ပါး အနာပတ္တိပက္ခကိုဆိုဦးအံ့၊ အနိက္ခိတ္တဗီဇေသု-မကြဲမချအပ်သော မျိုးစေ့ရှိကုန်သော၊ ဝါ-စိုက်ပျိုးကြဲချအပ်သော မျိုးစေ့ရှိသည် မဟုတ်ကုန်

သော၊ ခေတ္တေသု-လယ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ အနိက္ခိတ္တဗီဇေသု(လိက်) -ကုန်
 သော၊ ကောဏာဒိသုဝါ-လယ်ဒေါင့် အစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ အသဉ္ဇာ
 တရောပိမေသု-မဖြစ်သော စိုက်ပျိုးခြင်းရှိရာ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-ဖြစ်သော
 စိုက်ပျိုးခြင်းမရှိရာဖြစ်ကုန်သော၊ ခေတ္တမရိယာဒါဒိသု-လယ်၏ အပိုင်းအခြား
 အစရှိသည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဝါ-လယ်ကန်သင်း အစရှိသည်တို့၌ လည်း
 ကောင်း၊ ဆဇေတုံ-ဥစ္စာရပဿာဝ အစရှိသည်တို့ကို စွန့်ခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။
 မနုဿာနံ-လူတို့၏၊ ကစဝရဆန္ဒနဌာနေပိ - အမှိုက်သရိုက် စွန့်ပစ်ရာအရပ်
 ၌လည်း၊ ဆဇေတုံ-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိယေဝ-သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဆဉ္စိတခေတ္တ
 တိ-ကား၊ မနုဿေဟိ-လယ်ရှင်တို့သည်၊ သဿံ-ကောက်စပါးကို၊ ဥဒ္ဓရိတာ-
 ထုတ်ပြီး၍၊ ဝါ-ရိတ်သိမ်းပြီး၍၊ ဂတေသု-သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဆဉ္စိတ
 ခေတ္တနာမ-စွန့်အပ်သောလယ်မည်သည်၊ ဟောတိ-၏။ တတ္ထတသ္မိံ ဆဉ္စိတ
 ခေတ္တေ-၌၊ ဆဇေတုံ-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ (တစ်နည်း)
 ပန-မူလနက်ပြန်၊ ဆန့်ကျင်ဟန်ကို ဖော်လှန်ထုတ်ခါ၊ ပြဆိုပါအံ့၊ ယတ္ထယသ္မိံ
 ခေတ္တေ-၌၊ ပုဗ္ဗဏ္ဍာဒိ-ကောက်အစရှိသည်သည်၊ ဝါ-ကို၊ လာယိတံ-ရိတ်ဖြတ်
 အပ်ပြီးသည်၊ သမာနမ္ပိ-သော်လည်း၊ ဝါ-သော၊ ပုဗ္ဗဏ္ဍာဒိ-သည်၊ ပုန-
 တစ်ဖန်၊ ဥဋ္ဌဟိဿတိ-ထလိမ့်လတ္တံ့၊ ဝါ-ထွက်လိမ့်လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေ
 တာ-၍၊ ရက္ခန္တိ-စောင့်ကုန်အံ့၊ တတ္ထတသ္မိံ ခေတ္တေ-၌၊ ယထာဝတ္ထုကမေဝ-
 သိက္ခာပဒ၊ နိဒါနဝတ္ထုအားလျော်စွာသာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ သာမိကေ
 အပလောကေတာတိ-ကား၊ ဧတ္ထဗူမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ-၌၊ အပလောကေတာ-
 ပန်ကြားပြောဆိုအပ်၊ ပြောဆိုသင့်၊ ပြောဆိုထိုက်ကုန်သော၊ သာမိကာ-တို့ဟူ
 ကုန်သည်၊ ခေတ္တပါလကာစ-လယ်အငှားစောင့်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အာ
 ရာမာဒိ ဂေါပကာစ-အာရာမ်စောင့် အစရှိသောသူတို့သည် လည်းကောင်း၊
 သာမိကာစ-တို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣမိနာ
 ပါဠေနု-ဖြင့်- သံဃသန္တကေ- သံဃာ၏ဥစ္စာ၌၊ ဘိက္ခုဿ-အား၊ ဝါ-သည်၊
 ဆဇေတုံ-ငှာ၊ ဝါ-သည်၊ ဝဇ္ဇတိ-၏၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ သံဃသန္တကေ-၌၊
 ဘိက္ခုဿ-အား၊ ဝါ-သည်၊ ဆဇေတုံ-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-သနည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊
 ပုစ္ဆာ-တည်း။ ဘိက္ခုဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ သံဃပရိယာပန္နတ္တာ-သံဃာ၌
 အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သံဃသန္တကေ-၌၊ ဘိက္ခုဿ-အား၊ ဝါ-
 သည်၊ ဆဇေတုံ-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရေ-တည်း။
 သံဃသန္တကေ-၌၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့အား၊ ဝါ-တို့သည်၊ ဆဇေတုံ-ငှာ၊ န ဝဇ္ဇတိ-
 မအပ်။ ပန-စင်စစ်သော်ကား၊ ဝါ-အနွယ်ကား၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့အား၊ အတ္တ
 နော-၏၊ သန္တကေ-၌၊ ဘိက္ခုသန္တကေ-၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇ
 တိ-၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ဒဿေတိ-၏။ ဧဝံ-ဤသို့
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် စွန့်ပစ်ခြင်းငှာအပ်သည်၊ သန္တေပိ-သော်လည်း။

သာရပွဝသေန-လျော်သည်၏ အစမ်းအားဖြင့် ကာတဗွံ-အပ်၏။ ဒုတိယဥစ္စာရ ဆဋ္ဌန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၀-နစ္စဂိတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

နစ္စန္တိ - ကား၊ နဋ္ဌာဒယောဝါ - ကချေသည် အစရှိသည်တို့သည်လည်း၊
 နစ္စန္တိ - က, ပါလေစေကုန်၊ သောဏ္ဍာဝါ - သေသောက်ကြူးတို့သည်မူလည်း၊
 နစ္စန္တိ - က, ပါလေစေကုန်၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ မက္ကဋ္ဌာဒယောဝါ-ဥဒေါင်း
 ကျေး (ကြက်တူရွေး) မျောက်အစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ နစ္စန္တိ - က, ပါလေစေ
 ကုန်၊ ဇေတသဗွံ-ဤအလုံးစုံသော နဋ္ဌ အစရှိသည်တို့၏ ကခြင်းသည်၊ နဋ္ဌမေဝ-
 မည်သည်သာလျှင်တည်း၊ တေန-ကြောင့်၊ နစ္စန္တိ အန္တမသော မောရနစ္စမ္ပိတိ-
 ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဂိတန္တိ-ကား၊ နဋ္ဌာဒိနံ-တို့၏၊ ဝါ-
 သည်၊ ဂိတံဝါ-သိဆိုအပ်သည်မူလည်း၊ ဝါ-သိဆိုခြင်းသည်မူလည်း၊ ဟောတု-
 စေ၊ အရိယာနံ-ညစ်ကြေးကင်းကွာ အရိယာတို့၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ-ပရိ
 နိဗ္ဗာနံစံတော်မူပြီးရာအခါ၌၊ ရတနတ္ထယဂုဏ္ဏပသံဟိတံ-ရတနာတို့၏သုံးပါးတို့၏
 ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ယှဉ်စပ်သော၊ သာဓုကိဋ္ဌိတဂိတံဝါ- သတော်ကောင်းတို့၏
 ပျော်ပါး ကခုန် သိဆိုပုံဖြင့် သိဆိုအပ်သည်မူလည်း၊ ဝါ-ကခုန် ပျော်ပါး
 သတော်ကောင်းများ၏ သိခြင်းသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ မနုဿာ-(ထည့်)
 တို့သည်၊ (ကရောန္တိ-၌စပ်) အန္တမသော- အားဖြင့်၊ ဒန္တဂိတမ္ပိ-သွားတို့ဖြင့်
 သိဆိုခြင်းကိုလည်း၊ ဝါ-လေချွန်ခြင်းကိုလည်း၊ ဂါယိဿာမ-သိဆိုကြတော့အံ့၊
 ဝါ-လေချွန်ကြရပေကုန်တော့အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတွာ-၍၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ-ဒရ၊
 အပ္ပိဋ္ဌိ၊ ဩကုဇန္တာ-ရင့်ကျူးကြကုန်လျက်၊ ကရောန္တိ-ကုန်၏၊ ဇေတသဗွံ-ဤ
 အလုံးစုံသော နဋ္ဌ အစရှိသည်တို့၏ ရင့်ကျူးဆိုမည် အသံဂိသည်၊ ဂိတမေဝ-
 ဂိတမည်သည်သာလျှင်တည်း၊ တေန-ကြောင့်၊ ဂိတန္တိ အန္တမသော ဓမ္မဘာဏက
 ဂိတမ္ပိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ-၌၊
 အာဂတံ-လာသော၊ ဓမ္မဘာဏကဂိတံနာမ-မည်သည်၊ အသညတဘိက္ခုနံ-ခွင့်
 ပြုတော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို မစောင့်စည်းကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ တံတံ
 ဝတ္တံ-ထိုထိုဂါထာ၏ဝတ်ကို၊ ဝါ-ထိုထိုဂါထာကို ရွတ်ဆိုရမည့်ဝတ်ကို၊ သိန္နိတွာ-
 ဖျက်ဆီးပြီး၍၊ အတိဒီဃံ-အလွန်ရှည်လျားသောအသံကို၊ ဝါ-နှစ်မကြာရှိသော
 သုဒ္ဓဒီဃသရ၊ နှစ်မကြာခွဲရှိသော ဗျဉ္ဇနမိဿကဒီဃသံကို၊ ဂိတဿရေန-သိချင်း
 သံဖြင့်၊ ဓမ္မဘာဏနံ-တရားတော်ကိုရွတ်ဖတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ (အတိဒီဃံ
 ကတွာသည် ဂိတဿရ၏ အရကောက်သဘောကို ဖွင့်ဆိုခြင်းကြောင့် နှစ်
 မကြာ၊ နှစ်မကြာခွဲထက် ရှည်ရှည်လျားလျား တရားရွတ်ဟောခြင်းသည် ဓမ္မ
 ဘာဏကဂိတမည်၏။) တမ္ပိဂိတဿရေန ဓမ္မဘာဏနံ-ထိုဂိတဿရဖြင့် ဓမ္မကိုရွတ်

ဆိုခြင်းသည်လည်း၊ ဘိက္ခုနော-အားလည်း၊ နေဝ ဝဋ္ဋတိ-လျှင်တည်း၊ ဘိက္ခုနီနိ-
 တို့အားလည်း၊ နေဝ ဝဋ္ဋတိ-သာလျှင်တည်း၊ တထာဟိ - ကြောင့်သာလျှင်၊
 ပရမတ္ထဇောတိကာယ - ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဋ္ဌကထာယ-
 ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ၌၊ ဓမ္မူပသံဟိတံ ဂီတံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဂီတပသံဟိတော မန
 ဓမ္မော နဝဋ္ဋတိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ (အနက်။ ။
 ဓမ္မူပသံဟိတံ-တရားနှင့်ညီသော၊ ဝါ-တရားရွတ်ဆိုရသော ဝတ်အားလျော်
 သော၊ ဂီတံ-သည်၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ပန-ဗျုတ်ရိတ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဂီတပသံဟိတော-
 သီချင်းနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ဓမ္မော-တရားသည်၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်။) (သီချင်းပင်
 ဖြစ်သော်လည်း တရားနှင့်လျော်ညီသော် တရားတော်ကိုရွတ်ဆိုသကဲ့သို့ ရွတ်ဆို
 သော် အပ်သည်၊ ဓမ္မဖြစ်စေကာမူ သီချင်းဆိုသကဲ့သို့ဆိုသော် မအပ်-ဟူလို၊)
 တဿာ-ကြောင့်၊ ဓမ္မံ-ပါဠိဓမ္မကို၊ ဘဏန္တေန-ရွတ်ဆိုသောသူသည်၊ ဇာဘက
 ဝတ္တာဒိ-ဇာဘကဝတ်အစရှိသော၊ ဝါ-ဇာတ် ဂါထာကို ရွတ်ဆိုရသော ဝတ်
 အစရှိသော၊ တံတံဝတ္တံ-ထိုထိုရွတ်ဆိုရသော ထုံးစံကျင့်ဝတ်ကို၊ အဝိနာဒသတော-
 မဖျက်ဆီးမူ၍၊ စတုရဿေန-တင့်တယ်သော၊ ဝါ-လေးထောင့် ဝှင်ညီသော၊
 ဝတ္တေန-ကျင့်ဝတ်ဖြင့်၊ ပရိမဏ္ဍလာဒိနိ-ဝန်းဝိုင်းကုန်သော၊ ပဒဗျဉ္ဇနာနိ-ပဒ်
 ဗျည်းတို့ကို၊ ဒဿတဗ္ဗာနိ-ထင်စေအပ်ကုန်၏။ ဝါဒိတန္တိ-ကား၊ တန္တိ ဗဒ္ဒါဒိ
 ဝါဒနိယဘဏ္ဍာဝါဒိတံဝါ-ကြိုးတပ်အပ်သော ဝါဒနိယဘဏ္ဍာ အစရှိသော တီး
 မှတ်အပ်သော တူရိယာဘဏ္ဍာ၏ တီးမှတ်သံသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ကုဋ္ဌ
 ဘေရိဝါဒိတံဝါ-အိုးစည်၏ တီးသံသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဥဒကဘေရိ
 တမ္ပိ-ရေစည် (ရေထည့်သော ရေလှောင်သော စည်၊ ရေတိုက်သော စည်) ၏
 တီးသံသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ သဗ္ဗမေဝ-သာလျှင်ဖြစ်သော၊ တေဝါဒိတံ-
 ဤတီးမှတ်သံသည်၊ ဝါဒိတမေဝ-မည်သည်သာလျှင်တည်း။ တေန-ကြောင့်၊
 ဝါဒိတန္တိ အန္တမသော ဥဒကဘေရိဝါဒိတန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
 အာဟ-ပြီ။ ပန-အာပတ္တိဝါရမ္ပတစ်ပါး အနာပတ္တိဝါရကိုဆိုဦးအံ့၊ နိဋ္ဌတန္တိ-
 တံတွေးထွေးသော၊ ဘိက္ခုနီဝါ-ရဟန်းမသည်လည်းကောင်း၊ သာသကေ-
 ယံမှားဖွယ်ရှိရာအရပ်၌၊ ဌိတာ-တည်သော၊ ဘိက္ခုနီဝါ- သည်လည်းကောင်း၊
 အတ္ထရိကံ-လက်ဖျောက်ကို၊ ယံ ဖောဋ္ဌတိဝါ-အကြင် တီးမူလည်း တီးအံ့၊
 ပါဏိ-လက်ခုပ်ကို၊ ယံပဟရတိဝါ-အကြင် တီးမူလည်းတီးအံ့၊ တတ္ထ တသ္မိံ
 ဖောဋ္ဌနပဟရဏေ-ထိုလက်ဖျောက်တီး၊ လက်ခုပ်တီးရာ၌၊ အနာပတ္တိ-အာပတ်
 မသင့်။ စ-စဉ်းငယ် အထူး မှာဆိုဦးအံ့၊ ဝါ-အတ္ထ ဝိနိစ္ဆယမှ တစ်ပါး သဒ္ဓ
 ဝိနိစ္ဆယကိုဆိုဦးအံ့၊ ဒဿနေန-ဒဿနသဒ္ဓါဖြင့်၊ သဝနမ္ပိ-သဝနသဒ္ဓါကိုလည်း၊
 ဝိရူပေကသေသနယေန - ကင်းသော သုတိရှိသော တစ်ခုသော သဒ္ဓါအကြွင်း
 ကြံသောနည်းဖြင့်၊ ဝါ-ဝိရူပေကသိသ်နည်းဖြင့်၊ ဘဝတာ-သည်၊ ဂဟိတံ-
 အပ်၏။ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ ပဉ္စန္ဒ-ငါးပါးကုန်သော၊ ဝိညာဏာနံ- (ဤ

နှစ်ပုဒ်ကား ကာကော လောကနတည်း) တို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ အာလော
စနသဘာဝတရား - ရှုကြည့်ခြင်း သဘော ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ပဉ္စန-ကုန်သော၊ ဝိညာဏာနံ - တို့၏၊ သဝန ကိရိယာယပိ- နားထောင်ခြင်း
ကိရိယာ၏လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊ ဒဿနသင်္ခေပသဗ္ဗာဝတော-ဒဿနာယဝယ်
ဒဿနကိရိယာ၌ သွင်းခြင်း ထည့်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒဿ
နာယ ဣစ္စေဝ-ဟူ၍သာလျှင်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ ဣတိ တသ္မာ-
ကြောင့်၊ တောသု ယံကိဉ္စိ ဒဿနာယ ဂစ္ဆန္တိယာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ယတ္ထဌိတာတိ-ကား၊ ဧဝံ-သို့၊ ဂန္ထာ-၍၊ ယသ္မိံ ပဒေသေ-
၌၊ ဌိတာ-၏။

စ-စောဒနာဦးအံ့၊ ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ ဝါ-၏၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ နစ္စနာ
ဒီသ-ကခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊ ဝါ-တို့ကြောင့်၊ ပါမိတ္တိယံ-ပါမိတ်အာပတ်ကို၊
ပါဠိယံ-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ နဝုတ္တံနန္ဒ-လော၊ အထ-ထိုသို့ ဘုရားကိုယ်တော်
မြတ်က အာပတ်အမည်တပ်၍ မဟောအပ်ပါပဲလျက်၊ ကထံ-ကြောင့်၊ ဘိက္ခု
နိယာ-အား၊ ဝါ-၏၊ သယံ - ကိုယ်တိုင်၊ နစ္စနာဒီသ-တို့၌၊ ဝါ-တို့ကြောင့်၊
ပါမိတ္တိယံ-ကို၊ ဣမိသံ အဋ္ဌကထာယံ-၌၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-
သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ စောဒေနာဗ္ဗတော- စောဒနာအပ် မေးအပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ သဗ္ဗ အဋ္ဌကထာသုတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။
ဣမိနာဝစနေန-၍ သဗ္ဗအဋ္ဌကထာသုဟူသော စကားဖြင့်၊ ပါဠိယံ-၌၊ ဘဂဝ
တာ-သည်၊ အဝုတ္တေ-သည်၊ သမာနေပိ-သော်လည်း၊ အဋ္ဌကထာ ပမာဏေန-
အဋ္ဌကထာအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဝါ-အဋ္ဌကထာအတိုင်းအတာ ပမာဏအားဖြင့်၊
ဂဟေတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿတိ-
၏။ ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ သမုဋ္ဌာနာဒိနိ ဇ္ဇေကလောမသဒိသာနီတိ ဣဒံ ဝစနံ-ကို၊
မာတိကာဂတပါမိတ္တိယသေဝ-မာတိကာ၌ လာသော ပါမိတ်အာပတ်၏ သာ
လျှင်၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ပနသစ္စံ-မှန်
၏။ (“သန္နိဋ္ဌာန်နောင်၊ ဟိန္ဒုဆောင်မှ မြဲခေါင်ဒဠီ၊ ဇောတပြီ” ဟူသော နိယံကား
ပါယေနသာ၊ ဤ၌ သန္နိဋ္ဌာန်ဇေနောင် ပန-ဆောင်ရာ၌လည်း နည်းတူယူတော်
မူကုန်)၊ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော မာတိကာ၌လာသော ပါမိတ် အာပတ်တို့၏၊
ဝသေန-အားဖြင့်၊ ဓာသမုဋ္ဌာနန္တိ-ဟူ၍၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-အပ်၏။ အာရာမေ ဌတာတိ
ဣဒံဝစနံ-သည်၊ နိဒဿနမတ္တံ-ညွှန်ပြယုံမျှသည်၊ ဝါ-အပေါင်းမှထုတ်၍ ပြယုံမျှ
ပြတတ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အာရာမေ ဌတာတိ ဣဒံ ဝစနံ-
သည်၊ နိဒဿနမတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-သနည်း၊ သေသ
ဣရိယာပထေဟိ-ရပ်ခြင်း ဣရိယာပုတ်မှ ကြွင်းကျန်သောထိုင်ခြင်းဣရိယာပုတ်
အိပ်ခြင်း ဣရိယာပုတ်တို့နှင့်။

(သွားခြင်း၊ ဣရိယာပုတ်ကား၊ သေသ၏ အပါဒါန် မဖြစ်ထိုက်၊ အကယ်၍ ဂမနဣရိယာပထကို အပါဒါန်ခံပါက ပဿိဿာမိတံ ဝိဟာ ရတော-ဟူသောဝါကျနှင့် ဆန့်ကျင်ခဲ့လေရာ၏။ ဌတော-၌ ဌာဓာတ်သည် ဂတိနိဝတ္တိ အနက်ကိုသာ ဟော၏၊ ဂမနအနက်ကို မဟော၊ နိသဇ္ဇ သယနနှစ်ပါးကား ဂတိနိဝတ္တိတို့ချည်းဖြစ်ရကား၊ ဌာဓာတ်ဖြင့် သိမ်းယူ သည်)။

ယုတ္တိယ-ယှဉ်လျက်၊ ပဿန္တိယာ-ကြည့်ရှုသောရဟန်းမ၏၊ အနာပတ္တိယာ- အာပတ်မသင့်ခြင်း၏၊ ဝါ-ကို၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗတ္တာ-အလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာရာမေဌတောတိ ဣဒံစနံ-သည်၊ နိဒဿနမတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ- သို့၊ ဝိညာယတိ-အပ်၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။ ဟိသစ္စံ- ၏၊ (တစ်နည်း) ဟိ-လဒ္ဒဒေါသ ထင်စွာပြအံ့၊ ဣတရထာ-သေသဣရိယာပထ နှင့်ယှဉ်လျက် ကြည့်ရှုသောရဟန်းမ၏၊ အနာပတ္တိကိုအလိုရှိအပ်သည်မှတစ်ပါး အာပတ္တိကို အလိုရှိအပ်သော်၊ အာရာမေ (ထည့်)-၌၊ နိသိန္နာပိ - ထိုင်သော ရဟန်းမသည်လည်း၊ ပဿိတုံ-ငှာ၊ နလဘေယျ-ရာ၊ အဟံ-သည်၊ ပဿိဿာမိ- အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတော-၍၊ ဝိဟာရတော-ကျောင်းတစ်ကျောင်းမှ၊ ဝိဟာရံ- သို့၊ ဂစ္ဆန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနိယာ - အား၊ အာပတ္တိ ယေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ အာသန သာလာယ-ဆွမ်းစားကျောင်း၌၊ နိသိန္နာ-ထိုင်လျက်၊ ပဿတိ-အံ့၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊ အဟံ-သည်၊ ပဿိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတော-၍၊ ဂစ္ဆန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ ပါမိတ္တိ-ပါမိတ်အာပတ် သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဝိထိယံ-လမ်းခရီး၌၊ ဌတော-၍၊ ဂိဝံ-လည်ပင်းကို၊ ပရိ ဝေတ္တေတော-လည်ပြီး၍၊ ပဿန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ အာပတ္တိယေဝ- သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ဘိက္ခုဿပိ-ရဟန်းယောက်ျားအားလည်း၊ ဝေဝေ နယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ အာပတ္တိဘေဒေါ-အာပတ်အပြား သည်သာလျှင်၊ နှာနံ-ထူး၏။

နစ္စဂိတ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

ပဌမော-သော၊ လသုဏဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၂-ရတ္တန္တကာရဝဂ္ဂ

၁-ရတ္တန္တကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ အရဟော ပေက္ခာယာတိ-ကား၊ နရဟောအဿာဒါပေက္ခာယ-မဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်၌ သာယာခြင်းကို ရှိခဲ့သော၊ ဝါ-ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ သာယာခြင်းကို

ကန်ဂိုဏ်းသစ် နိဿယသစ်

၄၇၂

ငဲ့ကွက်သည်မဟုတ်သော။ ။အညွှတ်ဟိတာယာတိ-ကား၊ ရဟော-ဆိတ်ကွယ်
ရာ အရပ်၌၊ အသာဒတော-သာယာခြင်းမှ၊ အညွှတ်ဟိတာဝ-တစ်ပါး တခြား
ကို နှလုံးသွင်းသည် သာလျှင်၊ (ဤကား ပေးရိုးပေးစဉ် ဖြစ်သော အနက်
တည်း၊ တချို့ကား“တစ်ပါးသော အာရုံကို နှလုံးသွင်းသည်”ဟုလည်း အနက်
ပေးကြ၏၊ ဝိဟိတောကား ဝိပဗ္ဗဒာဓာတ်တည်း၊ ထို့ကြောင့် တစ်ပါးသော
အာရုံ၌ချထားအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဟုလည်း အနက်ပေးသေး၏၊ သင့်ရာသည်
ချည်း)။ ဟုတော့-၍၊ ဉာတိ-ဆွေမျိုးသားချင်းကို၊ ပုစ္ဆန္တိယာ-မေးသော၊ ဘိက္ခု
နိယာဝါ-အားလည်းကောင်း၊ ဒါနေဝါ-ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်းလည်းကောင်း၊
ဝါ-အကျိုးငှာ လည်းကောင်း၊ ပုဇာယဝါ-အကျိုးငှာ လည်းကောင်း၊
မန္တန္တိယာ-တိုင်ပင်သော၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ-အားလည်းကောင်း။ ။

ရတ္တန္တကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂, ၃-ပဋိစ္စန္ဒောကာသအဇ္ဈောကာသသလ္လပန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဒုတိယ တတိယာနိ-ရတ္တန္တကာရဝဂ်၌ ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်၊ တတိယဖြစ်သော
သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္တာနိဝေ-ပေါ်လွင် ထင်ရှားသော အနက်ရှိကုန်
သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

ပဋိစ္စန္ဒောကာသ အဇ္ဈောကာသ သလ္လပနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄-ဒုတိယိကဥပေယျာဇန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပုရိမ နယေနေဝါတိ ဣမိနာပါဌေန- ဖြင့်၊ သန္တိဋ္ဌေယျဝါတိ ဧတ္ထပါ
ဌေ-၌၊ (ဒုတိယံ ဒဿတိ-၌စပ်) ဟတ္ထပါသေ-ယောက်ျား၏ နှစ်တောင့်တွာ
ဟတ္ထပါသ်၌၊ ဌိတမတ္တာယ-ရပ်တည်ကာမျှဖြင့်၊ ဝါ-ရပ်တည်ကာမျှဖြစ်သော
ရဟန်းမအား၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ သလ္လပေယျဝါတိ ဧတ္ထပါ
ဌေ-၌၊ တတ္ထဟတ္ထပါသေ-ထိုယောက်ျား၏ ဟတ္ထပါသ်၌၊ ဌတော-ရပ်တည်
ပြီး၍၊ ဂေဟသိတကထံ-အတ္တဘောတည်းဟူသောခန္ဓာအိမ်ကိုမှီသောစကားကို၊
ကထေန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနိယာပိ-အားလည်း၊ ပါစိတ္တိယမေဝ-သည်သာ
လျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ နိကဏ္ဍိကံဝါ ဇပေယျာတိ-ကား၊ ကဏ္ဍမူလေ-ယောက်ျား၏
နားရင်း၌၊ ဝါ-နားအနီး၌၊ ဇပေယျာ-ပြောဆိုသော၊ ဘိက္ခုနိယာပိ-အား
လည်း၊ ပါစိတ္တိယမေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ဣတိ-သို့၊ ဣမံနယံ-
ဤနည်းကို၊ သင်ဟကာရော-သည်၊ ဒဿတိ-၏။

ဒုတိယိကဥပေယျာဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

အနာပုစ္ဆာသန္တရဏ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၃၃

၅-အနာပုစ္ဆာပက္ခမနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

တ္ထေဌာနေ-ဤနေရာ ဤအရပ်၌၊ အာသိဒန္တိ - နေကုန်၏၊ (အာသနံ-၌ အသဓာတ်၊ အာသိဒန္တိ-၌ကား အာပုဗ္ဗ သဒဓာတ်တည်း) ဣတိတသ္မာ-
 ကြောင့်၊ တံဌာနံ-သည်၊ အာသနံ-မည်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ပလ္လင်္ကဿော
 ကာသ ဘူတေတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ- ပြီ။ ဥရုဗဒ္ဓါသနဿ-
 ပေါင်ကိုဖို့ခွေ နေခြင်း၏၊ ဩကာသေ - နေရာ၌၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊
 အတ္ထော-ပလ္လင်္ကဿောကာသဘူတေ-ဟူသောပါဌ်၏ တိမ်မြုပ်ကွယ်ဝှက်၊ အသိ
 ခက်သော အနက်တည်း။ အနောဝဿကန္တိ - ကား၊ နိဗ္ဗကောသံ - တံစက်
 မြိတ်ကို။ ။ အဇ္ဈောကာသေ ဥပစာရန္တိ-ကား၊ အဇ္ဈောကာသေ-လွင်တီး
 ခေါင်၌၊ ဒွါဒသဟတ္ထပုမာဏံ - တစ်ဆယ့်နှစ်တောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊
 ပဒေသံ-အရပ်ကို။ ။ ဂိလာနာယာတိ - ကား၊ ယာဘိက္ခုနီ-သည်၊ တာဒိ
 သေန-ထိုပန်ကြား ပြောဆိုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော အနာရှိသော ရဟန်းမ၏
 အနာကဲ့သို့ ရှုအပ်သော၊ ဂေလဗျေ - နာကြင်လှစွာ ဘေးရောဂါကြောင့်၊
 အာပုစ္ဆိတုံ-ငှာ၊ န သက္ကောတိ-နိုင်၊ ဂိလာနာယ-သော၊ တာယာဘိက္ခုနီယာ-
 အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ အာပဒါသုတိ-ကား၊ ဃရေ- ထိုင်နေရာအိမ်၌၊
 အဂ္ဂိဝါ-မီးသည်လည်း၊ ဥဋ္ဌိတော-ထတောက်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ စောရာ
 ဝါ-သုခိုးဓားပြ၊ လူ့ဗာလတို့သည်လည်း၊ ဥဋ္ဌိတာ-ထလာပေါ်လာကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ ဝေရူပေ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဥပဒ္ဓဝေ-ဘေးရန်ထူပြော၊
 ဥပဒ္ဓဝေကြောင့်၊ အနာပုစ္ဆာ-အိမ်ရှင်တို့ကိုမပြောမကြားမူ၍၊ ပက္ခမတိ-ဖဲသွား
 ငြားအံ့၊ ဘိက္ခုနီယာ-အိမ်ရှင်တို့ကို မပြောမကြားမူ၍သွားသောရဟန်းမအား၊
 အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်။

အနာပုစ္ဆာပက္ခမန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆-အနာပုစ္ဆာအဘိနိသိဒနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဓုပညတ္တေတိ-ကား၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ အတ္ထာယ-ငှာ၊ နိစ္စ ပညတ္တေ-
 အမြဲမပြတ်၊ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌။

အနာပုစ္ဆာအဘိနိသိဒန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇-အနာပုစ္ဆာသန္တရဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ကုလာနိတိ-ကား၊ ကုလဿ - အမျိုးလေးပါး၏၊ ဃရာနိ = အိမ်တို့ကို၊
 (ကုလာနိ-ကို ရူပဿ ဘဝေါ ရူပံကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကုန္တာပစရန္တိကဲ့သို့
 လည်းကောင်း ယူလေ)။

အနာပုစ္ဆာသန္တရဏ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄၃၄

ကင်္ဂါဠိကာသစ် နိဿယသစ်

၈-ပရဥဇ္ဈာပနက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အဋ္ဌမိ-ရှစ်ခုမြောက် ပရဥဇ္ဈာပနက သိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဝါ-သိက္ခာပုဒ်၌လာသော ပုဒ်ဝါကျအပေါင်းသည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ-ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

ပရဥဇ္ဈာပနက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၉-ပရအဘိသပန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

မနုဿဒေါတဂ္ဂေနဝါတိ-ကား၊ အဟံ-သည်၊ ကာဏာ-မျက်စိဖြင့် ကန်းသည်၊ ဟောမိ-ဖြစ်ပါစေသား၊ ကုဏီ - လက်ဖြင့်ကောက်သည်၊ ဟောမိ-စေသား၊ ဣတရာ-ဤကာဏကုဏီမှ တစ်ပါးသော၊ ဤဒိသာ-ဤကဲ့သို့ရှုအပ်သောသူသည်လည်း၊ ဟောတု-စေသား၊ ဣတိအာဒိနာ-သော၊ မနုဿဝိရူပဘာဝေန-လူ၏ ဖောက်ပြန်သောအဆင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ-ဖောက်ပြန်သော အဆင်းရှိသော လူ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ-ရုပ်ဆင်းဖောက်ပြန်၊ လူ့အကျည်းတန်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အတ္ထဓမ္မအနုသာသနိ ပုရေက္ခာရာနန္တိတ္ထေပဒေ-၌၊ အဝယဝတ္ထော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ ။အတ္ထပုရေက္ခာရာယာတိ-ကား၊ အဋ္ဌကထံ-ကို၊ ကထေန္တိယာ-ပြောသော၊ ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ (အနာပတ္တိ-ထည့်စပ်)။ ။ဓမ္မပုရေက္ခာရာယာတိ-ကား၊ ပါဠိ-ပါဠိဓမ္မကို၊ ဝါစေန္တိယာ-ပို့ချသော၊ ဝါ-ဆိုစေသော၊ ဘိက္ခုနိယာ-အား။ ။အနုသာသနိပုရေက္ခာရာယာတိ-ကား၊ တံ-သည်၊ ဣဒါနိပိ-၌လည်း၊ ဒေသိသာ-ဤကဲ့သို့ရှုအပ်သည်၊ အသိ-ဖြစ်တုံတိ၏၊ သာဓု-တောင်းပန်ပါ၏၊ တံ-သည်၊ ဝိရမဿ-မပြုမလုပ် နောက်ဆုတ်ရှောင်ကြဉ်ပါလော့၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ-သည်၊ ဝိရမေယျာသိ-သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ-သည်၊ နောစေဝိရမသိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ အဗ္ဗါ-မချွတ်မလွဲ၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ဧဝံပုဂ္ဂို-ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ-တို့ကို၊ ကတုာ-၍၊ ဝါ-သော်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ နိရယေ-အယကင်းလွဲ၊ အောက်ရဲ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ-လတ္တံ၊ တိရစ္ဆာနယောနိယာ-၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ-လတ္တံ၊ (ထည့်သော ယသ္မာ-ကို ဤကိရိယာပုဒ်၌စပ်)၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ-သည်၊ ဝိရမဿ-လော့၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ရိဟာရော-တည်း၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ အနုသာသနိယံ-ကျိုးကြောင်း၊ ကုန်စင်၊ စုံလင်ပြသ၊ ဆိုဆုံးမခြင်း၌၊ ဌတုာ - ၍၊ ဝဒန္တိယာ - သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-အား။

ပရအဘိသပန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

သင်္ဃာဋီစာရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၃၅

၁၀-ရောဒန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဒသမံ-ဒသမ အတ္တာနံ ဝဓိတွာ ဝဒိတွာ ရောဒနသိက္ခာပုဒ်သည်။ ဝါ-သိက္ခာ ပုဒ်လာ များစွာသော ပုဒ်အပေါင်းသည်။ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ - ပေါ်လွင်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

ရောဒန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။
ဒုတိယော-သော၊ ရတ္တန္တကာရဝဂ္ဂေါ-သည်။ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၃-နဂ္ဂဝဂ္ဂ

၁, ၂-နဂ္ဂါဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဣဒန္တိ-ကား၊ ဣဒံ ဥဒကသာဋီကစီဝရံ-ဤရေသနုပသကံန်းသည်။
ဒုတိယံ-သောသိက္ခာပုဒ်သည်။ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ-ပေါ်လွင်သော အနက်ရှိ သည်သာလျှင်တည်း။

နဂ္ဂါဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃-စိဝရသိဗ္ဗန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဝိသိဗ္ဗေတွာတိ-ကား၊ ဝိဇဋ္ဌေတွာ-ဖြေရှင်းပြီး၍။ ။ ဓုရံနိက္ခိတ္တမတ္တေတိ- ကား၊ ဓုရေ-ချုပ်ပြီးသကံန်းကို တစ်ဖန်ဖြေအံ့ဟု စိတ်ဖြင့် ဆောင်အပ်သော ဝန်ကို၊ နိက္ခိတ္တမတ္တေ-ချုပ်ပြီးခါမျှ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ (တစ်နည်း) ဓုရေ- နိက္ခိတ္တမတ္တေ-ချုပ်အပ်ပြီးသော သကံန်းကိုမဖြေတော့အံ့ဟု စိတ်နှလုံးဒုံးဒုံးချ အပ်ခါမျှ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယာဘိက္ခုနိ(ထည့်)-သည်။ ဓုရံ-ကို၊ နိက္ခိပိတွာ-၍၊ ပစ္ဆာ-နောက်၌၊ သစေ ဝိသိဗ္ဗတိ-အကယ်၍မူလည်းဖြေအံ့၊ ဧဝံသတိပိ-သော် လည်း၊ တဿာ ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ အာပတ္တိယေဝ-ပါစိတ် အာပတ်သည်သာ လျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣဟိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-ဓုရံအစရှိသော ပုဒ်၏ အနက်တည်း။

စိဝရသိဗ္ဗန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄-သင်္ဃာဋီစာရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဣဒံ မေ စိဝရံ မဟန္တံ ဤဒိသေ စောရဘယေ န သက္ကာ ဓာရေတုန္တိ ဝေ ရူပါသု အာပဒါသုတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-သော။ ဧတ္ထသိက္ခာပဒေ-၌၊ ပါဠော-အဋ္ဌ ကထာပါဌ်သည်။ အတ္ထိ-၏၊ ပန-ထိုသို့ပင် ရှိပါသော်လည်း၊ ကာကပဒသဉ္စ

နိတမောဟေဟိ-ကျီး၏ခြေ၌ ကောင်းစွာဖြစ်သော တွေဝေခြင်းရှိကုန်သော၊
(ကြက်ခြေခတ်၊ အမှတ်မှားကုန်သော ဟူလို) ဝါ-ကျီးခြေတူလတ် ကြက်ခြေ
ခတ်၌ဖြစ်သော တွေဝေခြင်း ရှိကုန်သော၊ လေခကေဟိ - စာရေးတို့သည်၊
ဥပရိ သိက္ခာပဒေ - အထက်ဖြစ်သော စီဝရသက်မနိယ သိက္ခာပုဒ်၌၊ လိခိ
တော-ရေးသားအပ်၏။ သောပါဌော-ကို၊ ကာကပဒသဉ္စနိတမောဟေဟိ-
ကုန်သော၊ လေခကေဟိ-တို့သည်၊ တတ္ထဥပရိသိက္ခာပဒေ-၌၊ ကိဉ္စာပိလိခိတော-
အကယ်၍ကား ရေးအပ်ပါပေ၏၊ ပန-ထိုသို့ပင် ထိုပါဌ်ကို အထက်သိက္ခာ
ပုဒ်၌ရေးအပ်ပါသော်လည်း၊ ဧတ္ထေဝဗ္ဗမသ္မိ ဝေဟေဌာသိက္ခာပဒေ-ဤအောက်
ဖြစ်သော သံဃာဋီစာရ သိက္ခာပုဒ်၌သာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-အပ်၏။

သံဃာဋီစာရ သိက္ခာပဒေဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၅-စီဝရသက်မနိယ သိက္ခာပဒေဝဏ္ဏနာ

အာပဒါသု ဝါ ဓာရေတိတိ-ကား၊ အပါရုတံ-မရုံအပ်သော၊ ဝါ-မရမ်း
အပ်သော၊ စီဝရသက်မနိယံဝါ - ပြောင်းရွှေ့ လှည့်ပတ် ပြန်ပေးအပ်သော
သူတစ်ပါး၏ ကေသိသက်နီးကို လည်းကောင်း၊ အနိဝတ္ထံ - မဝတ်အပ်သော၊
ဝါ-ရှက်ကြောက်ဖျက်လတ် အင်္ဂါဇာတ်ကို ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ စီဝရသက်
မနိယံဝါ-ပြောင်းရွှေ့ လှည့်ပတ် ပြန်ပေးအပ်သော၊ သူတစ်ပါး၏ သင်းပိုင်ကို
လည်းကောင်း၊ စောရာ-တို့သည်၊ ဟရန္တိ-ခိုးကုန်၏၊ ဝေရူပါသု-ကုန်သော၊
အာပဒါသု-ဘေးရန်တို့ကြောင့်၊ အပါရုတံ(လိုက်ပါ)-သော၊ စီဝရသက်မနိယံ
ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ အနိဝတ္ထံ-သော၊ စီဝရသက်မနိယံဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊
ဘိက္ခုနီ(ထည့်)-သည်၊ သစေ ဓာရေတိ-အကယ်၍ ဆောင်ငြားအံ့၊ ဝါ-
အကယ်၍ဝတ်ရုံငြားအံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊ ဓာရေန္တိယာ-သော၊ တဿာဘိက္ခု
နိယာ-အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

စီဝရသက်မနိယသိက္ခာပဒေဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆-ကဏစီဝရသိက္ခာပဒေဝဏ္ဏနာ

အညသ္မိ ပရိက္ခာရေတိ- ကား၊ ယတ္ထကတ္ထစိ - အမှတ်မထား တစ်ပါးပါး
သော အရပ်၌၊ ထာလကာဒီနံ - ခွက်အစရှိကုန်သော၊ ပရိက္ခာရာနံ - အသုံး
အဆောင်၊ များမြှောင်လှစွာ၊ ပရိက္ခရာတို့တွင်၊ အညတရသ္မိ ဝါ - ၌လည်း
ကောင်း၊ သပ္ပိတေလာဒီနံ - ဆောပတ်၊ ဆီ အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရ
သ္မိ ဝါ - ၌လည်းကောင်း။ ။သမဏ္ဍကာလေ ဒဿထာတိ ဝေ အာနိသံသံ

ဒဿေတွာ နိဝါရေန္တိယာတိ-ကား၊ တုမေ-တို့သည်၊ ကိတ္တကံ-အဘယ်မျှ အတိုင်း အရှည်ရှိသောအဖိုးကို၊ အဋ္ဌနကံ-ထိုက်တန်သော သက်န်းကို၊ ဒါတုကာမာ-ပေးလှူခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သည်၊ အတ္တ-ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတွာ-၍၊ မယံ-တို့သည်၊ ဧတ္တကံနာမ-ဤမျှလောက်အတိုင်းအရှည်ရှိသောအဖိုးကို၊ အဋ္ဌနကံ-ထိုက်သောသက်န်းကို၊ ဒါတုကာမာ-ကုန်သည်၊ အမ္မ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ တုမေ-တို့သည်၊ တာဝ-ခေတ္တခဏ၊ အာဂမေထ-ဆိုင်းငံ့နေပါ ကုန်လော့၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ တာဝ-ခေတ္တခဏ၊ အာဂမေထ-ကုန်ရာသနည်း၊ ဣတိဇာယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဒါနိ - ဝါဂ္ဂမ်း အလာ နည်းရာ ဤအခါ၌၊ ဝတ္ထံ-အဝတ်အထည်သည်၊ မဟဂ္ဂံ-များသော အဖိုးရှိ၏၊ ကတိပါဟေန ကတိပိအဟေန-နှစ်ရက်၊ သုံးရက်အတွင်း၌၊ ဝါ-အနည်းငယ်သော ရက်အတွင်း၌၊ ကပ္ပာသေ-ဝါဂ္ဂမ်းကို၊ အာဟတေ-ဆောင် ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝတ္ထံ-သည်၊ သမဂ္ဂံ-နည်းသောအဖိုးရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တုမေ-တို့သည်၊ တာဝ-ခဏ၊ အာဂမေထ-ကုန် လော့၊ ဣတိဇာယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရေ-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အာနိသံသံ-ကို၊ ဒဿေတွာ-ပြီး၍၊ နိဝါရေန္တိယာ-တားမြစ်ပိတ်ပင်သော သိက္ခာနိမိအား။

ဂဏစိဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇, ၁၀-ပဋိဗာဟနာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အာနိသံသံ ဒဿေတွာ ပဋိဗာဟန္တိယာတိ-ကား၊ ဧကိဿာ-သိက္ခာနိမိ တစ်ယောက်စီ၊ တစ်ယောက်စီအား၊ ဧကံ သာဠကံ-သက်န်းလျာပူဆိုးတစ်ထည်စီ တစ်ထည်စီသည်၊ နပ္ပဟောတိ-မလောက်၊ တုမေ-တို့သည်၊ တာဝအာဂမေထ-လော့၊ ကတိပါဟေန-၌၊ ဝါ-၌၊ စိဝရံ(ထည့်)- သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ-လတ္တံ့၊ (တစ်နည်း) ယာဝ-ပတ်လုံး၊ ကတိပါဟေန-၌၊ စိဝရံ-သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ-လတ္တံ့၊ တာဝ-ထိုသက်န်းဖြစ်ပေါ်လာသည်တိုင်အောင်၊ အာဂမေထ-ကုန်ဦး လော့၊ တတော တဒါ-သက်န်းဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌၊ ဝါ-သက်န်းရရာထိုအခါ၌၊ မယံ-တို့သည်၊ ဘာဇေယာမ-ဝေဖန်ကုန်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ အာနိသံသံ-ကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ ပဋိဗာဟန္တိယာ-တားမြစ်ပိတ်ပင်သော၊ သိက္ခာနိယာ-အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

အဋ္ဌမ နဝမာနိ - တို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္တာနေဝ - ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ သေသန္တိ-ကား၊ ဓမ္မိကေ ဝေမတိကာယာတိအာဒိကေ-အစရှိသော၊ အဝ သေသံ-ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်ကို။ ။တတ္ထ တသ္မိံ ဓမ္မိကေ ဝေမတိကာ ယာတိ အာဒိကေ အဝသေသေ-၌၊ အာနိသံသံ ဒဿေတွာ ပဋိဗာဟန္တိယာ

၄၃၀

ကန်၌ကသစ် နိဿယသစ်

တိ-ကား၊ ဘိက္ခုနီသံသော-သည်၊ ဗိဇ္ဇာစိဝရော-၏၊ ကထိနာနိသံသမ္ပလကော-
ကထိန်အာနိသင်လျှင် အကြောင်းရင်းရှိသောလတ်သည်၊ မဟာလာဘော-
များသော လတ်လာတဖြစ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေရူပံ-သော၊ အာနိသံသံ-ကို၊
ဒဿေတွာ-၍၊ ပဋိဗာဟန္တိယာ-အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

ပဋိဗာဟနာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

တတိယော-သော၊ နဂ္ဂဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၄-တုဝဋ္ဌဝဂ္ဂ

၁, ၃-ကေမဉ္စ တုဝဋ္ဌနာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပဌမံ-ပဌမတုဝဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ-ပေါ်လွင်သော အနက်
ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။ ဝဝတ္ထာနံ ဒဿေတွာတိ-ကား၊ မဇ္ဈေ-နှစ်ယောက်
တို့၏ အလယ်၌၊ ကာသယံ-သင်္ကန်းကို၊ ဌပေတွာဝါ-ထားပြီး၍ လည်း
ကောင်း၊ ကတ္တရယဉ္ဇိ - တောင်ဌေးကို၊ ဒဿေတွာဝါ - ၍လည်းကောင်း၊
အန္တမသော-အားဖြင့်၊ ကာယဗန္ဓနမ္ပိ - ခါးပန်းကြိုးကိုလည်း၊ ဌပေတွာ-၍၊
နိပဇ္ဇန္တိနံ-အိပ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနီနံ-နှစ်ယောက်သော ဘိက္ခုနီမတို့အား၊ အနာ
ပတ္တိ-မသင့်၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-ဝဝတ္ထာနံ ဒဿေတွာ ဟူသော
ပါဌ်၏ အနက်တည်း။

တတိယံ-သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ-တည်း။

ကေမဉ္စတုဝဋ္ဌနာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၄, ၉-နဉ္စပဌာပနာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပရိယေသိတွာ အလဘန္တိယာတိ-ကား၊ အညံ-မိမိမှ တစ်ပါးသော၊ ဉ္စပဌာ
ယိကံ-အနီး၌တည်တတ်သော၊ ဝါ- ပြုစုလုပ်ကျွေးတတ်သော တစ်ယောက်
ယောက်ကို၊ အလဘန္တိယာ-မရသော ဉ္စပဌာယံဆရာမအား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။
ဂိလာနာယာတိ-ကား၊ သယံ-မိမိဉ္စပဌာယံ ဆရာမ ကိုယ်တိုင်၊ ဂိလာနာယ-
မကျန်းမမာ ဖျားနာသည်ဖြစ်၍၊ ဉ္စပဌာနံ-ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ အကရောန္တိ
ယာ-သော၊ ဘိက္ခုနီယာ - အား၊ အနာပတ္တိ - မသင့်။ အာပဒါသုတိ - ကား၊
တထာ-ထိုသို့ မမာသော တပည့်မကို ကိုယ်တိုင် ပြုစုလုပ်ကျွေး မဖြစ်လောက်
သော လာဘောရှိသော၊ ဉ္စပဒ္ဒဝေ-ဘေးဉ္စပဒ္ဒဝေါ-သည်၊ သတိ-သော်။

စာရိကနပက္ခမန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၃၉

ပဉ္စမ ဆဋ္ဌမ သတ္တမ အဋ္ဌမ နဝမသိက္ခာပဒါနီ-တို့သည်။ ဝါ-ငါးခုမြောက်
သော နိက္ခမန သိက္ခာပုဒ်၊ ခြောက်ခုမြောက်သော သံသဋ္ဌ သိက္ခာပုဒ်၊ ခုနစ်ခု
မြောက်သော အဝန္တာရဋ္ဌ သိက္ခာပုဒ်၊ ရှစ်ခုမြောက်သော တိရောရဋ္ဌ သိက္ခာပုဒ်၊
ကိုးခုမြောက်သော အန္တောဝဿ သိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ ဥတ္တာနုတ္တာနေဝ-ကုန်
သည်သာလျှင်တည်း။

န ဥပဋ္ဌာပနာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၀-စာရိကနပက္ခမန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဓုရေ နိက္ခိတ္တမတ္တေတိပါဌဿ-၏။ အဟံ(ထည့်)-သည်။ စာရိကံ-အရပ် ထို
ဤ လှည့်လည်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ နပက္ခမိဿာမိ-မသွားတော့အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဓုရံ-
ကို၊ နိက္ခိပိတော-၍၊ ပစ္စာ-စိတ်ကိုဆုံးဖြတ်ပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ သစေ
ပက္ခမတိ-အံ့၊ ဝေပက္ခမန္တိယာပိ-သော်လည်း၊ ဝါ-ဤသို့ဖဲသွားသော ရဟန်းမ
အားလည်း၊ အာပတ္တိယေဝ-တည်း၊ ဣတိအဟံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-တည်း။
အန္တရာယေ သတိတိ-ကား၊ ဒသဝိဓေသု - ကုန်သော၊ အန္တရာယေသု-တို့တွင်၊
အညတရသ္မိ-သော၊ အန္တရာယေ-သည်၊ သတိ-သော်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ အပက္ခ
မန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်၊ ဘိက္ခုနိယာ(ထည့်)-
သည်၊ အဟံ-သည်၊ ဂစ္ဆိဿာမိ-သွားရပေတော့အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတော-၍၊
နိက္ခန္ဓာယ-ထွက်လာသည်ရှိသော်၊ ဝါ-သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ မဂ္ဂေ-လမ်းမ
ခရီး၌၊ နမိ-မြစ်သည်၊ ပူရာဝါ-ရေဖြင့် ပြည့်သည်လည်း၊ ဝါ-ရေတက် သည်
လည်း၊ ဟောတိ-အံ့၊ ဝနဒါဟောဝါ- တော၌ မီးသည်လည်း၊ အာဂတော-
သည်၊ ဟောတိ-အံ့၊ စောရာ ဝါ-ဓားပြ သူခိုးတို့ သည်လည်း၊ မဂ္ဂေ - ခရီး၌၊
ဌိတာ(ထည့်)-တည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ မေသောဝါ-မီးသည်မူလည်း၊
ဥဋ္ဌဟတိ-အံ့၊ နိဝတ္တိတုံ-ပြန်နစ်ခြင်းငှာ၊ ဝါ-ပြန်လာခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဌတိ-သင့်၏။

(ဤသိက္ခာပုဒ်၏ အရပ်ရပ်ဋီကာတို့၌ ဂစ္ဆိဿာမိတိ နိက္ခန္ဓာ နမိဝါ
ပူရာဟူ၍ ရှိသော်လည်း မသင့်ရာ၊ နိဝတ္တေတုံ-၏ကတ္တာသည် ပုဂ္ဂလ-ဓမ္မ
ကတ္တာ နှစ်မျိုးတို့တွင် ပုဂ္ဂလသာ ဖြစ်ရာ၏၊ ပုဂ္ဂလကတ္တာ ဖြစ်ထိုက်
သော် တတိယန္တကတ္တာသား၊ ထို့ကြောင့် နိက္ခန္ဓာယဟု ရှိရာ၏၊ ဘိက္ခု
နိယာ ဟု အရတူကတ္တာ ထည့်ရာ၏၊ ကိရိယာကို ဖြစ်စေတတ်သော
ကတ္တာရှိမြဲဖြစ်သောကြောင့် ကိရိယာ၏ကတ္တာကား နိဝတ္တေတုံတည်း၊
ယင်းသည်လည်း ပုဂ္ဂလ-ဓမ္မ နှစ်မျိုးတို့တွင် ဓမ္မကတ္တာတည်း)။

စာရိကနပက္ခမန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

စတုတ္ထော-သော၊ တုဝဋ္ဌဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၄၄၀

ကင်္ခါဒီကာသစ် နိဿယသစ်

၅-ဝိတ္တာဂါရဝဂ္ဂ

၁-ရာဇာဂါရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ကိဋ္ဌနစိတ္တသာလန္တိ- ကား၊ ရညောဝ-၏ သာလျှင်၊ ကိဋ္ဌနစိတ္တသာလံ-မြူး ထူးပျော်ပါး ကစားရာဖြစ်သော ဆန်းကြယ်သော ဇရပ်ကို၊ ဒဿနတ္တာယ-ဌာ၊ ဂစ္ဆန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ န ဟောတိ-သေး၊ အထ ခေ-ကား၊ ယေသံ ကေသဉ္စိ-ကုန်အောင် စုံကုန်သော၊ မနုဿာနံ-တို့၏၊ ကိဋ္ဌ နတ္ထံ-ဌာ၊ ယတ္ထ ကတ္ထစိ-အမှတ်မဲ့သော အရပ်၌၊ ကံတသာလံ-ပြုအပ်သော ဇရပ် သို့၊ ဂစ္ဆန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ ပဒေ ပဒေ-တိုင်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ (ဂစ္ဆန္တိယာ ပဒေပဒေ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သုံးပုဒ်ကား အဋ္ဌကထာမှ ဆောင် ယူသည်)။ ကိဋ္ဌနဥပဝနန္တိအာဒိသု-အစရှိကုန်သော၊ ပဒေသုပိ-တို့၌လည်း၊ သေ နယော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ယဇာဟ-အသို့ ဟောသနည်း၊ ယံ သရံ- သည်၊ ဝါ-ကို၊ ယတ္ထ ကတ္ထစိ-၌၊ ရညော-၏၊ ကိဋ္ဌိတုံ-ဌာ၊ ရမိတုံ-မွေ့လျော် ခြင်းဌာ၊ ကတံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တံ သရံ-သည်၊ ရာဇာ ဂါရံ နာမ- မည်၏၊ ဣတိ အာဟ-သဗ္ဗညုပုဂ္ဂိုလ် ဤလို ဟောတော်မူပြီ၊ ဣတိ အာဒိကော (ဣတိသဒ္ဓါတစ်ခု အကျေကြံပါ)-ဤသို့ အစရှိသော၊ ဝိတ္တာရော-အကျယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဣတ္ထ တိသံ အဋ္ဌကထာယံ-၌၊ အနုတ္တာနပဒတ္ထော-ကို၊ ဇဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ကိဋ္ဌနဥပဝနန္တိ-ကား၊ ကိဋ္ဌနတ္ထံ-အကျိုးဌာ၊ အန္တော နဂရေ-မြို့၏အတွင်း၌၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ အာရာမံ-အာရာမသို့၊ ဝါ- ပန်းခြံသို့၊ ဒဿနတ္တာယ-ဌာ၊ ဂစ္ဆန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ ပဒေ ပဒေ-တိုင်း၌၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ကိဋ္ဌနုယျာနန္တိ-ကား၊ တထေဝ- ထိုအတူသာလျှင်၊ ဝါ-ကစားခြင်း အကျိုးဌာသာလျှင်၊ ဗဟိ နဂရေ-၌၊ ကတံ- သော၊ ဥယျာနံ-သို့၊ ဒဿနတ္တာယ-ဌာ၊ ဂစ္ဆန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ ပဒေ ပဒေ-ခြေလှမ်းတိုင်း၊ ခြေလှမ်းတိုင်း၌၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ရာဇာဂါရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၂-အာသန္နိပရိဘုဉ္ဇန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ အတိက္ကန္တပုမာဏာတိ-ကား၊ အဋ္ဌဂုံလတော-မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ရှစ်သစ် ထက်၊ အတိက္ကန္တပုမာဏပါဒကော-ပိုလွန်သော ပမာဏရှိသော အခြေရှိသော အိပ်ရာကို၊ (အာသန္နိနာမ ဝုစ္စတိ-၌စပ်)။ ။ဝုတ္တောတိ-ကား၊ ပဒဘာဇနိယံ- ၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တော- အပ်ပြီ။ အကပ္ပိယရူပါကုလော- မအပ်သော မိန်းမရုပ် အစရှိသော အရုပ်တို့ဖြင့် ပြွမ်းသော၊ ဝါ-ရောပြွမ်းသော မိန်းမရုပ် အစရှိသော အကပ္ပိယအရုပ်ရှိသော၊ အကပ္ပိယမဉ္ဇော-မအပ်သောညောင်စောင်း

အဓိကရဏာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၄၁

သည်။ ပလ္လင်္ကော-မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သာရသမာသေ-သာရသမာသကျပမ်း၌၊ သာရသမာသစရိယော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

အာသန္နိပရိဘူန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃-သုတ္တကန္တနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဥဒ္ဓုဇ္ဇဝေတိ-ကား၊ ဥဂ္ဂိရိတွာ ဥဂ္ဂိရိတွာ-မျိုး၍၊ မျိုး၍၊ ဝါ-အထက်သို့ ဆွဲဆန့်ပြီး၍ ဆွဲဆန့်ပြီး၍၊ ဝေဌနေ-ရစ်ပတ်ရာ၌။ ။ကန္တိကသုတ္တံ ကန္တိန္တိယာတိ-ကား၊ ဒသိကသုတ္တံဒိ-မြတ်ဆာချည်မျှင် အစရှိသည်ကို၊ သသံသေတော-စုပေါင်း၍၊ ကန္တိန္တိယာ - ငင်သော၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ- အားလည်းကောင်း၊ ဒုက္ကန္တိတံ-မကောင်းသဖြင့်ငင်အပ်သော မြတ်ဆာချည်မျှင်အစရှိသည်ကို၊ ပဋိကန္တိန္တိယာ-တစ်ဖန်ငင်သော၊ ဝါ-ပြင်ငင်သော၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ-အားလည်းကောင်း။

သုတ္တကန္တန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄-ဂိဟိဝေယျာဝစ္စ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အတ္တနော ဝေယျာဝစ္စကရဿစာတိ-ကား၊ မာတာပိတရော-မိဘတို့သည်၊ သဝေပိ အာဂစ္ဆန္တိ-အကယ်၍မူလည်း လာကုန်အံ့၊ ဝေ အာဂစ္ဆန္တေသုပိ-ကုန်သော်လည်း၊ ကိဉ္စိ-အမှတ်မဲ့သော၊ ဗိဇနိ-ယပ်ကို၊ ကာရာပေတွာဝါ-ပြုစေပြီး၍လည်းကောင်း၊ သမ္ပုဉ္ဇနိ ဒဏ္ဍကံ-တံမြက်စည်းရိုးကို၊ ကာရာပေတွာဝါ-ပြုစေပြီး၍လည်းကောင်း၊ ဝေယျာဝစ္စကရဋ္ဌာနေ-မိမိ၏ အမှုကြီးငယ် အသွယ်သွယ်ကို ပြုသောသူ၏အရာ၌၊ ဌပေတွာ-ထားပြီး၍၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုကို၊ ပစိတု-ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။

ဂိဟိဝေယျာဝစ္စသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၅, ၆-အဓိကရဏာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အနန္တရာယိကာနိတိ - ကား၊ ဒသဝိဓေသု - ဆယ်ပါး အပြားရှိကုန်သော၊ အန္တရာယေသု-စုတိ၊ ပဋိသန် နှစ်တန်အကြား ဖြစ်ပွားတတ်သော အန္တရာယ်တို့တွင်၊ ဝါ-ဘင်နှင့် ဥပါဒိ အကြားပေါ်၌ ဖြစ်ပွားတတ်သော အန္တရာယ်တို့တွင်၊ ဧကေန-သော၊ အန္တရာယေနပိ-ဖြင့်လည်း၊ အနန္တရာယိကိနိ-သည်၊ သမာနာ-ဖြစ်လျက်၊ (အဓိကရဏံ နေဝ ဝူပသမေယျ-ပါဠိတော်မှာစပ်၊ ၎င်းပုဒ် အဋ္ဌ

၄၄၂

ကင်္ခါဠိကာသစ် နိဿယသစ်

ကထာ၌ မရှိ၊ ပါဠိတော်မှာ ရှိသည်။ ။ ခုရံ-ထမ်းဆောင်အပ်၊ ထမ်းဆောင်သင့်၊ ထမ်းဆောင်ထိုက်သော အဓိကရုဏ်းဆုံးဖြတ်ခြင်း တည်းဟူသောဝန်ကို၊ နိက္ခိပိတော-ချပြီး၍၊ ပစ္စာ-ဝန်ချပြီးခါမှ နောက်ကာလ၌၊ ဝိနိစ္ဆိနန္တိ-ဆုံးဖြတ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ-ဆုံးဖြတ်သော ရဟန်းမသည်၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇိတောဝ-၍သာလျှင်၊ ဝိနိစ္ဆိနာတိ-၏။

ဆဋ္ဌံ-ခြောက်ခုမြောက်သော ဘောဇနဒါနသိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ-ပေါ်လွင်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

အဓိကရုဏာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။ ။

၇-အာဝသထစီဝရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အာပဒါသုတိ-ကား၊ မဟန္တစီဝရံ-များသော အဖိုးရှိသော သင်္ကန်းသည်၊ သရီရတော-ကိုယ်မှ၊ မောစေတော-ချွတ်ခွာပြီး၍၊ သုပ္ပဋိသာမိတံ-ကောင်းစွာ သို့မှီးသိမ်းဆည်းအပ်သည်၊ သမာနမ္ပိ-သော်လည်း၊ ဝါ-သော၊ မဟန္တစီဝရံ-ကို၊ စောရာ-တို့သည်၊ ဟရန္တိ-ဆောင်ယူကုန်အံ့၊ ဝေရူပါယ-ကုန်သော၊ အာပဒါသု-ဘေးရန်တို့ကြောင့်၊ အနိဿဇ္ဇိတော-မစွန့်မခွာမူ၍၊ နိဝါသေန္တိယာ-အမြဲဝတ်သော၊ ဘိက္ခုနီယာ-အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

အာဝသထစီဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၈-အာဝသထဝိဟာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ကဝါဠဗဒ္ဓဝိဟာရန္တိ-ကား၊ ခွါရဗဒ္ဓဝိဟာရံ-တံခါးဖွဲ့အပ်သော ကျောင်းကို၊ ဝါ-တံခါးတပ်အပ်သောကျောင်းကို၊ (အနိဿဇ္ဇိတော-၌စပ်) ဂီလာနာယာတိ-ကား၊ ဝစီဘေဒံ-နှုတ်မြှောက်ခြင်းကို၊ ဝါ-စကားပြောဆိုခြင်းကို၊ ကာတု-ငှာ၊ အသမတ္ထာယ-မစွမ်းနိုင်သော။ ။ အာပဒါသုတိ ကား၊ ရဋ္ဌေ-တိုင်း ခရိုင်သည်၊ ဘိဇ္ဇန္တေ-ပျက်စီးသည်ရှိသော်၊ အာဝါသေ-အမြဲနေရာ ကျောင်းဝိဟာတို့ကို၊ ဆဇ္ဇေတော-စွန့်ကုန်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ-ကုန်၏၊ ဝေရူပါယ-ကုန်သော၊ အာပဒါသု-တို့ကြောင့်၊ (အာဝါသံ အနိဿဇ္ဇိတော စာရိကံ ပိက္ကမန္တိယာ အနာပတ္တိ)။

အာဝသထဝိဟာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

တိရစ္ဆာန်ဝိဇ္ဇာဝါစနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၄၃

၉-တိရစ္ဆာန်ဝိဇ္ဇာပရိယာပုဏန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဟတ္ထိအာဒိသု-အစရှိကုန်သော၊ သမာသပဒေသုပိ-သမာသပုဒ်တို့၌လည်း၊ သိပ္ပသဒ္ဓေါ-ကို၊ ပစ္စေကံ-အသီး၊ အသီး၊ ဝါ-တစ်ပုဒ်စီ တစ်ပုဒ်စီ၊ ဝါ-ပုဒ်တိုင်း ပုဒ်တိုင်း၊ (ပ-တအနက်များကား ဝေါဟာရတ္ထတို့သာ၊ ဒု-အနက်ကား သဒ္ဓတ္ထ တည်း)၊ ယောဇေတဗ္ဗော-အပ်၏။ အာထဗ္ဗဏာဒိသု-အစရှိကုန်သော၊ သမာသ ပဒေသု-တို့၌၊ မန္တသဒ္ဓေါ-ကို၊ တထာ-တူ၊ ပစ္စေကံ-တိုင်း၊ ယောဇေတဗ္ဗော- အပ်၏။ တတ္ထ ဝစနေ-ထို ဟတ္ထိအာသ အစရှိသော စကား၌၊ ခဂ္ဂမုဋ္ဌိ-ခဂ္ဂ ခေါ် ငြား သံလျက်ခားကို ဆုပ်ကိုင်အပ်သော ခားရိုးသည်၊ ထရုတိ ထရုနာမ-မည် ၏။ အာထဗ္ဗဏမန္တောနာမ-မည်သည်၊ အာထဗ္ဗဏဝေဒဝိဟိတော-အာထဗ္ဗဏ ဗေဒင်ဖြင့် စီရင်အပ်သော၊ ပရူပဿာတကရော-တစ်ပါးသော သတ္တဝါ တို့ကို ညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ မန္တော - မန္တန်သည်၊ ဟောတိ - ၏။ ခိလနမန္တောနာမ-မည်သည်၊ ဒါရိယာရခိလံ-သစ်သားနှစ် ငုတ်ကို၊ မန္တော- မန်းမှုတ်ဖွဖွ ဥပုဟဆိုပြီး၍၊ ပထဝီယံ-မြေ၌၊ ပဝေသေတွာ-ဝင်စေပြီး၍၊ ဝါ- သွင်းပြီး၍၊ ဝါ-စိုက်ပြီး၍၊ မာရဏ မန္တော- သေစေတတ်သော မန္တန်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ဝိသယောဇနံ-အဆိပ်နှင့် ယှဉ်စေခြင်းသည်၊ ဝါ-အဆိပ်ဆေးကို ဖော်စပ်ခြင်းသည်၊ အဂဒပ္ပယောဂေါနာမ-မည်၏။

တိရစ္ဆာန်ဝိဇ္ဇာပရိယာပုဏန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၀-တိရစ္ဆာန် ဝိဇ္ဇာဝါစန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

လေခေတိ-ကား၊ လိခသိပ္ပေ-စာရေးအတတ်၌၊ ဝါ-ကို၊ ဝါစေန္တိယာ-ပို့ချ သော ရဟန်းမအား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ ဓာရဏာယဝါတိ-ကား၊ ဓာရဏ သတ္တေ-အာဂုဏ်များစွာ ဆောင်နိုင်ရာ ဆောင်နိုင်ကြောင်း ဖြစ်သော ကျမ်းဂန် အတတ်၌၊ ဝါ-ကို။ ။ ယသ္မိံ ဓာရဏသတ္တေ-၌၊ ဝုတ္တနယေန-ဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တာ- ပြုကျင့်လိုက်နာသောသူတို့သည်၊ ဗဟူနိပိ-များစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂန္ဓာ နိ-တို့ကို၊ ဓာရေန္တိ-အာဂုဏ် ဆောင်နိုင်ကုန်၏၊ တာနိ ဓာရဏသတ္တာနိ-များစွာ အာဂုဏ် ကျမ်းမျိုးစုံကို ဆောင်ရာဖြစ်သော ကျမ်းဂန်အတတ်၌၊ ဝါ-ကို။ ။ နာဂမဏ္ဍလာဒိကေတိ တွေ့ပဒေ-၌၊ အန္တတ္တဘူတံ-အတွင်းနက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နာဂမဏ္ဍလံနာမ-မည်သည်၊ သပ္ပာနံ-မြေတို့၏၊ ပဝေသနနိဝါရဏတ္ထံ-ဝင်ခြင်းမှ တားမြစ်ခြင်း အကျိုးငှာ၊ မဏ္ဍလဗဒ္ဓမန္တော-စည်းဝိုင်းဖြင့် ဖွဲ့ကြောင်းဖြစ်သော မန္တန်သည်၊ ဟောတိ-၏။

တိရစ္ဆာန်ဝိဇ္ဇာဝါစနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ပဉ္စမော-သော၊ စိတ္တာဂါရဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၆-အာရာမဝဂ္ဂ

၁,၂-အာရာမပဓိသနာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သိသာနုလောကိတာယာတိ-ကား၊ သိသံ-မိမိ၏ရှေ့မှ အာရာမသို့ ဝင်ကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့၏ ဦးခေါင်းကို၊ အနုလောကေန္တိယာ - အစဉ်မပြတ် အစဉ်တစိုက် ကြည့်ရှုလျက်၊ အာရာမံ-သို့၊ ပဓိသန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနီယာ-အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ ယတ္ထဝါ ဘိက္ခုနီယော သန္တိပတိတာတိ-ကား၊ ယတ္ထ အာရာမေ-၌၊ ဘိက္ခုနီယော-မိမိမှတစ်ပါးသော ရဟန်းမတို့သည်၊ ပဌမတရံ-အထူးသဖြင့် ရွေးဦးစွာ၊ သဗ္ဗာယန စေတိယသန္တနာဒိ အတ္ထံ-သရဇ္ဈာယ်ခြင်း စေတိကို ရှိခိုးခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အကျိုးငှာ၊ သန္တိပတိတာ - စည်းဝေးကုန်၏၊ တတ္ထ အာရာမေ-၌၊ ဝါ-သို့၊ ဘိက္ခု-ကို၊ အနာပုစ္ဆာ-၍၊ ပဓိသိတုံ-ဝင်ခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။ အာပဒါယူတိ-ကား၊ ယာ ဘိက္ခုနီ(ထည့်)-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ကေနစိ-တစ်စုံ တစ်ယောက်သည်၊ ဥပဒ္ဓုတာ-နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တာယ ဘိက္ခုနီယာ- သည်၊ ဝေရူပါယု- ကုန်သော၊ အာပဒါယု- တို့ကြောင့်၊ ပဓိသိတုံ-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏။

ဒုတိယံ-နှစ်ခုမြောက်သော ဘိက္ခု အက္ခောသန သိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထ မေဝ-ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

အာရာမပဓိသနာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃,၄-ဂဏပရိဘာသနာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သေသန္တိ-ကား၊ အတ္ထ ဓမ္မ အနုသာသနိ ပုရေက္ခာရာယာတိအာဒိကံ-အစရှိသော၊ အဝသေသံ-ကြွင်းကျန်သော စကားသည်၊ ဒုတိယသဒိသမေဝ-ဒုတိယ ဘိက္ခုအက္ခောသနသိက္ခာပုဒ်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ တသ္မိံ ဒုတိယေ ဘိက္ခု အက္ခောသနသိက္ခာပဒေ-ထိုနှစ်ခုမြောက်သော ဘိက္ခုအက္ခောသနသိက္ခာပုဒ်၌၊ အာဂတဿ - လာသော၊ အနုသာသနိ ပုရေက္ခာရာယာတိ ပဒဿ-၏၊ အက္ခော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ တံ-သည်၊ ဣဒါနိပိ-၌လည်း၊ ဗာလာ-မိုက်တွင်းနက်သည်၊ အဗျတ္တာ- မချက်မချာ မလိမ္မာသည်၊ အသိ-၏၊ ဣတိအာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ အနုသာသနိပက္ခေ-ဣဒါနိပိ။ပ၊ အဗျတ္တာ-ဟု အပြစ်ဖော်ပြ ဆိုဆုံးမသော အဖို့၌၊ ဌတော-၍၊ ဝဒန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနီယာ-အား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

စတုတ္ထံ - စတုတ္ထပဝါရိတသိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝပေါ်လွင်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

ဂဏ ပရိဘာသနာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဩဝါဒုပသကံမနာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၄၅

၅-ကုလမစ္ဆရိနိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ကုလေ မစ္ဆရော ကုလမစ္ဆရောတိ-ဟူသော၊ ပုရိမသ္မိံ-ရှေးဖြစ်သော၊ ပက္ခေ-အဖို့၌၊ သကတ္ထေ-သကတ်အနက်၌၊ ဣနိပစ္စယော-ကို၊ ဝိဟိတော-အပ်၏။ တံကုလံ-ထိုအမျိုးသည်၊ အသဒ္ဓံ-သဒ္ဓါတရားမရှိ၊ အပ္ပသန္တံ-ရတနာသုံးပါး၌ မကြည်ညို၊ ဣတိ-သို့၊ ကုလဿ-ရဟန်းမတို့အား ပေးလှူခြင်းငှာ အလိုရှိသော အမျိုး၏၊ အဝဏ္ဏံ-ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဘာသန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ-အားလည်းကောင်း၊ အယသံ-ကျော်စောမဲ့ကို၊ ဘာသန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ-အားလည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-ကုလေ မစ္ဆရော ကုလမစ္ဆရောဟူသော ပါဠိ၏အနက်တည်း။ ဘိက္ခုနိနံ အဝဏ္ဏံ ဘာသန္တိယာတိ-ကား၊ ဘိက္ခုနိယော-တို့သည်၊ ဒုဿိလာ-သီလလည်းမရှိကုန်၊ ပါပဓမ္မာ-ယုတ်မာသော အကျင့်လည်းရှိကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဘိက္ခုနိနံ-တို့၏၊ အဂုဏံ-ကို၊ ဘာသန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ-အားလည်းကောင်း၊ အယသံ-ကို၊ ဘာသန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ-အားလည်းကောင်း၊ (ပါစိတ္တိယံ ဟောတိ-၌စပ်)။

သန္တိယေဝ အာဒိနဝန္တိ-ကား၊ ကုလဿဝါ၊ အမျိုး၏လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိနံဝါ-တို့၏လည်းကောင်း၊ သန္တိယေဝ-ထင်ရှား ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အဂုဏံ-ကို။

ကုလမစ္ဆရိနိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆, ၈-အဘိက္ခုကာဝါသာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သမန္တပါသာဒိကာယံ ဝုတ္တောတိ-ကား၊ သမန္တပါသာဒိကာယ-သမန္တပါသာဒိကာ အမည်ရှိသော ဝိနည်းအဖွင့် သံဝဏ္ဏနာအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝါ-တွင်၊ ဩဝါဒဝဂ္ဂဿ-၏၊ အဋ္ဌမသိက္ခာပဒေ-၌၊ မယာ-သည်၊ ဝုတ္တော-ပြီ။

သတ္တမဋ္ဌမာနိ-သတ္တမအဋ္ဌမဖြစ်ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ-တို့သည်၊ ဝါ-အပဝါရဏာသိက္ခာပုဒ်၊ ဩဝါဒသိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္တာနော - ဥတ္တာနအနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

အဘိက္ခုကာဝါသာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၉, ၁၀-ဩဝါဒုပသကံမနာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဥပေါသထဿ-ကို၊ ပုစ္ဆနံ-မေးခြင်းတည်း၊ ဥပေါသထပုစ္ဆနံ-ခြင်း။ သာဝဥပေါသထပုစ္ဆာ-သည်သာလျှင်၊ ဝါ-ထိုဥပေါသထပုစ္ဆာ သဒ္ဓါကိုသာလျှင်၊

၄၄၆

ကင်္ခါဋ္ဌိကာသစ် နိဿယသစ်

ကပစ္စယဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ရဿတ္တဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ကတွာ-၍၊ ဥပေါသထပုစ္ဆကန္တိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တာ-အပ်၏။ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဥပေါသထပုစ္ဆကန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ သြဝါဒတ္တာယာတိ-ကား၊ သြဝါဒယာစနတ္တာယ - အဆုံးအမ သြဝါဒကို တောင်းခံခြင်း အကျိုးငှာ။

ဒသမံ-ဒသမ ပသာဓေဇာတသိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ-တည်း။

သြဝါဒပသင်္ကမနာဒိ-သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဆဋ္ဌော-သော၊ အာရာမဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၇-ဂဗ္ဘိနိဝဂ္ဂ

၃, ၂-ဂဗ္ဘိနိအာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပဌမံ-ပဌမဖြစ်သော ဂဗ္ဘိနိသိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ-တည်း။

ထနေ-စနေအစုံ၊ အသားဝံ့၌၊ ဘဝံ-ဖြစ်သည်တည်း၊ ထညံ-သည်။ ဒီရံ-နို့ရည်ကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏။ ယံ ပါယေတိတိ-ကား၊ ယံခါရကံ-အကြင်ကလေးသားငယ် လူမမယ်ကို၊ ဖါယေတိ-သောက်စို့၊ စေတတ်၏။

ဂဗ္ဘိနိအာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃-ပဌမသိက္ခမာနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပဒဘာဇနေ ဝုတ္တနယေနာတိ-ကား၊ အဟံ-သည်၊ ဒွေဝဿာနိ-နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အဝီတိက္ကမ္မ-မလွန်ကျူး မကျော်နင်းမူ၍၊ ပါဏာတိပါတာ-ပါဏကို လျင်စွာ ချခြင်းမှ၊ ဝါ-ပါဏကို လွှမ်းမိုးဖိစီး၍ ချခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ-ရှောင်ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သမာဒါနံ-အကျင့်ကို၊ ဝါ-ကောင်းစွာ ယူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ သမာဒိယာမိ-ဆောက်တည်ပါ၏။ ပ။ အဟံ-သည်၊ ဒွေဝဿာနိ-လုံး၊ အဝီတိက္ကမ္မ-၍၊ ဝါ-၍၊ ဝိကာလဘောဇနာ-ဝိကာလ၌ ဘောဇဉ်ကိုစားခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ-သော၊ သမာဒါနံ-ကို၊ ဝါ-ကို၊ သမာဒိယာမိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ပဒဘာဇနသမိပေ-မာတိကာပုဒ်တို့ကို အကျယ်ဝေဖန်ရာ ပဒဘာဇနီ၏ အနီး၌၊ ဝါ-သော၊ အဋ္ဌပုတ္တိယံ-အကြောင်းအရာ ဖြစ်ပေါ်ရာနိဒါန်း၌၊ ဝုတ္တနယေန-ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်၊ (အဒိန္နသိက္ခာ-စသည်၌စပ်)။ ပန-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဆ-ကုန်သော၊ ဣမာသိက္ခာယော-ဤသိက္ခာတို့ကို၊ ပဗ္ဗဇိတာယ-ရှင်ပြုပြီးသော မိန်းမသည်၊ သဋ္ဌိဝဿာယ - အနှစ်ခြောက်ဆယ်ရှိသည်၊ သမာနာယပိ-သော်

လည်း၊ ဝါ-သော၊ ပဗ္ဗဇိတာယ-အား၊ ဒါတဗ္ဗာယေဝ-ပေးအပ်ကုန်သည်သာ
လျှင်တည်း။ တောသု ဆသု သိက္ခာသု - ဤခြောက်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊
အသိက္ခိတာ-မကျင့်သေးသော သာမဏေမကို၊ န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗာ-ပဉ္စင်မခံ
အပ်၊ ဝါ-အထက်တန်း ရဟန်းမအဖြစ်သို့ မရောက်စေအပ်။

ပဌမသိက္ခမာန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၄, ၅-ဒုတိယသိက္ခမာနာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပဒဘာဇနေ ဝုတ္တာ ဥပသမ္ပဒါ သမ္ပုတိ န ဒိန္နာ ဟောတိတိ-ကာ၊ ပဒဘာ
ဇနသမိပေ-၌၊ ဝါ-သော၊ အဋ္ဌပုတ္တိယံ-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တာ-အပ်
သော၊ ဥပသမ္ပဒါသမ္ပုတိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဥတ္တိဒုတိယာယ-ဥတ်လျှင်နှစ်ကြိမ်
မြောက်၍သော၊ ကမ္မဝါစာယ-ဖြင့်၊ ဒိန္နာ-အပ်သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်။

ပဉ္စမ-ပဉ္စမဂိဟိဂတ သိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ-တည်း။

ဒုတိယသိက္ခမာနာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆, ၁၀-ဒုတိယဂိဟိဂတာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဒသဝဿာယ-ဆယ်နှစ်ရှိပြီးသော၊ ဂိဟိဂတာယ-ယောကျ်ားတစ်ပါး သွား
လာအပ်သော သာမဏေမအား၊ သိက္ခာသမ္ပုတိ-သိက္ခာသမ္ပုတိကို၊ ဝါ-
သိက္ခမာန်မဟု သမုတ်ခြင်းကို၊ ဒတွာ-၍၊ ပရိပုဏ္ဏဒ္ဒါဒသဝဿံ-ပြည့်သော တစ်
ဆယ့်နှစ်နှစ်ရှိသော သိက္ခမာန်မကို၊ ဥပသမ္ပာဒေတုံ-မြင့်မြတ်သော အထက်
တန်းရဟန်းမအဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်းငှာ၊ ဝါ-သည်၊ ဝုတ္တိ-၏။

သတ္တမ အဋ္ဌမ နဝမ ဒသမာနိ-သတ္တမ ။ပ၊ ဒသမဖြစ်ကုန်သော၊ သိက္ခာ
ပဒါနိ-တို့သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ-ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော အနက်ရှိကုန်သည်
သာလျှင်တည်း။

ဒုတိယဂိဟိဂတာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

သတ္တမော-သော၊ ဂဗ္ဘိနိဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၈-ကုမာရိဘူတာဝဂ္ဂ

၁, ၅-ပဌမ ကုမာရိဘူတာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သဗ္ဗပဌမာ ဒွေ မဟာသိက္ခမာနာတိ-ကာ၊ ဂဗ္ဘိနိဝဂ္ဂေ-၌၊ ဘဂဝတာ-
သည်၊ ဝုတ္တာ-အပ်ကုန်သော၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ သိက္ခမာနာ-တို့သည် (သန္တိ-

၄၄၈

ကင်္ခါဋီကာသစ် နိဿယသစ်

ဟူသောပါဌသေသ-၌စပ်)။ ။သိက္ခမာနာဣစ္စေဝ ဝတ္တဗ္ဗာတိ-ကား၊ သမ္ပုတိကမ္မာဒိသု-
 တိ ကမ္မာဒိသု-တို့၌၊ ဧဝံ-ဤသို့ သိက္ခမာနဟူ၍သာလျှင်၊ ဝတ္တဗ္ဗာ-အပ်ကုန်၏။
 ဧဝံ ဂိဟိဂတာတိဝါ ကုမာရိတူတာတိဝါ နဝတ္တဗ္ဗာတိ-ကား၊ သမ္ပုတိကမ္မာဒိသု-
 တို့၌၊ သဗ္ဗပဌမာ-အလုံးစုံတို့၏ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-အလုံးစုံတို့တွင် ရှေး၌
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေ-ကုန်သော၊ သိက္ခမာနာ-တို့ကို၊ ဂိဟိဂတာတိဝါ-တို့ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ကုမာရိတူတာတိဝါ-တို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သဇေဝဒန္တိ-
 ကုန်အံ့၊ ဧဝံဝဒန္တေသု-ဤသို့ ဆိုကုန်လတ်သော်၊ ကမ္မံ-သည်၊ ကုပ္ပတိ-ပျက်၏၊
 ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယ်ော-တည်း။

စတုတ္ထ ပဉ္စမာနိ-ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ - တို့သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တာနေဝ-
 ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

ပဌမကုမာရိတူတာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆, ၈-ခိယနဓမ္မာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဝုဠာပနသမ္ပုတိယာ ယာစိတာယာတိ - ကား၊ ဥပသမ္ပုဒါသမ္ပုတိယာ-ကို၊
 ယာစိတာယာ-ဘောင်းပန်အပ်သည်ရှိသော်၊ (နိဝါရိယမာနာ ပစ္ဆာ ခိယေယျ-
 ၌စပ်။)

သတ္တမဌမာနိ-တို့သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တာနေဝ-ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

ခိယနဓမ္မာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၉-သောကာဝါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အာဂစ္ဆမာနာတိ-ကား၊ အာဂစ္ဆန္တိ-လာသည်ရှိသော်၊ (ပုရိသာနံ အန္တော-
 သောကံ ပဝေသေတိ-၌စပ်။)

သောကာဝါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၀-အနုညာတသမုဋ္ဌာနန္တိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

တေသံ အတ္ထိ ဘာဝံ အဇာနန္တိယာတိ - ကား၊ တေသံ မာတာဒိနံ - ထိုအမိ
 အံစရှိသော အုပ်ထိန်းသော သူတို့၏၊ အတ္ထိဘာဝံ - ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို၊
 အဇာနန္တိယာ-မသိ၍၊ ဝုဠာပေန္တိယာ-သိက္ခမာနအဖြစ်မှ ထစေသောဥပဇ္ဈာယ်
 ဆရာမအား။ ။အနုညာတသမုဋ္ဌာနန္တိ-ကား၊ ယံသိက္ခာပဒံ-သည်၊ ဝါစာ
 တောစ-နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကာယဝါစာတောစ-ကိုယ်၊ နှုတ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ဝါစာစိတ္တတောစ-နှုတ်၊ စိတ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကာယ
 ဝါစာစိတ္တတောစ-ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမုဋ္ဌာဘိ-၏၊ တံ

ပါရိဝါသိက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၄၈

သိက္ခာပဒံ-သညံ၊ အနုညာတသမုဋ္ဌာနံ-ရှိ၏။ ကထံ-သို့၊ တံသိက္ခာပဒံ-သညံ၊
 အနုညာတသမုဋ္ဌာနံ-သညံ၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-
 တည်း။ အဗ္ဘုဒ္ဓကပ္ပာဒိသု-အဗ္ဘုဒ္ဓကံအဓိရှိသည်တို့တွင်၊ ကေ၊ ပိဒေဝ-တဝံဝံ
 တပ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကရုဏိယေန-ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်၊ ခဏ္ဍသိမာယံ-၌၊
 နိဿိန္ဒာ-ထိုင်နေသော သိက္ခာရှိသည်၊ တုမေ-တို့သည်၊ သိက္ခမာနံ-မကို၊ ပဏ္ဏော
 သထ-ခေါ်ကုန်လော့၊ ယံ-တို့သည်၊ ဣဓေဝ ခဏ္ဍသိမာယံ-၌သာလျှင်၊ ဥပ
 သမ္ပာဒေဿာမ-ပုဉ်းခံ ရန်အံ့၊ ဝါ-အသက်တန်းရဟန်းမ အဖြစ်သို့ ရောက်စေ
 ကုန်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတော-၍၊ ဥပသမ္ပာဒေတိ-၏၊ ဧဝံ-ဤသို့ ခဏ္ဍသိမာယံ
 ထိုင်နေသော ရဟန်းမ၏ ပြောဆိုခြင်းဖြင့် ရဟန်းခံခဲ့သော်၊ ဝါစတော-နှုတ်
 ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာတိ-၏။ အဟံ-သည်၊ ဥပဿယတော-ကျောင်းမှ၊ ဥဋ္ဌာယ-
 တပြီး၍၊ ဥပသမ္ပာဒေဿာမိ-ပုဉ်းခံရပေတော့အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတော-၍၊ ခဏ္ဍ
 သိမံ-သို့၊ ဝဇ္ဇန္တိယာ-သော၊ သိက္ခာနိယာ-အား၊ ကာယဝါစတော-ကြောင့်၊
 သမုဋ္ဌာတိ-၏။ ဒုသု-ခဏ္ဍသိမံ၊ ရဟန်းမတို့၏ကျောင်း၊ ဥပဿယအားဖြင့် နှစ်ပါး
 ကုန်သော၊ ဌာနေသု-အရပ်တို့၌၊ ပဏ္ဏတ္တိ-ယာ ပန သိက္ခာနိ မာတာပိတုဟိ
 ဝါ သာမိကေန-၊ အနုညာတံ သိက္ခမာနံ ဝုဋ္ဌာပေယျ ပါဝိတ္တိယံ ဟူသော
 ပညတ်တော်ကို၊ ဇာနိတော-သိပြီး၍၊ ဝါ-လျက်၊ ဝိတိက္ကမံ-ကျ၊ လွန်ကျော်နင်း
 ခြင်းကို၊ ကရောဋ္ဌိယာ-သော၊ သိက္ခာနိယာ-အား၊ ဝါစာဝိတ္တတောစ-ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ကာယဝါစာဝိတ္တတောစ-ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမုဋ္ဌာတိ-
 ၏။ ဧဝံ-သို့၊ တံသိက္ခာပဒံ-သညံ၊ အနုညာတသမုဋ္ဌာနံ-သညံ၊ ဟောတိ-၏။
 ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ဝရိဟာရေ-တည်း။ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ-သည်၊ အနုဇာ
 နာပေတော-အုပ်ထိန်းသူတို့ကို ပသိစေမူ၍၊ ဝါ-ခွင့်မပြုစေမူ၍၊ ဥပသမ္ပာ
 ဒနတော-ရဟန်းမအဖြစ်သို့ ရောက်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိရိယာ
 ကိရိယံ-ပပြုအပ်သည်ကို ပြခြင်း၊ ပြုအပ်သည်ကို မပြုခြင်းရှိ၏။

အနုညာတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၁-ပါရိဝါသိက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ ဒါရုဏန္တိ - ကား၊ အဇ္ဇ - ယနေ့၊ နက္ခတ္တံ - သည်၊ ပါပံ-ယုတ်မာ၏၊
 ပတိမာနေန္တိ-ကား၊ နက္ခတ္တံ-ကို၊ ဩလောကေန္တံ-မော်ကြည့်သော၊ ဝါ-
 မော့ကြည့်သော၊ ဗာလံ-ကို၊ အတ္ထော-အလိုရှိအပ် အကျိုး အရပ်ရပ်သည်၊
 ဥပဇ္ဈဂါ-လွန်သွားလေပြီ။

ပါရိဝါသိက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆၅၀

ကင်္ခါဋ္ဌိကာသစ် နိဿယသစ်

၁၂-အနုဝဿ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ကေန္တရိကန္တိ-ကား၊ ကေန ဝဿန-တစ်နှစ်ဖြင့်၊ အန္တရိက-အခြား ရှိသည်ကို၊ ကတော-၍၊ ဝုဠာပေန္တိယာ-သိက္ခမာန်အဖြစ်မှ ထစေသော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမအား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

အနုဝဿ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၃-ကေဝဿ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

မာတိကာယံ-၌၊ ကေဝဿံ ဒေတိပါဌဿ-၏၊ အတ္ထော-ကို၊ ဝေ-သို့၊ ဝေဒိတဗျော - အပ်၏(ထည့်စပ်)။ ကေန္တရိကေ - တစ်နှစ် တစ်နှစ် အခြားရှိသော၊ ကေနကသ္မိ-တစ်ခုခုသော၊ သံဝစ္ဆရေ-နှစ်၌၊ ဒေ-ကုန်သော၊ (သိက္ခမာနာ-တို့ကို၊ ဝုဠာပေယျ-အံ့)။ ။ကေန္တရိကံ ဝုဠာပေန္တိယာတိ-ကား၊ ဣမသ္မိ-ဝဿ-၌၊ ကေ-တစ်ယောက်သော သိက္ခမာန်မကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒေ-နှစ်ယောက်သော သိက္ခမာန်မတို့ကို၊ ဝုဠာပေန္တိယာ - ထစေတတ်သော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမအား၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

ကေဝဿ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

အဋ္ဌမော-သော၊ ကုမာရိတူတဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၉-ဆတ္ထုပါဟနဝဂ္ဂ

၁,၂-ဆတ္ထုပါဟနာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဝုတ္တလက္ခဏံဆတ္တန္တိ-ကား၊ မဏ္ဍလဗဒ္ဓံ-အဝန်းလည်း ဖွဲ့အပ်သော၊ သလာကဗဒ္ဓံ-ဝါးခြမ်းစိတ် ခရိုင်လည်း ဖွဲ့အပ်သော၊ သေတစ္ဆတ္တံ-ထီးဖြူလည်းကောင်း၊ ကိလုစ္ဆတ္တံ - နှီးထီး လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍစ္ဆတ္တံ - သစ်ရွက်ထီး လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ တိဏိ-သုံးမျိုး သုံးစား သုံးပါးကုန်သော၊ ဆတ္တာနိ-တို့သည်၊ ဆတ္တနာမ-မည်၏၊ ဣတိဝေ-သို့၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တလက္ခဏံ-သော၊ ဆတ္တံ-ကို၊ ဓာရေယျ-အံ့။ ။တာဒိသံဌာနံပတာတိ-ကား၊ ဂစ္ဆကဒ္ဓမာဒိသု-ချုံ့ရုံရာအရပ်၊ ရုံညွှန်ရုံရာအရပ် အစရှိသည်တို့တွင်၊ တံတံဌာနံ-ထိုထိုအရပ်သို့၊ ပတာ-၍၊ (ဓာရေတိ-၌စပ်)။

ဆတ္တဿေဝါတိ-ကား၊ ကဒ္ဓမာဒိနိ-ရုံညွှန်ရုံရာအရပ် အစရှိသည်တို့သို့၊ ပတာ-ရောက်၍၊ ဥပါဟနာ-ဖိနပ်တို့ကို၊ ဩမုဉ္ဇိတာ-ချွတ်ပြီး၍၊ ဆတ္တဿေဝ-ထီးကို သာလျှင်၊ ဓာရဏေဝါ-ဆောင်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ (ဒုက္ကဋ္ဌံ-၌စပ်)။ ။

ဘိက္ခုနီ ဥပ္ပဒ္ဒါပနာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၅၁

ဥပါဟနာနံ ယေဝဝါတိ-ကာ၊ ဂစ္ဆာဒိနိ-ချ၊ အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ဆတ္တံ-ထီးကို၊ အပနာမေတွာ- ရုပ်ပြီး၍၊ ဥပါဟနာနံ ယေဝ-တို့ကိုသာလျှင်၊ ဓာရဏေ ဝါ-ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝါ- စီးခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ (ဒုက္ကဋ်-၌စပ်) (အရပ်ရပ်စာမှ၌ ဓာရဏံဟုချည်း ရှိ၏၊ အဋ္ဌကထာနှင့် မညီညွတ်ခြင်း၊ အစပ်မမှန်ခြင်းတို့ကြောင့် နောက်သားတို့ အမှားဟု မှတ်ရာ၏)။

ဒုတိယံ-ဒုတိယယာန သိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ-တည်း။

ဆတ္တုပါဟနာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၃,၅-သဃံဘဏိအာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သဃံဘဏိန္ဒြိယ- ကာ၊ ကဋ္ဌိယံ-ခါး၌၊ အနုဘာဝိတဗ္ဗံ- သုံးဆောင်အပ်သော၊ အာဘရဏံ-အဆင်တန်ဆာကို၊ (ဓာရေယျ-၌ စပ်)။ ။တေန-ကြောင့်၊ ယံ ကိဋ္ဌိ ကဋ္ဌုပဂန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

စတုတ္ထပဉ္စမာနိ-စတုတ္ထဣတ္တာလင်္ကာရသိက္ခာပုဒ်၊ ပဉ္စမဂန္ထဝဏ္ဏကံ သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္တာနေဝ-ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

သဃံဘဏိအာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၆-ဝါသိတက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဂန္ထဝါသိတကေနာတိ-ကာ၊ ဂန္ထပရိဘာဝိတေန- မွေးကြိုင်လှစွာ နံ့သာဖြင့် ထုံအပ်သော၊ (ဝိညကေန-၌စပ်)။

ဝါသိတက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၇,၁၀-ဘိက္ခုနီ ဥပ္ပဒ္ဒါပနာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဂီလာနာယာတိ-ကာ၊ အန္တမသော-အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်၊ မဂ္ဂဂမန ပရိယာမေနာပိ-လမ်း၌ သွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပင်ပန်းခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဝါ-ခရီးပန်းခြင်းဖြင့်လည်း၊ အာဘာဒိကာယ-အနာရောဂါရှိသော၊ ဝါ-ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဒ္ဒါပေန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနီယာ-အာ၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။ ။အာပဒါသုတိ-ကာ၊ ဓောရဏယာဒိနာ-ခိုးသူဘေး အစရှိသည်ကြောင့်၊ သရီရကမ္ပနာဒိသု-ကိုယ်တုန်လှုပ်ရာ အဝါ အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပ္ပဒ္ဒါပေန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနီယာ-အာ၊ အနာပတ္တိ-မသင့်။

၄၅၂

ကင်္ဂါဠိကာသစ် နိဿယသစ်

အဋ္ဌမနဝမ ဒသမေသု - အဋ္ဌမဖြစ်သော သိက္ခမာန ဥမ္မဒ္ဒါပနသိက္ခာပုဒ်၊
နဝမဖြစ်သော သာမဏေရီ ဥမ္မဒ္ဒါပနသိက္ခာပုဒ်၊ ဒသမဖြစ်သော ဂိဟိဥမ္မဒ္ဒါပန
သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ဝတ္ထဗွံ-စကားနည်းငယ် ဆိုဖွယ်သည်။ နတ္ထိ-မရှိ။

ဘိက္ခုနီဥမ္မဒ္ဒါပနာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၁-အနာပုစ္ဆာ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဥပစာရံ သန္ဓာယာတိ- ကား၊ ဣဒံသိက္ခာပဒံ-ကို၊ (တစ်နည်း) ဣဒံနိသိဒနံ-
ဤသို့ ရဟန်းမ၏ထိုင်ခြင်းကို၊ သမန္တာ-ရဟန်းယောကျ်ား၏ ပတ်လည်ဝန်းကျင်
ရပ်ရှစ်ခွင်၌၊ ဝါ-ရဟန်းယောကျ်ား၏ဆင့်ကဲတစ်ဖြာ လေးမျက်နှာ၌၊ ဒွါဒသ
ဟတ္ထုပစာရံ-တစ်ဆယ့်နှစ်တောင် ဥပစာကို၊ ဝါ-ဥပစာ၌ ထိုင်ခြင်းကို၊ သန္ဓာ
ယ-၍၊ ဘဂဝတာ-သည်။ (တစ်နည်း) သင်္ဂဟကာရေန-သည်။ ဝုတ္တိ-အပ်ပြီ။

အနာပုစ္ဆာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၂-ပဉ္စာပုစ္ဆန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အနောဒိဿာတိ-ကား၊ အဟံ-သည်။ အမုကသ္မိနာမဌာနေ-၌၊ ပုစ္ဆာမိ-
မေးရပေတော့အံ့၊ ဣတိဇေ-သို့၊ အနိယမေတွာ-မပိုင်းခြား မသတ်မှတ်မှုဦး၍၊
(ကြိုတင်ပြီး စည်းကမ်းသတ်မှတ်ချက် မရှိဟူလို) ဧကဝလံ-နိယမနှင့် မရော
မယှက် သက်သက်၊ အယျ-အရှင်ဘုရား၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ-မေးအပ်၊ မေးသင့်၊ မေးထိုက်
သော အရာသည်။ ဝါ-မေးစရာ မြန်းစရာသည်။ အတ္ထိ-ရှိပါ၏၊ အဟံ-သည်။
ပုစ္ဆာမိ-မေးပါအံ့၊ ဝါ-မေးပါရစေ၊ ဣတိဇေ-သို့၊ အဝတွာ-မဆိုမူ၍။

ပဉ္စာပုစ္ဆန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်။ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁၃-အသံကမ္မိကာ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပရိက္ခိတ္တဿ ဂါမဿ ပရိက္ခေပံ-အပရိက္ခိတ္တဿ ဥပစာရံ အတိက္ကမန္တိယာဝါ
ဩက္ကမန္တိယာဝါတိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ ပရိက္ခိတ္တဿ-ကာရံအပ်သော၊ ဝါ-အကာ
အရံရှိသော၊ ဂါမဿ-၏၊ ပရိက္ခေပံ-ကို၊ အတိက္ကမန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနီယာ
ဝါ-အားလည်းကောင်း၊ အပရိက္ခိတ္တဿ-မကာရံအပ်သော၊ ဝါ-အကာအရံ
မရှိသော၊ ဂါမဿ-၏၊ ဥပစာရံ-သို့၊ ဩက္ကမန္တိယာ-သက်ဝင်သော၊ ဘိက္ခုနီယာ
ဝါ-အားလည်းကောင်း၊ (ပဌမပါဒေ ဒုက္ကဋ်-စသည်၌စပ်) ဣတိ-သို့၊ ယထာက္က
မံ-အစဉ်အတိုင်း၊ သမ္ပန္နော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ အာပဒါသုတိ-ကား၊

အသာဓာရဏသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ

၄၅၃

မဟဋ္ဌိ-မျှားသော အဖိုးရှိသော၊ သံကစိုကံ-ရင်လွမ်းတဘက်ကို၊ ပါရုပိတော-
စတ်ရှိ၍၊ ဂစ္ဆန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ ဥပဒ္ဒဝေ-ဘေးရန်သည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၏၊ ဝေရူပါသု-ကုန်သော၊ အာပဒါသု-တို့ကြောင့်။

အသံကစိုက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

နဝမော-သော၊ ဆတ္တုပါဟနဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

ဣတိ ဣမိနာ ယထာ ဝုတ္တဝစနက္ကမေန-ဖြင့်၊ ကင်္ခါဝိတရဏိယာ-သော၊ ပါတိ
မောက္ခဝဏ္ဏနာယ-၌၊ ဝါ-တွင်၊ (ပါမိတ္တိယဝဏ္ဏနာ-၌စပ်) ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာယံ-
မည်သော၊ နိနတ္ထပုကာသနိယံ-၌၊ ဝါ-တွင်၊ ဘိက္ခုနိပါတိမောက္ခေ-၌၊
ပါမိတ္တိယဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

အသာဓာရဏသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ

အစိတ္တကာနိတိ-ကား၊ နစ္စန္ဒိအာဒိနာ-သော၊ အာကာရေန-ဖြင့်၊ အဇာ
နိတော-မသိမူ၍၊ ဒဿနာဒိ-ကြည့်ရှုခြင်း အစရှိသည်ကို၊ ကရောန္တိယာ-သော၊
ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ ဝါ-၏၊ အာပတ္တိသမ္ဘဝတော-အာပတ်၏ ဖြစ်သင့်ခြင်း
ကြောင့်၊ ဝတ္ထုအဇာနနစိတ္တေန-အာပတ်သင့်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော နစ္စ
အစရှိသည်ကို မသိသောစိတ်ဖြင့်၊ ဣမာနိ ဒေသသိက္ခာပဒါနိ-တို့သည်၊ အစိတ္တ
ကာနိ-မည်ကုန်၏၊ ဝါ-လွန်ကျူးလိုသော စိတ်မရှိသော်လည်း အာပတ်သင့်
ခြင်းရှိကုန်၏။ လောကဝဇ္ဇာနိတိ-ကား၊ နစ္စန္ဒိအာဒိနာ-နစုံ ဤသို့ အစရှိသော၊
အာကာရေန-ဖြင့်၊ ဇာနိတော-၍၊ ဒဿနာဒိ-ကြည့်ရှုခြင်း အစရှိသည်ကို၊
ကရောန္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ အကုသလေနေဝ-အကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်
သာလျှင်၊ အာပတ္တိယာ (ထည့်) - သို့၊ အာပဇ္ဇနတော-ရောက်ခြင်းကြောင့်၊
ဣမာနိ ဒေသသိက္ခာပဒါနိ-တို့သည်၊ လောကဝဇ္ဇာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။
တေန-ကြောင့်၊ အယံ ပနေတ္ထ အဓိပ္ပာယောတိ အာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊
အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ သမိတ္တကာနိတိ-
ကား၊ စောရိတိအာဒိနာ-သော၊ အာကာရေန-ဖြင့်၊ ဝတ္ထု-ရဟန်းခံမည့်
ဝတ္ထုသည်မကို၊ ဝါ-အာပတ်၏တည်ရာဖြစ်သော ရဟန်းလောင်းမကို၊ ဝါ-အာ
ပတ်သင့်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ရဟန်းလောင်းမကို၊ ဇာနိတော-သိ၍၊
ကရဏေယေဝ-ပြုရာ၌သာလျှင်၊ ဝါ-ကြောင့်သာလျှင်၊ အာပတ္တိသမ္ဘဝတော-
အာပတ်၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းကြောင့်၊ ဣမာနိ သိက္ခာပဒါနိ - ဤကြွင်းကျန်သော
သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ သမိတ္တကာနိ - တို့သည်၊ ဝါ- ဝတ္ထုကို သိသော စိတ်ရှိမှ
အာပတ်နှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သည်၊ ဝါ-ဝတ္ထုကို သိသော စိတ်ရှိမှ အာပတ်
သင့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏။ ဥပသမ္ပဒါဒိနံ - ပဉ္စင်းခံခြင်း အစရှိသည်

၄၅၄

ကင်္ခါဋီကာသစ် နိဿယသစ်

တို့၏။ ကေန္တာကုသလ စိတ္တေနာရ-စင်စစ် အကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါ-
အမြဲတမ်း အကုသိုလ် စိတ်နှင့်ချည်း၊ အကတ္တဗ္ဗတ္တာ - မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ပဏ္ဏတ္တိဇဇာနိ - ပညတ်တော်တည်း ဟူသော အပြစ်ရှိကုန်သည်၊
ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ဣဇ္ဇမသ္မိ အဓိကာရေ-ဤအသာဓာရဏ သမုဋ္ဌာန်အရာ၌၊
သိက္ခာပဒါနံ(ထည့်)-တို့၏။ သ စိတ္တတာစိတ္တကတာ - သစိတ္တက၊ အစိတ္တက
တို့၏အဖြစ်တို့ကို၊ ပဏ္ဏတ္တိဇာနနာဇာနနတာယ- ပညတ်တော်ကို သိသောသူ၏
အဖြစ်၊ ပညတ်တော်ကို မသိသောသူ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဂ္ဂဟေတုဒ-မယူမူ၍၊ ဝတ္ထု
ဇာနနာဇာနနတာယ-အာပတ်သင့်ခြင်း၏ အကြောင်းဝတ္ထုကို သိသောသူ၏
အဖြစ်၊ အာပတ်သင့်ခြင်း၏ အကြောင်းဝတ္ထုကို မသိသောသူ၏အဖြစ်ဖြင့်၊
ဂဟေတဗ္ဗ-အပ်၏။ ဣတိ-သို့၊ အာစရိယာ-ဂဏ္ဌိပုဗ္ဗိယအရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။

အသာဓာရဏသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ပါဠိဒေသနိယ ကဏ္ဍ

၂-တေလဝိညာပနာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပါဠိယံ အနာဂတေသု ပန အဋ္ဌသုပီတိ-ကား၊ ပါဠိမုတ္တကေသု-ပါဠိတော်မှ
လွတ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌသု-ကုန်သော၊ သပ္ပိအာဒိသုပိ-ထောပတ်အစရှိသည်တို့၌
လည်း၊ (ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ ဟောတိ-၌စပ်)။

တေလဝိညာပနာဒိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဣတိဣမိနာယထာဝုတ္တနယေန-ဖြင့်၊ ကင်္ခါဝိတရဏိယာ - သော၊ ပါတိ
မောက္ခဝဏ္ဏနာယ-၌၊ ဝါ-တွင်၊ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာယံ-သော၊ လိနတ္ထပကာ
သနိယံ - ၌၊ ဘိက္ခုနိပါတိမောက္ခေ - ၌၊ ပါဠိဒေသနိယဝဏ္ဏနာ - သည်၊
နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

၁-ပရိမဏ္ဍလာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သေခိယာနိစေဝါတိ-ကား၊ ပဉ္စသတ္တတိ-သော၊ သေခိယာနိစေဝ-တို့ကို
လည်းကောင်း၊ (ဝေဒိတဗ္ဗာ-၌စပ်)။ ။ ဘိက္ခုပါတိမောက္ခဝဏ္ဏနာယံ ဝုတ္တ
နယေန ဝေဒိတဗ္ဗာတိဣမိနာပါဌေန-ဖြင့်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတ္ထေတေသ္မိ
ဘိက္ခုပါတိမောက္ခေ-၌၊ တဒိသံယေဝ-ထိုဘိက္ခုပါတိမောက်၌ဆိုအပ်ပြီးသော
အတ္ထဝိနိစ္ဆယကဲ့သို့ ရှိအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထဝိနိစ္ဆယံ- အနက်၏
အဆုံးအဖြတ်စကားရပ်ကို၊ ဝိဒူ-ပညာရှိတို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ တသ္မာ-
ကြောင့်၊ ဝိသု-ဘိက္ခုပါတိမောက်၏အတ္ထဝဏ္ဏနာမှ အသီးအခြား၊ တေသံ

ဘိက္ခုနီ ပါတိမောက္ခာနံ-တို့၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ-ကို၊ မယာ-သည်၊ န ဝုတ္တာ-
မဆိုအပ်။ တတ္ထဘိက္ခုနီပါတိမောက္ခေ-၌၊ ယာအတ္ထဝဏ္ဏနာ-ကို၊ မယာ-သည်၊
ဝုတ္တာ-အပ်ပြီ၊ သာအတ္ထဝဏ္ဏနာ-ကို၊ 'ဣတိဣမသ္မိ' ဘိက္ခုနီပါတိမောက္ခေ-
၌လည်း၊ မယာ-သည်၊ ဝုတ္တာယေဝ-တည်း၊ ဣတိဣမအတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရေ-သည်၊ ဒသေတိ-၏၊ ပရိမဏ္ဍလာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဣတိဣမိနာ ယထာဝုတ္တနယေန - ဖြင့်၊ ကခါဝိတရဏိယာ-သော၊ ပါတိ
မောက္ခဝဏ္ဏနာယ-၌၊ ဝါ-တွင်၊ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသယံ-သော၊ လိနတ္ထပကာသနိ
ယံ-၌၊ ဘိက္ခုပါတိမောက္ခဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

နိဂမနကထာဝဏ္ဏနာ

ပါတိမောက္ခဿ-ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ နှစ်လီတည်ဆောက်၊ ပါတိမောက်၏၊
ယံဝဏ္ဏနံ-အကြင် အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ၊ အဋ္ဌကထာကို၊ အာရဘိ-အားထုတ်ပြီ၊
ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော-ဝိသေ၊ ဝိသေသံ၊ ရှေ့ဖြစ်နောက်ပြန်၊ ဒုရသမ္ပန်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော-အပ်၏။ မဟာဝိဟာရဝါသီနန္တိဣဒံပဒံ-ကို၊ ပုရိမပစ္စိမေဟိ-ရှေးဖြစ်
သောပါဠိယာဟူသောပုဒ်၊ နောက်ဖြစ်သော ပေါရာဏဋ္ဌကထာဟိဟူသောပုဒ်
တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္ခ၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ကထံ-သို့၊ မဟာဝိဟာရဝါသီနန္တိဣဒံ
ပဒံ-ကို၊ ပုရိမပစ္စိမေဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္ခ၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ-အပ်သနည်း၊ ဣတိ
အယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ မဟာဝိဟာရဝါသီနံ-တို့အား၊ ဝါ-တို့၏၊ ယံပဒံ-
သည်၊ ပါဠိယာဝါ-နှင့် လည်းကောင်း၊ ပေါရာဏဋ္ဌကထာဟိဝါ - တို့နှင့်
လည်းကောင်း၊ ဝိရုဇ္ဈေယျ-ဆန့်ကျင်ရာ၏၊ ဣတိစ-ဤသို့လည်း၊ မဟာဝိဟာရ
ဝါသီနန္တိပဒံ-ကို၊ ပုရိမပစ္စိမေဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္ခ၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ-အပ်၏၊
ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရေ-တည်း။ ပါဠိယတ္ထံ၌ ကေဝလန္တိ ဧတ္ထပါဠေ-၌၊
ကေဝလံ-ပေသိမ်းဥဿုံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပါဠိအတ္ထံ၌-ပါဠိတော်၏ အနက်
ကိုလည်း၊ ဥဘတောဝိဘင်္ဂံ-ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ နှစ်လီသော ဝိဘင်းကိုလည်း၊
(အာဒါယ-၌စပ်)၊ ဣတိဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊
ဟောတိ-၏။ ဧတ္ထာတိ-ကား၊ ဧတိဿံကခါဝိတရဏိယံ-၌၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊
န ဟိအတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏။ ယန္တိ-ကား၊
ယံပဒံ-သည်၊ (ဝိရုဇ္ဈေယျ-၌စပ်)။ သိဟဋ္ဌကထာနယန္တိ-ကား၊ သိဟဋ္ဌမာတိ
ကဋ္ဌကထာနယံ-သိဟိဋ္ဌမာတိကာ၊ အဋ္ဌကထာနည်းကို၊ ဝါ-သိဟိဋ္ဌဘာသာဖြင့်
သိဟိဋ္ဌကျန်းသားမထေရ်များ ရေးသားအပ်သော သိဟိဋ္ဌမာတိကာအဋ္ဌကထာ
နည်းကို၊ (နိဿာယ-၌စပ်)။ အဋ္ဌကထာသာရန္တိ-ကား၊ သိဟဋ္ဌမာတိကဋ္ဌက
ထာယံ-၌၊ အတ္ထသာရံ-အနက်တည်းဟူသော အနှစ်သာရကို၊ ဝါ-မြတ်သော
အနက်ကို။ ။ အထဝါ-တစ်နည်းသော်ကား၊ ဝိနယဋ္ဌကထာသု-ဝိနည်း အဋ္ဌ

ကထာတို့၌၊ အတ္ထသာရံ-ကို၊ ဝါ-ကို၊ (ရှေးနည်းအလို အဋ္ဌကထာယံ အတ္ထသာရော အဋ္ဌကထာသာရော-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြုပြီးအဋ္ဌကထာအရ သီဟိုဠ်မာတိကာ အဋ္ဌကထာကိုယူရမည် အဖြစ်နှင့် ဒေဝေန ဒတ္တောဒတ္တော ဟုတ်သို့ အတ္ထဿ အတ္ထောဝါ သာရော အတ္ထသာရောဟုဆိုလိုလျက် ရှေးပုဒ်ကို ချေထားသည့်အဖြစ်ကို သိစေ၏၊ နောက်နည်း၌လည်း အရကောက်မျှသာလှ၏။)၊ တေန-ကြောင်း၊ (တစ်နည်း) တေနပဒေန-ထိုအဋ္ဌကထာသာရံ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တေအတ္ထဇာတိ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿတိ-၏၊ ကထံ-သို့၊ တေနပဒေန-ဖြင့်၊ တေအတ္ထဇာတိ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿတိ-သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည် ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ အဟံ-သည်၊ သီဟဋ္ဌမာတိကဋ္ဌကထာယံ-၌၊ အတ္ထသာရံ-ကို၊ အာဒါယ-၍၊ ဣမံ ကင်္ခါဝိတရဏိံ-ကို၊ ကရောန္တော-သော်၊ ဝါ-သော၊ အဟံ-သည်၊ ဝိနယဋ္ဌကထာသုပိ-ဝိနည်း အဋ္ဌကထာတို့၌လည်း၊ အာဂတေ (ထည့်)-လာသော၊ ဝိနိစ္ဆယေ-အဆုံးအဖြတ်စကားရပ်ကို၊ ဣမ ဣမိဿံ ကင်္ခါဝိတရဏိယံ-၌၊ ဂယုမာဒန-ယူအပ် ယူသင့်ယူထိုက်သည် ရှိသော် (ထည့်)၊ ယောဂက္ခေမံ - ယောဂလေးဖြာ ကုန်ခန်းရာ ကုန်ခန်းကြောင်း ဖြစ်သော၊ အတ္ထသာရံ-ကို၊ အာဒါယေဝ-ယူပြီး၍သာလျှင်၊ အကာသိံ-ပြီး၊ ဣတိ-သို့၊ တေ အတ္ထဇာတိ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿတိ-၏။

ဣဒါနိ-၌၊ သဒေဝကဿ-နတ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ လောကဿ-သတ္တလောကအား၊ ဝါ-သို့၊ အစုန္တသုခါမိဂမာယ-စင်စစ် ချမ်းသာကိုရခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝါ-ဥပါဒိ ဘင်တည်းဟူသော အစွန်းကိုလွန်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရခြင်း သိခြင်းအကျိုးငှာ၊ အဘ္ဘနော-၏၊ ပုညံ-ကျမ်းဂန်ပြုစု အားထုတ်မှုကြောင့် ရအပ်သော တိဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌ ကုသိုလ်မြတ်ကို၊ ပရိဏာမေန္တော-ညွတ်စေလိုရကား၊ ဝါ-အမျှ ဝေလိုရကား၊ ယထာ စ နိဋ္ဌံ သမ္ပတ္တာတိအာဒိ ဂါထာဒွယံ-ကို၊ သင်္ဂဟ ကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ သဗ္ဗသတ္တာနန္တိ - ကား၊ ကာမာဝစရာဒိ ဘေဒါနိ-ကာမာဝစရာအစရှိသောအားဖြင့် ပြားကုန်သော၊ ဝါ-ကာမာဝစရာ အစရှိသော အပြားရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ-ကုန်သော၊ သတ္တာနံ-တို့၏။

နိဂမနကထာ ဝဏ္ဏနာ-လည်း၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

နိဂမနကထာ

စ-အပြီးအဆုံး နိဂုံးစကား ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ တောဝတာ တောဝန္တေန ဝစနက္ကမေန-သဗ္ဗ ကုသလ ဓမ္မ ပမုဿ အစ သဗ္ဗ သတ္တာနန္တိ ကာမာဝစရာဒိ ဘေဒါနိ သဗ္ဗေသံသတ္တာနံ အဆုံးရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။

(အို အရှင်ကောင်း....ဤ ပုဒ်၏ အစပ်ကို မိမိဘာသာ တွေ့ရှိသိမြင် ပါက သင်သည် ပရိယတ္တိ သာသနာ၌ ထောက်တည်ရာ ရပြီဟု မှတ်၊ ဤပုဒ်၏ စပ်ရာ မတွေ့ မသိမြင်ပါက ကြိုးစားပါဦးဟု တိုက်တွန်းပါ သည်။ ဤပုဒ်ကို ၁၃-နိပါတ်ဂါထာ အကသိမ္မာ စပ်)။

ယော ရာဇာ-သည်၊ လင်္ကီယရော-လင်္ကာခေါ် ဆို ကျွန်းသီဟိုဠ်ကို အစိုးရသည်၊ ဝိဇီတာရိ ရာဇော - အောင်နိုင်အပ်ပြီးသော ရန်သူမင်းရှိသည်၊ ဝါ-ရန်သူမင်း အားလုံးကို ချေမှုန်းပြီးသည်၊ (အချို့လည်း ရာဇဒိတ္တိယံ-ထောက်ပြီး အောင် အပ်ပြီးသော ရန်သူရှိသည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်ခြင်း ရှိသည်ဟုလည်း အနက်ပေး ကြ၏။) ယသသီ-များသော အခြံအရံရှိသည်၊ ဝါ-ကျော်ဇောသတင်း ဇမ္ဗူ ချဉ်းသည်၊ ပရက္ကန္တ ဘုဇော-ပရက္ကမဘုဇ ဟူသော အမည်ရှိသည်၊ ဟုတုာ-၍၊ (တစ်နည်း) လင်္ကီယရော-သော၊ ဝိဇီတာရိရာဇော-သော၊ ယသသီ-သော၊ ပရက္ကန္တဘုဇော-အမည် ရှိသော၊ ယော ရာဇာ-သည်၊ တိဓာဂတံ-သုံးပါးသော အပြားအားဖြင့် ဖြစ်သော၊ ဝါ-သုံးကွဲ ကွဲနေသော၊ သီဟဋ္ဌံ-သီဟိုဠ်ကျွန်းကို၊ ကေရုဇ္ဇံ-တစ်ဦးတည်းသော မင်းရှိသည်ကို၊ အကာ-ပြုတော်မူပြီ။ စ-သည်သာ မကသေး၊ ဝါ-သည်သာ မဟုတ်သေး၊ တိဓာဂတံ-ဇေတဝန၊ အာယန္တံ၊ မဟာဝိဟာရမည် သုံးလီသောအားဖြင့် ကွဲနေသော နိကာယံ-ကို၊ သမဂ္ဂံ- ညီညွတ်သည်ကို၊ ဝါ-တစ်ဖွဲ့တည်း၊ တစ်နိကာတည်း၊ တစ်ဂိုဏ်းတည်းကို၊ ဝါ- ဖြစ်အောင်၊ အကာ-ပြီ။

နာနာရတနာကရာနံ-အထူးထူးအမျိုးမျိုးသော ရတနာတို့၏ တည်ရာ ဖြစ် ကုန်သော၊ ပုရာနံ-ပုရဟုခေါ် မြို့တော်တို့၏၊ မဇ္ဈမိ-အလယ်၌၊ အနန္တသမ္ပတ္တိ ဘရာတိရာမေ-အဆုံးမမြင် များဖြင့်သောစည်းစိမ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ မွေ့ လျော်ဖွယ်ရှိသော၊ ဝရာဇေတ္တုဂံသရာတိရာမေ-ကောင်းမြတ်သော တံခွန်တို့ဖြင့် စိုက်ဆောက်အပ်သော စုလစ်မွန်းချွန် မုခ်မွန်ကင်း တုရင်စသော အင်္ဂါရှိသော အိမ်အထူးတို့ဖြင့် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော (ဤအနက်ကား လွန်တောင်း နိဿယ အနက်တည်း၊ ဝရ-ဇေ သဒ္ဓါများ သဘောကျဖွယ်ရှိသော်လည်း ဥတ္တင်္ဂပုဒ်ကား သဘောကျဖွယ် မရှိ၊ အဘိဓာန်၊ တိပိဋကမြန်မာပြန်၊ ဦးဟုတ်စိန် အဘိဓာန်တို့ ၌လည်း မပါ၊ အမှားကြာ၍ အမှန်ဖြစ်နေသည်ဟု ထင်သည်။ ဤအရှင်၏အလို ကား ဝရာဇလတ္တုဂံသရာတိရာမေ- ကောင်းမြတ်သော အိမ်၊ တောင်ကြီးပမာ မြင့်စွာသော အိမ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိသောဟု အနက်ရှိသော ဤပုဒ်သာ အမှန်ဟု မှတ်ပါသည်။ တုဂံပုဒ်ကား မြတ်စွာဘုရား နှာခေါင်းတော် လက္ခဏာ ၌ တုဂံနာသော-ရွှေချွန်းကောက်သို့ မြင့်မောက်သော နှာခေါင်းတော် ရှိတော် မူ၏ဟု လာသည်။ အဋ္ဌကနိပါတ် အဋ္ဌသဒ္ဓမည်သော ဇာတ်၌လည်း တုဂံ ဥပရိ

၄၅၈

ကမ္ဘာဦးကံသစ် နိဿယသစ်

ပဗ္ဗတေဟု လာ၏။ ပကိဏ္ဏကနိပါတ် စန္ဒကိန္နရီဇာတ်၌ကား တုဂံသ ဟိမဝံတော
 ဟု လာ၏။ ၎င်းပုဒ်တို့ကို ထောက်၍ ဤ၌လည်း ဝရာစလတ္တံဂံသရာဘိရာမေ-
 ဟု ပါဌ်မှန်နေရာ၏။ ၎င်းပါဌ်အလို ကောင်းမြတ်သောအိမ်၊ လှုပ်ရှားခြင်း မရှိ
 တောင်ကြီးပမာ အိမ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်ရာဖြစ်သောဟု အနက်ယူလေ)။ အဘေဇ္ဇ
 ပါကာရသုဂေ ပုရသ္မိ-ကျိုးအက် ပျက်စီးခြင်းကင်းသော တံတိုင်း၊ တံခါးမုခ်
 ရှိသော၊ နိရာကုလာနေကကုလာကုလသ္မိ- ရှပ်ထွေး ပေလီခြင်းမှ ကင်းသော
 များစွာသော အိမ်တို့ဖြင့် ပေါများသော၊ မုန့်နွဒါဌကုရဝါသဘူတေ-မြတ်စွာ
 ဘုရား၏ စွယ်တော်ညွန့်၏ ကိန်းဝပ်တော်မူရာဖြစ်သော၊ လောစနာနန္ဒဝဟေ-
 မျက်စိ၏နှစ်သက်ခြင်းကို ဆောင်ရာဖြစ်သော၊ ဝရေ-တောင့်တအပ် မြတ်သော၊
 ပုလတ္တိမ္ပိ ပုရေ-ပုလတ္တိခေါ် ရွှေမြို့တော်၌၊ ဝသန္တော-ကနက်ထီးဖြူ စိုက်ထူ၍
 နေသော၊ ယောရာဇာ-သည်၊ (တစ်နည်း) ယောရာဇာ-သည်၊ နာနာရတနာ
 ကရာနံ-ကုန်သော၊ ပုရာနံ-တို့၏၊ မဇ္ဈမ္ပိ-သော၊ နာနာသမ္ပတ္တိ သရာဘိရာမေ-
 သော၊ ဝရာစလတ္တံဂံသရာဘိရာမေ- သော၊ အဘေဇ္ဇပါကာရသုဂေ ပုရသ္မိ-
 သော၊ နိရာကုလာနေက ကုလာကုလသ္မိ-သော၊ မုန့်နွဒါဌကုရဝါသ ဘူတေ-
 သော၊ လောစနာနန္ဒဝဟေ-သော၊ ဝရေ-သော၊ ပုလတ္တိမ္ပိပုရေ-၌၊ ဝသန္တော-
 လျက်၊ သုပုဗ္ဗိတဗ္ဗောရဟဿဒုသိတပသန္နနိရေဟိ-ကောင်းစွာ ပွင့်သော ကြာ
 တို့ဖြင့် ကြာရှိသည်ဖြစ်၍ သာယာအပ်သော အေးမြကြည်လင် တသွင်သွင်
 သော ရေရှိကုန်သော၊ ဇလာသယေဟိ ဝါ-ရေကန်မျိုးစုံ၊ အဖုံဖုံသော ရေအိုင်
 တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုပုဗ္ဗိတာနေကကဒမ္ပဗုဒ္ဓာဂနာဂါဒိဟိ ဝါ-ကောင်း
 စွာပွင့်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော တစ်ပါးမက များစွာသော ထိန်(မအူ)၊ သပြေ၊
 ပုန်းညက်၊ ကံကော်အစရှိသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဘိရဓမ္မ-သာမောလ္လန်စွာ
 မွေ့လျော်ရာဖြစ်ကုန်သော၊ သုဓာဝဒါတေဟိ-ငွေသားအတူ ဖွေးဖွေးဖြူသော
 အင်္ဂတေ ရှိကုန်သော၊ မနောဟရေဟိ-စိတ်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်ကုန်သော၊ ပါကာရ
 ပန္နိဟိ-တံတိုင်း မီးတားအစဉ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဂေါပုရေဟိစ-ပြအိုးသမုတ်
 တံခါးမုခ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိကိဏ္ဏမုတ္တာဖလသန္နိတေဟိ-ပုလဲလုံးတို့ကို ကြဲ
 ထားသည်နှင့် တူကုန်သော၊ ဝိလောကနိယေဟိ-အရူးအမူး ကြည့်ရှုအပ် ကုန်
 သော၊ သုဓာတလေဟိ စ-သမံတလင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ လက္ခိတ(ထည့်)-
 မှတ်အပ်ကုန်သော၊ တဟိ* တဟိ* -ထိုထိုအရပ်၌၊ ပိတိကရေ-ပီတိရှင်လန်း ဝမ်း
 သာပန်းကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ မဟာဒယော-မဟာဝိဟာရ အစရှိကုန်သော၊
 ဝိဟာရေပိ-ကျောင်းတိုက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဇေတဝနာဒယော-ဇေတဝန်
 အစရှိကုန်သော၊ ဝိဟာရေပိ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပါသာဒသဟဿရဓမ္မ-နှလုံး
 မွေ့လျော်ဖွယ် အထောင်မက များပြားလှသော ပြာသာဒ်ရှိသည်တို့ကို (သုဝဏ္ဏံ
 ကဋ္ဌကံ ကရောဘိ)၊ ကတူန-၍၊ သုသံယမာနံ-ကောင်းစွာ စောင့်စည်း ကုန်
 သော၊ ယတိနံ-ရဟန်းတို့အား၊ အဒါသိ-လူတော်မူပြီ။

ယောရာဇာ - အကြင် ပရက္ကန္တဘုဇမည်ခေါ် ဒကာတော် မင်းမြတ်သည်၊
တေသု သမဏေသုပိ-ထိုကျောင်းတို့၌ နေသော ရဟန်းတို့၌၊ (ဝတ္ထယန္တော-၌
စပ်)၊ ဝါ-၏၊ (ဂုဏပုသန္တောဝယ် ဂုဏ၌ စပ်)၊ ဂုဏပုသန္တော-သီလသမာ၊
ပညာတလီ၊ ဂုဏ်ရည်ပျံ့သင်း၊ ရည်အချင်း၌ ကြည်ညိုသည်၊ ဟုတွာ(ထည့်)-
၍၊ သာဒုဘူတံ-သာယာဖွယ် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ စတုပစ္စယဉ္စ-ပစ္စည်း လေးပါး
ကိုလည်း၊ နိစ္စံ-အမြဲမပြတ်၊ မဟောသံ ဝိယ- လှိမ့်ဆင်းလာသော ရေအဟုန်
ရေလုံးကြီးကဲ့သို့၊ ဝတ္ထယန္တော-ဖြစ်စေလျက်၊ တေသမဏေ-တို့ကို၊ ဂန္ထဝိပဿ
နာသု-ထုံးဖွဲ့ကျမ်းဂန်၊ ရုပ်နာမ်ရှုပွား၊ သုံးပါးလက္ခဏာ ဝိပဿနာတို့၌၊ ယော
ဇေတိ-ရဟန်းကိစ္စ နှစ်ခုရ၌ ကြောင့်ကြံအားသည်း လုံ့လကြီးစေတတ်ပါပေ၏။

ယသဿိနာ-ကျော်စောခြံရံ၊ နှစ်တန်ယသ၊ ဖူလုံထသော၊ တေန ရညာ-ထို
ပရက္ကမဗာဟုမင်းမြတ်သည်၊ ကာရိတေ-လက်ခံကျွေး ငှဝေပေး၍ ပြုစေအပ်
ကုန်သော၊ တေသု ဝိဟာရေသု-တို့တွင်၊ ပုပ္ဖာရာမာဒိသောဘိတော-ရနံ၊ ပျံ့ ချံ့၊
ပန်းအာရာမံ အစရှိသည်တို့ဖြင့် တင့်တယ်သော၊ ဝါ - တင့်တယ်သည် ဖြစ်၍၊
ရမ္မော-စိတ်ကြည်နူး၍ မြူးရာဖြစ်သော၊ ပရိဝေဏမ္ပိ-ပရိဝုဏ်အတွင်း၌၊ နာမေန-
အမည်အားဖြင့်၊ ယော ပစ္ဆိမာရာမော - အကြင် ပစ္ဆိမာရုံ၊ သင်းထုံ သပ်ရပ်၊
ကျောင်း ပြာသာဒ်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ စောဠကုလန္တိဇ္ဇက-စောဠမျိုးတို့၏ အနီး
ဖြစ်သော၊ ဒဿနိယမ္ပိ-ရှုအပ်သော၊ တဟိံ ပါသာဒေ-၌၊ (ဤ၌ ယ-တသဒ္ဓါ
အစွဲမညီပါတကားဟု မေးအံ့၊ ညီ၏ဟုဖြေ၊ ပစ္ဆိမာရာမောနှင့် ပါသာဒသည်
သဒ္ဓါပြားသော်လည်း အနက်ကား တစ်ခုတည်း ဖြစ်ခြင်းကြောင့် တူ၏၊ ဝိသေ
သန ဝိသေသဖြစ်ရာ၌ လည်းကောင်း၊ အဘေဒကိုဘေဒပြုရာ၌ လည်းကောင်း၊
ယ-တ နှစ်လီ အစွဲမညီသော အရာကား ရှိ၏။ သာဓကကား-

အာရမ္မဏတိကာ ဝုတ္တာ၊ ယေ စတ္တာရော မဟေသိနာ။

သတ္တန္တမပိ ဉာဏာနံ၊ ပဝတ္ထိံ တေသု ဒိပယေ။ ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်-ဒု-စာမျက်နှာ(၆၀)။

၎င်းတွင် ယေ အာရမ္မဏတိကာနှင့် တေသု အာရမ္မဏတိကေသု တို့၏အဖွင့်
ဦးကား၌ ပြည့်စုံစွာ ပါပါသည်။ ဓာတုကထာနှင့် သင်္ဂဟတို့၌ကား အနက်သဒ္ဓါ
နှစ်ပါးစုံ မညီပုံကို ထုတ်လေ)၊ ဝသန္တော-နေသော၊ ကရုဏာ ပရော-လွန်ကဲ
ကြင်နာ ကရုဏာရှိတော်မူသော၊ သသိကရသုစ္ဆသီလာစာရဿ-လမင်းအသွင်
လွန်ကြည်လင်သော သီလရှိသော၊ ဓိမတော ဓိမန္တဿ-ပညာကြီးတော်မူသော၊
တာဒိနော-အရာရာကို မိမိနှင့်တန်းတူထား၍ ရှုစားတော်မူတတ်သော၊ သာရိပုတ္တ
မဟာဏေရ မဟာသာမိဿ-သာရိပုတ္တရာ မဟာဏေရ်မြတ်၏၊ သိဿော-တပည့်
ဖြစ်သော၊ ဓိရာနံ-ပညာရှိတို့၏၊ ကေဂုဏောသေန-တစ်ခုနက် ဂုဏ်တည်းဟူသော

ရေအယဉ် ရေအစုရှိတော်မူသော၊ သုစိဝုတ္တိနာ-စင်ကြယ်သော အသက် မွေးခြင်းလည်း ရှိတော်မူသော၊ ဝိနယဥ္စိတိကာမေန-ဝိနည်း ပိဋကတ် ပရိယတ်၏ တည်ခြင်းကို အလိုရှိတော်မူသော၊ သုမေဓေန ဂေရေန-သုမေဓာ ခေါ်လတ် မထေရ်မြတ်သည်၊ အဘိယာစိတော-ရှေးရူပုပ်ဝပ် တောင်းပန်အပ်သော၊ ဗုဒ္ဓနာဂတ္ထေရော-ဗုဒ္ဓနာဂ မည်သော၊ သော အဟံ-သည်၊ မဟာဝိဟာရဝါသီနံ-ကုန်သော၊ ယတီနံ-ဝိရိယကို အားစိုက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ပရမံ-မြတ်သော အကျိုးစီးပွားကို၊ ဟိတံ - ဆောင်တတ်သော၊ ဝါ - ဆောင်ကြောင်း ဆောင်ရာဖြစ်သော၊ မဟာဝိဟာရဝါသီနံ-ကုန်သော၊ ယတီနံ-တို့၏၊ သမယာ နဂံ-သော၊ မာတိကဋ္ဌကသယ-မာတိကာဋ္ဌကထာ၏၊ သာဓုဝဏ္ဏနံ- သူတော်ကောင်းတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်သော၊ ဝိနယတ္ထာဒိ မဉ္ဇူသံ - ဝိနည်း၌လာ နက်များစွာကို သိမှီထားရာ ပူတာတံတင်း (သေတ္တာ) မယွင်းတူရာ ဗျုပ္ပတ်လာကြောင့် ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာ အမည်သာသော၊ ဣမံ လိနတ္ထဿ ပကာသနိံ - ဤလိနတ္ထပကာသနိံ ဂုဏ်ရည်လွမ်းလစ် ဋီကာသစ်ကို၊ အကာသိံ - ပြုခဲ့ပြီ။

ခေ-ကောင်းကင်၌၊ စရန္တော - လှည့်လည် သွားလာသော၊ သသိ-လမ်းသည်၊ တမံ - အမှိုက်မှောင်ကို၊ ခေ-၌၊ နိရာကရေန္တော - တည်ရာမရှိအောင် ပြုလျက်၊ ဘာတိဣဝ-တောက်ပပြောင်ဝင်း ထွန်းလင်းသကဲ့သို့၊ တထာ-တူ၊ သုဗောဓာ-သိလွယ်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏနိယာ-ပညာရှိတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်သော၊ သဟဿမတ္တာ-တစ်ထောင်မျှ လောက်သော၊ သာယံ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာ လိနတ္ထပကာသနိံ-သည်၊ ဝိနယမ္ပိ-၌၊ မောဟံ-အဝိဇ္ဇန္တ မိုက်မောဟကို၊ နိရာကရေန္တိလျက်၊ ဘာတု-စေသတည်း။

ဣဋ္ဌံ-အလိုရှိအပ်သော၊ ပရတ္ထံ-တစ်ပါးသောသူတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို၊ အာကန်မာနေန-လွန်မင်းစွာ အလိုရှိသော၊ ဝါ-၍၊ မဟတ္ထသာရဉ္စ-မြင့်မြတ်သော အနက်တည်းဟူသော အနှစ်သာရလည်းရှိသော၊ သုဝိနိစ္ဆယဉ္စ- ကောင်းသော အဆုံးအဖြတ်လည်းရှိသော၊ သံဝဏ္ဏနံ-အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ ဋီကာသစ်ကို၊ သာမု-ကောင်းစွာ၊ (ဆန်း ကိုက်ညီအောင် နိဂ္ဂဟိတ်ကို ချေထားသည်ဟု မှတ်ပါ)၊ ပကုဗ္ဗတာပကုဗ္ဗန္တေန-ရေးသားအားထုတ် ပြုလုပ်သော၊ မယာ-သည်၊ အနုပ္ပကဘူတံ-ဘုန်းပေါလအော ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ယံပုညံ-အကြင် ကုသိုလ်တော်ကို၊ စိတံ-စည်းပူးအပ်ပြီ။

တေန ပုညေန စ-ထို လောလောဆယ် ကျမ်းဂန်ရေးပြ ကုသိုလ်စုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနေကဝိဓေန-မျှားသော အပြားရှိသော၊ အာစိတဒါနသီလမယာဒိနာ-ရှေးရှေးက ဆည်းပူးအပ်သော ဒါနမယကုသိုလ် သီလမယကုသိုလ် အစရှိသော၊ တေန ပုညေနစေဝ - ထိုရှေးရှေးက ကုသိုလ်တော်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သက္ကာ-တို့သည်၊ အနိသာ-ပျက်

စီးခြင်း ကင်းကုန်သည်လည်းကောင်း၊ သုခိနော-ကိုယ်ရော စိတ်ရော ချမ်းသာ
ခြင်းရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ အဝေရာ-ဝေရခေါ်လျှင်း၊ ရန်မှကင်းကုန်သည်
လည်းကောင်း၊ ဟုတော့၍၊ သုဂတိံ စ - လူ့ပြည်နတ်ဘုံသို့ လည်းကောင်း၊
သိဝဉ္စနိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း၊ ပပွေန္တု-ရောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။

အယံလိနတ္ထ ဒီပနီ-သည်၊ ဥပဒ္ဒဝံ-ကပ်၍ နှိပ်စက်တတ်သော ဥပဒ္ဒဝဟူသ
မျှကို၊ အန္တရေန-ကြည့်၍၊ သိဒ္ဓိံ-ပြီးဆုံး အောင်မြင်ခြင်းသို့၊ ဂတာဟိယထာ-
ရောက်သကဲ့သို့သာလျှင်၊ တထာ-တူ၊ ဇနာနံ-ဖြစ်မျှားစွာသတ္တဝါတို့၏၊ ဓမ္မ
ယုတ္တာ - ကုသိုလ်တရားအားလျော်ကုန်သော၊ မနောရထာအပီ-စိတ်နှလုံးအလို
တို့သည်လည်း။ သိဒ္ဓိံ-ပြီးဆုံးအောင်မြင်ခြင်းသို့။ နိဗ္ဗံ-အမြဲ၊ ဥပေန္တု-ကပ်
ရောက်ပါစေကုန်သတည်း။ (ဤဂါထာကား “ပမာပဓမ္မ၊ တုဗ္ဗလေ၊ မသွေ
တစ်ဖက်သာ၊ မတူလေက၊ နှစ်ထွေပြ၊ နေရကျမ်းဂန်မှာ” ဟူသောထုံးနှင့်ကား
မညီညွတ်ပါ။ သိဒ္ဓိံ-ဟု ယခုစာအုပ်များ၌ရှိ၏၊ သဟယောဂ၊ သဟယောဂ
ဝန္တမည်သည်ဟု မသိသာ၊ လက်ရှိပါဠိနှင့်ကိုက်ညီသော အနက်ကို ရှာကြံသိ
မြင်က တစ်မျိုး ယောဇနာပါ)

ပယောဒါ - မိုးပေါက်မိုးရည်ကို ပေးတတ်သော မိုးတို့သည်၊ ကာလေ-
ရွာသင့်ရာအခါ၌၊ ကာလေ-နှစ်တိုင်းနှစ်တိုင်း၊ ပဝဿန္တု-အရည်ပါကာ၊ ရွာပါ
စေကုန်သတည်း။ မဟိန္ဒာ - မဟိပိုင်သ၊ အစိုးရတို့သည်၊ မဟိံ-မြေ၌တည်
အောင်း၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ဓမ္မေန-တရားသဖြင့်၊ ပါလေန္တု-နေညမသွေ၊
စောင့်ကြပါစေကုန်သတည်း။ သတ္တာ - တို့သည်၊ ရတနဗ္ဗယသ္မိံ-ရတနာတို့၏
သုံးပါးတို့၏ အပေါင်း၌၊ ပဿန္တာ-ကြည်ညိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါနာဒိပုညာဘိ
ရတာ-ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုသောသူတို့သည် ကြည်ညိုသည်အားလျောက်
ပတ်စွာ ပဿန္တာကာရကို ပြုထိုက်၏ဟူသော ပရိတာသာနှင့်အညီ ပေးလှူခြင်း
အစရှိသော ကုသိုလ်ပုညအဝဝ၌ အလွန်မွေ့လျော်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တု-ဖြစ်
စေကုန်သတည်း။ ဣတိဣဒံ ပရိသမာပနံ-ဤသို့သော ပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-၏။

ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာ-မည်သော၊ လိနတ္ထပကာသနီနာမိကာ - အမည်ရှိသော၊
ကင်္ခါဝိတရဏီ အဘိနဝဋ္ဋိကာ-ကင်္ခါဝိတရဏီ၏ ဋီကာသစ်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

နိဂုံး

၁။ တောဝတောစ အဓမ္မဟိ၊ အာရဒ္ဓေါ နိဿယော နဝေါ၊
သမတ္ထောနန္တရာယေန၊ ပတ္တော သာကေစကာသိကေ၊
သာမိကပဉ္စတာလီသေ၊ ပုနညမှိစ တိဿကေ။

၂။ ဣမိနာညေန ပုညေန၊ ဂစ္ဆေယျံ အမတံ ဒိသံ၊
ယတ္ထ ပတော န မိယန္တိ၊ ပဿန္တိ သုဗ္ဗတာ ဗုဒ္ဓော။

၄၆၂

ကင်္ခါဋိကာသစ် နိဿယသစ်

- ၃။ အဘောဇ္ဇပရိသော ဟောမိ၊ သုဿသပရိသော သဒါ၊
ပရိသာဇနိတံ ဒုက္ခံ၊ မာ မေဟောတု ကုဒါစနံ။
- ၄။ သုက္ကသိလော သုက္ကာဇီဝေါ၊ ပရိသာပိ အဟံ ယထာ၊
ပဿ သုဏေစ သာဓူဟိ၊ သံဝသေယျ ဘဝါဘဝေ။
- ၅။ သုန္ဒရော ယေန ပညေန၊ ပညောစ သုန္ဒရေနသော၊
ဥဘောဟိ ဝိသုတော မဟာ၊ ဝိသုတော သံစာအာလယော။
- ၆။ ပုဇ္ဇကုဋ္ဌာ ဝိသေသာစ၊ ယတ္ထ သုတာ ပဇာယရေ၊
တဒ္ဓစ္စတေ နိဿယေသော၊ မဟာဝိသုတာရာမိကောဣကံ။

၁။ စ-အပြီးအဆုံး နိဂုံးအတွက်၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တွောဝတာ တွောဝန္တေန ဝစနက္ကမေန-သဗ္ဗကုသလ ဓမ္မပ္ပမုခဿ အစ သဗ္ဗသတ္တာနန္တိ ကာမာဝစရာဒိ ဘေဒါနံ သဗ္ဗေသံ သတ္တာနံ အဆုံးရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ အမှေဟိ-ငါတို့သည်၊ အာရဒ္ဓေါ - အားထုတ်အပ်သော၊ နဝေါ-နောက်ဆုံးပေါ်လစ်အသစ်ဖြစ်သော၊ နိဿယော-သည်၊ သာကေ-သာကမင်းများ ပိုင်းခြားထားလစ်၊ သက္ကရာဇ်သည်၊ ကာသိကေစ-နှစ်တို့၏ တစ်ထောင်သို့ လည်းကောင်း၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ အညမ္ပိ-တစ်ထောင်မှ တစ်ပါးသော၊ သာဓိကပဉ္စတာလီသော-အလွန် လေးဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော၊ တိဿတေစ - နှစ်တို့၏ သုံးရာသို့လည်းကောင်း၊ (ကာသိကေ-စသောသုံးပုဒ်ကား ကမ္မတ္တဉ္စ သတ္တမိဟုမှတ်)၊ ပတ္တေ-ရောက်လတ်သော်၊ အနန္တရာယေန - အန္တရာယ်ကင်း၊ ရန်ဘေးရှင်းသဖြင့်၊ သမတ္တော-ပြီးပြည့်စုံပြီ။

၂။ ဣမိနာ ပုညေန - ကင်္ခါဋိကာသစ် နိဿယသစ်ကို ရေးသားရသော တိဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌံ ဤကုသိုလ်မြတ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အညေန ပုညေန-ရှေးကရှိပြီး မပြီးအကျိုး ကုသိုလ်မျိုးကြောင့် လည်းကောင်း၊ သုဗ္ဗတာ-ကာယစစ် တလီမန သုံးဒွါရ၌ ကောင်းကျင့်ကောင်းကြံ ကောင်းမှန်စကား ကျင့်တရားရှိကြကုန်သော၊ ဗုဓာ-တိဟိတ်သည် မွေးပညာပါသော သူတို့သည်၊ ယတ္ထနိဗ္ဗာနေ - အကြင်နိဗ္ဗာန်ဟုခေါ် ညာကျွန်းမော်၌၊ ဝါ-သို့၊ ပတွာ-ရောက်ကုန်၍၊ နမိယန္တိ-မသေတော့ကုန်၊ သုဗ္ဗတာ-ကုန်သော၊ ဗုဓာ-တို့သည်၊ ယံ နိဗ္ဗာနံ(ယတ္ထ-ကိုပြင်လိုက်)-ကို၊ ပဿန္တိ-မြင်သိကုန်၏၊ အမတံ-မသေရာဖြစ်သော၊ ဒိသံ-ပညာရှိတို့သည် မြင် သိအပ်သော၊ တံနိဗ္ဗာနံ-သို့၊ ဂစ္ဆေယျ-တောင့်တရည်သံ ဗောဓိဉာဏ်ရ စုံပြည့်ဝ၍ ရောက်ရသည်ကိုယ် ဖြစ်စေလို၊ (ဤဂါထာ တတိယ-စာုတ္တပါဒတို့သည် ဒုတိယပါဒလာ အမတံ-ဒိသံပုဒ်တို့၏ ဝစနတ္ထပြတို့ဟုမှတ်)

၃။ အဟံ-သည်၊ သဒါ-ခပ်သိမ်း၊ အဘဇ္ဇပရိသော-မပြိုမကွဲ၊ မြသော ပရိသတ်ရှိသည် လည်းကောင်း၊ သုဿသပရိသော-မေတ္တာရွှေ့ထား ပြော စကားကို၊ လေးစားကြည်ဖြူ၊ နာယူလိုသော ပရိသတ်ရှိသည် လည်းကောင်း၊ ဟောမိ-ဖြစ်ရပါလို့၏၊ မေ-ငါ့အား၊ ပရိသာဇနိတံ-ပရိသတ်သည် ဖြစ်စေ အပ်သော၊ ဝါ-ပရိသတ်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခ-ကိုယ်စိတ်၌ဟူ၊ နှစ်မျှဖြစ် ငြား၊ ဆင်းရဲတရားသည်၊ ကုဒါစနံ-ဘယ်အခါမျှ၊ မာဟောတု-မဖြစ်ပါစေ သတည်း။

၄။ အဟံ-သည်၊ ဘဝါဘဝေ-နိဗ္ဗာန်မရ၊ ကြားကာလဟူ၊ ဖြစ်မှုမဆိုင်း၊ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း၌၊ သုက္ကသီလော-ချေးညွှတ်မထူ၊ ဖြူစင်သောသီလရှိသည် လည်းကောင်း၊ သုက္ကဇဇီဝေါ-အပြစ်ကင်းသော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည် လည်းကောင်း၊ ဟောမိ-ဖြစ်ရပါလို့၏၊ ပရိသာပိ-ငါ့ကိုခြံရံ၊ ငါ့ထံမှီခို၊ ငါ့ကို ဝန်းပတ်၊ ပရိသတ်သည်လည်း၊ အဟံယထာ - ငါနှင့်ရည်တူ၊ စင်ဖြူသီလ၊ အာဇီဝရှိသည်၊ ဟောတု(ထည့်)-ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ အဟံ-သည်၊ ဘဝါ ဘဝေ-၌၊ သာဓဝေါ(သာဓုဟိ-ကိုပြစ်)-မိမိသုတစ်ပါး၊ နှစ်ဦးသားနှင့်၊ တစ်ပါးပစ္စက္ခ၊ ဘဝတမလွန်၊ ကောင်းကျိုးမွန်ကို၊ ပြီးစေတတ်ငြောင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ ပဿေစ-မပြတ်ကြည်ညို၊ မြင်လည်းမြင်ရလို့၏၊ သာဓ ဝေါ-တို့ကို၊ ဝါ-သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားစကားတို့ကို၊ သုဇ္ဈေစ-သေချာ မှတ်သား၊ နာကြားလည်း နာကြားရလို့၏၊ သာဓုဟိ-တို့နှင့်၊ သံဝသေယျစ- အမြဲရွှင်ပျော်၊ ပေါင်းဖော်လည်း ပေါင်းဖော်ရလို့၏။

(ယခုအခါ ဤနိဿယရေးသားသူ၏ နေရာကျောင်းတိုက် အမည် ဆရာတို့နှင့် နိကာယဂုဏ်ကို ပြဦးအံ့။)

၅။ သုန္ဒရေ-သီလသမာ၊ နှစ်ဖြာကောင်းဂုဏ်၊ လွန်ပြည့်စုံသော သံဃာ အပေါင်း၊ အရှင်ကောင်းသည်လည်း၊ ယေန ပညေန-သူ့ထက်ကဲလွန်၊ ပညာ ချွန်သည့်၊ အကြင်သို့သော ဘိက္ခုဂဏ၊ မြတ်သံဃကြောင့်၊ ဝိသုတော-မြေ ပြင်ပတ်ကုန်း၊ မိုးလုံးမဆန့်၊ ပြည်လုံးနဲ့အောင်၊ သင်းပျံ့ကျော်စော ပါပေ၏၊ သောပညောစ - သည်လည်း၊ သုန္ဒရေန - ကြောင့်၊ ဝိသုတော - ပါပေ၏၊ ဥဘောဟိ-နှစ်ပါးကုန်သော၊ တေဟိ သုန္ဒရပညောဟိ-ထို အကောင်းလွန်ဘိ၊ ပညာရှိသော ဘိက္ခုဂဏမြတ်သံဃကြောင့်၊ မဟာဝိသုတော-မည်သော၊ သံဃ အာလယော-သံဃနေရာ၊ တိုက်မဟာသည်၊ ဝိသုတော-မြေပြင်မဆန့်၊ မိုးလုံး ပျံ့လျက်၊ အနံ့ပြည်ပေါ်၊ ကျော်စောပါပေ၏။ (ဤဂါထာကား ပေးကား ပေး၏ မရ၊ ကျွေးကားကျွေး၏ မဝ၊ ဟူ၏သို့ ဖုံးကားဖုံး၏ မလုံသော ပဟေဠိနှင့် အညမညအလင်္ကာ အပြန်အလှန် တန်ဆာဆင်မှုကို ရည်သည်)။

၄၆၄

ကင်္ခါဠိကာသစ် နိဿယသစ်

၆။ ယတ္ထနိကာယေ-အကြင်သံဃာပေါယယ်၊ များနိကာယ်၌၊ ပုဏ္ဏတ္ထာ-
လွန်ကဲထူးမြတ်၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သော၊ သုတာစ-သမဏဇေ၊ သားတော်
တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝိသေသာ-ထူးကုန်သော၊ ဝါ-အနည်းငယ်သာ
ကြွင်းကျန်ကုန်သော၊ သုတာစ-တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဇာယရေ-ဖြစ်ထွန်း
ပေါ်ပေါက်ကုန်၏၊ တံ-ထိုသို့ ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်ခြင်းကို၊ နိဿယ-အမှီ
ပြု၍၊ ဧသောနိကာယော - သားကြီးသုံးဖြာ၊ ဖြစ်ထွန်းရာဖြစ်သော ရဟန်း
ပေါယယ်၊ ဤနိကာယ်ကို၊ မဟာဝိသုတာရာမိကော - မဟာဝိသုတာ ရာမိက
ဟူ၍၊ ဥစ္စတေ-မချွတ်မသွေ၊ ဆိုအပ်ပါပေ၏၊ ဣတိ-အားလုံး ပြည့်စုံပြီ။